

CỬU NGUYỆT
VI LAM

gả cho
CHA
của
NAM CHINH

Mục lục

[Chương 1: Thai Xuyên Mười Sáu Năm, Mới Biết Là Nữ Phụ](#)

[Chương 2: Từ Hôn Cùng Đèn Bù](#)

[Chương 3: Điều Kiện Của Khương Ninh Bảo](#)

[Chương 4: Như Có Thể Gả Cho Định Quốc Công, Dù Là Chết, Cũng Không](#)

[Hối Hận!](#)

[Chương 5: Vong Ân Phụ Nghĩa Tạ Thế Từ](#)

[Chương 6: Tạ Lão Phu Nhân Ý Động](#)

[Chương 7: Nguyên Nữ Chính Định Ngày Hẹn Cùng Duyên Phận](#)

[Chương 8: Giao Phong](#)

[Chương 9: Thiêu Phá Cùng Tan Rã Trong Không Vui](#)

[Chương 10: Chính Thức Từ Hôn \(Thượng\)](#)

[Chương 11: Chính Thức Từ Hôn \(Hạ\)](#)

[Chương 12: Lộ Ra Ánh Sáng Chân Dung Cùng Trước Vị Hôn Phu Xuất Hiện](#)

[Chương 13: Cản Đường Cùng Hoài Nghi](#)

[Chương 14: Roi Đỏ Cùng Trương Thị Đưa Tỳ Nữ](#)

[Chương 15: Nam Chính Lộ Diện](#)

[Chương 16: Nam Nhân Này Rất Hợp Tâm Ý Nàng](#)

[Chương 17: Một Đôi Bích Nhân](#)

[Chương 18: Người Muốn Làm Nữ Nhi Của Ta?](#)

[Chương 19: Ta Làm Ngài Nàng Dâu Được Chứ?](#)

[Chương 20: Phật Kinh Cùng Oan Gia Ngổ Hẹp](#)

[Chương 21: Nhất Tiên Song Điều](#)

[Chương 22: Hộ Tống Cùng Chút Mưu Kế](#)

[Chương 23: Phật Kinh Đại Tác Dụng Cùng Trương Hình](#)

[Chương 24: Một Đêm Không Ngủ An Ổn.](#)

[Chương 25: "Chúc Mừng Khương Tứ Tiểu Thư Đã Được Như Nguyên!"](#)

[Chương 26: Khương Ninh Bảo Sầu Chết Rồi.](#)

[Chương 27: Hẳn Là Thật Sự Cảm Thấy Mình Mắc Bệnh Tim.](#)

[Chương 28: Đến Cùng Ai Trước Xuống Xe Ngựa Nhập Thụy Vương Phủ?](#)

Chương 29: Ăn Trộm Gà Bất Thành Còn Mất Năm Gạo.

Chương 30: "Tối Thăm Người, Tiếp Người Hồi Phủ."

Chương 31: "Có Thể Loại Trừ Thai Trúng Độc?"

Chương 32: Lần Nữa Xác Định Cách Làm Của Hãn Không Sai.

Chương 33: "Cùng Một Chỗ Dùng Cơm Tối."

Chương 34: Đây Là Hãn Tiểu Cô Nương.

Chương 35: Đây Chính Là Vạch Trần Dương Thư Thanh Một Thân Phận Khác Thời Cơ Tốt.

Chương 36: "Hôn Sự Của Ta Từ Tổ Phụ Làm Chủ."

Chương 37: "Bá Gia, Bá Gia, Người Tinh. . . Tinh. . ."

Chương 38: Làm Khuê Các Nữ Tử, Các Nàng Càng Thích Ngày Tháng Bình An.

Chương 39: "Cháu Gái Không Đồng Ý."

Chương 40: "Chuẩn Bị Ngựa Đi Trường Ninh Bá Phủ!"

Chương 41: "Nàng Không Dám."

Chương 42: "Đại Bá, Cháu Gái Nói Rất Đúng Sao?"

Chương 43: "Quốc Công Gia, Người Là Cố Ý Chờ Ta Ở Đây Sao?"

Chương 44: Khương Ninh Bảo Không Còn Gì Để Nói.

Chương 45: Hiện Tại Thánh Thượng Còn Cho Khương Ninh Bảo Đưa Thêm Trang Lễ

Chương 46: Đây Chính Là Hôn Tư Vị Sao?

Chương 47: "Mẫu Thân."

Chương 48: Đây Đã Là Kết Quả Tốt Nhất.

Chương 49: Vừa Ý Nhất Nàng Dâu

Chương 50: Khương Lão Phu Nhân Nhíu Mày, Trên Mặt Hiện Lên Một Tia Không Đối.

Chương 51: Bột Phấn Vô Từ Hoa

Chương 52: "Quốc Công Gia, Tứ Cô Nương, Nô Tỳ Biết Hung Phạm Là Ai."

Chương 53: May Mắn Nàng Sớm Đoán Được Sẽ Có Một Ngày Như Vậy.

Chương 54: Bằng Chứng Như Núi.

Chương 55: "Tổ Mẫu Phản Ứng Gì?"

Chương 56: Thế Sự Khó Liệu Không Phải Sao?

Chương 57: "Nịnh Bão, Từ Tiên Cô Chết Rồi."

Chương 58: Định Quốc Công Chính Là Một Cái Người Tốt Vô Cùng Tuyệt.

Chương 59: Tạ Cảnh Dực Đại Hôn

Chương 60: Nàng Chờ Đợi Ngày Nay Thật Lâu Rồi.

Chương 61: "Ta Đây Là Phòng Ngừa Chu Đáo."

Chương 62: Nàng Tựa Hồ Biển Khéo Thành Vụng.

Chương 63: Nếu Quả Như Thật Là Như Thế Này, Việc Vui LỚN

Chương 64: Tuyển Tú

Chương 65: Mang Thai

Chương 66: Đại Thiếu Phu Nhân Thật Đáng Sợ.

Chương 67: "Ta Lo Lắng."

Chương 68: Nói Xong Quý Giá Tăng Tôn Đâu?

Chương 69: Hai Người Ân Ái Cả Một Đời.

Chương 70: "Quốc Công Gia, Ta Nên Ngủ Trưa."

Chương 71: 'Vật Tận Kỳ Dụng'

Chương 72: Lập Tức Đem Đầu Mâu Nhắm Ngay Nàng.

Chương 73: Nàng Vẫn Là Quá Ngây Thơ, Coi Thường Khương Nịnh Bão.

Chương 74: Song Thai?

Chương 75: Cái Gì, Từ Bỏ Chức Quan?

Chương 76: Khương Việt Phạm Tội

Chương 77: Tội Nô Đời Sau

Chương 78: Dương Thư Thanh Gả Cho Tần Vương

Chương 79: Một Thế Này, Nàng Đưa Bé Thứ Nhất Kháng Định Cũng Là Nam

Thai.

Chương 80: Nụ Cười Xấu Xa

Chương 81: Rốt Cục Phát Động

Chương 82: "Cũng Là Anh Tuấn Tiếu Thiếu Gia."

Chương 83: Đây Chính Là Nàng Sinh Hai Đứa Bé.

Chương 84: Nghiêm Phòng Tử Thủ, Cuối Cùng Vẫn Là Bị Người Chui Chỗ

Trống.

Chương 85: Sự Tình Lập Tức Lâm Vào Bể Tắc Bên Trong.

Chương 86: Càng Lớn Đà Kích Còn Ở Phía Sau.

- Chương 87: Cái Này Nhất Định Là Giả.**
- Chương 88: "Nịnh Bào, Có Thế Chứ?"**
- Chương 89: Tốt Một Cái Khương Nịnh Bào!**
- Chương 90: Ô Vân Từu Phường.**
- Chương 91: 'Bái Phòng'**
- Chương 92: Hiện Tại Tự Thực Ác Quả.**
- Chương 93: Đây Là Định Quốc Công Lời Thật Lòng.**
- Chương 94: Bọn Họ Làm Ra Hết Thây Chính Là Chuyện Tiếu Lâm.**
- Chương 95: Cái Này Xem Xét, Khương Nịnh Bào Chấn Kinh Rối.**
- Chương 96: "Cảm Ơn Quốc Công Gia!"**
- Chương 97: Khương Nịnh Bào Nổi Giận.**
- Chương 98: Chặc Chặc, Cái Này Tâm Trờ Nên Thật Nhanh.**
- Chương 99: Dương Uyển Linh Không Có Ngốc Như Vậy.**
- Chương 100: Khương Nịnh Bào Đặc Biệt Thích Trêu Chọc Bọn Họ.**
- Chương 101: Bời Như Vậy Sự Tình Liên Để Làm Nhiều.**
- Chương 102: Khôi Phục Đại Ca Người Tước Vị.**
- Chương 103: Khương Nịnh Bào Trong Lòng Ủ Ấm.**
- Chương 104: "Nàng Đây Là Nằm Mơ."**
- Chương 105: Cho Nên Cái Này Một Thai Cực Kỳ Trọng Yếu.**
- Chương 106: "Nịnh Bào, Dương Trắc Phi Muốn 'Sinh'."**
- Chương 107: Tần Vương Không Tin Thư Thanh Sẽ Lừa Hấn**
- Chương 108: Cầm Tay Thề Ước, Cùng Sống Đến Già!**
- Chương 109: Điên**

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Thai Xuyên Mười Sáu Năm, Mới Biết Là Nữ Phụ

Triều Đại Việt năm thứ hai lịch Càn Nguyên

Chính là xuân về hoa nở thời tiết tốt, chợt ấm còn lạnh, gió nhẹ lay động, nhánh hoa nhẹ lay động, trong không khí nhấp nhô nhàn nhạt hương hoa.

Tia nắng ban mai hơi lộ ra, phía đông hiện ra màu trắng bạc.

Trường Ninh Bá phủ tôi tớ đã bắt đầu bận rộn, tại từng cái viện tử xuyên tới xuyên lui, trong phủ dần dần náo nhiệt lên.

Phía Tây một chỗ yên tĩnh u nhã viện tử lại một mảnh im ắng, to như vậy viện tử không có một cái hạ nhân đi lại.

Nội thất khắc hoa trên giường lớn, trong ngủ mê Khương Ninh Bảo chậm rãi mở hai mắt ra, con mắt của nàng rất đẹp, dung mạo xinh đẹp hoàn mỹ, khí chất yếu đuối thanh thuần, cả người nhìn điềm đậm đáng yêu, hết sức làm cho người thương tiếc.

"Đúng là xuyên sách?"

Khương Ninh Bảo xốc lên trên thân chần mông ngồi ngay ngắn ở bên giường, mi tâm cau lại, hai con ngươi hiện lên một vòng chấn kinh cùng bất khả tư nghị, tinh tọa nửa ngày, nàng xốc lên màn lụa chỉ lấy một kiện áo

mỏng xuống giường, mang tú hoa hài, tùy ý đem đến eo mái tóc dùng dây cột tóc trói lại.

Lúc này, cửa môn một tiếng mở, một người mặc quạ màu xanh so Giáp thân ảnh rón rén xuất hiện trong phòng, nhìn thấy nội thất người tỉnh, thanh âm mang theo một vòng kinh ngạc.

"Cô nương, ngài tỉnh?"

Khương Nịnh Bảo hai con ngươi liếc nhìn người tới, lộ ra nụ cười thản nhiên, nhẹ nhàng gạt đầu, tiến lên cầm qua Dương Liễu nhánh chế thành bàn chải đánh răng, dính bên trên được tài chế thành bột đánh răng bắt đầu súc miệng.

Các loại súc miệng hoàn tất, Khương Nịnh Bảo bắt đầu rửa mặt.

Nhìn xem trong chậu đồng nước cái bóng ra tinh xảo khuôn mặt, Khương Nịnh Bảo hơi hơi ngẩn ra, nhìn hơn mười năm, nàng vẫn như cũ không quen trương này yếu đuối xinh đẹp khuôn mặt.

Đời trước, Khương Nịnh Bảo tướng mạo xinh đẹp, khí chất Trương Dương, ai ngờ thai xuyên về sau, tướng mạo lại đi hướng một cái khác cực đoan, cả một cái yếu đuối mỹ nhân.

Dù là sinh khí, nhìn đều giống như mỹ nhân hờn dỗi.

Tướng mạo như vậy dễ dàng nhất đạt được nam nhân thương tiếc, phát sinh nữ nhân tâm tư đổ kị.

Khương Nịnh Bảo than nhẹ một tiếng, không nhìn nữa trong nước cái bóng mặt, động tác thuần thục rửa mặt xong, tiếp nhận tỳ nữ đưa qua khăn mặt lau sạch sẽ, một bên tỳ nữ lộ ra một vòng cười lớn, thấp giọng nói: "Cô nương, điểm tâm là ngài thích ăn cháo thịt gà."

Nói xong, tỳ nữ cúi đầu xuống, nhanh chóng đem trong hộp cơm cháo thịt gà bưng ra.

Cháo thịt gà rất thơm, nhìn ra được đầu bếp nấu cháo tay nghề rất tốt.

Làm Trường Ninh Bá phủ nhị phòng con vợ cả đại tiểu thư, Khương Ninh Bảo xuyên qua tơ lụa, nếm qua sơn trâm hải vị, nhưng đó là đã từng, từ khi ba năm trước đây, cha mẹ của nàng về tông tộc tế tổ tao ngộ giặc cướp rơi vào vách núi sống chết không rõ về sau, nàng đồ ăn phân lượng từng ngày hạ xuống.

Nhất là mấy ngày gần đây nhất, điểm tâm chỉ có một bát cháo.

May mắn cháo vẫn như cũ là trong phủ am hiểu nhất nấu cháo đầu bếp làm ra.

Nghĩ đến tối hôm qua tiếp thụ lấy ký ức, Khương Ninh Bảo khước miệng nổi lên một vòng lãnh ý, ngồi ở bên cạnh bàn, uống từ từ lấy cháo thịt gà, một bát cháo thịt gà uống xong, bên ngoài sắc trời đã lớn sáng.

"Cô nương, hôm nay là mười lăm, ngài nên đi Thọ Kim đường cho lão phu nhân thỉnh an." Tỳ nữ nhìn thoáng qua sắc trời, thu thập xong mặt bàn, nhỏ giọng nhắc nhở.

Khương Ninh Bảo nghe được tỳ nữ nhắc nhở, khẽ gật đầu, mỗi tháng sơ mười năm, đều là đi Thọ Kim đường cho lão phu nhân thỉnh an thời gian.

"Xuân Hỉ, đi đem bộ kia hồ váy dài màu lam lấy ra."

Khương Ninh Bảo chải cái phi thiên búi tóc, thay đổi một thân màu xanh lam váy dài, bên hông buộc cái trước tinh xảo hà bao, tỳ nữ vội vàng từ trong hộp xuất ra mấy món tinh mỹ đồ trang sức cho tiểu thư đeo lên.

Cả người nhìn nhỏ yếu xinh đẹp.

"Đi thôi, đi Thọ Kim đường."

Hai chủ tớ người ra viện tử, xuyên qua Hồi Lang cùng vườn hoa, từng bầy xuyên qua màu xanh so Giáp xinh đẹp tỳ nữ nhóm cung kính hướng Khương Nịnh Bảo hành lễ.

Các loại Khương Nịnh Bảo sau khi đi qua, các nàng liền lặng lẽ bắt đầu nghị luận.

"Nghe nói Tứ cô nương cùng Quốc Công phủ thế tử gia hôn sự treo."

"Nếu như Nhị gia cùng nhị thiếu phu nhân vẫn còn, Tứ cô nương cũng sẽ không luân lạc tới mức này."

"Kỳ thật Tứ cô nương đãi ngộ khá tốt, chỉ là đồ ăn phân lượng giảm bớt, lão phu nhân thiện tâm, đã sớm đem nhị thiếu phu nhân đồ cưới giao đến Tứ cô nương trong tay."

"Dù nói thế nào Tứ cô nương đều là Quốc Công phủ thế tử gia vị hôn thê, các chủ tử sẽ không làm quá mức, chính là bên ngoài lời đồn quá hoang đường, thế tử gia hẳn là sẽ không vì An Viễn Hầu đích nữ từ hôn."

"Cái này có thể khó nói, thân phận của Tứ cô nương so ra kém An Viễn Hầu phủ con vợ cả đại tiểu thư, vị đại tiểu thư kia chắc chắn sẽ không khuất tại Tứ cô nương phía dưới."

"Như thế, bây giờ khắp kinh thành người đều nhìn chăm chăm chúng ta Bá phủ."

". . ."

Khương Nịnh Bảo không có để ý tỳ nữ nhóm nghị luận, một đường hướng Thọ Kim đường đi đến, đến Thọ Kim đường phòng chính công thời

điểm, gặp đại phòng duy nhất chưa định hôn con vợ cả Ngũ cô nương Khương Minh Dao.

Khương Minh Dao thanh âm lãnh đạm hướng Khương Nịnh Bảo khẽ gật đầu.

"Tứ tỷ."

Ngũ cô nương Khương Minh Dao là một cái mặt mày tinh xảo, khí chất thanh lãnh mỹ nhân, chỉ so với Khương Nịnh Bảo nhỏ một chút thán, bị một đám ngăn nắp xinh đẹp hạ nhân chen chúc mà đến, hai đầu lông mày không có có vẻ đặc ý hoặc là kiêu căng chi sắc.

"Ngũ muội." Khương Nịnh Bảo trở về một cái ôn nhu nụ cười, nhìn Kiều Kiều sợ hãi, làm cho người thương tiếc.

Hai vị đích tiểu thư gặp nhau, một phương tỳ nữ tới tứ đông đảo, tiền hô hậu ủng; một phương chỉ có lẻ loi trợ trợ hai chủ tứ người.

Cái này rõ ràng khác biệt đả ngộ , khiến cho người thốn thức không thôi.

Khương Nịnh Bảo lại không thêm để ý, nàng bản thân liền không thích quá nhiều người phục thị, từ khi cha mẹ ba năm trước đây ngoài ý muốn nổi lên về sau, trong phủ hạ nhân phần lớn khác trèo cao nhánh.

Lưu tại bên người nàng chỉ có Xuân Hỉ cái này tỳ nữ.

Cống tiểu nha hoàn vung lên rèm, cung kính nói: "Hai vị cô nương mời đến."

Khương Minh Dao liếc nhìn kiều khiếp yếu đuối Tứ tỷ, mi tâm mấy không thể xem xét nhú một chút, dời ánh mắt, thần sắc thản nhiên đợi nàng vào nhà về sau, mới chuyển bước đi theo phía sau đi vào.

Trường Ninh bá Khương lão phu nhân từ trước đến nay không thích thứ nữ con thứ, có thể tới Thọ Kim đường thỉnh an chỉ có con vợ cả hai phòng con vợ cả cháu gái, con trai trưởng nhóm trừ tuổi nhỏ bên ngoài, tất cả đều tới thư viện đọc sách hoặc là đi phủ nha ban sai.

Sớm tại một năm trước, đại phòng đích trưởng nữ xuất giá về sau, mỗi lần đến đây Thọ Kim đường thỉnh an người chỉ có Khương Ninh Bảo cùng Khương Minh Dao hai người cùng trong phủ Đại phu nhân.

Phòng chính trong đại sảnh, đàn hương lượn lờ.

Khương lão phu nhân ngồi ngay ngắn ở cao đường bên trên, thân mang áo tử sắc tán hoa Như Ý váy, tóc bạc trắng cẩn thận tỉ mỉ về sau chải thành một cái búi tóc, khuôn mặt hòa ái, nếu không phải trong mắt có tinh quang hiện lên, ai đều sẽ cảm giác đến đây là một vị mặt mũi hiền lành Lão thái thái.

Bên cạnh nàng đứng đầy một vị đoan trang đại khí trung niên mỹ phụ, mặt mày khôn khéo, chính là Trường Ninh Bá phủ đương gia Đại phu nhân Trương thị, mẫu thân của Khương Minh Dao.

Khương Ninh Bảo dẫn theo mép váy, chầm chậm đi lên trước hương ngồi quỳ bên trên Khương lão phu nhân uốn gối hành lễ.

"Ninh Bảo gặp qua tổ mẫu, Đại bá nương."

Khương Minh Dao cũng một mặt thanh lãnh tiến lên thỉnh an.

"Minh Dao cho tổ mẫu, mẫu thân thỉnh an."

Khương lão phu nhân nhìn phía dưới hai vị khí chất khác nhau cháu gái, lộ ra nụ cười hòa ái, nhất là đối với đại phòng Ngũ cô nương Khương Minh Dao có chút coi trọng.

Khương lão phu nhân vẻ mặt tươi cười hỏi một chút Khương Minh Dao tình hình gần đây, hài lòng gật đầu, sau đó chuyển hướng Khương Ninh Bảo, đối với cái này dung mạo xinh đẹp hoàn mỹ, nhìn yếu đuối, Sở Sờ cháu gái đáng thương, Khương lão phu nhân nhin không được nhúu mày lại.

Nàng kỳ thật không quá ưa thích cháu gái này, mỗi lần nhìn thấy Khương Ninh Bảo, đều sẽ để lão phu nhân nhớ tới lúc tuổi còn trẻ lão bá gia trong hậu viện đám kia được sủng ái mỹ mạo yếu đuối cơ thiếp.

Nhưng cháu gái này vận khí tốt, từ nhỏ liền mua một môn tốt việc hôn nhân.

Cho Trường Ninh Bá phủ mang đến không ít chỗ tốt, bây giờ hôn sự của nàng xảy ra biến cố, phải chằng giữ được rất khó nói, dù là giữ được, cái này chính thê chi vị sợ là muốn chấp tay nhường cho người, Khương lão phu nhân ánh mắt phức tạp nhìn Khương Ninh Bảo một chút, khó được mềm lòng mở miệng.

"Tứ nha đầu, bên ngoài những cái kia loạn thất bát tao lời đồn người không cần để ý, tổ mẫu định sẽ vì người làm chủ, không ai có thể khi nhục chúng ta Bá phủ cô nương."

"Mẫu thân nói đúng lắm, Tứ nha đầu, người lại thoải mái tinh thần, chuyện chung thân của người sẽ khỏe mạnh." Một bên Đại phu nhân Trương thị cũng không nhin được lên tiếng trấn an nói.

Muốn nói trong phủ ai nhất không hi vọng Khương Ninh Bảo hôn sự ngoài ý muốn nổi lên, không phải Đại phu nhân không ai có thể hơn.

Trường Ninh Bá phủ là xuống dốc huân quý thế gia, chỉ có tước vị, không có thực quyền.

Nam nhân trong nhà chức quan đều không cao.

Trước kia Đại phu nhân cái này Bá phủ phu nhân ở một đám quý phu nhân bên trong có thụ vắng vẻ, các loại Khương Ninh Bảo vị hôn phu bị nhận làm con thừa tự cho Định Quốc công về sau, ngày xưa xa lánh lạnh đái nàng quý phu nhân đồn dập cùng nàng giao hảo.

Đại nữ nhi càng là bởi vậy gả vào Hầu phủ.

Hưởng thụ ngon ngọt Đại phu nhân đương nhiên không nghĩ cháu gái hôn sự xuất hiện biến cố, nhất là tại Bá gia chính trên dưới chuẩn bị vì nàng đích thứ tử mưu một quan nửa chức thời điểm.

Kỳ thật Đại phu nhân giống như Khương lão phu nhân, đồng đều không thích dung mạo xinh đẹp động lòng người, nhìn nhu nhu nhược nhược Khương Ninh Bảo, bởi vậy nàng ngầm cho phép hạ nhân giảm bớt nàng nhị phòng đích nữ đái ngộ, nhưng sẽ không làm quá mức.

Việc này Khương lão phu nhân cũng biết, lại mở một con mắt nhắm một con mắt.

Khương Ninh Bảo bên cạnh lãnh nhược bằng sương Khương Minh Dao khó được lộ ra một vòng thương hại thần sắc, Tứ tỷ cái này một cộc người người ghen tị việc hôn nhân bị quá nhiều người nhìn chăm chăm cũng không phải là chuyện gì tốt.

An Viễn Hầu phủ thế lớn, Trường Ninh Bá phủ xuống dốc.

Bưng nhìn Định Quốc công phủ như thế nào quyết đoán.

Dưới cái nhìn của nàng, Tứ tỷ cùng Định Quốc công phủ thế tử hôn sự sợ là sẽ phải ra biến cố.

Khương Ninh Bảo mỉm cười, dịu dàng ngoan ngoãn gật đầu: "Đa tạ tổ mẫu, Đại bá mẫu." Rủ xuống mí mắt che giấu chột lóe lên lãnh ý, nàng

không có chút nào tin tưởng Khương lão phu nhân cùng Đại bá mẫu sẽ vì nàng làm chủ.

Vừa tỉnh dậy, bỗng nhiên biết được mình là xuyên sách ác độc nữ phụ, Khương Nịnh Bảo bây giờ đã chậm lại, tự nhiên sẽ hiểu Đào Hoa Yến đến tiếp sau phát triển, Định Quốc công phủ sẽ phái người tới cửa từ hôn, các loại lão phu nhân cùng Đại phu nhân biết được Quốc Công phủ cho ra mê người đền bù, không kịp chờ đợi giúp nàng lui cửa hôn sự này.

Lúc này, bên ngoài có cái tỳ nữ bẩm báo.

"Lão phu nhân, Đại phu nhân, Định Quốc công phủ Triệu quản gia cầu kiến."

Cái này vừa nói, phòng chính bầu không khí lập tức lâm vào quý dị trầm mặc.

Khương Minh Dao liếc nhìn bên người Tứ tỷ, lãnh nhược băng sương gương mặt xinh đẹp bên trên khó được hiển hiện một vòng lo lắng.

Định Quốc công phủ sợ là ý đồ đến bất thiện.

Khương Nịnh Bảo trong lòng bỗng nhiên khẽ động, nghĩ đến trong sách tình tiết, ám đạo thật là đúng dịp, xem ra hôm nay chính là Định Quốc công phủ thượng cửa từ hôn thời gian, nàng rủ xuống mí mắt, đáy mắt xẹt qua một tia ám quang.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Mở mới văn a, cầu Hoa Hoa ~~

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Từ Hôn Cùng Đền Bù

Định Quốc công phủ Triệu quản gia là cái khuôn mặt gầy gò trung niên nam nhân, bưng nhìn hấn thẳng tắp lưng, bước chân trầm ổn cùng ần ần sát phạt khí, không khó coi ra vị này Triệu quản gia là vị đi lên chiến trường người.

Nếu không có đời trước trải qua, Khương Ninh Bảo cũng sẽ không phát giác được vị này nhìn khôn khéo Triệu quản gia trên thân còn chưa ma diệt sát phạt khí, nàng không khỏi nghĩ đến vị kia chỉ nghe tên, không gặp một thân Định Quốc công, nam chính Tạ Cảnh Dực dưỡng phụ, nói lên Định Quốc công, triều Đại Việt bách tính không người không hiểu.

Hấn cũng là Khương Ninh Bảo kính nể nhất người.

Bây giờ bất quá hai mươi có tám, cũng đã khiến địch nhân nghe tin đã sợ mất mặt triều Đại Việt Chiến thần.

Như thế một cái bảo vệ quốc gia, thẳng thắn cương nghị nam nhân, ai có thể nghĩ tới hấn sẽ ở hai năm sau ám thương bộc phát, vừa tới tuổi xây dựng sự nghiệp liền bỗng nhiên qua đời.

Nam chính Tạ Cảnh Dực thành tâm nhiệm Định Quốc công.

Khương Ninh Bảo nghĩ đến tỉnh lại sau giấc ngủ tiếp thu kia phần người xuyên việt ký ức, nhẹ nhàng vuốt ve một chút trên cổ tay hồng ngọc vòng tay, mấp má màu hồng đào cánh môi, rơi vào trầm tư bên trong.

"Lão phu nhân, Triệu mỗ lần này tới cửa là vì thế tử gia cùng Khương Tứ tiểu thư hôn sự mà tới." Triệu quản gia không hổ là đã từng đi lính người, vừa đến đã nói thẳng, gọn gàng dứt khoát nói rõ ý đồ đến.

Cái này vừa nói, đại sảnh đột nhiên yên lặng một chút.

Trong lòng Khương lão phu nhân một trận lộn bộn, một cỗ dự cảm không tốt từ đáy lòng dâng lên, nàng nhìn thoáng qua Khương Ninh Bảo cháu gái này, bất động thanh sắc hỏi: "Triệu quản gia lời này ý gì?"

Đại phu nhân Trương thị giáo giáo trong tay khăn, dè xuống đáy lòng bất an, cười hỏi: "Triệu quản gia, nhà ta cháu gái đã đủ mười sáu, không biết thế tử gia khi nào cùng nhà ta cháu gái thành thân?"

Khương Ninh Bảo thu hồi suy nghĩ, hai con ngươi lạnh nhạt nhìn thấy Triệu quản gia.

Triệu quản gia nghĩ đến thế tử gia kiên quyết từ hôn thái độ, hơi hơi nhíu mày, trong lòng thở dài một tiếng, đối với Khương gia Tứ tiểu thư nhìn không được sinh lòng thương hại.

"Triệu mỗ phụng thế tử gia chi mệnh đến đây giải trừ thế tử gia cùng Khương Tứ tiểu thư hôn ước."

Đại sảnh hoàn toàn tĩnh mịch, bầu không khí đột nhiên ngưng trệ.

Tỳ nữ bà tử nhóm không dám thở mạnh một cái.

Khương Minh Dao đôi mắt đẹp hiện lên một vòng lo lắng, nhìn không được kéo nhẹ một chút Khương Ninh Bảo tay áo, Khương Ninh Bảo nghiêng đầu hướng nàng Nhu Nhu cười một tiếng, cặp kia cực đẹp hai mắt không có chút rung động nào.

Khương Minh Dao cũng sờ.

Tứ tử phản ứng này hảo hảo kỳ quái.

Nửa ngày, Khương lão phu nhân nhấp một ngụm trà canh, lộ ra một vòng cứng nhắc nụ cười, giọng điệu khô khốc xác nhận nói: "Triệu quản gia, người là có hay không nói sai, thế tử gia làm sao lại cùng nhà ta Tứ nha đầu giải trừ hôn ước?"

Triệu quản gia lắc đầu thờ dài: "Đây là thế tử gia quyết định."

Khương lão phu nhân lần này không còn trong lòng còn có may mắn, trên mặt khó nén phần nộ, 'Bành' một tiếng, trong tay phấn hoa màu chim chén trà trùng điệp chụp tới trên bàn trà.

"Triệu quản gia, từ hôn một chuyện liên quan đến lão thân Bá phủ cô nương danh dự, tha thứ lão thân không thể đáp ứng từ hôn, An Viễn Hầu đích nữ thân phận cao quý đến đâu, cũng nhất định phải khuất tại lão thân cháu gái phía dưới."

"Cửa hôn sự này không thể lui!"

Khương lão phu nhân giọng điệu kiên quyết, sắc bén nhìn chăm chăm Triệu quản gia, mỗi chữ mỗi câu cường điệu.

"Mẫu thân nói rất đúng, cửa hôn sự này không thể lui, cháu gái ta từ trước đến nay tuân thủ nghiêm ngặt lễ pháp, an phận thủ thường, từ chưa bao giờ làm khác người sự tình, An Viễn Hầu đích nữ thân phận xác thực so cháu gái ta cao, nhưng vạn chúng nhìn trừng trừng hạ hủy hoại trong sạch người là nàng, vì sao muốn lui cháu gái ta việc hôn nhân hủy thanh danh của nàng thành toàn vị đại tiểu thư kia?"

"Chẳng lẽ khi dễ cháu gái ta không có cha mẹ tương hộ?"

"Thế tử gia cử động lần này khinh người quá đáng!"

"Lúc trước cửa hôn sự này là như thế nào định ra, Triệu quản gia chắc hẳn cũng rõ ràng, bây giờ thế tử gia muốn giải trừ hôn ước, thật sự là vong ân phụ nghĩa."

Đại phu nhân Trương thị giận tím mặt, giọng điệu tràn đầy khí thế hùng hổ dọa người.

Cháu gái việc hôn nhân là dựa vào Định Quốc công phủ mỗi quan hệ, không có cửa hôn sự này, Trường Ninh Bá phủ địa vị chắc chắn rớt xuống ngàn trượng.

Nàng cái này Bá phủ phu nhân chắc chắn phong quang không còn.

Đại nữ nhi tại nhà chồng địa vị cũng sẽ rớt xuống ngàn trượng, đây là Trương thị không thể chịu đựng.

Khương Nịnh Bảo nhàn nhạt nhìn xem một màn này, hai con người hiện lên một vòng phức tạp, Trường Ninh Bá phủ người đều không phải ác nhân, nhưng kéo một cái bên trên tự thân lợi ích. . .

Lúc này, Đại phu nhân Trương thị chuyển hướng Khương Nịnh Bảo, thuận thế lôi kéo nàng nhu di, vỗ nhẹ, trấn an nói: "Tứ nha đầu chớ sợ, Đại bá mẫu sẽ không để cho người không công bị người khi dễ."

"Ta tin tưởng tổ mẫu cùng Đại bá mẫu."

Khương Nịnh Bảo trở về một vòng tín nhiệm nụ cười, hai đầu lông mày tràn đầy làm cho người thương tiếc yếu đuối, giống như một đóa thanh thuần ôn nhu hoa sen , khiến cho người không thể chuyển dời ánh mắt.

Triệu quản gia sớm tại tiến đến lúc liền chú ý trong đại sảnh hai vị Bá phủ cô nương, theo lễ phép, cũng không có nhìn kỹ.

Lần này mới hiểu bị thế tử gia từ hôn Khương Tứ tiểu thư cũng ở trong đó.

Chợt nhìn, liền bị tinh tế mỹ lệ Khương Ninh Bảo kinh diễm một phen.

Triệu quản gia trong lòng không khỏi sinh ra vẻ lúng túng cùng không đành lòng.

Không nghĩ tới thế tử gia vị hôn thê Khương Tứ tiểu thư sẽ là như thế một cái dung mạo tinh xảo , khiến cho người nhìn không được sinh lòng che chở yếu đuối cô nương.

Kỳ thật thế tử gia khư khư cố chấp muốn giải trừ hôn ước, cùng Trường Ninh Bá phủ Tứ tiểu thư từ hôn, Triệu quản gia trong lòng cũng không đồng ý, Khương gia Tứ tiểu thư đã tuổi tròn mười sáu, chỉ đợi định ra hôn kỳ, liền có thể gả vào Định Quốc công phủ.

Ai ngờ lại gây ra rũi ro.

Thế tử gia vậy mà tại Thụy Vương phi Đào Hoa Yến trên dưới nước cứu được An Viễn Hầu đích trưởng nữ, hủy hoại đối phương trong sạch, lại khăng khăng muốn lui cửa hôn sự này, cưới An Viễn Hầu đích trưởng nữ.

Lão phu nhân không đồng ý, hứa hẹn nói nếu như An Viễn Hầu đồng ý, có thể bình thê chi lễ cưới An Viễn Hầu đích trưởng nữ, nhưng thế tử gia lại tại lão phu nhân viện tử quy một ngày, làm cho lão phu nhân không thể không đồng ý.

Triệu quản gia trong lòng rất không thoải mái, trong lòng hăn, lão phu nhân cùng Quốc Công Gia mới là trong phủ chủ nhân chân chính, thế tử gia bất quá là từ Tạ gia dòng chính nhận làm con thừa tự mà đến Thiếu chủ tử.

Huống hồ cái này thế tử gia vẫn chỉ là dự định, Quốc Công Gia còn chưa nộp lên sổ con đem thế tử danh phận định ra, hữu danh vô thực.

Nhưng nghĩ đến Quốc Công Gia tình huống, vị này thế tử gia nếu không có gì ngoài ý muốn nhất định là Quốc Công phủ về sau chủ nhân.

Triệu quản gia trong lòng một trận thổ dài.

"Cùng quý phủ Tứ tiểu thư từ hôn một chuyện chính là thế tử gia ý tứ, Quốc Công Gia cũng không biết rõ tình hình, nhà ta lão phu nhân không lay chuyển được thế tử gia, mới đồng ý Triệu mỗ tới cửa từ hôn."

Triệu quản gia không muốn lão phu nhân cùng Quốc Công Gia lưỡng cái này miệng Hắc oa, ra giải thích rõ một câu.

Đại phu nhân Trương thị nghe được Triệu quản gia, lần nữa vỗ nhẹ Khương Ninh Bảo mu bàn tay, sắc mặt trầm ngưng xoay người, trong mắt tràn đầy tức giận trừng mắt Triệu quản gia, nàng cười lạnh một tiếng: "Quốc Công phủ thế tử gia thật là lớn mặt mũi, nói từ hôn liền từ hôn, hẳn có bao giờ nghĩ tới từ hôn đối với nữ tử tổn thương lớn bao nhiêu, dù là sai là nhà trai, từ hôn về sau, cháu gái ta còn có thể lại nói cái gì tốt việc hôn nhân?"

Triệu quản gia thần sắc cứng lại, già đỏ mặt lên, bờ môi giật giật, muốn cãi lại lại không thể nào nói lên, việc này nói cho cùng là thế tử gia đuối lý.

"Cái này. . . Cái này dưa hái xanh không ngọt, thế tử gia muốn từ hôn, chúng ta những này hạ nhân chỉ có thể làm theo, bất quá lão phu nhân nói, sẽ cho quý phủ Tứ tiểu thư đền bù."

Khương Ninh Bảo mi tâm giật giật, liếc nhìn Triệu quản gia, ám đạo, rốt cuộc đã đến.

Trong sách nam chính từ hôn cùng phong phú đèn bù, là bản này nữ chính trùng sinh văn bên trong ác độc nữ phụ Khương Ninh Bảo hắc hóa bắt đầu, mở ra Khương Ninh Bảo hắc hóa con đường.

Làm một hất lên yếu đuối Bạch liên hoa dung mạo ác độc nữ phụ, thật sự là đem chính mình yếu đuối khuôn mặt đẹp cùng ác độc tâm kế lợi dụng phát huy vô cùng tinh tế.

Khương Ninh Bảo nghĩ đến trong sách điên cuồng ác độc 'Mình', hai con người hiện lên một vòng hứng thú quang mang.

Nói đến, nàng cùng vị này ác độc nữ phụ đều là trong ngoài không đồng nhất người.

Thật sự là có ý tứ.

Đại phu nhân Trương thị nghe vậy sửng sờ, trong tay khăn giáo giáo, Khương lão phu nhân liếc qua Triệu quản gia, nâng chén trà lên nhấp một miếng trà, thần sắc bất vi sở động.

"Đèn bù?"

Một tiếng thanh âm thanh thúy dễ nghe đột nhiên vang lên, tầm mắt của mọi người không khỏi cùng nhau nhìn về phía đột nhiên lên tiếng Khương Ninh Bảo cái này nhỏ bé yếu đuối người trong cuộc.

"Triệu quản gia nói một chút, thế tử gia đến cùng sẽ như thế nào đèn bù ta?"

Khương lão phu nhân khẽ nhíu mày, trong lòng nổi lên một tia cảm giác quái dị, nhìn không được xét lại một phen cái này nhìn vẫn như cũ yếu đuối có thể lẫn cháu gái, luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào.

"Tứ nha đầu, người lại thoải mái tinh thần, việc này tổ mẫu chắc chắn làm cho người chủ, lại nhiều đền bù cũng không có danh dự của người trọng yếu."

Trương thị bờ môi giật giật, cuối cùng không nói gì.

"Đa tạ tổ mẫu." Khương Ninh Bảo Doanh Doanh phúc thân, lộ ra một vòng mềm mại nụ cười, trong lòng lại ám đạo, lão phu nhân chờ một chút liền bị mình lời nói ra đánh mặt.

Khương Ninh Bảo nghiêng đầu, một đôi xinh đẹp con người nhàn nhạt nhìn xem Triệu quản gia.

"Triệu quản gia, người còn chưa nói Quốc Công phủ sẽ cho ta cái gì đền bù đâu?"

"Hồi Tứ tiểu thư, thế tử gia hứa hẹn nói, nếu như Tứ tiểu thư đồng ý lui cửa hôn sự này, hẳn sẽ nhận Tứ tiểu thư vì muội muội, cũng ghi vào gia phả, các loại Tứ tiểu thư xuất giá, thế tử gia sẽ đưa một phần phong phú đồ cưới."

"Tứ tiểu thư, một khi ngài thành thế tử gia muội muội, chính là Quốc Công phủ đại tiểu thư, thân phận nước lên thì thuyền lên, lại nói một môn tốt việc hôn nhân cũng không khó."

Triệu quản gia ánh mắt lóe lên một vòng không đành lòng, kiên trì đem thế tử gia đền bù nói ra, trong lòng đối diện trước vị này yếu đuối mỹ lệ Khương Tứ tiểu thư đồng tình không thôi.

Vị hôn thê biến muội muội, cũng liền thế tử gia nghĩ ra, không thể không nói đây là một cái làm người khó mà cự tuyệt đền bù.

Trường Ninh Bá phủ là xuống dốc huân quý thế gia, dựa vào cùng Quốc Công phủ quan hệ họ hàng, mới kéo dài Bá phủ vinh quang, một khi

đã mất đi Quốc Công phủ cửa hôn sự này, Trường Ninh Bá phủ liền sẽ đánh về nguyên hình, không hạ xuống.

Triệu quản gia cái này vừa nói, trong đại sảnh chúng người thần sắc khác nhau.

Vừa mới buông lời nói lại nhiều đềm bù cũng không có người danh dự trọng yếu Khương lão phu nhân thần sắc hơi động, nàng nâng chén trà lên nhấp một miếng trà, trầm mặc không nói, tựa hồ đang cân nhắc lợi hại.

Đại phu nhân Trương thị hô hấp trì trệ, ánh mắt lóe lên một cái, đừng nhìn nàng vừa rồi nghĩa chính từ nghiêm vì mất đi song thân cháu gái bảo vệ chuyện chung thân của nàng, kỳ thật Trương thị nội tâm sớm đã rõ ràng, cháu gái cửa hôn sự này sợ là muốn hoàng, nói cho cùng, vẫn là vì ích lợi của mình.

Chỉ cần cháu gái thành Quốc Công phủ thế tử gia muội muội, tiếp tục cùng Quốc Công phủ quan hệ họ hàng, nàng Dao Nhi mới có thể gả đến càng tốt hơn, đại nữ nhi tại nhà chồng địa vị cũng sẽ không bị dao động.

Trong đại sảnh một mảnh lặng im.

Triệu quản gia lẳng lặng chờ đợi, kiên nhẫn mười phần.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Điều Kiện Của Khương Nịnh Bảo

Phòng khách một góc trên kệ Thanh Hoa Triền Chi lư hương điểm đàn hương, khói bếp lượn lờ.

Khương Nịnh Bảo đuôi mắt vẩy một cái, không để lại dấu vết đem lão phu nhân, Đại bá mẫu Trương thị hai người thần sắc khác thường thu vào trong mắt, nàng rủ xuống mí mắt, quả nhiên cùng trong sách viết tình tiết đồng dạng, từ hôn đến bù một trong chính là khi muội muội của hã, Quốc Công phủ đại tiểu thư.

Nếu như bị lui thân nhân không phải nàng, Khương Nịnh Bảo thế tất sẽ khen lớn một tiếng tốt.

Có hôn ước vị hôn thê không có song thân, hôn nhân đại sự tất từ Khương lão phu nhân cùng Bá phủ đương gia phu nhân định đoạt.

Tạ Cảnh Dực không hổ là trong sách nam chính, đem Khương lão phu nhân các loại tâm tư người mò được nhất thanh nhị sở.

Khương lão phu nhân cùng Đại phu nhân Trương thị không muốn từ hôn nguyên nhân căn bản, là không nghĩ mất đi Quốc Công phủ toà này núi dựa lớn, nếu như Khương Nịnh Bảo thành Quốc Công phủ đại tiểu thư, vào Tạ gia gia phá, Trương Ninh Bá phủ vẫn như cũ có thể nhờ vào đó triệt để cột lên Quốc Công phủ chiếc thuyền lớn này.

Giờ này khắc này, Khương Ninh Bảo người trong cuộc này ý nguyện cá nhân cũng không trọng yếu.

Gia tộc lợi ích lớn hơn hết thảy.

Khương Ninh Bảo rũ xuống đôi mắt, giả bộ thấp thỏm căn môi dưới, không ai chú ý tới nàng đậy mắt hào không một tia ba động.

Lúc này, Trường Ninh Bá phủ hậu viện người cầm quyền —— Đại phu nhân Trương thị mở miệng phá vỡ trầm mặc.

"Mẫu thân, ngài nhìn Tứ nha đầu việc hôn nhân có phải là nên bàn bạc kỹ hơn?"

Khương Minh Dao mãnh nhìn về phía nàng mẫu thân, lãnh nhược băng sương gương mặt xinh đẹp bên trên hiện lên một vòng kinh ngạc, tựa hồ không nghĩ tới cái thứ nhất sinh lòng dao động sẽ là mẫu thân.

Nàng căn căn môi, cúi đầu xuống không dám nhìn Tứ tỷ, sợ sẽ thấy Tứ tỷ kinh ngạc ánh mắt.

Khi Quốc Công phủ đại tiểu thư là tốt, nhưng bị từ hôn cuối cùng có hại nữ tử thanh danh.

Dù là về sau gả cho người, cũng lau không đi cái này một chỗ bẩn.

Nhà chồng ngay từ đầu có lẽ xem ở Định Quốc công phủ bên trên, không ngại, nhưng thời gian lâu dài, khó tránh khỏi sẽ sinh ra ý khác.

Dù sao Tứ tỷ không phải Tạ gia huyết mạch.

Định Quốc công phủ có thể hộ nàng cả một đời sao?

Khương Minh Dao không tin mẫu thân không có nghĩ qua tầng này.

Khương lão phu nhân trải qua một phen nghĩ sâu tính kỹ về sau, nội tâm kỳ thật đã khuynh hướng từ hôn cầm đèn bù, lại không tốt từ nàng mở miệng, Đại phu nhân đề nghị của Trương thị có phần hợp nàng ý, lão phu nhân liếc qua lo lắng bất an Khương Ninh Bảo, mất tự nhiên dời đi ánh mắt.

"Xác thực nên bàn bạc kỹ hơn."

Cái này vừa nói, lão phu nhân không thể nghi ngờ là từ lúc mặt mũi, vừa mới lời thề son sắt nói cháu gái danh dự lỗi nặng hết thầy, lúc này mới liền một thời gian uống cạn chung trà cũng chưa tới, liền lật lọng, trong đại sảnh tỳ nữ bà tử nhóm cố gắng thu nhỏ cảm giác về sự tồn tại của chính mình.

Trương thị trong lòng buông lỏng, mẫu thân đồng ý là được, cháu gái ý kiến không trọng yếu, nàng chuyển hướng Triệu quản gia, cẩn thận mở miệng thăm dò: "Triệu quản gia, thế tử gia xách đèn bù, không biết Tạ lão phu nhân cùng Quốc Công Gia ý tứ như thế nào?"

Khương Ninh Bảo tuy nói sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng một màn này xuất hiện thời điểm, lòng của nàng đột nhiên lạnh lẽo, nếu như cha mẹ bây giờ vẫn còn, dù là nàng không thèm để ý, từ hôn hay không không phải do Đại bá mẫu làm chủ.

Triệu quản gia làm sao nhìn không ra Khương lão phu nhân cùng Trường Ninh bá phu nhân ý tứ, lại liếc mắt nhìn tròn mắt không nói Khương Tứ tiểu thư, trong lòng thở dài trong lòng, thế tử gia quả nhiên liệu sự như thần, nhưng hẳn không thể không dựa theo thế tử gia ý tứ, kiên trì lần nữa ném ra một cái khác làm người thêm nhỏ dãi đèn bù.

"Nhà ta lão phu nhân đồng ý thế đề nghị của Tử Gia, đồng thời hứa hẹn từ hôn về sau, sẽ cho quý phủ một cái công bộ viên ngoại lang chức quan, không biết lão phu nhân ý như thế nào?"

Công bộ viên ngoại lang là từ Ngũ phẩm chức quan.

Đại phu nhân Trương thị hô hấp một trận gấp rút, tim kích động phanh phanh trực nhảy, con mắt đều tái rồi.

Nàng vì Bá gia sinh dục hai con trai hai con gái, hai mà cũng không được khí, trưởng tử tư chất Bình Bình, hơn hai mươi tuổi người, khổ đọc hơn mười năm, nhiều lần khoa khảo, còn chưa thi đậu đến công danh, nhưng trưởng tử có thể kế thừa Bá phủ, thứ tử năm nay từ bỏ thi khoa cử, tiền đồ chưa biết, Bá gia đi trên dưới chuẩn bị, để cầu vì hãn mưu đến một quan nửa chức, lúc đầu xem ở Quốc Công phủ trên mặt mũi, việc này rất dễ xử lý.

Nhưng Đào Hoa Yến sự tình vừa ra, nhìn thấy Quốc Công phủ thế tử đối với An Viễn Hầu đích nữ coi trọng thái độ, tất cả mọi người đang nhìn lăm lét, nguyên bản nói xong cho thứ tử bỏ khuyết một cái chính thất phẩm trống chỗ chậm chạp không có định ra tới.

Đại phu nhân Trương thị vì chuyện này gấp đến độ ăn không ngon ngủ không ngon, hiện tại đột nhiên rơi kế tiếp từ Ngũ phẩm chức quan, nơi nào còn có vì cháu gái suy nghĩ tâm tư, hận không thể lập tức đồng ý lui cửa hôn sự này.

Nàng hít một hơi thật sâu, đè xuống kích động trong lòng, không kịp chờ đợi mở miệng.

"Mẫu thân, Quốc Công phủ thành ý mười phần, chúng ta cũng không thể được voi đòi tiên, không bằng sẽ đồng ý đi?"

Nói xong, Trương thị có chút xấu hổ hướng Khương Ninh Bảo lộ ra một vòng áy náy nụ cười: "Tứ nha đầu, người đừng trách bá mẫu, bá mẫu cũng là vì muốn tốt cho người, khi Định Quốc công phủ đại tiểu thư so khi Bá phủ tiểu thư càng tốt hơn."

Khương Ninh Bảo không có lên tiếng, một đôi xinh đẹp con mắt lẳng lẳng nhìn thấy Trương thị, không còn có ngày xưa mềm mại, hai đầu lông mày ẩn ẩn lộ ra một cỗ lãnh ý.

Thật sự là nàng tốt thân nhân.

Chỗ tốt Trường Ninh Bá phủ, nàng lại tổn hại thanh danh.

Nếu như cha mẹ vẫn còn ở đó. . .

Khương Ninh Bảo nhin không được nhớ tới bị 'Mất đi' cha mẹ, tại Thanh Sơn thư viện khổ đọc Đại ca, trong lòng cười khổ một tiếng, nàng cùng Đại ca Khương Căn quan hệ rất tốt, Khương Căn sớm đã thi đậu tú tài công danh, bây giờ tại thư viện chuẩn bị kiểm tra năm nay thi Hương, tranh thủ thi đậu thành cử nhân, đem nhị phòng đứng lên, làm cho nàng nở mày nở mặt xuất giá.

Đáng tiếc hãn không biết muội muội của mình muốn bị vị hôn phu từ hôn.

Nghĩ đến trong sách nhị phòng tất cả mọi người kết cục, Khương Ninh Bảo tâm càng thêm băng lãnh.

Đại phu nhân Trương thị bị nàng thấy chột dạ, nhin không được ngăm sinh tức giận, ám đạo, cháu gái này thật sự là không biết tốt xấu, nàng chuyển hướng trầm mặc không nói lão phu nhân, lo lắng kêu một tiếng: "Mẫu thân!"

Khương Minh Dao sắc mặt hơi đổi một chút, mẫu thân làm dáng làm nàng khó xử cực kỳ, nhắm lại mắt không dám nhìn nữa Tứ tỷ, nàng sợ, nàng sợ sẽ thấy Tứ tỷ ánh mắt tuyệt vọng.

Khương lão phu nhân vốn là dao động tâm càng thêm kiên định, dùng một cái không thích cháu gái đổi một cái đích cháu trai ruột tiền đồ, ai cũng

chọn người sau.

Chỉ là không thể nhanh như vậy đáp ứng, lão phu nhân hoà nhã nhất mặt, nàng đã vừa mới từ lúc mặt một lần, tuy nói là lập lờ nước đôi bàn bạc kỹ hơn, nhưng bây giờ không kịp chờ đợi đáp ứng từ hôn, trong đại sảnh còn có không ít tỳ nữ bà tử tại, không khỏi cho người ta rơi xuống ấn tượng xấu.

Bây giờ đại nhi tức lại lần này không kịp chờ đợi làm dáng, lão phu nhân nhin không được ở trong lòng thầm mắng một tiếng ngu xuẩn, bình thường khôn khéo tinh táo đều cho chó ăn sao?

Thật lâu không được đến lão phu người đáp lại, Đại phu nhân Trương thị sầm mặt lại.

Triệu quản gia mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm chờ đợi, khóe mắt quét nhìn lại trông thấy kiều khiếp nhỏ yếu Khương Tứ tiểu thư bình tĩnh không lay động cho, trong lòng đột nhiên dâng lên một vòng cảm giác quái dị.

Khương Tứ tiểu thư phản ứng không thích hợp.

Nửa ngày, Khương lão phu nhân nhin không được trừng mắt liếc Trương thị, nghiêm khắc nói: "Trương thị, Tứ nha đầu là ta đích cháu gái ruột, hôn sự của nàng ta tự có chủ trương, người lại an tâm chớ vội."

Đại phu nhân Trương thị sắc mặt trắng nhợt, mặt lộ vẻ vẻ lo lắng, mẫu thân lời này là có ý gì?

"Tổ mẫu, việc quan hệ cháu gái hạnh phúc, không bằng trước hết nghe cháu gái một lời như thế nào?" Khương Nịnh Bảo đột nhiên cười nhẹ nhàng mở miệng, thanh âm uyển chuyển dễ nghe, trong lời nói lại không một chút tức giận cùng không cam lòng.

Triệu quản gia nghe xong vị này Khương Tứ tiêu thư rất cục mở miệng, nhin không được sinh lòng hiếu kì.

Từ trước đến nay mềm mại cháu gái đột lại vào lúc này lên tiếng, trong lòng Khương lão phu nhân máy động, nàng nhú nhú mày, trong mắt lóe lên một vòng không vui, ngay trước mặt Triệu quản gia không tốt trách cứ Khương Nịnh Bảo, chỉ có thể thản nhiên gật đầu: "Tứ nha đầu người nói."

Khương Nịnh Bảo mỉm cười, hai đầu lông mày kiều khiếp yếu đuối tán đi: "Tổ mẫu, cháu gái có thể đáp ứng từ hôn, dù sao kết thân là kết hai họ chuyện tốt, thế tử gia đã không thích cháu gái, cháu gái cũng không phải loại kia thích cưỡng cầu người."

Khương lão phu nhân cảm thấy buồn lòng, Khương Nịnh Bảo lời nói này quá kịp thời, miễn đi lão phu nhân tình thế khó xử, mặt già bên trên không khỏi lộ ra một vòng nụ cười từ ái.

"Tứ nha đầu, người có thể nghĩ như vậy, rất tốt!"

Đại phu nhân Trương thị ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, nỗi lòng lo lắng rơi xuống, chỉ cần nàng cháu gái này không gặt gao năm lấy cửa hôn sự này không thả là tốt rồi, việc hôn nhân thất bại, nhưng có thể trở thành thế tử gia muội muội, bọn hãn Trường Ninh Bá phủ vẫn như cũ có thể được nhờ.

Trọng yếu nhất chính là, nàng thứ tử có thể đạt được một cái từ Ngũ phẩm chức quan.

Tại Đại phu nhân Trương thị trong lòng, cái này chức quan đã là nàng thứ tử vật trong bàn tay, may may không nghĩ tới Khương Nịnh Bảo cũng có một cái văn thái phong lưu, tài hoa hơn người đích thân đại ca.

"Tổ mẫu, cháu gái không muốn làm thế tử gia muội muội." Khương Ninh Bảo giả bộ không có nhìn thấy Trương thị thần sắc khẽ buông lỏng phản ứng, ngẩng đầu không hề chớp mắt nhìn xem Khương lão phu nhân, lạnh nhạt tự nhiên mở miệng.

Cái này vừa nói, vẻ mặt ôn hòa Khương lão phu nhân sắc mặt bỗng dưng trầm xuống, kếm chút đem trong tay chén trà quẳng hướng cái này nàng không thích Tứ nha đầu, tức giận nói: "Hồ nháo!"

Đại phu nhân Trương thị trừng Khương Ninh Bảo một chút, âm thầm tức giận cháu gái này hồ đồ, không biết tốt xấu.

Định Quốc công phủ đại tiểu thư, liền công chúa quận chúa nhóm cũng phải coi trọng mấy phần, buông xuống tư thái kết giao.

Cháu gái này thật sự là mờ heo làm tâm trí mê muội.

Xuẩn làm cho người khác không đành lòng nhìn thẳng.

Đại phu nhân Trương thị nhin không được nhìn thoáng qua bên người khí chất thanh lãnh, dung mạo mỹ lệ Dao Nhi, nếu như tốt như vậy sự tình rơi xuống nàng trên người nữ nhi tốt biết bao nhiêu.

Đáng tiếc nữ nhi không có bực này vận khí tốt.

"Triệu quản gia, từ hôn có thể, nhưng ta không muốn làm thế tử gia muội muội, không bằng đổi một cái đền bù điều kiện như thế nào?"

Khương Ninh Bảo không có bị Khương lão phu nhân lộ khí hù đến, nàng đem ánh mắt chuyển hướng Triệu quản gia, khẽ vuốt một chút trên cổ tay hồng ngọc vòng tay, giọng điệu Khinh Nhu mà hỏi.

Triệu quản gia khẽ giật mình, tò mò hỏi: "Không biết Tứ tiểu thư muốn đổi điều kiện gì?"

"Thế tử gia thật lợi hại, mở ra khiến người vô pháp cự tuyệt đèn bù, ta đã sáng tỏ hẳn thề phải từ hôn quyết tâm, nhưng ta không cam tâm, dựa vào cái gì ta cái này vị hôn thê muốn vì Dương Thư Thanh thoái vị, chỉ vì gia thế của ta so với nàng thấp, liền muốn thấp nàng một đầu, vì nàng nhường đường?"

"Ta lại không, cho nên ta quyết định, từ hôn có thể, nhưng ta muốn gả cho Định Quốc công, giẫm ở tại bọn hãn trên đầu, Triệu quản gia, ta muốn đèn bù chỉ có cái này."

Khương Ninh Bảo cười nhẹ nhàng nhìn thấy Triệu quản gia, không nhanh không chậm nói, nói ra lại khiến người ở chỗ này quá sợ hãi.

Triệu quản gia bị giật nảy mình.

Còn tưởng rằng vị này Khương Tứ tiểu thư yếu đuối có thể lẩn, không có tính nết, bị người từ hôn đều có thể nhịn xuống đi, nguyên lai chờ ở tại đây đây.

Khương lão phu nhân cùng Đại phu nhân Trương thị bị trái ngược thường ngày mềm mại, đột nhiên cường ngạnh Khương Ninh Bảo kinh hãi, Khương Minh Dao mãnh nhìn về phía rút đi một thân yếu đuối khí chất Tứ tỷ, trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Đây là cái kia yếu đuối động lòng người, tính tình dịu dàng Tứ tỷ sao?

Không chỉ các nàng không dám tin, trong đại sảnh tỳ nữ bà tử nhóm càng là trợn mắt hốc mồm.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Như Có Thể Gả Cho Định Quốc Công, Dù Là Chết, Cũng Không Hối Hận!

Tại triều Đại Việt, ai không biết Định Quốc công Tạ Hành là di phúc tử, là người người tránh xa e sợ cho không kịp độc rùa tể.

Định Quốc công lúc sinh ra đời, Tạ lão phu nhân kém chút rong huyết mà đi, trùng hợp có đạo cao tăng đi ngang qua, nhìn ra Định Quốc công sinh ra tức mang trùng thiên sát khí, tự mình ôm đi Định Quốc công, Tạ lão phu nhân mới nhặt về một cái mạng.

Làm người lần cảm giác kỳ quái chính là, vị kia cao tăng không có yêu cầu Định Quốc công trốn vào phật môn tiêu trừ sát khí, ngược lại tập hợp mười vị đắc đạo cao tăng bỏ ra chín chín tám mươi một ngày vì hấn Khai Quang gia trì một chuỗi tử đàn phật châu mang trên cổ tay, mới miễn cưỡng trấn áp hấn toàn thân sát khí.

Định Quốc công tại mười hai tuổi lúc, một mình rời nhà đi biên cương chiến trường, vèn vèn thời gian mấy năm, liền lập xuống chiến công hiển hách , khiến cho địch nhân nghe tin đã sợ mất mật, không dám tới phạm, bị tiên đế phong làm trẻ tuổi nhất thế tập Định Quốc công, thủ vệ triều Đại Việt, thành dân chúng trong lòng triều Đại Việt Chiến thần.

Đáng tiếc vị này Định Quốc công trừ dương cương khí tràn đầy nam tử, nữ tử vẫn như cũ không cách nào tới gần, liền mẹ của hấn Tạ lão phu nhân cũng không thể tới gần, một khi tới gần Quốc Công Gia, nhẹ thì bị bệnh liệt giường, nặng thì mất mạng.

Các loại Định Quốc công đến đến lúc lập gia đình tuổi tác, từng có không ít quý nữ không tin số mệnh, điên cuồng đuổi theo vị này Định Quốc công, nhưng đáng tiếc kết quả cũng không tốt.

Chết thì chết, bệnh bệnh, lại không nữ tử dám tiếp cận vị này Định Quốc công.

Ngập trời quyền thế cố nhiên trọng yếu, nhưng mạng quan trọng hơn.

Mạng cũng bị mất, muốn quyền thế tác dụng gì.

Bây giờ Định Quốc công bên người tất cả hạ nhân đều là đi lên chiến trường binh sĩ, dương cương khí mười phần, nhưng cũng cần mấy ngày thay đổi một lần, không cách nào trường kỳ đi theo Định Quốc công bên người.

Đây hết thảy đều là mọi người đều biết sự thật.

Hiện tại nhu nhu nhược nhược phảng phất một trận gió liền có thể thổi ngã Khương Ninh Bảo lại kiên cường nói muốn gả cho Định Quốc công, tất cả mọi người ở đây đều tại trong tối suy đoán, Tứ cô nương chẳng lẽ bị thế tử gia từ hôn kích thích điên rồi mới sẽ như vậy mất lý trí.

"Không được!" Khương lão phu nhân tỉnh táo lại, bỗng nhiên vỗ bàn một cái.

Định Quốc công Tạ Hành tuy nói năm gần hai mươi tám tuổi lại quyền cao chức trọng, nhưng so với gả đi liền mất mạng, không, có lẽ không cần gả đi, chỉ cần cùng Định Quốc công tiếp xúc tầm vài ngày, nói không chừng người liền không có, đoạn mất cùng Trường Ninh Bá phủ quan hệ, còn không bằng khi Quốc Công phủ đại tiểu thư, để hai phủ quan hệ tiến thêm một bước.

Khương Minh Dao từ trước đến nay lạnh như băng cho hiện lên một vòng bối rối.

Tứ tỷ. . . Tứ tỷ làm sao như thế hồ đồ, cầm tính mạng của mình nói đùa, nàng liền vội vàng kéo Khương Ninh Bảo tay cầm thật chặt, khẩn trương uyển chuyển khuyên nhủ.

"Tứ tỷ, người đừng nói mê sảng, Định Quốc công không phải chúng ta trèo cao nổi."

"Tổ mẫu, việc quan hệ cháu gái chung thân đại sự, cháu gái chỉ muốn tùy hứng một lần, mời tổ mẫu thành toàn." Khương Ninh Bảo nhẹ nhàng đẩy ra Khương Minh Dao tay, giơ lên tinh xảo khuôn mặt, một mặt kiên định.

Đây là nàng trải qua nghĩ sâu tính kỹ sau lựa chọn.

Vừa mới tại Triệu quản gia lúc nói chuyện, Khương Ninh Bảo liền đại khái đọc qua qua bản này trùng sinh văn, nữ chính Dương Thư Thanh sau khi sống lại vốn cũng không phải là loại lương thiện, có cừu báo cừu, thủ đoạn tàn nhẫn, kiếp trước khi dễ nhục mạ qua nàng người đều bị nàng hung hăng từng cái trả thù, từng cái hạ tràng thâm hiểm.

Trong sách, Khương Ninh Bảo cùng nữ chính Dương Thư Thanh đời trước cũng không có giao tập.

Nữ chính sau khi sống lại, vị hôn phu bị đoạt, Khương Ninh Bảo hắc hóa, thành lớn nhất ác độc nữ phụ.

Khương Ninh Bảo sẽ không cũng không muốn làm cái này ác độc nữ phụ, nhưng nam chính Tạ Cảnh Dực khẳng định phải vì nữ chính muốn rửa sạch đoạt người vị hôn phu không thanh danh tốt, nữ chính cũng không muốn lưu lại chỗ bẩn, cho nên nàng thế tất cùng nam nữ chủ có gặp nhau.

Đã chạy không khỏi, sao không vượt khó tiến lên.

Thai xuyên qua cổ đại mười sáu năm, bị cổ nhân hun đúc mười sáu năm, Khương Ninh Bảo toàn thân trên dưới ẩ ẩ mang theo một loại đại gia khuê tú khí chất. Nhưng đời trước thực chất bên trong dưỡng thành tính cách lại không có thay đổi.

Bị lui thân nhân là nàng, tổn hại thanh danh người là nàng.

Bị người ức hiếp đến mức này, Khương Ninh Bảo trên mặt lạnh nhạt tự nhiên, trong lòng lại sớm có chủ ý, liền lão phu nhân cũng không biết được tâm tư của nàng.

Buông lời giả cho Định Quốc công chỉ là bước đầu tiên.

Định Quốc công phải chẳng đáp lại không ở lo nghĩ của nàng bên trong.

Về phần có thể hay không mất mạng vấn đề, Khương Ninh Bảo khê rừ mắt xuống kiểm, ai có thể mạng cứng hơn nàng?

"Ta tuyệt không đồng ý, việc này chớ có nhắc lại!"

Khương lão phu nhân bị khó chơi Khương Ninh Bảo tức giận đến tức thì nóng giận công tâm, thân thể nhoáng một cái, vịn cái trán hướng ghế bành sau ngược lại, một bên tâm phúc tỳ nữ Hồng Hạnh tay mắt lanh lẹ đỡ lấy nàng.

"Mẫu thân, ngài không có sao chứ?" Đại phu nhân Trương thị hung hăng trợn mắt nhìn Khương Ninh Bảo một chút, khẩn trương tiến lên, quan tâm vỗ nhẹ lên trong lòng nàng.

Khương Ninh Bảo đứng ở nơi đó không nhúc nhích, trừ cái kia trương ôn nhu tinh xảo khuôn mặt, toàn thân trên dưới nhìn không ra một tia yếu

đuổi, khác nào một gốc cứng cỏi Mộc Cận hoa.

Chính chói lợi mở ra, tản mát ra sáng chói ánh sáng hoa.

"Tứ tiểu thư, việc này Triệu mỗ không cách nào làm chủ, không bằng các loại Triệu mỗ hỏi thăm qua lão phu nhân lại cho Tứ tiểu thư trả lời chắc chắn như thế nào?"

Triệu quản gia kinh hãi qua đi, nhìn thấy Khương lão phu nhân biểu hiện, trong nháy mắt tỉnh táo lại, đề nghị của Khương Tứ tiểu thư, muốn nói Triệu quản gia không tâm động là giả, mặc kệ Khương Tứ tiểu thư phải chăng bởi vì nhất thời phần nộ mất lý trí, hờn dỗi muốn gả Quốc Công Gia, hẳn đều thừa cơ đồng ý.

So với thế tử gia, Triệu quản gia càng đau lòng hơn từ nhỏ đến lớn cô đơn Quốc Công Gia, hi vọng bên cạnh hẳn có thể có cái biết nóng biết lạnh người.

Triệu quản gia đáy lòng chẳng biết tại sao đột nhiên dâng lên một cỗ cảm giác quý dị, vị này Khương Tứ tiểu thư khả năng rất lớn không nhận Quốc Công Gia sát khí ảnh hưởng.

Dạng này trực giác tại hẳn từ trên chiến trường lui sau khi xuống tới rất lâu không có xuất hiện qua, lần này đột nhiên xuất hiện, Triệu quản gia liếc nhìn vị này xinh đẹp yếu đuối Tứ tiểu thư, thần sắc có chút mang theo một tia ngưng trọng.

"Làm phiền Triệu quản gia." Khương Ninh Bảo lạnh nhạt gật đầu, không nhìn tức giận đến toàn thân phát run Khương lão phu nhân.

"Lão phu nhân, thế tử gia từ hôn một chuyện bắt buộc phải làm, xin ngài suy tính một chút, hai ngày sau cho cái trả lời chắc chắn, Triệu mỗ xin cáo từ trước." Triệu quản gia nói xong, chấp tay đi lễ, mang người vội vàng rời đi Trường Ninh Bá phủ.

Không chút nào cho Khương lão phu nhân cơ hội cự tuyệt.

"Nghiệt chương, người quỳ xuống cho ta!" Triệu quản gia vừa rời đi, Khương lão phu nhân tay cầm một cái chén sứ hung hăng ném tới Khương Ninh Bảo mép váy một bên, loảng xoảng một tiếng, chén sứ chia năm xẻ bảy.

Nước trà tung tóe đến trên váy của nàng, lưu lại điểm điểm vết tích.

Khương Ninh Bảo mấp máy môi, vẫn như cũ đứng được thẳng tắp, nhu khuôn mặt đẹp bên trên tách ra Thiển Thiển nụ cười nhàn nhạt, một đôi cực đẹp con người hình như có ánh lửa hiện lên.

"Tổ mẫu, từ hôn có thể, nhưng cháu gái không nghĩ nuốt xuống một hơi này, Định Quốc công là cháu gái kính nể nhất người, như có thể gả cho Định Quốc công, dù là chết, cháu gái cũng không hối hận."

"Mời tổ mẫu tha thứ cháu gái tùy hứng."

Khương Ninh Bảo khí phách lời nói vừa xong, hướng Khương lão phu nhân có chút uốn gối phúc thân, liền cũng không quay đầu lại quay người rời đi đại sảnh.

Trong đại sảnh tỳ nữ bà tử cúi đầu thấp xuống, không dám thở mạnh một cái, to như vậy đại sảnh, an tĩnh tận gốc ngân châm rơi xuống đất đều có thể nghe.

Lão phu nhân một hơi ngăn ở trong cổ họng, tức giận đến toàn thân phát run, nàng nhìn chòng chọc vào Khương Ninh Bảo rời đi tinh tế bóng lưng, ánh mắt lạnh nặng phảng phất sẽ chảy nước.

"Cái này bất hiếu cháu gái, thật sự là phản thiên!"

Khương Minh Dao đã sớm sợ ngậy người, trong lòng phức tạp khó tả, nàng không nghĩ tới Quốc Công phủ thế tử gia từ hôn sẽ cho Tứ tử lớn như vậy đả kích, lại có dũng khí dám chống đối tổ mẫu.

Tỳ nữ Hồng Hạnh thận trọng bưng một bát ninh thần cháo bột tới: "Lão phu nhân, ngài đừng tức điên lên thân thể, uống một ngụm trà canh bột giện."

Khương lão phu nhân tiếp nhận bát trà, uống cháo bột về sau, cả người bình tĩnh lại.

"Mẫu thân, Tứ nha đầu sự tình làm?" Đại phu nhân Trương thị thấy thế, liền vội vàng hỏi.

Cái này có thể quan hệ đến con trai của nàng tiền đồ.

Trương thị không chú ý đều không được.

Khương lão phu nhân nghe được đại nhi tức nâng lên cái này phản nghịch cháu gái, vừa đê xuống hỏa khí lần nữa đang xông ra.

Nàng vốn cũng không vui nhu nhu nhược nhược Khương Nịnh Bảo, hiện tại Khương Nịnh Bảo thái độ khác thường cường ngạnh, lão phu nhân chỉ cảm thấy quyền uy của mình nhận lấy khiêu khích.

Đã Định Quốc công phủ biểu lộ muốn từ hôn.

Cháu gái này cũng mất giá trị lợi dụng, về sau cũng khó nói bên trên một môn tốt việc hôn nhân.

Khương lão phu nhân híp híp mắt, vẩy lui chung quanh tỳ nữ bà tử, chỉ để lại Trương thị cùng Khương Minh Dao cháu gái này, nàng lương bạc cười lạnh một tiếng: "Tứ nha đầu muốn gả Định Quốc công, từ nàng đi, dù sao chuyện chung thân của nàng không gánh nổi, ta nhìn nàng có thể giày

vò ra hoa dạng gì đến, trừ cái kia từ Ngũ phẩm chức quan, người nhớ kỹ nhiều muốn chút bồi thường."

Đại phu nhân Trương thị nghe vậy, đáy mắt hiện lên một vòng tinh quang: "Mẫu thân nói đúng lắm, chỉ là như vậy vừa đến, chúng ta Bá phủ cùng Định Quốc công phủ liền không quan hệ rồi."

Nói cho cùng, Trương thị vẫn không nỡ Định Quốc công phủ đạo này quan hệ.

Khương lão phu nhân liếc một chút đại nhi tức, lại nhấp một cái cháo bột, không nhanh không chậm chỉ điểm nàng: "Không phải còn có Tạ gia sao, Ngũ nha đầu đã tuổi tròn mười sáu, chuyện chung thân của nàng cũng nên định ra tới, ta nhìn Tạ gia nhị phòng thì có cái người tốt tuyển."

Khương Minh Dao sững sờ, lãnh nhược băng sương xinh đẹp khắp khuôn mặt là sai kinh ngạc.

Tổ mẫu. . . Tổ mẫu đây là muốn lợi dụng Tứ tỷ từ hôn một chuyện đưa nàng gả vào Tạ gia.

Cái này tại sao có thể, tại sao có thể?

Trương thị nghe vậy bừng tỉnh đại ngộ, nhớ lại Tạ gia nhị phòng có cái vừa tròn mười sáu chưa định thân con vợ cả thiếu gia, cùng Định Quốc công phủ thế tử gia là ruột thịt huynh đệ.

Chỉ cần đem Dao Nhi gả đi, chẳng lẽ có thể gián tiếp cùng Quốc Công phủ dính líu quan hệ.

Tạ gia nhị phòng vị thiếu gia kia thế nhưng là cái bánh trái thơm ngon, muốn cùng Tạ gia nhị phòng kết thân nhân nhà nhiều không kể xiết, Trường Ninh Bá phủ cũng không có rõ ràng ưu thế.

Bây giờ cơ hội này tới.

"Đa tạ mẫu thân chỉ điểm."

Đại phu nhân Trương thị hí hí mắt, trong mắt tràn đầy tính toán quang mang, vừa vặn mượn cháu gái bị từ hôn sự tình, trèo lên cửa hôn sự này, dù sao cháu gái cũng chỉ còn lại điểm ấy giá trị lợi dụng.

Khương lão phu nhân gặp đại nhi tức thần sắc, trong lòng hài lòng gật đầu, vẫn là đại nhi tức nhất hợp nàng tâm ý, không giống lão Nhị cười cái kia không biết lễ phép đồ phụ, khi còn sống liền sẽ trêu tức nàng.

Vừa nghĩ tới sớm đã mất đi Dương thị, lại nghĩ tới nàng sinh Tứ nha đầu cái kia không có đầu óc cháu gái, Khương lão phu nhân nào nhân đau dữ dội, khí lại không thuận.

"Việc này không nên chậm trễ, người chờ chút phái người đi một chuyến Quốc Công phủ, ta mệt mỏi, người đi xuống đi."

Khương lão phu nhân khoát tay áo, ra hiệu Trương thị rời đi.

Trương thị liền vội vàng hành lễ cáo lui, không tìm được vui mừng đưa tới tâm phúc ma ma, tại bên tai nàng nói nhỏ vài câu, tâm phúc ma ma liền vội vã rời đi Trường Ninh Bá phủ.

Trương thị đứng trong phủ hành lang dưới, nhìn qua tâm phúc ma ma đi xa bóng lưng, khóe miệng không tự chủ nổi lên một vòng cười, quay đầu hướng Khương Minh Dao cười nói: "Dao Nhi, nương sẽ nói với người một môn tốt việc hôn nhân."

Khương Minh Dao tâm tình phức tạp nhìn thấy mẫu thân vui sướng khuôn mặt tươi cười, nghĩ đến bị từ hôn sau bị đả kích, tính tình đột biến Tứ tỷ, đáy lòng dâng lên một vòng áy náy, nàng nhếch môi, mở ra cái khác ánh mắt, lạnh lùng lắc đầu cự tuyệt.

"Mẫu thân, Tứ tỷ đã đủ đáng thương, ta không muốn giẫm lên Tứ tỷ cùng Tạ gia kết thân."

Đại phu nhân Trương thị sắc mặt hơi đổi một chút, giọng điệu ôn nhu khuyên nhủ.

"Dao Nhi, việc quan hệ chung thân của người hạnh phúc, không muốn tùy hứng."

Khương Minh Dao trầm mặc không nói, Thanh Triệt hai mắt bình tĩnh nhìn qua Trương thị, trong mắt tràn đầy cự tuyệt.

Trong nội tâm nàng rõ ràng, mẫu thân không chỉ có để mắt tới Định Quốc công phủ cho ra từ Ngũ phẩm chức quan đèn bù, còn nghĩ ép cô Tứ tỷ sau cùng giá trị lợi dụng.

Vừa nghĩ tới nương nói được lắm việc hôn nhân là giẫm lên Tứ tỷ được đến, Khương Minh Dao trong lòng rất không thoải mái.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Vong Ân Phụ Nghĩa Tạ Thế Từ

Khương Nịnh Bảo rời đi Thọ Kim đường về sau, bước chân nhẹ nhàng mang theo tại bên ngoài chờ tỳ nữ Xuân Hi về phía Tây viện tử, không nhìn những cái kia liếc trộm nàng, xì xào bàn tán tỳ nữ bà tử nhóm.

Triệu quản gia đến nhà từ hôn một chuyện vốn là không gạt được, cũng có lẽ bây giờ đã truyền khắp toàn bộ kinh thành.

"Cô nương, ngài không có sao chứ?" Tỳ nữ Xuân Hi cẩn thận liếc nhìn cô nương, nhớ tới đến nhà báỉ phỏng Định Quốc công phủ Triệu quản gia, nhin không được lo lắng hỏi.

Khương Nịnh Bảo Thiển Thiển cười một tiếng, nhìn ra xa cách đó không xa tiểu hoa viên, trong hoa viên bông hoa tranh Nghiêן khoe sắc, nàng tâm tình vui vẻ mở miệng: "Ta rất khỏe."

Xác thực rất tốt, làm nhiều năm như vậy Kiều tiểu tử, khó được bại lộ một chút chân diện mục, lại đem người dọa đến trợn mắt hốc mồm, Khương Nịnh Bảo chợt cảm thấy toàn thân thư sướng không thôi.

Tỳ nữ Xuân Hi nhìn qua cô nương xinh đẹp động lòng người nụ cười, chẳng biết tại sao, trong đầu hiển hiện một vòng thấp thỏm, luôn cảm thấy cô nương là lạ ở chỗ nào.

Đợi nàng buổi trưa đi đầu bếp phòng Đoan Ngọ thiện thời điểm, mới hiểu nhà mình cô nương đến cùng đã làm gì, nhin không được run run một

chút, cô nương làm sao làm sao như vậy hồ đồ.

Nàng vội vã mang theo đại thực hộp đi vào viện tử, lại nhìn thấy cô nương chính đứng ở trong sân một gốc cây hoa quế dưới, trắng nõn nhu khôn mặt đẹp bên trên tràn đầy hoài niệm chi sắc, khác nào một bức bức họa xinh đẹp.

Xuân Hi nhin không được thả nhẹ bước chân đi lên trước.

"Cô nương, ngài lại đang nghĩ niệm Nhị gia cùng nhị thiếu phu nhân."

Khương Nịnh Bảo nhẹ gạt đầu, nhớ tới cái này cây hoa quế hạ chôn lấy từng vò từng vò Nữ Nhi Hồng, có mấy đàn là nàng cùng cha cùng một chỗ sản xuất, cùng một chỗ chôn xuống, thở dài: "Cha mẹ nếu như biết được ta bị từ hôn, không thông báo rất đau lòng."

Thai xuyên qua cổ đại, Khương Nịnh Bảo liền có thụ cha mẹ sủng ái.

Nghĩ đến trong sách đằng sau, cha mẹ xuất hiện vì 'Nàng' báo thù tình tiết, Khương Nịnh Bảo khóe miệng có chút giơ lên một chút, nguyên lai cha mẹ nàng cũng không có mất đi.

Thật sự là một chuyện đáng giá cao hứng.

Đáng tiếc trong sách cũng không lộ ra cha mẹ đến cùng ở nơi nào, chỉ nói được người cứu, chỗ kia ngăn cách, cha hai chân đoạn mất, nương còn mất trí nhớ, không cách nào về Trường Ninh Bá phủ.

"Cô nương. . ." Tỳ nữ Xuân Hi trong mắt lóe lên một vòng đau lòng, cô nương thật sự là đáng thương, Nhị gia cùng nhị thiếu phu nhân đi, không có cha mẹ che chở, hiện tại lại bị từ hôn.

Khương Nịnh Bảo quay đầu nhìn thoáng qua Xuân Hi, Xuân Hi là tâm phúc của nàng tỳ nữ, một mực đợi tại bên người nàng, chưa hề rời đi, cuối

cùng càng là giúp đỡ 'Nàng' làm rất nhiều ác độc sự tình, bị người bán đi dơ bẩn chi địa.

"Ngày hôm nay ăn trưa có món gì ăn ngon?" Khương Ninh Bảo thu liễm suy nghĩ, cười nhẹ nhàng mà hỏi.

Tỳ nữ Xuân Hỉ vội vàng báo ra tên món ăn: "Có ngài thích ăn nhất tổ yến gà tia canh, Bát Bảo vịt, xào ngọc trai gà, dấm đường nhỏ xếp hàng, Thúi Ngọc Bánh Đậu, Như Ý quyển, xào rau xanh."

Vốn cho là đầu bếp phòng biết được cô nương bị từ hôn sẽ bị Gram trừ cơm nước, không nghĩ tới vẫn là giống như lúc đầu.

Xuân Hỉ ngậm ngậm nhẹ nhàng thở ra.

Khương Ninh Bảo có chút nhú mày, không nói gì, quay người trở về phòng dùng cơm trưa, kỳ thật Gram không cắt xén cơm nước, Khương Ninh Bảo không quan tâm, mẫu thân nàng đồ cưới tại trong tay nàng, ăn mặc chi phí căn bản không cần sầu.

Dù là tại mình trong viện mở phòng bếp nhỏ cũng có thể.

Chỉ là Khương Ninh Bảo lười nhác làm như vậy.

Đầu bếp phòng làm đồ ăn ăn thật ngon, chỉ cần đồ ăn chất lượng không có hạ xuống, phân lượng giảm bớt không có gì.

Dùng qua ăn trưa về sau, tỳ nữ Xuân Hỉ tại thu thập mặt bàn, nàng ngồi ở thấp trên giường, pha được một bình trà thơm, nhìn chăm chú ngoài cửa sổ cây hoa quế, suy nghĩ tung bay.

Nói lên nàng cùng Quốc Công phủ thế tử gia Tạ Cảnh Dực hôn ước, trong sách cũng không có kỹ càng miêu tả, nhưng Khương Ninh Bảo lại phi

thường rõ ràng, dùng một câu khái quát, bất quá là ân cứu mạng, kết hai nhà chuyện tốt mà thôi.

Mẫu thân của nàng Dương thị tại nàng ba tuổi năm đó từ chùa miếu dâng hương trở về trên đường cứu được tao ngộ giặc cướp Tạ gia hai Phòng phu nhân cùng sáu tuổi Tạ Cảnh Dực, ngay lúc đó Tạ Cảnh Dực còn chưa bị nhận làm con thừa tự cho Định Quốc công làm con trai.

Tạ gia hai Phòng phu nhân được cứu về sau, biết được mẫu thân có cái ba tuổi cô nương, dẫn đầu đưa ra kết thân, mẫu thân nhìn Tạ Cảnh Dực thông minh nhạy bén, người dáng dấp thật đẹp, liền đồng ý.

Hai nhà cũng coi là môn đăng hộ đối.

Tạ gia vốn là danh môn vọng tộc, cây lớn rễ sâu, cành lá rậm rạp, nhất là Tạ gia ra một vị thế tập Định Quốc công về sau, càng là như mặt trời ban trưa, thanh danh hiển hách.

Tạ gia nhị phòng con cái tương đối khá, nhưng trở nên nổi bật ít, tại Tạ gia cái này trong đại gia tộc địa vị bình thường, hết lần này tới lần khác Tạ Cảnh Dực cái này nhị phòng con vợ cả thiếu gia lại dáng dấp vô cùng tốt lại thông minh.

Tạ Cảnh Dực tám tuổi năm đó vừa lúc bị Tạ lão phu nhân nhìn trúng, tại tông tộc chứng kiến dưới, nhận làm con thừa tự cho Định Quốc công, thành Định Quốc công trong phủ định thế tử gia, nàng cái này vị hôn thê địa vị nước lên thì thuyền lên, trở thành kinh thành quý nữ thiên kim nhóm ghen tị ghen ghét đối tượng.

"Vì trong lòng có thích người, tổn hại thanh danh con gái ân nhân cứu mạng, cuối cùng càng là cùng nữ chính cùng một chỗ hủy hoại nàng cùng nàng một nhà, cái này nam chính thật đúng là vong ân phụ nghĩa."

Khương Nịnh Bảo nhấp một miếng trà thơm, lẩm bẫm nói.

Bất quá trong sách vì sao không có nói ra việc này, chỉ nói Khương Ninh Bảo không cam tâm từ hôn, quấn quít chặt lấy dây dưa nam chính, không, có nhắc qua, là Khương Ninh Bảo tại đối với nữ chính Dương Thư Thanh làm tận ác độc sự tình danh tiếng mất hết sau trách móc ra, nhưng đã quá muộn, biết được đây hết thấy người, trừ cha mẹ của nàng, không phải tất cả đều mất đi, chính là ngậm miệng không nói, không ai tin tưởng.

Chỉ cảm thấy nàng lung tung liên quan vu cáo vừa kể thừa tước vị Định Quốc công.

Khương Ninh Bảo mi tâm cau lại, thần sắc như có điều suy nghĩ, nửa ngày, nàng mới bừng tỉnh đại ngộ, trầm thấp than nhẹ một tiếng: "Thật là một cái gốc nữ hài."

Tình một chữ này mê người mắt.

May mắn nàng cũng không phải là trong sách cái kia 'Nàng' .

Có đời trước ký ức Khương Ninh Bảo đối với Tạ Cảnh Dực cái này vị hôn phu tình cảm nhàn nhạt, kỳ thật Tạ Cảnh Dực cũng không phải là nàng thích kia một cái, nhưng đều định ra rồi việc hôn nhân, ván đã đóng thuyền, Khương Ninh Bảo liền nhập gia tùy tục, quyết định cùng hắn tương kính như tân sống hết đời.

Ai ngờ lại phát hiện mình là xuyên sách.

Đứng trước bị từ hôn quấn cảnh.

Không có người biết được Khương Ninh Bảo nội tâm kích động cùng vui vẻ.

Lúc này, tỳ nữ Xuân Hỉ trở về, trong tay dẫn theo một rổ đỏ chói dâu tây tới, xốc lên Bát Bảo rèm châu tiến vào bên trong thất, đem một rổ tắm đến sạch sẽ đỏ dâu tây phóng tới thấp bên cạnh giường bên cạnh bàn con

bên trên, trải qua do dự, Xuân Hỉ cắn cắn môi, rốt cục nhịn không được oán trách một câu.

"Cô nương, Diêu chương quỳ vừa mới đưa một giỏ dâu tây tới, lại bị Đại phu nhân phái người đem hơn phân nửa giỏ muốn đi."

Diêu chương quỳ là phụ trách quản lý Khương Ninh Bảo mẫu thân đồ cưới cửa hàng đại chương quỳ.

Ba năm này, hẳn mỗi cái mùa đều sẽ đưa mới mẻ trái cây đến Trường Ninh Bá phủ cùng Thanh Sơn thư viện , nhưng đáng tiếc đưa đến Trường Ninh Bá phủ trái cây đại bộ phận đều vào Đại phu nhân Trương thị túi.

Xuân Hỉ mỗi gặp một lần đều sẽ nhịn không được đau lòng.

"Xuân Hỉ, không cần để ý chút chuyện nhỏ này, Đại bá mẫu không dám làm quá mức."

Khương Ninh Bảo khẽ cười một tiếng, cầm lấy một viên đỏ dâu tây để vào trong miệng cắn một cái, không lăm để ý nói.

Tỳ nữ Xuân Hỉ ngẫm lại cũng thế, ba năm này, Đại phu nhân cho tới bây giờ không có đem Diêu chương quỳ đưa tới trái cây tất cả đều giấu dưới, bất quá dứt bỏ trái cây một chuyện, Xuân Hỉ bắt đầu lo lắng lên mặt khác sự tình tới.

"Cô nương, Đại phu nhân dĩ nhiên phóng túng trong phủ hạ nhân khắp nơi nghị luận cô nương bị từ hôn sự tình, đoán chừng khắp kinh thành người đều nên biết được tiểu thư bị Định Quốc công phủ từ hôn tin tức."

Khương Ninh Bảo ngược mắt xem xét Xuân Hỉ một chút, tinh xảo nhu khuôn mặt đẹp bên trên ý cười Thiển Thiển: "Dù sao sớm tối đều muốn truyền đi, Xuân Hỉ, chúng ta phải bình tĩnh, không phải liền là từ hôn sao, không có gì lớn."

Đám lửa này thiêu đến càng vượng càng tốt.

Xuân Hỉ căn cứ môi, vì cô nương bất bình: "Thế nhưng là. . . Thế nhưng là rõ ràng sai không ở cô nương!"

Khương Ninh Bảo cười nhạt một tiếng, hướng Xuân Hỉ nháy một cái hai con ngươi.

"Xuân Hỉ, trên đời không chuyện như ý tám chín phần mười, làm sao biết tốt hơn duyên phận không phải ở phía sau?"

Nói xong, nàng lần nữa cầm lấy một cọng cỏ dâu bắt đầu ăn, hài lòng hí hí mắt, trong lòng lại âm thầm kỳ quái, tại sao không có nàng buông lời muốn gả Định Quốc công lời đồn.

Theo Khương Ninh Bảo, Định Quốc công so nam chính Tạ Cảnh Dực cái kia vong ân phụ nghĩa hỗn đản tốt hơn không biết bao nhiêu lần, nhưng đáng tiếc không phải nam chính, chỉ là cái cho nam chính đưa bàn tay vàng, phải chết đến sớm, quyền thế tước vị nhân mạch toàn đều làm lợi nam chính, đặt vững hẳn đệ nhất nam chính địa vị.

Thật thật khiến cho người ta bóp cổ tay.

May mắn nàng có thần kỳ cất rượu kỹ năng, ừ ra dụng cụ pha rượu có thần kỳ thuộc tính, chỉ cần nàng gả cho Định Quốc công, chắc chắn nhiều nhường chút rượu thuốc đưa cho Định Quốc công, sống lâu trăm tuổi không thành vấn đề.

Luận cản trở, nàng thế nhưng là chuyên nghiệp.

Khương Ninh Bảo trong mắt hào quang loé lên.

Xuân Hỉ đến cùng không có cô nương lạc quan, nàng cũng không biết nhà nàng cô nương gan to bằng trời buông lời muốn gả cho Định Quốc

công, bằng không thì nhất định sẽ bị dọa sợ.

"Thế nhưng là, thế nhưng là cô nương bị lui thân, về sau rất khó lại nói một môn tốt việc hôn nhân." Xuân Hỉ khổ sở nói.

Nhất là cái này lui thân nhân là Định Quốc công phủ Tạ thế tử.

Khương Nịnh Bảo cười cười, hai đầu lông mày không tự chủ hiển hiện một vòng kiêu khiếp, có chút làm người thương yêu yêu.

"Xuân Hỉ, người nói Định Quốc công như thế nào?"

"Ta hôm nay tại Triệu quán gia tới cửa từ hôn thời điểm, nhất thời kích động, buông lời nói muốn gả Định Quốc công, Triệu quán gia đáp ứng hồi phủ bẩm báo Tạ lão phu nhân."

Khương Nịnh Bảo chậm rãi ném kế tiếp lớn lời.

"Cô nương, Định Quốc công là người tốt, nhưng. . . Nhưng hẳn không phải một cái lương nhân, hẳn quá nguy hiểm, tới gần nữ nhân của hẳn tất cả đều không có kết cục tốt, cô nương, ngài có thể nghìn vạn lần đừng nghĩ quần a."

Xuân Hỉ một mặt hoảng sợ, lo lắng khuyên nhủ.

"Xuân Hỉ, nói không chừng ta cùng Định Quốc công là ông trời tác hợp cho, nhân duyên Thiên Thành đâu." Khương Nịnh Bảo nhìn thấy Xuân Hỉ thần sắc kinh khủng, nâng chung trà lên bát nhấp một miếng trà thơm, nửa thật nửa giả mở một câu trò đùa.

Đời trước, trừ một tay thần kỳ cất rượu kỹ nghệ, không có sở hữu dị năng mình tại tận thế vô luận gặp được bao lớn nguy hiểm, mỗi lần đồng đội đều chết sạch, nàng đều hảo vận còn sống.

Không biết là nàng mạng quá cứng vẫn là vận khí quá tốt.

Cuối cùng, Khương Ninh Bảo bên người thân bằng quyền thuộc đều nhất nhất không có, chỉ còn lại nàng một người lẻ loi trơ trọi đợi tại tràn đầy Zombie thế giới sinh long hoạt hổ còn sống, thẳng đến Zombie Vương bị diệt, thế giới khôi phục tân sinh, nàng cũng không có sống tiếp dự vọng, liền. . . Liên tự sát.

Ai ngờ tự sát cũng không chết thành, mà là mang theo ký ức đầu thai đến cổ đại.

Không còn là cảnh hoàng tàn khắp nơi, không có thân nhân tận thế, một thế này, nàng có yêu thương cha mẹ của nàng, có thể tùy tâm sở dự ăn đủ loại mỹ thực, sản xuất các loại thần kỳ rượu, Khương Ninh Bảo lần nữa có còn sống dự vọng.

Nàng dạng này mạng cứng rắn nữ tử, cùng Định Quốc công chẳng lẽ không phải ông trời tác hợp cho sao?

Trong phòng yên lặng một cái chớp mắt.

Ông trời tác hợp cho. . .

Thử hỏi có cô gái nào có thể cùng Định Quốc công là ông trời tác hợp cho.

Xuân Hi hít một hơi thật sâu, ý đồ bỏ đi cô nương nguy hiểm suy nghĩ: "Cô nương, tại ngài trước đó, có bao nhiêu quý nữ không tin số mệnh, trông mong đụng lên đi, những cô gái kia gần thì một ngày, lâu là bảy ngày, từng cái không có kết cục tốt, dần dà, liền không có nữ tử dám tới gần Định Quốc công."

"Cô nương, ngài cũng không thể đặt mình vào nguy hiểm."

"Cô nương, ngài ngẫm lại Tam thiếu gia, nếu như Tam thiếu gia biết được việc này, nhất định sẽ lo lắng ngài."

Nghe được Xuân Hỉ nhắc lên nàng đích thân đại ca Khương Cẩn, Khương Ninh Bảo sắc mặt càng thêm nhu hòa, chờ một chút, nàng làm sao đã quên còn chưa viết một lá thư đến Thanh Sơn thư viện cho Đại ca.

Miễn cho Đại ca nghe được lời đồn lo lắng, vội vã chạy về phủ, Vô Tâm chuẩn bị kiểm tra.

Khương Ninh Bảo bỗng đứng đứng dậy mời ra làm chứng bên cạnh bàn, không để ý đến lo lắng lo lắng tỳ nữ Xuân Hỉ, tranh thủ thời gian mở ra giấy tuyên, mài mực, chấp bút viết một phong thư, bảo hẳn biết từ hôn chân tướng cùng tính toán của mình, phong tốt sau giao cho Xuân Hỉ, dặn dò: "Xuân Hỉ, người đem phong thư này giao cho Diêu chưởng quỹ, để hẳn đưa đi Thanh Sơn thư viện."

"Vâng, cô nương." Xuân Hỉ lấy vì lời khuyên của mình có hiệu quả, ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, cẩn thận đem thư tín để vào ống tay áo, vội vàng rời đi viện tử.

Xuân Hỉ mới rời khỏi không lâu, trong viện tới mấy vị tỳ nữ bà tử, trong đó một vị là Dương ma ma, nàng là Đại phu nhân Trương thị tâm phúc ma ma.

Dương ma ma mặt không thay đổi hướng Khương Ninh Bảo có chút phúc thân hành lễ.

"Tứ cô nương, phu nhân mạng nô tỳ đưa một quyển sách cho ngài, hi vọng chào ngài tốt sao chép một lần, về sau nhất thiết phải cẩn thận nói chuyện hành động, không được lại chống đối trưởng bối."

Nói xong, một cái tỳ nữ cung kính đem ôm một quyển sách đưa tới.

Khương Ninh Bảo tiếp nhận sách xem xét, chỉ thấy sách bên trên viết hai cái đại đại chữ: Nữ Giới!

Đại bá mẫu đây là muốn nàng sao Nữ Giới?

Khương Ninh Bảo không nhanh không chậm đem Nữ Giới nhét về tỳ nữ trong tay, dùng lời nhỏ nhẹ cự tuyệt: "Dương ma ma, cô gái này giới người mang về đi, ta không cần."

Đúng vậy, nàng không cần Nữ Giới loại vật này.

Đại bá mẫu muốn dùng Nữ Giới gõ nàng, quả thực buồn cười.

Dương ma ma thần sắc trầm xuống, không cho cự tuyệt từ tỳ nữ trong tay cầm qua Nữ Giới cường ngạnh nhét vào Khương Ninh Bảo trong ngực, lạnh lùng nói: "Tứ cô nương, đây là Đại phu nhân mệnh lệnh."

"Tê tê tê. . ."

Quyển kia cứng rắn nhét tới được Nữ Giới tại chỗ bị Khương Ninh Bảo xé cái nhão nhoẹt, vỡ vụn trang giấy rơi đầy đất.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Tạ Lão Phu Nhân Ý Động

Dương ma ma sắc mặt cực kỳ khó coi, tức giận đến toàn thân run rẩy.

Cái này yếu đuối Tứ cô nương dám. . . Dám đem phu nhân đưa tới Nữ Giới xé nát, thật to gan!

Nàng bên cạnh mấy vị tỳ nữ trợn mắt hốc mồm.

Trong lòng âm thầm phỏng đoán, chớ không phải là bởi vì từ hôn một chuyện, Tứ cô nương bị kích thích tính tình đại biến?

Đúng rồi, hẳn là dạng này, các nàng mấy cái này tin tức Linh Thông tỳ nữ sớm biết hiểu Tứ cô nương tại lão phu nhân trước mặt buông lời nói: Như có thể gả cho Định Quốc công, dù là chết, cũng không hối hận.

Tứ cô nương đây là muốn tìm chết đâu.

Tỳ nữ nhóm trong lòng run run một chút, đừng nhìn Tứ cô nương nhu nhu nhược nhược, hung ác lên lại làm cho người kinh hãi.

Khương Nịnh Bảo ngược mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Dương ma ma, giống như không có trông thấy Dương ma ma âm trầm cho, lộ ra một vòng cực kì nhạt cực kì nhạt nụ cười, giọng điệu đột nhiên trở nên băng lãnh: "Dương ma ma, người trở về nói cho Đại bá mẫu, Nữ Giới thứ này, nàng đưa nhiều ít đến, ta liền xé nát bao nhiêu."

Dương ma ma trừng Khương Nịnh Bảo một chút, nổi giận ùng ùng mang theo tỳ nữ nhóm rời đi.

Khương Nịnh Bảo nâng chén trà lên nhấp một miếng trà thơm, không nghĩ tới Đại bá mẫu nhanh như vậy liền ra chiêu, nếu như là Khương lão phu nhân đưa Nữ Giới tới, nàng còn không chắc chắn xé nát, sẽ chỉ bằng mặt không bằng lòng.

Cái này Dương ma ma. . . Một cái cáo mượn oai hùm lão già.

Từ khi mấy năm trước, con gái nàng bỏ cha nàng giường không thành bị cha nàng không lưu tình nhục nhã bán ra về sau, nàng vẫn hận nhị phòng, trước kia cha mẹ tại thời điểm, nàng còn không dám, các loại cha mẹ bị 'Mất đi', nàng cái này nhị phòng con vợ cả cô nương không có dựa dựa vào, Dương ma ma có Đại phu nhân Trương thị chỗ dựa, lá gan liền lớn lên.

Vụng trộm luôn luôn làm một chút tiểu động tác cách ứng nàng.

Khương Nịnh Bảo trong lòng cười lạnh một tiếng.

Lúc này, bên ngoài truyền đến một loạt tiếng bước chân, không bao lâu, ngoài cửa vang lên một đạo lạnh lẽo vắng vẻ, mang chút một tia thấp thỏm thanh âm.

"Tứ tỷ, người ở đâu?"

Khương Nịnh Bảo không nghĩ tới Ngũ muội Khương Minh Dao sẽ tới, nàng thản nhiên nói.

"Vào đi."

Ngũ muội người này, nói như thế nào đây, nàng là một tính tình thanh lãnh, tam quan chính trực cô nương tốt, cùng Đại phu nhân Trương thị

không hề giống, nhưng ở cái này cha mẹ chi mệnh, môi chước chi ngôn thời đại, nàng cuối cùng vẫn là gả cho Tạ Cảnh Dực đích thân đệ đệ.

Trong sách, nàng xuất giá về sau, bởi vì đối với Khương Ninh Bảo lòng mang áy náy, cũng từng vụng trộm đã giúp Khương Ninh Bảo nhiều lần.

Về sau bị Tạ Cảnh Dực cùng nữ chính điều tra ra, chưa từng sinh dục một mà nửa nữ Khương Minh Dao bị sớm bởi vì hậu viện đủ loại tính toán hãm hại mà chán ghét mà vứt bỏ trượng phu của nàng, đưa đi từ đường, dài bạn Thanh Đăng Cổ Phật.

Khương Ninh Bảo hít một tiếng.

Có lúc, người thật sự không thể quá thẳng.

Khương Minh Dao là một thân một mình vào, nàng vừa tiến đến liền thấy trên mặt đất tản mát vỡ vụn trang sách, thanh lãnh cho giạt mình sững sốt một chút, các loại nàng nhìn thấy trang sách bên trên chữ viết, mới hiểu đây là Nữ Giới.

Nghĩ đến trên đường gặp được Dương ma ma, Khương Minh Dao bắt đầu lo lắng, mấp máy môi, thanh lãnh thanh âm mang theo một vòng áy náy.

"Tứ tỷ, thật xin lỗi."

Khương Ninh Bảo mỉm cười, chiêu nàng tới, cho nàng châm trà đổ nước.

"Ngũ muội, chuyện không liên quan tới ngươi, ngươi chớ để ở trong lòng, đây là Diêu chương quỹ đưa tới trà xuân, ngươi nhắm nháp một chút."

Khương Minh Dao ngồi ở Tứ tử đối diện, nâng chén trà lên nhấp một miếng, hơi chát chát nước trà vào cổ họng, nhìn thấy Tứ tử bình tĩnh không lay động gương mặt xinh đẹp, lòng của nàng như kỳ tích yên tĩnh lại, mấp máy môi, thấp giọng nói một câu.

"Tứ tử, tổ mẫu cùng mẹ ta coi trọng Tạ gia nhị phòng đích thứ tử Tạ Cảnh Huy, muốn để ta. . . Để cho ta cùng hắn kết thân."

"Thế nhưng là ta không nguyện ý."

"Ta không nghĩ giãm lên Tứ tử cùng Tạ Cảnh Huy kết thân."

Khương Ninh Bảo sớm đã từ trong sách biết được Đại phu nhân Trương thị tính toán, nguyên bản quỹ tích là Khương Ninh Bảo chết sống không muốn từ hôn, Đại phu nhân lại tự mình cùng Định Quốc công phủ thế tử đạt thành hiệp nghị, cường ngành lui cửa hôn sự này.

Tất cả chỗ tốt bị Đại phu nhân Trương thị bỏ vào trong túi.

Bây giờ nàng không quyến luyến cửa hôn sự này, không muốn làm thế tử gia muội muội, buông lời muốn gả Định Quốc công, để bọn hắn bàn tính thất bại.

Đại phu nhân Trương thị cùng Khương lão phu nhân nhất định sẽ nổi giận.

Thế là Ngũ muội vận mệnh vẫn không có thay đổi, để Ngũ muội cùng Tạ gia nhị phòng buộc chung một chỗ bắt buộc phải làm.

"Ngũ muội, Tạ Cảnh Huy người này chỉ cần người không chạm đến ranh giới cuối cùng của hắn, hắn người cũng không tệ lắm." Khương Ninh Bảo nhẹ giọng thì thầm, thực sự cầu thị nói.

Đại phu nhân Trương thị lại đáng hận, Ngũ muội lại vô tội.

Khương Ninh Bảo không phải loại kia thích giận chó đánh mèo người.

Trong sách Tạ Cảnh Huy ngay từ đầu đối với Khương Minh Dao là hữu tình ý, chỉ cần Khương Minh Dao bày chính tâm tình của mình, đừng bởi vì chuyện của nàng, lòng mang áy náy, xa cách hẳn, bị những nữ nhân khác hãm hại tính toán, mài đi Tạ Cảnh Huy đối với tình ý của nàng, hảo hảo cùng Tạ Cảnh Huy kinh doanh mình tháng ngày, chưa chắc sẽ không hạnh phúc.

Có đôi khi, một cái nhỏ thay đổi, vận mệnh sẽ hoàn toàn khác biệt.

Khương Minh Dao sững sờ, ngược mắt nhìn thấy ngữ cười nhẹ nhàng Tứ tỷ, lúng ta lúng túng nói: "Tứ tỷ, người. . . Người không tức giận?"

"Có cái gì tốt tức giận, ta chỉ là cháu gái, người là Đại bá mẫu đích thân nữ nhi, thân sơ xa gần, liếc qua thấy ngay, đây không phải là người thường tình sao, ta nói qua, ta kính nể Định Quốc công, như có thể giả cho hẳn, dù là chết, cũng không hối hận." Khương Ninh Bảo cười cười, nụ cười không mang danh lợi ôn nhu, mang theo thuộc về nữ tử như nước ôn nhu.

Cái này kỳ thật lời nói dối, đời này Khương Ninh Bảo là cái tiếc mạng người.

Nàng tự mang không chết được thể chất, trừ tuổi thọ hao hết chết già hoặc là mình tự sát, bằng không thì nàng tựa như đây khắp núi đồi cỏ dại, đã hóa thiêu bất tận, gió xuân thổi lại mọc, sinh mệnh lực cường thịnh dọa người, cho nên Định Quốc công còn có thể tiêu nghỉ một hồi, nếu như gặp mặt, hẳn xác thực hợp nàng khẩu vị, Khương Ninh Bảo không ngại đuổi ngược một phen.

Tạ lão phu nhân một cửa ải kia hẳn là rất dễ chịu.

Cho nên Định Quốc công đồng ý hay không, Khương Nịnh Bảo cũng không thèm để ý.

Một ngày nào đó thu hắt.

Khương Nịnh Bảo bá khí lại tự tin.

Khương Minh Dao kinh ngạc nhìn thấy Tứ tỷ, đột nhiên cảm thấy Tứ tỷ nụ cười thật là đẹp.

"Tứ tỷ, Định Quốc công hẳn là cái kẻ nguy hiểm, người không muốn hành động theo cảm tính, cảm tính mạng của mình nói đùa."

Khương Nịnh Bảo cười không nói, nhưng trong mắt kiên quyết lại bị Khương Minh Dao để ở trong mắt, trong nội tâm nàng càng thêm lo lắng, đang muốn há miệng thuyết phục, Khương Nịnh Bảo lại ôn nhu vỗ một cái mu bàn tay của nàng: "Ngũ muội, việc quan hệ ta chung thân hạnh phúc, ta tự có chủ trương, người không cần nhiều lời."

Khương Minh Dao chỉ có thể mang theo lòng tràn đầy áy náy rời đi.

Viện tử lần nữa an tĩnh lại.

Khương Nịnh Bảo xuất ra một chồng sổ sách một vừa uống trà, một bên chậm rãi xem xét, nhỏ vụn ấm áp ánh nắng từ song cửa sổ chiếu nhập trong phòng, tản mát đến trên bàn, sáng tỏ Ôn Noãn.

Chính viện Đại phu nhân Trương thị thu được Dương ma ma hồi bẩm, nô khí liên tục xuất hiện, đột nhiên hung hăng quăng chén trà trong tay, sắc mặt âm trầm nói: "Tốt, rất tốt, Tứ nha đầu thật đúng là không biết sống chết, các loại lui cửa hôn sự này, xem ta như thế nào trừng trị nàng!"

Dương ma ma nghe vậy, mặt mày không chịu được lộ ra một vòng vui mừng, lửa cháy đổ thêm dầu nói: "Phu nhân nói đúng lắm, Tứ cô nương

hôn sự còn nắm giữ tại ngài trong tay đâu."

Cái này Dương ma ma cũng là một cái ngoan độc người.

Nàng một cái hạ nhân cùng nhị phòng sớm có ân oán, nhưng nàng không thể lẩn chủ, trừ vụng trộm làm điểm tiểu động tác, chỉ có thể mượn Đại phu nhân tay giáo huấn Tứ cô nương.

Đại phu nhân Trương thị cười lạnh một tiếng: "Tứ nha đầu không biết sống chết buông lời muốn gả Định Quốc công, cũng không nhìn mình có hay không cái kia mạng, chết ngược lại tốt, tránh khỏi ta hao tâm tổn trí giày vò, nếu như không chết, ta chắc chắn vì nàng nói một môn 'Tốt' việc hôn nhân!"

Dương ma ma lần này càng cao hứng.

Định Quốc công phủ, Vinh hi đường, đàn hương lượn lờ.

Tóc bạc trắng Tà lão phu nhân chậm rãi dùng trà đóng phiết lấy trong chén trà chìm chìm nổi nổi lá trà, lắng lắng lắng nghe Triệu quản gia bẩm báo, thần sắc biến ảo không chừng.

Con trai chung thân đại sự một mực là Tà lão phu nhân tâm bệnh, hết lần này tới lần khác con trai là loại kia thể chất, nữ tử đối với nhi tử tránh xa e sợ cho không kịp, bây giờ xuất hiện một cái không muốn mạng nữ tử.

Dù là nàng từng là nhận làm con thừa tự mà đến cháu trai vị hôn thê.

Khương gia Tứ tiểu thư xuất thân Trường Ninh Bá phủ nhị phòng, gia thế dung mạo cũng không tệ, nếu như nàng thật sự có thể chống cự con trai sát khí. . . Tà lão phu nhân trong mắt lóe lên một vòng ý động.

Nàng chỉ là một cái mẫu thân, chỉ cần con trai đời này có thể tử làm bạn, nhận làm con thừa tự cháu trai cùng cái gọi là lễ pháp, nào có con của

mình trọng yếu.

Hoàng má má là Tạ lão phu nhân tâm phúc, là Triệu quản gia thê tử, từng là Tạ lão phu nhân của hồi môn nha hoàn, hiểu rõ nhất Tạ lão phu nhân, nhìn thấy lão phu nhân thần sắc, vội vàng nói.

"Lão phu nhân, không bằng lặng lẽ cầm Khương Tứ tiểu thư ngày sinh tháng đẻ tìm cao tăng tính toán, nếu như cùng Quốc Công Gia bát tự tương hợp, thay đổi cửa hôn sự này cũng chưa chắc không thể."

Tạ lão phu nhân nhẹ khẽ nhấp một miếng cháo bột, thần sắc càng thêm ý động.

"Người nói đúng, thử một lần cũng không sao."

Triệu quản gia ngậm ngậm nhẹ nhàng thở ra, từ trong tay áo xuất ra sớm liền chuẩn bị xong thiếp canh, cung kính đẩy tới, nói: "Lão phu nhân, đây chính là Khương Tứ tiểu thư thiếp canh."

Lúc đầu từ hôn là muốn lui về thiếp canh, nhưng Trường Ninh Bá phủ còn chưa chính thức đáp ứng từ hôn một chuyện, Khương Nịnh Bảo thiếp canh tự nhiên không có lui về.

Tạ lão phu nhân gật gật đầu, trong mắt lóe lên một vòng chờ mong, ra hiệu Hoàng má má đem thiếp canh thu vào.

"Lão phu nhân, còn có một chuyện, Trường Ninh Bá phủ Đại phu nhân vừa phái người tới nói thêm một chút điều kiện." Triệu quản gia nghĩ đến vừa mới đưa tiễn vị kia Trường Ninh bá phu nhân tâm phúc, trong lòng lần nữa đồng tình phụ mẫu đều mất Khương Tứ tiểu thư.

"Điều kiện gì?"

"Trường Ninh bá phu nhân hi vọng nàng tiểu nữ nhi có thể cùng Tạ gia nhị phòng đích thứ tử Tạ Cảnh Huy thiếu gia kết thân." Triệu quản gia cung kính trả lời, đối với giẫm lên Khương Tứ tiểu thư lấy chỗ tốt Trường Ninh bá phu nhân không có một chút hảo cảm.

Tạ lão phu nhân bỗng nhiên ngẩng đầu, mi tâm nhíu, thần sắc lãnh đạm nói: "Việc này ta không lẫn vào, người nói cho thế tử, để chính hắn nhìn xem xử lý."

Nói cho cùng, từ hôn là cháu của nàng kiên trì muốn lui, như vậy đến tiếp sau phiền phức cũng nên từ hắn tự mình giải quyết.

Tạ lão phu nhân nguyên bản thật thích cái này nhận làm con thừa tự cháu trai, lại là Tạ gia đích chi huyết mạch, đối với hắn có chút đau sủng, càng là dung túng trong phủ hạ nhân xưng hô hắn là thế tử gia, ai ngờ hắn lại vì An Viễn Hầu đại tiểu thư lui cùng Khương gia Tứ tiểu thư việc hôn nhân, Tạ lão phu nhân khó mà tiếp nhận, cháu trai việc hôn nhân là như thế nào định ra, Tạ lão phu nhân nhất thanh nhị sở, đối với hắn không khỏi sinh ra một tia u cục.

Nữ tử bị từ hôn, lễ pháp đối với nữ tử từ trước đến nay nhiều hà khắc, bị từ hôn nữ tử không phải là bị tùy ý lấy chồng, chính là đưa đi từ đường giáo phát làm ni cô.

Về sau còn có cái gì hạnh phúc có thể nói?

Nhất là một cái phụ mẫu đều mất nữ tử, dù là nàng còn có một cái hảo ca ca, nhưng bây giờ còn chưa đứng lên, Trường Ninh Bá phủ Đại phu nhân lại là cái khôn khéo bợ đỡ người, có thể nghĩ Khương Tứ tiểu thư tương lai đáng lo.

Nhưng Quốc Công phủ chung quy cần hắn truyền thừa tiếp.

Tạ lão phu nhân chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, giúp đỡ hẳn giải quyết tốt hậu quả, mức độ lớn nhất đền bù một chút vị kia Khương Tứ tiểu thư, âm thầm hi vọng cái này Khương Tứ tiểu thư cùng con trai của nàng bất tự tương hợp, miễn cho cháu trai hủy hoại nhân sinh của nàng.

"Triệu quản gia, Khương Tứ tiểu thư xách điều kiện tạm thời không muốn để thế tử biết được, Trường Ninh Bá phủ bên kia, chắc hẳn cũng sẽ không truyền ra Khương Tứ tiểu thư buông lời gả con ta tin tức."

Tạ lão phu nhân cuối cùng nhịn không được dặn dò một câu, nàng không nghĩ Khương Tứ tiểu thư ở thời điểm này bị người chỉ trích, dù là cuối cùng Khương Tứ tiểu thư cùng con trai của nàng bất tự không kết hợp lại.

Triệu quản gia lúc này đồng ý, không có cáo tri thế tử gia.

Sự tình kết quả lại là như Tạ lão phu nhân nghĩ tới như vậy, Khương lão phu nhân cùng Đại phu nhân Trương thị đều không nghĩ tới đem Khương Nịnh Bảo không lựa lời nói truyền đi.

Cho nên bên ngoài chỉ biết hiểu Định Quốc công phủ Triệu quản gia tới cửa vì thế tử gia từ hôn tin tức.

Liên nam chính Tạ Cảnh Dực cũng không biết vị hôn thê của mình tại hẳn chân trước đưa ra muốn từ hôn, chân sau liền buông lời muốn gả hẳn dưỡng phụ Định Quốc công, không có có một tơ một hào lưu luyến.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Nguyên Nữ Chính Định Ngày Hẹn Cùng Duyên Phận

Thụy Vương phi Đào Hoa Yến bên trên chuyện phát sinh, gần nhất một mực có người lặng lẽ nhìn chăm chăm Định Quốc công phủ động tĩnh.

Triệu quản gia đến Trường Ninh Bá phủ từ hôn tin tức tại hăn rời đi Trường Ninh Bá phủ sau liền bị người hữu tâm rải ra ngoài, hiện tại khắp kinh thành bách tính đều đang nghị luận việc này, Khương Nịnh Bảo tại không biết rõ tình hình tình huống dưới thu hoạch một đại sóng đồng tình.

Rõ ràng sai không ở nàng, lại muốn bị nhà trai từ hôn.

Vị này Trường Ninh Bá phủ Tứ tiểu thư không khỏi quá thảm rồi điểm.

Có bị đồng tình người thì có bị đen bị giẫm người, Dương Thư Thanh làm nữ chính, trời sinh liền chiêu nữ nhân ghen ghét, theo danh tiếng của nàng càng lúc càng lớn, ghen ghét nàng người hãy cùng sinh trưởng tốt rau họ đồng dạng, cắt một gốc rạ lại dài một gốc rạ.

Thanh danh vô cùng tốt Tạ Cảnh Dực cũng không ít người thừa cơ bỏ đá xuống giếng, nhất thiết phải xấu thanh danh của hăn.

"Khương Tứ tiểu thư thật đáng thương."

"Khương Tứ tiểu thư cũng là không may, rõ ràng cái gì cũng không làm, lại bị người từ hôn, không biết là Dương đại tiểu thư quá có mị lực,

vẫn là Tạ thế tử quá vô tình."

"Không biết chớ nói lung tung, Quốc Công phủ thế tử gia là vì phụ trách mới đi từ hôn, nghe nói Quốc Công phủ thế tử gia sẽ nhận Khương Tứ tiểu thư khi muội muội, nhập gia phả cái chủng loại kia, kỳ thật từ vị hôn thê biến thành Định Quốc công phủ đại tiểu thư cũng không tệ."

"Ta nhớ vào, đây là cái gì phụ trách, đừng vũ nhục phụ trách cái từ này, muốn ta nói, cái này Tạ thế tử cũng là lòng dạ ác độc, không biết bị vị kia Dương đại tiểu thư rót cái gì thuốc mê, chỉ là đáng thương Khương Tứ tiểu thư."

"Kỳ thật khi Định Quốc công phủ đại tiểu thư cũng không tệ."

"Cái gì không sai, Khương Tứ tiểu thư một ngoại nhân, vào Tạ gia gia phả, ngay từ đầu có lẽ sẽ không sai, nhưng về sau gả cho người đâu, ai có thể bảo chứng?"

"Ta có trong đó màn tin tức, Dương đại tiểu thư cùng Tạ thế tử sớm đã quen biết, Dương đại tiểu thư tại Thụy Vương phi Đào Hoa Yến bên trên rơi xuống nước nhưng thật ra là một trận tỉ mỉ trừ hoạch tính toán."

"Cái gì, thật hay giả?"

"Là thật sự, việc này biết được người cực ít."

"Chân tướng lại là dạng này, Tạ thế tử sợ là sớm đã có từ hôn tâm tư, đáng thương Khương Tứ tiểu thư, bị Dương đại tiểu thư cùng Tạ thế tử liên thủ tính kế."

"Thiệt thòi ta còn cảm thấy Dương đại tiểu thư thông minh tuyệt luân, bậc cân quắc không thua đấng mày râu, không nghĩ tới nàng tâm cơ sâu như vậy, dĩ nhiên không muốn mặt vụng trộm tính toán người ta vị hôn phu."

Đợi trong phủ Khương Ninh Bảo không biết bên ngoài lời đồn càng truyền càng điên cuồng, nữ chính Dương Thư Thanh cùng nam chính Tạ Cảnh Dực hai người hình tượng bị bôi đen không ít, nàng đã thành người người đồng tình đối tượng.

Nếu như biết, Khương Ninh Bảo sẽ chỉ thay đổi cười một tiếng.

Đen nam nữ chủ không có tác dụng gì, đen càng thâm, đảo ngược tẩy trắng sẽ càng đặc sắc.

An Viễn Hầu phủ

Dương Thư Thanh ngồi ở trước bàn trang điểm, nhìn thấy trong gương đồng mắt ngọc mày ngài mỹ lệ nữ tử, trong lòng không thể ngăn chặn dâng lên một vòng ý nghĩ ngọt ngào, nàng không nghĩ tới đời trước quyền thế ngập trời Định Quốc công thế tử sẽ vì nàng hương Khương Ninh Bảo từ hôn.

"Khương Tứ tiểu thư, ta thật không phải là cố ý đoạt người vị hôn phu."

Dương Thư Thanh thì thào nói nhỏ, trong mắt lóe lên một vòng do dự, cuối cùng, nàng đứng dậy đi đến bàn bên cạnh, tay cầm bút lông viết một phong tín hàm, hoán tâm phúc tỳ nữ Thiến Bích tiến đến, giao cho nàng.

"Thiến Bích, đem phong thư này giao cho Định Quốc công thế tử."

Thiến Bích tiếp nhận phong thư thu được ống tay áo, cung kính lên tiếng liền lui ra ngoài.

Dương Thư Thanh ánh mắt phức tạp nhìn qua lư hương bên trong khói xanh lượn lờ, nàng thừa nhận mình đối với Định Quốc công thế tử động tâm, nhưng là bây giờ nàng còn không có đem đời trước cừu nhân thu thập,

còn không có hung hăng trả thù Tấn Vương cùng Tấn Vương phi bọn người, nàng còn không nghĩ là nhanh như thế lấy chồng.

Nhưng làm cho nàng từ bỏ Tạ Cảnh Dực, nàng. . . Nàng không nỡ.

Nàng cũng muốn bị người nâng ở lòng bàn tay đau sủng, muốn độc thuộc về mình ôn nhu, không có những nữ nhân khác, chỉ có một mình nàng.

Dạng này tình cảm chỉ có Tạ Cảnh Dực có thể cho nàng.

Đời trước hẳn cũng chỉ có Khương Ninh Bảo một nữ nhân, tiện sát kinh thành tất cả nữ tử.

Dương Thư Thanh cũng là một cái trong số đó.

Tại lãnh cung chịu thời gian những năm kia, nàng từng vô số lần vọng tưởng, nếu như mình lúc trước không có liều lĩnh gả cho Tấn Vương khi Trắc Phi. . . Có phải là hết thấy đều sẽ khác nhau?

Dù là không thể đến giống Tạ Cảnh Dực như thế chuyên tình nam nhân, cũng có thể làm một vị có thụ kính trọng chính thể.

Nàng muốn mũ phượng khăn quàng vai, nở mày nở mặt xuất giá, khi danh chính ngôn thuận chính thể.

Cái này đã thành Dương Thư Thanh chấp niệm.

Đời này, Dương Thư Thanh thay đổi đời trước ngang ngược vô nã, không còn bị tình yêu mê mắt, thận trọng từng bước, cướp đoạt tiên cơ, nữ giả nam trang kết giao tương lai sẽ người có quyền thế.

Thế nhưng là bên ngoài lời đồn huyền ảo nhốn nháo, không ít người tại đục nước béo cò, ra sức bôi đen nàng, trong này khẳng định có cha nàng

di nương nhóm cùng thứ tỷ thứ muội một phần công lao, lúc này, nàng không thể can thiệp vào, miễn cho càng tô càng đen.

Chỉ có để Tạ thế tử xuất thủ.

Bất quá, nàng cũng không thể không hề làm gì, Dương Thư Thanh trông mắt trầm tư, trong mắt nháy lên mát lạnh quang mang, nửa ngày, nàng quyết định mời gặp Khương Ninh Bảo, tự mình hướng nàng nói xin lỗi.

Nghĩ đến liền làm, Dương Thư Thanh gọi một cái khác tâm phúc tỷ nữ thiếu dung, giao cho nàng mặt khác một phong tín hàm, thấp giọng phân phó vài câu, thiếu dung liền vội vàng rời đi An Viễn Hầu phủ.

Trường Ninh Bá phủ

Khương Ninh Bảo an tĩnh chờ lấy cùng Tạ Cảnh Dực giải trừ hôn ước, liên tiếp đợi ba ngày, còn chưa có tin tức, nàng kinh ngạc nhú mày, thầm nghĩ, cái này Tạ Cảnh Dực không lại bởi vì bên ngoài lời đồn đại quyết định không từ hôn đi?

Không, cũng không khả năng.

Trùng sinh văn bên trong nam nữ chủ lực hấp dẫn cực lớn, nhất là đã đối với nữ chính Dương Thư Thanh sinh ra một tia tình ý Tạ Cảnh Dực, nơi nào sẽ để nữ chính thụ ủy khuất.

"Cô nương, ba ngày không có tin tức, Tạ thế tử hẳn là sẽ không từ hôn."

Tỷ nữ Xuân Hi trên mặt khó nén vui mừng, dù là bên ngoài lưu truyền sôi sùng sục, nhưng cô nương cùng Tạ thế tử hôn ước còn chưa chính thức giải trừ, nói không chừng có quay lại chỗ trống.

Không thấy trong phủ Đại phu nhân đều tại quan sát, không dám làm quá mức.

"Xuân Hỉ, người cao hứng cái gì, Tạ thế tử cũng không nói không thoái hôn." Khương Ninh Bảo khẽ cười một tiếng, không chút do dự giới cho nàng một chậu nước lạnh.

Xuân Hỉ trên mặt vui mừng rút đi, nàng u oán xem xét cô nương một chút, cô nương làm sao tận hưởng bi quan phương hưởng nghĩ.

"Xuân Hỉ, ta để người phái người nhìn chăm chăm Định Quốc công phủ cùng An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư động tĩnh, có phát hiện gì không?" Khương Ninh Bảo không nghĩ chú ý Tạ Cảnh Dực cái này nguyên văn nam chính phá sự, nàng chỉ muốn biết Tạ lão phu nhân ý tứ.

Ba ngày, Triệu quản gia còn chưa cho cái tin chính xác.

Đại bá mẫu bên kia tiểu động tác không ngừng, theo Khương Ninh Bảo biết, Trương thị bên người tâm phúc từng cùng Tạ Cảnh Dực bên người gã sai vặt gặp mặt qua mấy lần, không biết cùng Tạ thế tử giao dịch cái gì.

Khương Ninh Bảo có chút nhú mày.

Hôm qua, từ trước đến nay không quá quản đại bá của nàng tới gõ nàng một phen, nói gần nói xa chính là từ hôn bắt buộc phải làm, để nàng không nên làm vô vị tiểu động tác.

Đại bá cái này cá nhân tư chất thường thường, chiếm trưởng tử thân phận kế thừa Trường Ninh bá tước vị này, còn treo một cái chính lục phẩm chức quan, qua nhiều năm như vậy, một mực không có lên chức qua.

Định Quốc công thế tử đền bù cái kia từ Ngũ phẩm chức quan, không cần đoán, khẳng định bị nàng Đại bá để mắt tới.

Khương Ninh Bảo hí hí mắt, đăm đăm thâm nghĩ, từ Ngũ phẩm chức quan, sao có thể rơi xuống đại phòng trong tay, nàng còn có một cái đích thân đại ca đâu.

"Cô nương, hai ngày trước, Tà lão phu nhân rời đi Định Quốc công phủ đến nay chưa về, Tà thế tử, Tà thế tử hẳn từng cùng An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư tránh người tự mình gặp qua mấy lần."

Xuân Hỉ do dự một chút, cúi đầu xuống không dám nhìn cô nương, nhỏ giọng đem ba ngày này phát hiện nói ra.

"Người làm sao không có đem chuyện này nói cho ta?" Khương Ninh Bảo nhấp một ngụm trà, cặp kia cực đẹp hai mắt thẳng tắp nhìn thấy Xuân Hỉ thấp thỏm cho, tựa hồ thấy rõ tâm tư của nàng.

"Nô tỳ. . . Nô tỳ. . ." Xuân Hỉ sắc mặt đỏ lên, lúng ta lúng túng không dám giải thích, nàng có thể nói sợ cô nương thương tâm, mới giấu diếm không báo sao?

Khương Ninh Bảo làm sao không biết Xuân Hỉ ý tứ, than nhẹ một tiếng, ôn nhu nói: "Xuân Hỉ, chuyện lần này ta liền không truy cứu, về sau không cho phép lại tự mình giấu diếm không báo."

Đừng nhìn Khương Ninh Bảo nhu nhu nhược nhược một nữ tử, thâm cư Trường Ninh Bá phủ, cơ hồ không còn bên ngoài xuất đầu lộ diện, nhưng có mẫu thân lưu cho nàng đồ cưới cùng nhân mạch, Khương Ninh Bảo không chỉ có hết sức quen thuộc trong phủ động tĩnh, đối ngoại đầu tin tức cũng rõ như lòng bàn tay.

Chỉ sợ Đại phu nhân Trương thị cùng Khương lão phu nhân cũng không biết Khương Ninh Bảo ẩn tàng sâu như vậy.

Lúc này, bên ngoài truyền tới một bà tử thanh âm.

"Tứ cô nương, có ngài phong thư."

"Xuân Hi, đi lấy đi vào." Khương Ninh Bảo tâm vui mừng, chẳng lẽ Đại ca hồi âm, nói đến, Diêu chương quỹ hãn là đem thư của nàng văn kiện đưa đến Đại ca trong tay.

Các loại Xuân Hi đem phong thư lấy đi vào, Khương Ninh Bảo có chút kỳ quái, như thế nào là hai lá, nàng tiếp nhận xem xét, nguyên lai một phong là Đại ca hồi âm, một cái khác phong là an xa Hầu đại tiểu thư mời gặp phong thư.

Khương Ninh Bảo gác lại Dương Thư Thanh thư mời văn kiện, trước hủy đi Phong đại ca hồi âm, nhìn thấy trong thư cứng cáp hữu lực quen thuộc chữ viết, Khương Ninh Bảo khóe miệng hơi vênh.

Đọc xong tin về sau, Khương Ninh Bảo tâm tình vô cùng tốt.

Đại ca quả nhiên là đứng tại phía bên mình, dù là nàng nói muốn gả cho Định Quốc công, Đại ca không có kiệt lực khuyên nàng, chỉ quanh co nói không muốn để hãn lo lắng, làm cho nàng hảo hảo yêu quý chính mình.

Xuân Hi ở một bên nhìn đến lo lắng, không biết Tam thiếu gia có hay không khuyên cô nương bỏ đi gả Định Quốc công đáng sợ suy nghĩ.

Khương Ninh Bảo thu hảo đại ca phong thư, trân quý đặt ở trong hộp, cái này trong hộp cất đặt đều là đại ca tại Thanh Sơn thư viện trả lại thư nhà cùng huynh muội bọn họ lui tới thư tín.

Khép lại hộp, Khương Ninh Bảo bắt đầu hủy đi nhìn Dương Thư Thanh định ngày hẹn phong thư, đây là nàng lần thứ nhất nhìn thấy nữ chính chữ, là trâm hoa chữ nhỏ, chữ rất thanh tú xinh đẹp, ẩn ẩn lộ ra một tia bất khuất khí khái.

Tay này chữ tốt, liền đệ nhất nam phụ Tần Vương cùng nam chính Tạ Cảnh Dực cũng than thở không thôi.

Khương Ninh Bảo cũng cảm thấy nữ chính chữ viết rất có vận vị.

Thường thức qua nữ chính Dương Thư Thanh chữ về sau, nàng nhìn một chút phía trên định ngày hẹn địa điểm cùng thời gian, là một nhà gọi Tấn Giang quán trà địa phương, khéo miệng nổi lên một vòng ngoạn vị ý cười.

"Thật đúng là sẽ chọn địa phương."

Cơ hồ không có người biết được Tấn Giang quán trà là nàng tại mười tuổi năm đó tại cha mẹ duy trì dưới đặt mua sản nghiệp, là quý phu nhân cùng ngàn Kim thiếu gia nhóm và văn nhân yêu nhất địa phương, bao sương có cách âm hiệu quả, tư mật tính tốt vô cùng.

Tấn Giang quán trà rất kỳ hoa, nó nổi danh nhất không phải bên trong trà, mà là các loại hiệu quả đặc biệt hoa tửu.

Những đóa hoa này rượu tất cả đều là Khương Ninh Bảo tự tay sản xuất, nàng có một tay thần kỳ cất rượu kỹ năng, trải qua tay nàng hoa tửu, đều sẽ tự mang thần kỳ thuộc tính, vì không bại lộ dị thường của mình, Tấn Giang trong quán trà hoa tửu đều là đại lượng pha loãng qua, hiệu quả chỉ so với bình thường hoa tửu tốt hơn một chút.

Hàng năm lúc này đào hoa tửu được hoan nghênh nhất, trường kỳ uống đào hoa tửu, mỹ dung dưỡng nhan hiệu quả rất tốt, nhất đến quý phu nhân nhóm yêu thích.

Vì sao Tấn Giang quán trà một ngày thu dấu vàng, lại không ai dám động, là bởi vì năm đó mới mười tuổi Khương Ninh Bảo gan to bằng trời giật một trương Đại Hồ da, vụng trộm rải quán trà phía sau màn núi dựa lớn là Định Quốc công.

Khương Ninh Bảo nghĩ tới đây một chuyện cũ, nhớ tới cha mẹ cùng Đại ca lúc ấy vẻ khiếp sợ, nhin không được giơ lên một vòng nụ cười nhàn nhạt, lẩm bẫm một tiếng.

"Cái này chẳng lẽ duyên phận?"

Kỳ thật Khương Ninh Bảo cũng không tính nói láo.

Vị hôn phu của nàng Tạ Cảnh Dực là Định Quốc công phủ thế tử gia, núi dựa của nàng cũng coi là Định Quốc công phủ, mà Định Quốc công phủ là Định Quốc công, cho nên hẳn nàng chỗ dựa cũng là Định Quốc công, không phải sao?

Có người không tin tà tại Định Quốc công trước mặt nhắc tới qua Tấn Giang quán trà, Định Quốc công Tạ Hành kiểm chứng về sau, chấp nhận.

Hiện tại khắp kinh thành người đều biết được Tấn Giang quán trà phía sau chỗ dựa là Định Quốc công, đặt vững Tấn Giang quán trà không người dám động địa vị.

Khương Ninh Bảo giơ lên khoe môi, nhìn qua ngoài cửa sổ cây hoa quế, nụ cười xinh đẹp động lòng người.

Nói không chừng đây là nàng cùng Định Quốc công duyên phận, sáu năm sau ngày hôm nay, Tạ thế tử từ hôn, nàng lại buông lời muốn gả cho Định Quốc công, đợi nàng gả cho Định Quốc công ngày đó, càng thêm ngời vững Định Quốc công chính là nàng lớn nhất chỗ dựa.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, a a, mỗi lần mở hố đều tại văn nhin xuống đến rất nhiều quen thuộc ID lưu bình, rất vui vẻ.

Cảm ơn Erica. Zheng ném lựu đạn, a a a a a địa lôi, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Giao Phong

Mùng chín tháng ba, ánh nắng tươi sáng, nghi đi ra ngoài thăm bạn.

Khương Ninh Bảo chải lấy búi tóc, nhạt quét mành ngài, người mặc vàng nhạt thêu Bạch Ngọc Lan váy dài, bên hông buộc lấy hai khối có giá trị không nhỏ ngọc bội, lúc hành tẩu, hoàn bội đính đương, phối hợp cái kia trường tinh xảo ôn nhu dung nhan, tiêm tiêm yếu đuối bộ dáng, cho người ta một loại yếu không thẳng áo xinh đẹp cùng linh động.

Nhìn qua trong gương đồng yếu đuối mỹ nhân, Khương Ninh Bảo bên môi nổi lên một vòng nụ cười ý vị thâm trường, đối gương đồng chớp chớp một đôi cực đẹp con ngươi.

"Dương Thư Thanh, rốt cục muốn gặp mặt nữa nha."

Đừng nhìn nàng là Tạ Cảnh Dực vị hôn thê, kỳ thật hai người đều chưa thấy qua mấy lần, mỗi lần gặp nhau đều là Khương lão phu nhân thọ yến, chưa hề chân chính chung đụng, tự nhiên chưa nói tới tình cảm.

Nhất là nhất gần ba năm, cha mẹ nàng 'Mất đi' về sau, Khương lão phu nhân thọ yến, Tạ Cảnh Dực vội vàng đến đưa lên thọ lễ, lại vội vàng rời đi, không có cùng Khương Ninh Bảo chạm qua mặt.

Tạ Cảnh Dực sợ là không biết nảy nở sau nàng sẽ là như vậy đầm đạm đáng yêu, nhỏ bé yếu đuối bộ dáng đi.

"Xuân Hỉ, đem ta duy mũ lấy ra."

Khương Ninh Bảo thu hồi ánh mắt, nhẹ giọng phân phó.

"Vâng, cô nương chờ một lát."

Xuân Hỉ đi phòng trong, đem một đỉnh màu đen lụa mỏng duy mũ nâng ra.

Khương Ninh Bảo nhìn lên trước mặt cái này đỉnh duy mũ, đôi mắt đẹp niêm lên một tia hoài niệm, cái này duy mũ là nàng mười hai tuổi năm đó, mẫu thân nàng Dương thị đưa nàng, còn nhớ kỹ mẫu thân nói qua, nữ tử xuất phủ tốt nhất mang duy mũ che chắn dung nhan.

Mẫu thân nàng Dương thị là một cái dịu dàng mỹ lệ nữ nhân, đối với nữ nhi duy nhất phi thường trọng thị, Khương Ninh Bảo bị Dương thị hun đúc hơn mười năm, rửa đi tận thế hơn mười năm dưỡng thành thô ráp, đã có đại gia khuê tú khí chất.

Tại Dương thị ân cần dạy bảo dưới, Khương Ninh Bảo quen thuộc đi ra ngoài mang duy mũ che khuất dung mạo.

"Đi thôi."

Khương Ninh Bảo đeo lên duy mũ, che chắn tinh xảo dung nhan xinh đẹp, mang theo Xuân Hỉ bước ra viện tử.

Xuân Hỉ gọi tới xe ngựa tại cửa phủ bên ngoài chờ, Trường Ninh Bá phủ xe ngựa đều là có chủ, Khương Ninh Bảo một cái nhị phòng cô nương nếu như muốn xuất phủ cửa, nhất định phải thông qua đại phu người Trương thị cho phép, mới có thể sử dụng trong phủ xe ngựa.

Nhưng Khương Ninh Bảo lười nhác cùng toàn thân đều là tâm nhãn Đại phu nhân Trương thị liên hệ, liền từ mẫu thân đồ cưới bên trong thông

qua một ít bạc mua một cỗ chế tác tinh xảo xe ngựa cất đặt tại Diêu chương quĩ nơi đó, chỉ muốn ra cửa, Xuân Hỉ chắc chắn sẽ từ bên kia đem xe ngựa gọi tới.

Người phu xe cũng là Diêu chương quĩ cố ý mua được thân gia trong sạch hạ nhân.

Bớt lo, lại tỉnh phiền phức.

Việc này Khương lão phu nhân cũng biết, nhưng Khương Nịnh Bảo không Hoa phủ bên trong bạc, không tiện nói gì, Đại phu nhân Trương thị càng là không quan tâm, chỉ làm như không thấy.

"Cô nương, ngài thật sự muốn đi gặp Dương đại tiểu thư?" Lên xe ngựa, tỳ nữ Xuân Hỉ đứng ngồi không yên, khắp khuôn mặt là lo lắng.

Khương Nịnh Bảo buồn cười xem xét Xuân Hỉ một chút, trêu ghẹo nói: "Xuân Hỉ, Dương đại tiểu thư cũng không phải cái gì mãnh hổ dã thú, có gì phải sợ?"

Xuân Hỉ nhanh muốn khóc, cô nương làm sao luôn luôn bình tĩnh như vậy.

Cái này Dương đại tiểu thư tuy nói không phải mãnh hổ dã thú, nhưng người ta so mãnh hổ dã thú càng đáng sợ, vẫn là cô nương tình địch đâu.

Tại xe ngựa rời đi Trường Ninh Bá phủ về sau, Đại phu nhân Trương thị liền nhận được tin tức này, cười lạnh một tiếng.

Ở cái này bị người từ hôn nơi đầu sóng ngọn gió đương miệng, còn không biết sống chết đi gặp Dương đại tiểu thư, đợi ngày mai Định Quốc công phủ chính thức lui cửa hôn sự này, nàng khóc đều không có địa phương đi.

Đúng vậy, Đại phu nhân Trương thị biết được lần này Khương Ninh Bảo xuất phủ là đi ứng An Viễn Hầu đích trường nữ mời, lại không để cho người ta ngăn cản, thậm chí có vụng trộm chế giễu ý tứ.

Trương thị rất cục cùng Tạ thế tử đạt thành hiệp nghị, các loại cháu gái cái này việc hôn nhân vừa lui, nàng Dao Nhi liền sẽ cùng Tạ gia nhị phòng Tạ Cảnh Huy thiếu gia đính hôn, nói xong từ Ngũ phẩm chức quan cũng sẽ rơi xuống Bá gia trên thân, còn có một số phong phú đền bù.

Đại phu nhân Trương thị tâm tình trước nay chưa từng có tốt.

Tấn Giang quán trà

Mang theo màu đen lụa mỏng duy mỹ Khương Ninh Bảo xuống xe ngựa, vừa một hồi lâu gió thổi tới, nhắc lên Khương Ninh Bảo duy mỹ một góc, lộ ra nàng tinh xảo dung nhan xinh đẹp, quán trà chường quý sau khi nhìn thấy, trong mắt kinh ngạc chột lóe lên, ám đạo chủ tử làm sao đột nhiên tới, trên mặt lại cung kính nghênh đón tiếp lấy.

"Chường quý, tầng 2 số bốn bao sương ước hẹn." Thanh thúy uyển chuyển âm thanh âm vang lên, cách màu đen lụa mỏng, Khương Ninh Bảo hướng chường quý vụng trộm hơi chớp mắt, không có cùng hăn nhận nhau.

Tấn Giang quán trà đứng sừng sững ở kinh thành nhất đường phố phần hoa, cách cục khí quyển, hoàn cảnh thanh u, bầu không khí vô cùng tốt, bên trong đã có Tam Tam hai hai kết bạn đến đây thiếu gia bọn công tử tại nhỏ giọng trò chuyện, cũng có không ít văn nhân nho sĩ tại tinh tế thưởng trà.

Thiên kim tiểu thư cùng quý phu nhân nhóm thì đều thích trên lầu bao sương.

Khương Ninh Bảo chủ tứ bước vào quán trà, cũng không có gây nên trong quán trà chú ý của những người khác, Tấn Giang quán trà khách nhân

tố dưỡng cực cao, nhiều nhất quét mắt một vòng người tới liền dời ánh mắt.

"Nguyên lai tiêu thư ngài là Dương tiêu thư quý khách, tại hạ cái này mang ngài đi lên." Chưởng quỹ rất là thượng đạo cùng Khương Ninh Bảo đóng vai người xa lạ, cung kính ở phía trước dẫn đường.

Tầng 2 số bốn bao sương là Dương Thư Thanh bao xuống, cái này bao sương bố trí ưu nhã khí quyển, treo trên tường mấy pho vẽ danh họa, bên trong góc trên kệ phấn màu trong bình hoa cắm tươi đẹp ướm át hoa.

Dương Thư Thanh sớm đã tại trong bao sương chờ, đứng bên người hai vị thanh tú động lòng người tỳ nữ.

Trên người nàng kia thân Đại Hồng Mẫu Đơn đai lưng váy ngắn, phá lệ chói lóa mắt, xưng cho nàng trắng nõn hơn tuyết da thịt càng thêm thối qua liền phá, khác nào thượng hạng dương chi bạch ngọc.

Khương Ninh Bảo thấy cảnh này, thầm khen một tiếng, Dương Thư Thanh cái này nữ chính, xác thực phi thường thích hợp lớn váy áo màu đỏ, càng lộ vẻ khí chất cao quý, mỹ lệ tuyệt luân.

Theo trong sách lộ ra, nữ chính đời trước không để ý An Viễn Hầu phản đối, thề sống chết muốn gả cho Tấn Vương khi Trắc Phi, lấy chồng sau lại không xuyên qua lớn xiêm y màu đỏ.

Sau khi sống lại, nữ chính liền sinh ra một cỗ mãnh liệt chấp niệm.

Đời này tuyệt đối không làm thiếp của người thất, cho dù là Hoàng gia thiếp.

Cho nên nữ chính đặc biệt thích xiêm y màu đỏ, mặc kệ là màu đỏ chói, phi màu đỏ, màu hồng phấn. . . Chỉ cần là màu đỏ, nàng đều thích, nhất là yêu thích màu đỏ chói.

"Dương tiểu thư, người tốt." Khương Ninh Bảo lễ phép vấn an, thanh âm êm dịu êm tai, uyển chuyển êm tai, nghe chi để cho người ta nhin không được sinh lòng hảo cảm.

Dương Thư Thanh tướng mạo thanh lệ tuyệt luân, khí chất xuất chúng, khí quyển tươi đẹp, giống như một viên loá mắt Minh Châu, cùng Khương Ninh Bảo là khí chất hoàn toàn khác biệt nữ tử.

Dương Thư Thanh tướng mạo tại quý phu nhân trong mắt là thích hợp nhất chính thể nhân tuyến, Khương Ninh Bảo bộ này Bạch liên hoa mỹ lệ yếu đuối tướng mạo lại là quý phu nhân nhóm không thích nhất.

Khương Ninh Bảo cũng rất bất đắc dĩ, dung mạo là trời sinh, giữ đạo hiếu ba năm, cũng không tham gia qua một lần yến hội, cho nên bên ngoài cũng không biết Định Quốc công thế tử gia vị hôn thể dung mạo.

"Khương Tứ tiểu thư, mời ngồi." Dương Thư Thanh hai con người lóe lên một cái, cười nhẹ nhàng mở miệng, nàng liếc qua chường quỳ, "Chường quỳ, đợi chút nữa đến một bình thượng hạng đào hoa tửu."

Chường quỳ lên tiếng, rất có ánh mắt đóng lại cửa bao sương rời đi.

Trong bao sương chỉ còn lại hai người cùng riêng phần mình mang đến tỳ nữ, Khương Ninh Bảo giơ tay lên, mang trên đầu duy mũ cầm xuống, lộ ra ôn nhu tinh xảo dung mạo, mang theo tỳ nữ Xuân Hỉ dời bước đi qua, bên hông hoàn bội va chạm, phát ra thanh thúy đình đương vang, phối hợp trên người nàng màu vàng nhạt thêu Bạch Ngọc Lan váy dài, nhìn có một phen đặc biệt sở sở động lòng người vận vị.

Dương Thư Thanh khi nhìn đến Khương Ninh Bảo chân chính dung mạo một nháy mắt, mi tâm mấy không thể xem xét nhú một chút.

Nói đến, đây là Dương Thư Thanh hai đời lần thứ nhất nhìn thấy Khương Ninh Bảo hình dáng, không nghĩ tới Khương Ninh Bảo bề ngoài sẽ

là như vậy yếu đuối có thể lẫn, điềm đạm đáng yêu bộ dáng, trong lòng không tự chủ dâng lên một tia bực bội cùng chán ghét.

Dương Thư Thanh mặc kệ là đời trước, vẫn là đời này ghét nhất chính là loại này mỹ mạo yếu đuối nữ tử, phảng phất chỉ cần đối phương nhìn lại lông mày, liền một bộ điềm đạm đáng yêu yếu đuối bộ dáng, dẫn tới các nam nhân thương tiếc cùng che chở.

Bây giờ nhìn thấy Khương Nịnh Bảo bộ dáng này, Dương Thư Thanh kia chút áy náy không cánh mà bay, trong lòng ần ần lướt qua một cái ác ý suy nghĩ, nói không chừng đời trước nàng có thể được đến Tạ Cảnh Dực độc nhất vô nhị sủng ái, chính là lợi dụng bộ này làm người thương yêu yêu dung mạo.

Nghĩ như vậy, Dương Thư Thanh trong lòng cực kì không thoải mái.

Khương Nịnh Bảo làm sao không có phát giác được Dương Thư Thanh ần hiện chán ghét.

Nữ chính chán ghét nhất Bạch liên hoa điềm đạm đáng yêu nữ tử, Khương Nịnh Bảo sớm có chuẩn bị tâm lý, không có chút nào để ý, người khác hỉ ác không có quan hệ gì với nàng.

Nàng chỉ cần làm mình là tốt rồi.

Đợi Khương Nịnh Bảo ngồi xuống, Dương Thư Thanh thu liễm nỗi lòng, cử chỉ hào phóng, động tác tự nhiên cho nàng châm trà đổ nước, thanh lệ trên mặt lộ ra một vòng áy náy nụ cười.

"Khương Tứ tiểu thư, lần này hẹn người tự mình gặp mặt, chủ yếu là vì tự mình xin lỗi người, ta không nghĩ tới Đào Hoa Yến bên trên một trận ngoài ý muốn, Tạ thế tử sẽ làm ra từ hôn cử động."

"Ta dù cảm kích Tạ thế tử xuống nước cứu giúp chi ân, nhưng cũng không có muốn cướp đoạt người vị hôn phu ý tứ."

Dương Thư Thanh đưa qua một bát trà, giọng điệu chân thành cười khở nói.

Khương Ninh Bảo tiếp nhận bát trà, dùng trà đóng phui một chút chìm nổi lá trà, trong lòng im ắng cười một tiếng, cái này nữ chủ thật có ý tứ, nói gần nói xa cho thấy mình vô tội, hết thấy đều là Tạ Cảnh Dực tự tác chủ trương, đồng thời còn ẩn hiện khoe khoang mị lực của mình.

Nếu như nàng là trong sách Khương Ninh Bảo, nghe được nàng lần này ba câu không rời Tạ thế tử, sợ là phải bị chọc giận đi.

Có lẽ đây chính là nữ chính mục đích.

Lấy xin lỗi làm tên định ngày hẹn, kì thực là vì chọc giận nàng, một cái bị từ hôn nữ tử một khi bị chọc giận, liền dễ dàng làm ra mất lý trí sự tình tới.

Khương Ninh Bảo bằng lớn ác ý phỏng đoán vị này tâm ngoan thủ lạt nữ chính, nàng giống như cười mà không phải cười nhìn thấy nàng lần này ủy khuất vô tội lại ẩn hàm khoe khoang làm dáng, dùng lời nhỏ nhẹ chất vấn.

"Tạ thế tử từ hôn một chuyện đã huyền não nhốn nháo, thanh danh của ta sớm mất, Dương tiểu thư, người không cảm thấy đạo này xin lỗi đến quá đã muộn sao?"

Theo nàng từ trong sách biết, Dương Thư Thanh sau khi sống lại, liền nữ giả nam trang xuất phủ kết giao tương lai sẽ thẳng tới mây xanh đại nhân vật, cùng nam chính Tạ Cảnh Dực sớm tại hơn hai năm trước đã biết, lui tới nhiều lần.

Có thể là nữ chính quang hoàn, trừ đệ nhất nam phụ, dĩ nhiên không ai phát hiện.

"Khương Tứ tiểu thư, Tạ thế tử muốn từ hôn là quyết định của hắn, tiểu thư thiện tâm, trong lòng bản khoãn, mới có thể hẹn ngài gặp mặt tạ lỗi, chân chính nói đến, tiểu thư cũng là vô tội."

"Huống hồ tiểu thư thật không phải cố ý trễ như vậy mới đến xin lỗi, tiểu thư tại rơi xuống nước sau liền lạnh, một mực tại trong phủ tĩnh dưỡng thân thể, cũng không biết Tạ thế tử từ hôn một chuyện, các loại tiểu thư biết đến thời điểm, bên ngoài đã truyền âm lên."

Thiền Bích làm Dương Thư Thanh tâm phúc tỳ nữ, có chút ủy khuất ra giải thích rõ, đồng thời điểm ra đây hết thảy kỳ thật cùng Dương Thư Thanh không có quan hệ trực tiếp.

"Thiền Bích, im miệng!"

Dương Thư Thanh gương mặt xinh đẹp hơi trầm xuống, tức giận trừng Thiền Bích một chút, ngượng ngùng hướng Khương Ninh Bảo cười cười, áy náy nói: "Khương Tứ tiểu thư, người đừng nghe cái này tỳ nữ nói bậy, vô luận như thế nào, người bị từ hôn một chuyện đều bởi vì ta rơi xuống nước được cứu hủy hoại trong sạch, Tạ thế tử mới sẽ làm ra cử động như vậy, hôm nay định ngày hẹn Khương Tứ tiểu thư, chính là nghĩ đến bù cái này thoáng qua một cái sai."

"Ta biết lúc này lại đến nói cái này đã muộn, nhưng nếu như không hề làm gì, trong lòng ta khó có thể bình an."

Dương Thư Thanh một phen nói chân thành vô cùng, trong lòng âm thầm kỳ quái Khương Ninh Bảo lạnh nhạt phản ứng, muốn bị quý nữ nhóm chạy theo như vịt vịt hôn phu từ hôn, nàng dĩ nhiên không có chút nào sinh khí.

"Tiểu thư, Tạ thế tử từ hôn rõ ràng cùng ngài không có trực tiếp quan hệ. . ." Thiến Bích đậm chân, lo lắng giải thích.

Dương Thư Thanh lần nữa trừng nàng một chút, Thiến Bích cái này tỳ nữ mới hậm hực ngậm miệng.

Khương Ninh Bảo nhấp một ngụm trà, lẳng lẳng nhìn thấy một màn này, nội tâm hào không dao động, cái gì không quan hệ, cái gì rơi xuống nước sinh bệnh, đều là giả, đều lén lút cùng Tạ Cảnh Dực tự mình gặp qua mấy lần, còn ở trước mặt nàng diễn kịch, ý đồ chọc giận nàng, chân thực khôi hài.

"Dương tiểu thư, lấy Tạ thế tử nhân phẩm, ta không tin hẳn chỉ vì xuống nước cứu được người, rồi cùng ta từ hôn, ta chỉ muốn hỏi một câu, Dương tiểu thư, người cùng Tạ thế tử phải chăng sớm đã quen biết?"

Khương Ninh Bảo giọng điệu nhu hòa mà hỏi.

Lời này kém chút không có trực tiếp hỏi Dương Thư Thanh, người cùng Tạ thế tử riêng mình trao nhận bao lâu.

Dương Thư Thanh sững sốt một chút, bị Khương Ninh Bảo cặp kia cực đẹp con người trực câu câu nhìn chăm chăm, phảng phất bị người xem thấu hết tẩy, không khỏi chột dạ, nhưng lúc này không thể thừa nhận, nàng lắc đầu phủ nhận: "Tại Đào Hoa Yến trước đó, ta cùng Tạ thế tử cũng không quen biết."

Nàng cùng Tạ thế tử lui tới, đều là nữ giả nam trang.

Sẽ không bị người phát hiện.

Tự tin Dương Thư Thanh biểu hiện được mười phần bằng phẳng.

"Đó chính là Tạ thế tử đối với Dương tiểu thư gặp một lần sinh tình, thật nhìn không ra, nguyên lai vị hôn phu của ta là tình chủng." Khương Ninh Bảo mỉm cười, nói ra lại trong bông có kim, ám chỉ Dương Thư Thanh là hồng nhan họa thủy.

Dương Thư Thanh trong lòng run lên, lúc này mới rõ ràng cảm nhận được, vị này nhu nhu nhược nhược Khương Tứ tiểu thư không đơn giản.

Nàng dĩ nhiên nhìn sai rồi.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người cùng Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, a a

Cái kia, mọi người đừng thúc canh a, canh một là giữ gốc, canh hai là kinh hỉ, canh ba là đột phá, bốn canh. . . Ách, là năm mơ!

Tác giả trước mắt tại giữ gốc biên giới bồi hồi (⊙o⊙)

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Thiêu Phá Cùng Tan Rã Trong Không Vui

Trong bao sương rơi vào trầm mặc.

Lúc này, trong bao sương đầu vang lên tiếng chuông, thiển dung quá khứ mở ra cửa bao sương, liền thấy chưởng quỹ khuôn mặt tươi cười cùng trong tay hảnh tinh xảo trên khay bầu rượu.

"Đây là Dương tiểu thư điểm thượng hạng đào hoa tửu."

Nguyên lai là chưởng quỹ đưa thượng hạng đào hoa tửu tới, các loại chưởng quỹ đem đào hoa tửu giao cho thiển dung, thiển dung đóng lại cửa bao sương.

Dương Thư Thanh tiếp nhận bầu rượu, tự mình rót hai chén đào hoa tửu, nâng bên trên một chén đưa cho Khương Nịnh Bảo, sau đó bưng chén rượu lên nhấp một miếng.

"Khương Tứ tiểu thư, hoa đào này rượu là Tấn Giang quán trà được hoan nghênh nhất hoa tửu, mỗi người mỗi ngày chỉ cung cấp một bình."

Khương Nịnh Bảo mỉm cười, nhẹ khẽ nhấp một cái cảm thụ một chút, khen: "Hoa đào này rượu quả nhiên danh bất hư truyền, cảm giác vô cùng tốt."

Mèo khen mèo dài đuôi không có chút nào chột dạ.

Dương Thư Thanh trong mắt lóe lên một vòng hài lòng.

Tấn Giang quán trà phía sau chỗ dựa là Định Quốc công, đợi nàng gả vào Định Quốc công phủ, có lẽ liền sẽ biết được quán trà này chân chính chủ nhân cùng sản xuất hoa tửu người là ai.

Khương Ninh Bảo gặp nữ chính bộ dáng này, nơi nào còn đoán không ra tâm tư của nàng, trong lòng âm thầm buồn cười.

Trong lúc nhất thời, hai người lẳng lặng nhắm nháp đào hoa tửu, bầu không khí khó được hòa hợp.

Nửa ngày, Dương Thư Thanh mở miệng lần nữa.

"Ta rõ ràng Khương Tứ tiểu thư trong lòng có oán khí, nhưng thanh giả tự thanh, ta không nghĩ lại nhiều làm vô vị giải thích, nói đến lại nhiều, Khương Tứ tiểu thư cũng sẽ không tin tưởng."

Khương Ninh Bảo đồng ý gật đầu: "Xác thực sẽ không tin tưởng."

Cái gì thanh giả tự thanh, đã sớm cùng Tạ Cảnh Dực không thanh không bạch, còn ở nơi này giả vô tội, Khương Ninh Bảo không khỏi có chút chán ngán.

Dương Thư Thanh khẽ giật mình, hiển nhiên không ngờ tới Khương Ninh Bảo sẽ trực tiếp như vậy gật đầu, vị này Khương Tứ tiểu thư thật sự là khó chơi đến cực điểm, nàng hít một hơi thật sâu, lại tự mình cho Khương Ninh Bảo rót một chén đào hoa tửu, thở dài: "Nếu như là ta, ta cũng sẽ không tin, nhưng đây đều là ta lời từ đáy lòng."

Khương Ninh Bảo lay động một cái chén sứ bên trong đào hoa tửu, ngày hôm nay ngược lại là tốt hưởng thụ tốt một thanh nữ chính tự mình châm trà rót rượu đãi ngộ, nàng đột nhiên hướng Dương Thư Thanh lộ ra một vòng ôn nhu nụ cười: "Dương tiểu thư, ta nhớ được người vừa nói muốn muốn đền bù ta?"

Dương Thư Thanh trong lòng một trận lộn bộn, trên mặt lại cười nhẹ nhàng gật đầu: "Là."

"Dương tiểu thư, nếu như người thật muốn đền bù ta, không bằng thả ra tiếng gió nói vô ý đoạt vị hôn phu của ta, sẽ không gả vào Định Quốc công phủ là được, như thế nào?"

Khương Nịnh Bảo một đôi cực kỳ đẹp đẽ con người trực câu câu nhìn thấy nàng, dù bận vẫn ung dung chậm đợi Dương Thư Thanh phản ứng.

Hồ đã đào xong, liền nhìn nữ chính quyết định.

Nguyên bản Khương Nịnh Bảo nghĩ đến, nếu như nữ chính là thật tâm thật ý nói xin lỗi, nàng liền đem dây hết thảy bỏ qua, ai ngờ cái này nữ chủ không phải loại lương thiện, mục đích thực sự là lấy cớ xin lỗi tính toán nàng, chọc giận nàng.

Không hổ một thanh nữ chính, thật là có lỗi với nàng khổ tâm tích lũy tính toán.

Cái này vừa nói, Dương Thư Thanh sau lưng hai cái tỳ nữ lập tức không bình tĩnh, nhìn không được nộ trừng Khương Nịnh Bảo, cái này Khương Tứ tiểu thư thật sự là quá phạm, tiểu thư đều như thế ăn nói khép nép châm trà đổ nước xin lỗi, nàng sao dám. . . Sao dám đưa ra bức này yêu cầu?

Không ai so với các nàng rõ ràng hơn tiểu thư cùng Tạ thế tử là lưỡng tình tương duyệt.

Nếu như tiểu thư thật sự bị ép đáp ứng Khương Tứ tiểu thư yêu cầu, trước đó làm ra hết thảy chẳng phải là lấy gió trúc mà mức nước công dã tràng, còn không công không có trong sạch thanh danh?

Khương Tứ tiểu thư quả thực là làm khó, quá phạm đến cực điểm.

Dương Thư Thanh đẩy mắt hiện lên một tia kinh ngạc, không nghĩ tới Khương Ninh Bảo như thế hung ác, xem ra nàng vừa rồi làm hết thảy không có nửa điểm tác dụng, lời này Khương Tứ tiểu thư quả thực khó chơi, mềm không được cứng không xong.

Nếu như nàng đáp ứng Khương Ninh Bảo, thật sự thả ra tiếng gió, nàng cùng Tạ thế tử nơi nào còn có tương lai, về sau nàng coi như tái giá nhập Định Quốc công phủ, tại đừng nhìn xem ra, cũng sẽ là một trận trò cười.

Sống lại một đời, Dương Thư Thanh sẽ không lại làm oan chính mình.

Nếu như không đáp ứng, nàng vừa nói lời không thể nghi ngờ là từ lúc mặt mũi.

Tốt một chiêu rút củi dưới đáy nồi.

Cái gì yếu đuối có thể lẩn, diễm đạm đáng yêu, đều là giả tượng, Khương Tứ tiểu thư so với nàng trong tưởng tượng càng thêm vào hơn tâm cơ, càng thêm thông minh, chắc hẳn nàng trước đó tính toán đều đã rơi vào trong mắt của nàng.

Dương Thư Thanh trong lòng đắng chát cười một tiếng, sau khi sống lại, xuôi gió xuôi nước nàng đã quên nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, một cái nàng không có để ở trong mắt Khương Tứ tiểu thư dĩ nhiên khiến nàng lâm vào lưỡng nan chi địa.

Có lẽ đời trước Khương Tứ tiểu thư có thể có được Tạ thế tử độc nhất vô nhị sủng ái, không chỉ là bằng vào nàng bộ này yếu đuối mỹ lệ dung mạo, càng nhiều hơn chính là Khương Tứ tiểu thư bản thân liền là một cái lòng dạ sắc bén, thông minh tuyệt luân nữ tử.

"Dương tiểu thư, có như thế khó xử sao, vẫn là nói Dương tiểu thư kỳ thật sớm đã hâm mộ vị hôn phu của ta, cái gì vô ý cướp đoạt vị hôn phu của

ta đều là nói dối?"

Khương Ninh Bảo nhẹ phẩy một chút bên tai sợi tóc, mỉm cười nhìn thấy nàng, phảng phất thấy rõ nội tâm của nàng.

Dương Thư Thanh chưa hề quẫn bách như vậy khó xử qua, nhìn thấy Khương Ninh Bảo xinh đẹp động lòng người nụ cười, chỉ cảm thấy chướng mắt đến cực điểm, hiện tại Dương Thư Thanh sớm mất cùng Khương Ninh Bảo chung sống hoà bình ý tứ.

"Khương Tứ tiểu thư, tha thứ ta không cách nào đáp ứng người yêu cầu, Tạ thế tử nhân trung long phượng, trong lòng thích hâm mộ hẳn quý nữ nhiều không kể xiết, ta cũng không ngoại lệ."

"Tạ thế tử hủy hoại trong sạch của ta lại nguyện ý phụ trách, ta không lấy hẳn còn có thể gả ai, trừ gả cho hẳn, ta không có lựa chọn nào khác, Khương Tứ tiểu thư đây là tại khó xử ta."

"Đã như vậy, Dương tiểu thư vừa rồi làm gì làm bộ làm tịch?" Khương Ninh Bảo khẽ cười một tiếng, không nhúc nhích chút nào giận, chỉ là giọng điệu nhàn nhạt chất vấn.

"Tạ thế tử cứu được Dương tiểu thư, Dương tiểu thư hủy hoại trong sạch, ta cái này vô tội vị hôn thê lại muốn bị Tạ thế tử từ hôn, xứng đáng vì Dương tiểu thư thoái vị, chẳng lẽ các người không biết từ hôn đối với một nữ tử tổn thương lớn bao nhiêu, biện pháp giải quyết không phải chỉ có từ hôn một con đường, ta nguyện ý cùng Dương tiểu thư chung hầu một chồng, Dương tiểu thư lại không phải như vậy nghĩ, không phải sao?"

Dương Thư Thanh sắc mặt trầm xuống, cái này Khương Tứ tiểu thư quả nhiên không đơn giản, chữ câu chữ câu đều tê sắc vô cùng, trực kích nội tâm của nàng ý tưởng chân thật.

Không sai, nàng xác thực không muốn khuất người phía dưới, nàng sau khi sống lại, liền thề, đời này tuyệt không làm thiếp, lại càng không nguyện cùng người chung hầu một chồng, lời này nàng tại Tạ thế tử nói muốn đổi nàng phụ trách thời điểm, nàng rồi cùng Tạ thế tử nói qua.

Cho nên hẳn mới sẽ thoái hôn.

Khương Nịnh Bảo cười nhạt một tiếng, Dương Thư Thanh cái gọi là xin lỗi, vốn là không có lòng tốt, nàng mới sẽ không cùng nữ chính đến một đoạn nhựa plastic tử muội tình, hôm nay ứng ước mà đến, nàng liền làm xong cùng nữ chính vạch mặt chuẩn bị.

Vốn là không cách nào chung sống hoà bình hai người, làm gì giả mù sa mưa tụ cùng một chỗ?

"Muốn người không biết trừ phi mình đừng làm, không biết Dương tiểu thư còn nhớ đến hơn hai năm trước kinh thành Tây Kinh trong ngõ hẻm cây kia cây đào già, nghe nói cái này cây đào già có bà mỗi cây danh xưng, không biết là thật là giả?"

Khương Nịnh Bảo giơ lên một vòng nụ cười, trong lòng ám đạo, có kịch bản nơi tay, cảm giác thực tốt.

Một chút nam nữ chủ gặp nhau bí ẩn đều có thể móc ra.

Bị Khương Nịnh Bảo như thế vẫy một cái phá. . . Dương Thư Thanh toàn thân chấn động, gương mặt xinh đẹp hơi đổi, không dám tin nhìn lên trước mặt xảo tiểu tình này nữ tử yếu đuối.

Nguyên lai Khương Tứ tiểu thư biết tất cả mọi chuyện, nàng cảm giác mình tại Khương Nịnh Bảo trước mặt tựa như cái trên nhảy dưới tránh tôm tép nhãi nhép, không chỗ che thân.

Khương Tứ tiểu thư nói Tây Kinh hẻm cây kia cây đào già, chính là hơn hai năm trước, nàng nữ giả nam trang cùng Tạ thế tử gặp nhau quen biết địa phương.

Hôm trước, nàng cùng Tạ thế tử tự mình gặp mặt, còn từng nói qua cây kia cây đào già.

Nghĩ đến mình mới vừa nói cái gì Đào Hoa Yến trước đó, cùng Tạ thế tử cũng không quen biết, Dương Thư Thanh chỉ cảm thấy trên mặt nóng bỏng, hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống.

Phía dưới này tử lớp vải lót cũng bị mất.

Dương Thư Thanh trong lòng tố chất vô cùng tốt, chỉ chốc lát liền khôi phục tỉnh táo, nàng trừng Khương Nịnh Bảo một chút, vội vàng mang theo hai tỳ nữ rời đi, nhìn bóng lưng của nàng, rất có loại chạy trốn chết hương vị.

Lần này gặp mặt, Dương Thư Thanh cùng Khương Nịnh Bảo tan rã trong không vui.

Dương Thư Thanh rời đi, Khương Nịnh Bảo nhưng lại chưa rời đi, ngồi một mình ở trong bao sương nhàn nhã hài lòng nhắm nháp pha loãng qua đào hoa tửu, đuôi lông mày khóe mắt đều là vui vẻ khí tức.

"Cô nương, ngài đây là cùng Dương tiểu thư vạch mặt rồi?" Xuân Hỉ hoảng hốt mà hỏi, nàng làm sao nghe không hiểu cô nương nói lời, cái gì cây đào già, tổng trong cảm giác giống như ẩn giấu đi một bí mật lớn.

Khương Nịnh Bảo nhíu mày: "Người không phải nhìn thấy sao?"

Xuân Hỉ mặt mũi tràn đầy xoắn xuýt, những ngày gần đây, nàng nhìn cô nương bình tĩnh như thế, còn tưởng rằng nàng một chút cũng để ý,

không nghĩ tới cô nương trong lòng một mực kìm nén lửa, cô nương thật sự là quá đáng thương.

Lúc này, Tấn Giang quán trà chường quỹ tiến đến, cho Khương Nịnh Bảo mang đến một tin tức tốt.

"Chủ tử, Tạ lão phu nhân trở về phủ, người của chúng ta phát hiện, Tạ lão phu nhân tựa hồ thật cao hứng."

Khương Nịnh Bảo mắt sáng lên, trong lòng ẩn ẩn có một cái suy đoán, lần này, nàng không có có tâm tư tại quán trà lưu lại, mang theo Xuân Hỉ vôi vàng hồi phủ.

Các loại xe ngựa của nàng rời đi Tấn Giang quán trà, Dương Thư Thanh xe ngựa từ một cái khác nơi hẻo lánh ra, nghĩ đến vừa mới tiếp vào tin tức, Dương Thư Thanh trên mặt lộ ra một vòng nụ cười.

Định Quốc công phủ, Vinh hi đường

Tạ lão phu nhân không nghĩ tới lần này xuất phủ đến chùa miếu tìm cao tăng hợp bát tự sẽ có bực này vui mừng ngoài ý muốn, Khương Tứ tiểu thư bát tự cùng con trai của nàng Tạ Hành bát tự cực kì tương hợp.

"Nếu như sớm biết Khương Tứ tiểu thư như thế thích hợp con ta tốt biết bao nhiêu." Tạ lão phu nhân nhấp một ngụm trà canh, nhin không được lòng tham không đủ cảm khái nói.

"Lão phu nhân, hiện tại cũng không muộn." Hoàng ma ma cười nói.

Tạ lão phu nhân cũng cười.

"Đúng vậy a, hiện tại cũng không muộn, các loại thế tử lui môn thân này, ta liền phái người tới cửa cầu hôn."

"Lão phu nhân, ngài không hỏi xem Quốc Công Gia ý tứ?" Hoàng ma ma sững sờ, không nghĩ tới lão phu nhân nóng lòng như thế, không kịp chờ đợi muốn đem Khương Tứ tiểu thư định ra.

Tạ lão phu nhân trong đầu không tự chủ hiện ra con trai cái kia trương lạnh như băng khuôn mặt tuấn tú, lắc đầu thở dài: "Hỏi hẩn vô dụng, còn không bằng tiên hạ thủ vi cường."

Hoàng ma ma: ". . ."

"Lão phu nhân, Khương Tứ tiểu thư cùng Quốc Công Gia bất tự tương hợp, nhưng Quốc Công Gia trên thân sát khí, cô gái tầm thường không cách nào tới gần. . ." Hoàng ma ma đến cùng có chút bận tâm, nhịn không được đề một câu.

Tạ lão phu nhân sững sờ, nhịn không được vượt vượt mi tâm, nàng vừa được biết Khương Tứ tiểu thư cùng con trai của nàng bất tự liền cao hứng đã quên con trai thế chất đặc thù, nhịn không được nhíu nhíu mày.

"Đúng vậy a, ta làm sao đã quên việc này."

"Lão phu nhân, nếu không ngài tìm thời cơ thích hợp để Quốc Công Gia cùng Khương Tứ tiểu thư tự mình gặp mặt một lần, nhìn xem tình huống, hoặc là mời Khương Tứ tiểu thư đi trong miếu, để cao tăng ngó ngó?"

Hoàng ma ma ra cái chủ ý.

Tạ lão phu nhân nghe vậy, cảm thấy Hoàng ma ma nói lời có đạo lý, liền gật đầu nói: "Được, cứ làm như thế, nghe Triệu quản gia nói, thế tử cùng Trường Ninh Bá phủ bên kia đã thỏa đàm đềm bù, ngày mai đem chính thức lui đi việc hôn nhân, nhưng có việc này?"

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Chính Thức Từ Hôn (Thượng)

Mùng mười tháng ba ngày hôm đó, ông trời không tốt, kinh thành trên không đọng lại một tầng thật dày mây đen, phảng phất đang nổi lên một trận mưa to gió lớn.

Triệu quản gia chuẩn bị lần nữa đăng lâm Trường Ninh Bá phủ, mang theo tràn đầy một đại xe nhận lỗi, một đường rêu rao khắp nơi, dẫn tới không ít tin tức Linh Thông người vây xem.

"Nhìn chiến trận này, Tạ thế tử đây là tới cửa cầu hôn vẫn là chính thức từ hôn, ta nhìn không rõ."

"Hắn là từ hôn, không thấy chỉ có Triệu quản gia ra mặt sao?"

"Trước kia, ta rất sùng bái Tạ thế tử, cho rằng Tạ thế tử là chúng ta chi mẫu mực, hiện tại, ta cảm thấy lúc trước mình mắt bị mù, bất kể như thế nào, một cái nam nhân đều không nên vì một cái khác nữ tử tổn hại vô tội vị hôn thê thanh danh."

"Ta còn tưởng rằng trước đó lời đồn đại huyên náo quá lớn, Tạ thế tử sẽ lương tâm phát hiện, không sẽ thoái hôn, xem ra là ta nghĩ quá nhiều, đáng thương Khương Tứ tiểu thư."

"Tại tên không nổi danh vị hôn thê cùng tướng mạo xuất chúng tài tình Vô Song Dương đại tiểu thư ở giữa, tương tự là phụ trách, Tạ thế tử

lại lựa chọn Dương đại tiểu thư, ta là nam nhân, ta có thể hiểu được Tạ thế tử lựa chọn."

Không biết có phải hay không Tạ Cảnh Dực cùng Dương Thư Thanh vụng trộm xuất thủ tiến hành một đợt tây trắng, vẫn là Dương Thư Thanh có nữ chính quang hoàn, không ai lại truyền Tạ thế tử cùng Dương đại tiểu thư thiết kế tính toán Khương Tứ tiểu thư lời đồn đại.

"Kỳ thật Tạ thế tử có thể bắt chước nga hoàng nữ anh, làm gì tổn hại Khương Tứ tiểu thư thanh danh, Khương Tứ tiểu thư sao mà vô tội."

"Các người đang nói giỡn đi, chẳng lẽ không ai cho rằng Khương Tứ tiểu thư tướng mạo xấu xí, Dương đại tiểu thư mị lực Vô Song, Tạ thế tử mới có thể buông tha Khương Tứ tiểu thư lựa chọn Dương đại tiểu thư?"

"Tạ thế tử mới không phải như thế nông cạn người."

"Nói đến, Khương Tứ tiểu thư nếu quả thật như lời đồn nói như vậy mạo xấu Vô Diệm, lại còn coi không được Định Quốc công phủ thế tử phu nhân, không bằng khi Quốc Công phủ đại tiểu thư, về sau gả cho người, cũng không ai dám khinh mạn."

"Đúng đấy, chính là, ta cũng cảm thấy như vậy."

Chủ đề bị người hữu tâm dưới sự dẫn đường, bắt đầu đem Khương Ninh Bảo tạo thành một cái mạo xấu Vô Diệm nữ tử, ai bảo Khương Ninh Bảo quá mức thần bí, trừ Trường Ninh Bá phủ người, thật đúng là không có người nào gặp qua nàng chân thực dung mạo.

Bên ngoài nghị luận âm ỉ, nhận được tin tức Trường Ninh Bá phủ lại trận địa sẵn sàng.

Một đám người tề tụ chính viện đại sảnh, bên ngoài mây đen một mảnh, trong phòng bầu không khí khẩn trương ngưng trọng.

Khương lão phu nhân ngồi ở cao đường bên trên, tóc cẩn thận tỉ mỉ về sau chải thành búi tóc, cả người nhìn khí sắc vô cùng tốt, nhất là một đôi sắc bén hai mắt trong vắt có thần.

Hôm nay Trường Ninh bá vừa vặn nghỉ mộc, cùng Đại phu nhân Trương thị ngồi ở lão phu nhân phía dưới, chung quanh còn có cái khác phân phủ ra ngoài con thứ mấy Phòng phu nhân cũng đánh lấy cho Khương lão phu nhân thỉnh an lấy cố để xem náo nhiệt.

Duy nhất kỳ quái chính là, không gặp Khương Minh Dao.

Khương Nịnh Bảo nghĩ lại, dạng này rơi Trường Ninh Bá phủ mặt mũi trường hợp trừ nàng người trong cuộc này nhất định phải bên ngoài, cái khác cô nương cùng các thiếu gia xác thực không tốt xuất hiện.

Rất hiếm thấy đến Bá phủ Tứ cô nương Khương Nịnh Bảo con thứ mấy Phòng phu nhân len lén liếc hướng đứng tại Trương thị bên cạnh lạnh nhạt tự nhiên Khương Nịnh Bảo, nhỏ giọng châu đầu ghé tai.

"Nguyên lai nhị phòng Tứ cô nương dáng dấp tốt như vậy nhìn."

"Nơi nào thật đẹp, nhu nhu nhược nhược, nhìn cách ứng, trách không được Tạ thế tử muốn từ hôn, Tứ cô nương bộ dáng này nơi nào giống khi chính thê, một bộ tiêu thiếp Tố Phái."

"Xác thực làm người cách ứng, thấy được nàng gương mặt kia, ta liền nghĩ đến hậu viện đám kia hồ mị tử, ta rốt cục có thể hiểu được Tạ thế tử lựa chọn, dạng này nữ tử khi chính thê, mất mặt!"

"Kỳ thật cũng không có các người nói như vậy không chịu nổi, dung mạo là trời sinh, không thấy Tứ cô nương ánh mắt thanh chính, cũng gả người ta không hề giống các người nhìn thấy như vậy."

"Xùy, liền người sẽ làm người tốt."

Những lời này bay vào Khương Ninh Bảo trong tai, nàng khẽ vuốt một chút trên cổ tay lam bảo thạch hoa văn tường vân sức vòng tay, cặp kia cực đẹp con người hình như có lưu quang hiện lên.

Nàng bộ này yếu đuối có thể lẫn dung mạo xinh đẹp, thật đúng là chiêu nữ nhân ghen ghét chán ghét.

Giờ Ty ba khắc tả hữu, có bà tử vội vã tiến đến hồi bẩm.

"Lão phu nhân, Định Quốc công phủ Triệu quản gia đến."

Khương lão phu nhân mừng rỡ, trong mắt tinh quang hiện lên: "Mời bọn họ vào phủ."

Trường Ninh Bá Hòa Trương thị hai người không tự chủ ngồi thẳng người.

Con thứ mấy Phòng phu nhân ngừng miệng, đáy mắt đều là xem kịch vui thần sắc, ánh mắt của các nàng thỉnh thoảng trôi hương mi tâm cau lại, nhìn yếu đuối tinh tế Khương Ninh Bảo, đã thương hại lại cười trên nỗi đau của người khác.

Khương Ninh Bảo đem trong đại sảnh đám người làm dáng thu vào đáy mắt, nhất là đến đây xem náo nhiệt con thứ mấy Phòng phu nhân, khoe môi mấy không thể xem xét vãnh lên, vô thanh vô tức cười một tiếng.

Triệu quản gia dẫn một đám hộ vệ đem từng rương nhận lỗi đưa vào đại sảnh, sau đó hướng lên trên vị Khương lão phu nhân cùng Trường Ninh bá cung kính chấp tay hành lễ.

"Triệu mỗ gặp qua lão phu nhân, Bá gia cùng các vị phu nhân."

"Hôm nay Triệu mỗ đến nhà mục đích chắc hẳn các vị ở tại đây tâm lý nắm chắc, chính là đại biểu thế tử gia đến đây trả lại hôn thư thiệp canh,

chính thức cùng Khương Tứ tiểu thư giải trừ hôn ước, trừ từng nói qua hai cái đền bù điều kiện không thay đổi bên ngoài, thế tử gia trả lại cho cái khác đền bù."

Triệu quản gia vừa đến đã giống như lần trước, nói thẳng cắt vào chính đề, nói xong hãnh hương bọn hộ vệ ra hiệu, hãnh mang đến hộ vệ lập tức đem tất cả cái ruộng toàn bộ mở ra.

Thượng hạng tơ lụa, lóe sáng vàng bạc châu báu, trân quý danh nhân tranh chữ, còn có hai đại ruộng vàng óng vàng từng cái hiện ra ở trước mặt mọi người.

Đầy đại sảnh phục trang đẹp đẽ, kém chút không có lóe mù đám người mắt.

Con thứ mấy Phòng phu nhân hung hăng giảo giảo trong tay khăn, gắt gao nhìn chăm chăm mấy cái kia trong ruộng đồ vật, hô hấp dồn dập, thô trọng thở phì phò, con mắt đều nhanh tái rồi.

Đại phu nhân Trương thị trái tim phanh phanh trực nhảy, kém chút kích động nhảy dựng lên.

Nàng, đây đều là nàng!

Trương thị im ắng ở trong lòng hò hét.

Trương Ninh bá đừng nhìn một bộ trấn định bộ dáng, nhưng con mắt có chút trợn to, cầm chén trà tay tiết lộ hãnh kích động cùng hưng phấn, trong lòng sợ là trong bụng nở hoa.

Chỉ có Khương lão phu nhân phi thường không hài lòng.

Điểm ấy vật chất đền bù, theo Khương lão phu nhân, kỳ thật thiếu đi không chỉ một sao nửa điểm, nhưng lại khó mà nói ra miệng, miễn cho rơi

kế tiếp lòng tham không đủ, bán cháu gái hình tượng.

Bởi vậy Khương lão phu nhân chỉ có thể kìm nén, trừng mắt liếc con trai con dâu còn có đám kia kiến thức hạn hẹp con thứ nàng dâu, thầm mắng một tiếng, thật là không có tiền đồ.

Triệu quản gia trên mặt mỉm cười nhìn Trường Ninh Bá phủ phản ứng của mọi người, cố ý chú ý một chút Khương Tứ tiểu thư, phát hiện nàng thần sắc Thanh Minh, cặp kia cực xinh đẹp con người không có nửa điểm ba động.

Tâm trong lặng lẽ gật đầu, cái này Khương Tứ tiểu thư quả nhiên không có làm hấn thất vọng.

"Triệu quản gia, đây đều là cho ta đền bù?" Khương Nịnh Bảo nhếch lên khóe miệng, kiêu nhuyển âm thanh âm vang lên, khác nào sấm dậy đất bằng, nổ tỉnh mọi người ở đây.

Đám người đồng loạt nhìn chăm chăm Khương Nịnh Bảo.

Đại phu nhân Trương thị lạnh hừ một tiếng, cái gì cho nàng đền bù, nghĩ hay lắm, các loại chính thức lui cửa hôn sự này, nàng liền phái người đem những này đền bù dời đến kho phòng đi.

Triệu quản gia mỉm cười, có chút dứt khoát gật đầu: "Không sai, đều là cho Khương Tứ tiểu thư đền bù."

Khương lão phu nhân thoáng nhìn Trương thị lộ ra không cam lòng sắc mặt, da mặt co lại, cái này tìm đường chết Trương thị thật sự là kiến thức hạn hẹp, lại trừng mắt liếc bọn này bị vàng mê mắt mờ không nên thân gia hóa, nghiêm nghị quát.

"Ta chuyện xấu nói trước, đây đều là Quốc Công phủ cho Tứ nha đầu đền bù, các người không được nhúc nhích một chút tâm tư, bằng không thì

gia quy xử trí, có nghe hay không?"

Trương thị ngấn người, trong tay khăn hung hăng giảo giảo, trong mắt tràn đầy kinh ngạc cùng không cam tâm, lão phu nhân lời này là có ý gì.

Trường Ninh bá sắc mặt nhịn không được chìm xuống, lại khôi phục bình tĩnh, trong lòng âm thầm oán trách mẫu thân chết muốn mặt mũi, bất quá là không có song thân cháu gái, làm gì làm chút mặt mũi này công phu.

Trong lòng hăn, chắc chắn những này đền bù đều sẽ bị hăn bỏ vào trong túi.

Con thứ mấy Phòng phu nhân nghe xong lão phu nhân lên tiếng, đè xuống trong lòng điếm này tham lam cùng ghen ghét, tỉnh táo lại, Định Quốc công phủ cho lại nhiều đền bù, cũng không tới phiên các nàng.

Nếu như những này thật sự rơi xuống Tứ cô nương trong tay, các nàng cũng là có thể tiêu nghĩ một hồi, nghe nói Tứ cô nương trong tay còn cầm mất đi Nhị phu nhân đồ cưới, còn nhớ được năm đó Nhị phu nhân đến Trường Ninh Bá phủ, kia phong phú đồ cưới tiện sát người bên ngoài.

Càng nghĩ càng tâm động.

Tứ cô nương đã tuổi tròn mười sáu, lui thân về sau, lại không mau nói một mối hôn sự, về sau làm mai sợ là càng khó, vừa vặn các nàng có thể trở về nhà mẹ đẻ tìm hiểu một phen, phải chăng có vừa độ tuổi người tuyển.

Mấy cái con thứ mấy phòng phu nhân có chí cùng nhau nghĩ đến một chỗ đi.

Đem mọi người phản ứng thu vào đáy mắt, Khương Nịnh Bảo khóe môi nụ cười chột lóe lên rồi biến mất, hướng lão phu nhân phúc phúc thân, một mặt cảm kích nói: "Đa tạ tổ mẫu."

Khương lão phu nhân yêu thương nhìn Khương Ninh Bảo một chút, ánh mắt phức tạp thờ dài: "Đây đều là người nên được, người không trách tổ mẫu tự tác chủ trương lui việc hôn nhân là tốt rồi."

Khương Ninh Bảo trong lòng cười lạnh, rõ ràng là các nàng đối với Tạ thế tử đưa ra đèn bù động tâm, không kịp chờ đợi lui chuyện chung thân của nàng, tổn hại thanh danh của nàng, còn một bộ vì tốt cho nàng bộ dáng, lão phu nhân lần này làm dáng chân thực đối trá, trên mặt lại thanh tú động lòng người cười cười: "Tổ mẫu là vì cháu gái tốt, cháu gái như thế nào quái tổ mẫu."

"Thật sự là hảo hài tử." Khương lão phu nhân hài lòng gật đầu.

Triệu quản gia: "..."

Hắn làm sao cảm giác Khương Tứ tiểu thư nụ cười là lạ.

"Triệu quản gia, sự tình đến mức này, ta trước đó liền từng nói qua, sẽ không cưỡng cầu, đây là ta cùng thế tử hôn thư cùng thế tử thiếp canh."

Khương Ninh Bảo quay đầu nhìn hướng Triệu quản gia, cười nhẹ nhàng từ nơi ống tay áo xuất ra làm năm tại nha môn công chứng qua hôn thư cùng Tạ Cảnh Dực thiếp canh, nhưng cũng không giao cho Triệu quản gia.

Phần này hôn thư một thức ba phần.

Hai bên các chấp nhất phần, nha môn một phần.

Chỉ có bị lui thân nhân tự mình đến nha môn chính thức gạch bỏ mới thật sự là giải trừ hôn ước.

Khương lão phu nhân cùng Đại phu nhân Trương thị không dám bước bách Khương Ninh Bảo, chính là nguyên nhân này, hôn thư cùng vị hôn

phu thiếp canh đều tại Khương Ninh Bảo trong tay.

"Khương Tứ tiểu thư, chẳng biết lúc nào đi nha môn?" Triệu quản gia có chút thương thức Khương Tứ tiểu thư gọn gàng mà linh hoạt.

Khương Ninh Bảo xanh nhạt ngón tay thon dài khẽ vuốt qua tay bên trong hôn thư, trong mắt không có có một tia lưu luyến, nàng thần sắc bình tĩnh nhìn qua Triệu quản gia, chậm rãi mở miệng.

"Triệu quản gia, tại lui về hôn thư cùng thiếp canh trước đó, ta có hai chuyện nghĩ hỏi rõ ràng." Khương Ninh Bảo ngữ tốc chậm chạp, thanh âm kiêu nhuyển nhu hòa , khiến cho người nhìn không được sinh lòng hảo cảm.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ Erica. Zheng ném đi 1 cái địa lô,
a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Chính Thức Từ Hôn (Hạ)

Cái này vừa nói, trong đại sảnh hoàn toàn yên tĩnh, yên lặng đến tất cả mọi người có thể nghe được tiếng tim mình đập.

Lúc này tất cả mọi người hiếu kì Khương Nịnh Bảo sẽ hỏi cái gì.

Khương lão phu nhân cùng Trường Ninh Bá gia Trương thị toàn đều nhìn về Khương Nịnh Bảo, cùng nhau nhíu mày lại, ám đạo sẽ không lại ra cái gì a thiêu thân a?

Bưng nhìn Khương Nịnh Bảo như vậy không nhanh không chậm, không buồn không giận bộ dáng, con thứ mấy Phòng phu nhân ánh mắt lóe lên một cái, có thể các nàng thật sự nhìn sai rồi, cái này Tứ cô nương có gì đó quái lạ.

Triệu quản gia trong mắt dâng lên một vòng hứng thú, nói: "Khương Tứ tiểu thư xin hỏi."

"Chuyện thứ nhất , ta nghĩ hỏi Định Quốc công phủ đền bù từ Ngũ phẩm chức quan rơi xuống người nào trong tay?" Khương Nịnh Bảo câu lên bờ môi, ôn nhu mảnh khảnh mà hỏi.

Cái này vừa nói, Khương lão phu nhân cùng Trường Ninh bá hai người thần sắc hơi hơi trầm xuống một cái.

Triệu quản gia kinh ngạc nhìn Khương Tứ tiểu thư, chi tiết trả lời: "Tự nhiên là cho Bá gia."

Khương Nịnh Bảo mi tâm cau lại, trên mặt không tự chủ hiển hiện một vòng yếu đuối, khiến cho lòng người sinh không đành lòng, nàng giả bộ không hiểu mở miệng hỏi.

"Ta nhớ được cái này từ Ngũ phẩm chức quan là từ hôn đên bù, không phải sao?"

"Cho nên cái này từ Ngũ phẩm chức quan hẳn là rơi xuống ta đích thân đại ca Khương Căn trên thân mới đúng, ta đại ca hẳn đã tuổi tròn mười tám, trước kia thi đậu tú tài công danh, năm nay chuẩn bị kiểm tra thi Hương."

"Dựa vào cái gì?"

Đại phu nhân Trương thị tâm hoảng hốt, sợ Triệu quản gia thay đổi chủ ý, hung tợn trừng Khương Nịnh Bảo một chút, bật thốt lên chất vấn.

Một mực mười phần bình tĩnh Khương lão phu nhân ánh mắt lạnh lạnh, không vui trừng không kịp chờ đợi nháy ra Trương thị một chút.

Thật là một cái ngu xuẩn.

Bình thường khôn khéo đi nơi nào?

Trường Ninh bá Khương Đông Minh trên mặt hiện lên một tia không đổi, trong lòng bất mãn hết sức, hẳn thấy, cháu gái này vậy mà như thế vô tri, liên triều Đại Việt luật lệ đều không có biết rõ ràng, liên náo ra bực này trò cười.

"Tứ nha đầu, căn cứ Đại Việt luật lệ, tại chức quan viên có thể đi lên tấn thăng, ta bây giờ chức quan là chính lục phẩm, đi lên chính là từ Ngũ

phẩm, không cử nhân trở lên công danh con em thế gia không được đảm nhiệm chính lục phẩm trở lên chức quan."

Trường Ninh bá vừa nói xong, Đại phu nhân Trương thị mới phát hiện mình làm chuyện ngu xuẩn, thoáng nhìn cái khác con thứ mấy Phòng phu nhân trong mắt mĩa mai, còn có lão phu nhân lạnh lùng ánh mắt, sắc mặt hơi hơi trắng lên.

Khương Nịnh Bảo sững sờ.

Trách không được Đại ca hồi âm cũng không nói, nguyên lai Đại ca đã sớm biết chức quan này sẽ không rơi xuống trên người hẳn.

Nhưng là, trong sách tình tiết giống như không phải như vậy, cái này từ Ngũ phẩm chức quan cuối cùng là rơi xuống Trương thị đích thứ tử, cũng chính là nàng nhị đường ca Khương Việt trên thân, làm sao bây giờ lại là Đại bá?

Khương Nịnh Bảo nhịn không được cẩn thận nhớ lại một chút vị kia người xuyên việt ký ức, đem trong sách kia đoạn nội dung lần nữa ôn lại một chút, nguyên lai là nàng sơ sẩy, đem thời gian tuyển làm lẫn lộn.

Trong sách Khương Nịnh Bảo chết sống không từ hôn, hắc hóa hãm hại nữ chính, kéo gần thời gian một năm, thành trong sách lớn nhất ác độc nữ phụ cùng nam nữ chủ tình cảm chất xúc tác.

Nữ chính bản thân cũng không phải là loại lương thiện, mặt ngoài từng bước nhượng bộ, vụng trộm lại nâng đỡ Trường Ninh Bá phủ xuất thủ đối phó Khương Nịnh Bảo.

Có An Viễn Hầu cùng Tạ thế tử phía sau Quốc Công phủ cùng Tạ gia vận hành, Trường Ninh bá không đến thời gian một năm, chức quan từ chính lục phẩm tấn thăng từ tứ phẩm, đương nhiên không cần công bộ viên ngoại lang cái này từ Ngũ phẩm chức quan nhàn tản.

Cái này chức quan cuối cùng rơi xuống nhị đường ca Khương Việt trong tay.

"Bá gia nói không sai, Khương Tứ tiểu thư, cái này đèn bù chức quan chỉ có thể rơi xuống Bá gia trên thân." Triệu quản gia nghiêm túc gật đầu.

Thế tử gia lúc trước hướng lão phu nhân muốn cái này từ Ngũ phẩm chức quan đèn bù, nhưng thật ra là cho Trường Ninh bá.

Khương Nịnh Bảo bưng bình đại ngộ gật đầu, lộ ra một vòng cười khổ, ngượng ngùng giải thích một câu: "Thì ra là thế, là ta quá vô tri, quá nóng vội, chỉ muốn cha mẹ không ở, để Đại ca sớm một chút đem nhị phòng đứng lên."

Ba năm trước đây, Đại ca Khương Căn mới mười lăm, còn chưa làm mai liền chột nghe song thân gặp nạn tin dữ, huynh muội trông ba năm hiếu, đầu năm nay mới ra hiếu.

Đại ca cũng ở nhà đọc ba năm sách, năm nay vừa mở xuân liền đi Thanh Sơn thư viện.

Ai ngờ trước đó vài ngày, Khương Nịnh Bảo lại phải biết mình là xuyên sách, cha mẹ còn đang một nơi nào đó còn sống.

Đây quả thực là lão thiên mở lớn nhất trò đùa.

Thôi, tổng không thể mọi chuyện như ý.

Xem ra nàng sớm đáp ứng từ hôn, hồ điệp không ít bản sẽ phát sinh tình tiết, về sau trong sách đại bộ phận tình tiết chỉ có thể làm tham khảo.

Ăn chút thiệt thòi liền ăn chút thiệt thòi, về sau cha mẹ sẽ còn trở về, Đại ca chỉ là một cái tú tài, còn chưa thi đậu cử nhân công danh, ngoại tổ

gia rời kinh thành quá xa, ngoài tầm tay với, nàng vẫn là không nên cùng Trường Ninh bá náo quá cương.

Miễn cho đại phòng vụng trộm ra ám chiêu, ảnh hưởng đại ca năm nay thi Hương.

Khương Ninh Bảo ở trong lòng âm thầm phân tích lợi và hại.

"Khương Tứ tiểu thư cùng Khương Tam thiếu huynh muội tình thâm, tiện sát người bên ngoài."

Triệu quản gia lý giải cười cười, Khương gia nhị phòng chỉ có Khương Tứ tiểu thư cùng Khương Tam thiếu, nhìn Khương gia đại phòng Bá gia phu nhân diễn xuất, sợ là không có trông cậy vào, duy nhất có thể dựa vào chỉ có Khương Tam thiếu.

Trường Ninh bá sắc mặt lúc này mới chuyển biến tốt đẹp, nguyên lai cháu gái này là bởi vì nghĩ cần Ca nhi sớm một chút đứng lên nhị phòng nguyên nhân mới sẽ như vậy mất phân tặc, trong lòng điểm này bất mãn lui tán một chút.

"Về sau nhìn thêm nhìn Đại Việt luật lệ, miễn cho làm trò cười."

Khương Ninh Bảo thụ giáo gật đầu: "Là, nhiều cảm ơn đại bá chỉ điểm." Xác thực cần phải cẩn thận nghiên cứu một chút Đại Việt luật lệ, có nhiều thứ dù là không dùng đến, cũng muốn tìm hiểu một chút.

Có lẽ là trải qua dài dằng dặc tận thế, sớm đã quên mất thời đại hòa bình cần luật pháp giữ gìn ổn định, những năm này trôi qua có chút An Dật.

"Tứ nha đầu, Bá phủ cũng là hậu thuẫn của người, không được nghĩ xóa, chỉ có gia tộc tốt, người mới có thể hưởng thụ gia tộc che chở."

Khương lão phu nhân thật sâu liếc nhìn cái này nhìn như thuận theo cháu gái, nhìn không được khuyên bảo một câu, xem ra Tạ thế tử từ hôn, khiến cho nàng thụ đả kích thật lớn, dẫn đến tính tình đại biến.

Vạn nhất làm ra có hại Bá phủ danh dự sự tình. . . Khương lão phu nhân không thể không phòng ngừa chu đáo.

"Tổ mẫu nói đúng lắm, cháu gái thụ giáo."

Khương Nịnh Bảo kính cẩn nghe theo đáp.

Trong lòng cười lạnh, gia tộc che chở. . . Lão phu nhân không thích nàng cháu gái này, Đại bá mẫu Trương thị lại là như vậy bợ đỡ người, không ép khô huynh muội bọn họ giá trị đã là thủ hạ lưu tình.

Ba năm này có thể trôi qua an ổn thư thái, chỉ vì nàng là Quốc Công phủ thế tử vị hôn thê, nói không chừng rất nhanh sẽ gả vào Quốc Công phủ.

Nhưng Đào Hoa Yến xảy ra ngoài ý muốn, Tạ thế tử từ hôn.

Lão phu nhân cùng Đại phu nhân Trương thị trở mặt, đồ ăn phân lượng ngày càng giảm bớt, cái gọi là gia tộc che chở, chính là một chuyện cười.

"Khương Tứ tiểu thư, ngài muốn hỏi chuyện thứ hai là cái gì?" Triệu quản gia mắt thấy sắc trời không còn sớm, hỏi vội.

Khương Nịnh Bảo tinh xảo nhu khuôn mặt đẹp bên trên lộ ra một vòng nụ cười, khác nào ngày xuân bên trong nở rộ hoa trà, chói lọi mê người, nàng mang chút một tia mong đợi hỏi.

"Triệu quản gia, ta trước đó từng nói qua không muốn đương thời Tử Gia muội muội, lại bị người từ hôn nuốt không trôi một hơi này, liền buông lời nói muốn gả Định Quốc công, qua đi ta càng nghĩ càng thấy thoả đáng

mẹ của trước vị hôn phu rất tốt, không biết Tạ lão phu nhân nhưng có hồi phục?"

Cái này vừa nói, con thứ mấy Phòng phu nhân trợn mắt hốc mồm, nhìn về phía Khương Ninh Bảo ánh mắt mang theo một vòng dị sắc.

Cái này Tứ cô nương chẳng lẽ kích thích điên rồi.

Dĩ nhiên nghĩ làm mẹ của trước vị hôn phu.

Ngẫm lại liền đáng sợ.

Mấy phòng trong lòng phu nhân do dự, Tứ cô nương đồ cưới là phong phú, nhưng cái này Tứ cô nương bị từ hôn, giống như thụ gai lớn kích, vầng đầu, vạn nhất làm ra cái gì không tốt sự tình đến, chẳng phải là hố nhà mẹ đẻ.

Lúc đầu Khương lão phu nhân cùng Đại phu nhân Trương thị coi như bình tĩnh, chỉ là các nàng không nghĩ tới đều qua vài ngày nữa, Khương Ninh Bảo còn chưa từ bỏ, sắc mặt bỗng nhiên đại biến.

Nhất là Trương thị, nàng đã vụng trộm cho cháu gái này nhìn nhau một môn 'Tốt' việc hôn nhân.

Đợi nàng lui thân liền hảo hảo trừng trị nàng.

Bây giờ cháu gái lại ngay trước con thứ mấy Phòng phu nhân nói muốn làm mẹ của trước vị hôn phu.

Trương thị trong lòng thầm hận cháu gái không phân trường hợp nói lung tung, sắc mặt cực kỳ khó coi, nàng không cần nghĩ, các loại Triệu quản gia ra Bá phủ, không cần nửa ngày, kinh thành khẳng định lời đồn đại bay đầy trời.

Từ trước đến nay không quá quan tâm hậu viện Trường Ninh bá hiển nhiên là lần đầu tiên biết được cháu gái lại có bực này suy nghĩ, sắc mặt đại biến, giận dữ mắng mỏ một tiếng: "Hồ nháo, hoang đường!"

"Đại bá, việc quan hệ cháu gái chung thân đại sự, xin cho cháu gái tùy hứng một lần." Khương Ninh Bảo hướng Đại bá Khương Đông Minh có chút phúc thân, ngữ khí kiên định nói.

"Phanh" một tiếng, Khương Đông Minh vỗ một cái thật mạnh mặt bàn, thanh sắc câu lệ hô: "Ta tuyệt không đồng ý!"

Đại phu nhân Trương thị bị trượng phu đột nhiên bộc phát nộ khí dọa sắc mặt trắng bệch, hãi hùng khiếp vía, tâm không ngừng chìm xuống dưới, nàng phát hiện, trượng phu tựa hồ quá quá nặng xem cô cháu gái này.

"Đại bá!"

"Im miệng, hôn nhân đại sự, môi chước chi ngôn, các loại từ hôn về sau, ta để đại bá của người mẫu nói với người cửa tốt việc hôn nhân." Trường Ninh bá Khương Đông Minh sắc mặt tái xanh, lần nữa hung hăng vỗ một cái mặt bàn.

Con thứ mấy Phòng phu nhân sắc mặt trắng bệch, nhịn không được che ngực lui lại một bước, không nghĩ tới Trường Ninh bá phát giận lên đáng sợ như vậy.

Tứ cô nương lá gan thật to lớn.

Khương Ninh Bảo không có bị cơn giận của hắn hù đến, hai đầu lông mày yếu đuối tan hết, bình tĩnh không lay động nhìn thấy hắn, ngẩng tinh xảo khuôn mặt nhỏ, hào không thỏa hiệp mở miệng.

"Đại bá, tha thứ cháu gái bất hiếu!"

Triệu quản gia không nghĩ tới Khương Tứ tiểu thư nhanh như vậy hỏi việc này, vừa vặn lão phu nhân đối với Khương Tứ tiểu thư phi thường hài lòng, tăng trưởng Trữ bá nổi trận lôi đình, kiệt lực phản đối, nhịn không được nhíu mày lại, hấn uyển chuyển trả lời.

"Bá gia, nhà ta lão phu nhân nói, rất thích Tứ tiểu thư."

Trường Ninh bá một hơi ngạnh tại trong cổ họng, sắc mặt khó coi trừng Khương Nịnh Bảo một chút.

"Cái này tại lễ không hợp."

Triệu quản gia cười nói: "Bá gia, Tứ tiểu thư từng nói muốn gả Quốc Công Gia, nhà ta lão phu nhân tại hai ngày trước tìm cao tăng hợp Quốc Công Gia cùng Tứ tiểu thư bát tự, vui mừng chính là, hai người mệnh cách cực kì tương hợp."

"Lão phu nhân cao hứng phi thường."

Cái này vừa nói, mọi người sắc mặt đại biến.

Triệu quản gia ý tứ trong lời nói ai đều hiểu, Tạ lão phu nhân coi trọng Khương Nịnh Bảo.

Khương Nịnh Bảo trong lòng một trận vui vẻ, nguyên lai nàng cùng Định Quốc công mệnh cách như vậy tương hợp, nhu khuôn mặt đẹp bên trên nhịn không được hiển hiện một vòng vui mừng, gương lên trong tay hôn thư, giọng điệu nhẹ nhàng nói.

"Ta đã hỏi rõ ràng, Triệu quản gia, chúng ta cái này đi phủ nha đi, sớm một chút giải trừ hôn ước cũng tốt, miễn cho Tạ thể tử một mực nhớ."

Lần này không ai ngăn cản, Trường Ninh bá nghẹn thở ra một hơi, không biết nghĩ tới điều gì, ánh mắt ảm đạm không rõ.

Khương lão phu nhân ánh mắt phức tạp xem xét Khương Ninh Bảo một chút, Trương thị không thèm để ý chút nào Khương Ninh Bảo phải chăng rời đi đại sảnh, cặp mắt của nàng lưu tại kia mấy cái rương lớn bên trên, trong mắt tràn đầy kích động.

"Tổ mẫu, chúng ta có phải là trước đem Định Quốc công phủ đền bù thu lại?"

Khương lão phu nhân không mẫn không nhạt lờm ở đây mấy vị con thứ con dâu một chút, thầm mắng Trương thị thẳng ngu này.

"Hồng Hạnh, gọi người kiểm lại một chút, các loại Tứ nha đầu trở về đưa đến nàng viện tử."

Trương thị sững sờ, lập tức gấp đến đỏ mắt, hô to một tiếng: "Mẫu thân!"

Đại đội trưởng Trữ bá cũng nhin không được nhìn mẫu thân một chút.

Khương lão phu nhân nhắm mắt.

Ra đại sảnh, Khương Ninh Bảo đưa tới Xuân Hi, Xuân Hi cầm sớm đã chuẩn bị xong duy mũ cho cô nương đeo lên, che đậy cái kia trương tình xảo ôn nhu dung nhan.

"Triệu quản gia, đi thôi, xe ngựa của ta sớm đã ở bên cửa chờ." Khương Ninh Bảo thản nhiên cười khẽ, uyển chuyển êm tai thanh âm tựa như lộ ra một vòng vui vẻ.

Triệu quản gia mỉm cười, mang theo một đám hộ vệ đi theo Khương Tứ tiểu thư xe ngựa phía sau, rời đi Trường Ninh Bá phủ, trùng trùng điệp điệp thẳng đến phủ nha phương hướng.

Quang minh chính đại nhìn chăm chăm Bá phủ động tĩnh người thấy thế, dồn dập đi theo xem náo nhiệt.

Thằng đến gặp Triệu quản gia cùng một vị dáng người nổi bật mang theo duy mũ che chắn dung nhan nữ tử cùng nhau tiến vào phủ nha, đám người lập tức nổ tung.

"Triệu quản gia bên người vị kia là Khương Tứ tiểu thư đi, làm sao mang theo duy mũ, chẳng lẽ đúng như lời đồn nói mặt xấu như Vô Diệm?"

"Có khả năng, trách không được Tạ thế tử muốn lui cửa hôn sự này."

"Triệu quản gia đến phủ nha làm cái gì?"

"Nhìn tình huống, bọn hăn hăn là đến phủ nha gạch bỏ hôn thư, chắc hẳn lúc trước kết thân thời điểm phi thường trọng thị, nói không chừng có nội tình gì?"

"Người suy nghĩ nhiều, có thể có nội tình gì, tại phủ nha công chứng hôn thư, bất quá là coi trọng cửa hôn sự này mà thôi."

"Cái này chưa chắc đã nói được."

"Không phải là đang nói Khương Tứ tiểu thư dung mạo mặt xấu như Vô Diệm sao?"

Đám người vây xem thật lâu chưa tán, chủ đề lại dẫn tới Khương Tứ tiểu thư dung mạo bên trên.

Tại nha môn gạch bỏ việc hôn nhân về sau, Triệu quản gia cùng Khương Ninh Bảo riêng phần mình cầm lại thiệp canh, cùng nhau đem tam phong hôn thư xé bỏ.

Từ đó, Khương Ninh Bảo cùng Tạ thế tử chính thức giải trừ hôn ước.

Từ đây kết hôn hai không liên quan.

Ra phủ nha đại môn, Triệu quản gia hướng Khương Nịnh Bảo chấp tay hành lễ, mở miệng cười: "Tứ tiểu thư, Triệu mỗ cáo từ."

Hắc sa duy mũ hạ Khương Nịnh Bảo lộ ra một vòng ôn nhu nụ cười, tâm tình vô cùng tốt nói: "Triệu quản gia đi thông thả!"

Các loại Triệu quản gia một đoàn người trùng trùng điệp điệp rời đi, Khương Nịnh Bảo ngẩng đầu nhìn trời, phát hiện trên không mây đen tán đi, chân trời sáng lên một vệt ánh sáng, ánh nắng từ tầng mây lộ ra, tung xuống một mảnh ánh sáng nhu hòa.

Đột nhiên, một chi đoàn tiễn phá không phóng tới.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ ném lời thân, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Lộ Ra Ánh Sáng Chân Dung Cùng Trước Vị Hôn Phu Xuất Hiện

Hai tên cưỡi tuấn mã hộ vệ canh giữ ở bên cạnh xe ngựa, vừa vặn thấy cảnh này, cứu viện đã không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn đoàn tiền hướng Khương Tứ tiểu thư bay bắn xuyên qua, hoảng sợ hô to.

"Tứ tiểu thư, nguy hiểm!"

"Cô nương, cẩn thận!"

Bên người Xuân Hỉ quá sợ hãi, cả thân thể bổ nhào qua muốn ngăn đỡ mũi tên.

Khương Ninh Bảo không nghĩ tới có người sẽ trước công chúng chuyển về hung, cấp tốc tỉnh táo làm ra phản ứng, động tác lưu loát tránh đi đoàn tiền tập kích, nhưng trên đầu nàng duy mũ lại bị nhào lên Xuân Hỉ không cẩn thận đụng phải, rơi xuống trên mặt đất, lộ ra duy mũ hạ cái kia trương tinh xảo ôn nhu mỹ lệ dung nhan.

Nữ tử da thịt hơn tuyết, ngũ quan ôn nhu hoàn mỹ, nhất là nàng hai đầu lông mày không tự giác toát ra một vòng kiều khiếp yếu đuối, để cho người ta nhìn không được sinh lòng thương tiếc.

Đám người vây xem phần lớn là nam tử, tại nhìn thấy Khương Ninh Bảo dung mạo lúc, mắt đều thẳng, tràn đầy đều là kinh diễm cùng thương tiếc, không ít người trong lòng dâng lên một tia tội ác cảm giác, nhất là

những nghị luận kia Khương Tứ tiểu thư mặt xấu như Vô Diệm người, thứ một nháy mắt tất cả đều mặt đỏ lên, xấu hổ vô cùng.

Nói xong mặt xấu như Vô Diệm đâu?

Khương Ninh Bảo nàng không nghĩ tới sẽ ở trước công chúng bại lộ chân dung, nhìn gặp phản ứng của mọi người, mi tâm có chút nhăn lại, một đôi cực đẹp con người lạnh lùng nộ trùng cách đó không xa kẻ cầm đầu.

Một vị ngồi ở tuần mã bên trên, trong tay còn kéo một thanh màu tím đại cung, hướng nàng lộ ra một tia đắc ý nụ cười cảm y thanh niên.

Thanh niên này ước chừng chừng hai mươi, môi hồng răng trắng, khuôn mặt tuấn tú, toàn thân trên dưới tinh mỹ đả đở phối sức không một không lộ ra ra đối phương gia thế bất phàm.

Khương Ninh Bảo trừng mắt liếc hẳn một cái về sau, gặp Xuân Hi đã từ dưới đất bò dậy, lại nhìn đám người xem náo nhiệt chung quanh, mi tâm cau lại nói: "Xuân Hi, chúng ta lên xe ngựa." Nói xong quay người hướng xe ngựa phương hướng đi đến.

Hai tên hộ vệ sợ lại xảy ra ngoài ý muốn, giục ngựa đến Khương Ninh Bảo bên người che chở.

Yếu đuối mỹ mạo nữ tử sinh khí, đều sẽ cho người ta một loại hờn dỗi cảm giác, không chỉ có dẫn tới nam nhân thương tiếc, sẽ còn kích thích nam nhân chinh phục dục.

Khương Ninh Bảo dung mạo càng là trong đó số một.

Cho nên Khương Ninh Bảo cực ít sinh khí, dù là lúc này ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ bị người hành hung, nàng chỉ là đem đối phương tướng mạo ghi ở trong lòng, cũng không sinh thêm sự cố.

Nhưng, không như mong muốn, Khương Ninh Bảo không muốn trêu chọc đối phương, đối phương lại nghĩ trêu chọc nàng.

"Khương Tứ tiểu thư, chờ một chút!" Phía sau cầm y thanh niên âm thanh trong trẻo, ngay sau đó hộ vệ của hắn đội ùa lên, bao bọc vây quanh Khương Ninh Bảo xe ngựa.

Tuấn tiểu thanh năm vừa nói, hấp dẫn bị ép lui lại quần chúng vây xem lực chú ý.

Có người nhận ra thanh thân phận của năm, kinh hô một tiếng: "Là Thụy Vương phủ Tiểu vương gia."

Xuân Hỉ sắc mặt bỗng dừng tái đi, trên mặt một mảnh lo lắng, hoang mang lo sợ mà hỏi: "Trời ạ, lại là Thụy Vương phủ Tiểu vương gia, cô nương, làm sao bây giờ?"

Thụy Vương phủ Tiểu vương gia thanh danh, như sấm bên tai.

Khương Ninh Bảo cũng nghe đến thanh âm này, nguyên lai cầm y thanh niên là Thụy Vương phủ Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ, nàng có chút nhú mày, cái này Thụy Vương phủ Tiểu Vương ở kinh thành đại danh không ai không biết, không người không hay.

Vị này Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ bình sinh yêu thích nhất chính là thu thập các loại phong tình mỹ nhân.

Nghe nói hắn hậu viện đã có một trăm linh bảy vị mỹ nhân nhi.

"Gặp chiêu phá chiêu."

Khương Ninh Bảo ám đạo không may, không nghĩ tới đến phủ nha tiêu trừ hôn thư, còn có thể gặp được vị này vui hảo mỹ nhân, có thu thập đam mê Tiểu vương gia, vận khí này thật không có người nào.

Nàng nhớ kỹ trong sách, vị này Tiểu vương gia cùng nữ chính Dương Thư Thanh có không ít gặp nhau, về sau thích nữ chính, thành thứ hai lớn nam phụ, thay đổi dĩ vãng chỉ cần là mỹ nhân đều sẽ thu nhập hậu viện phong cách hành sự, chuyên môn thu thập cùng nữ chính tương tự nữ nhân.

"Có nghe đồn nói Khương Tứ tiểu thư mặt xấu như Vô Diệm, bây giờ gặp một lần, nghe đồn lắm người, quả nhiên không thể tin, Khương Tứ tiểu thư rõ ràng chính là mỹ nhân hiếm thấy, cùng Dương đại tiểu thư đều có các đẹp."

Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ cất kỹ cung tên trong tay, thân nhiên giục ngựa tới, một đôi xinh đẹp cặp mắt đào hoa có chút hăng hái nhìn thấy cách đó không xa yếu đuối mỹ nhân, trong lòng hài lòng đến không được, cái này Khương Tứ tiểu thư quá hợp hãn khẩu vị.

"Không biết Khương Tứ tiểu thư có thể nguyện trở thành bản thể tử thứ một trăm linh tám phòng tiểu thiếp?"

Tiểu vương gia này tiêu điều vắng vẻ vừa ra khỏi miệng chính là lời như thế, đây đã là câu thiên ngoài miệng của hãn, kinh thành mọi người đều biết.

Thứ một trăm linh tám phòng tiểu thiếp. . .

Khương Nịnh Bảo trực tiếp đen mặt, nàng hít thở sâu một chút, thanh âm mang chút giận tái đi: "Tiểu vương gia nói cẩn thận."

Đây là gián tiếp thừa nhận thân phận của mình.

Không thừa nhận không được, nếu như mình tạo ra một cái thân phận giả, không có Trường Ninh Bá phủ trương này cờ, Tiểu vương gia này thật sự làm được ra bên đường cướp người sự tình tới.

Nguyên bản trong lòng còn có lo nghĩ người nỡ.

Nguyên lai vị này yếu đuối mỹ nhân thật sự trong truyền thuyết mặt xấu như Vô Diệm Khương Tứ tiểu thư.

"Khương Tứ tiểu thư, bản thể tử phi thường có thành ý, nếu như nguyện ý, bản thể tử sáng mai lập tức tìm bà mỗi tối cửa cầu hôn." Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ cười hì hì tự quyết định.

Càng xem càng cảm thấy vị này bề ngoài nhỏ yếu mỹ lệ thực chất bên trong cứng cỏi Khương Tứ tiểu thư so khí quyển tươi đẹp Dương đại tiểu thư càng hợp nàng tâm ý.

Đáng tiếc gia thế không đủ, lại bị Tạ Cảnh Dực lui qua thân, thanh danh có hại, bằng không thì, hẳn chắc chắn cưới nàng đương Thế tử phi.

Duyệt tận nữ sắc Tiểu vương gia bóp cổ tay thở dài.

Quần chúng vây xem nghe được Tiểu vương gia lời này, trợn mắt hốc mồm sau khi, có chút đồng tình thương hại vị kia bị người vây quanh Khương Tứ tiểu thư, bị này tôn Đại Phật coi trọng.

Thật sự là không may.

Tại phủ nha cái nào đó bí ẩn nơi hẻo lánh, tại không người chú ý thời điểm, tới một vị dáng người thon dài thẳng tắp, mặt như ngọc, khí chất tôn quý cầm bào nam tử, bên cạnh hẳn đi theo một áo xanh gã sai vặt.

"Thế tử, là Thụy Vương phủ Tiểu vương gia cùng Khương Tứ tiểu thư."

Cầm bào nam tử tuần mỹ ngóng nhìn bị bày người vây quanh yếu đuối mỹ lệ nữ tử.

Ba năm không thấy, nàng trở mã càng thêm xinh đẹp động lòng người, ẩn ẩn lộ ra một cổ độc thuộc về nàng đặc biệt khí chất, tách ra thuộc về hào

quang của nàng.

Ánh mắt tại chuyển hướng Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ thời điểm, nam tử tuấn mỹ nhìn không được nhú lông mày, ánh mắt hơi trầm xuống.

Bị hai tên hộ vệ Khương Ninh Bảo lần này đã tinh táo, muốn rời khỏi không dễ dàng, sơ ý một chút, danh tiết của nàng sợ là muốn toàn hủy, xem ra chỉ có thể kiếm tẩu thiên phong, trong lòng có đối sách, Khương Ninh Bảo mấp máy môi, cố ý đưa tay phủ một chút thái dương bên trên trâm hoa, khẽ cười một tiếng.

"Tiểu vương gia, người có biết ta vì sao làm như vậy dứt khoát đáp ứng Tạ thế tử từ hôn?"

Đa số mỹ nhân đẹp tại bề ngoài, khí chất khiếm khuyết, vị này Khương Tứ tiểu thư đẹp là tận xương vẻ đẹp, khí chất càng là đặc biệt, cho người ta một loại mâu thuẫn cảm giác, một cái nhãn mày một nụ cười đều khó nén phong hoa.

Đám người vây xem lần nữa nhìn mà tròn mắt.

Kỳ thật đây cũng là Khương Ninh Bảo không tiếp tục thu liễm phong mang của mình.

Nàng tướng mạo cho người ta một loại diễm đạm đáng yêu tiểu thiếp điển xuất, nhưng hành vi của nàng cử chỉ và khí chất có thể thay đổi, bây giờ tại trường hợp này hạ đột nhiên bại lộ chân thực dung mạo, Khương Ninh Bảo lại lấy gả cho Định Quốc công vì mục tiêu cuối cùng nhất.

Đương nhiên không thể lại giấu dốt xuống dưới, tại hình tượng bên trên nhất định phải thay đổi.

Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ ánh mắt hiện lên một vòng kinh diễm, nghe được nàng, lập tức hứng thú, tràn đầy phấn khởi mà hỏi: "Vì sao, chẳng lẽ không phải bởi vì Tạ Cảnh Dực tên kia cho người một số lớn phong phú đền bù?"

Đám người vây xem nghe Tiểu vương gia như vậy ngay thẳng, dồn dập vênh tai, muốn nhìn Khương Tứ tiểu thư trả lời như thế nào.

Bên trong góc cấm bào nam tử sớm đem Khương Nịnh Bảo khí chất trên người biến hóa thu vào đáy mắt, đột nhiên cảm thấy tựa hồ chưa từng có hiểu qua vị này trước vị hôn thê.

Nhất là ba năm không thấy, càng là không biết nàng lại như vậy đặc biệt, không giống bình thường.

Bây giờ nghe được nàng đột nhiên nhắc lên từ hôn một chuyện, cấm bào nam tử tuần mỹ không tự chủ ngừng thở, vuốt ve trên tay ban chỉ.

Một bên tâm phúc gã sai vặt thấy thế, ngây ngẩn cả người.

Thế tử gia chẳng lẽ đối với Khương Tứ tiểu thư còn có một tia lưu luyến?

Kia Dương tiểu thư làm?

Khương Nịnh Bảo có chút nhếch lên khóe miệng, đưa tay trêu chọc một chút sợi tóc, nói lời kinh người: "Bởi vì ta cảm thấy khi mẹ của trước vị hôn phu càng thích hợp, không phải sao?"

Xuân Hi kinh hãi: ". . ."

Cô nương, cô nương làm sao tại sao có thể ở trước công chúng nói bực này lời nói.

Đám người vây xem trợn mắt hốc mồm.

Bọn hăn không nghe lầm chứ, Khương Tứ tiểu thư dĩ nhiên nói muốn làm Tạ thế tử nương, kia. . . Vậy chẳng phải là muốn gả cho Định Quốc công?

Trời ạ, thật sự là lớn bát quái.

Đám người hưng phấn.

Tại triều Đại Việt, ai không biết Định Quốc công, dù là quyền cao chức trọng, uy danh hiển hách, lại là nữ tử mắt trúng độc rùa tế, nữ tử tránh xa e sợ cho không kịp.

Cái này Khương Tứ tiểu thư thật sự là can đảm lắm.

Bên trong góc nam tử tuần mỹ toàn thân cứng đờ, một vòng kinh ngạc cùng phức tạp lướt qua đáy mắt, hiển nhiên không nghĩ tới bị mình lui thân trước vị hôn thê dĩ nhiên sinh ra bực này suy nghĩ.

Tâm phúc gã sai vặt lúc này không dám nhìn nữa thế tử gia, không nghĩ tới Khương Tứ tiểu thư dĩ nhiên. . . Dĩ nhiên muốn làm mẹ của thế tử gia.

Chẳng lẽ bị thế tử gia từ hôn về sau, thụ trọng đại đả kích, vò đã mé không sợ rơi.

Bất quá. . . Dạng này cũng tốt.

Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ một cặp mắt đào hoa trợn trừng lên, hiển nhiên bị kinh đến, kém chút không có từ trên ngựa đến rơi xuống, hăn không dám tin trừng mắt Khương Nịnh Bảo.

"Khương Tứ tiểu thư, người. . . Người xác định không có nói đùa?"

Khương Nịnh Bảo thu liễm nụ cười, thần sắc có chút nghiêm túc.

"Tiểu vương gia, ta không có nói đùa, mọi người đều biết Tạ thế tử ở ta nơi này cái vị hôn thê cùng Dương đại tiểu thư ở giữa, lựa chọn Dương đại tiểu thư, nói rõ ta cùng Tạ thế tử hữu duyên vô phận."

"Huống hồ ta cùng Tạ thế tử chỉ có qua vài lần duyên phận, nhất gần ba năm đều tại giữ đạo hiếu, chưa hề gặp lại qua Tạ thế tử, chưa nói tới tình cảm thâm hậu, Tạ thế tử nhân trung long phượng, Dương tiểu thư tài tình vô song, hai người rất là xứng đôi."

Bên trong góc nam tử tuần mỹ trầm mặc.

"Khương Tứ tiểu thư quả nhiên thông tình đạt lý, nhưng cái này cùng người nói muốn làm Tạ Cảnh Dực nương có quan hệ gì, chẳng lẽ lại người muốn gả cho Định Quốc công, chính là nghĩ mỗi ngày để Tạ Cảnh Dực cho người thình an, gọi người nương?"

Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ từ trước đến nay không quen nhìn bị một đoàn quý nữ truy phủng Tạ Cảnh Dực, không biết nào bố cái gì, ần ần mang theo vẻ hưng phấn hỏi.

Tiểu vương gia hỏi thật hay!

Bọn hãn cũng muốn biết có phải là nguyên nhân này.

Quần chúng vây xem hưng phấn không thôi vênh tai.

Trời ạ, cái này Khương Tứ tiểu thư thật sự là thật can đảm, muốn để Tạ thế tử gọi nàng là nương.

Bên trong góc cấm bào nam tử vuốt ve vịn đầu ngón tay dừng một chút, không tự chủ đứng thẳng người, Bạc Thần nhấp thành một tuyến.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ 20857711 địa lô, a a

Vì sao tất cả mọi người hướng giết người phương hướng đoán
o(̂ □ ̂)o

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Cảnh Đường Cùng Hoài Nghi

Khương Nịnh Bảo khóe miệng mấy không thể xem xét kéo ra, nhìn Tiểu vương gia này sáng đến kinh người cặp mắt đào hoa, đến cùng nào bỏ cái gì, nàng thừa nhận mình quả thật từng có ý nghĩ này.

Nhưng về sau lại cảm thấy đây là đối với Định Quốc công khinh nhờn.

Định Quốc công bảo vệ quốc gia, là triều Đại Việt Chiến thần, Định Hải Thần Châm, có hãn tại, triều Đại Việt bách tính mới sẽ như thế an cư lạc nghiệp, không nhận chiến loạn lao dịch nổi khổ.

"Không, Tiểu vương gia nói như vậy là đối Định Quốc công vũ nhục, ta từ nhỏ kính nể ngưỡng mộ Định Quốc công, chờ đợi có thể cùng Định Quốc công trở thành một người nhà, bây giờ Tạ thế tử lui thân, ta dù thất vọng, lại không lưu luyến."

"Có lẽ có người cảm thấy ta điên rồi, nhưng ta vẫn là muốn nói, như có thể gả cho Định Quốc công, dù là chết, cũng không hối hận!"

Khương Nịnh Bảo hai đầu lông mày nhiễm lên một vòng sắc bén, âm vang hữu lực lặp lại lời của mình đã nói, hai đầu lông mày ẩn ẩn lộ ra một vòng kiên quyết cùng trang nghiêm.

Định Quốc công làm cho nàng nhớ tới tận thế vị kia mạnh nhất dị năng giả, tại tiêu diệt Zombie vương hậu, trúng Zombie Vương độc hãn, tại

còn chưa toàn Zombie hóa biến thành mới Zombie Vương lúc liền tự bạo mà chết.

Lúc ấy, không khác có thể Khương Ninh Bảo ngay tại trên tường thành, thật sâu đem một màn kia khắc sâu tại trong đầu của nàng.

Sống lại một lần, cũng chưa từng biến mất.

Nghĩ đến trong sách nói, Định Quốc công chỉ có gần gũi ba mươi năm tuổi thọ, Khương Ninh Bảo lần thứ nhất may mắn mình có được một tay thần kỳ cất rượu tay nghề.

Có nàng tại, Định Quốc công sống lâu trăm tuổi không thành vấn đề.

Tại phá Vân mà ra nhỏ vụn ánh nắng bao phủ xuống, bên cạnh xe ngựa nhỏ bé yếu đuối nữ tử toàn thân tựa như dát lên một lớp ánh sáng vàng nhạt, khác nào một gốc trong gió lạnh ngạo nghễ đứng thẳng Hàn Mai.

Cứng cỏi mỹ lệ.

Đám người tất cả đều im lặng.

Tiểu vương gia chấn kinh đến thật lâu không nói gì.

Đột nhiên cảm thấy mình trước đó cử động quá mức ngả ngớn, Tiểu vương gia khó được tỉnh lại một chút, khó chịu mở miệng: "Khương Tứ tiểu thư, thật xin lỗi, bản thể tử vì vừa rồi đường đột xin lỗi người."

Khương Ninh Bảo đậy mắt bên trên một vòng kính ngọc, xem ra Tiểu vương gia này cũng không phải không có thuốc nào cứu được, có can đảm thừa nhận sai lầm, trong lòng đối với hấn ấn tượng khá hơn một chút.

"Ta tiếp nhận Tiểu vương gia xin lỗi, xin hỏi ta có thể rời đi sao?"

"Các người tránh hết ra, đừng vây quanh Khương Tứ tiểu thư xe ngựa." Trên lưng ngựa Tiểu vương gia phất tay ra hiệu bọn hộ vệ nhường đường, không còn vòng vây Khương Ninh Bảo xe ngựa.

"Đa tạ tiểu vương gia."

Khương Ninh Bảo ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, Trường Ninh Bá phủ cuối cùng quá yếu, cố ý khiêng ra Định Quốc công quả nhiên là đúng, nàng hưởng Tiểu vương gia phúc phúc thân, mang theo thần sắc hoảng hốt Xuân Hỉ chuyển thân lên xe ngựa, hai tên hộ vệ xe ngựa của nàng rời đi.

"Cô nương, vừa mới hù chết nô tỳ." Trên xe ngựa, Xuân Hỉ vuốt một cái mồ hôi lạnh, sợ hãi vỗ một cái tim.

Khương Ninh Bảo trong mắt chớp động lên rạng rỡ lưu quang, cười khê: "Cái này không bình an vô sự sao, Tiểu vương gia là cái giảng đạo lý người." Trong lòng lại thở dài một tiếng, vì từ Tiểu vương gia trong tay thoát thân, trước công chúng hạ tuyên cáo gả Định Quốc công, nàng cũng là không có lựa chọn nào khác.

May mắn nàng vốn là đối với Định Quốc công rất có hảo cảm.

Nếu như gả không được Định Quốc công, nàng cũng có thể một người trôi qua thật vui vẻ.

Xuân Hỉ: "..."

Thụy Vương phủ Tiểu vương gia thanh danh ai chưa từng nghe qua, cho tới bây giờ không có nghe người ta nói qua Tiểu vương gia là cái giảng đạo lý người.

Lưu lại còn chưa tan đi đi quần chúng vây xem hưng phấn không thôi, không nghĩ tới đến xem náo nhiệt, dĩ nhiên nghe được như thế một cái động trời lớn bất quá.

Tuấn mã bên trên Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ ngóng nhìn đi xa xe ngựa, cặp mắt đào hoa nheo lại, hiện lên một vòng nguy hiểm quang mang, tuấn tiểu mặt trầm xuống.

"Đi, cho gia tra một chút, đến cùng là ai đang tính kế gia?"

Hắn hôm nay trong lúc vô tình nhận được tin tức nói, Khương Tứ tiểu thư là mỹ nhân hiếm thấy, chính gặp bị Tạ thế tử lui thân, nếu là cái lui thân mỹ nhân, Tiểu vương gia đương nhiên có phần cảm thấy hứng thú, nếu như chớp mắt, hắn hậu viện lại có thể thêm ra một mỹ nhân.

Thế là liền dẫn hộ vệ đội lòng như lửa đốt chạy tới.

Lúc đầu nghĩ một mũi tên đẩy ra Khương Tứ tiểu thư duy mỹ, ai ngờ Khương Tứ tiểu thư phản ứng linh như vậy mãi, tránh khỏi hắn đoán tiền, tuy nói quá trình không giống, nhưng chung quy thấy được Khương Tứ tiểu thư hình dáng.

Lộ ra chân dung Khương Tứ tiểu thư xác thực như tin tức lời nói, yếu đuối mỹ lệ, khí chất đặc biệt, nổi bật lên hắn hậu viện mỹ nhân mà thành dong chi tục phấn, để hắn hận không thể tại chỗ đem người bắt đi.

Đáng tiếc mỹ nhân như vậy mà lại thề phải gả Định Quốc công.

Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ không ngốc, hắn là ưa thích mỹ nhân, nhưng xưa nay sẽ không ép buộc, hắn hôm nay dám xuống tay bắt người, hủy nàng danh tiết, ngày mai phụ vương hắn liền dám đánh gãy chân hắn.

Bị con nuôi trước vị hôn thê coi trọng, mặc kệ Định Quốc công ra sao ý nghĩ, nhưng nếu như hắn thật sự động Khương Tứ tiểu thư, tại một loại nào đó trình độ bên trên, là đối Định Quốc công phủ khiêu khích.

"Chủ tử, thuộc hạ vừa mới biết được, Định Quốc công phủ Triệu quản gia nói, Tạ lão phu nhân rất hài lòng Khương Tứ tiểu thư." Một gã hộ vệ nơm nớp lo sợ tiến lên nói.

Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ lần này sắc mặt đen nặng phải chảy ra nước, giống như là một đầu nổi giận sư tử con , khiến cho người sợ hãi không thôi, hăn nghiêng răng nghiêng lợi, oán hận nói.

"Tra, nhất định phải tra tới cùng là ai tính toán gia!"

...

Hồi phủ trên đường, xe ngựa hành sử đến rẽ ngang giác chỗ không người đột nhiên ngừng lại, ngay sau đó mã phu âm thanh âm vang lên.

"Tứ tiểu thư, phía trước có vị công tử cản đường."

Khương Nịnh Bảo sững sờ, rềm xe vén lên thò đầu ra nhìn lên, đập vào mắt trước một thốt toàn thân đen bóng tuấn mã, tuấn mã ngồi lấy một vị tuấn mỹ như ngọc, khí chất thanh lãnh cấm bào nam tử.

Cấm bào nam tử mặt, Khương Nịnh Bảo hết sức quen thuộc.

Rõ ràng là nàng vị kia liền lùi lại thân đều không muốn xuất hiện trước vị hôn phu, trong sách nam chính Tạ Cảnh Dực.

Khương Nịnh Bảo có chút nhú mày.

Tạ Cảnh Dực cản xe ngựa của nàng làm cái gì?

Hai tên hộ vệ hướng Tạ Cảnh Dực hành lễ, sau đó một người một bên chăm chú che chở xe ngựa.

Khương Nịnh Bảo không có xuống xe ngựa, một đôi mắt đẹp đối đầu trước vị hôn phu thanh lãnh hai mắt.

Xuân Hỉ là nhận ra Tạ thế tử, nàng có chút khẩn trương nhỏ giọng hỏi: "Cô nương, ngài nói cái này đều lui thân, Tạ thế tử vì sao cản xe ngựa của chúng ta?"

Khương Ninh Bảo khẽ lắc đầu: "Ta cũng không biết."

Trong lòng lại đang âm thầm đoán, chẳng lẽ Tạ Cảnh Dực biết được nàng tại phủ cửa nha môn cùng Tiểu vương gia nói lời, cố ý tìm tới cảnh cáo nàng.

Lúc này, Tạ Cảnh Dực thúc vào bụng ngựa, giục ngựa tiến lên.

Khương Ninh Bảo trong đầu lướt qua không ít suy nghĩ, nhưng ở Tạ Cảnh Dực giục ngựa tới được thời điểm, cũng không xuống ngựa xe, mà là tựa ở cửa xe ngựa nơi cửa, hướng hẳn lộ ra một vòng lễ phép nụ cười, giọng điệu nhẹ nhàng chào hỏi: "Thế tử gia, đã lâu không gặp!"

Phảng phất hai người là cửu biệt trùng phùng lão bằng hữu.

Trên mặt xinh đẹp một chút cũng không có bị trước mắt nam tử tuấn mỹ từ hôn khổ sở cùng thương tâm.

Tạ Cảnh Dực bị nàng lễ phép nụ cười lung lay một chút, lôi kéo dây cương tay không tự chủ nắm thật chặt, tuấn tú trên mặt hiện lên một vòng phức tạp cùng áy náy: "Đã lâu không gặp."

"Thế tử gia, xin hỏi có việc?"

Khương Ninh Bảo xem nhẹ trên mặt hẳn áy náy, giọng điệu bình tĩnh hỏi.

Ba năm không thấy, làm nam chính Tạ Cảnh Dực càng thêm phong thần tuấn lãng, rút đi thiếu niên non nớt, so dĩ vãng nhiều mấy phần trầm ổn cùng thượng vị giả khí thế.

Đáng tiếc là cái vong ân phụ nghĩa.

"Khương Tứ tiểu thư, ta một mực đem người khi muội muội, chỉ cần người đồng ý, y nguyên có thể trở thành một người nhà, người. . . Người không cần cầm tính mạng của mình nói đùa."

Trên lưng ngựa Tạ Cảnh Dực chần chờ một chút, mở miệng khuyên nhủ, thanh âm thanh lãnh như suối, từ tính trầm thấp.

Khương Nịnh Bảo bưng tỉnh đại ngộ, xem ra nàng tại phủ cửa nha môn chỗ lời nói hùng hồn truyền vào đến Tạ thế tử trong tai, đưa tay trêu chọc một chút sợi tóc, khước miệng lướt qua một vòng cười nhạt.

"Nghe Tạ thế tử một lời nói, ta chỉ muốn nói, Tạ thế tử, làm ta nhiều năm như vậy vị hôn phu, ủy khuất ngài."

"May mắn ta cũng không muốn làm thế tử gia muội muội, mời thế tử gia chớ lại đề lên."

"Ta cùng Định Quốc công bất tự cực kì tương hợp, là thích hợp nhất Định Quốc công người, thế tử gia nếu như không tiếp thụ được trước vị hôn thê ngưỡng mộ mình dưỡng phụ, cảm thấy nhận lấy vũ nhục, không nhìn cũng tốt, can thiệp cũng được, ngài tùy ý."

"Thế tử gia như không có chuyện gì khác, có thể hay không nhường đường, trong phủ nên sốt ruột chờ."

Khương Nịnh Bảo mỉm cười mở miệng, giọng điệu thư giãn, nhưng nói ra lại không có chút nào khách khí, sau khi nói xong, nàng hai mắt không hề chớp mắt nhìn thấy Tạ Cảnh Dực, lẳng lặng chờ đợi trước vị hôn phu nhường đường.

Trong xe ngựa Xuân Hỉ khẩn trương trộm liếc một cái Tạ thế tử sắc mặt, trong lòng bàn tay không tự chủ thấm ra mồ hôi lạnh.

Cô nương nói thật tốt.

Trong nội tâm nàng phi thường đồng ý cô nương nói lời, lại sợ Tạ thế tử nổi giận.

Tạ Cảnh Dực trầm mặc nửa ngày, môi của hắn nhấp chặt chẽ, cuối cùng thật sâu đưa mắt nhìn nàng một chút, không nói gì, trực tiếp lôi kéo dây cương giục ngựa đến một bên, nhường ra đại lộ.

"Đa tạ thế tử gia."

Khương Ninh Bảo cười nhẹ nhàng nói một tiếng cảm ơn, gọn gàng mà linh hoạt hạ màn xe xuống, che cản Tạ Cảnh Dực ánh mắt, trong xe ngựa Xuân Hỉ rất cục nhẹ nhàng thở ra.

Nói thật, Xuân Hỉ thật sự sợ hãi Tạ thế tử nổi giận.

May mắn không có.

Trở lại Trường Ninh Bá phủ, Khương Ninh Bảo suy nghĩ một lát, quyết định không đi gặp Trương thị cùng Khương lão phu nhân, phái tỳ nữ Xuân Hỉ đi chính viện cùng Thọ Kim đường cáo tri một tiếng, liền một mình trở về viện tử của mình, mới tọa hạ uống một ngụm trà thơm, thưởng thức một chút trong viện phong cảnh. Trong viện bên ngoài liền vang lên một loạt tiếng bước chân, ngay sau đó một cái dung mạo xinh xắn áo xanh tỳ nữ dẫn mấy cái gã sai vặt giơ lên mấy cái rương lớn tiến đến.

"Tứ cô nương, nô tỳ là lão phu nhân bên người tỳ nữ Hồng Hạnh, Quốc Công phủ thế tử đưa tới đèn bù đã kiểm kê tào sách, xin ngài nhận lấy."

Hồng Hạnh hướng Khương Ninh Bảo phúc thân hành lễ, cung kính đem sổ dâng lên.

Khương Ninh Bảo có chút kinh ngạc.

Lão phu nhân dĩ nhiên nhanh như vậy gọi người đưa tới Định Quốc công phủ đèn bù.

Tiếp nhận sổ, Khương Ninh Bảo cũng không có lật ra xem xét, tùy ý đem đặt ở bàn con bên trên, nhàn nhạt gật đầu: "Hừm, trở về nói cho tổ mẫu, đồ vật ta nhận." Sau đó phất tay ra hiệu bọn hăn có thể rời đi.

Hồng Hạnh sững sờ: "Tứ cô nương, ngài không kiểm tra một chút?"

"Không cần thiết, ta tin tưởng tổ mẫu." Khương Ninh Bảo hơi vênh khöhe miệng, lộ ra một vòng tín nhiệm nụ cười.

Khương lão phu nhân đã ở đại sảnh bên trên trước mặt mọi người biểu thái, liền sẽ không làm đánh mặt sự tình, huống hồ lúc ấy Triệu quản gia đã từng cho thấy, những cái kia đèn bù đều là cho nàng.

Khương lão phu nhân không phải bức này kiến thức hạn hẹp người.

Dạng này chuyện mất mặt, một lần là đủ rồi.

Còn với Đại phu nhân Trương thị, có Khương lão phu nhân trấn áp, nàng không dám làm loạn.

Hồng Hạnh thần sắc có chút dừng lại, lập tức lộ ra một vòng thực tình nụ cười, hướng Khương Ninh Bảo phúc phúc thân, mang theo bọn sai vặt rời đi, lưu lại mấy cái rương lớn.

Trong phòng yên tĩnh trở lại.

Khương Ninh Bảo xuất ra một hộp tự chế hoa hồng vị hương dây, tại lư hương bên trong nhóm lửa, nửa ngày, trong phòng tràn đầy tươi mát hoa hồng hương, làm người tâm thần thanh thản.

So với đàn hương, trầm hương, An tức hương. . . Khương Ninh Bảo càng thích thiên nhiên hương hoa hương dây.

Cái này chế hương tay nghề là mẹ ruột của nàng Dương thị dạy, Khương Ninh Bảo học được về sau, trên cơ sở đó làm ra thiên nhiên hương hoa hương dây, hàng năm đều sẽ để Diêu chường quý thu thập các loại hoa, trừ cất rượu, nàng hay dùng đến chế hương.

Khương Ninh Bảo lẳng lặng ngồi ở thấp trên giường, tiện tay ngâm một bình trà, trong đầu lại hiện ra Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ mặt, Khương Ninh Bảo luôn cảm thấy Tiểu vương gia hôm nay hành vi có chút cổ quái.

Ai sẽ bên đường đối với một vị không có chút nào liên quan nữ tử bản tên, cũng không phải có thâm cừu đại hận gì.

Trường Ninh Bá phủ người dựng không lên Thụy Vương phủ Tiểu vương gia, nàng lại cực ít xuất phủ, cùng người kết thù khả năng là không, chỉ có Dương Thư Thanh, nàng từng cùng Dương Thư Thanh gặp qua, hai người tan rã trong không vui, thậm chí tại chỗ đâm thủng lời nói dối của nàng.

Nữ chính là cái tâm ngoan thủ lạt người.

Nàng cái này đâm thủng nàng nữ giả nam trang cùng Tạ Cảnh Dực lui tới bí mật người, tất nhiên sẽ bị nàng nhớ thương.

Khương Ninh Bảo khẽ nhắm một hớp trà thơm, lần này cân nhắc xuống tới, cơ hồ có thể kết luận là Dương Thư Thanh ra tay , nhưng đáng tiếc trừ đệ nhất nam phụ Tần Vương, dĩ nhiên không người biết được Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực sớm đã quen biết lui tới hơn hai năm.

Nếu không phải tuôn ra đi sẽ chỉ làm người ngờ vực vô căn cứ là nàng vị này trước vị hôn thê không cam tâm âm thầm trả thù giội nước bẩn.

Khương Ninh Bảo sớm cứ làm như vậy.

Theo Khương Ninh Bảo, cái này đệ nhất nam phụ Tần Vương cũng là khổ cực, đời trước bị Dương Thư Thanh hốt một thanh, té gãy một đôi chân, cùng đại vị vô duyên.

Đời này, Dương Thư Thanh bởi vì áy náy muốn đền bù, đồng thời muốn báo thù đời trước trượng phu Tấn Vương, có tâm tới gần trợ giúp hẳn, dùng An Viễn Hầu phủ thế lực trợ hẳn leo lên hoàng vị, liền thành người ta thủ hộ giả.

"Nữ chính quang hoàn thật phiền phức."

Khương Ninh Bảo có chút nheo lại hai con ngươi, khẽ nhấp miệng trà thơm, còn nhiều thời gian, các nàng về sau rất có thể sẽ trở thành mẹ chồng nàng dâu, đến lúc đó lại tính sổ sách cũng không muộn.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, a a

Trước kéo trước vị hôn phu ra Lưu Lưu, Chương 15: Nam chính ra sân, rất nhanh rồi còn có hai chương.

Cảm tạ Bá Vương thân môn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Roi Đỏ Cùng Trương Thị Đưa Tỳ Nữ

Một khắc đồng hồ tả hữu, đi báo tin Xuân Hi trở về, nhìn thấy trong phòng mấy cái rương lớn, trên mặt một trận vui vẻ.

"Cô nương, đây đều là Quốc Công phủ đưa tới đèn bù?"

Khương Ninh Bảo che dấu suy nghĩ, cười gật đầu: "Hừm, Xuân Hi, đưa chúng nó sửa sang một chút thu nhập tư kho." Nói xong, nàng nghĩ nghĩ, đứng dậy đến nội thất xuất ra một đầu toàn thân sáng rực màu đỏ, tùy ý trong phòng quăng mấy lần, động tác tự nhiên, hồ hồ sinh phong.

"Cái này roi dùng vẫn là như thế thuận tay."

Khương Ninh Bảo hài lòng gật đầu, nhiều năm chưa sử qua roi, thủ pháp không có lạnh nhạt.

"Cô nương, ngài làm sao đem roi lấy ra rồi?" Xuân Hi tại mang mang lục lục chỉnh lý trong rương đồ vật, nhìn thấy cô nương vậy mà tại vung roi, hai mắt có chút trợn to.

"Ta suy nghĩ một chút, cảm thấy lấy sau đi ra ngoài vẫn là mang lên roi tương đối an toàn." Khương Ninh Bảo nhẹ khẽ vuốt vuốt màu đỏ roi, khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười nhàn nhạt.

Nàng từng đã đáp ứng mẫu thân Dương thị, muốn làm một cái ôn nhã nhã nhận tiểu thư khuê các, bất quá mỗi thời mỗi khác, mẫu thân sau khi

trở về, nhất định sẽ lý giải nàng.

Ngày hôm nay không hiểu thấu bị Tiểu vương gia bắn một đoản tiễn, Khương Nịnh Bảo trong lòng lần nữa dâng lên cảm giác nguy cơ.

Ai biết về sau có thể hay không gặp lại nguy hiểm, nhất là nàng đã bị nữ chính nhớ thương.

Bên người có cây roi, gặp được nguy hiểm có thể trực tiếp vung roi, không cần mình tự mình động thủ, không ai biết cái này cổ đại nam nhân có thể hay không người giả bị đụng.

Khương Nịnh Bảo đối với mình bộ này yếu đuối dung mạo tuyệt mỹ không có chút nào yên tâm.

Quá chiêu lang.

Xuân Hỉ không khỏi nhớ tới cô nương chín tuổi năm đó, tùy ý một roi dễ dàng đem một cây đại thụ chơi đổ tình cảnh, nhịn không được rùng mình một cái, nàng run run một chút, thận trọng nói: "Cô nương, ngài lợi hại như vậy, có hay không roi đều như thế, ai dám không có mắt đụng vào ngài?"

Nếu không phải nhìn thấy cô nương đột nhiên lấy ra phủ bụi nhiều năm roi đỏ tử, Xuân Hỉ sớm thành thói quen cô nương nhu nhu nhược nhược bộ dáng, đều đã quên cô nương khi còn bé là bực nào hung tàn.

Lúc đương thời Nhị gia Nhị phu nhân cùng Tam thiếu gia cùng nhau giấu diếm, không có người biết được cô nương bí mật.

"Phòng ngừa chu đáo, lo trước khỏi hoạ, có roi, mới sẽ không ô uế tay của ta." Khương Nịnh Bảo không nhanh không chậm nói, đem roi đỏ thu vào.

Xuân Hi: "..."

Cô nương luôn luôn như vậy sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy.

Bất quá tỉ mỉ nghĩ lại, cô nương nói có đạo lý, đi ra ngoài bên ngoài xác thực không thể nào an toàn, nhất là ngày hôm nay gặp được mũi tên kia, nếu không phải cô nương phản ứng kịp thời, sợ là phải bị thương.

Lúc này hai chủ tớ người cho tới bây giờ không nghĩ tới Tiểu vương gia mục đích bất quá là nghĩ Khương Ninh Bảo hình dáng.

Ai bảo Tiểu vương gia bá đạo bản thân đã quen, không đi đường thường.

Chính viện

Trở lại viện tử Đại phu nhân Trương thị nổi trận lôi đình, đem trong phòng tỳ nữ bà tử đánh ra, chỉ để lại Dương ma ma một người, hung hăng đem trong phòng bày ra đồ sứ quăng đầy đất, sắc mặt âm trầm dọa người.

"Phu nhân, ngài bớt giận."

Dương ma ma trong lòng run sợ, nàng nhìn xem đầy đất mảnh vỡ cùng nước đọng, đau lòng nhỏ máu, đây đều là thượng hạng đồ sứ, phu nhân dĩ nhiên quăng đầy đất.

Vạn nhất bị lão phu nhân biết được, sợ là lại muốn răn dạy phu nhân lãng phí.

"Ba!"

Một cái màu men bình hoa bị ngã nát bấy, trong bình hoa hoa cùng nước tản mát đầy đất.

"Nguôi giận, ta tại sao muốn nguôi giận, vừa nghĩ tới mấy rương lớn đền bù toàn đều làm lợi nhĩ phòng cái kia nha đầu chết tiệt kia, trong lòng ta liền nuốt không trôi khẩu khí này."

Đại phu nhân Trương thị vịn ngực câu chữ thề ngay cả thờ, âm u găm thét.

Rõ ràng đều là nàng cùng Tạ thế tử đàm tốt đền bù, dĩ nhiên toàn rơi xuống Tứ nha đầu trong tay, lão phu nhân cũng tại kéo chân sau, trang rộng lượng, Bá gia tại rời đi thời điểm càng là hung hăng trừng nàng một chút, trách cứ nàng không có làm tốt sự tình, hiện tại không biết tại hậu viện cái nào hồ mị tử trong phòng.

Bận bịu đến bận bịu đi công dã tràng.

Trương thị trong lòng hận ý cuộn cuộn, nàng cũng là xuống dốc huân quý thế gia đích nữ, nhưng nhà mẹ đẻ đã nhập không đủ xuất, thu không đủ chi là chuyện thường, trước đó vài ngày mẫu thân phái cái tỳ nữ tới, nói trong nhà lại phân phát không ít nô bộc, chỉ còn lại một chút không thể phân phát, duy trì lấy huân quý nhà thế diện.

Nhà mẹ đẻ quá khó coi, Trương thị cũng không mặt mũi nào, cũng nên lôi kéo một thanh.

Trường Ninh Bá phủ xuống dốc, cũng chỉ là mấy đời không có ra một vị tứ phẩm trở lên quan viên, trong phủ cũng không thiếu tiền bạc, vị kia mất đi nhĩ đệ là cái kinh thương kỳ tài, vì Bá phủ kiếm được bạc triệu gia tài, ruộng tốt mệnh mang.

Lúc trước cũng là coi trọng điểm này, nhĩ đệ muội Dương thị muốn phân phủ khác qua, nhưng Trương thị không đứng ở lão phu nhân bên tai nói đích thân huynh đệ tốt nhất ở cùng một chỗ giúp đỡ cho nhau, lẫn nhau được nhờ.

Sự thật chứng minh, nàng là đúng.

Bá phủ thời gian phát triển không ngừng, ăn mặc chi phí tốt không chỉ một cấp bậc mà thôi.

Nhị đệ vợ chồng gặp nạn về sau, trong phủ quyền lực tài chính bị lão phu nhân nắm trong tay, Trương thị không dám trắng trợn phụ cấp nhà mẹ đẻ, chính nàng cũng có hai cái con trai trưởng, đại nhi tức mang bầu, mang thai có chút bất ổn, còn có một cái đến Hầu phủ đích trưởng nữ cần ủng hộ của nàng, liền đem chủ ý đánh tới Khương Ninh Bảo đền bù bên trên, cố ý chỉ ra muốn hai đại rương vàng đền bù.

Hiện tại bởi vì lão phu nhân một câu, cái gì cũng bị mất, toàn tiện nghi nhị phòng cái kia nha đầu chết tiệt kia.

Trương thị tức giận đến kém chút không có thổ huyết.

"Phu nhân, từ Ngũ phẩm chức quan rơi xuống Bá gia trên thân, Ngũ cô nương liền muốn cùng Tạ gia nhị phòng con vợ cả thiếu gia đính hôn, cũng không thể ở thời điểm này ra biến cố, các loại Ngũ cô nương việc hôn nhân định ra, ngài lại thu thập Tứ cô nương cũng không muộn." Dương ma ma sợ phu nhân một cái xúc động, hồng đại sự, vội vàng tận tình khuyên nhủ.

Đại phu nhân Trương thị nghe xong Dương ma ma nhắc lên Dao Nhi, hỏa khí lập tức tiêu không ít.

Đúng vậy a, việc cấp bách trước đem Dao Nhi việc hôn nhân định ra tới.

Thu thập Khương Ninh Bảo sự tình trì hoãn lại nói.

"Dương ma ma, chọn mấy cái thông minh có tư sắc tỳ nữ đưa đi Tây Viện, miễn cho để cho người ta nói chúng ta Trường Ninh Bá phủ hà khắc

nhị phòng cô nương, bên người chỉ có một cái tỳ nữ sai sử." Đại phu nhân Trương thị âm u nói.

"Còn có nhị phòng Cẩn Ca Nhi cũng mười tám, bên người cũng không có thông hiếu nhân sự tỳ nữ, là ta cái này làm bá nương sơ sẩy, nhớ kỹ đưa mấy cái có tư sắc có thủ đoạn tỳ nữ đi hẳn viện tử."

Buổi trưa ngủ tỉnh lại sau giấc ngủ, bên ngoài viện đầu truyền đến một trận hoan thanh tiểu ngữ.

Khương Nịnh Bảo có chút nhú mày, từ trên giường đứng dậy, phủ thêm một kiện áo ngoài, dạo chơi đi ra khỏi cửa phòng, liền thấy bốn cái xinh xắn tỳ nữ tại mái nhà cong hạ vừa nói vừa cười thêu hà bao.

"Các người là ai, làm sao tại nhà của ta bên trong?"

Bốn cái xinh xắn tỳ nữ nghe được một đạo không vui chất vấn, ngẩng đầu nhìn lại, là Tứ cô nương, các nàng vội vàng thu hồi trong tay kim khâu khay đan, cung kính tiến lên uốn gối hành lễ: "Nô tỳ gặp qua Tứ cô nương."

"Nô tỳ bốn người là Đại phu nhân an bài qua tới hầu hạ cô nương tỳ nữ." Một người trong đó mặt trái táo xinh đẹp tỳ nữ giòn tan giải thích nói, nói xong, các nàng bốn cái riêng phần mình giới thiệu một phen.

Đều có các am hiểu, để cho người ta tìm không ra sai lầm.

Khương Nịnh Bảo đôi mắt lóe lên một cái, nguyên lai là Đại bá nương an bài tới được tỳ nữ.

Ba năm trước đây, cha mẹ 'Gặp nạn', nàng cùng Đại ca trong viện tỳ nữ bà tử bọn sai vặt dồn dập khác mưu cao liền, rời đi Tây Viện, Đại bá nương đều chưa hề quan tâm tới một câu.

Bây giờ lại phải bốn cái tỳ nữ qua tới hầu hạ nàng.

Nghĩ cũng biết bên trong có vấn đề.

Nhưng Khương Ninh Bảo không cách nào cự tuyệt, làm Bá phủ con vợ cả cô nương, bên người chỉ có một cái tỳ nữ phục thị xác thực quá mức khó coi, cự tuyệt lần này, còn có lần sau.

Nếu như muốn từ bên ngoài mua người hoặc là sắp xếp người nhập phủ, phải đi qua Đại phu nhân Trương thị đồng ý, phiền phức không nói, còn chưa nhất định thành công.

Khương Ninh Bảo chỉ suy nghĩ một chút, liền đem cái này bốn cái tỳ nữ lưu lại, ghi lại tên của các nàng.

"Bạch Mai, Xuân Hỉ đâu?"

Bạch Mai đang muốn trả lời, Xuân Hỉ liền vội vàng tiến vào viện tử, nhìn thấy cô nương tỉnh, liền vội vàng tiến lên giống như có lời muốn nói với nàng, Khương Ninh Bảo đem Xuân Hỉ gọi vào nhà, đóng cửa phòng.

Lưu lại bốn cái tỳ nữ hai mặt nhìn nhau.

Gọi Bạch Mai tỳ nữ mấp máy môi, vụng trộm đem lỗ tai thiệp trên cửa, lại cái gì cũng nghe không được, chỉ có thể trở lại mái nhà cong hạ tiếp tục thêu khăn thêu hà bao.

Trong phòng

Khương Ninh Bảo ngồi ở thấp trên giường, liếc nhìn Xuân Hỉ trên mặt khó nén phần nộ, nhin không được nhíu mày hỏi: "Xuân Hỉ, chuyện gì xảy ra?"

"Cô nương, Đại phu nhân tại ngài ngủ không lâu sau sẽ đưa bốn cái tỳ nữ tới, không chỉ có như thế, Đại phu nhân còn đưa bốn cái xinh đẹp xinh

đẹp tỳ nữ đến Tam thiếu gia viện tử, nói là cho Tam thiếu gia thông hiểu nhân sự thông phòng tỳ nữ."

Xuân Hỉ nói đến phần sau, mặt hơi đỏ lên, thanh âm cũng nhỏ đi rất nhiều.

Khương Ninh Bảo ánh mắt trầm xuống.

Tốt một cái Đại bá nương, dĩ nhiên đưa tay đuôi đến đại ca trong viện, nếu không phải Đại ca lúc này ở Thanh Sơn đọc sách, sợ không phải muốn hủy hoại Đại ca.

Lúc này Khương Ninh Bảo vô cùng may mắn xuất hiện ở hiệu kỳ về sau, Đại ca ngay tại ngoại tổ gia dưới sự giúp đỡ tiến vào Thanh Sơn thư viện.

Nếu như đợi tại Bá phủ, sao có thể an tâm đọc sách chuẩn bị kiểm tra.

"Ta cho Đại ca đi phong thư."

Khương Ninh Bảo nghĩ nghĩ, Đại ca từng ở trong thư nói, cuối tháng này muốn về phủ một chuyến, hiện tại xem ra, vẫn là không muốn hồi phủ tốt, miễn cho Đại bá nương lại làm yêu.

Các loại Xuân Hỉ đem tin đưa ra ngoài về sau, Khương Ninh Bảo an tâm đợi trong phủ, toàn vẹn không để ý tới bên ngoài mưa gió.

...

Kinh thành tửu lâu trà lâu mười phần náo nhiệt, khắp kinh thành người phấn khởi khắp nơi nghị luận Khương Tứ tiểu thư dung mạo cùng nàng tại phủ nha trước nói lời, còn nhắc lên Định Quốc công.

"Khương Tứ tiểu thư thật to lớn khí, trước mặt mọi người nói Tạ thế tử cùng Dương tiểu thư rất là xứng đôi."

"Xác thực khí quyển."

"Nghe nói nếu không phải Thụy Vương phủ Tiểu vương gia mũi tên kia, tất cả mọi người không biết Khương Tứ tiểu thư dáng dấp đẹp như vậy, nhưng đáng tiếc ta lúc ấy không ở tại chỗ, bằng không thì liền có thể nhìn thấy Khương Tứ tiểu thư đến cùng có bao nhiêu đẹp."

"Ta lúc ấy ngay tại trận vây xem, Khương Tứ tiểu thư thật sự rất đẹp, rất có khí chất, không biết đến cùng là ai truyền Khương Tứ tiểu thư mặt xấu như Vô Diệm, chẳng lẽ ghen ghét?"

"Lại đẹp thì có ích lợi gì, Tạ thế tử còn không phải cùng nàng lui thân, một cái lui thân nữ tử, phụ mẫu đều mất, gia thế nửa vời, lại đẹp cũng không thể nói một môn tốt việc hôn nhân."

"Sách, người đây là không ăn được nho thì nói nho xanh, người ta Khương Tứ tiểu thư đều không có để ý, còn buông lời muốn gả từ nhỏ kính nể Định Quốc công, người dám không?"

"Đúng, đúng, ta bội phục Khương Tứ tiểu thư dũng khí, hi vọng Khương Tứ tiểu thư đã được như nguyện."

"Ta thế nào cảm giác người muốn nhìn Tạ thế tử trò cười?"

"Ta cũng cảm thấy như vậy."

"Chẳng lẽ các người không nghĩ Khương Tứ tiểu thư gả cho Định Quốc công?"

"Hừ, ta ngược lại thật ra cảm thấy Khương Tứ tiểu thư váng đầu, nghĩ muốn trả thù Tạ thế tử, cố ý buông lời nói gả Định Quốc công, kỳ thật chính là nghĩ cách ứng Tạ thế tử."

"Lời nói này có đạo lý, Khương Tứ tiểu thư bị người lui thân, khẳng định có lời oán giận, nhưng nàng không nên cầm Định Quốc công nói đùa."

"Đúng đấy, một cái lui thân nữ tử, thanh danh đều không tốt nghe, nơi nào xứng được với Định Quốc công, huống hồ Khương Tứ tiểu thư vẫn là Tạ thế tử tiền nhiệm vị hôn thê, tại lễ không hợp."

"Đừng nói có hợp hay không lễ pháp, Định Quốc công vì Đại Việt xuất sinh nhập tử, thủ hộ lấy triều Đại Việt, chúng ta chỉ muốn Định Quốc công bên người có cái biết nóng biết lạnh phu nhân, những cái kia quý nữ từng cái sợ chết, tránh chi như xà hạt, tối thiểu người ta Khương Tứ tiểu thư có dũng khí, liền hướng về phía điểm này, tuyệt đối xứng với Định Quốc công."

Cái này vừa nói, lập tức đạt được đám người đồng ý.

"Ta có nội tình tin tức nói, Định Quốc công phủ Triệu quản gia lần thứ nhất đến nhà từ hôn, Khương Tứ tiểu thư liền cự tuyệt Tạ thế tử đền bù, nói muốn gả Định Quốc công, vài ngày trước, Tạ lão phu nhân liền đi một chuyến thanh thủy chùa tìm cao tăng hợp bát tự."

"Kết quả như thế nào?"

"Nghe nói Khương Tứ tiểu thư mệnh cách cực kì đặc thù, cùng Định Quốc công bát tự cực kì tương hợp."

"A, thật hay giả?"

"Đương nhiên thật đúng vậy, mọi người liền đợi đến Tạ lão phu nhân bên trên Trường Ninh Bá phủ cầu hôn đi."

Nào đó trà lâu tầng 2

Một thân nam trang cách ăn mặc Dương Thư Thanh ngồi ở chỗ đó uống trà, biết được Khương Ninh Bảo cùng Tạ thế tử đã chính thức lui thân, tâm tình vô cùng tốt, nhưng nghe đến phía dưới nghị luận, cầm chén trà tay không khỏi nắm thật chặt, ánh mắt âm đạm không rõ.

"Chủ tử, Khương Tứ tiểu thư thật sự buông lời nói muốn gả Định Quốc công, chẳng lẽ tức bất tỉnh đầu, cố ý cách ứng tiểu thư cùng Tạ thế tử?" Ra vẻ gã sai vặt thiển dung nhin không được hoài nghi nói.

Dương Thư Thanh hí hí mắt, đáy mắt bên trên một vòng ám quang.

"Khương Tứ tiểu thư không có cái kia mạng gả vào Quốc Công phủ."

Đời trước Khương Ninh Bảo đạt được cổ rượu sản xuất đơn thuốc, vẫn không có văn hồi Định Quốc công tính mệnh, chớ nói chi là đời này, cái này cổ rượu sản xuất đơn thuốc đã rơi xuống trong tay nàng.

Mệnh cách đặc thù như thế nào, sớm mấy năm từng có mấy cái đặc thù mệnh cách nữ tử, nhưng đáng tiếc các nàng đều nhất nhất thất bại, từ đây, lại không người dám gả Định Quốc công.

Định Quốc công thành triều Đại Việt nữ tử mắt trúng độc rùa tể.

Khương Ninh Bảo cũng sẽ không là kia một ngoại lệ.

Dương Thư Thanh nghĩ đến đây, cảm thấy mình buồn lo vô có, trong lòng điếm này cách đáp lời lo lắng âm thầm biến mất không còn tăm tích.

Ngồi đợi quan sát Khương Ninh Bảo trò cười.

Đột nhiên, một cái gã sai vặt mặt mũi tràn đầy lo lắng đi tới trà lâu, tại tầng 2 tìm tới nữ giả nam trang Dương Thư Thanh, thấp giọng tại bên tai nàng nói vài câu, Dương Thư Thanh sắc mặt đại biến, vội vàng tính tiền rời đi trà lâu.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, cảm tạ linh lan như nước ném đi 1 cái địa lô, a a

Cảm tạ thân bắt trùng, a a

Nam chính sáng mai xuất hiện ~~

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Nam Chính Lộ Diện

Cùng Tạ thế tử từ hôn về sau, liên tiếp ba ngày, ông trời tốt, vẫn là cảnh xuân tươi đẹp thời tiết tốt.

Khấp kinh thành lưu ngôn phi ngữ, Khương Nịnh Bảo cười trừ, ngày ngày ngủ ngon.

Đại ca hồi âm đã thu được, đồng thời còn có Đại ca tự tay gầy một bình nhỏ giấy ngôi sao, Khương Nịnh Bảo nhìn thấy cái này bình giấy ngôi sao, nhin không được bật cười, nụ cười Ôn Noãn tươi đẹp.

Nói đến, cái này giấy ngôi sao vẫn là bọn hãn huynh muội khi còn bé hồi ức.

Còn nhớ đến lúc ấy mới năm tuổi Đại ca đối với ba tuổi nàng khoe khoang rằng: Muội muội, người thích gì, ca chuẩn bị cho người tới.

Khương Nịnh Bảo tại chỗ liền cười phun ra, chỉ cảm thấy Đại ca thật sự là đáng yêu, vừa lúc lúc ấy đúng lúc là ban đêm, Phần Tinh Mãn Thiên thời điểm, thế là nàng liền chỉ vào trên trời lấp lóe ngôi sao đùa hãn nói: "Ta thích trên trời ngôi sao."

Năm tuổi Tiểu Đâu Đình Đại ca sững sờ trừng mắt trên trời ngôi sao, gào khóc.

"Muội muội, ca vô dụng, không lấy được người thích nhất ngôi sao."

Cuối cùng Khương Ninh Bảo dạy Đại ca gấp giấy ngôi sao.

Không biết có phải hay không bởi vì ngôi sao sự kiện, Đại ca có chấp niệm, hàng năm đều sẽ đưa chính nàng gầy giấy ngôi sao, những giấy này ngôi sao phía trên đều vẽ các loại Tiểu Hoa văn cùng đồ án.

Phi thường xinh đẹp.

Khương Ninh Bảo thu liễm suy nghĩ, đem bình nhỏ bên trong giấy ngôi sao đổ vào bàn con bên trên, từng khóa cầm lên nhìn kỹ phía trên vẽ hoa văn cùng đồ án.

Càng xem nụ cười càng lớn.

Có lẽ chuyện tốt đều thích tụ tập mà đến, ngủ trưa tỉnh lại, Khương Ninh Bảo nhận được Tạ lão phu nhân phái người đưa tới thiệp mời, để trong nội tâm nàng yên ổn không ít, xem ra đúng như Triệu quản gia nói, Tạ lão phu nhân hẳn là rất hài lòng nàng.

"Xuân Hi, sáng mai chúng ta đi một chuyến Định Quốc công phủ."

"Cô nương, ngài. . . Ngài ngày mai thật sự muốn đi Định Quốc công phủ?" Xuân Hi đem hộp cơm buồng xuống, xuất ra mấy đĩa đầu bếp phòng làm tinh xảo điểm tâm bày ra tại bàn con bên trên, trên mặt do dự mà hỏi.

"Đúng vậy a, đây chính là Tạ lão phu nhân tự mình định ngày hẹn, nói không chừng có thể gặp được Định Quốc công." Khương Ninh Bảo tâm tình vô cùng tốt giương lên trong tay mời thiệp mời, đuôi lông mày khé mắt đều là ý cười.

Nàng phi thường chờ mong ngày mai gặp mặt.

Xuân Hi lại không cao hứng như vậy, nàng vừa nghĩ tới cô nương ngày mai đi Định Quốc công phủ, có thể sẽ gặp được Định Quốc công,

trong lòng liền lo lắng không thôi, vạn nhất cô nương xảy ra chuyện, nàng làm như thế nào cùng Tam thiếu gia bàn giao.

Thế nhưng là nhìn cô nương vui vẻ bộ dáng, miệng nàng môi giật giật, cuối cùng không có lại nói cái gì, nàng một cái tỳ nữ không quản được chủ tử sự tình, chuyển mà nói tới mặt khác một chuyện.

"Cô nương, nô tỳ tại trở về thời điểm, nghe được trong phủ bà tử nói có quan môi tới cửa, tựa như là vì Ngũ cô nương làm mai."

Khương Ninh Bảo thu lại mặt cười, thăm than một ngày này vẫn là tới, đây là Khương Minh Dao cùng Tạ Cảnh Huy duyên phận.

"Hắn là Tạ gia nhị phòng phái tới quan môi, Ngũ muội cùng ta cùng tuổi, lại không đính hôn cũng đã muộn."

"Lại là Tạ gia Nhị phu nhân. . ."

Xuân Hỉ thần sắc thật không tốt, nàng thật sự đối với Tạ gia hai Phòng phu nhân không có hảo cảm, cô nương giữ đạo hiếu ba năm, ngày lễ ngày tết đều sẽ đưa một phần hậu lễ đến Quốc Công phủ cùng Tạ gia nhị phòng phủ thượng, nhưng Tạ gia Nhị phu nhân mỗi lần đều theo quy củ đáp lễ, khách khí lạnh nhạt.

Làm người sợ run cười chê chính là, cô nương năm ngoài tròn mười năm cập kê lúc, Tạ Nhị phu nhân càng là liền lễ cũng không đưa.

Xuân Hỉ mười phần đau lòng cô nương.

"Bây giờ ta cùng thế tử giải trừ hôn ước, cùng Tạ gia nhị phòng không có quan hệ, về sau không cần lại hướng Tạ phủ tặng lễ." Khương Ninh Bảo thân nhiên nói xong, thả ra trong tay mời thiếp, từ bên cạnh đựng nước chậu đồng rửa tay lau khô, về lên một khối điểm tâm thả trong cửa vào.

Những năm này, nàng đã sớm nhìn thấu Tạ Nhị phu nhân ích kỷ bợ đỡ bản tính.

Nếu không phải là cùng Tạ Cảnh Dực có hôn ước, không cho ngoại nhân lấy ra một tia sai lầm, nàng sớm tại cha mẹ 'Gặp nạn' về sau, liền không lại cùng Tạ gia nhị phòng lui tới.

Bây giờ vừa vặn cùng Tạ gia nhị phòng đoạn tuyệt vắng lai.

Xuân Hỉ nghe vậy có chút cao hứng, cô nương rốt cục không còn cùng Tạ gia lui tới.

"Vâng, cô nương."

"Xuân Hỉ, mấy ngày nay, Bạch Mai các nàng bốn người còn an phận?" Khương Nịnh Bảo ăn một khối đậu hà lan hoàng, hỏi tới trong viện mới tới bốn cái tỳ nữ.

"Các nàng bốn cái một mực an phận làm việc, chưa hề tiến vào cô nương phòng."

"Tiếp tục nhìn chăm chăm các nàng."

Khương Nịnh Bảo không tin nhiệm các nàng, bên người nàng vẫn như cũ chỉ có Xuân Hỉ, chưa từng để các nàng cận thân phục thị, liền đi đầu bếp phòng lấy đồ ăn, đều là Xuân Hỉ đi.

Trương thị đưa tới bốn cái tỳ nữ bị nàng an bài chuyện khác.

"Vâng, cô nương."

Dù là cô nương không nói, Xuân Hỉ cũng sẽ tiếp tục nhìn chăm chăm.

"Kinh thành cái này ba ngày nhưng có cái gì chuyện mới mẻ?" Khương Nịnh Bảo ăn xong một khối điểm tâm về sau, mút miệng trà thơm,

rất có hào hứng hỏi tới trong kinh thành bát quái.

Xuân Hỉ lắc đầu: "Cô nương, cái này hai ba ngày nào có cái gì chuyện mới mẻ, toàn bộ kinh thành hiện tại y nguyên khắp nơi nghị luận chuyện của ngài, ngài hiện tại đã thành kinh thành đại danh nhân."

Nói lên cái này, Xuân Hỉ liền oán niệm không thôi.

"Cái này đều đi qua ba ngày, chẳng lẽ Tạ thế tử còn chưa đi An Viễn Hầu phủ cầu hôn?" Khương Ninh Bảo mới không quan tâm mình lời đồn, nàng có chút kỳ quái, làm sao nam chính cùng nữ chính còn chưa tốt tin tức.

Chỉ cần bọn hắn định ra việc hôn nhân, kinh thành nhất định sẽ lưu truyền sôi sục.

Dương Thư Thanh bên người quay chung quanh ưu tú nam tử, bất luận là kiếp trước trượng phu Tấn Vương vẫn là Tần Vương hoặc là cái khác Vương gia, trưởng thành đồng đều đã cưới chính phi, nữ chính thế nhưng là đã thê, đời này tuyệt không làm thiếp, nhất là Hoàng gia thiếp.

Bởi như vậy, gia thế hiển hách nhất, giữ mình trong sạch, hậu viện không có một ai Định Quốc công thế tử Tạ Cảnh Dực liền thành đệ nhất lựa chọn.

Nhìn chăm chăm hãn quý nữ nhiều không kể xiết.

Nàng không tin Dương Thư Thanh không bắt được cơ hội khó có này.

Thời gian càng dài, biến số càng nhiều.

Xuân Hỉ hoang mang lắc đầu: "Không có."

Khương Ninh Bảo ngồi tựa ở thoải mái dễ chịu trên gối đầu, khóe môi giơ lên một vòng nụ cười: "Tạ thế tử vì Dương tiểu thư lui cưới, lại không

vội mà đem Dương tiểu thư định ra, hơi bị quá mức kỳ quái."

"Đúng vậy a, không chỉ nô tỳ kỳ quái, bên ngoài kỳ thật cũng không ít loạn thất bát tao lời đồn đại, chỉ là cái này lời đồn đại mới ra ngoài liền biến mất không còn tăm tích, An Viễn Hầu phủ ngược lại là náo nhiệt, nghe nói An Viễn Hầu hậu viện một cái có chút được sủng ái di nương dĩ nhiên lẫn lộn Hầu phủ huyết mạch, bị tại chỗ trượng đánh chết."

"Việc xấu trong nhà không có áp xuống tới, nháo đến mọi người đều biết."

"Nhưng vẫn là không có đề xuống cùng cô nương có quan hệ lời đồn đại." Xuân Hỉ cao hứng qua đi, thần sắc âm ức nói.

Khương Ninh Bảo vừa nghe đến việc này, tựa hồ có chút quen thuộc, lật ra ký ức, lập tức nhớ tới trong sách một cái tình tiết.

Cái này di nương hẳn là sinh long phượng thai vị kia Đàm di nương.

Dương Thư Thanh hận chết vị này Đàm di nương, sau khi sống lại, ngoài ý muốn đạt được vị này Đàm di nương lẫn lộn Hầu phủ huyết mạch chứng cứ, dùng kế tại An Viễn Hầu trước mặt bạo lộ ra.

Nguyên lai An Viễn Hầu thứ trưởng tử lại là Đàm di nương vì cùng cố địa vị vụng trộm từ nhà mẹ đẻ ôm đến, nàng lúc trước sinh chỉ có một đứa con gái, nàng chính là Dương Thư Thanh thứ muội —— Dương Uyển Linh.

Cái gọi là long phượng thai nhưng thật ra là giả.

Cái này Đàm di nương nữ nhi Dương Uyển Linh về sau còn cùng hắc hóa sau Khương Ninh Bảo hợp tác, cùng nhau đối phó nữ chính, bị nữ chính thu thập rất thâm.

Bực này việc xấu trong nhà lúc đầu An Viễn Hầu đè ép xuống, Dương Thư Thanh lại Lén lút truyền ra ngoài, còn trợ giúp, huyên não nhốn nháo, nhưng cuối cùng vẫn là bị đè ép xuống.

Giống như trùng sinh báo thù văn nữ chính đều thích như vậy hủy đi đời trước thù thanh danh của người.

Dương Thư Thanh cũng không nghĩ một chút, nàng như thế một truyền, tuy nói hủy hoại thứ mọi thanh danh, nhưng An Viễn Hầu thanh danh cũng hủy không ít, đường đường Hầu gia bị một cái thiệp thất lần lộn huyết mạch gần hai mươi năm, mặt mũi lớp vải lót cũng bị mất.

"Nô tỳ suýt nữa quên mất, Diêu chương quý đưa tin tức cho nô tỳ, nói Thụy Vương phủ Tiểu vương gia từng đi tìm Dương tiểu thư, không biết nói chuyện cái gì, Dương tiểu thư rời đi thời điểm, sắc mặt âm trầm đáng sợ."

"Không nghĩ tới Dương tiểu thư còn cùng Tiểu vương gia có gặp nhau."

Xuân Hỉ cau mày nói.

"Dương tiểu thư tài tình vô song, càng có một bộ tốt dung mạo, tốt gia thế, ái mộ ngưỡng mộ nàng người rất nhiều, Tiểu vương gia là có tiếng vui hảo mỹ nhân, cùng Dương tiểu thư có lui tới cũng không kỳ quái."

Khương Nịnh Bảo hí hí mắt, trong lòng trực giác nam nữ chủ chậm chạp chưa định hạ việc hôn nhân, phải cùng Thụy Vương phủ Tiểu vương gia có quan hệ, Tiểu vương gia này tiêu điều vắng vẻ là trong sách thứ hai lớn nam phụ, trong bóng tối giúp đỡ nữ chính giải quyết không ít cừu địch, vì nữ chính đường báo thù tảo trừ không ít chướng ngại.

Xem ra suy đoán của nàng là đúng, Tiểu vương gia xuất hiện cũng không phải là ngẫu nhiên.

Có nàng cái này không lẫn vào nữ phụ, không biết vị này vui hảo mỹ nhân Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ sẽ hay không như trong sách viết như vậy yêu nữ chính, Khương Ninh Bảo hứng thú dạt dào thâm nghĩ.

Xuân Hi: "..."

Kỳ thật thích cô nương cũng không ít, lần này cô nương ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ bệ quang chân thực dung mạo, vây xem đám người coi như người trời, trắng trợn tán dương cô nương dung mạo và khí chất, cô nương bây giờ đã đưa thân kinh thành năm đẹp một trong.

Cái này Xuân Hi không dám nói cùng cô nương biết được.

Làm là tâm phúc tỳ nữ, nàng một mực biết được cô nương từ trước đến nay không thích mình quá yếu đuối dung mạo.

Buổi trưa, Khương Minh Dao việc hôn nhân kết thúc, quan môi rời đi, toàn bộ Trường Ninh Bá phủ một mảnh vui mừng hơn hờ.

Khương lão phu nhân cùng Đại phu nhân Trương thị chúc mừng vì cái này chuyện đại hỉ sự, quyết định tháng này cho trong phủ hạ nhân phát thêm ba thành tiền tháng.

Khương Ninh Bảo biết được Khương Minh Dao hôn sự định xuống dưới, chỉ là cười cười, đối phương như nàng đoán trước như vậy, là Tạ phủ nhị phòng con vợ cả thiếu gia Tạ Cảnh Huy.

Lần này, Khương Minh Dao không tiếp tục tới.

Nghe nói bị Trương thị câu trong sân thêu áo cưới, hôn kỳ đã định tốt, ngay tại năm nay sáu tháng cuối năm, hôn sự có chút đuối, Trương thị vì thế cố ý đi mời từ trong cung ra ma ma dạy bảo Khương Minh Dao.

Trước mấy ngày, Khương Minh Dao tới qua nàng nơi này ba lần, Khương Nịnh Bảo chỉ là an ủi nàng vài câu, không có lại đóng vai tri tâm tỷ tỷ, Trương thị hướng Đại ca viện tử nhét người cử động làm nàng rất không thoải mái, cũng không muốn cùng Khương Minh Dao nhiều lui tới.

Lui tới nhiều, cảm tình sâu đậm, liên lụy cũng nhiều.

Khương Nịnh Bảo ngại phiền phức.

...

Tây Giao đại doanh

Một vị khuôn mặt lạnh lùng, khí thế lẫm liệt anh tuấn nam nhân ngồi ở bàn bên cạnh làm việc công, nam nhân toàn thân trên dưới ẩn ẩn lộ ra một cỗ làm người sợ hãi bạo ngược khí tức, nửa ngày, hấn gác lại trong tay bút lông sói, nhắm mắt dưỡng thần, trên cổ tay một chuỗi bóng loáng trong suốt gõ tử đàn phật châu cực kỳ hấp dẫn chú mục.

Vị này anh tuấn nam nhân chính là triều Đại Việt Chiến thần —— Định Quốc công Tạ Hành.

"Chủ tử, lão phu nhân xin ngài hồi phủ thương lượng chuyện quan trọng." Lúc này một vị nam tử mặc áo đen lặng yên không một tiếng động tiến đến, cung kính nói.

Nam tử áo đen là Định Quốc công Tạ Hành thân vệ một trong.

"Mẫu thân?"

Định Quốc công Tạ Hành nâng lên góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuấn tú, một đôi lẫm liệt hai mắt tự mang một cỗ tự nhiên mà thành bức nhân khí tràn, thanh âm trầm thấp băng lãnh: "Trong phủ nhưng có chuyện phát sinh?"

"Bẩm chủ tử, trong phủ quả thật có lớn chuyện phát sinh, thế tử cùng Khương Tứ tiểu thư tại ba ngày trước giải trừ hôn ước."

Còn có, Khương Tứ tiểu thư cùng chủ tử lời đồn đại bay đầy trời, huyền não nhốn nháo.

Nam nhân áo đen yên lặng đem phía sau nuốt xuống.

Định Quốc công Tạ Hành lẳng lẽ mày kiếm cau lại, khớp xương rõ ràng ngón tay gõ nhẹ một cái mặt bàn, đạ mạc mở miệng: "Nguyên nhân."

Nam tử áo đen cúi đầu xuống, từ Đào Hoa Yến chuyện phát sinh bắt đầu nói lên, một năm một mười đem thế tử từ hôn tiền căn hậu quả kỹ càng trần thuật ra.

Định Quốc công Tạ Hành đang nghe thế tử quỳ gối lão phu nhân viện tử buộc nàng đồng ý lúc, toàn thân đột nhiên bộc phát một cỗ cuồng bạo khí thế bén nhọn, ép tới nam tử áo đen sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh ứa ra, kém chút quỳ xuống.

May mắn cỗ này bạo ngược khí thế chỉ một nháy mắt, liền biến mất không còn tăm tích.

"Tiếp tục!"

Định Quốc công Tạ Hành thanh âm lạnh như băng nghe không ra hi nộ.

Nam tử áo đen yên lặng ở trong lòng vì thế tử mặc niệm nửa khắc đồng hồ, đừng nhìn chủ tử ngày thường không thân cận lão phu nhân, rất ít ở tại Định Quốc công phủ, kia là chủ tử không thể thân cận, bọn hắn những này thân vệ đều biết chủ tử coi trọng nhất người chính là lão phu nhân.

Thế tử sao lại không biết.

"Ngày mai hồi phủ."

Nghe xong nam tử áo đen báo cáo, Định Quốc công Tạ Hành thu lại đái mắt lẳng lệ băng lãnh, khẽ vuốt một chút trên cổ tay tử đàn phật châu, mặt không thay đổi nói.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, a a

Chương sau gặp mặt rồi

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Nam Nhân Này Rất Hợp Tâm Ý Nàng

Mười ba tháng ba, mọi việc giai nghỉ, là ngày tháng tốt.

Đầu giờ Ty, ánh nắng ấm áp phổ chiếu mặt đất, cho mặt đất nhiễm lên một tầng nhạt ánh sáng màu vàng óng.

Hôm nay, là Định Quốc công phủ thế tử chính thức đến An Viễn Hầu phủ cầu hôn thời gian.

Tạ Cảnh Dực cố ý mặc vào một thân màu đỏ sậm ngân tuyến dệt văn cẩm bào, bên hông buộc chỉ Dương Thư Thanh đưa thêu công tinh xảo hà bao, nổi bật lên cả người càng thêm thon dài thẳng tắp, tuấn mỹ như ngọc, khí chất thanh lãnh cao quý, khiến cho người vì đó Thần đoạt.

"Thế tử gia, nên xuất phát."

Tạ Cảnh Dực gã sai vặt nhìn một cái trong phòng đồng hồ cát, nhỏ giọng nhắc nhở.

"Ta đi trước tổ mẫu bên kia thỉnh an."

Tạ thế tử khẽ gật đầu, nhanh chân đi ra cửa phòng, mang theo gã sai vặt hương Vinh hi đường đi đến, các loại gặp qua Tạ lão phu nhân, cáo tri một tiếng, Tạ thế tử liền mang theo quan môi cùng phong phú sính lễ cùng một đám hộ vệ dưới người trùng trùng điệp điệp đến An Viễn Hầu cầu hôn.

Biết được cháu nuôi tử sau khi rời đi, Tạ lão phu nhân nhẹ nhàng thở ra.

Nàng không nghĩ Khương gia tiểu cô nương đến đây đụng phải cháu nuôi tử, liền lựa chọn cháu nuôi tử đi An Viễn Hầu phủ cầu hôn ngày hôm đó mời Khương gia tiểu cô nương đến Định Quốc công phủ, đồng thời còn tiện thể con của mình.

Trùng hợp chính là, tại Tạ thế tử lúc ra cửa, tử mi ăn diện Khương Nịnh Bảo cũng vừa tốt lên xe ngựa, ôm một vò nhỏ mình nhường rượu thuốc đi Định Quốc công phủ gặp Tạ lão phu nhân.

Chính viện

"Phu nhân, Bạch Mai nói, Tứ cô nương bị Tạ lão phu nhân mời đi Định Quốc công phủ, nói là Tạ lão phu nhân muốn gặp một lần Tứ cô nương." Dương ma ma sắc mặt thật không tốt.

Nàng nhất không muốn nhìn thấy Tứ cô nương trèo lên Định Quốc công phủ.

Đại phu nhân Trương thị nâng chén trà lên nhấp một ngụm trà, cười lạnh nói: "Tạ lão phu nhân gặp qua quý nữ còn ít sao, cũng không nhìn mình có hay không cái kia mạng."

"Đi gọi Trác Ca Nhi tới một chuyến."

Trương thị nghĩ đến nhà mẹ đẻ quẫn bách, nàng đại cháu trai vẫn chưa nói lên một môn tốt việc hôn nhân, Tứ nha đầu trong tay cầm nhị đệ muội Dương thị phong phú đồ cưới, trong lòng không khỏi sinh ra tâm tư khác.

Dương ma ma gọi người đi tìm Đại thiếu gia, các loại Khương Trác tới về sau, Trương thị đem trong phòng tỳ nữ bà tử đều phái ra ngoài, chỉ để lại tâm phúc Dương ma ma một người.

Không biết Trương thị nói cái gì, Khương Trác trở về viện tử một chuyến liền ra Bá phủ.

An Viễn Hầu phủ một mảnh vui mừng hơn hở.

Trong phủ hạ nhân cũng biết hôm nay Định Quốc công phủ thế tử sẽ lên cửa cầu hôn bọn hãn đại tiểu thư, tin tức này như là mọc ra cánh truyền khắp toàn bộ kinh thành.

Không biết nát nhiều ít quý nữ phương tâm.

Tạ thế tử là bánh trái thơm ngon, bất luận bề ngoài năng lực gia thế, đều không có thể bắt bẻ, bây giờ bất quá mười chín chi linh, lại đảm nhiệm chính lục phẩm năm thành Binh Mã ty chỉ huy, phụ trách kinh thành trị an.

Về sau Định Quốc công thế tập tước vị cùng nhân mạch đều sẽ bị hãn kế thừa.

An Viễn Hầu có chút đặc ý.

Nếu như không có trận kia ngoài ý muốn rơi xuống nước, hãn đích trưởng nữ cũng không thể trèo lên môn này tốt việc hôn nhân.

An Viễn Hầu chỉ cần vừa nghĩ tới con rể của mình là tương lai Định Quốc công, nụ cười trên mặt thật lâu không tiêu tan, cửa hôn sự này thật sự là ngàn năm một thuở lương duyên.

Giờ Tỵ ba khắc, sớm đội ngũ trùng trùng điệp điệp đến An Viễn Hầu phủ.

Tại quan môi chứng kiến dưới, hai nhà chính thức trao đổi thiệp canh, tại chỗ viết xuống hôn thư.

Một thức ba phần.

Cuối cùng một phần muốn bắt đi nha môn công chứng lập hồ sơ.

Trốn ở sau tấm bình phong đầu Dương Thư Thanh khóe miệng giơ lên một vòng dễ dàng vui sướng nụ cười, treo ở trong lòng Thạch Đầu rơi xuống.

Nàng rốt cục cùng Tạ Cảnh Dực đã đính hôn.

Về sau nàng chính là Tạ Cảnh Dực danh chính ngôn thuận vị hôn thê, tương lai Quốc Công phu nhân.

Sống lại một đời, Dương Thư Thanh đã triệt để tra ra, Tấn Vương lúc trước cùng nàng cuộc gặp gỡ như mơ, đều là cố ý tính toán mà đến, hết lần này tới lần khác nàng còn ngốc ngốc rơi vào hãm bện vòng tình bên trong, giống như ma gả cho hãn khi Trắc Phi, mê muội lợi dụng nàng ngoại tổ gia ủng hộ và Dương gia binh quyền, đem Tấn Vương đẩy lên đại vị.

Một thế này, nàng tránh đi Tấn Vương tính toán, thậm chí còn hung hăng liên hợp Tần Vương cắt giảm hãn ngầm thế lực, bây giờ nàng càng là cùng Tạ Cảnh Dực đã đính hôn, hoàn toàn thay đổi vận mệnh của mình.

Cao hứng đồng thời, Dương Thư Thanh trong đầu không khỏi hiển hiện Khương Tứ tiểu thư liễu rủ trong gió, nhỏ yếu mỹ lệ bộ dáng, còn có Thụy Vương phủ Tiểu vương gia đổ ập xuống châm chọc khiêu khích, thậm chí bởi vì sự xuất hiện của hãn, nàng cùng Tạ Cảnh Dực có một chút hiểu lầm nhỏ, kéo dài đính hôn thời gian.

Dương Thư Thanh trong lòng một trận cười lạnh.

Khương Tứ tiểu thư thật sự là hảo thủ đoạn, liền duyệt tận nữ sắc Tiểu vương gia đều bị nàng bộ kia diễm đạm đáng yêu dung mạo mê hoặc, vì nàng ra mặt.

Dạng này nữ tử nơi nào đáng giá Tạ Cảnh Dực che chở sủng ái.

Nàng cùng Tạ Cảnh Dực ở chung hơn hai năm, hiểu rõ nhất hẳn, Tạ Cảnh Dực nhìn thanh lãnh cao quý, lại rất có trách nhiệm cảm giác, có lẽ đời trước Khương Tứ tiểu thư chính là lợi dụng điểm này mới đưa Tạ Cảnh Dực tâm chốt lại.

Khương Tứ tiểu thư bản thân liền là cái trong ngoài không đồng nhất, tâm cơ thâm trầm nữ tử.

Nàng trước đó nghĩ lầm, có lẽ không phải Tạ Cảnh Dực bị nàng yếu đuối mỹ lệ dung mạo mê hoặc, mà là Tạ Cảnh Dực vốn là cái một lòng phụ trách nam nhân tốt.

Nghĩ như vậy, Dương Thư Thanh trong lòng thư sướng không ít.

Bên người nàng hai cái tỳ nữ nhìn thấy tiểu thư đối tới đối lui sắc mặt, trong lòng không chịu được lo lắng, hạnh hảo tiểu thư lần nữa lộ ra vui sướng cao hứng nụ cười.

Hai người đã là vị hôn phu thê, tự nhiên không cần lại tránh hiềm nghi.

Dương Thư Thanh nghĩ thông suốt về sau, liền tự nhiên hào phóng mang theo hai cái tỳ nữ từ sau tấm bình phong đầu đi tới.

Hôm nay Dương Thư Thanh mặc vào màu đỏ sậm thêu Mẫu Đơn váy dài, cùng Tạ Cảnh Dực trên thân màu đỏ sậm ngân tuyến dệt văn cấm bào là cùng màu hệ.

Mười phần xảo trùng hợp.

Quan môi thấy cảnh này, nhin cười không được, thật tâm thật ý khen một câu: "Hầu gia, Tạ thế tử cùng Dương tiểu thư thật sự là tâm hữu linh tê, tình đầu ý hợp."

An Viễn Hầu cười ha ha.

Dương Thư Thanh dung mạo tuy nói không phải tuyệt sắc, nhưng thanh lệ thoát tục, tươi đẹp khí quyển, nhất là giờ phút này, trắng nõn trên mặt nhiễm lên một vòng ửng đỏ, ngượng ngùng bên trong mang theo một tia ngại ngùng, càng là làm người không thể chuyển dời ánh mắt.

Nàng lặng lẽ liếc nhìn tuấn mỹ vô song Tạ thế tử, trong lòng nổi lên một vòng ngọt ngào.

...

Định Quốc công phủ tọa lạc ở kinh thành phía Tây, chiếm diện tích cực lớn, chung quanh đều là Nhị phẩm trở lên đại quan phủ đệ, từ Trường Ninh Bá phủ đến Định Quốc công phủ đi tắt, chỉ cần nửa canh giờ lộ trình.

Sau nửa canh giờ, xe ngựa đi vào Định Quốc công phủ cửa chính, tỳ nữ Xuân Hỉ dẫn đầu xuống xe ngựa, đem Tạ lão phu nhân thiệp mời lấy ra đưa lên, canh giữ ở cửa chính hai tên hộ vệ nhìn qua về sau, lập tức đem Chu cửa lớn màu đỏ mở ra, hướng bên trong hô một tiếng.

Khương Nịnh Bảo từ xe ngựa giẫm lên nhỏ ghế đầu xuống tới, trong ngực ôm một cái tinh xảo Tiểu Tửu đàn.

Hôm nay nàng cố ý mặc vào màu xanh lam thêu Bạch Ngọc Lan váy dài, một đầu đen nhánh tóc xanh chải lên cái búi tóc, nghiêng cầm một cây Phi Thúy trâm cài tóc, tạm biệt mấy đóa trâm hoa tô điểm, nhìn đơn giản thanh nhã.

Hai tên hộ vệ lần thứ nhất nhìn thấy theo như đồn đại dung mạo cực đẹp, khí chất vô cùng tốt Khương Tứ tiểu thư, nhin không được nhìn lâu thêm vài lần, lời đồn quả nhiên không giả.

Khương Tứ tiểu thư xác thực thật đẹp.

Xem xét chính là loại kia nhỏ yếu mỹ lệ nhưng lại tự mang khí tràng, khí chất đặc biệt nữ tử.

Một khoảng nửa chén chà thời gian, Triệu quản gia vội vã chạy tới, nhìn thấy cửa chính duyên dáng yêu kiều đứng đấy Khương Tứ tiểu thư, mặt trong nháy mắt treo đầy nụ cười.

"Khương Tứ tiểu thư, mời vào trong, lão phu nhân đã đang chờ ngài!" Nói xong, Triệu quản gia hiếu kì liếc qua Khương Tứ tiểu thư trong tay nâng tinh xảo vò nhỏ.

"Cộc cộc cộc. . ."

Một trận tiếng vó ngựa dồn dập vang lên.

Ngay sau đó một đội người áo đen giục ngựa vội vàng chạy tới, dẫn đầu chính là một vị tướng mạo anh tuấn, khí thế ép người áo tím nam nhân, trường bào màu tím thậm bị gió thổi đến bay phất phới.

Vừa đạp lên bậc cấp Khương Nịnh Bảo hiếu kì nhìn lại, đôi mắt đẹp vừa vắn đối đầu nam tử tinh mịch lẫm liệt hai mắt, phảng phất một thanh ra khỏi vỏ lưỡi dao, mang theo một tia ngang ngược sát khí, vền vền một chút cũng làm người ta phía sau lưng phát lạnh.

Bên cạnh Xuân Hỉ hít sâu một hơi, ánh mắt lóe lên sợ hãi, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, nàng không tự giác cúi đầu che kếm chút ngạt thở trong lòng, run rẩy lui về sau một bước nhỏ.

Thật đáng sợ!

Khương Nịnh Bảo lại toàn vẹn không bị ảnh hưởng, chỉ cảm thấy trường bào màu tím thậm nam nhân lãnh khốc bá khí, có lẽ là tận thế hơn mười năm dưỡng thành thâm mỹ, Khương Nịnh Bảo thưởng thức anh tuấn cường hãn nam nhân.

Thường thức thì thường thức, Khương Ninh Bảo chỉ nhìn thoáng qua, liếc bình tĩnh dời ánh mắt, đang muốn thu tầm mắt lại, lại tựa như phát hiện kinh hi, ánh mắt đột nhiên định tại anh tuấn nam nhân sách lấy dây cương trên cổ tay, kia là một chuỗi cực kì bóng loáng trong suốt tử đàn phật châu.

Dấu hiệu này tính phật châu vòng tay.

Khương Ninh Bảo giật mình, nguyên lai người cầm đầu kia trường bào màu tím thẫm nam tử lại là Định Quốc công Tạ Hành.

Nàng khước môi vểnh lên, cái này là dạng gì duyên phận, lần thứ nhất thụ Tạ lão phu nhân định ngày hẹn, ngay tại người ta phủ đệ cửa chính gặp Định Quốc công Tạ Hành.

Lần đầu gặp nhau, nam nhân này rất hợp nàng tâm ý.

Tuấn mã màu đen bên trên khí tức băng lãnh bạo ngược trường bào màu tím thẫm nam tử không nghĩ tới sẽ ở Định Quốc công phủ cửa chính gặp được một vị mềm mại mỹ mạo tiểu cô nương, nhất là tiểu cô nương này tại đối đầu hấn che kín sát khí hai mắt, dĩ nhiên không có chút nào e ngại, còn lạnh nhạt tự nhiên nhìn chăm chăm trên cổ tay hấn tử đàn phật châu vòng tay.

Nam nhân mấp máy môi mỏng, thanh âm băng lãnh thâm nhiên, uy nghiêm trầm thấp.

"Dừng lại!"

Ra lệnh một tiếng, đám người áo đen kia động tác chỉnh tề sách gấp dây cương, tuấn mã cao cao giơ lên móng ngựa, cùng nhau ngựa đầu gào thét, tại cửa chính cách đó không xa ngừng lại.

Trường bào màu tím thẫm nam nhân cái thứ nhất tung người xuống ngựa, động tác gọn gàng mà linh hoạt đứng tại tuấn mã bên cạnh, nam nhân

cao lớn thẳng tắp, ngũ quan anh tuấn lạnh lẽo cứng rắn, hai con người thâm thúy lạnh lẽo, phảng phất chất chứa vô tận bạo ngược cùng hắc ám.

Phảng phất hành tẩu hình người hung khí.

Bên cạnh hãn tuấn mã nôn nóng muốn chạy trốn, bốn vó bất an loạn động.

Xa nhìn nhau từ xa, kia làm người rùng mình tàn bạo khí thế đập vào mặt, ánh mắt chỗ khắp nơi, liền hai vị thủ vệ hộ vệ không tự chủ nín thở, không dám cùng chi đối mặt, hướng lui về phía sau ra một bước!

Kỳ thật đây cũng là ám tử sắc cấm bào nam nhân chưa cố ý thu liễm sát khí nguyên nhân.

Còn lại người áo đen dồn dập xuống ngựa, từng cái dáng người thẳng tắp, khí thế lẫm lẫm, trên thân đều mang theo sát khí, hiển nhiên đều là đi lên chiến trường quân nhân, chỉ là bọn hãn đồng đều khoảng cách trường bào màu tím thẫm nam tử khá xa, chỉ có một người áo đen khoảng cách tương đối gần.

"Triệu quân gia, phía trước vị kia thế nhưng là Quốc Công Gia?"

Khương Nịnh Bảo bình tĩnh bưng lấy tinh xảo vò nhỏ, duyên dáng yêu kiều đứng tại trên bậc thang, ánh mắt rơi vào trường bào màu tím thẫm trên thân nam nhân, dùng lời nhỏ nhẹ hỏi một bên Triệu quân gia.

Xuân Hỉ hoảng hốt sợ hãi đứng tại cô nương sau lưng, toàn thân run nhè nhẹ, mồ hôi sớm đã làm ướt phía sau lưng.

Cô nương làm sao còn không đi vào?

"Đúng thế."

Triệu quản gia gật đầu, hiển nhiên không ngờ tới Quốc Công Gia sẽ ở thời điểm này hồi phủ, sau khi kinh ngạc chính là vui vẻ, Khương Tứ tiểu thư dĩ nhiên cùng Quốc Công Gia tại cửa chính gặp gỡ, đây chính là đại hi sự.

Triệu quản gia bước nhanh nghênh đón tiếp lấy, cũng không dám quá mức tới gần, tại khoảng cách xa xôi, sát khí không có như vậy nồng địa phương dừng lại, hãn bộ này lão cốt đầu chịu không được giày vò.

"Quốc Công Gia, chào mừng ngài hồi phủ."

Trường bào màu tím thẫm nam nhân nhàn nhạt lên tiếng, ánh mắt lại định ra cách đó không xa xinh đẹp yếu đuối lại dám nhìn thẳng sự can đảm của nàng tiểu cô nương trên thân, lông mày phong cau lại, thanh âm lạnh lùng như đao: "Nàng là ai?"

Cái này vừa nói, phía sau hãn một người áo đen biểu lộ có chút cứng đờ.

Không nghĩ tới chủ tử sẽ gặp phải vị này Khương Tứ tiểu thư.

Nghĩ tới đây vị Khương Tứ tiểu thư lớn mật tuyên ngôn, người áo đen đầu rũ xuống đến thấp hơn, trong lòng lại ần ần chờ mong vị này Khương Tứ tiểu thư có thể vì kia một ngoại lệ.

Triệu quản gia trở nên kích động, đây chính là Quốc Công Gia lần thứ nhất hỏi nữ tử danh tự.

"Hồi Quốc Công Gia, vị này chính là Trường Ninh Bá phủ Khương Tứ tiểu thư, thụ lão phu nhân đáp ứng lời mời đến đây."

Khương Tứ tiểu thư. . .

Định Quốc công Tạ Hành nghe xong, băng lãnh thâm thúy hai mắt hiện lên một vẻ kinh ngạc, nàng lại là hãn con nuôi tiền nhiệm vị hôn thê.

Không nghĩ tới sẽ là như vậy gan to bằng trời tiểu cô nương.

Khương Ninh Bảo ánh mắt lưu chuyển, đột nhiên đem trong tay vò nhỏ giao đến Xuân Hỉ trong tay, dẫn theo mép váy dạo chơi vượt qua Triệu quản gia, chậm rãi đi đến trường bào màu tím thẫm nam tử trước mặt, tinh xảo nhu khuôn mặt đẹp bên trên vẫn như cũ hồng nhuận như thường, hiển nhiên cũng không nhận trên người hãn xuất ra sát khí ảnh hưởng.

Định Quốc công Tạ Hành trong lòng một trận kinh dị.

Khương Ninh Bảo mỉm cười, hướng Tạ Hành uốn gối hành lễ, thanh âm uyển chuyển êm tai.

"Trường Ninh Bá phủ nhị phòng Khương tứ gặp qua Quốc Công Gia!"

Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt thâm trầm băng lãnh , khiến cho lòng người nhợn phát run, thanh âm trầm thấp lên tiếng: "Ân."

Thấy cảnh này Triệu quản gia lại cuống hỉ không thôi.

Trách không được cao tăng nói Khương Tứ tiểu thư mệnh cách cùng Quốc Công Gia cực kì tương hợp.

Lời này quả nhiên không giả.

"Người không sợ ta?" Nửa ngày, Định Quốc công Tạ Hành đột nhiên mở miệng, thanh âm trầm thấp băng lãnh mang chút một tia khàn khàn, toàn thân phát ra một vòng rất có cảm giác áp bách khí thế.

Khương Ninh Bảo vẫn lạnh nhạt tự nhiên, nàng ngược mắt nhìn thấy Định Quốc công Tạ Hành cực kỳ anh tuấn lạnh lẽo cứng rắn cho, ánh mắt

sáng rực sinh huy, khoe môi hơi vênh: "Ngài cũng không phải hồng thủy mãnh thú, có gì phải sợ."

Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt rơi vào nàng bên môi nụ cười bên trên.

Tiểu cô nương này xác thực không sợ hãi.

Sống hai mươi tám năm, lần thứ nhất có tiểu cô nương dựa vào hẳn gần như vậy, trên người nàng còn có nhàn nhạt mùi thơm ngát vị, Định Quốc công Tạ Hành trong lòng nổi lên một tia cảm giác vi diệu.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, cảm tạ Erica. Zheng ném đi 1 cái địa lô, a a

Tiến triển muốn tiến hành theo chất lượng, không thể gấp ~~o(*~
~*)o

Không kịch thẩu, không có song xuyên, chỉ có Nịnh Bảo nữ chính là thai xuyên.

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Một Đôi Bích Nhân

Định Quốc công phủ cửa chính hoàn toàn yên tĩnh.

Về tai nghe lén áo đen thân vệ đồn dập bội phục vị này nhìn yếu đuối mỹ lệ Khương Tứ tiểu thư, có người nghĩ đến gần nhất huyên nao nhốn nháo lời đồn đại, ánh mắt mang chút vẻ kích động.

Có lẽ Quốc Công Gia mùa xuân tới.

Hậu phương Xuân Hi ôm tinh xảo Tiểu Tửu đàn run lấy bấy, hai chân phát run, Định Quốc công thật đáng sợ, nàng đứng xa như vậy, đều cảm thấy cực kỳ khó chịu, cô nương thật sự là càng ngày càng bừ hãn, cũng dám dựa vào Định Quốc công gần như vậy, nàng rất muốn khóc.

"Quốc Công Gia, Khương Tứ tiểu thư, mời vào phủ, đừng để lão phu nhân đợi lâu." Triệu quản gia cũng không nghĩ lúc này lên tiếng, nhưng sợ lão phu nhân chờ đến nóng vội, chỉ có thể lên tiếng nhắc nhở.

"Ân!"

Định Quốc công Tạ Hành khẽ vuốt cằm, ánh mắt định tại Khương Nịnh Bảo trắng nõn mặt đỏ thắm bên trên, ra hiệu nàng đi đầu, ai ngờ Khương Nịnh Bảo lại nét mặt tươi cười như hoa ấm giọng mời: "Quốc Công Gia, cùng đi đi, ta nghĩ nghe ngài nói chút chiến trường sự tình."

Lúc này, không tranh thủ thời gian bồi dưỡng một chút tình cảm, sao được, Định Quốc công cũng không phải tùy thời có thể gặp được, cơ hội tốt như vậy nàng phải nắm lấy.

Thận trọng thứ này, đặt ở Định Quốc công trên thân không thích hợp.

Định Quốc công Tạ Hành: "..."

Chưa từng cùng tiểu cô nương chung đụng hai mươi tám tuổi tuổi đại nam nhân có chút không biết làm sao, nhất là tiểu cô nương này không sợ hấn, hai mắt sáng lấp lánh nhìn thấy hấn, trong mắt tràn đầy sùng bái cùng chờ mong.

Cái này khiến từ trước đến nay không người dám tới gần hấn Tạ Hành trong lòng lần nữa dâng lên một vòng cảm giác khác thường.

"Tốt!" Hấn ma xui quý khiến gật đầu.

Triệu quản gia trên mặt hiện lên một vòng nụ cười vui mừng, Khương Tứ tiểu thư quả nhiên lợi hại, từ trước đến nay không cùng nữ tử nhiều lời Quốc Công Gia tựa hồ đối với Khương Tứ tiểu thư ấn tượng không tệ.

Khương Nịnh Bảo nghe được Định Quốc công đáp ứng, hai mắt sáng lên, tinh xảo trắng nõn trên mặt hiển hiện một vòng vui mừng.

Nàng quay đầu bước nhanh đi đến Xuân Hỉ trước mặt, tại Xuân Hỉ muốn nói lại thôi trên nét mặt, đem Tiểu Tửu đàn ôm trở về trong ngực, quay người trở lại toàn thân quanh quẩn sát khí Định Quốc công bên cạnh, giơ lên khuôn mặt nhỏ, nhìn về phía Định Quốc công anh tuấn bên mặt, nụ cười tươi đẹp, thanh âm mang theo một vòng vui sướng khí tức.

"Quốc Công Gia, đi thôi."

Định Quốc công Tạ Hành cúi đầu liếc nhìn bên người xinh xắn yếu đuối tiểu cô nương, tiểu cô nương trên người có cỗ mùi thơm nhàn nhạt, hương vị có chút dễ ngửi, Định Quốc công lông mày phong giật giật, nhạt tiếng nói: "Ân!"

Khương Nịnh Bảo nụ cười trên mặt càng xán lạn, cố ý cùng Định Quốc công sóng vai đi cùng một chỗ.

Định Quốc công trên thân cảm giác áp bách cùng sát khí cực mạnh, bình thường nam tử cũng không dám cận thân, nhưng Kiều Kiều yếu ớt Khương Nịnh Bảo lại thích ứng tốt đẹp, chớp mũi quanh quẩn lấy Định Quốc công trên thân mãnh liệt nam tính khí tức, nghe Định Quốc công dùng trầm thấp thanh âm lạnh như băng khô cần nói trên chiến trường sự tình, khóe miệng không chịu được giương lên.

Đi chưa được mấy bước, Khương Nịnh Bảo đột nhiên phát hiện Định Quốc công giống như tận lực cùng nàng kéo dài khoảng cách, khóe miệng cong cong, nổi lên một vòng giao hoạt nụ cười, ôm Tiểu Tửu đàn giả bộ điềm nhiên như không có việc gì tiếp tục tới gần hẳn, cùng hẳn sóng vai tiến lên.

Định Quốc công bước chân dừng lại, lại tiếp tục không để lại dấu vết kéo dài khoảng cách.

Lại nhiều lần về sau, Định Quốc công Tạ Hành chỉ có thể mặc cho cái này quật cường tiểu cô nương như vậy nhích lại gần mình, trong lòng lại ám đạo, tiểu cô nương này quả thật là cái gan lớn.

Khương Nịnh Bảo ở trong lòng cười trộm.

Cao lớn anh tuấn Định Quốc công nổi bật lên Khương Nịnh Bảo mười phần nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng hai người khí tràng lại hết sức Hòa Hài.

Một cái toàn thân sát khí , khiến cho người sợ hãi sinh ra sợ hãi, một cái khác khí tức lại cực kì sạch sẽ, cho người ta một loại Quang Minh cùng hắc ám đan vào lẫn nhau cảm giác, lại lẫn nhau không bị ảnh hưởng.

Thật là quái quá thay.

Sau lưng một đám áo đen thân vệ trợn tròn tròn mắt, phảng phất thấy được chuyện khó mà tin nổi.

Triệu quản gia lại hai mắt sáng lên, phảng phất thấy được Quốc Công Gia cùng Khương Tứ tiểu thư thành thân trảng cảnh, nhin không được cao hứng nở nụ cười.

Cười cười lại lần cảm giác lòng chua xót.

Hắn chờ đợi ngày này các loại rất nhiều, may mắn rất cực chờ đến.

Xuân Hỉ nơm nớp lo sợ cùng ở hậu phương, trong lòng ngầm thầm bội phục cô nương dĩ nhiên mặt không đổi sắc đứng tại Định Quốc công bên người, nàng nhin không được nhớ tới cô nương từng nói qua một câu.

"Có lẽ ta cùng Định Quốc công là ông trời tác hợp cho đâu."

Xuân Hỉ nghĩ, nói không chừng cô nương thật sự có thể gả cho Định Quốc công, khi Quốc Công phu nhân, để Tạ thế tử hối hận không kịp, nghĩ như vậy, Xuân Hỉ cao hứng trở lại.

Cũng không lại cảm thấy Định Quốc công đáng sợ.

Nhưng vẫn như cũ không dám quá mức tới gần, cô nương quả nhiên hung tàn, liền Định Quốc công đáng sợ như vậy người đều không e ngại.

Định Quốc công phủ chiếm diện tích cực lớn, đi qua giả sơn hành lang, một đường Phương Phi hiển thị rõ, mùi hoa nước mũi, trong phủ hạ nhân phần lớn là quân tốt cùng một phần nhỏ tỳ nữ bà tử, nhìn thấy Định

Quốc công hầu phủ, dồn dập cung kính hành lễ, sau đó nghẹn họng nhìn trân trối nhìn Quốc Công Gia mặt đờ nghiêm mặt cùng bên người vị kia xinh đẹp yếu đuối, khí chất đặc biệt nữ tử trò chuyện.

Không biết nữ tử kia là nhà nào quý nữ, dĩ nhiên không sợ Quốc Công Gia.

Có lẽ Định Quốc công phủ rất nhanh sẽ nghênh đón một vị nữ chủ nhân.

Nghĩ như vậy, những này hạ nhân nhìn về phía Khương Ninh Bảo ánh mắt ẩn ẩn mang theo một vòng cung kính.

Định Quốc công Tạ Hành nhạy cảm đã nhận ra trong phủ hạ nhân biến hóa, bước chân có chút dừng lại, lại mặt không thay đổi cùng tiểu cô nương sóng vai tiến lên.

Định Quốc công phủ, Vinh hi đường

Trong đại đường đàn hương lượn lờ, trừ Hoàng ma ma, tất cả tỷ nữ bà tử đều bị lão phu nhân vậy lui.

Tóc trắng phơ Tạ lão phu nhân ngồi ngay ngắn ở ghế tử đàn một kiểu điêu khắc loan văn tay vịn trên ghế, nàng xuyên một thân thạch thanh sắc như ý vân váy, tóc chải cẩn thận tỉ mỉ, hai mắt sáng tỏ sắc bén, cả người nhìn tinh thần mười phần.

"Còn chưa tới sao?" Tạ lão phu nhân ánh mắt thỉnh thoảng rướn cổ lên hướng cửa chính nhìn lại, lo lắng mở miệng.

Hoàng ma ma lắc đầu, cho lão phu nhân pha một bình trà, cười nói: "Lão phu nhân, Quốc Công Gia cùng Khương Tứ tiểu thư tại cửa phủ gặp mặt, chính cùng một chỗ kết bạn tới."

"Theo Tạ Thất nói, Quốc Công Gia còn cho Khương Tú tiểu thư giảng trên chiến trường sự tình."

Tạ lão phu nhân nghe vậy một kích động, nhin không được đem ẩn giấu đi hơn hai mươi năm bí mật bộc ra: "Xem ra cái này Khương gia tiểu cô nương thật sự là con ta số mệnh định người."

Thánh tăng nói qua, chỉ có số mệnh định người mới không nhận A Hành trên thân sát khí ảnh hưởng.

Hoàng ma ma trừng to mắt, cả người đều mòng.

"Số mệnh định người?"

"A Hành sau khi sinh, Thanh Thủy Tự thánh tăng âm thầm đưa tới một tờ khăng định, nói rõ A Hành sát khí quá nặng, sống không quá tuổi xây dựng sự nghiệp, nhưng có một chút hi vọng sống, chỉ cần gặp được số mệnh định người, tất phú quý song toàn, con cháu cả sảnh đường."

"Đáng tiếc vị kia thánh tăng tại mười năm trước ra ngoài du lịch, đến nay chưa về, ta cũng không thể xác định Khương gia tiểu cô nương có phải là con ta số mệnh định người, trước đó vài ngày đi Thanh Thủy Tự mời cao tăng phê Khương gia tiểu cô nương bát tự, cao tăng nói, Khương gia tiểu cô nương bát tự phi thường đặc thù, cùng con ta cực kì tương hợp."

Tạ lão phu nhân vui đến phát khóc, bí mật này chôn giấu tại nàng đáy lòng quá lâu, quá lâu, mắt thấy con trai chỉ có hai năm có thể sống, Tạ lão phu nhân liền càng tuyệt vọng.

Bây giờ cuối cùng khổ tận cam lai, bát vận kiến nhật.

Hoàng ma ma bừng tỉnh đại ngộ.

Trách không được lão phu nhân coi trọng như vậy Khương Tứ tiểu thư, trước kia không phải là không có đặc thù mệnh cách nữ tử nghĩ muốn gả cho Quốc Công Gia, nhưng các nàng chỉ muốn tới gần điểm Quốc Công Gia liền sắc mặt trắng bệch, kém chút không có té xỉu, có cái giữ vững được bảy ngày quý nữ, cuối cùng bị bệnh liệt giường, kém chút mất mạng.

Lão phu nhân sắc mặt càng ngày càng nặng nặng, thậm chí ẩn ẩn tuyệt vọng.

Về sau đột nhiên muốn từ tông tộc nhận làm con thừa tự một cái niên kỷ khá lớn cháu nuôi tử đến Quốc Công Gia danh nghĩa, Hoàng ma ma lúc ấy liền mười phần không hiểu, bây giờ nàng rốt cuộc hiểu rõ lão phu nhân làm như vậy nguyên nhân.

Lão phu nhân không nghĩ Quốc Công Gia liều mạng đạt được thế tập tước vị không người thừa kế bị Hoàng gia một lần nữa thu hồi đi.

Đồng thời Quốc Công phủ người thừa kế niên kỷ không thể quá nhỏ, cho nên mới lựa chọn thông minh tuyệt luân tướng mạo vô cùng tốt Tạ gia nhị phòng trưởng tử.

Một mực không mời Phong thế tử, lão phu nhân khẳng định còn ôm một chút hi vọng, thánh tăng nói có một chút hi vọng sống, lão phu nhân các loại liền kia một tia sinh cơ.

Bây giờ rốt cục chờ đến.

Hoàng ma ma vì lão phu nhân cao hứng.

"Chúc mừng lão phu nhân, Quốc Công Gia về sau tất sống lâu trăm tuổi, con cháu cả sảnh đường."

"Đúng vậy a, tiếc nuôi duy nhất là, ta thân thể này không được, cũng không biết có không có cơ hội nhìn đích cháu trai ruột lớn lên." Tạ lão phu

nhân cao hứng rất nhiều, nhịn không được có chút lòng tham không đủ nói.

Trong đại đường hoàn toàn yên tĩnh.

Hoàng ma ma cũng không biết làm sao an ủi lão phu nhân, chỉ có thể yên lặng đối chủ đề, cho Tạ lão phu nhân nói chút vui vẻ sự tình, một thời gian uống cạn chung trà, cảm ơn lão phu nhân đã thu thập xong tâm tình.

Lúc này, một cái bà tử tại đại đường nơi cửa bấm báo.

"Lão phu nhân, Quốc Công Gia cùng Khương Tứ tiểu thư đến."

Bà tử vừa mới dứt lời, Tạ lão phu nhân cả người ngời thẳng người, khẩn trương cả sửa lại một chút vạt áo, trông mong nhìn chăm chăm đại đường cổng, trong mắt có lo lắng, có tâm chua, có tưởng niệm, còn có càng nhiều là sắp nhìn thấy con trai vui sướng.

Nghe Tạ Thất nói, A Hành trên thân sát khí nặng hơn.

Tại Tạ lão phu nhân suy nghĩ lung tung thời điểm, Khương Nịnh Bảo ôm tinh xảo Tiểu Tửu đàn cùng Định Quốc công Tạ Hành cùng nhau bước vào Vinh hỉ đường, Xuân Hỉ cùng Triệu quản gia bọn hắn đều lưu tại bên ngoài, cũng không đi vào.

Nam anh tuấn cao lớn, nữ mềm mại mỹ lệ.

Nhìn qua giống như một đôi bích nhân.

Tạ lão phu nhân nhìn thấy cùng nhau vào hai người, hai mắt bỗng dựng sáng lên, nhất là nhìn thấy cái kia xuyên màu xanh lam váy áo tiểu cô nương cùng con trai của nàng đứng tại một khối, lộ ra cao hứng nụ cười.

Định Quốc công Tạ Hành khi tiến vào đại đường ở giữa về sau, liền ngừng lại bộ pháp, cũng không đi lên phía trước, rất xa nhìn qua hai tóc mai bạc Tạ lão phu nhân, trong lòng một trận khó chịu, hẳn không tự chủ

vuốt ve một chút trên cổ tay phật châu vòng tay, hết sức thu liễm trên người mình sát khí.

Nhất là trong hai mắt chất chứa nồng đậm sát khí.

Tạ Hành không dám tới gần mẫu thân, sợ trên người mình sát khí khiến mẫu thân khó chịu.

Tạ lão phu nhân đã có tuổi, năm đó sinh Tạ Hành lúc thụ trọng thương, một mực ôm đau quần thân, nhìn so cùng tuổi quý phu nhân già nua rất nhiều.

"Mẫu thân!" Định Quốc công Tạ Hành môi mông giật giật, nhìn chăm chăm Tạ lão phu nhân một chút liền rủ xuống mí mắt, gian nan phun ra hai chữ.

Tạ lão phu nhân nhìn thấy con trai cách mình xa như vậy, cúi đầu không dám nhìn nàng, biết con trai của đạo là sợ đả thương nàng, trong lòng chua xót, hai mắt tham lam nhìn qua con trai, ần ần có nước mắt chớp động.

Làm mẫu thân nơi nào sẽ sợ hãi con của mình.

"A Hành, người. . . Người gần nhất được chứ?"

Tạ Hành giật giật khóe miệng, muốn cười, lại phát hiện mình cười không nổi, khô khốc trả lời một câu: "Con trai mọi chuyện đều tốt, để mẫu thân lo lắng."

"Chỉ cần người qua tốt, nương liền vui vẻ." Tạ lão phu nhân nhìn thấy con trai bộ dáng này, cứ việc trong lòng khó chịu, nhưng vẫn là gạt ra một vòng cao hứng nụ cười.

A Hành tình huống, có Tạ Thất thỉnh thoảng truyền về tin tức, Tạ lão phu nhân nhất thanh nhị sở, cũng rõ ràng con trai không dám hỏi phủ nguyên nhân.

Liền nhà của mình cũng không dám về.

Tạ lão phu nhân hai mắt rơi lệ, càng nghĩ càng thương tâm, cuối cùng nhìn không được khóc lên, Hoàng ma ma vội vàng ở một bên nhỏ giọng an ủi.

Định Quốc công Tạ Hành nhìn thấy mẫu thân nước mắt, muốn qua trấn an mẫu thân, nhưng nghĩ đến tình trạng của mình, nắm chặt nắm đấm, môi mỏng nhếch thành một tuyến, quả thực là không có đi lên.

Khương Nịnh Bảo lẳng lặng nhìn xem một màn này, trong lòng nổi lên một vòng chua xót.

Nguyên lai Định Quốc công cũng có như thế yếu ớt một mặt.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Định Quốc công cùng Tạ thế tử tuổi tác không kém là BUG.

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, cảm tạ Bá Vương thân, a a

Hạ Vũ trời ném đi 1 cái địa lôi Ném thời gian: 2018- 07- 25 09: 40: 20

Không khô bé con ném đi 1 cái địa lôi Ném thời gian: 2018- 07- 25 13:57:24

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Người Muốn Làm Nữ Nhi Của Ta?

Tạ lão phu nhân khóc qua về sau, có lẽ là Khương Ninh Bảo xuất hiện để nàng nhìn thấy hi vọng, Tạ lão phu nhân cấp tốc điều chỉnh tốt tâm tình, tiếp nhận Hoàng ma ma đưa qua khăn lau nước mắt, ôn hòa ánh mắt chuyển hướng an tĩnh đứng ở nơi đó tiểu cô nương.

"Vị này chắc hẳn chính là Trường Ninh Bá phủ Tứ cô nương a?"

Khương gia Tứ tiểu thư xác thực như nghe đồn nói mỹ lệ xuất chúng, khí chất vô cùng tốt.

Cảm ơn trong lòng lão phu nhân hài lòng gật đầu.

Một bên Hoàng ma ma cũng đối với Khương Ninh Bảo ấn tượng vô cùng tốt.

Vị này Khương Tứ tiểu thư thế nhưng là Quốc Công Gia số mệnh định người, về sau Quốc Công Gia có thể hay không vượt qua ba mươi đạo khám này, còn cần nàng tương trợ.

Khương Ninh Bảo nhoèn miệng cười, ôm vò nhỏ tiến lên, đối Tạ lão phu nhân đi một cái lễ: "Ninh Bảo gặp qua lão phu nhân."

Tạ lão phu nhân gặp Khương Ninh Bảo không chỉ dung mạo tinh xảo, ánh mắt thanh chính, hành vi cử chỉ càng là tự nhiên hào phóng, không chút

nào đáng vẻ kịch cỡm, trong lòng rất là vui vẻ, vừa rồi thương cảm đã rút đi, nụ cười càng thêm hòa ái dễ gần.

"Trước sớm nghe Tiểu Triệu nhắc qua người, hôm nay gặp mặt, quả nhiên rất tốt, là cô nương tốt."

Khương Ninh Bảo hai con người cong cong, cười nói: "Nhiều Tạ lão phu nhân tán dương." Sau đó đem trong tay tinh xảo vò nhỏ dâng lên, "Lão phu nhân, đây là ta tự mình nường rượu thuốc, có thể trị thân thể bệnh nhẹ đau nhức, hiệu dụng phi thường thần kỳ."

Nói xong, Khương Ninh Bảo cố ý quay đầu nhìn thoáng qua đứng tại trong hành lang ở giữa Định Quốc công Tạ Hành, mang chút một tia ngượng ngùng bổ sung một câu.

"Nghe nói Quốc Công Gia trước kia ra chiến trường nhận qua tổn thương, thuốc này rượu cũng có trị liệu ám thương, an dưỡng thân thể hiệu quả."

Tạ lão phu nhân nguyên bản hiếu kì nàng bưng lấy nhỏ trong bình xếp vào cái gì, bây giờ nghe xong là tiểu cô nương mình nường rượu thuốc, lại nhìn nàng nhìn con trai cử động, ánh mắt lóe lên một vòng ý cười.

Con của nàng lạnh như băng, giống khối đầu gỗ, Khương gia tiểu cô nương chủ động càng tốt hơn.

Tạ lão phu nhân cười tủm tỉm để Hoàng ma ma nhận lấy Tiểu Tửu đàn: "Ninh Bảo nha đầu có lòng, nghe người kiêu nói này, ta ngược lại thật ra nghĩ nếm thử thuốc này rượu có bao thần kỳ."

Nói xong, Tạ lão phu nhân chuyển hướng con trai, cười trêu ghẹo nói: "A Hành, người xem người ta tiểu cô nương quan tâm nhiều hơn người."

Định Quốc công Tạ Hành "..."

Tạ lão phu nhân cũng không có trông cậy vào lạnh con trai của Băng Băng sẽ đáp lại, nàng chỉ là muốn giúp tiểu cô nương này một thanh.

"Lão phu nhân ngài có thể hiện tại Khai Phong nhấm nháp."

Khương Nịnh Bảo nghe được Tạ lão phu nhân thân mật gọi nàng Nịnh Bảo nha đầu, con người dao động ra mím cười, khóe miệng không chịu được hơi vểnh một chút.

Định Quốc công Tạ Hành dáng người thẳng đứng tại trong hành lang ở giữa, nhìn xem mẫu thân cùng tiểu cô nương trò chuyện vui vẻ, vẻ mặt tươi cười, từ trước đến nay băng lãnh tâm nhiệm lên một tia ấm áp.

Nhưng nghĩ đến con nuôi vì giải trừ hôn ước, quỳ xuống bức bách mẫu thân đồng ý hành vi, Định Quốc công Tạ Hành trong mắt không chịu được hiển hiện một vòng sát khí.

"Tốt, tốt, Hoàng ma ma, nghe được Nịnh Bảo nha đầu không?" Tạ lão phu nhân nghiêng đầu nhìn thoáng qua Hoàng ma ma, nghĩ đến tiểu cô nương này sẽ trở thành vì con dâu của mình, nàng cười đến không ngậm miệng được.

Hoàng ma ma vẻ mặt tươi cười gật đầu: "Nô tỳ cái này mở ra vò rượu." Nói, nàng chỉ hơi dùng chút khí lực, liền đem Tiểu Tửu đàn bên trên giấy dán vuốt ve, một cổ ôn hòa mùi thuốc lẫn vào lấy mùi rượu từ nhỏ vò rượu sứ đóng chung quanh khe hở tản mát ra.

Chỉ là xuất ra mùi rượu, nghe ngóng nhưng lại làm kẻ khác toàn thân thư sướng.

Tạ lão phu nhân sợ hãi than nói: "Nghe được thuốc này mùi rượu, ta cảm giác mình toàn thân dễ dàng không ít, hận không thể tranh thủ thời gian uống một miệng lớn rượu thuốc thử một chút hiệu quả."

"Lão phu nhân, thuốc này rượu mỗi lần uống một chén nhỏ là đủ." Khương Ninh Bảo ở một bên dùng lời nhỏ nhẹ nói, trong lòng lại vì Tạ lão phu nhân thay đổi tín nhiệm cảm động.

Rượu thuốc thứ này , bình thường đều sẽ qua đi tìm đại phu giám định một phen, sẽ không tại chỗ nhắm nháp.

Tạ lão phu nhân hết lần này tới lần khác làm như vậy.

Khương Ninh Bảo không biết, Định Quốc công Tạ Hành cùng Tạ lão phu nhân hai người đã sớm biết nàng là Tấn Giang quán trà phía sau chủ tử, biết chắc nàng nhường một tay rượu ngon, bây giờ nghe được nàng nói đây là tự nhường rượu thuốc, tất nhiên là có chút chờ mong.

Hoàng ma ma đem cái bình bên trên vải dày cùng sứ đóng quăng ra, càng dày đặc mùi rượu bạo phát đi ra.

Tạ lão phu nhân hít thật sâu một hơi rượu thuốc hương.

"Nhanh cho ta rót rượu."

Hoàng ma ma cười nói: "Lão phu nhân đừng nóng vội, nô tỳ cái này cho ngài rót một ly rượu thuốc." Nói, nàng trước từ trong chậu đồng rửa tay lại lau khô, sau đó từ bàn trà xuất ra ba sạch sẽ chén nhỏ bằng sứ trắng, đổ ba chén rượu thuốc.

Rượu thuốc Thanh Triệt trong suốt, hiện lên màu vàng nhạt, mùi rượu ôn hòa nồng đậm, nghe ngóng làm người say mê, toàn thân sáng khoái.

"Ninh Bảo nha đầu, người bưng chén rượu cho A Hành thử một chút hiệu quả." Tạ lão phu nhân chỉ vào trên bàn trà một chén rượu thuốc, thời khắc không quên cho Khương Ninh Bảo chế tạo cơ hội.

"Được rồi, lão phu nhân."

Khương Ninh Bảo trên mặt lộ ra một vòng nụ cười vui mừng, bưng lấy một chén rượu thuốc quay người đi hướng Định Quốc công Tạ Hành, cười nhẹ nhàng nhìn thấy hần anh tuấn lạnh lẽo cứng rắn gương mặt, thanh âm chát chúa uyển chuyển: "Quốc Công Gia, mời nhắm nháp."

Nói xong, nàng hai tay đem rượu thuốc dâng lên.

Trong đó một cái cổ tay chỗ mang theo hồng ngọc vòng tay cực kì chói mắt, khiến cho người nhìn không được đem ánh mắt dừng lại tại nàng cặp kia trắng nõn non mịn tiêm tiêm tố thủ bên trên.

Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt có chút dèi, nhận lấy cái này chén rượu thuốc, nhạt tiếng nói.

"Cảm ơn!"

Khương Ninh Bảo hơi nhếch khóe môi lên một chút, trở về bưng thuốc về mình một chén rượu thuốc miệng nhỏ nhắm nháp, ánh mắt thỉnh thoảng rơi vào Định Quốc công Tạ Hành trên thân.

Càng xem càng hợp nàng tâm ý.

Định Quốc công Tạ Hành không do dự đem một chén nhỏ thuốc rượu uống hết.

Rượu thuốc vừa vào bụng, hần lập tức cảm nhận được một cỗ nhỏ xíu nhiệt lưu tại thể nội lưu động, ần ần còn có một tia nhỏ vụn đậm nhói, nhiệt lưu qua đi, nhói nhói biến mất, to to nhỏ nhỏ lại bí ẩn ám thương từng cái được chữa trị.

Nhất là bụng của hần, trước kia vừa ra chiến trường lúc nhất thời chủ quan trúng qua một độc tiễn, cuối cùng mạng hần cứng rắn vẫn còn sống, lại rơi hạ không cách nào trị tận gốc bệnh căn, bây giờ vèn vèn một chén nhỏ rượu thuốc, liền để hần cảm nhận được chữa trị Ánh rạng đông.

Định Quốc công Tạ Hành sát khí tràn ngập đầy mắt hiện lên một tia khiếp sợ.

Lúc này, cảm ơn lão phu nhân đã uống xong một chén rượu thuốc, cả người nhìn phảng phất trẻ mười mấy tuổi.

Hơn hai mươi năm qua, Tạ lão phu nhân một mực ốm đau quẩn thân, niên kỷ lớn dần, con mắt cũng có mắt mờ mao bệnh, bây giờ lại phát hiện, uống qua rượu thuốc về sau, toàn thân ấm áp, phi thường dễ chịu, con mắt dĩ nhiên khôi phục đến lúc tuổi còn trẻ thị lực, nhìn đồ vật không còn giống cách một tăng sa.

"Thuốc này rượu thật thần kỳ, ta hiện tại có loại bệnh trầm kha tán đi giành lấy cuộc sống mới cảm giác, thậm chí còn thấy rõ bên ngoài trên đại thụ chú chim non."

Tạ lão phu nhân tâm tình kích động kinh hô.

Nghe đến lão phu nhân, Hoàng ma ma trừng to mắt, hiển nhiên cũng chú ý tới Tạ lão phu nhân biến hóa, xem ra Khương Tứ tiểu thư đưa cái này vò nhỏ rượu thuốc trân quý dị thường, Hoàng ma ma vội vàng thận trọng đem đàn ăn mặn mới phong tốt.

Khương Nịnh Bảo mím môi cười một tiếng, rượu thuốc đương nhiên thần kỳ, nàng tại sản xuất cái này đàn rượu thuốc thời điểm cố ý giao phó rượu thuốc loại trừ thân thể tai họa ngầm thuộc tính.

"Nịnh Bảo nha đầu nhường rượu thuốc quả nhiên thần kỳ, Thượng Vân tửu phường giá trên trời rượu đều bị so đến vũng bùn bên trong."

"A Hành, người nói có đúng hay không?"

Tạ lão phu nhân tại tán dương Khương Nịnh Bảo thời điểm, cố ý tiện thể bên trên sẽ không lấy tiểu cô nương niềm vui khối băng tử.

Khương Ninh Bảo nhạy cảm đã nhận ra lão phu nhân dụng ý, khóe miệng nổi lên một vòng xán lạn nụ cười, cả người nhìn càng thêm xinh đẹp vô song, khiến cho người đời không ra ánh mắt.

Định Quốc công Tạ Hành thần sắc không có biến hóa chút nào, lời ít mà ý nhiều đánh giá.

"Rượu thuốc rất tốt."

"Lão phu nhân thích là tốt rồi, về sau ta lại cho vài hũ dưỡng sinh rượu thuốc cho ngài." Khương Ninh Bảo trong đầu đem Thượng Vân tử phường tư liệu qua một lần, tươi sáng cười một tiếng, hai con người chiếu sáng rạng rỡ.

Kinh thành cực ít người biết được thần bí nhất Thượng Vân tử phường màn sau chủ nhân là nữ chính Dương Thư Thanh, Dương Thư Thanh dựa vào lấy trùng sinh tiên tri, đạt được đời trước thuộc về 'Khương Ninh Bảo' cất rượu cổ phương.

Cổ phương sản xuất giá trên trời rượu đều là dưỡng sinh rượu.

Hiệu quả rất kinh diễm.

Dương Thư Thanh dựa vào giá trên trời rượu lung lạc không ít chỗ dựa, có thể nói cất rượu cổ phương là nữ chính trọng yếu nhất một cái bàn tay vàng.

Tạ lão phu nhân mặc dù tâm động, nhưng không muốn chiếm tiểu cô nương tiện nghi.

"Ninh Bảo nha đầu, thuốc này rượu ta theo Thượng Vân tử phường giá trên trời rượu giá cả nhiều hơn ba thành tính cho người được chứ?"

"Thêm bốn thành."

Định Quốc công Tạ Hành đột nhiên lạnh như băng mở miệng.

Khương Ninh Bảo lông mày nhíp tim nháy: "..."

Cái này ác hơn, giống như bạc là gió lớn thổi tới.

Tạ lão phu nhân đồng ý gật đầu: "A Hành nói bốn thành liền bốn thành, thuốc này rượu giá trị!"

"Lão phu nhân, không cần nhiều như vậy, thuốc này rượu dùng được liệu cũng không trân quý." Trân quý chính là nàng tự mang thần kỳ cất rượu kỹ năng, giao phó rượu thuốc thần kỳ thuộc tính.

Thượng Vân tử phường giá trên trời rượu một vò giá trị thiên kim, tại giá tiền này càng thêm bốn thành, ngấm lại liền khiến người đầu váng mắt hoa, Khương Ninh Bảo không muốn kiếm Tạ lão phu nhân bạc.

Hai cái muốn bao nhiêu cho bạc, một cái không đồng ý.

Hai bên cũng không nguyện ý nhượng bộ.

Hoàng ma ma thấy cảnh này, phi thường im lặng, thậm chí có chút muốn cười.

Cuối cùng Khương Ninh Bảo bất đắc dĩ cười một tiếng: "Lão phu nhân, Quốc Công Gia, thật sự không cần nhiều như vậy, nếu quả như thật muốn cho bạc, liền cho năm trăm lượng bạc ngân đi."

Nàng rượu thuốc chi phí thật sự rất thấp, chỉ là bình thường cất rượu đơn thuốc sản xuất ra, không giống Thượng Vân tử phường giá trên trời rượu, sản xuất quá trình phức tạp, còn cần dùng đến không ít trân quý dược liệu.

Bất quá vài hũ rượu thuốc, Khương Ninh Bảo thật sự không thèm để ý.

Nàng lại đưa đều đưa không đi ra.

Tạ lão phu nhân mặt mũi tràn đầy không đồng ý, nhưng ở Khương Ninh Bảo dưới sự kiên trì, bất đắc dĩ thỏa hiệp, trong lòng lại âm thầm quyết định dùng những phương thức khác đền bù Khương Ninh Bảo.

Định Quốc công Tạ Hành trong lòng cũng là như vậy nghĩ.

Lúc này, hẳn nhớ tới hồi phủ mục đích, quanh thân khí tràng trong nháy mắt lạnh lẽo: "Mẫu thân, Tạ Cảnh Dực ở đâu?"

Tạ lão phu nhân một ghen, nhin không được trừng sốt ruột con trai một chút, dĩ nhiên ngay trước tiểu cô nương nhắc lên tiểu cô nương trước vị hôn phu.

Khương Ninh Bảo nghe được Định Quốc công Tạ Hành hỏi nàng trước vị hôn phu hướng đi, ngược lại là không có cảm giác gì, nàng có chút nhú mày, đáy mắt hiện lên một vòng hiếu kì.

Tạ Cảnh Dực cũng không trong phủ, bằng không thì dưỡng phụ hồi phủ, hẳn cái này con nuôi sẽ không tới hiện tại cũng không có xuất hiện.

"Hẳn trước kia liền đi An Viễn Hầu phủ cầu hôn."

Tạ lão phu nhân nói lên cái này cháu nuôi tử, thần sắc mang theo một vòng lãnh đạm.

Định Quốc công Tạ Hành tuấn mặt trầm xuống, mặt mày sát khí bốn phía, đại đường mấy người đột nhiên cảm thấy một cỗ làm người ngạt thở cảm giác áp bách, may mắn cái này cảm giác áp bách không bao lâu lại biến mất không còn tăm hơi tung.

"Ta không đồng ý!"

Khương Ninh Bảo: ". . ."

Làm Tạ Cảnh Dực dưỡng phụ, Định Quốc công quả thật có không đồng ý quyền lợi.

Nhưng người ta hôm nay trước kia liền tới nhà đi cầu hôn, đoán chừng hiện tại cũng đã trao đổi thiệp canh, Định Quốc công không đồng ý đều đã hết thảy đều kết thúc.

"A Hành, người vì gì khác biệt ý?"

Tạ lão phu nhân kinh ngạc nhìn về phía con trai.

Tuy nói đối với cái này cháu nuôi tử có chút nản lòng thoái chí, nhưng chung quy vẫn là hi vọng hẳn tốt, đã hẳn thích An Viễn Hầu đích trường nữ, Tạ lão phu nhân cũng sẽ không phản đối.

Chỉ cần không phải Khương gia tiểu cô nương là được.

Khương gia tiểu cô nương thế nhưng là nàng dự định con dâu.

Định Quốc công Tạ Hành biểu lộ lạnh lẽo cứng rắn, ánh mắt đảo qua Khương Nịnh Bảo mặt, mi tâm có chút bồng nhúc nhích.

Thị lực vô cùng tốt Tạ lão phu nhân lại mắt sắc phát hiện, bưng tình đại ngộ, nguyên lai là bởi vì Khương gia tiểu cô nương, nàng cười hỏi: "A Hành, người có phải hay không lo lắng Nịnh Bảo nha đầu?"

Một bên Hoàng ma ma nghe cũng cười.

Định Quốc công Tạ Hành thần sắc không thay đổi, chấp nhận Tạ lão phu nhân suy đoán.

Khương Nịnh Bảo hai con người Ba Quang liễm diễm, nhếch miệng lên một vòng xinh đẹp nụ cười, có thâm ý khác mở miệng: "Quốc Công Gia, kỳ thật thế tử có khác trong lòng có thích người, ta là vui vẻ."

Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt nhìn về phía tiểu cô nương, hai người bốn mắt tương đối.

Tiểu cô nương hai mắt, Thanh Triệt sạch sẽ, là thật sự trừ vui vẻ bên ngoài không có một tia còn lại tình cảm, thanh âm hần băng lãnh khàn khàn hỏi: "Không thích?"

"Đúng vậy, không thích, lúc trước ta cùng thế tử hôn ước bất quá là ân cứu mạng, kết hai nhà chuyện tốt, qua nhiều năm như vậy, ta cùng thế tử chỉ có vài lần duyên phận, chưa nói tới nhiều cảm tình sâu đậm."

Nhất là vị này thế tử còn vong ân phụ nghĩa.

"Thế tử phái Triệu quản gia tới cửa từ hôn, ta là không quan trọng, chỉ là không cam tâm bị ép cho người ta thoái vị, thanh danh có hại thôi."

Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công tràn ngập sát khí hai mắt đối mặt, thẳng thắn thành khẩn nói.

Tạ lão phu nhân đã sớm biết Khương gia tiểu cô nương đối với cháu nuôi tử không có tình cảm gì, bây giờ nhìn nàng bộ này thần đờ đờ đáng vẻ, trong lòng vẫn rất cao hứng.

Nàng cháu nuôi tử cách làm xác thực làm người sợ run.

Lúc trước Tạ lão phu nhân liền không đồng ý hần tử hôn, biện pháp giải quyết không chỉ một, cháu nuôi tử lại tuyển một cái vô cùng tàn nhẫn nhất.

—— từ hôn

Từ hôn đối với nhà gái quá mức tàn nhẫn, nhất là nhà gái có chút vô tội, nhưng cháu nuôi tử lại khăng khăng muốn lui, thậm chí quỳ gối Vinh

Hỉ đường cửa chính một ngày một đêm, hẩn thân sinh cha mẹ trả hết cửa cầu tình, Tạ lão phu nhân chỉ có thể bị buộc bắt đắ dĩ gậ đầu.

Nàng thậm chí có chút hối hận lựa chọn Tạ Cảnh Dực nhận làm con thừa tự.

Định Quốc công Tạ Hành hiển nhiên không ngờ tới tiêu cô nương sẽ là như vậy lạnh nhạt vô vị, băng lãnh sâm nhiên khí tức ngưng một cái chớp mắt, lúc đầu muốn cho nàng chỗ dựa Tạ Hành lần nữa trầm mặc.

Nhưng nên tính số sách, hẩn vẫn là sẽ thanh toán.

"Bất quá, ta cùng thế tử nói qua, nghĩ cùng các người trở thành một người nhà." Khương Ninh Bảo hoạt bát cười một tiếng, cặp kia cực đẹp con người trực câu câu nhìn thấy Định Quốc công Tạ Hành đường cong lạnh lẽo cứng rắn khuôn mặt anh tuấn, ý vị thâm trường nói.

Tạ lão phu nhân nghe được Khương gia tiểu cô nương lời này trong nháy mắt hoàn hồn, nhin không được bật cười.

Khương gia tiểu cô nương thực sự là. . . Thật sự là không có chút nào thận trọng, bất quá, nàng thích.

Con trai quá đầu gỗ, chỉ có thể dựa vào con dâu chủ động.

Tạ lão phu nhân chẳng biết tại sao có chút chờ mong về sau hai người thành thân sau sinh hoạt, có Khương gia tiểu cô nương, con trai thời gian chắc chắn sẽ không buồn tẻ vô vị.

Định Quốc công Tạ Hành lại đột nhiên toát ra một câu: "Người muốn làm nữ nhi của ta?"

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Ta Làm Nàng Dâu Được Chứ?

Đại đường đột nhiên yên lặng, lư hương bên trong đàn hương lượn lờ, từng sợi khói trắng xoay một vòng mà xoay quanh thẳng lên.

Người muốn làm nữ nhi của ta. . .

Nghe nói như thế, Khương Ninh Bảo nụ cười cứng đờ, tinh xảo nhu khuôn mặt đẹp bên trên hiện lên một vòng ngạc nhiên, giống như bị người giội cho một cái bồn lớn nước lạnh, từ đầu lạnh tới chân.

Cái này đầu óc chậm chạp đầu gỗ.

Không, nói đầu gỗ vẫn là sĩ cử hấn, theo Khương Ninh Bảo, Định Quốc công chính là một khối gỗ mục.

Nàng biểu hiện như vậy rõ ràng, còn cố ý dùng ánh mắt trêu chọc một chút Định Quốc công, chẳng lẽ nàng chọc người kỹ xảo kém như vậy?

Khương Ninh Bảo ở trong lòng hung hăng tỉnh lại một phen.

Lý luận cùng thực tiễn chênh lệch, khác nào một đạo lạch trời.

Về sau nhất định phải tại Định Quốc công trên thân siêng năng luyện tập, nhất thiết phải đem khối này đầu óc chậm chạp gỗ mục cầm xuống.

Khương Ninh Bảo càng bị áp chế thì bùng nổ càng mạnh.

Khi nữ nhi. . . Không tồn tại, mục tiêu của nàng là làm vợ của hắn.

Các loại gả cho hắn sau. . . Hừ hừ.

Chính sướng nghĩ nhi tử cùng Khương gia tiểu cô nương cưới sau đẹp ngày tốt lành Tạ lão phu nhân cả kinh run run một chút, bưng chén trà tay run run, chén trà bên trong nước trà tung tóe mấy giọt ra.

Nàng nhìn qua cái này anh tuấn cao lớn, lần làm nàng kiêu ngạo con trai, chưa từng như vậy sốt ruột qua.

"Khụ khụ, A Hành, kỳ thật thành người nhà còn có một loại khác phương thức."

Tử như khi vợ người.

Tạ lão phu nhân cố ý liếc nhìn lạnh nhạt tự nhiên Khương gia tiểu cô nương, uyển chuyển nhắc nhở.

Con trai quá đầu gỗ, nàng cái này làm mẹ thao toái tâm.

Định Quốc công Tạ Hành chân mày nhíu chặt, ánh mắt rơi xuống tiểu cô nương bạch bạch tịnh tịnh khuôn mặt nhỏ, mi tâm vắn ba phần, lạnh giọng không hiểu: "Khi Quốc Công phủ đại tiểu thư không tốt?"

Hoàng ma ma ghen hòng nhìn trần trối, khóe miệng giật một cái, đột nhiên có chút đồng tình Khương gia tiểu cô nương, Quốc Công Gia đến cùng nhiều chấp nhất muốn Khương Tứ tiểu thư khi nữ nhi.

Khương Nịnh Bảo trầm ngâm một lát, đột nhiên nhớ lại Định Quốc công rất ít vào kinh thành thành, một mực đợi tại Tây Giao đại doanh, nàng cùng Tạ thế tử từ hôn cùng nàng buông lời muốn gả Định Quốc công bất quá là mấy ngày nay chuyện phát sinh.

Trong nội tâm nàng bỗng nhiên hiển hiện một cái không thể tưởng tượng nổi suy đoán, một đôi cực đẹp con người trực câu câu nhìn thấy Định Quốc công góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuần tú, khóe môi hiển hiện một vòng giả hoạt nụ cười.

"Quốc Công Gia, ngài có thể nghe qua kinh thành gần nhất huyệt não nhốn nháo lời đồn?"

Định Quốc công hình như có nghi hoặc tiểu cô nương vì sao đột nhiên như vậy hỏi, nhưng bộ mặt lạnh lẽo cứng rắn đường cong hơi có vẻ nhu hòa một chút, lắc đầu nhạt tiếng nói: "Chưa từng nghe thấy."

Lần này Tạ lão phu nhân cùng Khương Ninh Bảo đồng thời nhẹ nhàng thở ra, nhưng lại cùng nhau im lặng.

Náo loạn nửa ngày, chính chủ dĩ nhiên hoàn toàn không biết gì cả.

"Khụ khụ, A Hành, kinh thành gần nhất huyệt não dư luận xôn xao lời đồn cùng người có lớn lao liên quan." Tạ lão phu nhân nâng chén trà lên nhấp một ngụm trà ép một chút, đẩy mắt ranh mãnh mở miệng.

Định Quốc công Tạ Hành bị mẫu thân thấy lưng cứng ngắc, môi mỏng nhấp thành một đường thẳng, mặt mày lạnh mấy phần: "Cái gì liên quan?"

"Lão phu nhân, cái này vẫn là ta tới nói đi." Khương Ninh Bảo sóng mắt lưu chuyển, âm giọng thì thầm mở miệng, trắng nõn tinh xảo trên mặt dao động ra một vòng xinh đẹp động lòng người nụ cười.

Tạ lão phu nhân cười tủm tỉm liếc qua đầu gối con trai, ngẫm hiểu lẫn nhau gật đầu: "Hừm, Ninh bảo nha đầu nói phù hợp."

Định Quốc công Tạ Hành trong lòng hiển hiện một vòng vi diệu cảm xúc.

"Quốc Công Gia, kỳ thật kinh thành lời đồn đại. . ." Khương Ninh Bảo ngữ điệu kiêu nhuyển, đem lời đồn đại tiền căn hậu quả êm tai nói, hai con người lại trực câu câu chú ý Định Quốc công thần sắc.

"Cho nên, ta đối với khi con gái của người không hứng thú, ta chỉ muốn khi vợ người." Khương Ninh Bảo nói xong, trên mặt nổi lên một vòng đỏ ửng, gợn gàng dứt khoát trước mặt mọi người thổ lộ.

Đời trước độc thân đến chết, đời này nàng quyết định thực lực đuổi theo phu.

Khương Ninh Bảo nội tâm kích động.

Hoàng ma ma khóe mắt giật một cái, Khương gia tiểu cô nương bề ngoài nhìn nhu nhu nhược nhược, nhưng hành vi cử chỉ lại có chút quả quyết, chân chính thuyết minh cái gì gọi là người không thể xem bề ngoài.

Tạ lão phu nhân kém chút không có bị nước miếng của mình sang đến, cái này Khương gia tiểu cô nương quá mạnh, dĩ nhiên. . . Dĩ nhiên ở trước mặt nàng nói muốn làm A Hành nàng dâu.

Nhưng trong lòng lại nhịn không được vì nàng tán một tiếng tốt.

"A Hành, Ninh Bảo nha đầu là cô nương tốt, nàng không sợ người trên thân sát khí, người liền không suy tính một chút?" Tạ lão phu nhân ho nhẹ một tiếng, nhịn không được vì Khương Ninh Bảo nói chuyện.

Tiểu cô nương dĩ nhiên muốn làm vợ hẳn. . . Mẫu thân còn ở bên cạnh cổ động hát đệm.

Bị vợ vàng không kịp chuẩn bị tỏ tình Định Quốc công Tạ Hành lưng bỗng dựng cứng đờ, mặt không thay đổi khuôn mặt tuần tú kém chút rạn nứt, ánh mắt nhịn không được hướng tiểu cô nương nhìn lại, ánh mắt một

mực định tại Định Quốc công trên thân Khương Ninh Bảo theo bản năng hướng hẳn lộ ra một vòng nụ cười xán lạn.

"Quốc Công Gia, ta làm ngài nàng dâu được chứ?" Kiều nhuyển thanh âm bên trong mang theo một vòng làm nũng hương vị.

". . ."

Định Quốc công Tạ Hành lạnh như băng khuôn mặt tuần tú nhìn không ra một tia biểu lộ, trong đầu lại trống rỗng, tim phanh phanh trực nhảy, tựa hồ có cái gì vô cùng sống động.

Hắn kéo căng tiếng lòng, khuyên bảo mình tiểu cô nương chỉ là nhất thời váng đầu, liền giả bộ bình tĩnh dời ánh mắt, trong lòng có loại chạy trốn chết xúc động, nhưng lòng bàn chân của hắn lại lớn cái đinh giống như, quả thực là không có di động một bước.

Trong đại đường một mảnh lặng im.

Tạ lão phu nhân có chút hăng hái chờ đợi con trai đáp lại.

Thật lâu đợi không được trả lời, cảm ơn trong lòng lão phu nhân gấp không được, nhịn không được thêm một mồi lửa: "A Hành, chẳng lẽ người để ý Ninh Bảo nha đầu từng là cảnh dục vị hôn thê?"

Định Quốc công Tạ Hành khóe môi kéo căng quá chặt chẽ, vô ý thức lắc đầu, thanh âm khàn khàn thâm trầm: "Không phải."

"Người đến cùng tại cố kỵ cái gì?"

Tạ lão phu nhân truy vấn.

Định Quốc công Tạ Hành mở ra cái khác ánh mắt, nhạt tiếng nói: "Chúng ta không thích hợp." Cái này vừa nói, đáy lòng của hắn hiển hiện một tầng thất lạc, tim giống chặn lại một đoàn bông.

Đúng vậy, không thích hợp.

Hắn lớn tuổi cô nương tròn vẹn mười hai tuổi, cái tuổi này đủ để làm cha của tiểu cô nương.

Hắn. . . Hắn không nghĩ tiểu cô nương tương lai hối hận.

Tạ lão phu nhân tâm lạnh một nửa, con trai quá phiến lòng, nàng cái này làm mẹ quả thực thao nát tâm.

Khương Ninh Bảo ánh mắt một mực rơi vào Định Quốc công trên mặt anh tuấn, không bỏ qua hẳn biểu lộ biến hóa rất nhỏ, trong lòng âm thầm cười trộm, cường hãn như thế Định Quốc công tại tình cảm trước mặt còn là một Tiểu Bạch tân thủ, Tạ lão phu nhân truy vấn, sẽ chỉ làm cái này không có khai khiếu gỗ mục lùi về vỏ bọc bên trong.

Là thời điểm đến phiên nàng ra sân.

Khương Ninh Bảo tiếp tục không ngừng cố gắng, tế ra đại sát khí.

"Quốc Công Gia, hiện tại bên ngoài sớm đã truyền khắp ta buông lời giả tin tức của ngài, cho nên, ta nếu là không thể giả cho ngài, chỉ có thể cắt tóc làm ni cô."

Nói xong, một đôi mắt vô cùng đáng thương nhìn thấy Định Quốc công Tạ Hành, trong mắt nổi lên một vòng ủy khuất nước mắt.

Khương Ninh Bảo dung mạo xinh đẹp động lòng người, tổng cho người ta một loại điềm đạm đáng yêu vận vị, lần này thật sự giả thành đáng thương đến, càng thêm yếu đuối có thể lẫn , khiến cho lòng người sinh trù mến, hận không thể lập tức đem người ôm vào lòng hảo hảo an ủi một phen.

Định Quốc công Tạ Hành hô hấp trì trệ, tim phảng phất bị nhẹ nhàng va vào một phát, nổi lên một tia gợn sóng, hăn đôi môi mấy không thể xem xét giật giật, yết hầu trên dưới nhấp nhô hai lần.

"Không làm ni cô, ta cưới người!"

Cái này vừa nói, Định Quốc công Tạ Hành lại có loại hết thảy đều kết thúc, cảm giác như trút được gánh nặng, không có chút nào khó chịu, hăn xem nhẹ đáy lòng dị dạng, chỉ ngậm bực mình cân nhắc không chu toàn, kém chút bức tiểu cô nương đi làm ni cô.

Tiểu cô nương bị hăn con nuôi tổn hại thanh danh, nhất thời xúc động nói muốn gả hăn, bị người truyền ra ngoài, huyên não dư luận xôn xao, bây giờ chỉ còn lại gả cho hăn một con đường.

Nếu như hăn không cưới, tiểu cô nương đời này đều hủy hoại.

Hăn nhất định phải chịu trách nhiệm.

Định Quốc công Tạ Hành ở trong lòng vì chính mình tìm cái lý do.

Khương Nịnh Bảo trừng to mắt, kinh hỉ đến quá nhanh, nàng kém chút bị cái này kinh hỉ lớn đập mộng.

"Ngài xác định?"

Định Quốc công Tạ Hành trầm mặc nửa ngày, mỗi chữ mỗi câu nghiêm nghị nói: "Ta sẽ phụ trách."

Khương Nịnh Bảo: "..."

Tốt a, là nàng nghĩ quá nhiều, tuy nói sử điếm chút mưu kế, nhưng Định Quốc công đồng ý cưới nàng là được, trước cưới sau yêu cũng không tệ, vừa thấy đã yêu tình cảm quá mức phiêu hốt, dễ dàng phù dung sớm nở tối tàn, Khương Nịnh Bảo còn là ưa thích tế thủy trường lưu tình cảm.

Dạng này tình cảm lâu dài hơn.

Khương Ninh Bảo vui vẻ nhếch lên khóe miệng, đuôi lông mày khóe mắt đều là nụ cười, toàn thân trên dưới tràn đầy vui sướng khí tức, rền sấm khi còn nóng hổi.

"Cho nên, chúng ta lúc nào đính hôn?"

Tạ lão phu nhân rốt cục đạt được con trai đáp lại, nhin không được lộ ra một vòng kích động nụ cười vui mừng, nghe Khương gia tiểu cô nương hỏi một chút, không kịp chờ đợi nói.

"A Hành, nếu như người không có ý kiến, ta ngày mai trước đi một chuyến Thanh Thủy Tự tuyển ngày tháng tốt định ra hôn kỳ, sau đó tiến cung vì người cùng Ninh Bảo nha đầu mời cưới."

Khương gia tiểu cô nương tốt như vậy, không tranh thủ thời gian cho con trai định ra, Tạ lão phu nhân đi ngủ đều không an lòng.

Thánh chỉ tứ hôn, cố ý đi Thanh Thủy Tự tuyển thời gian, không một hiển lộ rõ ràng Tạ lão phu nhân đối với Khương Ninh Bảo coi trọng.

Khương Ninh Bảo kinh ngạc lại cảm động.

Định Quốc công Tạ Hành mắt nhìn vui vẻ tiểu cô nương, nhịp tim lần nữa không khỏi gia tốc, đáy mắt lãnh ý tán đi: "Được."

Hai người việc hôn nhân ngay tại hai bên lần thứ nhất gặp mặt định xuống dưới.

Tuy nói chỉ là miệng định ra, nhưng thánh chỉ tứ hôn về sau, nên cho sính lễ tuyệt sẽ không ít, đây chính là con trai đời này duy nhất thê tử, Tạ lão phu nhân phi thường trọng thị.

Buổi trưa, Tạ lão phu nhân lưu lại Khương Ninh Bảo dùng cơm trưa, vui sướng ăn một bữa ăn trưa, rồi đi thời điểm, Tạ lão phu nhân đưa Khương Ninh Bảo một bộ trân quý đồ trang sức, cười tủm tỉm gọi con trai tặng người hồi phủ.

Mục đích cuối cùng nhất liền là muốn làm cho tất cả mọi người biết được, con của nàng danh hoa đã có chủ.

Tin tưởng Khương gia tiểu cô nương sẽ nắm chặt cơ hội này.

Một cái buổi trưa công phu, Định Quốc công phủ từ trên xuống dưới đã biết được hôm nay đứng tại Quốc Công Gia bên người yếu đuối mỹ lệ nữ tử là thế tử gia trước vị hôn thê Khương Tứ tiểu thư.

Theo Triệu quản gia lộ ra, lão phu nhân đã lên tiếng, Khương Tứ tiểu thư sẽ là bọn hãnh Định Quốc công phủ tương lai nữ chủ nhân.

Lần này Định Quốc công phủ bọn hạ nhân nổ tung, dồn dập hít sâu một hơi.

Tương lai nữ chủ nhân.

Chẳng phải là nói Khương Tứ tiểu thư muốn gả người là Quốc Công Gia.

Chỉ có Định Quốc công mang về Hắc Y thân vệ vẫn như cũ bình tĩnh, bọn hãnh tại cửa phủ thì có dự cảm, bây giờ lão phu nhân kiểu nói này, bất quá là chứng thực mà thôi.

Khương Tứ tiểu thư xuất thân Trường Ninh Bá phủ, người thoải mái chất tốt, cùng Quốc Công Gia rất xứng đôi.

Có lẽ có người tự mình nghị luận Khương Tứ tiểu thư từng là thế tử trước vị hôn thê, không xứng với Quốc Công Gia, nhưng hai người đều đã

lui thân, kết hôn các không liên quan, một lần nữa nghị thân rất bình thường.

Tại Hắc Y thân vệ tâm Trung Quốc công gia mới là bọn hãn chân chính chủ tử, bây giờ chủ tử chung thân đại sự có rơi vào, bọn hãn cao hứng cũng không kịp.

Cái nào lại so đo cái gì có hợp hay không lễ pháp.

To như vậy Định Quốc công phủ hạ nhân rất nhiều, đại bộ phận đều chia hai phái, trung với Quốc Công Gia một phái, trung với thế tử một phái khác, tin tức này vừa truyền tới, có người vui vẻ, có người sầu.

Tạ thế tử làm Định Quốc công phủ người thừa kế duy nhất, đi theo cùng trung tâm người của hãn rất nhiều, vài ngày trước nghe được bị thế tử từ hôn Khương Tứ tiểu thư buông lời muốn gả cho Định Quốc công, bọn hãn toàn vẹn không thèm để ý, xem thường.

Muốn gả Định Quốc công nữ tử sao mà nhiều, cuối cùng còn không phải cuối cùng đều là thất bại.

Nhưng bây giờ không giống.

Khương Tứ tiểu thư là lão phu nhân chính miệng định ra đến con dâu, chỉ đợi tới cửa hạ sính viết hôn thư.

Một ngày này, Tạ thế tử đã đính hôn, Quốc Công Gia việc hôn nhân cũng có rơi vào.

Các loại Khương Tứ tiểu thư đến Quốc Công phủ, sinh hạ Quốc Công Gia con cái, nơi nào còn có thế tử gia vị trí.

Hết lần này tới lần khác lúc này, Tạ thế tử đi An Viễn Hầu phủ cầu hôn, còn chưa trở về, bọn hãn những này trung với thế tử hạ nhân chỉ có thể

biệt khuất nhìn xem trong phủ những người ở khác cao hứng reo hò, nụ cười cứng nhắc miễn cưỡng.

Bị bọn hạ nhân nhớ thương Tạ thế tử đánh thẳng đạo hồi phủ, mới vừa ra lò vị hôn thê Dương Thư Thanh cũng đi theo cùng một chỗ đến Định Quốc công phủ bái kiến Tạ lão phu nhân.

Trùng hợp chính là, vì cho Tạ lão phu nhân lưu cái ấn tượng tốt, Dương Thư Thanh cùng Khương Ninh Bảo dĩ nhiên không hẹn mà cùng tại một ngày này đồng thời lựa chọn đưa rượu trân quý nhất rượu.

Một cái tự nhường rượu thuốc, một cái là Thượng Vân tửu phường giá trên trời dưỡng sinh rượu.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, cảm tạ Bá Vương thân, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Phạt Kinh Cùng Oan Gia Ngõ Hẹp

Cuối mùa xuân buổi chiều, ánh nắng ấm áp, chầm chậm xuyên gió thổi qua, khiến cho người lần cảm giác dễ chịu.

Khương Nịnh Bảo đang cùng Định Quốc công Tạ Hành cùng nhau đi tới cửa chính, nàng tâm tình có chút vui vẻ, bước chân nhẹ nhàng, đuôi lông mày khéo mắt đều là ý cười, giống như một gốc nở rộ bông hoa, tản ra mê người hương thơm.

Định Quốc công Tạ Hành cái này lãnh khốc lại ngây thơ nam nhân dù là tâm trí lại kiên định, liên tục nói với mình, hẳn là vì phụ trách mới đáp ứng cưới tiểu cô nương, nhưng nghĩ đến bên cạnh tiểu cô nương có một ngày sẽ trở thành tiểu thê tử của hắn, đáy lòng không khỏi nổi lên một tia dị dạng gợn sóng.

Hai người sóng vai tiến lên, khí tức hài hoà.

Nam nhân anh tuấn thẳng tắp, nữ tử nhỏ nhắn xinh xắn mỹ lệ, dương cương lãnh khốc cùng ôn nhu dịu dàng hai loại khí chất cực hạn, trên người bọn hắn hiện ra đến phát huy vô cùng tinh tế.

Trong phủ hạ nhân xa xa liếc trộm vị này Quốc Công phủ tương lai nữ chủ nhân, ánh mắt đồng đều mang theo vui sướng cùng cung kính, chỉ có trung tâm Tạ thế tử hạ trong lòng người phức tạp.

Kỳ thật Khương Tứ tiểu thư thật sự rất tốt, dịu dàng mỹ mạo, khí chất đặc biệt.

Không biết thế tử tại sao lại từ hôn.

Có lẽ An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư tương đối có mị lực?

"Quốc Công Gia, người nhàn rỗi thích làm cái gì?" Khương Nịnh Bảo khóe môi mang theo ý cười, dùng lời nhỏ nhẹ hỏi, bên cạnh gõ bên cạnh đây Định Quốc công thói quen sinh hoạt cùng yêu thích.

"Sao phật kinh?"

Định Quốc công Tạ Hành bước chân dừng lại, chần chờ một chút trả lời, thanh âm hoàn toàn như trước đây lạnh lẽo cứng rắn trầm thấp.

Khương Nịnh Bảo chinh lăng, không nghĩ tới Định Quốc công nhàn hạ tiêu khiển lại là sao phật kinh, nghĩ lại, Định Quốc công trừ dựa vào từng khai quang phật châu áp chế sát khí, tụng kinh niệm Phật hoặc là sao phật kinh cũng có tĩnh tâm cùng ổn định sát khí tác dụng.

Tâm mắt của nàng rơi vào Định Quốc công thủ đoạn gỡ tử đàn phật châu vòng tay bên trên, trong đầu không tự chủ nào bỏ một xuất hồn thân quanh quần sát khí Định Quốc công bưng một trường lạnh lẽo cứng rắn như đao anh tuấn khuôn mặt, thẳng tắp ngồi ở bàn bên cạnh nghiêm túc thành kính sao phật kinh tràng cảnh.

Khương Nịnh Bảo tâm thần rung động, tim trong nháy mắt như bị cái gì đánh trúng, bịch bịch nhảy loạn.

Định Quốc công Tạ Hành nhạy cảm cảm nhận được tiểu cô nương dị dạng, dừng bước lại nghiêng đầu nhìn chăm chú nàng, trầm thấp thanh âm lạnh như băng mang theo một vẻ quan tâm.

"Người không thoải mái?"

Khương Ninh Bảo khuôn mặt đỏ lên, nàng vậy mà tại Quốc Công Gia trước mặt suy nghĩ lung tung, liền vội vàng lắc đầu.

"Ta không sao, Quốc Công Gia, có thể đưa một bản người sao phật kinh cho ta không?" Nói xong, Khương Ninh Bảo một đôi cực đẹp con người trực câu câu nhìn thấy Định Quốc công, trong mắt đầy tràn chờ mong.

Định Quốc công Tạ Hành đáy mắt lướt qua một vòng do dự, hần bình thường sao phật kinh đồng đều dính sát khí, nhưng nghĩ đến tiểu cô nương cũng không thụ sát khí ảnh hưởng, liền gật đầu, "Được."

Dứt lời, hần đưa tới đi theo Hắc Y thân vệ phân phó một tiếng, Hắc Y thân vệ lặng yên không tiếng động rời đi, không đến thời gian một chén trà, Hắc Y thân vệ trở về, lấy ra một bản Định Quốc công tự tay sao « Kim Cương Kinh ».

Định Quốc công Tạ Hành nhìn thấy bản này « Kim Cương Kinh », lại là hần năm năm trước năm sao phật kinh, hơi hơi ngần ra, lập tức đưa cho bên cạnh tiểu cô nương.

"Người muốn phật kinh."

Khương Ninh Bảo khóe miệng nhếch lên, từ trong tay hần tiếp nhận phật kinh, tràn ngập chờ mong lật ra xem xét, trợn mắt hốc mồm.

Trên kinh Phật chữ cường tráng mạnh mẽ, nét chữ cứng cáp, sắc bén lẳng lẹ, lộ ra khí thế một đi không trở lại cùng sát khí ngất trời.

Chữ như người.

Định Quốc công chiêu này cứng cáp hữu lực, khí khái lộ ra chữ tốt khiến Khương Ninh Bảo tán thưởng không thôi.

Nhưng đây là phật kinh, đem phật kinh sao thành như vậy sát khí tràn ngập, trừ Định Quốc công, sợ là không có người nào.

Khương Ninh Bảo ở trong lòng yên lặng hít một tiếng.

Nếu như là người khác, nhất định sẽ bị người hiểu lầm khinh nhờn Phật Tổ, nhưng Định Quốc công là ngoại lệ, sao chép phật kinh dính vào sát khí, cũng không phải là bản ý của hắn.

Có lẽ sao chép phật kinh thật sự có thể hóa giải hấn sát khí.

Phật Tổ từ bi, phổ độ chúng sinh.

Nhìn thấy tiểu cô nương tại chỗ liền lật ra phật kinh, từ trước đến nay vững như bàn thạch Định Quốc công nhìn không được đem ánh mắt định tại nàng kiều đẹp bên mặt bên trên, đáy lòng dĩ nhiên hiển hiện một tia khẩn trương.

Đây là chuyện xưa nay chưa từng có.

Định Quốc công trong lòng giật mình.

Khương Ninh Bảo điềm nhiên như không có việc gì đem « Kim Cương Kinh » khép lại, quyết định sau khi trở về, đem bản này phật kinh dùng hộp cất giữ, nàng hướng Định Quốc công nhoẻn miệng cười: "Phật kinh rất tốt, ta rất thích."

Định Quốc công Tạ Hành đã khôi phục tinh táo, phảng phất vừa rời khẩn trương là ảo giác, nhạt âm thanh: "Ân."

"Ta am hiểu cất rượu, mấy năm này nhường không ít, sáng mai đưa người vài hũ, có qua có lại, không thể cự tuyệt." Khương Ninh Bảo mỉm

cười nhìn thấy Định Quốc công, gương lên trong tay phật kinh, giọng điệu có chút nhẹ nhàng nói.

"Được."

Định Quốc công Tạ Hành chần chờ một chút gật đầu.

Khương Ninh Bảo trong lòng cao hứng, nàng cố ý đùa nghịch điểm chút mưu kế, trước từ đưa rượu bắt đầu, nhuần vật im ắng xâm nhập cuộc sống của hắn, để Định Quốc công một chút xíu quen thuộc sự tồn tại của nàng.

"Quốc Công Gia, người bình thường viết số con phải chăng cũng sẽ dính vào sát khí?" Khương Ninh Bảo tò mò hỏi.

"Sẽ không, phật kinh là ngoại lệ."

Định Quốc công Tạ Hành bước chân dừng lại, nhật tiếng nói.

Sao phật kinh lúc, hắn cũng sẽ không áp chế trên thân sát khí, cho nên phật kinh chữ mới có thể dính vào nồng đậm sát khí, đưa tiểu cô nương « Kim Cương Kinh » nhưng là năm năm trước sao, sát khí tán đi không ít.

Nhưng người bên ngoài vẫn như cũ không thể khoảng cách gần đọc qua.

Nhất là nữ tử, dễ dàng bị phật kinh trong câu chữ sát khí xâm nhập.

"Thì ra là thế, Quốc Công Gia, người bình thường trừ sao phật kinh, sẽ còn làm cái gì?" Khương Ninh Bảo đem phật kinh thu nhập nơi ống tay áo, tiếp tục hào hứng dạt dào hỏi thăm cuộc sống của hắn quen thuộc.

"Luyện võ."

Định Quốc công Tạ Hành bộ pháp trầm ổn hướng phía trước đi, nhạt âm thanh trả lời.

Khương Ninh Bảo nhãn tình sáng lên: "Có thể luyện ra nội lực sao?" Tận thế thời điểm, không khác có thể nàng tu luyện chính là các lớn căn cứ công bố ra cổ võ công pháp.

Tiệc nuôi chính là đời này thai xuyên qua về sau, cha mẹ sủng ái, chung quanh phục thị tỳ nữ bà tử thì có mười mấy, không cách nào vụng trộm luyện võ, chỉ có thể tự mình sản xuất rượu thuốc rèn luyện nội tình, đừng nhìn nàng bề ngoài nhu nhu nhược nhược, gió thổi qua liền ngã bộ dáng, kỳ thật nàng có thể tay không tắc sắt đánh bại bảy tám cái nam tử thân thể cường tráng.

Nếu không phải nàng bảy tuổi năm đó nhất thời ngửa tay, vung roi quấy đảo một cây đại thụ, hù dọa cha mẹ, mẫu thân Dương thị cũng sẽ không nhìn chăm chăm nàng học tập đại gia khuê tú lễ nghi.

Khương Ninh Bảo trong lòng thôn thức không thôi.

"Tư chất rất tốt có thể."

Định Quốc công nhạt âm thanh trả lời.

Khương Ninh Bảo ám đạo, triều Đại Việt võ tướng đều sẽ tập võ, nghe Quốc Công Gia, cũng không phải là ai đều có thể tu luyện ra nội lực, cái này cùng nàng biết cổ võ công pháp đồng dạng, trầm ngâm một lát, Khương Ninh Bảo thử thăm dò: "Quốc Công Gia, người cảm thấy nữ tử luyện võ có được hay không?"

Tại cổ đại, nam tử phần lớn hi vọng mình chính thể trình tinh hiền thực, tiểu thiếp ôn nhu Tiểu Ý.

Nhưng tướng môn hồ nữ cũng không ít.

Kỳ thật Khương Ninh Bảo cũng không muốn khi một cái trung quy trung củ, nuôi dưỡng ở khuê phòng bên trong tiểu thư khuê các, nàng càng thích tiên y nô mã, tùy tâm theo muốn sinh hoạt, phần ngoại lệ hương thế gia xuất thân mẫu thân Dương thị lại hi vọng nàng làm cái dịu dàng hiền thực quý nữ, xuất giá sau coi là người người xứng tưng thế tử phu nhân.

Định Quốc công bước chân ngừng lại, lẳng lẳng nhìn chăm chú lên nàng kiều đẹp dung nhan.

"Người nghĩ luyện võ?"

Khương Ninh Bảo đáy mắt hiện lên một vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới Định Quốc công dĩ nhiên cho là nàng nghĩ luyện võ, nàng lập tức đá xà tùy côn bên trên, màu hồng đào cánh môi có chút vênh lên một chút.

"Có thể chứ?"

Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt tại nàng kiều đẹp động lòng người trên mặt dừng lại một cái chớp mắt, nhớ tới tiểu cô nương nói qua Thụy Vương phủ Tiểu vương gia bên đường chặn người sự tình, gật đầu: "Có thể."

Tiểu cô nương ngày thường một bộ tốt dung mạo, vạn vừa gặp phải nguy hiểm, cũng có năng lực tự bảo vệ mình.

"Quốc Công Gia, về sau xin chỉ giáo nhiều hơn."

Khương Ninh Bảo cười giả dối, nàng quả nhiên thông minh, lại cho mình chế tạo một cái bồi dưỡng tình cảm cơ hội tốt.

Định Quốc công Tạ Hành gật đầu.

"Quốc Công Gia, ta từ nhỏ liền có một loại năng lực, sử dụng phổ thông cất rượu đơn thuốc ủ ra đến rượu hiệu quả rất thần kỳ, người cần phải

nhớ giúp ta bảo thủ bí mật này." Khương Ninh Bảo hạ giọng, mềm mại nhu nhợc mở miệng.

Hôm nay đưa một vò rượu thuốc cho Tạ lão phu nhân, Khương Ninh Bảo đã làm tốt bại lộ chuẩn bị.

"Được."

Định Quốc công Tạ Hành con người rụt rụt, một tia rõ ràng cảm xúc tại sát khí tràn ngập đáy mắt lướt qua, bộ mặt lạnh lẽo cứng rắn đường cong không tự chủ nhu hòa một tia.

"Tấn Giang trong quán trà hoa tửu cũng là ta nhượng, chỉ là những đóa hoa này rượu đều thêm qua nước, hiệu quả cũng không kinh diễm, không cách nào cùng Thượng Vân tửu phường giá trên trời rượu so sánh."

Khương Ninh Bảo cười khanh khách nói.

"Ta biết." Định Quốc công Tạ Hành nhạt tiếng nói.

Khương Ninh Bảo: ". . ."

Hai người sóng vai tiếp tục hướng phía trước đi, hứa là bởi vì Định Quốc công trên thân quanh quần sát khí, tất cả hạ nhân đều nhượng bộ lui binh, chỉ có Khương Ninh Bảo nét mặt tươi cười như hoa nói chuyện với Định Quốc công.

Định Quốc công phủ hạ nhân nhìn về phía Khương Ninh Bảo ánh mắt tràn đầy kính nể.

Trách không được lão phu nhân nói, Khương Tứ tiểu thư sẽ là Quốc Công phủ tương lai nữ chủ nhân, chỉ có Khương Tứ tiểu thư có thể dễ dàng như vậy tự nhiên tới gần Định Quốc công.

Cho nên Khương Tứ tiểu thư là đặc thù.

Xuân Hỉ trong tay ôm một cái tinh xảo hộp, xa xa đi theo phía sau, không dám áp quá gần, khẽ dựa gần tựa như một đầu cá chết chìm, ngạt thở khó chịu.

Một bên Triệu quản gia nhìn thoáng qua Xuân Hỉ trắng bệch sắc mặt, cười cười: "Cảm thấy khó chịu, chúng ta có thể lại cách xa một chút, Quốc Công Gia sẽ không để ý."

Xuân Hỉ ngượng ngùng đỏ mặt.

"Cảm ơn Triệu quản gia."

Triệu quản gia cố ý chậm dần bước chân, khoảng cách Định Quốc công lại xa một chút, Xuân Hỉ sắc mặt tốt hơn nhiều.

Lại dáng dấp đường cũng có đi cho tới khi nào xong thôi, Khương Ninh Bảo nhìn qua gần trong gang tấc cửa chính, tâm trong lặng lẽ thờ dài, các loại lên xe ngựa, liền không thể cùng Định Quốc công khoảng cách gần như vậy nói chuyện với nhau.

Có lẽ là Khương Ninh Bảo oán niệm quá lớn, nàng cùng Định Quốc công Tạ Hành bước ra đại môn lúc, đi An Viễn Hầu phủ cầu hôn Tạ thế tử vừa lúc ở thời điểm này trở về.

Ngóng nhìn cách đó không xa trùng trùng điệp điệp hộ vệ, nhất là dẫn đầu vị kia giục ngựa vọt vàng chạy tới người mặc một bộ màu đỏ sậm ngân tuyến dệt văn cẩm bào nam tử tuấn mỹ.

Còn có bên cạnh hẳn một cỗ nhìn quen mắt xe ngựa.

Khương Ninh Bảo: ". . ."

Đây rốt cuộc là như thế nào nghiệt duyên, vậy mà tại Định Quốc công phủ cửa chính bắt gặp trước vị hôn phu cùng nữ chính Dương Thư Thanh.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Trước chôn hai cái hố, có thân cảm thấy 0 điểm đổi mới quá muộn, về sau thời gian đổi mới cải thành ba giờ chiều được chứ?

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, cảm tạ Bá Vương thân môn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Nhất Tiễn Song Điêu

Buổi chiều ánh nắng rực rỡ nhất.

Một bộ màu xanh lam thêu bạch ngọc lan váy dài trước vị hôn thê, dung mạo tinh xảo ôn nhu, ánh mắt trầm tĩnh trong trẻo, hai đầu lông mày đều là phong hoa, nhỏ yếu mỹ lệ.

Nàng lúc này đang đứng tại một vị toàn thân tản ra lẳng lẽ sát khí anh tuấn nam bên người thân, tại ngày xuân ánh nắng chiếu rọi xuống, hai người nhìn khác nào một đôi bích nhân.

Tạ thế tử không nghĩ tới mình một lần phủ, ngay tại cửa chính nhìn thấy trước vị hôn thê cùng hãn dưỡng phụ sóng vai đứng chung một chỗ lại có chút hài hoà đăng đối một màn.

Tạ thế tử đáy mắt hiện lên một vòng khiếp sợ cùng kinh nghi, trong đầu hiện ra trước vị hôn thê lời thề son sắt nói muốn gả cho Định Quốc công lời nói, đáy lòng dâng lên một cỗ khó nói lên lời tư vị.

Nửa ngày, hãn chậm rãi giục ngựa tiến lên, tại khoảng cách cửa chính cách đó không xa xuống ngựa, trêu khẻ cầm bào bước nhanh đến phía trước, hướng Định Quốc công cung kính hành lễ.

"Xin chào phụ thân."

Khương Ninh Bảo nghe được Tạ thế tử cung kính hô Định Quốc công Tạ Hành một tiếng phụ thân, ánh mắt nhìn không được tạt trên thân hai người lưu luyến, một cái khí thế lãng lệ, anh tuấn cường hãn, một cái khí chất thanh lãnh, tuấn mỹ cao quý.

Đồng dạng xuất sắc , tương tự bất phàm , tương tự tuổi trẻ.

Khương Ninh Bảo trong lòng chẳng biết tại sao cảm thấy một cỗ không khỏi vui cảm giác.

Hai người niên kỷ chênh lệch chín tuổi, cỗ nhân trưởng thành sớm, nhưng cũng là hơn mười tuổi mới làm cha, bây giờ nhìn thấy đôi này dưỡng phụ tử, nàng thật muốn hỏi một chút Tạ lão phu nhân, lúc trước vì sao tuyển chọn Tạ Cảnh Dực nhận làm con thừa tự đến Quốc Công Gia dưới gối.

Nhận nuôi một cái hai ba tuổi không được sao?

Nhưng nghĩ đến trong sách lộ ra Định Quốc công là tại tuổi xây dựng sự nghiệp qua đời, nam chính kế thừa Định Quốc công tước vị, Khương Ninh Bảo hoài nghi trong này có bí mật không muốn người biết.

Tạ thế tử sau lưng hộ vệ hiển nhiên không ngờ tới sẽ ở cửa phủ nhìn thấy rất ít hồi phủ Quốc Công Gia, dồn dập xuống ngựa khuôn mặt cung kính hướng Quốc Công Gia xa xa hành lễ, cùng nhau hô to.

"Xin chào Quốc Công Gia!"

Có cái từng đi theo Tạ thế tử tại phủ cửa nha môn gặp qua Khương Ninh Bảo dung mạo gã sai vặt, trong lòng nhắc lên kinh đào hải lãng.

Quốc Công Gia bên người nữ tử đúng là Khương Tư tiểu thư.

Trong xe ngựa Dương Thư Thanh nghe được bên ngoài vị hôn phu hô "Phụ thân" cùng hộ vệ cùng nhau hô 'Định Quốc công', trong lòng vui mừng, Định Quốc công chẳng lẽ là vì thế tử đính hôn một chuyện cố ý từ Tây Giao đại doanh hồi phủ.

Xem ra Định Quốc công thật sự phi thường trọng thị Tạ thế tử.

Nghĩ như vậy, Dương Thư Thanh vui vẻ rèm xe vén lên ngóng nhìn, ai ngờ đập vào mi mắt lại là nét mặt tươi cười như hoa, phong hoa chói mắt Khương Nịnh Bảo, Dương Thư Thanh đôi mắt đẹp hiện lên một vòng ngạc nhiên, trên mặt vui mừng bỗng nhiên rút đi, trong nháy mắt trầm xuống, nhìn về phía Khương Nịnh Bảo ánh mắt ẩn ẩn mang theo một vòng địch ý cùng băng lãnh.

Khương Tứ tiểu thư dĩ nhiên tới Định Quốc công phủ.

Nàng cùng Tạ thế tử hôm nay đính hôn tin tức sớm đã truyền khắp toàn bộ kinh thành, bây giờ Tạ thế tử đã là vị hôn phu của nàng, Khương Tứ tiểu thư dĩ nhiên còn chưa hết hi vọng, ngấp nghé vị hôn phu của nàng, Dương Thư Thanh kéo căng gương mặt xinh đẹp, sắc mặt trong nháy mắt lại lạnh mấy phần.

"Khương Nịnh Bảo!"

Dương Thư Thanh hạ giọng, từng chữ nói ra nhớ kỹ cái tên này, thanh âm băng lãnh thấu xương, khiến cho người nhin không được sinh ra hàn ý trong lòng.

Trong xe ngựa đột nhiên trở nên lạnh buốt bầu không khí để bên người nàng tỳ nữ thiến dung cùng Thiến Bích cung kính cúi đầu xuống, mồ hôi lạnh lẽ ướt đầm phía sau lưng.

Làm đại tiểu thư tâm phúc tỳ nữ, các nàng so với ai khác đều thanh Sở đại tiểu thư là bậc nào tâm ngoan thủ lạt, thủ đoạn cao can, liền được sủng

ái gần hai mươi năm Đàm di nương đều cầm đến trong tay nàng, chớ nói chi là hủy hoại thanh danh mấy cái con thứ tiểu thư cùng các thiếu gia.

Bây giờ Khương Tứ tiểu thư bị đại tiểu thư ghi hận bên trên, thiên dung cùng Thiên Bích trong lòng run lập cập, có thể đoán được vị này Khương Tứ tiểu thư kết cục bi thảm.

Đại tiểu thư vừa ra tay, chắc chắn một kích tất trúng.

Định Quốc công Tạ Hành không nói một lời nhìn chăm chăm tuần mỹ bất phạm con nuôi, nhớ tới thân vệ bầm máu, nhớ tới mẫu thân hai tóc mai bạc sợi tóc, hai mắt sát khí bạo ngược, toàn thân sát khí phun trào, một cổ cảm giác áp bách mạnh mẽ mang theo lãng lệ sâm nhiên sát khí đánh úp về phía Tạ Cảnh Dực.

Đằng sau một đám hộ vệ nhìn thấy Quốc Công Gia lại đột nhiên nổi lên, tưởng rằng thế tử chọc giận Quốc Công Gia, đồng loạt quỳ tới đất bên trên, sắc mặt trắng bệch, cổ nén sát khí xâm nhập khó chịu, cái trán mồ hôi hạt lớn chùng hạt đậu không ngừng mà rơi xuống, sợ hãi hô to.

"Quốc Công Gia tha mạng!"

Còn chưa xuống xe ngựa Dương Thư Thanh cùng nàng hai cái tỳ nữ cũng bị Định Quốc công đột nhiên bộc phát bạo ngược khí tức cái đuôi quét đến, Dương Thư Thanh gương mặt xinh đẹp trong nháy mắt trắng bệch, chỉ cảm thấy tim một trận ngạt thở, nàng từng ngum từng ngum thở dốc, ánh mắt lóe lên một vòng sợ hãi.

Định Quốc công thật đáng sợ.

Vén vện khí thế liền khiến người sợ hãi.

May mắn, may mắn Định Quốc công chỉ có ngăn ngủi hai năm tuổi thọ, bằng không thì có như thế cái kẻ đáng sợ ở tại Định Quốc công phủ,

nàng sợ mình lại đột nhiên không có tính mệnh.

Dương Thư Thanh nhin không được rùng mình một cái.

"Phụ thân, không biết con trai nơi nào gây ngài tức giận?"

Tạ thế tử thẳng tắp thân hình hơi chao đảo một cái, kém chút bị ép trước mặt mọi người quỳ xuống, thanh lãnh trên khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra một tia tái nhợt cùng ngạc nhiên, hăn nhin không được đưa ánh mắt về phía đường phụ bên người trước vị hôn thê.

Đây là một loại cảm giác kỳ quái, Tạ thế tử cảm thấy phụ thân như vậy sinh khí có khả năng cùng trước vị hôn thê có quan hệ.

Khương Nịnh Bảo đối đầu Tạ thế tử hai mắt, hiển nhiên xem hiểu trong mắt của hăn ý tứ, hướng hăn giơ lên một vòng ôn nhu nụ cười, dùng môi hình trả lời một câu: Không liên quan gì đến ta.

Trong lòng lại sợ hãi thán phục, không hổ là nam chính, dĩ nhiên có thể tại Quốc Công Gia khí thế khổng lồ hạ thẳng tắp sống lưng, vững như Thanh Tùng đứng thẳng.

Định Quốc công Tạ Hành nghe được con nuôi nghi vấn, đáy mắt sát khí lần nữa ngưng tụ bạo động, tĩnh mạch lạnh lẽo, hai đầu lông mày uy nghiêm phảng phất bị phóng xuất ra, hung hăng ép hướng Tạ Cảnh Dực, thanh âm trầm thấp lạnh lùng như đao.

"Bất hiếu!"

"Bất nghĩa!"

Tạ thế tử hậu phương hộ vệ sớm đã sắc mặt trắng bệch, cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, ướt đẫm phía sau lưng, Quốc Công Gia khí thế thật đáng

sợ, nhưng bọn hăn bội phục hơn bình tĩnh đứng tại Quốc Công Gia bên người nữ tử.

Bất hiếu. . . Bất nghĩa. . .

Cái này bốn chữ khác nào lưỡi dao đâm vào Tạ thế tử đáy lòng, hăn toàn thân chấn động, con người rụt rụt, bỗng nhiên nghĩ đến bản thân quý gồi Vinh Hỉ đường cầu tổ mẫu đồng ý từ hôn một chuyện, xem ra hăn là là chuyện này chọc giận tới dưỡng phụ.

Trách không được dưỡng phụ sẽ ở thời điểm này hồi phủ.

Bất nghĩa. . .

Tạ thế tử ngẩng đầu lần nữa nhìn về phía dưỡng phụ bên người nhỏ yếu mỹ lệ, nụ cười nhả nhận nữ tử, là nàng!

Dưỡng phụ đang vì nàng đòi công đạo!

Tạ thế tử cũng dứt khoát, biết được dưỡng phụ nổi giận nguyên nhân, bịch một tiếng, thẳng tắp quý xuống.

"Mời phụ thân trách phạt."

Hăn hậu phương bọn hộ vệ đồn dập trợn mắt hốc mồm.

Thế tử gia làm sao lại thừa nhận.

Vạn vừa truyền ra đi, chẳng phải là muốn đoạn mất thế tử gia hoạn lộ.

Xuân Hỉ cùng Triệu quản gia bọn người may mắn vây xem một màn này.

Nhất là Xuân Hỉ, không nghĩ tới còn có thể nhìn thấy Tạ thế tử quý xuống nhận lầm một ngày, trong lòng cao hứng đến không được, trong mắt

nhìn không được mang ra mấy phần.

Triệu quản gia ánh mắt đăm đăm.

Hắn thấy, thế tử gia xác thực bất hiếu, lão phu nhân thân thể không tốt, hẳn vẫn còn quỳ xuống bức bách lão phu nhân.

Khương Ninh Bảo nhíu mày, ánh mắt không có một gợn sóng ngóng nhìn cách đó không xa hai đầu gối quỳ xuống Tạ thế tử, ám đạo, cái này nam chính ngược lại là quả quyết, không giáo biện, phương diện khác cũng không thể bắt bẻ, nhưng tại xử lý trước vị hôn thê một chuyện, lại bội bạc, vong ân phụ nghĩa.

Xác thực như Định Quốc công Tạ Hành lời nói.

Bất nghĩa.

Khương Ninh Bảo không có chút nào đồng tình hẳn, chỉ cảm thấy trong lòng thoải mái.

Hiện tại nàng có chút hiếu kì định quốc công hội được không trách phạt Tạ thế tử, nếu như nàng nhớ không lầm, Tạ thế tử là chính lục phẩm năm thành Binh Mã ty chỉ huy, phụ trách kinh thành trị an.

Bởi như vậy, xử phạt phạm vi liền rút nhỏ không ít.

"Trượng hình năm mươi, liền quỳ từ đường ba ngày làm trừng trị." Định Quốc công Tạ Hành gặp con nuôi không có giáo biện trực tiếp nhận lầm, thu liễm trên thân uy hiếp cùng sát khí, giọng điệu băng lãnh nói ra trừng phạt.

Nếu không phải con nuôi trên người có trọng yếu chức vụ, trừng phạt tuyệt đối sẽ không như vậy nhẹ.

Cái này trừng phạt vừa ra, Tạ thế tử trong lòng buông lỏng, cung kính cúi đầu: "Con trai nhận phạt!"

Định Quốc công trừng trị, Khương Ninh Bảo vẫn như cũ bình tĩnh nhìn xem, mi tâm động cũng không động một cái, nhưng đáng tiếc nơi này là Định Quốc công phủ phạm vi, trừ nữ chính Dương Thư Thanh mang người tới, cũng không có những quan viên khác xe ngựa đi ngang qua.

Nam chính vận khí rất tốt.

Bất quá, hôm nay là Tạ thế tử đính hôn ngày vui, lại bị Định Quốc công Tạ Hành trượng hình năm mươi, ngày đại hỉ thấy máu, ngấm lại liền vui vẻ.

Khương Ninh Bảo hai con người ngóng nhìn cách đó không xa màn xe xốc lên một góc xe ngựa, nhếch miệng lên một vòng cực kì nhạt nụ cười.

Dương Thư Thanh lúc này hẳn là ngồi không yên.

Sự thật chính như Khương Ninh Bảo sở liệu, trong xe ngựa Dương Thư Thanh tại bạo ngược khí tức sau khi biến mất, cả người toàn thân như nhũn ra, còn chưa chờ nàng tỉnh táo lại, vội vàng không kịp chuẩn bị nghe được Định Quốc công lạnh như băng trách cứ Tạ thế tử bất hiếu bất nghĩa.

Trong lòng đột nhiên trầm xuống.

Bất hiếu bất nghĩa. . . Vị hôn phu của nàng sao có thể lên làm cái này các loại tội danh.

Không chờ nàng nghĩ lại, lần nữa nghe được Định Quốc công trừng trị, Dương Thư Thanh trước mắt một trận biến thành màu đen, kém chút không có ngất đi, hôm nay là nàng đính hôn ngày vui, vị hôn phu lại muốn bị trượng hình năm mươi.

Một khi truyền đi, nàng không biết cũng bị người tạt nhiều ít nước bắn.

Nhất là tại nàng cổ động thể tử cố ý lĩnh nàng tới cửa bái kiến Tạ lão phu nhân thời gian.

Dương Thư Thanh trong lòng quỳnh lên, hai cái tỳ nữ còn chưa kịp phản ứng, nàng đã lòng nóng như lửa đốt rèm xe vén lên nhảy xuống xe ngựa, dẫn theo mép váy chạy gấp đến Tạ Cảnh Dực bên người, thở dốc hơi có chút gấp rút.

"Thế tử, đây là nói xấu, người không thể nhận phạt."

Cái này một nhận phạt, chẳng phải là thừa nhận mình bất hiếu bất nghĩa.

Dương Thư Thanh không thể để cho vị hôn phu gánh vác cái này có lẽ có tội danh, mình cũng không thể truyền ra một cái phương phu thanh danh, dù sao ai vừa đính hôn, vị hôn phu liền gặp máu, đều không phải chuyện gì tốt.

Khương Ninh Bảo liếc thấy Dương Thư Thanh từ trên xe ngựa chạy vội tới Tạ Cảnh Dực bên người, khóe miệng nổi lên một vòng ngoạn vị nụ cười, đôi này mới vừa ra lò vị hôn phu thê, một cái mặc vào màu đỏ sậm ngân tuyến dệt văn cấm bào, một cái khác cũng là màu đỏ sậm thêu Mẫu Đơn váy dài.

Không rõ nội tình người khẳng định cảm thấy hai người tâm hữu linh tê.

Nhưng nhìn trong sách kịch bản Khương Ninh Bảo, lại biết đây hết thảy đều là Dương Thư Thanh ra chủ ý, Tạ Cảnh Dực phối hợp.

Tạ thế tử không nghĩ tới vị hôn thê lại đột nhiên chạy tới ngăn cản, trên khuôn mặt tuấn mỹ hiển hiện một vòng ngạc nhiên, hăn môi mỏng mấp máy, giọng điệu bình tĩnh nói.

"Thư Thanh, ta xác thực làm chuyện sai lầm, lẽ ra đạt được trừng phạt."

"Ta không tin, bất hiểu bất nghĩa, đây là có lẽ có tội danh, ta chỉ biết người Tôn lão kính già, huynh hữu đệ cung, đến cùng nơi nào bất hiểu bất nghĩa?"

Dương Thư Thanh hít sâu một hơi, khôi phục nhất quán tỉnh táo, nhìn lướt qua chung quanh bọn hộ vệ, trích địa hữu thanh nói.

Quyền trên mặt đất vẫn như cũ tuấn mỹ bất phàm Tạ thế tử nhắm lại mắt, khẽ quát một tiếng.

"Thư Thanh, đừng hỏi nữa!"

Là, hăn không có thích Thư Thanh trước đó, xác thực như nàng nói như vậy Tôn lão kính già, huynh hữu đệ cung, phong quang tể nguyệt, nhưng từ khi đã nhận ra Thư Thanh là thân nữ nhi, sáng tỏ mình đối với Thư Thanh tâm ý về sau, bởi vì nàng nói, nàng không muốn làm thiệp, chỉ nguyện một đời một thế một đôi người.

Bởi vậy, hăn vì nàng kiên quyết lui từ nhỏ định ra hôn ước, bội bạc, vong ân phụ nghĩa, đây là bất nghĩa.

Hăn vì nàng quyền xuống bức bách lão phu nhân đồng ý từ hôn, đây là bất hiểu.

Dương phụ nói không sai, hăn xác thực bất hiểu bất nghĩa.

Hắn chỉ muốn mình một mình gánh chịu phần này tội danh, không muốn thích nữ tử biết được nội tình hậu tâm mang áy náy.

Dương Thư Thanh bị Tạ thế tử quát một tiếng, hốc mắt nhin không được đỏ lên, nàng ủy khuất căn căn môi, thật sâu xem xét hắn một chút, quát cường nói: "Thế tử, thật xin lỗi, ta chỉ muốn vì người đòi cái công đạo."

Nói xong, Dương Thư Thanh đem ánh mắt nhìn về phía duyên dáng yêu kiều đứng tại Định Quốc công bên người Khương Ninh Bảo, tự nhiên mà vậy không để ý đến Khương Ninh Bảo chỗ đứng, nàng dè xuống đáy lòng cuộn cuộn hận ý, từng chữ nói ra lên tiếng chất vấn.

"Khương Tứ tiểu thư, đây hết thảy đều là người trả thù, đúng không, Tạ thế tử bỏ qua người, lựa chọn ta, cho nên người liền cho thế tử cài lên bất hiểu bất nghĩa mũ, ta ngược lại muốn hỏi một chút, thế tử đến cùng nơi nào bất hiểu bất nghĩa?"

Nàng cái này vừa nói, Tạ thế tử hậu phương bọn hộ vệ vênh tai.

Kỳ thật bọn hắn cũng muốn biết vì sao Quốc Công Gia như vậy công bằng người sẽ nói thế tử bất hiểu bất nghĩa.

Khương Ninh Bảo nhàn nhạt nhìn thấy thẳng tắp sống lưng, lý trực khí tráng Dương Thư Thanh, trong lòng một trận buồn cười, Tạ thế tử bất hiểu bất nghĩa, còn không phải là bởi vì nàng.

Lúc này lại chọn nàng cái này quả hồng mềm chất vấn, chân thực buồn cười, Khương Ninh Bảo đưa tay trêu chọc xuống bên tai sợi tóc, nghiêng đầu nhìn qua Định Quốc công Tạ Hành anh tuấn bên mặt, khẽ cười một tiếng.

"Dương tiểu thư, thế tử đến cùng vì sao bất hiểu, tại sao không hỏi một chút Quốc Công Gia, người như vậy chất vấn ta là ý gì?"

"Quốc Công Gia, người nói có đúng hay không?"

Khương Nịnh Bảo thanh âm mềm mại nhu nhược, uyển chuyển êm tai, khác nào gió xuân hiu hiu, nghe được trong tai có chút dễ chịu.

Cái này Dương Thư Thanh là quá mức tự tin, vẫn là sau khi sống lại quá mức thuận lợi, cảm giác ưu việt tăng cao, chịu không nổi nửa điểm ủy khuất, một khi ai cho nàng ủy khuất thụ, chắc chắn gấp trăm lần hoàn lại.

Tạ thế tử là cái thông minh, muốn nhận phạt bỏ qua, che chở Dương Thư Thanh.

Nhưng Dương Thư Thanh lại không buông tha, đem đầu mâu nhắm ngay nàng, chẳng lẽ cho là nàng thích Tạ thế tử, cố ý tại Định Quốc công trước mặt thiết kế hãm hại Tạ thế tử, mới mạnh như vậy ra mặt.

Thật là một cái heo đồng đội.

"Vì từ hôn, quỳ xuống bức bách trưởng bối, là bất hiếu."

Định Quốc công Tạ Hành mày kiếm nhíu chặt, thanh âm lạnh lùng rét lạnh, mang theo không thể nghi ngờ uy nghiêm, đây là hấn lần thứ nhất nhìn thấy con nuôi trong lòng thích nữ tử, nữ tử này xem xét chính là cái chịu không nổi một tia ủy khuất.

Trách không được từ trước đến nay trầm ổn làm việc chu toàn con nuôi sẽ hạ quỳ bức bách mẫu thân đồng ý từ hôn, nguyên lai căn bản là ở trên người cô gái này.

Định Quốc công Tạ Hành toàn thân khí tức đột nhiên ngưng lại, đám người trong nháy mắt cảm thấy một cỗ cảm giác áp bách mạnh mẽ đánh tới, chỉ một cái chớp mắt lại biến mất không còn tăm tích.

Dương Thư Thanh đáy lòng phát run, sắc mặt xoát tái đi.

Nàng bỗng nhiên nhớ tới thế tử gã sai vặt nói qua thế tử vì để cho lão phu nhân đồng ý từ hôn, quỳ gối lão phu nhân bên ngoài viện đầu một ngày một đêm, nàng lúc ấy biết được về sau, lại cảm động vừa vui sướng.

Bây giờ nghĩ lại, bức bách trường bối xác thực bất hiểu.

Nguyên lai chân chính kẻ cầm đầu là nàng.

Dương Thư Thanh mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cắn chặt môi dưới, trong nháy mắt á khẩu không trả lời được, Định Quốc công nói chính là sự thật, nàng nghĩ cưỡng từ đoạt lý đều không được, sẽ chỉ hỏng thanh danh của nàng.

"Dương tiểu thư, Tạ thế tử vì người một câu không muốn làm thiệp, quỳ xuống bức bách trường bối, đối với Dương tiểu thư có thể nói tình thâm nghĩa trọng, bây giờ Dương tiểu thư đã được như nguyện, chúc mừng!"

Khương Nịnh Bảo mỉm cười nhìn thấy Dương Thư Thanh đột biến sắc mặt, ngữ điệu nhu hòa mở miệng, thanh âm chất chúa, như ngọc trai rơi mâm ngọc, trong lời nói 'Không muốn làm thiệp' 'Chúc mừng' tất cả mọi người có thể nghe ra trong đó ý trào phúng.

Người ở chỗ này nhìn về phía Dương Thư Thanh ánh mắt mang theo một vòng dị sắc, đồng thời đối với đi theo Tạ thế tử sinh ra vẻ thất vọng.

"Thư Thanh, chớ nhiều lời nữa, ta cam nguyện nhận phạt."

Trượng hình năm mươi, liền quỳ từ đường ba ngày, đã là nhẹ nhất trường trị.

Tạ thế tử mi tâm nhíu chặt, môi mỏng nhếch thành một tuyến, không nghĩ vị hôn thê tiếp tục, lần nữa lên tiếng ngăn cản, lần này thanh âm của hắn nhiều hơn một phần nghiêm khắc.

Dương Thư Thanh bị thế tử nghiêm khắc giọng điệu thương tổn tới, tương giao hơn hai năm, hẳn chưa hề như vậy nghiêm khắc nói qua nàng, Dương Thư Thanh trong lòng đột nhiên sinh ra một tia tâm lạnh.

Nàng vì thế tử ra mặt, thế tử lại không lĩnh tình.

Dương Thư Thanh hít một hơi thật sâu, nhưng nghĩ tới mình để thế tử lưng đeo bất hiếu tội danh, trong lòng nhịn không được dâng lên một vòng cảm động cùng áy náy, điểm này ủy khuất tan thành mây khói, nhìn về phía Khương Nịnh Bảo ánh mắt hiện lên một tia Hàn Quang.

"Quốc Công Gia, xin hỏi ngài nói thế tử bất nghĩa, phải chăng cùng Khương Tứ tiểu thư bị từ hôn một chuyện có quan hệ?"

Dương Thư Thanh thẳng tắp lưng, giống như một gốc tại trong gió tuyết ngạo nghễ đứng thẳng Hàn Mai, không sợ hãi đối đầu Định Quốc công sát khí tràn ngập hai mắt.

Định Quốc công Tạ Hành lạnh lùng nhìn con nuôi vị hôn thê một chút, mày kiếm nhíu chặt, không có phủ nhận.

"Phải."

Dương Thư Thanh ngằm ngằm nhẹ nhàng thở ra, hai đầu lông mày hiện lên một tia lệ mang, không nghĩ tới thật sự cùng Khương Nịnh Bảo có quan hệ, trong nội tâm nàng cười lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Khương Nịnh Bảo.

Lần này, nàng rốt cục phát hiện không thích hợp.

Khương Nịnh Bảo một cái nhu nhu nhược nhược nữ tử dĩ nhiên nhẹ nhàng như thường đứng tại Định Quốc công bên người, Dương Thư Thanh ánh mắt hơi đổi, đáy lòng dâng lên một vòng dự cảm không tốt.

"Quốc Công Gia, việc này giao cho ta để giải thích đi." Khương Ninh Bảo sóng mắt lưu chuyển, ngữ điệu mềm mại mở miệng.

Định Quốc công xem xét nàng một cái chớp mắt, nhạt tiếng nói: "Được."

Khương Ninh Bảo khẽ cười một tiếng, hai đầu lông mày phong hoa tất hiện, nàng thản nhiên đảo qua một chút Tạ thế tử đột nhiên biến sắc khuôn mặt tuấn tú, lại nhìn về phía nữ chính Dương Thư Thanh, khóe môi chậm rãi giương lên, nụ cười càng thêm xinh đẹp động lòng người.

"Dương tiểu thư nghĩ biết được vì sao thế tử từ hôn chính là bất nghĩa, ta hiện tại sẽ nói cho người biết nguyên nhân."

Cái này vừa nói, người ở chỗ này đều vênh tai lắng nghe.

Chỉ có Tạ Cảnh Dực nhìn thật sâu trước vị hôn thê một chút, hần phát hiện mỗi một lần thấy được nàng, đều sẽ làm lòng người sinh kinh diễm, phảng phất rửa sạch duyên hoa, phong nghi xuất chúng, chói lóa mắt.

Một ngày này, hần cùng Thư Thanh đã đính hôn, nàng cũng cùng anh tuấn cao lớn dưỡng phụ đứng chung một chỗ, cho hần một loại mỹ nhân phối anh hùng cảm giác.

Tạ Cảnh Dực rú xuống đôi mắt.

Hần đột nhiên phát hiện mình xem không hiểu cái này trước vị hôn thê, nàng là thật tâm muốn gả hần dưỡng phụ, hoặc là không cam tâm, chỉ muốn đến Định Quốc công phủ trả thù hần?

"Khương Tứ tiểu thư mời nói." Dương Thư Thanh dè xuống đáy lòng bất an, lạnh lùng nhìn xem nàng.

"Dương tiểu thư, ta hôm nay ngay ở chỗ này nói một chút cùng Tạ thế tử đính hôn tiền căn hậu quả, để mọi người phân xử thử." Khương Ninh Bảo không nhanh không chậm mở miệng, ánh mắt đảo qua tất cả mọi người ở đây, đáy mắt xẹt qua một chút ánh sáng.

Có Định Quốc công làm chứng, Tạ Cảnh Dực không dám phủ nhận.

Nàng Khương Ninh Bảo cũng không phải quả hồng mềm, mặc người tùy ý nhào nặn.

Dương Thư Thanh cho nàng cơ hội tốt như vậy, Khương Ninh Bảo đương nhiên sẽ không bỏ qua.

"Tại ta ba tuổi năm đó, mẹ ta từ chùa miếu dâng hương trở về trên đường cứu lúc ấy tao ngộ giặc cướp Tạ gia hai Phòng phu nhân cùng sáu tuổi Tạ thế tử, Tạ Nhị phu nhân cảm kích mẹ ta ân cứu mạng, lúc ấy liền đưa ra kết thân, mẹ ta nhìn Tạ thế tử thông minh, liền đồng ý cửa hôn sự này, trao đổi thiệp canh, viết xuống hôn thư công chứng."

Khương Ninh Bảo lời ít mà ý nhiều đem năm đó kết thân nội tình bạo ra.

Ngữ khí của nàng mười phần bình tĩnh, không có chút nào chập trùng, phảng phất tại nói chuyện của người khác, lại xúc động ở đây trái tim tất cả mọi người đây cung, bọn hắn không nghĩ tới thế tử cùng Khương Tứ tiểu thư việc hôn nhân còn có như vậy nội tình.

Định Quốc công cũng không có oan uổng thế tử, từ trước đến nay phong quang tể nguyệt thế tử xác thực bất hiếu bất nghĩa.

Đưa ra kết thân chính là Tạ gia, từ hôn cũng là Tạ thế tử.

Khương Tứ tiểu thư sao mà vô tội.

"Khương Tứ tiểu thư, đây chỉ là người lời nói của một bên, ai biết thật giả?" Dương Thư Thanh trong lòng bàn tay thẳng đờ mồ hôi lạnh, mặt trầm như nước, cười lạnh.

Khương Nịnh Bảo cười cười, không hổ là trùng sinh báo thù văn nữ chính, cái này trong lòng tố chất quả nhiên cường hãn, ánh mắt dời về phía nam chính Tạ Cảnh Dực, thản nhiên nói: "là thật hay giả, Dương tiểu thư không bằng hỏi một chút Tạ thế tử?"

"Khương Tứ tiểu thư nói đều là thật sự."

Một đạo trầm thấp thanh lãnh âm thanh âm vang lên, Tạ Cảnh Dực biết mình cái này một thừa nhận, thanh danh đem rớt xuống ngàn trượng, nhưng sự thật chính là sự thật, dung không được hấn lật ngược phải trái đen trắng.

Dương Thư Thanh trên mặt huyết sắc rớt cực biến mất hầu như không còn, thanh lệ khắp khuôn mặt là kinh ngạc cùng không dám tin, hiển nhiên khó mà tiếp nhận kết quả này, bước chân không khỏi lui về sau một bước.

"Không, ta không tin."

Dương Thư Thanh lúc này rớt cực tình ngộ lại, nàng đã rơi vào Khương Nịnh Bảo thiết kế bên trong.

Khá lắm nhất tiễn song điêu.

Nàng vị hôn phu thanh danh, thanh danh của nàng, đều bởi vì nàng hủy hoại, hết thảy đều hủy hoại.

Khương Nịnh Bảo mỉm cười, giọng điệu nhu hòa vô cùng: "Dương tiểu thư, Tạ thế tử vì người lưng đeo bất hiếu bất nghĩa tội danh, phần tình nghĩa này thật là khiến người ghen tị cảm động."

"Dương tiểu thư, ta tin tưởng người nhất định sẽ không cô phụ Tạ thế tử một phen tình ý, dù sao người từng cùng ta nói qua, Tạ thế tử nhân trung long phượng, trong lòng thích hâm mộ hẳn quý nữ nhiều không kể xiết, người cũng không ngoại lệ."

"Bây giờ, Dương tiểu thư đã đã được như nguyện, ta ở đây chúc các người trăm năm tốt hợp."

Khương Nịnh Bảo từ đầu đến cuối mặt mỉm cười, một chút cũng không có thương tâm không cam lòng, còn từ đáy lòng chúc phúc bọn hắn, phần khí độ này làm người không khỏi cao liếc nhìn nàng một cái.

Bên cạnh Định Quốc công Tạ Hành xem xét tiểu cô nương một chút, bộ mặt lạnh lẽo cứng rắn đường cong nhu hòa mấy phần.

Tiểu cô nương khí quyển.

Thật tình không biết Khương Nịnh Bảo đáy lòng chính âm thầm tiếc rẻ không thể tuôn ra Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực sớm đã bí mật lui tới hơn hai năm đại lâu, bằng không thì sẽ bị Dương Thư Thanh bị cản ngược lại một cái, về sau có cơ hội lại tuôn ra đi cũng không muộn, một hơi ăn không thành mập mập, hôm nay vạch trần đủ để cho Tạ Cảnh Dực thanh danh tốt rớt xuống ngàn trượng.

Làm Tạ Cảnh Dực vị hôn thê, Dương Thư Thanh cũng rơi không đến tốt.

Cổ đại nam quyền xã hội, đám người quen thuộc đem phần lớn sai lầm chụp đến nữ nhân trên người, nhưng làm nữ chính Dương Thư Thanh cũng không vô tội, hết thảy đều bởi vì nàng mà lên.

Nàng trùng sinh không biết thay đổi nhiều ít người vận mệnh.

Khương Ninh Bảo nội tâm có chút thống khoái, đôi mắt đen mực chớp động lên hào quang chói mắt.

Dương Thư Thanh mặt như màu đất, lưng phát lạnh, nàng nhìn thoáng qua cách đó không xa cười đến một mặt ôn nhu Khương Ninh Bảo, rõ ràng dương quang xán lạn, nàng lại toàn thân rét run, không rét mà run.

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Hộ Tống Cùng Chút Mưu Kế

Lúc này, song tóc mai bạc Tạ lão phu nhân ngồi kiệu nhỏ tử, bị mấy cái thân thể khoẻ mạnh hạ nhân nâng đi qua, hiển nhiên Định Quốc công cửa phủ chuyện phát sinh, có hạ nhân nói cho Tạ lão phu nhân.

Đám người liền vội vàng hành lễ.

"Xin chào lão phu nhân."

Tạ lão phu nhân mỉm cười gật đầu, nhìn lướt qua mọi người ở đây, nhìn thấy quỳ trên mặt đất cháu nuôi tử cùng bên cạnh hẳn mỹ lệ nữ tử, nhin không được cau mày nói: "Làm sao đều quỳ gối cửa chính, tất cả đứng lên, có chuyện gì vào phủ lại nói."

Đám người cùng nhau đứng dậy.

Dương Thư Thanh vừa nhìn thấy Tạ lão phu nhân, trong mắt bắn ra một tia Ánh rạng đông, nghĩ đến mình lúc này mang đến dưỡng sinh rượu, cái này dưỡng sinh rượu là trân quý nhất một loại, sản xuất phức tạp nhất, dùng trân quý dược liệu cũng nhiều nhất.

Hiện tại còn chưa tại Thượng Vân tửu phòng bán.

Trong nội tâm nàng toát ra một cái ý niệm trong đầu, Định Quốc công lúc tuổi còn trẻ liền ra chiến trường, trên thân ám thương khăng định không

ít, nếu như nàng dâng lên dưỡng sinh rượu, Tạ lão phu nhân nhất định sẽ đối nàng nhìn với con mắt khác.

Chỉ cần Tạ lão phu nhân vì thế tử nói chuyện, thế tử trên thân bất hiếu tội danh nhất định có thể rửa đi.

Đến vào bất nghĩa...

Dương Thư Thanh đáy mắt xẹt qua một tia tàn nhẫn, trong lòng có đối sách.

Lúc này, kiêu nhỏ tử bên trên ngời ngay thẳng Tạ lão phu nhân hướng Khương Nịnh Bảo nhìn lại, hướng nàng lộ ra một vòng nụ cười từ ái, sau đó trừng mắt tranh khí con trai một chút: "A Hành, người làm sao còn chưa đưa Nịnh Bảo nha đầu hồi phủ?"

Cái này vừa nói, Dương Thư Thanh sắc mặt đột biến.

Nàng coi là Khương Nịnh Bảo giống như nàng cũng là vừa tới Định Quốc công phủ, không nghĩ tới đối phương cũng đã gặp qua Tạ lão phu nhân, nhìn Tạ lão phu nhân hiền lành bên trong lộ ra yêu thích thần sắc, tâm bỗng nhiên trầm xuống, đáy mắt lặng yên hiển hiện một tia vẻ lo lắng.

Tạ Cảnh Dực thanh lãnh khuôn mặt tuần tú bên trên hiện lên một vòng kinh dị.

Tổ mẫu tựa hồ rất thích Khương Tứ tiểu thư.

"Lão phu nhân, ngài đừng nóng giận, Quốc Công Gia có việc chậm trễ một hồi." Khương Nịnh Bảo liếc nhìn Định Quốc công anh tuần cho, cười nhẹ nhàng vì Định Quốc công nói chuyện.

Tạ lão phu nhân cười mắng một tiếng: "Người nha đầu này."

Trong giọng nói thân mật ở đây tất cả mọi người nghe được, trong lòng run lên, dồn dập trộm liếc qua Khương Tứ tiểu thư, không nghĩ tới vị này nhỏ yếu mỹ lệ Khương Tứ tiểu thư như vậy đến Tạ lão phu nhân niềm vui.

"A Hành, thời điểm không còn sớm, tranh thủ thời gian đưa Ninh Bảo nha đầu hồi phủ." Tạ lão phu nhân nhin không được thúc giục nói.

Định Quốc công Tạ Hành dừng lại, nghiêng đầu đối đầu tiểu cô nương Thanh Triệt trong suốt hai mắt, nhạt tiếng nói.

"Ta đưa người trở về."

"Tốt!"

Khương Ninh Bảo khoe miệng nở rộ một vòng nụ cười xán lạn, hướng Tạ lão phu nhân có chút phúc thân, bước chân nhấc lên, hướng cách đó không xa đặt xe ngựa đi đến, theo nàng khẽ động, bưng lấy tinh xảo đồ trang sức hộp Xuân Hi vội vàng chạy tới, nâng cô nương lên xe ngựa, sau đó kéo lên xe màn.

Ngăn cách Tạ thế tử cùng Dương Thư Thanh cùng nhau quăng tới ánh mắt.

Một cái Hắc Y thân vệ đem Định Quốc công tọa kỵ dắt đi qua.

"Triệu quản gia, trượng hình một chuyện, nhất thiết phải chấp hành."

Định Quốc công Tạ Hành nhạt âm thanh phân phó Triệu quản gia, lại xa xa hướng Tạ lão phu nhân có chút hành lễ, liền trở mình lên ngựa, một thân trường bào màu tím thẫm hấn ngời ở tuấn trên lưng ngựa, lôi kéo dây cương, trên cổ tay lơ đãng lộ ra một chuỗi gỗ tử đàn phật châu, ánh mặt trời ấm áp hắt tới trên người hấn, lộ ra càng thêm anh tuấn vĩ ngạn.

Khương Ninh Bảo rềm xe vén lên, thò đầu ra xa xa nhìn anh tuấn bất phàm Định Quốc công một chút, nụ cười tươi đẹp hướng hẳn vẫy vẫy tay, sau đó phân phó xa phu một tiếng, xe ngựa chậm rãi tiến lên.

Định Quốc công Tạ Hành giục ngựa đi theo, đằng sau còn đi theo một tiểu đội Hắc Y thân vệ tự mình hộ tống.

"Thế tử gia, Dương tiểu thư, mời vào phủ."

Triệu quản gia nhìn qua Khương Tứ tiểu thư xe ngựa cùng Quốc Công Gia đi xa bóng lưng, thu tầm mắt lại nhìn về phía đứng một bên Tạ thế tử bọn người, cung kính mở miệng.

Tạ Cảnh Dực thản nhiên gật đầu, dáng người thẳng tắp thon dài, vẫn như cũ thanh lãnh tôn quý, thanh âm lại trầm thấp tới cực điểm.

"Triệu quản gia, Khương Tứ tiểu thư sao lại ở chỗ này?"

Bên cạnh Dương Thư Thanh rủ xuống mí mắt, đáy mắt một tia lạnh lùng trong nháy mắt hiện lên.

Triệu quản gia liếc nhìn phía trước ngồi ngay ngắn ở trong kiệu Tạ lão phu nhân, cười tủm tỉm trả lời.

"Là lão phu nhân mời."

"Thế tử gia, nói cho ngài một cái lớn tin tức tốt, Khương Tứ tiểu thư cùng Quốc Công Gia tại lão phu nhân chứng kiến dưới, miệng định ra rồi việc hôn nhân, chỉ đợi ngày sau chính thức hạ sính, mời thế tử gia về sau mời cùng Khương Tứ tiểu thư giữ một khoảng cách, Khương Tứ tiểu thư sẽ là ngài trưởng bối, tương lai Quốc Công phu nhân."

Triệu quản gia vừa nói, giống như bình một tiếng sấm mùa xuân, tại Dương Thư Thanh bên tai nổ vang.

Tương lai Quốc Công phu nhân.

Sống lại một lần, thân phận của Khương Ninh Bảo lại còn là Quốc Công phu nhân.

Chẳng lẽ Khương Ninh Bảo mệnh trung chú định muốn làm Quốc Công phu nhân sao?

Dương Thư Thanh núp ở trong tay áo tay nắm chặt, hai con ngươi hiện lên một tia vẻ lo lắng, làm sao có thể, Khương Ninh Bảo làm sao có thể gả cho Định Quốc công... Tương lai Quốc Công phu nhân hẳn là nàng mới đúng.

Vừa nghĩ tới Khương Ninh Bảo đặt ở trên đầu mình, dùng bà bà thân phận làm khó dễ nàng, trả thù nàng... Mình còn muốn ở trước mặt nàng tất cung tất kính...

Dương Thư Thanh trên mặt bất động thanh sắc, đáy lòng lần nữa không rét mà run.

Nàng không thể ngồi chờ chết.

Dương Thư Thanh bình ổn phân loạn suy nghĩ, mỉm cười, đáy mắt lại không có chút nào ý cười.

"Khương Tứ tiểu thư có thể đã được như nguyện gả cho Định Quốc công, thật sự là một chuyện đáng giá cao hứng."

"Dương tiểu thư nói rất đúng, Quốc Công Gia rốt cục có thể lấy vợ sinh con, lão phu nhân có chút cao hứng, còn cố ý cho người trong phủ tặng tiền thán." Triệu quản gia cười tùm tùm tiếp lời.

Hẳn là thật cao hứng.

Chỉ cần Khương Tứ tiểu thư sinh hạ Quốc Công Gia con cái, về sau Định Quốc công phủ khẳng định từ Quốc Công Gia con trai trưởng kế thừa, sẽ không rơi vào ngoại nhân trong tay.

Tạ gia nhị phòng những năm này có chút hung hăng ngang ngược.

Lấy vợ sinh con...

Dương Thư Thanh mãnh kinh, đáy mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, nếu như Khương Ninh Bảo thật sự là quốc công gia sinh hạ con cái, kia... Kia thế tử làm sao bây giờ?

Duy nhất đáng được ăn mừng chính là, không có người biết được Định Quốc công chỉ có hai năm có thể sống, chỉ cần Khương Ninh Bảo tại trong hai năm này không mang thai được Định Quốc công con cái... Không, có lẽ còn có ác hơn biện pháp.

Ngăn cản Khương Ninh Bảo gả vào Định Quốc công phủ.

Dương Thư Thanh có đối sách về sau, cả người toàn thân buông lỏng, thanh lệ trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Triệu quản gia nhìn thật sâu nàng một chút.

Tạ Cảnh Dực toàn thân cứng đờ, môi mỏng nhấp thành một tuyến.

Có lẽ sớm khi nhìn đến trước vị hôn thê thanh tú động lòng người đứng tại đường phụ bên cạnh lúc, trong lòng của hắn thì có dự cảm, bây giờ dự cảm trở thành sự thật, Tạ thế tử cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Hắn không khỏi nhớ tới vài ngày trước, trước vị hôn thê từng tại phủ cửa nha môn trước mặt mọi người nói lời kinh người.

"Ta cảm thấy khi mẹ của trước vị hôn phu càng thích hợp."

Bây giờ, nàng thật sự muốn gả cho hãn dưỡng phụ, khi hãn... Trương Bối, không duyên cớ thấp một cái bối phận Tạ Cảnh Dực trong lòng chẳng biết tại sao dâng lên một vòng phức tạp khó phân biệt tâm tư.

"Ta đã biết."

Tạ thế tử nhàn nhạt nói xong, quay đầu nhìn hướng vị hôn thê của hãn Dương Thư Thanh, Dương Thư Thanh hướng hãn lộ ra một vòng tươi đẹp hào phóng nụ cười, cùng hãn cùng nhau bước vào Định Quốc công phủ.

Triệu quản gia cười tùm tùm đi theo.

Định Quốc công phủ sơn hồng đại môn loảng xoảng một tiếng đóng chặt.

Dương Thư Thanh quay đầu nhìn một cái đóng chặt sơn hồng đại môn, lại nhìn thoáng qua phía trước bị người giơ lên Tạ lão phu nhân, hít thở sâu một chút, thừa dịp Quốc Công Gia không trong phủ, nàng quyết định van nài.

Hôm nay là nàng cùng Tạ thế tử đính hôn ngày, tuyệt đối không thể thấy máu.

Dù là chậm một ngày cũng được.

...

Lần này hồi phủ, Định Quốc công Tạ Hành đưa tiễn, Khương Nịnh Bảo đùa nghịch điểm chút mưu kế, không có đi tắt, cố ý để xa phu lượn quanh một đầu đại lộ.

"Cô nương, chúng ta quần lớn như vậy một vòng tròn, thật sự được không, có thể hay không quá rõ ràng?" Trên xe ngựa, Xuân Hi lo lắng bất an mở miệng, vừa nghĩ tới cô nương vì kéo dài hồi phủ thời gian, dĩ nhiên

cổ ý đi một đầu phải xuyên qua kinh thành phần hoa đường đi con đường, nàng liền đáy lòng phát run.

Định Quốc công nhất định sẽ nhìn ra.

Khương Nịnh Bảo khẽ cười một tiếng, đưa tay trêu chọc một chút sợi tóc, "Xuân Hỉ, người lo lắng cái gì?"

Xuân Hỉ nhanh muốn khóc.

"Cô nương, nô tỳ có thể không lo lắng sao, vạn nhất Quốc Công Gia sinh khí..."

Khương Nịnh Bảo thổi phù một tiếng cười.

"Xuân Hỉ, người yên tâm trăm phần, Quốc Công Gia sẽ không tức giận, hãn khẳng định đã sớm nhìn ra ta muốn tuyên thệ chủ quyền tâm tư, nói không chừng ở trong lòng vụng trộm vui đâu."

Tuyên thệ chủ quyền...

Khoảng cách xe ngựa tương đối gần Định Quốc công Tạ Hành vừa vặn đem trong xe ngựa chủ tớ hai nghe lọt vào trong tai, ánh mắt mấy không thể xem xét nổi lên một tia chấn động.

Vụng trộm vui...

Che chở xe ngựa Hắc Y thân vệ nhóm khước miệng giật một cái, Khương Tứ tiểu thư xác định nói chính là bọn hãn lạnh như băng chủ tử?

Lúc này từ quán quán trà chính là náo nhiệt thời điểm, đại bộ phận đều đang đàm luận Định Quốc công thế tử bên trên An Viễn Hầu phủ cầu hôn một chuyện, lần nữa đồng tình một đợt Khương Tứ tiểu thư.

Lúc này, có người nhìn thấy toàn thân tản ra lãng lệ sâm nhiên khí tức , khiến cho người nhượng bộ lui binh Định Quốc công Tạ Hành dĩ nhiên dẫn Hắc Y thân vệ hộ tống một cỗ thường thường không có gì lạ xe ngựa, kích động kinh hô một tiếng, dồn dập đình chỉ đàm luận, hiểu kì cái này người trong xe ngựa là ai.

Khương Ninh Bảo thừa dịp đường đi vây xem đám người nhiều nhất thời điểm, cố ý nửa xốc lên màn xe, lộ ra hé mở tinh xảo nhu khuôn mặt đẹp, làm người khác chú ý nhất là con kia vén rèm tử cánh tay.

Trắng nõn non mịn thủ đoạn mang theo một con hồng ngọc vòng tay, dưới ánh mặt trời, ẩn ẩn có hồng quang tránh không có.

"Là vị quý nữ."

Mắt sắc người thấy cảnh này, lập tức lên tiếng kinh hô, Định Quốc công tự mình hộ tống một vị quý nữ, vị này quý nữ đến cùng là thân phận như thế nào, trên đường phố tất cả tửu lâu trà lâu người đều nổ.

Ai chẳng biết Định Quốc công là hình người hung khí, nữ tử tránh xa e sợ cho không kịp độc rùa tế.

Lần này dĩ nhiên nhìn thấy Định Quốc công tự mình hộ tống một vị quý nữ, mọi người rốt cuộc không tâm tư đàm luận Tạ thế tử cùng Dương đại tiểu thư bát quái, tất cả đều rướn cổ lên, xoa xoa con mắt, muốn nhìn rõ trong xe ngựa quý nữ đến cùng là vị kia.

Có người lạng lẽ cùng ở phía sau xem náo nhiệt.

Bị nhiều người như vậy xa xa vây xem Định Quốc công Tạ Hành anh tuấn lạnh lẽo cứng rắn cho không có một tia ba động, chỉ có đang nghĩ đến tiểu cô nương vừa mới nói tuyên thệ chủ quyền lúc, mới nổi lên một tia gợn sóng.

Một đường rêu rao khắp nơi.

Cùng ở phía sau người càng ngày càng nhiều.

Thằng đến bị hộ vệ áo đen hộ tống xe ngựa dừng ở Trường Ninh Bá phủ cổng, xuyên ở phía sau người Ngai Nhược Mộc Khê, chấn kinh đến thật lâu không cách nào ngôn ngữ, ai có thể nói cho bọn hắn, vị này quý nữ thân phận lại là Trường Ninh Bá phủ tiểu thư...

Bọn hắn không hẹn mà cùng nghĩ đến Khương Tứ tiểu thư.

Đây thật là cái kinh bạo tin tức.

Trường Ninh Bá phủ thủ vệ hạ nhân khi nhìn đến quen thuộc xe ngựa lúc, cả kinh trợn mắt hốc mồm, toàn bộ run run một chút, Định Quốc công dĩ nhiên dẫn Hắc Y thân vệ hộ tống Tứ cô nương hồi phủ...

Lúc này, trên xe ngựa trước hạ tới một cái thanh tú động lòng người tỳ nữ, buông xuống một trương nhỏ ghế đầu, ngay sau đó một đạo màu xanh lam nổi bật thân ảnh xuất hiện, tại tỳ nữ nâng đỡ, giẫm lên nhỏ ghế đầu xuống xe ngựa.

Nữ tử ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, xuyên một bộ màu xanh lam thêu bạch ngọc lan váy dài, thanh tú động lòng người đứng tại bên cạnh xe ngựa, nhỏ yếu mỹ lệ, tóc đen ngọc phụ, phong thái động lòng người.

"Là Khương Tứ tiểu thư!"

Từng gặp Khương Nịnh Bảo dung mạo người lên tiếng kinh hô, lần này tất cả mọi người biết được vị này bị Định Quốc công hộ tống hồi phủ quý nữ thật là Khương Tứ tiểu thư, đám người xa xa một trận xôn xao.

"Tứ cô nương, ngài trở về." Trường Ninh Bá phủ thủ vệ hạ nhân là người có ánh mắt, khi nhìn đến Khương Ninh Bảo xuống xe ngựa một nháy mắt, liền vội cung kính tiến lên xoay người hành lễ.

Khương Ninh Bảo thản nhiên gật đầu, quay đầu nhìn qua cách đó không xa tuần mã bên trên trường bào màu tím thẫm nam nhân, đáy mắt xẹt qua một vòng giao hoạt, từ nơi ống tay áo đem phật kinh lấy ra giương lên, hướng hẳn lộ ra một vòng hoạt bát nụ cười, thanh âm uyển chuyển êm tai.

"Quốc Công Gia, cảm ơn người đưa phật kinh, ta rất thích."

"Còn có, hôm nay ăn trưa rất mỹ vị."

Định Quốc công Tạ Hành mi tâm giật giật.

Hắn phát hiện tiểu cô nương trừ gan lớn, còn rất giao hoạt, đáy lòng ẩn ẩn có loại vi diệu dự cảm, các loại mẫu thân vào cung mời cưới, hẳn bình tĩnh thời gian sẽ một đi không trở lại.

Nhưng hẳn lại quý dị có chút chờ mong.

Hắc Y thân vệ nhóm dồn dập trộm liếc qua chủ tử lạnh như băng khuôn mặt anh tuấn, lại nhìn Khương Tứ tiểu thư ôn nhu nụ cười xán lạn mặt, ám đạo, Khương Tứ tiểu thư thực sự là... Thật sự là hận không thể chiêu cáo thiên hạ nàng cùng Quốc Công Gia quan hệ có bao nhiêu thân cận.

Xuân Hỉ hai mắt có chút trợn to, nàng phát hiện cô nương từ khi bị Tạ thể tử từ hôn về sau, phảng phất phá vỡ công xiềng, cả người trở nên tươi sống xinh đẹp lớn mật.

Không biết Tam thiếu gia trở về, nhìn thấy dạng này cô nương, có thể hay không giật mình.

Xuân Hỉ nội tâm kỳ thật càng thích cô nương bộ dáng này.

Định Quốc công Tạ Hành phát hiện người chung quanh ánh mắt đều định tại tiểu cô nương trên thân, lẳng lệ mày kiểm mấy không thể xem xét cau lại, một cỗ không lồ cảm giác áp bách đột nhiên đổ xuống mà ra.

Đám người vây xem tất cả đều bị cỗ này bức người cảm giác áp bách dọa đến dồn dập thu tầm mắt lại, sắc mặt trắng bệch, run chân phát run, hận không thể co cẳng chạy trốn.

Thật đáng sợ!

"Bên ngoài không an toàn, đi vào trước."

Định Quốc công Tạ Hành thu liễm trên thân sát khí, trầm thấp thanh âm lạnh như băng may mắn không cảm giác được một tia Ôn Noãn, nhưng chung quanh bị hù dọa đám người đều có thể nghe ra trong lời nói một vẻ quan tâm.

"Đa tạ Quốc Công Gia quan tâm, cảm ơn Quốc Công Gia một đường đưa tiễn."

Khương Nịnh Bảo một đôi mắt đẹp rực rỡ như sao, nàng lần nữa giương lên trong tay phật kinh, mỉm cười phúc phúc thân, ưu nhã nện bước tiểu toái bộ quay người nhập phủ.

Thủ vệ hạ nhân còn chưa lấy lại tinh thần.

Tứ cô nương lại sớm đã mang theo tỳ nữ Xuân Hỉ đi xa.

Định Quốc công Tạ Hành nhìn một cái tiểu cô nương tinh tế yếu điệu bóng lưng, sát khí tràn ngập hai mắt nổi lên một tia chấn động, mặt không thay đổi giục ngựa điều đầu đeo Hắc Y thân vệ rời đi, kéo xe ngựa xa phu cũng quăng một chút roi ngựa đi theo rời đi.

Bên ngoài đám người lại còn chưa tan đi đi, tốp năm tốp ba nghị luận.

"Định Quốc công khí thế trên người thật đáng sợ, ta đều dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người."

"Ta dọa đến chân đều mềm nhũn."

"Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra, hôm nay không phải Tà thế tử cùng Dương đại tiểu thư đính hôn thời gian sao, Định Quốc công đưa Khương Tứ tiểu thư phật kinh là ý gì?"

"Tín vật đính ước?"

Đám người dừng lại, dồn dập im lặng nhìn về phía nói chuyện người kia, người kia rụt cổ một cái, có chút sợ hãi lui về sau một bước: "Các người nhìn ta làm gì?"

"Ta cho tới bây giờ chưa từng nghe qua có người sẽ đưa phật kinh khi tín vật đính ước."

"Ta cũng chưa từng nghe qua."

"Phật kinh không phải trọng điểm, các người chẳng lẽ đã quên Khương Tứ tiểu thư còn nói hôm nay ăn trưa rất mỹ vị, xem ra Khương Tứ tiểu thư tại Định Quốc công phủ đãi ngộ rất tốt."

"Còn có, Khương Tứ tiểu thư giống như không sợ Định Quốc công, Định Quốc công tựa hồ cũng đối Khương Tứ tiểu thư khác biệt, đây có phải hay không là cho thấy Khương Tứ tiểu thư khả năng rất lớn sẽ gả cho Định Quốc công."

"Nghe người kiều nói này, ta đột nhiên có chút chờ mong."

"Ha ha, ta cũng chờ mong, trước vị hôn thê biến dưỡng mẫu, không duyên cơ cao một cái bồi phạt, ta liền muốn nhìn Tà thế tử sẽ là phản ứng

gì."

"Nếu thật là dạng này, Khương Tứ tiểu thư cùng Dương đại tiểu thư chẳng phải là thành mẹ chồng nàng dâu?"

"Ha ha!"

"Lần này có trò hay để nhìn."

"Ta liền muốn biết Tạ thế tử phản ứng."

"..."

Trường Ninh Bá phủ hạ nhân cứ như vậy nghe cửa chính đám người xem náo nhiệt nghị luận, cả người hết hoảng, nếu như Tứ cô nương thật sự gả cho Định Quốc công, trong phủ sợ là sắp biến thiên.

Làm Đại phu nhân hạ nhân, hai cái thủ vệ hạ nhân bên trong có cái là Đại phu nhân tâm phúc Dương ma ma thân thích, tin tức Linh Thông, đều biết Đại phu nhân muốn cho vị này Tứ cô nương nói một mối hôn sự, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Lần này phiền toái.

Cửa phủ chuyện phát sinh, Khương lão phu nhân ngay lập tức nhận được hạ nhân bẩm báo, không có nghĩ đến cái này không được nàng tâm Tứ cô nương lại có bực này tạo hóa.

Khương lão phu nhân cầm lấy chén trà nhấp một ngụm trà, mắt tinh quang lấp lóe.

"Hồng Hạnh , chờ sau đó gọi Tứ cô nương đến Thọ Kim đường một chuyến."

Khương Ninh Bảo tâm tình rất tốt về mình viện lạc, không để ý chút nào trong phủ hạ nhân ánh mắt, ai ngờ trên đường lại gặp đến đây tìm nàng Khương lão phu nhân tâm phúc tỳ nữ Hồng Hạnh, nàng hướng Khương Ninh Bảo cung kính phúc thân: "Tứ cô nương, lão phu nhân muốn gặp ngài."

Khương Ninh Bảo hai con người lóe lên một cái, mỉm cười gật đầu: "Ta liền tới đây."

Đi theo tỳ nữ Hồng Hạnh đến Thọ Kim đường, đem Xuân Hỉ lưu tại bên ngoài, Khương Ninh Bảo một mình bước vào đại sảnh, liền thấy ngòi ngay ngắn ở cao đường bên trên Khương lão phu nhân, Đại phu nhân Trương thị ngòi ở phía dưới, bên người còn có ba cái như nước trong veo tỳ nữ ở một bên phục thị.

Khương Ninh Bảo di động tiểu toái bộ tiến lên, cười nhẹ nhàng phúc thân hành lễ: "Cháu gái gặp qua tổ mẫu." Sau đó lại cho sắc mặt không tốt lắm Đại phu nhân Trương thị thỉnh an.

Lễ nghi quy củ để cho người ta tìm không ra sai.

Khương lão phu nhân nhìn thật sâu phía dưới tràn đầy nụ cười nhẹ nhàng Tứ nha đầu, trước kia cái này cháu gái luôn là một bộ đề mi thuận nhãn, nhu nhu nhược nhược bộ dáng.

Lão phu nhân mỗi lần thấy được nàng bộ dáng này, kiểu gì cũng sẽ cảm thấy cách đáp lời không thích.

Bây giờ Tứ nha đầu phảng phất là một khối bị tỉ mỉ tạo hình qua ngọc thô, tách ra thuộc về nàng rực rỡ phong hoa, chói lóa mắt, cái này toàn thân khí chất □□ tuyệt đối không phải một sớm một chiều có thể thay đổi cùng dưỡng thành, xem ra Tứ nha đầu một mực tại giấu dốt.

"Tứ nha đầu, nghe nói Định Quốc công hộ tống người hồi phủ, thế nhưng là thật sự?" Khương lão phu nhân nâng chén trà lên hớp miếng trà, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Khương Nịnh Bảo mặt.

Khương Nịnh Bảo mím cười, không nhanh không chậm trả lời: "Hồi lời của tổ mẫu, thật có việc này."

"Tứ nha đầu, Định Quốc công tại sao lại hộ tống người hồi phủ?" Khương lão phu nhân trong mắt lập tức nhiều một vòng hào quang, thả ra trong tay chén trà, tiếp tục hỏi thăm.

Khương Nịnh Bảo cười nhạt trả lời: "Tạ lão phu nhân phân phó Quốc Công Gia đưa cháu gái hồi phủ."

Khương lão phu nhân nghe xong, ánh mắt càng thêm từ ái, ánh mắt chuyển dời đến trong tay nàng trên kinh Phật, dừng một chút, nghe hạ nhân bẩm báo nói Định Quốc công đưa Tứ nha đầu một bản phật kinh, hẳn là chính là nàng trong tay bản này?

"Cái này phật kinh là Định Quốc công đưa?"

Khương Nịnh Bảo cúi đầu nhìn thoáng qua trong tay phật kinh, nhẹ nhàng vuốt nhẹ một chút, ngẩng đầu nháy hắc bạch phân minh con người nhìn về phía lão phu nhân, gật đầu nói: "là."

"Tứ nha đầu, Định Quốc công tại sao lại đưa người phật kinh, chẳng lẽ người vài ngày trước ngôn luận chọc giận Định Quốc công?" Một mực chưa từng mở miệng Đại bá nương Trương thị rốt cục đợi đến cơ hội lên tiếng, nàng mắt không chớp nhìn chăm chăm Khương Nịnh Bảo trong tay phật kinh, giọng điệu mang theo một tia hùng hổ dọa người.

Khương Nịnh Bảo trong lòng lại ám đạo, tới.

Hậu viện nữ nhân am hiểu nhất dùng phật kinh làm bè.

Khương lão phu nhân mặt hơi hơi trâm xuống một cái, hiển nhiên cũng nghĩ đến đưa phật kinh, phải chăng có cái khác nàg không biết hàm nghĩa ở bên trong, vạn nhất xuyên tạc sai rồi... Xem ra còn phải cẩn thận hỏi thăm một phen.

"Tứ nha đầu, phật kinh trước đó buông xuống, người trước cùng tổ mẫu nói một chút Định Quốc công phủ sự tình."

Khương Nịnh Bảo xem xét Đại bá nương một chút, bình tĩnh đem chính mình từ tại Định Quốc công phủ cửa chính gặp được hồi phủ Định Quốc công nói lên, không nhanh không chậm đem chuyện hôm nay nói cái rõ rõ ràng ràng.

Đồng thời che giấu rượu thuốc một chuyện.

Toàn bộ phòng khách hoàn toàn yên tĩnh.

Khương lão phu nhân trong mắt bắn ra kinh hãi, kích ra tay hơi có chút run rẩy, hiển nhiên không ngờ tới cái này Tứ nha đầu dĩ nhiên có thể tới gần Định Quốc công mà không bị ảnh hưởng, đây chính là Trường Ninh Bá phủ cơ hội vùng lên.

"Tứ nha đầu, người coi là thật có thể tới gần Định Quốc công?"
Khương lão phu nhân nhin không được lại xác nhận một lần.

Khương Nịnh Bảo hào phóng gật đầu thừa nhận: "Phải."

Việc này không gạt được, ngày mai Tạ lão phu nhân sẽ đi Thanh Thủy Tự chọn ngày tốt, chọn tốt ngày tốt sau sẽ vào cung mời cưới, đoán chừng cũng liền một hai ngày sự tình.

Trường thị sắc mặt một mảnh âm trầm, trong lòng nghiến răng nghiến lợi thầm hận, không nghĩ tới nàg lại có nhìn nhăm một ngày.

Vốn cho là là đành phải năm con cừu nhỏ, ai ngờ lại là một khối xương khó gặm.

Bây giờ càng là leo lên Định Quốc công.

Ghê tởm!

Vừa nghĩ tới Tứ nha đầu trong tay phong phú đồ cưỡi sắp bay đi, Trương thị trong lòng sinh ra vẻ lo lắng, âm thầm cắn răng, xem ra không thể chờ. Nàng cũng không tin một cái tàn hoa bại liễu còn có thể đến Định Quốc công phủ.

"Nguyên lai đây là Định Quốc công tự tay sao chép phật kinh, Tứ nha đầu , có thể hay không cho Đại bá mẫu quan sát một phen?" Trương thị hít một hơi thật sâu, tỉnh táo lại về sau, gạt ra một vòng nụ cười theo miệng hỏi.

Cái này vừa nói, Khương lão phu nhân cũng hứng thú.

Khương Nịnh Bảo nhíu mày, Định Quốc công sao phật kinh dính có một tia sát khí, nhưng không nhiều, kỳ quái chính là, người chung quanh tựa hồ không có cảm nhận được sát khí tồn tại.

"Đại bá nương, Quốc Công Gia sao phật kinh không phải người bình thường có thể nhìn." Khương Nịnh Bảo giả bộ quan tâm lắc đầu, nàng cũng sẽ không không kịp chờ đợi đem Định Quốc công sao phật kinh đưa lên, đến lúc đó Đại bá nương xảy ra chuyện, nàng nhất định sẽ bị cái thứ nhất giận chó đánh mèo.

Nhất là ở đây còn có cái khác tỳ nữ bà tử ở đây.

Lời người đáng sợ.

Dù là nàng không sợ lời đồn đại, nhưng Khương Ninh Bảo lại tình nguyện đi vòng thêm cái ngoặt, trước chiếm cái lý lại nói.

Đại phu nhân Trương thị nhin không được giận tái mặt: "Tứ nha đầu, lời này của người có ý tứ gì?"

Cao đường bên trên Khương lão phu nhân cũng không nhin được nhúu mày lại, đáy mắt hiện lên một vòng không đổi, cái này cháu gái chẳng lẽ có Định Quốc công chỗ dựa, tâm bành trướng.

"Đại bá nương, cái này phật kinh không giống, dính Định Quốc công sát khí, không thích hợp ngài nhin." Khương Ninh Bảo mặt lộ vẻ khó xử, lần nữa uyển chuyển giải thích, lại khi nhin đến Đại bá nương nhĩm lên tức giận cho lúc, trong lòng nhin cười không được.

"Nếu như ngài thật sự muốn xem, cháu gái cái này cho ngài nhin."

Đại phu nhân Trương thị cười lạnh một tiếng, Tứ nha đầu càng là nói như vậy, nàng càng là không tin, càng là muốn nhin phật kinh, lúc đầu chỉ là thuận miệng nói, nhưng bây giờ Trương thị lại cảm thấy Tứ nha đầu đang gây hấn nàng.

Không phải muốn nhin thấy phật kinh không thể.

"Mẫu thân, ngài nhin Tứ nha đầu cái này nói láo nói nhiều trượng, cái gì dính Định Quốc công sát khí, quả thực hoang đường."

Khương lão phu nhân thản nhiên gật đầu, hiển nhiên cũng là cho rằng Khương Ninh Bảo nói láo.

"Tứ nha đầu, đại bá của người nương muốn nhin liền cho nàng nhin, không phải liền là một bản phật kinh, cũng không phải cái gì hiếm lạ vật phẩm."

"Vâng, tổ mẫu."

Khương Ninh Bảo mấp máy môi, than nhẹ một tiếng, một mặt lo lắng đem trong tay phật kinh dâng lên, nhìn đến đại bá nương không kịp chờ đợi cầm qua đưa tới tay, Khương Ninh Bảo sợ mình sẽ nhịn không được cười ra tiếng, cái này Đại bá nương thật đúng là đuổi tới tìm đường chết.

Khương Ninh Bảo có thể làm sao, đương nhiên là thành toàn nàng.

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Phật Kinh Đại Tác Dụng Cùng Trượng Hình

Đại phu nhân Trương thị một cầm tới phật kinh, liền ẩn ẩn cảm thấy một trận không thoải mái, nhưng nàng cũng không để ý, thật đúng là không có cô phụ Khương Ninh Bảo chờ mong, một cầm tới phật kinh liền không nhìn được lật ra.

Cái này khê đảo liền xảy ra chuyện.

Một cỗ âm trầm khí tức kinh khủng từ phật kinh bên trong tản mát ra, Đại phu nhân Trương thị đứng mũi chịu sào, bạo ngược âm lãnh sát khí trong nháy mắt ăn mòn nhập thể. . .

Thân thể của nàng trong nháy mắt trở nên băng lãnh, tựa hồ còn có đồ vật gì trong thân thể tàn phá bừa bãi.

"A, thứ quỷ gì, lạnh quá, đau quá. . ."

Trương thị run lẩy bẩy, trên mặt huyết sắc tận cõi, trong mắt tràn đầy sợ hãi, thanh bạch bờ môi phát ra hoảng sợ thét lên, trong tay phật kinh bị nàng hung hăng văng ra ngoài.

"Ba" một tiếng rơi xuống địa.

Khương Ninh Bảo sớm biết phật kinh sát khí cũng sẽ không khiến người mất lý trí, biến thành ngớ ngẩn.

Nhưng sát khí ăn mòn nhập thể, thân thể sẽ trở nên băng lãnh suy yếu, cả người cũng dễ dàng táo bạo dễ giận.

Cho nên nàng mới không có ngăn lại Đại bá nương Trương thị tìm đường chết.

Trong khách sảnh đám người thấy thế tất cả đều bị dọa đến hồn phi phách tán, một mặt sợ hãi lui lại.

Bị quăng đến trên đất phật kinh bị lật ra, trong câu chữ âm lãnh bạo ngược khí tức tản mát ra, Hồng Hạnh tỳ nữ đỡ lấy Khương lão phu nhân bị khí tức âm lãnh quét đến, nhin không được rùng mình một cái, sắc mặt khó coi che tim, gấp giọng quát.

"Tứ nha đầu, mau đem phật kinh khép lại."

Khương Nịnh Bảo lên tiếng, rú xuống mí mắt, đáy mắt cấp tốc hiện lên một vòng ý cười, bước nhanh đi qua đem phật kinh nhặt lên, quý dị chính là, không có khép lại phật kinh đến Khương Nịnh Bảo trong tay, sát khí dĩ nhiên không có tiết ra một tia.

Khương Nịnh Bảo lại không phát hiện.

"Tổ mẫu, Đại bá nương, phật kinh đã khép lại, sát khí sẽ không lại tản mát ra."

Định Quốc công sao phật kinh là tịnh hóa trên thân sát khí, phật kinh trong câu chữ lộ ra Nùng Nùng sát khí, nhưng so mang theo tử đàn phật châu thu liễm sát khí Định Quốc công bản nhân nhạt rất nhiều.

Nữ tử thể chất thuần âm, đối với âm lãnh sát khí càng mẫn cảm, đặc biệt là thân thể độ chênh lệch nữ tử, càng là dễ dàng nhận sát khí ăn mòn.

Đại phu nhân Trương thị khoảng cách phật kinh gần nhất, đứng mũi chịu sào, dính vào sát khí nhiều nhất, sợ là phải lớn bệnh một trận, còn nhiều hơn ăn bổ dưỡng khí đồ vật bổ túc thân thể dương khí, Khương lão phu nhân chỉ là một chút bị tản mát sát khí tác động đến, mấy ngày nay hẳn là sẽ sinh chút ít bệnh, cũng không lo ngại.

Trong khách sảnh cửa sổ đều là mở ra gió lùa, sát khí không bao lâu liền tán đi, chưa tỉnh hồn Trương thị răng run lên, run rẩy bị Dương ma ma vịn, búi tóc hơi có chút lộn xộn, toàn thân ướt đẫm, cả người giống từ trong nước ngâm ra, đáy mắt còn có chưa rút đi sợ hãi.

Giờ khắc này, Trương thị hồi hận ruột đều thanh.

Định Quốc công sao phật kinh quả nhiên không phải người bình thường có thể đọc qua, ánh mắt của nàng khác nào tôi độc bản về phía Khương Nịnh Bảo, đều là đáng chết này cháu gái, làm hại nàng tại hạ nhân trước mặt ra một cái đại xấu.

Có cái tỳ nữ có phần có ánh mắt bừng lên hai bát ninh thần cháo bột.

"Lão phu nhân, phu nhân, uống một ngụm ninh thần cháo bột ép một chút."

Khương lão phu nhân mặt trầm như nước, tiếp nhận Hồng Hạnh bưng tới được ninh thần cháo bột hung hăng ực một hớp, cả người chậm lại, Đại phu nhân Trương thị cũng uống một bát ninh thần cháo bột, ấm áp cháo bột cửa vào, lạnh như băng thân thể ấm một chút, sắc mặt hơi chuyển biến tốt đẹp.

Hai người muốn mắng chửi Khương Nịnh Bảo, ánh mắt khi nhìn đến Khương Nịnh Bảo vuốt ve trong tay phật kinh, trong lòng đột nhiên run một cái, sợ nàng sơ ý một chút lật ra phật kinh, Khương lão phu nhân đành phải phất tay làm cho nàng rời đi.

"Tứ nha đầu, người về trước đi."

Khương lão phu nhân hiện tại đã đối với phật kinh có bóng ma tâm lý.

Khương Nịnh Bảo khước miệng hiện lên một tia mỉm không thể xem xét ý cười, thản nhiên đối với Khương lão phu nhân cùng chặt vật Đại phu nhân Trương thị hành lễ, bước chân nhẹ nhàng rời đi Thọ Kim đường.

Khương lão phu nhân tại Khương Nịnh Bảo sau khi rời đi, sắc mặt bất thiện nhìn chăm chăm trong đại đường tỳ nữ bà tử, không nói một lời.

Trương thị cũng là như thế.

Khuôn mặt đen kịt, ánh mắt phi thường đáng sợ.

Không khí ngột ngạt, tất cả hạ sắc mặt người trắng bệch, run lấy thân thể, đồng loạt quỳ xuống.

"Lão phu nhân tha mạng!"

Không đề cập tới Thọ Kim đường bên trong lão phu nhân sẽ xử trí như thế nào ở đây mấy cái tỳ nữ bà tử, bên ngoài chờ lấy Xuân Hỉ nhìn thấy cô nương ra, vội vàng nghênh đón.

"Cô nương, ngài không có sao chứ?"

Xuân Hỉ trong sân bên ngoài nghe được Thọ Kim đường truyền đến tiếng kêu sợ hãi, nhin không được lo lắng hỏi.

Khương Nịnh Bảo mỉm cười: "Ta có thể có chuyện gì." Có việc chính là Đại phu nhân Trương thị cùng Khương lão phu nhân, đoán chừng mấy ngày nay, trong phủ sẽ náo nhiệt không ít.

Xuân Hỉ không hiểu ra sao.

Về viện lạc trên đường, Khương Ninh Bảo khước miệng nhếch lên, toàn thân tản ra vui vẻ khí tức, không nghĩ tới Định Quốc công đưa phật kinh còn có bức này tác dụng, thực sự là. . . Thật sự là quá vui mừng.

Về sau có thể tùy thân mang theo.

« Kim Cương Kinh » vừa ra, ai dám tranh phong.

Trường Ninh Bá phủ hạ nhân nhìn Khương Ninh Bảo ánh mắt mơ hồ mang theo một vòng cung kính, tâm tình vô cùng tốt Khương Ninh Bảo toàn vẹn không thềm để ý, người trong phủ nhất biết mượn gió bẻ măng.

Vừa trở lại viện tử, trong viện Bạch Mai các loại bốn cái tỳ nữ cung kính tiến lên đón, Khương Ninh Bảo nụ cười phai nhạt nhạt, phất tay đuổi rồi các nàng, trở lại phòng đem Định Quốc công đưa phật kinh phóng tới một cái không trong hộp.

Xuân Hi đem Tạ lão phu nhân đưa một bộ đồ trang sức đưa tới.

Khương Ninh Bảo nhìn lên trước mặt tinh xảo đồ trang sức hộp, khước miệng nổi lên một vòng nụ cười hiền hòa, hôm nay thật sự là ngày tháng tốt, nàng đến viết phong thư nói cho Đại ca một tiếng.

Tại Khương Ninh Bảo chấp bút viết thư thời điểm, Trường Ninh Bá phủ cùng Định Quốc công phủ lại không bình tĩnh.

Đại phu nhân Trương thị nhìn lão phu nhân xử trí mấy cái tỳ nữ bà tử liền bị người nâng rời đi Thọ Kim đường, một lần chính viện liền lập tức phái người mời đại sư, tiếp lấy lão phu nhân cũng phái người mời đại sư.

Trường Ninh Bá phủ trong lúc nhất thời lòng người bàng hoàng, không biết lão phu nhân cùng Đại phu nhân rốt cuộc xảy ra chuyện gì, dĩ nhiên cùng nhau mời đại sư.

Chẳng lẽ trong phủ ra đồ không sạch sẽ. . .

Trong phủ làm qua chuyện ác hạ nhân dọa đến hồn nhi nhanh không có.

Khương Ninh Bảo vừa để Xuân Hỉ đem thư tín đưa ra ngoài, liền ở trong phòng nhắm mắt dưỡng thần, Xuân Hỉ sau khi trở về, nói cho nàng trong phủ động tĩnh, biết được Khương lão phu nhân cùng Đại phu nhân Trương thị cử động, nhịn không được phốc một tiếng cười

"Cô nương, trong phủ có phải thật vậy hay không có đồ không sạch sẽ?" Xuân Hỉ lo lắng hỏi.

Khương Ninh Bảo cười một tiếng: "Trong phủ có hay không đồ không sạch sẽ ta không biết, nhưng lão phu nhân cùng Đại phu nhân mời đại sư tuyệt đối không phải nguyên nhân này."

Xuân Hỉ sững sờ, bỗng nhiên nhớ tới chủ tử tại Thọ Kim đường thời điểm, nàng nghe được kia kêu to một tiếng, tựa như là đại phu thanh âm của người, nàng nhịn không được tò mò hỏi: "Cô nương, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Quốc Công Gia phật kinh." Khương Ninh Bảo cũng không thừa nước đục thả câu, nói thẳng ra.

Xuân Hỉ hít sâu một hơi, hai mắt tròn tròn: "Lão phu nhân cùng Đại phu nhân dĩ nhiên. . . Dĩ nhiên nhìn Quốc Công Gia sao phật kinh?"

"Đúng vậy a, ta nói qua phật kinh dính Quốc Công Gia sát khí, tổ mẫu cùng Đại bá nương cũng không tin, quả thực là muốn đọc qua Quốc Công Gia sao chép phật kinh." Khương Ninh Bảo một mặt thốn thức, cặp kia cực đẹp con người lại tràn đầy ý cười.

Xuân Hỉ miệng há lớn, nửa ngày mới khô cứng nói: "Lão phu nhân cùng Đại phu nhân thật có dũng khí."

"Đúng vậy a, can đảm lắm, những ngày này Đại bá nương có khả năng sẽ bị bệnh liệt giường, tính tình cũng sẽ táo bạo dễ giận, lão phu nhân còn tốt, không chút bị tác động đến." Khương Ninh Bảo than nhẹ một tiếng, hai đầu lông mày hiển hiện một vẻ lo âu.

Xuân Hỉ: "..."

Cô nương càng ngày càng lợi hại.

Lợi hại nhất vẫn là Quốc Công Gia, sao phật kinh đều làm người nhượng bộ lui binh.

...

Định Quốc công phủ

Tại Định Quốc công hộ tống Khương Ninh Bảo sau khi rời đi, Tạ Cảnh Dực cùng Dương Thư Thanh cùng nhau cùng Tạ lão phu nhân đi vào Vinh Hỉ đường.

Dương Thư Thanh lộ ra một vòng đoan trang dịu dàng nụ cười, tự nhiên hào phóng đưa một vò dưỡng sinh rượu cho Tạ lão phu nhân, cái này cái bình dưỡng sinh rượu mặc dù cực kì trân quý, nhưng so với đạt được Tạ lão phu nhân tán đồng, cái này cái bình rượu liền lộ ra không có ý nghĩa.

Tạ lão phu nhân cũng không có hai năm tốt sống, ở kiếp trước, tại Định Quốc công sau khi qua đời, không có hai tháng Tạ lão phu nhân liền buông tay nhân gian.

Tả hữu bất quá nhiều các loại hai năm.

Về sau Định Quốc công phủ hậu viện chính là thiên hạ của nàng, trong hai năm này, nàng nhất định không thể để cho người lấy ra sai tới.

Theo nàng đối với Tạ thế tử hai năm qua hiểu rõ, Tạ thế tử đối với Tạ lão phu nhân cùng Định Quốc công tình cảm càng nhiều hơn chính là cung kính, lại cũng không thân cận, Tạ thế tử thân cận chính là Tạ gia nhị phòng.

Dương Thư Thanh trong lòng cũng có khuynh hướng.

Ngồi ngay ngắn ở cao đường bên trên Tạ lão phu nhân lần thứ nhất nhìn thấy cháu nuôi nữ tình nguyện bội bạc từ hôn muốn cưới cô nương, An Viễn Hầu đích trường nữ tư thái mỹ lệ, dung mạo thanh lệ tuyệt luân, hành vi cử chỉ đoan trang khí quyển, khiến cho người sinh lòng hảo cảm.

Nhưng uống qua thần kỳ rượu thuốc Tạ lão phu nhân thị lực vô cùng tốt, một chút liền nhìn thấu nàng đáy mắt ẩn tàng cực sâu lệ khí, nhin không được nhãn hạ lông mày, lần thứ nhất hoài nghi cháu nuôi tử ánh mắt.

So với An Viễn Hầu con vợ cả đại tiểu thư, Tạ lão phu nhân càng thích Khương gia tiểu cô nương, Khương gia tiểu cô nương khí chất đặc biệt, sạch sẽ thuần túy, nhìn nhu nhu nhược nhược, trên thực tế tính tình so với ai cũng cứng cõi.

Dạng này tính tình cứng cõi nữ tử phi thường thích hợp A Hành.

"Là cái không tệ cô nương, dực mà ánh mắt không tệ." Tạ lão phu nhân cười cười, thuận miệng khen một câu, để Hoàng ma ma điều dưỡng sinh rượu thu lại, đem trên cổ tay một con nước loại vô cùng tốt vòng tay cởi ra đưa cho nàng khi lễ gặp mặt.

"Nhiều Tạ lão phu nhân tán dương." Dương Thư Thanh nhận lấy lão phu nhân đưa vòng tay đeo ở cổ tay, ngại ngại thẹn thùng cười một tiếng, trong lòng ám đạo, xem ra Tạ lão phu nhân đối nàng ấn tượng đầu tiên không tệ.

Tạ lão phu nhân mỉm cười, hớp miếng trà.

"Lão phu nhân, hôm nay là ta cùng thế tử đính hôn thời gian, không nên thấy máu, thế tử trưng hình có thể hay không. . . Có thể hay không cải thành ngày mai?" Dương Thư Thanh căn cứ môi, mặt lộ vẻ thấp thỏm nhìn qua Tạ lão phu nhân, ngưng ngưng mở miệng.

Một bên Tạ Cảnh Dực ngơ ngác một chút, hiển nhiên không ngờ tới Thư Thanh sẽ nói lời như vậy.

"Thư Thanh, phụ thân nhất ngôn cửu đỉnh, người đừng làm khó tổ mẫu."

Trưng hình năm mươi, cũng không nặng.

Dương phụ tính tình, Tạ Cảnh Dực hiểu rõ nhất, từ trước đến nay nói một không hai.

Nhất là còn dính đến tổ mẫu.

Thư Thanh đây là tại lệnh tổ mẫu khó xử, dương phụ biết, nhất định sẽ càng tức giận, tổ mẫu là dương phụ vậy ngược.

Dương Thư Thanh trên mặt hiển hiện một vòng ngạc nhiên cùng ủy khuất, hốc mắt có chút phỉếm hồng: "Ta chỉ là không nghĩ người tại chúng ta đính hôn ngày vui thấy máu, không có để người trốn tránh trừng phạt ý tứ."

"Ta biết, nhưng đây là mệnh lệnh của phụ thân." Tạ Cảnh Dực tâm một nắm chặt, đưa tay phạt một chút sợi tóc của nàng, động tác tự nhiên, phảng phất làm qua vô số lần.

Tạ lão phu nhân liếc nhìn cháu nuôi tử cùng An Viễn Hầu đích trường nữ hổ động, cảm thấy có cái gì không đúng, cái này quen biết mới mấy

ngày ngắn ngủi thời gian, cháu nuôi tử cùng An Viễn Hầu đích trường nữ hơi bị quá mức rất quen.

Đè xuống đáy lòng nghi hoặc cùng một vẻ hoài nghi, Tạ lão phu nhân nhìn hướng phía dưới Triệu quản gia hỏi: "Triệu quản gia, cái gì trạng hình?"

Triệu quản gia nhìn thoáng qua Tạ thế tử cùng Dương đại tiểu thư, mấy không thể xem xét nhúu mày lại, một mặt cung kính đem cửa chính chuyện phát sinh một năm một mười nói ra, Tạ lão phu nhân sau khi nghe xong, trong lòng ủ ả.

Con trai đây là vì nàng cùng Ninh Bảo nha đầu xuất khí đầu.

"Việc này các loại A Hành trở lại hăng nói." Tạ lão phu nhân trầm ngâm một hồi, nói.

Dương Thư Thanh đáy mắt hiện lên một vòng thất vọng, nhưng vẫn là giơ lên khuôn mặt tươi cười cùng Tạ lão phu nhân nói chuyện, không ngừng mà muốn đùa Tạ lão phu nhân vui vẻ, Tạ lão phu nhân nụ cười trên mặt nhiều hơn mấy phần thân cận.

Tiểu cô nương này là cái sẽ đến sự tình.

Chỉ là lệ khí quá nặng chung quy không tốt, nhưng cháu nuôi tử thích, Tạ lão phu nhân cũng không tiện nói gì, tiểu cô nương này về sau an phận cùng cháu nuôi tử sinh hoạt là được.

Dù là cháu nuôi tử về sau không thể kế thừa Quốc Công phủ, nhưng có Quốc Công phủ giao thiệp cùng thế lực, cháu nuôi tử bản thân năng lực, tương lai chắc chắn sẽ thẳng tới mây xanh, tiền đồ vô lượng.

Tạ Cảnh Dực nhìn thấy tổ mẫu cùng vị hôn thê vui vẻ hòa thuận một màn, trong lòng có chút nhẹ nhàng thở ra, khéo miệng không tự chủ giương

lên, trong mắt lóe lên một tia nụ cười ôn nhu.

Cái này nhất đẳng liền hơn nửa canh giờ, Định Quốc công Tạ Hành rất cục trở về, Dương Thư Thanh hai mắt sáng lên, một mặt chờ mong nhìn thấy Tạ lão phu nhân, Tạ lão phu nhân trấn an một chút nàng.

Cháu nuôi tử đính hôn ngày vui xác thực không nên thấy máu.

Có Tạ lão phu nhân ra mặt nói giúp, nhưng trượng hình y nguyên đúng hạn chấp hành.

Không có chỗ thương lượng.

Tạ lão phu nhân chỉ nói một lần, gặp con trai không có đáp ứng, cũng không nói thêm cái gì, trong nội tâm nàng tự có một cây cái cân, con trai ruột cuối cùng so cháu nuôi tử trọng yếu, nhất là cái này cháu nuôi tử gần đây tựa như bị tình cảm mê mắt.

Dương Thư Thanh sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái, khẩn trương liếc nhìn Tạ Cảnh Dực, giữ chặt tay áo của hắn, trong mắt chứa đầy lo lắng, Tạ Cảnh Dực cho Dương Thư Thanh một cái an ủi ánh mắt, liền gọn gàng mà linh hoạt nằm rạp trên mặt đất.

Từ Định Quốc công hai cái Hắc Y thân vệ chấp hành.

"Ba... Ba..."

Tạ Cảnh Dực nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích, toàn bộ viện lạc hạ nhân đều bị phái sạch sẽ, im ắng, chỉ có cơn bông rơi vào trên thân người thanh âm.

Đây là Định Quốc công cấp dưỡng tử lưu thể diện.

Xem hình chỉ có Định Quốc công Tạ Hành, Triệu quản gia, Dương Thư Thanh, Tạ Cảnh Dực thiếp thân gã sai vặt, và vài tên Hắc Y thân vệ.

Tạ lão phu nhân lớn tuổi, không nên quan sát trượng hình.

Mỗi một trượng rơi xuống, Dương Thư Thanh tâm liền hung hăng nắm chặt đầu nhức một lần, tay nàng siết thành quyền, gấp cắn môi dưới, trong lòng hận ý cuộn cuộn, hai con ngươi ầm ầm nổi lên một tia tinh hồng.

Khương Nịnh Bảo. . . Khương Nịnh Bảo. . .

Nếu như không phải nàng, thế tử nơi nào sẽ thụ bực này da thịt thống khổ.

Hôm nay thế tử sở thụ khuất nhục, nàng nhật, nàng chắc chắn gấp trăm lần hoàn lại.

Hơn bốn mươi sau đó, có một tia máu tươi từ xốc xếch màu đỏ sậm ngân tuyến dẹt văn cầm bào thẩm thấu ra, Tạ thế tử cái trán bị mồ hôi lạnh thẩm ướt, ẩm ướt ngược ngừng không có vào vạt áo.

"Ba. . . Ba. . ."

Trượng hình năm mươi, là thực sự trượng hình.

Dù là Tạ Cảnh Dực thân thể vô cùng tốt, trượng hình năm mươi cái về sau, cũng bị người đỡ lấy về viện lạc, tùy hành trừ hốc mắt đỏ lên Dương Thư Thanh bên ngoài, còn có Định Quốc công phủ tọa trấn một vị y thuật tinh xảo lão Đại phu.

Mặt trời chiều ngã về tây, Dương Thư Thanh cẩn thận mỗi bước đi rời đi Định Quốc công phủ, các loại lên xe ngựa, trong đầu tràn đầy Tạ thế tử vết máu trên người, kiệt lực ầm tàng hận ý vội vàng không kịp chuẩn bị lật xông tới.

"Khương Nịnh Bảo!"

Trong xe hai cái tỳ nữ Thiến Dong cùng Thiến Bích cúi đầu xuống, ngón tay run rẩy không ngừng, không dám thở mạnh một cái.

Vừa về tới An Viễn Hầu phủ, hỉ khí dương dương An Viễn Hầu phủ phảng phất bịt kín một tia bóng ma, trong phủ hạ nhân nhìn thấy đại tiểu thư hồi phủ, nụ cười trên mặt có chút cứng ngắt.

Dương Thư Thanh vừa cảm thấy được trong phủ dị dạng, liền bị mấy cái cố ý chờ nàng con thứ tử muội ngăn cản đường.

Dương Thư Thanh vốn là ghen thở ra một hơi, bây giờ bị người cản đường khiêu khích chế giễu, lập tức sức chiến đấu phá trần, đem mấy cái con thứ tử muội hung hăng treo lên đánh một phen, xả được cơn giận.

Lúc này, tỳ nữ Thiến Bích đê mi thuận nhân đem thăm dò được tin tức nói ra.

Dương Thư Thanh mặt trong nháy mắt một mảnh đen nặng, một hơi chặn ở ngực.

Đều sắp tức giận nổ.

Một ngày này trôi qua trăm bóng chập trùng, rõ ràng mọi việc đại cát ngày tốt lành, nàng lại liên tiếp tao ngộ không thuận, nhất là vị hôn phu còn đang đính hôn ngày đó đổ máu.

Cái này khiến ngoại nhân thấy thế nào nàng.

Khương Nịnh Bảo quả nhiên là khắc tinh của nàng, vừa gặp phải nàng tổng không có chuyện tốt.

Định Quốc công cũng quá bất cận nhân tình.

Chậm một ngày đều không được.

Dương Thự Thanh trong lòng không chịu được oán hận lên Định Quốc công.

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Một Đêm Không Ngủ An Ổn.

Kinh thành từ lâu trà lâu có chút náo nhiệt.

Gần nhất Định Quốc công phủ bát quái vừa ra lại vừa ra, đặc sắc xuất hiện.

Hôm nay, không biết ai đem An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư vừa đính hôn liền đi Định Quốc công phủ báo phỏng tin tức truyền ra ngoài, còn sinh động như thật miêu tả Định Quốc công giận dữ mắng mỏ Tạ thế tử tròng diện.

Cái gì bất hiểu bất nghĩa, trượng hình năm mươi, liền quỳ từ đường ba ngày lấy đó trừng phạt, nghe bát quái mọi người nhiệt huyết sôi trào.

Bái Dương Thư Thanh ban tặng, hiện tại khắp kinh thành không ai không biết lúc trước Tạ thế tử cùng Khương Tứ tiểu thư đính hôn tiền căn hậu quả.

Tuấn mỹ cao quý, phong quang tể nguyệt Tạ thế tử thanh danh lập tức từ đám mây rơi xuống, nếu như chỉ là vì một tên khác nữ tử phụ trách từ hôn, mọi người còn có thể hiểu được, nhưng hấn vong ân phụ nghĩa, bội bạc, rõ ràng biện pháp giải quyết không chỉ một, hết lần này tới lần khác lựa chọn vô tình nhất một loại.

Cái này liền khiến người khó mà tiếp nhận rồi.

An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư cũng thành trong miệng mọi người hồng nhan họa thủy, ầm ầm còn có tiếng gió truyền ra nói Dương đại tiểu thư cùng Tạ thế tử bất tự không hợp.

Nếu như không phải Dương đại tiểu thư không buông tha chất vấn, tất cả mọi người không biết nguyên lai Khương Tứ tiểu thư cùng Tạ thế tử lúc trước đính hôn lại là ân cứu mạng, kết hai họ chuyện tốt.

Trách không được sẽ thận trọng như thế viết xuống hôn thư công chứng.

Mọi người đồn dập lần nữa đồng tình một đợt Khương Tứ tiểu thư.

Hôm nay Định Quốc công tự mình mang theo Hắc Y thân vệ hộ tống Khương Tứ tiểu thư hồi phủ, sợ là cho Khương Tứ tiểu thư chỗ dựa, tất cả mọi người bừng tỉnh đại ngộ, đồng thời còn có một tia tia thất vọng.

Còn tưởng rằng Khương Tứ tiểu thư cùng Định Quốc công có hi vọng đâu.

Nguyên lai là không vui một trận.

Bát quái quá kinh bạo, tửu lâu trà lâu gần nhất sinh ý phi thường nóng nảy, ngày ngày khách quý chật nhà, lão bản chưởng quỹ từng cái cười không ngậm mồm vào được.

"Có hay không người cảm thấy Dương đại tiểu thư bất tự khắc chồng?"

"Khắc hay không khắc phu ta không biết, nhưng hại phu khẳng định là không thể nghi ngờ, nếu như không có nàng hôm nay như thế nháo trò, ai cũng không biết Tạ thế tử cùng Tạ gia Nhị phu nhân từng bị mẫu thân của Khương Tứ tiểu thư đã cứu một mạng, Tạ thế tử thanh danh cũng sẽ không rớt xuống ngàn trượng."

"Huynh đài nói có lý, Dương đại tiểu thư có lẽ là hại phu, có lẽ cùng Tạ thế tử bất tợ không hợp."

"Khương Tứ tiểu thư nhân phẩm đoan chính, bị khi phụ đến lui thân, tổn hại thanh danh, đều không có đem chuyện này tuôn ra đến, hết lần này tới lần khác vừa cùng Tạ thế tử đính hôn Dương đại tiểu thư lại không buông tha chất vấn, Khương Tứ tiểu thư mới không được đã xem chuyện cũ năm xưa bạo ra, lúc vậy, mạng vậy, vận mệnh vô thường."

"Ai biết ân cứu mạng là thật là giả, có lẽ Khương Tứ tiểu thư nói hươu nói vượn, cố ý bôi đen Tạ thế tử thanh danh." Có người không đồng ý nói.

"Tạ thế tử đều chính miệng thừa nhận, Định Quốc công cũng ngầm thừa nhận, ta tin tưởng Định Quốc công nhân phẩm, việc này tất nhiên là thật sự."

"Xùy, nói không chừng mẫu thân của Khương Tứ tiểu thư lúc trước cố ý thiết kế một màn này, chỉ vì trèo lên Tạ gia." Người kia vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định bôi đen Khương Tứ tiểu thư cùng mẫu thân của nàng.

Ở đây bên trong nói đến hưng khởi người đồng loạt nhìn về phía người kia, trong mắt tràn đầy căm ghét.

"Người người này thật bẩn thỉu, trong lòng mình âm u, xem ai đều trong lòng âm u, rõ ràng đưa ra kết thân là Tạ Nhị phu nhân, từ hôn chính là Tạ thế tử, cùng người ta Khương gia Nhị phu nhân có liên can gì?"

"Đúng đấy, ta nhìn hẳn không phải Tạ gia Nhị phu nhân người chính là Dương đại tiểu thư người."

"Có khả năng!"

Tại mọi người khiến trách ánh mắt chán ghét bên trong, người kia xám xịt chạy.

"Nói nhiều như vậy, không ai cảm thấy từ trước đến nay đối với nữ tử lãnh đạm xa cách Tạ thế tử đột nhiên cứu rơi xuống nước Dương đại tiểu thư, liền thích Dương đại tiểu thư, thật kỳ quái sao?"

Cái này vừa nói, mọi người đồn dập chấn kinh rồi, đúng vậy a, phong quang tể nguyệt Tạ thế tử từ khi cứu được cái kia Dương đại tiểu thư về sau, thật giống như mê muội đồng dạng điên cuồng mê luyện nàng.

Quá quý dị.

"Xác thực kỳ quái, Tạ thế tử tính cách, thấy thế nào đều không giống sẽ đối người vừa gặp đã cảm mến người, cũng không giống sẽ vì một cái mới quen nữ tử bội bạc, vong ân phụ nghĩa, nơi này khẳng định có ân tình."

"Khẳng định có ân tình!"

"Mọi người còn nhớ rõ có người truyền Tạ thế tử cùng Dương đại tiểu thư sớm đã quen biết lời đồn đại, ta cảm thấy cái này nhất là có thể tin, bằng không thì giải thích thế nào đều không thông."

"Có lẽ Tạ thế tử bị người hạ cổ, hoặc là bị người dùng âm độc thủ đoạn ám toán."

". . ."

Đám người phát huy mình não động, đem chỗ có khả năng lý do đều đoán lần, cuối cùng đại bộ phận đều đồng ý hai người sớm đã tự mình quen biết lui tới cái suy đoán này.

Tại Dương Thư Thanh cùng Tạ thế tử thời điểm không biết, quy tắc này lời đồn lặng lẽ lưu truyền ra tới.

Một đám người tiếp tục bát quái thảo luận, chủ đề dần dần chuyển dời đến Khương Tứ tiểu thư có không thể nào gả cho Định Quốc công, nói đến,

bọn hăn những này bát quái đám người càng hi vọng Khương Tứ tiểu thư đã được như nguyện.

Định Quốc công chung thân đại sự, triều Đại Việt ai không chú ý.

Liên địch quốc đều đang chăm chú.

Bọn hăn đợi một năm rồi lại một năm, trong lúc đó bạo qua mấy lần có nữ tử ái mộ Định Quốc công bát quái, cuối cùng không có đến tiếp sau, tất cả ái mộ qua Định Quốc công quý nữ dồn dập gả người khác, Định Quốc công vẫn như cũ chưa thành thân.

Nào đó tửu lâu tầng 2, một vị môi hồng răng trắng, tuấn tiểu phong lưu cầm y thanh niên, tựa tại lầu hai trên lan can, bưng một chén rượu lung lay, hăn nghe phía dưới nghị luận, cười phi thường vui vẻ.

"Chủ tử, chúng ta thả ra dạng này lời đồn thật sự được không?" Tiến áp sát người hộ vệ có chút thấp thỏm mà hỏi, hăn nhưng là nhớ kỹ Tiểu vương gia trước đó đối với Dương đại tiểu thư cảm thấy hứng thú vô cùng, còn từng có cưới Dương đại tiểu thư vì chính phi ý tứ.

Bây giờ lại gọi người khắp nơi truyền Dương đại tiểu thư hại phu, cùng nàng cùng Tạ thế tử sớm đã quen biết lời đồn, hộ vệ nhìn có chút không hiểu Tiểu vương gia cử động.

Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ xùy cười một tiếng, liếc hộ vệ một chút, hững hờ nói.

"Thật thật giả giả, ai nào biết đâu, đều là đồ cái vui vẻ."

Hộ vệ ngậy ngấn cả người, thận trọng hỏi: "Chủ tử, ngài không là ưa thích Dương đại tiểu thư sao, dạng này lời đồn có hại Dương đại tiểu thư thanh danh."

Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ nhấp một miếng rượu, xinh đẹp cặp mắt đào hoa trong nháy mắt hiện lên một tia âm trầm, cười lạnh một tiếng: "Gia hiện tại không thích nàng, mỹ nhân còn nhiều, không kém nàng một cái."

Dương Thư Thanh mặt ngoài đại nghĩa lắm nhiên cự tuyệt hẳn, vụng trộm lại tính toán hẳn, nghĩ đến mình bởi vì đối nàng cảm thấy hứng thú từng vì nàng làm qua sự tình, Tiểu vương gia chỉ cảm thấy mình quả thực mất bị mù.

Nếu như nàng quang minh chính đại mời hẳn hỗ trợ, hẳn khẳng định phi thường vui lòng, tuyệt đối không phải như vậy bị người vụng trộm tính toán.

Vừa nghĩ tới mình trước đó mỗi lần giúp nàng, cực lớn có thể là nàng tính toán về sau, Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ đối với Dương Thư Thanh sớm mất hảo cảm, ần ần còn có một tia chán ghét.

Hộ vệ: "..."

"Nói đến, gia đã lớn như vậy, gặp qua đủ loại mỹ nhân, vẫn là Khương Tứ tiểu thư nhất hợp gia tâm ý, nhưng đáng tiếc không động được, bằng không thì gia thật đúng là muốn đi Trường Ninh Bá phủ cầu hôn." Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ Đào Hoa ánh mắt lóe lên một tia tiếc hận.

Nói tới nói lui, vui hảo mỹ nhân Tiểu vương gia tiêu điều vắng vẻ hiện tại vẫn như cũ đối với chỉ gặp một lần Khương Nịnh Bảo nhớ mãi không quên.

Hộ vệ: "..."

Tiểu vương gia hậu viện đều có một trăm linh bảy cái mỹ nhân nhi, còn chăm chỉ không ngừng thu nạp các loại mỹ nhân, nếu không phải Thụy Vương phủ cũng đủ lớn, nơi nào dung hạ được nhiều như vậy mỹ nhân.

May mắn Tiểu vương gia bây giờ nhớ mãi không quên Khương Tứ tiểu thư, bằng không thì trong phủ lại sẽ thêm mấy tên mỹ nhân, bọn hãnh này cận vệ một mực đi theo Tiểu vương gia thu La mỹ nhân, cũng là rất mệt mỏi.

Cảm tạ Khương Tứ tiểu thư, có Khương Tứ tiểu thư Châu Ngọc Tại Tiên, Tiểu vương gia ánh mắt cất cao không ít, rất nhiều mỹ nhân đều không vào được mắt, mấy ngày nay trên đường gặp được mấy cái nghĩ leo lên Tiểu vương gia mỹ nhân, Tiểu vương gia đều không nhìn thẳng, dĩ vãng thế nhưng là ai đến cũng không có cự tuyệt.

Khương Ninh Bảo tại không biết rõ tình hình tình huống dưới, đạt được Tiểu vương gia hộ vệ bên người nhóm cảm kích.

...

Trường Ninh Bá phủ

Đại phu nhân Trương thị đột phát khó chịu, làm cháu gái Khương Ninh Bảo đương nhiên phải đi thăm viếng, Đại phu nhân Trương thị có hoan nghênh hay không là một chuyện, nhưng lễ mấy phương diện không thể rơi tiếng người Chuôi.

Xuất hiện ở phòng trước, Khương Ninh Bảo đối một thân thanh lịch xanh nhạt thêu hải đường váy dài, liền dẫn Xuân Hỉ đi vào chính viện.

Bạch Mai các loại bốn cái tỳ nữ yên lặng nhìn Tứ cô nương rời đi, trong lòng gấp không được.

Đại phu nhân bàn giao nhiệm vụ không tốt hoàn thành.

Tứ cô nương từ không tín nhiệm các nàng, bên người cho tới bây giờ chỉ đem Xuân Hỉ một cái tỳ nữ, mỗi lần đi ra ngoài đều sẽ khóa chặt cửa

hộ, trọng yếu thiếp thân đồ vật tất cả đều rơi khóa, các nàng cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy cẩn thận cô nương.

Chính viện đại sảnh, tràn đầy đều là người.

Trường Ninh bá Khương Đông Minh, đại đường ca Khương Trác, nhị đường ca Khương Việt, Ngũ muội Khương Minh Dao, cùng mấy cái con thứ huynh đệ muội muội cùng các nàng di nương.

Khiến Khương Nịnh Bảo nhú mày chính là, lại có một cái lạ lẫm ngoại nam.

Nam tử này xuyên một thân áo bào màu xanh lam, ước chừng mười tám mười chín tuổi, nhã nhặn tuấn tú, tướng mạo đường đường, đang cùng đại đường ca Khương Trác ngồi cùng một chỗ, xem ra hẳn là cùng Trường Ninh Bá phủ dính quan hệ thân thích.

Mấy cái ước chừng mười hai mười ba tuổi con thứ muội muội thỉnh thoảng vụng trộm nhìn một chút nam tử, ánh mắt mang theo một vòng ngưỡng ngừng.

Khương Nịnh Bảo tiến đại sảnh, liền có mấy đạo ánh mắt nhìn về phía nàng, trong đó có một đạo là tên kia nam tử xa lạ, trực câu câu nhìn chăm chăm nàng trắng nõn tinh xảo mặt, hai mắt không che giấu chút nào mang theo một vòng kinh diễm.

Khương Nịnh Bảo có chút nhú mày, con ngươi hiện lên một vòng không vui.

Nam tử này ánh mắt hảo hảo làm càn.

"Cháu gái gặp qua Đại bá." Khương Nịnh Bảo dời bước tiến lên, hướng Trường Ninh bá phúc thân hành lễ.

"Hừm, lại đây ngồi hạ."

Trường Ninh bá Khương Đông Minh gạt ra một vòng nụ cười, giọng điệu hiền lành mở miệng, cô cháu gái này gần nhất luôn luôn náo a thiêu thân, Trường Ninh bá đối với cô cháu gái này rất là không thích, duy nhất đáng giá an ủi chính là, cô cháu gái này tại lui thân về sau, còn có thể trèo lên Định Quốc công phủ.

Điểm này khiến Trường Ninh bá đối nàng nhìn với con mắt khác, khó được cho nàng một cái hiền lành nụ cười.

Khương Nịnh Bảo đôi mắt đẹp lóe lên một cái, cái này Đại bá là cái vô lợi không dậy sớm người.

Lúc này dĩ nhiên khó được cho nàng một cái nụ cười hiền hòa.

Thật sự là khó được.

Cha mẹ 'Gặp nạn' về sau, cái này Đại bá không còn có đã cho huynh muội bọn họ một cái nụ cười, ngày lễ ngày tết thời điểm, thần sắc nhàn nhạt nói mấy câu, cùng cha mẹ tại thời điểm, đãi ngộ cách biệt một trời.

Nhìn tới vẫn là Định Quốc công phủ tấm chiêu bài này mị lực lớn.

"Đa tạ Đại bá."

Khương Nịnh Bảo mỉm cười nói lời cảm tạ, tại khoảng cách Khương Minh Dao tương đối gần một cái chỗ trống ngồi xuống, Xuân Hỉ đợi ở sau lưng nàng, một cái thanh tú động lòng người tỳ nữ tới cho nàng lên chén nước trà.

Đại phòng mấy cái di nương cùng các nàng xuất ra con thứ nữ nữ trong mắt chứa ghen ghét ghen tị liếc nhìn Khương Nịnh Bảo.

Con vợ cả chính là tốt.

Nhất là vị này Tứ cô nương trong tay còn cầm Nhị phu nhân phong phú đồ cưới, hàng năm sản xuất cùng thu nhập đều là một bút cực kì phong phú tài phú.

Trách không được Đại phu nhân sẽ để mắt tới vị này Tứ cô nương.

Trường Ninh Bá phủ Khương lão phu nhân coi trọng nhất đích thứ, chường không muốn mạnh, trị gia cực nghiêm, liền Đại phu nhân Trương thị đều chỉ dám vụng trộm làm điểm tiểu động tác, đại phòng di nương cùng con thứ con cái không có một cái có thể vào lão phu nhân mắt, Trường Ninh bá dù là lại sủng thương bọn họ, cũng không dám để bọn hắn vượt tuyến.

Nhưng các nàng ăn mặc chi phí cũng không tệ.

Khương Nịnh Bảo không nhìn đại phòng con thứ huynh muội ánh mắt, hướng nhìn đến Ngũ muội Khương Minh Dao cười cười, muốn nói Trường Ninh Bá phủ nhất làm nàng hài lòng chính là, sốt ruột chuyện ít, lục đục với nhau đều là bí mật.

Trừ đình đầu trưởng bối, không ai dám đến phiên nàng.

"Đại bá, ta nghe nói, tổ mẫu cùng Đại bá nương đều xin đại sư đến trong phủ, tổ mẫu cùng Đại bá nương không có sao chứ?" Khương Nịnh Bảo một mặt quan tâm mà hỏi, hai đầu lông mày tràn đầy bất an, trong lòng lại hết sức im lặng, một đám người đợi trong đại sảnh, Đại bá di nương nhóm còn vụng trộm dùng ánh mắt câu người, không có một cái đến Đại phu nhân ở nhà chính đi thăm viếng.

Liền ngay cả Trương thị con cái đều hành động như vậy.

Kỳ thật Khương Nịnh Bảo không biết, nàng đến tương đối trễ, người nơi này đều đã thăm viếng qua đại phu người Trương thị, nhìn nàng không

có gì đáng ngại, chỉ là bị kinh hãi, bởi vì sát khí nhập thể nguyên nhân, toàn thân rét run khó chịu nằm ở trên giường, liền không còn lưu trong phòng.

Vừa vắn nhanh đến bữa tối thời gian, bởi vậy đại phòng di nương nhóm cùng con thứ huynh đệ muội muội đều mài cọ lấy không hề rời đi, chuẩn bị cùng Trường Ninh bá cùng nhau dùng bữa tối.

Đây chính là khó được tề tụ một đường cơ hội.

Trường Ninh bá Khương Đông Minh liếc nhìn cháu gái cái này kẻ cầm đầu, gặp nàng một mặt thấp thỏm lo lắng bộ dáng, lông mày giãn ra một thoáng.

"Người tổ mẫu rất tốt, đại bá của người nương ngày mai sẽ đi trong miếu ở một chút thời gian."

Khương Nịnh Bảo lộ ra một vòng yên tâm nụ cười, hai đầu lông mày bất an tán đi, thở phào nói: "Tổ mẫu cùng Đại bá nương không có việc gì là tốt rồi, bằng không thì cháu gái nhất định sẽ lòng mang áy náy, ăn ngủ không yên."

Trường Ninh bá Khương Đông Minh thật sâu xem xét cô cháu gái này một chút, thản nhiên nói.

"Việc này không trách người, là đại bá của người nương mình làm."

Khương Nịnh Bảo: ". . ."

Lời nói này không khỏi quá ngay thẳng, đại phòng di nương nhóm đang nghe Đại bá lời này, trong mắt cùng nhau hiện lên cười trên nỗi đau của người khác chi sắc, chỉ có hai vị đường ca sắc mặt khẽ thay đổi.

Nàng phát hiện cái này Đại bá thật sự là lương bạc, trong mắt dĩ nhiên không có có một tia quan tâm cùng vẻ lo lắng, hiển nhiên đối với Đại bá

nường cũng không có có một tia tình cảm.

Nhưng Khương Ninh Bảo lại không có chút nào đồng tình Trương thị.

Khương Minh Dao ánh mắt phức tạp xem xét dụ dàng yếu đuối Tứ tỷ một chút, nàng biết nường bị Định Quốc công sao phạt kinh sát khí ăn mòn, trách không được Tứ tỷ, nhưng trong lòng luôn luôn có chút không thoải mái.

Thế là một mực không có nói chuyện với Khương Ninh Bảo.

Mấy ngày không thấy, Tứ tỷ thay đổi, trở nên chói lóa mắt, từ hôn một chuyện cũng không có cho Tứ tỷ tạo thành một chút ảnh hưởng, đồng thời cũng cùng nàng xa cách rất nhiều, Khương Minh Dao mấp máy môi, mở ra cái khác ánh mắt.

Lúc này, Khương Ninh Bảo đại đường ca Khương Trác vỗ một cái bên người nam tử bả vai, mở miệng cười nói: "Tứ Muội, đến, ta giới thiệu cho người một chút, vị này chính là ta biểu đệ Trương Trạ, người có thể gọi hấn Trạ biểu ca, hấn sẽ ở Bá phủ ở tạm mấy ngày."

"Khương Tứ tiểu thư, cửu ngưỡng đại danh, ta là Trương Trạ." Nhã nhận tuấn tú nam tử lộ ra một vòng nụ cười, nho nhã lễ độ tự giới thiệu, trong lòng lại có chút hài lòng.

Cái này Khương Tứ tiểu thư có một bộ tướng mạo thật được, gia thế cũng tương đương, trong tay còn có một số lớn phong phú đồ cưới.

Không có ai so với nàng càng thích hợp khi mình chính thê.

Cô mẫu cho hấn tuyển người tốt tuyển.

Khương Ninh Bảo thần sắc thản nhiên, lễ phép xa cách nói: "Người tốt, Trương công tử!"

Họ Trương, lại là Khương Trác biểu đệ, xem ra là Đại phu nhân Trương thị nhà mẹ đẻ cháu trai.

Vân vân, Trương Trạ, cái tên này có chút quen thuộc.

Khương Ninh Bảo trong lòng giật mình, cái này Trương Trạ chẳng lẽ cũng là một cái cùng Khương Ninh Bảo có quan hệ nhân vật đi, nàng lần nữa lật xem một chút người xuyên việt ký ức, rốt cuộc tìm được cái này Trương Trạ tư liệu.

Trong sách 'Khương Ninh Bảo' không có đáp ứng từ hôn, một mực dây dưa nam chính Tạ Cảnh Dực, thiết kế hãm hại nữ chính, nữ chính mặt ngoài ẩn nhẫn từng bước nhượng bộ, phía sau lại liên hợp Đại phu nhân Trương thị đối phó 'Khương Ninh Bảo', Trương Trạ chính là một cái cực kỳ trọng yếu quân cờ.

Hắn là Đại phu nhân Trương thị nhà mẹ đẻ Đại ca con trai trưởng, Trương thị nhà mẹ đẻ xuống dốc quần bách, thu không đủ chi, 'Khương Ninh Bảo' tay cầm đại bút đồ cưới, Trương thị đã sớm nghĩ tính toán 'Khương Ninh Bảo', nhưng e ngại Định Quốc công phủ, một mực không dám có động tác.

Về sau có An Viễn Hầu đích trưởng nữ Dương Thư Thanh ủng hộ, Trương thị gan lớn.

Lợi dụng Trương Trạ hủy hoại 'Khương Ninh Bảo' trong sạch, khiến cho 'Khương Ninh Bảo' gả cho mẹ nàng nhà cháu trai, 'Khương Ninh Bảo' không nguyện ý, dù là hủy hoại trong sạch, cũng không gả.

Nhưng nam chính Tạ Cảnh Dực lại thừa cơ lấy 'Khương Ninh Bảo' mất trong sạch làm lý do, cường ngạnh lui thân, xé bỏ hôn thư, cùng nữ chính Dương Thư Thanh đính hôn, khiến cho 'Khương Ninh Bảo' triệt để sụp đổ.

Không nghĩ tới cái này Trương Trạm dĩ nhiên sớm xuất hiện.

Khương Ninh Bảo trong lòng một trận cười lạnh, xem ra nàng lui thân về sau, Đại bá nương Trương thị liền ghi nhớ nàng đồ cười, cái gì ở tạm Bá phủ một chút thời gian, sợ là muốn hủy nàng trong sạch, khiến cho nàng đi vào khuôn khổ.

Thật sự là đánh một tay tính toán thật hay.

Nàng không phải trong sách 'Khương Ninh Bảo', cùng 'Khương Ninh Bảo' tương quan nhân vật lại từng cái bắt đầu nhảy ra.

Trương Trạm gặp Khương Tứ tiểu thư một mặt xa cách, chào hỏi về sau, liền ánh mắt đều không cho hẵn một cái, ánh mắt lóe lên một cái, hẵn nhìn thoáng qua biểu ca Khương Trác, Khương Trác âm thầm hướng Trường Ninh bá phương hướng nở miệng, ra hiệu hẵn ổn định.

Trương Trạm khẽ gật đầu.

"Đại bá , ta nghĩ vẫn an một chút Đại bá nương." Trương Trạm thỉnh thoảng quăng tới nhu tình chậm rãi ánh mắt, Khương Ninh Bảo trong lòng chán ghét không thôi, mắt thấy sắc trời đem ngằm, nhanh đến dùng bữa tối thời điểm, nhin không được mở miệng nói.

Nàng cũng không muốn cùng một đám người kia cùng nhau dùng bữa tối.

"Tứ tỷ, ta và người cùng một chỗ." Lãnh nhược băng sương Khương Minh Dao đột nhiên lên tiếng.

Trường Ninh bá Khương Đông Minh không lắm để ý gật đầu: "Hừm, các người cùng đi chứ, nhìn xem cũng tốt." Nói xong, hẵn gọi tới một cái tỳ nữ, đem cháu gái cùng Dao Nhi dẫn đi.

Ở đây mấy cái con thú muội muội gặp Khương Nịnh Bảo sau khi rời đi, đều ngằm ngằm nhẹ nhàng thở ra, trong mắt tràn đầy vui mừng, có Tứ tỷ tại, Trạm biểu ca đều bị nàng hấp dẫn lấy, nơi nào sẽ chú ý các nàng.

Khương Nịnh Bảo cùng Khương Minh Dao cùng nhau đi nhà chính, Xuân Hi cùng mấy cái khác tỳ nữ cùng tại phía sau.

Hai người một đường trầm mặc đi theo tỳ nữ đến nhà chính cổng, Khương Minh Dao há hốc mồm, cuối cùng không nói gì, Dương ma ma nhìn thấy Tứ cô nương tới, sầm mặt lại, thanh âm mang theo một tia lãnh ý.

"Tứ cô nương, Ngũ cô nương, phu nhân ngủ, các người mời trở về đi."

Khương Nịnh Bảo thấy thế, hướng cửa phòng đóng chặt liếc nhìn, ôn nhu thì thầm nói: "Đã Đại bá nương ngủ, ta sẽ không quấy rầy, ngày khác trở lại thăm hỏi Đại bá nương."

"Tứ cô nương không cần lại đến, ngày mai phu nhân muốn đi chùa miếu ở một chút thời gian." Dương ma ma tấm lấy một gương mặt mo lạnh lùng nói.

Khương Nịnh Bảo khẽ gật đầu, nhiên sau đó xoay người rời đi.

Bên cạnh trầm mặc Khương Minh Dao rốt cục nhin không được mở miệng, thanh âm vẫn như cũ thanh lãnh: "Tứ tỷ, người biết rất rõ ràng phật kinh có sát khí, vì sao không ngăn cản mẫu thân đọc qua?"

Khương Nịnh Bảo dừng bước lại, liếc nhìn Khương Minh Dao, từ trong mắt của nàng thấy được một tia oán khí, cười nhạt một tiếng: "Ngũ muội, người là tại oán ta?"

Khương Minh Dao trầm mặc.

Khương Ninh Bảo đậy mắt xẹt qua vẻ thất vọng, là, nàng là có tâm hồ Đại bá nương, nhưng nàng đã nhắc nhở qua, Đại bá nương nếu như tin tưởng nàng, nàng cũng hồ không đến đại bá nương.

Có lẽ nàng sai rồi, bây giờ nàng cũng không phải là trong sách 'Khương Ninh Bảo', Khương Minh Dao cũng không phải trong sách cái kia Khương Minh Dao.

"Ngũ muội, chúng ta vẫn là thiếu điểm tới hướng cho thỏa đáng, Xuân Hỉ, chúng ta trở về."

Nói xong, Khương Ninh Bảo nhìn cũng không nhìn Khương Minh Dao, đuổi rồi một cái tỳ nữ đi nghe ngóng cáo tri Trường Ninh bá, nàng về viện tử dùng bữa tối, liền quay người mang theo Xuân Hỉ rời đi chính viện.

Đạo bất đồng bất tương vi mưu, Khương Ninh Bảo cho tới bây giờ cũng không phải là làm oan chính mình người, Đại phu nhân Trương thị tính toán càng ngày càng tàn nhẫn, nàng cùng Khương Minh Dao một ngày nào đó sẽ trở thành người đứng.

Khương Minh Dao nhìn qua Tứ tỷ đi xa yếu điệu thân ảnh, con người sáng ngời ảm đạm xuống, sau lưng nàng tỳ nữ nhóm có chút lo lắng nhìn thấy Ngũ cô nương.

"Ngũ cô nương, ngài về sau thiếu điểm cùng Tứ cô nương lui tới, nàng hôm nay có thể tính Kế phu nhân, về sau cũng sẽ tính Kế cô nương." Chẳng biết lúc nào, Dương ma ma đột nhiên đi vào Khương Minh Dao bên người.

"Tứ tỷ không phải là người như thế." Khương Minh Dao chần chờ một chút, phản bác.

Dương ma ma nghe xong gấp, Ngũ cô nương dĩ nhiên như vậy tín nhiệm Tứ cô nương.

"Ngũ cô nương, biết người biết mặt không biết lòng, đừng quên ngài tốt việc hôn nhân là giã lên Tứ cô nương đạt được, Tứ cô nương nhìn xem nhu nhu nhược nhược, trong lòng hung ác đây."

Khương Minh Dao mấp máy môi, trên khuôn mặt lạnh lẽo hiện lên một tia dao động.

Khương Nịnh Bảo trở lại viện tử lúc, sắc trời tối xuống, trong phủ đã bắt đầu đèn treo tường lồng, gió nhẹ thổi qua, ầm ầm mang đến một tia lạnh ý.

Bạch Mai bốn cái tỳ nữ canh giữ ở cửa phòng miệng.

Xuân Hi vào nhà trước, đem trong phòng ánh nến nhóm lửa, liền đi phòng bếp cầm đồ ăn, các loại dùng qua bữa tối, Mộc qua tắm, giáo làm tóc, đã là giờ Tuất mặt, Xuân Hi tại chỉnh lý giường chiếu.

Trong phòng ánh nến chập chờn, Khương Nịnh Bảo xoa tóc dài, xuyên một thân rộng rãi áo choàng gần cửa sổ.

Hồi tưởng lại ở đại sảnh nhìn thấy Trương Trạm, lại liên tưởng Đại phu nhân Trương thị đưa tới bốn cái tỳ nữ, Khương Nịnh Bảo trong mắt hiển hiện một vòng băng lãnh.

May mắn nàng sớm phòng bị cái này bốn cái tỳ nữ, thiếp thân quần áo đồ trang sức tất cả đều thùng đựng hàng tử hộp rơi khóa, liền cửa chính của sân rơi khóa sống đều giao cho Xuân Hi, chỉ để các nàng làm một chút râu ria sống.

Trong sách 'Khương Nịnh Bảo' bị tính kế, chính là không đủ cẩn thận, bên người không có có thể tin người, Đại ca Khương Căn lúc ấy bị hãm hại gãy chân, để Trương thị chui chỗ trống, băng không thì Trương thị cũng sẽ không dễ dàng như vậy tính toán thành công.

Tại viện tử của mình riêng tư gặp ngoại nam, còn bị người tại chỗ bắt túi.

Khương Nịnh Bảo cười lạnh, Trương thị thủ đoạn thật sự là đủ ác độc bỉ ổi.

"Cô nương, giường chiếu chỉnh lý tốt."

Khương Nịnh Bảo thu hồi suy nghĩ, đi qua, thoát guốc gỗ, nằm tại trên giường không bao lâu liền chìm vào giấc ngủ, Xuân Hi đem màn lụa kéo xuống, thổi tắt ánh nến, nhẹ chân nhẹ tay rời đi.

Đêm lạnh như nước, đêm tối bao phủ mặt đất.

Định Quốc công Phủ chủ viện

Định Quốc công Tạ Hành mặt không biểu tình nằm ở trên giường, nghĩ đến ngày mai mẫu thân tiến cung vì hấn mời cưới, trong lòng không khỏi lên gợn sóng, trần trọc, khó mà chìm vào giấc ngủ.

Hấn vuốt ve một chút thủ đoạn phật châu vòng tay, trong đầu không chế không nổi hiện ra tiểu cô nương xinh đẹp nụ cười cùng lời nàng nói.

"Ta làm ngài nàng dâu được chứ. . . Khi ngài nàng dâu vừa vặn rất tốt. . ."

Uyển chuyên kiêu giòn tiếng nói một mực không đứng ở trong tai quanh quẩn tiếng vọng.

Buổi tối đó, Định Quốc công Tạ Hành Hiếm thấy mất ngủ, một đêm không ngủ an ổn.

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 25: "Chúc Mừng Khương Tứ Tiểu Thư Đã Được Như Nguyện!"

Ngày thứ hai, trời tờ mờ sáng, đêm qua xuống một trận mưa, trong viện một mảnh **, hoa cỏ cây cối lá cây còn chảy xuống giọt nước, trong không khí tràn ngập đại lượng thủy khí.

Một đêm không ngủ Định Quốc công Tạ Hành dậy thật sớm, sau khi rửa mặt, thay đổi một thân bó sát người áo đen trang phục đến trong viện trên đất trống luyện võ, động tác lăng lẹ, thân hình mạnh mẽ, đi lại trầm ổn, toàn thân trên dưới tràn ngập tức sát chi khí.

Các loại Định Quốc công luyện qua võ, phát tiết dư thừa tinh lực về sau, cả người thần thanh khí sáng, sắc trời đã lớn sáng.

Vinh Hỉ đường Tạ lão phu nhân phái người tới mời Định Quốc công quá khứ dùng đồ ăn sáng, vốn nên ba người cùng nhau dùng đồ ăn sáng, nhưng Tạ Cảnh Dực trượng hình năm mươi về sau, còn cần liền quỳ từ đường ba ngày, cơm canh có người đặc biệt đưa qua.

Vinh Hỉ đường bên trong

Tạ lão phu nhân cùng Định Quốc công nếm qua đồ ăn sáng sau xa xa trò chuyện.

"A Hành, ta tối hôm qua suy nghĩ một đêm, quyết định vẫn là trước vào cung vì người cùng Nịnh Bảo nha đầu mời cưới lại đi Thanh Thủy Tự

tùy ý." Tà lão phu nhân tiếp nhận Hoàng ma ma đưa qua một bát cháo bột nhấp một cái, cười nói.

Định Quốc công Tà Hành nghe mẫu thân nhắc lên tiểu cô nương, nhin không được nghĩ đến tối hôm qua mình mất ngủ, đây trong đầu đều là tiểu cô nương âm dung tiểu mạo một chuyện, lạnh như băng khuôn mặt tuần tú hiện lên một tia không được tự nhiên: "Mẫu thân quyết định là tốt rồi."

Tà lão phu nhân nụ cười trên mặt sâu hơn.

Nàng tối hôm qua càng nghĩ càng thấy trước tiên cần phải đem người định ra thỏa đáng nhất.

Ai biết chậm một bước có thể hay không ra biển cố.

Nịnh Bảo nha đầu hôn sự giữ tại Khương lão phu nhân cùng Trường Ninh bá trong tay phu nhân.

Lấy Tà lão phu nhân đối với hai người này hiểu rõ, nếu như gia thế người tốt tới cửa cầu hôn, sợ là sẽ phải đáp ứng tới.

Giờ Tỵ tả hữu, một đoàn hộ hộ vệ Tà lão phu nhân xe ngựa rời đi Định Quốc công phủ, cấp tốc hướng hoàng cung phương hướng chạy tới.

Có thể thấy được Tà lão phu nhân có bao nhiêu nóng vội.

Tà lão phu nhân rời phủ về sau, Định Quốc công Tà Hành theo thói quen chuẩn bị đi Tây Giao đại doanh, nhưng nghĩ đến mẫu thân nói lời, bước chân dừng lại, quay người về viện tử, xa xa đi theo Triệu quản gia ngậm ngậm nhẹ nhàng thở ra.

Các loại Thánh thượng một tứ hôn, Quốc Công Gia về sau cũng là có thể tử người, làm việc và nghỉ ngơi thời gian nên điều chỉnh một chút, không thể suốt ngày đều đợi tại trong quân doanh.

Muốn cùng Khương Tứ tiểu thư nhiều bồi dưỡng hạ tình cảm, mới có thể sớm ngày sinh hạ con cái, kế thừa Quốc Công phủ tước vị, miễn cho tước vị cuối cùng rơi xuống bên ngoài trong tay người.

Triệu quản gia vừa đi vừa ở trong lòng là quốc công gia quan tâm.

Trường Ninh Bá phủ

Bị người nhớ thương Khương Ninh Bảo tối hôm qua lại một đêm ngủ ngon, vừa cảm giác dậy, cả người dung quang chiếu người, mỹ lệ càng sâu trước kia, rửa mặt về sau, nàng tùy ý dùng dây cột tóc buộc lên mái tóc, hất lên áo ngoài dời bước đến phía trước cửa sổ, đẩy ra cửa sổ, đáy mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Tối hôm qua dĩ nhiên hạ trận mưa, bên ngoài viện tử cây hoa quế lá cây còn có giọt nước nhỏ xuống, gió sớm thổi nhập, mang đến từng tia từng tia thủy khí.

Lạnh bên trong mang theo lạnh.

"Cô nương, sáng sớm gió lớn, coi chừng bị lạnh, nô tỳ đợi chút nữa đem cửa sổ nhất." Xuân Hỉ mang theo hộp cơm đi vào nhà, liếc mắt liền thấy cô nương đứng tại bên cửa sổ gió lạnh thổi, nhin không được quan tâm cảm râm một tiếng, sau đó đem tinh xảo đồ ăn sáng bày đặt lên bàn về sau, xuất ra một cái thêu một gốc hoa mai hà bao giao cho cô nương.

"Cô nương, nô tỳ ở trên đường trở về gặp Ngũ cô nương tâm phúc tỷ nữ, nàng giao cho nô tỳ một cái hà bao, nói là Ngũ cô nương cho ngài."

Khương Ninh Bảo dời bước đến bên cạnh bàn ngồi xuống, tiếp nhận hà bao xem xét, phát hiện bên trong thả một trương giấy viết thư, lấy ra xem xét, là Ngũ muội Khương Minh Dao chữ viết, xinh đẹp xinh đẹp.

Nhìn qua về sau, Khương Ninh Bảo thu hồi giấy viết thư, trên mặt lướt qua một tia phức tạp, cuối cùng hóa thành thở dài một tiếng.

Khương Minh Dao vẫn như cũ là cái tam quan chính cô nương tốt, nhưng lòng người đều là lệch, Đại phu nhân Trương thị là mẹ ruột của nàng, mẹ ruột đột nhiên bị Định Quốc công sao chép phật kinh giày vò bệnh, trong lòng có chút ít oán khí rất bình thường.

Trải qua một đêm, Khương Minh Dao nghĩ thông suốt, cá cùng tay gấu không thể đều chiếm được, đại phòng cùng nhị phòng mâu thuẫn không phải câu nói đầu tiên có thể trừ khử, huống hồ Trương thị lúc trước còn dốc hết sức đồng ý từ hôn.

Nội tâm áy náy chiếm thượng phong.

Khương Minh Dao quyết định về sau như Khương Ninh Bảo nói tới như vậy, cùng Khương Ninh Bảo chỉ làm sơ giao, so người xa lạ tốt một chút.

Kỳ thật Khương Minh Dao bất quá là cái mười sáu tuổi tiểu cô nương, bị Trương thị nuôi phải có chọn món thuận, tính tình lại là tốt, là Khương Ninh Bảo đối với Khương Minh Dao kỳ vọng quá cao, mới sẽ cảm thấy thất vọng.

Huống hồ, nàng khẳng định không biết mẹ ruột của mình đang tính kế nàng cái này Tứ tử đồ cưới.

"Sơ giao cũng tốt."

"Cô nương, ngài không có sao chứ?" Xuân Hỉ nhất cửa sổ về sau, quay đầu nhìn thấy cô nương thật lâu không nói, nhin không được lo lắng hỏi.

Khương Ninh Bảo cười cười, nói: "Không có việc gì, chỉ là có chút cảm khái thôi." Nói xong, nàng bắt đầu ăn đồ ăn sáng, sáng nay đồ ăn sáng có tổ yến cháo thị gà, còn có bánh quế bánh, đồ chay bánh bao cùng sắc sủi cảo, đơn giản tinh xảo, khiến cho người khẩu vị mở rộng.

Nếm qua đồ ăn sáng, Khương Ninh Bảo đổi một thân màu vàng nhạt váy dài đi Thọ Kim đường cho Khương lão phu nhân thỉnh an, lại đi chính viện cho Đại phu nhân Trương thị tiễn đưa.

Tối hôm qua có mưa, trong không khí tràn ngập thủy khí, tươi mát thoải mái.

Cùng Xuân Hi cùng nhau đến Thọ Kim đường, vừa dùng qua đồ ăn sáng Khương lão phu nhân nghe bà tử bầm báo nói Tứ nha đầu tối, nụ cười trên mặt bỗng dừng cứng đờ, nửa ngày sau mới nói: "Để cho nàng đi vào đi."

Khương Ninh Bảo vừa tiến đến, liền hướng Khương lão phu nhân phúc thân: "Cho tổ mẫu thỉnh an."

Khương lão phu nhân trêu chọc trêu chọc mí mắt, giọng điệu nhàn nhạt hỏi: "Tứ nha đầu, lại đây ngồi đi, hôm nay tại sao cũng tới?"

Khương Ninh Bảo ngồi ở Khương lão phu nhân dưới tay, một bên Hồng Hạnh bưng dâng trà nước, màu hồng đào cánh môi mấp má, nâng chén trà lên nắm thật chặt, ánh mắt chớp lên, đáy mắt lộ ra một chút sợ hãi, chần chờ một chút, cắn môi nói.

"Tổ mẫu, cháu gái tối hôm qua làm cái đáng sợ ác mộng."

Khương lão phu nhân nhíu mày, không vui nói: "Ngạc nhiên, một cái ác mộng mà thôi, ai chưa làm qua ác mộng." Cái này Tứ nha đầu sáng sớm tìm đến nàng, liền vì cùng nàng nói mình làm ác mộng, Khương lão phu nhân khắp khuôn mặt là không đổi.

Nàng bây giờ vừa nhìn thấy cái này Tứ nha đầu liền bực bội.

Trương thị tình huống, Khương lão phu nhân nhất thanh nhị sở, đến bây giờ vẫn như cũ lòng còn sợ hãi, đêm qua một đêm ngủ không ngon, không chỉ một lần may mắn, may mắn Trương thị cướp đọc qua phật kinh, bằng không thì. . . Bằng không thì hiện tại đổ xuống chính là nàng.

Khương lão phu nhân sống đến cái tuổi này, nhất là tiếc mạng.

Trong lòng không thích Tứ nha đầu, nhưng càng chán ghét Trương thị.

May mắn Trương thị tự thực ác quả.

Khương Nịnh Bảo ngẩng đầu nhìn một chút Thọ Kim đường bên trong tỳ nữ bà tử, cặp kia cực đẹp con người lộ ra một tia chói bóng: "Tổ mẫu, cái này ác mộng không giống, còn dính dáng đến Đại bá."

Khương lão phu nhân nghe xong cùng mình trưởng tử có quan hệ, mắt lộ ra hoài nghi xem xét cháu gái một chút, cuối cùng vẫn là vậy lui hạ nhân, chỉ để lại Hồng Hạnh một cái tâm phúc tỳ nữ, nàng nhìn chòng chọc vào Khương Nịnh Bảo: "Tứ nha đầu, nói đi, cho tổ mẫu nói một chút người làm ác mộng làm sao cái không giống pháp?"

"Tổ mẫu, ta mộng thấy. . . Mộng thấy Đại bá bị một con đại xà cuốn lấy. . ."

Khương lão phu nhân ánh mắt co rụt lại: "Sau đó thì sao?"

"Về sau. . . Về sau Đại bá bị cái này con đại xà cuốn lấy quá gấp, liền té bất tỉnh, rất lâu không có tỉnh lại, sau đó kia con đại xà đột nhiên biến thành Trương Trạ công tử bộ dáng, đằng sau cháu gái liền bị làm tỉnh lại."

Khương Ninh Bảo nắm thật chặt chén trà, càng nói càng sợ hãi, mặt trắng bệch trắng bệch.

Trường Ninh bá Khương Đông Minh đột nhiên hôn mê, chỉ là trong sách sơ lược tình tiết, phát sinh ở 'Khương Ninh Bảo' bị Định Quốc công phủ thượng cửa từ hôn sau nửa tháng, khoảng cách hiện tại cũng không có mấy ngày.

Khương Ninh Bảo liền sinh lòng một kế, đánh đòn phủ đầu, trước hồ một thanh cái kia Trương Trạ lại nói, miễn cho đến lúc đó cùng trong sách nói như vậy bị Trương thị lấy ra làm bè, thiết kế vừa ra vở kịch, hồ đại ca của nàng Khương Căn.

Cắt đứt hẳn khoa cử con đường.

Thi Hương trước đó, tối kỳ phân tâm, Trương thị biết rõ Đại ca thông minh, có khả năng nhất một lần thi đậu cử nhân, cố ý làm ra không ít sự tình phiền Đại ca, để hẳn không cách nào chuyên tâm đọc sách, trong sách 'Khương Ninh Bảo' không chỉ một lần bị Trương thị xem như đá kích Đại ca Khương Căn bè.

Khương Ninh Bảo phải làm chính là chính là phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện.

Trương Trạ vốn là động cơ không thuần, một cái có ý khác, nghĩ mưu đồ nàng đồ cưới người, Khương Ninh Bảo hồ một chút gánh nặng trong lòng đều không có.

Nếu như hẳn chưa từng xuất hiện ở trước mặt nàng, Khương Ninh Bảo chỉ coi không có người này.

Hiện tại không giống.

Trương Trạ hiển nhiên đã xem động tâm tư.

Nghĩ đến Trương Trạh ánh mắt nhìn nàng, hiển nhiên đã xem khi nàng nhưng là vật sở hữu, Khương Ninh Bảo trong lòng một trận cách ứng.

Khương lão phu nhân nhất mê tín những này huyền diệu sự tình, cũng có lẽ bây giờ Khương lão phu nhân không tin, các loại Trường Ninh bá đột nhiên không hiểu thấu hôn mê, tìm không ra nguyên nhân về sau, Khương lão phu nhân liền sẽ tự nhiên mà vậy nhớ tới nàng làm mộng.

"Tốt, bất quá là giấc mộng, người trở về đi."

Khương lão phu nhân xác thực nửa tin nửa ngờ, đem trong tay chén trà trùng điệp đặt ở trên bàn trà, sắc mặt cực kỳ khó coi, cho dù ai nghe được có người mơ tới mình trường tử bị đại xà cuốn lấy hôn mê bất tỉnh, sắc mặt có thể tốt mới là lạ.

"Cháu gái cáo lui."

Khương Ninh Bảo đứng dậy đối với Khương lão phu nhân phúc phúc thân, trước khi đi nàng nói thêm một câu: "Tổ mẫu, cháu gái cũng hi vọng đây chỉ là một sẽ không phát sinh ác mộng."

Nói xong, nàng rời đi Thọ Kim đường.

Khương lão phu nhân tại Khương Ninh Bảo sau khi rời đi, ánh mắt đột nhiên trầm xuống, kinh nghi bất định hỏi: "Hồng Hạnh, người nói Tứ nha đầu giấc mộng này là có ý gì, chờ một chút, người trước phái một người đi hỏi thăm một chút, Trương thị nhà mẹ đẻ cháu trai thuộc cái gì?"

Trương Trạh đến, Khương lão phu nhân ngay lập tức liền biết rồi, cũng biết được Tứ nha đầu hôm qua chạng vạng tối mới thấy qua Trương thị nhà mẹ đẻ cháu trai một mặt.

Bây giờ Tứ nha đầu lại đột nhiên làm như thế cái ác mộng.

Khương lão phu nhân nhin không được có chút nghi thần nghi quỷ.

Hồng Hạnh vội vàng ra ngoài tìm người tìm hiểu Trương Trạm công tử sự tình, bất quá thời gian một chén trà, liền được Trương Trạm công tử tư liệu.

"Lão phu nhân, Trương Trạm công tử thuộc răn."

Khương lão phu nhân tâm thần rung mạnh, nắm chặt chén trà tay đột nhiên xiết chặt.

Tứ nha đầu hôm qua mới thấy qua Trương Trạm một mặt, trước kia cũng chưa gặp qua, khẳng định không biết Trương Trạm thuộc răn, cái này mộng tuyệt không phải tường điềm báo.

"Lão phu nhân, Trương Trạm công tử muốn trong phủ ở tạm một chút thời gian, ngài nhìn muốn hay không phái người tiễn hấn về Trương gia?" Hồng Hạnh nhất biết nhìn mặt mà nói chuyện, thận trọng hỏi.

"Trước tìm người nhìn chăm chăm hấn."

Khương lão phu nhân trong lòng còn có may mắn, có lẽ Tứ nha đầu làm ác mộng chỉ là ác mộng mà thôi.

Từ Thọ Kim đường ra, Khương Ninh Bảo lộ ra một vòng tươi đẹp nụ cười, vừa lúc bị cách đó không xa đi tới Trương Trạm thu vào đáy mắt, trong mắt tràn đầy kinh diễm, một vòng tình thế bắt buộc hiện lên đáy mắt, chỉ cần cười Khương Tứ tiểu thư, cả người cả của hai, chuyện tốt như vậy, Trương Trạm không biết một lần ở trong lòng cảm tạ hấn cô mẫu.

Hấn đang muốn đi qua, lại bị một vị thanh tú động lòng người phấn váy tiểu cô nương ngăn cản đường, tiểu cô nương là đại phòng thứ nữ, rất được Trương Ninh bá sủng ái, khi nhìn đến Trương Trạm lần đầu tiên, liền phương tâm ám hứa.

Đường nhỏ có chút ẩm ướt, không chút nào biết nàng kém chút bị chần Khương Ninh Bảo dẫn theo mép váy hương chính viện đi đến.

"Cô nương, chào ngài giống rất vui vẻ?" Xuân Hỉ kỳ quái hỏi.

"Đúng vậy a, vừa nghĩ tới hôm nay Tà lão phu nhân có khả năng vào cung mời cưới, ta liền cao hứng." Khương Ninh Bảo cười tùm tùm nói, cũng không có đem chính mình đào hố tính toán Trương Trạh sự tình nói ra.

"Nói lên Tà lão phu nhân, ta hơi nhớ Định Quốc công, không biết hẳn hôm nay có thể trong phủ, ta thế nhưng là hứa hẹn qua muốn đưa hẳn vài hũ rượu thuốc, nếu như hẳn trong phủ, ta quyết định tự mình đưa tới cửa, tương đối có thành ý."

Khương Ninh Bảo vừa đi vừa nói.

Theo sau lưng Xuân Hỉ trợn mắt hốc mồm: "..."

Cô nương, ngài thận trọng đâu.

"Đúng rồi, Xuân Hỉ, người hôm nay xuất phủ nói với Diêu chương quỹ một tiếng, gọi hẳn thu thập nhiều một chút dược liệu, ta chuẩn bị nhiều những chút rượu thuốc." Khương Ninh Bảo giống như nghĩ tới điều gì, đột nhiên phân phó một câu.

"Được rồi, cô nương." Xuân Hỉ vội vàng đồng ý.

Chính viện người đến người đi, Dương ma ma đang bận dưới sự chỉ huy người đem từng rương hành lý phóng tới trên xe ngựa, nhìn thấy Khương Ninh Bảo tới, sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống.

"Tứ cô nương, phu người thân thể khó chịu, ngài trở về đi."

Khương Ninh Bảo không có chút nào buồn bực, quan tâm Đại phu nhân Trương thị vài câu về sau, liền mang theo Xuân Hỉ đứng ở một bên, cũng không rời đi, kỳ thật nàng tới chỉ là một cái tỏ thái độ độ, làm cho ngoại nhân nhìn.

Đương nhiên không thể Dương ma ma nói một câu nói, ngay tại chỗ rời đi, dễ dàng như vậy rơi xuống đầu đề câu chuyện.

Dương ma ma gặp nhện không được trừng nàng một chút, trong lòng âm thầm giật mình, cái này Tứ cô nương thật khó dây dưa, trách không được Bạch Mai bốn người như thế cơ linh có tâm cơ tỳ nữ liền một chút chuyện nhỏ đều làm không xong.

Nàng trước kia thật sự là nhìn sai rồi.

Một khắc đồng hồ tả hữu, Đại phu nhân Trương thị ngòi kiêu nhỏ tử bị người mang ra ngoài, Khương Ninh Bảo dõi mắt nhìn lại, giật nảy cả mình, không nghĩ tới vền vẹn một buổi tối, bị trong cơ thể sát khí giày vò Trương thị liền biến thành người khác giống như, nặng nề son phấn cũng che giấu không được nàng tiêu tụy, hai mắt vô thần, hốc mắt hãm sâu, dưới mắt ẩn ẩn còn có một vòng bị son phấn che dấu bóng đen, cả người uể oải suy sụp, hữu khí vô lực ngòi dựa vào kiêu nhỏ tử bên trên, phảng phất trong vòng một đêm già nua rồi mười mấy tuổi.

Khương Ninh Bảo: ". . ."

Cái này sát khí uy lực tựa hồ có chút lớn.

Trách không được Trương thị muốn đi chùa miếu ở tạm, chỉ có trong miếu cao tăng mới có thể khu trừ âm lãnh sát khí, bằng không không cần ba ngày, Trương thị liền sẽ vô cùng suy yếu, bị bệnh liệt giường.

Đương nhiên cũng có khả năng Đại phu nhân Trương thị thân thể vốn là không tốt, nhận sát khí ăn mòn sau mới sẽ nghiêm trọng như vậy.

Khương Ninh Bảo trong lòng khuynh hướng người sau.

Theo thời gian trôi qua, đến chính viện người càng ngày càng nhiều.

Trường Ninh bá Khương Đông Minh, Khương Trác, Khương Việt, ở tạm Bá phủ Trương Trạm, còn có đại phòng di nương nhóm cùng con cái của các nàng, dồn dập đến đây cho Đại phu nhân Trương thị tiễn đưa.

Khương Minh Dao cũng tới, bị một đám tôi tớ chen chúc mà đến, khuôn mặt thanh lãnh, chỉ có đang nhìn hướng Trương thị thời điểm ánh mắt mới hiển hiện một vòng lo lắng.

Khương Ninh Bảo cùng Khương Minh Dao hai mắt nhìn nhau một cái, liền riêng phần mình dời.

Dương ma ma thấy cảnh này, trong lòng ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, xem ra Ngũ cô nương thật sự đem nàng nghe tiến vào, lần này không cần lo lắng Ngũ cô nương bị Tứ cô nương tính toán.

Phu nhân hẳn là yên tâm.

Xe ngựa tới được thời điểm, đã là giờ Tỵ mạt, Đại phu nhân Trương thị lơ đãng phát hiện tiễn đưa trong đội ngũ, có một đạo duyên dáng yêu kiều yếu điệu thân ảnh, khi nhìn đến Khương Ninh Bảo một nháy mắt, Đại phu nhân Trương thị khóe mắt, lẩn lộn hận ý dâng lên.

Đáng tiếc lúc này Trương thị cái gì đều không làm được, chỉ có thể âm lãnh trừng Khương Ninh Bảo một chút.

Khương Ninh Bảo khóe miệng nhếch lên, tâm tình vui vẻ hướng Đại phu nhân Trương thị phất phất tay.

Đại bá nương nhìn mười phần hận nàng đâu.

Nhìn thấy cháu gái hướng nàng phất tay cử động, Trương thị tức giận đến kém chút thổ huyết, ngực miệng không ngừng đập trùng, phảng phất sau một khắc liền sẽ bất tỉnh đi, dọa sợ bên cạnh tỳ nữ, các nàng liền tranh thủ phu nhân nâng đến trong xe ngựa sắp xếp cẩn thận, tranh thủ thời gian rót một chén bình tâm tĩnh khí cháo bột cho phu nhân uống.

Các loại Đại phu nhân xe ngựa rời đi, Khương Ninh Bảo hướng Đại bá hành lễ, hướng Khương Minh Dao khẽ vuốt cằm, quay người mang theo Xuân Hỉ bước chân nhẹ nhàng về viện tử của mình, ai ngờ trên đường lại đụng phải đại đường ca Khương Trác cùng Trương Trạm.

"Tứ Muội, thật là đúng dịp a, người đây là chạy về viện tử?" Đại đường ca Khương Trác cười híp mắt hỏi, mang theo biểu độ Trương Trạm đi tới, ngăn trở con đường của nàng.

"Khương Tứ tiểu thư, lại gặp mặt." Trương Trạm tướng mạo đường đường, dáng người cao gầy, mặt mày mỉm cười, hào hoa phong nhã, toàn thân tản ra một cỗ Thư Sinh chi khí.

Chỉ là bộ này tốt bề ngoài, tương đương dễ dàng khiến tiểu cô nương phương tâm ám hứa.

Đại phòng mấy cái con thứ cô nương chính là như thế.

Nhưng hẳn lại không phải Khương Ninh Bảo thích loại hình, liền nam chính Tạ Cảnh Dực loại kia tướng mạo khí chất đồng đều thượng đẳng nam tử, nàng đều không thèm để ý, từ hôn liền lui, chớ nói chi là loại này thư sinh yếu đuối.

Nhất là cái này thư sinh yếu đuối còn là một có ý khác mặt người dạ thú.

Khương Ninh Bảo mi tâm cau lại, đáy mắt xẹt qua một tia ám quang, tay của nàng không tự chủ vuốt ve một chút bên hông màu đỏ roi, đột nhiên

cảm thấy trong lòng bàn tay ngứa, ngo ngoe muốn động.

Xuân Hỉ ở một bên khăn trương nhìn chăm chăm, đáy mắt tràn đầy đê phòng.

"Đại đường ca, Trương công tử, các người tại sao lại ở chỗ này?" Khương Ninh Bảo mỉm cười, biết rõ còn cố hỏi một câu, con đường này một mực thông hướng nàng viện tử, chung quanh đi ngang qua hạ nhân cực ít, hai người này chặn ở đây, hiển nhiên là bởi vì nàng.

"Chúng ta chuyên môn tại bậc này Tứ Muội." Khương Trác là người tướng mạo cũng không tệ lắm nam tử, nhưng tư chất bình thường, nhiều lần thi khoa cử cũng không bên trong, may mắn hẳn là trường tử, tương lai sẽ kế thừa Trường Ninh bá tước vị.

Nói đến, Khương Ninh Bảo rất hiếm thấy vị này đại đường ca.

"Đại đường ca có chuyện tìm Tiểu Muội?" Khương Ninh Bảo đôi mắt sáng liếc nhìn, dùng lời nhỏ nhẹ hỏi.

"Khụ khụ, kỳ thật cũng không phải cái đại sự gì, Tứ Muội, người cảm thấy trạm biểu đệ như thế nào, hẳn xuất thân Đông Bình Bá phủ, tương lai sẽ kế thừa Đông Bình Bá phủ, không chỉ có như thế, trạm biểu đệ cùng tam đệ đồng dạng, tuổi còn trẻ đã thi đậu tú tài công danh, người đáng dập tuấn, năm nay cũng sẽ tham gia thi Hương, khả năng rất lớn trúng cử."

Khương Trác mặt ngoài không lưu dư lực ca ngợi Trương Trạm, trong lòng lại cách đáp lời không được.

Tuy nói cùng là xuống dốc Bá phủ, nhưng Trường Ninh bá so Đông Bình Bá phủ tốt lên rất nhiều, hẳn Ngũ muội đã cùng Tạ gia nhị phòng nói việc hôn nhân, Đại muội đến Hầu phủ, tuy nói không phải thế tử phu nhân, nhưng nàng phu quân cùng thế tử là ruột thịt huynh đệ, hai cái con thứ Nhị

muội Tam muội đến phú thương nhà, có thể nói bọn hăn đại phòng đã thức dậy.

Đông Bình Bá phủ chỉ là ra một cái Trương Trạm, về sau có thể hay không chống lên to như vậy Bá phủ còn khó nói.

Nếu không phải mẫu thân một mực vụng trộm phụ cấp nhà mẹ đẻ, Đông Bình Bá phủ sợ là sớm đã liền sau cùng thế diện cũng bị mất.

Tại Trương Trạm trước mặt, Khương Trác thì có một cỗ cảm giác ư việt.

"Khương Tứ tiểu thư, ta từ lần đầu tiên gặp người, liền trong lòng thích người, không biết người có thể nguyện gả cho ta làm vợ?" Trương Trạm thanh âm trong sáng, một đôi dài nhỏ hai mắt lộ ra một tia ôn nhu, ẩn ẩn cho người ta một loại thâm tình chậm rãi nhìn thấy cảm giác của người.

Xuân Hỉ ghen hống nhìn trần trối.

Vị này Trương Trạm công tử trong lòng thích cô nương?

Khương Nịnh Bảo mỉm cười nghe đại đường ca tại thối phòng Trương Trạm, lại nghe Trương Trạm ngay thẳng biểu đạt tình cảm của mình, trắng nõn trên mặt xinh đẹp một mảnh yên tĩnh, một chút cũng không có ý động chi sắc.

"Rất xin lỗi, Trương công tử, chúng ta không thích hợp, ta thích chính là giống Định Quốc công như thế vũ lực cường hãn đại anh hùng, mà không phải tay trói gà không chặt thư sinh yếu đuối."

"Từ xưa đến nay, mỹ nhân phối anh hùng, giống ta mỹ nhân như vậy, nếu như gả cho đại anh hùng, chắc chắn thành tựu thiên cổ một giai thoại."

Khương Ninh Bảo trêu chọc xuống sợi tóc, nhu nhu cười một tiếng, mắt lộ ra ước mơ nói.

Xuân Hi: "..."

Tay trói gà không chặt, cô nương, ngài lời này xác định không phải tại đâm Trương công tử trái tim, không thấy được Trương công tử nụ cười đều nhanh duy trì không được sao.

Xuân Hi ở trong lòng điên cuồng nhả răng.

Khương Trác tay run một cái, hăn cho tới bây giờ không nghĩ tới nhu nhu nhược nhược Tứ Muội sẽ là như vậy. . . Như vậy làm người một lời khó nói hết, hăn nhìn thoáng qua trạm biểu đệ, nhin không được có chút cười trên nỗi đau của người khác.

Thư sinh yếu đuối, tay trói gà không chặt. . .

"Khương Tứ tiểu thư, ta từ nhỏ tập võ, dù là đối đầu mấy người đại hán, vẫn có sức hoàn thủ." Trương Trạm mỉm cười nói, giọng điệu ẩn ẩn lộ ra kiêu ngạo.

Khương Ninh Bảo sóng mắt lưu chuyển, đột nhiên xoát một chút đem bên hông đoản roi quất ra, tùy ý quăng mấy lần, cười nhẹ nhàng nhìn thấy Trương Trạm, thanh âm Du Dương dễ nghe, lộ ra một vòng nháy căng.

"Nguyên lai Trương công tử tập qua võ, có thể luận bàn một chút không?"

Nhu nhu nhược nhược mỹ nhân đột nhiên quăng một đầu roi đỏ ra, cái này đột biến dọa Khương Trác cùng Trương Trạm nháy một cái, bọn hăn nhìn lên trước mặt ngữ cười thản nhiên nữ tử, trong lòng chẳng biết tại sao dâng lên một tia cảm giác quái dị.

Trương Trạh xác thực tập qua vớ, bây giờ một cái nhu nhu nhược nhược đại mỹ nhân nói muốn cùng hãh luận bàn, hãh ánh mắt lóe lên một cái, ánh mắt đảo qua Khương Nịnh Bảo sung mãn đấy ãa cùng Doanh Doanh một năm vòng eo, nịnh không được miệg đắg lưỡi khô, nộ tâm một mảnh lửa nóng.

Luận bàn. . . Mỹ nhân cầu luận bàn, thật sự là cầu còn không được chuyện tốt.

"Có thể, ta sẽ thủ hạ lưu tình." Trương Trạh nho nhã lễ độ mà cười cười nói.

Con mời mắc câu rồi.

Khương Nịnh Bảo nộ cười trên mặt càng thêm ngọt ngào.

Một bên Khương Trác trợn mắt hốc mồm, hãh nhìn về phía trạh biểu ãe ánh mắt quả thực đắg nhìn một con cầm thú, trạh biểu ãe là cái hạng người gì, hãh còn có thể không biết.

Gia hỏa này chính là cái mặt người dạ thú.

Mặt ngoài giữ mình trong sạch, trên thực tế, có chút tư sắc tỳ nữ ãeu bò qua giườg của hãh.

Xuân Hỉ có chút ãe tình liếc nhìn Trương công tử, cô nương khi còn bé liền ãa phi thường hung tàn, hiện đắg sợ là hung tàn hơn, Trương công tử thật có dũng khí.

"Trương công tử, cẩn thận rồi." Khương Nịnh Bảo mỉm cười nhắc nhở, vừa dứt lời, roi trong tay lại lấy thế sét đắg không kịp bưng tai quắg tới, cấp tốc quắn lấy Trương Trạh chân, dùng sức hất lên, Trương Trạh liền bị quắ bay ra ngoài.

Bộp một tiếng.

Trương Trạp một tiếng hét thẳm, cả người cứ như vậy thẳng tấp ngã rơi xuống mặt đất, dính một thân vũng bùn.

"Trương công tử, ngài không có sao chứ, thật xin lỗi, ta. . . Ta vừa mới có chút khẩn trương, xuất thủ giống như quá nặng đi. . ." Khương Nịnh Bảo hoảng hoảng trương trương thu hồi roi đỏ tử, Tiểu Bộ chạy đến Trương Trạp trước mặt, nước mắt tậ trong hốc mắt đảo quanh.

Xuân Hỉ: ". . ."

Giật nảy mình Khương Trác liền vội vàng tiến lên đem trạp biểu đệ nâng đỡ.

Trương Trạp hiện tại toàn thân xương cốt đau, hắ không nghĩ tới cái này Khương Tứ tiểu thư nhìn yếu đuối, khí lực lại lớn như vậy, nhưng nhìn thấy mỹ nhân lã chắ chực khóc, lo lắng không thôi bộ dáng, cắn răng gạt ra một vòng nụ cười: "Khương Tứ tiểu thư, người đừng để trong lòng, ta. . . Chỉ là vậy một hồi, không có gì đáng ngại."

Trong lòng lại kinh nghi bất định, cái này Khương Tứ tiểu thư tựa hồ cùng cô mẫu nói không giống.

"Tứ Muội, ta trước đỡ trạp biểu đệ trở về xem đại phu." Khương Trác sợ trạp biểu đệ rút bể thân thể, vội vả dẫn hắ trở về tìm đại phu.

Khương Nịnh Bảo một mặt thấp thỏm nhìn lấy bọn hắ, trắng nõn nhu khuôn mặt đẹp bên trên tràn đầy áy náy, nàng bối rối lau một chút con mắt, liên tục gậ đầu: "Đúng, đúng, đại đường ca nói rất đúng, Xuân Hỉ, người nhanh đi gọi cái gã sai vặt đến giúp đỡ."

Xuân Hỉ vội vàng đi gọi người, không bao lâu, thì có hai cái gã sai vặt vội vả chạy đến tới, bọn hắ vội vàng đem Trương Trạp mang đi, trước khi

đi, Trương Trạm còn quả thực là nhịn đau, cố nặn ra vẻ tươi cười, phải tất yếu cho Khương Tứ tiểu thư lưu hạ một cái ấn tượng tốt.

"Khương Tứ tiểu thư, đó là cái ngoài ý muốn, ta không trách người."

Khương Nịnh Bảo hai mắt đăm lẹ mông lung gật đầu, các loại bóng lưng của bọn hăn sau khi biến mất, Khương Nịnh Bảo lập tức ngừng lại nước mắt, nghĩ đến Trương Trạm chật vật dạng, nhịn không được bật cười.

"Cô nương, ngài thật lợi hại, như vậy trêu đùa Trương công tử, Trương công tử còn không quái ngài." Xuân Hi một mặt bội phục nói.

Khương Nịnh Bảo khẽ cười một tiếng, xa nhìn một cái chính viện phương hướng, giọng điệu ẩn chứa một vòng lãnh ý: "Nhớ thương ta đồ vật, liền phải làm cho tốt trả giá thật lớn chuẩn bị."

Nói xong, nàng chậm rãi hương viện tử đi đến, nhanh đến cửa viện thời điểm, một cái tuổi trẻ gã sai vặt vội vã chạy tới, thở không ra hơi nói.

"Tứ cô nương, trong cung người đến, mời ngài đi qua tiếp chỉ."

...

Trường Ninh Bá phủ nơi cửa, bày ra tốt hương án.

Càn Nguyên để thiệp thân thái giám Triệu công công tự mình bưng lấy vàng sáng thánh chỉ đi vào Trường Ninh Bá phủ, bên cạnh hăn còn đi theo một đám nội thị quan cùng hộ vệ.

Khương gia một đám người quỳ trên mặt đất.

Khương lão phu nhân hiển nhiên không nghĩ tới Thánh thượng sẽ thật sự cho Tứ nha đầu cùng Định Quốc công tử hôn, trong lúc nhất thời vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, tâm tình phức tạp không thôi.

Tuyên chỉ Triệu công công nhìn một cái quỳ gối phía trước nhất mỹ lệ nữ tử, trong mắt tràn đầy ý cười, Khương Tứ tiểu thư quả nhiên như nghe đồn như vậy nhỏ yếu mỹ lệ, khí chất vô cùng tốt, xứng với Định Quốc công.

". . . Nghe thấy Trường Ninh Bá phủ Khương Tứ tiểu thư tài mạo song toàn, huệ chất lan tâm, trầm nghe ngóng rất duyệt, nay Định Quốc công Tạ Hành đến lúc lập gia đình cưới thời điểm, gặp Khương Tứ tiểu thư khuê nữ, cùng Định Quốc công giai ngẫu Thiên Thành, lương duyên thiên định, trầm đặc biệt đem nữ tử cưới tại Định Quốc công, chọn ngày tốt thành hôn, khâm thủ."

Tứ hôn thánh chỉ tuyên đọc xong, Triệu công công tiến lên đem tứ hôn thánh chỉ giao cho Khương Tứ tiểu thư, đột nhiên cười trêu ghẹo một câu.

"Chúc mừng Khương Tứ tiểu thư đã được như nguyện!"

Vị này Triệu công công hiển nhiên là đối với kinh thành bay đầy trời lời đồn có nghe thấy.

Khương Nịnh Bảo sững sờ, lập tức tươi sáng cười một tiếng: "Đa tạ công công." Trong lòng lại âm thầm vui vẻ, nàng rốt cục có thể quang minh chính đại tới cửa tìm Định Quốc công bồi dưỡng tình cảm.

Tác giả có lời muốn nói: Ngũ cô nương là người bình thường, cũng là cô nương tốt, sẽ không hắc hóa, chỉ là lòng người có chỗ khuynh hướng, mọi người đừng quá mức xoắn xuýt, o(*~*)o

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dinh dưỡng, cảm tạ Bá Vương thân, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Khương Ninh Bảo Sầu Chết Rồi.

Có tứ hôn thánh chỉ, Khương Ninh Bảo tâm rối cực kết thúc, các loại Triệu công công sau khi rời đi, Trường Ninh Bá phủ đám người vui mừng hơn hờ đem Khương Ninh Bảo xúm lại, chỉ có đại đường ca Khương Trác không quan tâm.

Hắn không nghĩ tới chỉ là một cái nháy mắt, Tứ Muội liền bị Thánh thượng tứ hôn.

Trạm biểu đệ làm sao bây giờ?

Khương Trác nghĩ đến tại trên giường thẳng kêu lên đau đón Trạm biểu đệ, hắn nhìn về phía Khương Ninh Bảo ánh mắt mang theo một tia quái dị, nhất là nàng dĩ nhiên một roi đem Trạm biểu đệ quăng bay ra đi.

Khương Trác đến bây giờ cũng không dám tin, trong đầu hốt hoảng.

Tứ Muội như thế yếu đuối một người, lại có lớn như vậy khí lực, thật đáng sợ, mình giống như không có có đặc tội nàng a?

Khương Trác có chút lo sợ bất an nghĩ đến.

Khương Ninh Bảo nụ cười ngọt ngào, đuôi lông mày khóe mắt đều là vui mừng, bây giờ Trường Ninh Bá phủ người đều biết được Khương Ninh Bảo có thể tùy tiện tiếp cận Định Quốc công về sau, tất cả đều kinh hãi.

Nàng lơ đãng nhìn lướt qua đại đường ca Khương Trác biểu lộ, khoe miệng hơi vênh một chút.

Nàng tựa hồ hù dọa vị này đại đường ca đâu.

Một bên bị Hồng Hạnh đỡ lấy Khương lão phu nhân cân nhắc lợi hại về sau, mặt mũi tràn đầy đều là nụ cười, nàng tròng điệp gõ một cái trong tay quả trượng, quét một vòng đám người, thanh âm mang chút kích động nói: "Tứ nha đầu có lớn như vậy tạo hóa, là Trường Ninh Bá phủ may mắn."

Trường Ninh bá về thành hạ râu ngắn, liên tục gật đầu, hiền lành cười một tiếng.

"Mẫu thân nói rất đúng, Tứ nha đầu là cái có đại tạo hóa, Định Quốc công tuổi trẻ anh tuấn, quyền cao chức trọng, đây chính là ngàn năm một thuở lương duyên, không nghĩ tới Tứ nha đầu sẽ là chúng ta Bá phủ có tiền đồ nhất cô nương."

Hắn nhìn thoáng qua cách đó không xa duyên dáng yêu kiều, khí chất thanh lãnh con vợ cả tiểu nữ nhi, trong lòng thoáng qua một vòng tiếc nuối, rõ ràng tiểu nữ nhi của hắn so với cháu gái cũng không kém, hết lần này tới lần khác bực này chuyện tốt rơi không đến Dao Nhi trên thân.

Tuy nói Tạ gia cùng Định Quốc công phủ đồng xuất nhất tộc , nhưng đáng tiếc Tạ gia cuối cùng so ra kém thế tập võng thế Định Quốc công phủ.

Nếu như Trương thị không có vội vã cùng Tạ gia nhị phòng lập thành việc hôn nhân, thừa dịp Thánh thượng cho Tứ nha đầu tứ hôn, Dao Nhi còn có thể gả đến càng tốt hơn , có lẽ đến nhà công hầu cũng không không khả năng.

Trường Ninh bá lòng tham không đủ thâm nghĩ, trong lòng không khỏi oán trách Trương thị quá mức vội vàng.

"Chúc mừng Tứ tỷ!" Khương Minh Dao ánh mắt phức tạp nhìn qua vui mừng nhường mà Tứ tỷ, chậm rãi tiến lên, thanh lãnh xa cách chúc mừng, bên người nàng ma ma khẩn trương che chở Ngũ cô nương, một mặt đề phòng nhìn chăm chăm Khương Nịnh Bảo.

Khương Nịnh Bảo trong lòng thầm than, trên mặt lại hướng nàng cười nhạt một tiếng, giọng điệu đồng dạng xa cách: "Cảm ơn Ngũ muội."

Khương Minh Dao mấp máy môi, tại tôi tớ chen chúc hạ quay người rời đi.

"Chúc mừng Tứ Muội." Đại đường ca Khương Trác gạt ra một vòng nụ cười, nhị đường ca Khương Việt cũng cười híp mắt nói vui.

Khương Nịnh Bảo cười nhẹ nhàng tiếp nhận rồi mọi người chúc mừng.

Đám người rời đi, Khương Nịnh Bảo mới không nhanh không chậm hướng viện tử của mình đi đến, Xuân Hỉ một mặt hưng phấn theo bên người, thánh chỉ tứ hôn, đây chính là quý nữ nhóm cầu còn không được chuyện tốt.

Lần này Trường Ninh Bá phủ xem ai dám cho cô nương sắc mặt nhìn.

"Cô nương, Nhị gia cùng Nhị phu nhân trên trời có linh thiêng biết được cô nương chung thân đại sự có rơi vào, định sẽ cao hứng phi thường." Xuân Hỉ thanh âm phi thường kích động.

Khương Nịnh Bảo bước chân có chút dừng lại, xa nhìn một cái xanh thăm bầu trời, mím môi cười một tiếng: "Đúng vậy a, cha mẹ nhất định sẽ vì ta cao hứng."

Xuân Hỉ còn không biết cha mẹ nàng còn sống, đến lúc đó cha mẹ xuất hiện, Xuân Hỉ nhất định sẽ giết mình, còn có Đại ca Khương Cẩn cũng

thế, Khương Ninh Bảo từng nghĩ tới muốn hay không cáo tri Đại ca, cha mẹ còn sống tin tức.

Về sau tưởng tượng, lần cảm giác không ổn.

Cha mẹ còn sống, nàg một cái khuê phòng nữ tử làm sao có thể biết được, nói mình làm một cái dự báo mộng sao, đoán chừng Đại ca chắc chắn sẽ không tin tưởng, chỉ cho là mình quá mức tưởng niệm cha mẹ.

Bí mật này chỉ có thể ghen dưới đáy lòng.

"Còn có kia cái gì Trương công tử, về sau khẳng định không còn dám tiếp cận cô nương." Xuân Hỉ tiếp tục thần sắc phấn khởi nói.

Khương Ninh Bảo có chút đồng ý gật đầu: "Là a, tốt đáng tiếc, ta đều còn không chút xuất thủ giáo huấn hần đâu."

Trương Trạg người này trong sách chính là một cái ngục quân tử, vì trèo lên trên, có thể không từ thủ đoạn, nhưng người này còn có một cái ưu điểm, chính là sẽ xem xét thời thế.

Trong sách, hần sẽ ở Trương thị cổ động hạ hủy hoại 'Khương Ninh Bảo' trong sách, cũng là bởi vì 'Khương Ninh Bảo' danh tiếng mất hết, chỉ có một cái đã tàn tật ca ca có thể dựa vào.

Thế đơn lực cô.

Bây giờ nàg bị Thánh thượng tứ hôn cho Định Quốc công, chính là nhất là phong quang được quan tâm nhất thời điểm.

Trương Trạg sợ là muốn chuyển di mục tiêu, Khương Ninh Bảo có chút tiếc hận, có lẽ có người sẽ cảm thấy, trong sách tình tiết bên trong, hần hủy hoại 'Khương Ninh Bảo' trong sách, nhất định phải hung hăng trả thù.

Không trả thù liền thật xin lỗi trong sách 'Khương Ninh Bảo' .

Phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện có thể, nhưng Khương Ninh Bảo không phải cái lệ khí nặng người, dù là nàng tại tận thế vùng vẫy vài chục năm, đáy lòng tổng bảo lưu lại một tia ranh giới cuối cùng hòa thanh minh.

Bây giờ Trương Trạm vừa mới có ý đồ với nàng, giáo huấn nho nhỏ một chút là đủ.

Bất quá Trương Trạm như vậy lợi dụng hôn nhân của mình khi lợi thế, đã tâm bưng bưng trèo lên trên người, một ngày nào đó sẽ đá trúng thiết bản.

Trở lại viện tử, Bạch Mai bốn cái tỳ nữ so dĩ vãng cung kính nịnh nọt rất nhiều.

Khương Ninh Bảo chỉ là nhàn nhạt nhìn các nàng một chút, cái nhìn này lại khiến Bạch Mai bốn người mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, trong lòng hối hận không thôi, sớm biết Tứ cô nương sẽ có bực này đại tạo hóa, các nàng đều nhập Tứ cô nương nên tốt.

Hiện tại Tứ cô nương tại Trường Ninh Bá phủ địa vị siêu nhiên.

Bạch Mai bốn người ánh mắt ghen tị liếc qua Tứ cô nương bên người tâm phúc tỳ nữ Xuân Hỉ, âm thầm ghen ghét, cái này Xuân Hỉ thật sự là gặp vận may.

Biến hóa rõ ràng nhất là, giữa trưa ăn trưa lại có năm cái món chính, bốn món nhắm, cùng một cái nồi chụ đến mười phần ngon miệng con vịt canh, bày đầy nguyên một trương bàn ăn.

Đồ ăn mùi thơm nức mũi , khiến cho người thèm nhỏ dãi không thôi.

Khương Ninh Bảo bình tĩnh ăn ăn trưa, cái này đồ ăn bất quá là khôi phục cha mẹ còn đang lúc tiêu chuẩn thôi, liền Xuân Hỉ cũng không có cảm thấy kinh hỉ.

Tại nàng ăn ăn trưa thời điểm, toàn thân đau đớn Trương Trạ́m xác thực như Khương Ninh Bảo sở liệu, khi biết Khương Tứ tiểu thư được ban cho cưới cho Định Quốc công về sau, đầu tiên là kinh ngạc, lại là sợ không thôi, cho dù lại không cam tâm, cũng chỉ có thể đem kế hoạch lúc đầu mắc cạn.

Về phần cô mẫu mưu đồ 'Hủy trong sạch' bức bách Khương Tứ tiểu thư gả cho kế hoạch của hã́n, từ trước đến nay thích xu lợi tránh hại Trương Trạ́m quyết định ném sau ót.

Hã́n còn trẻ, tương lai tươi sáng, làm gì vì một cái Khương Tứ tiểu thư đoạn mất tiền đồ, Khương Tứ tiểu thư lại đẹp, đồ cưới lại phong phú, nhưng Đông Bình Bá phủ tương lai đều hệ ở trên người hã́n, hã́n không thể tin Đông Bình Bá phủ vào hiểm địa.

Cô mẫu có tức giận hay không, Trương Trạ́m đã không thêm để ý, Đông Bình Bá phủ so cô mẫu một cái xuất giá nữ quan trọng hơn.

...

Khương gia Tứ tiểu thư bị Thánh thượng ban cho Định Quốc công tin tức, giống như là đã mọc cánh truyền khắp toàn bộ kinh thành, nhất là các lớn huân quý thế gia quan lại phủ đệ, đồn dập khiếp sợ không thôi.

Trường Ninh Bá phủ Khương Tứ tiểu thư từ một cái bị từ hôn bị người đồng tình nữ tử, một đạo tứ hôn thánh chỉ, lắc mình biến hoá, thành Định Quốc công vị hôn thê, nhất cử đặt ở trước vị hôn phu trên đầu.

Khấp kinh thành chấn động.

Một ngày này, tính ra hàng trăm kinh thành khuê tú ghen tị ghen ghét Khương Ninh Bảo, ghen tị ghen ghét về ghen tị ghen ghét, các nàng cũng ở trong lòng thực tình thành ý chúc mừng.

Ai bảo Khương Tứ tiểu thư là duy nhất có thể lấy tiếp cận Định Quốc công nữ tử, trù nàng, còn có ai có thể gả cho Định Quốc công.

Đây là ghen tị ghen ghét không đến.

Đã từng luyện mộ qua Định Quốc công những cô gái kia sớm đã gả làm vợ người khác, nghe được tin tức này, đáy lòng không khỏi hiển hiện thân nhiên phiền muộn, nhưng càng nhiều hơn chính là thoải mái cùng yên lặng dâng lên lời chúc phúc của mình.

Chỉ vì các nàng đều không phải cái kia may mắn.

Kinh thành dân chúng vui mừng khôn xiết, bọn hãn triều Đại Việt Chiến thần rốt cục có nàng dâu, thật đáng mừng, cảm tạ thượng thiên, cảm tạ anh minh thần võ Thánh thượng, không có để Định Quốc công cô độc sống quãng đời còn lại.

Tuy nói có một ít cứng nhắc toan nhò sẽ khiến trách vài câu tại lễ không hợp, nhưng không ai để ý tới bọn hãn, Định Quốc công tại triều Đại Việt địa vị không người có thể rung chuyển.

Toàn bộ kinh thành một mảnh vui mừng hớn hờ.

Ở mảnh này hỉ khí phía dưới, vừa đến chùa miếu không bao lâu Đại phu nhân Trương thị biết được cái này 'Xấu' tin tức về sau, một hơi không có đi lên, lại bị kích thích ngắt đi, dọa sợ tùy hành Dương ma ma bọn người.

An Viễn Hầu phủ Dương Thư Thanh cũng là một chút hỉ khí cũng không có.

"Ba" một tiếng.

Dương Thư Thanh mãnh đem trong tay chén trà rơi trên mặt đất, một đôi mắt đẹp thiêu đốt lên ghen ghét ngọn lửa, đáy mắt tràn đầy dọa người tức giận cùng không cam lòng.

Tại nàng nhìn thấy Khương Ninh Bảo đứng tại Định Quốc công bên người một khắc này, lại được biết Tạ lão phu nhân miệng định ra rồi việc hôn nhân, Dương Thư Thanh sớm có chuẩn bị tâm lý.

Vì hủy đi môn này làm người cách ứng việc hôn nhân, Dương Thư Thanh đã có kế hoạch, nhưng nàng còn chưa kịp xuất thủ, Thánh thượng liền gả. . . Gả. . .

Nghĩ đến sau này mình không chỉ có muốn thấp Khương Ninh Bảo một đầu, còn có thể lấy chồng về sau, mỗi ngày đều muốn cho nàng thành an, bị nàng làm khó dễ, nếu như Khương Ninh Bảo sinh ra một con trai nửa con gái, Cảnh Dực thế tử chi vị đều muốn chấp tay nhường cho người, Định Quốc công tước vị cũng rơi không đến Cảnh Dực trên thân.

Dương Thư Thanh chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, tiền đồ âm đạm vô quang, khí cấp công tâm, một ngum lão huyết ngạnh tại cổ họng.

Gả cho Tạ Cảnh Dực còn không bằng khi Hoàng gia thiếp.

Sống lại một đời, trôi qua so ở kiếp trước càng kém, nàng đến cùng đang chơi đùa cái gì kình?

Nghĩ đến trong phủ cừu nhân đều trong bóng tối nhìn nàng trò cười, Dương Thư Thanh hai mắt một mảnh xích hồng, nổi điên giống như hung hăng đem trong phòng đồ sứ quăng đầy đất, cuối cùng liền cái ghế đều đập, dọa đến tâm phúc của nàng tỳ nữ Thiến Dong Thiến Bích không dám thở mạnh một cái.

To như vậy phòng, một mảnh hỗn độn, đầy đất đều là mảnh vỡ cùng nước đọng.

Như vậy phát tiết qua đi, Dương Thư Thanh đáy lòng ghen tỵ và nộ khí vẫn không có đạt được nửa phần làm dịu, ngược lại càng đốt càng vượng, trong mắt lóe làm người sợ hãi phần hận cùng Hàn Quang, hận không thể đem Khương Ninh Bảo tháo thành tám khối.

Ngoài cửa đầu, An Viễn Hầu khuôn mặt âm trầm đứng ở cổng, thủ vệ bà tử nơm nớp lo sợ đứng ở một bên, trong lòng âm thầm kêu khổ, cầu nguyện đại tiểu thư tỉnh táo lại.

Một lát sau, An Viễn Hầu bỗng nhiên đẩy cửa phòng ra, sải bước đi đi vào, hai mắt nhìn lướt qua đây đấy mảnh vỡ, lại nhìn trưởng nữ điên cuồng tinh hồng ánh mắt, trên mặt mỏng phần nộ quát.

"Thanh Nhi, đủ rồi, người nhìn người bây giờ giống kiểu gì."

Dương Thư Thanh khi nhìn đến phụ thân sau khi đi vào, toàn thân cứng đờ, đột nhiên tỉnh táo lại, xinh đẹp trên mặt điên cuồng rút đi một chút, nhìn qua mặt mũi tràn đầy tức giận phụ thân, hai con người xích hồng, giọng điệu bi phẫn hô.

"Cha, ta không cam tâm, ta đường đường An Viễn Hầu phủ đích trưởng nữ có thể nào bị một cái nhỏ nhỏ Bá phủ nữ tử ép trên đầu, nhất là nàng còn bị Cảnh Dực lui qua cưới, về sau đến Định Quốc công phủ còn muốn bị nàng lập quy củ, đờn nàng sinh hạ Định Quốc công con cái, Định Quốc công phủ nơi nào còn có ta cùng Cảnh Dực nơi sống yên ổn, cha, ta. . . Ta nuốt không trôi khẩu khí này."

An Viễn Hầu cũng không nghĩ tới Định Quốc công lại đột nhiên kết hôn, càng không có nghĩ tới chưa hề bị hấn nhìn ở trong mắt Khương Tứ tiểu thư dĩ nhiên có thể tiếp cận Định Quốc công.

Nhưng nghe trưởng nữ nhắc lên con cái một chuyện, An Viễn Hầu đột nhiên cười ha ha.

"Thanh Nhi, người yên tâm, Khương Tứ tiểu thư không có khả năng sinh hạ Định Quốc công con cái, về sau Định Quốc công tước vị vẫn là Tạ thế tử kế thừa."

Dương Thư Thanh ngạc nhiên, đầu óc mơ hồ nhìn về phía An Viễn Hầu, tiêu vội hỏi: "Cha, ngài lời này là có ý gì?"

"Việc này biết được người không nhiều, nhưng cha là người biết chuyện một trong, Định Quốc công sơ ra chiến trường, ngoài ý muốn trúng địch quốc Đại tướng độc tiễn, cuối cùng bảo vệ tính mệnh, nhưng tại con cái có trưởng ngại, cho nên, dù là Định Quốc công thành thân, hẳn có con cái tỉ lệ phi thường nhỏ, về sau Định Quốc công phủ vẫn là người cùng Tạ thế tử."

An Viễn Hầu cười nói, cho trưởng nữ một hạt thuốc an thần.

Dương Thư Thanh khiếp sợ, vẫn còn có bức này bí sự, nguyên bản nàng còn nghĩ lấy nếu như không cách nào ngăn cản Khương Nịnh Bảo gả cho Định Quốc công, đợi nàng gả cho về phía sau, liền âm thầm làm thủ đoạn ngăn cản Khương Nịnh Bảo mang thai, chỉ cần sống qua hai năm, Định Quốc công không có, nàng lại từ từ thu thập Khương Nịnh Bảo, không nghĩ tới Định Quốc công bản thân con cái có trưởng ngại.

Thật sự là trời cũng giúp ta.

Dương Thư Thanh trong lòng khoái ý đến cực điểm, khoe miệng nổi lên một vòng cười trên nỗi đau của người khác ý cười, ngăn ở ngực ngột ngạt trong nháy mắt liền quét sạch sành sanh, chợt cảm thấy thần thanh khí sáng.

Một bên cúi đầu hai cái tỷ nữ không nghĩ tới sẽ nghe được bức này bí sự, cố gắng thu nhỏ cảm giác về sự tồn tại của chính mình.

"Thanh Nhi, người bây giờ muốn ổn định, không được hành sự lỗ mãng." An Viễn Hầu không yên lòng căn dặn.

Dương Thư Thanh tỉnh táo gật đầu, tự tin trở lại đến trên mặt, nàng mỉm cười: "Cha, nữ nhi hiểu, nhỏ không hẳn sẽ bị loạn đại mưu, ta sẽ cẩn thận, sẽ không rơi tiếng người chuôi."

Tỉ lệ phi thường nhỏ, không có nghĩa là không có cơ hội.

Dương Thư Thanh trong lòng vẫn không yên lòng, nhưng cái này muốn so ngăn cản Khương Ninh Bảo mang thai dễ dàng rất nhiều.

An Viễn Hầu lúc này mới yên tâm rời đi.

...

Thánh chỉ tứ hôn cùng ngày, nghi gả cưới, vừa hạ sính.

Buổi chiều, Định Quốc công tự mình mang theo Hắc Y thân vệ trùng trùng điệp điệp tới cửa đưa sính lễ.

Trọn vẹn một trăm linh tám nâng.

Hạ sính đội ngũ, từ Định Quốc công phủ đến Trường Ninh Bá phủ, thật dài một đường, hấp dẫn toàn kinh thành bách tính ngừng chân vây xem.

"Khá lắm, như thế khí phái hạ sính đội ngũ, chỉ có Hoàng gia cưới phi mới có thể cùng so sánh."

"Các người đã quên, Khương Tứ tiểu thư có lẽ là Định Quốc công đời này duy nhất nữ nhân, Tạ lão phu nhân khẳng định phi thường trọng thị, về sau thành thân trang diện nhất định sẽ càng thêm long trọng khí phái."

"Có người biết được hôn kỳ sao, tốt kỳ đợi hôn lễ của bọn hãnh."

"Cùng thời kỳ đợi, lúc trước Khương Tứ tiểu thư bị Tạ thế tử từ hôn, ai có thể nghĩ tới nàng sẽ có như vậy tạo hóa, đây chính là Thánh thượng tứ hôn, Khương Tứ tiểu thư thật có phúc khí."

"Quả thật có phúc khí."

"Lần này Tạ thế tử thật sự muốn hôn trước vị hôn thê làm mẹ, thật sự là rất được hoan nghênh."

"Ha ha, không biết Tạ thế tử là cảm tưởng gì?"

Quần chúng vây xem bên trong, phát ra xem kịch vui tiếng cười.

Hạ sính đội ngũ lục tục ngo ngoe đến Trường Ninh Bá phủ, từ Định Quốc công Tạ Hành tự mình dẫn đội tới cửa, lần này không chỉ có hù dọa Trường Ninh bá, còn kinh động đến Khương lão phu nhân.

Vốn cho là các loại hôn kỳ triệt để định ra, qua đi mới có thể tới cửa hạ sính, không nghĩ tới buổi trưa mới tiếp tứ hôn thánh chỉ, buổi chiều sính lễ sẽ đưa lên cửa, tốc độ này không khỏi quá nhanh hơn một chút.

Khương lão phu nhân đã có tuổi, Định Quốc công toàn thân sát khí quanh quần, liền nhịn xuống không có ra ngoài, chỉ phái mấy cái bà tử cùng gã sai vặt cho nàng chân chạy bẩm báo tình huống lúc đó, nhưng Trường Ninh Bá phủ nam đình đều cùng nhau đến cửa chính nghênh đón.

Tiếp vào tin tức Khương Nịnh Bảo vụng trộm đuổi tới Trường Ninh Bá phủ cửa chính một cái bí ẩn bên trong góc, nàng liếc mắt liền thấy được hạ sính trong đội ngũ là bắt mắt nhất Định Quốc công Tạ Hành, hai mắt bỗng bừng sáng lên, khóe miệng không tự chủ nhếch lên.

Hôm nay Định Quốc công Tạ Hành một bộ vết màu đỏ cầm bào, tóc đen nhẹ buộc, ngũ quan lạnh lùng kiên cường, dáng người thẳng tắp, thẳng thắn cương nghị, nhìn so bình thường càng thêm anh tuấn cao lớn, khí thế

lãng lệ sâm nhiên, nhất là cặp kia sát khí tràn ngập hai mắt, không người dám tới đối mặt.

Trên lưng ngựa Định Quốc công tung người xuống ngựa, bộ pháp trầm ổn đi tới, chung quanh khí tràng trong nháy mắt lạnh lẽo, vẫn chưa đi gần, kia băng lãnh khí thế bức người đập vào mặt.

Tại cửa ra vào nghênh đón Trường Ninh bá bọn người không chịu được lui về sau một bước.

Một Hắc Y thân vệ tự mình đưa lên thật dày danh mục quà tặng.

Ra nghênh tiếp Trường Ninh bá Khương Đông Minh cùng hai vị con trai trưởng đồng đều kinh sợ tiếp nhận danh mục quà tặng, mời Định Quốc công Tạ Hành nhập phủ, không dám dựa vào hãnh quá gần.

"Quốc Công Gia mời vào bên trong!"

"Ân."

Định Quốc công Tạ Hành mặt không biểu tình gật đầu, mở ra bộ pháp bước vào Trường Ninh Bá phủ, Hắc Y thân vệ chính tề túc sát cùng ở hậu phương, Trường Ninh bá Khương Đông Minh cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, vội vàng gọi hạ nhân dẫn đầu Hắc Y thân vệ đem tất cả sính lễ hương Khương Ninh Bảo viện tử nâng đi.

Tâm lại đang rỉ máu.

Nhất là khi nhìn đến danh mục quà tặng về sau, càng là ghen tị ghen ghét đỏ ngầu cả mắt.

Mấy chục thớt thượng hạng tơ lụa gấm vóc, từng rương vàng bạc ngọc khí, tinh mỹ đồ sứ cùng ngọc trai, còn có thượng hạng dược liệu, son phấn bột nước vân vân.

Trường Ninh Bá phủ hạ nhân đều bị cái này từng rương sính lễ cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Xuân Hi hết sức kích động.

"Cô nương, Định Quốc công rất xem trọng ngài đâu, trước đó Tạ thế tử đi An Viễn Hầu phủ cầu hôn hạ sính đều không có ngài như vậy khí phách."

Khương Nịnh Bảo liếc Xuân Hi một chút, nụ cười xinh đẹp động lòng người: "Ánh mắt của ta thế nhưng là tốt nhất, chính là nhà trai hạ sính thời điểm, nhà gái không thể ở đây."

Nói xong, Khương Nịnh Bảo cặp kia cực đẹp con người hiện lên một tia đáng tiếc.

"Cô nương, về sau nô tỳ có phải là nên xưng Định Quốc công vì cô gia rồi?" Xuân Hi đột nhiên nhớ tới xưng hô vấn đề này, mừng khắp khởi mà hỏi.

Khương Nịnh Bảo trong mắt hiển hiện mỉm cười, đồng ý nói: "Xác thực nên đổi giọng hô cô gia." Nói xong, nàng ánh mắt sáng rực nhìn chăm chú cách đó không xa nhanh chân tiến lên, toàn thân tản ra băng lãnh thâm nhiên khí tức Định Quốc công, khóe miệng độ cong một mực đi lên vĩnh lên.

Đột nhiên, một bộ Ngân Hồng cầm bào Định Quốc công Tạ Hành tựa hồ đã nhận ra cái gì, bỗng nhiên nghiêng đầu, lẳng lệ lạnh lùng ánh mắt nhìn về phía nàng góc nhỏ.

Đập vào mi mắt là một trương quen thuộc mỹ lệ dung nhan.

Nguyên lai là tiểu cô nương đang trộm nhìn hẩn, tiểu cô nương gặp hẩn phát hiện sự tồn tại của nàng, còn cố ý hướng hẩn trừng mắt nhìn, lộ ra

một vòng hoạt bát nụ cười.

Định Quốc công Tạ Hành bước chân dừng lại, sát khí tràn ngập hai con người không tự chủ mềm mại một tia, quay đầu tiếp tục hướng đại viện đi đến, đầu óc vẫn đang suy nghĩ, tiểu cô nương rất hoạt bát.

Thẳng đến Định Quốc công bóng lưng đi xa, Khương Ninh Bảo mới lưu luyến không rời thu tầm mắt lại, một bên Xuân Hi hưng phấn hạ giọng: "Cô nương, nô tỳ vừa đếm qua, một trăm linh tám nâng sính lễ, trọn vẹn một trăm linh tám nâng sính lễ."

"Hoàng gia hạ sính tối cao là một trăm hai mươi tám nâng, ai không hâm mộ cô nương có phúc khí." Xuân Hi mở mày mở mặt, thanh âm vẫn như cũ kích động, một bộ cùng có vinh yên bộ dáng.

Cô nương trước đó bị từ hôn, biểu hiện một mực rất bình tĩnh, còn buông lời nói muốn gả Định Quốc công, Xuân Hi trong lòng lo lắng đến không được, bây giờ Xuân Hi lại cảm thấy cô nương có dự kiến trước.

"Tốt, xem hết, chúng ta trở về đi, đoán chừng viện tử đều chất đầy sính lễ."

Khương Ninh Bảo mỉm cười, mềm mại thanh âm lộ ra một vòng vui vẻ.

Trở lại viện tử, một đám toàn thân phát ra tức sát chi khí Hắc Y thân vệ cùng Trường Ninh Bá phủ hạ nhân đều tại nàng trong viện, Bạch Mai bốn người chính cẩn thận đối với danh sách kiểm kê.

Khương Ninh Bảo vừa đến viện tử, Hắc Y thân vệ nhóm đồng loạt hướng nàng cung kính hành lễ.

"Xin chào Khương Tứ tiểu thư."

"Đây là sính lễ danh sách, một thức bốn phần, cái này một phần mời Khương Tứ tiểu thư nhận lấy." Một vị Hắc Y thân vệ lấy ra một tờ danh sách đưa tới.

Khương Ninh Bảo mỉm cười gật đầu, thanh âm chất chúa êm tai: "Vất vả các vị." Nói xong, nàng từ Hắc Y thân vệ đầu lĩnh trong tay tiếp nhận danh sách, giao cho Xuân Hi, ra hiệu nàng cất kỹ.

Bạch Mai bốn người mặt lại hơi biến sắc, thật không nghĩ tới Định Quốc công như vậy cẩn thận, xem ra Bá gia âm thầm bàn giao giữ lại một bộ phận sính lễ nhiệm vụ, các nàng không cách nào hoàn thành.

Khương Ninh Bảo chỉ liếc qua, liền sáng tỏ bốn cái tỳ nữ đang suy nghĩ gì, trong lòng cười lạnh một tiếng, Đại bá thật đúng là khá lắm, liền Định Quốc công cho sính lễ cũng dám thềm nhỏ dãi.

Các loại vừa nhắc nâng sính lễ kiểm kê nhập kho, áo đen thân môn mới rời đi, trong viện khôi phục bình tĩnh.

Khương Ninh Bảo nâng chén trà lên nhấp một miếng, ở trên cao nhìn xuống nhìn thấy phía dưới Bạch Mai bốn người, không nói một lời, to như vậy phòng chính hết sức yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Bầu không khí ngột ngạt khiến Bạch Mai bốn người không dám thở mạnh một ngụm, mồ hôi lặn lẽ ướt phía sau lưng y phục.

Nửa ngày, Khương Ninh Bảo nhàn nhạt phun ra một câu.

"Các người đợi chút nữa thu thập một chút vật phẩm, về chính viện đi thôi, ta chỗ này không cần ăn cây táo rào cây sung tỳ nữ."

"Vâng, cô nương."

Cái này vừa nói, Bạch Mai bốn người nhất thời mất hết can đảm, cúi thấp xuống rời đi.

Xuân Hỉ một mặt cao hứng, rốt cục có thể đuổi đi Bạch Mai các nàng, mỗi ngày đề phòng các nàng cũng là rất mệt mỏi.

"Cô nương, chúng ta muốn từ bên ngoài đem nhân thủ đưa vào trong phủ sao, vạn nhất lão phu nhân không đồng ý làm?"

"Tổ mẫu sẽ đồng ý." Khương Ninh Bảo hai con người Ba Quang liếm diễm, có Định Quốc công vị hôn thê cái này một tầng thân phận, lợi ích trên hết Khương lão phu nhân chắc chắn sẽ không bác bỏ nàng cái này yêu cầu nho nhỏ.

Trước kia nàng là Tạ Cảnh Dực vị hôn thê, Khương lão phu nhân chỉ là coi trọng mấy phần, đãi nàng cũng không khác biệt, thậm chí còn so ra kém đại phòng con vợ cả con cái.

Chỉ vì Tạ Cảnh Dực là cái trên danh nghĩa thế tử, cũng không đạt được Thánh thượng tán thành.

Ai biết nơi này đầu sẽ có hay không có biến số.

Định Quốc công cùng Tạ Cảnh Dực không cùng một đẳng cấp, Định Quốc công phủ chủ nhân chỉ có Định Quốc công một cái, hãn chiến công hiển hách, quyền cao chức trọng, địa vị siêu nhiên.

Xuân Hỉ hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, khắp khuôn mặt là nụ cười.

Khương lão phu nhân quả nhiên như Khương Ninh Bảo nói như vậy, lập tức đồng ý yêu cầu của nàng, lần này cả viện đều là người một nhà, Xuân Hỉ rốt cục an tâm rất nhiều.

Đồng thời người tới nói cho Tứ cô nương, hôn kỳ định tại mừng một tháng năm.

Khoảng cách thành thân còn có hơn một tháng thời gian.

Thời gian không dài không ngắn, vừa vặn có thời gian trừ bị hôn lễ.

Tứ hôn thánh chỉ vừa dưới, Định Quốc công liền tự thân tới cửa hạ sính, trọn vẹn một trăm linh tám nâng sính lễ lần nữa đem Khương Nịnh Bảo biến thành bát quái lô cuốn nhân vật.

Nguyên bản tình táo lại Dương Thư Thanh biết được cái này 'Tin dữ', bỗng dựng đỏ mắt, một trăm linh tám nâng sính lễ, lại nghĩ tới mình sính lễ, Dương Thư Thanh hai tay nắm thành quyền càng nắm càng chặt, thẳng đến móng tay khảm vào trong lòng bàn tay thịt đều không có cảm giác đến đau đớn.

Nàng tốt ủy khuất, nàng thật không cam lòng, rõ ràng sống lại một lần, hết thấy đều cùng ở kiếp trước không giống, một thế này nàng xuôi gió xuôi nước, người người xưng tán, còn hung hăng thu thập không ít hơn đời cừu nhân.

Thậm chí đời trước quyền thế ngấp trời sủng thể nam nhân Tạ Cảnh Dực thành vị hôn phu của nàng, nhưng nàng vì sao có loại vẫn như cũ không sánh bằng Khương Nịnh Bảo cảm giác. . .

Bị Dương Thư Thanh nhớ thương Khương Nịnh Bảo lại ở trong phòng, nằm ở trên bàn, đôi mắt đẹp trừng mắt trên mặt bàn mở ra giấy viết thư, căn cán bút, hai đầu lông mày tràn đầy xoắn xuýt.

Tình này sách đến cùng làm như thế nào viết mới có thể lay động Quốc Công Gia tâm?

Chưa hề nói qua yêu đương Khương Nịnh Bảo sâu chết rồi.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng dịch dưỡng, cảm tạ Bá Vương thân môn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Hẳn Là Thật Sự Cảm Thấy Mình Mắc Bệnh Tim.

Mắt nhìn sắc trời đêm ngẫm, Khương Ninh Bảo có chút gấp, đột nhiên linh quang lóe lên, cái gì phong hoa tuyết nguyệt, Vô Bệnh rên rỉ thơ tình, hết thấy bị nàng ném sau ót, nàng chấp bút tại giấy viết thư bên trên nhanh chóng viết.

Người xưa phần lớn thích hàm súc uyển chuyển, nhưng phong thư này đơn giản ngay thẳng, hơi có chút. . . Có chút lớn mật, Khương Ninh Bảo viết thời điểm một mạch mà thành, không có cảm giác gì, đợi nàng dưới đáy lòng lặng lẽ mặc đọc một lần, chợt cảm thấy mặt đỏ tới mang tai, một cỗ nhiệt khí phun lên gương mặt, nóng hổi nóng hổi, đốt đến kịch liệt.

"Chính là cảm giác mặt hơi nóng."

Khương Ninh Bảo nhin không được sờ soạng một chút có chút nóng lên gương mặt, nhỏ giọng lẩm bẩm một câu, tinh xảo nhu khuôn mặt đẹp nổi lên hiện một vòng đỏ ửng, ôn nhu động lòng người , khiến cho người nhin không được sinh lòng trù mến.

Nàng cùng Định Quốc công có Thánh thượng tứ hôn, thư lui tới cũng không cần cố ý kiêng kị, còn có thể xúc tiến chưa lập gia đình tình cảm giữa nam nữ giao lưu, bởi vậy, có đính hôn nam nữ thích hỗ trợ thiệp thân trang sức hoặc là hà bao túi thơm loại hình.

Khương Ninh Bảo có chút thích giấy bên trên giao lưu, có thể lớn mật thả bay chính mình, một ít đối Định Quốc công nói không nên lời, lần cảm

giác xấu hổ chọc người lời tâm tình, có thể tùy tiện trên giấy viết ra.

Nghĩ nghĩ, Khương Ninh Bảo lại tại giấy viết thư bên trên vẽ lên một trái tim, giấy viết thư bên trên chữ viết thanh tú xinh đẹp, không uổng công nòng ở thời đại này khổ luyện mười năm.

Khương Ninh Bảo vắt hết óc viết thư là có mục đích, nòng muốn Quốc Công Gia hồi âm, thích loại này tự mình giấy bên trên giao lưu, sau đó đem hai người lai vãng giấy viết thư cất giữ, các loại già, có thể lấy ra hồi ức.

Duy nhất xoắn xuýt chính là tự xưng, nếu như trực tiếp dùng 'Ta', cảm giác có chút khô cằn, cuối cùng nghĩ tới nghĩ lui, quyết định dùng 'Nông', cái này triều Đại Việt nữ tử phần lớn sẽ tự xưng nông nhà.

Khương Ninh Bảo cảm thấy tự xưng 'Nông' nghe rất có vận vị.

Có loại anh anh em em ý tứ.

Ngoài cửa sổ đầu sắc trời tối xuống, trong phòng đã đốt lên ánh nến.

Khương Ninh Bảo liền tranh thủ giấy viết thư bên trên Mặc Thủy thổi khô, cẩn thận xếp lại chứa vào một cái tinh xảo trong ví, đưa tới Xuân Hỉ, đem hà bao giao cho nòng, ho nhẹ một tiếng, xem nhẹ phanh phanh trực nhảy trong lòng, ra vẻ trấn định mở miệng.

"Xuân Hỉ, phái người đem cái này hà bao đưa đi Định Quốc công phủ giao cho Quốc Công Gia, nhớ kỹ nhất định phải giao cho Quốc Công Gia."

"Được rồi, cô nương."

Xuân Hỉ cung kính lên tiếng, trong lòng lại tại nói thầm cô nương đến cùng viết cái gì, không chỉ có thần thần bí bí, còn cười vui vẻ như vậy, nòng đem hà bao cất kỹ liền ra khỏi phòng tử, tại bên ngoài cấp tốc tìm cái tay chân lanh lẹ, làm việc ổn thỏa gã sai vặt đi Quốc Công phủ đưa tin.

Màn đêm buông xuống, Định Quốc công phủ treo đầy đèn lồng, Triệu quản gia cười tủm tỉm đi vào Định Quốc công ở chủ viện, giao cho Hắc Y thân vệ một cái xinh đẹp tinh xảo hà bao.

"Tạ Thất, đây là Khương Tứ tiểu thư hà bao, nhất định phải giao đến Quốc Công Gia trong tay."

Lại là Khương Tứ tiểu thư đưa hà bao, Tạ Thất nghe vậy, trong mắt lướt qua một tia ngạc nhiên, hẳn hưởng Triệu quản gia gật đầu, trong lòng có chút kích động tiếp nhận hà bao, quay người nhập chủ viện chủ phòng.

Nhà chính ánh nến sáng tỏ, khác nào ban ngày.

Tư thế ngồi thẳng Quốc Công Gia tại trên bàn hết sức chuyên chú đọc qua sổ con, ánh nến chiếu rọi ra Quốc Công Gia lạnh lùng nghiêm túc khuôn mặt tuấn tú, trên cổ tay bóng loáng trong suốt tử đàn phật châu vòng tay tại dưới ánh nến phảng phất có hào quang loé lên.

Tạ Thất thấy thế, trong lòng âm thầm im lặng, Quốc Công Gia đều đã đính hôn, có vị hôn thê, dĩ nhiên giống như quá khứ, liền buông lỏng một ngày cũng không nguyện ý, đính hôn vào đêm đó còn đang bận bịu công sự.

May mắn Khương Tứ tiểu thư là cái nhiệt tình, bằng không thì cuộc sống sau này làm sao sống.

"Chủ tử, Khương Tứ tiểu thư đưa một cái hà bao cho ngài." Tạ Thất cung kính mở miệng.

Định Quốc công Tạ Hành nghe xong là tiểu cô nương đưa hà bao cho hẳn, đọc qua sổ con tay có chút dừng lại, nâng lên lạnh như băng khuôn mặt tuấn tú, nhạt tiếng nói: "Lấy tới."

Tạ Thất cung kính cầm trong tay tinh xảo hà bao dâng lên.

Định Quốc công Tạ Hành tiếp nhận hà bao thả ở lòng bàn tay, là cái thêu một gốc Bạch Ngọc Lan tinh xảo hà bao, thêu công vô cùng tốt, bên trong tựa hồ thả đồ vật, Định Quốc công ngơ ngác một chút, khớp xương rõ ràng tay mở ra hà bao, từ bên trong lấy ra một tờ xếp lại tản ra Đạm Đạm hương khí giấy viết thư.

Tiểu cô nương viết thư cho hần?

Lật ra giấy viết thư xem xét, Định Quốc công Tạ Hành đôi mắt co rụt lại, nhịp tim bỗng nhiên hụt một nhịp, toàn thân đột nhiên cứng ngắt, mặt không thay đổi khuôn mặt tuấn tú trong nháy mắt rạn nứt.

Quốc Công Gia:

Hôm nay gặp lại ngài, nông nhà rất là vui vẻ, vừa nghĩ tới ngài là nông nhà tương lai phu quân, tâm vẫn bịch bịch nhảy không ngừng, nông nhà cảm giác nó ngã bệnh, bệnh nguy kịch, trừ ngài, không có thuốc nào cứu được, Quốc Công Gia, nông nhà ngày mai có thể lên cửa xin thuốc sao?

Nhớ kỹ nhất định phải nông nhà hồi âm.

Ngài yêu nhất vị hôn thê Nịnh Bảo

Tiểu cô nương này thực sự là. . . Thật sự là không thận trọng.

Định Quốc công Tạ Hành cố gắng xem nhẹ nhiệt khí dâng lên mặt, mặt không thay đổi thâm nghĩ, nhưng trong đầu lại khống chế không nổi hiện ra hôm nay hạ sính lúc, tiểu cô nương hương nàng chớp mắt hoạt bát cười một tiếng bộ dáng, chỉ cảm thấy mình tim phanh phanh trực nhảy, phảng phất có cái gì vô cùng sống động.

Tạ Thất vừa vặn nhìn đến chủ tử tay run một nháy mắt, trừng to mắt, trong lòng như bị mèo cào, rất muốn nhìn lên Khương Tử tiểu thư ở trong

thư viết cái gì, để từ trước đến nay vững như bàn thạch, lạnh như băng chủ tử dĩ nhiên thất thố.

Nhưng hãn không dám.

Xem xong thư về sau, Định Quốc công Tạ Hành quý thần xui khiến đem giấy viết thư này để vào bàn cái khác một cái không trong hộp, không khỏi đưa tay ấn xuống một cái tim, mơ hồ cảm giác được bịch bịch cuồn cuộn loạn thanh âm.

Hãn cảm giác mình tâm cũng ngã bệnh, nháy có chút không bình thường.

Chờ hãn vuốt ve thủ đoạn phật châu vòng tay tỉnh táo lại về sau, nhớ tới tiểu cô nương nói muốn về tin, Định Quốc công Tạ Hành lạnh lẽo cứng rắn anh tuấn nổi lên hiện một tia chần chờ, nửa ngày, hãn rốt cục mở ra giấy viết thư, chấp lên bút lông sói điểm mực, ngồi thẳng thân thể, nghiêm túc nghiêm túc viết hồi âm.

Tại giấy viết thư viết xuống lời ít mà ý nhiều bốn cái cứng cáp hữu lực chữ lớn.

Đã duyệt, đồng ý.

Sau đó ở phía dưới ký đại danh của mình, theo thói quen cầm lấy con dấu đang muốn con dấu, lại phát hiện không phải tại phê duyệt sổ con, Định Quốc công tay cứng đờ, điềm nhiên như không có việc gì đem trong tay con dấu trả về chỗ cũ.

Các loại bút tích khô cạn, Định Quốc công cầm lấy giấy viết thư đang muốn chứa vào phong thư, ánh mắt lại rơi tại giấy viết thư phía dưới lưu lại hai chữ 'Tạ Hành', máy kiếm không tự chủ nhú lên, cảm giác giống như là thiếu chút gì.

Nghĩ đến tiểu cô nương viết chính là 'Ngài yêu nhất vị hôn thê Ninh Bảo', Định Quốc công Tạ Hành lần nữa chần chờ, nắm chặt trong tay bút lông sói, chậm chạp không hạ bút, cuối cùng, hẩn một mặt nghiêm túc tại giấy viết thư phía dưới danh tự trước tăng thêm 'Người yêu nhất vị hôn phu' bảy chữ.

Nhiều bảy chữ, tựa hồ thuận mắt rất nhiều.

Định Quốc công Tạ Hành tâm tình không khỏi có chút vui vẻ, hẩn đem giấy viết thư xếp lại để vào trong phong thư phong tốt, nâng lên góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuần tú nhìn về phía Tạ Thất, thanh âm trầm thấp băng lãnh.

"Đem phong thư này đưa đến Khương Tứ tiểu thư trong tay."

"Chủ tử, trời tối, thuộc hạ đi cửa chính vẫn là leo tường?" Tạ Thất tiếp nhận phong tốt phong thư, quý thần xui khiến hỏi một câu.

Vừa nói, Tạ Thất cũng cảm giác được trong phòng nhiệt độ chợt hạ xuống, khác nào đặt mình vào Băng Thiên Tuyết Địa, băng lãnh thấu xương, lạnh đến hẩn không chịu được trợn nhìn mặt, hận không thể từ tát tai, để người lạnh mồm lạnh miệng.

Khương Tứ tiểu thư thế nhưng là tương lai chủ mẫu, nàng viện tử tường, nhưng là một cái thuộc hạ có thể lật sao?

Định Quốc công trầm mặc nửa ngày, nhạt tiếng nói: "Leo tường."

Tạ Thất khiếp sợ: "..."

Đây chính là Trường Ninh Bá phủ, Khương Tứ tiểu thư liền ở bên trong, thật sự muốn leo tường đi vào?

"Lật Bá phủ tường, tại Khương Tứ tiểu thư ở cổng sân □□ cho nàng là đủ." Định Quốc công sắc bén trông mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm Tạ Thất, lạnh như băng giọng điệu lộ ra một vòng cảnh cáo.

"Thuộc hạ rõ ràng." Tạ Thất lau mồ hôi, cung kính nói.

"Đi thôi."

Quốc Công Gia lạnh như băng nhìn Tạ Thất một chút, cầm lấy trên bàn số con lật xem, ánh nến chiếu rọi ra Quốc Công Gia băng lãnh nghiêm túc cho.

Cùng hẩn vừa lúc đi vào nhìn thấy một màn không kém bao nhiêu, nhưng Tạ Thất phát hiện, Quốc Công Gia khí tức trên thân tựa hồ có chút kỳ quái.

Các loại Tạ Thất rời đi, trong phòng tĩnh lặng im ắng, chỉ có ánh nến thiêu đốt lúc ba ba tiếng vang.

Định Quốc công Tạ Hành đột nhiên thả ra trong tay số con, ánh mắt định ở một bên hộp bên trên, trong hộp thả tiểu cô nương viết tin, vừa nghĩ tới giấy viết thư nội dung, bình ổn nhịp tim lần nữa hỗn loạn, Nhĩ Căn lặng yên nóng lên.

"Gần nhất nhịp tim động quá mức nhiều lần, chẳng lẽ ta mắc phải bệnh tim?" Định Quốc công mày kiếm nhíu chặt, sát khí tràn ngập hai mắt hiện lên một tia nghi hoặc, "Tiểu cô nương giống như cũng có bệnh tim, ngày mai gọi thái y đến phủ chẩn bệnh một chút."

Tự nhận tìm được nhịp tim không bình thường nguyên nhân, Định Quốc công cả người khôi phục tỉnh táo.

...

Đêm lạnh như nước, ánh trăng như sương.

Đêm nay, Khương Ninh Bảo viện tử không có dĩ vãng yên lặng yên tĩnh, có không ít hạ nhân trong sân lui tới ghé qua, ầm ầm có nói tiếng vang lên, thêm mấy phần nhân khí.

Chỉ vì chạng vạng tối trước, Xuân Hi liên hệ Diêu chương quý, đem cần nhân thủ đưa tới, gã sai vặt bà tử đầu bếp nữ tỳ nữ đều đầy đủ hết, có thể tại viện tử của mình bên trong tổ chức bữa ăn tập thể.

Khương Ninh Bảo bên người cũng nhiều một cái tỳ nữ Xuân Nhạc, là Diêu chương quý nữ nhi, Xuân Nhạc cùng bình thường nữ tử tướng mạo không giống, nàng có gương mặt tươi cười, chỉ cần vừa nhìn thấy nàng, dù là nàng không cười, lại cho người ta cười cảm giác, có chút được yêu thích.

Lúc này, Xuân Nhạc tiến đến, bưng một khuôn mặt tươi cười: "Cô nương, nước nóng chuẩn bị kỹ càng, xin ngài tắm rửa."

Khương Ninh Bảo lên tiếng, dời bước đi bên cạnh phòng trong tắm rửa.

Trong thùng gỗ nhiệt khí lượn lờ, trên nước còn trôi nổi một chút cánh hoa, Xuân Hi đứng ở một bên chờ, gặp cô nương tiến đến, bước lên phía trước cho nàng cởi áo.

Khương Ninh Bảo đem toàn bộ người chôn trong nước, lộ ra tuyết trắng bóng loáng vai, cả người dễ chịu hít một tiếng.

Xuân Hi đứng tại thùng gỗ hậu phương cẩn thận cho cô nương kỳ lưng.

"Xuân Hi, người nói Quốc Công Gia sẽ hay không cho ta hồi âm?" Khương Ninh Bảo mềm giọng thì thầm mở miệng, nhu khuôn mặt đẹp bên trên khó được hiển hiện một vòng thấp thỏm.

Đây chính là nàng hai đời lần thứ nhất viết thư tình, ngôn từ lớn mật, không có nữ tử dịu dàng hàm súc, không biết Định Quốc công nhìn, là bị trêu chọc động tâm hồ, vẫn là đem ném ở một bên, hoặc là cảm thấy nàng quá mức lỗ mãng?

Triều Đại Việt dân phong mở ra, cũng xuất hiện qua rất nhiều dám yêu dám hận nữ tử, nhưng nàng cùng các nàng khác biệt chính là, nàng là thánh chỉ tứ hôn, hôn sự hết thảy đều kết thúc.

Huống hồ nàng cho mình vị hôn phu viết thư tình, cũng không khác người, chỉ có thể nói là chưa lập gia đình nam nữ ở giữa trao đổi cảm tình.

Khương Ninh Bảo tại giấy viết thư đưa tiễn về sau, vẫn đứng ngồi không yên, bây giờ đã là giờ Tuất mật, vẫn không có hồi âm, không khỏi bắt đầu suy nghĩ miên man.

"Hắn là sẽ đi." Xuân Hỉ chần chờ sẽ trả lời.

Khương Ninh Bảo than nhẹ một tiếng, hai đầu lông mày không tự chủ nhiệm lên một vòng nhẹ sầu, nàng rốt cục cảm nhận được một ngày bằng một năm tư vị.

Một lát sau, Xuân Nhạc âm thanh âm vang lên.

"Cô nương, Định Quốc công bên người thân vệ đưa một phong thư cho ngài."

"Chờ một chút."

Khương Ninh Bảo đại hi, lập tức từ thùng tắm ra, dùng khăn mặt lau sạch sẽ trên thân nước, đổi lại sạch sẽ thanh lịch áo ngủ, dính lướt nước tóc đen tản mát đến bên hông, một đôi cực đẹp con người chiếu sáng rạng rỡ.

"Cô nương, ngài thật là dễ nhìn." Xuân Hỉ nhin không được tán thưởng.

"Nói nhiều."

Khương Ninh Bảo cười giận một câu, lũng xuống áo ngủ, không kịp chờ đợi ra phòng trong, từ Xuân Nhạc trong tay cầm qua phong thư, ôm đầy ngập vui vẻ Khương Ninh Bảo mở ra phong thư, nhìn thấy giấy viết thư bên trong bốn cái mảnh mẽ hữu lực chữ lớn, một chậu nước lạnh từ đầu tạt đến chân.

Đã duyệt, đồng ý.

Định Quốc công chẳng lẽ coi là tại phê duyệt số con, Khương Ninh Bảo triệt để bó tay rồi, Định Quốc công thật sự là không hiểu phong tình đầu gối, đang muốn thu hồi giấy viết thư, ánh mắt lại rơi tại giấy viết thư phía dưới lạt khoản bên trên.

Người yêu nhất vị hôn phu Tạ Hành.

Khương Ninh Bảo tâm tình giống như ngâm ba Ôn Noãn, trong nháy mắt bay bổng lên, đuôi lông mày khóe mắt nhiễm lên ý cười, không nghĩ tới lạnh như băng Định Quốc công còn có một mặt đáng yêu như vậy.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc hai cái tỳ nữ mặt lộ vẻ hiếu kì, không biết Định Quốc công ở trong thư viết cái gì để cô nương như vậy vui vẻ.

"Nhớ kỹ chuẩn bị một chút, chúng ta ngày mai muốn đi Định Quốc công phủ."

Khương Ninh Bảo bỏ xuống câu nói này về sau, liền tâm tình vui vẻ ngồi ở thấp trên giường tùy ý hai cái tỳ nữ dùng mềm khăn giúp nàng lau tóc.

Xuân Hỉ trừng to mắt, lau tóc tay có chút dừng lại, tò mò hỏi.

"Cô nương, ngài ngày mai muốn đi Quốc Công phủ gặp cô gia sao?"

Xuân Nhạc nghe được Xuân Hỉ gọi Định Quốc công vì cô gia, mắt tròn vo tròn to, đáy mắt tràn đầy khiếp sợ cùng không hiểu, cô nương. . . Cô nương còn không có gả người đây.

Khương Ninh Bảo mỉm cười nghề các nàng một chút, ranh mãnh nói: "là a, Quốc Công Gia phê chuẩn." Cũng không phải phê chuẩn nha, vừa nghĩ tới Quốc Công Gia đáp lại chỉ là tại giấy viết thư bên trên viết xuống 'Đã duyệt đồng ý' bốn chữ, Khương Ninh Bảo trong lòng liền một trận tâm tặc.

Một đêm này, Khương Ninh Bảo làm lấy mộng đẹp chìm vào giấc ngủ, một đêm ngủ ngon, Định Quốc công Tạ Hành lại lại một lần nữa lăn lộn khó ngủ.

Trời tối người yên, Định Quốc công phủ trong từ đường

Còn chưa nghỉ ngơi Tạ Cảnh Dực quỳ gối bờ đoàn bên trên nghe tâm phúc gã sai vặt nói ban ngày Thánh thượng tứ hôn một chuyện, cùng dưỡng phụ đến Trường Ninh Bá phủ hạ sính tràng diện, thanh lãnh hai con người hiện lên một tia gợn sóng.

"Thế tử, về sau Khương Tứ tiểu thư đến trong phủ, sinh hạ Quốc Công Gia con cái, vạn nhất. . ." Gã sai vặt ấp a ấp úng mở miệng, khắp khuôn mặt là lo lắng.

Khương Tứ tiểu thư từng là thế tử vị hôn thê, ai biết trong nội tâm nàng phải chằng cực hận thế tử gia?

Tạ Cảnh Dực liếc qua gã sai vặt, giọng điệu lãnh đạm đánh gãy hẳn, bình tĩnh nói: "Định Quốc công phủ vốn thuộc về dưỡng phụ, tước vị lẽ ra

phải do dưỡng phụ ruột thịt con cái kế thừa."

Gã sai vật sắc mặt cứng đờ: "Thế nhưng là. . . Thế nhưng là thế tử ngài đã qua kế đến Quốc Công Gia danh nghĩa, chiếm trưởng tử danh phận." Công Hầu tước vị từ trước đến nay từ trưởng tử kế thừa.

Thế tử gia đạt được tước vị này tỉ lệ cực lớn.

Triều Đại Việt cực ít xuất hiện vượt qua trưởng tử, mời phong đích thứ tử vì thế tử sự tình.

"Về sau đừng hô thế tử cái chức vị này, gọi thiếu gia đi." Tạ Cảnh Dực trầm giọng nói, giọng điệu không có chút nào chập trùng, bất kể có hay không kế thừa Định Quốc công tước vị, hãn vẫn như cũ người Tạ gia.

Hãn có sự kiêu ngạo của mình cùng tôn nghiêm.

Gã sai vật kinh hãi, vẫn giãy dụa: "Lão phu nhân không phải ngầm thừa nhận ngài là Định Quốc công phủ thế tử sao?"

"Không có thu hoạch được Thánh thượng tán thành, cái này thế tử bất quá là hư danh mà thôi, tùy thời có thể bị thay thế." Tạ Cảnh Dực trên khuôn mặt tuấn mỹ một phái lạnh nhạt, sớm tại có hạ nhân nịnh bợ hãn, xưng hô hãn là thế tử thời điểm, hãn từng để bọn hãn đổi giọng, về sau tổ mẫu ngầm thừa nhận, trong phủ hạ nhân đều gọi hãn là Tạ thế tử.

Dần dần kinh thành bách tính cũng xưng hô hãn là Tạ thế tử.

Bây giờ Tạ thế tử cái danh này lại thành hãn trối buộc.

Gã sai vật trầm mặc nửa ngày, thận trọng nói: "Nếu như ngài không có thế tử chi vị, Dương tiểu thư chẳng phải là sẽ bị người xem nhẹ?" Thế tử thích Dương tiểu thư, hãn là sẽ vì Dương tiểu thư bảo trụ mình thế tử chi vị đi.

Tạ Cảnh Dực thanh lãnh trên khuôn mặt tuần mỹ hiển hiện một vòng nhu tình: "Thư Thanh sẽ không để ý những này hư danh, ta bây giờ đã là năm thành Binh Mã ty chỉ huy, về sau sẽ còn tấn thăng, có lẽ đây hết thầy dính Định Quốc công phủ ánh sáng, nhưng ta có thể đảm nhiệm chức vị này."

Gã sai vặt: "..."

Thật sự sẽ là như thế sao?

Làm là tâm phúc gã sai vặt, nhìn mặt mà nói chuyện nhưng là cường hạng, Dương tiểu thư làm An Viễn Hầu đích trưởng nữ, thân phận tôn quý, nhưng hẳn lại nhìn thấy trong mắt nàng dã tâm, cùng Khương Tứ tiểu thư không phải một loại người.

Thế tử cùng Dương tiểu thư gặp nhau hiểu nhau quá trình, gã sai vặt nhất thanh nhị sở, giờ phút này trong lòng của hắn khổng chế không nổi toát ra một cái ý niệm trong đầu, Dương tiểu thư phải chăng tận lực nữ giả nam trang tiếp cận thế tử.

Dù sao thế tử từ trước đến nay cùng nữ tử giữ một khoảng cách.

Bây giờ Dương tiểu thư cùng thế tử đã định ra rồi việc hôn nhân, gã sai vặt chỉ hi vọng Dương tiểu thư là thật sự thích thế tử, mà không phải thế tử thân phận địa vị.

...

Hôm sau, trời tờ mờ sáng, Khương Ninh Bảo liền mở ra còn buồn ngủ con người, hất lên áo ngoài xuống giường đi đến song cửa sổ bên cạnh, bên ngoài đã có hạ nhân trong sân quét dọn.

"Cô nương, ngài tỉnh?" Xuân Nhạc nhẹ chân nhẹ tay bưng chậu đồng tiến đến, nhìn thấy cô nương đứng tại song cửa sổ bên cạnh, Viên Viên

khuôn mặt tươi cười bên trên hiện lên một vẻ kinh ngạc.

"Hừm, hôm qua ngủ được sớm, sáng nay liền lên được sớm chút."
Khương Nịnh Bảo bình tĩnh đi qua rửa mặt.

Xuân Nhạc: ". . ."

Khương Nịnh Bảo nếm qua đồ ăn sáng, thay đổi một thân váy dài màu lam nhạt, váy áo bên trên thêu lên trắng noãn điểm điểm Hồng Mai, trên đầu nghiêng cắm một cây bích Ngọc Linh Lung cây trâm, bên hông buộc hai khối dương chi bạch ngọc hoàn bội, sạch sẽ thanh lịch.

"Đi thôi, nên đi Định Quốc công phủ." Khương Nịnh Bảo nhìn thoáng qua trên gương đồng nữ tử, nhoẻn miệng cười, quay đầu liếc nhìn Xuân Hỉ Xuân Nhạc hai người, dẫn đầu đạp ra khỏi cửa phòng, lúc hành tẩu, hoàn bội đình dương, lượn lờ thướt tha.

Sau nửa canh giờ, xe ngựa đi vào Định Quốc công phủ.

Khương Nịnh Bảo mang theo hai cái tỳ nữ đi trước Vinh Hỉ đường gặp Tạ lão phu nhân, Tạ lão phu nhân biết được Khương Nịnh Bảo tới cửa, khắp khuôn mặt là nụ cười, vội vàng phái người đi hô con trai tới.

Một lát sau, một bộ màu đen cấm bào Định Quốc công Tạ Hành nện bước bước chân trầm ổn bước vào Vinh Hỉ đường, quanh thân khí tràng đóng băng, khiến cho người nhìn mà phát khiếp, kỳ quái chính là, Định Quốc công còn nhận một vị râu tóc hoa râm thái y tới, vị này thái y xuyên tại Định Quốc công hậu phương cách đó không xa.

"Cho mẫu thân thỉnh an."

Định Quốc công Tạ Hành hướng cao đường bên trên Tạ lão phu nhân đi lễ, ánh mắt định tại bên người nàng tiểu cô nương trên thân, tiểu cô nương hướng hẳn tươi sáng cười một tiếng.

"Quốc Công Gia, ta tới."

Nụ cười xinh đẹp động lòng người, thanh âm mềm mại êm tai.

Định Quốc công Tạ Hành cảm thấy mình tâm lại bắt đầu bịch bịch nhảy loạn, hấn nhấp một chút môi mỏng, anh tuấn gương mặt cương nghị bên trên càng thêm nghiêm túc đóng băng.

Hắn thật sự mắc bệnh tim.

Lúc này, râu tóc hoa râm lão thái y tiến lên cho Tạ lão phu nhân làm lễ, có chút kinh ngạc Tạ lão phu nhân bộ dáng, tựa hồ trẻ mười mấy tuổi.

Đại khái là người gặp việc vui tinh thần thoải mái.

"A Hành, người làm sao hoá thái y tới, nương thân thể tốt đây." Tạ lão phu nhân hướng lão thái y khẽ vuốt cằm, cười hỏi Định Quốc công.

Uống Nịnh Bảo nha đầu đưa rượu thuốc, thân thể nàng ốm đau đã biến mất rồi, cả người phi thường kiện khang.

Định Quốc công Tạ Hành lắc đầu: "Thái y không phải cho ngài nhìn xem bệnh."

Tạ lão phu nhân ngây ngẩn cả người, quan tâm mà hỏi: "A Hành, có phải là Cảnh Dực đã xảy ra chuyện gì?"

Định Quốc công Tạ Hành tiếp tục lắc đầu, chuyển hướng lão thái y, thanh âm trầm thấp băng lãnh: "Trần thái y, người cho Khương Tứ tiểu thư chẩn bệnh một chút, ta hoài nghi nàng mắc bệnh tim chứng bệnh."

Khương Nịnh Bảo trừng to mắt, cả người đều không bình tĩnh: "Quốc Công Gia, ta thân thể tốt đây."

Tạ lão phu nhân không hiểu ra sao.

"Người hôm qua nói tâm của người bị bệnh, bệnh nguy kịch, ta liền tìm thái y đến cấp người chẩn bệnh chữa bệnh, không muốn giấu bệnh sợ thầy." Định Quốc công Tạ Hành trên mặt anh tuấn một phái nghiêm túc nghiêm túc.

Khương Ninh Bảo trắng nõn mặt trong nháy mắt nhiễm lên một vòng ửng đỏ, nhìn không được xấu hổ giận dữ trừng Định Quốc công cái này đầu gối một chút, biểu lộ một lời khó nói hết.

Tạ lão phu nhân đầu tiên là kinh ngạc, về sau nghe được lời của con, kém chút không có cười ra tiếng, trời ạ, nàng này nhi tử thật sự là khối đầu óc chậm chạp gỗ mục.

Đáng thương Ninh Bảo nha đầu.

Lão thái y hiển nhiên cũng nghe được trong đó mờ ám, khóe mắt kéo ra, Định Quốc công dĩ nhiên náo ra như vậy Ô Long, thật sự là buồn cười quá, hần ho nhẹ một tiếng, nhìn cười chừng chặc đàng hoàng mở miệng.

"Khương Tứ tiểu thư, đến đây đi, không muốn giấu bệnh sợ thầy, để lão phu xem bệnh hạ mạch, an một chút Định Quốc công tâm."

Khương Ninh Bảo liếc nhìn Tạ lão phu nhân nụ cười ranh mãnh, đành phải tiến lên cho lão thái y bắt mạch.

Lão thái y cẩn thận bắt mạch về sau, gỡ một chút hoa râm râu ria, xa nhìn một cái Định Quốc công, cười tủm tỉm nói: "Quốc Công Gia, Khương Tứ tiểu thư thân thể rất tốt, cũng không bệnh tim chứng bệnh."

Định Quốc công Tạ Hành ngậm ngậm nhẹ nhàng thở ra, tiểu cô nương không có việc gì là tốt rồi, hần hết sức thu liễm trên thân sát khí, một mặt nghiêm túc gọi Trần lão thái y cho hần chẩn bệnh một chút.

"Thái y, người cho ta xem bệnh hạ mạch, ta mấy ngày nay nhịp tim không bình thường, có thể là mắc bệnh tim."

Vinh Hỉ đường trong nháy mắt lặng ngắt như tờ.

Khương Nịnh Bảo trợn mắt hốc mồm.

Đang uống trà Tạ lão phu nhân kếm chút đem trong miệng trà phun ra ngoài, nhìn xem con trai khuôn mặt tuấn tú khỏe mắt quất thẳng tới, liền Hoang ma ma đều không còn gì để nói nhìn Quốc Công Gia một chút.

Quốc Công Gia ngài không phải mắc bệnh tim, người là động tâm.

Lão thái y biểu lộ một lời khó nói hết, nhưng vẫn là hết sức tận trách đĩnh lấy sát khí ăn mòn quá khứ cho Quốc Công Gia chẩn bệnh, kết quả đương nhiên là chẳng có chuyện gì.

Định Quốc công Tạ Hành mày kiếm nhú lên, liên tục xác nhận.

Hắn là thật sự cảm thấy mình mắc bệnh tim.

Các loại lão thái y chạy trốn chết về sau, lại nhìn Định Quốc công nghiêm túc đóng băng cho, Khương Nịnh Bảo cũng nhin không được nữa cười ra tiếng.

Ha ha ha, Quốc Công Gia thật đáng yêu.

Tạ lão phu nhân cũng nhin không được, nguyên lai lạnh con trai của Băng Băng cũng có một mặt đáng yêu như vậy.

Tác giả có lời muốn nói: Hai cái Tiểu Bạch yêu đương, một cái là thật nhỏ trắng, một cái là sẽ chỉ đàm binh trên giấy giả Tiểu Bạch.

...

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ Bá Vương thân môn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Đến Cùng Ai Trước Xuống Xe Ngựa Nhập Thụy Vương Phủ?

Vinh Hỉ đường đàn hương lượn lờ.

Chuyện này có chút Ô Long, nhưng Định Quốc công Tạ Hành khôn mặt lạnh lùng, vẫn như cũ nhận định mình mắc bệnh tim, bởi vì hãn sống hai mươi tám năm, nhịp tim chưa từng như vậy không bình thường qua, đây nhất định là bệnh tim phát tác điềm báo.

Tiểu cô nương còn nhỏ, không hiểu, một khi mắc bệnh tim, khó mà trị liệu.

Định Quốc công nhú lên mày kiếm, quanh thân khí tràng lần nữa đóng băng, trên thân sát khí không tự chủ thả ra một tia, khí thế bức người đánh tới , khiến cho người ở chỗ này lần cảm giác khó chịu.

Tạ lão phu nhân có chút khó chịu nhú mày lại.

"Không thể giấu bệnh sợ thầy, ngày mai ta lại mặt khác tìm cái thái y đến chẩn bệnh một phen." Định Quốc công Tạ Hành phát giác được không đúng, lập tức thu liễm lên trên thân sát khí, góc cạnh rõ ràng khôn mặt tuần tú kéo căng, trầm thấp thanh âm lạnh như băng lộ ra một cỗ thận trọng.

Tạ lão phu nhân trừng mắt con trai, biểu lộ kinh ngạc, không có nghĩ đến cái này con trai quả thực so gỗ mục còn gỗ mục, nói hãn là gỗ mục vẫn

là sĩ cử hần.

May mắn Nịnh Bảo nha đầu là thông minh lanh lợi.

Con trai tiếp tục náo loạn, sợ là muốn mọi người đều biết, để ngoại nhân chê cười.

"Khụ khụ, A Hành, kỳ thật người thật sự không có bệnh, phải tin tưởng Trần thái y, hần y thuật tinh xảo, am hiểu nhất trị nghi nan tạp chứng." Tà lão phu nhân giọng mang bất đắc dĩ nói.

Một bên cười đến chính vui vẻ Khương Nịnh Bảo nghe được Định Quốc công còn muốn thay thái y, lập tức ngưng cười âm thanh, nói thầm một tiếng không tốt, vội vàng đoan chính thái độ, chững chạc đàng hoàng mở miệng: "Quốc Công Gia, già phu nhân nói rất đúng, kỳ thật chúng ta cũng không sinh bệnh, giải thích trước đó, ta nghĩ hỏi một chút Quốc Công Gia, ngài là cái nào lúc nhịp tim không bình thường?"

Nói đến phần sau, Khương Nịnh Bảo cặp kia cực đẹp trong con người tràn đầy chờ mong, cứ việc trong nội tâm nàng ần ần có suy đoán, nhưng Định Quốc công tự mình nói ra nàng sẽ càng vui vẻ hơn.

Cũng không biết Khương Nịnh Bảo đào cái hố Định Quốc công Tà Hành ánh mắt rơi xuống tiểu cô nương xinh đẹp mặt đỏ thắm trứng bên trên, lông mày phong nhú chặt, mặt không thay đổi nhìn thấy nàng, trầm mặc không nói.

"Có phải là cùng ta có quan hệ?"

Khương Nịnh Bảo ngẩng trắng nõn tinh xảo khuôn mặt nhỏ, khoe miệng nổi lên một vòng giáo hoạt nụ cười.

Định Quốc công khẽ gật đầu, đáy mắt hiện lên một tia hoang mang, nhạt tiếng nói: "Ân." Hần xác thực mỗi lần nhịp tim không bình thường đều

là cùng tiều cô nương có quan hệ.

Có gì đó quái lạ.

Tạ lão phu nhân ở một bên uống trà xem kịch vui, nàng liền biết Nịnh Bảo nha đầu có biện pháp. Hoàng ma ma ngằm ngằm nhẹ nhàng thở ra, may mắn còn có Khương Tứ tiểu thư, Quốc Công Gia từ nhỏ đến lớn, bên người không có tỳ nữ phụng thị, tất cả đều là thân thể khoẻ mạnh gã sai vặt hộ vệ, tình cảm chưa khai khiếu cũng là nên.

"Kỳ thật ta mỗi lần nhịp tim không bình thường cũng cùng Quốc Công Gia có quan hệ đâu." Khương Nịnh Bảo khóe môi nhếch lên, thanh âm kiêu ngưỡn nói, đuôi lông mày khóe mắt đều tản ra vui vẻ khí tức.

Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt chuyên chú nhìn thấy nàng, nghe nói như thế, hấn tâm bỗng nhiên bịch bịch nhảy, nơi ngực giống bị thứ gì tràn đầy, căng căng.

Bệnh tim lại tới.

"Quốc Công Gia ngài biết cái gì gọi là lưỡng tình tương duyệt sao, chính là tim sẽ vì lẫn nhau nhảy lên." Khương Nịnh Bảo cười nhẹ nhàng, giọng mang ranh mãnh giải thích, còn cố ý nâng lên tinh tế xinh đẹp tay để trong lòng nơi cửa, một trận nhàn nhạt làn gió thơm thổi qua, Khương Nịnh Bảo dạo chơi đi đến Định Quốc công trước mặt, mềm nhũn nói.

"Tựa như ta hiện tại khẽ dựa gần ngài, tim bịch, bịch, một trận nhảy loạn, nhảy có chút gấp."

Trên người nữ tử mùi thơm ngát bay vào chóp mũi, Định Quốc công Tạ Hành cúi đầu liếc nhìn trước mắt tiều cô nương, nhịp tim tựa hồ càng nhanh, hơn phảng phất một cái không chú ý, sẽ từ nơi ngực đụng tới.

Tiểu cô nương nói đều xứng đáng.

Hắn lông mày phong lần nữa tụ lại, bộ mặt đường cong hơi có vẻ lạnh lẽo cứng rắn, mặt không thay đổi phun ra một câu: "Cho nên lưỡng tình tương duyệt tương đương nhịp tim không bình thường."

Khương Ninh Bảo nụ cười cứng đờ, ế trụ, đầu chí lại càng thêm tăng vọt, đều là chưa nói qua tình cảm người, vì sao nàng lý luận kinh nghiệm như thế ưu tú, Định Quốc công lại tại tình cảm phương diện khác nào Tiểu Bạch.

Đều là hiện đại chín năm giáo dục bắt buộc công lao.

Khương Ninh Bảo trong lòng hiển hiện nhàn nhạt kiêu ngạo, ấm giọng thì thầm giải thích một chút lưỡng tình tương duyệt cùng chỉ vì người nhịp tim tăng sâu hàm nghĩa, không có chú ý tới Định Quốc công sát khí tràn ngập hai mắt dần dần trở nên càng thâm thúy hơn tĩnh mịch, ần ần có ám quang hiện lên.

"Quốc Công Gia, cho nên ngài thật sự chưa sinh bệnh, không cần sẽ tìm thái y chẩn bệnh." Khương Ninh Bảo hài lòng phổ cập khoa học một phen về sau, vẫn chưa thỏa mãn tổng kết một câu.

Định Quốc công thật sâu xem xét tiểu cô nương một chút.

"Ân."

Trong lòng lại ám đạo, tiểu cô nương hiểu thật nhiều, nguyên lai hẳn như vậy phản ứng là bởi vì thích tiểu cô nương mới sẽ như thế, Định Quốc công Tạ Hành trong lòng hiển hiện một tia nhàn nhạt vui sướng, rốt cục làm rõ ràng chính mình náo loạn Ô Long Quốc Công Gia trong lòng quyết định đến lúc đó hỏi thăm hạ Tạ Thất bọn người.

Một bên nghe Ninh Bảo nha đầu mặt mũi tràn đầy trịnh trọng giải thích cùng lắc lư con trai, Tạ lão phu nhân không có không vui, ngược lại

buồn cười, nâng chén trà lên nhấp một miếng, đem trong miệng ý cười nuốt xuống, Hoàng ma ma cũng là vẻ mặt tươi cười.

"A Hành, người mang Nịnh Bảo nha đầu ra ngoài đi một chút." Tạ lão phu nhân mắt thấy bên ngoài ánh nắng chính xán lạn, tranh thủ thời gian vì con của mình chế tạo ở chung cơ hội.

Thế là lãnh khốc ngây thơ Định Quốc công Tạ Hành dẫn tiểu cô nương đi viện tử của mình.

Đằng sau đi theo hai tên tỳ nữ Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạ hai mặt nhìn nhau, nghe Triệu quản gia nói, nơi này là Định Quốc công ở viện tử, cho nên cô nương còn chưa thành thân, liền trực tiếp đăng đường nhập thất sao.

"Dạng này không tốt lắm đâu?" Xuân Nhạ được yêu thích khuôn mặt tươi cười nổi lên hiện một vòng sầu lo, nhỏ giọng nói.

Xuân Hỉ bất đắc dĩ cười một tiếng, hạ giọng trả lời: "Thánh thượng tứ hôn, hôn kỳ đã định, cô nương tâm lý nắm chắc." Xuân Nhạ hôm qua mới đến cô nương bên người, không hiểu rõ cô nương.

Từ Triệu quản gia tới cửa từ hôn, cô nương thay đổi dĩ vãng mềm mại động lòng người, khác người sự tình đã làm nhiều lần.

Hiện tại khắp kinh thành đều là cô nương cùng Định Quốc công lời đồn.

Đăng đường nhập thất mà thôi, lấy Quốc Công Gia nhân phẩm, tuyệt đối sẽ không làm ra cách sự tình, nhưng lá gan càng lúc càng lớn cô nương liền không nhất định, Xuân Nhạ nên lo lắng chính là Quốc Công Gia.

"Quốc Công Gia, nơi này là ngài ở viện tử?" Khương Nịnh Bảo hiểu kì quan sát một phen cái viện này, viện tử chiếm diện tích khá lớn, hoa cỏ cây cối xem xét chính là bị thợ tía hoa tỉ mỉ tu bổ qua, chỉnh tề xinh đẹp,

chỉnh thể bố cục đơn giản khí quyển, còn có một cái to lớn luyện võ tròng, rất thích hợp Định Quốc công.

Định Quốc công nhạt tiếng nói: "Ân." Sau đó theo thói quen đi tới trong sân cỡ nhỏ luyện võ tròng.

Khương Ninh Bảo hai mắt sáng lên, dẫn theo mép váy đi theo, nhu khuôn mặt đẹp bên trên tràn đầy kích động, rất lâu không động tới tay, cảm giác đều lạnh nhạt không ít, lúc này roi đỏ thả ở trên xe ngựa, không có lấy tới, nàng có thể thử mình thân thủ.

"Quốc Công Gia, chúng ta luận bàn một phen như thế nào?"

Trong viện Hắc Y thân vệ ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Khương Ninh Bảo, trong mắt tràn đầy ngạc nhiên, Khương Tứ tiểu thư như vậy nhỏ bé yếu đuối nữ tử dĩ nhiên muốn cùng Quốc Công Gia luận bàn.

Định Quốc công nhìn thoáng qua nàng nhỏ bé yếu đuối thân thể, nhất là Doanh Doanh một năm vòng eo, chỉ cần nhẹ nhàng đụng một cái, liền có thể thương tổn được eo thon của nàng, mất tự nhiên dời ánh mắt, lạnh như băng đột xuất sáu cái chữ.

"Người không được, sẽ bị thương."

Khương Ninh Bảo đôi lông mày nhíu lại, nhếch miệng lên một vòng tươi đẹp nụ cười: "Được hay không, Quốc Công Gia thử một chút chẳng phải sẽ biết?" Dứt lời, nàng thân hình khẽ động, tay phải đột biến thành chưởng đao hướng Định Quốc công đánh tới, chiêu thức lăng lệ, hổ hổ sinh uy.

Định Quốc công đáy mắt nổi lên một tia chấn động cùng ngạc nhiên, không nghĩ tới tiểu cô nương lợi hại như vậy.

Cái này chưởng đao xem xét cũng không phải là chủ nghĩa hình thức.

Định Quốc công cao lớn thẳng tắp thân thể nguy nhưng bất động, xuất thủ nhanh như thiểm điện, trong nháy mắt đưa tay hướng tiểu cô nương cánh tay cầm đi, Khương Ninh Bảo cũng không phải đèn đã cạn dầu, lập tức thân thể nhất chuyển, tiêm tiêm tổ thủ trầm xuống phản bắt Định Quốc công cánh tay, động tác một mạch mà thành.

Trong khoảnh khắc, hai người đã giao thủ mấy chiêu.

Chung quanh Hắc Y thân vệ nhóm dồn dập trợn to hai mắt, không dám tin nhìn qua trong luyện võ trường màu đen cùng màu lam nhạt hai đạo quần giao thân hình, một dương cương bá đạo, một nhỏ nhắn xinh xắn yếu đuối, nhìn như đấu cái lực lượng ngang nhau.

Khương Tứ tiểu thư dĩ nhiên thật sự biết võ.

Xuân Hỉ che mặt, cô nương đã vậy còn quá nhanh bại lộ hung tàn bản tính, Xuân Nhạc khiếp sợ đến cực điểm, được yêu thích khuôn mặt tươi cười bên trên hết hoảng.

"Cô nương biết võ?"

"Đúng vậy a, cô nương vung roi cũng rất tốt, Trương công tử một đại nam nhân bị cô nương một roi quăng bay ra đi." Đều bại lộ, Xuân Hỉ cũng không có cần thiết giấu giếm.

Hạnh cô nương tốt muốn gả chính là Quốc Công Gia, còn có Thánh thượng tứ hôn, không cần lo lắng sẽ lần nữa bị từ hôn.

Xuân Hỉ ở trong lòng âm thầm may mắn.

Chung quanh thính tai Hắc Y thân vệ nghe được Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc đối thoại, cùng nhau kéo ra khóe miệng, nguyên lai Khương Tứ tiểu thư chỉ là bề ngoài nhìn nhu nhu nhược nhược, bên trong lại hung tàn như vậy.

Còn một roi quăng bay đi một đại nam nhân.

Trong luyện võ trường Khương Ninh Bảo chiến đến nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, Định Quốc công thật là một cái đối thủ tốt , nhưng đáng tiếc đối phương không có hết sức, xem ra nàng cùng Định Quốc công chênh lệch khá lớn, đều là Quốc Công Gia tại để cho nàng đâu.

Bất quá, đây là cái cơ hội tốt.

Khương Ninh Bảo sáng mắt lưu chuyển, khoe miệng nổi lên một tia nụ cười xảo trá, đột nhiên 'A' một tiếng duyên dáng gọi to, nổi bật thân thể mềm mại hướng ngã xuống. . .

Định Quốc công tâm run lên bần bật, lập tức thu hồi kinh đạo, phi thân cấp tốc lướt qua đi, duỗi ra đại thủ tiếp được nàng, Khương Ninh Bảo lại thừa cơ một cái lôi kéo, hai người đồng thời ngã trên mặt đất.

Lấy nữ ép nam tư thế.

Vây xem Hắc Y thân vệ nhóm cùng Xuân Hi Xuân Nhạc tất cả đều trợn mắt hốc mồm.

Đặt ở Định Quốc công Tạ Hành cứng rắn trên thân thể Khương Ninh Bảo, búi tóc hơi có chút lộn xộn, tản mát mấy sợi tóc, thờ gập có chút, đổ mồ hôi lâm ly, trắng nõn trên gương mặt nhiễm lên một tầng hơi mỏng đỏ ửng, mỹ lệ mê người , khiến cho người đời không ra ánh mắt.

Tiểu cô nương mềm mại nhu nhược, mang theo hương thơm thân thể ép ở trên người hãn, Định Quốc công Tạ Hành cái này thẳng thắn cương nghị anh tuấn nam nhân đầu óc trong nháy mắt trống rỗng, một cổ lạt lẩm xộp giòn xộp giòn cảm giác từ bên tai trải rộng toàn thân, cả người đều cứng lại rồi.

Động cũng không phải, bất động cũng không phải.

Lỗ tai lặng yên nhiễm lên một tia đỏ ửng.

Hai người trầm mặc một cái chớp mắt.

Khương Ninh Bảo một đôi mắt rực rỡ như sao, nhìn thấy dưới thân Quốc Công Gia anh tuấn cương nghị cho, cười duyên một tiếng, thanh âm thanh thúy dễ nghe lộ ra vẻ đặc ý.

"Quốc Công Gia, ta thắng."

Đập vào mắt bên trong là tiểu cô nương đặc ý xinh xắn bộ dáng, nụ cười rất tươi đẹp, xán lạn để cho người ta không khép được mắt, nhàn nhạt mùi thơm ngát quanh quần tại chớp mũi, Định Quốc công hô hấp một gấp rút, nhịp tim như nổi trống, đáy mắt không tự giác nhiễm lên một tầng ám sắc.

"Hừm, người thắng."

Định Quốc công thanh âm hoàn toàn như trước đây băng lãnh trầm thấp, nhưng lần này, so với dĩ vãng nhiều một tia khàn khàn.

Hắc Y thân vệ nhóm đã sớm bị cái này đột nhiên biến hóa cả kinh tròng mắt đều nhanh đến rơi xuống, bọn hắn không nghĩ tới cường hãn Vô Địch Định Quốc công sẽ bị Khương Tứ tiểu thư ép dưới thân thể.

Lấy nhãn lực của bọn hắn sớm đã nhìn ra Quốc Công Gia tại để cho Khương Tứ tiểu thư, Khương Tứ tiểu thư đùa nghịch lừa bọn họ cũng thấy nhất thanh nhị sở, nhưng Quốc Công Gia phản ứng lại làm bọn hắn nghẹn họng nhìn trân trối.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc: "..."

Nhất là Xuân Hỉ, một bộ quả là thể bộ dáng.

Tuy nói trong viện chỉ có Hắc Y thân vệ cùng Xuân Hỉ Xuân Nhạc hai cái tỳ nữ, nhưng Khương Ninh Bảo cũng không có ý tứ đề thêm tại Định Quốc công trên thân, mặt ửng hồng đứng dậy, từ nơi ống tay áo móc ra một đầu mộc mạc khăn lau trên mặt mồ hôi rịn, hướng trên đất Định Quốc công nở nụ cười xinh đẹp: "Quốc Công Gia, về sau xin chỉ giáo nhiều hơn."

Nói xong, duyên dáng yêu kiều đứng ở một bên cúi đầu chỉnh lý lộn xộn y phục, nghĩ đến mình vừa rồi lớn mật cử động, Khương Ninh Bảo trái tim nhảy lên kịch liệt, gương mặt đỏ ửng lợi hại.

Xuân Nhạc muốn qua, lại bị Xuân Hỉ kéo lấy tay áo, Xuân Nhạc sửng sờ, không hiểu nhìn xem Xuân Hỉ.

"Xuân Nhạc, về sau cô nương cùng Quốc Công Gia cùng một chỗ thời điểm, chúng ta liền đừng đi qua chướng mắt, liền làm như không nhìn thấy." Xuân Hỉ bất đắc dĩ nhìn Xuân Nhạc một chút, không nói cô nương đứng bên người toàn thân sát khí quanh quần Định Quốc công, liền nói cô nương lúc này khẳng định cũng không hi vọng các nàng quá khứ.

Xuân Nhạc: "..."

Cách đó không xa Định Quốc công mặt không thay đổi từ dưới đất đứng lên, vỗ nhẹ màu đen cấm bào bên trên tro bụi, nhìn trấn định như thường, nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện Định Quốc công động tác có một chút cứng nhắc, ánh mắt của hắn rơi vào tiêu cô nương mỹ lệ trắng nõn bên cạnh nhan, đáy mắt tựa hồ nhiều một tia cái gì.

"Được."

Khương Ninh Bảo sửng sờ, lập tức nhớ tới Quốc Công Gia là tại về nàng, khóe miệng độ cong nhin không được đi lên vênh lên, nàng hít thở sâu một chút, trên gương mặt nhiệt khí rút đi một tia.

Lúc này, Triệu quản gia đi tới chủ viện, trong tay cầm hai phần tinh mỹ thiệp mời, Diêu Diêu hướng hai người chấp tay hành lễ.

"Xin chào Quốc Công Gia, Khương Tứ tiểu thư."

"Có việc?" Định Quốc công Tạ Hành lạnh như băng mở miệng.

Triệu quản gia cung kính trả lời: "Hồi Quốc Công Gia, hai ngày về sau, Thụy Vương phi đem tổ chức một trận ngắm hoa yến, vừa phái người đưa thiệp mời tới, biết được Khương Tứ tiểu thư cũng tại phủ thượng, liền đem thiệp mời đưa đến thuộc hạ trong tay chuyển giao cho Khương Tứ tiểu thư."

Nói xong, hần bước nhanh đến phía trước, đỉnh lấy Quốc Công Gia toàn thân bên trên tiết lộ sát khí xâm nhập, cung kính đem hai phần tinh mỹ mời thiệp dâng lên.

Định Quốc công Tạ Hành duỗi ra khớp xương rõ ràng đại thủ, đem mời thiệp cầm vào tay.

"Còn có ta thiệp mời?"

Khương Nịnh Bảo giữ đạo hiếu ba năm chưa nhận qua yến hội mời thiệp, trong lúc nhất thời có chút không thích ứng, nàng dè dặt bước tiến đến Định Quốc công bên người, trắng nõn mặt đỏ thắm bên trên hiện lên một vòng kinh ngạc, Thụy Vương phi dĩ nhiên thật sự đưa một phần mời thiệp cho nàng.

"Hừm, người." Định Quốc công Tạ Hành đem một tấm trong đó mời thiệp đưa cho nàng.

Khương Nịnh Bảo hiếu kì mở ra xem, phía trên thật là tên của nàng, nhìn không được lộ ra một vòng nụ cười, ở kinh thành, ai chẳng biết Thụy Vương phi nóng nhất trung tổ chức các loại yến hội.

Mỗi lần Thụy Vương phi tổ chức yến hội, mời thiệp đều cực kì quý hiếm.

Cuối cùng, tham gia Thụy Vương phi yến hội con em thế gia, quan lại tử đệ, thanh niên tài tuấn rất nhiều, dẫn đến rất nhiều khuê các thiên kim đều lấy thu được Thụy Vương phi yến hội mời thiệp làm vinh.

Lấy Trường Ninh Bá phủ địa vị, dù là cha mẹ còn đang lúc, cũng không từng nhận qua Thụy Vương phi mời thiệp.

"Quốc Công Gia, ta có thể đi sao?" Khương Nịnh Bảo giương lên trong tay mời thiệp, cười nhẹ nhàng mà hỏi.

Kỳ thật nàng đối với cái gọi là yến hội không có hứng thú, nhưng Thụy Vương phi tổ chức ngắm hoa yến, Khương Nịnh Bảo vẫn là thật cảm thấy hứng thú, vài ngày trước, Thụy Vương phi còn cử hành một trận Đào Hoa Yến.

Trận này Đào Hoa Yến là Khương Nịnh Bảo vận mệnh bước ngoặt.

Nam chính Tạ Cảnh Dực cứu được nữ chính Dương Thư Thanh, sau đó đã dẫn phát một hệ liệt phong ba.

Trong sách, Thụy Vương phi ngắm hoa yến tổng sẽ xuất hiện đủ loại ngoài ý muốn.

Có tốt, có xấu.

Nhưng Thụy Vương phi toàn vẹn không thèm để ý, nàng chỉ là thích tổ chức yến hội, không cách nào quản thúc người khác hành vi cử chỉ, tham gia yến hội người cũng biết được điểm này.

"Muốn đến thì đến, không đến liền cự tuyệt."

Trừ cung yến, chưa từng tham gia qua các loại yến hội Định Quốc công Tạ Hành liếc nhìn tiểu cô nương hình như có ý động bộ dáng, lạnh như băng tiếng nói không có một tia chập trùng.

Quả nhiên là Quốc Công Gia thức trả lời.

Bá khí.

Khương Nịnh Bảo mỉm cười: "Vậy ta liền đi xem một chút, lần thứ nhất thu được Thụy Vương phi ngắm hoa yến thiệp mời, làm sao cũng phải đi một chuyến."

"Ân."

Quốc Công Gia Tạ Hành siết chặt trong tay mời thiệp.

Mỗi lần thu được Thụy Vương phi yến hội thiệp mời, Định Quốc công đều sẽ đem ném đến bên trong góc, chưa hề đi tham gia qua, lần này, Định Quốc công chần chờ nửa ngày, đến cùng muốn hay không bởi tiểu cô nương đi một chuyến.

Nhưng nghĩ đến tiểu cô nương thân thù, trên yến hội còn có thật nhiều thân kiều nhục quý khuê các thiên kim, Định Quốc công Tạ Hành quyết định đem phần này mời thiệp vứt bỏ.

Một bên Triệu quản gia đưa lên thiệp mời về sau, đang muốn lui lại, ánh mắt quét đến Quốc Công Gia cấm bào, a, hẳn không có hoa mắt đi, có vẻ giống như phát hiện Quốc Công Gia cấm bào trên có vết bẩn.

Vân vân, Triệu quản gia trừng to mắt, Khương Tứ tiểu thư khuôn mặt đỏ bừng, búi tóc tựa hồ có chút lỏng, sợi tóc tản mát mấy sợi, màu lam nhạt váy dài cũng dính vào một chút bụi đất.

Đến cùng chuyện gì xảy ra?

Triệu quản gia hướng chung quanh Hắc Y thân vệ nhìn một cái, mắt mang hỏi thăm, Hắc Y thân vệ nhóm cùng nhau mở ra cái khác mặt, Triệu quản gia mông, nhin không được mở miệng hỏi.

"Quốc Công Gia, ngài áo choàng làm sao ô uest?"

Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt nhìn về phía bên cạnh tiểu cô nương, trầm mặc lại, Khương Ninh Bảo hướng hẳn lộ ra một vòng nụ cười xán lạn, trêu chọc một chút bên tai tản mát sợi tóc, quay đầu nhìn về phía Triệu quản gia, giọng nói nhỏ nhẹ mà cười cười trả lời.

"Triệu quản gia, ta mới vừa cùng Quốc Công Gia so tài một chút."

Triệu quản gia: ". . ."

Khương Tứ tiểu thư nhu nhu nhược nhược, cũng dám cùng Quốc Công Gia luận bàn , nhưng đáng tiếc không nhìn thấy luận bàn tràng diện, Triệu quản gia trong lòng hiểu kì đồng thời lại có chút tiếc nuối.

"Khương Tứ tiểu thư thật lợi hại." Triệu quản gia từ đáy lòng tán thưởng một câu, lại cùng Khương Ninh Bảo nói mấy câu, liền hướng Quốc Công Gia chấp tay rời đi, làm trong phủ đại quản gia, cần bận bịu sự tình nhiều lắm.

Tối gần buổi trưa,, Khương Ninh Bảo lần nữa bị nhiệt tình Tạ lão phu nhân lưu trong phủ ăn ăn trưa mới trở về, lúc trở về, nhiều mấy tên Hắc Y thân vệ.

Cái này mấy tên Hắc Y thân vệ là tới lấy thuốc rượu.

Nửa canh giờ lộ trình, Khương Ninh Bảo trở lại Trường Ninh Bá phủ, tự mình dẫn người từ trong hầm rượu xuất ra ngũ đại đàn rượu thuốc giao cho Hắc Y thân vệ, chờ bọn hắn sau khi rời đi, Khương Ninh Bảo trở lại trong phòng.

Xuân Nhạc đành lấy một trượng được yêu thích khuôn mặt tươi cười đưa lên nước trà.

Một bên Xuân Hỉ nhin không được nói một câu: "Cô nương, trước đó vài ngày Đào Hoa Yến phong ba còn không có đi qua đâu, Thụy Vương phi tại sao lại tổ chức ngắm hoa yến, dĩ vãng ít nhất phải qua một hai tháng mới tổ chức, lần này dĩ nhiên không đến nửa tháng."

Khương Nịnh Bảo cười cười, nâng chén trà lên nhấp một ngụm trà: "Thụy Vương phi thích tổ chức yến hội mọi người đều biết, không có gì kỳ quái."

"Cô nương, ngài thật sự muốn đi Thụy Vương phi ngắm hoa yến sao?" Xuân Hỉ một mặt xoắn xuýt mà hỏi.

Khương Nịnh Bảo mỉm cười, gật đầu: "Là a."

"Cô gia không phải nói không muốn đi liền cự tuyệt sao, nô tỳ còn nhớ rõ lần trước Tiểu vương gia bên đường muốn cô nương khi hăn thứ một trăm linh tám phòng tiểu thiếp." Xuân Hỉ tức giận bất bình nói.

"Xuân Hỉ, chuyện quá khứ đừng nhắc lại." Khương Nịnh Bảo nhin không được cười lên, Xuân Hỉ không nói, nàng thật đúng là đã quên cái kia phong lưu tuấn tiểu, môi hồng răng trắng đẹp thanh niên.

Không biết vị này vui hảo mỹ nhân Tiểu vương gia phải chăng còn thích nữ chính Dương Thư Thanh.

Lúc này, ngoài cửa vang lên một cái bà tử thanh âm.

"Cô nương, lão phu nhân xin ngài đi Thọ Kim đường."

Khương Nịnh Bảo khước mắt chau lên, liếc nhìn bàn con bên trên tinh mỹ mời thiếp, lại nhìn thoáng qua dính một tia vết bẩn váy dài, đứng dậy

đến nội thất đổi một thân sạch sẽ thanh lịch vung hoa váy dài, sau đó mang lên Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc cùng mấy cái gã sai vặt bà tử cùng nhau đi Thọ Kim đường.

Trên đường gặp được không ít Trường Ninh Bá phủ hạ nhân, ba năm qua đi, lần nữa nhìn thấy Khương Tứ tiểu thư dẫn một đám tỳ nữ bà tử đi Thọ Kim đường, những này hạ nhân nhìn không được ở trong lòng cảm thán thế sự vô thường.

Ai có thể nghĩ tới Khương Tứ tiểu thư sẽ có lớn như vậy tạo hóa.

Thọ Kim đường bên trong, ngồi ngay ngắn ở cao đường bên trên Khương lão phu nhân nhìn thấy bốn cháu gái bước vào đại đường, cứ việc trong lòng không thoải mái, trên mặt vẫn như cũ lộ ra một vòng hòa ái nụ cười từ ái, chào hỏi Khương Nịnh Bảo ngồi ở nàng dưới tay vị trí, gọi tới tâm phúc tỳ nữ Hồng Hạnh dâng trà nước.

Khương lão phu nhân thái độ quá nhiệt tình, Khương Nịnh Bảo tinh xảo nhu khôn mặt đẹp bên trên vừa đứng đồng hồ lộ ra một bộ thụ sủng nhược kinh bộ dáng, trong lòng lại đại đại tăng lên cảnh giác.

"Tứ nha đầu, nghe nói người nhận được Thụy Vương phi ngấm hoa yến mời thiệp?"

Khương Nịnh Bảo nghe vậy, trong lòng có suy đoán, cười gật đầu thừa nhận: "Thật có việc này."

Cái này vừa nói, Khương lão phu nhân trong mắt lóe lên một vòng vui mừng, hòa ái nói: "Đã như vậy, hai ngày về sau, người mang Ngũ nha đầu cùng người nhị đường ca cùng đi chứ."

Trong lòng Khương lão phu nhân có chút tiếc nuối, Ngũ nha đầu việc hôn nhân định sớm.

Thụy Vương phi ngắm hoa yến, bên trong không biết có bao nhiêu gia thế thượng giai khuê các thiên kim cùng thanh niên tài俊, thậm chí ngay cả hoàng tử vương gia đều sẽ xuất hiện, Ngũ nha đầu khí chất dung mạo đều thuộc về thượng giai, nói không chừng sẽ bị nào đó cái vương gia nhìn trúng, từ đó trèo lên cành cây cao.

Về phần đã dính hôn sự tình, không phải có thể từ hôn sao?

Cháu thứ hai tuy nói thân phận địa vị có chút thấp, nhưng chuyện tình cảm ai nói chuẩn, cháu thứ hai tướng mạo tuấn lãng, có lẽ sẽ có quý nữ coi trọng hẳn.

Khương lão phu nhân ở trong lòng đánh lấy tính toán.

Như thế điểm yêu cầu, Khương Nịnh Bảo gật đầu đồng ý.

Hai ngày về sau, ra đến phát trước, đi Thụy Vương phủ tham gia ngắm hoa yến người lại nhiều thêm một vị —— bị nàng một roi quăng bay đi Trương Trạm, lần này Trương Trạm thấy được nàng thời điểm, vẫn như cũ nho nhã lễ độ, nhưng nụ cười lại mang theo một vòng xa cách khách khí.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Lần thứ nhất tham gia Thụy Vương phi ngắm hoa yến, Khương Nịnh Bảo mặc vào một thân nhũ đỏ bạc ngắm hoa Mai xăm váy dài, trên đầu nghiêng đâm một cây Kim Sai, Kim Sai chạm trở tinh xảo, làm người khác chú ý đều là Kim Sai bên trên khảm nạm một viên cực đại mượng mà dạ minh châu.

Dạ minh châu là thế gian báu vật hiếm thấy, nghe nói căn này Kim Sai là Định Quốc công đưa sính lễ một trong.

Hơn nửa canh giờ về sau, hai cỗ xe ngựa rốt cục đã tới Thụy Vương phủ chỗ trên đường phố, con đường này hai bên đều đã bị lớn nhỏ quy cách

không đồng nhất xe ngựa đàu đây.

Những này xe ngựa đều có mỗi cái gia tộc tiêu ký, hoặc hoa lệ, hoặc điệu thấp, hoặc mộc mạc. . . Thụy Vương phủ các quản sự đang bận bịu đón khách.

Khương Ninh Bảo ngồi xuống Trường Ninh Bá phủ đánh dấu xe ngựa vừa đến, lập tức đưa tới đám người chú mục, trùng hợp chính là, An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư xe ngựa cũng trùng hợp chạm mặt tới.

Trường Ninh Bá phủ Khương Tứ tiểu thư xe ngựa cùng An Viễn Hầu phủ con vợ cả đại tiểu thư xe ngựa đối diện đụng tới, cuối cùng đồng thời dừng ở Thụy Vương phủ cửa chính.

Một cái là tương lai Định Quốc công phu nhân, Tạ thế tử tiền nhiệm vị hôn thê, một cái là Tạ thế tử đương nhiệm vị hôn thê.

Nghĩ tới đây hai người đã từng quan hệ, chung quanh trong xe ngựa không ít người đều kích động, dồn dập thò đầu ra chờ lấy xem kịch vui.

Đến cùng ai trước xuống xe ngựa nhập Thụy Vương phủ?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ Bá Vương thân môn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Ăn Trộm Gà Bất Thành Còn Mất Năm Gạo.

Thụy Vương phủ cửa chính, Thụy Vương phủ các quản sự khi nhìn đến Trường Ninh Bá phủ xe ngựa cùng An Viễn Hầu phủ xe ngựa đối diện đụng tới về sau, âm thầm kích động, phái cái bà tử nhanh đi báo cáo Thụy Vương phi.

"Nhanh, nhanh nói cho Vương phi, có trò hay."

Thụy Vương phủ không giống bình thường họa phong, những người khác sớm thành thói quen, ai chẳng biết Thụy Vương gia cùng Thụy Vương phi chí thú hợp nhau, một cái yêu thích sống phóng túng, một cái yêu thích tổ chức yến hội xem kịch vui.

Duy nhất con trai trưởng còn là một vui hảo mỹ nhân, hậu viện nạp một trăm linh bảy vị tiểu thiếp, từng cái như hoa như ngọc, phong tình vạn chủng.

Mỗi lần Thụy Vương phi tổ chức yến hội, Tiểu vương gia đều sẽ đem chính mình nạp thiếp thất lôi ra đến trượt một dải, khoe khoang một phen, biểu diễn một chút tài nghệ, vừa múa vừa hát, có phần được hoan nghênh.

Chung quanh trong xe ngựa, có sớm đến khuê các thiên kim, con em thế gia hoặc là quan lại nhân gia tử đệ chờ, lúc đầu bọn hãnh trước tiên có thể đi vào phủ, nhưng tin tức Linh Thông bọn hãnh hết lần này tới lần khác cả đám đều tại cửa chính chờ đợi.

Chờ lấy nhìn trong truyền thuyết tướng mạo cực đẹp, khí chất vô cùng tốt Khương Tứ tiểu thư, có thể tùy tiện tiếp cận Định Quốc công Tạ Hành tương lai Định Quốc công phu nhân, ai ngờ hiện thực lại cho bọn hắn một cái kinh hỉ lớn.

Khương Tứ tiểu thư cùng An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư đồng thời đứng phải.

Trong xe ngựa Khương Nịnh Bảo nhìn thấy bên ngoài một đường cười ngựa đi theo Ngũ muội bên cạnh xe ngựa nhị đường ca Khương Việt giục ngựa tới, tiến đến xe của nàng phía trước cửa sổ, mang chút một tia phấn khởi nói.

"Tứ Muội, chúng ta cùng An Viễn Hầu phủ xe ngựa đứng phải, người tranh thủ thời gian xuống xe ngựa, chúng ta nhất định phải đoạt tại trước mặt bọn họ tiến vào Thụy Vương phủ."

"Cô nương, Nhị thiếu gia nói không sai, ngài thân phận bây giờ khác biệt dĩ vãng, lẽ ra tại Dương đại tiểu thư phía trước nhập Vương phủ, dạng này mới có thể hiển lộ rõ ràng ngài trường bối địa vị."

"Nếu như bị Dương đại tiểu thư đoạt trước, ngài lấy chồng về sau đều sẽ bị quý phu nhân nhóm xem nhẹ."

Xuân Hỉ vội vàng phụ họa nói, Xuân Nhạc được yêu thích khuôn mặt tươi cười cũng là mãnh gặt đầu.

Khương Nịnh Bảo nhíu mày, đưa tay phủ một chút búi tóc thái dương, khẽ cười một tiếng: "Các người chớ nóng vội hạ khẳng định, trước yên lặng theo dõi kỳ biến, Dương tiểu thư là người thông minh."

Nữ chính Dương Thư Thanh cũng không phải đèn đã cạn dầu, chung quanh trong xe ngựa người xem náo nhiệt rất nhiều, Dương Thư Thanh nếu

như không có vện toàn đôi bên kế sách, dễ dàng rơi xuống đầu đề câu chuyện, hai mặt không được tốt.

Đoạt tại nàng phía trước nhập Vương phủ, Dương Thư Thanh tuyệt đối sẽ không làm như thế.

Nếu để cho nàng đi đầu một bước, trong lòng tất sẽ phi thường biệt khuất.

Thứ nhất nàng Khương Ninh Bảo chỉ là Trường Ninh Bá phủ nhị phòng cô nương, phụ thân chưa 'Gặp nạn' trước, cũng chỉ là phụ trách quản lý Bá phủ sinh ý, cũng không một quan nửa chức.

Bởi vì Đại bá nương Trương thị tư tâm không muốn phân phủ, cho nên nàng cũng là Bá phủ cô nương, có xếp hạng, có quan gia thân phận của thiên kim.

Nếu như Đại ca Khương Căn năm nay có thể thi đậu cử nhân, mưu đến một quan nửa chức, nhị phòng mới có thể đứng lên, nàng mới tính là chân chính quan gia thiên kim.

Nếu như không có Bá phủ, thân phận của Khương Ninh Bảo kỳ thật so thất phẩm thực quyền quan viên con cái còn không bằng.

Bị một cái thân phận gia thế so với mình thấp rất nhiều nữ tử ép trên đầu, dù là bị lui thân, y nguyên đạt được mình đòi trước cầu mà thứ không tầm thường, ai cũng sẽ không cam lòng.

Khương Ninh Bảo có chút lý giải sau khi sống lại Dương Thư Thanh tâm thái.

Thứ hai Khương Ninh Bảo bây giờ là Định Quốc công vị hôn thê, là Thánh thượng tứ hôn, thân phận địa vị một chút cất cao rất nhiều.

Lễ pháp bên trên, Khương Ninh Bảo chính là Dương Thư Thanh trưởng bối, Dương Thư Thanh nhất định phải tôn kính nàng cái này tương lai trưởng bối.

Nhưng là, Khương Ninh Bảo chỉ là Định Quốc công vị hôn thê, cũng không đến Định Quốc công phủ, Dương Thư Thanh bản thân gia thế thân phận địa vị cao hơn nàng rất nhiều, thực quyền Hầu gia An Viễn Hầu đích trưởng nữ, thế gia quý tộc coi trọng nhất mặt mũi, một khi mất mặt mũi, đều sẽ cho người sau lưng trò cười.

Lấy Dương Thư Thanh kiêu ngạo, sẽ làm thế nào? Là ẩn nhẫn làm cho nàng đi đầu nhập Thụy Vương phủ, hoặc là thương nghị một phen, hai người diễn một tuồng kịch, cùng nhau các loại hòa thuận hòa thuận nhập Vương phủ.

Khương Ninh Bảo nhếch miệng lên một vòng hứng thú nụ cười.

Lúc này, ngoài cửa sổ xe Khương Việt kích động phản bác: "Tứ Muội, người đây là thánh chỉ tứ hôn, thánh chỉ tứ hôn, sẽ không lại ngoài ý muốn nổi lên cùng biển số, giành trước nhập Vương phủ, không ai dám nói xấu."

"Chúng ta xuống xe ngựa đi." Khương Ninh Bảo trực tiếp không để mắt đến Khương Việt, gặp đối diện xe ngựa thật lâu không có động tĩnh, Dương Thư Thanh hiển nhiên là lâm vào khó xử cùng yên lặng theo dõi kỳ biến bên trong, trong lòng âm thầm buồn cười.

Nếu như Dương Thư Thanh phái người tới hiệp thương, nàng nhất định sẽ cho nàng mặt mũi, cùng nàng cùng một chỗ các loại hòa thuận hòa thuận tiến Thụy Vương phủ.

Bây giờ đều đi qua thời gian một chén trà, đối diện xe ngựa y nguyên không hề có động tĩnh gì, Khương Ninh Bảo liền lười nhác lễ mễ xuống dưới.

Chẳng lẽ muốn làm cho nàng trước cúi đầu, phái người tới hiệp thương?

Khương Ninh Bảo yên lặng lắc đầu, Dương Thư Thanh đem chính mình xem quá cao, chẳng lẽ nhà nàng thế thấp liền không cần mặt mũi?

Đừng quên nàng là Định Quốc công vị hôn thê.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nghe vậy, lập tức toàn thân chấn động, ý chí chiến đấu sục sôi.

"Được rồi, cô nương."

Hai cái tỳ nữ rèm xe vén lên xuống xe ngựa, trên mặt đất thả một trương ghế đẩu, bên ngoài xem kịch vui đám người Hòa Thụy Vương phủ các quản sự đợi nửa ngày, gấp đến độ không được, xem ra Khương Tứ tiểu thư chờ không nổi, có động tác, đều kích động hưng phấn lên.

Quả nhiên như các nàng sở liệu, chỉ chốc lát, một đạo nhũ đỏ bạc thân ảnh từ dưới mã xa đến, duyên dáng yêu kiều đứng tại bên cạnh xe ngựa.

Nữ tử khí chất đặc biệt, dung mạo ngày thường cực đẹp, một bộ nhũ đỏ bạc ngậm hoa Mai xăm váy dài nổi bật lên nàng da thịt như tuyết.

Chước chước kỳ hoa, phong hoa tuyết đại.

Nhất là trên đầu nàng nghiêng cằm chi kia khám nạm một viên cực đại mượng mà dạ minh châu trầm cài, tại ánh nắng chiếu rọi xuống, lóe ánh sáng lộng lẫy mê người.

Chung quanh trong xe ngựa khuê các thiên kim nhóm ánh mắt sáng lên, ánh mắt dồn dập rơi vào chi kia trầm cài bên trên.

Thật lớn khóa dạ minh châu.

Nghe nói chi này khám nạm dạ minh châu trâm cài là Định Quốc công hạ sinh lễ một trong.

Khuê các thiên kim nhóm cùng nhau lộ ra vẻ hâm mộ.

Nghe đồn quả nhiên không giả, Khương Tứ tiểu thư xác thực người thoải mái chất tốt, khí chất so Dương đại tiểu thư càng hơn một bậc.

Thật không biết Tạ thế tử là cái gì ánh mắt.

Từ quý nữ nhóm phản ứng có biết, một người bên ngoài tại khí chất thật rất trọng yếu.

Bây giờ Khương Ninh Bảo khí chất đại biến, nguyên bản để cho người ta cảm thấy đằm đằm đáng yêu yếu đuối có thể lấn dung mạo, dĩ nhiên ngạnh sinh sinh bị người không để ý đến quá khứ.

Lấy được ở đây quý nữ nhóm hảo cảm.

An Viễn Hầu phủ trong xe ngựa chính bình tĩnh chờ lấy Khương Ninh Bảo phái người hiệp thương nhập phủ một chuyện Dương Thư Thanh, nghe được chung quanh trong xe ngựa động tĩnh, đột nhiên rèm xe vén lên, thăm dò từ cửa sổ xe ngóng nhìn, vừa hay nhìn thấy xuống xe ngựa Khương Ninh Bảo, ánh mắt đột nhiên biến đổi, Khương Ninh Bảo dĩ nhiên không nhìn nàng dẫn đầu xuống xe ngựa, không chỉ có như thế, nàng hôm nay xuyên cũng là chói lóa mắt nhũ đỏ bạc váy dài.

Dương Thư Thanh ánh mắt bỗng dừng trầm xuống, ngón trở mơn trớn trên thân nhũ đỏ bạc lụa hoa tịnh để liên xăm váy dài.

Các nàng dĩ nhiên không hẹn mà cùng lựa chọn đồng dạng vết màu đỏ hệ.

Dương Thư Thanh mặt trầm như nước, quanh thân tản ra băng lãnh khí tức, ngựa không khí trong xe kiềm chế đóng băng.

Thiến Dong Thiến Bích hai vị tỳ nữ âm thầm kêu khổ, mỗi lần đụng phải Khương Tứ tiểu thư, tiểu thư liền đặc biệt dễ dàng thụ ảnh hưởng.

"Chúng ta cũng xuống xe ngựa." Dương Thư Thanh giọng điệu băng lãnh nói.

An Viễn Hầu phủ xe ngựa động tĩnh dẫn tới chung quanh xem náo nhiệt ánh mắt của mọi người.

Các loại Dương Thư Thanh xuống xe ngựa, tầm mắt của mọi người định ở trên người nàng nhũ đỏ bạc váy dài cùng trên đầu trâm cài bên trên.

Dương Thư Thanh trên đầu trâm cài khảm nạm chính là hồng ngọc.

Hai vị tương lai mẹ chồng nàng dâu vậy mà tại mặc quần áo trang phục bên trên kinh người tương tự.

Không sợ ganh đua so sánh, liền sợ không sánh bằng.

Hiển nhiên Dương đại tiểu thư tại trâm cài bên trên thua một nước.

Một đám người kích động, hưng phấn, con em thế gia cùng quan lại tử đệ quần có hứng thú thưởng thức hai vị khí chất hoàn toàn khác biệt đại mỹ nhân.

Không biết hai vị mỹ nhân có thể hay không xé.

Khương Nịnh Bảo ánh mắt khi nhìn đến Dương Thư Thanh một nháy mắt, hiện lên một vòng dị sắc.

Thật là khéo.

Chẳng lẽ hai người bọn họ mệnh trung chú định muốn đổi lập?

Cô nương đem Dương đại tiểu thư hạ thấp xuống, Xuân Hi cùng Xuân Nhạc phi thường vui vẻ.

"Khương Tứ tiểu thư, thật là đúng dịp, không nghĩ tới người cũng nhận được Thụy Vương phi thiệp mời."

Dương Thư Thanh bên môi ngậm lấy một vòng xinh đẹp nụ cười, dẫn hai cái tỳ nữ chậm rãi đi đến Khương Ninh Bảo trước mặt, cười nhẹ nhàng nói.

"Xác thực xảo." Khương Ninh Bảo mỉm cười gật đầu, ánh mắt đảo qua trên đầu nàng trâm cài cùng trên thân nhũ đỏ bạc váy dài, ý vị thâm trường trả lời.

Dương Thư Thanh sinh lòng tức giận, trên mặt lại cười nói sang chuyện khác: "Khương Tứ tiểu thư lần thứ nhất thu được Thụy Vương phi thiệp mời, sợ là chưa quen thuộc, không bằng chúng ta cùng nhau nhập phủ, ta cho Khương Tứ tiểu thư nói một phen?"

Cái này lời nói nói được rõ ràng rõ ràng, Dương Thư Thanh quả nhiên lựa chọn cùng nàng cùng nhau nhập phủ.

Khương Ninh Bảo cũng không phải thích để cho người ta người xem náo nhiệt, mỉm cười gật đầu đáp ứng.

"Tốt, phiền phức Dương tiểu thư."

Trong xe ngựa người vây xem dồn dập lộ ra thần sắc thất vọng, dĩ nhiên không có xé.

Sau một khắc, phong hồi lộ chuyển.

Khương Việt nhị đường ca cái này heo đồng đội đột nhiên quát to một tiếng: "Không được, Tứ Muội, ngươi là tương lai Quốc Công phu nhân, Dương đại tiểu thư tương lai bà bà, tôn ti có thứ tự, ngươi nên trước nhập phủ."

Khoảng cách Khương Việt không xa Trương Trạm giật nảy mình, kém chút từ trên ngựa đến rơi xuống, Nhị biểu ca chẳng lẽ đầu óc nước vào rồi?

Mới từ dưới mã xa đến Băng Sương mỹ nhân Khương Minh Dao toàn thân chấn động, đột nhiên nhìn Tứ tỷ một chút, đáy mắt tràn đầy xấu hổ.

Đúng, đúng, liền nên dạng này.

Xé! Xé!

Nguyên bản thất vọng đám người lập tức phẫn chấn.

Dương Thư Thanh biến sắc, khóe miệng nụ cười trong nháy mắt ngưng kết, nhìn về phía Khương Việt ánh mắt mang theo một vòng băng lãnh.

Khương Nịnh Bảo khóe mặt giật một cái, nàng lại bị heo đồng đội hổ.

Sớm biết liền cự tuyệt đề nghị của Khương lão phu nhân.

Nguyên vốn có thể duy trì mặt ngoài hòa khí, nhưng lão thiên hiền nhiên cũng không nghe thấy tiếng lòng của nàng.

Không chỉ có như thế, lại là một đạo hơi vô cùng quen thuộc cười tiếng vang lên.

"Kia vị huynh đài nói không sai, lẽ ra Khương Tứ tiểu thư trước nhập phủ."

Nương theo lấy lời này, Thụy Vương phủ ra một vị phong lưu tuấn tiểu đẹp thanh niên, đi theo phía sau một đám phong tình khác nhau mỹ nhân.

Đẹp thanh niên trong tay đang đưa một cái quạt xếp, một đôi xinh đẹp cặp mắt đào hoa lóe trên tức ý cười, ánh mắt sáng rực nhìn thấy Khương Nịnh Bảo.

Hôm nay Khương Tứ tiểu thư thật đẹp.

Đúng là Thụy Vương phủ yêu thích sắc đẹp Tiểu vương gia Tiêu Nhiên.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Dương Thư Thanh gương mặt xinh đẹp trong nháy mắt đen, đáy mắt lướt qua một tia tối tăm, trong tay áo tay nắm thật chặt.

Chết tiệt Tiêu Nhiên.

Đạt được Tiểu vương gia khẳng định Khương Việt cao hứng phi thường.

Cộc cộc cộc. . .

Một trận vang dội chính tề tiếng vó ngựa truyền đến, đám người tập trung nhìn vào, là Tần Vương hộ vệ đội, không đúng, còn có Tấn Vương hộ vệ đội, hai tên Vương gia cùng nhau tới.

Tần Vương từng biểu lộ qua phi thường thưởng thức Dương đại tiểu thư, muốn lấy nàng khi Trắc phi ý tứ.

Chung quanh trong xe ngựa người biểu lộ vi diệu.

Nhìn người tới, Dương Thư Thanh trên mặt không tự chủ lộ ra một vòng kiêu diễm nụ cười.

Khương Ninh Bảo mắt nhìn bị Tiểu vương gia cùng mỹ nhân của hắn ngăn chặn cửa chính, nhẹ nhàng cười, ánh mắt bình tĩnh, trong lòng thầm than, có nữ chính địa phương, nghĩ sống yên ổn cũng khó khăn.

Nếu như tại tận thế tốt bao nhiêu, nắm tay người nào lớn nghe ai.

Đằng sau đến chậm xe ngựa biết được phía trước chuyện phát sinh về sau, cũng hứng thú, dồn dập dừng lại xem náo nhiệt.

Thụy Vương phủ quản sự lần nữa kích động phái người cáo tri Vương phi tin tức này.

Thụy Vương phủ chính viện

Quần áo hoa lệ trung niên mỹ phụ hài lòng nằm nghiêng tại trên giường êm, mấy cái khuôn mặt xinh xắn tỳ nữ chính cho trung niên mỹ phụ vò vai xoa chân.

Một cái bà tử phi nước đại đến phòng lớn, thở hổn hển nói: "Vương phi, có trò hay, Khương Tứ tiểu thư cùng Dương đại tiểu thư lúc đầu chuẩn bị cùng nhau dặt tay nhập phủ, chỉ là cùng Khương Tứ tiểu thư cùng nhau đến một vị thiếu gia lớn tiếng kháng nghị, Tiểu vương gia đột nhiên xuất hiện nhúng vào một cước, đứng tại Khương Tứ tiểu thư bên này, trùng hợp chính là, Tấn Vương Tần Vương chạy tới, nghe nói Tần Vương phi thường thường thức Dương đại tiểu thư, từng nói muốn cưới nàng vì Trắc phi, bị Dương tiểu thư cự tuyệt sau vẫn như cũ si tâm không thay đổi."

Trên giường êm trung niên mỹ phụ hai mắt sáng lên, bỗng nhiên ngồi thẳng người, cao hứng vỗ tay, hứng thú dạt dào nói: "Xem ra thật sự có trò hay để nhìn, không uổng công bốn vương phi cố ý mời Khương Tứ tiểu thư tới tham gia ngắm hoa yến."

Thụy Vương phủ cửa chính

Tần Vương cùng Tấn Vương cùng một lúc đến, tuần mã bên trên hai vị Vương gia nhân trung long phượng, quý khí bức người.

Ở đây có thật nhiều khuê các thiên kim xấu hổ mang e sợ lộ ra màn xe ngóng nhìn, trên mặt hiển hiện hơi mỏng đỏ ửng, dồn dập từ dưới mã xa tới.

Khương Nịnh Bảo ánh mắt rơi vào đệ nhất nam phụ Tần Vương trên thân, vị này Tần Vương chừng hai mươi niên kỷ, tướng mạo anh tuấn, một thân trường bào màu lam đậm, vạt áo cùng ống tay áo đều thêu lên Trường Vân tiên hạc xăm đồ, bên hông buộc một khối dương chi ngọc đeo, khí chất tôn quý bất phàm.

Một vị khác nữ chính báo thù đối tượng là Tấn Vương, thân mang màu đen cầm bào, dáng người cao, khuôn mặt tuấn mỹ, mày kiếm mắt sáng, khí chất đóng băng sắc bén, ần ần mang theo một tia hùng hổ dọa người.

Nam chính Tạ Cảnh Dực thì thuộc về thanh lãnh tuấn mỹ nhất hình.

Trách không được Dương Thư Thanh đời trước sẽ điên cuồng lưu luyến si mê Tấn Vương, Tấn Vương quả thật có vốn liếng này.

Khương Nịnh Bảo không có xem nhẹ Dương Thư Thanh khi nhìn đến Tấn Vương một nháy mắt, đáy mắt cuồn cuộn hận ý.

"Nhị đường ca, Trương công tử, Ngũ muội, chúng ta tới trước một bên."

Khương Nịnh Bảo thấp giọng thản nhiên nói, nói xong, để xa phu đem xe ngựa dừng ở bên đường phố bên trên, nhường ra đường.

Công bị ngăn chặn, Khương Ninh Bảo hoài nghi Tiểu vương gia là cố ý.

Lưu lại Dương Thư Thanh cùng nàng hai cái tỳ nữ đứng tại Thụy Vương phủ cửa chính.

Hai vị giục ngựa mà đến Vương gia đồng thời giữ chặt dây cương, cùng nhau tại Dương Thư Thanh trước mặt ngừng lại.

Dương Thư Thanh hướng hai vị Vương gia phúc thân, mỉm cười nói: "Thư Thanh gặp qua Tần Vương Tấn Vương."

Đằng sau Tấn Vương hai chữ, là nàng từ trong hàm răng gạt ra.

Tần Vương lộ ra một vòng nụ cười vui mừng, ôn nhuận mà hỏi.

"Dương tiểu thư đang chờ bản vương?"

Cái này vừa nói, bên cạnh hấn Tấn Vương ánh mắt sắc bén nheo lại.

Dương Thư Thanh lắc đầu, ngẩng đầu nhìn về phía Khương Ninh Bảo, cười nhạt một tiếng: "Ta đang chuẩn bị cùng Khương Tứ tiểu thư cùng nhau nhập Thụy Vương phủ."

Tần Vương cùng Tấn Vương lần theo tầm mắt của nàng nhìn lại, nhìn thấy một vị đồng dạng người mặc nhũ đỏ bạc váy dài mỹ lệ nữ tử.

Nguyên lai nàng chính là Khương Tứ tiểu thư.

Tạ Cảnh Dực trước vị hôn thê, Định Quốc công vị hôn thê.

Tấn Vương đáy mắt hiện lên một chút ánh sáng.

"Nàng làm khó dễ người?" Tần Vương nhíu mày hỏi, ánh mắt bất thiện lườm Khương Ninh Bảo một chút.

Cùng là mặc vào nhũ đỏ bạc váy dài, nhưng là trên đầu nàng chi kia chói lóa mắt trâm cài, ngạnh sinh sinh đem Thư Thanh hạ thấp xuống.

Tần Vương trong lòng hiển hiện một vòng không vui.

Dương Thư Thanh trong lòng ấm áp, cười lắc đầu: "Không có, chính là nàng nhị đường ca nói tôn ti có thứ tự, Khương Tứ tiểu thư trước hết nhập phủ."

Trong giọng nói không có lấy một tia ủy khuất, nhưng lại đem ủy khuất của mình điểm ra, khiến cho Tần Vương một trận đau lòng.

"Đợi chút nữa người cùng bản vương đi vào chung."

Dương Thư Thanh trong lòng đại hỉ, trên mặt lại lộ ra một tia chần chờ.

"Cái này không được đâu?"

Cách đó không xa Tiểu vương gia Tiêu Nhiên nghe được Tần Vương lời nói, xùy cười một tiếng, rung hạ quạt xếp, ánh mắt chuyển tới Khương Nịnh Bảo trên thân mang theo một đám mỹ nhân đi đến trước mặt nàng.

"Khương Tứ tiểu thư, lại gặp mặt."

Khương Nịnh Bảo khẽ khom người: "Xin chào Tiểu vương gia."

"Khó được gặp được người quen biết, đi thôi, Khương Tứ tiểu thư, gia mang các người đi vào."

Tiểu vương gia Tiêu Nhiên cười tủm tỉm nói, nói xong, hần để một đám mỹ nhân từ cửa chính tản ra.

Khương Nịnh Bảo không có cự tuyệt.

"Làm phiền Tiểu vương gia."

"Mạn Trứ, Tiêu Nhiên, chờ chúng ta đi vào trước lại nói." Tần Vương đột nhiên lên tiếng.

Tiểu vương gia Tiêu Nhiên cặp mắt đào hoa nhú lại, lạnh hừ một tiếng: "Tiêu Hủ, nơi này là Thụy Vương phủ, không phải người □□, ta để ai trước nhập liền ai trước nhập."

"Tiêu Viêm, người nói đúng hay không?"

"Khách theo chủ liền, bản vương không có ý kiến." Tấn Vương Tiêu Viêm gật đầu, còn hướng Khương Nịnh Bảo khẽ vuốt cằm.

Dương Thư Thanh gương mặt xinh đẹp biến sắc, rũ xuống đôi mắt, che giấu đáy mắt trong nháy mắt toát ra hận ý cùng sát ý.

Tần Vương nhú mày.

Khương Nịnh Bảo hướng Tiểu vương gia mỉm cười: "Phiền phức Tiểu vương gia."

Tiểu vương gia quạt xếp hợp lại, hài lòng gật đầu, cười ha ha: "Đi thôi."

Khương Nịnh Bảo gọn gàng mà linh hoạt dẫn Ngũ muội bọn người trực tiếp tiến vào Thụy Vương phủ.

Không có chút nào nhìn Dương Thư Thanh một chút, chỉ chừa cho nàng một cái thớt tha lượn lơ bóng lưng.

Lưu lại Dương Thư Thanh nụ cười miễn cưỡng đứng ở đằng kia, bốn phương tám hướng ánh mắt quăng tới, phảng phất tại nhìn chuyện cười của nàng.

Tần Vương sầm mặt lại, hẳn không nghĩ tới Tiêu Nhiên sẽ hoành thò một chân vào.

Chung quanh quý nữ nhóm che miệng cười trộm, trong lòng thoải mái không thôi.

Dương đại tiểu thư cũng có ngày hôm nay.

Các nàng mắt không mù, nơi nào nhìn không ra Dương đại tiểu thư muốn mượn thân phận của Tần Vương địa vị giãm Khương Tứ tiểu thư tâm tư, không nghĩ tới yêu thích sắc đẹp Tiểu vương gia sẽ đứng tại Khương Tứ tiểu thư bên này.

Ăn trộm gà bắt thành còn mất năm gạo.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ Bá Vương thân, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 30: "Tới Thăm Người, Tiếp Người Hồi Phủ."

Cửa Thụy Vương phủ tiểu phong ba không có nhắc lên một tia gợn sóng, chỉ là Dương Thư Thanh làm tại một ít quý nữ cùng quan lại nhân gia cùng con em thế gia trong mắt hình tượng hạ thấp rất nhiều.

Nhất là thích Tạ thế tử quý nữ, trong lòng âm thầm vì hẳn không đáng.

Tấn Vương chỉ là nhàn nhạt nhìn thoáng qua Dương Thư Thanh, dĩ vãng cảm thấy Dương đại tiểu thư mạnh vì gạo, bạo vì tiền, thủ đoạn cao minh, bây giờ lại cảm thấy nàng xuân không tự biết, đột nhiên có chút tẻ nhạt vô vị, nhưng nghĩ đến mình thế lực giảm đi cùng Tần Vương thoát không khỏi liên quan, sắc bén hai mắt hiển hiện một vòng lãnh ý.

Không có chút nào do dự mang theo hộ vệ của mình tiến vào Thụy Vương phủ.

Dương Thư Thanh bỗng nhiên quay đầu, gắt gao nhìn chăm chăm Tấn Vương cao anh tuấn bóng lưng, tay nắm thành quyền, hai con ngươi lần nữa hận ý cuồn cuộn, vừa nghĩ tới Tấn Vương gần đây bận việc đến sứt đầu mẻ trán, trong nội tâm nàng liền một trận thoải mái.

"Dương tiểu thư, đi vào chung đi." Tần Vương tung người xuống ngựa, sải bước đi đến Dương Thư Thanh bên người, ánh mắt sáng rực nhìn thấy nàng thanh lệ tuyệt luân dung nhan.

Dương Thư Thanh nghĩ đến mình có hôn ước, nàng còn muốn làm tương lai Định Quốc công phu nhân, thanh danh không thể có rảnh, lập tức lắc đầu cự tuyệt: "Đa tạ Tần Vương hảo ý, ta bây giờ đã định thân, vẫn là bảo trì một chút khoảng cách cho thỏa đáng." Nói xong, nàng mang theo Thiển Dong cùng Thiển Bích quay người bước vào Thụy Vương phủ.

Tần Vương mấp máy môi, mang người nhanh chân đi theo, giữ vững một chút khoảng cách.

Chung quanh bên cạnh xe ngựa đứng đầy danh môn khuê tú ánh mắt chớp động, Tần Vương chạm tay có thể bóng, phía sau có An Viễn Hầu phủ ủng hộ, An Viễn Hầu đích trưởng nữ cùng Định Quốc công phủ Tạ thế tử đã đính hôn, hướng về phía điểm này, Tần Vương bây giờ là hoàng thái đệ tiếng hô tối cao người tuyển, rất nhiều đại thần đã bí mật đứng đội, Tần Vương gần nhất thế lực giảm đi, hơi kém một chút.

Có thể tham gia Thụy Vương phi yến hội danh môn khuê tú không có chỗ nào mà không phải là sinh một viên thất xảo linh lung tâm, con em thế gia, quan lại tử đệ không có chỗ nào mà không phải là thanh niên tài tuấn.

Trong lòng tự có một cây cái cân.

Khương Tứ tiểu thư là Định Quốc công duy nhất vị hôn thê, đương kim Thánh Thượng là tiên đế con trai trưởng, cũng là Định Quốc công biểu đệ, nếu không phải trong thai mang theo độc, thân thể yếu đuối, đến nay chưa lưu lại con cái, nơi nào sẽ lập hoàng thái đệ.

Lúc trước tiên đế đột nhiên băng hà, còn chưa sắc lập Thái tử, làm tiên đế duy nhất con trai trưởng, dù là thân thể yếu đuối không chịu nổi, nhưng Tạ lão phu nhân nhưng là di mẫu, phía sau đứng Định Quốc công, cuối cùng thuận thuận lợi lợi leo lên đế vị.

Cho nên Định Quốc công khuynh hướng phi thường trọng yếu.

Ngày bình thường Dương đại tiểu thư tỉnh táo thông minh, cho người ta bày mưu nghĩ kế cảm giác, lần này không biết là vầng đầu, còn là thế nào, dĩ nhiên muốn mượn thân phận của Tần Vương địa vị giẫm Khương Tứ tiểu thư.

Nữ tử vừa gặp phải tình cảm liền sẽ vầng đầu.

Dương đại tiểu thư sợ cũng là như thế, những cái kia có chút thương thức Dương Thư Thanh thế tử tử đệ, quan lại tử đệ trong mắt hơi lộ ra vẻ thất vọng.

Khương Nịnh Bảo một đoàn người đi theo Tiểu vương gia Tiêu Nhiên bước vào Thụy Vương phủ, lập tức bị Thụy Vương phủ cảnh sắc lóe mắt, giả sơn nước chảy, đình đài lầu các, khắp nơi tinh xảo, khắp nơi lộ ra xa hoa, trừ đã có tuổi bà tử lão đầu, gặp được Thụy Vương phủ tuổi trẻ gã sai vặt, tuổi trẻ tỳ nữ, đều là nam tuấn, nữ xinh đẹp.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Trách không được vị này Tiểu vương gia Tiêu Nhiên sẽ dưỡng thành yêu thích sắc đẹp tính tình, từ nhỏ ở tuấn nam mỹ nữ chất thành lớn lên, thẩm mỹ ánh mắt cao có chút bình thường.

"Tiểu vương gia trong phủ tuấn nam mỹ nữ thật nhiều." Nàng nhin không được cảm thán một câu.

Phía trước Tiểu vương gia Tiêu Nhiên cặp mắt đào hoa cong cong, trong tay cây quạt lắc lắc, kiêu ngạo tự hào nói: "Khương Tứ tiểu thư, người thật có ánh mắt, Thụy Vương gia những khác không nhiều, đẹp người nhiều nhất."

Khương Nịnh Bảo nghĩ đến Tiểu vương gia này hậu viện một trăm linh bảy vị tiểu thiếp, so Hoàng đế hậu cung còn nhiều mỹ nhân, trầm mặc.

Xác thực đẹp người nhiều nhất.

Nàng quay đầu nhìn một cái, Khương Minh Dao một đường trầm mặc, nhìn không chớp mắt, Khương Việt hưng phấn khắp nơi nhìn quanh, Trương Trạm phong độ phiêu phiêu, hành vi cử chỉ có chút vừa vặn.

Khương Ninh Bảo có chút nhú mày, Khương Việt tính tình này không khỏi quá xúc động một chút, dĩ vãng nàng cực ít cùng vị này nhị đường ca tiếp xúc, đối với hắn không hiểu nhiều, hiện tại xem ra, Khương lão phu nhân tại hố nàng.

"Khương Tứ tiểu thư, Quốc Công Gia làm sao không đến?" Tiểu vương gia Tiêu Nhiên tự hào qua đi, đột nhiên hiểu kì hỏi.

Hắn mẫu phi không biết cử hành nhiều ít yến hội, mỗi lần đều sẽ đưa thiệp mời cho Định Quốc công, Định Quốc công lại một lần đều không có tham gia qua, Tiểu vương gia Tiêu Nhiên trong lòng có chút thất lạc.

"Tiểu vương gia, người nói đến dự tiệc danh môn khuê tú có thể ngăn cản Quốc Công Gia trên thân sát khí sao?" Khương Ninh Bảo dùng lời nhỏ nhẹ hỏi ngược một câu.

Tiểu vương gia Tiêu Nhiên nghẹn lời, không lên tiếng.

Khương Ninh Bảo cười cười, tiếp tục đi theo Tiểu vương gia Tiêu Nhiên sau lưng, nhớ tới hôm nay nhìn thấy Tần Vương cùng Tấn Vương, hai vị này Vương gia, nói như thế nào đây, bề ngoài khí chất đều cực xuất chúng, tương tự có dã tâm, nhưng Tần Vương cho cảm giác của nàng, kém Tấn Vương một bậc.

Trong sách, Tấn Vương là cái kẻ dã tâm, kiếp trước lừa gạt tính kế nữ chính, còn hại nàng chết thảm, Tần Vương sẽ thất bại, có nữ chính nguyên nhân, cũng có Tấn Vương thiết kế.

Nhưng Tần Vương kiếp trước có thể bị Dương Thư Thanh một nữ tử thiết kế té gãy hai chân, chứng minh cái này Tần Vương năng lực mưu trí so ra kém Tấn Vương, nhưng nữ chính sau khi sống lại, Tần Vương đạt được biết trước nữ chính trợ giúp, nhất cử đánh sụp Tấn Vương, chiếm hoàng vị, sau đó nữ chính thành Tần Vương trong lòng mong mà không được bạch nguyệt quang.

Cái này có thể có ý tứ.

Nữ chính Dương Thư Thanh cảm thấy mình đời trước thảm như vậy, là Tấn Vương tá ma giết lừa, phần ngoại lệ bên trong cũng có một vị đồng dạng gia thế hiển hách giả cho Tấn Vương khi Trắc phi nữ tử lại được phong làm Quý phi.

Nữ tử này cũng là nữ chính đời này muốn báo thù đối tượng.

Khương Ninh Bảo đang nhìn qua hai vị Vương gia về sau, trong lòng nhin cười không được, Dương Thư Thanh có thể trở thành Tần Vương trong lòng bạch nguyệt quang, không chỉ có cùng Tần Vương tính cách có quan hệ, cũng bởi vì Dương Thư Thanh biết trước, vì Tần Vương bày mưu tính kế, mỗi lần đều có thể một kích tất trúng, tại Tần Vương trong lòng dán lên thông minh tuyệt vòng, bày mưu nghĩ kế nhãn hiệu.

Tấn Vương dã tâm cực lớn, tâm tư thâm trầm, ý chí kiên định, sẽ không dễ dàng thích nào đó nữ tử, còn am hiểu ẩn nhẫn, không phải người bình thường có thể khống chế được, theo trong sách lộ ra, bây giờ Tấn Vương hẳn là tại Tần Vương chèn ép dưới, thế lực bị suy yếu rất nhiều, hôm nay cùng nhau dự tiệc, vẫn như cũ cùng Tần Vương duy trì lấy mặt ngoài huynh đệ quan hệ.

Hướng về phía phần này ẩn nhẫn, nếu như không có Dương Thư Thanh cầm lấy trùng sinh, tan rã hẳn âm thầm thế lực, không có về sau Tạ

thể tử thành tân nhiệm Định Quốc công, Tần Vương có tân nhiệm Định Quốc công phủ ủng hộ, sợ là không tranh nổi Tấn Vương.

Tấn Vương là trong sách chung cực trùm phản diện.

Khương Ninh Bảo khoe môi câu lên một vòng giáo hoạt nụ cười, nàng bây giờ là Định Quốc công vị hôn thê, Định Quốc công cũng là Càn Nguyên đế biểu ca, nếu như nàng dùng thần kỳ rượu thuốc trị tận gốc tốt Càn Nguyên đế bệnh dữ, Càn Nguyên đế sẽ không tráng niên mất sớm, hẳn còn sẽ có con cái.

Trận này hoàng thái đế chi tranh, có thể kết thúc.

Dương Thư Thanh cũng có thể yên tĩnh.

Nàng tuyệt đối sẽ không để Định Quốc công phủ cuốn vào hoàng vị tranh đoạt phong ba bên trong.

Khương Ninh Bảo quyết định trở về cùng Định Quốc công nâng nâng việc này, vừa nghĩ tới lại có lý do tìm Định Quốc công, Khương Ninh Bảo tâm tình vô cùng tốt, toàn thân phát ra vui vẻ khí tức.

...

Thụy Vương phi tổ chức ngắm hoa yến tại Bách Hoa vườn, bây giờ chính là cảnh xuân chính thịnh thời tiết, trăm trong hoa viên Bách Hoa mở, phương mùi thơm khắp nơi, nghe ngóng làm lòng người sinh vui vẻ.

Trăm trong hoa viên có năm tòa Đại Lương đình, một tòa đình nghỉ mát ước chừng có thể dung nạp hơn ba mươi người.

Tuần tiểu gã sai vặt, mỹ mạo tỳ nữ bưng đĩa tại Hoa Hải trên đường nhỏ xuyên tới xuyên lui, cho người ta một loại hoa mỹ nhân càng đẹp cảm giác.

Còn có tiêu trống cùng các con hát giọng hát âm thanh.

Trăm trong hoa viên, tốp năm tốp ba dáng người thướt tha, dáng vẻ đoan trang danh môn khuê tú mang theo tỳ nữ tại ngấm hoa, thế tử tử đệ, quan lại tử đệ, có tại trong đình uống rượu ngấm mỹ nhân, có tại cùng các thiếu nữ đàm tiếu.

Tiểu vương gia Tiêu Nhiên vừa đến Bách Hoa vườn, lập tức đưa tới chúng nhân chú mục, nhất là hãn hậu phương một đám phong tình khác nhau mỹ nhân mà , khiến cho người hai mắt sáng lên, thỉnh thoảng có mấy cái con em thế gia rất quen hướng Tiểu vương gia hàn huyên.

Cũng không ít ánh mắt rơi xuống Khương Ninh Bảo cùng Khương Minh Dao trên thân, mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Tiểu vương gia Tiêu Nhiên mang theo Khương Ninh Bảo mấy người đi tới trăm trong hoa viên ương Đại Lương đình, trong lương đình lớn trái lên chần lông, chần lông trên có bàn trà, ghế đẩu, trên bàn trà bày biện nước trà, trái cây cùng điểm tâm.

trong lương đình lớn đã có mấy vị danh môn khuê tú tại nói chuyện phiếm, thỉnh thoảng phát ra thanh thúy tiếng cười, nhìn thấy bị Tiểu vương gia Tiêu Nhiên mang tới Khương Ninh Bảo cùng Khương Minh Dao hai tấm khuôn mặt xa lạ, hướng các nàng mỉm cười, lễ phép vừa vắn.

Khương Ninh Bảo cũng trở về một cái hữu hảo nụ cười.

Trong lòng ám đạo, đây mới thật sự là thế gia quý nữ, tiểu thư khuê các, một cái nhãn mày một nụ cười, mọi cử động lễ phép vừa vắn, sẽ không cho người thanh cao hoặc là cảm giác không thoải mái.

"Khương Tứ tiểu thư, người trước chờ đợi ở đây, gia mang hai người bọn họ đi một bên khác." Tiểu vương gia Tiêu Nhiên cặp mắt đào hoa mang chút một tia ghét bỏ nhìn thoáng qua Khương Việt.

Trương Trạm phong độ phiên phiên hướng Tiểu vương gia chấp tay nói cảm ơn, trong lòng át không chế trụ nổi dâng lên một tia khát vọng cùng kích động, tới đây tham gia ngắm hoa yến đều là chân chính danh môn khuê tú, thế gia quý nữ.

Nếu có may mắn được đến một vị nào đó thế gia quý nữ ưu ái. . . Trương Trạm trong lòng ngo ngoe muốn động, mặt ngoài lại bất động thanh sắc, mặt người dạ thú nói chính là hẳn loại người này.

Khương Nịnh Bảo cười cười: "Phiên phúc Tiểu vương gia."

"Khương Ngũ tiểu thư, vị hôn phu của người Tạ Cảnh Huy cũng tới, ở bên kia Đại Lương đình, người có thể đi qua cùng hẳn bồi dưỡng một chút tình cảm, hoặc là gia phái người gọi hẳn tới?" Tiểu vương gia Tiêu Nhiên nhìn thoáng qua Khương Minh Dao, cười tùm tùm chỉ một cái phương hướng.

Khương Minh Dao lãnh nhược băng sương mặt hiển hiện một tia ngạc nhiên cùng không biết làm sao, nàng mấp má môi, thanh âm thanh lãnh: "Đa tạ tiểu vương gia hảo ý, không cần."

Tiểu vương gia Tiêu Nhiên thấy thế, cũng không nói gì.

Khương Ngũ tiểu thư đúng là cái mỹ nhân, còn là một lạnh như băng mỹ nhân, nhưng Tiểu vương gia đối với đã có hôn ước mỹ nhân không có hứng thú.

Khương Nịnh Bảo cười cười, hỏi tới mặt khác sự tình: "Tiểu vương gia, ngắm hoa yến chừng nào thì bắt đầu?"

Còn chưa chờ Tiểu vương gia Tiêu Nhiên trả lời, một đạo thanh thúy giọng nữ dễ nghe vang lên: "Khương Tứ tiểu thư, ngắm hoa yến tại các người bước vào Bách Hoa vườn bắt đầu từ thời khắc đó, lại bắt đầu."

Khương Ninh Bảo khẽ giật mình, quay đầu nhìn thoáng qua nói chuyện nữ tử, nữ tử ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, thân mang một bộ hạnh sắc váy lụa, mặt mày tinh xảo, làn da trắng nõn, chính cười nhẹ nhàng nhìn thấy nàng.

Hiển nhiên đã từ Tiểu vương gia trong lời nói, biết được thân phận của các nàng .

"Không sai, Phó tiểu thư nói rất đúng, Khương Tứ tiểu thư, gia mẫu phi mỗi lần tổ chức yến hội, kỳ thật chính là một cái lớn tụ hội, không có cái gì tài nghệ biểu hiện ra, cũng không cần ngâm thơ vẽ tranh, chơi đến vui vẻ là được rồi, đương nhiên, cũng có thể sớm rời đi, đi ở tùy ý."

Tiểu vương gia Tiêu Nhiên cười tủm tủm nói.

Khương Ninh Bảo lễ phép mỉm cười nói lời cảm tạ, trong lòng ám đạo, đây không phải phiên bản cổ đại cấp cao ra mắt đại hội sao, tiểu thư khuê các, con em thế gia tề tụ, nếu như nhìn vừa mắt, nói không chừng liền sẽ tới cửa cầu hôn.

Trách không được Thụy Vương phi tổ chức yến sẽ như vậy làm người chạy theo như vịt.

Nhưng mỗi cái thu được mời thiệp đích nữ, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ mang theo mình thứ muội thứ tử tham gia, cho nên chắc chắn sẽ có các loại ngoài ý muốn.

Tiểu vương gia Tiêu Nhiên mang theo Khương Việt cùng Trương Trạm sau khi rời đi, Khương Ninh Bảo cùng Khương Minh Dao ngồi ở trên vị trí của mình, mấy vị danh môn khuê tú dồn dập tự giới thiệu.

Không có bởi vì Khương Ninh Bảo chỉ là Trường Ninh Bá phủ nhị phòng đích nữ liền xem nhẹ nàng, cũng không có bởi vì nàng là Định Quốc

công vị hôn thê liền coi trọng mấy phần, cho Khương Nịnh Bảo cảm giác phi thường dễ chịu.

Khương Nịnh Bảo rất cục biết được vị kia Phó tiểu thư khuê danh gọi Phó Uyển Ninh, là Tả tướng đích tôn nữ, nhịn không được giật nảy cả mình, vị này Phó Uyển Ninh tiểu thư hách lại chính là nữ chính muốn báo thù vị kia gia thế hiển hách Quý phi.

Tự giới thiệu về sau, Phó Uyển Ninh tò mò hỏi: "Khương Tứ tiểu thư, nghe nói người có thể khoảng cách gần tiếp cận Định Quốc công, là thật sao?" Bên cạnh mấy cái tiểu thư khuê các cũng là một mặt hiếu kì.

Khương Nịnh Bảo cười gật đầu: "Hừm, có thể là ta mệnh cách tương đối đặc thù đi."

Cái thuyết pháp này đạt được ở đây quý nữ nhóm đồng ý.

Quý nữ nhóm đối với triều Đại Việt Chiến thần Định Quốc công e ngại lại hiếu kì, nhịn không được hỏi rất nhiều Định Quốc công sự tình.

"Quốc Công Gia là cái rất tốt, rất hiếu thuận người." Khương Nịnh Bảo nói lên Định Quốc công Tạ Hành, nghĩ đến hấn náo ra bệnh tim Ô Long, còn có hai người luận bàn tràng diện, đuôi lông mày khóe mắt đều là ý cười.

Ở đây quý nữ nhóm hai mắt sáng lên, xem ra vị này Khương Tứ tiểu thư rất thích Định Quốc công đâu.

Khương Minh Dao lẳng lặng nghe Tứ tỷ cùng mấy vị tiểu thư khuê các nói chuyện phiếm, lúc này, một cái dung mạo thanh tuyến cầm bào thiếu niên bước vào đình nghỉ mát, bên người còn đi theo hai tên hộ vệ.

"Xin hỏi vị nào là Khương Ngũ tiểu thư?" Thanh tuyến ánh mắt của thiếu niên rơi vào Khương Minh Dao cùng Khương Nịnh Bảo hai vị khuôn

mặt xa lạ bên trên, thanh âm trong sáng mà hỏi.

Khương Minh Dao lãnh nhược băng sương nhìn thấy hẳn, nhú mày: "Ta là, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Ta gọi Tạ Cảnh Huy, vị hôn phu của người, có rảnh ra ngoài đi một chút không?" Thanh tuyến thiếu niên gặp vị hôn thê là vị kia lãnh nhược băng sương thiếu nữ, mỉm cười, mời nói.

Khương Minh Dao chần chờ một chút, quay đầu nhìn thoáng qua Tứ tỷ, Khương Nịnh Bảo chỉ là cười cười, cũng không có thay nàng làm quyết định, chỉ là trầm mặc, cuối cùng Khương Minh Dao đứng dậy đi theo Tạ Cảnh Huy đi ra.

Trong lương đình mấy người, nói chuyện phiếm qua đi đồn dập rời đi đình nghỉ mát, ra ngoài ngắm hoa, thuận tiện ngẫu nhiên gặp một chút thanh niên tài tuấn, Khương Nịnh Bảo cùng Phó Uyển Ninh có chút hợp ý, hai người cùng nhau ngắm hoa.

Xuân Hi cùng Xuân Nhạc ở hậu phương đi theo.

Càng là cùng Phó Uyển Ninh nói chuyện phiếm, Khương Nịnh Bảo càng là cảm thấy Phó Uyển Ninh là cái thông minh lại tự nhiên hào phóng nữ tử, nàng nhớ tới đều mười tám tuổi, vẫn còn chưa định thân Đại ca Khương Căn, nếu như Phó Uyển Ninh khi đại tẩu của nàng tốt biết bao nhiêu.

Đáng tiếc lẫn nhau gia thế chính là một cái cự đại khảm, Khương Nịnh Bảo chỉ có thể đem ý nghĩ này dẫn xuống đáy lòng, bất quá tại nói chuyện phiếm thời điểm, thuận tiện tiện thể tán dương một chút đại ca của mình.

Phó Uyển Ninh là cái thông thấu, cũng không nói ra, chỉ là mỉm cười chuyên chú nghe.

Khương Ninh Bảo có chừng có mực.

Ngắm hoa trên đường nhỏ, Khương Ninh Bảo gặp Dương Thư Thanh, Dương Thư Thanh khi nhìn đến bên người nàng Phó Uyển Ninh về sau, đáy mắt nhanh chóng hiện lên một tia lạnh nặng.

Hai người lễ phép gật đầu, gặp thoáng qua.

"Uyển Ninh, Dương tiểu thư tựa hồ đối với người có địch ý." Khương Ninh Bảo cảm nhận được phía sau như có gai ở sau lưng ánh mắt, uyển chuyển nhắc nhở Phó Uyển Ninh, nàng bây giờ cùng Phó Uyển Ninh có chút hợp ý, hai người đã gọi thẳng tên của đối phương.

Phó Uyển Ninh bước chân dừng lại, có chút nhú mày, bất đắc dĩ cười một tiếng: "Hừm, ta cũng cảm thấy kỳ quái, ta cùng Dương tiểu thư cũng không từng có gặp nhau, hai năm này mỗi lần gặp được nàng, ta cũng có thể cảm giác được nàng căm thù."

"Nhiều chú ý một chút luôn luôn tốt." Khương Ninh Bảo dặn dò một câu.

Phó Uyển Ninh trong sách chỉ có thể coi là vị thứ năm nữ phụ, Dương Thư Thanh triển khai trả thù, là tại Phó Uyển Ninh bị chỉ cho Tấn Vương khi Trắc phi về sau, không chỉ có hủy hoại Phó Uyển Ninh, còn ly gián Tả tướng phủ cùng Tấn vương phủ quan hệ, có thể nói nhất tiễn song điêu.

Phó Uyển Ninh mỉm cười gật đầu, hai người tiếp tục bên cạnh đi dạo Bách Hoa vườn , vừa nói chuyện phiếm, trên đường cũng gặp phải không ít danh môn khuê tú, quan lại tử đệ, còn có một số vọng tộc thứ nữ.

Cách đó không xa trên sân khấu, gánh hát người đang biểu diễn, Tiêu vương gia Tiêu Nhiên mang đến một đám mỹ nhân thiếp thất vừa múa vừa hát, hấp dẫn rất nhiều con em thế gia vây xem.

Khương Ninh Bảo không có đi tham gia náo nhiệt, nghe nói trăm trong hoa viên phát sinh mấy xảy ra ngoài ý muốn, không phải đích nữ hãm hại thứ nữ, chính là thứ nữ hãm hại đích nữ, vỡ kịch liền đài, vô cùng náo nhiệt, nghe nói có vị xuất thân cao quý thế gia quý nữ không biết liêm sỉ lấy lại tính kế Tấn Vương.

Khương Ninh Bảo vừa nghe đến cái này bát quái, lập tức nhớ tới Dương Thư Thanh.

Đột nhiên, Khương Ninh Bảo cảm thụ một vòng quen thuộc sát khí, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu ngóng nhìn, đối đầu một đôi lạnh lẽo lẳng lẹ, sát khí tràn ngập hai mắt.

Là Quốc Công Gia, Quốc Công Gia dĩ nhiên tới.

Khương Ninh Bảo một trận vui vẻ, Triều Viễn chỗ Định Quốc công lộ ra một vòng tươi đẹp nụ cười xán lạn, nơi xa Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt rơi xuống tiểu cô nương trên mặt, lạnh lùng hai con ngươi niễm lên một tia mềm mại.

"A, là Định Quốc công tới." Phó Uyển Ninh phát hiện Khương Ninh Bảo dị dạng, ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy cách đó không xa kia xóa làm người sợ hãi e ngại bá đạo thân ảnh, nhịn không được kinh ngạc lên tiếng.

Nghe nói Định Quốc công chưa hề tham gia qua Thụy Vương phi tổ chức yến hội, lần này đột nhiên, chớ không phải là bởi vì Khương Tứ tiểu thư?

"Hừm, Quốc Công Gia tới."

Khương Ninh Bảo cười nhẹ nhàng gật đầu, trong lòng lại hận không thể bay qua cùng Quốc Công Gia bồi dưỡng tình cảm.

Phó Uyển Ninh che miệng cười một tiếng, vừa hay nhìn thấy cách đó không xa có nhận biết khuê tú tại ngấm hoa, vội vàng nói: "Nịnh Bảo, người đi cùng Định Quốc công trò chuyện, ta sẽ không quấy rầy các người, có thời gian ra họp gặp."

Nói xong, nàng mang theo tỳ nữ rời đi.

Khương Nịnh Bảo khẽ cười một tiếng, tâm tình vô cùng tốt mang theo Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc hướng Định Quốc công Tạ Hành phương hướng đi đến.

Định Quốc công đến đưa tới oanh động.

Nhưng thế gia quý nữ cùng tiểu thư khuê các nhóm đều cách xa xa, chỉ có Tiểu vương gia Tiêu Nhiên cùng một chút cảm ơn gia con cháu cùng Tạ lão phu nhân ngoại gia tử đệ quá khứ nói mấy câu, không dám đợi lâu.

Dương Thư Thanh rất xa nhìn qua Khương Nịnh Bảo đi đến Định Quốc công bên người, nụ cười xán lạn tươi đẹp, khiến cho nàng lần cảm giác chướng mắt, Dương Thư Thanh thở sâu, quay đầu hướng Tạ Cảnh Dực ôn nhu cười một tiếng.

Tạ Cảnh Dực trừng phạt đã kết thúc, vết thương trên người tốt hơn hơn nữa, biết được vị hôn thê đi Thụy Vương phủ, liền cùng Định Quốc công cùng nhau trước tới tham gia Thụy Vương phi ngấm hoa yến.

"Quốc Công Gia, người là đến xem ta vẫn là tiếp ta hồi phủ?" Khương Nịnh Bảo đứng tại Định Quốc công bên người, trắng nõn tinh xảo trên mặt bởi vì đi quá gấp hiển hiện một vòng hơi mỏng đỏ ửng.

Định Quốc công Tạ Hành nhìn thấy tiểu cô nương, ánh mắt rơi vào trên đầu nàng chi kia khảm ngọc dạ minh châu Kim Sai bên trên, ánh mắt nhu hòa một chút, nhạt tiếng nói: "Tới thăm người, tiếp người hồi phủ."

Kỳ thật cái này cho tới trưa, Định Quốc công một mực không quan tâm, về sau có Hắc Y thân vệ nói tiểu cô nương tại cửa Thụy Vương phủ cùng Dương Thư Thanh đụng tới sự tình.

Định Quốc công liền quyết định tới cho tiểu cô nương chỗ dựa.

"Một ngày không gặp như là ba năm, Quốc Công Gia khẳng định là nhớ ta." Khương Nịnh Bảo sóng mắt lưu chuyển, hoạt bát cười một tiếng, trêu chọc một chút Định Quốc công.

Định Quốc công Tạ Hành băng lãnh đáy mắt hiện lên mỉm cười, nhạt âm thanh: "Ân."

Khương Nịnh Bảo bỗng nhiên trợn tròn tròn mắt, nàng không nhìn lầm đi, nàng dĩ nhiên nhìn thấy Quốc Công Gia cười.

Đây có phải hay không là chứng minh nàng biện pháp có tác dụng, không phải sao, Quốc Công Gia đều đuổi tới ngắm hoa yến.

Khương Nịnh Bảo trong lòng đắc ý.

"Chúng ta bây giờ trở về sao?"

"Nghĩ về trở về, hôm nay có người đặc biệt tới cửa tùy cơ ứng biến." Định Quốc công Tạ Hành nhìn thấy tiểu cô nương, nhạt tiếng nói.

"Là phải làm áo cưới sao?"

Khương Nịnh Bảo lúc này mới nghĩ đến bản thân hôn kỳ là mừng một tháng năm, còn có hơn một tháng thời gian, ngày thường chỉ muốn cùng Định Quốc công bồi dưỡng tình cảm, tựa hồ còn chưa bắt đầu chuẩn bị áo cưới, nhịn không được có điểm tâm hư.

Nàng giống như đã quên theo áo cưới một chuyện.

Thế nhưng là nàng sẽ không thêu áo cưới a, Khương Ninh Bảo tại cổ đại sinh sống mười sáu năm, còn chưa thạo sáng thêu nghệ môn này kỹ năng, thêu công đối với nàng mà nói, chỉ biết chút da lông, thêu áo cưới càng không cần phải nói.

"Vâng." Định Quốc công gật đầu.

"Nếu như không biết thêu áo cưới làm sao bây giờ?" Khương Ninh Bảo đỏ mặt mà hỏi, ánh mắt có chút dao động.

"Ta sẽ chuẩn bị."

"Dạng này có thể hay không không tốt lắm?" Khương Ninh Bảo chần chờ mà hỏi, nghe nói nữ tử áo cưới lớn nhiều hơn mình thêu, sẽ không thêu, cũng sẽ tại kết thúc công việc thời điểm câu bên trên một châm.

Định Quốc công Tạ Hành nói trúng tim đen: "Người sẽ không thêu."

Khương Ninh Bảo nheo lại.

Nghĩ lại, kỳ thật sẽ không thêu áo cưới không có gì, Quốc Công Gia chuẩn bị càng tốt hơn, Khương Ninh Bảo tâm tình đột nhiên bắt đầu vui vẻ, tự nhiên đưa tay kéo lại Định Quốc công cánh tay, cười nhẹ nhàng nhìn qua hãnh anh tuấn cho.

"Chúng ta hồi phủ, chính dễ dàng luận bàn một chút."

Định Quốc công Tạ Hành toàn thân cứng đờ, nhịp tim bỗng nhiên hụt một nhịp.

Nơi xa Khương Minh Dao lần thứ nhất nhìn thấy Định Quốc công cùng Tứ tỷ ở chung tình hình, trong lòng ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, Tứ tỷ về sau hẳn là sẽ sống rất tốt đi.

Nàng quay đầu nhìn thoáng qua bên người vị hôn phu, tâm trong lặng lẽ dâng lên vẻ mong đợi.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 31: "Có Thể Loại Trừ Thai Trúng Độc?"

Trước khi đi, Khương Ninh Bảo phái người đi cáo tri Khương Việt Trương Trạm cùng Khương Minh Dao ba người, liền vui vẻ kéo Định Quốc công Tạ Hành cánh tay rời đi Thụy Vương phủ Bách Hoa vườn.

"Quốc Công Gia, ta không hiểu kết hôn công việc, cũng không biết nên trù bị cái gì, muốn tìm một vị có kinh nghiệm ma ma dạy bảo một chút, người có người tốt lành gì chọn sao?"

Khương Ninh Bảo nhin không được xách ra bản thân nan đề, trong lòng lại một trận chột dạ, nàng đã quên chuẩn bị áo cưới trọng yếu như vậy sự tình, Trường Ninh Bá phủ cũng không ai nhắc nhở qua nàng theo áo cưới, làm một không có người có kinh nghiệm, Khương Ninh Bảo cũng không biết nên chuẩn bị cái gì.

Đồ cưới nàng đã có, Trường Ninh Bá phủ trường bối không thông báo sẽ không thêm một chút, Khương Ninh Bảo cảm thấy hẳn là sẽ không, Khương lão phu nhân khó nói, Trường Ninh Bá Hòa Trương thị chắc chắn sẽ không.

Nhất là Trương thị, nàng đều thềm nhỏ dải tính toán nàng đồ cưới, sẽ tăng thêm một phần mới là lạ, hưởng hồ Ngũ muội cũng là năm nay xuất giá.

Nghĩ đến Ngũ muội có Đại phu nhân Trương thị tìm ma ma dạy bảo, xem ra tìm một vị có kinh nghiệm ma ma dạy bảo một phen bắt buộc phải

làm, cũng không thể khi xuất giá thời điểm mất mặt.

Đây chính là Khương Nịnh Bảo hai đời một lần duy nhất hôn lễ.

Thế nhưng là cái này ma ma người tuyển, Khương Nịnh Bảo không có môn lộ, chỉ có thể tìm Định Quốc công hỗ trợ.

Định Quốc công Tạ Hành bước chân dừng lại, tiểu cô nương tình huống hẳn nhất thanh nhị sở, phụ mẫu đều mất, bên người không có trường bối, Khương lão phu nhân cũng không thể nào phản ứng tiểu cô nương, Trường Ninh bá phu nhân sẽ chỉ nhìn chăm chăm tiểu cô nương đồ vật, nghĩ đến tiểu cô nương tình cảnh, Định Quốc công trong lòng không khỏi sinh ra một tia thương tiếc.

"Giao cho ta." Định Quốc công Tạ Hành nói.

Khương Nịnh Bảo đuôi lông mày nhiễm lên vẻ vui sướng, kéo cánh tay hẳn tay nắm thật chặt, sóng mắt lưu chuyển, giả hoạt cười nói: "Quốc Công Gia, không bằng kết hôn công việc đều giao cho người phụ trách đi."

Nói xong, Khương Nịnh Bảo cảm thấy cái chủ ý này cực kỳ tốt.

"Được." Định Quốc công Tạ Hành liếc nhìn kéo lại cánh tay hẳn, cười một mặt vui vẻ tiểu cô nương, mặt không thay đổi gật đầu, thầm nghĩ, tiểu cô nương cười lên giống như hẳn từng gặp một con mèo thích trộm đồ tanh, thật đáng yêu.

"Quốc Công Gia, cái này ngắm hoa yến thật nhàm chán, lần sau không tới, bất quá đoán chừng cũng không có lần sau, đến lúc đó ta đều gả cho người, duy nhất giá trị phải cao hứng chính là ta nộp một người bạn, cùng nàng có chút hợp ý, rất muốn để nàng làm ta Đại tẩu, nhưng nàng là Tả tướng đích tôn nữ, gia thế chênh lệch quá lớn."

Khương Nịnh Bảo một mặt tiếc nuối nói.

Nàng thật sự rất thích Phó Uyển Ninh.

Định Quốc công Tạ Hành nhạt âm thanh an ủi: "Hết thấy đều có khả năng." Tựa như hẳn cùng tiểu cô nương, hẳn lấy vì mình đời này cho đến chết đều là lẻ loi trợ trợ một người, ai sẽ nghĩ tới con nuôi trước vị hôn thê đem sẽ trở thành phu nhân của hẳn.

Khương Cẩn tài hoa hơn người, năng lực không tầm thường, năm nay chắc chắn sẽ trúng cử, về sau có hẳn chiếu cố, thẳng tới mây xanh không phải là mộng.

"Đúng vậy a, tựa như ta cùng Quốc Công Gia." Khương Ninh Bảo dứt bỏ đáy lòng tiếc hận, nét mặt tươi cười như hoa, tận dụng mọi thứ bên trong trêu chọc Định Quốc công, thật tình không biết nàng cùng Định Quốc công Tạ Hành tâm hữu linh tê, nghĩ đến cùng một chỗ đi.

Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt đột nhiên mà trở nên tinh mịch.

"Ân."

Hai người thân thân mật mật đi ra ngoài, Thụy Vương phủ hạ nhân tất cả đều bị một màn này cả kinh tròn mắt kém chút không có rơi ra đến, Khương Tứ tiểu thư cùng Định Quốc công dĩ nhiên tay nắm tay hướng phía trước đi.

Thụy Vương phi cũng từ dưới nhân khẩu bên trong biết được tin tức này, kích động hai mắt sáng lên, không nghĩ tới Định Quốc công lần thứ nhất tham gia nàng tổ chức ngắm hoa yến, lại là vì vị hôn thê mà tới.

Ngắm lại Định Quốc công đều nhanh đến tuổi xây dựng sự nghiệp mới có như thế một vị hôn thê, có lẽ đời này liền vị hôn thê một nữ nhân, không xem chừng điểm sao được.

Thụy Vương phi thốn thức không thôi.

"Định Quốc công đều muốn lấy vợ, Tiêu Nhiên tên oắt con này bây giờ còn đang hồ nháo, mỹ nhân nhi cái này đến cái khác hưởng hậu viện nhét, nhà ai cô nương tốt dám gả cho hẳn."

Bên cạnh hạ nhân cúi đầu xuống.

Muốn gả Tiểu vương gia nữ tử nhiều đi, nhưng phần lớn là hưởng về phía nhỏ thân phận của Vương gia địa vị đến, Vương phi chướng mắt. Tiểu vương gia để ý, Vương phi không thích, đều thành Tiểu vương gia thiệp thất.

Dẫn đến hiện tại Tiểu vương gia hậu viện mỹ nhân càng ngày càng nhiều, trọn vẹn một trăm linh bảy vị, so Hoàng đế hậu cung còn nhiều, khắp kinh thành đều tìm không ra so Tiểu vương gia thiệp thất càng nhiều người.

Tiểu vương gia nổi tiếng bên ngoài đầu thực sự không thể nào tốt.

"Vương phi, Tiểu vương gia từ khi nhìn qua Khương Tứ tiểu thư về sau, ánh mắt cao rất nhiều, gần nhất đều không hưởng hậu viện tiến người mới." Một cái tâm phúc bà tử thận trọng mở miệng.

Thụy Vương phi càng buồn, đồng thời cũng hối hận không thôi.

"Sớm biết Tiêu Nhiên thích An Viễn Hầu đích trưởng nữ thời điểm, ta liền nên đi An Viễn Hầu phủ xách thân."

Lúc trước Thụy Vương phi không thích Dương Thư Thanh, cảm thấy cô nương này trong lòng có luồng lệ khí, làm việc tàn nhẫn, con trai lại đối nàng cực kì cảm thấy hứng thú, muốn lấy nàng vì thê tử, Thụy Vương phi lúc ấy liền cự tuyệt.

Con trai cũng không có nhắc lại qua.

Thật vất vả có con trai nghĩ cưới vào cửa cô nương, hiện tại cũng đều cùng người khác đã đính hôn sự tình.

Tâm phúc bà tử đầu thấp đủ cho thấp hơn, con trai của nàng ngay tại Tiểu vương gia bên người làm việc, nàng không dám nói cho Vương phi, Tiểu vương gia đã không thích An Viễn Hầu đích nữ, không chỉ có không thích, còn vụng trộm hướng người ta trên thân giội nước bẩn.

...

Khương Ninh Bảo cùng Tạ Hành cùng nhau trở lại Định Quốc công phủ, Ti áo Ti thêu công xuất sắc nhất tú nương Trương Tú Nương cùng bốn tên nội thị sớm đã đến, chính chờ Định Quốc công trở về.

Tạ lão phu nhân đối với nhi tử hôn lễ trừ bị mười phần để bụng, lần này con trai tân lang phục, nàng cố ý đi một chuyến hoàng cung, đạt được Hoàng đế đồng ý, đem con trai tân lang phục cùng Ninh Bảo nha đầu áo cưới giao cho Ti áo Ti chuẩn bị.

"Lão phu nhân, Quốc Công Gia cùng Khương Tứ tiểu thư đồng thời trở về." Triệu quản gia tiến Vinh Hỉ đường liền vội vàng hồi bẩm Tạ lão phu nhân.

Tạ lão phu nhân đại hi: "Nhanh để bọn họ chạy tới, đừng để trong cung tú nương đợi lâu."

Một khoảng nửa chén chà, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công Tạ Hành tay nắm tay xuất hiện tại Vinh Hỉ đường, Định Quốc công vừa xuất hiện, Vinh Hỉ đường bên trong đám người lập tức cảm thấy một cỗ như có như không cảm giác áp bách, liên tiếp uống tốt vài chén trà tú nương ngậm ngậm nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng đợi đến vị chủ nhân này.

"Xin chào Định Quốc công."

Tú nương cùng bốn tên nội thị cùng nhau hướng Định Quốc công Tạ Hành uốn gối hành lễ.

"A Hành, Nịnh Bảo nha đầu, mấy vị này là trong cung tú nương cùng nội thị, Trương Tú Nương là trong cung thêu nghệ tốt nhất tú nương, chuyên môn phụ trách tú long bào, Nịnh Bảo nha đầu, người áo cưới chính là Trương Tú Nương phụ trách."

Tạ lão phu nhân cười tủm tỉm giới thiệu nói.

Khương Nịnh Bảo kinh ngạc, không nghĩ tới Tạ lão phu nhân dĩ nhiên mời đến trong cung tú nương vì nàng thêu áo cưới, nàng hướng Trương Tú Nương lộ ra một vòng lễ phép cảm kích nụ cười: "Phiền phức Trương Tú Nương."

"Có thể vì Khương Tứ tiểu thư thêu áo cưới là vinh hạnh của ta."

Trương Tú Nương là trong cung Ti áo Ti nữ quan, có phẩm cấp, ước chừng ngoài ba mươi, mặt mày mỉm cười, làn da trắng nõn, dung mạo thượng đẳng, thanh âm nhu hòa, toàn thân lộ ra ôn hòa khí tức, khiến cho người rất cảm thấy dễ chịu.

Sau đó chính là tùy cơ ứng biến, Trương Tú Nương tự thân vì Khương Nịnh Bảo lượng thân, vì Định Quốc công lượng thân chính là hai vị nội thị quan, hai vị khác phụ trách nhớ số, nội thị quan đều là trong cung thái giám, bọn hăn khẽ dựa gần toàn thân sát khí quanh quần Định Quốc công liền khá khó thụ.

Vì chính xác, hai vị nội thị quan kiên trì đỉnh lấy cảm giác áp bách mãnh liệt cùng sát khí xâm nhập lặp đi lặp lại đo đạc mấy lần, chờ bọn hăn ghi lại đo đạc số lượng, hai vị nội thị quan sớm đã sắc mặt trắng bệch, hoa mắt váng đầu, toàn thân trên dưới đều là mồ hôi.

Tạ lão phu nhân vội vàng phân phó Hoàng ma ma bưng lên sớm đã chuẩn bị xong ninh thần cháo bột.

Khương Ninh Bảo ánh mắt một mực rơi vào Định Quốc công Tạ Hành trên thân, nhìn thấy hần thu liễm sát khí cùng khí thế, cực lực ấn nhẫn nội thị quan ở trên người hần khoa tay đo đạc dáng vẻ, khóe miệng không chịu được đi lên vênh lên.

"Khương Tứ tiểu thư rất thích Quốc Công Gia?"

Trương Tú Nương phát hiện Khương Ninh Bảo cử động, nhẹ nhàng cười một tiếng, một bên vì Khương Ninh Bảo lượng thân đo đếm một bên cạnh thấp giọng hỏi.

"Hừm, Quốc Công Gia là cái người rất tốt, ta rất thích, có thể gả cho hần là phúc khí của ta." Khương Ninh Bảo mặt mày đều là ý cười, không có chút nào thẹn thùng, tự nhiên hào phóng thừa nhận.

Trương Tú Nương ánh mắt có chút một nhu, Định Quốc công là triều Đại Việt Chiến thần, bởi vì hần, triều Đại Việt mới sẽ như thế yên ổn phồn vinh, xem xét Khương Tứ tiểu thư là thật tâm thích Định Quốc công, trong lòng đối với Khương Tứ tiểu thư giác quan càng tốt hơn.

"Quốc Công Gia có thể lấy được người, cũng là phúc khí của hần."

Nếu như không có Khương Tứ tiểu thư, Định Quốc công chỉ sợ cả một đời đều là lẻ loi trợ trợ một người.

Khương Ninh Bảo mỉm cười, đây là nàng hai đời lần thứ nhất thích một người, có lẽ ngay từ đầu tâm tư của nàng không thuần, nhưng thấy đến Định Quốc công về sau, nàng không chỉ có lưu tâm, còn động tâm.

Một khắc đồng hồ tả hữu, Trương Tú Nương làm xong ghi chép, thu hồi đo đạc công cụ, cự tuyệt Tạ lão phu nhân hảo ý, dẫn bốn vị nội thị rời

đi Định Quốc công phủ về hoàng cung phục mệnh.

Trùng hợp chính là, Trương Tú Nương cùng bốn tên nội thị vừa bước ra Định Quốc công phủ đại môn, Tạ Cảnh Dực liền trở lại, đồng hành còn có vị hôn thê của hãn Dương Thư Thanh.

Dương Thư Thanh đời trước là gặp qua Trương Tú Nương, biết nàng là trong cung thêu nghệ tốt nhất tú nương, chuyên môn vì Hoàng đế tú long bào, bây giờ gặp nàng xuất hiện tại Định Quốc công phủ, Triệu quản gia tự mình tiễn biệt, trong lòng đột nhiên sinh ra một tia dự cảm không tốt.

Các loại trong cung xe ngựa sau khi rời đi, Dương Thư Thanh nhin không được nhắc lên mép váy xuống xe ngựa ra vẻ hiếu kì hỏi Triệu quản gia: "Triệu quản gia, vừa vừa rời đi chính là trong cung người?"

Triệu quản gia cười gật đầu: "Là." Ánh mắt lại khi nhìn đến Dương tiểu thư xuyên Ngân Hồng váy dài lúc lóe lên một cái Thần.

"Không biết trong cung người tới làm cái gì?" Dương Thư Thanh mỉm cười mà hỏi, tay áo hạ thủ lại nắm thật chặt, Trương Tú Nương đến trong phủ, trong nội tâm nàng mơ hồ có suy đoán.

Tạ Cảnh Dực tung người xuống ngựa đi đến Dương Thư Thanh bên người, nghe được Dương Thư Thanh hỏi ý, trên khuôn mặt tuần mỹ hiện lên một vòng kinh ngạc.

"Bọn hãn đến là quốc công gia Khương Tứ tiểu thư lượng thân chế áo cưới." Triệu quản gia không có giấu diếm, bây giờ Khương Tứ tiểu thư còn trong phủ đâu, chỉ cần hơi tìm hiểu một chút liền hiểu.

Đáy lòng suy đoán trở thành sự thật, Dương Thư Thanh nụ cười hơi cứng ngắt lại một chút, lập tức một mặt hâm mộ nói: "Thì ra là thế, không biết ta cùng Tạ thế tử áo cưới có thể mời bọn họ hỗ trợ?"

Triệu quản gia nụ cười phai nhạt nhạt.

"Dương tiểu thư có thể hỏi lão phu nhân."

Trương Tú Nương cũng không phải bình thường tú nương, không có Hoàng Thượng cho phép, sao dám tùy tiện vì người khác thêu áo cưới.

Dương Thư Thanh tựa hồ không có phát giác được Triệu quản gia trở thành nhạt nụ cười, lộ ra một vòng xinh xắn đáng yêu nụ cười: "Cũng thế, ta lát nữa hỏi một chút lão phu nhân, nếu như có thể mời đến trong cung tú nương hỗ trợ thêu áo cưới liền tốt, ta nhất định sẽ trở thành người người ghen tị tân nương tử, Cảnh Dực, người nói có đúng hay không?"

Tạ Cảnh Dực trên khuôn mặt tuần mỹ hiện lên một vòng bất đắc dĩ: "Thư Thanh, cái này là không thể nào, vừa vừa rời đi vị kia là chuyên môn vì Hoàng Thượng tú long bào Trương Tú Nương, không có Hoàng Thượng cho phép, là tuyệt đối sẽ không cho chúng ta thêu áo cưới, huống hồ ta cũng không có lớn như vậy mặt mũi, phụ thân không giống, hẳn là chúng ta triều Đại Việt Chiến thần, địa vị siêu nhiên, Hoàng đế đối với phụ thân hôn sự có chút coi trọng, bất quá chúng ta có thể mời kinh thành tốt nhất tú nương hỗ trợ thêu." "

Dương Thư Thanh nụ cười đã duy trì không được, che giấu đáy mắt không cam tâm, nàng ngượng ngùng cười cười: "Thật có lỗi, Cảnh Dực, là ta nghĩ đương nhiên, chúng ta áo cưới liền mời kinh thành tốt nhất tú nương hỗ trợ thêu."

Tạ Cảnh Dực đáy mắt hiện lên một vẻ ôn nhu.

"Được."

Một bên Triệu quản gia dưới đáy lòng liếc mắt, cái này Dương tiểu thư thật sự là đủ rồi, đừng tưởng rằng hẳn không thấy được nàng đáy mắt lóe lên một cái rồi biến mất không cam tâm.

Vinh Hỉ đường bên trong, Tạ lão phu nhân chính cầm Khương Nịnh Bảo tay thân mật nói lời nói, thỉnh thoảng có cười tiếng vang lên, Định Quốc công Tạ Hành thẳng tắp thân thể ngồi ở cách cách các nàng tương đối địa phương xa uống trà, ánh mắt không tự chủ được rơi vào Khương Nịnh Bảo trên thân.

Dương Thư Thanh vừa tiến đến liền thấy cái này chướng mắt một màn, Tạ Cảnh Dực khuôn mặt tuấn tú một phái bình tĩnh, Khương Tứ tiểu thư gả cho cha nuôi, trong lòng của hắn ngay từ đầu còn có chút không thích ứng, khó mà tiếp nhận, nhưng nhìn qua Khương Tứ tiểu thư cùng dưỡng phụ hỗ động về sau, đã có thể thông dong đối mặt.

Chỉ là Khương Tứ tiểu thư gả cho cha nuôi về sau, hắn liền muốn hô mẫu thân của nàng, điểm này làm hắn khó mà mở miệng.

"Tổ mẫu, phụ thân, ta trở về." Tạ Cảnh Dực vừa tiến đến liền hướng Tạ lão phu nhân cùng Định Quốc công Tạ Hành hành lễ, Dương Thư Thanh cũng lộ ra nụ cười đi theo hành lễ.

"Thư Thanh gặp qua lão phu nhân, gặp qua Định Quốc công."

Tạ lão phu nhân khi nhìn đến Dương Thư Thanh trên thân Ngân Hồng váy dài, cùng trên đầu cắm một cây Kim Sai về sau, lại liếc nhìn Nịnh Bảo nha đầu trang phục, khóe mắt kéo ra, cái này trùng hợp thật sự là quá xảo hợp.

Một cái tương lai con dâu, một cái tương lai cháu dâu.

Mặc quần áo trang phục vậy mà như thế tương tự.

Ân, con dâu thẳng một bậc.

"Thư Thanh tới, đợi chút nữa liền lưu trong phủ cùng một chỗ dùng bữa đi." Tạ lão phu nhân hòa ái cười nói.

Dương Thư Thanh lộ ra cao hứng nụ cười: "Nhiều Tạ lão phu nhân." Nói xong, nàng cố ý liếc nhìn lão phu nhân bên người đứng đấy Khương Nịnh Bảo một chút, cười hướng nàng chào hỏi.

Khương Nịnh Bảo Đạm Đạm trở về nàng một cái khuôn mặt tươi cười.

Giữa trưa, Khương Nịnh Bảo cũng lưu tại Định Quốc công phủ dùng cơm trưa, bữa cơm này ăn không có dĩ vãng thư thái, chỉ vì Dương Thư Thanh một mực tranh nhau biểu hiện, còn kéo chiếm hữu nàng, khỏe mạnh một bữa cơm, biến thành nàng biểu diễn cá nhân.

Ngày bình thường, Định Quốc công phủ cũng không chủ trương thực bất ngôn tâm bất ngữ.

Nhưng Dương Thư Thanh biểu hiện cũng quá qua tích cực, hại nàng cùng Định Quốc công đều không thể ăn cơm thật ngon, Định Quốc công đưa Khương Nịnh Bảo rời đi thời điểm, Khương Nịnh Bảo nhin không được oán trách một câu.

Định Quốc công Tạ Hành nói: "Không có có lần sau."

"Quốc Công Gia, người thật tốt." Khương Nịnh Bảo lập tức mặt mày hớn hở, thân mật ôm lấy cánh tay của hắn cọ xát một chút, Định Quốc công từ vừa mới bắt đầu nóng mặt nhịp tim, đến bây giờ trấn định tự nhiên, chỉ phí không đến nửa ngày thời gian.

Phần này định lực làm người tự than thở không bằng.

"Quốc Công Gia, Hoàng Thượng thân thể là cái tình huống như thế nào, ta nghĩ nhường đàn đối chứng rượu thuốc cho đưa cho Hoàng Thượng." Khương Nịnh Bảo suýt nữa quên mất chính sự, liền vội vàng hỏi.

Định Quốc công Tạ Hành đột nhiên dừng bước, nghiêng đầu thật sâu nhìn chăm chú tiểu cô nương mặt, nghĩ đến nàng sản xuất thần kỳ rượu thuốc, sát khí tràn ngập con người hiện lên một tia chấn động: "Có thể loại trừ thai trứng độc?"

"Nếu như biết được bệnh tình, có thể." Khương Ninh Bảo không có đem lại nói quá vẹn toàn, nàng cất rượu kỹ năng phi thường thần kỳ, chỉ cần giao phó rượu thuốc thần kỳ thuộc tính, là có thể trị tốt.

"Hôm nào đem Hoàng Thượng kết luận mạch chứng cho người." Định Quốc công Tạ Hành tiếp tục cất bước hướng phía trước đi.

Khương Ninh Bảo khoe miệng nổi lên một vòng nụ cười xán lạn.

Định Quốc công tự mình đem tiểu cô nương đưa về Trường Ninh Bá phủ, cùng Tạ lão phu nhân nói cho tiểu cô nương tìm giáo dưỡng ma ma sau đó, liền về tới Định Quốc công phủ chủ viện thư phòng chuyên tâm xử lý công sự, hạ đạt chỉ lệnh.

Triều Đại Việt mưa thuận gió hoà, bách tính an cư lạc nghiệp, nhưng Định Quốc công Tạ Hành lại một khắc không buông lỏng thao luyện tướng sĩ, cũng chính vì vậy, dưới tay hãn binh từng cái đều là tinh nhuệ, uy chấn địch quốc.

Buổi chiều, Triệu quản gia mặt mày hớn hở mang theo hai cái gã sai vặt dõng một cái cây nhãn rương gỗ đến Định Quốc công ở chủ viện, tự mình ôm lên cây nhãn rương gỗ đi vào.

"Quốc Công Gia, thuộc hạ cho ngài vợ vét một chút thư tịch."

Triệu quản gia từ nhà mình bà nương nơi đó biết được Quốc Công Gia hoài nghi mình mắc bệnh tim Ô Long sự kiện về sau, lập tức thao nát tâm, Quốc Công Gia bên người không có một cái dạy bảo nhân sự ma ma, thế là Triệu quản gia quyết định vợ vét một ít lời bản cùng họa bản.

Định Quốc công Tạ Hành từ trên bàn nâng lên góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuấn tú, mặt mày sắc bén, mang theo như có như không cảm giác áp bách, nhạt tiếng nói: "Sách gì?"

"Là ngài hiện tại cần nhất thư tịch." Triệu quản gia cung kính nói.

Định Quốc công Tạ Hành gác lại trong tay bút lông sói, Đạm Đạm lườm Triệu quản gia một chút, giọng điệu lạnh như băng phân phó: "Tạ Thất, đem những sách vở này lấy tới."

Trong thư phòng Tạ Thất tiến lên đem cây nhãn rương gỗ thư tịch lấy ra, khi nhìn đến thư tịch trang bìa về sau, hai mắt bỗng dừng trợn to, tay giống như giống như bị chạm điện, chỉ cảm thấy quyển sách trên tay tịch như khoai lang bỏng tay.

Tạ Thất toàn thân cứng ngắt đem mấy quyển sách đẩy tới, thật sâu cúi đầu xuống, không dám nhìn chủ tử sắc mặt, trong lòng đi ngầm thăm bội phục Triệu quản gia lá gan.

Cái gọi là thư tịch vậy mà đều là tình yêu thoại bản.

Định Quốc công Tạ Hành hiển nhiên không biết Triệu quản gia vợ vét đều là những này bất nhập lưu tình yêu thoại bản, hấn một mặt nghiêm túc cầm lấy một quyển sách xem xét, sách này tên là « quan gia thiên kim cùng xinh đẹp lang quân ».

Định Quốc công lông mày phong nhú chặt, sách này tên cổ quái, có điểm giống chợ búa lưu truyền thoại bản, khớp xương rõ ràng đại thủ lật vài tờ, cả người đều cứng lại rồi, chỉ một nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh.

Định Quốc công Tạ Hành tiếp tục đọc qua thoại bản, biểu lộ nghiêm túc đứng đắn, phảng phất tay bên trong vốn là một vị nào đó đại nho trước tác.

Trong thư phòng một mảnh lặng im, chỉ có Định Quốc công đọc qua thoai bản nhỏ vụn thanh âm.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Làn Nữa Xác Định Cách Làm Của Hãn Không Sai.

Triệu quản gia nhìn qua Quốc Công Gia nghiêm túc đọc qua thoại bản, một mặt vui mừng cùng hài lòng, không uống công hãn cố ý vơ vét những sách vở này, về sau Quốc Công Gia chắc chắn sẽ không đang nháo ra bệnh tim Ô Long sự kiện.

Tạ Thất trợn mắt hốc mồm, Quốc Công Gia dĩ nhiên như vậy nghiêm túc lật xem bất nhập lưu chợ búa thoại bản, giờ khắc này, Định Quốc công trong lòng hãn cao lớn vĩ ngạn hình tượng trong nháy mắt sụp đổ một góc.

Thật tình không biết Định Quốc công Tạ Hành lật xem bản này « quan gia thiên kim cùng xinh đẹp lang quân » thoại bản, giảng thuật chính là quan gia thiên kim dám yêu dám hận truy cầu thư sinh nghèo xinh đẹp lang quân cố sự.

Cái này khiến Định Quốc công nghĩ đến thường xuyên gan lớn trêu chọc hãn tiểu cô nương, khóe miệng có chút giơ lên nho nhỏ độ cong.

Tiểu cô nương nhất định là nhìn thoại bản.

Định Quốc công đột nhiên đối với bản này thoại bản thấy hứng thú, năm lấy học tập thái độ lật xem.

Cái này không thể không nói là vận khí.

Nếu như Định Quốc công đọc qua chính là mặt khác một bản « Đồ Nhị lang độc chiếm hoa khôi » tình yêu thoại bản, chắc chắn sẽ không như vậy nghiêm túc nghiêm túc, ôm học tập thái độ đi đọc qua.

Nói không chừng đồng rác chính là những lời này bản kết cục.

Một nén nhang về sau, Định Quốc công đọc qua hoàn chỉnh bản thoại bản, thuận tay đem thoại bản đặt tại trên bàn, rơi vào trầm tư bên trong, biểu lộ vẫn như cũ nghiêm túc đứng đắn, tựa hồ đang suy nghĩ nhân sinh đại sự.

Tạ Thất dùng khoe mắt quét nhìn vụng trộm liếc qua trên bàn Quốc Công Gia nhìn qua thoại bản trang bìa, ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, nguyên lai là một bản nhất đứng đắn thoại bản, trách không được Quốc Công Gia không có phản ứng.

Nửa ngày, Định Quốc công Tạ Hành bằng lãnh giọng trầm thấp tại tĩnh lặng thư phòng vang lên.

"Tạ Thất, từ từ mai mỗi ngày đưa một giỏ mới mẻ trái cây cho Khương Tứ tiểu thư." Thoại bản bên trong xinh đẹp lang quân chỉ đưa một giỏ trái cây cho quan gia thiên kim, quan gia thiên kim liền vui đến phát khóc.

Hắn mỗi ngày đều đưa một giỏ, so thoại bản bên trong xinh đẹp lang quân nhiều hơn rất nhiều giỏ, tiểu cô nương thu được hắn đưa mới mẻ trái cây hắn là càng thêm vui vẻ.

Định Quốc công Tạ Hành vui vẻ thầm nghĩ.

Tạ Thất liền vội cung kính đáp ứng xuống, Triệu quản gia trong lòng thật cao hứng, Quốc Công Gia chủ động đưa Khương Tứ tiểu thư trái cây, đây là khai khiêu khúc nhạc dạo a, lập tức cảm thấy mình vớ vẩn thoại bản phương hướng không có sai.

Về sau không ngừng cố gắng.

Rời đi chủ viện thời điểm, Triệu quán gia đi đường đều mang gió, hiển nhiên tâm tình vô cùng tốt.

...

Trở lại Trường Ninh Bá phủ Khương Ninh Bảo còn chưa nghỉ khâu khí thì có bà tử đến bậm báo.

Khương lão phu nhân muốn gặp nàng.

Khương Ninh Bảo đành phải dẫn một đám tỳ nữ bà tử trùng trùng điệp điệp đi Thọ Kim đường, đem người lưu tại bên ngoài, Khương Ninh Bảo cả sửa lại một chút vạt áo, nhắc lên mép váy nện bước tiểu toái bộ bước vào Thọ Kim đường.

Thọ Kim đường bầu không khí có chút kiềm chế, bên trong tất cả tỳ nữ bà tử đều cúi thấp đầu, không dám thở mạnh, một bộ nơm nớp lo sợ đáng vẽ.

Ngồi ngay ngắn ở cao vị Khương lão phu nhân sắc mặt một mảnh đen nặng, bên người Hồng Hạnh tỳ nữ trên mặt cũng không có nụ cười.

Khương Ninh Bảo đáy mắt hiện lên một tia kinh nghi, Trường Ninh Bá phủ chẳng lẽ xảy ra chuyện, nhưng nàng trở về thời điểm, trong phủ hạ nhân đều đầu vào đây làm lấy sự tình, không giống xảy ra chuyện đáng vẽ, ý nghĩ này chuyển qua, Khương Ninh Bảo chậm rãi tiến lên, hướng Khương lão phu nhân phúc phúc thân.

"Cho tổ mẫu thỉnh an!"

Khương lão phu nhân liễm liễm thần sắc, sắc bén hai mắt nhìn chòng chọc vào Khương Ninh Bảo mặt, giọng điệu lạnh lùng nói: "Tứ nha đầu,

đại bá của người buổi trưa dùng bữa thời điểm đột nhiên hôn mê."

Khương Ninh Bảo có loại rớt cuộc đã đến cảm giác, trên mặt của nàng hợp thời lộ ra một tia khiếp sợ cùng không dám tin: "Tổ mẫu, cái này. . . Cái này là thật sao?"

"Xin mấy cái y thuật tinh xảo đại phu, đều không có kiểm tra ra dị trạng."

Khương lão phu nhân nhớ tới vài ngày trước bốn cháu gái nói lên ác mộng, nhớ tới nàng nói Đại bá bị một con đại xà quấn thân, Đại bá hôn mê bất tỉnh mộng.

Trong lòng hối hận không có sớm một chút đem Trương thị nhà mẹ đẻ cháu trai Trương Trạm đưa về Đông Bình Bá phủ, bây giờ nói gì cũng đã chậm, trường tử đột nhiên hôn mê, đại phu kiểm tra không ra nguyên nhân.

Khương lão phu nhân rất cực luống cuống.

Con trai cùng con dâu nhà mẹ đẻ cháu trai, Khương lão phu nhân đương nhiên lựa chọn con của mình, vừa nghĩ tới con của mình bị Trương Trạm Gram, mình còn đáp ứng để bốn cháu gái dẫn hãnh đi Thụy Vương phi ngắm hoa yến.

Một khi hãnh trèo lên cành cây cao, mình trở thành trò cười.

Khương lão phu nhân kém chút không có tức đến phun máu.

Khương Ninh Bảo trong lòng âm thầm buồn cười, Đại bá cũng có ngày hôm nay, nhưng đáng tiếc Đại bá hôn mê thời gian cũng không dài, không hiểu thấu hôn mê, không hiểu thấu tình lại, trong sách chỉ là sơ lược, Khương Ninh Bảo cũng không biết nội tình, đoán chừng là bị cái gì kích thích, nhưng này song cực đẹp con người cũng lộ ra một chút sợ hãi: "Tổ mẫu, cái này chẳng phải là nói Trương công tử hãnh. . . Hãnh. . ."

"Im ngay." Khương lão phu nhân mặt trầm như nước quát bảo ngưng lại, đồng thời vẫy lui Thọ Kim đứng bên trong hạ nhân, chỉ để lại Hồng Hạnh một cái tâm phúc tỳ nữ.

"Tứ nha đầu, người làm trong cơn ác mộng thật không có nhìn thấy đại bá của người đã tỉnh lại lúc nào?" Khương lão phu nhân nhìn chòng chọc vào Khương Ninh Bảo biểu lộ, ánh mắt tại trên đầu nàng chi kia trâm cài khảm ngọc dạ minh châu lóe lên một cái.

Lại là dạ minh châu.

Định Quốc công thật là đại thủ bút.

Nghĩ đến đây cháu gái là Định Quốc công vị hôn thê, Khương lão phu nhân sắc mặt hòa hoãn rất nhiều.

Khương Ninh Bảo một mặt nghĩ mà sợ lắc đầu: "Không có, cháu gái chỉ thấy đại xà biến thành Trương công tử bộ dáng sau liền bị làm tỉnh lại, tổ mẫu, ngài đừng lo lắng, Đại bá người hiền tự có thiên tướng, sẽ tỉnh đến."

Tứ nha đầu không có giấu diếm.

Khương lão phu nhân sắc mặt càng thêm đen nặng, đáy lòng lại hoảng vừa giận, nếu như con trai một mực không tỉnh lại, Trương Ninh Bá phủ tước vị chẳng phải là muốn từ đại cháu trai kế thừa, đại cháu trai cùng con trai, chung quy con trai càng thân cận hiếu thuận một chút, đại cháu trai càng nghe Trương thị cái này mẫu thân.

Nghĩ đến Trương thị, lập tức nghĩ đến Thanh Thủy Tự cao tăng, Khương lão phu nhân toàn thân chấn động, con trai là không có dấu hiệu nào hôn mê, đại phu kiểm tra không ra nguyên nhân, rất rõ ràng là dính vào tà ma.

"Hồng Hạnh, nhanh, mau gọi người chuẩn bị xe ngựa đưa Bá gia đi một chuyến Thanh Thủy Tự."

Khương Ninh Bảo nhìn Khương lão phu nhân đột nhiên sắc mặt đại biến, sốt ruột đem Đại bá đưa đi Thanh Thủy Tự, lập tức sáng tỏ Khương lão phu nhân sợ là coi là Đại bá lây dính đồ không sạch sẽ.

"Tứ nha đầu, người lui ra đi."

Khương lão phu nhân phân phó xong Hồng Hạnh, quay đầu nhìn thấy cháu gái này, phát tay làm cho nàng rời đi, một câu cũng không hỏi cùng nhau cùng nàng tham gia Thụy Vương phi ngắm hoa yến Khương Minh Dao cùng Khương Việt Trương Trạm ba người bọn họ.

Hiển nhiên Trường Ninh bá hôn mê khiến Khương lão phu nhân không tâm tình quan tâm những người khác.

Trở lại viện tử của mình, Khương Ninh Bảo ngồi ở trên giường êm, nâng chén trà lên nhấp một miếng trà thơm, khoe miệng nhếch lên, toàn thân tản ra vui vẻ khí tức.

Một chén trà về sau, tại Thụy Vương phủ Bách Hoa vườn đi dạo qua một vòng Khương Ninh Bảo có chút mệt rã rời, nàng thanh tú đánh một cái ngáp, liền nằm tại trên giường êm nghỉ ngơi.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc xuất ra một đầu chăn mỏng đắp lên cô nương trên thân, rón rén rời đi phòng.

Chừng nửa canh giờ, Khương Ninh Bảo mở to mắt, xúc lên trên thân chăn mỏng, cả người tinh thần sung mãn, mặt mày tỏa sáng.

Xuân Hỉ nghe được trong phòng vang động, bưng chút sớm đã chuẩn bị xong trái cây điểm tâm tiến đến bày ở bàn con bên trên, cáo tri cô nương một cái khiếp sợ tin tức.

"Cô nương, Ngũ cô nương cùng Nhị thiếu gia trở về phủ, nghe nói Trương công tử tại ngắm hoa bữa tiệc cứu được một vị bị thứ muội hãm hại Lại Bộ Thị Lang đích thứ nữ, lần này Trương công tử sợ là muốn trở thành Lại Bộ Thị Lang con rể."

Khương Ninh Bảo ăn một viên rửa sạch sẽ dâu tây, đôi mắt hiện lên một tia kinh ngạc: "Vị kia Lại Bộ Thị Lang đích thứ nữ bị Trương Trạm hủy hoại trong sạch?"

Xuân Nhạc chần chờ một chút nói ra: "Nên tính là đi, cô nương, tin tức này đã truyền ra, Lại Bộ Thị Lang đích thứ nữ bị thứ muội hạ loại thuốc này, vừa vặn Trương công tử gặp phải, quyết định thật nhanh ôm vị tiểu thư kia đi tìm Thụy Vương phi."

Đều ô, khẳng định không có trong sạch.

Khương Ninh Bảo lần này giật mình, Trương Trạm lại có như thế số phận. . . Bất quá người này quả nhiên tâm cơ thâm trầm, khi chính nhân quân tử ôm trúng loại thuốc này quý nữ đi tìm Thụy Vương phi.

Cái này so tại chỗ hủy hoại con gái người ta trong sạch tới thanh danh tốt, Lại Bộ Thị Lang nhất định sẽ đối với Trương Trạm nhìn với con mắt khác.

Tin tức sẽ truyền ra, Khương Ninh Bảo ở trong lòng suy đoán, khẳng định là Trương Trạm ôm con gái người ta đi tìm Thụy Vương phi thời điểm, cố ý lượn quanh nhiều người địa phương, để rất nhiều người nhìn thấy mới sẽ như thế.

Trương Trạm thật sự là giỏi tính toán.

"Nghe nói Nhị thiếu gia biết được về sau, rất tức giận, trở về còn đem phòng đập." Xuân Hi nói đến đây cái khắp khuôn mặt là nụ cười, vị này

Nhị thiếu gia tại ngắm hoa bữa tiệc vẫn nghĩ thông đồng danh môn khuê tú, nhưng đáng tiếc không ai để ý đến hẳn, nhìn thấy hẳn tới đều đi vòng.

Biết được Trương Trạm công tử đạt được một bước lên trời cơ hội, trong lòng phần nộ có thể nghĩ.

"Chẳng lẽ hẳn không biết Đại bá hôn mê, còn có tâm tư đập phòng?" Khương Nịnh Bảo khóe miệng giạt một cái, cái này nhị đường ca đầu óc không thể nào dễ dùng.

Chẳng lẽ đọc nhiều năm như vậy sách, đem người đọc choáng váng.

Xuân Hỉ lắc đầu: "Cái này nô tỳ liền không biết, bất quá lão phu nhân đem Nhị thiếu gia gọi đi Thọ Kim đường hung hăng dạy dỗ một trận."

Khương Nịnh Bảo nhin cười không được cười, lần nữa ăn một cọng cỏ dâu, ám đạo, Khương lão phu nhân lần này sợ là tức giận đến thổ huyết, sáng nay làm cho nàng tiện thể bên trên Trương Trạm, ai ngờ Trương Trạm hảo vận cứu được Lại Bộ Thị Lang đích thứ nữ, nhị đường ca lại không có mò được gì, lãng phí một cách vô ích ngắm hoa yến cơ hội tốt.

Lại Bộ Thị Lang. . . Vị này trong sách thế nhưng là đứng đội, âm thầm đầu nhập Tần Vương triều đình quan viên.

Nếu như Trương Trạm cưới Lại Bộ Thị Lang đích thứ nữ, chẳng phải là tương đương với thành Tần Vương một phái người, Tần Vương là Dương Thư Thanh lựa chọn đời tiếp theo Hoàng đế.

Không sai, chính là lựa chọn.

Dương Thư Thanh là trùng sinh nữ, biết được tiên cơ, tự nhiên cảm thấy mình có thể nâng Tần Vương leo lên hoàng vị.

Khương Nịnh Bảo ánh mắt có chút nheo lại.

Xem ra nàng đến mau chóng cầm tới Càn Nguyên để kết luận mạch chứng, sớm ngày chữa khỏi Hoàng đế thân thể, chỉ cần Hoàng đế không có tráng niên mất sớm, còn sinh hạ con cái, cái gì Tần Vương, Tấn Vương hết thảy không có cơ hội.

Dương Thư Thanh cũng sẽ lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng.

Nghĩ như vậy, Khương Ninh Bảo cho Đại ca Khương Cẩn viết một phong thư, miễn cho có người mượn Đại bá hôn mê sự tình làm yêu.

Lúc chiều, Diêu chương quý đưa tới một nhóm dược liệu.

Phía Tây viện tử bị Khương Ninh Bảo nhân thủ thủ đến cực kỳ chặt chẽ, ngoại nhân nghĩ dò xét tin tức cũng khó khăn.

Khương Ninh Bảo lúc này cất rượu cũng không có giữ bí mật ý tứ, ngay trước Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc thoải mái chế dược rượu, nói đến, rượu thuốc cùng hoa tửu sản xuất phối phương cũng không hiếm lạ, còn rất bình thường, chế pháp trình tự cũng cực kì đơn giản.

Lớn chừng nửa canh giờ, Khương Ninh Bảo liền làm ra mấy hũ lớn rượu thuốc phong cổ để vào hầm rượu, cất vào hầm chừng một tháng liền có thể uống.

Xuân Hỉ mười phần bình tĩnh, Xuân Nhạc được yêu thích cười khắp khuôn mặt là kinh ngạc, nàng cũng sẽ chế đơn giản một chút rượu thuốc, biết được cô nương chế rượu thuốc hiệu quả thần kỳ, còn tưởng rằng có bí quyết, bây giờ nhìn cô nương chế dược rượu biện pháp cùng trình tự không có đặc biệt gì, làm sao sản xuất ra rượu thuốc hiệu quả như vậy thần kỳ.

Xuân Nhạc trong lòng một trận hoang mang.

"Đây là cô nương năng lực đặc thù." Xuân Hỉ nghe được Xuân Nhạc không tự giác nói thầm lên tiếng, nhin không được tự hào nói.

"Cô nương thật lợi hại."

Xuân Nhạc mới chợt hiểu ra, trách không được cô nương sẽ ngay trước mặt các nàng cất rượu, nguyên lai là cô nương độc hữu năng lực, cô nương khẳng định là bị trời cao chiếu cố đại phúc khí người.

Xuân Nhạc trong lòng đối với cô nương càng thêm trung tâm, càng thêm kính sợ.

Khương Nịnh Bảo nghe được hai cái tỳ nữ, trong lòng âm thầm cười cười, Xuân Nhạc là Diêu chương quỳ nữ nhi, miệng chặt chẽ, nàng không có chút nào lo lắng nàng sẽ tiết lộ năng lực của nàng.

Chế xong vài hũ rượu thuốc, Khương Nịnh Bảo thần thanh khí sảng trở lại phòng tắm rửa thay y phục.

"Cô nương, Trương công tử thu thập hành lý rời đi Bá phủ." Xuân Hi cho cô nương ngâm một bình trà thơm, cao hứng đem vừa mới biết được tin tức cáo tri cô nương.

Vừa tắm rửa xong Khương Nịnh Bảo tóc đen tùy ý kéo lên, cả người lười biếng ngồi ở trên giường êm lạt xem tạp thư, nghe được Xuân Hi, mỉm cười.

"Trương công tử chắc là vội vã chạy trở về chuẩn bị sính lễ."

"Lại Bộ Thị Lang đích thứ nữ, Trương công tử thật sự trèo lên cành cao."

Khương Nịnh Bảo lộ ra một vòng có thâm ý khác nụ cười.

Trương Trạm tiền đồ càng là Quang Minh, trong lòng Khương lão phu nhân khẳng định càng thêm hối hận, Trương thị cái này hổ con trai của nàng con dâu đoán chừng cũng không chiếm được lợi ích.

Trương thị ngày tốt lành muốn chấm dứt.

Tối gần chạng vạng tối, Trường Ninh bá đột nhiên hôn mê tin tức không có ngăn chặn, rốt cục truyền ra ngoài.

Nếu là lúc trước, không ai sẽ chú ý một cái nho nhỏ xuống dốc Bá phủ phá sự, nhưng Trường Ninh Bá phủ vận khí tốt, nhị phòng ra một vị Tứ cô nương, đạt được Thánh thượng tứ hôn, sắp gả vào Định Quốc công phủ, trở thành Định Quốc công phu nhân, để cho người ta không chú ý cũng khó khăn.

Khương Nịnh Bảo biết được Đại bá hôn mê tin tức truyền ra ngoài, cũng không thêm để ý, Đại bá chỉ là hôn mê mấy ngày này liền sẽ tỉnh lại, chỉ là ra viện tử, trên mặt của nàng vẫn là sẽ hợp thời lộ ra một tia lo lắng.

Bá gia đột nhiên hôn mê, trong phủ hạ nhân khó tránh khỏi có chút kinh hoảng, nhưng có Khương lão phu nhân tọa trấn, Trường Ninh Bá phủ vẫn như cũ giống như quá khứ, chỉ là ban đêm đồ ăn thanh đạm một chút.

Đêm này, Trường Ninh Bá phủ đại phòng hậu viện lại lâm vào khủng hoảng cùng dày vò bên trong.

Khương Nịnh Bảo một đêm ngủ ngon.

Ngày thứ hai, Khương Nịnh Bảo nhận được Định Quốc công Tạ Hành phái người đưa tới một đại giỏ mới mẻ trái cây, trái cây bên trên còn chảy xuống giọt nước, xem xét chính là sáng sớm từ điền trang bên trong vừa hái xuống.

"Tạ Thất, đây là Quốc Công Gia chuyên môn đưa ta sao?"

Khương Nịnh Bảo nhìn thấy cái này một đại giỏ mới mẻ trái cây, trong lòng có chút hiện ngọt, nhu khuôn mặt đẹp bên trên tràn đầy kinh hi, đây chính là Quốc Công Gia lần thứ nhất đưa đồ đặc của nàng.

Chỉ là không nghĩ tới sẽ là một đại sọt mới mẻ trái cây, Quốc Công Gia thật tiếp địa khí, tặng đồ đều không giống bình thường.

Tạ Thất cung kính gật đầu.

"Đúng vậy, chủ tử còn nói, về sau mỗi ngày đều sẽ đưa cho ngài một giỏ mới mẻ trái cây." Tạ Thất chi tiết chuyển đạt Định Quốc công Tạ Hành ý tứ.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Một giỏ là kinh hỉ lớn, nhưng về sau mỗi ngày còn có một giỏ, Khương Nịnh Bảo mộng, nhịn không được tại trong đầu nhớ lại một phen cùng Quốc Công Gia ở chung chi tiết, nàng đến cùng nơi nào cho Quốc Công Gia nàng là ăn hàng ảo giác.

Mỗi ngày một đại giỏ, nàng làm sao ăn xong.

Nếu như lấy ra thưởng cho hạ nhân, đây không phải chà đạp Quốc Công Gia một phen tâm ý à.

"Tạ Thất, người trở về nói cho Quốc Công Gia, về sau không cần đưa nữa, ta một người ăn không hết, sợ lãng phí hẳn một phen tâm ý." Khương Nịnh Bảo vội vàng nói.

Tạ Thất: "..."

Xong, biến khéo thành vụng, Khương Tú tiểu thư nhìn giống như không thích những này trái cây.

Tạ Thất lo lắng bất an trở về chi tiết bẩm báo Quốc Công Gia.

Định Quốc công Tạ Hành nghe Tạ Thất hồi bẩm, lông mày phong nhíu chặt, góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuấn tú hiện lên một tia ngạc nhiên, hẳn rõ ràng cùng thoai bản bên trên xinh đẹp lang quân cách làm đồng

dạng, còn đem tiểu cô nương về sau muốn ăn trái cây đều bao hết, tiểu cô nương phản ứng làm sao cùng vị kia quan gia thiên kim không giống.

Đến cùng nơi nào ra sai?

Định Quốc công Tạ Hành nghiêm túc đem « quan gia thiên kim cùng xinh đẹp lang quân » lấy ra cẩn thận lật xem một lần.

Lần nữa xác định cách làm của hắn không sai.

Có lẽ tiểu cô nương không có ý tứ, nói chính là nói mát.

Định Quốc công Tạ Hành tự nhận tìm được nguyên nhân, phân phó Tạ Thất ngày mai tiếp tục cho tiểu cô nương đưa một giỏ trái cây.

Tạ Thất: "..."

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ ném Bá Vương phiếu thân môn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 33: "Cùng Một Chỗ Dùng Cơm Tối."

Một ngày này, Khương Ninh Bảo ở trong sân, không có đi Định Quốc công phủ, Trường Ninh Bá phủ bầu không khí có chút đê mê, nghe nói hôm qua đưa đi Thanh Thủy Tự Đại bá đến nay chưa tỉnh, cao tăng cũng tìm không ra nguyên nhân.

Đại phòng hậu viện một mảnh tình cảnh bi thảm.

Khương Ninh Bảo ngồi ở song cửa sổ cái khác thấp trên giường, đôi mắt đẹp liếc nhìn bên ngoài mang mang lục lục hạ nhân, đặc ý ăn Quốc Công Gia phái người đưa tới dâu tây, cảm giác so với mình trang tử sản xuất dâu tây hương vị càng tốt hơn.

Một bên Xuân Nhạc chính cầm kim khâu khay đan thêu hà bao, đừng nhìn Xuân Nhạc mập mập, ngón tay của nàng phi thường linh hoạt xe chỉ luồn kim, thêu ra đa dạng xinh đẹp tinh xảo.

Khương Ninh Bảo mỗi một lần nhìn liền cảm thán một lần, Xuân Nhạc nữ công thật tốt.

"Cô nương, lời đồn đại đã vụng trộm lan rộng ra ngoài." Xuân Hi đầy mặt nụ cười đi đến, cao hứng cáo tri cô nương cái tin tức tốt này.

Khương Ninh Bảo ở bên cạnh chậu đồng rửa tay, cầm mộc mạc khăn lau khô, nghe được Xuân Hi, khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, hai đầu lông mày hiện lên một tia lẳng lẹ.

"Các loại mầm móng trưởng thành đại thụ, liền nên thu hoạch trái cây."

"Cô nương, cái này lời đồn đại thật sự có tác dụng sao, Bá gia là đột nhiên hôn mê, vạn nhất thật sự tỉnh không đến làm?" Xuân Hỉ cao hứng rất nhiều, sinh ra một vẻ lo âu.

Khương Nịnh Bảo mỉm cười, chắc chắn nói: "Nếu không có gì ngoài ý muốn, Đại bá sẽ tỉnh đến."

Trong sách nữ chính Dương Thư Thanh lợi dụng Đại bá hôn mê trù hoạch vừa ra vở kịch, tính toán hãm hại 'Khương Nịnh Bảo' cùng nàng Đại ca Khương Căn, Khương Nịnh Bảo từ trong sách biết được tin tức này, liền âm thầm có mưu đồ, một mực tùy thời mà động.

Trước dùng một cái ác mộng đem Trương Trạm giật xuống nước, ly gián Khương lão phu nhân cùng Đại phu nhân Trương thị quan hệ, kỳ thật mục đích chính yếu nhất, Khương Nịnh Bảo muốn lợi dụng việc này đem Đại bá từ nàng từ hôn bên trong thu hoạch được chỗ tốt phun ra.

Ngũ muội việc hôn nhân đã định ra, Khương Nịnh Bảo không có hủy tên người âm thanh ham mê, nhưng Đại bá giẫm lên nàng thanh danh đạt được từ Ngũ phẩm công bộ viên ngoại lang chức quan nhất định phải cách chức mất.

Một cái chức quan nhàn tản, cũng là từ Ngũ phẩm chức quan.

Đại bá hôn mê, y thuật tinh xảo đại phu, cao tăng đều kiểm tra không ra nguyên nhân.

Đây là một cái cơ hội tốt vô cùng.

Đức không xứng vị, đây không phải vô cùng tốt lý do sao?

Khương Nịnh Bảo cũng không phải là quả hồng mềm, bắt đầu một mực ăn nhẩn không phát, bất quá là chờ đợi một ngày này đến thôi, Khương lão phu nhân sợ là không biết cháu gái của mình sớm đã bí mật tính toán hôm nay hết thảy.

Lúc này, kinh thành chính lạng lẽ lưu truyền một cái lời đồn đại, Trường Ninh bá đột nhiên hôn mê là bởi vì giẫm lên cháu gái thanh danh thượng vị, đức không xứng vị, thượng thiên mới có thể hạ xuống trừng phạt.

Lời đồn đại đang từ từ lên men, Trường Ninh Bá phủ Khương lão phu nhân biết được về sau, muốn đề xuống quy tắc này lời đồn đại, lại phát hiện ép không được, tựa hồ có người trong bóng tối thúc đẩy, Khương lão phu nhân một trận tức hỗn hển, lại lại không thể làm gì.

Lời đồn đại tiếp tục khuếch tán ra.

An Viễn Hầu phủ

Dương Thư Thanh nhú mày nghe được tỳ nữ Thiến Dong nói lên kinh thành lời đồn đại, trong mắt lóe lên một vòng thâm trầm, đời trước, Trường Ninh bá cũng là lúc này đột nhiên hôn mê, chỉ là về sau lại tỉnh lại.

Cũng không có gây nên chú ý.

Có thể là nàng tham gia, dẫn đến sự tình phát sinh biến hóa.

"Khương Tứ tiểu thư là cái có đại phúc khí người a." Dương Thư Thanh ý vị thâm trường lên tiếng, ánh mắt rơi xuống Thiến Bích trên thân, "Thiến Bích, người nói có đúng hay không?"

"Tiểu thư nói đúng lắm." Thiến Bích liền vội cung kính đạo, trong lòng đã sáng tỏ ý của tiểu thư.

"Đi xuống đi, nhớ kỹ đem chuyện này làm tốt." Dương Thư Thanh phất tay để Thiến Bích rời đi, các loại Thiến Bích vừa rời đi, trong phòng chỉ còn sót Thiến Dong, Dương Thư Thanh ánh mắt nặng nề nhìn thấy nàng, đột nhiên không đầu không đuôi mà hỏi.

"Thiến Dong, tìm được người rồi không?"

Thiến Dong tâm run lên, liền vội vàng gật đầu: "Mời tiểu thư yên tâm, nô tỳ phái đi người đã tìm được người rồi, còn cùng bọn hãn xuyên tốt khẩu cung."

"Rất tốt." Dương Thư Thanh hài lòng cười một tiếng.

"Còn có một chuyện, hôm nay Tạ Nhị phu nhân mang theo một vị kiều mị nữ tử đi Định Quốc công phủ tìm Tạ thế tử." Thiến Dong chần chờ một chút, nói đến một chuyện khác.

Dương Thư Thanh đôi mắt đẹp nhắm lại, giọng điệu thản nhiên nói: "Ta đã biết, người đi xuống đi." Trong thanh âm nghe không ra một tia hi vọng, thậm chí còn ẩn ẩn mang theo một tia lơ đãng.

Thiến Dong cung kính lui ra ngoài.

...

Sáng sớm hôm sau, Khương Ninh Bảo lần nữa nhận được Tạ Thất đưa tới một giỏ mới mẻ trái cây, cả người trợn tròn mắt.

"Tạ Thất, ta hôm qua không phải để người chuyển cáo Quốc Công Gia không cần lại cho sao?"

"Chủ tử phân phó tiếp tục đưa." Tạ Thất rất vô tội, chủ tử phân phó, hãn đương nhiên phải làm theo, Khương Tứ tiểu thư giống như thật sự không thích những này trái cây.

Khương Ninh Bảo: "..."

Nàng thật sâu đánh giá một chút Tạ Thất, vị này Quốc Công Gia bên người Hắc Y thân vệ, Quốc Công Gia như thế anh minh người, sẽ không không hiểu nàng ý tứ, khẳng định là Tạ Thất chuyển đạt không rõ ràng.

Tạ Thất bị Khương Tứ tiểu thư thấy sợ hãi trong lòng.

"Khương Tứ tiểu thư. . . Cái này trái cây là chủ tử tấm lòng thành, ngài liền thu cất đi."

"Lần này trái cây ta sẽ nhận lấy, Tạ Thất, người trở về nói cho Quốc Công Gia, về sau thật sự không cần lại cho trái cây, ta một người ăn không hết, được rồi, người chờ chút, ta về phòng viết phong thư, người mang về giao cho Quốc Công Gia, miễn cho người thuật lại không rõ ràng, để Quốc Công Gia hiểu lầm."

Khương Ninh Bảo nghĩ nghĩ, quyết định tự mình viết một phong thư nói rõ ràng.

Tạ Thất: "..."

Từ trên trời giáng xuống một ngum đại hắc nôi.

Hắn rõ ràng nói rất rõ ràng rất rõ ràng, là chủ tử sẽ sai ý, Tạ Thất trong lòng ủy khuất thầm nghĩ.

Một bên Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc thoáng nhìn Tạ Thất bộ dáng, nhin không được âm thầm cười trộm.

"Suýt nữa quên mất, Tạ Thất, Quốc Công Gia sao lại đột nhiên muốn đưa ta trái cây, chẳng lẽ là điền trang bên trong trái cây nhiều lắm?" Khương Ninh Bảo tò mò hỏi.

Tạ Thất sắc mặt cứng đờ.

Khương Tứ tiểu thư sao lại đột nhiên hỏi việc này, Tạ Thất không dám nói cho Khương Tứ tiểu thư, Triệu quản gia thu nạp một chút chợ búa thoại bản đưa cho Quốc Công Gia, Quốc Công Gia nhìn về sau, liền cứng nhắc cho nàng đưa trái cây, miễn cho ảnh hưởng Quốc Công Gia hình tượng.

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Khương Nịnh Bảo gặp Tạ Thất trầm mặc, phát giác được không được bình thường, lập tức để Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc rời đi, nhin không được truy vấn.

Tạ Thất gặp bốn bề vắng lặng, Khương Tứ tiểu thư một bộ suy cho cùng bộ dáng, đành phải kiên trì nói ra nguyên nhân.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Nguyên lai là Triệu quản gia nôi, nàng liền nói đi, Quốc Công Gia như vậy nghiêm túc người đứng đắn, làm sao đột nhiên đưa nàng đồ vật, nguyên lai là nhìn thoại bản.

Quốc Công Gia cũng không thể bị những này không tiết tháo thoại bản làm hư.

Khương Nịnh Bảo lòng như lửa đốt trở lại phòng, nghiêm túc cho Quốc Công Gia viết một phong thư, cố ý bỏ ra điểm độ dài giảng thuật thoại bản nguy hại, cuối cùng tại cuối cùng vẽ lên một viên ái tâm, mới hài lòng đem giấy viết thư nhét vào trong phong thư, đồng thời lấp một vò nhỏ rượu thuốc quá khứ.

Tạ Thất lo sợ bất an cầm Khương Tứ tiểu thư tin cùng rượu thuốc trở lại Định Quốc công phủ.

Định Quốc công Tạ Hành chính mặc áo đen trang phục trong sân luyện võ, cả viện tràn ngập tức sát chi khí, Hắc Y thân vệ nhóm đồn dập rời xa.

Tạ Thất các loại chủ tử luyện qua võ mới kiên trì tiến lên, cung kính giao cho chủ tử một phong thư cùng một vò rượu thuốc.

"Chủ tử, đây là Khương Tứ tiểu thư cho ngài tin cùng rượu thuốc."

Định Quốc công Tạ Hành vừa nghe đến tiểu cô nương viết thư cho hẳn, khoe miệng không tự chủ vênh lên một chút, thu liễm trên thân sát khí, áo đen trang phục phác họa ra Định Quốc công hoàn mỹ thẳng tắp đáng người, hẳn chân dài một bước, bộ pháp trầm ổn đi đến Tạ Thất trước mặt cầm qua tin mở ra.

Tin xem xét xong, Định Quốc công Tạ Hành chung quanh khí tức bỗng nhiên một mảnh đóng băng, mặt không thay đổi trở lại thư phòng, đem Triệu quản gia thu thập thoại bản cùng họa bản tất cả đều ném tới chương mộc trong rương.

Nhất là quyển kia « quan gia thiên kim cùng xinh đẹp lang quân ».

Tiểu cô nương nói rất đúng, chợ búa thoại bản đều là giả, vừa nghĩ tới mình dĩ nhiên ngu đột xuất chiếu vào thoại bản cho tiểu cô nương đưa trái cây, Định Quốc công mấp máy môi mỏng, anh tuấn cho lộ ra một tia Hách nhiên.

"Tạ Thất, đem những lời này bản ném đi."

"Nói cho Triệu quản gia, về sau đừng lại thu nạp loạn thất bát tao thoại bản."

"Từ mai, không cần lại cho Khương Tứ tiểu thư đưa trái cây."

Định Quốc công giọng điệu băng lãnh nói.

Tạ Thất đem rượu thuốc giao cho chủ tử, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng ôm lấy cây nhãn rương gỗ rời đi chủ viện, trên đường gặp đi đường mang

gió Triệu quản gia, không nói một lời đem trong tay cây nhãn rường gỗ nhét vào trong tay hắn.

"Triệu quản gia, những lời này bản đều vứt bỏ, chủ tử phân phó, để người đừng lại vợ vết loạn thất bát tao thoại bản."

Chuẩn bị không ngừng cố gắng Triệu quản gia hai mắt sắc bén nhìn chăm chăm Tạ Thất.

"Quốc Công Gia làm sao đột nhiên muốn vứt bỏ thoại bản?"

Tạ Thất một mặt vô tội nhìn qua Triệu quản gia, đương nhiên sẽ không nói ra bởi vì vì chính mình nguyên nhân, Khương Tứ tiểu thư viết một phong thư cho chủ tử, chủ tử liền quyết định đem những lời này bản vứt bỏ.

"Đây là chủ tử phân phó."

Triệu quản gia: "..."

Cuối cùng Triệu quản gia mặt ủ mày chau đem vợ vết đến bản đều vứt bỏ.

Trong thư phòng, đàn hương lượn lờ.

Định Quốc công Tạ Hành đại thủ vuốt ve tinh xảo Tiểu Tửu đàn, trong lòng ấm áp, bình tĩnh không lay động đáy mắt nổi lên một tia nhu hòa.

Cái này là tiểu cô nương tiền hắn rượu thuốc.

...

Hai ngày thời gian, lời đồn đại càng diễn càng liệt.

Cuối cùng lời đồn đại thoát ly Khương Nịnh Bảo chương khống, hướng phía một cái không hiểu thấu phương hướng phát triển, biến thành

Khương Nịnh Bảo là có đại phúc khí người, là thượng thiên phái tới cứu vớt bọn họ triều Đại Việt Chiến thần, Trường Ninh bá giẫm lên cháu gái tấn thăng từ Ngũ phẩm công bộ viên ngoại lang, đột nhiên hôn mê bất tỉnh khẳng định là thượng thiên cảnh cáo.

Khương Nịnh Bảo trợn mắt hốc mồm.

Trong hoàng cung Càn Nguyên để biết được về sau, lập tức hạ chỉ từ bỏ Trường Ninh bá từ Ngũ phẩm chức quan, hồi quy nguyên vị.

Khương lão phu nhân biết được tin tức này về sau, tức giận đến một hơi không có đi lên, ngạnh sinh sinh ngắt đi, Trường Ninh Bá phủ một trận Nhân Hoang ngựa loạn, trong sân mang thai đại đường tẩu không thể không ra mặt chủ trì cục diện.

"Cô nương, ngài thật sự là liệu sự như thần, Bá gia quả nhiên bị từ bỏ chức quan." Xuân Hỉ vui mừng hơn hở đạo, Bá gia từ Ngũ phẩm chức quan vốn là lai lịch bất chính, hiện tại hồi quy nguyên vị, Xuân Hỉ chỉ cảm thấy đại khoái nhân tâm.

Ánh nắng xuyên thấu qua Hoa Điêu cửa sổ chiếu vào, Khương Nịnh Bảo hơi nhếch khóe môi lên lên, thanh âm êm dịu uyển chuyển: "Bất quá là hồi quy nguyên vị thôi, Đại bá lại không có tổn thất gì."

Xuân Hỉ im lặng, cô nương nói nhẹ nhàng linh hoạt, Bá gia nhìn như không có tổn thất, kỳ thật thanh danh sớm mất, còn không công để cho người ta chê cười.

Cô nương không ra tay thì thôi, vừa ra tay cũng làm người ta lật người không nổi.

"Cô nương, cái này lời đồn đại truyền đi hoàn toàn thay đổi, khẳng định có người ở sau lưng thôi động, làm?" Xuân Hỉ cao hứng qua đi, một

mặt lo lắng hỏi, cô nương không hiểu thấu biến thành đại phúc khí người, tuy nói là chuyện tốt, nhưng cũng dễ dàng biến thành chuyện xấu.

Khương Nịnh Bảo nhíu lên đôi mi thanh tú, xem ra có người muốn quấy đục nước, bất quá trong nội tâm nàng có cái hoài nghi người tuyến, chỉ là không biết nàng mục đích, chỉ có thể dẫn xuống đáy lòng.

"Trước đem chuyện này buông xuống, ta đi Thọ Kim đường thăm viếng tổ mẫu."

Xuân Hỉ chỉ có thể thả lỏng trong lòng ngọn nguồn lo lắng, cùng Xuân Nhạc cùng một chỗ đi theo cô nương đi Thọ Kim đường.

Khương Nịnh Bảo vừa tới Thọ Kim đường, phát hiện Thọ Kim đường hạ nhân tại đại đường tấu dưới sự chủ trì không còn bối rối, trong lòng hơi kinh hãi, cái này đại đường tấu gả tới về sau, một mực khi người trong suốt, không dính quyền, chỉ qua cuộc sống của mình, không nghĩ tới thủ đoạn lợi hại như vậy.

Quả nhiên không thể coi thường bất luận cái gì quan gia xuất thân nữ tử.

Thọ Kim đường bên trong còn có những người khác, Ngũ muội Khương Minh Dao, đại đường ca Khương Việt, nhị đường ca Khương Trác, còn có đại phòng con thứ con cái đều tới.

Hai vị đường ca vừa nhìn thấy thân mang màu trắng nát hoa váy dài Khương Nịnh Bảo, sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái, ánh mắt uyển như dao đâm về nàng, Khương Minh Dao ánh mắt phức tạp xem xét Tứ tỷ một chút, mở ra cái khác ánh mắt.

Trường Ninh bá đột nhiên hôn mê bất tỉnh bị truyền đức không xứng vị, lại bị Thánh thượng hàng về nguyên chức quan, ở kinh thành náo loạn

một màn như thế chuyện cười lớn, khiến Trường Ninh Bá phủ rất mất mặt, cái này hai huynh đệ giận chó đánh mèo lên Khương Ninh Bảo.

Chỉ có đại đường tẩu vuốt ve một phần dưới bụng, trên gương mặt thanh tú lạnh nhạt bình tĩnh, nàng hướng Khương Ninh Bảo khẽ gật đầu, thanh âm ôn hòa.

"Tứ Muội đến xem tổ mẫu đi, tổ mẫu vừa đã tỉnh lại, chỉ là đại phu nói, tổ mẫu cảm xúc bất ổn, nghi tĩnh dưỡng chút thời gian, Tứ Muội vẫn là đừng đi quấy rầy tổ mẫu cho thỏa đáng."

Khương Ninh Bảo nhẹ nhàng thở ra, nhu khuôn mặt đẹp nổi lên hiện một vòng lo âu và quan tâm: "Tổ mẫu tỉnh lại là tốt rồi, ta vừa nhận được tin tức thời điểm, đều dọa sợ, đại đường tẩu, tổ mẫu làm sao lại đột nhiên té xỉu? ."

Đại đường tẩu thật sâu nhìn thấy một chút vị này nhỏ yếu mỹ lệ Tứ Muội, còn chưa lên tiếng, một bên Khương Việt liền một mặt cừu thị trừng mắt Khương Ninh Bảo, chằm chọc nói.

"Tổ mẫu sẽ té xỉu, còn không phải là bởi vì Tứ Muội."

Khương Ninh Bảo trên mặt vừa đúng lộ ra một tia kinh ngạc cùng ủy khuất: "Nhị đường ca, người nói lời này là có ý gì?"

"Đủ rồi, nhị đệ ngậm miệng, việc này không có quan hệ gì với Tứ Muội." Đại đường ca Khương Trác lạnh lùng trừng mắt liếc không có đầu óc nhị đệ một chút, cho dù là bọn họ huynh đệ đều giận chó đánh mèo Tứ Muội, nhưng thực tế nguyên nhân, hai anh em họ lòng dạ biết rõ.

Khương Việt hung hăng khoét một chút Khương Ninh Bảo, hậm hực ngậm miệng.

Đại phòng cái khác con thứ thứ nữ không rên một tiếng.

Khương Minh Dao trầm mặc.

Lúc này, Khương lão phu nhân tâm phúc Hồng Hạnh từ giữa phòng ra, nàng nhìn thấy trên đại sảnh thanh tú động lòng người đứng đấy Khương Nịnh Bảo lúc, ánh mắt lóe lên một cái, truyền đạt Khương lão phu nhân để đám người trở về.

Đám người đành phải rời đi, Thọ Kim đường lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Khương Nịnh Bảo trở lại viện tử, yên lặng thở dài, Trường Ninh bá hôn mê bất tỉnh, Trương thị còn đang Thanh Thủy Tự loại trừ sát khí, tổ mẫu cũng phải tĩnh dưỡng, Đại ca nên trở về một chuyến, hiện tại hẳn là đang trên đường trở về đi.

Hi vọng Đại ca bình an trở về.

"Cô nương, ngài không có sao chứ?" Xuân Nhạc cho cô nương ngậm một bình trà, quan tâm mà hỏi.

"Ta rất khỏe, chỉ là có chút nghĩ đại ca." Khương Nịnh Bảo lắc đầu, uống một chén trà, đứng dậy đến Tây Sương phòng vì Càn Nguyên để sản xuất rượu thuốc.

Hôm qua ban đêm, Quốc Công Gia âm thầm phái Tạ Thất đem Càn Nguyên để kết luận mạch chứng đưa đến trong tay nàng, đồng thời còn đưa một đồng lớn dược liệu.

Khương Nịnh Bảo nghĩ đến kết luận mạch chứng bên trên nhìn thấy mà giật mình phê chỉ thị, nhịn không được mãnh hít sâu một hơi, Càn Nguyên để cầu sinh ý chí cường đại đến khiến Khương Nịnh Bảo khiếp sợ.

Từ kết luận mạch chứng bên trên nhìn, Càn Nguyên để bệnh trạng so với nàng tưởng tượng nghiêm trọng, sợ ý một chút, lúc nào cũng có thể mất

mạng, trách không được đại thần trong triều sẽ âm thầm chỗ đứng, ai không muốn muốn tòng long chi công, chỉ cần cước thẳng, liền sẽ một bước lên trời.

"Hậu cung nữ nhân thật đáng sợ."

Khương Ninh Bảo một bên chế tác thuần thực rượu thuốc, một bên lẩm bẩm một câu, tiên hoàng hậu lúc mang thai, ngàn phòng vạn phòng, cuối cùng vẫn là trúng chiêu, Càn Nguyên đế từ nhỏ ngay tại bên bờ sinh tử bồi hồi.

Vừa vặn trong hầm rượu cất giữ mấy đàn rượu thuốc cần dùng đến, kém đến tiếp sau ôn dưỡng thân thể rượu thuốc, Khương Ninh Bảo hiện tại sản xuất chính là loại thuốc này rượu.

Hoàn thành hôm nay nhiệm vụ, Khương Ninh Bảo phái người đem Càn Nguyên đế cần dùng đến rượu thuốc đưa đến Định Quốc công phủ giao cho Định Quốc công.

Lúc chạng vạng tối, thời tiết đột biến, đột nhiên rơi ra mưa to.

Định Quốc công Tạ Hành Hiếm thấy tự mình đến nhà, Trường Ninh Bá phủ một trận oanh động.

Tĩnh dưỡng Khương lão phu nhân thăm than, may mắn còn có Tứ nha đầu.

Chỉ cần Tứ nha đầu hướng về Bá phủ, điểm này lưu ngôn phi ngữ đáng là gì.

Duy nhất khiến lão phu nhân thất vọng đau khổ chính là, đến Hầu phủ đại nha đầu lấy cớ mang thai một chuyện, chỉ phái cái nha đầu trở về thăm hỏi nàng.

Khương Ninh Bảo nhìn qua mái nhà cong hạ đứng đấy cao lớn thân ảnh, ngay trước trong viện hạ nhân trước mặt, vui vẻ nghênh đón ôm lấy cánh tay của hắn, cười nhẹ nhàng hỏi.

"Quốc Công Gia, người làm sao lúc này tới?"

Định Quốc công Tạ Hành nhìn thấy tiểu cô nương trên mặt xán lạn nụ cười, ánh mắt có chút một nhu, lời ít mà ý nhiều nói: "Vào nhà lại nói."

Khương Ninh Bảo liền tranh thủ người tới trong đại sảnh, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc rất thức thời lui ra ngoài, cả cái đại sảnh chỉ còn lại Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công Tạ Hành hai người.

"Quốc Công Gia, hiện tại không ai." Khương Ninh Bảo cho Định Quốc công rót một chén trà thơm, hai con người nhìn thấy Định Quốc công góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuấn tú, nhu khuôn mặt đẹp nổi lên hiện một tia hiếu kì.

"Hoàng Thượng uống người đưa rượu thuốc, nôn mửa miệng máu đen, thái y nói Hoàng Thượng thân thể tại chuyển biến tốt đẹp, trước mắt cần giữ bí mật, không nên công khai, người ban thưởng ban thưởng sẽ trì hoãn." Định Quốc công tiếng nói trầm thấp, trong giọng nói ẩn ẩn mang theo một vòng áy náy.

Khương Ninh Bảo hai mắt sáng lên, không làm để ý khoát tay.

"Trì hoãn liền trì hoãn, kỳ thật không có ban thưởng cũng không quan hệ, cho nên Quốc Công Gia là cố ý đến nói cho ta việc này sao?"

Định Quốc công dừng một chút: "Còn có chuyện khác."

"Chuyện gì?"

"Cùng một chỗ dùng cơm tối." Định Quốc công Tạ Hành nghiêm trang nói.

Khương Nịnh Bảo nhìn Quốc Công Gia chững chạc đàng hoàng bộ dáng, còn tưởng rằng muốn nói gì đại sự, nguyên lai là muốn cùng nàng cùng nhau ăn cơm, Khương Nịnh Bảo trên mặt lộ ra một vòng nụ cười xán lạn, liền vội vàng gật đầu: "Tốt."

Nói xong, Khương Nịnh Bảo nghĩ tới một chuyện, cả thân thể tiến đến Định Quốc công Tạ Hành bên cạnh, mặt mày cong cong hỏi: "Quốc Công Gia, người bản đều ném hết sao?"

Tiểu cô nương trên thân thân nhiên mùi thơm bay vào chóp mũi, Định Quốc công Tạ Hành toàn thân cứng ngắc, thanh âm khàn khàn trả lời.

"Ném đi."

Khương Nịnh Bảo nhìn thấy Định Quốc công toàn thân cứng ngắc, không dám loạn động bộ dáng, thối phù một tiếng cười, nhịn không được duỗi ra ngón tay chọc chọc hấn dày đặc hữu lực lồng ngực.

Một cổ tê đại cảm giác chảy xuôi toàn thân, Định Quốc công nhịp tim hụt một nhịp, bỗng nhiên đứng người lên, Khương Nịnh Bảo một trở tay không kịp, cả người đổ vào trong ngực hấn.

Khương Nịnh Bảo tiếng cười im bật mà dừng, nhịp tim như nổi trống, khuôn mặt trắng noãn đột nhiên bạo đỏ, giống như tôm luộc tử, liền cổ đều đỏ.

Nhuễn ngọc ôn hương vào lòng, Định Quốc công Tạ Hành lần này triệt để thành pho tượng.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ ném Bá Vương phiếu thân, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Đây Là Hãn Tiểu Cô Nương.

To như vậy trong đại sảnh hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có ngoài cửa sổ tí tách tiếng mưa rơi cùng lẫn nhau tiếng hít thở, ần ần có từng điểm từng điểm mập mờ khí tức lưu động.

Chóp mũi đầy là khí tức nam nhân cùng hô hấp, Khương Ninh Bảo vốn là bạo Hồng đỏ mặt đến sắp nhỏ máu, nàng đã điều giống như uốn tại Định Quốc công Tạ Hành trong ngực, ần ần có thể nghe được nam nhân gấp rút tiếng tim đập.

Không nghĩ tới lần thứ nhất ôm ấp yêu thương... Sẽ phát sinh dưới tình huống như vậy, đánh nàng một trở tay không kịp.

Khương Ninh Bảo tâm bịch nhảy loạn.

Định Quốc công Tạ Hành bị Khương Ninh Bảo cử động làm cho tâm thần rung động, cũng nhịn không được nữa duỗi ra bàn tay lớn chủ động vòng lấy tiểu cô nương vòng eo, đem tiểu cô nương chăm chú ôm vào trong ngực, nếu như nhìn kỹ, còn có thể phát hiện bàn tay của hãn hơi có chút phát run.

Đây là hãn tiểu cô nương.

Một cái tổng yêu trên chọc hãn tiểu cô nương.

Ôm tiểu cô nương mềm mại nhu nhược thân thể, Định Quốc công Tạ Hành trong lòng phát ra một tiếng thở dài thỏa mãn.

Hai ngày này tiểu cô nương không có đi Định Quốc công phủ, ban đêm chìm vào giấc ngủ thời điểm, tiểu cô nương tổng là xuất hiện ở hăn trong lúc ngủ mơ cùng hăn cùng nhau chìm vào giấc ngủ, nhưng buổi sáng tỉnh lại, bên người lại trống rỗng, chỉ có hăn một người.

Hăn lần thứ nhất cảm nhận được cô đơn tư vị, lần thứ nhất có muốn đem hôn kỳ sớm xúc động.

Hôm nay xử lý xong công sự về sau, đã là chạng vạng tối, bên ngoài còn đổ mưa to, nhưng Định Quốc công vẫn là không nhịn được mượn rượu thuốc một chuyện chủ động đến nhà nhìn tiểu cô nương.

Thân thể mỗi một chỗ đều là nam nhân nhiệt độ, hô hấp ở giữa đều là khí tức nam nhân, Quốc Công Gia lần thứ nhất chủ động ôm nàng, chủ động ôm nàng...

Khương Ninh Bảo một trái tim giống như hươu con xông loạn, phảng phất muốn nhảy ra, nàng chậm rãi vươn tay, chậm rãi, chủ động, cầm nam nhân rộng lớn ấm áp tay...

Mười ngón đan xen kia một cái chớp mắt, Khương Ninh Bảo nhịn không được nghĩ đến chấp tử chi thủ cùng tử giai lão, thân thể hơi run rẩy.

Hai người cứ như vậy không nhúc nhích ôm, lắng nghe lẫn nhau tiếng tim đập.

Ngoài cửa sổ một trận gió mát mang theo thủy khí thổi tới, trong nháy mắt đem hai người mập mờ không khí bưng bình, nhưng Khương Ninh Bảo vẫn như cũ bị Định Quốc công ôm thật chặt, không thể động đậy.

Khương Ninh Bảo nhịp tim đã khôi phục bình thường, nàng ngẩng đầu như son phấn khuôn mặt nhỏ, hai con ngươi trực câu câu nhìn qua Định Quốc công anh tuấn lạnh lẽo cứng rắn cho, mắt sắc phát hiện lỗi tai của hắc nhiệm lên một vòng đỏ ửng, cố giả bộ trấn định trêu chọc một câu: "Quốc Công Gia, người ôm thật chặt, còn có, lỗi tai của người đỏ lên."

"Ân."

Định Quốc công Tạ Hành cúi đầu nhìn chăm chú tiểu cô nương, đáy mắt hiển hiện một vòng nụ cười thản nhiên, lớn tay lại không có buông ra, tiểu cô nương thân thể mềm mại nhu nhược, hắc không nỡ buông ra.

Khương Ninh Bảo trừng to mắt, trong mắt tràn đầy lên án: "Quốc Công Gia, người xấu đi, có phải là nhìn không đứng đắn thoải bản?" Dĩ vãng đều là Quốc Công Gia đều là bị nàng trêu chọc một cái, hiện tại giống như ngược lại.

Khương Ninh Bảo mộng.

"Theo người học." Trong mộng tiểu cô nương một mực tại trêu chọc hắc, Định Quốc công quyết định tại trong hiện thực phản trêu chọc trở về, nắm giữ chủ động cảm giác phi thường mỹ diệu.

Trách không được tiểu cô nương luôn yêu thích trêu chọc hắc.

Định Quốc công ở trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Định Quốc công Tạ Hành đột nhiên xuất hiện một mũi tên, Khương Ninh Bảo cả người đều kinh hãi, sau khi hết khiếp sợ, nàng đặc ý, đáy mắt hiện lên một vòng giảo hoạt, lấy dũng khí, nhón chân lên đột nhiên tại hắc trên mặt anh tuấn mổ một cái.

"Còn dám học sao?"

Tiểu cô nương hai con người sáng tỏ vô cùng, rực rỡ như sao, trong mắt tràn đầy giáo hoạt cùng khiêu khích, trong nháy mắt đó mềm mại ướt át, gọi Định Quốc công Tạ Hành trong lòng như nhũn ra, cúi đầu xuống, tại mái tóc của nàng ở giữa nhẹ nhàng in lên một hôn.

"Không dám."

Định Quốc công thanh âm trầm thấp ngậm cầm.

Nàng bị hôn... Hôn mái tóc.

Tuy nói không phải gương mặt, nhưng cũng là một nụ hôn.

Khương Nịnh Bảo nhịp tim lần nữa bất tranh khí nhảy tung, trên mặt thật vất vả tiêu tán đỏ ửng lần nữa nâng lên, giống như chân trời điểm lệ nhất Thái Hà.

Lúc này, đại sảnh đột nhiên xông tới một cái vóc người thon dài nam tử tuấn mỹ, nương theo lấy một đạo ôn nhuận âm thanh trong trẻo.

"Nịnh Bảo, ca trở về."

Các loại nam tử tuấn mỹ tiến đến, lại nhìn thấy một nam một nữ ôm một màn, nữ cho rõ ràng là muội muội của hãn Nịnh Bảo, Khương Căn cả người đều nổ.

"Nịnh Bảo, người... Người... Hãn là ai?"

Khương Nịnh Bảo hiển nhiên không ngờ tới Đại ca sẽ ở thời điểm này trở về, còn xâm nhập đại sảnh, ngoài cửa không phải có người trông coi sao, tại sao không ai thông truyền một tiếng.

Nghĩ đến mình đang cùng Định Quốc công ôm cùng một chỗ, Khương Nịnh Bảo cả người đều cứng lại rồi, đầy đỏ mặt lên, lần này không phải xấu hổ, mà là xấu hổ.

"Ca, người trở về." Khương Ninh Bảo lần này có chút tùy tiện rời đi Định Quốc công ôm ấp, giả bộ bình tĩnh hưởng Đại ca lộ ra một vòng nụ cười xán lạn.

Trong tươi cười tràn đầy vui vẻ.

Khương Căn xuyên một thân trường bào màu lam nhạt, trên thân mang theo nhàn nhạt thủy khí, xem kỹ ánh mắt định tại mới vừa cùng muội muội ôm nhau trên thân nam nhân, nam người thân hình cao lớn, khuôn mặt anh tuấn kiên cường, ánh mắt lạnh lẽo lẫm liệt, ẩn ẩn có kinh khủng sát khí tràn ngập, khí thế trên người sắc bén như tức đem ra khỏi vỏ lưỡi dao, khiến cho người nhìn mà phát khiếp.

Đây là một cái không đơn giản nam nhân.

Khương Căn một trận tim đập nhanh, nhin không được nghĩ đến muội muội Ninh Bảo ở trong thư nhắc lên Định Quốc công, hấn ánh mắt rơi vào nam nhân trên cổ tay một chuỗi tử đàn phật châu vòng tay, hấn là trước mắt vị này khí thế ép người nam nhân chính là muội muội trong thư xách vị hôn phu, vị kia chiến công hiển hách, danh chấn thiên hạ Định Quốc công.

"Các hạ thế nhưng là Định Quốc công?"

Định Quốc công Tạ Hành Đạm Đạm gật đầu, kiệt lực thu liễm khí thế trên người cùng sát khí, cái này là tiểu cô nương đích thân ca ca, về sau cũng là hấn Đại cữu ca.

"Ca, Quốc Công Gia là vị hôn phu của ta, chúng ta là thánh chỉ tứ hôn." Khương Ninh Bảo lôi kéo Định Quốc công tay, mỉm cười nói, nhu khuôn mặt đẹp bên trên tràn đầy vui sướng khí tức.

Thánh chỉ tứ hôn, mừng một tháng năm liền thành thân, tất cả bọn hấn vừa mới ôm cũng không khác người.

Biết sơ lược muội muội Khương Căn xem hiểu muội muội ánh mắt, một trận lòng khó chịu.

Muội lớn không khỏi ca.

Định Quốc công Tạ Hành khí thế trên người cùng sát khí, ẩn ẩn mang theo một cỗ cảm giác áp bách mạnh mẽ, Nịnh Bảo dĩ nhiên tùy tiện tiếp cận, còn sắc mặt hồng nhuận như thường, xem ra muội muội không có lừa hấn.

Nàng thật sự không nhận Định Quốc công sát khí ảnh hưởng.

Khương Căn đối với lần này phi thường tự hào, muội muội của nàng là đặc thù, là không giống bình thường.

Nhưng nghĩ đến vừa mới hai người ôm cùng một chỗ hình tượng, Khương Căn trong lòng lập tức không thoải mái, nhất là hiện tại muội muội còn chủ động lôi kéo Định Quốc công tay, muội muội thật sự bị Định Quốc công cướp đi.

Khương Căn trong lòng hơi đau đau.

Nghĩ đến về sau muội muội bị ủy khuất, làm ca ca không cách nào cho muội muội chỗ dựa, đòi công đạo, lại nhịn không được buồn từ đó tới.

Khương Căn trong lòng chua, trong lòng khổ, nhưng trên mặt nhưng không có hiển lộ ra, bình tĩnh hướng Định Quốc công chấp tay hành lễ.

"Xin chào Quốc Công Gia!"

Định Quốc công nhạt tiếng nói, lạnh như băng giọng điệu mang theo một vòng thân cận: "Về sau là người một nhà, không cần đa lễ."

"Nịnh Bảo còn chưa gả cho Quốc Công Gia, lễ không thể bỏ."

Khương Căn trên khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra nụ cười, hẳn nghe được Quốc Công Gia trong lời nói thân cận, vị này tương lai muội phu tuy nói quyền cao chức trọng, nhưng lấy Định Quốc công nhân phẩm, chắc chắn sẽ không giống Tạ thế tử như vậy, dĩ nhiên từ hôn hủy muội muội thanh danh.

Bây giờ Ninh Bảo còn chưa gả đi, nên có lễ tiết, Khương Căn sẽ không coi nhẹ.

Duy nhất khiến Khương Căn xoắn xuýt chính là, Định Quốc công là Ninh Bảo trước vị hôn phu dưỡng phụ, Tạ thế tử nghe nói còn cùng An Viễn Hầu đích trưởng nữ đã đính hôn sự tình.

Định Quốc công Tạ Hành: "..."

"Ca, bên ngoài hạ mưa lớn như vậy, người làm sao lúc này gấp trở về." Cao hứng qua đi, Khương Ninh Bảo nhíu lên đôi mi thanh tú, một mặt không đồng ý nhìn qua Đại ca.

Vạn trên đường đi xảy ra chuyện, nàng làm sao bây giờ.

Nghe được muội muội trong lời nói quan tâm, Khương Căn trong lòng ấm áp, hướng muội muội Ôn Nhu cười một tiếng: "Ca tâm lý nắm chắc, Ninh Bảo không cần lo lắng ca."

Khương Ninh Bảo cũng biết Đại ca đã tuổi tròn mười tám, làm việc từ trước đến nay ổn trọng, nhưng nàng vẫn là không nhịn được lo lắng, cổ đại không thể so với hiện đại, trời mưa xuống đường trượt, dễ dàng xảy ra chuyện.

"Về sau không cho phép tại ngày mưa đi đường." Khương Ninh Bảo nhìn hẳn chăm chăm.

Khương Căn gặp muội muội trừng hẳn, liền vội vàng gật đầu: "Ca cam đoan không có lần sau."

Khương Ninh Bảo cái này mới lộ ra nụ cười, buông ra Quốc Công Gia tay, đi đến bàn trà bên cạnh, tự mình cho nàng Đại ca đổ một chiếc trà nóng đưa cho hắn: "Ca, uống chén trà nóng ủ ấm thân thể."

"Cảm ơn Ninh Bảo."

Khương Căn cười tiếp nhận chén trà uống một hơi cạn sạch, một chén trà nóng vào bụng, cảm giác toàn thân khí lạnh tán đi không ít, vẫn là Ninh Bảo đau lòng ca ca.

Định Quốc công Tạ Hành ở một bên trầm mặc nhìn xem, ánh mắt một mực rơi vào tiểu cô nương trên thân, ánh mắt thả nhu.

Sắc trời dần dần tối xuống, bên ngoài còn đang rơi xuống mưa to, Khương Ninh Bảo đem trong đại sảnh Hồng Chúc nhóm lửa, cả cái đại sảnh trong nháy mắt sáng lên.

Lúc này, bên ngoài vang lên Xuân Hi thanh âm.

"Quốc Công Gia, Tam thiếu gia, cô nương, bữa tối tốt."

"Mang thức ăn lên đi." Khương Ninh Bảo ấm giọng phân phó, nói xong, nàng quay đầu nhìn xem nàng Đại ca, hướng hắn vẫy vẫy tay, "Ca, người trở về vừa vặn, chúng ta cùng một chỗ dùng cơm tối."

Khương Căn: "..."

Trừ Ninh Bảo, ai có thể cùng Định Quốc công ngồi cùng bàn ăn cơm, Khương Căn u oán nhìn thấy muội muội một chút, Khương Ninh Bảo hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, nàng hướng Đại ca không có ý tứ cười một tiếng, để hạ nhân tăng thêm một trương bàn ăn.

Gã sai vật bưng thức ăn nối đuôi nhau mà vào.

Cơm tối là trong sân phòng bếp nhỏ đầu bếp làm, đồ ăn phong phú, phối hợp ăn chay mặn thoả đáng, tinh xảo ngon miệng, hương khí bốn phía.

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công ngồi cùng một chỗ, hai người thân thân mật mật dùng bữa, thỉnh thoảng còn nghe được Khương Ninh Bảo làm nũng để Định Quốc công gấp thức ăn thanh âm, Khương Căn cái này vừa trở về Đại ca lại lẻ loi trợ trợ ngồi một mình ở một trương trên bàn cơm ăn cơm, còn bị cách đó không xa muội muội cùng tương lai muội phu huyền một mặt.

Mỹ vị trước mắt, Khương Căn lại vị như nhai sáp nển.

Nhìn tốt không đáng thương.

Định Quốc công Tạ Hành trong lòng mười phần vui vẻ, cái này là tiêu cô nương cùng hẳn tại một trương trên bàn cơm ăn cơm, còn tương lai Đại cữu ca, sớm bị Định Quốc công không để ý đến cái triệt để.

Ăn xong cơm tối, trời đã tối, Khương Ninh Bảo duyên dáng yêu kiều đứng tại treo đầy đèn lồng mái nhà cong dưới, lưu luyến không rời đưa tiễn Định Quốc công Tạ Hành về sau, còn y nguyên đứng tại chỗ bất động, một bên Khương Căn chua chua mở miệng: "Ninh Bảo, bên ngoài tối như mực, Quốc Công Gia thân ảnh đều không thấy được, người còn đứng lấy nhìn cái gì, nên trở về phòng."

Khương Ninh Bảo sắc mặt hơi đỏ lên, xấu hổ trừng Đại ca một chút, quay người trở về phòng, Đại ca Khương Căn trong lòng âm thầm buồn cười, thân nhiên cùng theo vào, thẳng ngồi trên ghế đồ chén trà nhỏ nhấp một ngụm, ánh nến chiếu rọi ra hẳn tuần mỹ bên mặt.

Xuân Hi cho Tam thiếu gia dâng trà nước trái cây, liền cùng Xuân Nhạc lui sang một bên.

Khương Ninh Bảo như dĩ vãng đồng dạng ngồi ở bên cạnh đại ca, cùng Đại ca Khương Căn nói những ngày này chuyện phát sinh, Khương Căn nghiêm túc chuyên chú sau khi nghe xong, trên khuôn mặt tuấn mỹ hiện lên một vòng thâm trầm.

"Ninh Bảo, người làm tốt, chúng ta nhị phòng mặc dù chỉ còn lại chúng ta huynh muội, nhưng cũng không phải dễ khi dễ, chờ ca năm nay thi đậu Cử nhân, năm sau lại tham gia thi hội, nếu như thi đậu cống sĩ, chúng ta nhị phòng liền đứng lên, về sau không cần lại nhìn đại phòng sắc mặt."

"Hừm, ta tin tưởng ca ca." Khương Ninh Bảo mỉm cười gật đầu.

Trong sách Khương Căn tại Dương Thư Thanh đời trước bị Thánh thượng khâm điểm vì Thám Hoa lang , nhưng đáng tiếc tại Dương Thư Thanh sau khi sống lại, nàng Đại ca bị người mưu hại hãm hại rơi xuống tàn tật, không cách nào lại tham gia khoa cử.

Khương Ninh Bảo ấn tượng sâu nhất chính là Dương Thư Thanh khi biết Đại ca rơi xuống tàn tật về sau, nói một câu nói: "Khương Căn đáng tiếc, nếu như không có Khương Ninh Bảo cái này ác độc muội muội, hẳn nên cùng đời trước đồng dạng trở thành người người xưng tán Thám Hoa lang."

Khương Ninh Bảo nhìn thấy câu này thời điểm, trong lòng cười lạnh, nếu như không có Dương Thư Thanh trùng sinh tham gia, 'Khương Ninh Bảo' cùng Khương Căn vận mệnh há sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Thật sự là mèo khóc con chuột giả từ bi.

Khương Căn gặp muội muội như thế tin tưởng hẳn, trong lòng một trận cao hứng, càng thêm quyết định muốn tại năm nay thi Hương nhất cử thi đậu Cử nhân, nhưng nghĩ đến trong phủ loạn thất bát tao sự tình, nhịn không được lo lắng căn dặn: "Ninh Bảo, Đại bá hôn mê bị hàng chức quan

sự tình, còn có phật kinh một chuyện, Đại bá nương sau khi trở về khẳng định có bỏ qua cho người hay không, người cần thận chút, đừng mắc lừa."

Kỳ thật Khương Ninh Bảo so Khương Căn trong tưởng tượng muốn thông minh, nhưng ở Khương Căn người ca ca này trong lòng, Ninh Bảo vẫn là cái kia mềm mại nhu nhược, cần che chở muội muội.

"Ca, chỉ cần Đại bá nương tại ta xuất giá trước đều về không được, liền làm không ra a thiêu thân." Khương Ninh Bảo đáy mắt xẹt qua một chút ánh sáng, Trương thị tại Thanh Thủy Tự mọi cử động tại nàng trong khống chế.

Hiện tại còn thêm cái trước hôn mê bất tỉnh Đại bá.

"Chủ ý này hay."

Khương Căn mỉm cười, nhìn về phía Ninh Bảo ánh mắt mang theo một vòng vui mừng, xem ra trải qua một số việc, muội muội rốt cục trưởng thành, chỉ cần Trương thị không trong phủ, xác thực không đủ gây sợ, muội muội có Định Quốc công che chở, trong viện còn có nhiều như vậy trung tâm nhân thủ, muốn lợi dụng sơ hở thiết kế hãm hại Ninh Bảo muôn vàn khó khăn.

Tổ mẫu là cái lợi ích trên hết người, chỉ cần Ninh Bảo một ngày là Định Quốc công vị hôn thê, tổ mẫu dù là không thích muội muội, cũng sẽ che chở, huynh muội bọn họ muốn phòng người chỉ có đại phòng.

"Ca, ta suýt nữa quên mất, người viện tử còn có Đại bá nương đưa mấy cái thông phòng tỳ nữ, cần thận đừng bị người mưu hại." Khương Ninh Bảo bỗng nhiên nhớ tới việc này, nhin không được một trận ảo não, sớm biết Đại ca nhanh như vậy trở về, nàng tìm cái lý do đem Đại ca trong viện mấy cái kia có ý khác tỳ nữ đuổi rơi.

Khương Căn nhìn không được cười lên, gõ nhẹ một cái muội muội đầu: "Nịnh Bảo, người quá coi thường ca, ca của người là dễ dàng như vậy bị người mưu hại sao?"

"Ta đây là lo lắng." Khương Nịnh Bảo im lặng trừng anh của nàng một chút.

"Tốt, thời điểm không còn sớm, ta đi trước Thọ Kim đường thăm hỏi một chút tổ mẫu." Khương Căn uống một ngụm trà, đứng người lên liền muốn rời khỏi, Khương Nịnh Bảo vội vàng đưa mấy cái gã sai vặt cho Đại ca.

Các loại Đại ca Khương Căn rời đi, Khương Nịnh Bảo trở lại phòng, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc vội vàng gọi người đưa tới nước nóng, tắm rửa qua đi, Khương Nịnh Bảo nằm tại mềm mại trên giường lớn, thật lâu không vào ngủ, chỉ cần nhắm mắt lại, trong đầu của nàng liền không tự chủ được hiện ra mình bị Quốc Công Gia ôm vào trong ngực một màn, chớp mũi tựa hồ còn quanh quẩn lấy Quốc Công Gia khí tức trên thân.

Đêm nay, Định Quốc công Tạ Hành một đêm ngủ ngon, Khương Nịnh Bảo lại Hiếm thấy mất ngủ.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ ném Bá Vương phiếu thân môn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Đây Chính Là Vạch Trần Dương Thư Thanh Một Thân Phận Khác Thời Cơ Tốt.

Sáng sớm hôm sau, trời đã sáng choang, ngoài cửa sổ đầu có Tước Nhi tại đầu cành gọi, tươi đẹp xuân quang xuyên thấu qua cửa sổ quan tài chiếu vào phòng đến, thêm mấy sợi Ôn Noãn.

Khương Ninh Bảo vừa tỉnh dậy còn có chút mơ mơ màng màng, nhưng vừa nghe đến bên ngoài thanh âm, lập tức tỉnh lại, tùy ý cầm cọng mang đem mái tóc trói lại, hất lên áo ngoài xuống giường, tối hôm qua mất ngủ, mãi cho đến nửa đêm mới ngủ thật say.

"Mưa rất cục tạnh." Khương Ninh Bảo nhìn qua bên ngoài xuyên thấu vào xuân quang, tâm tình rất tốt, hôm nay lại là cái thời tiết tốt, chính có thể hô Đại ca cùng đi ra đi dạo phố.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nghe được bên trong động tĩnh, Xuân Hỉ lập tức bưng đồ rửa mặt đi đến.

"Cô nương, ngài rất cục tĩnh lại, Tam thiếu gia đang chờ ngài ăn đồ ăn sáng đâu." Xuân Hỉ thả chậu đồng đặt ở thấp trên kệ, vội vàng đi qua chỉnh lý giường chiếu.

"Xuân Hỉ, anh ta lúc nào tới được?" Khương Ninh Bảo một bên rửa mặt vừa nói.

"Tam thiếu gia trời vừa sáng lại tới."

"Sớm như vậy?"

Khương Ninh Bảo khấp khuôn mặt là kinh ngạc, Đại ca hôm qua đuổi đến cả ngày đường mới trở lại trong phủ, sáng nay bên trên còn như thể sáng sớm, thể cốt làm sao chịu nổi, xem ra cần phải đi trong hầm rượu cầm vài hũ dưỡng sinh rượu thuốc cho Đại ca bồi bổ thân thể mới được.

"Cô nương, Tam thiếu gia nhớ cô nương ngài nhường rượu đâu, trước kia tới liền đi hầm rượu cầm hai vò nhỏ rượu tại bên ngoài trong đình uống rượu." Xuân Hỉ đem giường chiếu chỉnh lý tốt về sau, đi đến cô nương bên người che miệng cười nói.

Khương Ninh Bảo: "..."

Rửa mặt xong, Khương Ninh Bảo đổi lại một thân hạnh sắc váy dài, chải cái đơn giản búi tóc, trên đầu nghiêng đâm một chi khảm nạm hồng ngọc cây trâm, tô điểm mấy đóa trâm hoa, bên hông buộc hai khối hoàn bội, tùy ý đi lại mấy lần, hoàn bội va chạm, phát ra thanh thúy êm tai đình dương vang.

Nhìn qua trong gương đồng nhỏ yếu mỹ lệ nữ tử, Khương Ninh Bảo nghĩ nghĩ, lại từ đồ trang sức trong hộp xuất ra hai con hồng ngọc vòng tay mang theo trắng nõn trên cổ tay, mới đi ra khỏi cửa phòng.

"Xuân Hỉ, đi thôi, đừng để anh ta đợi lâu."

Xuân Hỉ mỗi lần nhìn thấy cô nương đi ra ngoài đơn giản trang phục, đều sẽ kinh diễm không thôi, quả nhiên người thoải mái chất tốt, làm sao mặc đều làm người cảnh đẹp ý vui.

Trường Ninh Bá phủ Tây Viện khá lớn, trong viện có cái tinh xảo bát giác đình nghỉ mát, khi nhàn hạ, Khương Ninh Bảo cũng thích tại trong lương đình thưởng phong cảnh, chỉ là trong viện hạ nhân chỉ còn lại Xuân Hỉ một cái về sau, nàng liền rất lâu không có đi qua đình nghỉ mát.

Trong lương đình, ngồi một vị khuôn mặt tuấn mỹ áo lam nam tử, đứng phía sau hai cái ghế sai vặt, nam tử tại hải lòng thưởng thức rượu, cuối mùa xuân Triều Dương chiếu ở trên người hắn, giống như dát lên một tầng màu vàng nhạt kim quang.

Nhìn thấy cách đó không xa chậm rãi đi tới mỹ lệ nữ tử, trong lương đình áo lam nam tử lộ ra một vòng nụ cười ôn nhu.

Tối hôm qua, áo lam nam tử cũng chính là Khương Ninh Bảo Đại ca Khương Cần hỏi thăm gã sai vặt liên quan tới muội muội một số việc, mới hiểu muội muội tại hắn không trong phủ mấy ngày này, náo ra nhiều chuyện như vậy.

Đại bộ phận Ninh Bảo đều không có ở lui tới trong thư đề cập.

Ninh Bảo vò đã mẹ không sợ rơi cử động khiến Khương Cần đau đầu sau khi, trong lòng tràn đầy đau lòng, Tạ thế tử tử hôn, Đại bá cùng Đại bá nương trở mặt, Đại bá nương còn nhớ thương muội muội đồ cưới, tổ mẫu thờ ơ lạnh nhạt, hắn người ca ca này ở xa Thanh Sơn thư viện, ngoài tâm tay với, hết thảy đều cần nhờ Ninh Bảo chính mình.

Trách không được Ninh Bảo biến hóa lớn như vậy.

Khi còn bé muội muội rất hung tàn, nhưng ở mẫu thân dạy bảo dưới, biến thành nhu nhu nhược nhược tiểu thư khuê các, thu hồi tất cả răng nanh, bây giờ lại lần nữa phóng thích ra ngoài.

Thật không biết là tốt là xấu.

Duy nhất may mắn chính là, Ninh Bảo vị hôn phu là Định Quốc công, nếu như là những người khác, Khương Cần không khỏi muốn lo lắng muội muội về sau sẽ bị nhà chồng ghét bỏ.

Một trận hoàn bội đình đương vang, Khương Ninh Bảo mang theo hai cái tỳ nữ mười bạc mà lên, bước vào đình nghỉ mát ngồi ở Khương Cẩn bên người, liếc qua rượu trên bàn cái bình, mặt mày cong cong, mím môi cười nói.

"Ca, ta cố ý cùng người dùng đồ ăn sáng, người cảm giác không cảm động?"

"Cảm động, làm sao không cảm động." Khương Cẩn thu hồi suy nghĩ, cứng chiều đưa tay vuốt một cái nàng mũi thon, phân phó gã sai vặt gọi phòng bếp nhỏ đem đồ ăn sáng bưng tới.

"Ca, hôm nay khí trời tốt, theo giúp ta ra đi dạo phố đi, chúng ta rất lâu không có cùng đi ra chơi." Khương Ninh Bảo trong mắt xẹt qua một vòng hoài niệm.

"Tốt, ca lần này sẽ ở nhà đợi bảy ngày." Khương Cẩn đồng ý, nhớ tới khi còn bé hai người bọn họ huynh muội thường xuyên giấu diếm cha mẹ vụng trộm đi bên ngoài chơi, khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười ôn nhu.

Từ khi cha mẹ gặp nạn về sau, một mực đợi trong phủ giữ đạo hiếu, không còn có từng đi ra ngoài.

Lần này vừa vặn nhiều bồi bồi Ninh Bảo.

Về phần đi Thanh Thủy Tự thăm hỏi Đại bá cùng Đại bá nương không tốn bao nhiêu thời gian.

Khương Ninh Bảo khắp khuôn mặt là thần sắc cao hứng, Đại ca có bảy ngày nhàn rỗi thời gian, có thể cùng Đại ca cùng đi ra chơi, một tháng sau, nàng liền muốn xuất giá, về sau cùng Đại ca sợ là không có thời gian gặp mặt.

"Ca, ta gần nhất nhường rất nhiều rượu, hồi thư viện thời điểm nhớ kỹ mang lên vài hũ, đọc sách mệt mỏi, liền uống chút dưỡng sinh rượu thư giãn một tí, người biết, ta nhường rượu đối với thân thể vô cùng tốt."

Khương Ninh Bảo quan tâm nói.

Khương Căn mỉm cười gật đầu đồng ý, trong lòng ủ ấm, nghĩ đến mình sáng nay đến trong hầm rượu nhìn thấy tràn đầy bình rượu, hẳn nhin không được trêu ghẹo một câu, "Ninh Bảo, ta sáng nay nhìn thấy trong hầm rượu chất đầy bình rượu, người chừng nào thì như vậy chăm chỉ?"

Muội muội tuy nói có một tay thần kỳ cất rượu tay nghề, nhưng nàng cực ít cất rượu.

Hầm rượu lớn như vậy, mỗi lần đều trống rỗng, chỉ có hơn mười cái bình rượu.

"Ta từ nhỏ chính là cái chăm chỉ cô nương, trong hầm rượu rượu vẫn luôn không từng đứt đoạn." Khương Ninh Bảo lạnh nhạt tự nhiên nói, một mặt lễ thẳng khí hùng.

"Đúng vậy a, chăm chỉ tiểu cô nương." Khương Căn buồn cười vuốt một cái nàng mũi thon.

Muội muội so dĩ vãng hoạt bát rất nhiều, ân, da mặt cũng càng tăng thêm chút, cha mẹ tại thời điểm, trong hầm rượu rượu tiêu hao cực nhanh, mỗi lần đều muốn kéo tới chỉ còn lại một vò muội muội mới có thể tồn một ngày nhường tốt mấy vò rượu đặt ở trong hầm rượu.

Cái này lười nhác tính tình còn không biết xấu hổ nói mình là một chăm chỉ cô nương.

Lúc này, phòng bếp hạ nhân đem đồ ăn sáng đã bung lên, rất phong phú điểm tâm, hai huynh muội dùng qua điểm tâm về sau, đi Thọ Kim

đường nhìn nhìn một cái Khương lão phu nhân liền cùng nhau ra phủ.

Kinh thành đường đi rất náo nhiệt phồn hoa.

Khương Nịnh Bảo kéo Đại ca tay trên đường xuyên qua, thỉnh thoảng mua chút tinh xảo đồ chơi nhỏ, thần sắc có chút vui vẻ, sau lưng có một đám hộ vệ ẩn từ một nơi bí mật gần đó bảo vệ bọn hắn.

Hai người nam tuấn, nữ vẻ đẹp, tại trên đường cái chính là một đạo chói mắt phong cảnh.

Từ khi tham gia qua Thụy Vương phi ngắm hoa yến hội, rất nhiều người đều biết Khương Nịnh Bảo, dung mạo của nàng khí chất quá có nhận ra độ, bây giờ gặp nàng tại trên đường cái thân mật kéo một cái tuấn đẹp cánh tay của nam tử, đồn dập chấn kinh đến trừng to mắt.

Khương Tứ tiểu thư không phải Định Quốc công vị hôn thê sao, làm sao dám tại trên đường cái cùng những khác nam tử như vậy thân mật, cái này Khương Tứ tiểu thư lá gan thật to lớn.

Rất nhanh tin tức này truyền ra ngoài.

Tất cả mọi người biết Khương Tứ tiểu thư tại cùng một vị nam tử xa lạ thân mật dạo phố, tin tức truyền đến Trường Ninh Bá phủ, tại tỉnh dưỡng Khương lão phu nhân khóe miệng giật một cái.

Hôm qua tam tôn tử từ thư viện chạy về, nghĩ cũng biết hôm nay cùng Tứ nha đầu dạo phố người là ai, trong lòng Khương lão phu nhân lại rất không vui, gọi tới Hồng Hạnh.

"Hồng Hạnh, tranh thủ thời gian phái người ra ngoài bác bỏ tin đồn."

Miễn cho đến lúc đó có người thừa cơ hướng Tứ nha đầu trên thân giới nước bẩn, nghĩ đến Tứ nha đầu cùng Định Quốc công hôn sự, Khương

lão phu nhân trên mặt hiển hiện một vòng lăng lệ.

"Vâng, lão phu nhân."

Hồng Hạnh vội vàng gọi người ra bên ngoài thả ra cái gọi là nam tử xa lạ là Khương Tứ tiểu thư đích thân ca ca tin tức.

Lúc này, Khương Ninh Bảo cùng Đại ca Khương Căn đi dạo hơn nửa canh giờ, liền đi Tấn Giang quán trà nghỉ ngơi một chút, uống chút hoa nhưỡng thư giãn một tí, ai ngờ lại tại quán trà cổng ngoài ý muốn gặp được Phó Uyển Ninh xe ngựa, Khương Ninh Bảo hai mắt hơi sáng, liếc qua bên người Đại ca, trong lòng mừng thầm, đây thật là duyên phận.

"Uyển Ninh, thật là đúng dịp a, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được người." Khương Ninh Bảo giơ lên nụ cười, hướng Phó Uyển Ninh chào hỏi, trong thanh âm lộ ra một vòng kính hi.

"Là người a, Ninh Bảo, người hôm nay cũng ra."

Thân mang một bộ màu tím nhạt váy dài Phó Uyển Ninh vừa xuống xe ngựa liền nghe đến một đạo quen thuộc giọng nữ, nhìn lại, nguyên lai là Ninh Bảo, mỹ lệ trên khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi lộ ra một vòng nụ cười hiền hòa.

Chỉ là ánh mắt khi nhìn đến nàng thân mật kéo lại một vị lạ lẫm nam tử tuần mỹ lúc, sững sốt một chút, Ninh Bảo cùng Định Quốc công đã đính hôn, làm sao còn cùng nam nhân khác như vậy thân mật.

"Ca, vị cô nương này gọi Phó Uyển Ninh, nàng là Tả tướng đích cháu gái ruột, là ta tại Thụy Vương phi ngắm hoa yến nhận biết một vị rất tốt tỷ muội, uyển Ninh, cái này là anh ta Khương Căn, ruột thịt ca ca." Khương Ninh Bảo hướng Đại ca hoạt bát hơi chớp mắt, cười nhẹ nhàng cho hai người giới thiệu.

Khương Cẩn im lặng xem xét muội muội một chút, xem như nhìn không hiểu ám hiệu của nàng, lễ phép hướng Phó Uyển Ninh mỉm cười: "Giao cô nương." Giao cô nương ánh mắt trong trẻo, khí độ thông dong, âm thầm gật đầu, đối với muội muội giao tử muội ẩn tượng đầu tiên cũng không tệ lắm.

Phó Uyển Ninh không nghĩ tới Ninh Bảo bên người nam tử tuần mỹ lại là nàng thân đại ca, trên mặt xinh đẹp hiện lên một tia thẹn thùng, tự nhiên hào phóng lộ ra nụ cười hô một tiếng: "Khương đại ca."

"Ca, uyển Ninh, bên ngoài nhiều người, chúng ta đến quán trà trong bao sương nói chuyện." Khương Ninh Bảo gặp không ít người ánh mắt tụ ở bên cạnh họ, nhin không được nói.

Phó Uyển Ninh mỉm cười gật đầu, cùng Khương Ninh Bảo huynh muội cùng nhau tiến vào Tấn Giang quán trà, trong quán trà uống trà thưởng thức rượu người có không ít là nhìn qua Khương Ninh Bảo dung mạo, bây giờ nhìn nàng kéo một cái lạ lắm nam tử tuần mỹ cánh tay cùng Tả tướng nhà giao cô nương tiến đến, ánh mắt ẩn ẩn mang một tia vi diệu.

Nửa canh giờ trước, Tạ thế tử cùng một vị Thư công tử cũng tới Tấn Giang quán trà.

Tấn Giang quán trà chưởng quỹ nhìn thấy chủ tử tới, liền vội vàng tiến lên chào hỏi, chuẩn bị đem người tới tầng hai chuyên môn bao sương, tầng hai lại đi ra một cao một thấp hai vị cầm bào nam tử.

Dáng người cao anh tuấn tuấn mỹ thanh lãnh nam tử rõ ràng là Khương Ninh Bảo trước vị hôn phu Tạ Cảnh Dực, hấn đứng bên người tên nam tử lùn môi hồng răng trắng, tướng mạo có chút tuấn tiểu, còn mang có một tia son phấn khí.

Tên nam tử lùn gọi Thư Dương, lai lịch có chút thần bí, nghe nói cùng Thượng Vân tửu phường cất rượu đại sư có giao tình, là Tạ thế tử có chút

coi trọng bạn bè, một năm trước, có vị hoàn khố đắc tội Thư Dương công tử, bị Tạ thế tử bắt gặp, hung hăng sửa chữa dừng lại.

Khương Ninh Bảo giương mắt nhìn lên, vừa hay nhìn thấy hai người, một đôi cực đẹp con người nhanh chóng hiện lên một chút ánh sáng, một mực chờ đợi cơ hội cuối cùng đã tới.

Dương Thư Thanh từ khi nữ giả nam trang cùng Tạ Cảnh Dực quen biết về sau, dù là định ra rồi việc hôn nhân, vẫn như cũ thích mặc lấy nam giả vờ tuần sát sản nghiệp của mình.

Nhất khiến Khương Ninh Bảo im lặng chính là, Dương Thư Thanh tựa hồ rất thích Tấn Giang quán trà hoa nhưỡng, thường xuyên đến quán trà uống hoa nhưỡng.

Lần này gặp được hai người sợ cũng là tới nơi này uống hoa nhưỡng.

"Khương Tứ tiểu thư, nếu như tại hạ nhớ không lầm, người bây giờ thân phận là Định Quốc công vị hôn thê, có thể nào trước mặt mọi người tùy tiện xấn nam nhân khác cánh tay."

Dương Thư Thanh không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp gỡ Khương Ninh Bảo, nhất là Khương Ninh Bảo còn tìm đường chết cùng nam nhân khác thân mật như vậy, nhịn không được đại hỉ, không kịp chờ đợi giương cao giọng âm khiển trách.

Trong quán trà đoạn thời gian này người nhiều nhất, đang ngồi cơ hồ đều là có phần người có thân phận, lần này Khương Ninh Bảo sợ là muốn danh tiếng mất hết, dám hồng hạnh xuất tường phản bội Định Quốc công, bách tính chửi mắng nước bọt đều sẽ đưa nàng bao phủ.

Vừa nghĩ tới không đánh mà thắng liền giải quyết hết uy hiếp, Dương Thư Thanh trong lòng trở nên kích động.

Bên cạnh Tạ Cảnh Dực còn chưa từ nhìn thấy Khương Tứ tiểu thư huynh muội một màn này lấy lại tinh thần, liền nghe được Thư Thanh, nghĩ đến ngăn cản đã tới không kịp, cái gì khác nam nhân, hẳn là Khương Tứ tiểu thư Đại ca.

Cái này vừa nói, toàn bộ quán trà đột nhiên yên tĩnh.

Phó Uyển Ninh: "..."

Vị kia tuần tiểu công tử còn không có biết rõ tình trạng liền nói lung tung, thật khiến cho người ta vừa bực mình vừa buồn cười.

Khương Nịnh Bảo thật sâu liếc nhìn nữ giả nam trang Dương Thư Thanh, nghiêng đầu nhìn thoáng qua đen một gương mặt tuần tú Đại ca, nhin không được bật cười, thanh âm chát chúa êm tai: "Ca, người bị người xem như nam nhân khác."

Nói xong, Khương Nịnh Bảo quay đầu hướng đầu bậc thang nhìn lại, ngóng nhìn Tạ Cảnh Dực thanh lãnh cho, cười nhẹ nhàng nói: "Tạ thế tử, người chẳng lẽ không cùng hã nói, ta kéo vị nam tử này thân phận chân thật là ta đích thân đại ca."

Trong lòng ám đạo, xem ra Dương Thư Thanh đời trước là trong đó trách phụ nhân, căn bản không có bái kiến đại ca, trách không được không có nhận ra, còn nói ra những lời ấy.

Toàn bộ Tấn Giang quán trà người tất cả đều lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Nguyên lai nam tử tuần mỹ đúng là Khương Tứ tiểu thư vị kia tại Thanh Sơn thư viện đọc sách đích thân đại ca Khương Cẩn.

Vị này Khương Tam thiếu giống như Khương Tứ tiểu thư, cực ít tham gia yến hội, bây giờ rốt cục nhìn thấy chân nhân.

Không nghĩ tới vị này Khương Tam thiếu lại ngày thường tuấn mỹ như thế phong lưu, khí chất bất phàm, nghe nói hãn còn quá trẻ đã thi đậu tú tài, tuổi tròn mười tám còn chưa đính hôn, bây giờ có Định Quốc công làm muội phu, nếu như trúng cử nhân, tiền đồ vô lượng.

Quán trà ở đây có vừa độ tuổi khuê nữ người ánh mắt cũng thay đổi, nội tâm ngo ngoe muốn động.

"Tạ thế tử, hãn thật là Khương Tứ tiểu thư đích thân đại ca?"

Dương Thư Thanh bỗng nhiên từ trong mộng đẹp bừng tỉnh, đầy mắt không dám tin, nàng đời trước cũng chưa gặp qua vị kia người người xưng tán Thám Hoa lang, chỉ biết hãn dung mạo có chút tuấn mỹ.

Bây giờ gặp được chính chủ, lại không nhận ra được, còn nao động lên trò cười, may mắn nàng hiện tại dùng chính là một thân phận khác, Khương Ninh Bảo cũng không biết nàng là An Viễn Hầu con vợ cả đại tiểu thư.

Dương Thư Thanh ở trong lòng an ủi mình.

"Đúng thế." Tạ Cảnh Dực gật đầu, ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía Khương Căn, thanh âm thanh lãnh: "Đã lâu không gặp, Khương Tam thiếu."

"Đã lâu không gặp, Tạ thế tử."

Khương Căn thanh âm băng lãnh xa cách, hai con người đạm mạc đảo qua nữ giả nam trang Dương Thư Thanh, Dương Thư Thanh tâm run lên, cái này Khương Căn ánh mắt lạnh quá.

Hai vị đồng dạng xuất sắc bất phàm nam tử, đối mặt trong hai mắt ẩn ẩn có ánh lửa chớp động.

Nếu như không phải ở trước công chúng, Khương Cẩn không ngại cùng Tạ Cảnh Dực đến một trận nam nhân ở giữa luận bàn, vì Ninh Bảo xuất khí.

Trong quán trà người đều đã nhận ra Khương Tam thiếu trong ánh mắt lãnh ý.

Ngẫm lại cũng thế, Tạ thế tử lui Khương Tứ tiểu thư thân, Khương Tam thiếu sao lại cho Tạ thế tử sắc mặt tốt.

Tại Tấn Giang trong quán trà tầng hai bao sương quý nữ nhóm biết được động tĩnh bên ngoài, dồn dập ra xem náo nhiệt, không ít quý nữ ánh mắt rơi vào dung mạo tuấn mỹ Khương Cẩn trên thân.

Khương Ninh Bảo chú ý tới một màn này, trong lòng có chút tự hào, đại ca của nàng chính là xuất sắc như vậy, cùng nam chính Tạ Cảnh Dực so sánh, trừ gia thế so ra kém, phương diện khác không kém cỏi chút nào nam chính.

"Uyển Ninh, ta đại ca không tệ a?" Nàng tiến đến Phó Uyển Ninh bên tai, thấp giọng nói.

Phó Uyển Ninh ánh mắt chớp động, khẽ gật đầu: "Khương đại ca rất xuất sắc." Ninh Bảo tâm tư nàng sáng tỏ, nhưng hôn sự của nàng, tổ phụ sớm có sắp xếp.

Không phải do nàng làm ầu.

Khương Ninh Bảo liếc nhìn Phó Uyển Ninh thần sắc, trong lòng thờ dài một tiếng.

Thôi, xem ra Đại ca cùng Uyển Ninh không có duyên phận.

Khương Ninh Bảo thu hồi tâm tư, quay đầu nhìn về phía Dương Thư Thanh, híp híp mắt, Dương Thư Thanh quả nhiên là có nữ chính quang hoàn, người ở chỗ này dĩ nhiên không ai nhìn ra nàng là nữ giả nam trang.

Đây chính là vạch trần Dương Thư Thanh một thân phận khác thời cơ tốt.

Đột nhiên một chuỗi hoàn bội đình đương vang, người ở chỗ này ánh mắt cùng nhau nhìn về phía Khương Ninh Bảo, phát hiện nàng mặt ngậm mỉm cười, đi lại thong dong hướng Tạ thế tử hai người đi đến.

Dương Thư Thanh ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm vào Khương Ninh Bảo huynh muội, nhất là xuất sắc Khương Căn, trong lòng ần ần sinh ra một tia kiêng kị, đáy mắt hiện lên một tia lạnh nặng.

Trong quán trà người tất cả đều nín thở ngưng thần.

Khương Căn lạnh lùng trừng Tạ thế tử một chút, thu tầm mắt lại, nhanh chân đi theo Ninh Bảo bên người.

Khương Ninh Bảo đi đến Tạ thế tử cùng Dương Thư Thanh trước mặt trạm đình, trêu khê một chút sợi tóc, tươi sáng cười một tiếng: "Tạ thế tử, Dương tiểu thư, không nghĩ tới sẽ ở quán trà gặp được hai vị, càng không có nghĩ tới Dương tiểu thư lại là Thư Dương công tử, thật sự là thật là lớn kinh hỉ."

"Trách không được lúc trước Tạ thế tử kiệt lực muốn từ hôn, nguyên lai cùng Dương tiểu thư sớm đã quen biết hiểu nhau."

Cái này vừa nói, người ở chỗ này đồn dập kinh hãi, nhất là lầu hai quý nữ nhóm.

Thư Dương công tử là Dương tiểu thư, thật hay giả?

Nếu như vị này Thư Dương công tử thật là Dương tiểu thư, nàng cùng Tạ thế tử chẳng phải là sớm tại hai năm trước liền nhận biết, như vậy lúc trước Đào Hoa Yến rơi xuống nước cứu người khẳng định là một trận thiết kế tỉ mỉ mưu đồ.

Người ở chỗ này càng nghĩ càng kinh hãi.

Khương Căn ánh mắt có chút nheo lại, Nịnh Bảo nói nam tử này là vị kia đoạt Tạ thế tử An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư, ánh mắt của hắn bắt đầu tìm người này không hài hòa chỗ, trong miệng hỏi.

"Nịnh Bảo, người xác định hắn là nữ?"

"Ca, ta đương nhiên xác định, chờ sau đó người liền biết thật giả."

Khương Nịnh Bảo hướng Dương Thư Thanh mỉm cười.

Dương Thư Thanh sắc mặt đại biến, đáy mắt một vẻ bối rối hiện lên, nàng rõ ràng đã trang điểm qua, tô lại lớn lông mày, còn dán giả hầu kết, hơn hai năm qua, trừ Tần Vương cùng Cảnh Dực, không có người biết được Thư Dương công tử chính là An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư, cái này Khương Nịnh Bảo sao sẽ nhận ra được.

"Khương Tứ tiểu thư nói cẩn thận, ta là một nam tử, có chút nam sinh nữ tướng, nhưng ta đúng là hàng thật giá thật nam tử, làm sao lại Khương Tứ tiểu thư trong miệng Dương tiểu thư?" Dương Thư Thanh tức giận đạo, trong lời nói còn mang theo bị người vũ nhục tức giận.

Đáy lòng lại sinh ra một tia dự cảm không tốt.

Chẳng lẽ nàng muốn tại hôm nay lộ ra ánh sáng thân phận chân thật của mình, vừa nghĩ tới lộ ra ánh sáng hậu quả, Dương Thư Thanh đáy mắt một vòng tinh hồng hiện lên, thân phận của nàng tuyệt đối tuyệt đối không thể lộ ra ngoài.

"Khương Tứ tiểu thư, người có Định Quốc công chõ dựa, có thể tùy ý vũ nhục người khác, ta không thể trêu vào còn lần mất lên, cáo từ."

Nói xong, Dương Thư Thanh liền muốn rời khỏi.

Khương Ninh Bảo làm thủ thế, đem người ngăn lại, nhìn qua giả bộ trấn định lại mắt mang phần nộ Dương Thư Thanh, ánh mắt cố ý rơi vào Dương Thư Thanh vành tai cùng trên bộ ngực, tiếp tục cười khanh khách nói.

"Dương tiểu thư, người đây là chột dạ muốn chạy trốn sao?"

"Hàng thật giá thật nam tử, thật buồn cười, Dương tiểu thư, đang nói láo trước đó, xin đem trên lỗ tai lỗ tai che giấu lại nói, còn có trước ngực siết như thế gấp, không khó thụ sao?"

"Hừm, còn có trên thân son phấn khí, cũng che giấu lại nói."

"Đương nhiên, nếu như Thư Dương công tử cho là mình dán giả hầu kết, hóa cái lạ lắm trang dung, liền không thừa nhận mình là nữ tử, có thể để người ta nghiệm thân, là nam hay là nữ liếc qua thấy ngay, ta nghĩ người ở chỗ này rất tình nguyện hỗ trợ nghiệm chứng."

"Tạ thế tử, Thư Dương công tử đến cùng phải hay không vị hôn thê của người?"

Tạ Cảnh Dực không nghĩ tới hôm nay sẽ ở trước công chúng bại lộ Thư Thanh một thân phận khác, hẳn thật sâu nhìn xem một chút Thư Thanh, môi mỏng giật giật, Dương Thư Thanh mắt lộ ra tuyệt vọng, nàng hung hăng trợn mắt nhìn một chút Khương Ninh Bảo, xem ra hôm nay chạy không khỏi một kiếp này, trong lòng hối hận ruột đều thanh.

Sớm biết cùng Cảnh Dực đính hôn về sau, liền lập tức đem Thư Dương công tử thân phận xử lý, không nên trong lòng còn có may mắn.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ ném Bá Vương phiếu thân, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 36: "Hôn Sự Của Ta Từ Tổ Phụ Làm Chủ."

Quán trà đại môn đã quan bế, bầu không khí một nháy mắt ngưng kết.

Tất cả mọi người tại nín thở ngưng thần chờ đợi Tạ Cảnh Dực trả lời, nhưng mắt lộ ra tuyệt vọng Dương Thư Thanh không hổ là nữ chính, giờ này khắc này đã tỉnh táo lại, " trang điểm qua gương mặt xinh đẹp khôi phục ngày thường tỉnh táo.

Đã đều muốn lộ ra ánh sáng rồi, liền muốn thật xinh đẹp lộ ra ánh sáng, bị dán lên 'Tâm cơ thâm trầm' 'Không từ thủ đoạn' nhãn hiệu lại như thế nào, chỉ cần Cảnh Dực thích nàng là được, về sau nàng vẫn là nở mày nở mặt, liền Hoàng tử đều muốn kính ba phần Quốc Công phu nhân.

Đến lúc đó mọi người chỉ sẽ cho rằng nàng thông minh cơ trí, cái gì tâm cơ thâm trầm, không từ thủ đoạn, tại tuyệt đối quyền thế trước mặt đều bị sẽ hết thảy bị người lựa chọn tính lãng quên.

Đừng nhìn Khương Ninh Bảo hiện tại phong quang, dựa vào còn không phải Định Quốc công, các loại hai năm sau Định Quốc công không có, một cái không con quả phụ, vẫn là Định Quốc công duy nhất phu nhân, tái giá là năm mơ.

Đến lúc đó đuổi nàng đi trong miếu cho Định Quốc công cầu phúc, cả một đời thường bạn Thanh Đăng Cổ Phật.

Nàng có thể nhìn nữa Khương Ninh Bảo hai năm.

Dương Thư Thanh ở trong lòng lướt qua không ít suy nghĩ, hai con người một mảnh lạnh lùng, tuần tiếu trên mặt đột nhiên lộ ra một vòng nụ cười, cái này xóa nụ cười khiến tất cả mọi người ở đây kinh diễm.

"Khương Tứ tiếu thư, người không cần lại làm khó Cảnh Dực, ta có thể thống khoái nói cho tất cả mọi người ở đây đáp án, không sai, ta đúng là An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư, cũng là mọi người trong mắt thần bí Thư Dương công tử."

Cái này vừa nói, người ở chỗ này xôn xao, nhất là lâu hai không ít quý nữ nhóm đồn dập thầm mắng một tiếng: "Thư Dương công tử lại là Dương Thư Thanh, quả nhiên âm hiểm xảo trá, dĩ nhiên nghĩ ra một chiêu này tiếp cận Tạ thế tử."

Trách không được Tạ thế tử sẽ vì nàng lui từ nhỏ định ra việc hôn nhân, gánh vác bất hiếu bất nghĩa, vong ân phụ nghĩa tội danh.

Dương Thư Thanh thật sự là hồng nhan họa thủy.

Khương Nịnh Bảo nhíu mày, ánh mắt xẹt qua một tia thương thức, xem ra nữ chính chính là nữ chính, không hổ là trùng sinh báo thù văn nữ chính, trong lòng tố chất chính là cường hãn.

Thanh danh thứ này, làm người để ý thời điểm, nó chính là của người trói buộc, làm người không để ý thời điểm, nó không đáng một đồng.

Cũng tỷ như Khương Nịnh Bảo mình, nàng đối với thanh danh liền không quá coi trọng, bằng không cũng sẽ không để lời nói muốn gả trước vị hôn phu cha hãn, nhưng nếu như có thể có thanh danh tốt, nàng sẽ không cự tuyệt.

"Dương tiểu thư quả nhiên dám làm dám chịu, khiến cho người bội phục."

"Cùng Khương Tứ tiểu thư so sánh, kém xa." Dương Thư Thanh mỉm cười, giống như trước đó một nháy mắt thất thố là ảo giác, hiện tại Dương Thư Thanh lạnh nhạt tự nhiên, tinh táo sắc bén.

Khương Ninh Bảo nhẹ nhàng cười một tiếng, nguyên bản không có ý định nhanh như vậy lộ ra ánh sáng Dương Thư Thanh một thân phận khác, nhưng cơ hội như vậy có thể ngộ nhưng không thể cầu, bỏ qua không biết muốn đợi bao lâu, có lẽ về sau đều không có cơ hội này.

Nữ chính cùng nam chính cùng một chỗ, khí vận tăng cường, Dương Thư Thanh hiện tại bất quá là lộ ra ánh sáng mình diện mục chân thật thôi, kỳ thật đôi này Dương Thư Thanh cũng là có chút có lợi.

Về sau báo thù càng thêm thuận tiện.

Điểm này Khương Ninh Bảo cũng rõ ràng, nhưng nàng không hối hận.

"Không hổ là Thượng Vân tửu phường sau màn lão bản, Dương tiểu thư thật sự là thâm tàng bất lộ." Khương Ninh Bảo lần nữa đem Dương Thư Thanh vốn liếng lộ ra ánh sáng ra.

Thượng Vân tửu phường giá trên trời rệu, ai không thêm nhỏ dãi.

Nguyên bản có thể lực như mặt trời ban trưa, khả năng nhất leo lên vị trí kia Tần Vương làm chỗ dựa, không ai dám đưa tay, bây giờ lại đồng dạng, còn tăng thêm một cái Dương Thư Thanh.

Nàng chỉ là An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư, Tạ thế tử vị hôn thê, ai không muốn từ nàng bên này kiếm một chén canh.

Cái thứ nhất ra tay có khả năng nhất chính là Tần Vương phi.

Thượng Vân tửu phường sau màn lão bản. . . Lại là An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư, không phải nói người sau lưng là Tần Vương sao, chẳng lẽ

Dương tiểu thư cùng Tần Vương hợp tác. . .

Ý nghĩ này vừa ra, cơ hồ ánh mắt mọi người đều nhìn về Tạ thế tử, không biết Tạ thế tử phải chăng biết được vị hôn thê của mình lợi hại như vậy, dĩ nhiên ửng có một phần phong phú vô cùng vốn liếng.

Kỳ thật từ Thư Dương công tử nhận biết Thượng Vân tửu phường thần bí cất rượu đại sư, bọn hắn thì có suy đoán, bây giờ nghe Khương Tứ tiểu thư nhắc lên, không khỏi có loại quả là thế cảm giác.

Tạ Cảnh Dực tuấn mỹ thanh lãnh mặt khẽ giật mình, hắn không nghĩ tới Thư Thanh sẽ là Thượng Vân tửu phường chủ nhân một trong, còn cùng thích nàng Tần Vương Nhất Đồng hợp tác mở Thượng Vân tửu phường.

"Thư Thanh, người thật là Thượng Vân tửu phường chủ nhân?"

"Cảnh Dực, ta không phải cố ý giấu diếm người, trở về ta sẽ cùng người kỹ càng nói tới." Dương Thư Thanh nói thềm một tiếng không tốt, cái này Khương Nịnh Bảo hôm nay sợ là muốn đem lai lịch của nàng móc sạch sẽ.

Thật không biết nàng từ đâu tới mạng lưới tình báo.

Chẳng lẽ là nàng tìm Định Quốc công hỗ trợ điều tra nàng. . . Dương Thư Thanh trong lòng run lên, đối với Định Quốc công kính sợ càng sâu hơn, trong lòng nàng, Định Quốc công thế lực khổng lồ, không có hẳn điều không tra được sự tình.

"Ta chưa hề như vậy bội phục qua một người, Khương Tứ tiểu thư là cái thứ nhất, chân chính thâm tàng bất lộ người hẳn là Khương Tứ tiểu thư." Dương Thư Thanh hít một hơi thật sâu, hướng Khương Nịnh Bảo giơ ngón tay cái lên, giọng điệu có chút tán thưởng.

Khương Ninh Bảo mỉm cười, cố ý mơ hồ đám người suy đoán, đem hết thầy đẩy lên Định Quốc công trên thân: "Bất quá là dính Quốc Công Gia chỉ riêng thôi, không đáng giá nhắc tới, ta ngược lại thật ra mười phần bội phục Dương tiểu thư, vô thanh vô tức liền kiếm hạ to như vậy vốn liếng."

Khương Căn: "..."

Ninh Bảo dĩ nhiên cùng đoạt mình trước vị hôn phu nữ nhân lẫn nhau tán dương.

Bất quá Khương Căn tròn mắt, tất cả mọi người ở đây đều tròn mắt hốc mồm, đây là tình huống như thế nào, nói xong tranh phong tương đối, hai nữ chém giết đâu?

Phó Uyển Ninh: "..."

Ninh Bảo cùng Dương tiểu thư cái này không nhanh không chậm, trong bông có kim giao phong, thật khiến cho người ta mở rộng tầm mắt.

Dương tiểu thư không nói đến, nàng xuất thân An Viễn Hầu phủ, An Viễn Hầu hậu viện đấu tranh kịch liệt, nàng như vậy tình táo bình tĩnh ứng đối sẽ chỉ làm người cảm giác đến đương nhiên.

Nhưng Ninh Bảo không giống, nàng xuất thân Trường Ninh Bá phủ, cha mẹ là nổi danh ân ái vợ chồng, hậu viện không có thể thiệp, có thể nói là sinh sống ở mật bình bên trong, bây giờ nhìn nàng trầm ổn bộc Dương tiểu thư nội tình, dù là có Định Quốc công trợ giúp, cũng không thể khinh thường.

"Thời điểm không còn sớm, ta nên trở về phủ, cảm tạ Khương Tứ tiểu thư hôm nay đem đến cho ta hết thầy." Dương Thư Thanh vẫn như cũ mỉm cười, nhưng ánh mắt lại hoàn toàn lạnh lẽo.

"Dương tiểu thư đi thông thả." Khương Ninh Bảo cười nhẹ nhàng nhìn lại.

Tạ Cảnh Dực trước khi đi ánh mắt phức tạp xem xét Khương Ninh Bảo một chút, trong lòng tự giấu cười một tiếng, hẳn quả nhiên chưa hề hiểu qua cái này trước vị hôn thê, thật không biết nàng đến cùng có bao nhiêu mặt.

"Khương Tam thiếu, Khương Tứ tiểu thư, cáo từ."

Tạ Cảnh Dực thanh âm thanh lãnh ném câu nói tiếp theo, liền cùng lộ ra ánh sáng rồi thân phận Dương Thư Thanh rời đi Tấn Giang quán trà.

"Ca, uyển Ninh, chúng ta đi bao sương uống hoa nhường đi." Khương Ninh Bảo lần nữa kéo lại Đại ca Khương Căn cánh tay, hướng Phó Uyển Ninh lộ ra một vòng nụ cười, xinh đẹp Vô Song.

"Được." Khương Căn Ôn Nhu cười một tiếng, không có để ý tầng hai trong bao sương không ít quý nữ nhóm ánh mắt, hẳn đến bây giờ còn có chút choáng đầu, nguyên lai Ninh Bảo tại thời điểm không biết đã thành dài đến trình độ này, về sau hẳn rất cục có thể hơi yên tâm.

Phó Uyển Ninh mỉm cười gật đầu.

Ba người mang theo tỳ nữ đến lầu hai chuyên môn bao sương.

"Ninh Bảo, cái này Tấn Giang quán trà phải chẳng cùng người có quan hệ?" Tại chưởng quỹ lên một bình thượng đẳng cực phẩm đào hoa tửu về sau, Phó Uyển Ninh nhấp một miếng, cười hỏi.

Khương Ninh Bảo kinh ngạc, không nghĩ tới Phó Uyển Ninh dĩ nhiên chú ý tới chi tiết này, nàng cho Đại ca đổ một chiếc đào hoa tửu, cười gật đầu thừa nhận.

"Tấn Giang quán trà là sản nghiệp của ta."

Phó Uyển Ninh: ". . ."

Dương Thư Thanh có Thượng Vân tửu phường, Ninh Bảo có Tấn Giang quán trà.

Tin tức này quá rung động, nàng đến chậm rãi, nguyên lai Ninh Bảo thật sự cũng không đơn giản.

"Thật lợi hại, cùng các người so sánh, ta trừ gia thế, thật đúng là không có đem ra được địa phương." Phó Uyển Ninh lắc đầu, không chịu được cảm thán một tiếng.

"Uyển Ninh, mỗi người đều có mình am hiểu một mặt, người đừng cầm chỗ yếu của mình cùng người khác sở trường so, ta bất quá cho mượn Định Quốc công phủ thế thôi, người ngẫm lại xem, Tấn Giang quán trà phía sau chỗ dựa là Định Quốc công, lúc trước ta cùng Tạ thế tử có hôn ước, Định Quốc công liền chấp nhận, bây giờ ta là Định Quốc công vị hôn thê. . ."

Khương Ninh Bảo mím môi cười một tiếng, không có tiếp tục nói đi xuống, nhưng Phó Uyển Ninh lại sáng tỏ nàng đằng sau ý tứ, cười cười, "Đây là người cùng Định Quốc công duyên phận."

"Ta cũng cho rằng như vậy, ca người nói đúng không?" Khương Ninh Bảo nghiêng đầu liếc nhìn ngời nghiêm chỉnh, nghiêm túc thưởng thức rượu Đại ca, hơi chớp mắt, cười nhẹ nhàng mà hỏi.

Khương Căn thưởng thức pha loãng qua đào hoa tửu, trên khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra một vòng cương chiều nụ cười: "Là, là, người nói đều không sai." Trong lòng một trận bất đắc dĩ, hẳn hiện tại chỉ muốn đem nhị phòng đứng lên, thật sự không tâm tư nhi nữ tình trường.

Phó cô nương là cô nương tốt, nhưng hai người chênh lệch quá xa, một chút khả năng đều không có.

Khương Ninh Bảo: "..."

Phó Uyển Ninh che miệng cười một tiếng, đáy mắt lại hiện lên một tia ghen tị, cái này Khương đại ca thật đúng là không nguyên tắc sủng muội muội đâu.

"Uyển Ninh, người đính hôn sao?" Khương Ninh Bảo nhìn không được hỏi, dù là biết nàng cùng với Đại ca tỉ lệ cực kỳ bé nhỏ, nhưng vẫn như cũ uyển Ninh cái này tiểu tử muội có thể đủ tốt tốt, không muốn bị Dương Thư Thanh tính kế.

Phó Uyển Ninh lắc đầu: "Hôn sự của ta từ tổ phụ làm chủ."

Khương Ninh Bảo ám đạo, Tả tướng sợ là muốn đặt cửa, bây giờ Tần Vương cùng Tấn Vương tình thế mạnh nhất, hai chọn một cũng là nan đề, còn phải đề phòng đến tiếp sau khả năng xuất hiện ngoài ý muốn.

Trong sách lộ ra, vị này Tả tướng đời trước cuối cùng đặt cửa thành công, nữ nhi thành cao cao tại thượng Quý phi.

Đời này lại bởi vì Dương Thư Thanh, Tả tướng phủ cùng Tấn vương phủ trở mặt, Phó Uyển Ninh danh tiếng mất hết, hạ tràng có chút thâm.

Uyển Ninh bây giờ cùng nàng tuổi tác không kém nhiều, còn chưa định ra hôn sự, đoán chừng Tả tướng còn đang quan sát, Đại ca năm nay sáu tháng cuối năm tham gia thi Hương, trúng cử còn muốn tại năm sau kỳ thi mùa xuân thi hội bên trong trở hết tài năng, như trong sách đời trước trở thành Thám Hoa lang mới có hi vọng.

Cách gần thời gian một năm, biến số quá lớn.

Khương Nịnh Bảo lần này triệt để buông xuống để uyển Ninh khi nàng Đại tẩu suy nghĩ, cùng nàng làm cái khuê mật cũng không tệ, thế là Khương Nịnh Bảo bắt đầu cùng uyển Ninh trò chuyện những lời khác đề, thuận tiện lôi kéo Đại ca cùng một chỗ.

Khương Cẩn gặp muội muội từ bỏ tác hợp mình và Phó cô nương, trong lòng cũng dễ dàng hơn, gia nhập nói chuyện phiếm ở trong.

Ba người vui vẻ hòa thuận, bầu không khí hòa hợp.

Buổi trưa, ba người tại quán trà dùng ăn trưa, phân biệt lúc, Phó Uyển Ninh một mặt lưu luyến không rời.

Khương Nịnh Bảo cùng Đại ca Khương Cẩn tố chất thân thể vô cùng tốt, cũng không hồi phủ, mà là tiếp tục dạo phố, chỉ là lần này, Khương Nịnh Bảo tại Đại ca dưới sự kiên trì, mang lên trên hắc sa duy mũ, dạo phố thời điểm không còn làm người khác chú ý.

Ai ngờ mới đi dạo không bao lâu, liền nghe một đồng lớn lời đồn đại cùng bát quái.

Nhất là Dương Thư Thanh cùng Thư Dương công tử cùng Tạ thế tử ba người lời đồn đại, có thể là Dương Thư Thanh gây thù hằn quá nhiều nguyên nhân, vền vẹn một buổi sáng, tin tức liền truyền ra, bách tính tự mình hưng phấn bát quái.

"Nghe nói không, nghe nói không, Dương tiểu thư chính là Thư Dương công tử, nguyên lai Dương tiểu thư cùng Tạ thế tử sớm tại hai năm trước liền quen biết, Khương Tứ tiểu thư thua không có chút nào oan."

"Đúng vậy a, có tâm tính toán vô tâm, Tạ thế tử cảm."

"Khương Tứ tiểu thư không có thua có được hay không, nàng thế nhưng là tương lai Định Quốc công phu nhân, Dương tiểu thư tính kế hết

thấy, nhưng cuối cùng bị Khương Tứ tiểu thư ép trên đầu."

"Đúng, đúng, huynh đài nói rất đúng."

"Đáng thương nhất chính là Tạ thế tử, là cùng Khương Tứ tiểu thư từ hôn, trên lưng vong ân phụ nghĩa, bất hiếu bất nghĩa thanh danh, người ta Dương tiểu thư vụng trộm cùng Tần Vương mở một nhà Thượng Vân tửu phường đều không có bảo hãn biết, buồn bực phát đại tài."

"Ha ha, chính là, đáng thương Tạ thế tử."

"Thật không nghĩ tới Thượng Vân tửu phường là Dương tiểu thư tài sản riêng, ẩn tàng thật là sâu."

"Luận cái nào vị nữ tử nhất không từ thủ đoạn, tâm cơ thâm trầm, Dương tiểu thư làm xếp số một."

". . ."

Nghe một lỗ tai liên quan tới Dương Thư Thanh lời đồn đại, Khương Ninh Bảo tâm tình rất tốt.

Dương Thư Thanh nhảy lên trở thành kinh thành đại danh nhân , nhưng đáng tiếc là thanh danh bất hảo cái chủng loại kia, quý dị chính là, Tạ thế tử thanh danh dĩ nhiên tẩy trắng không ít.

"Bây giờ Dương Thư Thanh sẽ không để ý thanh danh thứ này, làm việc sợ sẽ càng thêm không kiêng nể gì cả." Khương Ninh Bảo tại Dương Thư Thanh chuyển biến một nháy mắt, liền đã nhìn thấu.

"Cho nên ca không trong phủ thời điểm, người cẩn thận một chút." Khương Căn đem một cái vừa mua nhỏ đồ chơi làm bằng đường nhét vào Ninh Bảo trong tay, thật lòng dặn dò một câu.

"Ca, ta sẽ chú ý."

"Đợi chút nữa ta đi một chuyến Thanh Thủy Tự thăm hỏi Đại bá cùng Đại bá nương, có muốn cùng đi hay không?"

"Cùng một chỗ, ta cũng muốn đi Thanh Thủy Tự nhìn xem, ca, chúng ta bây giờ hồi phủ chuẩn bị một chút đi."

"Được."

Khương Ninh Bảo cùng Khương Căn vội vàng trở lại Trường Ninh Bá phủ thu dọn một chút hành lý, Khương Ninh Bảo cho Định Quốc công Tạ Hành viết một phong thư, gọi hộ vệ, để cho người ta đưa đi Định Quốc công phủ.

Định Quốc công phủ

Định Quốc công Tạ Hành nghe Tạ Thất nói trong kinh thành mới nhất lời đồn đại, khuôn mặt lạnh lùng, mi tâm có chút bỗng nhúc nhích, lạnh như băng hai con ngươi hiện lên mỉm cười, tiểu cô nương nhìn nhu nhu nhược nhược, sức chiến đấu lại không có chút nào yếu.

Lúc này, Triệu quản gia đưa tới một phong thư.

"Chủ tử, Khương Tứ tiểu thư gửi thư."

Khương Tứ tiểu thư cùng Quốc Công Gia thư tín vắng lai, Triệu quản gia sớm thành thói quen, trong lòng còn ước gì hai người bọn họ nhiều hơn giao lưu, bồi dưỡng hạ tình cảm, thành thân về sau, sớm ngày là quốc công phủ sinh hạ người thừa kế.

Định Quốc công tiếp nhận xem xét, nguyên lai tiểu cô nương muốn cùng nàng Đại ca đi một chuyến Thanh Thủy Tự, hẳn là thăm hỏi Trường Ninh bá vợ chồng, ánh mắt đột nhiên hiện ra một tia lạnh lùng.

"Tạ Thất, người dẫn người đi bảo hộ Khương Tứ tiểu thư."

Tạ Thất cung kính đồng ý.

Tại Khương Ninh Bảo cùng Đại ca Khương Căn xin phép qua Khương lão phu nhân về sau, Tạ Thất nhận một đội toàn thân lộ ra túc sát chi khí hộ vệ chạy đến, Khương Ninh Bảo không nghĩ tới xuất phát trước, Định Quốc công sẽ phái người tới bảo hộ nàng.

Khương Căn trong lòng lại âm thầm hài lòng.

Một đoàn người trùng trùng điệp điệp ra khỏi cửa thành.

Cao cao trên tường thành, đứng đấy một vị khuôn mặt anh tuấn, thân hình cao lớn vĩ ngạn, toàn thân quanh quần sát khí cầm bào nam nhân, đi theo phía sau một đám Hắc Y thân vệ.

Cầm bào nam tầm mắt của người một mực đi theo Trường Ninh Bá phủ xe ngựa, thẳng đến xe ngựa đi xa mới thu tầm mắt lại, đang muốn rời đi, một vị Hắc Y thân vệ đột nhiên tiến lên bậm báo.

"Chủ tử, Dương tiểu thư đột nhiên thả ra tin tức, từ tháng sau lên, về sau mỗi tháng cầm đến ra Thượng Vân tửu phường một thành lợi làm tiền trợ cấp phân phát cho chết đi tướng sĩ gia thuộc."

Làm là quốc công gia thân vệ, bọn hãn đang điều tra Khương Tứ tiểu thư tư liệu lúc, phát hiện Khương Tứ tiểu thư sớm tại năm năm trước liền lấy ra Tấn Giang quán trà năm thành lợi nhuận trợ giúp những cái kia chết đi các tướng sĩ thân nhân, đồng thời tại triều Đại Việt các nơi mua ruộng đồng trang tử, thuê bọn hãn làm việc hoặc là đem ruộng đồng lấy rẻ tiền nhất một thành tiền thuê đất thuê cho bọn hãn, một khi thu hoạch không tốt, sẽ còn giảm miễn tiền thuê đất, cho bọn hãn một phần an ổn công việc.

Khương Tứ tiểu thư lúc ấy bất quá mười một tuổi, một mực trong bóng tối làm những việc này, không có tiếng tăm gì, không bị người biết,

Dương tiểu thư còn chưa bắt đầu làm, liền gióng trống khua chiêng lan rộng ra ngoài, sợ người khác không biết công lao của nàng.

Trọng yếu nhất chính là, mọi người đều biết Tần Vương cùng Thượng Vân tửu phường quan hệ mật thiết.

Dương tiểu thư một cử động kia, triệt để đề cao Tần Vương tại tướng sĩ trong lòng uy vọng, cũng đem chính mình cùng toàn bộ An Viễn Hầu phủ về đến Tần Vương một phái.

Hắc Y thân vệ nhóm nghĩ đến đây hai vị tiểu thư về sau đều là Định Quốc công phủ chủ tử, biểu lộ trở nên trở nên tế nhị.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ ném Bá Vương phiếu thân môn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 37: "Bá Gia, Bá Gia, Người Tình... Tình..."

Hắc Y thân vệ vừa mới nói xong dưới, Định Quốc công Tạ Hành mặt mày bỗng nhiên trầm xuống, góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuần tú trong nháy mắt chụp lên một tầng lạnh lùng sương lạnh, trên thân tuôn ra một cỗ cuồng bạo lạnh lẽo khí tức.

Chung quanh Hắc Y thân vệ nhóm chỉ cảm thấy hô hấp cứng lại, rùng mình.

May mắn này khí tức chỉ một cái chớp mắt liền biến mất.

Nhưng Hắc Y thân vệ nhóm nhưng có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Định Quốc công Tạ Hành mặt không thay đổi đứng tại tường thành đầu, toàn thân hàn khí bức người, tường thành không khí chung quanh lại một mảnh ngưng trệ, tất cả mọi người không dám lên tiếng.

Liền nhìn lại tình huống cửa thành tướng lĩnh đều dọa đến lùi về đầu.

Tại Định Quốc công trong lòng, làm con nuôi vị hôn thê, Dương Thư Thanh cách làm không thể nghi ngờ sẽ cho người một loại Định Quốc công phủ sẽ ủng hộ Tần Vương một phái cảm giác.

Điểm này chạm tới Định Quốc công Tạ Hành nguyên tắc.

Làm triều Đại Việt thủ hộ Chiến thần, Định Quốc công địa vị siêu nhiên, là tuyệt đối sẽ không tham dự vào hoàng vị tranh đoạt bên trong, hẳn là bảo hoàng một phái, chỉ cần tại vị chính là minh quân, hẳn liền kiên định không thay đổi đứng tại minh quân bên này.

Tại vị Càn Nguyên để không chỉ có là Định Quốc công biểu đệ, lại Càn Nguyên để bản thân tâm trí kiên định, hùng tài đại lược, tại vị bất quá hai năm, lại là khó được minh quân, bây giờ có tiểu cô nương thần kỳ rượu thuốc, thân thể đã chuyển biến tốt đẹp, Dương Thư Thanh cách làm không thể nghi ngờ là vì cố vũ Tần Vương thế lực, sinh sôi Tần Vương càng lớn đã tâm.

Thậm chí có khả năng nhiễu loạn triều cương.

Điểm này Định Quốc công Tạ Hành tuyệt đối không thể nhẫn, hẳn mặt không thay đổi rời đi tường thành, trở mình lên ngựa, mang theo một đám Hắc Y thân vệ trùng trùng điệp điệp rời đi, một lần phủ, Định Quốc công lập tức cho Càn Nguyên để lên sổ con, kỹ càng trình bày việc này cùng cách đối phó, sau đó phái người đưa đến Càn Nguyên để trong tay.

An Viễn Hầu phủ Dương Thư Thanh hài lòng nhếch trà thơm, thanh lệ trên mặt hiển hiện một vòng tươi đẹp nụ cười, thanh danh bất hảo đáng là gì, nàng đã là Tạ thế tử vị hôn thê, Tạ thế tử Tâm Duyệt nàng, các loại Khương Ninh Bảo sau khi nhập môn, nàng cũng phải gả vào Định Quốc công phủ.

Nhưng là xuất ra Thượng Vân tửu phường một thành lợi làm tiền trợ cấp phân phát cho chết đi tướng sĩ người nhà, không chỉ có thể bác cái thanh danh tốt, còn có thể là Tần Vương tạo thế, nhất tiễn song điêu, sao lại không làm.

Ở trong mắt Dương Thư Thanh, Tần Vương đời này tuyệt đối không thể leo lên vị trí kia, Tần Vương mới là lớn nhất người thắng, nàng cùng

Tần Vương hợp tác bại lộ, gì không lợi ích tối đại hóa.

Tại nàng cùng phụ thân phân tích lợi và hại về sau, làm phụ thân của An Viễn Hầu cũng ngầm cho phép cách làm của nàng.

"Tiểu thư, kỳ thật ngài cầm nửa thành lợi ra, cũng không ai nói cái gì."

Thiến Bích cùng Thiến Dong không nghĩ tới tiểu thư lớn như vậy thủ bút, Thượng Vân tửu phường mỗi tháng một thành lợi, đây cũng không phải là một số lượng nhỏ, tiểu thư quả thực là vung tiền như rác.

Dương Thư Thanh cười nhạt một tiếng, đưa tay sửa sang bên tóc mai sợi tóc: "Các người thật sự là kiến thức hạn hẹp, chẳng qua một thành lợi mà thôi, về sau ta được đến sẽ càng nhiều."

"Tiểu thư, vậy chuyện này ngài cùng tương lai cô gia thương lượng qua sao?" Thiến Dong thận trọng hỏi.

Theo nàng biết, tiểu thư một lần phủ liền không kịp chờ đợi cùng An Viễn Hầu tại thư phòng thương nghị nửa canh giờ, sau đó liền tản tin tức này, trong lòng không khỏi có chút là tiểu thư lo lắng.

Dương Thư Thanh không lắm để ý lắc đầu: "Thượng Vân tửu phường là ta tài sản riêng, là dùng mẹ ta đồ cưới tiền đặt mua, Cảnh Dực hẳn sẽ không để ý chút chuyện nhỏ này."

Thiến Dong cùng Thiến Bích: ". . ."

Tạ thế tử là không thêm để ý, nhưng Định Quốc công đâu, tiểu thư là Tạ thế tử vị hôn thê, có thể nói cũng ở một mức độ nào đó để một ít đa nghi thần tử sinh ra Định Quốc công phủ đứng Tần Vương một bên hiểu lầm.

Định Quốc công cùng đương kim Thánh Thượng là biểu huynh đệ, đây có phải hay không ám chỉ Thánh thượng hướng vào Tần Vương làm

hoàng thái đệ?

Liền hai người bọn họ tỳ nữ cũng có thể nghĩ ra được vấn đề, các nàng không tin tiểu thư không ngờ rằng tầng này, nhưng tiểu thư vẫn như cũ làm như vậy, vạn nhất Định Quốc công xuất thủ can thiệp, tiểu thư làm sao bây giờ?

Tiểu thư lá gan thật sự là quá lớn, quả thực dựng vào cả người An Viễn Hầu phủ.

Dương Thư Thanh liếc qua hai cái mắt lộ ra lo lắng tỳ nữ, nâng chén trà lên nhấp một ngụm trà, khóe môi câu lên một vòng nụ cười tự tin, nhưng nghĩ đến trong phủ mấy cái kia cách ứng người di nương cùng con thứ tử muội, nụ cười trong nháy mắt biến mất.

...

Tới gần chạng vạng tối, Khương Ninh Bảo cùng Đại ca Khương Cần rốt cục đến Thanh Thủy Tự, Thanh Thủy Tự hương hỏa Đình Thịnh, quan lại quyền quý rất nhiều, Trường Ninh Bá phủ tại Thanh Thủy Tự bao xuống hai cái sân rộng.

Trường Ninh bá đến nay hôn mê bất tỉnh, Khương lão phu nhân cố chấp cho rằng là dính tà ma, đem Trường Ninh bá lưu tại Thanh Thủy Tự, mời trong chùa miếu tăng nhân mỗi ngày cho Trường Ninh bá tụng kinh cầu phúc.

Trường thị cũng thỉnh thoảng đến xem hôn mê bất tỉnh trượng phu, trên người nàng sát khí phi thường quý dị, rõ ràng không sai biệt lắm loại trừ, tỉnh lại sau giấc ngủ lại dính vào, lộp đi lộp lại giày vò, chỉ có thể lưu tại Thanh Thủy Tự.

Biệt khuất, táo bạo, mỗi ngày tốt đi một chút về sau, cũng sẽ ở trong sương phòng chửi mắng Khương Ninh Bảo, hận không thể đấm máu của

nàng.

"Phu nhân, Khương Tứ tiểu thư cùng Khương Tam thiếu đến Thanh Thủy Tự nhìn ngài cùng Bá gia." Tâm phúc Dương ma ma đem cơm chay mang lên, thận trọng nói.

Trong sương phòng Đại phu nhân Trương thị bây giờ sớm không có làm sơ đoan trang khôn khéo, khuôn mặt u ám tiêu tụy, trong mắt còn có một tia tia máu đỏ tia, hiển nhiên những ngày này cũng không có ngủ qua một cái an giấc.

"Cái gì, nàng hại ta còn chưa đủ, còn dám tới nhìn ta, sợ là đến xem cái này Đại bá nương trò cười đi, không gặp, người để cho người ta đem bọn hăn đuổi đi."

Nguyên bản nghe cao tăng tụng kinh, tâm bình khí hòa Trương thị vừa nghe đến Khương Ninh Bảo tới lập tức nổ, nàng hung hăng vỗ một cái mặt bàn, cả người đều giận đến tức sùi bọt mép, kếm chút đem cơm chay quét xuống trên mặt đất.

"Phu nhân, cái này chỉ sợ không ổn." Dương ma ma kiên trì mở miệng, từ khi phu nhân trúng sát khí về sau, tính tình trở nên âm tình bất định, càng thêm khó hầu hạ.

Dương ma ma không dám cùng phu nhân nói Trường Ninh Bá phủ gần nhất chuyện phát sinh, chỉ cùng phu nhân nói một lần, Trương Trạm công tử trèo lên cành cao, cùng Lại Bộ Thị Lang đích thứ nữ đã dính hôn sự tình.

Phu nhân đối với lần này cao hứng phi thường, cùng ngày không tiếp tục loạn phát tỳ khí giày vò bọn hăn những này hạ nhân.

Hiện tại Tam thiếu gia cùng Tứ cô nương cùng nhau tới thăm, Tứ cô nương bên người còn mang theo Định Quốc công phái tới bảo hộ hộ vệ của

nàng, phu nhân dĩ nhiên như vậy đuổi người, liền mặt ngoài công phu đều không làm.

Dương ma ma há có thể không lo lắng.

"Nơi nào không ổn, ta một một trường bối bị bệnh không gặp văn bối rất bình thường, ai dám nói ta không chiếm lý?" Đại phu nhân Trương thị ánh mắt âm lãnh trừng mắt Dương ma ma.

Dương ma ma vụng trộm vuốt một cái mồ hôi lạnh, liên tục xưng là.

Trương thị thanh âm cực lớn, sương phòng bên ngoài Khương Ninh Bảo cùng Khương Cẩn, Xuân Hi Xuân Nhạc hai cái tỳ nữ, xa xa đứng đấy hộ vệ áo đen đều nghe được nhất thanh nhị sở.

Tạ Thất làm hộ vệ thủ lĩnh, sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái, Khương Ninh Bảo cùng Đại ca mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm đứng đấy không có rời đi, huynh muội hai người thần sắc bình tĩnh.

Dương ma ma sắc mặt khó coi mở cửa phòng đi tới, nàng cẩn thận nhìn thoáng qua cách đó không xa một đội hộ vệ áo đen, hướng hai người gạt ra một vòng nụ cười.

"Tam thiếu gia, Tứ cô nương, phu nhân thân thể không thoải mái, cảm xúc bất ổn, mong rằng Tam thiếu gia cùng Tứ cô nương thứ lỗi, đằng sau sương phòng đã thu thập xong, Tam thiếu gia, Tứ cô nương các người đi trước nghỉ ngơi, đợi chút nữa nô tỳ phái người đem cơm chay đưa qua." Nói xong Dương ma ma kêu cái tỳ nữ tới dẫn đường.

"Thì ra là thế, chúng ta ngày mai lại tới vấn an Đại bá nương."

Khương Ninh Bảo mỉm cười, khéo hiểu lòng người gạt đầu, liếc qua tiều tụy không chịu nổi Dương ma ma, trong lòng âm thầm buồn cười, xem

ra những ngày này Đại bá nương không ít giày vò, vị này Dương ma ma nhìn đều gầy hốc hác đi.

Khương Căn không nói một lời, hết thảy từ muội muội làm chủ.

Dương ma ma bờ môi giật giật, cuối cùng vẫn là không có lên tiếng, vị này Tứ cô nương xưa đâu bằng nay, nàng bất quá là cái hạ nhân, chẳng lẽ còn có thể ngăn cản Tứ cô nương thăm hỏi phu nhân hay sao?

"Dương ma ma, để bọn hăn rút nhanh lên, đừng ở chỗ này chướng mắt." Trong sương phòng lần nữa truyền đến Đại bá nương nộ khí trùng thiên thanh âm.

Khương Nịnh Bảo cùng Khương Căn: ". . ."

Đại bá nương hỏa khí thật hừng.

"Ca, xem ra Đại bá nương tâm tình thật không tốt, chúng ta đi trước sương phòng an trí." Khương Nịnh Bảo nghiêng đầu nhìn thấy Đại ca, âm giọng thì thầm mở miệng.

"Cũng tốt." Khương Căn gật đầu.

Các loại tỳ nữ mang theo hai người rời đi, hộ vệ áo đen nhóm cũng nhất nhất đi theo sau khi rời đi, Dương ma ma mới vuốt một cái mồ hôi lạnh, quay người trở lại trong phòng.

Sắc trời tối xuống, treo trăng đầu ngọn liễu.

Khương Nịnh Bảo cùng Đại ca Khương Căn dùng một trận mỹ vị cơm chay về sau, liền ngồi ở trong sân trên băng ghế đá nói chuyện phiếm, hộ vệ áo đen nhóm tại Tạ Thất an bài xuống thay phiên trông coi.

Khương Nịnh Bảo tỳ nữ Xuân Nhạc từ sau đến đến Thanh Thủy Tự quan lại quyền quý hạ nhân nghị luận bên trong, nghe được Dương Thư

Thanh tản tin tức, liền vội vàng cáo tri cô nương.

Khương Ninh Bảo liền cùng Đại ca nói việc này.

Trong sách, Thượng Vân tửu phường vẫn luôn là Dương Thư Thanh cùng Tần Vương túi tiền, cũng không có cái này một cái tình tiết.

Đoán chừng là nàng cái này cực kỳ trọng yếu 'Ác độc nữ phụ' một mực tại kéo nữ chính chân sau, cơ hồ móc sạch sẽ lai lịch của nàng, dẫn đến kịch bản phát sinh biến hóa cực lớn.

"Ca, người nói Dương tiểu thư một nữ tử như vậy nóng vội doanh doanh vì cái gì, sinh ở có quyền thế Hầu phủ, cả một đời không lo ăn uống, vẫn là An Viễn Hầu phủ con vợ cả đại tiểu thư, thân phận tôn quý, có cần phải lăn vào hoàng vị tranh đoạt sao?"

Khương Ninh Bảo là thật sự không hiểu Dương Thư Thanh, từ trong sách nhìn, Dương Thư Thanh sau khi sống lại vẫn luôn là đánh mặt báo thù, tìm chỗ dựa, thành lập thuộc tại các mối quan hệ của mình cùng thế lực, thu thập đời trước kẻ thù, thuận tiện cùng nam chính Tạ Cảnh Dực nói chuyện tình, độ dài trọng tâm đều tại báo thù ngược tra bên trên.

Dương Thư Thanh một cử động kia xác thực làm người lau mắt mà nhìn, nhưng quang minh chính đại đứng đội Tần Vương, đến tiếp sau phiên phức liên tiếp không ngừng, không cần thận liền sẽ ủ thành đại họa.

Có lẽ là bởi vì trùng sinh, có tiên tri, Dương Thư Thanh mới dám như thế cả gan làm loạn.

"Có lẽ là lòng có chấp niệm hoặc là đã tâm bưng bưng, không cam tâm khốn tại hậu viện đi." Khương Căn ngóng nhìn trên trời trong sáng mặt trăng, mỉm cười, tại gặp qua Dương Thư Thanh về sau, hắn liền phát hiện nàng đáy mắt thâm tàng lệ khí cùng dã tâm.

"Không cam tâm khốn tại hậu viện, nàng hẳn là gả cho Tần Vương hoặc là Tấn Vương, cứ như vậy, nàng phát huy chỗ trống lớn hơn." Khương Ninh Bảo uống một ngụm mang chút đắng chát nước trà, im lặng nói.

Nếu như Dương Thư Thanh đến Hoàng gia, lấy nàng nữ chính quang hoàn, nói không chừng còn có cơ hội buông rèm chấp chính, làm một cái khắp thiên hạ có quyền thế nhất tôn quý nhất nữ nhân.

Khương Căn trầm thấp cười một tiếng, đưa tay vuốt vuốt muội muội đầu: "Ninh Bảo nói rất đúng."

Ninh Bảo xem xét chính là cái biết thỏa mãn thì mới thấy hạnh phúc cô nương, kỳ thật biết thỏa mãn thì mới thấy hạnh phúc không có gì không tốt, mẫu thân lưu lại đồ cưới, cùng muội muội cái kia một tay thần kỳ cất rượu kỹ năng và một ngày thu đấu vàng Tấn Giang quán trà, cả một đời không lo ăn uống, xác thực không cần thiết đấu đến đấu đi.

Huống hồ Định Quốc công đời này có lẽ chỉ có muội muội một nữ nhân, hậu viện không có loạn thất bát tao phá sự, nghĩ như vậy, Ninh Bảo là cái có phúc khí .

"Ca, ta cảm thấy cha mẹ còn sống." Khương Ninh Bảo đột nhiên toát ra một câu nói như vậy, chỉ là không biết cha mẹ đến cùng ở nơi nào, triều Đại Việt rộng lớn vô cương, ngăn cách nhiều chỗ chính là, ai biết ở nơi đó, chỉ có thể ngồi đợi cha mẹ mình trở về.

Khương Căn sững sờ, cái mũi có chút mỏi nhừ, thanh âm nói thật nhỏ: "Hừm, cha mẹ sống ở trong lòng chúng ta."

Khương Ninh Bảo: ". . ."

Hai huynh muội trong sân câu được câu không nói chuyện phiếm, thẳng đến giờ Tuất mặt, mới về sương phòng đi ngủ.

Sáng sớm hôm sau tỉnh lại, Khương Ninh Bảo tại Xuân Nhạc phục thị hạ rửa mặt xong, đi phòng bếp cầm cơm chay Xuân Hỉ thật cao hứng cáo tri Khương Ninh Bảo một cái lớn tin tức tốt.

"Cô nương, Bá gia sáng nay tỉnh lại, bên ngoài có người nói là cô nương mang đến phúc khí, Tam thiếu gia nghe cực kì cao hứng."

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Xuân Hỉ cùng có vinh yên bộ dáng, bất đắc dĩ cười một tiếng: "Xuân Hỉ, trùng hợp mà thôi, đừng bảo sao hay vậy lẫn vào, nhà người cô nương ta chỉ là một người bình thường."

"Cô nương, nô tỳ cũng cảm thấy ngài là cái có phúc khí ." Xuân Hỉ nhin không được nói.

Một bên Xuân Nhạc cũng là liên tục gật đầu, cô nương có thể tùy tiện tiếp cận Định Quốc công, Bá phủ đại phòng vì lợi ích lui cô nương việc hôn nhân, Bá gia liền hôn mê bất tỉnh, cô nương bị thánh chỉ tứ hôn, cô nương còn có một tay thần kỳ cất rượu kỹ năng. . . Nhiều như rừng cộng lại, Xuân Nhạc đều cảm thấy cô nương là có đại phúc khí.

Khương Ninh Bảo: ". . ." Nàng là chuyện của mình thì mình tự biết, Trường Ninh bá vốn là sẽ tỉnh, chỉ là thời gian dài ngắn mà thôi, nàng đến Thanh Thủy Tự vẫn là Đại ca đề nghị, cho nên Đại bá tỉnh lại, thật sự không có quan hệ gì với nàng.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc gặp cô nương một mặt xem thường, nhin cười không được cười.

Khương Ninh Bảo cùng Đại ca cùng một chỗ dùng qua điểm tâm, liền đi Đại bá viện tử thăm hỏi hẳn, Đại bá nương Trương thị vừa lúc mang theo một đám tỳ nữ bà tử chạy tới, hai phe đội ngũ đụng phải.

Trương thị khi nhìn đến Khương Ninh Bảo huynh muội về sau, khuôn mặt trầm xuống, ánh mắt lạnh như băng trừng Khương Ninh Bảo một chút,

Khương Ninh Bảo không thèm để ý, nàng cùng Đại ca cùng nhau lên trước cho Đại bá nương thỉnh an.

"Các người sao lại tới đây?"

"Đại bá nương, chất nhi cùng Ninh Bảo nghe nói Đại bá tỉnh lại, cố ý đến thăm Đại bá." Khương Căn mỉm cười, lạnh nhạt hữu lễ trả lời.

"Đúng vậy a, Đại bá nương, chúng ta đi vào trước nhìn Đại bá, đợi chút nữa tại cùng ngài trò chuyện." Khương Ninh Bảo khi nhìn đến toàn thân phát ra âm u khí tức Trương thị về sau, đáy mắt khiếp sợ lóe lên một cái rồi biến mất, căn bản không nghĩ chờ lâu.

Nói xong, Khương Ninh Bảo lôi kéo Đại ca Khương Căn đi Trường Ninh bá Khương Đông Minh sương phòng, Trường Ninh bá vừa tỉnh lại, thân thể có chút suy yếu, khí sắc cũng không tốt lắm, chính suy yếu tựa ở bên giường, mặc cho gã sai vặt uy cháo hoa.

"Đại bá, ngài rốt cục tỉnh lại, quá tốt rồi, ta liền biết Đại bá người hiền tự có thiên tướng, chắc chắn sẽ không có việc gì." Khương Ninh Bảo vừa tiến đến liền vui vẻ nói, toàn thân tràn đầy hi khí, giống như thật sự là Đại bá tỉnh lại mà cao hứng.

Khương Căn cũng dời bước tiến lên phía trước nói: "Đại bá, chất nhi đến xem ngài."

Trường Ninh bá Khương Đông Minh uống một ngụm cháo hoa, nhìn lên trước mặt nhị đệ hai cái xuất sắc con cái, ánh mắt lóe lên một cái, lộ ra một vòng vui mừng bên trong mang theo một tia miễn cưỡng nụ cười: "Các người đều là hảo hài tử, có lòng."

Hắn chỉ thấy cháu trai cháu gái đến xem hắn, nhi nữ lại không thấy tăm hơi, trong lòng không khỏi có chút không thoải mái.

Lúc này Trường Ninh bá hiện tại còn không biết mình đạt được từ Ngũ phẩm chức quan mất đi, ở đây hạ nhân không ai dám nói cho hẳn biết, sợ vừa tỉnh lại Trường Ninh bá chịu không được đả kích, lần nữa ngất đi.

"Cái gì tốt hài tử, Bá gia, người hôn mê không biết, nếu không phải bọn hần, người chức quan cũng sẽ không bị Thánh thượng hàng về tại chỗ, không duyên cớ ném đi cái mặt to, bị người chê cười."

Trương thị vừa tiến đến liền nghe đến Bá gia nói Khương Nịnh Bảo huynh muội là hảo hài tử, tức giận đến kém chút không có thổ huyết, đầu óc một phát nóng, lập tức đem Trường Ninh bá bị giáng chức sự tình bạo ra.

Trường Ninh bá hôn mê nhiều ngày, vừa tỉnh lại liền nghe đến tin dữ này, một hơi không có đi lên, lại ngất đi.

Trương thị bị biến cố bất thành linh này dọa đến kém chút không có hồn phi phách tán, đợi nàng ý thức được mình vừa mới làm một kiện chuyện ngu xuẩn, lập tức bổ nhào vào Trường Ninh bá trên thân, khóc lớn tiếng hô.

"Bá gia, Bá gia, người tỉnh. . . Tỉnh. . ."

Bá gia có thể nghìn vạn lần không thể có sự tình, vạn nhất xảy ra sự tình, ở đây hạ nhân cũng biết là nàng náo ra đến, Trương thị không dám tưởng tượng hậu quả, khóc đến càng thêm thương tâm.

Khương Nịnh Bảo: ". . ."

Khương Căn liếc nhìn sẽ chỉ kêu trời trách đất Đại bá nương, nhăn đầu lông mày, trầm giọng phân phó nói: "Xuân Hỉ, nhanh đi sát vách mời đại phu tới."

Một lát sau, đại phu tới, biết được Bá gia đột nhiên ngắt đi nguyên nhân, lại nhìn thoáng qua bên cạnh không ngừng thút thít Bá gia phu nhân, nhìn không được âm thầm lắc đầu, Trường Ninh bá thật vất vả tỉnh lại, lại đặng phải chuyện như thế, thật sự là đáng thương.

Mở thuốc, dặn dò vài câu về sau, đại phu liền rời đi.

Biết được Bá gia chỉ là tạm thời ngắt đi, cũng không lo ngại, Trương thị nổi lòng lo lắng rơi xuống, rốt cục không khóc, nổi giận đùng đùng đem Khương Ninh Bảo huynh muội đuổi ra ngoài.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ ném Bá Vương phiếu thân môn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Làm Khuê Các Nữ Tử, Các Nàng Càng Thích Ngày Tháng Bình An.

Bị đuổi đi Khương Ninh Bảo huynh muội ra viện tử, Khương Ninh Bảo lại cũng nhịn không được bật cười, nhỏ giọng nói: "Ca, ta thật không nghĩ tới Đại bá nương như thế ra sức, dĩ nhiên đem Đại bá khí ngắt đi, thật sự là đại khoái nhân tâm."

"Đúng vậy a, thật sự là đại khoái nhân tâm."

Khương Căn trên khuôn mặt tuần mỹ cũng lộ ra một vòng nụ cười, cha mẹ không ở phía sau, ngày lễ ngày tết cùng một chỗ đoàn tụ thời điểm, Đại bá nương luôn luôn bưng một bộ khôn khéo hư giả khuôn mặt tươi cười nhìn huynh muội bọn họ.

Có một lần, hăn trong lúc vô tình nghe đến đại bá nương cùng Dương ma ma phàn nàn, nói cái gì nếu không phải Ninh Bảo có cửa tốt việc hôn nhân, nàng sớm tại cha mẹ gặp nạn về sau, liền đem huynh muội bọn họ phân phủ ra ngoài sống một mình, miễn cho chiếm Bá phủ thiếu gia tiểu thư thân phận.

Khương Căn từ đó đối với Đại bá nương mười phần cách ứng, càng thêm cố gắng đọc sách, tranh thủ thi đậu cử nhân, đem nhị phòng đứng lên, ai ngờ các loại hăn đi Thanh Sơn thư viện, liền phát sinh biến cố.

May mắn Ninh Bảo mệnh cách tốt, cùng Định Quốc công mệnh cách cực kì phù hợp, đạt được Thánh thượng tứ hôn.

Bằng không thì... Khương Căn không dám tưởng tượng hậu quả.

"Ca, Đại bá đã tỉnh lại, đại đường ca bọn hãn biết được tin tức sau nhất định sẽ tới, chúng ta trước đi dạo một chút Thanh Thủy Tự phía sau núi, buổi chiều trở về phủ đi." Khương Ninh Bảo đối với lịch sử lâu đời cũng khá nổi danh Thanh Thủy Tự cực kì cảm thấy hứng thú.

"Được." Khương Căn mỉm cười gật đầu.

Huynh muội hai người không nhanh không chậm đi dạo lên Thanh Thủy Tự yên tĩnh u nhã phía sau núi, đằng sau xa xa đi theo Xuân Hi cùng Xuân Nhạc cùng Tạ Thất mấy vị hộ vệ.

Thanh Thủy Tự hậu phương quý nhân rất nhiều, tiểu sa di cũng nhiều, trên đường đi Khương Ninh Bảo phát hiện có ở ngấm hoa bữa tiệc gặp qua danh môn khuê tú con em thế gia, nhưng đại bộ phận đều là không quen biết.

Hai người ở đi đến Thanh Thủy Tự một chỗ tương đối an tĩnh Lâm Tử lúc, nghe được bên trong có mấy cái tiểu thư khuê các đang tán gẫu, trong ngôn ngữ còn nhắc lên Dương Thư Thanh, Khương Ninh Bảo huynh muội lập tức ngừng lại bước chân.

"Các người nghe nói không, Thánh thượng sáng nay phái người dán thiệp Hoàng bang, ta liền nói Dương tiểu thư làm sao đột nhiên thả ra tin tức nói mỗi tháng xuất ra một thành lợi làm tiền trợ cấp, khẳng định là sớm từ Tần Vương nơi đó biết được Thánh thượng muốn ở triều Đại Việt các nơi trừ bị Thiệt Đường, muốn đoạt chiếm tiên cơ là Tần Vương tạo thế, giúp Tần Vương thu hoạch được võ tướng nhóm ủng hộ."

"Ai bảo Dương tiểu thư không có thanh danh tốt, còn ôm một cái cự đại Kim Oa Oa, chỉ có thể ra kế này sách, thu hoạch được các tướng sĩ cảm kích, ở trong dân chúng mua danh chuộc tiếng."

"Mua danh chuộc tiếng cũng là muốn có vốn liếng, Dương tiểu thư lần này dùng vàng ròng bạc trắng trải đường, dù nói thế nào, chiến tử các tướng sĩ thân nhân xác thực đạt được chỗ tốt."

"Xác thực như thế."

"Chỉ là hiện tại toàn bộ An Viễn Hầu phủ đô trói lại Tần Vương chiếc thuyền này, ta thật bội phục An Viễn Hầu dũng khí."

"Đúng vậy a, may mắn chúng ta mấy nhà đều là trung lập, kỳ thật trung lập không có gì không tốt, tối thiểu không cần lo lắng hãi hùng."

Còn lại mấy cái tiểu thư khuê các đồn dập gặt đầu đồng ý.

Làm khuê các nữ tử, các nàng càng thích ngày tháng bình an.

Lịch sử làm gương, những cái kia tham dự tranh đoạt hoàng vị gia tộc, có Nhất Phi Trùng Thiên, có liên luy cứu tộc, dù là không có liên luy cứu tộc, cũng không có kết cục tốt.

Một cái quang minh chính đại bị đánh lên Tần Vương một phái người, ai ngờ về sau sẽ sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn, vạn nhất cùng An Viễn Hầu người đi đến gần, cuối cùng thượng vị lại không phải Tần Vương, chẳng phải là muốn bị tân hoàng nhớ thương.

Bởi vậy trong triều trọng thần đứng đội có chút thận trọng, thậm chí còn có rất nhiều đều là trung lập phái.

"Nói đến, lần này trù bị Thiệu Đường bạc hãn là chủ yếu đến từ dân gian phú thương, bọn hãn khẳng định rất tình nguyện để tên của mình khắc vào Thiệu Đường công đức trên tấm bia."

"Không biết cha ta sẽ quyên bao nhiêu bạc."

Lời này vừa mở đầu, mấy vị khuê tú nhóm lập tức hứng thú, người một câu ta một câu trò chuyện một chút, qua đi các nàng nói đến bát quái khác, đang muốn rời đi Khương Ninh Bảo huynh muội lần nữa ngừng lại bước chân.

"Ta vừa nghe tỳ nữ nói hôn mê bất tỉnh Trường Ninh bá ở Khương Tứ tiểu thư đến Thanh Thủy Tự sau thanh tỉnh lại, bất quá bị Bá gia phu nhân khí ngất đi."

"Ta cũng nghe nói, trước đó vài ngày không phải có lời đồn nói Khương Tứ tiểu thư là đại phúc khí người sao, ta còn nửa tin nửa ngờ, hiện tại xem ra, Khương Tứ tiểu thư đúng là cái có phúc khí."

"Đúng vậy a, bằng không thì nơi nào sẽ như vậy xảo, nàng thứ nhất Thanh Thủy Tự, Trường Ninh bá liền tỉnh lại."

"Nói lên cái này, ta cảm thấy Tạ thế tử có thể nhận làm con thừa tự cho Định Quốc công, khả năng rất lớn là dính Khương Tứ tiểu thư phúc khí." Có cái khuê tú đột nhiên toát ra một câu nói như vậy.

Khương Ninh Bảo khóe miệng giật một cái, những này khuê tú đầu óc không biết làm sao lớn lên, sức tưởng tượng như thế phong phú, nàng liếc nhìn bên cạnh Đại ca, thấy đại ca dĩ nhiên một mặt tự hào, càng bó tay rồi.

Tai thính mắt tinh Tạ Thất lại yên lặng gật đầu đồng ý.

"Các người có phải hay không đã quên một sự kiện, Khương Tứ tiểu thư cha mẹ ở ba năm trước đây gặp nạn a." Cái này vừa nói, mấy cái khuê tú nhóm trong nháy mắt lặng im.

"Không phải không tìm được di thể sao, nói không chừng Khương Tứ tiểu thư cha mẹ còn sống." Có cái khuê tú nhin không được giải thích một câu.

"Có khả năng."

Khương Ninh Bảo: "...". Vị cô nương này thật đúng là được đúng, cha mẹ xác thực không chết, đến lúc đó cha mẹ trở về, chẳng phải là thật sự ngồi vững mình là có đại phúc khí người.

Ngẫm lại đã cảm thấy im lặng, hết lần này tới lần khác Cổ Nhân tin tưởng nhất những thứ này.

Khương Ninh Bảo huynh muội lặng lẽ rời đi.

Đi ra Lâm Tử về sau, Khương Ninh Bảo nhin không được đem trước đó vài ngày đột nhiên xuất hiện lời đồn đại cùng Đại ca nói một lần, thuận tiện đề chính mình suy đoán, Khương Căn cười nói: "Bọn hã nói rất đúng, Ninh Bảo là cái người có phúc."

Khương Ninh Bảo im lặng nói: "Ca, ta cảm thấy đối phương đang nổi lên đại chiêu đâu."

Khương Căn buồn cười vuốt một cái cái mũi của nàng: "Người chỉ cần thả ra tiếng gió nói mình chỉ là cái tầm thường cô nương, cũng không phải là theo như đồn đại đại phúc khí người là được, chỉ cần người phủ nhận, đối phương liền không có cách nào tử tiến hành đến tiếp sau âm mưu."

Khương Ninh Bảo bưng tỉnh đại ngộ, nàng làm sao không có nghĩ tới chỗ này, quả nhiên là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, vẫn là Đại ca lợi hại, bình thường nữ tử chỉ cần người khác nói mình có phúc khí, không ai liệu sẽ nhận, chỉ biết ngoài miệng khiêm tốn một chút, ngẫm thừa nhận xuống tới, để cho người ta Lén lút truyền ra ngoài, bác cái thanh danh tốt.

Thanh danh tốt khó được, người xấu thanh danh lại có chút dễ dàng.

Khương Ninh Bảo đạt được biện pháp giải quyết về sau, tâm tình Phi Dương, nhớ tới Hoàng bang sự tình, nhin không được nhỏ giọng hỏi.

"Ca, người nói Thánh thượng đột nhiên dán thiệp Hoàng bảng thông cáo thiên hạ ở triều Đại Việt các nơi trừ bị Thiệt Đường, có phải là nghĩ phòng ngừa chu đáo, suy yếu Tần Vương lực ảnh hưởng?"

Thiệt Đường trong sách cũng không có xuất hiện.

Khương Ninh Bảo lại mừng rỡ Thiệt Đường xuất hiện, đây chính là cùng loại hiện đại cơ quan từ thiện, Hoàng Thượng làm như thế, nhất định sẽ đạt được bách tính cùng các tướng sĩ cảm kích, trong lúc vô hình càng thêm củng cố mình hoàng quyền.

Khương Cẩn gật đầu, ánh mắt có chút nheo lại: "Hẳn là, Thánh thượng long thể khiếm an, Tần Vương sắp một nhà độc đại, ở dân gian cùng võ tướng ở giữa uy vọng sẽ càng ngày càng cao, cũng không phải chuyện tốt."

Nói đến, Dương Thư Thanh cùng Ninh Bảo đã kết thù, Khương Cẩn đương nhiên không hi vọng Tần Vương leo lên vị trí kia.

"Ca, người yên tâm, ta xem Thánh thượng kết luận mạch chứng, cho Thánh thượng nhường rượu thuốc, Quốc Công Gia nói Thánh thượng thân thể đã chuyển biến tốt đẹp, về sau còn sẽ có mình con cái, sẽ không lại lập hoàng thái đệ, Tần Vương mưu đồ sẽ chỉ lấy giỏ trúc mà mức nước công đã tràn." Khương Ninh Bảo ở Đại ca bên tai lặng lẽ xinh đẹp nói bí mật này.

Khương Cẩn tâm giật mình, không nghĩ tới Ninh Bảo sẽ bại lộ năng lực của mình, khuôn mặt tuấn tú bên trên nhin không được lộ ra một vẻ lo âu, mấp máy môi, khô khốc mà hỏi.

"Ninh Bảo, người... Người làm sao đột nhiên..."

"Ca, Thánh thượng cùng Quốc Công Gia là biểu huynh đệ, có Quốc Công Gia ở, ta không có việc gì, Thánh thượng cũng là minh quân, kỳ thật trọng yếu nhất chính là, ta tin tưởng Quốc Công Gia sẽ che chở ta."

Khương Nịnh Bảo mỉm cười, nhu khuôn mặt đẹp bên trên tràn đầy tín nhiệm.

Khương Cẩn trong lòng ê ẩm, muội lớn không khỏi ca, nhưng đối với Định Quốc công phẩm tính, Khương Cẩn là tán thành, hẳn nhỏ giọng dặn dò một câu: "Nịnh Bảo, Thánh thượng chuyển biến tốt đẹp việc này đừng nói ra."

Khương Nịnh Bảo gật đầu.

Hai huynh muội đi dạo một vòng về sau, chỉ có thấy được rất nhiều lui tới tiểu sa di, cũng không có gặp được cao tăng trở về đến sương phòng, hỏi thăm một chút, Đại bá nương còn chưa trở về, nghe nói là đi đại điện khử sát khí.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Huynh muội hai người lần nữa đi một chuyến Đại bá viện tử, xảo chính là, Đại bá đã tỉnh lại, chỉ là nhìn so vừa tỉnh lại thời điểm càng suy yếu, sắc mặt càng tái nhợt.

Trường Ninh bá Khương Đông Minh đã từ nhỏ tư miệng bên trong biết được chân tướng, nhịn không được giận chó đánh mèo lên cháu gái, cũng bởi vì hẳn không hiểu thấu hôn mê, một cái có lẽ có thượng thiên hạ xuống trừng phạt tội danh chụp tại trên đầu của hẳn, thật vất vả tấn thăng chức quan cứ như vậy không có, còn bị người chê cười, về sau sẽ còn bị các đồng liêu chỉ trích.

Trường Ninh bá làm sao có thể không giận, nhưng mặt ngoài lại không thể nổi giận, nhất là cháu gái hiện tại xưa đâu bằng nay, chỉ có thể biệt khuất đem vừa vào hai huynh muội đuổi rời đi, nhắm mắt làm ngơ.

"Các người huynh muội về trước phủ đi, ta ở Thanh Thủy Tự tĩnh dưỡng chút thời gian."

Khương Ninh Bảo cùng Khương Cẩn hai huynh muội cầu còn không được, nói vài câu lời quan tâm, liền rời đi viện tử, phái người đi cáo tri Đại bá nương Trương thị một tiếng, liền thu thập hành lý về Trường Ninh Bá phủ.

Vừa về tới Trường Ninh Bá phủ, Khương Ninh Bảo lập tức để Xuân Nhạc đem tiếng gió thả ra, không thừa nhận cái gọi là đại phúc khí lời đồn, sau đó phái người đem Đại bá tỉnh lại tin tức cáo tri Khương lão phu nhân.

Khương lão phu nhân cao hứng phi thường, đại phòng quét qua trước đó tình cảnh bi thảm, từng cái không kịp chờ đợi đi Thanh Thủy Tự thăm hỏi Trường Ninh bá.

Tạ Thất các loại hộ vệ toàn chuẩn bị trở về Định Quốc công phủ phục mệnh.

Khương Ninh Bảo hơi nhớ Quốc Công Gia, gọi lại Tạ Thất bọn người, trở về phòng đổi một thân màu tím nhạt Hà Hoa ám văn váy dài đi ra, phong thái Sở Sở, mỹ lệ làm rung động lòng người.

"Cô nương, ngựa xe đã chuẩn bị xong rồi." Xuân Nhạc vội vàng nói.

Khương Ninh Bảo khước môi nổi lên một vòng ôn nhu nụ cười, hướng Đại ca nói một tiếng: "Ca, ta đi một chuyến Định Quốc công phủ."

Khương Cẩn nhìn thấy muội muội cách ăn mặc thật xinh đẹp đi gặp Định Quốc công, trong lòng chua chua, trên mặt lại mỉm cười đưa mắt nhìn Ninh Bảo rời đi.

Dò xét gần đường, sau nửa canh giờ, xe ngựa đến Định Quốc công phủ, từ Triệu quản gia trong miệng biết được Định Quốc công Tạ Hành cũng trong phủ, Khương Ninh Bảo trong mắt hiển hiện vẻ kích động cùng vui vẻ.

Y theo quy củ, Khương Ninh Bảo đi trước Vinh Hỉ đường bái kiến Tạ lão phu nhân, sau đó đi chủ viện, trên đường, Khương Ninh Bảo gặp Tạ Cảnh Dực, hoàn toàn như trước đây cao lãnh tuấn đẹp, nàng hướng hẳn lễ phép xa cách cười cười, hai người gặp thoáng qua.

Tạ Cảnh Dực quay đầu nhìn một cái đi xa bóng lưng yếu điệu, quay người rời đi.

Chủ trong nội viện, Định Quốc công Tạ Hành vừa xử lý xong công sự đi ra thư phòng, liền từ thân vệ miệng bên trong biết được tiểu cô nương tới, khuôn mặt tuấn tú lạnh lẽo cứng rắn đường cong thoáng nhu hòa, anh tuấn làm người nín hơi.

Lúc này tiểu cô nương mang theo hai cái tỳ nữ ra hiện tại hẳn trước mắt, mười sáu tuổi thiếu nữ xinh đẹp, như là đầu cành ngậm nụ muốn thả hoa tươi, mỹ lệ mê người.

Định Quốc công Tạ Hành trong lòng khẽ nhúc nhích, tiểu cô nương vừa nhìn thấy hẳn, lập tức tươi sáng cười một tiếng, bỏ xuống hai cái tỳ nữ, yếu điệu thân thể nhanh chóng hướng hẳn chạy tới.

"Quốc Công Gia, kính hi hay không kính hi?" Khương Ninh Bảo một chạy tới liền thân mật kéo lại hẳn thon dài hữu lực cánh tay, ngẩng khuôn mặt nhỏ cười nhẹ nhàng mà hỏi.

"Kính hi." Định Quốc công Tạ Hành khloe miệng hơi câu, thanh âm trầm thấp ngậm cầm, nện bước bước chân trầm ổn, dẫn tiểu cô nương đến chủ viện đại sảnh, một cái Hắc Y thân vệ rất có ánh mắt bưng lên nước trà điểm tâm liền lui ra ngoài.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc sớm thành thói quen cô nương cùng Định Quốc công một mình một phòng, các nàng đối với Định Quốc công phẩm tính cực là tín nhiệm, bởi vậy không có chút nào lo lắng, tại bên ngoài lẳng lặng chờ đợi.

"May mắn Đại bá tỉnh lại kịp thời, bằng không thì ta cùng Đại ca còn muốn ở Thanh Thủy Tự ở lại một hai ngày, vừa nghĩ tới một hai ngày không gặp được Quốc Công Gia không thu được Quốc Công Gia thư tín, trong lòng liền tưởng niệm vô cùng."

Khương Ninh Bảo ngồi ở Định Quốc công bên người, động tác tự nhiên cho mình cùng Quốc Công Gia đồ chén trà nhỏ, nâng chén trà lên nhấp một miếng, hài lòng thở phào một cái, há mồm liền ra một câu đồ ngon đồ ngọt.

Định Quốc công Tạ Hành bên tai có chút nóng lên, chóp mũi đều là tiểu cô nương trên thân nhàn nhạt mùi thơm ngát, hăn nhin không được vươn tay đem bên cạnh tiểu cô nương ôm vào trong ngực, ánh mắt chuyên chú nhìn thấy nàng: "Ta lại nhìn người."

Ôm tiểu cô nương cảm giác thực tốt.

Đột nhiên bị người ôm vào trong ngực Khương Ninh Bảo giật nảy mình, sắc mặt bạo Hồng, trong lòng âm thầm kinh ngạc, hăn là ngày đó hai người ôm qua về sau, Quốc Công Gia khai khiếu?

"Quốc Công Gia, người thật sự học xấu." Khương Ninh Bảo mặt ửng hồng uốn tại trong ngực hăn, nhỏ giọng lẩm bẫm một câu, thanh âm mềm mại, phảng phất tại làm nũng, nhưng trong lòng đầy tràn vui vẻ cùng vui vẻ.

"Ân." Định Quốc công Tạ Hành gật đầu, giọng trầm thấp bên trong ần ần lộ ra mỉm cười, nói một chuyện khác: "Ninh Bảo, người muốn ma ma tìm được."

"Cảm ơn Quốc Công Gia." Khương Ninh Bảo một cao hứng liền ngẩng đầu lên, ở hăn khuôn mặt tuần tú bên trên hôn một cái, một không có chú ý lưu lại một cái màu hồng nhạt dấu son môi.

Bên người có cái kinh nghiệm phong phú ma ma, về sau rất nhiều chuyện đều có người đề điểm, còn là có thể tin hay không, Khương Ninh Bảo chỉ có thể chậm rãi quan sát.

Lần thứ hai bị thân, cho dù là cái hơi dính tức cách hôn, Định Quốc công Tạ Hành ôm tiểu cô nương tay nắm thật chặt, khoe miệng không tự chủ giương lên.

"Quốc Công Gia, Thánh thượng cần đến tiếp sau rượu thuốc ta đã nhường ra, người có thể phái người đem rượu thuốc lấy đi, cất vào hầm nửa tháng liền có thể uống." Khương Ninh Bảo cao hứng qua đi, cũng không có quên chính sự.

"Hừm, ta ngày mai phái người đi lấy."

"Quốc Công Gia, ta hôm qua ở Tấn Giang trà lâu rơi xuống Dương tiểu thư mặt mũi, bóc nàng ngọn nguồn, Dương tiểu thư sợ là giận ta, về sau ta cùng nàng khẳng định không cách nào sống chung hòa bình."

Khương Ninh Bảo ám đạo, Hà Chỉ không cách nào sống chung hòa bình, Dương Thư Thanh sợ là ước gì diệt trừ nàng cái này chương mắt người.

"Một cái râu ria người, chớ để ý." Định Quốc công Tạ Hành nghe được tiểu cô nương nhắc lên đã tâm bưng bưng Dương Thư Thanh, sát khí tràn ngập đáy mắt hiện lên một tia băng lãnh.

Nguyên lai Dương Thư Thanh ở Định Quốc công trong lòng chỉ là một cái râu ria người, Khương Ninh Bảo khoe môi giơ lên một vòng vui vẻ nụ cười: "Hừm, ta đã biết."

Hai người thân mật hàn huyên chút lời nói, Khương Ninh Bảo thế mới biết hiểu, nguyên lai trừ bị Thiện Đường đề nghị là Quốc Công Gia nói ra, trong lòng không khỏi sinh ra một tia tự hào.

Quốc Công Gia thật lợi hại, lập tức đem Dương Thư Thanh danh tiếng đoạt hơn phân nửa.

Dương Thư Thanh sợ là muốn tức điên lên.

Rời đi thời điểm, Khương Ninh Bảo rốt cục phát hiện mình lưu tại Quốc Công Gia trên mặt màu hồng nhạt dấu son môi, đáy mắt hiện lên một vòng giả hoạt cùng cười trộm, hướng hẳn phất phất tay, mang theo Định Quốc công vì nàng tìm thấy hai vị ma ma lên xe ngựa.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ ném Bá Vương phiếu thân, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 39: "Cháu Gái Không Đồng Ý."

Định Quốc công Tạ Hành thân mang một bộ màu đen cấm bào, dáng người thẳng đứng tại cửa phủ, nhìn qua đi xa xe ngựa biến mất ở chỗ góc cua, khóe miệng nhếch lên một cái nho nhỏ độ cong, đột nhiên giơ tay lên ở mình khuôn mặt tuần tú lau một chút.

Trên tay lưu tăng tiếp theo nhàn nhạt màu hồng.

Định Quốc công Tạ Hành không có ngạc nhiên một chút nào, nghĩ đến vừa mới tiểu cô nương lúc rời đi giảo hoạt nụ cười, ám đạo tiểu cô nương thật sự là nghịch ngợm, biết rõ không ai dám nhìn chăm chăm hấn mặt nhìn, còn cố ý không nói cho hấn.

Đang muốn về viện tử, một cái Hắc Y thân vệ đến đây bẩm báo: "Chủ tử, lão phu nhân mời ngài đi qua một chuyến."

Định Quốc công Tạ Hành xoay người đi Vinh Hi đường.

Vinh Hi đường bên trong, Tạ lão phu nhân mút miệng trà thơm, lông mày nhíu chặt, hình như có phiền lòng sự tình, một bên Hoàng ma ma cũng là một bộ mặt ủ mày chau bộ dáng.

Những ngày này, Tạ lão phu nhân mỗi ngày uống một chén nhỏ rượu thuốc, trắng bệch thái dương đã biến thành đen, trên mặt trơn nhẵn rất nhiều, tế văn cũng biến mất không thấy gì nữa, cùng cùng tuổi được bảo

dưỡng nghi quý phu nhân so sánh cũng không kém cõi, thậm chí nhìn so với các nàng càng lộ vẻ trẻ tuổi một chút.

Định Quốc công Tạ Hành vừa tiến vào Vinh Hi đường, ánh mắt liền rơi xuống Tạ lão phu nhân trên thân, Tạ lão phu nhân biến hóa Định Quốc công từng cái nhìn ở trong mắt, ở trong lòng càng thêm cảm kích tiểu cô nương.

"Mẫu thân."

Hắn xa xa hướng Tạ lão phu nhân hành lễ.

"A Hành, người đã đến, vừa vặn, ta chỗ này có chuyện cùng người thương nghị một chút." Tạ lão phu nhân nhìn thấy Định Quốc công lập tức quét qua vẻ u sầu, lộ ra cao hứng nụ cười.

"Mẫu thân, xin hỏi ra sao sự tình?" Định Quốc công Tạ Hành trong giọng nói lộ ra một vẻ quan tâm.

Tạ lão phu nhân nụ cười trên mặt biến mất, khẽ thở dài một tiếng: "An Viễn Hầu phu nhân phái người tới, nói rõ nhật đến nhà thương nghị hôn kỳ sớm công việc, ta liền muốn hỏi một chút người ý tứ."

Con trai cùng cháu trai nuôi đều ở năm nay đại hôn, thành hôn ngày chỉ cách xa một tháng, những ngày này Tạ lão phu nhân loay hoay xoay quanh, trong lòng lại cao hứng phi thường, Định Quốc công phủ rất cực có thể lớn xử lý việc vui, nhưng hôm nay An Viễn Hầu phu nhân đột nhiên nói muốn sớm hôn kỳ, Tạ lão phu nhân hảo tâm tình trong nháy mắt biến mất.

"Một tháng cũng không chờ?" Định Quốc công Tạ Hành lạnh lùng mặt mày trầm xuống, quanh thân khí tức bỗng nhiên đóng băng.

"Đúng vậy a, An Viễn Hầu phu nhân hi vọng hôn kỳ có thể sớm nửa tháng."

Tạ lão phu nhân nhíu mày, từ khi bộc ra Dương gia tiểu cô nương nữ giả nam trang, lấy Thư Dương công tử thân phận cùng cháu trai nuôi ở hai năm trước liền đã có lui tới, lão phu nhân đối với Dương gia tiểu cô nương cảm nhận chột hạ xuống.

"Hôn kỳ đã định, không cho sửa đổi, trừ phi nàng nghĩ trọng nghị việc hôn nhân, mẫu thân, người hồi phục An Viễn Hầu phu nhân lúc, liền nói là con trai ý tứ."

Định Quốc công Tạ Hành trên mặt anh tuấn hoàn toàn lạnh lẽo.

Tạ lão phu nhân gật gật đầu, A Hành ý tứ cùng nàng ý tứ nhất trí, hôn kỳ ngày tốt há có thể tùy ý sửa đổi, nhất là còn nghĩ sớm nửa tháng.

"Ta ngày mai liền hồi đáp An Viễn Hầu phu nhân."

...

Trở lại Trường Ninh Bá phủ, Khương Ninh Bảo đem hai vị khuôn mặt hòa ái ma ma mang về Tây Viện, an bài các nàng ở tại trong phòng khách, lấy lễ để tiếp đón, chỉ coi là mời đến dạy bảo nàng nữ tiên sinh.

Hai vị ma ma đều là trong cung ra, từng phục thị qua tiên hoàng hậu —— Càn Nguyên đế mẫu hậu, vền vẹn điểm này Khương Ninh Bảo có chút hài lòng, có thể ở trước bên cạnh hoàng hậu đợi ma ma, khẳng định có có chút tài năng, lễ nghi quy củ để cho người ta tìm không ra sai.

Hai vị ma ma, một vị họ Trần, một vị họ Cao, một tháng sau phải chẳng đưa các nàng lưu lại, còn phải nhìn biểu hiện của các nàng cùng phẩm tính, Khương Ninh Bảo có bí mật, sẽ không tùy ý đem một vị không thể tin ma ma thả ở bên người.

Sắp xếp cẩn thận hai vị ma ma về sau, Khương Ninh Bảo phái Xuân Nhạc đi cho Đại ca nói một tiếng, liền trở lại phòng, tỳ nữ Xuân Hỉ cho cô

nương lên một bình trà ngon, bưng tới một bàn mới mẻ trái cây, nhịn không được hỏi ra trong lòng nghi hoặc.

"Cô nương, hai vị ma ma đãi ngộ phải chẳng cao hơn một chút?"

"Xuân Hỉ, hai vị ma ma cũng không có cùng ta ký khế, các nàng chỉ là đến dạy bảo ta một tháng, làm lấy lễ để tiếp đón." Khương Ninh Bảo trêu chọc một chút sợi tóc, khẽ cười nói.

"Về sau phải chẳng ký khế, còn phải quan sát quan sát."

Nàng hiện tại chỉ là nho nhỏ Bá phủ nhị phòng đích nữ, gia thế thấp, chỉ cần lão phu nhân nói phân phủ, nàng cùng thân phận của Đại ca chắc chắn rớt xuống ngàn trượng, cũng không tiếp tục là quan lại nhân gia thiếu gia tiểu thư.

Đương nhiên hiện ở khả năng này cực thấp.

Chỉ cần nàng gả cho Định Quốc công, lão phu nhân cùng đại phòng đều sẽ không muốn phân phủ.

Hai vị trong cung ra ma ma đoán chừng cũng là xem ở Quốc Công Gia bên trên, mới đáp ứng đến Trường Ninh Bá phủ dạy bảo nàng một tháng, còn sẽ hay không lưu lại, cũng phải nhìn Khương Ninh Bảo biểu hiện.

Đương nhiên, không phải nói hai vị ma ma lựa chọn lưu tại Khương Ninh Bảo bên người, Khương Ninh Bảo liền sẽ hoan thiên hi địa đáp ứng, nàng cũng có mình suy tính.

Thà thiếu không ầu.

Kỳ thật đây là một cái song hướng lựa chọn.

Xuân Hỉ sững sờ, nàng còn tưởng rằng Quốc Công Gia đưa cho cô nương hai vị ma ma về sau chính là cô nương tâm phúc ma ma, nguyên lai

còn không phải sao?

"Xuân Hỉ, người để người trong viện nhiều chú ý một chút hai vị ma ma." Khương Nịnh Bảo là cái người cẩn thận, không lại bởi vì là Quốc Công Gia đưa người tới liền không chút do dự tín nhiệm.

"Vâng, cô nương." Xuân Hỉ vui vẻ gật đầu, trong lòng cảm thán một tiếng, cô nương vẫn là cái cô nương kia, lúc trước nàng lưu tại cô nương bên người, cũng là bỏ ra nhiều năm mới chính thức đạt được cô nương tín nhiệm.

Khương Nịnh Bảo nhấp một ngụm trà về sau, hài lòng ngồi ở song cửa sổ cái khác trên giường êm ăn trái cây, nghĩ đến bản thân lưu tại Quốc Công Gia trên mặt màu hồng nhạt dấu son môi, khéo miệng nhin không được nhếch lên.

Lấy Quốc Công Gia nhạy cảm, hẳn là ở nàng sau khi rời đi, liền lau sạch đi, kỳ thật không xoa cũng không quan hệ, không ai giống như nàng dám nhìn chăm chăm Quốc Công Gia khuôn mặt tuần tú nhìn.

Lúc này, Xuân Nhạc trở về, được yêu thích khắp khuôn mặt là nụ cười.

"Cô nương, nói cho ngài một tin tức tốt, Tam thiếu gia trong viện mấy cái kia Đại phu nhân đưa thông phòng tỳ nữ chọc giận Tam thiếu gia bị đuổi đi."

Khương Nịnh Bảo hai mắt sáng lên.

"Đúng là một tin tức tốt."

Trương thị đưa đi thông phòng tỳ nữ có mấy cái là tốt, nếu như không đuổi đi, về sau Đại ca thành thân, làm yêu tỳ lệ cực lớn, còn không bằng đem manh mối bóp chết.

Cao hứng qua đi, Khương Ninh Bảo nhin không được sâu lên Đại ca việc hôn nhân, nàng cũng không muốn Đại ca việc hôn nhân từ tổ mẫu hoặc là Trương thị làm chủ, ngấm lại nhị đường ca Khương Việt đều chừng hai mươi, việc hôn nhân còn không có rơi vào, chỉ có hậu viện một đồng lớn không coi là gì thông phòng tỳ nữ, Đại ca có thể dùng cái này từ chối.

Khương Ninh Bảo trong lòng hơi yên tâm một chút.

Trường Ninh Bá phủ hạ nhân mười phần chú ý Tây Viện nhị phòng, nhất là Tứ cô nương, biết được Tứ cô nương từ Định Quốc công phủ lĩnh trở về hai vị ma ma về sau, trong phủ bà tử lúc này mới chợt hiểu phát hiện, Tứ cô nương bên người dĩ nhiên không có một cái tâm phúc ma ma, liền lạnh lẽ bắt đầu nghị luận.

Tin tức này truyền đến Khương lão phu nhân trong tai.

Khương lão phu nhân biết được chuyện này về sau, sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống.

Tứ cháu gái cùng năm cháu gái sắp xuất giá, Tứ cháu gái gả vẫn là triều Đại Việt quyền cao chức trọng Định Quốc công, Trường Ninh Bá phủ lại không có một chút động tĩnh, không hề cập tới chuẩn bị mũ phượng khăn quàng vai, Tứ cháu gái bên người cũng không có một cái kinh nghiệm phong phú ma ma dạy bảo nàng hôn lễ quy củ, tất cả mọi người tại chuẩn bị năm cháu gái kết hôn công việc, không biết bị bao nhiêu người sau lưng chê cười.

Hi vọng Định Quốc công cùng Tạ lão phu nhân không nên sinh lòng bất mãn.

Khương lão phu nhân thật sâu thở ra một hơi, may mắn còn một tháng nữa thời gian bổ cứu, trước mắt trọng yếu nhất chính là tra rõ ràng hai vị ma ma lai lịch.

Định Quốc công phủ Tạ lão phu nhân tìm thấy ma ma khẳng định địa vị không đơn giản, nếu như là trong cung ra, có thể để cho năm cháu gái cũng cùng theo học tập một chút.

"Hồng Hạnh, người để cho người ta đi dò tra Tứ nha đầu linh trở về hai cái ma ma là lai lịch thế nào?"

Hôm sau, sắc trời có chút ám trầm, mây đen đầy trời, gió mát đánh tới, trong viện cây hoa quế vi vu vang vọng, mang đến trận trận lãnh ý, nhìn tựa hồ muốn trời mưa to.

Khương Ninh Bảo cùng Đại ca cùng một chỗ dùng qua đồ ăn sáng về sau, quyết định kể từ hôm nay bắt đầu học tập, mặc kệ là lấy chồng sau ân tình vãng lai, vẫn là quản gia công việc, hoặc là lửa sém lông mày hôn lễ nghi quy củ, những này Khương Ninh Bảo đều cần trọng điểm học tập.

Định Quốc công cửa phủ thứ cực cao, làm tương lai Định Quốc công phu nhân, nhất định phải để cho người ta tìm không ra một tia sai sót.

Tôn thất hoặc là trong hoàng cung ra giáo dưỡng ma ma đều cực kì quý hiếm, Khương Ninh Bảo khẳng định mời không đến, Đại bá nương Trương thị phí đi cực lớn công phu cho Ngũ muội Khương Minh Dao mời ma ma kỳ thật chính là cao môn đại hộ ra ma ma.

Đây cũng là Khương Ninh Bảo cần Quốc Công Gia hỗ trợ tìm giáo dưỡng ma ma nguyên nhân, bình thường quan lại nhân gia ra ma ma căn bản không phù hợp yêu cầu của nàng.

Khương Ninh Bảo đang muốn phái người đi khách phòng mời hai vị ma ma, gờng lão phu nhân bên người tâm phúc tỷ nữ Hồng Hạnh tới, vừa tiến đến liền hướng Khương Ninh Bảo phúc thân hành lễ.

"Tứ cô nương, lão phu nhân mời ngài đi qua."

Khương Nịnh Bảo có chút nhú mày, ánh mắt rơi vào Hồng Hạnh gương mặt xinh đẹp bên trên, giọng điệu bình tĩnh hỏi: "Tổ mẫu nhưng có nói là chuyện gì?" Hôm nay cũng không phải là thịnh an thời gian, Khương lão phu nhân bảo nàng quá khứ, tất có chuyện quan trọng.

Nghĩ đến mình hôm qua vừa lĩnh về hai cái ma ma, Khương lão phu nhân hôm nay liền muốn gặp nàng, cực lớn có thể là bởi vì chuyện này.

"Tứ cô nương đi liền biết." Hồng Hạnh cung kính trả lời.

Khương Nịnh Bảo cười nhạt một tiếng, hơi sửa sang lại vạt áo, ngón trở thuận hạ thân bên trên phi màu đỏ lụa hoa bướm xăm váy dài, gọi Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc, mang theo các nàng cùng nhau đi Thọ Kim đường.

Thọ Kim đường bên trong, đàn hương lượn lờ.

Khương lão phu nhân tinh thần phấn chấn ngồi ở cao đường bên trên, hai ngày này việc vui một thung tiếp một thung, trưởng tử tỉnh lại, Tứ cháu gái dĩ nhiên lĩnh về hai cái trong cung ra ma ma, vẫn là phục thị qua tiên hoàng hậu ma ma, Khương lão phu nhân trong lòng lửa nóng, tối hôm qua một đêm khó ngủ, sắc mặt nhìn lại không có chút nào tiêu tụy.

Hôm nay sáng sớm, Tạ gia nhị phòng phái người mà nói, đem năm cháu gái cùng Tạ Cảnh Huy thiếu gia hôn kỳ cải thành mừng một tháng năm, cùng Tứ cháu gái ở cùng một ngày xuất giá.

Khương lão phu nhân không chút suy nghĩ liền đáp ứng xuống.

Tứ cháu gái xuất giá cùng ngày khẳng định phi thường thịnh đại long trọng, năm cháu gái cùng Tứ cháu gái đều là ruột thịt đường tử muội, cùng là Trường Ninh Bá phủ cô nương, có thể dính hạ Tứ cháu gái ánh sáng.

Khương Nịnh Bảo vừa đến Thọ Kim đường liền thấy Khương lão phu nhân cùng nàng phía dưới lãnh nhược băng sương Khương Minh Dao,

trong lòng một trận kinh nghi, chẳng lẽ suy đoán của nàng sai rồi, Khương Ninh Bảo trong lòng chuyển qua ý nghĩ này, Doanh Doanh phúc thân hành lễ, thanh âm uyển chuyển êm tai.

"Cho tổ mẫu thỉnh an."

Khương Minh Dao lạnh nhạt lên tiếng chào hỏi, liền dời ánh mắt.

Khương lão phu nhân nhấp một ngụm trà, nhìn thấy hai cái cháu gái hồ động, khẽ nhíu mày, nàng cẩn thận chu đáo một chút Tứ cháu gái, càng xem càng cảm thấy cháu gái này thuận mắt, hài lòng cười một tiếng, biết mà còn hỏi: "Tứ nha đầu, nghe nói người nhận hai vị ma ma hồi phủ?"

"Đúng vậy, tổ mẫu." Khương Ninh Bảo cánh môi hơi cười, mỉm cười gật đầu, cũng không nhiều lời hai vị ma ma sự tình.

Khương lão phu nhân thật sâu nhìn thấy Khương Ninh Bảo một chút, Tứ cháu gái thật đúng là không kiêu không gấp, bảo trì bình thản, mặc kệ nhà ai mời đến trong cung ra ma ma dạy bảo nhà mình thiên kim, đều là một kiện cực kì làm người ghen tị ghen ghét việc vui.

Tứ cháu gái lại lạnh nhạt thông dong, không có có đặc ý, không có kích động, càng không có khoe khoang.

"Đều do tổ mẫu những ngày này là hai người các người hôn sự bận vắng đầu, đã quên cho Tứ nha đầu mời ma ma, may mắn Quốc Công phủ chưa quên việc này, đúng, Tứ nha đầu, trong phủ còn có hai cái tay nghề tinh xảo tú nương, đến lúc đó người áo cưới liền giao cho các nàng theo, chờ sau đó ta gọi bọn nàng quá khứ cho người lượng hạ kích thước."

Khương lão phu nhân một mặt từ ái nói.

Khương Ninh Bảo trong lòng âm thầm cười lạnh, Khương lão phu nhân cuối cùng nhớ ra nàng cũng là đợi gả cô nương, nhưng đáng tiếc

nàng đã không cần Trường Ninh Bá phủ giúp nàng chuẩn bị, Khương Ninh Bảo nhẹ nhàng cười một tiếng, hướng Khương lão phu nhân phúc phúc thân: "Đa tạ tổ mẫu quan tâm, cháu gái áo cưới đã có người theo, không cần làm phiền trong phủ tú nương."

"Hồ nào, Tứ nha đầu, người là mời bên ngoài tú nương đi, tốt tú nương đã sớm bị quan lại quyền quý mời vào phủ, nơi nào đến phiên người, tranh thủ thời gian lui, để trong phủ tú nương giúp người theo áo cưới." Khương lão phu nhân đầu tiên là ngạc nhiên, lập tức nhíu mày quát lớn một phen.

"Tứ tỷ, tổ mẫu nói rất đúng, trong phủ tú nương tay nghề càng tinh xảo hơn." Khương Minh Dao đột nhiên lên tiếng.

Khương Ninh Bảo mỉm cười: "Tổ mẫu, giúp cháu gái theo áo cưới cũng không phải là bên ngoài tú nương, là Tạ lão phu nhân từ trong cung mời đến tú nương."

Khương lão phu nhân bưng chén trà tay có chút lắc một cái, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, thanh âm nhẹn không được cất cao một tia: "Người nói là trong cung tú nương giúp người theo áo cưới?"

Khương Minh Dao cũng chột nhìn về phía Tứ tỷ.

Trong cung tú nương, dù chỉ là một cái nhỏ nhỏ tú nương, tay nghề đều so bên ngoài tú nương càng tinh xảo hơn.

"Đúng vậy, tổ mẫu." Khương Ninh Bảo vẫn như cũ cười.

Khương lão phu nhân nhẹn không được cười to lên, liên tục nói mấy cái chữ tốt, hiển nhiên cực kì cao hứng, nàng liếc nhìn mình cực kì yêu thương Ngũ nha đầu, tâm tư khẽ động.

"Tứ nha đầu, người cùng Ngũ nha đầu là đường tử muội, cùng là Trường Ninh Bá phủ cô nương, không nếu như để cho giúp người thêu áo cưới vị kia tú nương cũng giúp Ngũ nha đầu thêu một kiện, như thế nào?"

"Tổ mẫu, trong phủ tú nương tay nghề tinh xảo, không cần làm phiền Tứ tử." Khương Minh Dao nghe xong giật nảy mình, xấu hổ xem xét Tứ tử một chút, thanh âm thanh lãnh cự tuyệt.

"Tổ mẫu, giúp cháu gái thêu áo cưới Trương Tú Nương là chuyên môn phụ trách cho Hoàng Thượng tú long bào nữ quan, không phải Ti Y Ti bên trong phủ thông tú nương, tha thứ cháu gái không cách nào làm chủ." Khương Nịnh Bảo giọng điệu thản nhiên nói, nàng một chút cũng ngoài ý muốn Khương lão phu nhân sẽ đưa ra yêu cầu như vậy, nhưng đáng tiếc Khương lão phu nhân nhất định thất vọng.

Khương Minh Dao ánh mắt phức tạp xem xét Tứ tử một chút, đồng thời ngậm ngậm nhẹ nhàng thở ra.

Thọ Kim đường bên trong Hồng Hạnh các loại tỳ nữ đồn dập giật nảy cả mình.

"Nguyên lai không phải trong cung phủ thông tú nương, là tổ mẫu nghĩ lầm, việc này coi như thôi."

Khương lão phu nhân sắc mặt biến đổi, nhanh lên đem việc này bỏ qua, nàng cũng không nghĩ tới là Tứ cháu gái thêu áo cưới Trương Tú Nương đúng là Hoàng Thượng tú long bào tú nương, bản thân còn có phẩm cấp, không có Thánh thượng đồng ý, ai dám mời vị này Trương Tú Nương hỗ trợ thêu áo cưới, cũng chính là Định Quốc công có mặt mũi này.

Khương Nịnh Bảo nhẹ nhàng cười một tiếng: "Cháu gái rõ ràng."

Khương lão phu nhân uống một ngụm ninh thần cháo bột, thật sâu nhìn thấy Tứ cháu gái một chút, nói sang chuyện khác: "Tứ nha đầu, nghe

nói người mang về hai vị ma ma là trong cung ra, Ngũ nha đầu cùng người hôn kỳ gần, không nếu như để cho Ngũ nha đầu cùng người cùng một chỗ tiếp nhận hai vị ma ma dạy bảo."

Trương Tú Nương là giúp Hoàng Thượng tú long bào, Tứ cháu gái không làm chủ được, trong phủ hai vị ma ma tuy nói là trong cung ra, nhưng bây giờ ở tại Trường Ninh Bá phủ, hẳn là có thể thuận tiện dạy bảo một chút Ngũ nha đầu.

Chỉ là hiện tại không thể nói cho Tứ nha đầu, Ngũ nha đầu hôn kỳ sớm, đem cùng nàng cùng một ngày xuất giá.

Khương lão phu nhân đem tính toán đánh lộp bộp vang.

Khương Nịnh Bảo trong lòng cười lạnh, liếc qua mặt mũi tràn đầy xấu hổ Khương Minh Dao, trên mặt xinh đẹp treo nụ cười nhàn nhạt, giọng điệu bình tĩnh cự tuyệt.

"Cháu gái không đồng ý."

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 40: "Chuẩn Bị Ngựa Đi Trường Ninh Bá Phủ!"

Đại sảnh trong nháy mắt yên lặng.

Khương lão phu nhân sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống, một đôi sắc bén hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Khương Nịnh Bảo, trong tay chén trà phịch một tiếng trùng điệp đặt tại trên bàn trà, Hồng Hạnh mấy cái tỳ nữ tâm bỗng nhiên lắc một cái.

Khương Minh Dao gục đầu xuống, gương mặt xinh đẹp đỏ bừng lên, tay áo hạ thủ năm phải chết gấp.

Tổ mẫu càng là hi vọng nàng tốt, trong nội tâm nàng càng là khó chịu.

Tứ tỷ mang về hai vị ma ma xác thực so nương cho nàng tìm thấy ma ma càng tốt hơn, nhưng đây là Định Quốc công là Tứ tỷ tìm thấy, nàng những ngày này một mực tiếp nhận ma ma dạy bảo, nhàn rỗi lúc lo lắng ở Thanh Thủy Tự hôn mê bất tỉnh phụ thân và thỉnh thoảng bị sát khí tra tấn mẫu thân, chưa hề quan tâm tới trong phủ chuyện khác.

Không nghĩ tới trong phủ dĩ nhiên không có cho Tứ tỷ mời ma ma, cũng không có là Tứ tỷ trừ bị hôn sự, liên gả áo đều là Định Quốc công phủ là Tứ tỷ chuẩn bị.

Khương Minh Dao nghĩ tới đây, trong lòng càng thêm xấu hổ không chịu nổi.

"Hồ nháo, Tứ nha đầu, người chẳng lẽ đã quên người là Trường Ninh Bá phủ cô nương, cùng Trường Ninh Bá phủ có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, bây giờ trong phủ chỉ còn người cùng Ngũ nha đầu hai cái con vợ cả chưa xuất giá đường tử muội, người giúp đỡ một chút Ngũ nha đầu, về sau Ngũ nha đầu trôi qua tốt, người cũng có thể có cái giúp đỡ tử muội."

"Chẳng lẽ người còn đang oán hận lúc trước tổ mẫu cùng đại bá của người nương đồng ý từ hôn một chuyện, chúng ta làm trưởng bối cũng là vì tốt cho người, Tạ thế tử khăng khăng muốn từ hôn, người nếu là gương chống lấy không lùi, về sau thật sự gả đi, hối hận cũng không kịp."

Khương lão phu nhân sắc mặt đen kịt giận dữ mắng mỏ Khương Nịnh Bảo, giọng điệu tràn đầy phẫn nộ cùng đau lòng, Tứ cháu gái đây là cánh cứng cáp rồi, dám ngỗ nghịch nàng cái này tổ mẫu.

Quả thực cùng nàng cái kia mẹ ruột một cái dạng, không thể đối nàng ôm lớn kỳ vọng.

Bị Khương lão phu nhân một trận đau lòng chỉ trích, Khương Nịnh Bảo sắc mặt bình tĩnh, một đôi cực đẹp con người nhìn thẳng lão phu nhân, khóe miệng không tự chủ câu lên một vòng trào phúng độ cong.

"Tổ mẫu, cháu gái không dám oán hận, cũng không cần tử muội giúp đỡ." Giúp đỡ, nói so hát êm tai, có Đại bá nương ở, ai sẽ giúp đỡ nàng.

"Tổ mẫu, cháu gái đã có giáo dưỡng ma ma." Khương Minh Dao thu hồi không giới hạn suy nghĩ lung tung, nhìn qua tổ mẫu phẫn nộ đau lòng mặt, cúi đầu nói.

"Mẹ người tìm giáo dưỡng ma ma nơi nào so ra mà vượt trong cung ra, hai vị kia thế nhưng là phục thị qua tiên hoàng hậu ma ma, chỉ cần các nàng dạy bảo qua người, Tạ gia về sau không dám ở giáo dưỡng hất lên gai."

Khương lão phu nhân nhin không được tròng năm cháu gái một chút, năm cháu gái thật là đơn thuần làm người lo lắng.

Phục thị qua tiên hoàng hậu ma ma, đương kim Thánh Thượng là tiên hoàng hậu con trai trưởng, chỉ cần năm cháu gái bị các nàng dạy bảo qua, về sau đều sẽ bị người coi trọng mấy phần.

Định Quốc công phủ Tạ lão phu nhân thật sự là nhọc lòng, Tứ cháu gái phụ mẫu đều mất, sợ nàng gả đi sau sẽ đang giáo dưỡng bên trên bị người trêu chọc, liền tìm tiên hoàng hậu trong cung hai vị ma ma đến dạy bảo.

Không có nhân mạch cùng địa vị, căn bản không giành được tiên hoàng hậu trong cung ma ma.

Bọn hăn nhỏ Trường Ninh Bá phủ, liền bình thường phi tử bên người ma ma đều không giành được, chớ nói chi là đoạt tiên hoàng hậu trong cung ma ma.

Năm cháu gái thật là khờ làm cho người khác đau lòng, không hề giống nàng cái kia khôn khéo không chịu ăn thiệt thòi nường.

"Ngũ nha đầu, người trước đứng một bên, suy nghĩ thật kỹ." Đến cùng là từ nhỏ đau đến lớn cháu gái, Khương lão phu nhân cũng không nghĩ buộc nàng, Tạ gia là cái đại gia tộc, năm cháu gái muốn ở Tạ gia đứng vững chân, cần càng nhiều lợi thế.

Tứ cháu gái nàng không lo lắng, Định Quốc công tình huống đặc thù, đời này liền Tứ cháu gái một nữ nhân, về sau không cần phải nói khẳng định qua so bất luận kẻ nào đều tốt, nàng lo lắng hơn đơn thuần ngay thẳng năm cháu gái.

"Tổ mẫu. . ." Khương Minh Dao cắn môi, cúi đầu không dám nhìn Tứ tỷ.

Khương Ninh Bảo nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Ngũ muội, đem đối phương do dự cùng giãy dụa nhìn ở trong mắt, thầm than, vẫn là tiểu cô nương đầu, nhưng nàng không phải mềm lòng người.

"Tứ nha đầu, ta vừa nói lời người cũng nghe rõ chưa, về sau Ngũ nha đầu cùng người cùng một chỗ tiếp nhận hai vị kia ma ma dạy bảo." Khương lão phu nhân không để ý năm cháu gái xoắn xuýt, quay đầu ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Khương Ninh Bảo, chuyên quyền độc đoán mệnh lệnh.

Khương Minh Dao toàn thân run lên, đầu rũ xuống đến thấp hơn.

Khương Ninh Bảo bị chọc giận quá mà cười lên, tổ mẫu cái này là chuẩn bị ép mua ép bán, nàng liếc qua giữ im lặng Khương Minh Dao, ánh mắt mang theo ý lạnh, giọng điệu lạnh lẽo cứng rắn: "Tổ mẫu, cháu gái vẫn là câu nói kia, không đồng ý."

Khương lão phu nhân ánh mắt băng lãnh, tức giận đến mồm mép đều đang run rẩy: "Đồ hỗn trưởng, đừng tưởng rằng leo lên Định Quốc công liền gối cao không lo, đừng quên Căn Ca Nhi còn trong phủ, người đây là muốn hủy hấn tiền đồ?"

Câu nói sau cùng ần ần lộ ra một tia ý uy hiếp.

Trong đại sảnh tỳ nữ dồn dập mắt lộ ra khiếp sợ, nhất là lão phu nhân tâm phúc tỳ nữ Hồng Hạnh, cả kinh nhin không được há to miệng, đầy mắt không dám tin.

Nàng không nghĩ tới lão phu nhân dĩ nhiên vì Ngũ cô nương dùng Tam thiếu gia bức hiếp Tứ cô nương.

Trong đại sảnh một nháy mắt yên lặng.

Khương Ninh Bảo một đôi cực đẹp con người lướt qua một chút tức giận cùng trái tim băng giá, tay áo hạ thủ năm phải chết gấp, Khương lão phu nhân dĩ nhiên lên mặt ca uy hiếp nàng, hung ác, thật sự là đủ hung ác.

Khương lão phu nhân hôm nay có thể bởi vì nàng không đồng ý để hai vị ma ma cùng nhau dạy bảo Ngũ muội, liền lấy Đại ca uy hiếp nàng, về sau nàng đến Định Quốc công phủ, một khi Bá phủ hoặc là cái khác đường huynh đệ tỷ muội có chuyện gì, có phải là cũng sẽ lên mặt ca uy hiếp nàng.

Một bước nhượng bộ, về sau bọn hắn liền sẽ càng thêm được một tắc lại muốn tiến một thước.

Khương Ninh Bảo lần này đối với lão phu nhân triệt để buồn lòng, vốn cho là nàng không thích mình và mẫu thân, tối thiểu đối với Đại ca cái này con vợ cả cháu trai vẫn là yêu thương, ai ngờ nàng quá ngậy thơ.

Khương Ninh Bảo tự giễu cười một tiếng.

Khương Minh Dao ngạc nhiên, nàng không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển đến nước này, tổ mẫu dĩ nhiên vì nàng lợi dụng tam đường ca uy hiếp Tứ tỷ, Khương Minh Dao toàn thân run lên, bịch một tiếng quỳ trên mặt đất, dập đầu một cái.

"Tổ mẫu, xin thứ cho cháu gái bất hiếu, Tây Viện hai vị ma ma là Định Quốc công phủ là Tứ tỷ tìm thấy, cháu gái không có tư cách cũng sẽ không tiếp nhận hai vị kia ma ma dạy bảo."

Nói xong, Khương Minh Dao lại dập đầu lạy ba cái, sau đó đứng dậy, ánh mắt phức tạp liếc nhìn lạnh lùng Tứ tỷ, môi giật giật, im ắng nói một câu thật có lỗi, liền thẳng tắp sống lưng cũng không quay đầu lại rời đi Thọ Kim đường.

Khương Ninh Bảo đôi mắt đẹp có chút trợn to, hiển nhiên không nghĩ tới Khương Minh Dao sẽ như vậy kiên quyết ngỗ nghịch lão phu nhân,

nàng nhìn thoáng qua kính ngọc lão phu nhân, cười lạnh: "Tổ mẫu, ngài có hảo ý bị Ngũ muội cự tuyệt đâu?"

Khương lão phu nhân mặt một mảnh đen nặng, đáy mắt lóe ra dọa người lãnh quang, nhìn chòng chọc vào Tứ cháu gái, Khương Ninh Bảo duyên dáng yêu kiều đứng ở nơi đó, mềm mại trên mặt xinh đẹp, mang theo trào phúng cười, lại phá lệ lạnh lùng.

"Tốt, rất tốt, người cái này không biết lễ phép nha đầu cút trở về cho ta."

Khương Ninh Bảo không quan trọng phúc phúc thân, trước khi đi nàng thản nhiên nói: "Tổ mẫu, cháu gái tôn kính ngài, điều kiện tiên quyết là ngài đáng giá cháu gái tôn kính."

"Làm người muốn suy bụng ta ra bụng người, ngài đừng quên, Trường Ninh Bá phủ to như vậy gia nghiệp là cháu gái cha ruột kiếm xuống tới, cháu gái cùng ca ca lại chưa từng có từng chiếm được đại phòng giúp đỡ, thậm chí cháu gái cùng Định Quốc công hôn sự cũng là cháu gái mình mưu cầu đến."

"Bá phủ lại mượn cháu gái cùng Định Quốc công phủ quan hệ thông gia quan hệ, thu được rất nhiều chỗ tốt, có thể nói trừ Bá phủ cô nương cái thân phận này, cháu gái không có hưởng thụ được Bá phủ may mắn chỗ tốt."

Cho nên cũng đừng nghĩ đến chiếm món hời của ta.

Lời này Khương Ninh Bảo không có nói ra, nhưng ở trận tỷ nữ ai nghe không hiểu.

"Không có Bá phủ cô nương thân phận, người cho rằng người có thể trèo lên Định Quốc công." Khương lão phu nhân sắc mặt lạnh thanh, cái

trán mơ hồ có thể thấy được nổi gân xanh, một chưởng trùng điệp đập vào trên bàn trà, vừa vận dụng phải một bên chén trà.

Chén trà bộp một tiếng rơi xuống trên mặt đất, chia năm xẻ bảy, nước trà tung tóe đầy đất.

"Tổ mẫu có thể đem cháu gái cùng ca ca phân phủ ra ngoài." Khương Ninh Bảo một chút cũng không có bị lão phu nhân tức giận hù đến, giọng điệu khẩn thiết nói.

Nói đến, Khương Ninh Bảo ước gì phân phủ ra ngoài, để Đại ca khác lập môn hộ, đương gia làm chủ.

Đáng tiếc phân phủ cần muốn lấy được trưởng bối cho phép, tông tộc đồng ý.

Khương lão phu nhân lên cơn giận dữ, tức giận đến toàn thân phát run, nàng hung hăng trừng Khương Ninh Bảo một chút, duỗi ra ngón tay run rẩy chỉ vào Khương Ninh Bảo, giận quát một tiếng: "Lăn ra ngoài!"

Khương Ninh Bảo đáy mắt xẹt qua vẻ thất vọng, như nàng sở liệu, lão phu nhân là tuyệt đối không nghĩ nhị phòng phân đi ra, nàng nhìn cũng không nhìn lão phu nhân một chút, gợn gàng mà linh hoạt lăn ra Khương lão phu nhân ánh mắt.

Bước ra Thọ Kim đường, Khương Ninh Bảo nhìn qua bầu trời âm u, lần này nàng rốt cục hung hăng thở một hơi, nàng tiện tay hái được một đóa bên cạnh trong vườn hoa lớn mẫu đơn đỏ thả trong tay thưởng thức, khoe miệng không chịu được nổi lên một vòng nụ cười, tâm tình trong nháy mắt tươi đẹp.

"Cô nương, ngài. . . Ngài làm sao hái được lão phu nhân yêu nhất mẫu đơn đỏ?" Xuân Hỉ nhìn thấy cô nương từ Thọ Kim đường ra, vừa hay nhìn

thấy cô nương hái được trong vườn hoa một đóa lớn mẫu đơn đỏ hoa, trong lòng nhảy một cái, kém chút không có dọa gần chết.

Vườn hoa cái khác bà tử run lẩy bẩy, mặt lộ vẻ hoảng sợ, đây chính là lão phu nhân yêu thích nhất mẫu đơn đỏ, một tháng trước, một cái bà tử không cẩn thận làm hư một gốc mẫu đơn, bị lão phu nhân biết được về sau, sai người đánh ba mươi đại bản, bây giờ còn nằm ở trên giường thở phì phò.

Bà tử liền vội vàng quỳ xuống đất khóc thỉnh cầu.

"Tứ cô nương, trong vườn hoa mẫu đơn hái không, cầu ngài cho nô tỳ một đầu sinh lộ."

Khương Ninh Bảo hững hờ đem trong tay mẫu đơn đỏ vò nát, giọng điệu thản nhiên nói: "Suy nghĩ nhiều, bất quá một đóa hoa mà thôi, còn có thể so trong phủ cô nương thiếu gia quý giá hay sao?"

"Người trực tiếp cùng tổ mẫu nói là ta hái, nàng sẽ không trách tội người."

Nói xong, Khương Ninh Bảo ở bà tử ánh mắt hoảng sợ bên trong lần nữa hái được mấy gốc lớn mẫu đơn đỏ, bên cạnh Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạ đều chấn sợ nói không ra lời.

Cô nương hôm nay tựa hồ có chút khác thường.

"Xem ra nhanh trời muốn mưa, Xuân Hỉ, Xuân Nhạ, chúng ta tranh thủ thời gian về viện tử." Khương Ninh Bảo liếc qua trên trời càng thêm đen nặng mây đen, đem trong tay mấy đóa lớn mẫu đơn đỏ hoa ném lên mặt đất.

Vừa dứt lời, đen kịt bầu trời một đạo bạch quang thoáng hiện, ngay sau đó một đạo tiếng sấm.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc giật nảy mình, vội vàng đuổi theo cô nương bước nhanh về phía tây viện đi đến.

Bà tử liếc nhìn cách đó không xa vụng trộm nhìn chăm chăm nàng tỳ nữ bà tử nhóm, cắn răng, nhanh chóng từ dưới đất bò dậy, nơm nớp lo sợ đi Thọ Kim đường thỉnh tội.

Khương lão phu nhân đang tại nổi nóng, Hồng Hạnh làm là tâm phúc tỳ nữ vội vàng cấp lão phu nhân đưa lên một chén trà, ai ngờ lúc này một cái bà tử lão đảo nghiêng ngã vọt vào, bịch một tiếng quỳ trên mặt đất.

"Lão phu nhân, nô tỳ đáng chết, Tứ cô nương tại bên ngoài vườn hoa hái được mấy gốc ngài thích nhất mẫu đơn đỏ."

Trong phủ ai chẳng biết lão phu nhân yêu nhất mẫu đơn đỏ.

Tứ cô nương cái này là cố ý đánh lão phu nhân mặt mũi đâu.

Khương lão phu nhân lúc đầu cơn giận còn sót lại chưa tiêu, lần này nghe được Tứ cháu gái dĩ nhiên gan to bằng trời hái được nàng mẫu đơn đỏ, trong tay chén trà trong nháy mắt ngã nát bấy.

Lúc này, bầu trời lặn nửa nỗ hạ một đạo tiếng sấm.

Người trong đại sảnh tất cả đều cực lực giảm xuống cảm giác về sự tồn tại của chính mình, đang nổi giận Khương lão phu nhân dĩ nhiên ngạnh sinh sinh bị khí ngắt đi.

Thọ Kim đường một trận bối rối.

...

Lúc này Khương Nịnh Bảo thừa dịp mưa chưa xuống, dẫn theo mếp váy vội vã chạy về Tây Viện, vừa bước vào phòng, còn chưa thở một ngụm, hạt mưa lớn chùng hạt đậu từ không trung giáng xuống.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc vội vàng đi đóng cửa sổ tử.

Khương Ninh Bảo thân mang một bộ phi màu đỏ lụa hoa bướm xăm váy dài, lẳng lặng đứng tại mái nhà cong dưới, khác nào nô phóng hải đường, xinh đẹp chiếu người, bầu trời thỉnh thoảng một đạo bạch quang hiện lên, nương theo lấy âm âm tiếng sấm, mưa to như mưa như trút nước tiết hạ.

Lúc này, một đạo chống đỡ thanh lụa cái dù cao thân ảnh xuất hiện ở trước mắt.

"Ca, người tại sao cũng tới."

Khương Ninh Bảo nhìn đến đại ca Khương Căn tới, khóe miệng hiển hiện một vòng tươi đẹp nụ cười, móc ra một mảnh khăn tay đưa cho hắn, Khương Căn vừa đến mái nhà cong dưới, lập tức thu hồi thanh lụa cái dù, tiếp nhận khăn chà xát một chút trên mặt thủy khí, mới quan tâm nói: "Ninh Bảo, tổ mẫu không có làm khó người chứ?"

Khương Ninh Bảo trầm mặc chỉ chốc lát, chậm rãi đem Thọ Kim đường sự tình một năm một mười đại ca, cuối cùng nàng trực câu câu nhìn thấy Đại ca, giọng điệu bình tĩnh hỏi một câu: "Nếu như hôm nay ta nhượng bộ một bước, về sau ta liền muốn ép nhượng bộ vô số lần, ca, ta không hối hận chống đối tổ mẫu, người sẽ trách ta sao?"

Khương Căn gương mặt đẹp trai trong nháy mắt trầm xuống, trên trán gân xanh hẳn lên, trong lòng một trận băng lãnh.

Đây chính là hắn tốt tổ mẫu.

Khương Căn nhìn thấy Ninh Bảo quật cường xinh đẹp khuôn mặt nhỏ, thon dài tay mò lấy đầu của nàng, nhẹ nhàng đưa nàng ôm vào trong ngực, đau lòng nói: "Ninh Bảo, người làm đúng, là ca không đủ cường đại, để người chịu ủy khuất."

Khương Ninh Bảo cái mũi chua chua, giơ lên mặt, hướng Khương Căn lộ ra một vòng giả hoạt nụ cười.

"Ca, ta không ủy khuất, ta cũng không phải một cái ăn phải cái lỗ vốn còn cứng rắn chịu đựng người, vừa vừa trở về thời điểm, ta còn cố ý hái được mấy gốc tổ mẫu thích nhất mẫu đơn đỏ."

Khương Căn nghe vậy, trong lòng nổi lòng lo lắng rơi xuống, chờ hẳn trở về thư viện, Ninh Bảo tính tình cũng sẽ không lỗ, lạnh nặng khuôn mặt tuấn tú lộ ra một vòng nụ cười: "Nghịch ngợm, bất quá, làm tốt."

"Ta lát nữa viết phong thư nói cho Quốc Công Gia." Khương Ninh Bảo tươi sáng cười một tiếng, không che giấu chút nào mình cáo trạng tâm tư.

Khương Căn nhú mày, cười vồ xuống đầu của nàng: "Ca ủng hộ người."

Ninh Bảo còn học xong cùng Quốc Công Gia cáo trạng, bất quá dạng này cũng tốt, Định Quốc công nhất định sẽ che chở Ninh Bảo, tổ mẫu hôm nay cách làm làm hẳn triệt để thất vọng đau khổ, liền hôn tổ mẫu đều đối đãi như vậy Ninh Bảo, Trường Ninh Bá phủ một thân càng không thể dựa vào.

"Hừm, ta hiện tại liền đi cho Quốc Công Gia viết thư." Khương Ninh Bảo nụ cười càng sáng hơn, nàng nhìn một cái nơi xa Thủy Thiên Nhất Tuyến mưa rào tầm tã, rời đi Khương Căn ôm ấp, dẫn theo mép váy về phòng cho Định Quốc công viết thư.

Khương Căn: ". . ."

Thời gian một chén trà, Khương Ninh Bảo liền viết xong tin, đưa tới Xuân Nhạc, để cho người ta phái người đem tin đưa đến Định Quốc công phủ, lúc này, Thọ Kim đường truyền đến tin tức, lão phu nhân té bất tỉnh.

Khương Ninh Bảo nhẹ nhàng cười một tiếng, nên dùng cơm trưa, nàng để Xuân Hỉ đi phòng bếp nhỏ truyền lời, không có chút nào đội mưa đi Thọ Kim đường thăm hỏi lão phu nhân dự định.

Nhưng Khương Căn không được, hẳn không thể bị cài lên bất hiệu thanh danh, chỉ có thể chống đỡ thanh lụa cái dù, mang lên hai cái gã sai vặt bốc lên mưa rào tầm tã tiến đến Thọ Kim đường.

"Xuân Hỉ, gọi phòng bếp nhỏ làm điểm canh gừng, các loại Tam thiếu gia trở về liền đưa qua." Ca ca của mình mình đau, trông cậy vào Bá phủ thân nhân, nghĩ cùng đừng nghĩ.

Định Quốc công phủ

Định Quốc công thu được Khương Ninh Bảo đưa tới tin, lạnh như băng đáy mắt xẹt qua một tia nhu hòa, không biết tiểu cô nương lúc này viết cái gì, ôm chờ mong tâm tình mở ra xem xét, đáy mắt nhu hòa trong nháy mắt rút đi, trong tay giấy viết thư đột nhiên bị xé cái vỡ nát.

Trong đầu nhện không được hiện ra kiên cường tiểu cô nương bị thân nhân khi dễ sau chỉ dám úy khuất tránh ở trong chần bên trong thút thít tình cảnh, Định Quốc công tâm tóm lấy, lạnh lùng cho khoác lên một tầng sương lạnh, trên thân sát khí khổng chế không nổi bạo phát ra, trong thư phòng khắp nơi tràn ngập ngang ngược khí tức âm lãnh.

Cửa thư phòng Hắc Y thân vệ nhóm đột nhiên cảm giác được một cỗ lạnh lẽo bức nhân, làm người sợ hãi sợ hãi khí tức, hai mặt nhìn nhau, Quốc Công Gia không phải vừa lấy được Khương Tứ tiểu thư tin sao?

Chẳng lẽ Khương Tứ tiểu thư đã xảy ra chuyện gì, dẫn đến Quốc Công Gia nổi giận, Hắc Y thân vệ nhóm trên mặt hiển hiện một vòng lo lắng.

Lúc này, trong thư phòng đột nhiên truyền ra một đạo lạnh lùng lạnh lẽo tiếng nói.

"Chuẩn bị ngựa đi Trường Ninh Bá phủ!"

Tác giả có lời muốn nói: Nịnh Bảo: Tác giả, người đi ra cho ta, đêm thất tịch tốt đẹp như vậy thời gian, người dĩ nhiên để cho ta cùng người nhà mở xé, phần nô ing

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 41: "Nàng Không Dám."

Trường Ninh Bá phủ

Khương Nịnh Bảo dùng qua ăn trưa về sau, đứng tại song cửa sổ bên cạnh nhìn qua bên ngoài mưa to, ẩm ướt gió thổi tới, mang đến từng tia từng tia lãnh ý, lòng của nàng lại một mảnh yên tĩnh, nghe Đại ca nói, lão phu nhân chỉ bất tỉnh hai khắc đồng hồ liền tỉnh lại.

Nói câu lớn bất hiểu, Khương Nịnh Bảo trong lòng rất thất vọng.

"Cô nương, bên cửa sổ khí ẩm lớn, coi chừng bị lạnh." Xuân Hỉ vừa tiến đến liền thấy cô nương mở ra cửa sổ, nhìn không được quan tâm nói một câu, trả cố ý về nội thất xuất ra một kiện áo choàng cho cô nương phủ thêm.

Khương Nịnh Bảo từ nhỏ liền uống mình nhường rượu, thân thể vô cùng tốt, từ chưa bao giờ bị bệnh, làm sao sợ điểm ấy mưa gió, cũng không phải nũng nịu khuê các thiên kim, thổi xuống gió lạnh cũng dễ dàng sinh bệnh, nghĩ đến xế chiều muốn cùng hai vị ma ma học tập, Khương Nịnh Bảo liền hỏi trước một chút hai vị ma ma tình huống.

"Xuân Hỉ, trong phòng khách hai vị ma ma còn hài lòng?"

Trường Ninh Bá phủ dù sao so ra kém hoàng cung, nhất là chính nàng được Tây Viện càng sâu, Khương Nịnh Bảo tránh không được lo lắng hai vị ma ma không thích ứng hoặc là không hài lòng.

"Nghe phục thị tỳ nữ nói, hai vị ma ma cũng không có biểu hiện ra không thích, ăn trưa cũng ăn hơn phân nửa, hẳn là hài lòng đi." Xuân Hi nghĩ nghĩ trả lời.

Khương Ninh Bảo gật gật đầu, căn dặn một câu: "Để người hầu hạ cẩn thận một chút."

Xuân Hi đồng ý.

Lúc này, có cái bà tử tiến đến bẩm báo, thanh âm có chút kích động: "Cô nương, Định Quốc công tới."

Khương Ninh Bảo một mặt kinh hãi: "Quốc Công Gia ở đâu?" Nàng chỉ là cáo cái hình, không nghĩ tới Quốc Công Gia dĩ nhiên đội mưa chạy tới, loại này bị người quý trọng cảm giác để Khương Ninh Bảo trong lòng ấm hồ hồ.

Bà tử vội vàng nói: "Quốc Công Gia tại cửa ra vào mái nhà cong hạ."

Khương Ninh Bảo nghe vậy vội vàng nhấc lên mép váy chạy ra ngoài, lưu lại Xuân Hi cùng bà tử trong phòng, Xuân Hi ám đạo, cô nương vừa nghe đến Quốc Công Gia tới, luôn luôn vội vã như vậy.

Cổng mái nhà cong dưới, một đạo cao lớn thân ảnh mạnh mẽ rần rỏi như tùng trúc rất đứng ở đó, sắc bén mặt mày ẩn ẩn lộ ra một tia chói bóng, nước mưa đã dính ướt hẳn cẩm bào, theo góc áo nước chảy.

"Quốc Công Gia, người đã đến."

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Định Quốc công ẩm ướt hơn phân nửa áo choàng, hốc mắt có chút ướt át, tâm tựa hồ bị hung hăng va vào một phát, một cổ ngọt ngào lại cảm giác đau lòng nổi lên trong lòng.

Nàng nhịn không được tiến lên ôm lấy hắn, hai tay ôm lên cổ của hắn, hai người thật chặt dính vào cùng nhau.

Trong viện hạ nhân xa xa nhìn qua mái nhà cong hạ tương ứng hai người, trong mắt tràn đầy kích động vui vẻ, liền ngay cả trong phòng khách hai vị ma ma nghe được động tĩnh đều đi ra nhìn tình huống.

Ai ngờ lại nhìn thấy Quốc Công Gia cùng Khương Tứ tiểu thư ôm cùng một chỗ một màn.

Hai vị ma ma liếc nhau, trong lòng đối với Khương Tứ tiểu thư coi trọng tăng thêm mấy phần.

"Nịnh Bảo, người còn tốt chứ?"

Định Quốc công giọng trầm thấp bên trong lộ ra vẻ lo lắng cùng lo lắng, một đôi thon dài hữu lực cánh tay đem Khương Nịnh Bảo vòng trong ngực, lực đạo không lớn, lại đưa nàng ôm thật chặt vào trong ngực, rắn chắc cứng rắn thân thể, phảng phất là nàng kiên cố nhất hậu thuẫn.

"Ta rất khỏe, một chút việc đều không có, Quốc Công Gia, người làm sao đội mưa chạy tới, vạn nhất cảm lạnh làm sao bây giờ?" Khương Nịnh Bảo ôm ở trong ngực hắn, nhịn không được lo lắng nói.

"Ta lo lắng người." Định Quốc công nhạt tiếng nói.

Thanh âm trầm thấp ở Khương Nịnh Bảo vang lên bên tai, thổi ra nhiệt khí trên chọc lấy lỗ tai của nàng, khiến cho nàng đáy lòng phát run.

"Quốc Công Gia, nhìn thấy người quan tâm ta như vậy, ta thật sự thật cao hứng." Khương Nịnh Bảo giơ lên tinh xảo nhu khuôn mặt đẹp, mặt mũi tràn đầy vui vẻ.

"Người đừng nhìn ta nhu nhu nhược nhược dáng vẻ, ta cũng không phải nén giận , mặc người chém giết người, tổ mẫu bình thường bất công không sao, ta không thèm để ý, nhưng lần này thực sự quá phận, ta bất quá cự tuyệt tổ mẫu yêu cầu, nàng dùng Đại ca tiền đồ uy hiếp ta, nàng thật là chúng ta huynh muội hôn tổ mẫu sao?"

Khương Nịnh Bảo trong lòng nhịn không được dâng lên một vòng hoài nghi.

Bá phủ con vợ cả cháu trai bên trong, đại ca của nàng Khương Cẩn xuất sắc nhất, tuổi còn trẻ liền thi đậu tú tài, tiền đồ vô lượng, Khương lão phu nhân nhưng thật giống như không nhìn thấy Đại ca cái này ruột thịt cháu trai đồng dạng, tập trung tinh thần đặt ở đại phòng bên trên.

"Ta khi đi tới phái thân vệ đi gõ Khương lão phu nhân." Định Quốc công thanh âm băng lãnh, trong mắt lóe lên một tia sát khí.

Nói là gõ kỳ thật càng giống cảnh cáo.

Gõ lão phu nhân. . .

Khương Nịnh Bảo nghĩ đến lão phu người biệt khuất không dám nói dáng vẻ, trong lòng một trận thoải mái, nhịn không được chôn ở Định Quốc công trong ngực, cao hứng cười ra tiếng.

"Quốc Công Gia, người phen này gõ, tổ mẫu tử lớp vải lót cũng bị mất."

"Về sau hẳn là sẽ không lấy thêm Đại ca tiền đồ uy hiếp ta đi?"

Không nghĩ tới chỉ là cáo cái hình, Quốc Công Gia lại cho nàng một cái kinh hỉ lớn.

"Nàng không dám."

Định Quốc công nhặt tiếng nói, đưa tay phật hạ tiêu cô nương tai tóc mai lộn tóc, trong mắt nhất quán lạnh lùng giờ phút này giống như mùa xuân đến tan rã hơn phân nửa, liền ánh mắt đều biến thành ánh sáng nhu hòa.

Khương lão phu nhân sẽ uy hiếp, hẳn cũng sẽ.

Nàng không dám. . . Không phải nàng sẽ không.

Kém một chữ, lực uy hiếp lại không giống.

Khương Nịnh Bảo giống như ăn một viên thuốc an thần, đáy lòng điểm này lo lắng trong nháy mắt tan thành mây khói.

Một trận gió lạnh thổi đến, Khương Nịnh Bảo rùng mình một cái, đột nhiên lấy lại tinh thần, bọn hắn còn đang mái nhà cong dưới, khước mắt quét nhìn nhìn thấy nơi xa lặng lẽ nhìn quanh hạ nhân, Khương Nịnh Bảo mặt hơi đỏ lên.

"Bên ngoài mưa lớn gió rét, chúng ta vào nhà nói đi." Nói, nàng rời đi Định Quốc công ôm ấp, lôi kéo Định Quốc công bàn tay lớn vào nhà, trong lòng nhịn không được ảo não, Định Quốc công hẳn là vội vã chạy tới, không có chú ý ngâm một thân nước mưa, toàn thân ẩm ướt cộc cộc, nàng lại còn cùng Quốc Công Gia ở mái nhà cong hạ quấy rối, nói mát.

Thật sự là quá không nên.

"Xuân Hỉ, phái người đi Đại ca bên kia cầm một bộ sạch sẽ bộ đồ mới bào tới." Khương Nịnh Bảo vừa vào nhà phân phó Xuân Hỉ một câu liền lấy ra một mảnh khăn tay thay Quốc Công Gia xoa khuôn mặt tuần tú cùng trên sợi tóc dính nước.

Định Quốc công ánh mắt chuyên chú nhìn thấy tiêu cô nương, đáy mắt nhu tình rõ ràng rành rành.

Khương Ninh Bảo bị hân nóng rực ánh mắt nhìn thấy, gương mặt xinh đẹp nhiễm lên một vòng ửng đỏ, giống như lên son phấn, hồng nhuận mê người, các loại đem Định Quốc công trên mặt cùng trên đầu nước lau khô về sau, nàng cho Định Quốc công rót một chén trà nóng, mềm mại lên tiếng.

"Quốc Công Gia, người ngồi xuống trước uống ngụm trà nóng ấm người, ta đi lấy một vò khu hàn khí rượu thuốc cho người."

"Được."

Định Quốc công nhìn thấy xinh xắn hiền lành tiểu cô nương, đưa tay tiếp nhận trà nóng, nhìn qua nàng vội vội vàng vàng đi lấy rượu thuốc bóng lưng yếu điệu, khéo miệng ức chế không nổi giương lên, đáy lòng những cái kia lo lắng cùng lo lắng cảm xúc, trong nháy mắt này không còn sót lại chút gì.

Một lát sau, Khương Ninh Bảo bưng lấy một cái tinh xảo Tiểu Tửu đàn tiến đến, Khai Phong về sau, nồng đậm dễ ngửi mùi thuốc xuất ra đến, Khương Ninh Bảo cho Định Quốc công đổ một chén nhỏ, cười nhẹ nhàng nói.

"Khu hàn khí rượu thuốc."

Định Quốc công tiếp nhận rượu thuốc uống một hơi cạn sạch, trên thân hàn khí bỗng nhiên biến mất, thay vào đó là nhiệt lưu ấm áp trong thân thể chảy xuôi, phi thường dễ chịu.

Hân nhin không được nghĩ đến Tây Bắc vùng đất nghèo nàn các tướng sĩ, khuôn mặt tuấn tú bỗng dưng nghiêm túc lên, hỏi: "Ninh Bảo, thuốc này rượu hiệu quả rất tốt, sản xuất khó khăn sao?"

Khương Ninh Bảo hiển nhiên sáng tỏ Định Quốc công hỏi thăm dụng ý, nở nụ cười xinh đẹp, nghiêm túc kỹ càng trả lời: "Quốc Công Gia, kỳ

thật khu lạnh rượu thuốc sản xuất rất dễ dàng, đơn thuốc cũng là đơn giản khu lạnh phương thuốc, sử dụng dược liệu càng phổ thông, có thể nói so trong tửu phường đồng dạng rượu chi phí trả thấp."

"Trọng yếu chính là ta năng lực đặc thù."

"Nếu như Quốc Công Gia cần loại này khu lạnh rượu thuốc, ta có thể bỏ chút thời gian sản xuất ra."

Định Quốc công gật đầu: "Dược liệu danh sách cho ta."

Triều Đại Việt cơ hồ tất cả trong tửu phường rượu đều là dùng lương thực sản xuất, lương thực sản lượng không cao, bách tính dựa vào trời ăn cơm, triều Đại Việt cũng xuất hiện nhiều lần cấm rượu lệnh, lại nhiều lần cấm không thôi.

Nhưng tiêu cô nương nhường đều là rượu thuốc cùng hoa nhường, cách làm của nàng khiến Quốc Công Gia có chút vui mừng.

Định Quốc công cũng không biết Khương Ninh Bảo là một cái tửu tận thể thai xuyên qua người, tửu nhỏ đối với lương thực có chút coi trọng, cho nên nàng sẽ không lãng phí lương thực, chỉ dùng dược liệu cùng có thể ăn dùng cánh hoa cất rượu.

"Được." Khương Ninh Bảo không có cự tuyệt, cười đồng ý.

Lúc này, bên ngoài vang lên Xuân Hi thanh âm.

"Quốc Công Gia, cô nương, sạch sẽ bộ đồ mới bào lấy ra."

Khương Ninh Bảo cao hứng quá khứ đem bộ đồ mới bào lấy đi vào nhét vào Định Quốc công trong tay, sau đó kéo hẳn đến phòng trong cống, đem hẳn đẩy vào, "Quốc Công Gia, người mau đem trên thân y phục ẩm ướt bào đổi đi." Nói xong, đem cửa phòng đóng lại.

Định Quốc công Tạ Hành nhìn trong tay bộ đồ mới bào, khoe miệng giơ lên một cái Tiểu Tiểu độ cong.

Một khoảng nửa chén chà, Định Quốc công Tạ Hành đổi lại cái này tím sắc bộ đồ mới bào, nện bước bước chân trầm ổn từ giữa ở giữa đi ra, mặt mày sắc bén, ngũ quan anh tuấn, khí thế ép người, làm người sợ hãi.

Duy nhất không hài hòa chính là, bộ đồ mới bào có chút không vừa vặn, Định Quốc công dáng người cao lớn hơn cao, Khương Cần áo bào xuyên tại Định Quốc công trên thân lộ ra ngắn một chút, căng thẳng một chút, lại đem Định Quốc công tốt dáng người hoàn mỹ phác họa ra tới.

"Quốc Công Gia, cô nương đi thay y phục váy, ngài ở trong đại đường chờ một chút, nô tỳ đi đầu lui ra."

Xuân Hỉ ở Định Quốc công vừa ra tới, lập tức cảm thấy một cỗ cảm giác áp bách đánh tới, tim rầu rĩ, mười phần khó chịu, nhanh lên đem nói cho hết lời liền phúc thân rời đi.

Định Quốc công: "..."

Nửa ngày, Khương Nịnh Bảo đổi một kiện nền trắng đỏ tươi vung hoa váy lụa đến đại sảnh, liếc mắt liền thấy Định Quốc công trên thân không vừa vặn áo bào, che miệng cười trộm, trong mắt lại tràn đầy sợ hãi thán phục, có khí chất, có dáng người người, mặc cái gì đều dễ nhìn.

Vừa nghĩ tới nam nhân xuất sắc như vậy là nàng, Khương Nịnh Bảo đuôi lông mày khoe mắt nhắm lên một vòng vui vẻ.

...

An Viễn Hầu phủ

An Viễn Hầu phu nhân trước kia liền đi Định Quốc công phủ, đợi nàng hồi phủ, liền phái người gọi nữ nhi.

Dương Thư Thanh vừa vào nhà liền không kịp chờ đợi hỏi: "Nương, Tả lão phu nhân đồng ý sao?"

An Viễn Hầu phu nhân nhìn thấy nữ nhi chờ đợi hai mắt, mặt lộ vẻ khó khăn nói cho nàng: "Thanh Nhi, Tả lão phu nhân nói Định Quốc công không đồng ý, nói rõ hôn kỳ không cho sửa đổi, trừ phi là trọng nghị việc hôn nhân."

"Thanh Nhi, kỳ thật hôn kỳ xách không nói trước không quan hệ, vừa vặn chúng ta có nhiều thời gian hơn vì người trù bị hôn sự." An Viễn Hầu phu nhân là cái ôn nhu, tính tình lại mềm mại người, mới có thể bị hậu viện di nương giẫm trên đầu.

Dương Thư Thanh xinh đẹp mặt trầm xuống: "Nương, ta hôn kỳ thật sự không thể sớm nửa tháng sao?" Một tháng sau lại gả đi, ai ngờ sẽ sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn.

Vạn nhất Khương Ninh Bảo vạn may mang bầu Định Quốc công con cái làm?

Một tháng thời gian, Định Quốc công hậu viện sợ đã bị Khương Ninh Bảo chế tạo như thùng sắt, đến lúc đó nàng làm sao đem nhân thủ của mình an cắm đi vào.

An Viễn Hầu phu nhân lắc đầu.

"Không thể."

Định Quốc công tự mình lên tiếng, tuyệt không sửa đổi khả năng.

Dương Thư Thanh trong lòng cũng rõ ràng, chỉ có thể dè xuống đáy lòng không cam lòng, âm thầm cầu nguyện Khương Ninh Bảo thể chất không phải loại kia dễ dàng thụ thai thể chất, không được, nàng phải làm hai tay chuẩn bị mới được.

Phụ thân nói Định Quốc công trước kia thụ quá trọng thương, con cái gian nan, nhưng Khương Ninh Bảo tổng cho nàng một loại cảm giác xấu, loại cảm giác này ở Tấn Giang quán trà gặp qua Khương Ninh Bảo sau đột nhiên xuất hiện.

Dương Thư Thanh tin tưởng cảm giác của mình, bởi vì cảm giác của nàng chưa từng có sai lầm, cho nên nàng mới sẽ muốn đem hôn kỳ sớm.

Đáng tiếc không thành công.

Dương Thư Thanh trong lòng thất vọng đến cực điểm, xem ra chỉ có thể nghĩ những biện pháp khác.

Trở lại viện tử, thân mang thúy sắc váy áo Thiến Dong mang theo một thân hơi nước, đột nhiên vội vàng tiến đến bẩm báo.

"Tiểu thư, hôm nay buổi trưa, Định Quốc công bốc lên mưa to đi Trường Ninh Bá phủ, theo chúng ta ở Trường Ninh Bá phủ nhân tuyến truyền đến tin tức nói, Khương Tứ tiểu thư cùng Khương lão phu nhân sáng nay phát sinh một trận tranh chấp, Định Quốc công hẳn là đi cho Khương Tứ tiểu thư chỗ dựa."

Dương Thư Thanh mặt trầm như nước, lực chú ý tập trung ở tranh chấp hai chữ bên trên, có chút nheo lại hai con ngươi, hỏi: "Có biết các nàng tranh chấp cái gì?"

Thiến Dong không xác định trả lời: "Giống như cùng hôm qua Khương Tứ tiểu thư lĩnh trở về hai vị ma ma có quan hệ?"

Dương Thư Thanh lông mày nhíu lên, thần sắc đột nhiên trầm xuống: "Hai vị kia ma ma lai lịch gì?"

Nàng gần nhất hai ngày đều tại xử lý Thượng Vân tửu phường tất cả sổ sách, bận bịu chân không chạm đất, cực ít chú ý Khương Ninh Bảo, chỉ nghe Thiến Dong tối hôm qua nói một chút Tà lão phu nhân cho Khương Ninh Bảo đưa giáo dưỡng ma ma sự tình.

Dương Thư Thanh nghĩ đến mình tối hôm qua cười nhạo một phen Khương Ninh Bảo liền cái giáo dưỡng ma ma đều không có liên vẫy lui Thiến Bích, cũng không hỏi hai vị ma ma lai lịch.

Trong lòng đột nhiên dâng lên một vòng cảm giác xấu.

Nếu như không phải Thánh thượng đột nhiên hạ chỉ trừ hoạch kiến lập Thiện Đường, nàng cùng Tần Vương cũng không trở thành bị cướp danh tiếng lớn.

Vừa nghĩ tới về sau mỗi tháng cũng phải làm cho ra một thành lợi, lại không đạt tới hiệu quả dự trù, Dương Thư Thanh thật đau đến không được.

Rõ ràng đời trước Thánh thượng cũng không có trừ hoạch kiến lập Thiện Đường cử động, đời này lại đột nhiên xuất hiện đánh nàng cùng Tần Vương một trở tay không kịp.

Dương Thư Thanh cùng Tần Vương thương nghị qua đi, liền quyết định ở sổ sách bên trên làm văn chương, tận lực giảm bớt tổn thất.

Cho nên cũng không biết Tà lão phu nhân là Khương Ninh Bảo tìm hai cái

Ma ma là trong cung ra, lúc này lại phân biệt ra có cái gì không đúng.

"Nghe nói hai vị này ma ma phục thị qua tiên hoàng hậu." Thiển Dong thận trọng trả lời.

Đúng là phục thị qua tiên hoàng hậu ma ma. . .

Dương Thư Thanh sắc mặt âm trầm như nước, trong tay khăn đều muốn bị bóp nát, đáy mắt dần dần hiển hiện một tia tinh hồng.

Tạ lão phu nhân vậy mà như thế bất công.

Sớm biết như thế, nàng tuyệt đối sẽ không vì chiếm được Tạ lão phu nhân hảo cảm, đưa ra một vò trân quý nhất giá trên trời dưỡng sinh rượu.

Dương Thư Thanh tức giận đến thổ huyết.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 42: "Đại Bá, Cháu Gái Nói Rất Đúng Sao?"

Định Quốc công bốc lên mưa rào tầm tã giục ngựa chạy vội tiến đến Trường Ninh Bá phủ tin tức truyền ra ngoài, khơi gợi lên đám người lòng hiếu kỳ.

Chẳng lẽ Khương Tứ tiểu thư đã xảy ra chuyện gì.

Trong lòng mọi người một trận lộn bộn.

Chờ bọn hăn tra rõ ràng nguyên do về sau, đều trầm mặc lại.

Nguyên lai người người e ngại, tránh chi như xà hạt Định Quốc công cũng có thiết hán nhu tình một mặt, vị hôn thê ở Bá phủ thụ điểm ủy khuất liền đội mưa tiến đến an ủi cũng thực lực hiển lộ rõ ràng hăn coi trọng.

Khương Tứ tiểu thư thật là một cái tốt số nữ tử.

Chúng quý nữ một trận ghen tị.

Đồng thời làm bọn hăn khiếp sợ chính là, Khương Tứ tiểu thư giáo dưỡng ma ma là Tạ lão phu nhân đưa, lại hai vị ma ma địa vị cũng không nhỏ, đều từng phục thị qua tiên hoàng hậu, trách không được Trường Ninh Bá phủ Khương lão phu nhân sẽ sinh ra tâm tư khác.

Nếu là các nàng, cũng nhịn không được sẽ tâm động.

"Khương Ngũ tiểu thư phẩm tính cũng không tệ lắm." Có quý phu nhân nói như vậy.

Khương Minh Dao thanh danh theo sự kiện lần này truyền ra ngoài.

Mọi người đối với Trường Ninh Bá phủ con vợ cả cô nương phẩm tính có chút tán thưởng, liên đới sớm đã xuất giá cũng mang thai Khương gia Đại cô nương cũng bị coi trọng mấy phần.

Tạ gia Nhị phu nhân nghe được trong kinh thành quý phu nhân đối với tương lai con dâu tán dương, cảm thấy lần có mặt mũi.

Kỳ thật trong nội tâm nàng cũng không thích Khương Ngũ tiểu thư, nếu không phải nhận làm con thừa tự ra ngoài trường tử thỉnh cầu, Tạ Nhị phu nhân nhìn cũng sẽ không nhìn Trường Ninh Bá phủ cô nương một chút.

Lúc này không giống ngày xưa, Tạ gia nhị phòng sớm đã không phải hơn mười năm trước không được coi trọng Tạ gia nhị phòng.

Trong lòng nàng, thứ tử chính thể nhất định phải là thân phận cao quý quý nữ.

Duy nhất đáng giá an ủi chính là, cái này Khương Ngũ tiểu thư tính tình thanh lãnh, đơn thuần không hỏi thể sự, là cái tốt lắm.

Lúc chạng vạng tối, ở xa Thanh Thủy Tự Đại phu nhân Trương thị rất cục biết được trong phủ chuyện phát sinh, tức giận đến mặt mũi trắng bệch, khuôn mặt trời u ám, hận không thể lập tức trở về phủ lay tỉnh phạm hồ đồ khuê nữ, giáo huấn Khương Ninh Bảo cái kia nha đầu chết tiệt kia, nhưng nghĩ đến rồi đi Thanh Thủy Tự, nàng mỗi ngày đều muốn bị giày vò đau đến không muốn sống, lập tức bỏ đi ý nghĩ này, đi tìm Bá gia cáo trạng.

Ngày thứ hai, sau cơn mưa trời lại sáng.

Trường Ninh bá Khương Đông Minh chạy về Bá phủ.

Làm Bá phủ chủ nhân, Trường Ninh bá Khương Đông Minh vừa về đến liền không kịp chờ đợi đi Tây Viện, nghĩa chính từ nghiêm dạy dỗ Khương Cần đưa cháu này dừng lại, lại đi Khương Nịnh Bảo viện tử, lên án mạnh mẽ nàng chuyện bé xé ra to , khiến cho Trường Ninh Bá phủ mất hết mặt mũi.

Khương Nịnh Bảo sắc mặt bình tĩnh nhìn thấy nước miếng văng tung tóe răn dạy nàng Trường Ninh bá, ánh mắt lạnh lạnh lẽo, trầm mặc một lát, mới từ tốn nói: "Đại bá có ý tứ là cháu gái không nên nói cho Quốc Công Gia, không nên để Quốc Công Gia ra mặt, bị ủy khuất liền nên hướng bụng nuốt."

Trường Ninh bá nghe xong cháu gái dĩ nhiên không biết hồi cái, còn chưa ngừng diệt lửa giận từ từ đi lên bốc lên, hung hăng trợn mắt nhìn cháu gái một chút, sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn lớn tiếng răn dạy.

"Tứ nha đầu, người tổ mẫu bất quá là để người mang lên Dao Nhi cùng một chỗ tiếp nhận hai vị ma ma dạy bảo, cái này cũng ủy khuất người sao, Dao Nhi là muội muội của người, tỷ muội ở giữa, vốn nên giúp đỡ cho nhau."

"Huống chi đây chỉ là chuyện một câu nói, người dĩ nhiên huyên não lớn như vậy, làm cho cả Bá phủ đi theo mất mặt, quả nhiên là cánh cứng cáp rồi, liền không đem Bá phủ để vào mắt."

Khương Nịnh Bảo từ chối cho ý kiến, thần sắc hờ hững nhìn qua Trường Ninh bá: "Đại bá, cháu gái hôn kỳ rõ ràng so Ngũ muội sớm, nhưng trong phủ không ai là cháu gái trừ bị hôn sự, liền giáo dưỡng ma ma đều không có tìm một cái, Ngũ muội sớm tìm giáo dưỡng ma ma, tổ mẫu cũng đem tâm tư đặt ở Ngũ muội trên thân, bận tíu tíu chuẩn bị hôn sự của nàng."

Nói đến đây, Khương Ninh Bảo dừng một chút, liếc nhìn Trường Ninh bá dần dần xanh xám mặt, trong lòng cười lạnh một tiếng, tiếp tục nói.

"Quốc Công Gia biết cháu gái tình huống về sau, liền đem hết thầy ôm tới, mời tú nương hỗ trợ thêu áo cưới, mời trong cung ma ma dạy bảo cháu gái lễ nghi quy củ, mà trong phủ thân nhân một mực đem cháu gái coi nhẹ triệt để, biết được có thể có lợi về sau, liền nhớ thương, muốn kiếm một chén canh, không có chỗ tốt, đưa người quen đến bên trong góc, có chỗ tốt, liền đánh lấy tỷ muội ở giữa phải trợ giúp lẫn nhau nguy trang mưu cầu chỗ tốt, trên đời nào có tốt như vậy sự tình?"

"Đại bá, cháu gái nói rất đúng sao?"

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Trường Ninh bá trào phúng cười một tiếng.

Trường Ninh bá chỉ cảm thấy trên mặt nóng bỏng, gắt gao trừng Khương Ninh Bảo nửa ngày, cuối cùng then quá hoá giận phất tay áo rời đi.

Một bên Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nhẹ nhàng thở ra, trên mặt lộ ra cao hứng nụ cười.

Cô nương thật lợi hại, Bá gia đều bị tức giận bỏ đi, vừa mới Bá gia răn dạy cô nương thời điểm, trong lòng các nàng mười phần không thoải mái, cô nương trong phủ đãi ngộ, các nàng đều nhất nhất nhìn ở trong mắt.

Bá gia vẫn còn có mặt giáo huấn cô nương.

Khương Ninh Bảo nhẹ nhàng cười một tiếng, đưa tay sửa sang bên tai sợi tóc, không nhanh không chậm cả sửa lại một chút vạt áo, nện bước ưu nhã bước chân một mình rời đi đại sảnh, đi tiếp thu hai vị ma ma dạy bảo.

Từ khi Khương lão phu nhân bị Định Quốc công phái người gõ qua đi, Khương lão phu nhân không còn có triệu kiến qua Khương Ninh Bảo một

lần, Trường Ninh bá cũng là như thế.

Khương Ninh Bảo mừng rỡ duy trì hiện trạng.

Ban ngày cùng hai vị ma ma học tập lễ nghi quy củ, đạo lí đối nhân xử thế, ban đêm cùng Quốc Công Gia thư giao lưu, trừ không tất yếu, cũng sẽ không ra Tây Viện đại môn, thời gian qua phong phú vui vẻ.

Thời gian như nước chảy quá khứ, Đại ca Khương Căn ngày mai muốn về Thanh Sơn thư viện, lần sau hồi phủ thời gian là Khương Ninh Bảo xuất giá ngày.

Trước khi đi một ngày này ban đêm, Khương Ninh Bảo phòng ánh nến tươi sáng.

Khương Ninh Bảo cùng Đại ca Khương Căn trong phòng tự thoại.

"Ca, nơi này là một vạn lượng ngân phiếu, không cho phép cự tuyệt, người khi đó đem mẫu thân đồ cưới đều giao đến trong tay của ta, trong tay khẳng định không có tiền dư, Bá phủ mấy mươi lượng bạc tiền tháng, đoán chừng cũng không tới trong tay người."

Khương Ninh Bảo mặt mỉm cười, không được xía vào đem một hộp ngân phiếu đẩy lên Khương Căn trước mặt.

Hai ngày trước, Khương Ninh Bảo đem chính mình chuẩn bị xong từng vò từng vò hiệu quả không đồng nhất rượu thuốc cùng hoa nhưỡng đựng phủ kín tế nhuyễn cỏ khô chất gỗ rương lớn bên trong, để Đại ca mang đến thư viện.

Trừ rượu thuốc cùng hoa nhưỡng, Khương Ninh Bảo còn để thêm phường cho Đại ca làm mấy bộ đồ mới bào.

Hiện tại là đưa ngân phiếu, mẫu thân Dương thị đồ cưới đều ở trong tay nàng, hàng năm sản xuất đều có phong phú thu nhập, những này Khương Ninh Bảo đều nhất nhất ghi lại ở sách, các loại cha mẹ sau khi trở về, nàng sẽ giao về đến mẫu thân trong tay.

Về sau đây hết thủy đều là lưu cho Đại ca.

Điểm này, Khương Ninh Bảo không có cáo tri Đại ca, đừng tưởng rằng nàng không biết, tổ mẫu sẽ đem mẫu thân đồ cưới giao đến trong tay nàng, Đại ca ở bên trong ra lực.

Nàng nhớ kỹ lúc trước tổ mẫu đem mẫu thân đồ cưới giao cho nàng trước, ngoại tổ gia tới người, hẳn là Đại ca mời đến.

Bá phủ tuy nói giàu có, nhưng Khương lão phu nhân nếu như lấy thay Khương Ninh Bảo đảm bảo mẹ ruột đồ cưới làm lý do, hàng năm phong phú sản xuất khẳng định mình bỏ vào trong túi, sẽ không giao đến trong tay nàng.

Theo quy củ, mẫu thân đồ cưới huynh muội bọn họ đều có phần, nhưng Đại ca giao tất cả cho nàng, mình tư kho chỉ có cha lúc trước lưu lại không đủ ngàn lượng bạc cùng mình tên kế tiếp trang tử.

Cha danh nghĩa sản nghiệp ở hãn 'Gặp nạn' sau bị tổ mẫu cùng đại phòng lấy đều là Bá phủ sản nghiệp làm lý do thu hồi đến công trung, có thể nói bọn hãn nhị phòng hai huynh muội trừ mẫu thân đồ cưới bên ngoài, bên ngoài một chút sản nghiệp đều không có.

Lần này xuất giá, Khương Ninh Bảo không chuẩn bị vận dụng mẫu thân đồ cưới, nàng Tấn Giang quán trà hai tháng kiếm bạc đều so toàn bộ Bá phủ một năm thu nhập còn nhiều.

Dù là phân năm thành lợi ra ngoài làm việc thiện, còn lại năm thành đều là một cái cực kì con số kinh người, chớ nói chi là trải rộng triều Đại

Việt ruộng đồng trang tử cửa hàng khế đất.

Liên Định Quốc công sau khi biết, cũng nhịn không được khiếp sợ.

Có thể nói Khương Ninh Bảo tài đại khí thô, không kém bạc, đồ cưới đặt mua công việc đã giao cho Diêu chương quý, tặng thêm Định Quốc công phủ lúc trước hạ sính lễ, nàng đồ cưới phong đầy vô cùng.

"Ninh Bảo, hai tháng trước, người cho ca năm ngàn lượng ngân phiếu, ca ở trong thư viện đọc sách, đều không chút tiêu xài, cái này một vạn lượng người giữ lại làm đồ cưới bạc." Khương Căn bất đắc dĩ xem xét Ninh Bảo một chút.

Năm ngàn lượng cũng không phải số lượng nhỏ, Bá phủ nửa năm tổng chi tiêu cũng chỉ có thể bạc, lúc ấy Ninh Bảo sợ hấn cự tuyệt, cố ý đem tiền hộp giấu ở một cái xếp vào bình rượu hòm gỗ bên trong, sau đó giao cho hấn một cái hà bao, thận trọng căn dặn hấn đến thư viện lại mở ra nhìn.

Khương Căn hồi tưởng lại Ninh Bảo làm sự tình, vừa bực mình vừa buồn cười, nhưng càng nhiều hơn chính là cảm động, lần này lại quang minh chính đại cho hấn đưa tiền, vẫn là trọn vẹn một vạn lượng ngân phiếu.

Muội muội của hấn nha.

Đoán chừng trừ hấn người ca ca này, đại phòng cùng tổ mẫu cũng không biết Ninh Bảo là trong phủ vốn liếng phong phú nhất cô nương.

"Ca, làm nam nhân, trong tay không thể không có một ít bạc, ta danh nghĩa còn có Tấn Giang quán trà, một ngày thu đầu vàng, mộ danh đến đây phú thương rất nhiều, mỗi tháng tiền thu đều có hơn ngàn lượng, sáu năm qua, ta cũng không biết mình toàn nhiều ít vốn liếng."

"Huống hồ, nương đồ cưới hàng năm sản xuất cũng không ít, nơi này cũng có Đại ca một phần."

Khương Ninh Bảo không cho giải thích, trực tiếp đem hộp quả thực là nhét đến đại ca trong tay.

Đại ca thật là khờ làm lòng người đau, cái gì đều muốn lấy nàng cô muội muội này, cũng không nghĩ một chút trong tay mình bạc chỉ là nàng phong phú vốn liếng một chút số lẻ.

May mắn nàng đã sớm chuẩn bị, vụng trộm dùng tên Đại ca mua không ít ruộng đồng trang tử, nghĩ đến cất đặt ở trong hộp một đại chồng viết Đại ca danh tự khế đất, Khương Ninh Bảo tâm tình có chút vui vẻ.

Khương Căn vuốt vuốt Ninh Bảo đầu, bất đắc dĩ nhận lấy cái này một vạn lượng ngân phiếu, âm thầm quyết định ở Ninh Bảo xuất giá thời điểm đưa về cho nàng làm đồ cưới ngân.

Huynh muội hai người đều tại vì đối phương suy nghĩ.

"Ninh Bảo, ca ngày mai rời đi, người tự mình một người trong phủ cần thận chút." Khương Căn nghĩ đến nhị phòng sốt ruột tình cảnh, tuần khắp khuôn mặt là lo lắng, trong lòng hận không thể Ninh Bảo hôm nay liền gả cho Định Quốc công.

Khương Ninh Bảo cười cho Đại ca đổ chén trà nhỏ: "Ca, trước người không trong phủ, ta một người còn không phải ứng đối phải hảo hảo, bây giờ trong viện còn có hai vị ma ma đâu."

Khương Căn: "..."

Đúng vậy a, hẳn dĩ nhiên đã quên Ninh Bảo còn có hai vị trong cung ra ma ma dạy bảo, trong lòng lo lắng tán đi không ít.

"Ninh Bảo, cứu cứu cứu muội bọn hần hần là sẽ chạy tới đưa người xuất giá." Khương Căn nhấp một ngụm trà, bỗng nhiên nghĩ đến bản thân đã quên việc này, nhanh lên đem việc này cáo tri Ninh Bảo.

Khương Nịnh Bảo sững sờ: "Ca, ta hôn kỳ ở mừng một tháng năm, thánh chỉ tứ hôn tin tức truyền đến Từ Châu chỉ ít cần mười ngày, lại cữu cữu bọn hãn đến kinh thành nhanh nhất cũng muốn thời gian một tháng, hãn là không kịp tới."

Lúc trước cha mẹ là phiên bản cổ đại tự do yêu đương, cha nàng không để ý Khương lão phu nhân phản đối, khư khư cố chấp lấy mẫu thân nàng, mẫu thân Dương thị nhà mẹ đẻ là triều Đại Việt giàu có chi địa —— Từ Châu nơi đó nổi danh vọng tộc.

Từ Châu khoảng cách kinh thành mười phần xa xôi, Dương gia trưởng bối quan lớn nhất chức chỉ có chính tứ phẩm, nhưng gia đại nghiệp đại, thành tài tử đệ không ít, đều ở một chút có thực quyền vị trí bên trên.

Thật không biết Khương lão phu nhân đến cùng không hài lòng mẫu thân điểm nào nhất.

Giữ đạo hiếu ba năm, cậu nhà ngày lễ ngày tết đều sẽ đưa phong phú quà tặng trong ngày lễ tới, để trong phủ hạ nhân không dám xem nhẹ huynh muội bọn họ.

Khương Nịnh Bảo đối với cậu nhà cảm nhận vô cùng tốt.

"Đi đường thủy, lẽ ra có thể kịp thời đuổi tới." Khương Căn trầm ngâm nói.

"Trừ cửa thành, ta lại phái một số người đi bến tàu trông coi." Khương Nịnh Bảo suy nghĩ một chút nói, nếu như cữu cữu cữu muội bọn hãn có thể kịp thời đuổi tới, cũng là một cộc giá trị phải cao hứng sự tình.

Khương Căn gật gật đầu.

Hai huynh muội nói chút thể mình lời nói sau liền tản.

Hôm sau, Khương Ninh Bảo ôm Đại ca kín đáo đưa cho nàng một hũ giấy ngói sao, đưa mắt nhìn Đại ca lên xe ngựa, nhìn xem hộ tống Đại ca hộ vệ hộ ngựa thật xe rời đi tầm mắt của nàng, trong mắt xẹt qua một tia không bỏ cùng thất lạc.

Thọ Kim đường nhà chính

Khương lão phu nhân ngồi dựa vào trên giường êm, nhắm hai mắt, mấy cái xinh đẹp như hoa tỳ nữ cho lão phu nhân đấm chân, tâm phúc tỳ nữ Hồng Hạnh thì rất quen cho lão phu nhân xoa bóp vai, thuận mồm nói Tam thiếu gia hôm nay rời phủ tin tức.

Biết được tam tôn tử rời đi, lão phu nhân mở hai mắt ra, thần sắc thản nhiên: "Rời đi cũng tốt, tránh khỏi đợi trong phủ chướng mắt."

Hồng Hạnh trong lòng thở dài, tiếp tục cho lão phu nhân xoa bóp vai.

Trong phòng lần nữa yên tĩnh trở lại.

"Ở tại Tây Viện hai vị ma ma mấy ngày nay chưa hề ra qua sao?" Một lát sau, Khương lão phu nhân đột nhiên toát ra câu này, trong giọng nói lộ ra nồng đậm không cam tâm.

Hồng Hạnh cúi đầu về nói: "là, lão phu nhân."

"Khẳng định là Tứ nha đầu giở trò quỷ, sinh sợ các nàng sẽ đáp ứng thỉnh cầu của ta đem hai vị ma ma câu thúc trong sân." Khương lão phu nhân thanh âm tràn đầy bất lực phẫn nộ.

"Lão phu nhân, ngài đã quên Định Quốc công phái người truyền đạt. . ." Hồng Hạnh nhỏ giọng nhắc nhở.

Khương lão phu nhân thần sắc đột nhiên trầm xuống, lòng tràn đầy u ám phiền muộn, không còn xách hai vị ma ma sự tình, những ngày gần đây,

trong phủ tới mấy cái nhìn nàng trò cười lão gia hỏa, trong lòng lão phu nhân hận thấu cáo trạng Tứ cháu gái.

Chỉ là đến lúc đó còn muốn mượn Tứ cháu gái là năm cháu gái tạo thế, Khương lão phu nhân cũng không muốn đem quan hệ náo động đến quá cương.

"Hong Hạnh, đi ta khoả phòng cầm một bộ vàng khảm ngọc hồng ngọc đồ trang sức đưa cho Tứ cô nương."

Hong Hạnh sững sờ, liền vội cúi đầu cung kính ứng nói: "là, lão phu nhân." Nói xong, nàng đứng dậy đi khoả phòng, khoả phòng chìa khoá liền ở trên người nàng, Hong Hạnh rất dễ dàng liền đem chứa vàng khảm ngọc hồng ngọc đồ trang sức đồ trang sức hộp đem ra.

Khương Nịnh Bảo mới từ hai vị ma ma nơi đó học xong lễ nghi quy củ trở về, uống một ngụm trà chuẩn bị nhắm mắt nghỉ ngơi một phen, liền nghe Xuân Hỉ bẩm báo lão phu nhân tâm phúc tỳ nữ Hong Hạnh đến đây.

Khương Nịnh Bảo mi tâm cau lại: "Để cho nàng đi vào."

Hong Hạnh nâng một cái tinh xảo hộp tiến đến, hướng Khương Nịnh Bảo có chút phúc thân, hai tay đem hộp dâng lên: "Tứ cô nương, đây là lão phu nhân đưa ngài đồ trang sức."

"Tổ mẫu đưa cho ta?"

Khương Nịnh Bảo khiếp sợ, lúc này mới mấy ngày thời gian, Khương lão phu nhân lại đột nhiên đưa đầu nàng sức, đây là ý gì, nàng liếc nhìn hộp, ra hiệu Xuân Nhạc đem hộp nhận lấy, các loại Xuân Nhạc đem hộp giao đến trong tay nàng, Khương Nịnh Bảo mở ra xem, lại là một bộ vàng khảm ngọc hồng ngọc đồ trang sức.

Bộ này đồ trang sức mười phần quý giá.

Khương Ninh Bảo trầm mặc một lát, ánh mắt định ở Hồng Hạnh trên thân: "Hồng Hạnh, tổ mẫu vì sao đột nhiên đưa ta quý giá đồ trang sức?"

Hồng Hạnh cung kính lắc đầu: "Nô tỳ không biết, cô nương có thể đi hỏi lão phu nhân."

Khương Ninh Bảo thần sắc thản nhiên khép lại hộp, đem hộp giao cho một bên Xuân Hỉ, nhìn thật sâu Hồng Hạnh một chút, phát phát tay: "Đầu này sức ta nhận, người trở về phục mệnh đi."

Hồng Hạnh không nói gì, phúc thân rời đi.

Khương Ninh Bảo lại một mặt như có điều suy nghĩ, không biết Khương lão phu nhân lần này cử động có gì thâm ý.

"Cô nương, ngài thật nhận lấy lão phu nhân đưa đồ trang sức?" Xuân Hỉ sàu mi khổ kiểm bưng lấy hộp, chỉ cảm thấy cái hộp này có chút phồng tay.

Khương Ninh Bảo khẽ cười một tiếng, đôi mắt Ba Quang liễm diễm: "Cha ta là Bá phủ kiểm hạ to như vậy gia nghiệp, cuối cùng toàn rơi đến đại bá trong tay, không phải liền là một bộ vàng khảm ngọc hồng ngọc đồ trang sức, vì sao không thu?"

Xuân Hỉ nghĩ cũng phải, liền an tâm đem đồ trang sức hộp đặt ở trên bàn trang điểm.

Khoảng cách tứ hôn đến bây giờ, ngoạn một cái lớn nửa tháng trôi qua, Khương lão phu nhân động tĩnh gì đều không có, đoán chừng bộ kia đồ trang sức là dùng đến trấn an nàng, Khương Ninh Bảo liền đem việc này buông xuống, dành thời gian cùng hai vị ma ma học tập.

Ngày hôm đó, Định Quốc công phủ người đến, cáo tri Khương Ninh Bảo áo cưới đã thêu tốt, mời nàng đến Định Quốc công phủ một chuyến.

Khương Ninh Bảo mừng rỡ không thôi.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ 31314818 ném đi 1 cái địa lô, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 43: "Quốc Công Gia, Người Là Cố Ý Chờ Ta Ở Đây Sao?"

Điệu thấp hoa lệ xe ngựa vừa đến Định Quốc công phủ liền dừng ở cửa chính.

Khương Nịnh Bảo xuống xe ngựa liền thấy phủ đứng ở cửa một đạo cao lớn thân ảnh mạnh mẽ răn rỏi, hai con người hiện lên một tia vui vẻ, khóe miệng nổi lên một vòng xinh đẹp nụ cười.

Xuân Hi cùng Xuân Nhạc thức thời đứng tại chỗ.

"Quốc Công Gia, người là cố ý chờ ta ở đây sao?"

Khương Nịnh Bảo dạo chơi quá khứ, vui vẻ kéo lại cánh tay của hắn.

Có lẽ là hôn kỳ tới gần, Khương Nịnh Bảo gần nhất có chút thích xiêm y màu đỏ, mỗi lần đều sẽ ăn mặc Hồng.

Một ngày này, Khương Nịnh Bảo mặc vào một thân màu ửng đỏ áo tơ, đuôi lông mày khóe mắt đều là Doanh Doanh ý cười, ánh mắt sáng tỏ linh động, phảng phất một viên loá mắt Minh Châu, rục rờ mê người.

"Ân." Định Quốc công đậy mắt hiện lên một tia nhu hòa, ánh mắt chuyên chú nhìn chăm chú nàng, mấy ngày không thấy, lại có chút tưởng niệm vô cùng.

"Nịnh Bảo, người hỏi thăm sự tình, ta đã xác nhận, cứu cứu bọn hắn đúng là đi đường thủy đến kinh thành, đoán chừng hai ngày này sẽ đến."

Khương Ninh Bảo một mặt kính hi.

"Quá tốt rồi, ta mấy ngày trước đây phái người thu thập một toà ba tiến trạch viện, vừa vặn an trí cữu cữu bọn hần."

Định Quốc công gật đầu.

"Quốc Công Gia, nghe nói áo cưới đã thuê tốt, ta không kịp chờ đợi muốn xem áo cưới đến cùng đẹp cỡ nào, chúng ta nhanh lên một chút đi." Khương Ninh Bảo cao hứng qua đi, trong mắt tràn đầy chờ đợi, kéo Định Quốc công cánh tay bước nhanh hướng phía trước đi.

Hai đời lần thứ nhất lấy chồng, Khương Ninh Bảo cực kỳ trọng thị.

Định Quốc công Tạ Hành đậy mắt hiển hiện một vòng cực kì nhạt ý cười, bộ pháp trầm ổn, cùng Khương Ninh Bảo sóng vai hướng Vinh Hi đường đi đến.

Trên đường, bọn hần gặp thân mang công phục, eo treo bội kiếm Tạ Cảnh Dực.

Tạ Cảnh Dực là năm thành Binh Mã ty chỉ huy, xem ra hần là đi làm kém.

"Phụ thân, Khương Tứ tiểu thư." Tạ Cảnh Dực nhìn thấy hai người về sau, bước chân dừng lại, xa xa hướng hai người chấp tay hành lễ.

Định Quốc công mặt không biểu tình gật đầu, Khương Ninh Bảo hướng hần cười cười.

Nam chính vẫn như cũ cao lớn tuấn mỹ, khí chất thanh lãnh, nhưng tựa hồ so trước đó trầm hơn ổn, có lẽ là sắp thành thân, có tinh thần trách nhiệm.

Khương Ninh Bảo có chút bội phục Tạ Cảnh Dực, người này dĩ nhiên lệnh cường chế người bên cạnh đổi giọng, bây giờ toàn bộ Định Quốc công phủ tất cả đều đổi giọng gọi hần thiếu gia, không còn xưng hô Tạ Cảnh Dực là thế tử.

Gặp được Tạ Cảnh Dực chỉ là khúc nhạc dạo ngắn, Khương Ninh Bảo kéo Định Quốc công tiếp tục hướng Vinh Hỉ đường đi đến, trên đường gặp được tốp năm tốp ba hạ nhân, tất cả hạ người trên mặt tràn đầy vui mừng.

Triệu quản gia mặt mũi tràn đầy vui mừng nhìn qua cách đó không xa hai thân ảnh, vừa nghĩ tới qua vài ngày, Quốc Công phủ sẽ nghênh đón một vị khác nữ chủ nhân, Triệu quản gia liền toàn thân tràn đầy nhiệt tình.

Định Quốc công phủ, Vinh Hỉ đường

Người gặp việc vui tinh thần thoải mái, Tạ lão phu nhân vẻ mặt tươi cười, mặt mày tỏa sáng ngồi ở tử đàn một kiểu điêu khắc chiếc ghế bên trên, hai mắt thỉnh thoảng nhìn về phía hai cái rương quần áo, cười không ngậm mồm vào được.

Trương Tú Nương cùng bốn cái nội thị ngồi ở phía dưới uống trà chờ đợi.

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công vừa tiến đến, giữa hai người thân mật hòa hợp không khí khiến Tạ lão phu nhân hai mắt tỏa sáng, lập tức vẫy gọi hoán Khương Ninh Bảo quá khứ.

"Ninh Bảo nha đầu, đến bên cạnh ta tới."

Những ngày này, hai vị ma ma từng phái người cáo tri nàng Khương gia tiểu cô nương học tập tiến triển, biết được tiểu cô nương Tiến Bộ thần tốc, lễ nghi quy củ đều là một lần qua, cảm ơn trong lòng lão phu nhân kiêu ngạo đến không được.

Đây chính là con dâu nàng.

Con dâu lợi hại, Tạ lão phu nhân trên mặt cũng có ánh sáng, các loại Khương gia tiểu cô nương gả tới nàng liền có thể yên tâm đem toàn bộ Quốc Công phủ giao cho nàng quản lý.

Khương Ninh Bảo buông ra Định Quốc công cánh tay, nện bước tiểu toái bộ đi đến cảm ơn lão phu nhân bên người, cười ôm ở bên người nàng, thân mật nói: "Lão phu nhân, ta rất muốn ngài."

Tạ lão phu nhân vẻ mặt tươi cười, hiển nhiên phi thường hưởng thụ, nhìn thấy tiểu cô nương tươi đẹp xinh xắn dung nhan, trêu chọc nói: "Lúc này mới mấy ngày không thấy, Ninh Bảo nha đầu, người đây là nghĩ ta vẫn là nghĩ A Hành?"

"Đều muốn, một ngày không gặp như là ba năm nha." Khương Ninh Bảo mím môi cười một tiếng, không có chút nào xấu hổ.

"Xem ra Ninh Bảo nha đầu càng muốn A Hành." Tạ lão phu nhân trêu ghẹo một câu, có chút hăng hái lờm con trai một chút, Định Quốc công khóe miệng không tự chủ giơ lên một đạo Tiểu Tiểu độ cong.

Khương Ninh Bảo mím cười ngầm thừa nhận.

Trương Tú Nương nhìn thấy Tạ lão phu nhân cùng Khương Tứ tiểu thư hổ động, mím cười, trong mắt không che giấu được sợ hãi thán phục.

Ngắn ngủi nửa tháng, Khương Tứ tiểu thư nhất cử nhất động, một cái nhăn mày một nụ cười đều tự nhiên mà vậy lộ ra ưu nhã, xem ra hai vị ma ma là sử xuất bản lĩnh giữ nhà, khiến cho Khương Tứ tiểu thư khí chất nâng cao một bước.

"Ninh Bảo nha đầu, áo cưới đã thêu tốt, người chờ chút thử nhìn một chút có vừa người không, có hay không phải sửa đổi địa phương." Tạ lão

phu nhân cười ha hả nói hội thoại liền tiến vào chính đề.

Khương Nịnh Bảo liền vội vàng gạt đầu, hai con người chiếu sáng rạng rỡ.

Một bên Hoàng ma ma quá khứ đem hai cái rương quần áo mở ra, một cái rương quần áo trang chính là tân lang phục, một cái khác thì là áo cưới, Khương Nịnh Bảo ánh mắt rơi xuống tỏa ra ánh sáng lung linh Đại Hồng áo cưới bên trên.

Nàng nhìn không được tự thân lên trước đem Đại Hồng áo cưới lấy ra, lụa đỏ gấm như mặt nước tơ lụa, phía trên thêu lên sinh động như thật nhàu vàng Tú Vân hà địch chim xăm, địch chim hai mắt linh động, giống như sống tới, có thể thấy được Trương Tú Nương thêu nghệ tinh xảo Vô Song.

Phẩm cấp khác biệt, áo cưới bên trên thêu xăm cũng khác nhau, nhưng áo cưới có thể hướng lên vượt cấp.

Khương Nịnh Bảo là Thánh thượng tứ hôn, gả cho siêu phẩm Định Quốc công, nhưng phượng xăm là Hoàng thất chuyên môn, cho nên nàng áo cưới bên trên thêu chính là nhất phẩm Vân Hà địch chim xăm, đại biểu nàng thân phận tôn quý.

"Khương Tú tiểu thư, cái này áo cưới còn hài lòng?" Trương Tú Nương đứng dậy đi đến Khương Nịnh Bảo bên người, ngậm cười hỏi.

"Hài lòng, Trương Tú Nương tay nghề xuất thần nhập hóa, áo cưới rất xinh đẹp, ta rất thích, lão phu nhân, ta đi thử xem có vừa người không." Khương Nịnh Bảo vuốt ve áo cưới bên trên thêu xăm, trong mắt tràn đầy sợ hãi thán phục, đuôi lông mày khéo mắt vui vẻ không che giấu được.

"Đi thôi." Tà lão phu nhân nơi nào nhìn không ra Khương Nịnh Bảo không kịp chờ đợi, cười tùm tùm phất tay để Hoàng ma ma lĩnh nàng đi phòng trong mặc thử áo cưới.

Khương Ninh Bảo hướng Định Quốc công tươi đẹp cười một tiếng, vui vẻ cầm áo cưới rời đi đại sảnh.

Định Quốc công Tạ Hành băng lãnh hai mắt hiện lên vẻ mong đợi cùng lửa nóng, cầm qua mình tân lang phục đi mặt khác một gian phòng ốc, một lát liền ra.

Tân lang phục phi thường vừa người, nhu hòa trên người hẩn lạnh lẽo cứng rắn khí chất, càng đem Định Quốc công dáng người hoàn mỹ bày ra, lộ ra hẩn càng thêm anh tuấn vĩ ngạn.

Tạ lão phu nhân hài lòng gật đầu, cười nói.

"Xem ra cái này tân lang phục cũng không cần phải sửa đổi."

Nói thì nói thế, nhưng bốn cái nghiêm túc phụ trách nội thị vẫn là kiên trì đi đến Định Quốc công bên người, tỉ mỉ lại kiểm tra một lần, xác thực như Tạ lão phu nhân nói, không cần lại sửa chữa, liền vượt một cái mồ hôi, sắc mặt trắng bệch lui ra ngoài cùng Trương Tú Nương nhẹ gật đầu.

Trương Tú Nương ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra.

Một khoảng nửa chén chà, Khương Ninh Bảo khuôn mặt mỉm cười, thướt tha thướt tha đi ra, một thân màu đỏ chót tinh xảo áo cưới nổi bật lên nàng dung mạo khuynh thành, xinh đẹp động lòng người.

Trong đại đường đám người tất cả đều một mặt kinh diễm.

Tạ lão phu nhân cười không ngậm mồm vào được, mặc vào áo cưới tương lai con dâu xinh đẹp tuyệt luân, khí chất cao quý thanh tao lịch sự, phảng phất một gốc ung dung hoa quý Mẫu Đơn.

"A Hành, Ninh Bảo nha đầu đẹp đi." Tạ lão phu nhân quay đầu nhìn một cái đồng dạng một thân Đại Hồng tân lang phục con trai, nhin không

được trêu chọc một câu.

Định Quốc công Tạ Hành nhìn thấy xinh đẹp động lòng người tiểu cô nương, ánh mắt cực nóng, chững chạc đàng hoàng gật đầu.

"Đẹp."

"Quốc Công Gia cũng rất tuấn."

Khương Nịnh Bảo ánh mắt rơi vào Định Quốc công trên thân tân lang phục, mím môi cười một tiếng, hoạt bát trả lời một câu, khác nào hoa mẫu đơn nở rộ, khiến cho người đời không ra ánh mắt.

Tạ lão phu nhân cùng Hoàng ma ma nhin không được bật cười.

Trương Tú Nương đã kiểm tra áo cưới về sau, phát hiện áo cưới mười phần vừa người, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười, hướng Tạ lão phu nhân cùng Khương Nịnh Bảo nói: "Áo cưới cũng không cần cải biến."

Khương Nịnh Bảo cao hứng cảm ơn Trương Tú Nương, đi đổi về nguyên lai màu ửng đỏ váy lụa, đem xinh đẹp tinh xảo áo cưới giao cho Hoàng ma ma cất kỹ thả lại rương quần áo.

Định Quốc công cũng đổi về nguyên bản màu đen cấm bào.

Trương Tú Nương cùng bốn cái nội thị hoàn thành nhiệm vụ hồi cung phục mệnh, Tạ lão phu nhân cũng phát tay để cho hai người rời đi, Định Quốc công tự mình đưa Khương Nịnh Bảo đến cửa phủ đưa mắt nhìn nàng lên xe ngựa.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc xa xa cùng ở hậu phương, thỉnh thoảng nhìn về phía Hắc Y thân vệ trong tay rương quần áo, nụ cười trên mặt thật lâu chưa tắt.

Trên đường trở về, Xuân Hi cùng Xuân Nhạc một mực hưng phấn nói lời này, thấy Khương Ninh Bảo thẳng lắc đầu.

Áo cưới thêu tốt, khoảng cách đại hôn cũng không đến thời gian mười ngày, Khương Ninh Bảo nghĩ đến đợi chút nữa trở về cùng tổ mẫu nói rằng thêm trang sự tình, miễn cho tổ mẫu đã quên việc này.

Quý nữ xuất giá, thêm trang cũng là trong đó một bước, không thể tiết kiệm.

Ở triều Đại Việt, bình thường thêm trang thời gian đều là tuyển ở đại hôn năm ngày trước.

Đây hết thảy đều cần chuẩn bị.

Dương Thư Thanh gần nhất bận rộn đến đâu cũng một mực chú ý Khương Ninh Bảo, biết được nàng đi Định Quốc công phủ, liên tưởng đến Trương Tú Nương cũng ở Định Quốc công trong phủ, gương mặt xinh đẹp bỗng dưng trầm xuống.

Khương Ninh Bảo áo cưới thêu tốt.

Vừa nghĩ tới Khương Ninh Bảo áo cưới bên trên thêu xăm, lại nghĩ mình áo cưới bên trên thêu xăm, Dương Thư Thanh trong lòng một trận biệt khuất, ai không muốn xuyên đẹp nhất áo cưới phong quang xuất giá.

Tạ Cảnh Dực xin một vị đại sư rời núi giúp nàng thêu áo cưới, bởi vì Tạ Cảnh Dực cũng không phải là Định Quốc công phủ mời phong thế tử, chức quan chỉ là chính lục phẩm, cho nên nàng áo cưới chỉ có thể đi lên vượt cấp, thêu Ngũ phẩm Vân Hà uyên ương xăm.

Ở kiếp trước, Dương Thư Thanh gả cho Tấn Vương làm Trắc phi, Vương gia Trắc phi là có phẩm cấp, Dương Thư Thanh áo cưới thêu chính

là địch chim xăm, một thế này, lại chỉ là uyên ương xăm, chênh lệch cực lớn.

Dương Thư Thanh trong lòng đương nhiên không cam tâm, nghĩ đến mình đường đường An Viễn Hầu đích trưởng nữ, sống lại một lần, không chỉ có hôn lễ đăng cấp hạ xuống, liên gả áo quy cách cũng hạ xuống.

Khương Nịnh Bảo vẫn như cũ có thể nở mày nở mặt xuất giá.

Dương Thư Thanh tim một trận bị đè nén bực bội, nếu như Cảnh Dực là Định Quốc công phủ danh chính ngôn thuận thế tử liền tốt.

Khương Nịnh Bảo cũng không biết Dương Thư Thanh trong lòng không cam lòng, nàng vừa về tới Trường Ninh Bá phủ liền đem áo cưới cất kỹ, hỏi thăm qua tổ mẫu thêm trang ngày về sau, tiếp tục cùng hai vị ma ma học tập.

Về phần đồ cưới, Trường Ninh Bá phủ như Khương Nịnh Bảo lường trước đồng dạng, Khương lão phu nhân nói nàng đồ cưới trong phủ sẽ không chuẩn bị, mẫu thân nàng Dương thị lưu cho nàng phong phú đồ cưới đã đầy đủ.

Khương Nịnh Bảo cũng không có có bất mãn, chớ nói chi là không cam tâm hoặc là thương tâm.

Nàng đồ cưới danh sách sớm tại mười ngày trước liền đã chuẩn bị cho tốt, lúc trước Định Quốc công đưa tới một trăm linh tám nâng sính lễ, trừ bỏ có thể bỏ rơi tám nâng, tặng thêm Khương Nịnh Bảo sau đến chính mình đặt mua đồ cưới, tổng cộng hơn một trăm năm mươi nâng, vượt xa khỏi quy cách.

Không chỉ có như thế, thêm trang còn không có tính đi vào.

Khương Ninh Bảo có chút đau đầu, đặt mua đồ cưới quá phong phú, chỉ có thể để Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc đem tất cả đồ cưới khếp lại thùng đựng hàng, miễn cưỡng biến thành 124 nâng.

Sau ba ngày, thêm trang thời gian đến, Trường Ninh Bá phủ một mảnh vui mừng hơn hở, khắp nơi treo đầy lụa đỏ.

Bất kể là kinh thành cao môn đại hộ vẫn là chợ búa bách tính, đầu đường cuối ngõ, mọi người đề tài nghị luận ba câu nói không rời Định Quốc công cùng Khương Tứ tiểu thư, đám người suy đoán, Định Quốc công nhất định sẽ là Khương Tứ tiểu thư xử lý một trận thịnh thế hôn lễ.

Ở cái này hi khí dương dương bầu không khí bên trong, Trường Ninh Bá phủ cùng Tạ gia nhị phòng đột nhiên cho tất cả thân bằng quyến thuộc cùng có lui tới gia tộc phát một phần hôn kỳ cải biến thiệp mời.

Đám người trợn mắt hốc mồm.

Đường tử muội cùng một ngày thành thân.

Tin tức này truyền ra cực nhanh, không đến nửa ngày liền truyền khắp toàn bộ kinh thành, bách tính xôn xao, tử muội đồng thời xuất giá tình huống cũng không phải là không có, nhưng Định Quốc công địa vị siêu nhiên, ở trong lòng bách tính địa vị cực cao.

Hôn lễ của hãn vạn chúng chú mục.

Vị hôn thê nhà mẹ đẻ lại đột nhiên làm một màn này, đám người chỉ cảm thấy cách ứng, trong lòng vạn phần đồng tình Khương Tứ tiểu thư.

Dương Thư Thanh biết được tin tức này về sau, cười đến quá kích động, nước mắt đều đi ra, cái này Trường Ninh Bá phủ đại phòng cử động thật là không có làm nàng thất vọng.

Khương lão phu nhân quả nhiên như lời đồn như vậy bất công đại phòng.

Ngày mai tới cửa thêm trang thời điểm có trò hay để nhìn.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ severus Sievert ném đi 1 cái địa lô, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Khương Ninh Bảo Không Còn Gì Để Nói.

Đáng tiếc Dương Thư Thanh cao hứng quá sớm, tính toán muốn thất bại.

Trường Ninh Bá phủ Tây Viện

Khương Ninh Bảo biết tin tức này về sau, ánh mắt hơi trầm xuống, khóe miệng nổi lên một vòng châm chọc cười yếu ớt, nàng ngay lập tức phái người thông báo Quốc Công Gia tra rõ việc này, biết được việc này là Dương Thư Thanh tính toán về sau, không có để Quốc Công Gia nhúng tay, trong lòng liền đã có cách đối phó.

Kỳ thật, Khương Ninh Bảo rõ ràng Dương Thư Thanh làm cái tiểu động tác này chính là vì cách ứng nàng.

Nếu như lão phu nhân sớm một chút nói cho nàng, Khương Ninh Bảo cũng lười so đo, tỷ muội cùng một ngày xuất giá rất phổ biến, mừng một tháng năm đúng là cái đại cát đại lợi ngày tốt lành, hết lần này tới lần khác ở nàng thêm trang ngày một ngày trước mới truyền đi, chẳng phải là sẽ cho người miên man bất định.

Nghĩ đến Quốc Công Gia đưa tới điều tra tư liệu, Khương Ninh Bảo cười lạnh, quả nhiên là hám lợi lão phu nhân.

"Cô nương, đại phòng quá mức, lại vào lúc này đem Ngũ cô nương hôn kỳ cải thành mừng một tháng năm, cùng cô nương cùng một ngày xuất

giá, cái này không phải cố ý cách ứng người sao?"

Xuân Hỉ sắc mặt cực kỳ khó coi, giọng điệu tràn đầy phẫn nộ, Xuân Nhạc đồng dạng lòng đầy căm phẫn.

Chỉ có Trần má má cùng Cao má má bình tĩnh uống trà.

"Các người đừng nóng vội, việc này còn có quay lại chỗ trống." Khương Ninh Bảo một đôi cực đẹp con người hiện lên một chút ánh sáng, là thời điểm để Đại bá nương Trương thị trở về.

Trương thị một lòng tính toán nàng, nhưng nàng đối với Khương Minh Dao là thật tâm yêu thương, vạn vạn sẽ không cho phép nữ nhi thành vì người khác đá đặt chân.

Khương lão phu nhân cử động khiến Khương Ninh Bảo xem không hiểu.

Nàng cháu gái này đến Định Quốc công phủ, về sau có Quốc Công phủ làm Bá phủ chỗ dựa, Bá phủ địa vị cũng sẽ nước lên thì thuyền lên, chẳng lẽ không có thể làm lão phu nhân cao hứng, còn đối xử chậm chạp như thế nàng cháu gái này.

Khương Ninh Bảo về nghĩ những thứ này năm lão phu nhân đối với nhị phòng thái độ, trong lòng nghi ngờ càng sâu.

Nếu như nói cha không phải lão phu nhân thân sinh, lão phu nhân đối với nhị phòng thái độ hẳn là càng kém mới là, thế nhưng là lão phu nhân thái độ lại không giống, coi nhẹ là chuyện thường ngày, lợi dụng cũng có, nhưng bọn hãn nhị phòng sốt ruột sự tình kỳ thật cũng không có nhiều.

Khương Ninh Bảo chỉ có thể đem đây hết thảy đổ cho lão phu nhân bất công bố trí.

Có lúc, người bất công là không có đạo lý.

"Cô nương, tin tức này đều truyền khắp kinh thành, nơi nào còn có quay lại chỗ trống." Xuân Hỉ dậm chân, đều gấp phát hỏa.

Xuân Nhạc cũng là một mặt mờ mịt thẳng gật đầu.

Hai vị ma ma vẫn như cũ bình tĩnh uống trà, hiển nhiên cũng không đem việc này để vào mắt, đồng thời cũng có khẩu giáo Khương Ninh Bảo tâm tư.

"Ta đã từ Quốc Công Gia kia biết được chuyện đã xảy ra, đây hết thảy kỳ thật đều là An Viễn Hầu phủ Dương tiểu thư ở sau lưng thôi động, nàng tìm một vị có phần có danh thanh tiên cô 'Ngẫu nhiên gặp' Tạ gia Nhị phu nhân, Tạ gia Nhị phu nhân nghe tiên cô khẳng định, Tạ Cảnh Huy thiếu gia cùng Quốc Công Gia cùng là Tạ gia huyết mạch, chỉ cần bọn hắn cùng một ngày thành thân, nhất định có thể dính vào Quốc Công Gia quý khí, về sau thẳng tới mây xanh, quyền khuynh thiên hạ."

Khương Ninh Bảo nhấp một ngụm trà, không nhanh không chậm đem nguyên do êm tai nói.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc trợn mắt hốc mồm.

Cái này Tạ gia Nhị phu nhân chẳng lẽ choáng váng, cùng một ngày kết hôn còn có thể dính vào người khác quý khí, tiên cô kia khẳng định là đang lừa dối người.

"Các người có phải hay không cảm thấy tiên cô lắc lư người?" Khương Ninh Bảo cười nhẹ nhàng nhìn thấy hai cái tỳ nữ, đem các nàng tâm tư nhìn thấu.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc cùng nhau gật đầu.

"Các người có biết vị kia tiên cô là ai, nàng thế nhưng là kinh thành đại danh鼎鼎 Từ Tiên cô, Tạ Nhị phu nhân đương nhiên sẽ không chút do dự tin tưởng nàng khẳng định." Khương Nịnh Bảo sóng mắt lưu chuyển, khóe miệng ngậm lấy một vòng làm người xem không hiểu nụ cười.

Từ Tiên cô quả thật có chút bản sự, đoán chừng là từng bái qua đại sư, học được Huyền Môn đồ vật, du tẩu ở nhà giàu sang ở giữa, vì bọn nàng làm chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình.

Trong sách, nàng thế nhưng là Dương Thư Thanh đối phó kẻ thù một thanh lưỡi dao.

"Nguyên lai là dạng này."

Xuân Hi cùng Xuân Nhạc bưng tỉnh đại ngộ, các nàng đều nghe qua vị này đại danh鼎鼎 Từ Tiên cô, trách không được Tạ Nhị phu nhân sẽ tâm động, thế nhưng là lão phu nhân tại sao lại đồng ý, chẳng lẽ bởi vì Tạ Cảnh Huy thiếu gia tương lai một mảnh đường bằng phẳng sao, thế nhưng là cô nương tương lai không phải càng tốt sao?

"Cho nên việc này không cần ta xuất thủ, chỉ cần đem nội tình nói cho Đại bá nương, đồng thời tặng thêm ít đồ, đem sự tình nói nghiêm trọng hơn một chút, liền nói Quốc Công Gia sát khí nặng, có Tạ gia huyết mạch người không sao, nhưng sẽ ảnh hưởng đến Ngũ muội mệnh cách, từ giàu sang mạng biến thành hồng nhan bạc mệnh, ta nghĩ Đại bá nương khẳng định có biện pháp đem hôn kỳ trì hoãn."

Khương Nịnh Bảo cười khanh khách nói.

Một bên uống trà hai vị ma ma trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng, đây đúng là cái biện pháp tốt, thế nhân kính sợ quý thần, nhưng càng coi trọng mệnh cách.

"Việc này không nên chậm trễ, Xuân Nhạc, nhanh lên đem việc này cáo tri Diêu chương quỹ, để hẵn trước lúc trời tối truyền đến đại bá nương trong tai." Khương Ninh Bảo che dấu nụ cười, phân phó Xuân Nhạc.

Xuân Nhạc liên tục gật đầu, vui vẻ lên tiếng liền nhỏ đi ra ngoài.

Trần má má cùng Cao má má liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được vẻ hài lòng, Trần má má mỉm cười: "Khương Tứ tiểu thư, chúng ta đã đem suốt đời sở học đều dạy cho người, là thời điểm rời đi."

Kỳ thật các nàng cũng muốn lưu ở Khương Tứ tiểu thư bên người, nhưng các nàng già, càng thêm tưởng niệm quê quán thân nhân, chỉ muốn hồi hương vượt qua quãng đời còn lại.

"Đa tạ hai vị ma ma dạy bảo, ta cả một đời khắc trong tâm khảm, nếu như hai vị ma ma có cần ta hỗ trợ địa phương, có thể phái người nói cho ta."

Hai vị ma ma cũng không có lựa chọn lưu lại, Khương Ninh Bảo trong lòng có chút tiếc nuối, nàng đứng dậy hướng hai vị ma ma cúi đầu, cảm tạ các nàng dạy bảo, cũng cho ra Thừa Nặc.

Hai vị ma ma vui mừng cười một tiếng.

Ở xa Thanh Thủy Tự Trương thị kỳ thật đã tốt không sai biệt lắm, có thể rời đi Thanh Thủy Tự, nhưng Trương thị vì ổn thỏa một chút, liền chuẩn bị lưu thêm chút thời gian, ai ngờ lại biết được nữ nhi của mình hôn sự đột nhiên sớm, cùng Khương Ninh Bảo cái kia nha đầu chết tiệt kia cùng một ngày, trong lòng một trận không vui, âm thầm buồn bực lên Khương lão phu nhân.

Bảo bối của nàng khuê nữ dựa vào cái gì muốn cùng nhị phòng phụ mẫu đều mất cháu gái cùng nhau xuất các.

Thật xúi quẩy.

Lại Định Quốc công toàn thân sát khí, vạn nhất Gram đến nàng khuê nữ làm sao bây giờ?

Lúc này, tâm phúc của nàng Dương ma ma vội vã vào nhà, ở bên tai nàng nói chút lời nói, Trương thị lúc này sắc mặt đại biến: "Dương ma ma, lập tức thu thập hành lý về Bá phủ."

Chết tiệt Tạ gia nhị phòng, dĩ nhiên cầm nàng khuê nữ làm bàn đạp.

Lúc đầu Trương thị liền bất mãn đột nhiên cải biến hôn kỳ, hiện tại càng là việc quan hệ khuê nữ của mình tính mệnh, mạng cũng bị mất, con rể tương lai quyền khuynh thiên hạ để làm gì, tiện nghi đều là những nữ nhân khác, Trương thị lên cơn giận dữ, hận chết Tạ gia Nhị phu nhân, đồng thời cũng oán trách lên lão phu nhân.

Thế là Đại phu nhân Trương thị ghen thật cái này một hơi vậy mà tại trước khi trời tối liền chạy về Trường Ninh Bá phủ, vừa trở về, Trương thị liền lòng nóng như lửa đốt sai người xử trí Dương ma ma nói hai cái nô tài, phái người thả ra tin tức, nói Bá phủ Ngũ cô nương hôn kỳ quả thật có biến động, nhưng cũng không phải là mừng một tháng năm, mà là mừng mười tháng năm, ngày bị người cố ý soán cải.

Quy tắc này sau khi tin tức truyền ra, cả người kinh thành đều oanh động.

Tốt vừa ra đảo ngược vỡ kịch.

Trách không được ban ngày hai nhà không có động tĩnh, nguyên lai là đi điều tra, cái này phía sau màn người thật buồn nôn.

An Viễn Hầu phủ

Dương Thư Thanh biết được cái này biến cố về sau, nụ cười trong nháy mắt biến mất, tâm tình thay đổi rất nhanh, vốn cho là tùy ý tiểu tính toán thành công, ai ngờ nàng cao hứng quá sớm.

Thôi, bất quá là nghĩ ác tâm một phen Khương Ninh Bảo, Dương Thư Thanh sắc mặt khôi phục như thường, trong lòng lại cười trên nỗi đau của người khác.

Đoán chừng Tạ gia Nhị phu nhân mới là nhất tức giận, một phen mưu đồ đảo mắt thành không.

Khương gia Ngũ tiểu thư đến Tạ gia, sợ là muốn ăn một phen đau khổ.

Tạ gia Nhị phu nhân xác thực như Dương Thư Thanh suy nghĩ nổi trận lôi đình, lúc này, hôn kỳ đã không cách nào lại đổi, Tạ Nhị phu nhân trong lòng hận chết ảnh hưởng con trai của nàng Thanh Vân đường Trương thị, đồng thời giận chó đánh mèo lên Khương Minh Dao.

Đêm nay, trăng sáng sao thưa, tắm rửa qua đi Khương Ninh Bảo một thân nhẹ nhàng khoan khoái đứng tại song cửa sổ trước, nhìn qua trong bầu trời đêm lấp lóe ngôi sao, nhếch miệng lên một vòng nụ cười nhàn nhạt, Đại bá nương quả nhiên không có làm nàng thất vọng.

Mùng mười tháng năm cũng là đại hôn ngày tốt.

"Cô nương, ngày mai bắt đầu thêm trang, đoán chừng người tới sẽ rất nhiều, ngài đêm nay sớm một chút an trí đi." Xuân Hỉ trái tốt phía sau giường, vội vàng nói.

Khương Ninh Bảo gật gật đầu, để Xuân Hỉ rời đi.

Ánh nến chập chờn, nằm ở trên giường Khương Ninh Bảo lại không có ý đi ngủ, càng là tới gần đại hôn, trấn định tự nhiên nàng dần dần trở nên

đến khẩn trương lên, có lẽ là hai đời lần thứ nhất thành thân, trong nội tâm nàng quá quá khích động hưng phấn bố trí.

Đại Việt có cái tập tục, trước hôn nhân năm ngày nam nữ hai bên không thể gặp nhau.

May mắn chỉ là năm ngày, nếu là một tháng, chẳng phải là muốn khó chịu chết?

Khương Ninh Bảo tâm trong lặng lẽ nhả rãnh một câu, ôm chần mền cọ xát.

Định Quốc công phủ

Trong thư phòng, Định Quốc công Tạ Hành chính chui xử lý công sự, ánh nến chiếu rọi ra hắt cương nghị lạnh lẽo cứng rắn bên mặt, thẳng đến giờ Hợi mới gác lại trong tay Bạch Ngọc bút lông sói, vuốt ve trên cổ tay mang theo tử đàn phật châu vòng tay, rơi vào trầm tư bên trong.

Đám thân vệ cùng nhau im lặng.

Quốc Công Gia tiếp qua năm ngày liền đám cưới, còn cùng ngày xưa đồng dạng, ban ngày đi Tây Giao đại doanh luyện binh, ban đêm thói quen ở thư phòng xử lý công sự, thời gian này trôi qua mười phần quy luật.

Không hề giống cái sắp đại hôn người.

Duy nhất đáng được ăn mừng chính là, mỗi đêm Tạ Thất đều sẽ giúp Quốc Công Gia cùng Khương Tứ tiểu thư truyền lại giấy viết thư giao lưu tình cảm.

Nếu như không phải Quốc Công Gia cùng Khương Tứ tiểu thư hỗ động thân mật, tích cực trừ bị hôn lễ, bọn hãn cũng hoài nghi Quốc Công Gia không muốn trở thành thân.

Kỳ thật đám thân vệ nhìn thấy đều là biểu tượng, không có phát hiện Quốc Công Gia xử lý công sự hiệu suất biến thấp, một chông số con dĩ vãng chưa tới một canh giờ liền phê xong, hiện tại hai canh giờ đều không có phê xong.

Định Quốc công trở lại chủ viện rửa mặt xong, từ trong hộp lấy ra đêm nay tiểu cô nương đưa tới giấy viết thư, giấy viết thư bên trên chữ viết thanh tú, trong câu chữ lộ ra thuộc về tiểu cô nương đặc biệt khí khái.

Tới tới lui lui lật nhìn nhiều lần, Định Quốc công mới đưa giấy viết thư cất kỹ, nằm ở trên giường khép lại hai mắt, trước khi ngủ, trong đầu của hắn đột nhiên hiện ra tiểu cô nương xảo tiểu tình này bộ dáng.

Định Quốc công trong lòng lửa nóng, tiếp qua năm ngày, hắn rốt cuộc không cần một người lẻ loi trợ trợ ngủ ở một cái giường lớn lên.

...

Hôm sau, Trường Ninh Bá phủ giăng đèn kết hoa, một mảnh vui mừng hớn hở.

"Nịnh Bảo, ca chạy về."

Khương Nịnh Bảo rửa mặt xong liền nghe đến một đạo quen thuộc giọng nam, nhìn lại, Đại ca Khương Căn mang theo một mặt mệt mỏi tiến đến, mỉm cười nhìn thấy nàng, Khương Nịnh Bảo lập tức tràn lên một vòng cao hứng nụ cười.

"Ca, người trở về thật nhanh."

Nhưng khi nhìn đến Đại ca phong trần mệt mỏi bộ dáng, Khương Nịnh Bảo một trận đau lòng, vội vàng nói: "Ca, người về sau đừng đi đường suốt đêm, mấy ngày nay chỉ là thêm trang mà thôi, không cần ca ca

ra mặt chiêu đãi, người bây giờ đi trước rửa mặt đi , chờ sau đó chúng ta cùng một chỗ dùng đồ ăn sáng."

Khương Căn cười gật gật đầu, mang theo gã sai vặt trở về viện tử.

Hai huynh muội dùng qua đồ ăn sáng về sau, Khương Ninh Bảo mặc vào một thân hải đường Hồng thêu tịn để liên váy lụa, trên đầu nghiêng cầm một chi khám khóa cực đại mượt mà dạ minh châu Kim Sai, toàn thân trên dưới đều là vàng ròng khám bảo đồ trang sức, đại khí tươi đẹp, ngăn nắp xinh đẹp.

"Ca, ta đi chính viện, người về viện tử nghỉ ngơi một chút."

Khương Ninh Bảo hướng Đại ca khoát tay.

Đại ca Khương Căn nhìn thấy xinh đẹp động lòng người muội muội, trên khuôn mặt tuấn mỹ tràn đầy ý cười, gật đầu lên tiếng.

Trường Ninh Bá phủ đại môn rộng mở, lui tới khách nhân nối liền không dứt, Tạ gia, Tạ lão phu nhân nhà mẹ đẻ Tề Quốc Công phủ, cùng hai nhà này giao hảo, còn có Bá phủ tộc nhân, con thứ mấy phòng cũng tới.

Người đến người đi, phi thường náo nhiệt.

Trường thị mang theo tiểu nữ nhi cùng một chỗ chào hỏi thân phận quý giá khách nhân, còn lại Bá phủ nhà mình thân thích giao cho con dâu lớn chiêu đãi.

Đây là Khương Minh Dao lần thứ nhất xuất hiện ở đây sao nhiều quý phụ nhân trước mặt, không khỏi có chút khẩn trương, nhưng lễ nghi lại không kém chút nào , khiến cho người lau mắt mà nhìn.

Trường thị trong lòng có phần làm kiêu ngạo.

Khương Nịnh Bảo mang theo tỳ nữ bà tử xuất hiện thời điểm, chính viện đến đây thêm trang đám người đem ánh mắt chuyển qua trên người nàng, trong mắt tràn đầy kinh diễm, không cần phải nói, vị này khẳng định là Khương Tứ tiểu thư.

Khương Nịnh Bảo hướng đám người mỉm cười, cử chỉ ưu nhã vừa vặn, mỉm cười vừa đúng.

Quý phu nhân nhóm đồn dập tán thưởng.

Không hổ là hai vị ma ma dạy nên, lễ nghi quy phạm có thể xứng hoàn mỹ.

Trương thị ánh mắt lóe lên một cái, sau đó trên mặt nụ cười tới, thân mật lôi kéo Khương Nịnh Bảo nhu di đi gặp khách, tạo nên hoà thuận vui vẻ giả tượng, Khương Minh Dao cũng ở mẫu thân dưới sự yêu cầu đi qua cùng Tứ tỷ đứng chung một chỗ.

Khương Minh Dao nhỏ giọng nói câu: "Tứ tỷ, thật xin lỗi."

Câu này thật xin lỗi bao hàm ý tứ nhiều lắm.

Khương Nịnh Bảo chỉ là cười cười, cũng không đáp lời, Khương Minh Dao đáy mắt xẹt qua một chút mất mát.

Đi rồi một vòng về sau, thêm trang người cũng muốn rời khỏi, Khương Nịnh Bảo liền trở về, nếu có cùng thế hệ tỷ muội hoặc là khuê trung bạn tốt đến thêm trang, cần Khương Nịnh Bảo mình trong sân chiêu đãi.

Nhưng Khương Nịnh Bảo lấy ở đâu khuê trung bạn tốt, duy nhất quan hệ không tệ chỉ có Phó Uyển Ninh một cái.

Khương Nịnh Bảo vừa về tới viện tử, Xuân Hỉ liền hí khí dương dương đến nói cho nàng: "Cô nương, Phó tiểu thư đến cho ngài thêm trang."

Khương Nịnh Bảo kinh hí nói: "Mau mời nàng tiến đến."

Không bao lâu, Phó Uyển Ninh mang theo hai cái xinh đẹp tỳ nữ tiến đến, tỳ nữ trong tay bưng lấy một cái tinh xảo hộp.

Hôm nay Phó Uyển Ninh mặc vào một bộ hạnh sắc váy dài, nhìn điệu dàng xinh đẹp.

"Nịnh Bảo, ta tới cấp cho người thêm trang."

Khương Nịnh Bảo chào hỏi nàng ngồi xuống, Xuân Hỉ ngâm một bình trà thơm đi lên, Phó Uyển Ninh hớp miếng trà, để tỳ nữ đem hộp đưa tới, bên trong là một bộ tinh xảo khảm bảo thạch đồ trang sức.

"Nịnh Bảo, đây là ta đưa cho người thêm trang lễ, không đắt lắm nặng, người cũng đừng ghét bỏ." Phó Uyển Ninh ôn nhu nói.

Khương Nịnh Bảo chân tình nói một tiếng cảm ơn, để Xuân Hỉ đem hộp thu lại, cười nhẹ nhàng nói: "Uyển Ninh, người đây là tại khó coi ta, bộ này đồ trang sức tối thiểu hơn mấy trăm hai, quý giá như vậy, ta nào dám ghét bỏ, huống hồ, người có thể đến cho ta thêm trang, dù là chỉ đưa một cái hà bao, ta đều cao hứng."

Phó Uyển Ninh trong mắt tràn đầy ý cười.

Hai người nói chuyện phiếm chút lời nói, Phó Uyển Ninh không tiện đợi lâu, đứng dậy cáo từ, Khương Nịnh Bảo đưa tiễn Phó Uyển Ninh, trong viện lại tới con thứ mấy phòng tử muội, đại phòng con thứ muội muội cũng tới, tất cả mọi người mang theo thêm trang lễ tới.

Hà bao khăn vàng bạc châu báu đồ trang sức vân vân, đều là lòng của mình ý cùng chúc phúc.

Khương Ninh Bảo từng cái dùng trà ngon hảo thủy tiếp đãi các nàng.

Đảo mắt đã đến trưa, Khương Ninh Bảo chuẩn bị cùng Đại ca cùng một chỗ dùng cơm trưa, lúc này, Xuân Nhạc đến đây bậm báo.

"Cô nương, Đại cô nương cùng Ngũ cô nương đến cho ngài thêm trang."

Đại cô nương. . .

Khương Ninh Bảo sững sờ, nguyên lai là đại đường tử trở về phủ, không phải nói mang thai, cần ở Hầu phủ mang thai sao?

Còn chưa nghĩ lại, một loạt tiếng bước chân truyền đến, đại đường tử Khương Xu Nghiên mang theo cùng Ngũ muội Khương Minh Dao đi đến, Khương Xu Nghiên sau lưng còn có mấy cái tỳ nữ bà tử, nhìn đại đường tử thời gian trôi qua không tệ.

"Đại tử, Ngũ muội, các người đã tới."

Khương Ninh Bảo mỉm cười chào hỏi hai người, ánh mắt ở đại đường tử Khương Xu Nghiên bằng phẳng phần bụng dừng lại một chút, mạng Xuân Hỉ lên một bình đốt lên nước.

Khương Xu Nghiên dung mạo xinh đẹp, toàn thân tản ra Ôn Nhu hiền lành khí tức, nàng lần thứ nhất quan sát tỉ mỉ vị này xuất trần danh tiếng Tứ Muội, trong lòng hơi hơi kinh ngạc.

Nàng vẫn luôn biết được Tứ Muội tướng mạo cực đẹp, nhất là một thân khí chất nhu nhược, có phần bị nam nhân triu mến, bây giờ bất quá mấy tháng không thấy, Tứ Muội trên thân diễm đạm đáng yêu khí chất sớm

đã biến mất không thấy gì nữa, hiển thị rõ tuyệt đại phong hoa, phảng phất bị long đong ngọc trai, phủ nhẹ Trần Ai về sau, nở rộ thuộc tại mình mỹ lệ.

Phần này xinh đẹp so trước kia càng làm cho người ta dời không ra ánh mắt.

Khương Xu Nghiên mỉm cười nhấp miệng nước sôi để nguội, trong lòng thầm khen Tứ Muội thận trọng chu toàn, năm Tứ Muội phúc, nàng cao gả vào Hầu phủ, gả chính là Hầu phủ con vợ cả tiểu thiếu gia, nhưng thời gian lại sống cũng không hề như ý, nhà mẹ đẻ sự suy thoái, nàng hai người ca ca bất tranh khí, ở Tứ Muội bị từ hôn về sau, nàng ở nhà chồng càng thêm bước đi liên tục khó khăn.

Ngũ muội đính hôn lúc, nàng bị hậu viện tiểu thiếp hãm hại, thật vất vả mang thai đứa bé, lại kém chút chảy mất, cũng không nhận được tin tức, về sau tổ mẫu gửi thư lên án mạnh mẽ nàng lương bạc.

Nhà chồng không thích, chị em dâu ức hiếp, trượng phu sủng ái tiểu thiếp, thân nhân mắng nàng lương bạc, vì tư lợi, không biết giúp đỡ nhà mẹ đẻ.

Khương Xu Nghiên cũng không biết mình là làm sao qua được, chỉ có thể cắn răng gượng chống, về sau Thánh thượng cho Tứ Muội tứ hôn, cuộc sống của nàng rất cục tốt hơn, hậu viện tiểu thiếp cũng không dám lại càn rỡ, Hầu phủ cho nàng đãi ngộ càng lúc càng tốt.

"Tứ Muội, chúc mừng, đây là ta đưa người thêm trang lễ, chúc Tứ Muội cùng Quốc Công Gia ân ái đầu bạc, sớm sinh quý tử, giàu sang kéo dài."

Nói xong, Khương Xu Nghiên để tỳ nữ đem quà của mình đưa lên.

Một khung thêu Uyên Ương Hí Thủy nhỏ bình phong, khéo léo đẹp đẽ, có chút tinh xảo, thoạt nhìn là dụng tâm nghĩ, còn có hai chi khảm bảo

thạch trầm trầm, cùng hai cặp thêu công tinh xảo, giày trên mặt tuyết lấy tiểu trân châu giày thêu.

Phần này thêm trang lễ có chút dụng tâm.

Khương Xu Nghiên là thật tâm hi vọng Tứ Muội cùng Định Quốc công mỹ mãn, chỉ cần Tứ Muội là Định Quốc công phu nhân, nàng ở Hầu phủ mới có ngày sống dễ chịu.

Nàng không có chút nào rõ ràng mẫu thân cùng tổ mẫu cách làm.

Nếu như là nàng, cùng Tứ Muội giao hảo cũng không kịp, nơi nào sẽ một lòng nghĩ tính toán Tứ Muội.

"Đa tạ Đại tỳ, Đại tỳ có lòng."

Khương Nịnh Bảo cười nói cảm ơn, nàng cùng vị này đại đường tỳ cũng không quen, hai người cũng không có gì bản thù, chỉ là quan hệ tương đối nhạt, trong sách, vị này đại đường tỳ cũng chưa từng xuất hiện, cũng không biết nàng đằng sau là cái gì kết cục.

Lúc này, Khương Minh Dao cũng đem chính mình thêm trang lễ đưa lên, nàng đưa chính là một cái chim sáo đá vật trang trí.

"Tứ tỳ, chúc người cùng Quốc Công Gia giàu sang đầu bạc."

Khương Nịnh Bảo cười nói: "Cảm ơn Ngũ muội."

Nàng đem hai người đưa thêm trang lễ nhận lấy, cùng các nàng nói chuyện phiếm một hồi sẽ đưa các nàng rời đi, sai người đi gọi Đại ca tới dùng cơm trưa.

Ăn trưa sau khi dùng qua, lục tục ngo ngoe có người đến thêm trang.

Khương Ninh Bảo còn tiếp đãi mấy vị đến đây thêm trang không quen biết quý nữ, trong đó có một vị lại là Dương Uyển Linh, Dương Thư Thanh thứ tử.

Khương Ninh Bảo không còn gì để nói.

Dương Uyển Linh cùng 'Khương Ninh Bảo' đều là trong sách ác độc nữ phụ, đằng sau có không ít hai người hợp tác hãm hại thiết kế nữ chính tình tiết.

Khương Ninh Bảo cho là nàng sẽ không cùng Dương Uyển Linh có gặp nhau, không nghĩ tới người ta sẽ đến đây cho nàng thêm trang, mượn cơ hội lấy lòng, ám chỉ các nàng có thể hợp tác đối phó Dương Thư Thanh.

Khương Ninh Bảo mỉm cười nói cảm ơn, lễ phép khách khí, cũng không tiếp nàng lấy lòng.

Dương Uyển Linh thất vọng rời đi.

Tới gần chạng vạng tối, Đại bá nương Trương thị phái người đem chứa tràn đầy thêm trang lễ rương lớn đưa tới, đều là chút tương đối quý giá vàng bạc châu báu đồ trang sức vật trang trí chờ.

Theo Khương Ninh Bảo người bẩm báo nói, Đại bá nương cũng không có tham ô, nàng kinh ngạc nhú mày, ám đạo, thật sự là khó được, mạng Xuân Hỉ Xuân Nhạc hai người chỉnh lý tốt, thu nhập khổng lồ.

"Ninh Bảo, trông coi bến tàu hạ nhân đưa tin vào đến, nói cữu cữu bọn hần đến." Đại ca Khương Căn vội vã chạy tới, cao hứng cáo tri Khương Ninh Bảo cái tin tức tốt này.

Khương Ninh Bảo trên mặt hiển hiện một vòng vui vẻ nụ cười, cữu cữu bọn hần rốt cục sớm chạy tới.

Tiếc nuối duy nhất là cha mẹ bây giờ không biết người ở chỗ nào.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Hiện Tại Thánh Thượng Còn Cho Khương Nịnh Bảo Đưa Thêm Trang Lễ

Khương Nịnh Bảo cậu nhà khoảng cách kinh thành đường xá xa xôi, lựa chọn một đường đi đường thủy, đường thủy tuy nói tương đối nhanh, nhưng ở cổ đại rất nhiều người ngồi thuyền đều sẽ cảm thấy khó chịu, dễ dàng xuất hiện say sóng hiện tượng.

Sắc trời bắt đầu tối, Khương Nịnh Bảo cái này đợi gả cô nương không nên xuất phủ, liền do Đại ca Khương Căn đi an trí cậu nhà thân nhân, nàng đi hầm rượu cầm hai vò tử vài ngày trước nhường thanh tâm ninh thần rượu thuốc giao cho Đại ca.

"Ca, cái này hai vò rượu thuốc cho cửu cửu bọn hăn uống, có thể hóa giải thân thể khó chịu."

Thuốc này rượu thích hợp nhất say sóng người uống, có thể chống nôn, dừng choáng, còn có thể làm người thần thanh khí sáng, toàn thân thư sướng.

Khương Căn không nghĩ tới Nịnh Bảo nhường loại thuốc này rượu ra, tuấn khắp khuôn mặt là kinh hi.

"Nịnh Bảo, ta trước vẫn an cửu cửu bọn hăn, có thể sẽ đã khuya trở về, người sớm nghỉ ngơi một chút." Khương Căn cương chiều xoa nhẹ hạ Nịnh Bảo đầu, ôm lấy hai vò tử rượu thuốc bước nhanh rời đi viện tử.

Khương Ninh Bảo nhìn qua Đại ca bóng lưng rời đi, mỉm cười trở lại trong phòng, cậu nhà người kịp thời đuổi tới, Khương Ninh Bảo là thở dài một hơi.

Hôm nay đến đây thêm trang người không có nhị phòng thân thích bạn tốt, liền bị Khương Ninh Bảo mẫu thân đã cứu Tạ gia Nhị phu nhân đều không có tới, chỉ là phái người đưa một phần thêm trang lễ.

Một phần phổ phổ thông thông thêm trang lễ.

Khương Ninh Bảo cũng không thềm để ý, Tạ gia Nhị phu nhân đoán chừng hận chết nàng, một cái bị lui hôn nữ tử leo lên Định Quốc công, về sau đặt ở nàng đích hôn trên đầu con trai.

Một khi nàng sinh hạ Quốc Công Gia con cái, Định Quốc công phủ tước vị liền rơi không đến Tạ Cảnh Dực trên thân.

Khương Ninh Bảo nghĩ thầm, nếu như có thể, Tạ gia Nhị phu nhân đoán chừng liền thêm trang lễ cũng sẽ không đưa, chỉ là mọi người đều biết Khương Ninh Bảo mẫu thân đã cứu Tạ Nhị phu nhân, Tạ Nhị phu nhân không thể biểu hiện vong ân phụ nghĩa, hủy hoại thanh danh của mình.

"Cô nương, ngài cậu nhà người tới, chúng ta nhị phòng rất cực có thể mở mày mở mặt, một ngày này nô tỳ nghe được trong phủ hạ nhân nói riêng một chút cô nương liền cái đứng đắn trưởng bối đều không có, còn phải dựa vào bọn họ đại phòng chủ tử hỗ trợ, nô tỳ trong lòng liền ghen thở ra một hơi."

Xuân Hỉ tức giận bất bình nói.

Khương Ninh Bảo nhấp một ngụm trà, khóe môi nổi lên một vòng nụ cười nhàn nhạt: "Miệng mọc trên người người khác, chúng ta cũng không quản được, huống hồ ta hiện tại xác thực cần đại phòng chủ tử hỗ trợ chiêu đãi khách tới."

"Nếu như Nhị gia cùng Nhị phu nhân vẫn còn, nơi nào có đại phòng sự tình." Xuân Hỉ trong lòng vẫn là rất không cam tâm, cô nương gả chính là Định Quốc công, đến đây đưa thêm trang lễ phu nhân phần lớn thân phận quý giá.

Vì thế Đại phu nhân tự mình tiếp đãi những này phu nhân, mượn cơ hội phát triển các mối quan hệ của mình, Bá phủ thân thích của mình bạn tốt thì giao cho ngồi vững vàng thai Đại Thiếu phu nhân tiếp đãi.

Khương Nịnh Bảo trầm mặc không nói.

Có được tất có mất đi, chỉ cần cha mẹ còn sống, so cái gì đều mạnh.

"Không chỉ có như thế, trong viện hạ nhân nói cho nô tỳ, có khách tới nói riêng một chút cô nương không phơi đồ cưới, là sợ bị người nói keo kiệt, không lấy ra được, chỉ có thể dựa vào Định Quốc công sính lễ giữ thể diện." Xuân Nhạc cũng ở một bên không cam lòng nói.

Rõ ràng là thêm trang lớn ngày tốt lành, tổng là có chút nát miệng người nói lung tung.

"Ai nói cô nương đồ cưới không lấy ra được, kia là cô nương không nghĩ khoe khoang mà thôi." Xuân Hỉ nhin không được hừ một tiếng, mặt mũi tràn đầy nộ khí giải thích.

Khương Nịnh Bảo khẽ cười một tiếng, không lắm để ý nói: "Chính ta đồ cưới phải chẳng phong phú, chính chúng ta biết thì thôi, làm gì tuyên dương mọi người đều biết."

"Cao điệu khoe khoang dễ dàng bị người nhớ thương, đây cũng không phải là chuyện tốt."

Đại bộ phận quý nữ thêm trang thời điểm, đều sẽ phơi đồ cưới, Khương Nịnh Bảo không có khoe khoang ý hiển bãi, bất luận là chính nàng

chuẩn bị, còn là lúc trước Định Quốc công hạ sinh lễ, đều phong phú làm người thêm nhỏ dãi.

Chỉ nói đồ cưới đồ dùng trong nhà vật liệu gỗ, trừ một phần nhỏ dùng gỗ sưa (hoàng hoa lê mộc), còn lại cơ hồ đều là Kim Ti gỗ trinh nam cùng gỗ tử đàn chế tạo, nhất là toà kia xảo đoạt thiên công gỗ tử đàn bàn trang điểm, thực sự quá đáng chú ý.

Khương Ninh Bảo không có phôi đồ cưới ý tứ, Đại phu nhân Trương thị đương nhiên càng không có ý nghĩ này.

Khương Minh Dao mừng mười tháng năm xuất giá, xuất giá ngày cách xa nhau có phần gần, Trương thị chuẩn bị phôi mình cho khuê nữ chuẩn bị phong phú đồ cưới, khẳng định không thể để cho cháu gái đoạt danh tiếng.

Trương thị từng nhìn qua Định Quốc công sinh lễ danh sách, ghen ghét đến con mắt đều muốn rỉ máu, nếu như cháu gái muốn phôi đồ cưới nàng nhất định sẽ ngăn cản, không thể để cho bên ngoài người biết được bọn hãn Bá phủ cũng không có là cháu gái chuẩn bị đồ cưới.

Bởi vậy, hôm nay đến đây thêm trang một ít người gặp Khương Ninh Bảo cũng không có phôi đồ cưới, liền cho rằng Khương Tú tiểu thư đồ cưới là dựa vào Định Quốc công sinh lễ giữ thể diện, không có ý tứ phôi ra.

Dương Thư Thanh biết được Khương Ninh Bảo cũng không có phôi đồ cưới, thanh lệ tuyệt luân trên mặt hiển hiện một vòng nụ cười giễu cợt, coi như có chút tự mình hiểu lấy, lấy Khương Ninh Bảo ở Trường Ninh Bá phủ địa vị, Bá phủ có thể cho nàng đặt mua nhiều ít đồ cưới.

Nhưng nghĩ đến về sau Khương Ninh Bảo chính là nàng bà bà, trong lòng một trận cách ứng.

Đêm nay, Khương Ninh Bảo nghĩ đến ngày mai gặp được cữu cữu bọn hãn, trong lòng cao hứng không được, đã quên viết thư cùng Định Quốc

công giao lưu tình cảm, sớm rửa mặt lên giường đi ngủ.

Định Quốc công Tạ Hành mãi cho đến giờ Tuất mặt đều không có chờ đến tiểu cô nương tin, trong lòng nhịn không được sinh ra một tia bực bội, mặt không thay đổi khuôn mặt tuấn tú giống như bao trùm một tầng sương lạnh, băng lãnh thấu xương.

Hắc Y thân vệ nhóm cùng nhau cúi đầu.

Tạ Thất cảm thấy Quốc Công Gia đêm nay không thích hợp khẳng định cùng Khương Tứ tiểu thư có quan hệ, nhịn không được kiên trì tiến lên cung kính nói: "Chủ tử, hôm nay là đám người đi Bá phủ thêm trang thời gian, khách nhân nối liền không dứt, Khương Tứ tiểu thư cả ngày chiêu đãi đám bọn hăn hăn là rất mệt mỏi, đoán chừng sớm ngủ lại."

Định Quốc công nghe vậy mày kiếm nhàu gập, đáy mắt hiện lên một tia đau lòng.

Xem ra tiểu cô nương thật sự mệt muốn chết rồi.

Nghe nói thêm trang ngày đầu tiên, thêm trang người nhiều nhất, mấy ngày kế tiếp hăn là sẽ tương đối ít, chỉ có lục tục ngo ngoe có đường xa đến thân bằng tặng lễ.

Tiểu cô nương ngày mai hăn là tương đối buồn lòng, nghĩ như vậy, Định Quốc công hơi an tâm lại, trong lòng kia một tia bực bội biến mất vô tung vô ảnh.

...

Thêm trang ngày thứ hai, Khương Nịnh Bảo cậu nhà gióng trống khua chiêng đem mang đến thêm trang lễ một xe lại một xe hướng Bá phủ đưa, dẫn tới kinh thành dân chúng vây xem.

Hôm qua còn chế giễu Khương Ninh Bảo đồ cưới keo kiệt Dương Thư Thanh biết được Khương Ninh Bảo cậu nhà kịp thời đuổi tới kinh thành về sau, sắc mặt cũng thay đổi, cùng là họ Dương, nhưng Từ Châu Dương gia cùng An Viễn Hầu không hề có một chút quan hệ.

Từ Châu Dương gia tuy nói nhìn xem không thấy được, thế hệ cũng không có gả vào Hoàng gia nữ tử, nhưng không ai dám xem nhẹ, liền An Viễn Hầu chỗ Dương thị gia tộc đều không có Từ Châu Dương gia lịch sử lâu đời.

Trường Ninh Bá phủ tất cả mọi người cũng giật nảy mình.

Vốn cho là Từ Châu Dương gia khoảng cách kinh thành xa xôi, các loại thánh chỉ tứ hôn tin tức truyền đến Từ Châu, người nhà họ Dương cũng không kịp đuổi tới kinh thành tham gia Khương Ninh Bảo hôn lễ, ai ngờ bọn hãn cao hứng quá sớm.

Khương lão phu nhân nhớ tới ba năm trước đây chuyện xưa, ánh mắt chìm xuống, một chút đều không muốn cùng người nhà họ Dương liên hệ, Dương gia tuy nói là thư hương môn đệ, nhưng người nhà họ Dương không hề giống thư hương thế gia ra người tới, khó chơi cực kì.

Cửa phủ, Đại phu nhân Trương thị treo cứng ngắc nụ cười đem nhị đệ muội nhà mẹ đẻ thân nhân nghênh đón nhập phủ.

"Mời vào bên trong."

Lần này đến đây người nhà họ Dương có Dương gia mấy cái cữu cữu cữu muội, còn có con cái của bọn hãn, trùng trùng điệp điệp một đám người, từng cái áo gấm, ở Bá phủ đưa tới oanh động.

Đến đây thêm trang người đều mắt không chớp nhìn về phía người nhà họ Dương một đám người.

Đây chính là Khương Tứ tiểu thư ngoại gia.

Nhìn thấy ngoại gia đưa vào Bá phủ một xe lại một xe trân quý thêm trang lễ, các nàng giật nảy mình, đây là thêm trang lễ sao, đều có thể so với bình thường nhà giàu sang đồ cưới đi.

Khương Ninh Bảo đứng ở trong sân, nhìn xem đầy đất rương đồng tử, cảm động đến hốc mắt hơi đỏ lên, không nghĩ tới cữu cữu bọn hắn vậy mà lại từ xa xôi Từ Châu mang đến như vậy phong phú thêm trang lễ.

Đồ cổ tranh chữ, đầu mặt đồ trang sức, tơ lụa, trân quý vật liệu gỗ, trân quý hương liệu cùng dược liệu. . . Phần này đại thủ bút thêm trang lễ đem Tây Viện hạ nhân kinh hãi.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc cười con mắt đều híp lại.

Lúc này, bên ngoài truyền đến một trận tiếng ồn ào, Đại ca Khương Căn mặt mày hớn hở đem cữu cữu bọn hắn lĩnh đi qua.

Người nhà họ Dương dung mạo phần lớn tuấn tú, mấy cái cữu cữu cũng là như thế, nhìn anh tuấn nho nhã, liền biểu ca biểu đệ biểu tỷ muội bọn hắn đều là một bộ tốt dung mạo.

Mấy vị cữu muội cũng là Ôn Nhu thanh tao lịch sự phu nhân bộ dáng.

Bọn hắn vừa đến viện tử, liền thấy duyên dáng yêu kiều đứng trong sân ương nhỏ yếu mỹ lệ nữ tử, ba năm không thấy, Khương Ninh Bảo trở mã càng càng mỹ lệ mê người.

Dương gia cữu cữu cữu muội nhóm hai mắt tỏa sáng, biểu huynh đệ biểu tỷ muội cũng đầy mắt kính diễm.

"Biểu tỷ thật là dễ nhìn."

Có cái nhỏ tuổi nhất biểu muội nhịn không được lên tiếng kinh hô, nhìn đến mọi người đều nhìn về nàng, ngượng ngùng đỏ mặt, trốn ở tử tử đằng sau, dẫn tới một trận thiện ý tiếng cười.

Khương Ninh Bảo mím môi cười một tiếng, mặt ngậm nụ cười nghênh đón từng cái làm lễ, giơ tay nhắc chân hiển thị rõ ưu nhã thông dong, thanh âm uyển chuyển trầm bổng, khiến cho người như mọt xuân phong, lần cảm giác dễ chịu.

Dương gia đám bọn cậu ngoại thấy thế âm thầm gật đầu.

Khương Cẩn mặt mũi tràn đầy tự hào, muội muội của hã Ninh Bảo là nhất tốt.

Khương Ninh Bảo đem cậu nhà người tất cả đều lĩnh đến đại sảnh ngồi xuống, Xuân Hi Xuân Nhạ các loại tỳ nữ vội vàng bưng lên nước trà điểm tâm.

Mấy cái cữu muội lôi kéo Khương Ninh Bảo nói chuyện, Khương Ninh Bảo đem nên nói đều nói rồi, cũng không có cố ý giấu diếm Bá phủ đại phòng cùng lão phu nhân làm qua sự tình, nhất là lão phu nhân lên mặt ca tiền đồ uy hiếp nàng việc này, Khương Ninh Bảo một mực như ghen ở cổ họng, không cách nào tiêu tan.

Bên cạnh lắng nghe mấy cái cữu cữu đáy mắt hiện lên một vòng lạnh lẽo.

Khương lão phu nhân khinh người quá đáng.

Đứng tại Khương Cẩn bên người một cái niên kỷ ước chừng chừng hai mươi biểu ca an ủi giống như vỗ xuống Khương Cẩn bả vai, cười nói: "Biểu đệ, người yên tâm, phụ thân ta sau ba tháng điều đến kinh thành nhậm chức, đến lúc đó chúng ta một nhà đều sẽ dời đến kinh thành ở."

Đại cữu cữu muốn tới kinh thành nhậm chức, thật là một cái kinh hi lớn, Khương Căn cùng Khương Nịnh Bảo không hẹn mà cùng lộ ra nụ cười vui mừng.

Ở đây người nhà họ Dương nhìn thấy hai huynh muội thần sắc, trong lòng càng thêm thương tiếc.

Đột nhiên, một đạo tiếng ho khan vang lên.

Khương Nịnh Bảo theo tiếng kêu nhìn lại, nguyên lai là Tam cữu cữu nhà Sâm biểu ca đang dùng khăn che miệng ho khan, khuôn mặt tuần tú tái nhợt, ần ần hiện ra không bình thường màu xanh.

Tam cữu cữu trên mặt hiển hiện một vòng lo lắng, mợ ba liền vội vàng đứng lên quá khứ, cẩn thận vỗ xuống con trai đọc, trong lòng hận chết mình, nếu như mình sớm một chút phát hiện cái kia tâm phúc ma ma dị thường, Sâm Nhi cũng sẽ không bị nàng hạ độc hồng thân thể.

Mấy cái biểu huynh đệ biểu tỷ muội nụ cười trên mặt thu vào, tất cả đều lo lắng nhìn qua Dương Sâm.

Lúc đầu lần này Dương Sâm là không thể tới, nhưng có cái cao tăng đột nhiên tới cửa nói Dương Sâm quý nhân ở kinh thành, chỉ cần đi kinh thành, thì có khỏi hẳn hi vọng.

Thế là người nhà họ Dương liền mang tới Dương Sâm.

Khương Nịnh Bảo nhỏ giọng hỏi Đại ca, liên quan tới Sâm biểu ca tình huống.

Khương Căn nghĩ đến Nịnh Bảo thần kỳ cất rượu năng lực, nhỏ giọng đem Dương Sâm tình huống nói ra, nguyên lai Dương Sâm khi còn bé là bị mợ ba tâm phúc nãi ma ma hạ độc ám hại hồng thân thể mới sẽ như thế.

Khương Ninh Bảo nghĩ nghĩ, vừa vặn nàng nhường rất nhiều hiệu dụng không đồng nhất rượu thuốc, vội vàng nói: "Tam Cửu Cửu, vợ ba, ta chỗ này có một loại thần kỳ rượu thuốc, hẳn là có thể trị hết Sâm biểu ca."

Cái này vừa nói, người nhà họ Dương đều ngây ngẩn cả người.

Bọn hắn không hẹn mà cùng nghĩ đến tối hôm qua Khương Cẩn đưa tới thần kỳ rượu thuốc, bởi vì vội vã đi đường lựa chọn đường thủy, trên đường đi, hơn phân nửa người đều không thích ứng ngồi thuyền, xuất hiện choáng đầu nôn mửa tình huống.

Nhất là thân thể kém cõi nhất Dương Sâm, càng là một đường mê man tới được.

Nhưng uống qua cháu trai mang đến rượu thuốc về sau, tất cả khó chịu đều biến mất không còn tăm tích, liền Dương Sâm đều khôi phục tinh thần.

Tam Cửu Cửu vội vàng truy vấn: "Ninh Bảo, người nói là sự thật?"

"Tam Cửu Cửu, là thật sự, loại này thần kỳ rượu thuốc hiệu dụng chính là chữa trị tổn hại thân thể." Khương Ninh Bảo gật đầu, liền đưa tới Xuân Hỉ, phân phó nói: "Xuân Hỉ, người đi hầm rượu cầm một vò buộc lại hai đầu Lam Ti [Tơ Xanh] mang rượu thuốc tới."

Một lát sau, Xuân Hỉ ôm một cái buộc lại hai đầu Lam Ti [Tơ Xanh] mang bình rượu tới.

Người nhà họ Dương cùng nhau nhìn chăm chăm Xuân Hỉ vò rượu trong tay tử.

Khương Ninh Bảo không có để bọn hắn đợi lâu, gọi Đại ca hỗ trợ Khai Phong, vừa mở phong, mùi thuốc hỗn tạp mùi rượu tiêu tán ra, Tiểu Tiểu hít một hơi, chỉ cảm thấy toàn thân thoải mái, Dương gia đám bọn cậu ngoại ánh mắt trong vắt, cùng nhau nói.

"Rượu ngon!"

Khương Căn tranh thủ thời gian cho dương Sâm biểu ca rót một chén rượu thuốc.

Dương Sâm thu hồi trong tay khăn, không chút do dự bưng rượu lên ngọn uống sạch, cái này quát một tiếng, Dương Sâm chỉ cảm thấy toàn thân nóng hầm hập, có loại bệnh trầm kha tán đi cảm giác, tái nhợt hiện thanh khuôn mặt tuần tú dần dần hồng nhuận.

Tam cữu cữu vợ ba thấy thế, kém chút vui đến phát khóc, quanh đi quẩn lại, nguyên lai Sâm Nhi quý nhân dĩ nhiên nhà mình cháu gái.

"Tam cữu cữu, vợ ba, các người yên tâm, chỉ cần Sâm biểu ca uống xong cái này cái bình rượu thuốc liền sẽ hoàn toàn khôi phục khỏe mạnh." Khương Nịnh Bảo cười nói.

Cái này cái bình rượu thuốc cất vào hầm không đến mười ngày, thần kỳ hiệu quả giảm đi, cần lượng nhiều một chút.

Người nhà họ Dương nghe vậy, đồng đều hết sức cao hứng.

Nhưng đều ăn ý không có hỏi thăm rượu thuốc nơi phát ra, liền ngay cả mấy cái biểu huynh đệ biểu tỷ muội cũng chỉ là tò mò một chút, có thể thấy được Dương gia gia giáo rất tốt.

Khương Nịnh Bảo trong lòng lại càng hài lòng mình không có nhìn lầm người.

Các loại cữu cữu bọn hắn rời kinh lúc, Khương Nịnh Bảo quyết định để Đại ca đưa bọn hắn mười đàn rượu thuốc.

Buổi trưa, người nhà họ Dương trực tiếp ở Khương Nịnh Bảo sân rộng dùng cơm trưa, rõ ràng muốn cho Khương Nịnh Bảo huynh muội chỗ dựa,

Khương lão phu nhân cùng Trương thị mặt đều đen, Trường Ninh Bá phủ sắc mặt có cực kỳ khó coi.

Người nhà họ Dương đến, Khương Ninh Bảo phi thường vui vẻ, mỗi ngày trong sân cùng biểu tỳ muội nhóm nói chuyện phiếm.

Thêm trang cuối cùng một ngày, cũng là xuất giá trước một ngày này, Càn Nguyên để dĩ nhiên phái một đội nội thị trùng trùng điệp điệp đến đây đưa thêm trang lễ, phong phú thêm trang lễ như nước chảy đưa đến Khương Ninh Bảo viện tử.

Toàn bộ kinh thành đều oanh động.

Khương Ninh Bảo lúc này triệt để thành tất cả quý nữ ghen tị ghen ghét đối tượng.

Dương Thư Thanh vừa nghĩ tới bởi vì là mình duyên cố, Khương Ninh Bảo so kiếp trước càng phong quang, tức giận đến kém chút thổ huyết.

Nhất là nàng biết được Khương Ninh Bảo đại cứu cứu đem đến kinh thành Hình bộ nhậm chức về sau, càng là hận không thể đấm Khương Ninh Bảo máu.

Lúc đầu trống ra vị trí nàng cùng Tần Vương chuẩn bị đem chính mình người an bài đi lên, ai ngờ lại bị người nhà họ Dương tiết hồ.

Dương Thư Thanh tức giận cái ngã ngửa.

Hiện tại Thánh thượng còn cho Khương Ninh Bảo đưa thêm trang lễ, Dương Thư Thanh một hơi không có đi lên, ngạnh sinh sinh ngắt đi.

Người nhà họ Dương cũng là trợn mắt hốc mồm.

Trường Ninh Bá phủ Khương lão phu nhân cả người hai mắt vô thần bày trên ghế, nàng không nghĩ tới Tứ cháu gái không chỉ có đạt được thánh chỉ tứ hôn, còn có Thánh thượng đưa thêm trang lễ, đây chính là phần độc nhất, trừ Hoàng gia Công chúa, ai có phần này Vinh Diệu, nghĩ đến mình từng lợi dụng tam tôn tử uy hiếp nàng sự tình, trước mắt trợn trợn biến thành màu đen, hối hận không thôi.

Bá phủ đại phòng bầu không khí khó được một mảnh niềm chế, chỉ có Khương Xu Nghiên cao hứng nhất, nàng vuốt ve bằng phẳng phần bụng, có lẽ là đã có lực lượng, cả người càng thêm tự tin phấn chấn.

Lúc này Khương Ninh Bảo lại trong sân nhìn Định Quốc công đưa tới giấy viết thư, bên trong nói Dương Thư Thanh tức đến ngắt đi sự tình, nàng nhìn không được cười khẽ một tiếng.

"Cô nương, Thánh thượng đưa cho ngài thêm trang lễ, ngài làm sao không có chút nào kích động?" Xuân Hi kích động qua đi, nhìn không được kỳ quái hỏi.

Xuân Nhạc cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Khương Ninh Bảo khoe miệng nổi lên một vòng cười nhạt: "Trong dự liệu, có cái gì tốt kích động." Càn Nguyên đế gióng trống khua chiêng cho nàng thêm trang, trong này khẳng định có rượu thuốc công lao.

Quốc Công Gia còn đang giấy viết thư thảo luận, nếu như không phải trên người hấn sát khí quá nặng, thân thể đã hoàn toàn khôi phục khỏe mạnh Càn Nguyên đế còn muốn tự mình khi bọn hấn chủ hôn người đâu.

Xuân Hi cùng Xuân Nhạc: ". . ."

Xuất giá trước tối hôm đó, Khương Ninh Bảo mấy cái cữu mục đều mang theo một chồng tập tranh tìm đến nàng, nói là vợ chồng đôn luân số,

làm cho nàng xem thật kỹ một chút, còn nói một chút động phòng hoa chúc lúc chú ý công việc, liền rời đi.

Khương Ninh Bảo im lặng lật xem một lượt những này che che lấp lấp tập tranh liền ném đến trong rương.

Nàng thế nhưng là trải qua hiện đại các loại video tây lễ người, cần nhìn tập tranh không phải nàng, là Quốc Công Gia, Khương Ninh Bảo đột nhiên có chút chờ mong ngày mai đại hôn cùng Quốc Công Gia đêm động phòng hoa chúc.

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai Ninh Bảo đại hôn a, cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Đây Chính Là Hôn Tư Vị Sao?

Mùng một tháng năm, ngày đại cát, nghi gả cưới.

Trời có chút sáng lên, Trường Ninh Bá phủ Tây Viện hạ nhân bận rộn, xuyên tới xuyên lui, dần dần náo nhiệt lên.

Trong phòng, Khương Ninh Bảo dậy thật sớm, mặc cho hai vị ma ma cho nàng tục chải tóc, tục chải tóc quá trình có chút ít đau, nhưng tục chải tóc về sau, khuôn mặt như trù đoạn trơn nhẵn.

Mở mặt, Khương Ninh Bảo ở Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc phục thị hạ tắm rửa thay y phục, sau đó từ Tạ lão phu nhân an bài tới được người sẵn sóc nàng dâu chải đầu bên trên trang.

Mày ngài nhạt quét, hơi thi son phấn, đen nhánh như thác nước sợi tóc kéo lên, đeo lên lộng lẫy tinh mỹ châu quan, châu quan bên trên khảm mấy chục khóa óng ánh sáng long lanh hồng ngọc, hồng quang rực rỡ, lóng lánh đốt người ánh sáng.

Các loại thay đổi mũ phượng khăn quàng vai, ánh nắng từ ngoài cửa sổ thấu vào.

Hết thầy sẵn sàng, Khương Ninh Bảo đứng dậy đi giường, lúc hành tẩu, tinh xảo phức tạp Đại Hồng áo cưới bên trên thêu dịch chim giống như sống lại, sinh động như thật, linh động xinh đẹp.

Mợ ba thán phục một tiếng: "Không hổ là trong hoàng cung tay nghề nhất tinh xảo tú nương thêu ra áo cưới, ta dĩ nhiên nhìn thấy áo cưới bên trên tất cả địch chim đang múa may."

"Ta cũng nhìn thấy, giống như thật."

"Biểu tỳ, người quá hạnh phúc."

Đám người đồn dập kinh thán không thôi.

Thịnh trang sau Khương Ninh Bảo đẹp đến nỗi người nín hơi, cặp kia cực đẹp con người trong trẻo linh động, ánh mắt đảo mắt ở giữa, ẩn ẩn lộ ra một tia hiếm thấy vũ mị.

Trong phòng người đầy mắt kính diêm.

Khương Ninh Bảo biểu muội thấy được nàng ngồi ngay ngắn ở giường một bên, khác nào một bức bức họa xinh đẹp, không chịu được cảm thán một câu: "Biểu tỳ, trách không được mọi người đều nói xuất giá một ngày này, tân nương tử là đẹp nhất, lời này quả nhiên không giả, ta vừa mới đều nhìn mà trọn tròn mắt."

"Khương Tứ tiểu thư vốn là ngày thường cực đẹp, thịnh trang sau càng là xinh đẹp không gì sánh được."

Trong phòng ma ma cùng người săn sóc nàng dâu đều đồng ý gật đầu, người một lời ta một câu tán thưởng, biểu tỳ muội nhóm cũng hào hứng dạt dào tán dương lên Khương Ninh Bảo, mấy vị cữu mụ nhóm mỉm cười nhìn thấy, thỉnh thoảng cảm câu nói, trong phòng bầu không khí vui mừng vừa nóng náo.

Đại đường tỳ Khương Xu Nghiên ở một bên cười nhẹ nhàng nhìn xem, ánh mắt rơi vào Khương Ninh Bảo mũ phượng khăn quàng vai cùng đeo đồ trang sức bên trên, từ đầu đến chân, trên người nàng đồ trang sức

giá trị liên thành, liền ngay cả xuyên Đại Hồng giày thêu, phía trên cũng xuyên lấy hai viên hồng ngọc, đoán chừng cũng liền Hoàng gia Công chúa xuất giá có thể cùng sánh vai, khiến cho người không ngừng hâm mộ.

Khương Minh Dao cũng nhìn qua xinh đẹp tuyệt luân Tứ tỷ, nghĩ đến mình sau mười ngày xuất giá, thanh lãnh con người hiện lên vẻ mong đợi cùng như ẩn như hiện ngượng ngùng.

Khương Ninh Bảo nghe mọi người nói vui mừng Geely lời nói, khoe miệng lại không tự chủ nhếch lên, trong lòng tràn đầy hết thảy đều kết thúc vui vẻ vui vẻ.

Lúc này ngoài cửa vang lên một loạt tiếng bước chân.

Nguyên lai là gừng lão phu nhân đã tới, hôm nay Khương lão phu nhân mặc vui mừng, tinh thần phấn chấn, nàng vừa đến, trong phòng hạ nhân ma ma dồn dập hành lễ.

Mấy vị cữu muội nhóm cũng hướng Khương lão phu nhân gật đầu, bọn tiểu bối phúc thân vấn an.

"Tổ mẫu, ngài làm sao có thời gian tới?" Khương Ninh Bảo y nguyên ngồi ở trên giường, làm nàng dâu mới gả, không tiện tùy ý đứng dậy, chỉ có thể dùng lời nhỏ nhẹ hỏi.

Hôm nay khách tới đông đảo, tổ mẫu làm bồi phận tối cao người, hẳn là tọa trấn ở chủ viện, không nghĩ tới Khương lão phu nhân sẽ xuất hiện ở nàng trong phòng.

Khương Ninh Bảo kinh ngạc.

"Đại bá của người nương cùng đại sảnh tẩu đang chiêu đãi khách nhân, ta ghé thăm người một chút." Khương lão phu nhân quan sát tỉ mỉ thịnh trang sau Tứ cháu gái, dung mạo khuynh thành, đẹp oánh Như Ngọc,

cả người nhịn không được giật mình, ánh mắt phức tạp khó tả, giống như có một tia hoài niệm hiện lên.

Cái này Tứ cháu gái xác thực ngày thường vô cùng tốt, gả đến càng tốt hơn, về sau đoán chừng còn có càng lớn phúc khí.

Nhưng Khương lão phu nhân vẫn như cũ không thích nàng, không thích nhị phòng hai đứa bé, truy cứu nguyên nhân, Khương lão phu nhân không muốn nhiều lời.

Chỉ nguyện Tứ cháu gái về sau không muốn ghi hận Bá phủ là tốt rồi.

"Đa tạ tổ mẫu quan tâm." Khương Nịnh Bảo không có bỏ qua Khương lão phu nhân đáy mắt lóe lên một cái rồi biến mất hoài niệm, mỉm cười, khác nào hoa mẫu đơn nở rộ, ung dung lộng lẫy.

"Về sau hảo hảo ở tại Quốc Công phủ sinh hoạt, ta đi trước chào hỏi khách khứa." Khương lão phu nhân nói xong, mang chút một tia không bỏ đem trên tay hồng ngọc vòng tay gỡ xuống mặc lên Tứ cháu gái thủ đoạn, hướng mấy cái cữu mục cùng tiểu bối gật gật đầu, liền ở Hồng Hạnh nâng đỡ rời đi Khương Nịnh Bảo phòng.

Khương lão phu nhân vừa đi, trong phòng biểu tở mọi nhóm tiếp tục cười đùa.

Khương Xu Nghiên cùng Khương Minh Dao hai tở mọi ánh mắt ở Khương Nịnh Bảo trên cổ tay lưu luyến, trong lòng không hẹn mà cùng nổi lên một tia vi diệu cảm xúc.

Khương Nịnh Bảo tròng mắt xem xét mắt trên cổ tay óng ánh sáng long lanh hồng ngọc vòng tay, không tự chủ vuốt ve một chút cái này vòng tay, nếu như nàng không có nhớ lầm, cái này vòng tay lão phu nhân tựa hồ một mực mang theo, chưa hề đổi qua.

Hôm nay là nàng ngày vui, Khương Ninh Bảo lười suy nghĩ nhiều lão phu nhân ý đồ, mím môi cười cười, yên tĩnh ngồi ở giường vừa cười các nàng vui đùa âm ỉ, chờ đợi giờ lành đến.

"Ninh Bảo, ăn khối điểm tâm điểm điểm dạ dày." Đại cữu mục đi tới ngồi ở Khương Ninh Bảo bên người, trong tay bưng đĩa tiểu xảo tinh xảo điểm tâm nhỏ, nhỏ giọng hỏi.

Khương Ninh Bảo mím cười gật đầu: "Cảm ơn đại cữu mục." Sáng sớm giầy vò, đến bây giờ giọt nước không vào, bụng cũng rỗng, có điểm tâm điểm điểm dạ dày cũng tốt.

Nói xong, nàng cầm thăm trúc ăn mấy khối điểm tâm.

Người trong phòng thấy thế, che miệng cười khẽ, người có kinh nghiệm đều biết đại hôn cùng ngày tân nương tử phải nhẫn cơ chịu đói, không thể uống nhiều nước, nhưng có thể ăn chút điểm tâm.

...

Định Quốc công đại hôn, kinh thành muôn người đều đổ xô ra đường, khắp nơi đều là vải đỏ tung bay, dân chúng dồn dập ở nhà mình cửa hàng, cửa nhà, sạp hàng bên trên buộc lên vải đỏ chúc mừng Định Quốc công đại hôn.

Đón dâu đội ngũ trùng trùng điệp điệp, trên đường đi khua chiêng gõ trống, tiếng pháo nổ không dứt.

Định Quốc công Tạ Hành một thân Đại Hồng tân lang phục, giục ngựa đi ở phía trước, khuôn mặt tuấn tú bên trên lạnh lẽo cứng rắn đường cong nhu hòa, khóe miệng nhõng lên thật cao, dù là vẫn như cũ sát khí quanh quần, nhưng không che giấu được quanh thân hi khí.

Hậu phương đi theo thổi sáo đánh trống tấu nhạc đội ngũ, thanh thế to lớn, khiến cho không ít ở tửu lâu trà lâu xem náo nhiệt công tử tiểu thư không ngừng hâm mộ, chỉ sợ là Thái tử cưới phi đều không có bách tính cùng nhau treo vải đỏ chúc mừng rầm rộ.

Có thể thấy được Định Quốc công ở triều Đại Việt trong dân chúng địa vị siêu nhiên.

Hai bên đường phố bách tính tràn đầy nụ cười, kích động hưng phấn, có lẽ là hỉ khí tách ra Định Quốc công trên thân sát khí, đường đi cái khác dân chúng cũng không cảm thấy khó chịu.

Trường Ninh Bá phủ

Thời gian từng chút từng chút quá khứ, giờ lành đem đến, Khương Ninh Bảo rốt cục nghe được từ xa mà đến gần khua chiêng gõ trống âm thanh, xinh đẹp Vô Song trên mặt nhin không được lộ ra một vòng kiêu diễm nụ cười.

"Cô nương, cô gia đến." Xuân Hi kích động nói.

"Đúng vậy a, cuối cùng đã tới."

Khương Ninh Bảo nhịp tim không khỏi tăng tốc, gương mặt cũng hồng một chút.

"Nên đóng đờ khăn cô dâu."

Người săn sóc nàng dâu vẽ mặt tươi cười đem đờ khăn cô dâu nhẹ nhàng đắp lên Khương Ninh Bảo trên đầu, mấy cái cữu mục không bỏ năm chặt lại Khương Ninh Bảo nhu di, biểu tỷ muội nhóm cũng xông tới.

Bên ngoài huyên náo càng ngày càng rõ ràng, Quốc Công Gia hiển nhiên đã xem đến chủ viện, Khương Ninh Bảo không khỏi khẩn trương lên,

tâm đập càng lúc càng nhanh, phảng phất muốn từ tim đung tới.

Bình thường mà nói, tân nương tử lên kiệu hoa hẳn là từ huynh đệ hoặc là phụ thân công đi lên, lúc này, một mực thủ tại bên ngoài Khương Ninh Bảo Đại ca Khương Căn hỉ khí dương dương tiến đến.

Người trong phòng dồn dập tránh ra một con đường.

"Ninh Bảo, ca công người ra ngoài."

Khương Căn sai bước đi đến giường trước đưa lưng về phía Khương Ninh Bảo nửa ngồi hạ.

Khăn cô dâu hạ Khương Ninh Bảo khoe miệng nổi lên một vòng nụ cười, thanh âm chất chúa uyển chuyển: "Vất vả đại ca." Sau đó ở người săn sóc nàng dâu nâng đỡ Khương Ninh Bảo nằm sấp Đại ca trên lưng, từ Khương Căn đọc tân nương tử ra khuê phòng.

Xuyên Đại Hồng áo cưới Khương Ninh Bảo ghé vào Đại ca dày đặc trên lưng, bên tai truyền đến Đại ca trầm ổn tiếng hít thở, trong lòng có vui sướng, có khẩn trương, có kích động, còn mang theo Đạm Đạm không bỏ.

Ra khuê phòng, bên ngoài vang lên lần nữa tiếng pháo nổ.

Khương Căn công muội muội đến chính viện, cùng Khương lão phu nhân Trương thị Trường Ninh bá những người thân đi bái biệt lễ.

Một bên Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt nhu hòa nhìn thấy một thân Đại Hồng áo cưới đỉnh lấy đỏ khăn cô dâu tiểu cô nương, lạnh lùng cho hiển hiện một vòng nụ cười nhàn nhạt.

Hôm nay qua đi, tiểu cô nương chính là tiểu thê tử của hắn.

Phía dưới sát lại gần nhất chính là Khương Ninh Bảo huynh muội đám bọn cậu ngoại cùng biểu huynh đệ nhóm.

Bọn hắn nhìn thấy Khương Ninh Bảo hướng Bá phủ lão phu nhân cùng đại phòng thân nhân đi bái biệt lễ lúc, mặt mày bỗng nhiên trầm xuống, nụ cười trên mặt bỗng dưng biến mất.

Nhất là mấy cái cữu cữu trên mặt còn hiện lên một chút tức giận, nếu như không phải muội muội cùng muội phu gặp khó, cháu gái cái nào dùng làm oan chính mình cho Bá phủ đại phòng những này lang tâm cầu phế thân nhân đi bái biệt lễ.

Cả sảnh đường tân khách vẻ mặt tươi cười nhìn xem một màn này.

"Giờ lành đến, mời đọc tân nương tử lên kiệu hoa."

Ở ti nghi quan giục giã, Trương thị nụ cười hơi có chút cứng nhắc đưa mắt nhìn Khương Căn đọc muội muội lên kiệu hoa, thật sự là Định Quốc công Tạ Hành cho Trương thị áp lực cùng bóng ma quá lớn, hận không thể hẳn lập tức rời đi Trường Ninh Bá phủ.

"Ca, ta cảm giác được Đại bá nương cùng ta lúc nói chuyện, thanh âm giống như đang run rẩy." Khương Ninh Bảo dễ chịu ghé vào Khương Căn trên lưng, nhỏ giọng nói, trong giọng nói lộ ra một vòng ý cười.

"Muội phu ngay tại bên cạnh nàng." Khương Căn cũng nở nụ cười.

Hắn hoài nghi muội phu là cố ý đứng cách Đại bá nương tương đối gần vị trí.

Các loại Ninh Bảo hướng nàng đi bái biệt lễ lúc, hẳn chú ý tới muội phu ánh mắt đăm đăm nhìn lướt qua Đại bá nương.

Đại bá nương vội vàng nói mấy câu nói mang tính hình thức, liền cấp tốc kết thúc trường bối 'Dạy bảo' .

Khương Ninh Bảo nghĩ đến đại bá nương tìm đường chết đọc qua phạt kinh một chuyện, nhin không được thối phù một tiếng nở nụ cười.

Khương Căn: "..."

Đi đến kiệu hoa trước, Khương Căn động tác Khinh Nhu đem muội muội đưa đến kiệu hoa bên trong, lưu luyện không rời nhìn xem người săn sóc nàng dâu đem kiệu hoa rèm buông ra, che cản tất cả mọi người ánh mắt.

Lên kiệu về sau, bên tai tràn đầy đình tai nhưc óc tiếng pháo nổ.

Khương Ninh Bảo đình lấy đồ khăn cô dâu ngồi một mình ở kiệu hoa bên trong, nhìn lấy trong tay đại cữu mục kín đáo đưa cho nàng đồ phùng phùng quả táo, khóe miệng hiển hiện một vòng ủ ấm nụ cười.

Nâng kiệu hoa người đều là Định Quốc công thân vệ, cỗ kiệu nâng vững vô cùng, một chút xóc nảy cảm giác đều không có, kiệu hoa hậu phương, đi theo Khương Ninh Bảo tỳ nữ, còn có một trăm hai mươi tám nâng đồ cưới.

Trên đường đi, cánh hoa, kẹo mừng cùng lấp Đờng Tiễn hà bao đầy trời vung, dân chúng nháy cẳng hoan hô, chúc phúc từng tiếng, toàn bộ kinh thành phảng phất là tưng bừng vui sướng Hải Dương.

Ở cái nào đó khách quý chặt nhà trong tửu lâu, mang theo hắc sa duy mũ Dương Thư Thanh lạnh lùng nhìn phía dưới trùng trùng điệp điệp đón dâu đội ngũ đi qua, trong tay khăn xoắn đến thay đổi hình, ngực gấp rút chập trùng.

Mười dặm hồng trang, thịnh thế hôn lễ.

Kinh thành bách tính Đờng Khánh.

Theo Dương Thư Thanh biết, triều Đại Việt các nơi bách tính hôm nay cũng sẽ ở cửa phòng treo một khối vải đỏ, chúc mừng Định Quốc công đại hôn, làm Định Quốc công cưới nữ tử, Khương Nịnh Bảo cũng đạt được triều Đại Việt dân chúng chúc phúc.

Có thể nào không khiến người ta ghen ghét?

Đời trước hạnh phúc mỹ mãn, đời này phong quang vô hạn, dù là Định Quốc công ở hai năm sau mất đi, Khương Nịnh Bảo vẫn như cũ đạt được tất cả nữ tử tha thiết ước mơ hết thảy.

Trùng trùng điệp điệp đón dâu đội ngũ giơ lên hoa hồng lớn kiệu vòng quanh kinh thành đi rồi một vòng, chậm rãi trở lại Định Quốc công phủ.

Định Quốc công phủ một mảnh vui mừng, Đại Hồng đèn lồng treo lên thật cao, màu đỏ gấm vóc kết thành hoa cầu trèo đầy trong phủ mỗi một cái góc, khắp nơi đều tràn đầy vui mừng cùng tường hòa.

Tân khách ngồi đầy, náo nhiệt đến cực điểm.

Trang trí đến hi khí dương dương chính đường bên trong, Tạ lão phu nhân cao ngồi ở chủ vị, nhìn xem một thân tân lang phục càng có vẻ con trai của anh tuấn, cùng đứng tại con trai bên người đỉnh lấy đỏ khăn cô dâu yếu điệu tân nương, cười đến không ngậm miệng được.

Hôm nay qua đi, A Hành chắc chắn sống lâu trăm tuổi, phú quý song toàn, con cháu cả sảnh đường.

Hôn lễ từ Lễ bộ quan viên chủ trì.

Tạ Cảnh Dực đứng ở phía dưới, nhìn lấy mình trước vị hôn thê xuyên một thân Đại Hồng áo cưới cùng dưỡng phụ báai đường, vừa nghĩ tới về sau Khương Tứ tiểu thư thành dưỡng mẫu của hắn, Tạ Cảnh Dực ánh mắt lóe lên mấy phần phiền muộn cùng phức tạp.

Bái đường qua đi, Khương Nịnh Bảo được đưa đến chủ viện tân phòng bên trong, ngồi ở Đại Hồng vui trên giường, vừa nghĩ tới đêm nay sẽ tại cái này cái giường lớn bên trên vượt qua tân hôn của bọn hắn chi dạ.

Khương Nịnh Bảo tâm bỗng nhiên phanh phanh trực nhảy, gương mặt không chịu được hơi nóng dâng lên, kiều diễm Vô Song.

Phòng cưới bên trong phi thường yên tĩnh, chỉ có Hồng Chúc thiêu đốt thanh âm.

Xuân Hi cùng Xuân Nhạc cũng đi theo tiến vào đến, Xuân Hi nhìn thấy trên bàn có bình trà nóng, vội vàng cấp cô nương rót một chén trà nước.

"Cô nương, uống một ngụm trà nước làm trơn hầu."

Khăn cô dâu hạ Khương Nịnh Bảo gật đầu: "Được." Cả một ngày giọt nước không vào, trong miệng làm một chút, không thoải mái.

Vừa uống xong một chén nhỏ nước trà, Hoàng ma ma tự mình bưng một bát tổ yến cháo cùng một đĩa nhỏ tử điếm tâm tiến đến, cười nói: "Phu nhân, đây là lão phu nhân gọi phòng bếp nấu tổ yến cháo, ngài uống trước điếm lót dạ một chút."

"Cảm ơn Tạ lão phu nhân." Khương Nịnh Bảo trong lòng vui vẻ, Tạ lão phu nhân quả nhiên tri kỷ, nàng đành lấy đồ khăn cô dâu đem một bát tổ yến cháo uống sạch, ăn mấy khối bánh khoai lang tào tào, cảm giác bụng không còn không vắng vẻ, mới dễ chịu chút.

Hoàng ma ma nhìn thấy một thân Đại Hồng áo cưới ngồi ngay ngắn ở vui bên giường Khương Nịnh Bảo, trong mắt tràn đầy vui vẻ: "Phu nhân, ngài chờ một lát, đợi chút nữa Quốc Công Gia sẽ tới."

Khương Nịnh Bảo có chút gật đầu, trong lòng ám đạo, đoán chừng không người nào dám cùng Định Quốc công mời rượu.

Hoàng ma ma cười cười, liền quay người ra đi bận rộn.

Ngoài cửa sổ, tới gần chạng vạng tối, Hồng Hà đầy trời.

Tân phòng bên trong, Hồng Chúc sốt cao, khác nào ban ngày.

Hai khắc đồng hồ tả hữu, một thân tân lang phục Định Quốc công trở lại tân phòng, trên thân nhẹ nhàng thoải mái, không có một tia mùi rượu, có lẽ là Định Quốc công trên thân sát khí nguyên nhân, không người dám náo động phòng, cũng bớt đi uống chén rượu giao bôi trình tự.

"Các người tất cả lui ra." Trầm thấp lạnh lẽo thanh âm vang lên.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc vội vàng rời khỏi tân phòng.

Tân phòng trong nháy mắt an tĩnh lại.

Khương Nịnh Bảo rõ ràng nghe được tân phòng cửa môn bị nhẹ nhàng đóng lại tiếng vang, rõ ràng nghe được Quốc Công Gia hơi có vẻ hỗn loạn tiếng hít thở, không biết nghĩ tới điều gì, Khương Nịnh Bảo bên tai bỗng nhiên nóng lên, gương mặt nóng lên, liền ngực cũng nóng lên.

Định Quốc công Tạ Hành nhìn thấy vui trên giường ngồi ngay ngắn nữ tử, ánh mắt ở nàng đặt tại áo cưới bên trên cặp kia giao ác thon thon tay ngọc bên trên định một cái chớp mắt, nguyên lai ngày bình thường lá gan cực lớn tiểu thê tử cũng sẽ khẩn trương.

Định Quốc công đậy mắt xẹt qua mỉm cười, bước nhanh đến phía trước bốc lên nàng đỏ khăn cô dâu.

Đỏ khăn cô dâu rơi xuống đất.

Định Quốc công liền nhìn thấy một trường tinh xảo xinh đẹp dung nhan, khác nào ba tháng bên trong nở rộ Đào Hoa, đẹp đến mức nhiếp tâm hồn người, ánh mắt của hắn dần dần chuyển thành tĩnh mịch.

Khương Ninh Bảo ngược mắt.

Hai người bốn mắt tương đối, phòng cưới bên trong bầu không khí dần dần trở nên kiều diễm nóng rực lên.

Khương Ninh Bảo gương mặt như lửa đốt, mắt tự nhiên nhắm lên một tầng son phấn sắc, tăng thêm mấy phần quyến rũ.

Nguyên vốn còn muốn ở đêm động phòng hoa chúc bổ nhào Quốc Công Gia, nhưng khi nhìn đến Định Quốc công cặp kia càng thêm thâm thúy cực nóng, tựa hồ muốn nàng đốt đốt thành tro bụi đôi mắt lúc, Khương Ninh Bảo liên tục không ngừng cúi đầu xuống, phi thường đáng xấu hổ sợ.

Long phượng nển cao cao thiêu đốt.

Định Quốc công khoe miệng hơi vãnh, nâng lên khớp xương rõ ràng bàn tay lớn, đem trên đầu nàng mũ phượng gỡ xuống, thuận tay giải khai tóc của nàng búi tóc, sợi tóc đen sì rủ xuống đến, tăng thêm mấy phần diễm sắc phong tình.

Nhìn thấy tiểu thê tử kiều diễm bộ dáng, Định Quốc công cổ họng căng cứng, đôi mắt một đám ngọn lửa dấy lên, hô hấp đột nhiên gấp rút, thân thể đảng dâng lên một cỗ khô nóng, khớp xương rõ ràng hai tay kìm lòng không được nâng lên Khương Ninh Bảo khuôn mặt, cúi xuống khuôn mặt tuấn tú, lạnh buốt môi mỏng ngậm lấy mơ tưởng hồi lâu môi đỏ.

Bốn môi kề nhau, lẫn nhau hô hấp quấn giao.

Khương Ninh Bảo trong nháy mắt cứng đờ, tròng mắt gấn trong gang tấc khuôn mặt tuấn tú, trong đầu oanh một tiếng, phảng phất có nghìn vạn

lần đóa Đào Hoa trong đầu nổ tung.

Đây chính là hôn tứ vị sao?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương
phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 47: "Mẫu Thân."

Tân phòng bên trong, nển đỏ lay động, huân hương lượn lờ.

Vén vén một cái hôn, hai cái không có kinh nghiệm tân hôn vợ chồng lại cảm thấy mỹ diệu vô cùng, phảng phất đặt mình vào đám mây.

Định Quốc công Tạ Hành giống như ném đến cực phẩm món ăn ngon, hô hấp càng thêm gấp rút, lành lạnh môi mỏng không ngừng mà mút vào Khương Ninh Bảo môi đỏ.

Thật chỉ là mặt ngoài mút vào.

Khương Ninh Bảo mặt mũi tràn đầy đỏ ửng, đôi mắt khép hờ, cơ hồ vô chiêu đỡ chi lực, môi bị mút vào có chút nha, nàng theo bản năng lè lưỡi liếm lấy một chút, trong lúc vô tình liếm đến Định Quốc công môi mỏng. . .

Định Quốc công dừng một chút, khí tức đột nhiên một trận hỗn loạn, cả người giống như khai khiếu, bỗng nhiên đem Khương Ninh Bảo đặt ở mềm mại trên giường lớn, thân hình cao lớn đè lên, lần nữa hôn lên Khương Ninh Bảo kiều diễm như Đào Hoa môi đỏ.

Lần này, hẳn không còn là mặt ngoài mút vào, nóng ướt đầu lưỡi cường ngạnh thăm dò vào Khương Ninh Bảo trong miệng, cướp lấy nàng hương trượt phấn nộn đầu lưỡi.

Môi lưỡi quấn giao, chân chính tương cứu trong lúc hoạn nạn.

Định Quốc công hôn, dần dần trở nên đến bá đạo mà cấp bách, giống cực đói sói, điên cuồng cướp đoạt, từng chút từng chút đem hô hấp của nàng đoạt đi.

Cực nóng hôn một đường hướng xuống. . .

Trên thân hai người đại hồng y váy từng kiện bong ra từng mảng. . .
Tản mát tới đất.

Định Quốc công bàn tay lớn giống như là cực nóng Bàn ủi, ở Khương Ninh Bảo trơn bóng trơn nhẵn trên lưng du tẩu, thiêu đốt Khương Ninh Bảo toàn thân như nhũn ra, tình sóng triều động, hai tay không tự chủ vòng bên trên Định Quốc công cổ, ánh mắt mơ màng, thở gấp có chút.

Không biết qua bao lâu, một trận như tê liệt đau nhức đánh tới, Khương Ninh Bảo kêu đau một tiếng, nước mắt biểu ra, móng tay ở Định Quốc công đầu vai lưu lại một đạo vết cắt.

Định Quốc công kêu lên một tiếng đau đớn, dừng lại bất động, chưa từng có trải nghiệm qua say đẹp, một loại không nói ra được thỏa mãn cùng thương tiếc xông lên đầu, hắc cúi đầu ở tiểu thê tử giữa lông mày nhẹ nhàng mổ hôn, cực nóng bàn tay lớn ở thân thể mềm mại của nàng bên trên du tẩu trấn an, thanh âm bởi vì ẫn nhẫn mãnh liệt □□ mà lộ ra mất tiếng.

"Ninh Bảo, còn đau không?"

Khương Ninh Bảo gương mặt đỏ tươi như lửa đốt, toàn thân một trận run rẩy, đau đớn dần dần biến mất, thay vào đó là một cỗ lạ lẫm tình triều, nàng mở ra môn lung hai con ngươi nhìn về phía Định Quốc công, phát hiện Định Quốc công trên trán sợi tóc đen sì bị mồ hôi cho thấm ướt, một giọt mồ hôi theo chóp mũi của hắn, chậm rãi trôi qua hắn sóng mũi cao, lướt qua hắn hoàn mỹ cằm.

Ánh mắt của hắn giống như vui thích, lại như ẫn nhẫn.

Khương Ninh Bảo lộ ra một cái nụ cười, đưa tay chủ động leo lên Định Quốc công bả vai.

"Không đau."

Một mực ần nhần Định Quốc công rất cục nhịn không được ôm lấy dưới thân người làm càn động.

Đại Hồng trong màn lụa chẳng biết lúc nào rơi xuống, sáng tỏ ánh nền chiếu rọi ra trong màn lụa hai đạo quấn giao bóng người, không ngừng truyền ra nam tử trầm thấp tiếng thở dốc cùng nữ tử Khinh Nhu bên trong lộ ra vui thích □□ âm thanh.

Trăng lên giữa trời, lớn lều vải đỏ bên trong kịch liệt động tĩnh rất cục chậm lại.

Đại Hồng vui trên giường, Khương Ninh Bảo hô hấp dồn dập, đồ mồ hôi lâm ly, thân thể mềm mại không xương ghé vào Định Quốc công trên thân.

A, Khương Ninh Bảo đột nhiên cảm nhận được có cái gì không đúng.

Quốc Công Gia trên thân nồng đậm sát khí tựa hồ chỉ còn lại hơi mỏng một tầng.

Ánh mắt của nàng rơi vào Định Quốc công trên tay cũng không rời xuống tử đàn phật châu, phật châu không có biến hóa rõ ràng, Khương Ninh Bảo tâm bỗng nhiên nhảy một cái, một cái không thể tưởng tượng nổi phỏng đoán xông ra.

Nàng tựa hồ phát hiện tịnh hóa Định Quốc công trên thân sát khí biện pháp.

Định Quốc công nằm ở Khương Ninh Bảo bên cạnh thân, một đôi cường tráng hữu lực bàn tay lớn đưa nàng rần rần chắc chắc ôm sát trong ngực, trong lòng vui vẻ thỏa mãn, tiểu cô nương rốt cục thành tiểu thê tử của hắn.

"Quốc Công Gia. . ." Nửa ngày, Khương Ninh Bảo ngẩng đầu, theo cái này một động tác, trước ngực mềm mại cùng kia khoẻ mạnh lồng ngực tiếp càng thêm chặt chẽ.

"Thế nào?" Định Quốc công hô hấp một gấp rút, đem người ôm càng chặt hơn, thanh âm trầm thấp lộ ra ngậm cầm, cương nghị cái cảm vuốt ve Khương Ninh Bảo mềm mại như mực sợi tóc.

"Quốc Công Gia, ta phát hiện trên người người sát khí rất nhiều." Khương Ninh Bảo mềm mại mở miệng, mang chút một tia thanh âm khàn khàn bên trong lộ ra vẻ hưng phấn.

Định Quốc công khẽ giật mình, đáy mắt hiện lên một vòng khiếp sợ.

"Phai nhạt?"

"Hừm, phai nhạt hơn phân nửa, nghe nói mạng của chúng ta cách cực kì tương hợp, xem ra chúng ta sinh hoạt vợ chồng hẳn là có thể tịnh hóa trên người người sát khí."

Khương Ninh Bảo mặt mũi tràn đầy vui sướng nói, một chút cũng không có chú ý tới nàng lơ đãng lè mề cử động, lần nữa đốt lên Định Quốc công □□.

Định Quốc công đáy mắt hiện lên một đám ngọn lửa, môi mỏng tiến đến bên tai nàng, phun ra ra nóng rực khí tức, khàn khàn bên trong lộ ra thờ dốt âm thanh âm vang lên.

"Ninh Bảo, người nói có đạo lý, nhưng cần nghiệm chứng một chút."

Nói xong, Định Quốc công xoay người đem người ép dưới thân thể, bắt đầu trong trong ngoài ngoài nghiệm chứng, Đại Hồng màn lụa tạo nên từng vòng từng vòng gợn sóng, không gió mà bay.

Ngoài cửa sổ trong sáng mặt trăng, xuyên thấu qua cửa sổ quan tài tiến vào tân phòng, tựa hồ bị trước mắt chi cảnh xấu hổ lấy, lạng lẽ trốn vào trong đám mây.

...

Sáng sớm hôm sau, trời có chút sáng lên, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc chờ ở mới cửa phòng.

Mãi cho đến đầu giờ Ty, ánh nắng vẩy khắp mặt đất.

Tân phòng bên trong vẫn không có động tĩnh, Xuân Nhạc có chút kì nén không được lo lắng: "Xuân Hỉ, cái này đều giờ Ty, người nói cô nương cùng Quốc Công Gia làm sao còn chưa thức dậy?"

"Không được, ta đi đánh xuống cửa."

Nói xong Xuân Nhạc liền chuẩn bị đi gõ cửa, lại bị Xuân Hỉ ngăn lại, nàng im lặng xem xét ngay thơ vô tri Xuân Nhạc một chút, uyển chuyển hàm súc nói.

"Xuân Nhạc, tối hôm qua là cô nương đêm tân hôn, đoán chừng nghỉ tương đối trễ, lên được chậm chút rất bình thường, chúng ta chờ một chút."

Xuân Nhạc giật mình hiểu được, được yêu thích mặt xoát đỏ lên.

"Hừm, ân, chúng ta chờ một chút."

Xuân Hỉ mím môi cười một tiếng.

Hai người tiếp tục tại cửa ra vào chờ đợi, Định Quốc công Hắc Y thân vệ nhóm hoàn thành buổi sáng nhiệm vụ huấn luyện sau biết được Quốc Công Gia cùng phu nhân còn chưa, trong lòng âm thầm cười trộm, tối hôm qua tân phòng động tĩnh nơi nào giấu qua bọn hắn.

Chắc hẳn qua không được bao lâu, bọn hắn Quốc Công phủ liền sẽ có tiểu chủ tử ra đời.

Tân phòng bên trong, Long phượng nển sớm đã thiêu đốt hầu như không còn.

Định Quốc công hai con người không hề chớp mắt nhìn chăm chú đang ngủ say Khương Ninh Bảo, ánh mắt rơi vào cổ nàng chỗ, phía trên che kín lít nha lít nhít vết tích, trong lòng bị một cỗ to lớn cảm giác thỏa mãn tràn đầy.

Kỳ thật hẳn sớm tại trời có chút sáng lên thời điểm liền tỉnh lại, nhưng lại không nở trong ngực người, liền nằm ở nàng bên cạnh, đưa nàng cả người ôm chặt trong ngực của mình, đóng lại mắt ngủ nhiều hội.

Song cửa sổ bên ngoài ánh nắng chiếu vào trong phòng.

Khương Ninh Bảo rốt cục tỉnh lại, phát hiện mình bị người chiếm hữu tính ôm vào trong ngực, trầm ổn hô hấp quét cổ của nàng, nghĩ đến tối hôm qua kịch liệt hoan ái, Khương Ninh Bảo toàn thân run nhẹ lên, chỉ cảm thấy trận trận nhiệt ý tập đầy người.

"Tỉnh?"

Sau lưng truyền đến Định Quốc công khàn khàn tiếng nói, hai tay đem người vòng trong ngực, nóng rực khí tức tức thẳng vào mặt.

"Ân. . ."

Khương Ninh Bảo gương mặt nóng lên, theo bản năng nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, phát hiện bên ngoài ánh nắng dĩ nhiên xuyên thấu qua song cửa sổ vấy vào, lòng nóng như lửa đốt đẩy một chút Định Quốc công: "Quốc Công Gia, chúng ta mau dậy, đợi chút nữa muốn đi kính trà."

Trời ạ, tân nương tử ngày đầu tiên kính trà liền đến trễ, làm cho nàng làm sao có ý tứ.

Huống hồ, Khương Ninh Bảo còn nghĩ nghe trước vị hôn phu cái này tân nhiệm con nuôi gọi nàng một tiếng mẫu thân đâu.

"Mẫu thân sẽ không để ý."

Mẫu thân sẽ chỉ cao hứng.

Định Quốc công khóe miệng hơi vênh, ở trong lòng tăng thêm một câu, không nhanh không chậm đứng dậy, lộ ra cơ bắp chặt chẽ, đường cong ưu mỹ, không có một tia thịt thừa lồng ngực.

Khương Ninh Bảo nhớ tới đêm qua đủ loại, mặt đỏ lên, vội vàng dời ánh mắt.

Các loại hai người mặc vào áo bào, đã chờ từ sớm ở bên ngoài Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nghe đến động tĩnh bên trong, gõ một cái cửa phòng, nghe được cô nương nói một tiếng: "Tiến đến."

Vội vàng cùng một bên gã sai vặt bưng đồ rửa mặt đi vào.

Đẩy cửa đi vào, cả phòng Đại Hồng vui mừng đập vào mi mắt.

Anh tuấn cao lớn Quốc Công Gia cúi đầu cho cô nương lũng y phục, cô nương một đầu tóc đen xõa ra đến sau lưng, đuôi lông mày khóe mắt nhiều một tia hương ngày không có phong vận.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc thấy thế, trấn định tự nhiên sau khi hành lễ, liền phục thị cô nương rửa mặt, Quốc Công Gia thì từ gã sai vặt phục thị.

Sau khi rửa mặt, gã sai vặt rất thức thời lui ra ngoài, Xuân Nhạc giả bộ trấn định chỉnh lý xốc xếch vui giường, nhuộm máu Nguyên khăn sớm tại tối hôm qua nửa đêm tắm rửa lúc bị Hoàng ma ma lấy đi.

Xuân Hỉ khéo tay cho cô nương chải một cái đơn giản Lăng Vân búi tóc, nghiêng cằm một chi khám nạm hồng ngọc Kim Sai, trên thân thì là Thạch Lưu đỏ thêu Iris váy dài, nhìn đoan trang thanh nhã, tươi đẹp đại khí.

Mười phần thích hợp hôm nay kính trà.

Định Quốc công thân mang màu đen cấm bào, khuôn mặt anh tuấn, dáng người thẳng tắp, khí thế bức người, hần bước nhanh đi đến Khương Nịnh Bảo bên người, nắm chặt nàng nhu di.

"Xuân Hỉ, Xuân Nhạc, các người có hay không cảm thấy cái gì khác biệt?" Khương Nịnh Bảo liếc nhìn Quốc Công Gia, đột nhiên hỏi.

Xuân Hỉ Xuân Nhạc sửng sờ, khác biệt. . . Cô nương giả làm vợ người về sau, xác thực khác biệt, so trước kia nhiều một vòng vũ mị phong tình.

"Cô nương so trước kia càng đẹp." Xuân Hỉ cười trả lời.

Xuân Nhạc vội vàng phụ họa gật đầu.

Khương Nịnh Bảo: ". . . Các người lại đoán xem."

Định Quốc công đáy mắt xẹt qua mỉm cười.

Nửa ngày, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc các nàng rốt cục phát hiện dị thường, khiếp sợ trừng lớn hai mắt, Quốc Công Gia ở một bên, trừ bản thân cường đại khí tràng, các nàng dĩ nhiên không có cảm thấy một tơ một hào khó chịu, cái này, cái này. . .

"Cô nương. . ."

Lời nói còn nói xong, liền bị một đạo trầm thấp thanh âm lạnh như băng đánh gãy.

"Gọi phu nhân."

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc cùng nhau kêu một tiếng: "Phu nhân."

Khương Nịnh Bảo xoát đỏ mặt, trong lòng nổi lên một vòng ngọt ngào, nhìn thấy Xuân Hỉ cùng Xuân Hỉ đã đoán được nàng nói khác biệt, mím môi cười một tiếng, hai con người chiếu sáng rạng rỡ.

"Quốc Công Gia trên thân sát khí nặng hơn phân nửa, trên tay còn có phật châu áp chế, người bình thường tới gần sẽ không lại bị sát khí ăn mòn."

Đạt được cô nương xác nhận, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc một mặt kính hỉ.

Cô nương quả nhiên là có phúc khí .

Định Quốc công nhìn thấy tiểu thê tử tươi đẹp nụ cười, lãng lệ mặt mày nhu hòa xuống tới.

Hôm nay tỉnh lại sau giấc ngủ, hẳn liền cảm thấy toàn thân trước nay chưa từng có dễ dàng.

Có lẽ là sát khí tịnh hóa hơn phân nửa nguyên nhân.

Lúc này, biết được tin tức Hoàng ma ma phái người đem đồ ăn sáng đã bưng lên, trong đó có một chung Tạ lão phu nhân cố ý phân phó phòng bếp là Khương Nịnh Bảo nấu cầu kỳ cây long nhãn gạo tẻ cháo.

Dùng qua đồ ăn sáng về sau, hai người dắt tay hướng Vinh Hỉ đường đi đến.

Khương Ninh Bảo thân thể vô cùng tốt, đêm qua kịch liệt đêm động phòng hoa chúc cũng không làm cho nàng cảm thấy mệt mỏi, tỉnh lại sau giấc ngủ, trên thân mệt mỏi sớm đã biến mất hầu như không còn.

Nguyên bản Định Quốc công còn có chút bận tâm tối hôm qua quá kịch liệt, tiểu thê tử sẽ cảm thấy khó chịu, nhưng nhìn thấy tiểu thê tử tinh thần toả sáng, nhẹ nhàng như thường bộ dáng, đáy mắt hiện lên một tia ám quang, âm thầm chờ mong đêm nay đến.

Vừa ăn mặn nam nhân là rất đáng sợ.

Vinh Hỉ đường

Ngồi ở chủ vị Tà lão phu nhân hi khí dương dương nhìn thấy con trai cùng con dâu dắt tay bước vào cánh cửa, trên mặt lập tức đã phủ lên nụ cười.

"Các người đã tới."

Phán hai mươi tám năm, con trai rốt cục lấy nàng dâu.

Lại không lâu nữa, nàng liền có thể ôm vào trắng trắng mập mập cháu trai, Tà lão phu nhân cười tủm tỉm thầm nghĩ, ánh mắt không tự kìm hãm được ở Khương Ninh Bảo phần bụng lưu luyến một vòng.

"Mẫu thân."

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công Tà Hành cùng nhau tiến lên cung kính hành lễ.

Kính trà cần có nước trà đã sớm đã chuẩn bị kỹ càng, Hoàng ma ma cười tủm tỉm đem trà bưng tới, Khương Ninh Bảo tiếp nhận trà, quỳ gối

sớm đã chuẩn bị xong trên đệm, đem trà cao giơ cao khỏi đỉnh đầu.

"Mẫu thân mời uống trà."

Tạ lão phu nhân mặt mày hớn hờ tiếp nhận trà nhấp một miếng, trực tiếp xuất ra một cái hồng bao cùng dương chi bạch ngọc vòng tay xem như lễ gặp mặt đưa cho Khương Nịnh Bảo.

"Đa tạ mẫu thân."

Khương Nịnh Bảo cung kính tiếp nhận lễ gặp mặt.

"Đứng lên đi, Cảnh Dực, qua tới bái kiến mẫu thân người." Tạ lão phu nhân cười nhẹ nhàng nhìn về phía một bên dáng người thẳng tắp cháu trai nuôi, vẫy gọi gọi hẳn tới.

Khương Nịnh Bảo trên mặt cười yếu ớt, liếc nhìn thanh lãnh tuấn mỹ trước vị hôn phu, vừa nghĩ tới Tạ Cảnh Dực quỳ xuống cho nàng kính trà tràng cảnh, tim kích động thẳng thẩn nhảy.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Đây Đã Là Kết Quả Tốt Nhất.

Vinh Hỉ đường hoàn toàn yên tĩnh.

Tỳ nữ bà tử nhóm đồn dập trật to mắt, nín thở ngưng thần chờ đợi.

Tạ Cảnh Dực khuôn mặt tuần tú có chút cứng đờ, đáy mắt hiện lên một tia giãy dụa, làm thánh chỉ tứ hôn một chút, hẳn sớm đoán được sẽ có một ngày như vậy, chỉ là làm một ngày này đến thời điểm, trong lòng chỉ cảm thấy một cổ uất khí chần ở ngực, biệt khuất.

Tiền nhiệm vị hôn thê thành hẳn trên danh nghĩa mẫu thân.

Hôm nay quỳ xuống kính trà, về sau còn muốn cho nàng thỉnh an.

Tạ Cảnh Dực tay áo hạ thủ nắm chặt, trong lòng đắng chát cười một tiếng, đây hết thảy đều là hẳn kiệt lực từ hôn tạo thành, có nhân liền có quả, hẳn... Chỉ có thể nuốt xuống quả đắng.

Định Quốc công Tạ Hành gặp con nuôi không nhúc nhích, sinh lòng không vui, lông mày nắm thật chặt, ánh mắt sắc bén nhìn về phía con nuôi, nhặt tiếng nói.

"Cho mẫu thân người kính trà."

Tạ Cảnh Dực hít một hơi thật sâu, ngược mắt liếc nhìn ngòi ngay ngắn ở tổ mẫu phía dưới, khẽ cười duyên, đoan trang ưu nhã, đang chờ hẳn kính trà Khương Nịnh Bảo.

Tạ Cảnh Dực môi mông nhấp thành một đường thẳng, nhắc lên vạt áo, dáng người thẳng quỳ gối vừa rồi Khương Ninh Bảo quỳ qua trên đệm, nhìn thoáng qua Hoàng ma ma, không lưu loát mở miệng: "Hoàng ma ma, trà."

Hoàng ma ma cười đưa chén nước trà quá khứ.

Tạ lão phu nhân nhấp một ngụm trà, mỉm cười nhìn xem một màn này, đem con dâu đáy mắt kích động thu vào đáy mắt, nhin không được cười lên, Ninh Bảo nha đầu sợ là chờ đợi ngày này rất lâu.

Tạ Cảnh Dực tiếp nhận nước trà, cung kính giơ lên, đưa tới Khương Ninh Bảo trước mặt.

"Mời... Mẫu thân uống trà."

Các loại mẫu thân hai chữ nói ra, Tạ Cảnh Dực cơ hồ tiêu hết tất cả khí lực.

Tạ lão phu nhân cùng Hoàng ma ma bọn người có chút hăng hái nhìn xem đôi này mới vừa ra lò mẹ con.

Ngồi ngay gần ở phía trên Khương Ninh Bảo nghe được Tạ Cảnh Dực hô mẹ của mình, khóe miệng không chịu được vênh lên lên, trong lòng một trận thoải mái, toàn thân thoải mái không thôi, nàng cười nhẹ nhàng tiếp nhận Tạ Cảnh Dực kính trà dính một hồi môi, liền đặt chén trà xuống, thoải mái thưởng Tạ Cảnh Dực một phần lễ gặp mặt.

Một khối đặt ở trong hộp thượng hạng thối mực.

Khối này thối mực hiện ra thanh tử quang mang, thối mực phía trên còn có khắc hoa điều xăm, xem xét đã biết có giá trị không nhỏ.

"Ta không biết người yêu thích, liền đưa người một khối lý mực làm lễ gặp mặt."

Khương Ninh Bảo nhàn nhạt cười một tiếng, thanh âm thư giãn nhu hòa, mặt mày lưu chuyển ở giữa, cố phán sinh tư, khiến cho một bên Định Quốc công Tạ Hành nhin không được nhiều liếc mắt nhìn.

Lý mực...

Định Quốc công Tạ Hành mi tâm giật giật, liếc nhìn tiểu thê tử, không nghĩ tới trong tay nàng lại có lý mực, lý mực là triều Đại Việt nổi danh tứ đại tên mực một trong.

"Đa tạ... Mẫu thân."

Tạ Cảnh Dực tiếp nhận chứa lý mực hộp, cúi đầu gian nan gạt ra bốn chữ, trong lòng không biết là gì tư vị.

Hắn nguyên bản làm xong tiếp nhận Khương Tứ tiểu thư làm khó dễ trả thù chuẩn bị.

Ai ngờ nàng lại đưa một khối có giá trị không nhỏ lý mực làm lễ gặp mặt.

Tạ Cảnh Dực trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

"Không cần khách khí, về sau chúng ta đều là người một nhà."

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Tạ Cảnh Dực cứng ngắc khuôn mặt tuấn tú, nụ cười càng thêm xán lạn, ánh mắt ý vị thâm trường, trước mắt vị hôn phu trưởng bối thật sự sáng khoái, đưa hắn lý mực cũng không phải là nhiều tiền đốt.

Khối này lý mực có một đoạn cổ sự.

Nó từng là năm đó Tạ gia Nhị phu nhân đưa cứu mạng quà cảm ơn.

Định Quốc công Tạ Hành nhạy cảm bắt được tiểu thê tử đáy mắt chột lóe lên giáo hoạt, hần nhìn thật sâu một chút con nuôi trong tay hộp mực, đáy mắt xẹt qua mỉm cười.

"Nịnh Bảo nói rất đúng, Cảnh Dực, người đứng lên đi, về sau chúng ta đều là người một nhà, người một nhà chính là phải hòa hòa mực mực ở chung." Tạ lão phu nhân lộ ra một vòng nụ cười hài lòng, nhìn về phía Khương Nịnh Bảo ánh mắt phá lệ ôn hòa.

Con dâu cách làm rất hợp nàng tâm ý.

Tạ Cảnh Dực đứng người lên, trong tay cầm một cái tinh xảo hộp mực.

"Nịnh Bảo, người bây giờ đã đến Quốc Công phủ, về sau Quốc Công phủ liền từ người đương gia, ta hôm nay ngay ở chỗ này trước mặt mọi người đem quản gia quyền giao cho người."

Tạ lão phu nhân nhấp một ngụm trà, cười tủm tỉm mở miệng.

Cái này vừa nói, Vinh Hi đường bên trong tỳ nữ bà tử nhóm cùng nhau trợn mắt hốc mồm.

Khương Nịnh Bảo ngây ngẩn cả người.

Tạ lão phu nhân dĩ nhiên nàng gả tới ngày đầu tiên liền giao ra quản gia đại quyền, cái này. . . Cái này. . . Quả thực thiên hạ rơi lớn đĩa bánh.

Nếu như là những người khác, sợ là sớm đã mừng rỡ như điên đồng ý, nhưng Khương Nịnh Bảo lại lạnh nhạt tự nhiên cự tuyệt: "Mẫu thân, không được, ta cũng không quản qua nhà, không đảm đương nổi phần này trách nhiệm."

Vinh Hi đường bên trong tỳ nữ bà tử một mặt khiếp sợ, hiển nhiên không ngờ đến tân tiến phủ phu nhân sẽ cự tuyệt quản gia.

Tạ lão phu nhân kinh ngạc, nàng không ngờ tới con dâu sẽ cự tuyệt, nhìn kỹ sắc mặt của nàng, trong lòng không còn gì để nói, xem ra Nịnh Bảo là thật sự không nghĩ hiện tại quản gia.

Liền Hoàng ma ma đều một mặt kinh ngạc.

"Như vậy đi, người trước cùng ở bên cạnh ta học tập chút thời gian." Tạ lão phu nhân cũng không từ bỏ, Nịnh Bảo là Quốc Công phủ nữ chủ nhân, sớm muộn muốn xen vào nhà, không bằng sớm một chút thích ứng.

"Mẫu thân, ta nghĩ sớm ngày cho ngài sinh cái cháu trai, cho Cảnh Dực thêm cái đệ đệ." Khương Nịnh Bảo liếc qua Định Quốc công lạnh lẽo cứng rắn bên mặt, gương mặt xinh đẹp nhiễm lên một vòng đỏ ửng, mang chút một tia thẹn thùng nói.

To như vậy Quốc Công phủ đều là Định Quốc công, Triệu quản gia cũng là Định Quốc công thuộc hạ.

Trong phủ hết thấy sự vụ, Triệu quản gia quản lý ngay ngắn rõ ràng.

Muốn quản gia quyền, chỉ cần Định Quốc công một câu là đủ.

Cho nên Khương Nịnh Bảo hiện tại chỉ muốn cùng Quốc Công Gia ngọt ngọt ngào ngào qua tân hôn sinh hoạt, quản gia sự nghi vẫn là giao cho thân thể càng ngày càng khỏe mạnh lão phu nhân đi.

Một bên Tạ Cảnh Dực nghe được mới nhậm chức dưỡng mẫu thẹn thùng nói muốn cho hẳn sinh cái đệ đệ, nhin không được nắm chặt trong tay hộp mực, trong lòng phức tạp khó tả.

Tạ lão phu nhân ai nha một tiếng, vỗ xuống cái trán áo nã nói: "Đúng, đúng, Nịnh Bảo người nói đúng, nhìn ta già nên hồ đồ rồi, đều đã quên người cùng A Hành vừa thành thân, vẫn là trước cho Cảnh Dực thêm cái đệ đệ đi, quản gia sự trì hoãn lại nói."

Định Quốc công Tạ Hành nhạt tiếng nói: "Mẫu thân, con cái sự tình muốn xem duyên phận, không vội vàng được."

Khương Nịnh Bảo: "..."

Tạ lão phu nhân: "..."

Đột nhiên, Tạ lão phu nhân trừng to mắt, hậu tri hậu giác phát hiện con trai đứng ở phía trước chính mình, nàng dĩ nhiên không có cảm thấy khó chịu, nhin không được chấn thất kinh hãi.

"A Hành, trên người người sát khí... Chuyện gì xảy ra?"

Cái này vừa nói, Vinh Hỉ đường những người khác rốt cục đã nhận ra chỗ không đúng.

Trời ạ, Quốc Công Gia dĩ nhiên đứng tại lão phu nhân trước mặt, các nàng không có quên Quốc Công Gia dĩ vãng đều là Diêu Diêu cùng già phu nhân nói chuyện, bây giờ lại có thể khoảng cách gần trò chuyện.

Mà lại, các nàng cũng không cảm nhận được khó chịu.

Quốc Công Gia trên thân làm người sợ hãi khí tức giống như có lẽ đã biến mất không còn tăm tích.

"Mẫu thân, ngài rốt cục phát hiện?" Khương Nịnh Bảo mím môi cười một tiếng, mặt mày cong cong.

Tạ Cảnh Dực khuôn mặt tuần tú khẽ giật mình.

Dưỡng phụ trên thân sát khí giống như biển mất hơn phân nửa, còn thừa bộ phận hẳn là bị tử đàn phật châu áp chế.

Khiếp sợ Tạ lão phu nhân nghe xong Khương Ninh Bảo mở miệng, lập tức kích động đứng người lên bắt lấy Khương Ninh Bảo tay truy vấn.

"Ninh Bảo, cái này. . . Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

"Mẫu thân, ngài đừng nóng vội, lại nghe ta tinh tế nói tới." Khương Ninh Bảo mỉm cười trấn an một chút Tạ lão phu nhân, cũng không có giấu diếm, một năm một mười nói ra nguyên nhân.

Nàng cùng Quốc Công Gia tối hôm qua thí nghiệm qua ba lần, nước sữa hòa nhau xác thực có thể tịnh hóa sát khí, nhưng lại không cách nào trừ tận gốc, lại sát khí một khi làm nhạt tới trình độ nhất định liền sẽ không lại trở thành nhạt.

Điểm này Khương Ninh Bảo cũng rất bất đắc dĩ.

Xem ra cái này sát khí thật sự nương theo Quốc Công Gia cả một đời.

Định Quốc công lại không quan trọng, hẳn sớm đã thành thói quen sát khí tồn tại.

Tạ lão phu nhân hít một hơi thật sâu, bình phục đáy lòng nhảy lên kịch liệt nhịp tim, thận trọng hỏi.

"Ninh Bảo, ý của ngươi là nói, A Hành chỉ cần có tử đàn phật châu áp chế còn thừa không cách nào trừ tận gốc sát khí, liền có thể cùng người bình thường đồng dạng, đúng không?"

Một bên Hoàng ma ma cũng khẩn trương chờ lấy Khương Ninh Bảo trả lời.

"Đúng vậy, mẫu thân." Khương Ninh Bảo mỉm cười gật đầu.

Tạ lão phu nhân kích động kém chút vui đến phát khóc, nàng đột nhiên nhớ tới thánh tăng khăng định, nhìn thật sâu một chút Khương Nịnh Bảo, bưng bình đại ngộ nói.

"Thì ra là thế, thì ra là thế."

Trách không được thánh tăng nói A Hành tìm được số mệnh định người, A Hành liền sẽ sống lâu trăm tuổi, con cháu cả sảnh đường.

Chỉ vì Nịnh Bảo có thể tịnh hóa A Hành trên thân sát khí.

Tạ lão phu nhân vui vẻ lôi kéo Khương Nịnh Bảo tay vỗ vỗ: "Nịnh Bảo, A Hành giao cho ngươi." Sau đó quay đầu nhìn về phía trước mặt cao lớn con trai của anh tuấn, gõ một câu.

"A Hành, ngươi cũng không thể cô phụ Nịnh Bảo, biết sao?"

"Mẫu thân yên tâm, Nịnh Bảo là thê tử của ta, ta sẽ cả một đời đối nàng tốt." Định Quốc công Tạ Hành liếc nhìn tiểu thê tử, một mặt nghiêm túc bảo đảm nói.

Khương Nịnh Bảo trong lòng đặc ý, hướng Định Quốc công lộ ra một vòng tươi đẹp nụ cười.

Tạ lão phu nhân vui mừng cười.

Tạ Cảnh Dực nhìn qua một màn này, môi mỏng không tự chủ mím chặt, ẩn ẩn có loại mình là dư thừa cảm giác.

Có lẽ lúc trước nhận làm con thừa tự là một trận quyết định sai lầm.

"Hôm qua mệt mỗi một ngày, hai người các người nhanh đi về nghỉ ngơi, buổi trưa tới cùng một chỗ dùng cơm trưa." Tạ lão phu nhân cười tùm tùm thúc giục nói.

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công rời đi Vinh Hỉ đường.

Trở lại viện tử, Khương Ninh Bảo quyết định ngủ cái ngủ một giấc.

Chính vào tân hôn yến người, Định Quốc công đương nhiên theo nàng cùng ngủ.

Vinh Hỉ đường bên trong, đàn hương lượn lờ.

Tạ lão phu nhân vẻ mặt tươi cười, tâm tình vô cùng tốt thưởng thức trà, một bên Hoàng ma ma gặp lão phu nhân như vậy vui vẻ, trong lòng cũng cao hứng, chỉ là không đến thời gian uống cạn nửa chén trà, Tạ lão phu nhân che dấu nụ cười, thở dài.

"A Hành trên tay phật châu kiên trì không được bao lâu."

Hoàng ma ma sững sờ, nhin không được nói: "Lão phu nhân, ngài có thể cầu Thanh Thủy Tự cao tăng lại mở chỉ riêng một chuỗi phật châu."

Tạ lão phu nhân trầm mặc.

Nếu như có thể, nàng đã sớm cầu tới Thanh Thủy Tự, nơi nào sẽ kéo đến bây giờ, A Hành trên tay phật châu là đặc thù, là độc nhất vô nhị.

Hạnh con dâu tốt Ninh Bảo có thể tịnh hóa sát khí, chờ thêm chút thời gian, không có phật châu áp chế sát khí, A Hành nhiều nhất giống như quá khứ, người bình thường không cách nào tiếp cận.

Đây đã là kết quả tốt nhất.

Tạ lão phu nhân yên lặng nói với mình, không thể tham lam.

Một bên khác, Tạ Cảnh Dực cầm hộp mực trở lại viện tử, đem bên trong lý mực đem ra, lại khi nhìn đến dán tại thỏi mực ngọn nguồn trên mặt tờ giấy về sau, trên khuôn mặt tuấn mỹ hiện lên một tia kinh ngạc.

Khối này thổi mực lại là lúc trước mẫu thân đưa ra ngoài cứu mạng
quà cảm ơn.

Bây giờ lấy phương thức như vậy trở lại trong tay hẳn.

Tạ Cảnh Dực nhìn lên trước mặt khối này toàn thân đen nhánh thổi
mực, nghĩ đến tờ giấy bên trên lương tâm hai chữ, Tạ Cảnh Dực đáy mắt
hiện lên một tia chật vật.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương
phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Vừa Ý Nhất Nàng Dâu

Giữa trưa sau khi tỉnh lại, Khương Nịnh Bảo mặt mày tỏa sáng kéo Định Quốc công cánh tay thật vui vẻ đến Vinh Hi đường cùng Tạ lão phu nhân cùng một chỗ dùng cơm trưa.

Ăn trưa thức ăn phong phú tinh xảo , khiến cho người thèm ăn nhỏ dãi.

Thời gian qua đi hai mươi tám năm, rốt cục có thể cùng con của mình ngồi cùng bàn dùng bữa, cảm ơn trong lòng lão phu nhân kích động, trong mắt tràn đầy vui vẻ, tự mình cho Tạ Hành gấp thức ăn.

"A Hành, cái này da giòn thịt vụn nướng là đầu bếp thức ăn cầm tay, người nếm thử nhìn."

Định Quốc công tương đối nội liễm, nhưng đáy mắt cũng lộ ra vui vẻ.

"Mẫu thân, ngài cũng ăn nhiều một chút."

Tạ lão phu nhân mặt mày hớn hở gạt đầu, nhìn thoáng qua Khương Nịnh Bảo, cười nói: "Nịnh Bảo, cái này mấy chung canh đều là ta cố ý để phòng bếp làm, tư âm bổ huyết, người đợi chút nữa uống nhiều một chút."

". . ."

Khương Nịnh Bảo mỉm cười gạt đầu, cho lão phu nhân kẹp nàng thích ăn thức ăn, nói chút lời nói đùa Tạ lão phu nhân vui vẻ, khóe mắt quét nhìn

liếc qua tiện nghi con trai Tạ Cảnh Dực, phát hiện hần trăm mặc dùng bữa, toàn thân khí tức so dĩ vãng càng thâm trầm lạnh lùng, không chịu được chọn lấy hạ lông mày.

Mực lương tâm, không có lương tâm, lương tâm đen. . . Bưng nhìn hần lý giải ra sao.

Nói đến, phần này lẽ gặp mặt là Khương Ninh Bảo cố ý nhắm vào Tạ Cảnh Dực tính cách chuẩn bị.

Kỳ thật nàng lúc đầu nghĩ ở trên tờ giấy viết tâm can hai chữ, nhưng nghĩ đến tâm can bảo bối, trong lòng một trận ác hàn, vạn nhất bị Tạ Cảnh Dực hiểu lầm cũng không tốt, liền viết lương tâm hai chữ.

Ngày bình thường, hai người niên kỷ gần, còn từng định qua hôn, Khương Ninh Bảo tất nhiên là sẽ không cùng Tạ Cảnh Dực đi được quá gần, để tránh làm cho người ta nhàn thoai, càng sẽ không ở Quốc Công phủ bên trong cố ý làm khó dễ Tạ Cảnh Dực.

Cho nên Khương Ninh Bảo quyết định ở lễ gặp mặt bên trên Tiêu Tiêu trả thù một chút Tạ Cảnh Dực.

Khương Ninh Bảo có thể không có quên bị người từ hôn sỉ nhục.

Hiện tại xem ra có phần có hiệu quả.

Dùng qua ăn trưa, Tạ lão phu nhân nụ cười thật lâu chưa tán, có lẽ là quá quá cao hứng, không cẩn thận ăn có chút chống đỡ, uống qua tiêu thực trà về sau, tùy theo tỳ nữ nâng đến trong viện tiêu thực.

Vinh Hỉ đường trong đại sảnh, tỳ nữ nhóm đã thu thập xong mặt bàn rời đi, chỉ còn lại Khương Ninh Bảo, Định Quốc công, Tạ Cảnh Dực ba người.

Khương Ninh Bảo nhấp một ngụm trà trà thơm đi đầu mỡ, cười nhẹ nhàng nhìn thấy thanh lãnh tuấn mỹ nam chính, đột ngột mà hỏi: "Cảnh Dực, còn thích mẫu thân đưa cho người Lý mặc?"

Khương Ninh Bảo cảm thấy ở nam chính trước mặt tự xưng mẫu thân cảm giác đặc biệt thoải mái.

Ân, về sau có thể nhiều ở Tạ Cảnh Dực trước mặt chiêm chiêm tiện nghi.

Thuận tiện cách ứng một chút Tạ Nhị phu nhân.

Một bên tư thế ngồi thẳng Định Quốc công Tạ Hành đáy lòng khẽ động, đã nhận ra có cái gì không đúng, mặt mày sâu hơn mấy phần, xem ra tiểu tử có chuyện giấu diếm hử.

Tạ Cảnh Dực không nghĩ tới Khương Ninh Bảo lại đột nhiên nhắc lên Lý mặc, thần sắc có chút cứng đờ, cầm chén trà tay nắm thật chặt, hử ngược mắt nhìn về phía mặt giãn ra mỉm cười, ý cười lại không đạt đáy mắt Khương Ninh Bảo, trầm mặc gật đầu.

"Lý mặc là triều Đại Việt tứ đại danh mặc một trong, ta rất thích."

Tự xưng con trai. . . Tạ Cảnh Dực nói không nên lời, tự xưng danh tự, cảm giác cũng không tốt.

Đành phải tự xưng 'Ta' .

Nhưng Khương Ninh Bảo tự xưng 'Mẫu thân' lại có chút tự nhiên, giống như mình thật sự phi thường vui vẻ có một cái so với mình còn lớn tiện nghi con trai.

"Người thích là tốt rồi, đây chính là mẫu thân ngàn chọn vạn tuyển ra lễ gặp mặt." Khương Ninh Bảo cố ý tăng thêm 'Ngàn chọn vạn tuyển' bốn

chữ, nụ cười càng thêm xinh đẹp, giống như thu thủy liên hoa, đẹp đến nỗi người tim đập thành thịch.

"Làm phiền mẫu thân hao tâm tổn trí." Tạ Cảnh Dực tròn mắt, không lưu loát gạt ra một câu.

"Hắn là."

"Trừ sơ mười năm hai ngày bên ngoài, thời gian còn lại, người không dùng qua đến chủ viện thỉnh an."

Khương Ninh Bảo cười cười, nói ra thỉnh an sự tình, mặt mày lưu chuyển ở giữa, lộ ra một vòng vũ mị, trong nội tâm nàng kỳ thật không nguyện ý mỗi ngày nhìn thấy Tạ Cảnh Dực mặt, nhìn hắn còn không bằng nhìn Định Quốc công đâu.

Tạ Cảnh Dực nghe vậy, trong lòng ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra.

Cho trưởng bối thỉnh an là hiếu đạo.

Nhưng nghĩ đến mỗi ngày sáng sớm cho Khương Ninh Bảo thỉnh an, Tạ Cảnh Dực trong lòng chắc chắn sẽ có u cục.

Bây giờ Khương Ninh Bảo, chính hợp hắn ý.

Bên cạnh Tạ Hành nhìn thấy tiểu thê tử nụ cười, nghĩ đến đêm qua lửa nóng đêm động phòng hoa chúc, chỉ cảm thấy tim đập của mình phanh phanh trực nháy, có loại lập tức nháy ra lồng ngực cảm giác, thâm thúy đôi mắt hiện lên một vòng ánh lửa, tiếng nói có chút trầm thấp mấy phần.

"Ninh Bảo, cần phải trở về."

Khương Ninh Bảo nghiêng đầu nhìn thoáng qua Định Quốc công, cười kéo cánh tay của hắn: "Hừm, chúng ta trở về."

Định Quốc công nhìn con nuôi một chút, miễn cưỡng vài câu, liền cùng Khương Nịnh Bảo rời đi Vinh Hỉ đường.

Tạ Cảnh Dực nhìn qua hai người cùng nhau bóng lưng rời đi, nhớ tới Khương Nịnh Bảo đưa Lý mặc, nghĩ đến đã từng bội bạc vong ân phụ nghĩa mình, nghĩ tới những thứ này trời cùng Tần Vương đi được rất gần vị hôn thê, trong lòng bàn tay có chút nắm chặt.

Thư Thanh. . .

Tạ Cảnh Dực thanh lãnh khuôn mặt tuần tú bên trên chìm xuống.

Trở lại viện tử, Khương Nịnh Bảo liền lười biếng tựa ở Định Quốc công trên thân, cùng hắn nói Lý mặc sự tình, Định Quốc công sau khi nghe xong, đôi mắt hiện lên mỉm cười, khóe miệng không tự chủ vênh lên.

"Nghịch ngợm."

Khương Nịnh Bảo cười cười, hừ một tiếng: "Chỉ là Tiểu Tiểu cách ứng một chút hãn thôi."

Định Quốc công cúi đầu ở môi nàng rơi xuống một hôn, Ôn Nhu triền miên, nếu không phải cố kỵ hiện tại là ban ngày, Định Quốc công hận không thể đem người ép dưới thân thể hảo hảo yêu thương.

Mới nếm thử □□, tư vị mỹ diệu, đương nhiên sẽ ăn tủy biết vị.

Nhưng Định Quốc công là khắc chế người, tuyệt đối sẽ không ở thanh thiên bạch nhật làm ầu, chỉ là ban đêm liền không nói được rồi.

Dùng qua bữa tối về sau, sắc trời đã tối.

Nghỉ ngơi cả một ngày tân hôn tiểu phu thê, tinh lực dồi dào, muộn bên trên đương nhiên là làm vận động tiêu hao tinh lực, có trợ giúp giấc ngủ, lại hai thể lực của con người vô cùng tốt, tình hình chiến đấu kịch liệt,

thủ tại cửa ra vào Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nghe được trong phòng động tĩnh, mặt đỏ tới mang tai.

...

Ngọt ngọt ngào ngào thời gian, nhoáng một cái chính là ba ngày.

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công tâm hôn yển người, vào ban ngày, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công tại luyện võ tràng đối luyện, ban đêm, hai người trên giường làm kịch liệt vận động.

Tạ lão phu nhân nhìn ở trong mắt, lòng tràn đầy vui vẻ, con trai cùng nàng dâu như vậy ân ái, Ninh Bảo nhất định sẽ rất nhanh có mang thai, đến lúc đó nàng liền có thể ôm đến trắng trắng mập mập cháu trai. . .

Vừa nghĩ tới mấy tháng trước, nàng còn mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng, bây giờ lại đầy côi lòng hi vọng.

Qua chút thời gian, phật châu vô dụng không quan hệ, có Ninh Bảo trợ giúp ổn định sát khí, nhiều nhất giống như quá khứ, không cách nào thân cận con trai, nhưng có những ngày này làm bạn, cảm ơn lão phu nhân đã rất thỏa mãn.

Duy nhất khiến Tạ lão phu nhân không vui chính là, nhà mẹ đẻ của nàng Đại ca nghe nói A Hành sát khí biến mất hơn phân nửa, cô gái tâm thường có thể lấy cận thân về sau, liền đánh lên A Hành chủ ý, cố ý đem chính mình con vợ cả cháu gái cho A Hành làm bình thê.

Không nói đến A Hành cần nhờ Ninh Bảo sống sót, Ninh Bảo cũng là nàng vừa ý nhất nàng dâu, Tạ lão phu nhân bản thân cũng không có để con trai nạp thiếp ý tứ.

Nàng tin phật nhiều năm, nhất không đồng ý nạp thiếp, con dâu thân thể tốt, tổng sẽ sinh ra con cái, một khi nạp thiếp thất, tranh đấu cũng nhiều,

làm cho trong phủ chướng khí mù mịt, con cái cũng cho dễ chết yếu.

Cho nên Tà lão phu nhân nghe xong Đại ca phái người truyền tới, lập tức nổi giận, không chút do dự cự tuyệt đề nghị của Đại ca.

"Lão phu nhân, Quốc Công Gia tình huống truyền ra ngoài, mời ngài thiệp mời càng ngày càng nhiều." Hoàng ma ma cho lão phu nhân đỡ chén trà nhỏ, nghĩ tới đây hai ngày thu được thiệp mời, một mặt lo lắng nói.

Định Quốc công bản thân địa vị siêu nhiên, nghĩ muốn gả cho Định Quốc công nữ tử nhiều không kể xiết.

Dù chỉ là cái thiệp thất, nhưng tóm lại cùng Quốc Công phủ có quan hệ.

Tà lão phu nhân cười lạnh: "Không cần phải để ý đến, để bọn hãnh nhảy nhót, các loại A Hành trong tay phật châu không có tác dụng về sau, bọn hãnh đều sẽ biết khó mà lui."

"Nịnh Bảo ngày mai lại mặt, lại mặt lễ chuẩn bị xong chưa?"

Hoàng ma ma nghe vậy, trong lòng điểm này lo lắng không cánh mà bay, cười trả lời: "Đều chuẩn bị xong, lại mặt lễ đã theo phân phó của ngài tăng thêm một thành."

Tà lão phu nhân hài lòng gật đầu, từ khi uống thuốc rượu, khôi phục lúc còn trẻ thị lực, Tà lão phu nhân một lần nữa nhặt lên nữ công, khi nhàn hạ, cho chưa xuất thế cháu trai may xiêm y.

"Đem ta kim khâu khay đan lấy ra, hôm qua cái yếm nhỏ vẫn chưa hoàn thành."

Hoàng ma ma liền tranh thủ kim khâu khay đan lấy tới.

Tạ lão phu nhân thuần thục cầm lấy kim khâu cùng thêu một nửa gấm vóc, trên mặt hiển hiện một vòng nụ cười, trong tay may vá thành thạo mười phần lưu loát.

"Lão phu nhân, ngài nữ công thật tốt." Hoàng ma ma nhìn không chuyển mắt nhìn thấy gấm vóc bên trên thêu một đầu rất sống động Đại Bàn cá vàng, nhịn không được khen.

Tạ lão phu nhân nụ cười sâu hơn, trên mặt hiển hiện một vòng tự hào.

"Thân ở khuê các thời điểm, ta cái khác tài nghệ Bình Bình, duy chỉ có họa cùng nữ công xuất sắc nhất, nhất là nữ công, cũng không so trong cung tú nương kém."

"Nịnh Bảo nữ công không được, ta nhàn rồi vô sự, vừa vặn cho cháu trai làm mấy món y phục."

Hoàng ma ma liên tục gật đầu, cười nói: "Phu nhân biết sau nhất định sẽ thật cao hứng."

Lúc này, Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công cùng nhau đến đây, nhìn thấy Tạ lão phu nhân ở may vá thành thạo, Khương Nịnh Bảo trên mặt hiện lên một vòng kinh ngạc, nhịn không được hỏi.

"Mẫu thân, ngài ở thêu cái gì?"

Tạ lão phu nhân nhìn thấy con trai cùng nàng dâu tới, cao hứng hướng hai người cười cười: "Nhàn rồi cũng là nhàn rồi, ta liền nhặt lên nữ công, cho chưa xuất thế cháu trai làm đồ lót."

Nói xong, ánh mắt của nàng ở Khương Nịnh Bảo phần bụng lưu luyến một vòng.

Khương Ninh Bảo chú ý tới Tạ lão phu nhân ánh mắt, khuôn mặt đỏ lên.

Nàng không nghĩ tới mọi chuyện còn chưa ra gì, Tạ lão phu nhân vậy mà bắt đầu làm tiểu hài tử y phục.

"Mẫu thân, ngài đừng nóng vội, từ từ sẽ đến, đừng mệt muốn chết rồi thân thể." Định Quốc công thần sắc khẽ động, nhạt tiếng nói, lạnh lùng trong thanh âm lộ ra rõ ràng quan tâm.

Khương Ninh Bảo gật đầu phụ họa một câu.

Tạ lão phu nhân nghe con trai cùng con dâu quan tâm, trong lòng có chút hưởng thụ, cười nói: "Các người yên tâm, ta liền nhàn rồi lúc làm một lần kim khâu."

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công lúc này mới yên tâm.

Tạ lão phu nhân nói đến ngày mai lại mặt công việc, Khương Ninh Bảo nghĩ đến còn chưa rời đi cậu nhà hòa thuận Đại ca Khương Cẩn, trong lòng nhiều hơn mấy phần chờ mong.

Mùng bốn tháng năm, là Khương Ninh Bảo lại mặt thời gian.

Dùng qua đồ ăn sáng, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công hai người mang theo tay lên xe ngựa, đằng sau đi theo Định Quốc công Hắc Y thân vệ, còn có hai đại xe lại mặt lễ.

Tác giả có lời muốn nói: Mấy ngày trước đây ra xe nhỏ họa, bị đung vào cánh tay, vốn cho là không có việc gì, chà sát linh hoạt đầu, ai ngờ hai ngày này cánh tay dĩ nhiên sưng thành móng heo, ~(>_<)~

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Khương Lão Phu Nhân Nhú Mày, Trên Mặt Hiện Lên Một Tia Không Đối.

Sau nửa canh giờ, xe ngựa đến Trường Ninh Bá phủ.

Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công xuống xe ngựa, đập vào mi mắt là Đại ca cái kia trương gương mặt đẹp trai, Khương Nịnh Bảo lôi kéo Định Quốc công tay vui vẻ nghênh đón tiếp lấy.

"Ca, ta trở về."

Lại mặt một ngày này, Khương Nịnh Bảo cố ý mặc vào một kiện nền trắng Anh Hoa váy dài, thanh thuần bên trong mang theo một tia mới làm vợ người vũ mị , khiến cho người đời không ra ánh mắt.

Khương Căn nhìn thấy Nịnh Bảo mặt đỏ thắm trứng, hạnh phúc khuôn mặt tươi cười, liền biết Nịnh Bảo ba ngày này ở Định Quốc công phủ qua hài lòng Như Ý, trong lòng nổi lòng lo lắng rơi xuống, lộ ra một vòng nụ cười, cương chiều nói. @ vô hạn giỏi văn, đều ở Tấn Giang văn học thành

"Đều thành thân, còn như đứa bé con."

Nói xong, Khương Căn nhìn về phía một bên anh tuấn cao lớn Định Quốc công, lạnh nhạt tự nhiên kêu một tiếng: "Muội phu."

Định Quốc công Tạ Hành khẽ vuốt cằm: "Đại ca."

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Định Quốc công chừng chạc đàng hoàng, mặt không thay đổi hô so với hăn nhỏ mười tuổi Đại cữu ca Đại ca, hơi cảm thấy vui cảm giác, nhin không được thối phù một tiếng cười.

Định Quốc công Tạ Hành nghiêng đầu nhìn tiểu thê tử một chút.

Khương Ninh Bảo vội vàng thu hồi nụ cười, chỉ có từ nhỏ liền biết sơ lược Khương Ninh Bảo Khương Căn im lặng xem xét nàng một chút.

Cùng nhau trước tới đón tiếp Khương Ninh Bảo đại đường ca Khương Trác bọn người khuôn mặt tươi cười có chút cứng đờ, hăn không nghĩ tới Tứ Muội dĩ nhiên ngay trước mặt mọi người không nhìn hăn cái này đại đường ca.

Khương Trác nghĩ đến sớm ở trong đại đường chờ đợi phụ thân, mẫu thân cùng tổ mẫu bọn người, lại nhìn Tứ Muội chỉ lo cùng tam đệ nói chuyện, sợ hăn đem người dẫn tới Tây Viện, hít một hơi thật sâu, liền vội vàng tiến lên chen vào một câu: "Quốc Công Gia, Tứ Muội, cố gắng không tiện nói chuyện, tiên tiến trong phủ rồi nói sau."

Khương Trác nghĩ nghĩ, rốt cục vẫn là không dám gọi Định Quốc công Tứ Muội phụ.

Định Quốc công khẽ gật đầu, Khương Ninh Bảo nhàn nhạt liếc qua một mặt cung kính đại đường ca, kéo Định Quốc công cánh tay đi vào đại môn, đằng sau Hắc Y thân vệ mang lên lại mặt lễ trùng trùng điệp điệp tiến vào Trường Ninh Bá phủ.

Khương Trác ánh mắt thỉnh thoảng lướt qua Hắc Y thân vệ nhóm nâng từng cái rương đồng tử, âm thầm ở trong lòng cao hứng, Tứ Muội lại mặt lễ hăn là rất phong phú.

Nghĩ tới đây phần lại mặt lễ sẽ rơi xuống đại phòng, Khương Trác trên mặt không khỏi lộ ra vẻ hưng phấn thần sắc.

Một đoàn người đi đến nửa đường thời điểm, Khương Ninh Bảo đột nhiên dừng bước, cười nhẹ nhàng phân phó Hắc Y thân vệ nhóm: "Đem lại mặt lễ mang lên Tây Viện."

Khương Căn đối với muội muội cử động không có chút nào kinh ngạc.

Đại phòng cách làm sớm khiến huynh muội bọn họ buồn lòng.

Ninh Bảo chắc chắn sẽ không để bọn hăn lại chiếm tiện nghi.

Khương Trác khuôn mặt tươi cười cứng đờ: "Tứ Muội, cái này không hợp quy củ."

Khương Ninh Bảo ngẩng khuôn mặt nhỏ, như nước con người trực câu câu nhìn hướng Định Quốc công.

"Mang lên Tây Viện."

Định Quốc công Tạ Hành nhìn cũng chưa từng nhìn Khương Trác một chút, nhạt tiếng nói.

Khương Trác lần này liền khuôn mặt tươi cười đều chen không ra ngoài, kém chút không có cắn nát hai hàm răng trắng, cũng không dám khiêu chiến Định Quốc công uy nghiêm, chỉ có thể đẽ xuống đáy lòng không cam tâm.

Trong lòng lại thầm hận Khương Ninh Bảo cố ý để đại phòng mất mặt.

Khương Ninh Bảo giống như cười mà không phải cười nhìn thấy đại đường ca trên mặt biến hóa, đại phòng người một phần đồ cười đều không có ra, còn muốn nàng lại mặt lễ, đẹp hăn.

Nàng lại mặt lễ là cho nàng Đại ca.

Đến chính viện đại sảnh, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công đi vào phát hiện Khương lão phu nhân cùng Trường Ninh bá, Đại phu nhân Trương thị, đại sảnh tấu, nhị đường ca cùng Khương Minh Dao tất cả đều ở bên trong.

Chỉ là trên mặt của bọn hắn nụ cười đều mang theo một tia miễn cưỡng, hiển nhiên có hạ nhân đem lại mặt lễ đưa Tây Viện sự tình bẩm báo bọn hắn.

Định Quốc công lạnh lùng ánh mắt sắc bén, toàn thân khí thế bức người để mọi người ở đây không dám biểu lộ ra một tư một hào bất mãn.

Làm Trường Ninh Bá phủ cháu rể, Định Quốc công cũng không cho Trường Ninh Bá phủ những này mạn đãi qua Ninh Bảo người hành lễ.

Khương lão phu nhân mấy người cũng không dám có dị nghị.

Khương Ninh Bảo quy quy củ củ đi lễ.

Khương lão phu nhân nhìn thấy giơ tay nhắc chân ưu nhã động lòng người Tứ cháu gái, ánh mắt rơi vào cổ tay nàng bên trên con kia quen thuộc hồng ngọc vòng tay, ánh mắt lóe lên một cái, lộ ra một vòng nụ cười từ ái.

"Nghe nói Định Quốc công bây giờ cùng người bình thường không khác, hôm nay gặp mặt, lời đồn quả nhiên không giả." Nói, Khương lão phu nhân nhìn Định Quốc công một chút.

Không có sát khí quanh quẩn Định Quốc công anh tuấn cao lớn, khuôn mặt lạnh lùng uy nghiêm, quanh thân khí thế lẫm liệt sắc bén, vền vẹn đứng ở nơi đó, liền khiến người không dám nhìn thẳng.

Khương lão phu nhân chỉ có thể ở trong lòng cảm thán Tứ cháu gái vận mệnh tốt.

Khương Ninh Bảo mím môi cười một tiếng, ý cười không đạt đáy mắt: "Tổ mẫu tin tức thật linh thông."

Khương lão phu nhân nhấp một ngụm trà, nhìn về phía Tứ cháu gái ánh mắt hiện lên một vòng dị sắc: "Tin tức này đều truyền khắp toàn bộ kinh thành, ta lại há có thể không biết."

"Bây giờ khắp kinh thành người đều ở truyền Tứ nha đầu là người có phúc."

Lời đồn đại này vừa ra, Trường Ninh Bá phủ cô nương nước lên thì thuyền lên, liền sắp xuất giá Khương Minh Dao cũng đi theo được lợi.

Khương lão phu nhân đối với lần này có chút cao hứng.

Khương Ninh Bảo cười nhạt, quanh thân phát ra một cỗ xa cách khí tức: "Bất quá là trùng hợp thôi."

"Không phải trùng hợp, đều là người công lao."

Định Quốc công Tạ Hành ánh mắt sáng rực xem xét tiểu thê tử một chút, giọng điệu không được xía vào.

Khương lão phu nhân cười khan một tiếng, chỉ có thể phụ họa vài câu.

Khương Minh Dao ghen tị liếc nhìn Tứ tỷ cùng Tứ tỷ phu, cảm giác được hai người ăn ý hòa hợp tình cảm, đối với tương lai của mình cuộc sống hôn nhân nhiều hơn mấy phần chờ mong.

Trường thị giảo giảo trong tay khăn, toàn thân bốc lên hắc khí.

Có Quốc Công Gia câu nói này, chân chính ngồi vững Khương Ninh Bảo là người có phúc khí, về sau Khương Ninh Bảo ở Định Quốc công phủ địa vị sẽ chỉ càng thêm củng cố, không thể lay động.

Nhị phòng người càng là sáng chói, Trương thị trong lòng càng là ghen ghét.

Dựa vào cái gì Dương thị con cái liền xuất sắc như vậy.

Nhưng nghĩ đến nàng chuẩn bị chuẩn bị ở sau, Trương thị trong lòng cười lạnh, gả cho Quốc Công Gia lại như thế nào, một cái sẽ không hạ trứng phu nhân, về sau có là nếm mùi đau khổ.

Đến lúc đó cái gì phúc khí lời đồn, chính là một trận trò cười. @ vô hạn giới văn, đều ở Tấn Giang văn học thành

Khương Căn nhếch miệng lên một đạo Tiểu Tiểu độ cong, có Định Quốc công ở, hẳn cũng có thể ở Thanh Sơn thư viện an an tâm tâm chuẩn bị kiểm tra.

Sau đó nói chuyện phiếm luôn luôn gặp ghềnh, chỉ vì Định Quốc công luôn luôn nửa đường kết thúc chủ đề.

Khương Nịnh Bảo nhìn ở trong mắt, cười ở trong lòng.

Thẳng đến trưa đến, Trường Ninh bá bọn người ngậm ngậm nhẹ nhàng thở ra, không kịp chờ đợi để cho người ta mang thức ăn lên, các loại dùng qua ăn trưa, liền có thể đem Định Quốc công này tôn Đại Phật đưa tiễn.

Trải qua một phen trò chuyện, bọn hắn đã sáng tỏ Định Quốc công thái độ.

Xem ra là không chiếm được một tia chỗ tốt rồi.

Chớ nói chi là sớm đã thương lượng xong kế hoạch, hết thấy chết từ trong trứng nước.

Trường Ninh bá bọn người phi thường bất mãn.

Giữa trưa dùng bữa thời điểm, nam nhân cùng nữ quyến tách ra.

Thân phận của Khương Ninh Bảo là Quốc Công phu nhân, ngồi ở Khương lão phu nhân bên trái vị trí, bên phải là Đại phu nhân Trương thị, cùng Khương Ninh Bảo mặt đối mặt, hướng xuống mới là Khương Minh Dao cùng đại sảnh tấu.

Các loại thức ăn dâng đủ về sau, Khương Ninh Bảo xem xét mắt bày ra ở trước mặt nàng mấy đạo thức ăn, mi tâm nhăn một chút, nàng dĩ nhiên nghĩ thấy một cỗ cực kì nhạt quen thuộc mùi, đáy mắt đột nhiên hiện lên một tia băng lãnh.

Nàng hí híp mắt, ngẩng đầu nhìn một chút cái bàn đối diện Trương thị, phát hiện Trương thị khi nhìn đến trước mặt nàng thức ăn về sau, đáy mắt hiện lên một vòng ẩn ẩn hưng phấn cùng ác ý.

Khương Ninh Bảo trong lòng phát lạnh, xem ra cái này mấy món ăn là Trương thị thủ bút.

Dạy bảo Khương Ninh Bảo hai vị ma ma từng cùng nàng nói quá hậu viện bên trong khó lòng phòng bị tính toán cùng ám hại, nhất là đối với cỗ đại hậu trạch nữ tử tới nói, một khi không cách nào sinh dục, tuổi già sẽ phá hủy.

Cho nên hai vị ma ma ở phương diện này dạy bảo cũng là hạ cực lớn công phu.

Trách không được trước đó Trương thị một mực không có làm sao nói, nguyên lai là ở chỗ này chờ nàng.

Thật không biết Trương thị từ nơi nào làm ra bí phương, nếu không phải hai vị ma ma cùng nàng nói qua loại này lợi dụng đồ ăn để cho người ta tuyệt dục bí phương, còn từng đến phòng bếp làm được làm cho nàng cảm thụ một phen, nàng thật nhìn không ra Trương thị ám hại.

Dạng này bí phương cực kì hiếm thấy bí ẩn, hai vị ma ma cũng là trong lúc vô tình biết được, hẳn là có người muốn mượn Trương thị tay tuyệt nàng sinh dục khả năng.

Người sau lưng tâm tư ác độc vô cùng.

Khương Ninh Bảo cái thứ nhất hoài nghi người tuyển chính là Dương Thư Thanh, nhưng nghĩ lại, trừ Dương Thư Thanh, còn có cái khác ẩn núp trong bóng tối đối với Quốc Công Gia nhìn chăm chăm người, xem ra Quốc Công Gia sát khí biến mất hơn phân nửa thật đúng là có lợi có hại.

Dễ dàng nhận người nhớ thương.

Cái này kẻ sau màn phi thường biết chọn thời gian, nàng lại mặt thời điểm, đúng là ra tay cơ hội tốt nhất, nhất là Trường Ninh Bá phủ dạng này xuống dốc huân quý gia tộc, dễ dàng lợi dụng sơ hở.

Đáng tiếc lần này tính toán nhất định thất bại.

Sớm tại hai vị ma ma nói cho nàng cái này bí phương về sau, Khương Ninh Bảo liền cố ý chế tạo một loại rượu thuốc, chuyên môn dùng để trị liệu nữ tử tuyệt dục, chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy liền sẽ dùng bên trên.

"Tứ cô nương, ngài nếm thử cái này mấy món ăn, là trong phủ mới tới đầu bếp tay nghề, nghe nói vị này đầu bếp làm ra thức ăn phi thường món ăn ngon." Một cái thanh tú động lòng người tỳ nữ cung kính cho Khương Ninh Bảo gắp thức ăn, kẹp đồ ăn vừa lúc là phía trước cái này mấy đạo.

"Có đúng không, ta nếm thử nhìn."

Khương Ninh Bảo đôi mi thanh tú chau lên, bất động thanh sắc ăn vài miếng, xác thực món ăn ngon tuyệt luân, tăng thêm loại kia có thể gia tăng

thức ăn món ăn ngon đóa hoa bột phấn, quả nhiên ăn ngon làm người liền đầu lưỡi đều muốn nuốt vào.

"Cực phẩm món ăn ngon."

Khương Nịnh Bảo chân tình khen một câu , nhưng đáng tiếc người bình thường vô phúc tiêu thụ.

Trương thị khi nhìn đến Khương Nịnh Bảo ăn cái này mấy món ăn về sau, đáy mắt xẹt qua một vòng hưng phấn.

Thành công.

"Tổ mẫu, Đại bá nương, đại sảnh tẩu, Ngũ muội, cái này mấy món ăn là ta nếm qua vị ngon nhất thức ăn, so ngự thiện còn tốt ăn, trong phủ mới tới đầu bếp tay nghề thật tốt, các người cũng nếm thử nhìn." Khương Nịnh Bảo ngược mắt hướng đối diện Trương thị lộ ra một vòng nụ cười, mạng một cái tỳ nữ cầm bốn cái chén nhỏ tới trang đồ ăn quá khứ.

Không biết trừ Trương thị, Khương lão phu nhân phải chăng cảm kích, Khương Nịnh Bảo quyết định thăm dò một chút.

"Không cần, bất quá mấy đạo bình thường thức ăn, Tứ nha đầu, người thích liền ăn nhiều một chút." Trương thị không kịp chờ đợi đánh gãy Khương Nịnh Bảo, đáy mắt xẹt qua một vẻ khẩn trương.

Khương lão phu nhân nhíu nhíu mày, thần sắc ngược lại là kỳ quái, trong phủ là có một cái hôm qua vừa mướn vào đầu bếp, nhưng Khương lão phu nhân chưa từng ăn qua hẳn làm đồ ăn, nhin không được hoài nghi mà hỏi.

"Tứ nha đầu, người nói trước mặt người đồ ăn so ngự thiện còn tốt ăn?"

"Đúng vậy a, tổ mẫu có thể ném thữ nhìn." Khương Nịnh Bảo mỉm cười nói, trong lòng đã loại bỏ Khương lão phu nhân cảm kích khả năng.

Khương lão phu nhân bị khơi gợi lên lòng hiếu kỳ, sai người xếp vào một chén nhỏ quá khứ, thức ăn này hương khí cũng không nồng đậm, nhưng ăn một miếng, Khương lão phu nhân lập tức trừng to mắt, trong mắt tràn đầy kinh diễm, lập tức đem chén nhỏ thức ăn ăn sạch.

"Xác thực món ăn ngon tuyệt luân, các người cũng ném thữ nhìn, không nghĩ tới mới tới đầu bếp còn có bực này tốt trù nghệ."

Khương Nịnh Bảo cười.

Lần này nhìn Trương thị làm sao bây giờ.

Lão bá gia sớm đã qua đời, Khương lão phu nhân cũng đã đã có tuổi, thức ăn này đối nàng không có có bất kỳ tác dụng gì.

Nếu như Trương thị không có cách nào, Khương Nịnh Bảo cũng sẽ không thật sự để Khương Minh Dao cùng đại sảnh tấu ăn cái này mấy món ăn, nàng còn không có như vậy phát rõ, bất quá là hù một chút Đại bá nương Trương thị thôi.

Trương thị nghe xong thốt nhiên biến sắc, khăn trương mồ hôi lạnh ứa ra, thức ăn này không thể ăn, mỹ vị đến đâu cũng không thể ăn, nàng không thể hổ Dao Nhi cùng mang thai đại nhi tức.

"Mẫu thân, đầu bếp đã ở chúng ta trong phủ, Dao Nhi các nàng lúc nào ăn đều có thể, hôm nay là Tứ nha đầu lại mặt thời gian, đã kia mấy món ăn mỹ vị như vậy, phân lượng lại không nhiều, không bằng liền cho Tứ nha đầu một người hưởng dụng."

Trương thị kiên trì sau khi nói xong, trong lòng cũng đã quyết định các loại Định Quốc công cùng Tứ nha đầu sau khi rời đi, xử lý vị kia đầu bếp,

miễn cho đến lúc đó lộ hãm.

Khương lão phu nhân nhíu mày, trên mặt hiện lên một tia không đổi.

Này Trương Thị đến cùng là chuyện gì xảy ra, mỹ vị như vậy thức ăn, nàng còn là lần đầu tiên ăn vào, sao có thể để Tứ nha đầu một thân một mình hưởng dụng.

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Bột Phấn Vô Tử Hoa

Khương Nịnh Bảo bình tĩnh nhìn xem Đại bá nương giả bộ trấn định biểu diễn, quay đầu liếc qua sắc mặt đen nặng lão phu nhân, khóe miệng không tự chủ nổi lên một vòng ý cười.

Đại bá nương cái này là muốn cho nàng ăn một mình, lại bởi vì nhất thời khẩn trương dĩ nhiên đem lão phu nhân bỏ qua một bên.

Bản thân cái này liền không thích hợp.

Đáng tiếc Khương lão phu nhân tựa hồ không có phát giác.

Khương Nịnh Bảo rủ xuống mí mắt, lần này, Trương thị đã chạm tới nàng ranh giới cuối cùng, nàng cũng không tính bỏ qua Đại bá nương Trương thị, đường đường Quốc Công phu nhân, không cần nén giận, trước kia Trương thị chỉ là tiểu đả tiểu nháo, cũng không chân chính xúc phạm tới nàng, hiện tại không giống, Trương thị đã chết mất lương tâm.

Ai sẽ ở nhà mình cháu gái lại mặt thời điểm cho nàng ăn tuyệt dục đồ ăn, Trương thị tâm đã đen.

Nếu như không có hai vị ma ma dạy bảo, Khương Nịnh Bảo mắc lừa đều không tự biết.

"Đại bá nương, hảo ý của ngài cháu gái tâm lĩnh, nhưng cháu gái cũng không phải là một cái người ăn một mình, Tiểu Đào, đem cái này mấy món

ăn phân năm phần, để mọi người cũng nếm thử tươi."

Khương Ninh Bảo nhẹ phẩy một chút bên tai sợi tóc, cười nhẹ nhàng nhìn thấy Đại bá nương Trương thị, ôn nhu thì thầm mở miệng, nụ cười xinh đẹp, phảng phất thanh thủy liên hoa, thanh thuần kiều diễm.

Tiểu Đào liền là vừa vặn cho nàng gấp thức ăn tỳ nữ danh tự.

Khương Ninh Bảo nụ cười nhìn ở trong mắt Trương thị, khác nào lấy mạng ác quỷ, để trong nội tâm nàng đột nhiên dâng lên thấy lạnh cả người, không, tuyệt đối không thể để Dao Nhi cùng con dâu ăn cái này mấy món ăn.

Khương lão phu nhân lại cực kì hài lòng Tứ cháu gái cách làm, không chút do dự làm Thần trợ công.

"Tứ nha đầu nói rất đúng, chia năm phần vừa vặn."

Khương Ninh Bảo nụ cười càng xinh đẹp hơn động lòng người.

Tiểu Đào lại chậm chạp không động.

Khương Ninh Bảo quay đầu nhìn Tiểu Đào cái này tỳ nữ một chút, lại phát hiện miệng nàng môi ản ản phát run, mặt mày lạnh lẽo, xem ra cái này Tiểu Đào cũng là người biết chuyện a.

"Tiểu Đào!"

Khương Ninh Bảo lần nữa kêu một tiếng, nụ cười trên mặt phai nhạt chút, nhưng trong thanh âm lãnh ý lại khiến Tiểu Đào run lập cập, nàng trộm nhìn lên phu nhân một chút, đã thấy phu nhân cho nàng sử cái bí ản thủ thế.

Tiểu Đào xem hiểu Đại phu nhân ý tứ, tay run nhè nhẹ, trên mặt gạt ra một vòng cứng ngắc nụ cười, nhắm mắt nói.

"Tứ cô nương, nô tỳ cái này phân đồ ăn."

Khương Nịnh Bảo hơi híp mắt lại, không có bỏ qua hai tầm mắt của người, Đại bá nương nhìn như bình thường động tác tựa như là đảo lại, hơi suy nghĩ, lập tức sáng tỏ Trương thị muốn hủy cái này mấy món ăn, trong lòng cười lạnh một tiếng, nàng làm sao có thể làm cho nàng toại nguyện.

Cái này mấy món ăn là nàng thu thập Trương thị căn bản.

"Tiểu Đào, người tay này có thể tuyệt đối đừng run, vạn nhất hủy hoại cái này mấy món ăn, tổ mẫu sẽ tức giận." Khương Nịnh Bảo giống như cười mà không phải cười xem xét Tiểu Đào đồng dạng, trong giọng nói ẩn hàm cảnh cáo.

Khương lão phu nhân nghe được Tứ cháu gái lời này, ẩn ẩn cảm thấy có chút không đúng, nhưng là lại không thể nói được đến, nàng nhú nhú mày, nhìn thoáng qua cho nàng chia thức ăn tâm phúc tỳ nữ Hồng Hạnh, hơi động lòng, phân phó nói.

"Tiểu Đào, người lui ra, Hồng Hạnh, người đi đem kia mấy món ăn phân một chút."

Cái này vừa nói, Trương thị thân thể mấy không thể xem xét lung lay một chút, đầu óc oanh một chút nổ tung, lưng mồ hôi lạnh ứa ra, ướt đầm phía sau lưng y phục.

Khương Nịnh Bảo cười nhẹ nhàng nhìn về phía Đại bá nương Trương thị, không có bỏ qua nàng một nháy mắt phản ứng.

Đại bá nương, không biết kế tiếp người sẽ như thế nào làm?

"Vâng, lão phu nhân."

Hồng Hạnh cung kính lên tiếng, Tiểu Bộ đi đến Khương Ninh Bảo bên người, động tác thuần thục đem mấy món ăn chia năm phần.

Lão phu nhân một phát lời nói, Tiểu Đào ngằm ngằm nhẹ nhàng thở ra, vội vàng cúi thấp đầu lui xuống, không có ai biết được nàng vừa mới có bao nhiêu khẩn trương, ở cái này liên quan đầu lật ngược thức ăn, lão phu nhân trách phạt xuống tới, nửa cái mạng cũng không có.

Bây giờ có người tiếp nhận, Tiểu Đào trong lòng cao hứng cũng không kịp.

Kỳ thật trong nội tâm nàng mười phần không muốn làm việc này, ai kêu nàng hôm qua trong lúc vô tình phát hiện phu nhân và tâm phúc của nàng Dương ma ma muốn ở Tứ cô nương lại mặt lúc ám hại Tứ cô nương một chuyện, còn bị tại chỗ bắt được, bây giờ người nhà tính mệnh đều chưởng khống ở trong tay phu nhân, chỉ cần nàng nghe lời, người nhà liền tính mệnh không lo.

Thế là Tiểu Đào chỉ có thể làm lên đồng lõa.

Trương thị nhìn không được trừng mắt liếc Tiểu Đào, cái này Tiểu Đào thật sự là thành sự không đủ bại sự có thừa, liền một chút chuyện nhỏ đều làm không xong, nàng hiện đang khẩn trương tâm đều muốn nhảy ra ngoài, vội vàng bưng lên một ly trà nhấp một miếng, không dám để cho người phát hiện nàng không thích hợp, một khi bị phát hiện, chờ đợi kết quả của nàng. . .

Trương thị không dám tưởng tượng.

Thân phận của Khương Ninh Bảo xưa đâu bằng nay, Định Quốc công còn ở bên ngoài ở giữa dùng cơm trưa.

Nàng không thể mạo hiểm, càng không thể hành động thiếu suy nghĩ, bại lộ mình, nàng còn có hai đứa con trai, nàng là Bá phủ Đại phu nhân,

Khương Ninh Bảo cái này Quốc Công phu nhân Đại bá nương. . . Nàng còn có phong quang tương lai.

@ vô hạn giỏi văn, đều ở Tấn Giang văn học thành

Đại bá nương Trương thị quyết định chắc chắn, chỉ là không thể sinh mà thôi.

Dao Nhi nhất định sẽ lý giải nàng.

Thời khắc mấu chốt, Trương thị rốt cục vẫn là lựa chọn ích lợi của mình. @ vô hạn giỏi văn, đều ở Tấn Giang văn học thành

Một bên Khương Minh Dao chính yên lặng ngồi trên ghế, còn không biết mình đã thành mẹ ruột con rơi, nếu như Khương Ninh Bảo tương kế tựu kế, nàng nửa đời sau sẽ phá hủy.

Đại sảnh tấu là cái tâm tư cẩn thận, nàng không nói tiếng nào ngồi ở chỗ đó, trong lòng hiện ra một cái không thể tưởng tượng nổi suy nghĩ, hẳn là Tứ Muội ném qua kia mấy món ăn có vấn đề?

Thế nhưng là Khương lão phu nhân cũng ăn.

Đây là giải thích cái này mấy món ăn không có độc, nhưng lại có tác dụng khác, liên tưởng đến Đại phu nhân vừa mới nói lời, đại sảnh tấu tâm lắng một cái, cái này mấy món ăn tác dụng vô cùng sống động.

Hẳn là sẽ tuyệt nữ tử sinh dục. . . Nhưng là vừa vặn Tứ Muội lại nuốt vào. . .

Sự tình nghiêm trọng.

Nghĩ như vậy, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Khương Ninh Bảo, Khương Ninh Bảo hướng nàng lộ ra một vòng giống như cười mà

không phải cười nụ cười, đại sảnh tấu ánh mắt run lên, tâm đột nhiên chìm xuống dưới.

Nàng vuốt ve một chút vẫn như cũ bằng phẳng phần bụng, nàng không biết cái này mấy món ăn có thể hay không cho đứa bé trong bụng của nàng tạo thành tổn thương, nhưng nàng tuyệt đối sẽ không ăn cái này mấy món ăn.

Trên đời không có may mắn sự tình.

Đại sảnh tấu không biết chính mình suy đoán có chính xác không, nhưng nàng không nguyện ý cược.

Thế nhưng là Tứ Muội biết rõ có vấn đề, vì sao còn muốn ăn đi, chẳng lẽ nàng có biện pháp. . . Đại sảnh tấu càng nghĩ càng thấy đến cái này Tứ Muội không đơn giản.

Khương Nịnh Bảo có chút nhú mày, đại sảnh tấu quả nhiên là người thông minh, cái thứ nhất nhìn ra không thích hợp, phối đại đường ca đáng tiếc, một đóa hoa nhài cắm bãi cứt trâu.

Lúc này lại nhìn Trương thị, lại phát hiện nàng đã bình tĩnh lại, giống như cái gì cũng không biết.

Khương Nịnh Bảo có chút nhú mày.

Một lát sau, Hồng Hạnh đem thức ăn chia năm phần.

Khương lão phu nhân một phần, còn lại bốn phần đều cho trên bàn cơm bốn người khác, Đại bá nương Trương thị hít sâu một hơi, mặt không đổi sắc ăn một miếng, nàng bây giờ có hai con trai hai con gái, còn sắp ôm cháu trai, không cách nào tái sinh dục đã không ảnh hưởng được nàng.

"Mẫu thân nói rất đúng, cái này mấy món ăn xác thực món ăn ngon tuyệt luân." Trương thị khen không dứt miệng.

Khương Ninh Bảo nhú mày, nàng tựa hồ đánh giá thấp Trương thị ngoan độc, quả nhiên làm người không vì mình, thiên tru địa diệt.

Đại bá nương Trương thị cách làm làm người sợ run.

Đại sảnh tấu không hề động, nàng vuốt ve bụng của mình, đỏ hồng mặt, ngượng ngùng nói: "Ta mang thai, cái này mấy món ăn bên trong có không thích hợp phụ nữ mang thai ăn hương liệu, ta liền mượn hoa hiến phật, đem thuộc về ta phần này món ăn ngon món ngon cho tổ mẫu ăn."

Khương lão phu nhân nghe vậy nhìn thoáng qua thức ăn, quả nhiên phát hiện mấy thứ không thích hợp phụ nữ mang thai hương liệu.

"Hong Hạnh, đưa nàng kia phần bưng đến đây đi."

Cái này vừa nói, Trương thị bỗng nhiên nhẹ nhàng thở ra.

Nàng nhìn thoáng qua nữ nhi, hi vọng nữ nhi có thể tìm ra không ăn lấy có.

Nhưng Khương Minh Dao nhưng không có.

Nàng chính kẹp lên đồ ăn chuẩn bị ăn, Trương thị tâm đột nhiên nâng lên cổ họng, lại không cách nào ngăn cản, trong lòng hận chết Khương Ninh Bảo, thức ăn món ăn ngon, mình ăn một mình là tốt rồi, sao phải nói ra.

Khương Ninh Bảo trong lòng hít một tiếng, mềm lòng lên tiếng ngăn cản: "Ngũ muội, cái này mấy món ăn không thích hợp người ăn."

Khương lão phu nhân khẽ nhú mày.

Khương Minh Dao tay dừng lại, mấp máy môi, thanh lãnh cho bên trên hiện lên một tia nghi hoặc.

"Vì sao không thích hợp ta ăn?"

Khương Nịnh Bảo khước miệng nổi lên một vòng châm chọc nụ cười, ánh mắt rơi xuống Trương thị trên thân: "Ngũ muội, cái này liền muốn hỏi Đại bá mẹ, Đại bá nương, ngài thật sự là một cái lòng dạ ác độc mẫu thân, vì ích lợi của mình, ngay cả mình thân nữ đều có thể bỏ qua."

Trương thị tâm lắc một cái, Khương Nịnh Bảo đây là ý gì, chẳng lẽ nàng sớm biết thức ăn có vấn đề, thế nhưng là nàng không phải cũng ăn sao, tặng thêm Vô Tử hoa thức ăn, chỉ muốn ăn đi, đời này đều không thể có được con cái.

Nghĩ như vậy, Trương thị bình tĩnh, chỉ cần nàng thủ khẩu như bình, không lọt sơ hở, Khương Nịnh Bảo năng lực nàng như thế nào, nàng không đối trờng Khương Nịnh Bảo một chút, thanh âm nghiêm khắc nói.

"Tứ nha đầu, lời này của người có ý tứ gì?"

Khương lão phu nhân rốt cục đã nhận ra không thích hợp.

Khương Nịnh Bảo cười nhạt một tiếng, nhìn một cái mặt cái này một bát đồ ăn, đáy mắt hoàn toàn lạnh lẽo: "Đại bá nương, người đợi chút nữa liền hiểu, Hồng Hạnh, người đi gọi Quốc Công Gia đến đây đi, hôm nay việc này không cách nào lành."

Không cách nào lành. . .

Trương thị trong lòng giật mình, lưng từng đợt phát lạnh, phảng phất muốn đại họa lâm đầu, bên người nàng Dương ma ma cũng không có tốt hơn chỗ nào.

Hai chủ tớ người đều trong bóng tối hoảng loạn suy đoán, có phải là bại lộ.

Khương lão phu nhân ánh mắt ở Khương Ninh Bảo cùng Trương thị hai người trên mặt lưu luyến một vòng, sầm mặt lại, mãnh đem đôi đũa trong tay đặt tại trên bàn cơm: "Tứ nha đầu, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Khương Ninh Bảo cười nhạt một tiếng: "Tổ mẫu đợi chút nữa liền biết."

Trong chốc lát, Định Quốc công đến đây, Khương Căn người đại ca này đương nhiên muốn tới xem một chút đến cùng là chuyện gì xảy ra, Trường Ninh Bá Hòa hai vị con trai trưởng cũng cùng đi qua.

"Ninh Bảo, đã xảy ra chuyện gì?" Định Quốc công lạnh bình tĩnh một trương góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuần tú, hai đầu lông mày lộ ra cháy bỏng, sải bước đi đến Khương Ninh Bảo bên người, con mắt chăm chú ở bên người nàng quét một vòng, không có phát hiện vấn đề, liền mở miệng hỏi.

Định Quốc công biết, như không tất yếu, Ninh Bảo tuyệt đối sẽ không như vậy trận địa sẵn sàng.

Định Quốc công vừa nói, trong lúc nhất thời, mọi người đều đem ánh mắt đặt ở Khương Ninh Bảo cùng Trương thị trên thân.

Khương Ninh Bảo nụ cười trầm xuống, duỗi ra thon thon tay ngọc chỉ lên trước mặt mấy cái trống rỗng đĩa cùng mình chén nhỏ cùng, vân đạm phong khinh nói ra: "Quốc Công Gia, trước mặt ta cái này mấy món ăn tăng thêm bột phấn vô tử hoa."

"Cái gì?"

Mọi người ở đây quá sợ hãi, Vô Tử hoa nghe xong liền là không phải vật gì tốt, không con. . . Không con, rõ ràng chính là để cho người ta tuyệt dục ý tứ.

Trường Ninh bá sắc mặt tái xanh, Khương Nịnh Bảo hai vị đường ca đã chấn kinh nói không nên lời đến, bọn hắn không nghĩ tới còn có Vô Tử hoa loại vật này.

Khương Minh Dao sắc mặt xoát hoàn toàn trắng bệch, đôi đũa trong tay đột nhiên rơi xuống đất, nàng không dám tin nhìn hướng mẹ của mình, bờ môi giật giật, nàng thật sự rất muốn hỏi mẫu thân đến cùng phải hay không nàng làm.

"Vô Tử hoa, tên như ý nghĩa, bất luận nam nữ, chỉ cần ăn Vô Tử hoa đều sẽ không có cách nào sinh dục, cũng sẽ không đối với thân thể tạo thành cái khác tổn thương, nhưng loại này hoa có một cái ưu điểm, chính là nó có thể để cho phổ phổ thông thông thức ăn trở nên mười phần món ăn ngon."

Khương Nịnh Bảo bình tĩnh giải thích một câu.

Lần này Khương lão phu nhân đều hù dọa, nàng vừa mới còn ăn hai bát, bất quá nghĩ đến Vô Tử hoa trừ làm cho không người nào có thể sinh dục, cũng sẽ không tạo thành tổn thương, nổi lòng lo lắng để xuống.

Sắc mặt âm trầm như nước.

"Đại bá nương, ta nói có đúng không, ngài vừa mới cũng đã có nói để một mình ta một mình hưởng dụng cái này mấy đạo món ăn ngon món ngon đâu." Khương Nịnh Bảo ánh mắt không hề chớp mắt nhìn chăm chăm Trương thị, bờ môi nổi lên một tia cười lạnh.

Trương thị tâm xiết chặt, sợ hãi dưới đáy lòng lan tràn, nàng không nghĩ tới Khương Nịnh Bảo thật sự sẽ nhận ra Vô Tử hoa, rõ ràng đối

phương nói qua, Vô Tử hoa phi thường hiếm thấy, Khương Ninh Bảo khẳng định nhận không ra.

Nhưng bây giờ. . . Khẳng định là Tạ lão phu nhân mời đến hai vị ma ma cùng Khương Ninh Bảo nói qua.

Trương thị trong lòng thầm hận xấu nàng chuyện tốt hai vị ma ma, trên mặt lại tràn đầy khiếp sợ phần nộ.

"Tứ nha đầu, đây chỉ là người lời nói của một bên, ai biết thức ăn bên trong đến cùng có hay không thả Vô Tử hoa bột phấn, nếu quả như thật thả, ta vừa mới cũng ăn một phần, cũng coi là người bị hại."

Trương thị hiện tại phi thường may mắn mình ăn kia phần thức ăn đồ ăn.

Lúc này, Khương Căn đột nhiên phát hiện Ninh Bảo trước mặt một cái chén không bên trên còn lưu lại một chút thức ăn, phát hiện lưu lại thức ăn ở một cái khác bát bên trên thức ăn cũng có, trong lòng lộ bộ một chút, bỗng nhiên bắt lấy Khương Ninh Bảo tay trái thủ đoạn, vội vàng hỏi: "Ninh Bảo, người ăn không có?"

Khương Ninh Bảo mỉm cười, dùng một cái tay khác vỗ xuống Đại ca cánh tay, nụ cười ấm áp cùng húc: "Đại ca, người yên tâm, ta không có việc gì."

Lời này cũng là nói cho bên người Định Quốc công nghe.

Nhưng Định Quốc công Tạ Hành vừa nghe đến Khương Căn truy vấn, quanh thân đột nhiên bộc phát ra dọa người ngang ngược khí tức, anh tuần lạnh lẽo cứng rắn ngũ quan làm người sợ hãi, giọng điệu băng lãnh như vào đông đông lạnh tận xương tủy Hàn Sương.

"Tạ Thất, phái người đến trong cung mời thái y đến một chuyến." @
vô hạn giới văn, đều ở Tấn Giang văn học thành

Mọi người ở đây bị cỗ này lạnh lẽo ngang ngược khí thế ép không thở
nổi, dồn dập lộ ra vẻ hoảng sợ.

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 52: "Quốc Công Gia, Tứ Cô Nương, Nô Tỳ Biết Hung Phạm Là Ai."

Khương Nịnh Bảo lo lắng bất an ngồi trên ghế, nàng không có xem nhẹ Định Quốc công đáy mắt chợt lóe lên vẻ đau xót, càng không nghĩ đến Quốc Công Gia sẽ như vậy tức giận.

Vô Tử hoa kỳ thật không hề giống nàng nói như vậy khó giải.

Vạn vật đều là tương sinh tương khắc. @ vô hạn giới văn, đều ở Tấn Giang văn học thành

Cái gọi là khó giải chỉ là biết được người cực ít hoặc là không có tìm được khắc chế Vô Tử hoa thực vật thôi.

Dạy bảo nàng hai vị ma ma bên trong Cao má má từng vụng trộm cùng Khương Nịnh Bảo nói qua nếu như lầm ăn thả Vô Tử hoa thức ăn, chỉ cần ở trong vòng hai ngày phục dụng một loại rượu thuốc, liền có thể tiêu trừ Vô Tử hoa hiệu quả.

Loại thuốc này rượu đơn thuốc Cao má má vụng trộm cho nàng.

Vô Tử hoa hiếm lạ trân quý, nhưng tiêu trừ Vô Tử hoa hiệu quả rượu thuốc đơn thuốc dược liệu cần thiết đều là bình thường dược liệu.

Khương Nịnh Bảo còn cố ý tự mình chế tạo loại thuốc này rượu, có thần kỳ của nàng cất rượu kỹ nghệ gia trì, thuốc này rượu hiệu quả sẽ chỉ

càng lộ vẻ, cho nên Khương Ninh Bảo mới dám bí quá hoá liều.

Trọng yếu nhất chính là, có Cao má má cho cái này rượu thuốc đơn thuốc, thần kỳ của nàng cất rượu kỹ nghệ sẽ không bại lộ.

Các loại Tạ Thất sau khi rời đi, lần này lại mặt mang tới Hắc Y thân vệ nhóm toàn đều tới đại sảnh, cùng nhau canh giữ ở Định Quốc công cùng Khương Ninh Bảo bên người, toàn bộ đại sảnh tràn ngập một bầu không khí tang tóc.

Có vấn đề thức ăn đều bị cất đặt ở mặt khác một cái bàn trống bên trên, chờ đợi thái y đến.

Trường Ninh bá Khương Đông Minh muốn nói chuyện, nhưng Định Quốc công lạnh lẽo quét qua, lập tức câm như hến.

Hết thầy các loại thái y tới, kiểm tra qua thức ăn lại nói.

Khương lão phu nhân mặt âm trầm ngồi trên ghế, ở Định Quốc công trước mặt, nàng không dám cậy già lên mặt, một khi chứng thực thức ăn bên trong Vô Tử hoa, bọn hãn Trường Ninh Bá phủ liền xong rồi, hiện tại nàng chỉ có thể ở trong lòng cầu nguyện phụ trách thu xếp đồ ăn Trương thị không có động thủ chân.

Nếu như Trương thị thật sự bị tra ra làm bực này ác độc sự tình, cũng đừng trách nàng tâm ngoan thủ lạt.

Khương lão phu nhân đáy mắt hiện lên một vòng lãnh quang.

Lúc này Đại phu nhân Trương thị bị một đám Hắc Y thân vệ nhìn chăm chăm, trong lòng nổi lên một vòng sợ hãi cùng sợ hãi, ngón tay không tự chủ bóp tiến trong lòng bàn tay, trên trán dần dần toát ra mồ hôi lạnh.

Trong đại đường bầu không khí mùi phần kiềm chế.

Khương Nịnh Bảo hít một hơi thật sâu, hương nàng Đại ca Khương Căn cười cười, đột nhiên đứng người lên, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người dưới, kéo qua Định Quốc công tay đi ra đại sảnh.

Khương Căn trên khuôn mặt tuấn mỹ lướt qua một vòng lo lắng, bước chân muốn theo sau, nhưng đằng sau ngừng lại bước chân.

Trong đại đường đám người cùng nhau nhẹ nhàng thở ra.

Bên ngoài, dương quang xán lạn, chính viện hạ nhân khi nhìn đến Định Quốc công cùng Tứ cô nương sau khi ra ngoài, cung kính hành lễ rời đi.

Khương Nịnh Bảo buông ra tay của hắn, đang muốn mở miệng, Định Quốc công đột nhiên cầm thật chặt Khương Nịnh Bảo tay, lực đạo lớn đến cơ hồ muốn đem tay của nàng nắm đoạn: "Nịnh Bảo, người. . . Người có phải hay không ăn cái kia thức ăn?"

Khương Nịnh Bảo dùng một cái tay khác bao trùm bàn tay của hắn, giao ác cùng một chỗ, ngẩng khuôn mặt nhỏ, nhìn thấy Định Quốc công anh tuấn cho, gật đầu thừa nhận.

Gặp Định Quốc công đối sắc mặt, Khương Nịnh Bảo vội vàng giải thích: "Quốc Công Gia, Vô Tử hoa là có giải."

Định Quốc công ánh mắt ngưng lại: "Có giải?"

"Đúng vậy, kỳ thật Cao má má từng vụng trộm nói cho ta biết, nếu như lầm ăn thả Vô Tử hoa thức ăn, ở trong vòng hai ngày phục dụng một loại rượu thuốc, liền có thể tiêu trừ Vô Tử hoa tác dụng." Khương Nịnh Bảo dùng lời nhỏ nhẹ nói.

"Quốc Công Gia, người yên tâm, ta sớm đã chế tạo loại rượu này, các loại hồi phủ về sau, ta liền sẽ uống xong loại rượu này tiêu trừ Vô Tử hoa tác dụng."

Định Quốc công nghe vậy, mặt mày giãn ra, nỗi lòng lo lắng rốt cục rơi xuống đất, nhưng hãn vẫn như cũ rất tức giận, trêu tức nàng dĩ nhiên đặt mình vào nguy hiểm, vạn nhất, vạn nhất thật sự xảy ra ngoài ý muốn. . . Định Quốc công đáy mắt hiện lên một vòng nghĩ mà sợ, hãn mãnh mà đem người ôm vào trong ngực, chăm chú, gấp kềm chút để Khương Ninh Bảo không thở nổi.

"Về sau không cho phép lại bí quá hoá liều."

Chôn ở Định Quốc công trong lồng ngực Khương Ninh Bảo nghe được hãn gấp rút nhịp tim, cảm giác được Định Quốc công nghĩ mà sợ, trong lòng tràn đầy áy náy, nàng duỗi ra hai tay vòng lấy eo của hãn, bảo đảm nói: "Chỉ có một lần, không có về sau."

"Kỳ thật ta làm như vậy là có lý do."

"Lý do gì?"

"Buổi chiều hôm qua, mẫu thân gọi ta đến Vinh Hi đường nói với ta một sự kiện, mẫu thân vụng trộm nói cho ta, người trên cổ tay này chuỗi áp chế sát khí tử đàn phật châu không kiên trì được bao lâu, một khi tử đàn phật châu mất đi tác dụng, người liền sẽ cùng trước đó đồng dạng, trừ ta, tất cả mọi người không cách nào tiếp cận người."

"Nhưng những người khác không biết, bọn hãn chỉ biết người bây giờ cùng thường nhân không khác."

"Quốc Công Gia, người bây giờ là bánh trái thơm ngon, ta lại thành cái đinh trong mắt của người khác." Khương Ninh Bảo thanh âm rầu rĩ.

Định Quốc công đối với phật châu sẽ mất đi tác dụng sớm có dự cảm, mấy ngày nay, hẳn phát hiện phật châu bên trên ánh sáng lộng lẫy so dĩ vắng mờ đi một chút, bởi vậy cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Duy nhất may mắn chính là, hẳn cưới được Nịnh Bảo.

Sát khí đạt được áp chế.

Về sau không có phật châu, chỉ là giống như quá khứ, người bình thường không thể tới gần người.

Tiểu thê tử vẫn như cũ nhưng là người thân cận nhất.

Định Quốc công cũng không có không bỏ, hẳn ôm chặt trong ngực tiểu thê tử, ở sợi tóc của nàng rơi kế tiếp hôn, thanh âm trầm thấp kiên định.

"Nịnh Bảo, ta sẽ bảo hộ ngươi, không có những người khác."

"Hừm, ta biết."

Khương Nịnh Bảo trong lòng phiền muộn quét sạch sành sanh, Quốc Công Gia nhân phẩm nàng tin được, nhưng này chút muốn trèo lên Quốc Công phủ, hoặc là ái mộ Định Quốc công nữ tử lại vụng trộm xuống tay với nàng.

Lần này lại mặt, nàng liền nhận được phần này 'Đại lễ', đoán chừng về sau sẽ còn thu được liên tục không ngừng 'Đại lễ' .

Ai bảo nàng là Định Quốc công cưới hỏi đảng hoàng phu nhân.

Khương Nịnh Bảo chán ghét phiền phức.

"Lần này, ta không biết phía sau màn hắc thủ là ai, liền tương kế tựu kế, như phía sau màn hắc thủ nguyện, phòng ngừa đến tiếp sau phiền phức, miễn lại phải mắc lừa."

Khương Nịnh Bảo kỳ thật khi nhìn đến kia mấy món ăn đồ ăn về sau, liền cân nhắc qua ăn không vấn đề ăn, không ăn, nàng cũng có thể thu thập Đại bá nương Trương thị, nhưng về sau vẫn như cũ sẽ có các loại tính toán đập vào mặt.

Cho nên nàng quyết định ăn, chỉ có ăn thả Vô Tử hoa thức ăn, bị người cho rằng tuyệt sinh dực khả năng, để phía sau màn hắc thủ cùng xem nàng là cái đinh trong mắt người thay đổi vị trí mục tiêu.

Một cái không con Quốc Công phu nhân, đã không có bất kỳ uy hiếp gì.

Dù là đằng sau sẽ có thật nhiều phiền phức, sẽ có các loại bất lợi lời đồn đại vô căn cứ, nhưng phần lớn phiền phức đều hướng về phía Định Quốc công đi, chỉ cần Định Quốc công không hé miệng, bọn hắn cũng vô pháp bức bách Định Quốc công nạp thiếp.

Khương Nịnh Bảo không biết Định Quốc công trên cổ tay phật châu khi nào mất đi tác dụng, vạn hơn phân nửa năm sau mới mất đi tác dụng, ai biết trong thời gian này sẽ hay không xảy ra bất trắc, cho nên nàng chỉ có thể phòng ngừa chu đáo.

Chính nàng mạng cứng rắn, còn chế tạo hứa bao nhiêu thần kỳ rượu thuốc, đương nhiên không sợ những này tính toán, vạn nhất có người phát rõ động đến đại ca trên đầu, hủy hoại Đại ca, Khương Nịnh Bảo trong hội day dứt tự trách cả một đời.

Nói cho cùng, nàng kỳ thật nghĩ bảo hộ Đại ca.

Một khi Định Quốc công không có phật châu áp chế sát khí, những cái kia nhìn chăm chăm Định Quốc công gia tộc hoặc là nữ tử liền sẽ từ bỏ.

Nhưng không bao gồm Dương Thư Thanh.

Khương Ninh Bảo còn cần đề phòng sắp đến Định Quốc công phủ Dương Thư Thanh, Dương Thư Thanh cái này trùng sinh báo thù nữ chính từ trước đến nay tâm ngoan thủ lạt, ai có thể bảo chứng Dương Thư Thanh sẽ không xuống tay với nàng.

Không cách nào sinh dục, Dương Thư Thanh liền sẽ buông lỏng cảnh giác.

Nàng tình nguyện cùng Định Quốc công ngọt ngọt ngào ngào, sớm ngày mang đứa bé, cũng không nghĩ thời thời khắc khắc đề phòng Dương Thư Thanh náo a thiêu thân.

Khương Ninh Bảo đem chính mình cân nhắc đến các mặt một năm một mười nói cho Định Quốc công.

Định Quốc công trầm mặc một lát, rốt cuộc hiểu rõ tiểu thê tử làm như vậy nguyên do, hần buông ra ôm lấy bàn tay to của nàng, hai con người nhìn chăm chú lên tiểu thê tử xinh đẹp dung nhan nửa ngày, chủ động dắt tay của nàng, ở khước miệng nàng rơi kế tiếp hôn, nhạt tiếng nói: "Hồi phòng."

Khương Ninh Bảo lộ ra một vòng nụ cười nhẹ nhõm.

Việc này cứ như vậy qua.

Các loại hai người về đến đại sảnh, trong đại đường chính thấp giọng nói chuyện Trường Ninh bá mấy người tất cả đều ngừng lại lời nói, Khương Cần liếc nhìn Ninh Bảo cùng Định Quốc công, gặp Định Quốc công vẫn như cũ khuôn mặt lạnh lẽo, nhưng hai đầu lông mày ngang ngược cùng tức giận biến mất không còn tăm tích, không chịu được chọn lấy hạ lông mày.

Xem ra là Ninh Bảo trấn an Định Quốc công.

Lúc này, Tạ Thất rốt cục xin hai cái lão thái y tới.

Đang trên đường tới, Tạ Thất đã cùng hai vị lão thái y nói ngọn nguồn, hai vị lão thái y không nghĩ tới mới vừa ra lò Định Quốc công phu nhân lại mặt sẽ phát sinh bực này chuyện xấu.

Một khi chứng thực thức ăn bên trong Vô Tử hoa. . .

Hai vị lão thái y không dám tưởng tượng Định Quốc công tức giận hậu quả, cái này Trường Ninh Bá phủ người thật sự là gan to bằng trời, dĩ nhiên muốn hủy Định Quốc công phu nhân.

Hai vị lão thái y đến, trong đại đường trong nháy mắt an tĩnh đáng sợ.

"Hai vị thái y, mời kiểm tra một chút cái này ba bát thức ăn phải chăng thả Vô Tử hoa." Tạ Thất trực tiếp đem người tới một cái bàn khác bên trên, trưng này gỗ sưa (hoàng hoa lê mộc) trên bàn chỉ để vào ba cái xếp vào thức ăn chén lớn.

Vô Tử hoa tuy nói trân quý hiếm thấy, nhưng trải qua hai triều lão thái y lại là gặp qua, hậu cung phi tần tranh đấu mười phần thảm liệt, Vô Tử hoa cũng xuất hiện qua nhiều lần.

Hai vị lão thái y có thể nói kinh nghiệm mười phần, đầu tiên là kiểm tra một phen độc tính, xác định không độc về sau, bắt đầu xác nhận phải chăng thả Vô Tử hoa, bọn hắn dùng đơn giản nhất thô bạo biện pháp, dù sao bọn hắn đều từng tuổi này, đương nhiên không sợ Vô Tử hoa tuyệt diệt hiệu quả.

Sau khi nếm thử, hai vị lão thái y tâm trong lặng lẽ là Trường Ninh Bá phủ đốt nển.

Xác thực tăng thêm Vô Tử hoa.

"Quốc Công Gia, cái này ba bát đồ ăn tăng thêm Vô Tử hoa."

Thái y vừa nói, đám người đồn dập biến sắc.

Nhất là Khương Minh Dao càng là toàn thân run lên, sợ không thôi, nàng kém chút. . . Kém chút liền ăn thả Vô Tử hoa thức ăn.

Khương Căn vừa kinh vừa sợ, tâm như rớt vào hầm băng.

Đây chính là hãn thân nhân.

Bọn hãn nhị phòng bây giờ chỉ còn lại hãn cùng Nịnh Bảo, đại phòng lại còn muốn hủy Nịnh Bảo chung thân hạnh phúc.

Khương Căn nắm chặt năm đấm, đáy lòng sinh ra phân phủ khác qua suy nghĩ.

"Tạ Thất, đi Hình bộ thông báo một tiếng, đem Trường Ninh Bá phủ cả đám người áp đi Hình bộ thẩm vấn." Định Quốc công Tạ Hành khuôn mặt tuấn tú âm trầm đáng sợ, thanh âm lạnh lùng như đao, tức sát chi khí phô thiên cái địa đánh tới.

"Vâng, chủ tử." Tạ Thất lĩnh mệnh lui ra.

Trong đại đường tất cả mọi người lập tức bị Hắc Y thân vệ vây quanh.

Ở đây đại phòng người cùng tỳ nữ bà tử nhóm từng cái sắc mặt trắng bệch, ở cường đại bức nhân dưới sát khí, giống như cá chết chìm, thở hồng hộc.

Khương Nịnh Bảo nhìn thấy đại sảnh tẩu che phần bụng thống khổ bộ dáng, trong lòng kinh hãi, vội vàng nắm chặt Định Quốc công tay, cho Định Quốc công một ánh mắt.

Định Quốc công thu liễm trên thân tức sát chi khí.

Sát khí tán đi, đám người có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Hai tên lão thái y lần thứ nhất nhìn thấy Định Quốc công lửa giận, dù là sát khí không là hướng về phía bọn hắn, bọn hắn vẫn như cũ một mặt lòng còn sợ hãi.

"Quốc Công Gia, mời thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, chúng ta sẽ kiệt lực tra rõ ra hung phạm, cho Tứ nha đầu một cái công đạo." Khương lão phu nhân thở dốc một hơi, quyết định chắc chắn, quyết định thật nhanh bỏ qua trường bối tôn nghiêm, hướng Định Quốc công quỳ xuống, không lưu loát mở miệng.

Một khi Trường Ninh Bá phủ người tất cả đều áp đi Hình bộ, toàn bộ Trường Ninh Bá phủ sẽ phá hủy.

Lúc này Khương lão phu nhân hận chết làm yêu hắc thủ.

@ vô hạn giới văn, đều ở Tấn Giang văn học thành

Định Quốc công mặt không thay đổi nhìn xem quỳ xuống Khương lão phu nhân, đáy mắt một mảnh lạnh lùng.

"Ta không tin tưởng các ngươi."

Khương lão phu nhân mắt tối sầm lại, kém chút không có té xỉu, Hồng Hạnh liền tranh thủ lão phu nhân dìu dắt đứng lên.

Trường Ninh Bá Hòa hai đứa con trai tay nắm thành quyền, mặt mũi tràn đầy âm trầm phẫn nộ, đến cùng là ai, là ai làm ra bức này chuyện ngu xuẩn, gây họa tới toàn bộ Trường Ninh Bá phủ.

"Tứ nha đầu, ngươi cũng là Trường Ninh Bá phủ cô nương, một khi truyền ra ngươi ăn Vô Tử hoa thức ăn tin tức, ngươi sẽ phá hủy, không

bằng phía sau cánh cửa đóng kín xử lý việc này, dù sao việc xấu trong nhà không thể bên ngoài gương."

Trường Ninh bá Khương Đông Minh nhìn thấy Định Quốc công liền mẩu thân hẳn quỳ xuống đều thờ ơ, vội vàng chuyển hướng Khương Ninh Bảo cô cháu gái này, uyển chuyển mở miệng, giọng điệu rõ ràng mang theo một vẻ cầu khẩn.

Hắn chưa từng có nghĩ đến, mình sẽ có cầu cô cháu gái này một ngày.

Khương Ninh Bảo lờm Trương thị một chút, thản nhiên nói: "Đại bá, ta không quan tâm thanh danh, ta chỉ muốn tìm ra ám hại ta hắc thủ."

"Ninh Bảo nói rất đúng." Khương Căn mặt như sương lạnh, lạnh lùng nhìn thoáng qua đại phòng người.

Cháu trai cháu gái khó chơi, Trường Ninh bá Khương Đông Minh trên mặt nổi gân xanh, sắc mặt một trận khó coi, nhưng ngay trước mặt Định Quốc công, hẳn chỉ có thể nhịn.

Lúc này Trương thị mặt lộ vẻ sợ hãi, toàn thân phát run, nàng không nghĩ tới Định Quốc công sẽ như vậy tức giận, càng không nghĩ đến sự tình sẽ nghiêm trọng đến nước này, một khi bị áp tiến Hình bộ, chắc chắn bị nghiêm hình tra tấn.

Nàng không dám hứa chắc người biết sẽ giữ vững bí mật.

Vừa nghĩ tới mình bộc lộ ra đi hậu quả, Trương thị không chịu được sợ hãi kêu ra tiếng.

"Quốc Công Gia minh xét, chúng ta đều là Tứ nha đầu thân nhân, tuyệt đối sẽ không hại nàng, khẳng định là có người muốn giá họa chúng ta, để chúng ta cũng hắc oa."

"Đúng sai, đi Hình bộ tự có phán xét." Định Quốc công Tạ Hành lạnh lùng nói, một chùy phá hỏng Trương thị giáo biện.

Khương Ninh Bảo lạnh lùng nhìn Trương thị một chút.

Trong lòng nàng, kỳ thật đã chắc chắn ở thức ăn bên trong Vô Tử hoa là Trương thị thủ bút, không có nghĩ đến cái này thời điểm, nàng lại còn giáo biện.

Đột nhiên, cái kia gọi Tiểu Đào tỳ nữ bỗng nhiên xông lên trước, bịch một tiếng quỳ trên mặt đất.

"Quốc Công Gia, Tứ cô nương, nô tỳ biết hung phạm là ai."

Vừa nói, Khương lão phu nhân cùng Trường Ninh bá bọn người ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ vui mừng, thừa dịp Hình bộ người còn chưa tới, bắt được hung phạm quan trọng.

"Nếu biết hung phạm, còn không mau nói ra." Trường Ninh bá giận chộp mặt bàn.

"Nói nhanh một chút, đừng lề mề." Nhị đường ca Khương Việt không kịp chờ đợi lớn tiếng thúc giục, hăn lại không muốn đi Hình bộ chịu tội.

Khương lão phu nhân cũng là gắt gao nhìn chăm chăm Tiểu Đào.

Khương Minh Dao chẳng biết tại sao trong lòng nổi lên một vòng dự cảm không tốt, nhin không được nhìn về phía nàng mẫu thân.

Trương thị cùng tâm phúc của nàng Dương ma ma vừa nhìn thấy Tiểu Đào lao ra trong nháy mắt, khoe mắt, hận không thể tiến lên đem Tiểu Đào cái này tỳ nữ thiên đao vạn quả. @ vô hạn giới văn, đều ở Tấn Giang văn học thành

Thật tình không biết phản ứng của bọn hần tất cả đều bị Định Quốc công thu vào đáy mắt.

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 53: May Mắn Nàng Sớm Đoán Được Sẽ Có Một Ngày Như Vậy.

Trong đại đường nhân thần sắc khác nhau, Định Quốc công Tạ Hành mặt không biểu tình, dáng người thẳng ngời ngay ngắn trên ghế, một bên Khương Nịnh Bảo động tác thành thạo rót cho hẳn một chén trà nóng, mình nâng chén trà lên nhấp một miếng.

Bình tĩnh bộ dáng khiến người ở chỗ này trợn mắt hốc mồm.

Khương Căn: "..."

Định Quốc công phu nhân nàng... Nàng không phải ném qua thả Vô Tử hoa thức ăn sao, trên mặt làm sao một chút phần nợ sợ hãi đều không có, chẳng lẽ lại nàng có Vô Tử hoa giải dược?

Hai cái lão thái y một trận cuồng hi, bọn hắn là biết được Vô Tử hoa có giải dược, nhưng cũng không biết giải dược đơn thuốc, hận không thể lập tức hỏi thăm Định Quốc công phu nhân, nhưng nhìn thấy lạnh lùng vô tình Định Quốc công, trong lòng vừa lên ý đồ kia trong nháy mắt tưới tắt.

Có lẽ các loại Định Quốc công bắt được hung phạm lại nói.

Tỳ nữ Tiểu Đào đang muốn mở miệng, một cái Hắc Y thân vệ đột nhiên áp một cái vóc người hơi mập, khắp khuôn mặt là râu ria trung niên nam nhân tiến đến, hơi mập nam tử vừa tiến đến nhìn thấy chiến trận này, toàn thân khẽ run rẩy, hai chân bỗng dưng quỳ xuống.

"Chủ tử, nam tử này là Trường Ninh Bá phủ phòng bếp mới tới Triệu Đại trù, phu nhân ăn mấy đạo hạ Vô Tử hoa bột thức ăn đều là người này làm ra."

Hắc Y thân vệ cúi đầu cung kính bậm báo.

Định Quốc công sắc bén lạnh lẽo ánh mắt thẳng bản thẳng về phía Triệu Đại trù, nói ra lại huyết tinh tàn nhẫn: "Dám can đảm cho Quốc Công phu người hạ dục, tội lỗi đáng chém, đem người nhà của hãn bắt lại, cùng nhau chém."

Trường thị con người co rụt lại, gắt gao nắm chặt Dương ma ma tay, nàng nghĩ đến nhà mẹ đẻ của mình Đông Bình Bá phủ, trong mắt sợ hãi hiển lộ không bỏ sót, toàn thân run như cái sàng.

Nàng hồi hận rồi, thật sự hồi hận rồi.

Thế nhưng là, chậm.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Nàng hiện tại rốt cục đã nhìn ra, Quốc Công Gia là cố ý, nhất cử nhất động của hãn đều cho người ở chỗ này tạo thành cực lớn áp lực trong lòng, một lời không hợp trăm người, bóng tối của cái chết bao phủ tại mọi người trên đầu, đủ để khiến người sụp đổ.

Có lẽ cái gọi là gọi Hình bộ đến áp người, chỉ là ở giả thoáng một thương.

Cũng không có hưng sư động chúng ý tứ.

Quốc Công Gia thật đáng sợ!

Khương Việt sắc mặt trắng bệch, hai chân thẳng phát run, hãn không muốn chết, không muốn chết... Hãn là vô tội, hãn căn bản liền không biết

có người sẽ tính toán ám hại Tứ Muội.

Triệu Đại trù nghe xong lời này, dọa đến hồn phi phách tán, hẳn chỉ là một cái vừa tới Trường Ninh Bá phủ làm đầu bếp hạ nhân, nào biết được bất quá ba ngày, liền muốn mất mạng, Triệu Đại trù đương nhiên không muốn chết, ngược lại hạt đậu đem những gì mình biết tất cả đều run lên ra.

"Oan uổng a, Quốc Công Gia, nô tài cũng không biết Thu Cúc cho nô tài mỹ vị gia vị phần có vấn đề, Thu Cúc chỉ nói là cái nào đó ngự trù bí phương, để nô tài thi thố tài năng."

"Đúng rồi, nô tài trong tay còn giấu hạ một chút bột phấn."

Triệu Đại trù run rẩy từ trong ngực móc ra một cái nhỏ bọc giấy, không nghĩ tới cái này bột phấn lại là bùa đòi mạng, Triệu Đại trù vừa nghĩ tới mình dĩ nhiên muốn dựa vào cái này bột phấn chiếm được chủ tử niềm vui, liền hận không thể đập đầu chết.

Triệu Đại trù khiến Trường Ninh bá bọn người sắc mặt đại biến.

Nếu như không có sự việc đã bại lộ, bọn hắn chẳng phải là sẽ ăn được Triệu Đại trù làm ra cực phẩm món ăn ngon món ngon, bởi như vậy, bọn hắn từng cái đều sẽ tuyệt dục.

Thật là đáng sợ.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Cái này Triệu Đại trù cũng là tai hoạ, nếu như không có nàng vạch trần, đoán chừng toàn bộ Trường Ninh Bá phủ đại phòng liền khả năng rất lớn đoạn tử tuyệt tôn.

Không, nếu như Đại ca không cẩn thận ăn nhầm... Cũng có khả năng Trương thị sẽ cố ý ám hại Đại ca.

Khương Ninh Bảo lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, sợ không thôi.

Vô Tử hoa thứ này quá khiến người ta khó mà phòng bị, may mắn loại này hoa hiếm thấy trân quý, bằng không thì... Khương Ninh Bảo không dám tưởng tượng.

Trong đó một lão thái y lập tức từ Triệu Đại trù trong tay cầm qua nhỏ bọc giấy, mở ra ngửi ngửi, dùng tay vê thành một chút để vào trong miệng, gật gật đầu.

"Đúng là Vô Tử hoa bột phấn."

"Đem Thu Cúc áp lên tới."

Định Quốc công ánh mắt trầm xuống, lạnh lùng hạ lệnh, cũng không có xử trí Triệu Đại trù.

Triệu Đại trù trong lòng ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, toàn thân tê liệt trên mặt đất, rốt cục nhất về một cái mạng, các loại sự tình giải quyết về sau, hẳn quyết định rời đi Trường Ninh Bá phủ, về tửu lâu làm đầu bếp, tối thiểu không cần lo lắng mình một nhà lão tiểu tính mệnh.

Hắc Y thân vệ lập tức hành động.

Nhìn thấy Định Quốc công diễn xuất, Trường Ninh Bá Hòa Khương lão phu nhân âm thầm lau mồ hôi lạnh, chỉ cần Định Quốc công không liên lụy vô tội là tốt rồi, trong lòng hai người hận chết kẻ cầm đầu.

Lúc này Khương lão phu nhân đáy lòng ẩn ẩn có cái suy đoán.

Nếu quả như thật là Trương thị làm ra, Khương lão phu nhân chỉ có thể bỏ qua nàng cái này đại nhi tức.

"Tiểu Đào, đem người biết nói ra." Khương Ninh Bảo nhấp một miếng trà, nhìn một cái phía dưới quỳ Tiểu Đào, thần sắc thản nhiên mà hỏi.

Tỳ nữ Tiểu Đào vốn đang sợ hãi, nhưng nàng chỉ là bị ép làm đồng lõa, nàng chết không quan trọng, chỉ hi vọng không muốn liên lụy người nhà, nàng hít một hơi thật sâu, một năm một mười đem chính mình biết đến nói ra.

"Nô tỳ hôm qua trong lúc vô tình biết được phu nhân và Dương ma ma mưu đồ bí mật ám hại Tứ cô nương, không cần thận bị phát hiện, nô tỳ nhà người đã bị phu nhân khống chế lại, phu nhân nói chỉ cần nô tỳ nghe lệnh làm việc, phu nhân liền sẽ bỏ qua nô tỳ người nhà."

Tiểu Đào sau khi nói xong, bỗng nhiên dập đầu cái đầu: "Mời Quốc Công Gia minh xét, nô tỳ lời nói câu câu là thật, nếu có chỗ không thật, liền để nô tỳ cả nhà chết không có chỗ chôn."

Cổ đại người mười phần coi trọng lời thề, tin tưởng nhân quả báo ứng, sẽ không tùy tiện tước loại này đánh cược người cả nhà thề độc.

Tiểu Đào cái này lời thề một phát, người ở chỗ này cơ bản đều tin nàng.

Khương lão phu nhân con mắt đều nhanh nhỏ máu, lúc này hận không giết được Trương thị cái này quấy nhà tinh, chớ nói chi là Trường Ninh bá, hẳn vốn cũng không vui Trương thị cái này vợ cả, bây giờ gặp nàng trêu ra đại họa.

Lập tức quyết định thật nhanh quyết định bỏ qua Trương thị, bảo toàn Trường Ninh Bá phủ.

Khương Minh Dao thân hình thoát một cái, chỉ cảm thấy toàn thân rét run, mẫu thân... Mẫu thân nàng... Nàng vì sao muốn làm như vậy... Vì sao muốn như vậy đối nàng...

Trong mắt tràn đầy không dám tin.

Trương thị vừa sợ vừa giận, khí cấp bại phôi nói: "Lớn mật kén ăn nô, miệng đầy nói bậy, Dương ma ma, còn không mau giết cái này ăn nói bừa bãi tiện tỳ!"

Định Quốc công mặt không thay đổi nhìn xem Trương thị tức giận bóp méo mặt, đập vào mặt nòng đấm sát khí để Trương thị đầu óc oanh một tiếng, hai chân mềm nhũn, quỳ đến trên mặt đất.

Dương ma ma không nhúc nhích, tựa hồ bị hù dọa.

"Nô tỳ lời nói câu câu là thật!" Tỳ nữ Tiểu Đào lập lại lần nữa một lần câu nói này.

Định Quốc công trực tiếp để am hiểu điều tra Hắc Y thân vệ đi điều tra Trương thị cùng Dương ma ma viện tử, Khương Ninh Bảo cảm thấy nàng lần này lại mặt thu được phần này đại lễ, cũng coi là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả.

Hắc Y thân vệ hành động lực mười phần, không đến nửa canh giờ, nhân chứng vật chứng đều đủ.

Thu Cúc cũng bị áp đi qua.

Trương thị trong phòng tìm ra Vô Tử hoa bột phấn còn có tốt mấy phong thư văn kiện, lại thêm tỳ nữ Tiểu Đào căn cứ chính xác từ cùng ở trong biệt viện bị giam giữ Tiểu Đào người nhà.

Có thể là vội vàng làm việc, làm việc cũng không chặt chẽ.

Trương thị khi nhìn đến phong thư một nháy mắt, con người bỗng nhiên co rụt lại, nhưng đáng tiếc tất cả mọi người cho là nàng nhìn thấy bột phấn vô tử hoa bị lục soát ra sợ hãi sợ hãi.

Dương ma ma phòng ngược lại là sạch sẽ, cái gì cũng không có tìm ra tới.

Khương Ninh Bảo liếc nhìn Dương ma ma, trong lòng hiển hiện một vòng quái dị.

Từ đầu tới đuôi, vị này Dương ma ma một mực tại kiệt lực thu nhỏ cảm giác về sự tồn tại của chính mình, nàng làm Đại phu nhân Trương thị tâm phúc, trong tay lại hào không một tia tay cầm.

Bất luận là Trương thị, vẫn là chính nàng, đều không có, một chút cũng không có.

Sạch sẽ.

Chỉ là không biết trải qua không trải qua được Định Quốc công tra rõ.

Khương lão phu nhân cùng Trường Ninh bá bọn người nhìn về phía Trương thị ánh mắt âm trầm vô cùng, Trường Ninh bá nghĩ đến mình kém chút bởi vì Trương thị liền muốn đi Hình bộ chịu tội, lửa giận trong lòng tăng vọt, bước nhanh chạy tới, không chút nghĩ ngợi bỗng nhiên cho Trương thị một cước, chửi ầm lên.

"Tiện nhân, chính ngươi muốn chết chớ liên lụy Bá phủ."

Trương thị bị nổi giận trượng phu đạp một cước, một tiếng hét thảm, cả người đều ngã trên mặt đất, búi tóc lộn xộn, gương mặt trắng bệch không ngừng hướng xuống lưu mồ hôi lạnh.

Lúc này Trương thị đã không muốn nhắc nhở Bá gia phong thư sự tình.

Khương Minh Dao muốn đứng dậy đi nâng mẫu thân, nhưng nhìn thấy phụ thân và tổ mẫu mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, liền Liên Đại ca cùng Nhị ca

đều đang tức giận thờ ơ lạnh nhạt, nghĩ đến mẫu thân cách làm, trong lòng phát lạnh, mở ra cái khác mặt, không nhìn nữa mẫu thân thống khổ bộ dáng.

Khương Ninh Bảo nhíu mày.

Ngũ muội xem ra cũng không phải Thánh mẫu.

"Bá gia, ta là oan uổng, các người đã quên sao, ta vừa mới còn ăn một bát thả Vô Tử hoa thức ăn, không có ám hại Tứ nha đầu, ta không có hại Tứ nha đầu."

Mãnh liệt cầu sinh dục khiến Trương thị gắt gao bắt lấy duy nhất 'Chứng minh' —— nàng ném qua thả Vô Tử hoa thức ăn.

Đến lúc này, Trương thị còn đang giảo biện.

Trường Ninh bá Khương Đông Minh nổi giận, lần nữa ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ hung hăng đập Trương thị một cước, Trương thị lần nữa kêu thảm, trong miệng phun ra một ngụm lớn máu tươi ngã trên mặt đất.

Khương Minh Dao toàn thân lắc một cái, cắn chặt môi dưới, nhắm lại hai con ngươi, không dám nhìn mẫu thân thảm trạng.

Khương Ninh Bảo cùng Đại ca Khương Căn mắt lạnh nhìn Đại bá đập Trương thị, thờ ơ, nhân chứng vật chứng đều đủ, không có ai sẽ đồng tình Trương thị, trong đại đường tỳ nữ bà tử run lấy bấy, trong lòng bọn họ chỉ có một cái ý niệm trong đầu.

Đại phu nhân xong.

Khương Trác cùng Khương Việt hai huynh đệ vốn là tư tưởng ích kỷ người, hận không thể lập tức cùng Trương thị phủ sạch quan hệ.

Có Tiểu Đào vạch trần, còn có Hắc Y thân vệ kiểm chứng, Triệu Đại trù hiềm nghi bị rửa sạch, bị áp tới được Thu Cúc dọa đến sắc mặt trắng bệch, nước mắt nước mũi đều chảy ra, âm thanh run rẩy khai ra Trương thị cùng Dương ma ma.

"Quốc Công Gia tha mạng, nô tỳ là bị ép."

Thu Cúc phải chẳng bị ép tra một cái liền biết, cái này Thu Cúc là Trương thị thả từ một nơi bí mật gần đó tâm phúc, trên tay lại còn dính nhân mạng, có thể thấy được là cái tâm ngoan thủ lạt, cái gọi là bị ép chính là chuyện tiểu lâm.

Cuối cùng Thu Cúc bị mang đi, các loại Hắc Y thân vệ trở về, trên thân dính vào mùi máu tanh.

Hiển nhiên Thu Cúc đã chết.

Khương lão phu nhân trầm mặc.

Một ngày này, là Trường Ninh Bá phủ hắc ám nhất thời gian.

Thu Cúc không có, kẻ cầm đầu một trong Dương ma ma cúi thấp đầu quỳ trên mặt đất, đậy mắt một mảnh yên tĩnh, phu nhân ám hại Định Quốc công phu nhân tội danh đã chứng thực, không có xoay người hi vọng.

May mắn nàng sớm đoán được sẽ có một ngày như vậy.

Người nhà nàng hẳn là mang theo nàng cho đại lượng tiền tài rời đi kinh thành, đổi tên đổi họ đến địa phương khác sinh hoạt.

Đáng tiếc Tứ cô nương ăn thả Vô Tử hoa thức ăn sau liền bị phát hiện, Tam thiếu gia còn rất tốt.

Dương ma ma trước khi chết, chỉ cảm thấy tiếc nuối, hiện tại nàng chỉ có thể một lần cuối cùng giúp phu nhân.

"Lão nô nhận tội!"

"Tiểu Đào cùng Thu Cúc lời nói đều là thật sự, nhưng tất cả những thứ này đều là lão nô làm, cùng phu nhân không quan hệ."

Dương ma ma đột nhiên xuất hiện nhận tội khiến người ở chỗ này sửng sờ.

Bị Trường Ninh bá đập thổ huyết Đại phu nhân Trương thị, vừa nghe đến Dương ma ma nhận tội thanh âm, thậm chí còn đem tất cả tội danh hướng trên người mình ôm, lập tức không kịp chờ đợi nói.

"Các người đều nghe được không, đều là Dương ma ma làm, Vô Tử hoa bột phấn cũng là Dương ma ma làm ra, không liên quan gì đến ta, ta làm sao lại sinh ra ám hại Tứ nha đầu tâm tư."

Đáng tiếc Dương ma ma vốn là đồng lõa, không có sê tin tưởng nàng.

Trương thị hết thấy giải thích ở bằng chứng trước mặt lộ ra tái nhợt bất lực, thấy mọi người chỉ là đăm đăm chán ghét nhìn xem nàng, liền con cái của nàng cũng như thế, Trương thị liền biết nàng thật sự xong, cả người ngơ ngác ngồi dưới đất.

Mọi người đều đang đợi Định Quốc công xử trí.

Nhưng Định Quốc công lại tại lật xem Trương thị trong phòng tìm ra mấy phong thư văn kiện, càng xem khuôn mặt tuấn tú càng trầm, trên thân không tự chủ phóng xuất ra một cỗ mãnh liệt sát ý.

"Nịnh Bảo, Đại ca, các người nhìn xem cái này mấy phong thư văn kiện."

Trương thị bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt khi nhìn đến Định Quốc công trong tay phong thư lúc, lại nhìn thoáng qua nỗi giận Bá gia, chán

ghét nhìn xem nàng Khương lão phu nhân, Trương thị vuốt một cái vết máu ở khóe miệng, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười quý dị.

Bá gia, ngày lành của người đến rồi đây.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Bằng Chứng Như Núi.

Khương Ninh Bảo trong lòng một trận lộp bộp, cầm qua phong thư xem xét, lập tức toàn thân khí huyết dâng lên, sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống, nàng không nghĩ tới. . . Không nghĩ tới. . . Nguyên lai cha mẹ của nàng gặp nạn lại là một trận thiết kế tỉ mỉ mưu sát.

Chủ mưu chính là nàng hảo đại bá.

Trong sách căn bản không có chuyện này tiết.

Nếu không phải biết mình cha mẹ còn đang một nơi nào đó sống được thật tốt, Khương Ninh Bảo giờ phút này hận không thể đâm Trường Ninh bá máu, đem hãn thiên đao vạn quả.

"Đại ca, người xem một chút phong thư đi."

Khương Ninh Bảo đóng băng lấy khuôn mặt, đem phong thư đưa đến đại ca trong tay, cặp kia cực đẹp con người thiêu đốt đến hùng hực lửa giận, bình tĩnh giọng điệu khác nào mưa to tiến đến khúc nhạc dạo.

Khương Căn cầm qua phong thư từng cái nhìn qua, hai mắt xích hồng, một mặt gương mặt đẹp trai thanh lợi hại, cầm giấy viết thư tay đều đang run rẩy, từ trước đến nay phong độ phiên phiên, tuần mỹ phong lưu Khương Căn toàn thân tràn đầy lệ khí.

"Cần Ca Nhi, phong thư bên trong viết cái gì?" Khương lão phu nhân gặp Định Quốc công cùng Tứ cháu gái thần sắc đóng băng, chẳng biết tại sao lưng phát lạnh, trong lòng hốt hoảng hỏi thăm.

Khương Cần tuân mục gặt gao nhìn chăm chăm tổ mẫu, giơ lên trong tay phong thư, mỗi chữ mỗi câu nghiêng rãng nghiêng lợi nói: "Đại bá hãn cấu kết bỏ mạng đạo tặc mưu hại cha mẹ ta."

"Cái này mấy phong thư văn kiện chính là hãn cùng đạo tặc giao dịch lui tới chứng cứ."

Cái này vừa nói, đám người khiếp sợ.

Trương thị trong lòng cười lạnh, nhìn về phía Trường Ninh bá ánh mắt mang theo một vòng hận ý, Bá gia liền một điểm cuối cùng mặt mũi cũng không cho nàng, trước mặt mọi người đưa nàng đập thổ huyết, Trương thị sao lại không hận.

Bởi vì can hệ trọng đại, Trường Ninh bá liền tâm phúc của mình đều không tin nhiệm, mình vụng trộm liên hệ đạo tặc làm giao dịch, vì để cho đạo tặc bảo thủ bí mật, hãn còn nạp đạo tặc khuê nữ làm thiệp thất.

Hết lần này tới lần khác đây hết thấy bị Trương thị phát hiện.

Trương thị cũng có tư tâm của mình, nàng một mới đầu còn lo lắng sẽ bị phát hiện, nhưng thời gian lâu dài, vẫn không có bại lộ, Trương thị liền yên lòng, vụng trộm thu thập Bá gia cùng đạo tặc lui tới thư tín, làm tay cầm giấu đi, trong lòng nàng, nhị đệ cùng nhị đệ muội không có cũng tốt, nhị đệ kiếm hạ to như vậy gia nghiệp rơi xuống đại phòng trong tay, về sau đều là nàng trưởng tử.

Cho nên nàng đối với Bá gia sở tác sở vi xem như không biết rõ tình hình.

Liên hậu viện tên phi đồ kia khuê nữ tiểu thiếp nàng đều nhin xuống.

Đương nhiên càng không khả năng đi vạch trần, một khi bóc phát ra ngoài, Bá gia khả năng rất lớn sẽ tước đoạt chức quan cũng cách tước vị, đối nàng một chút chỗ tốt đều không có.

Bây giờ nàng đều tự thân khó đảm bảo, cuối cùng còn kéo lên Bá gia.

Trương thị cười lạnh, đều là báo ứng.

Lúc này Trường Ninh bá sắc mặt trắng bệch, thân hình lão đảo muốn ngã, hãn không nghĩ tới. . . Không nghĩ tới gần ngủi ba năm, hãn mưu hại nhị đệ vợ chồng sự tình dĩ nhiên bại lộ.

Đều do Trương thị cái này xuân phụ.

Nếu như không phải nàng. . . Nếu như không phải nàng. . .

Trường Ninh bá không biết rơi xuống Trương thị trong tay chính là cái nào nhớ phong thư văn kiện nội dung, nhưng hãn biết, hãn xong, Trường Ninh Bá phủ xong.

Bằng chứng như núi.

Hậu viện tiểu thiếp, Lạc Hà Sơn bên trên đạo tặc, còn có lui tới mật tín, đều đã đem hãn đánh rớt vực sâu.

Khương Trác cùng Khương Việt hoàn toàn không nghĩ tới mẫu thân đổ xuống, phụ thân cũng bày ra mưu hại Nhị thúc một nhà tội danh, một mực việc không liên quan đến mình thờ ơ lạnh nhạt đại sảnh tẩu rớt cuộc không bình tĩnh lại được.

Trên mặt mọi người một mảnh thảm đạm.

Khương Minh Dao đau thương cười một tiếng, nước mắt rào rào rơi xuống, nàng nhìn qua Tứ tử lạnh lùng cho, giật giật bờ môi, muốn nói cái gì, lại cái gì có nói không nên lời.

Một câu thật có lỗi đều nói không nên lời.

Khương lão phu nhân một trận đầu choáng váng hoa mắt, khí huyết dâng lên, nếu như không phải Hồng Hạnh vịn cánh tay của nàng, Khương lão phu nhân lúc này sợ là đã đổ xuống.

"Tứ nha đầu, người. . . Người. . ."

Khương lão phu nhân trên mặt đã không có nửa điểm huyết sắc, bờ môi run rẩy, 'Người' nửa ngày, phía sau, lại một chữ đều nói không ra miệng.

Câu Tứ nha đầu bỏ qua nàng Đại bá sao?

Khương Ninh Bảo mặt không biểu tình nhìn về phía Khương lão phu nhân, hai đầu lông mày một mảnh hồ hững, nàng vuốt ve trên cổ tay hồng ngọc vòng tay, đột nhiên toát ra một câu nói như vậy.

"Tổ mẫu, ngài có phải không đã sớm biết Đại bá mưu hại cha mẹ ta sự tình?"

Khương lão phu nhân mí mắt run lên, nộ trùng Tứ cháu gái.

"Tứ nha đầu, lời này của người là có ý gì?"

Khương Ninh Bảo không có bỏ qua lão phu nhân phản ứng, tâm đột nhiên trầm xuống, tổ mẫu quả nhiên biết được việc này, khi còn bé nàng liền biết cha cũng không được sung ái, nhất là ở cha khẳng khẳng muốn cưới mẫu thân về sau, tổ mẫu đối với cha càng thêm coi thường.

Liên quan huynh muội bọn họ cũng bị Khương lão phu nhân không chào đón.

Nhưng nàng không nghĩ tới, Khương lão phu nhân so với nàng trong tưởng tượng máu lạnh hơn, mỏng hơn tình.

Định Quốc công đau lòng nhìn thấy tiểu thê tử, hẳn không nghĩ tới một cái nho nhỏ Trường Ninh Bá phủ, dĩ nhiên có nhiều như vậy a thiêu thân, hẳn đột nhiên nắm chặt tay của nàng: "Nịnh Bảo, người còn có ta."

Cảm nhận được Quốc Công Gia lòng bàn tay ấm áp, Khương Nịnh Bảo tâm ấm áp, mặt mày giãn ra.

Hai vị lão thái y: "..."

Trong đại đường một mảnh lặng im.

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một loạt tiếng bước chân, một cái tỳ nữ đầu đầy mồ hôi chạy vào: "Lão phu nhân, Hình bộ người đến."

Tỳ nữ một câu, khác nào Thiên Lô ở tất cả mọi người bên tai nổ tung.

Trương thị cùng Trường Ninh bá mặt xám như tro.

Khương Nịnh Bảo sửng sờ, kinh ngạc: "Quốc Công Gia, người thật sự để Hình bộ người tới bắt?"

Định Quốc công nắm chặt nàng nhu di, khuôn mặt lãnh túc: "Trương thị cùng Dương ma ma ám hại đương triều Quốc Công phu nhân, Trường Ninh bá mưu sát cha mẹ người, lẽ ra giao cho Hình bộ xử quyết."

Khương Nịnh Bảo nghe xong cũng cảm thấy có đạo lý.

Khương lão phu nhân vừa nghe đến Hình bộ muốn đem nàng trưởng tử mang đi, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, một hơi ngăn ở yết hầu, lồng ngực

chỗ một trận căng lên, hô hấp cũng biến thành khó khăn.

Cả người đột nhiên đổ vào Hồng Hạnh trên thân.

Đỡ lấy lão phu nhân Hồng Hạnh chỉ nghĩ đến trong tay trầm xuống, lập tức cả kinh dùng sức ôm lão phu nhân té xỉu xụi lơ thân thể, thất kinh hô to: "Lão phu nhân té bất tỉnh."

Trương thị thờ ơ.

Khương Minh Dao khẩn trương chạy tới.

Khương Trác cùng Khương Việt cũng bước nhanh quá khứ, Khương Căn chần chờ một chút, cũng đi theo tiến lên.

"Buông tay, ta muốn nhìn mẫu thân." Bị Hắc Y thân vệ giam ở Trường Ninh bá quá sợ hãi, nổi giận gầm lên một tiếng, giãy dụa lấy muốn tiến lên nhìn mẫu thân, lại không thể động đậy.

"Đại bá an tâm chớ vội, có thái y ở, tổ mẫu không có việc gì." Khương Nịnh Bảo thản nhiên nói.

Hai vị lão thái y tiến lên chắn đoạn một phen, lắc đầu nói: "Khương lão phu nhân cũng không lo ngại, chỉ là khí cấp công tâm, khí huyết dâng lên, nhất thời không chịu nổi ngất đi."

"Hồng Hạnh, đem tổ mẫu đưa về trong phòng." Khương Nịnh Bảo phân phó nói.

Hồng Hạnh vội vàng gọi tới hai cái bà tử, cùng nhau đem lão phu nhân đưa về trong phòng.

Lúc này, Tạ Thất mang theo Hình bộ người tiến đến.

Lần này tới được là người dẫn đầu là hình bộ thị lang, hãn vừa tiến đến liền hướng Định Quốc công Tạ Hành cung kính thở dài hành lễ: "Hạ quan gặp qua Định Quốc công."

"Đem người mang đi!"

Định Quốc công Tạ Hành khẽ vuốt cằm, để Hắc Y thân vệ đem chứng cứ đưa lên, hình bộ thị lang tranh thủ thời gian hạ lệnh đem Trương thị cùng Trường Ninh bá Dương ma ma người liên can mang đi.

Trương thị hạ tràng không cần phải nói, mưu hại Định Quốc công phu nhân, bản thân cũng không cáo mệnh mang theo, không phải tử hình chính là lưu đày vùng đất nghèo nàn, còn Trường Ninh bá dù nói thế nào cũng là một cái có tước vị mang theo người, dựa theo triều Đại Việt luật lệ, khả năng rất lớn là cách đi tước vị, tước đoạt chức quan.

Khương Nịnh Bảo mấp má môi, nhìn hướng đại ca Khương Căn.

"Chúng ta đi nhìn cữu cữu bọn hãn đi."

Khương Căn gật gật đầu, cũng không quay đầu lại đi theo Nịnh Bảo cùng Quốc Công Gia rời đi Trường Ninh Bá phủ.

Lưu lại Khương Minh Dao ba huynh muội ngốc ngơ ngác đứng tại trống rỗng trong đại đường.

Phụ thân và mẫu thân đều bị mang đi, tổ mẫu ngất đi, mấy ngày nữa, bọn hãn cũng muốn chuyển ra to như vậy Trường Ninh Bá phủ.

Ba huynh muội mờ mịt.

Một đoàn người ra Trường Ninh Bá phủ, liền thấy cửa phủ chỗ vây quanh một vòng lớn người xem náo nhiệt, đoán chừng là Hình bộ mang

quan binh tới cửa dẫn tới, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công trực tiếp lên xe ngựa.

Hai cái lão thái y muốn Vô Tử hoa giải được, Khương Ninh Bảo cần phải người hỏi qua Cao má má lại cho bọn hắn trả lời chắc chắn.

Đến cửa cứu bọn hắn an trí trạch viện, Khương Ninh Bảo huynh muội chi tiết nói cho bọn hắn Trường Ninh Bá phủ chuyện phát sinh, mấy cái cứu cứu lửa giận ngút trời, hận không thể lập tức tìm Khương gia tính sổ sách, không nghĩ tới muội muội của bọn hắn đúng là bị người mưu hại, lần này hai nhà xem như kết thù.

Khương Ninh Bảo cũng bởi vì tự tiện ăn thả Vô Tử hoa thức ăn bị mấy cái cứu cứu dạy dỗ cái cầu huyết lâm đầu.

Khương Căn lần này khó được không có giúp muội muội.

Ninh Bảo xác thực nên bị huấn dừng lại, biết mà làm cẩn thận, quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ.

Dù là có giải được, cũng không thể như vậy đem chính mình đưa thân vào trong nguy hiểm.

Định Quốc công Tạ Hành cũng là như thế.

Tiểu thê tử quá mức hồ nháo, nên dài hạ trí nhớ.

Khương Ninh Bảo nghe đám bọn cậu ngoại răn dạy, Liên Đại ca cùng Quốc Công Gia đều không có đứng ra giúp nàng, Khương Ninh Bảo nhận không được ở trong lòng âm thầm tỉnh lại.

Nàng xác thực làm sai.

"Cứu cứu, ta sai rồi, ta cam đoan về sau sẽ không còn đặt mình vào nguy hiểm."

Mấy cái cữu cữu gặp cháu gái nhận lầm thái độ thành khẩn, hiển nhiên là nghiêm túc tỉnh lại qua, hài lòng gật đầu.

"Biết sai có thể thay đổi, không gì tốt hơn."

Các loại đám bọn cậu ngoại huấn xong Khương Ninh Bảo, Khương Căn ở trước mặt mọi người nói ra tính toán của mình, Ninh Bảo là Định Quốc công phu nhân, tăng thêm đại phòng làm ra bức này ác độc sự tình, hẳn hiện tại có cái này lực lượng.

"Cữu cữu , ta nghĩ mời tông tộc mở từ đường, phân gia khác qua."

"Phân gia khác qua, không bằng cùng Khương gia đại phòng đoạn tuyệt quan hệ." Đại cữu cữu trầm mặc một lát, nhìn thoáng qua anh tuấn cao lớn Định Quốc công, xách ra đề nghị của mình.

Hiện tại chính là đoạn tuyệt quan hệ thời cơ tốt nhất, bỏ qua liền không có.

"Viết đoạn hôn sách, đoạn tuyệt quan hệ." Định Quốc công Tạ Hành gật đầu, hẳn cũng không muốn tiểu thê tử của mình về sau còn muốn cho Khương Đông Minh đi vãn bối lễ.

Khương Ninh Bảo cũng là khuynh hướng cùng đại phòng đoạn tuyệt quan hệ, một đôi cực đẹp con người tràn đầy chờ đợi nhìn thấy Đại ca.

"Ca. . ."

Khương Căn xem xét Ninh Bảo một chút, thấy được nàng đáy mắt chờ mong, kiên định gật đầu: "Tốt, liền đoạn thân."

Mấy cái cữu cữu nhẹ nhàng thở ra.

Còn lại chính là thu dọn nhà làm hành lý, Định Quốc công phái Hắc Y thân vệ hỗ trợ, các loại Khương Căn dẫn người đi Trường Ninh Bá phủ,

Khương lão phu nhân tỉnh lại, Khương Căn đi thăm một lần, trở về đến Tây Viện, Trường Ninh Bá phủ hạ nhân trơ mắt nhìn một đám người ở Tây Viện nhị phòng ra ra vào vào khuân đồ.

Thằng đến chạng vạng tối, Tây Viện nhị phòng đời trống.

Khương Minh Dao biết được về sau, cũng không nói gì, chỉ là kinh ngạc nhìn lên trước mặt Đại Hồng áo cưới, thon thon tay ngọc nhẹ nhàng phất qua áo cưới bên trên thêu xăm, nước mắt một giọt một giọt rơi đi xuống.

...

Trường Ninh Bá phủ phát sinh sự tình nhanh chóng truyền ra ngoài, một ngày này thế nhưng là Định Quốc công phu nhân lại mất thời gian, Hình bộ lại mang quan binh tới cửa bắt người, đem Trường Ninh Bá Hòa chồng người Trương thị đều áp đi.

Mọi người đều bị khơi gợi lên lòng hiếu kỳ, muốn biết đã xảy ra chuyện gì, muốn kinh động Hình bộ.

Hình bộ quản đều là giết người phóng hỏa đại án.

Mọi người phỏng đoán thà rằng không.

Cuối cùng có người bộc ra chân tướng, đám người xông xáo.

Trường Ninh bá mưu hại nhị đệ của mình cùng nhị đệ con dâu, Trương thị cho về thăm nhà cháu gái hạ tuyệt dục thuốc, trong lúc nhất thời Trường Ninh Bá phủ thanh danh tiếng xấu lan xa.

Tất cả mọi người đang nghị luận bọn hãn ngoan độc vô sỉ, cảm giác đến bọn hãn rơi vào kết cục như thế gieo gió gặt bão.

Trương thị nhà mẹ đẻ Đông Bình Bá phủ cũng nhận lấy cực lớn ảnh hưởng, bị người chỉ chỉ điểm điểm, Trương gia nữ tử hoặc nhiều hoặc ít đều tổn hại thanh danh, Đông Bình Bá phủ người hận chết Trương thị.

Nhất là Trương Trạm.

Khương Tứ tiểu thư thế nhưng là Định Quốc công phu nhân, cô cô dĩ nhiên gan to bằng trời hạ độc thủ, rõ ràng có tốt đẹp tương lai, hết lần này tới lần khác muốn tìm chết, tìm đường chết coi như xong, còn muốn liên lụy bọn hã Đông Bình Bá phủ, vừa cùng Lại Bộ Thị Lang đích thứ nữ định ra việc hôn nhân Trương Trạm sợ Trương thị sự tình để chuyện chung thân của hã phát sinh biến cố.

Thế là Trương thị bị trục xuất gia tộc.

Đợi ở Hình bộ trong đại lao Trương thị biết được tin tức này về sau, kém chút không có ngất đi.

Nhất làm người đồng tình chính là Khương Ninh Bảo, nhưng đánh Định Quốc công chú ý người càng nhiều, ai chẳng biết Định Quốc công bây giờ cùng thường nhân không khác.

Chỉ phải gả tới Định Quốc công phủ, sinh hạ con cái, liền có khả năng kế thừa Định Quốc công tước vị.

Kinh thành quý nữ nhóm ngo ngoe muốn động.

Về phần Tạ Cảnh Dực, một cái nhận làm con thừa tự, uy hiếp không lớn.

Chạng vạng tối, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công đã về tới Định Quốc công phủ, ở Định Quốc công dưới sự kiên trì, uống xong liều rã Vô Tử hoa rượu thuốc.

Tạ lão phu nhân đã từ Tạ Thất nơi đó nghe được chuyện đã xảy ra, biết được Nịnh Bảo uống thuốc rượu, rất cực yên lòng, đồng thời càng thêm đau lòng con dâu.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc mặt mũi tràn đầy lo lắng, cô nương không cách nào sinh dục một chuyện lưu truyền sôi sùng sục, chỉ là khi nhìn đến cô nương nụ cười trên mặt về sau, hai người nghĩ đến cô nương sản xuất thần kỳ rượu thuốc, trong nháy mắt bình tĩnh xuống tới.

Không cách nào sinh dục. . . Không tồn tại.

Dùng qua bữa tối, Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công về tới viện tử, tắm rửa thay quần áo về sau, Khương Nịnh Bảo ôm ở Định Quốc công trong ngực, lộ ra một vòng nụ cười nhẹ nhõm.

Trường Ninh Bá phủ sự tình đã giải quyết triệt để.

Ngoài cửa sổ ánh trăng vừa vắn.

Vừa thành thân không có mấy ngày hai người tất nhiên là không thiếu được một phen triền miên, đợi tình trạng kiệt sức sau mới ôm nhau chìm vào giấc ngủ.

An Viễn Hầu phủ Dương Thư Thanh lại một đêm hưng phấn khó ngủ.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 55: "Tổ Mẫu Phản Ứng Gì?"

Trường Ninh Bá phủ chuyện phát sinh thành kinh thành sốt dẻo nhất chủ đề trung tâm, từ quan lại quyền quý cho tới vừa sáng bách tính không ai không biết không người không hay.

Vô Tử hoa loại này bí ẩn hậu trạch việc ngầm lợi khí hiện ra ở đại chúng trước mặt, trừ bỏ làm người hoảng sợ tuyệt dục tác dụng, dĩ nhiên đưa tới lão tham ăn nhóm truy đuổi.

Khương Nịnh Bảo đối với lần này có chút im lặng.

Buổi chiều dương quang xán lạn, thời tiết dần dần bắt đầu oi bức, Khương Nịnh Bảo nghỉ ngơi sau khi tỉnh lại, ở Xuân Hỉ phục thị hạ rửa mặt xong, tùy ý trói lại cọng mang đem mái tóc đen nhánh buộc, trên thân chỉ lấy một kiện thô tịnh để liên Đại Hồng tư lụa áo ngủ, lười biếng ngồi dựa vào khắc hoa song cửa sổ bên cạnh nhìn qua cách đó không xa luyện võ tràng xuất thần.

Ngày hôm trước, Định Quốc công không nói lời gì, tự mình mang binh đi Lạc Hà Sơn diệt cướp.

Khương Nịnh Bảo trong lòng biết Quốc Công Gia tại vì cha mẹ của nàng báo thù, kỳ thật không cần Quốc Công Gia xuất thủ, chính nàng cũng có thể phái người xuất thủ tiêu diệt Lạc Hà Sơn đạo tặc.

Lạc Hà Sơn khoảng cách kinh thành xa xôi, Định Quốc công đi một chuyến vừa đi vừa về cần ba ngày thời gian.

Khương Ninh Bảo nhìn qua bên ngoài viện đầu trống rỗng luyện võ tràng, một bóng người đều không có, trong lòng không khỏi bắt đầu tưởng niệm cùng Định Quốc công cùng một chỗ nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly luyện võ thời gian.

"Phu nhân, Hình bộ truyền đến tin tức, Trường Ninh bá bị tước đoạt quan thân, cách đi tước vị, Đại phu nhân bị phán lưu đày vùng đất nghèo nàn, Dương ma ma bị xử tử." Xuân Nhạc cho cô nương đánh lấy cây quạt, mặt mày hớn hở cùng Khương Ninh Bảo báo cáo cái tin tức tốt này.

Khương Ninh Bảo nghe vậy nhẹ nhẹ thở hắt ra, mỉm cười: "Kết quả này ta rất hài lòng."

Trường thị rơi xuống kết cục này, là chính nàng làm, Trường Ninh bá không có quan thân, con cái của hắn cũng không còn là quan gia thiên kim, lưu lạc làm phú gia thiên kim thiếu gia.

Thân phận địa vị rớt xuống ngàn trượng.

Tiền tài tuy nói không thiếu, nhưng không có thân phận địa vị tầng này ô dù, lạc bại là tất nhiên.

Lúc trước Trường Ninh Bá phủ chưa từng rơi quẫn bách huân quý gia tộc tốt tài bạc triệu huân quý người ta, trừ cha nàng cống hiến to lớn, nàng cùng Tạ Cảnh Dực hôn ước cũng lên tác dụng cực lớn.

Nhưng Trường Ninh Bá phủ đại phòng cũng quá qua tham lam, Đại bá thiết kế mưu hại cha mẹ nàng, Trường thị ghen ghét nàng có một môn tốt việc hôn nhân, ghen ghét nàng có một cái xuất sắc ca ca, Khương lão phu nhân không biết ra tại mục đích gì, khoanh tay đứng nhìn.

Hiện tại liền đợi đến Đại ca cùng Khương gia đại phòng đoạn hôn sách, tông tộc sẽ biết được nên làm như thế nào, Khương lão phu nhân không đồng ý cũng không phương, tông tộc tộc lão đồng ý là đủ.

Nàng tin tưởng Đại ca sẽ ở hồi thư viện trước xử lý tốt.

"Thật sự là tiện nghi bọn hã, Nhị gia cùng Nhị phu nhân không có tính mệnh, Bá gia chỉ là cách tước vị, tước đoạt quan thân, người còn sống thật tốt, về sau còn có thể làm một cái ông nhà giàu."

Xuân Nhạc được yêu thích khắp khuôn mặt là tức giận bất bình.

Khương Nịnh Bảo khẽ cười một tiếng, ý cười lại không đạt đáy mắt: "Đúng vậy a, ai kêu Đại bá có tước vị, có chức quan, cha mẹ ta nói dễ nghe một chút là Bá phủ Nhị gia, trên thực tế, cha ta chỉ là bạch thân."

"Huống chi, chuyện như vậy ở thế gia trong đại tộc nhìn lắm thành quen, quan phủ đồng dạng đều đương gia sự tình xử lý, Đại bá có thể tước đoạt quan thân, cách đi tước vị, đã là kết quả tốt nhất."

Xuân Nhạc trầm mặc.

Lúc này, Xuân Hi tiến đến, cho Khương Nịnh Bảo lên điểm tâm cùng mới mẻ trái cây, cũng đem dò thăm tin tức nói ra, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hưng phấn.

"Phu nhân, nô tỳ nghe nói Tạ gia nhị phòng hủy bỏ hôn lễ, cũng giống trống khua chiêng đến Bá phủ từ hôn, lúc trước hôn ước này vẫn là giảm lên phu nhân đạt được, hiện tại gặp bội phụng còn trở về, thật sự là đại khoái nhân tâm."

Xuân Nhạc nghe một trận cao hứng.

Cũng không phải đại khoái nhân tâm nha.

"Hủy bỏ hôn lễ sao?"

Khương Ninh Bảo nghe Xuân Hỉ, lăm bằm một câu, chậm rãi ăn khối phục linh bánh ngọt, kỳ thật khi biết cha mẹ mình gặp nạn là Đại bá một tay trù hoạch về sau, nàng cùng Ngũ muội Khương Minh Dao quan hệ liền không trở về được lúc trước.

Khương Ninh Bảo đối với Khương Minh Dao hảo cảm bắt đầu tại trong sách cái kia 'Khương Minh Dao' .

Kỳ thật mười sáu năm qua, nàng cùng Khương Minh Dao lui tới số lần hai con tính ra không quá được, tình cảm thâm hậu càng thêm chưa nói tới, bây giờ nghe được nàng muốn ở tới gần xuất giá trước bị từ hôn.

Khương Ninh Bảo nói không nên lời là tư vị gì, chỉ cảm thấy đáy lòng bình tĩnh không lay động, nàng cầm khăn lau tay, nhìn cổ tay bên trên hồng ngọc vòng tay, nói thật, Khương Ninh Bảo bản thân phi thường yêu thích hồng ngọc vòng tay, đồ trang sức hộp càng là không ít, nhưng cái này Khương lão phu nhân ở nàng xuất giá cùng ngày đưa nàng hồng ngọc vòng tay, Khương Ninh Bảo lại thích nhất, một mực không nỡ đổi lại.

Thế nhưng là Khương lão phu nhân mỗi lần nhìn thấy hồng ngọc vòng tay phản ứng, Khương Ninh Bảo đã cảm thấy cái này hồng ngọc vòng tay có cố sự.

Khương Ninh Bảo nghĩ nghĩ, vẫn là không có phái người đi điều tra cái này phía sau cố sự.

Lúc này, ngoài cửa vang lên một đạo trầm ổn tiếng bước chân dồn dập.

Ngay sau đó, Định Quốc công thân ảnh cao lớn xuất hiện ở Khương Ninh Bảo trước mặt, Khương Ninh Bảo dụi dụi con mắt, một mặt kính hi chạy xuống giường nghênh đón tiếp lấy.

"Quốc Công Gia, người trở về, đạo tặc đều tiêu diệt sao?"

Định Quốc công đi đường suốt đêm hồi kinh, anh tuấn lạnh lẽo cứng rắn cho vẫn như cũ thần thái sáng láng, vừa vào nhà liền nhìn thấy tiểu thê tử bay chạy tới bóng hình xinh đẹp, khoe miệng hơi vênh.

"Hừm, ta trở về."

Ánh mắt của hắn rơi xuống tiểu thê tử trên thân xốc xếch tơ lụa áo ngũ bên trên, vạt áo nửa mở, chỗ ngực tiết lộ mấy sợi xuân quang, Định Quốc công chợt cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, đáy mắt âm âm hiển hiện một đám tiểu Hỏa Miêu, tiếng nói trầm thấp khàn khàn.

"Trùm thổ phi đã đền tội, Lạc Hà Sơn đạo tặc toàn bộ tiêu diệt."

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc thấy thế, rất có ánh mắt lui ra ngoài, tiện thể đóng cửa phòng lại.

Trong phòng chỉ còn lại Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công hai người, bầu không khí đột nhiên mập mờ khô nóng, Khương Nịnh Bảo bị Định Quốc công ánh mắt nóng bỏng nhìn chăm chăm, trên mặt không tự chủ hiện lên một vòng ửng đỏ, nhón chân lên, ở hắn khuôn mặt tuấn tú bên trên rơi xuống một hôn, hoạt bát cười một tiếng.

"Quốc Công Gia, dạng này cảm tạ phương thức thích không?"

Định Quốc công thân tay vuốt ve bỗng chốc bị hôn địa phương, ánh mắt rơi xuống nàng kiều đẹp nét mặt tươi cười bên trên, cổ họng bỗng nhúc nhích, trong mắt có ánh lửa nhảy vọt.

"Ta càng thích cái này một loại cảm tạ phương thức."

Định Quốc công thanh âm khàn khàn nói xong, lập tức đem tiểu thê tử ôm ngang lên nhanh chân hướng khắc hoa giường lớn đi đến, đem người

đặt ở trên giường lớn, thân hình cao lớn che chiếm hữu nàng kiều nhuyễn thân thể...

Lớn lều vải đỏ trêu chọc dưới, che giấu giữa giường vô hạn xuân quang.

Cửa chính ở ngoài bảo vệ Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nghe được trong phòng truyền tới động tĩnh, mặt đỏ lên, các nàng cùng nhau ngẩng đầu nhìn thoáng qua xanh thắm trên bầu trời phiêu đảng mấy đóa Bạch Vân, che miệng cười trộm.

Một trận kịch liệt vận động về sau, Định Quốc công hài lòng ôm tiểu thê tử, đưa tay đem sợi tóc của nàng phật đến bên tai.

"Nịnh Bảo, người có biết Trương thị cùng Dương ma ma cung khai kê sau màn là ai?"

Khương Nịnh Bảo vuốt vuốt bàn tay của hắn, gương mặt xinh đẹp còn dạng lấy tình hình sau ửng hồng, nghe được Quốc Công Gia, đuôi mắt vẩy một cái, lười biếng nói: "Không phải Dương Thư Thanh chính là Tà gia Nhị phu nhân, Quốc Công Gia, ta nói có đúng không?"

Định Quốc công trầm thấp cười một tiếng, cúi đầu ở nàng trên sợi tóc rơi kế tiếp hôn, đáy mắt hiện lên một vòng Hàn Quang: "Là Tà Nhị phu nhân, nhưng ta hoài nghi người sau lưng là Dương Thư Thanh."

Nếu như nói Nịnh Bảo không cách nào sinh dục, cuối cùng đến lợi người là ai, trừ Dương Thư Thanh ra không còn có thể là ai khác.

Đáng tiếc không có chứng cứ.

An Viễn Hầu phụ trách trấn thủ triều Đại Việt Tây Nam cứ điểm, ở Tây Nam cắm rễ cực sâu, không có làm tốt vạn toàn chuẩn bị, không có chứng cứ, không nên động Dương Thư Thanh.

Khương Nịnh Bảo kinh ngạc, không nghĩ tới Quốc Công Gia cùng nàng hoài nghi đến cùng một chỗ đi.

Nàng hôm qua gặp Diêu chương quý, hỏi thăm một chút Dương Thư Thanh cùng Từ Tiên cô hành tung, biết được Từ Tiên cô thành Tạ Nhị phu nhân quý khách, nàng liền biết sự tình không đơn giản.

"Chúng ta thật đúng là tâm hữu linh tê, Quốc Công Gia, người biết Từ Tiên cô người này sao?" Khương Nịnh Bảo giơ lên khuôn mặt nhỏ, nhìn qua Định Quốc công đường cong lạnh lẽo cứng rắn tuấn dung, cười nhẹ nhàng mà hỏi.

Định Quốc công mày kiếm chau lên, nhạt tiếng nói: "Một cái có chút thủ đoạn đạo cô."

Khương Nịnh Bảo kinh ngạc trừng mắt, lập tức chế nhạo một câu: "Không nghĩ tới chỉ quan tâm triều đình đại sự Quốc Công Gia còn biết Từ Tiên cô người này."

"Điều tra." Định Quốc công khước miệng hơi câu, lúc trước tiểu thê tử nói muốn mình xử lý hôn kỳ công việc, hẳn kỳ thật cũng trong bóng tối ra tay.

Đương nhiên biết được Khương Minh Dao hôn kỳ cải biến có vị kia Từ Tiên cô thủ bút.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Khương Nịnh Bảo cũng không giấu diếm hẳn, đem Từ Tiên cô cùng Dương Thư Thanh quan hệ nói ra, còn có Từ Tiên cô rơi xuống Dương Thư Thanh trong tay tay cầm, cái này tay cầm phi thường trí mạng.

Có thể nói là Hoàng gia bê bối.

Định Quốc công ánh mắt thâm trầm, đáy mắt hiện lên một tia sát ý, hần hân một cái gương mặt của nàng, trầm giọng nói: "Việc này ta sẽ xử lý."

Khương Ninh Bảo gật gật đầu.

Việc này giao cho Quốc Công Gia xử lý thích hợp nhất.

Không có Từ Tiên cô, Dương Thư Thanh thì tương đương với đã mất đi một cái bàn tay vàng.

Thanh thiên bạch nhật, hai người không tốt tại trong phòng đợi quá lâu, Định Quốc công cũng có công sự phải xử lý, tắm rửa thay quần áo về sau, Khương Ninh Bảo thay đổi nền trắng tú hồng hoa mai váy dài, chuẩn bị đi Vinh Hi đường nhìn Tạ lão phu nhân.

Triệu quản gia đến đây, còn tự thân đem Đại ca Khương Căn mang đi qua.

Khương Căn mặc vào một thân trường bào màu xanh nhạt, cả người nhìn tuấn mỹ phong lưu, nhếch lên khóe miệng cho thấy hảo tâm tình của hần.

"Ca, sự tình làm xong?" Khương Ninh Bảo không kịp chờ đợi hỏi.

Khương Căn mỉm cười, đuôi lông mày khóe mắt đều là ý cười: "Hừm, chúng ta bây giờ cùng đại phòng đoạn mất hân, tộc trưởng cùng tộc lão nhóm đồng ý chúng ta nhị phòng đơn độc tách ra đi, không còn cùng đại phòng cùng thuộc một chi mạch."

"Tổ mẫu phản ứng gì?"

Khương Căn nhớ tới tổ mẫu âm trầm cho, nụ cười hơi liếm: "Nàng đương nhiên là không đồng ý, nhưng có tộc trưởng cùng tộc lão nhóm ở,

chúng ta nhị phòng triệt để cùng đại phòng đoạn tuyệt quan hệ."

Khương Ninh Bảo lộ ra nụ cười xán lạn, vỗ xuống Đại ca bả vai.

"Ca, nhị phòng tương lai liền nhờ vào ngươi."

Khương Căn trọng trọng gật đầu, hẳn sẽ đem nhị phòng đứng lên.

Khương Ninh Bảo cùng Đại ca nói hội thoại, Khương Căn cùng nàng nói hẳn cùng đám bọn cậu ngoại ngày mai rời kinh sự tình, liền rời đi, hẳn là cố ý sang đây xem nhìn muội muội, muội muội mới gả vào Định Quốc công phủ không có mấy ngày, không tiện xuất phủ.

Khương Căn đành phải tới cửa cùng nàng nói một chút

Lần này rời đi, đoán chừng gặp lại cũng là hơn mấy tháng về sau, Khương Ninh Bảo trong lòng mười phần không bỏ.

Khương Ninh Bảo yên lặng hồi lâu, thu thập xong tâm tình sau mới đi Vinh Hỉ đường gặp Tạ lão phu nhân, Tạ lão phu nhân ở tràn đầy phấn khởi làm đồ lót, nhìn thấy Khương Ninh Bảo tới, liền cùng nàng nói Tạ Cảnh Dực thành thân công việc.

"Ninh Bảo, ngươi bây giờ là mẫu thân của Cảnh Dực, Cảnh Dực hôn sự nên giao cho ngươi đi làm, ngươi cũng đừng lo lắng, ta lại phái Hoàng ma ma hiệp trợ ngươi."

Khương Ninh Bảo trong lòng kinh ngạc, trên mặt lại cười đồng ý.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Thế Sự Khó Liệu Không Phải Sao?

Tạ lão phu nhân cười cười, nàng đem cháu trai nuôi hôn sự giao cho Nịnh Bảo chuẩn bị, kỳ thật cũng có chậm rãi đem quản gia quyền giao đến Nịnh Bảo trong tay ý tứ.

Cháu trai nuôi cưới là An Viễn Hầu đích trưởng nữ, thân phận gia thế cao hơn Nịnh Bảo không chỉ một bậc, hưởng chi Nịnh Bảo Đại bá bấy giờ cách đi tước vị cùng chức quan, thân ca ca còn là một tú tài, gia thế lập tức từ quan gia thiên kim biến thành tú tài muội muội, chỉ so với bình dân bách tính tốt hơn một chút.

Nhất là còn truyền ra Nịnh Bảo không cách nào sinh dục lời đồn, đem Nịnh Bảo địa vị kéo xuống rất nhiều.

Tạ lão phu nhân đương nhiên muốn cho Nịnh Bảo quyền lợi cùng mặt mũi, bằng không thì các loại Dương Thư Thanh qua cửa, Nịnh Bảo cái này đương gia chủ mẫu tôn nghiêm chẳng phải là muốn bị người dẫm lên vũng bùn bên trong.

Đây là Tạ lão phu nhân không cách nào tha thứ.

Duy nhất đáng giá an ủi chính là Nịnh Bảo còn có cường thế cửu gia, người nhà họ Dương ở Nịnh Bảo đại hôn trước đại thủ bút thêm trang lễ làm người không dám xem nhẹ, tiếp qua hơn hai tháng, Nịnh Bảo đại cửu sẽ tới kinh thành nhậm chức.

Nịnh Bảo là con dâu của nàng, cháu trai nuôi dù sao không phải thân sinh, còn một lòng hướng về chưa quá môn vị hôn thê, cảm ơn trong lòng lão phu nhân đối với cháu trai nuôi có chút thất vọng.

Bởi vậy Tạ lão phu nhân cùng con trai thương lượng qua về sau, liền quyết định đem Cảnh Dực hôn sự giao cho Nịnh Bảo đến xử lý, Hoàng ma ma ở một bên hiệp trợ.

Tạ lão phu nhân cái này điểm tâm nghĩ không thể gạt được Khương Nịnh Bảo, Khương Nịnh Bảo trong lòng ủ ả, nguyên bản nàng không có tính toán sớm như vậy tiếp quản Định Quốc công phủ quản gia quyền, nhưng kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, ai biết lại mặt thời điểm, Trương thị sẽ phát rồ ra tay với nàng.

Khương Nịnh Bảo quyết định không cự tuyệt nữa Tạ lão phu nhân hảo ý.

Có quản gia quyền, tuy nói bình thường sẽ bận rộn rất nhiều, nhưng nàng là danh phù kỳ thực đương gia chủ mẫu, trong phủ trừ Tạ lão phu nhân cùng Quốc Công Gia, nàng lớn nhất.

Có Định Quốc công ở, trong phủ hạ nhân đều sẽ kính trọng nàng vị này đương gia chủ mẫu, nhưng nàng không cách nào sinh dục, vẫn là sẽ sinh ra một chút ảnh hưởng.

Tạ Cảnh Dực địa vị lần nữa cất cao, trước kia chưa quyết định người đều sẽ dồn dập nhìn về phía hắn.

Còn có một phần nhỏ có đầu tưởng đoán chừng đang chờ Định Quốc công nạp thiếp thất.

Khương Nịnh Bảo đều sẽ đây hết thấy nhìn ở trong mắt, may mắn phần lớn hạ nhân đều là Định Quốc công đã từng binh, bọn hắn kiên định

không thay đổi trung với Định Quốc công , liên đới trung với nàng vị này Quốc Công phu nhân.

Trở lại viện tử về sau, Khương Ninh Bảo nhấp một ngụm trà, cười nhẹ nhàng đem chuyện này nói cho Xuân Hỉ Xuân Nhạc hai cái tỳ nữ, hai người đều là một mặt kinh hỉ, Tạ thiếu gia hôn sự từ phu nhân xử lý, các nàng đều biết ý vị như thế nào.

Xuân Hỉ mở mày mở mặt nói: "Thật sự là phong thủy luân chuyển, phu nhân, chúng ta hảo hảo mưu đồ, hốt một thanh Tạ đại thiếu gia."

"Đúng, đúng, có thể hốt một thanh Tạ thiếu gia ." Xuân Nhạc được yêu thích khắp khuôn mặt là hưng phấn.

Xuân Hỉ một mực không quen nhìn Tạ Cảnh Dực, dù là trong phủ gặp gỡ, trên mặt nàng cung kính hành lễ, trong lòng lại không có chút nào cung kính chi ý, nếu như không phải cô nương thể chất đặc thù, đi ra một con đường khác.

Cô nương tuổi già sẽ phá hủy.

Xuân Nhạc cũng là như thế.

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc hai cái tỳ nữ một bộ ma quyền sát chưởng phấn khởi bộ dáng, trong lòng bất đắc dĩ thở dài, quả nhiên vẫn là tuổi còn rất trẻ, nàng chính liễu chính kiểm sắc, giọng điệu có chút thận trọng nhắc nhở nói.

"Xuân Hỉ, Xuân Nhạc, các người ý tưởng này không được, lão phu nhân đem Tạ Cảnh Dực hôn sự giao cho ta xử lý, là tín nhiệm ta, là để cho ta cái này đương gia chủ mẫu danh phù kỳ thực, là muốn cho ta đem hôn lễ xử lý thật xinh đẹp, vì chính mình, cũng là quốc công phủ kiểm mặt mũi."

"Sự tình có nặng nhẹ, chúng ta muốn nhìn trường hợp, nghĩ chơi ngáng chân lúc nào đều có thể, nhưng tuyệt đối không thể ở thời điểm này."

"Xuân Hi, Xuân Nhạc, các người cần phải nhớ rõ ràng."

Xuân Hi Xuân Nhạc sững sờ, lập tức một mặt xấu hổ cúi đầu xuống:
"Phu nhân nói đúng lắm, nô tỳ nhớ kỹ."

Khương Nịnh Bảo hài lòng cười một tiếng, nâng chén trà lên nhấp một ngụm, có chút nheo lại hai con ngươi.

"Tạ Cảnh Dực bên này không cần lo lắng, hãn người này sẽ không ở hôn lễ của mình bên trên giờ âm mưu quỷ kế, chúng ta bây giờ phải đề phòng chính là Dương Thư Thanh, nàng cũng không phải loại lương thiện, nhất là biết Tạ Cảnh Dực hôn lễ từ ta phụ trách xử lý về sau, liền sợ nàng xảy ra a thiêu thân."

Dương Thư Thanh cái này nữ chính tâm ngoan thủ lạt, tâm cơ thâm trầm, sợ nàng nhất lợi dụng hôn lễ tới đối phó nàng, một khi nàng cái này đương gia chủ mẫu xử lý hôn lễ xảy ra vấn đề.

Dương Thư Thanh liền biết thao tác lời đồn đại phương hướng, hướng trên người nàng giới nước bắn, đưa nàng đánh rớt Trần Ai, diệt trừ đặt ở trên đầu nàng Đại Sơn.

Khương Nịnh Bảo xưa nay không dám xem nhẹ Dương Thư Thanh, cho nên sẽ nhằm vào Dương Thư Thanh khả năng hành động làm ra đề phòng, nàng cho Xuân Hi Xuân Nhạc hai cái tỳ nữ phân tích lợi và hại về sau, hai người mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, sợ không thôi.

Nếu như phu nhân thật cùng hai người bọn họ đồng dạng ý nghĩ, phu nhân chẳng phải là sẽ rơi vào Dương tiểu thư tính toán bên trong.

Khương Ninh Bảo lạnh nhạt tự nhiên uống trà, trong lòng vẫn đang suy nghĩ xử lý hôn lễ công việc, xử lý hôn lễ, Khương Ninh Bảo còn là lần đầu tiên, nàng đến suy nghĩ thật kỹ.

Lúc này, trong phủ một cái bà tử tới bậm báo.

"Phu nhân, Trấn Bắc Hầu phủ nhị thiếu phu nhân cầu kiến."

Trấn Bắc Hầu phủ. . .

Khương Ninh Bảo giật mình, đại đường tỷ nhà chồng chính là Trấn Bắc Hầu phủ, liên quan tới đại đường tỷ tình huống nàng cố ý chú ý một chút, cũng biết được một chút.

Lúc trước đại đường tỷ cao gả vào Hầu phủ, Trương thị cao hứng đến không được, khắp nơi khoe khoang khoe khoang, trên thực tế, Trấn Bắc Hầu phủ gia đại nghiệp đại, chủ tử đông đảo, tranh đấu kịch liệt hơn, đại đường tỷ ở Trấn Bắc Hầu phủ thời gian cũng không dễ vượt qua, có thể nói bộ bộ kinh tâm, như giẫm trên băng mỏng.

Nhìn bây giờ đại phòng tình huống, vị này đại đường tỷ đoán chừng là hướng nàng xin giúp đỡ.

"Để cho nàng đi vào đi."

Khương Ninh Bảo không là ưa thích giận chó đánh mèo người, nàng có nguyên tắc của mình cùng ranh giới cuối cùng, Khương Xu Nghiên là cái phụ nữ mang thai, tận thế qua đi, phụ nữ mang thai cùng đứa trẻ đều là trân quý.

Ở nàng bình an sinh hạ đứa bé trước, nàng sẽ cho nàng che chở, nhưng chỉ thế thôi.

Khương Xu Nghiên bất kể là cao gả vào Hầu phủ, vẫn là luân lạc tới hiện ở tình trạng này, đều có một phần của nàng 'Công lao', làm sao biết về sau nàng gặp rủi ro, mượn nàng thế lẫn vào như cá gặp nước Khương Xu Nghiên có thể hay không bỏ đá xuống giếng, hung hăng giẫm lên một cước.

Khương Ninh Bảo chưa từng dám xem thường lòng người.

Khương Xu Nghiên mang theo tỳ nữ đến chủ viện đại sảnh, vừa tiến vào đại sảnh, liền thấy một vị dung mạo cực đẹp nữ tử ngồi ngay ngắn ở ghế sofa (hoàng hoa lê mộc) bên cạnh bàn, tiêm tiêm tổ thủ thuần thực pha nước trà.

Trong đại sảnh hương trà tràn ngập.

"Đại đường tử, người đã đến, lại đây ngồi xuống đi." Khương Ninh Bảo đem trong tay bát trà buông xuống, hướng Khương Xu Nghiên lộ ra một vòng nụ cười, nụ cười xinh đẹp, rục rĩ chói mắt.

Khương Xu Nghiên đậy mắt hiện lên một vòng kinh diễm cùng ghen tị, căng cứng tiếng lòng nơi nói lỏng, ở nàng biết được cha mẹ của mình vậy mà như thế đối đãi Tứ Muội cùng nhị phòng về sau, kém chút không có ngất đi.

Rõ ràng có tốt như vậy chỗ dựa, lệch muốn tìm chết.

Mặt dạn mày dày đến đây Định Quốc công phủ xin giúp đỡ, Khương Xu Nghiên cũng là cùng đường mạt lộ, nàng bà bà lại muốn đánh rụng đứa bé trong bụng của nàng, bỏ rơi nàng, khác cho trượng phu nói một môn tốt việc hôn nhân.

"Tứ Muội, ta. . . Ta. . . Không nghĩ tới phụ thân sẽ làm ra chuyện như vậy, thật xin lỗi." Khương Xu Nghiên ở tỳ nữ nâng đỡ ngồi ở Khương Ninh Bảo đối diện, một mặt xấu hổ xin lỗi.

Khương Nịnh Bảo cho nàng rót một chén nước ấm, cười nhạt một tiếng: "Đại đường tỷ, người không cần nói xin lỗi, lại nhiều áy náy cũng vô pháp che giấu Đại bá mưu hại cha mẹ ta sự thật."

Khương Xu Nghiên mặt tái đi, bờ môi giật giật, muốn xin giúp đỡ lúc này lại làm sao cũng vô pháp nói ra miệng, cặp kia xinh đẹp trong mắt hiển hiện một vòng tuyệt vọng.

Nàng quyết định đến đây Định Quốc công phủ xin giúp đỡ, kỳ thật cũng là nghĩ để Trấn Bắc Hầu phu nhân có chỗ cố kỵ.

Thế nhưng là bây giờ nhìn tới. . . Hi vọng xa vời.

Nhưng Khương Xu Nghiên hay là không muốn từ bỏ cái này cái phao cứu mạng.

"Đại đường tỷ, nói ra người ý đồ đến đi." Khương Nịnh Bảo nhấp một cái trà thơm, đầu tiên là biểu lộ lập trường của mình, sau đó ánh mắt nhàn nhạt nhìn thấy nàng, giống như đưa nàng tiểu tâm tư nhìn thấu.

Khương Xu Nghiên vuốt ve một chút bằng phẳng phần bụng, hàm răng cắn chặt môi dưới, trong mắt lệ quang thoáng hiện: "Ta là tới cầu Tứ Muội trợ giúp, ta bà bà nàng. . . Nàng muốn đánh rụng con của ta, bỏ ta."

Nếu như Trấn Bắc Hầu phu nhân chỉ là muốn hưu vớt bỏ đại đường tỷ hoặc là biếm vợ làm thiếp, Khương Nịnh Bảo còn sẽ không như vậy tức giận, nhưng muốn đánh rụng đứa bé, cũng quá đáng rồi, đây cũng là một đầu tiểu sinh mạng, Khương Nịnh Bảo tròn mắt, đáy mắt hiển hiện một vòng sát khí.

"Tứ Muội, ta biết mình không nên cầu người, thế nhưng là. . . Nhưng là bây giờ chỉ có người có thể giúp ta, ta cầu người giúp ta một chút, ta không nghĩ mất đi đứa bé này."

Khương Xu Nghiên gặp Tứ Muội tựa hồ một bộ thờ ơ bộ dáng, cắn răng một cái, đứng dậy liền muốn cho Khương Ninh Bảo quỳ xuống, một bên Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc thấy thế lập tức ngăn trở nàng.

"Xem ở chưa xuất thế cháu trai phân thượng, ta sẽ giúp người lần này." Khương Ninh Bảo ánh mắt lướt qua Khương Xu Nghiên phần bụng, giọng điệu thản nhiên nói.

"Cảm ơn Tứ Muội, cảm ơn Tứ Muội."

Khương Xu Nghiên vui đến phát khóc, mặt mũi tràn đầy cảm kích, có Tứ Muội một câu, con của nàng rốt cục có thể bảo vệ.

Đạt được mục đích, Khương Xu Nghiên cũng không dám dừng lại lâu, vội vàng mang theo tỳ nữ rời đi, chỉ là lúc rời đi, Khương Ninh Bảo để Triệu quản gia phái người hộ tống nàng trở về trấn bắc Hầu phủ.

Ban đêm, nến đỏ chập chờn.

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công trải qua một trận nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly vận động về sau, Khương Ninh Bảo lười biếng uốn tại Định Quốc công trong ngực cùng hân nói là Tạ Cảnh Dực xử lý hôn sự sự tình, cùng đại đường tỳ cầu nàng hỗ trợ sự tình.

Ban ngày, Định Quốc công phải bận rộn công sự, muốn đi Tây Giao đại doanh luyện binh, chỉ có ban đêm hai người hoan | yêu về sau, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công nói chút ban ngày sự tình giao lưu tình cảm.

Định Quốc công nghe được Ninh Bảo nói lên nàng đại đường tỳ đưa bé, đáy mắt lóe lên một vệt sáng, bàn tay lớn khê vuốt nàng bóng loáng tinh tế da thịt, thanh âm khàn khàn mà hỏi: "Ninh Bảo, người rất thích đưa bé?"

Khương Ninh Bảo không nghĩ tới Quốc Công Gia chú ý điếm ở đứa bé bên trên, nhưng nàng xác thực thích đứa bé.

"Đúng vậy a, ta thích đứa bé." Nói xong, Khương Ninh Bảo sóng mắt lưu chuyển, khóe miệng nổi lên một vòng giảo hoạt nụ cười, thon thon tay ngọc cố ý ở trên lồng ngực của hấn vạch vòng vòng.

"Cho nên, Quốc Công Gia, người muốn cố gắng nhiều hơn."

Định Quốc công bị Khương Ninh Bảo như thế vẩy lên, dưới bụng bỗng nhiên nóng lên, hầu kết căng cứng, trong nháy mắt xoay người đem Khương Ninh Bảo ép dưới thân thể, môi mỏng ngậm lấy nàng hồng nhuận tiểu xảo vành tai, tiếng nói trầm thấp khàn khàn.

"Người nói đúng, xác thực muốn cố gắng nhiều hơn mới được."

Từ khi đêm động phòng hoa chúc đến nay, hai người một mực như keo như sơn, nhưng Định Quốc công Tạ Hành đêm nay so với dĩ vãng càng thêm kịch liệt, càng gia trì hơn lâu.

Ở biển tình bên trong trầm trầm phù phù Khương Ninh Bảo đột nhiên có chút hối hận đem người nào đó trêu chọc quá mức.

Nàng ngày mai còn muốn cho Đại ca cùng cứu cứu bọn hấn tiễn đưa a.

...

An Viễn Hầu phủ

Nguyên bản đặc ý đợi gã Dương Thư Thanh biết được hôn lễ của mình từ Khương Ninh Bảo xử lý về sau, xinh đẹp mặt trầm xuống, trong tay chén trà phịch một tiếng quăng ngã xuống trên mặt đất, nước trà văng khắp nơi.

"Thiến Dong, tin tức này có thể tin được không?"

Thiến Dong vội vàng nói: "Tin tức đã truyền ra ngoài, nghe nói là Tạ lão phu nhân cố ý đem Tạ đại thiếu gia hôn lễ giao cho Quốc Công phu nhân xử lý."

Hiện ở không người nào dám xưng Tạ Cảnh Dực là thế tử, đổi tên họ hẳn Tạ đại thiếu gia.

Tất cả mọi người trong bóng tối trò cười tiểu thư thấp gả.

Dương Thư Thanh hít một hơi thật sâu, đè xuống đáy lòng uất khí, trong mắt hào quang loé lên, cười lạnh, bằng lớn ác ý phỏng đoán Khương Ninh Bảo.

"Thiến Dong, người nói Khương Ninh Bảo có thể hay không cố ý làm hư hôn lễ của ta?"

Nàng cùng Khương Ninh Bảo sớm đã kết thù, bây giờ Khương Ninh Bảo tức sẽ thành nàng bà bà, nhất định sẽ trả thù.

Dương Thư Thanh không sợ nhất chính là trả thù.

Một cái ở mặt bình bên trong trường thành người có thể có mấy phần thủ đoạn, càng đừng đề cập bên người còn không có một cái tâm phúc ma ma, chỉ có hai cái không có có tâm cơ tỳ nữ.

Chỉ cần Khương Ninh Bảo dám ra tay, nàng liền dám chặt nàng móng vuốt, duy nhất khiến Dương Thư Thanh khó chịu chính là, nàng còn phải nhẫn nại Khương Ninh Bảo hai năm, hai năm. . . Cũng không phải là hai ngày. . .

Dương Thư Thanh một trận biệt khuất.

"Tiểu thư, cái này nô tỳ không biết, hẳn là sẽ không a?" Thiến Dong chần chờ một chút, mới trả lời.

Dương Thư Thanh xem xét Thiển Dong một chút, trong lòng hơi động, mặc kệ Khương Ninh Bảo phải chăng làm tay chân, nàng đều có thể mưu đồ một phen, nghĩ như vậy, Dương Thư Thanh nheo lại hai con ngươi, lộ ra một vòng nụ cười ý vị thâm trường.

"Cái này có thể khó nói."

Thế sự khó liệu không phải sao?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiêu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 57: "Nịnh Bảo, Từ Tiên Cô Chết Rồi."

Sáng sớm hôm sau, tia nắng ban mai hơi lộ ra.

Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công cùng nhau cho Khương Căn cùng cữu cữu bọn hãn tiễn đưa.

Lúc trở về, Định Quốc công đi Tây Giao đại doanh, Khương Nịnh Bảo thì uể oải ngồi ở trong xe ngựa, mặc cho hộ vệ hộ tống hồi phủ, đi ngang qua đường phố phồn hoa lúc, nhìn thấy phía trước vây quanh một đám người, Khương Nịnh Bảo cách rèm ra bên ngoài nhìn lên, phát hiện chỗ kia đúng là Dương Thư Thanh Thượng Vân tửu phường.

Khương Nịnh Bảo mơ hồ nghe được một đạo quen thuộc giọng nam, liền phái tên hộ vệ đi xem một chút đã xảy ra chuyện gì.

Các loại hộ vệ trở về bẩm báo, Khương Nịnh Bảo khẽ cười một tiếng, nguyên lai là Thụy Vương phủ tuần tiểu Tiểu vương gia Tiêu Nhiên cùng Tần Vương ở Thượng Vân tửu phường trước giảng co, nguyên nhân gây ra là bởi vì một vò giá trên trời dưỡng sinh rượu.

Ở Tiểu vương gia còn chưa cùng Dương Thư Thanh trở mặt kết thù lúc, hãn ngay tại Thượng Vân tửu phường dự định một vò giá trên trời dưỡng sinh rượu.

Như hôm nay giá dưỡng sinh rượu ủa ra tới, Tần Vương lại lấy số lượng không đủ, muốn lui về Tiểu vương gia tiền đặt cọc.

Tiểu vương gia đương nhiên không chịu, hai người liền ở Thượng Vân tửu phòng công giảng co.

Bầu không khí giường cung bạt kiếm.

Rất có một lời không hợp liền đánh tư thế.

Khương Nịnh Bảo nhú mày, cái này Thụy Vương phủ Tiểu vương gia ngành sinh sinh từ trong sách thứ hai lớn nam phụ biến thành cùng nữ chính đối nghịch nhân vật phản diện, cái này to lớn chuyển hướng thật khiến cho người ta ngoài ý muốn.

"Hồi phủ."

Khương Nịnh Bảo đối với xa phu nói một tiếng, trực tiếp dẹp đường hồi phủ, căn bản không có xem náo nhiệt tâm tư.

Dương Thư Thanh chạy đến thời điểm, vừa hay nhìn thấy đi xa trên xe ngựa Định Quốc công phủ tiêu ký, nàng hí hí mắt, âm thầm suy đoán ngựa người trên xe là Khương Nịnh Bảo vẫn là Tạ lão phu nhân.

Trở lại trong phủ, Khương Nịnh Bảo đi Vinh Hi đường cùng Tạ lão phu nhân nói chuyện phiếm nói chuyện, vừa vặn phòng bếp nấu gà hầm tổ yến, Khương Nịnh Bảo cùng Tạ lão phu nhân một người uống một chung.

Uống qua gà hầm tổ yến về sau, Khương Nịnh Bảo liền trở về chủ viện bận rộn xử lý hôn lễ công việc, Hoàng ma ma ở một bên hiệp trợ, tham khảo mình đại hôn quá trình, Khương Nịnh Bảo cần cải biến địa phương cũng không nhiều.

Nhưng đón dâu đội ngũ, nâng kiệu hoa người tuyền liền không thể dùng Định Quốc công thân vệ, cần Tạ Cảnh Dực mình tìm hoặc là dùng mình người.

Cái này Khương Ninh Bảo sẽ không sờ chạm.

Ước chừng hoa hơn nửa canh giờ, Khương Ninh Bảo đem chính mình xử lý hôn lễ quá trình kỹ càng liệt ra, gác lại bút lông, thổi khô phía trên mực nước, liền giao cho Hoàng ma ma chường nhận.

"Hoàng ma ma, người xem một chút còn có gì cần bổ sung?"

Hoàng ma ma nhìn kỹ về sau, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, hôn lễ mỗi cái khâu an bài đều rất tỉ mỉ nghiêm mật, đâu vào đấy, hạ nhân mỗi người quản lí chức vụ của mình, để cho người ta chui không được chỗ trống.

"Phu nhân an bài vô cùng tốt, lão nô mặc cảm."

Khương Ninh Bảo bất đắc dĩ cười cười: "Hoàng ma ma quá khen, ta còn có rất nhiều muốn chỗ học tập." Nàng chỉ là đã chiếm làm người hai đời ưu thế, kỳ thật nàng cùng cao môn đại hộ đương gia chủ mẫu còn có chênh lệch cực lớn.

Hoàng ma ma cười cười, không có cùng phu nhân tranh luận, phu nhân cho nàng một cái lại kính hỉ lớn, nàng cảm thấy trong phủ hạ nhân quản lí có thể tham khảo một chút phu nhân biện pháp.

Đợi chút nữa về Vinh Hỉ đường nói cho lão phu nhân một tiếng, lão phu nhân nhất định thật cao hứng.

Khương Ninh Bảo gặp Hoàng ma ma cười không nói, quay đầu nhìn thoáng qua Xuân Hỉ, phân phó nói: "Xuân Hỉ, đi gắm hoa viện nhìn xem Đại thiếu gia trở lại chưa, trở về gọi hắn đến chủ viện một chuyến."

Xuân Hỉ lĩnh mệnh mà đi.

Ước chừng hai khắc đồng hồ, Tạ Cảnh Dực đến đây, một bộ màu chàm cầm bào nổi bật lên hẳn càng thêm phong thần tuấn lãng, mặt như

ngọc, hần vừa tiến đến liền hướng Khương Nịnh Bảo cung kính hành lễ.

"Xin chào mẫu thân."

Lần này, Tạ Cảnh Dực lại gọi Khương Nịnh Bảo 'Mẫu thân' tự nhiên rất nhiều.

Khương Nịnh Bảo hiển nhiên cũng phát hiện, nàng nhẹ uống một hớp trà, mỉm cười, ngay trước mặt Hoàng ma ma cùng Tạ Cảnh Dực nói đại hôn an bài công việc.

"Cảnh Dực, đón dâu đội ngũ cùng nâng kiệu hoa người tuyển ta liền không nhúng tay vào, chính người nhìn xem xử lý đi."

"Nếu như còn có cái gì yêu cầu, có thể cáo tri ta một tiếng."

Tạ Cảnh Dực khẽ giật mình, trên khuôn mặt tuấn mỹ hiển hiện một vẻ kinh ngạc, hần không nghĩ tới Khương Nịnh Bảo sẽ như vậy rộng lượng, đem trọng yếu nhất đón dâu đội ngũ cùng nâng kiệu hoa nhân tuyển giao cho hần đến xử lý, trong lòng không khỏi sinh ra một tia dị dạng.

"Mẫu thân an bài rất thỏa đáng, ta không có có dị nghị."

Khương Nịnh Bảo gật gật đầu, sự tình đều giao phó xong cũng không nhiều lời, liền để Tạ Cảnh Dực lui ra.

Tạ Cảnh Dực bước ra viện tử, nhin không được ngẩng đầu nhìn một cái xanh thăm bầu trời, đại hôn tới gần, hần sắp cưới thích nữ tử, lẽ ra cao hứng, thế nhưng là hần lại không như trong tưởng tượng vui vẻ.

Nghĩ tới ngày đó hần đi tìm Thư Thanh, lại thấy được nàng cùng Tần Vương thân mật trò chuyện, nụ cười tươi đẹp, cho dù là bọn họ không có tứ chi tiếp xúc, nhưng Tần Vương hàm tình mạch mạch nhìn chăm chú Thư Thanh ánh mắt một mực tại trong đầu hần vung đi không được.

Khương Ninh Bảo cũng không biết Tạ Cảnh Dực cùng Dương Thư Thanh tình cảm đã ra khỏi vết rách, còn tưởng rằng nam nữ chủ như trong sách như vậy tình cảm thâm hậu, tiện sát người bên ngoài.

Giữa trưa cùng Tạ lão phu nhân dùng qua ăn trưa về sau, Khương Ninh Bảo tranh thủ lúc rảnh rỗi ngồi dựa vào trên giường êm nhắm mắt dưỡng thần, Xuân Hi ở một bên đánh lấy cây quạt, ngày đầu mùa hạ khí lúc lạnh lúc nóng, không nên trong phòng thả khối băng.

"Phu nhân, nô tỳ nghe nói Thụy Vương phủ Tiểu vương gia phái người đập Thượng Vân tửu phường, Dương tiểu thư giận dữ, đi Thụy Vương phủ lấy muốn thuyết pháp." Xuân Nhạc vừa tiến đến, thật hưng phấn nói cho Khương Ninh Bảo tin tốt này.

Thượng Vân tửu phường chủ tử là Dương tiểu thư, Tiểu vương gia đập Dương tiểu thư tửu phường, Xuân Nhạc đương nhiên cao hứng.

Khương Ninh Bảo bỗng dừng mở hai mắt ra, ngồi thẳng người, có chút hăng hái mà hỏi: "Sau đó thì sao?" Vị này yêu thích sắc đẹp Tiểu vương gia thật đúng là không sợ trời không sợ đất.

Xuân Nhạc được yêu thích khắp khuôn mặt là cười trên nỗi đau của người khác.

"Sau tới đương nhiên là bị Thụy Vương gia đuổi đi, đoán chừng Dương tiểu thư muốn tức điên lên, nói đến, vẫn là Thượng Vân tửu phường không chính cống, Tiểu vương gia đã sớm thanh toán tiền đặt cọc, Thượng Vân tửu phường ừ ra dưỡng sinh say rượu lại muốn lui về Tiểu vương gia tiền đặt cọc, không nguyện ý bán dưỡng sinh rượu."

Vừa nghĩ tới Tiểu vương gia cùng Thụy Vương gia rơi xuống Dương tiểu thư mặt mũi, Xuân Nhạc liền cao hứng không thôi.

Khương Ninh Bảo nhớ tới hồi phủ trên đường gặp được Tần Vương cùng Tiểu vương gia giảng co sự tình, nhịn không được hỏi.

"Tần Vương không ở đây sao?"

Có Tần Vương ở, Thụy Vương gia hẳn là sẽ cho Tần Vương mặt mũi.

"Nghe nói Tần Vương có việc rời đi." Xuân Nhạc trả lời.

Khương Ninh Bảo nhíu mày, xem ra lúc này Dương Thư Thanh là ném đi mặt to, Thụy Vương gia toàn gia ở kinh thành có phần có danh tiếng, Dương Thư Thanh thật là có dũng khí, rõ ràng đã làm sai trước, cũng dám một mình tới cửa tìm Thụy Vương gia lấy muốn thuyết pháp.

Ở đại hôn trước còn như thế giày vò, không hổ là nữ chính.

Nghe nữ chính bát quái, Khương Ninh Bảo tâm tình vui vẻ, bồi rồi không cánh mà bay, nàng đứng dậy đi Quốc Công Gia cố ý cho nàng chinh tới tiểu tửu phường cất rượu.

Càn Nguyên để thân thể đã khôi phục khỏe mạnh, nhưng tin tức một mực lén gạt đi.

Nghĩ đến tranh đấu chính kịch liệt Tần Vương cùng Tấn Vương, nhất là thế lực như mặt trời ban trưa Tần Vương, giống như hoàng thái đệ đã là hãn vật trong bàn tay, thật tình không biết nhất cử nhất động của hắn đã bị Càn Nguyên để nhìn ở trong mắt.

Khương Ninh Bảo chính ngẫm xoa xoa chờ lấy xem kịch vui, thật không biết nữ chính biết được Càn Nguyên để thân thể sớm đã khôi phục về sau, sẽ là biểu tình gì.

Định Quốc công hồi phủ về sau, biết được tiểu thê tử ở cất rượu, trực tiếp đi tiểu tửu phường.

Khương Ninh Bảo chính chuyên chú xử lý dược liệu, đem dược liệu cắt mỏng, để vào trong bình, không chút nào biết Định Quốc công đứng tại cửa, ánh mắt theo động tác của nàng càng thêm thâm thúy.

Các loại Khương Ninh Bảo đem một cái bình lớn rượu thuốc bịt kín tốt, đang muốn gọi người vừa vò rượu dọn đi hầm rượu, liền thấy dáng người thẳng đứng tại cửa anh tuấn cao lớn nam tử.

"Quốc Công Gia, người trở về lúc nào?"

Khương Ninh Bảo cao hứng nhỏ chạy tới, kéo lại cánh tay của hắn, đuôi lông mày khóe mắt đều là vui vẻ.

"Ở người xử lý dược liệu thời điểm." Định Quốc công mặt mày nhu hòa, hơi nhếch khóe môi lên lên, duỗi ra thon dài cân xứng hai tay giúp nàng sửa sang vạt áo.

Khương Ninh Bảo trừng to mắt, Định Quốc công vậy mà tại cổng nhìn nàng hai khắc đồng hồ, còn giúp nàng chỉnh lý vạt áo, đây chính là chuyện xưa nay chưa từng có, Khương Ninh Bảo tim đập thành thịch, kiều khuôn mặt đẹp không chịu được hiển hiện một vòng đỏ ửng, cả người có chút chóng mặt.

Quốc Công Gia giống như càng ngày càng dụ dằng quan tâm.

Định Quốc công thấy thế, đáy mắt hiện lên một vòng ý cười, gọi Hắc Y thân vệ, đem rượu đàn dọn đi hầm rượu, liền nện bước bước chân trầm ổn cùng Khương Ninh Bảo trở lại phòng.

"Ninh Bảo, Từ Tiên cô chết rồi."

Khương Ninh Bảo còn có chút chóng mặt, hiện tại vừa nghe đến Từ Tiên cô chết rồi, cả người tỉnh táo lại.

"Nhanh như vậy?"

"Từ Tiên cô chết chưa hết tội, trong tay nàng dính hơn hai mươi cái nhân mạng."

Định Quốc công mặt mày thâm trầm, giọng điệu băng lãnh, đáy mắt sát khí hiển hiện, hẳn không nghĩ tới bất quá là tra xét một chút Từ Tiên cô, liền tra ra Từ Tiên cô nhiều như vậy đầu chứng cứ phạm tội.

"Quốc Công Gia nói rất đúng, Từ Tiên cô xác thực đáng chết."

Khương Ninh Bảo khiếp sợ lại phần nộ, hơn hai mươi cái nhân mạng. . . Cái này Từ Tiên cô quả nhiên đáng chết.

Nghĩ đến trong sách Từ Tiên cô kết cục, Khương Ninh Bảo đột nhiên cảm thấy buồn nôn, dạng này phát rồ, đây người tội ác người cuối cùng vậy mà tại nữ chính Dương Thư Thanh an bài xuống cầm y ngọc thực an độ lúc tuổi già.

Chỉ vì nàng giúp nữ chính làm rất nhiều sự tình, có công lớn cực khổ.

Nàng nhớ kỹ trong sách nói qua, Từ Tiên cô ở Dương Thư Thanh không có trùng sinh một đời kia, thân bại danh liệt, bị ngũ mã phanh thây, nữ chính sau khi sống lại, lợi dụng cái này kiếp trước mọi người đều biết bí mật lệnh cưỡng chế Từ Tiên cô vì nàng làm việc.

Từ Tiên cô trong tay có dính nhân mạng sự tình trong sách cũng không có lộ ra, chỉ nói Từ Tiên cô có phần bị các quý phụ tín nhiệm, thường xuyên xuất nhập cao môn đại hộ, là các quý phụ làm việc.

Lúc này, Tạ Thất tiến đến bẩm báo.

"Chủ tử, phu nhân, Tạ gia Nhị phu nhân cầu kiến phu nhân."

Khương Ninh Bảo vừa nghe đến Tạ Nhị phu nhân cầu kiến, trong mắt chợt lóe sáng, lộ ra một vòng nụ cười xán lạn: "Quốc Công Gia, người nói Tạ Nhị phu nhân gặp ta là không phải là vì chúng ta con nuôi hôn sự?"

Nàng phụ trách xử lý Tạ Cảnh Dực hôn sự tin tức đã truyền ra ngoài, Tạ Nhị phu nhân đoán chừng ngòi không yên.

Định Quốc công hiển nhiên cũng đoán được Tạ Nhị phu nhân tới cửa mục đích, anh tuấn cho đều là lãnh ý: "Định Quốc công phủ việc nhà không tới phiên nàng nhúng tay."

Tạ Thất: "..."

Khương Ninh Bảo gật đầu đồng ý, Tạ Cảnh Dực đều đã nhận làm con thừa tự, thuộc về Định Quốc công phủ thiếu gia, Tạ Nhị phu nhân lại ý vào Tạ lão phu nhân nhân từ, thường xuyên đến nhìn Tạ Cảnh Dực, dĩ vãng Định Quốc công không so đo, bây giờ lại không đồng dạng.

Định Quốc công lấy phu nhân, phu nhân của hắn mới là mẫu thân của Tạ Cảnh Dực.

Khương Ninh Bảo khoe môi nổi lên một vòng giả hoạt nụ cười.

"Quốc Công Gia, người về trước tránh dưới, ta nhìn một chút vị này Tạ Nhị phu nhân."

Thật sự là chờ mong lấy Tạ Cảnh Dực thân phận của mẫu thân cùng Tạ Nhị phu nhân gặp mặt đâu.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm ơn ve kêu tuyệt đầu mùa ném đi 1 cái nước sâu ngư lôi, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Định Quốc Công Chính Là Một Cái Người Tốt Vô Cùng Tuyệt.

Cách một cái sơn thủy bình phong, Định Quốc công hai con người không hề chớp mắt nhìn thấy tiểu thê tử ưu nhã pha nước trà, trong mắt không tự chủ hiện lên một vòng nhu hòa.

Lúc này, Tạ Nhị phu nhân tiến đến, đằng sau đi theo hai cái xuyên tợ lụa tỳ nữ.

Tạ Nhị phu nhân một thân hoa phục, tóc mây trâm cài, châu ngọc vờn quanh, nhìn ước chừng ngoài ba mươi, da thịt trắng nõn, ngũ quan xinh đẹp, là cái phong vận vẫn còn mỹ phụ nhân, không hổ là trong sách nam chính mệ đẻ, ngũ quan cùng Tạ Cảnh Dực ần ần có chút tương tự.

"Tạ phu nhân mời ngồi."

Khương Nịnh Bảo mỉm cười mở miệng, thanh âm uyển chuyển êm tai, dung mạo của nàng cực đẹp, rút đi khí chất nhu nhược, thiếu nữ xinh đẹp, mới làm vợ người Khương Nịnh Bảo toàn thân trên dưới lộ ra sạch sẽ gợi cảm, một cái nhẵn mày một nụ cười đặc biệt phong tình.

Tạ Nhị phu nhân khi nhìn đến Khương Nịnh Bảo lần đầu tiên, hai mắt hiện lên một tia khiếp sợ cùng không dám tin, dù là lời đồn nói Khương Nịnh Bảo ngày thường cực đẹp, khí chất đặc biệt, khiến cho người kinh diễm.

Nhưng Tạ Nhị phu nhân vẫn cảm thấy là nói ngoa.

Nàng cũng đã gặp qua Khương Ninh Bảo người, chẳng qua là lúc đó Khương Ninh Bảo bất quá mười hai mười ba tuổi, ngũ quan yếu đuối xinh đẹp, toàn thân lộ ra Kiều Kiều sợ hãi khí tức, giống như một trận gió đều sẽ thổi ngã.

Ba năm sau Khương Ninh Bảo ngũ quan vẫn là tinh xảo ôn nhu, nhưng khí chất lại hoàn toàn khác biệt, giờ tay nhắc chân ưu nhã đại khí, nụ cười tươi đẹp mê người.

Đây là lúc trước cái kia Kiều Kiều yếu ớt tiểu cô nương sao?

Tạ Nhị phu nhân nâng đỡ thái dương, ngồi ở Khương Ninh Bảo đối diện, nghĩ đến mình ý đồ đến, đè xuống đáy lòng nghi vấn, nụ cười hiền lành, thái độ thân mật, không tự chủ để cho người ta cảm thấy tình chân ý thiết.

"Ninh Bảo nha đầu, ba năm không thấy, người làm sao cùng Tạ di xa lạ đâu, ban đầu là Cảnh Dực làm không đúng, ta đã chửi mắng hẳn dừng lại, bây giờ nhìn thấy người gả cho Định Quốc công sau qua tốt như vậy, ta cũng yên tâm."

Khương Ninh Bảo trong mắt chột lóe sáng, cái này Tạ Nhị phu nhân thật sự là hảo tâm cơ, vừa lên đến, liền muốn đem địa vị của nàng định vị đến tiểu bối phân vị bên trên, cũng phải nhìn nàng có nguyện ý hay không.

Luận thân phận địa vị, nàng thế nhưng là cao hơn Tạ Nhị phu nhân bên trên rất nhiều, chớ nói chi là nàng còn có Định Quốc công mời phong nhất phẩm cáo mệnh mang theo.

"Tạ phu nhân, xin gọi ta Quốc Công phu nhân."

Khương Ninh Bảo giọng điệu đậm mạc lạnh nhạt, nhìn về phía Tạ Nhị phu nhân ánh mắt nhàn nhạt, giống như đang nhìn một người xa lạ, không, phải nói là so người xa lạ còn không bằng.

Tạ Nhị phu nhân nụ cười cứng đờ, đáy mắt nhanh chóng hiện lên một vòng tức giận, trong tay khăn không tự chủ nắm chặt, nha đầu này đúng là cái mang thù, kể từ đó, trong nội tâm nàng lo lắng hơn nàng sẽ cố ý ở Cảnh Dực trong hôn lễ làm tay chân.

"Ninh Bảo nha đầu. . ."

"Xin gọi ta Quốc Công phu nhân." Khương Ninh Bảo không cho giải thích đánh gãy Tạ Nhị phu nhân, lần nữa cường điệu một lần, giọng điệu không được xía vào, ánh mắt ẩn ẩn lộ ra một vòng lãnh ý.

Tạ Nhị phu nhân nụ cười trên mặt rốt cuộc nhịn không được rồi, một ngụm lão huyết ngạnh ở trong cổ họng, nhìn qua Khương Ninh Bảo không đạt đáy mắt ý cười cùng cường ngạnh thái độ, nghĩ đến mình muốn hưởng một cái đã từng muốn cho mình hành lễ văn bồi cúi đầu, cái này văn bồi vẫn là con trai của nàng lui hôn trước vị hôn thê, Tạ Nhị phu nhân trong lòng liền lần cảm giác khuất nhục.

Cường ép đè nén cuộn cuộn tuôn ra lửa giận cùng bất mãn, Tạ Nhị phu nhân nén giận mở miệng.

"Quốc Công phu nhân nói đúng lắm."

Sau tấm bình phong ngời Định Quốc công Tạ Hành xuyên thấu qua bình phong thấy cảnh này, lạnh lùng cho hiển hiện mỉm cười.

Tiểu thê tử của hắn cũng không phải dễ khi dễ.

"Không biết Tạ phu nhân đến Quốc Công phủ cần làm chuyện gì?"

Khương Ninh Bảo nâng chén trà lên, khẽ nhấp miệng trà thơm, giọng điệu bình tĩnh hỏi, trong lòng thầm nghĩ, cái này Tạ Nhị phu nhân thật sự là co được dân được, trong mắt lửa giận đều nhanh yếu dật xuất lai, còn có thể nhin xuống.

"Ta nghe nói Tạ lão phu nhân đem Cảnh Dực hôn sự giao cho Quốc Công phu nhân xử lý, ta là mẫu thân của Cảnh Dực, hi vọng có thể từ bên cạnh hiệp trợ, đương nhiên, ta cũng không có không tin nhiệm Quốc Công phu nhân ý tứ, chỉ là làm một mẫu thân, ta một mực hi vọng có thể tự mình chuẩn bị Cảnh Dực hôn sự, hi vọng Quốc Công phu nhân có thể lý giải."

Tạ Nhị phu nhân nhìn thấy thái độ lãnh đạm Khương Ninh Bảo, trực tiếp đem chính mình ý đồ đến nói ra, nguyên bản nàng mục đích là thuyết phục Khương Ninh Bảo đem Cảnh Dực hôn sự giao cho nàng xử lý, nhưng Khương Ninh Bảo biến hóa làm nàng kinh hãi.

Nếu như sớm biết Khương Ninh Bảo sẽ có như vậy tạo hóa, nàng liền không nên ở nàng giữ đạo hiếu trong ba năm chẳng quan tâm, ở con trai từ hôn lúc liền nên tới cửa an ủi.

Tạ Nhị phu nhân đáy mắt hiện lên một tia hối hận.

"Tạ phu nhân, ta có thể hiểu được người khẩn thiết ái tử chi tâm, nhưng có một chút người nói sai, mẫu thân của Tạ Cảnh Dực là ta, hẳn đã qua kể đến Định Quốc công phủ, không còn là con của người, mời Tạ phu nhân nhất thiết phải ghi nhớ trong lòng."

"Nếu như Tạ phu nhân muốn tự mình xử lý Cảnh Dực hôn sự, cũng không phải là không thể được, chỉ cần người để tông tộc mở từ đường, đem Cảnh Dực một lần nữa nhớ về người danh nghĩa là đủ."

Khương Ninh Bảo mỉm cười nhìn thấy Tạ Nhị phu nhân, đưa nàng bí ẩn tâm tư nhìn thấu, muốn xử lý Tạ Cảnh Dực hôn sự, có thể, chỉ cần Tạ Cảnh Dực không phải Định Quốc công phủ thiếu gia.

Khương Ninh Bảo thanh âm kiều nhuỷễn êm tai, không có có vẻ kích động chập trùng, như là ánh mắt của nàng một bình tĩnh không lay động, nói ra nhưng lại làm kẻ khác thổ huyết.

Sau tấm bình phong Định Quốc công Tạ Hành nhếch miệng lên, ánh mắt sáng rực nhìn thấy cái kia đạo tinh tế bóng hình xinh đẹp, tiểu thê tử của hắn thật sự là tức chết người không đền mạng , khiến cho hắn lau mắt mà nhìn.

Xuân Hi cùng Xuân Nhạc tròn mắt, che giấu trong mắt ý cười.

Phu nhân lời này quả thực là ở đâm Tạ Nhị phu nhân buông tim tử.

Tạ Nhị phu nhân sắc mặt biến hóa, trong tay khăn xoắn đến đều muốn biến hình, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười miễn cưỡng, tránh nặng tìm nhẹ nói: "Quốc Công phu nhân chê cười, ta bất quá là Tạ gia một cái nho nhỏ phụ nhân, cái nào có bản lĩnh để tộc trưởng khai tông tộc từ đường."

Khương Ninh Bảo không thể sinh, con của nàng có cực lớn tỉ lệ trở thành Định Quốc công phủ người thừa kế, đương nhiên không thể trở lại bên người nàng, nhưng nghĩ đến con của mình hô Khương Ninh Bảo mẫu thân. . .

Tạ Nhị phu nhân chỉ cảm thấy khuất nhục, không cam lòng.

Nhưng nàng chỉ có thể nhịn.

"Bất quá chuyện một câu nói, Tạ phu nhân nếu quả như thật muốn Cảnh Dực trở lại dưới gối, nhà ta Quốc Công Gia có thể giúp một tay." Khương Ninh Bảo ngữ cười thản nhiên, khéo hiểu lòng người nói.

Nụ cười này nhìn ở trong mắt Tạ Nhị phu nhân có chút chói mắt.

Tạ Nhị phu nhân chỉ có thể biệt khuất gạt ra một vòng nụ cười, không biết như thế nào mở miệng, cự tuyệt vẫn là đồng ý đều làm nàng tiến thối lưỡng nan.

Cự tuyệt, nàng vừa mới lời nói ra chẳng phải là từ lúc mặt.

Đồng ý, vạn nhất Khương Ninh Bảo tưởng thật đâu, đến lúc đó con trai một lần nữa trở lại dưới gối của mình, cái này thân phận địa vị ngày đêm khác biệt, nàng há có thể đoạn mất con trai lớn tiền đồ tốt.

Vốn cho là Khương Ninh Bảo vẫn là ban đầu cái kia Kiều Kiều sợ hãi gọi nàng Tạ di tiểu cô nương, chỉ cần nàng phóng thích một chút quan tâm, tiểu cô nương liền sẽ đáp ứng yêu cầu của nàng.

Nàng quả nhiên nghĩ quá đơn giản.

Khương Ninh Bảo đem Tạ Nhị phu nhân thần sắc thu vào đáy mắt, bất động thanh sắc ngoắc ngoắc khóe môi, cười nhẹ nhàng truy vấn, rất có Tạ Nhị phu nhân không biểu lộ thái độ không bỏ qua tư thế.

"Tạ phu nhân, người cảm thấy thế nào, chỉ cần người gạt đầu, ta liền có thể để các người mẹ con đoàn tụ, tất cả đều vui vẻ."

Tạ Nhị phu nhân âm thầm cắn răng, sắc mặt đều thanh bạch đan xen, trong lòng đem Khương Ninh Bảo mắng nửa ngày, nàng cũng không dám chặn Khương Ninh Bảo nói có đúng không là nói thật.

Nàng nắm chặt nắm đấm, nửa ngày mới gạt ra một câu.

"Đa tạ Quốc Công phu nhân khỏe ý, không cần làm phiền Quốc Công phu nhân, là đúng như ta biết được, Cảnh Dực là con của người, về sau ta sẽ cách hẳn rất xa, không còn nhúng tay chuyện của hẳn."

"Xem ra Tạ phu nhân rất cục biết được ai mới là Định Quốc công phủ nữ chủ nhân, mong rằng Tạ phu nhân giữ lời hứa, về sau không nên nhúng tay Định Quốc công phủ sự vụ."

Khương Ninh Bảo mỉm cười, giọng điệu nhẹ nhàng chậm chạp, nói ra lại khác nào ở trên mặt nàng quạt một bạt tai, khiến cho Tạ Nhị phu nhân chật vật lại khó xử không thôi.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc thầm kêu một tiếng tốt.

Sau tấm bình phong đầu Định Quốc công Tạ Hành trầm thấp cười một tiếng, hai mắt chiếu sáng rạng rỡ, đáy mắt nhu tình nhanh yếu dật xuất lai, tiểu thê tử sức chiến đấu thật là cường hãn, xem ra hẳn về sau không cần lo lắng Dương Thư Thanh sau khi nhập môn, tiểu thê tử sẽ chịu ủy khuất.

Đại sảnh trầm mặc chỉ chốc lát.

Mục đích không có đạt tới, chỗ tốt cũng không có chiếm được, còn bị một tên tiểu bối đào phúng, bị một bụng tử khí, Tạ Nhị phu nhân trong lòng tràn đầy oán hận, rốt cuộc không muốn nhìn thấy Khương Ninh Bảo mặt, vội vàng cáo từ rời đi, Khương Ninh Bảo cười nhạt một tiếng, nàng có thể không có không có bỏ lỡ Tạ Nhị phu nhân trước khi đi đáy mắt khuất nhục.

"Đang suy nghĩ gì?" Một thân màu đen cầm bào Định Quốc công từ sau tấm bình phong đi ra, lặng yên không một tiếng động ngồi ở Khương Ninh Bảo bên người.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc thức thời lui ra ngoài.

Khương Ninh Bảo cho Định Quốc công rót một chén trà, khoe miệng giơ lên một vòng giáo hoạt nụ cười: "Quốc Công Gia, ta nghe nói Tạ gia Nhị gia qua nhiều năm như vậy độc sủng Tạ Nhị phu nhân, hậu viện thiệp tất đều thành bài trí, nhiều năm chưa từng tiến vào người mới, không biết phải chăng là thật có chuyện này ư?"

Cái này Tạ Nhị phu nhân lại nhiều lần coi nàng là quả hồng mềm bóp nhào nặn, cuối cùng lại còn phát rồ khuyến khích Trương thị ở nàng lại mặt thời điểm hạ được, quả thực làm người không thể nhịn được nữa.

Định Quốc công Tạ Hành nghe đây cung biết ý, đậy mắt nhanh chóng hiện lên một vòng ý cười, nâng chén trà lên nhấp một miếng trà, nhạt tiếng nói: "Xác thực như thế."

"Cảm ơn Nhị gia gần nhất làm một kiện tham ô đại án, Thánh thượng quyết định ngự khen một phen."

Khương Ninh Bảo trong mắt sáng ánh sáng liếm liếm, nhịn không được tiến tới ở hần khuôn mặt tuần tú bên trên hôn một cái, cười duyên một tiếng: "Quốc Công Gia, người quả nhiên biết tâm ta ý."

"Ta cảm thấy Thánh thượng trừ ngự khen bên ngoài, cũng nên ban thưởng cảm ơn Nhị gia mấy cái mỹ nhân khai chi tán diệp, người nói có đúng hay không?"

Định Quốc công khước miệng hơi câu, hần cũng đối với Tạ Nhị phu nhân không thích, Tạ Nhị phu nhân bàn tay quá dài, liền gật đầu đồng ý: "Hừm, ta sẽ hướng Thánh thượng đề nghị."

Khương Ninh Bảo cao hứng ôm cánh tay của hần lay động, lại hôn một cái Định Quốc công khước môi.

Hai người trong phòng ngọt ngọt ngào ngào.

Khương gia lại một mảnh tình cảnh bi thảm.

Khương lão phu nhân nhìn trước mắt toà này tu được có chút lịch sự tao nhã bốn nhà trạch viện, không nghĩ tới nàng lâm già còn bị đuổi ra khỏi Trường Ninh Bá phủ, trưởng tử từ đường đường Bá gia biến thành bạch

thân, nàng từ một cái cao cao tại thượng Bá phủ lão phu nhân biến thành nhà giàu sang Lão thái thái.

Nghĩ đến đời xa Trường Ninh Bá phủ trước, đến đây thân bằng quyền thuộc bỏ đá xuống giếng sắc mặt.

Khương lão phu nhân mặt đỏ lên, ngực kịch liệt trên dưới chập trùng, gấp rút thở phì phò, một bên đỡ lấy lão phu nhân Hồng Hạnh lo lắng cực kỳ, vội vàng cấp lão phu nhân chậm rãi tim.

"Lão phu nhân, ngài gần nhất không thể sinh khí, đại phu nói ngài đã thương tỳ phổi, cần tĩnh dưỡng thật tốt."

Khương lão phu nhân là cái tiếc mạng, nàng hít một hơi thật sâu, quan tâm hỏi: "Hồng Hạnh, Ngũ nha đầu còn một mực đợi trong phòng không muốn đi ra không?"

Từ khi trong nhà phát sinh biến cố, năm cháu gái bị Tạ gia hủy bỏ hôn lễ về sau, cái này năm cháu gái càng thêm trầm mặc.

Nói đến, Tạ Cảnh Huy thiếu gia từng ở đến nhà từ hôn hôm đó nói, nếu như năm cháu gái nguyện ý làm thiếp, hẳn cũng sẽ nạp nàng làm thiếp.

Nhưng Khương lão phu nhân kiên cường cự tuyệt.

Nàng gánh không nổi cái mặt này.

Năm cháu gái dung mạo khí chất vô cùng tốt, có lẽ có thể tử công tử coi trọng năm cháu gái, lúc trước năm cháu gái tham gia qua Thụy Vương phi tổ chức ngắm hoa yến, theo năm cháu gái bên người tỳ nữ nói, có mấy vị thế gia công tử cực kì thưởng thức năm cháu gái.

Có lẽ năm cháu gái có cơ hội có thể gả vào thế gia vọng tộc.

Cho dù là làm thiếp.

Hồng Hạnh gật gật đầu, mặt lộ vẻ lo lắng nói: "là, lão phu nhân, Ngũ cô nương mấy ngày nay một mực không có ra khỏi cửa phòng."

"Đại nha đầu còn không có hồi âm sao?"

Khương lão phu nhân nhíu mày, trong mắt tràn đầy không vui, cái này cháu gái lớn mang theo phong phú đồ cưới đến Trấn Bắc Hầu phủ về sau, vẫn luôn không có trợ giúp qua trong nhà, mỗi lần làm cho nàng hỗ trợ, đều không có tiếng động, quả thực là bạch nhãn lang.

Hồng Hạnh lắc đầu: "Không có."

Dừng một chút, Hồng Hạnh bổ sung một câu, "Nô tỳ nghe nói Đại cô nương đi một chuyến Định Quốc công phủ, rời đi thời điểm, Định Quốc công phủ hộ vệ đưa nàng trở về."

Khương lão phu nhân nghe xong Hồng Hạnh nói lên Định Quốc công phủ, lập tức nghĩ đến đại nghịch bất đạo, tự lập môn hộ Tứ cháu gái cùng tam tôn tử, mặt mo bỗng dưng trầm xuống.

Nàng đột nhiên nhớ tới hai ngày trước thu được một phong thần bí phong thư, trong lòng nhất thời có số đo.

Tứ cháu gái không thể sinh dục, năm cháu gái cùng Tứ cháu gái quan hệ cũng không tệ lắm, Tứ cháu gái liền không có cái gì tình cảm cháu gái lớn đều nguyện ý tương trợ, cùng nó tiện nghi ngoại nhân, không bằng tiện nghi người trong nhà.

Năm cháu gái bị lui hôn, lại bày ra Trương thị dạng này một cái mẹ ruột, gả vào cao môn đại hộ làm chính thê đã là không thể nào, thấp gả, có lẽ có thể làm chính thê, nhưng Khương lão phu nhân không cam tâm.

Định Quốc công chính là một cái người tốt vô cùng tuyệt.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ Rea ném đi 1 cái pháo hoả tiễn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Tạ Cảnh Dực Đại Hôn

Ngày thứ hai, Thánh thưởng cho mấy cái thiên kiều bá mị mỹ nhân ngự khen Tạ gia Nhị gia, cùng Tạ gia Nhị gia đồng dạng lập được công quan viên cũng đạt được ban thưởng mỹ nhân đãi ngộ.

Tạ gia Nhị gia cũng không phải là phần độc nhất, nhưng Tạ gia Nhị phu nhân lại tức điên lên.

Có lẽ là độc sủng nhiều năm, Tạ Nhị phu nhân tính tình tăng trưởng, đúng là cùng Tạ Nhị gia ồn ào náo loạn lên, cuối cùng trước mặt mọi người quăng Tạ Nhị gia một cái tát.

Sự tình náo động đến đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Nam nhân ném đi mặt mũi, nhất là Tạ Nhị gia vẫn là triều đình tứ phẩm quan viên, cái này mất mặt lớn, Tạ Nhị gia dưới cơn nóng giận đem chính mình ẩn tàng nhiều năm mấy cái ngoại thất cùng ngoại thất sinh con cái nhóm tiếp hồi phủ.

Trực tiếp rơi xuống Tạ Nhị phu nhân mặt mũi, làm cho nàng khó xử đến cực điểm.

Tạ Nhị phu nhân nhiều năm như vậy độc sủng thành một chuyện cười.

Khương Nịnh Bảo biết được tin tức này về sau, giật nảy cả mình.

"Xuân Hỉ, cái này Tạ Nhị gia vẫn còn có mấy cái ngoại thất, ta không có nghe lầm?"

"Phu nhân, ngài không có nghe lầm, Tạ Nhị gia không chỉ có có mấy cái đặc biệt phong tình ngoại thất, còn có mấy cái ngoại thất sinh con cái, lớn nhất ngoại thất tử đã có mười ba tuổi."

Khương Nịnh Bảo bó tay rồi nửa ngày, Tạ Nhị gia hành vi thật đúng là làm người cách ứng.

Quang minh chính đại nạp thiệp, không có ai sẽ nói hấn, nhưng hấn lại vụng trộm dưỡng bên ngoại thất, còn không chỉ một cái.

"Nô tỳ còn tưởng rằng Tạ Nhị gia là cái sủng thể nam nhân tốt, nguyên lai không gì hơn cái này, nam nhân quả nhiên không thể chỉ nhìn bề ngoài." Xuân Hỉ cảm thán một tiếng.

Khương Nịnh Bảo cười cười, Tạ Nhị gia ở đâu là sủng thể nam nhân tốt, theo nàng biết, Tạ Nhị phu nhân cái gọi là độc sủng nhiều năm, kỳ thật chỉ là Tạ Nhị gia cực ít lưu luyến hậu viện, phần lớn thời gian nghỉ ở Tạ Nhị phu nhân trong phòng thôi.

Nhưng đã đủ khiến quý phụ nhân nhóm ghen tị ghen ghét Tạ Nhị phu nhân.

Khương Nịnh Bảo âm thầm suy đoán, cái này cũng có thể cùng thân phận của Tạ Cảnh Dực địa vị có quan hệ, dù sao trong sách một mực không có lộ ra ngoài Tạ Nhị gia có bên ngoại thất tình tiết, chỉ nói Tạ Nhị gia cùng Tạ Nhị phu nhân phu thể tình thâm.

Hiện tại Tạ Nhị gia ngoại thất con lớn nhất đều đã mười ba tuổi, nhỏ tuổi nhất cũng có năm tuổi.

Như thế tính toán, Tạ Cảnh Dực còn chưa nhận làm con thừa tự cho Định Quốc công trước, Tạ Nhị gia liền đã nuôi lên ngoại thất, đằng sau còn lục tục nuôi mấy cái.

Khương Nịnh Bảo im lặng ngừng nghẹn, nếu như không có Tạ Nhị phu nhân vạn chúng nhìn trừng trừng hạ quăng Tạ Nhị gia một cái tát, Tạ Nhị gia liền sẽ không dưới cơn nóng giận đem chính mình ẩn tàng bí mật lộ ra ánh sáng ra.

Hiện tại Tạ gia Nhị phu nhân đoán chừng không có có tâm tư nhúng tay Tạ Cảnh Dực hôn nhân đại sự.

Về phần Dương Thư Thanh, đoán chừng trừ đầu chính là giày vò, tới gần đại hôn còn không yên tĩnh.

Khương Nịnh Bảo cũng không hiểu biết Dương Thư Thanh đã để yên hậu viện, nàng khi biết Từ Tiên cô sau khi chết, kém chút tức đến phun máu.

Không có Từ Tiên cô, Dương Thư Thanh rất nhiều đến tiếp sau kế hoạch không cách nào áp dụng.

Mà lại cái này Từ Tiên cô vẫn là Dương Thư Thanh lung lạc trong triều trọng thần hậu trạch nữ nhân lợi khí, bây giờ cái này lợi khí không có, nàng không lẽ mạng lưới quan hệ còn thế nào bày ra.

Dương Thư Thanh vội vàng phái người dò xét Từ Tiên cô nguyên nhân cái chết, tìm kiếm hung thủ, báo thù đại kế cùng hôn nhân đại sự đều bỏ qua một bên.

Thời gian nhoáng một cái đến Tạ Cảnh Dực đại hôn thời gian.

Định Quốc công phủ tất cả ngọn cây đầu cành tất cả đều treo đầy lụa đỏ, đầy rẫy đều là màu đỏ chói, đặc biệt là Tạ Cảnh Dực viện tử gấm hoa

viện, càng là một mảnh Hồng Hải, khắp nơi lộ ra hỉ khí.

Cái này hơn nửa tháng đến, Khương Ninh Bảo trừ cùng Hoàng ma ma bận bịu Tạ Cảnh Dực đại hôn công việc, thời gian cũng qua cực kì hài lòng, cùng Định Quốc công trong mật thêm dầu, ngọt ngọt ngào ngào.

Ở Tạ Cảnh Dực đón dâu một ngày trước, Khương Ninh Bảo rất cực nhẹ nhàng thở ra, lười biếng ngồi dựa vào rải ra trúc đệm trên giường êm ăn ướp lạnh trái cây.

Đầu tháng sáu thời tiết càng thêm oi bức, trong phòng dọn lên băng bồn, vừa tiến đến, đối diện chính là một cỗ khí lạnh, nhẹ nhàng khoan khoái dễ chịu.

"Xuân Nhạc, Diêu chương quỹ cho Đại ca đưa khối băng không có?" Khương Ninh Bảo chậm rãi ăn một khối dưa hấu thật, nhìn thấy Xuân Nhạc tiến đến, hỏi một câu.

Đại ca Khương Cẩn ở Thanh Sơn thư viện phụ cận mua một cái viện, Khương Ninh Bảo phái người tới trong sân đào một cái hầm băng, gọi Diêu chương quỹ đưa hai đại xe khối băng quá khứ.

Giấu diếm nhiều năm diêm tiêu chế băng biện pháp, Khương Ninh Bảo đã giao cho Định Quốc công, về sau trong quân doanh có khối băng hạ nhiệt độ, huấn luyện binh sĩ hẳn là sẽ giảm bớt bị cảm nắng tình huống phát sinh.

Về phần Định Quốc công có thể hay không lấy ra kiếm bạc hoặc là hiến cho Càn Nguyên đế, Khương Ninh Bảo cũng không thèm để ý.

"Đã đưa qua, Đại thiếu gia nói hai đại xe khối băng đã đủ, để ngài không cần lại cho." Xuân Nhạc Viên Viên khắp khuôn mặt là nụ cười.

Từ khi Khương gia nhậ phòng tự lập một mạch về sau, Khương Căn không còn Khương gia Tam thiếu gia, mà là Đại thiếu gia.

Xuân Nhạc cũng tùy theo đổi giọng.

Khương Nịnh Bảo cười cười, không có đem vẫn luôn nghe đại ca coi là thật, nghe nói Đại ca lạy danh sư, ngày nắng to, cho lão sư trong nhà đưa chút khối băng là nên.

Chớ nói chi là Thanh Sơn trong thư viện còn có mấy cái biểu ca biểu đệ ở bên trong, đoán chừng cũng muốn tiêu hao một chút khối băng.

"Về sau mỗi tháng đưa hai đại xe khối băng quá khứ."

Xuân Nhạc ghi xuống, nói mặt khác sự tình.

"Phu nhân, cái này ba ngày là An Viễn Hầu đích nữ thêm trang thời gian, nghe nói An Viễn Hầu phủ người đến người đi, nổi liền không dứt, rất là náo nhiệt."

Khương Nịnh Bảo uống một ngụm dưa hấu ép ra chất lỏng, dễ chịu than nhẹ một tiếng, nghe được Xuân Nhạc nhắc lên An Viễn Hầu phủ thêm trang rầm rộ, nhúu mày, trong mắt hiển hiện một tia hứng thú.

"Làm sao cái náo nhiệt pháp?"

"Phu nhân, mọi người trừ đi thêm trang bên ngoài, đều là đi xem Dương tiểu thư phơi đồ cưới, nghe nói Dương tiểu thư đồ cưới xưa nay chưa từng có phong phú, vền vẹn đồ cưới bạc thì có năm trăm vạn lượng."

Xuân Hỉ cũng ở một bên nói một câu.

Khương Nịnh Bảo hít vào một ngụm khí lạnh: "Năm trăm vạn lượng đồ cưới ngân?"

"Đúng vậy a, nô tỳ vừa nghe đến tin tức này, đều giật mình kêu lên, nhớ kỹ mấy năm trước lũ lụt hoạn, triều đình cũng chỉ phái phát hai trăm vạn lượng bạch ngân chẩn tai."

"Xem ra Thượng Vân tửu phường giá trên trời dưỡng sinh rượu thật chính là giá trên trời rượu, ngần ngừ hơn hai năm, Dương tiểu thư liền kiếm lời mấy trăm vạn lượng bạch ngân."

Xuân Hỉ một mặt hí hửng nói.

"Nói không chừng An Viễn Hầu cũng móc rỗng vốn liếng cho Dương tiểu thư giành vinh quang mặt." Xuân Nhạc sau khi hết khiếp sợ, lẩm bẫm một câu.

Khương Ninh Bảo sau khi hết khiếp sợ, khóe miệng giật một cái, cái này Dương Thư Thanh thật sự là đủ cao điều, năm trăm vạn lượng đồ cưới ngân. . . Quả thực là xưa nay chưa từng có sau không biết có hay không người đến.

Công chúa xuất giá trừ phong phú đồ cưới, đồ cưới ngân bất quá hai mươi vạn lượng bạch ngân.

Nàng nhớ kỹ trong sách viết Dương Thư Thanh xuất giá thời điểm, cũng phơi đồ cưới, nhưng đồ cưới ngân là một trăm vạn lượng, cái này đều oanh động toàn kinh thành, chớ nói chi là hiện tại là năm trăm vạn lượng đồ cưới ngân.

Cao điệu như vậy, sợ người khác không biết Thượng Vân tửu phường là cái biết đẻ trứng vàng Kim Oa Oa.

Bởi vậy có thể thấy được, Tần Vương trong tay chí ít có hơn trăm vạn lượng bạch ngân.

Khương Ninh Bảo thật không biết An Viễn Hầu sao sẽ đồng ý Dương Thư Thanh đem năm trăm vạn lượng đồ cưới bạc phơi ra, chẳng lẽ đầu óc tiến vào nước?

Năm trăm vạn lượng bạc ngân. . .

Đây cũng không phải là số lượng nhỏ, không thông báo dẫn tới bao nhiêu người đỏ mắt ghen ghét, nếu như An Viễn Hầu bản thân sạch sẽ còn tốt, không sạch sẽ. . . Khương Ninh Bảo mỉm cười.

Ban đêm hỏi một chút Quốc Công Gia đây là có chuyện gì.

"Tần Vương cho Dương Thư Thanh thêm trang sao?"

Khương Ninh Bảo đem năm trăm vạn lượng bạc ngân dứt bỏ, hỏi tới Tần Vương, mấy ngày nay, ban ngày nàng vẫn bận đến chân không chạm đất, ban đêm, nàng vội vàng cùng Định Quốc công xâm nhập giao lưu tình cảm, cũng không có chú ý Dương Thư Thanh.

"Tần Vương cho Dương tiểu thư đưa hai đại xe thêm trang lễ."

Xuân Hỉ nói lên cái này nhện không được nhú mày lại, nàng luôn cảm giác Tần Vương là cố ý, lúc trước cô nương đại hôn trước, cô nương cữu gia sẽ đưa hai đại xe thêm trang lễ.

Khương Ninh Bảo nhú mày: ". . . Tần Vương thật hào phóng."

Trong sách, Tần Vương đưa một tôn một người cao Hồng San Hồ xem như thêm trang lễ, hiện tại, Tần Vương lại đưa hai đại xe, Khương Ninh Bảo cùng Xuân Hỉ nghĩ đến cùng một chỗ đi.

Đều tưởng rằng cữu gia đưa hai đại xe thêm trang lễ dẫn đến Tần Vương đưa thêm trang lễ ra biển số.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc: ". . ."

Màn đêm buông xuống, cùng Tạ lão phu nhân dùng qua bữa tối về sau, trăng sáng treo cao, ánh trăng lạnh lẽo rải đầy địa.

Gió thổi hiu hiu, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công nắm tay, đập trên Nguyệt Sắc trong phủ tảo bộ.

Một cao một thấp hai thân ảnh nhìn có chút thân mật hài hòa.

"Quốc Công Gia, Dương Thư Thanh năm trăm vạn lượng đồ cưới ngân là thế nào truyền tới?"

Khương Ninh Bảo cẩn thận nghĩ tới về sau, cảm thấy không thích hợp, Dương Thư Thanh cao đến đâu điều cũng sẽ không như vậy khác người, trong này khẳng định có nàng không biết nội tình, nàng nhịn không được tò mò hỏi.

Định Quốc công nghe được tiểu thê tử nói lên việc này, đáy mắt xẹt qua cười một tiếng ý, nhạt âm thanh nói: "là An Viễn Hầu phủ một cái gọi Dương Uyển Linh thứ nữ truyền tới."

Dương Uyển Linh. . .

Khương Ninh Bảo trừng to mắt, lại là nàng, nếu như không phải Quốc Công Gia nhắc lên người này, nàng đều suýt nữa quên mất, đây cũng là một cái cực kỳ trọng yếu ác độc nữ phụ.

Quả nhiên không nháo sự tình cũng không phải là ác độc nữ phụ.

"Nguyên lai là nàng, Quốc Công Gia, Dương Thư Thanh đồ cưới ngân thật sự có năm trăm vạn lượng bạch ngân sao, có phải hay không là Dương Uyển Linh cố ý rải lời đồn?"

"Là thật sự."

Định Quốc công mặt mày chìm xuống, hăn nghĩ tới Thượng Vân từ phường tháng này xuất ra chỉ có một ngàn lượng một thành lợi nhuận, làm sao không biết Tần Vương cùng Dương Thư Thanh ở sổ sách bên trong động tay động chân.

Vừa nghĩ tới Dương Thư Thanh ngày mai liền sẽ gả vào Định Quốc công phủ, mang theo nàg năm trăm vạn lượng đồ cưới bạc, Định Quốc công mày kiếm nhú chặt, môi mỏng nhấp thành một đường thẳng.

Dương Thư Thanh năm trăm vạn lượng đồ cưới ngân đã truyền khắp toàn bộ kinh thành.

Không biết có bao nhiêu người nhìn chăm chăm nàg.

Cái này Dương Thư Thanh tuyệt đối là cái đại phiến toái, Định Quốc công phủ sợ là muốn không bình tĩnh.

Khương Nịnh Bảo trêu chọc xuống bên tai sợi tóc, hoạt bát cười một tiếng: "Quốc Công Gia, con dâu thân phận so vợ người cao quý, đồ cưới cũng so vợ người phong phú, người có cảm tưởng gì, sẽ sẽ không cảm thấy mất mặt?"

Định Quốc công nghiêng đầu nhìn chăm chú tiểu thê tử xinh đẹp dung nhan, ánh mắt chuyên chú sâu u, ngữ khí kiên định hữu lực: "Sẽ không, ta chính là của người mặt mũi."

Khương Nịnh Bảo trong lòng tràn lên một tia ý nghĩ ngọt ngào.

Quốc Công Gia lời nói này thật bá khí.

Hai người một đường tản bộ trở lại viện tử, Xuân Hi cùng Xuân Nhac đã chuẩn bị xong tắm rửa nước ấm, tắm rửa sau khi rửa mặt, Khương Nịnh Bảo liền chủ động hôn lên Định Quốc công.

Hai người vượt qua một cái kích tình bắn ra bốn phía ban đêm.

Hôm sau, Khương Ninh Bảo kém chút dậy không nổi, may mắn có rượu thuốc, uống vào mấy ngụm rượu thuốc về sau, Khương Ninh Bảo thần thanh khí sáng sáng sớm chủ trì đại cục, các loại Tạ Cảnh Dực đón dâu đội ngũ sau khi xuất phát, mang theo Hoàng ma ma bọn người tự mình chiêu đãi lục tục ngo ngoe đến tân khách.

Đến đây tân khách bên trong có tí mi ăn diện qua Tạ gia Nhị phu nhân cùng Tạ Nhị gia, rất nhiều đến đây uống rượu mừng triều đình đại thần thỉnh thoảng đưa ánh mắt về phía hai người.

Gần nhất hai người thế nhưng là não động lên không ít trò cười.

Tạ Nhị phu nhân nhìn qua cách đó không xa nói cười yển yển, thành thạo điêu luyện chiêu đãi nữ khách Khương Ninh Bảo, trong tay khăn giấy, trong mắt không tự chủ toát ra một tia phẫn hận, không có chút nào chú ý tới bên người nữ khách nhìn về phía nàng ánh mắt quái dị.

Các loại trùng trùng điệp điệp đón dâu đội ngũ trở lại Định Quốc công phủ, đã là giờ Thân mật.

Một bộ nghi thức xuống tới, đến bãi đường vòng này tiết.

Khương Ninh Bảo liếc qua trong đại đường nụ cười cứng nhắc Tạ Nhị phu nhân, lộ ra một vòng đoan trang tươi đẹp nụ cười cùng Định Quốc công dặt tay tiến lên, ngồi ngay ngắn ở cao đường bên trên, chờ người mới bái cao đường.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ ném Bá Vương phiếu hôn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Nàng Chờ Đợi Ngày Này Thật Lâu Rồi.

Giờ lành đến, người mới bái đường.

Ti nghi quan cao giọng hát nói.

"Nhất bái thiên địa!"

Đã bái thiên địa về sau, thân mang Đại Hồng áo cưới Dương Thư Thanh đứng tại Tạ Cảnh Dực bên người, phát giác được cấp trên hai đạo ánh mắt, không cần phải nói, trong đó một đạo khẳng định là Khương Nịnh Bảo, khăn cô dâu dưới, Dương Thư Thanh thanh lệ tuyệt luân khuôn mặt mặt không biểu tình, trong tay lụa đỏ nắm thật chặt.

Dù là sớm có chuẩn bị tâm lý, Dương Thư Thanh trong lòng vẫn như cũ cảm nhận được khuất nhục cùng không cam lòng.

"Nhị bái cao đường!"

Ti nghi quan vừa dứt lời, ánh mắt của mọi người cùng nhau nhìn về phía cao đường bên trên Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công hai người.

Trong đại đường Tạ Nhị phu nhân nụ cười biến mất, sắc mặt tái xanh nhìn xem con của mình chuẩn bị bái ngời ngay ngắn ở cao đường bên trên Khương Nịnh Bảo.

Đồng dạng sắc mặt khó coi còn có Tạ Nhị gia.

Năm trăm vạn lượng bạch ngân. . .

Muốn nói không tâm động là gạt người.

Con trai cưới một người Kim Oa Oa, còn cùng An Viễn Hầu phủ có quan hệ thông gia quan hệ, hướng sau nhi tử một mảnh tương lai tươi sáng.

Tuy nói máu mủ tình thâm, nhưng con trai hiện tại đã qua kể đến Định Quốc công phủ, ai biết cái thân phận này cao quý con dâu có thể hay không nhận bọn hắn.

Cao đường bên trên Khương Ninh Bảo một bộ Đại Hồng thêu Iris váy dài, nụ cười đoan trang và húc, khác nào Vi Phong quất vào mặt, cho người ta một loại như gió xuân ấm áp cảm giác, bên người nàng Định Quốc công Tạ Hành đồng dạng một thân Đại Hồng viền bạc cấm bào, khuôn mặt anh tuấn, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, ngày thường mặt không thay đổi khuôn mặt tuấn tú ở cái này ngày đại hi bên trong, bộ mặt lạnh lẽo cứng rắn đường cong mềm mại một chút.

Một tháng trước, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công là một đôi người mới, một tháng sau, hai người lại ngồi ngay ngắn ở cao đường bên trên chờ con trai con dâu phụ bái đường.

Tân lang quan cùng Định Quốc công đồng dạng tuổi trẻ , tương tự anh tuấn bất phàm, nhưng khi đó bái đường thời điểm, Định Quốc công trên thân sát khí tràn ngập, người bên ngoài không dám cận thân, liền bái đường đều khoảng cách cực xa.

Bây giờ, hai cha con khoảng cách gần như vậy.

Trên đại sảnh triều thần cùng các nữ quyến thấy cảnh này, tâm tình có chút vi diệu.

Khăn cô dâu hạ Dương Thư Thanh hít một hơi thật sâu, nắm thật chặt lựa đỏ cùng Tạ Cảnh Dực quay người, hướng cao đường bên trên Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công Thâm Thâm xoay người bái cao đường.

Tạ Cảnh Dực động tác cử chỉ tự nhiên, nhưng Dương Thư Thanh lại có vẻ cứng nhắc chậm chạp, nhưng nếu như không tử tế quan sát nhất định sẽ nhìn không ra, nhưng là ở đây triều thần cùng nữ quyến đều là nhân tinh, tất cả mọi người biết được An Viễn Hầu đích nữ cùng Định Quốc công phu nhân ân oán tình cừ, cơ hồ đem lực chú ý đều đặt ở Dương Thư Thanh trên thân, tâm trong lặng lẽ lắc đầu.

Nhìn tới vẫn là Định Quốc công phu nhân hơn một chút.

Khương Nịnh Bảo cử chỉ vừa vặn ưu nhã, mỉm cười nhìn thấy Dương Thư Thanh hơi cứng nhắc xoay người hành lễ động tác, đuôi lông mày khóe mắt nhiễm lên một tia vui vẻ, quả nhiên a, nhìn thấy nữ chính cúi đầu đi bái lễ, trong nội tâm nàng liền có chút thư sướng.

Một bên Định Quốc công cảm giác nhạy cảm đến tiểu thê tử cảm xúc biến hóa, khóe miệng không chịu được giơ lên một cái Tiểu Tiểu độ cong.

"Phu thê giao bái!"

Ti nghi quan cao giọng hát nói.

Khăn cô dâu hạ Dương Thư Thanh nghe được ti nghi quan thanh âm, toàn thân buông lỏng, khuất nhục khâu rút cục đã trôi qua, nàng cùng Tạ Cảnh Dực đối với bái qua về sau, rốt cục ở ti nghi quan một câu: "Đưa vào động phòng!", tại mọi người chen chúc hạ tiến vào Cấm Hoa viện tân phòng.

Tân phòng bên trong

Dương Thư Thanh hai cái cửa hồi môn tỳ nữ cùng ma ma đều ở bên trong, các loại tất cả mọi người sau khi rời đi, Dương Thư Thanh đang muốn xốc lên khăn cô dâu, nhưng nghĩ đến đây là nàng hai đời lần đầu tiên mặc Đại Hồng áo cưới lấy chồng, liền nhịn xuống.

"Tiểu thư, uống một ngụm trà, Tôn má má vừa cẩn thận đã kiểm tra, trên bàn đồ ăn cùng nước trà đều không có vấn đề." Thiến Dong bưng một chén nước trà tới, nhỏ giọng nói.

Khăn cô dâu hạ Dương Thư Thanh nhăn hạ đôi mi thanh tú, không nghĩ tới Khương Nịnh Bảo dĩ nhiên không có động thủ chân, nàng tiếp nhận nước trà nhấp một miếng, thấp giọng hỏi Thiến Dong.

"Thiến Dong, ngoài cửa có người trông coi sao?"

Thiến Dong gật đầu: "Có, là cô gia người."

Dương Thư Thanh nắm chặt chén trà trong tay, mi tâm nhíu chặt, mắt thấy sắc trời bên ngoài dần dần tối xuống, trong lòng không khỏi có chút bức bối: "Thiến Dong, thật sự tìm không thấy cơ sẽ động thủ chân sao?"

Tân khách tán đi, nếu như nháo ra chuyện đến, Định Quốc công nhất định sẽ đề xuống.

Cái này Khương Nịnh Bảo thật sự là đủ cẩn thận, dĩ nhiên làm cho nàng chui không đến chỗ trống.

Thiến Dong cười khở nói: "Tìm không thấy, to như vậy Định Quốc công phủ trừ cô gia viện tử, đều ở Quốc Công phu nhân chường không dưới, người của chúng ta cảm không vào đến, cũng thu không mua được người."

Không có chường không cô gia viện tử, hẳn không phải là chường không không được, mà là không muốn rơi tiếng người chuôi.

Thiến Dong không khỏi lo lắng lên tiểu thư tới.

Quốc Công phu nhân khó đối phó, nhưng tiểu thư cùng Quốc Công phu nhân đã kết thù oán, không phải gió tây áp đảo gió đông, chính là gió đông áp đảo gió tây.

Tiểu thư ở An Viễn Hầu phủ rất lợi hại, nhưng nơi này là Định Quốc công phủ, theo nòng quan sát, trong phủ hạ nhân ngay ngăn trật tự, mỗi người quản lí chức vụ của mình, không cách nào vi phạm.

Nhất là đồ ăn cùng phòng bếp, càng là quan trọng nhất, có tinh thông được lý ma ma chuyên môn kiểm nghiệm.

Cứ như vậy, tiểu thư thủ đoạn chỉ có thể ở cô gia Cẩm Hoa viện bên trong thi triển.

Thiến Dong đem dò thăm tin tức một năm một mười nói cho tiểu thư, sợ tiểu thư bí quá hoá liều, lại không cách nào đạt tới mục đích mong muốn, Cẩm Hoa viện bên trong hạ nhân đều là trung với cô gia người.

Tiểu thư ở đây thi triển thủ đoạn không có bất kỳ cái gì tác dụng.

"Thật không nghĩ tới Định Quốc công phủ, dĩ nhiên so hoàng cung còn cẩn thận sâm nghiêm." Khăn cô dâu hạ Dương Thư Thanh khuôn mặt xanh xám, nghiêng răng nghiêng lợi nói, đáy mắt không tự chủ nhiệm lên một vòng tinh hồng cùng không cam lòng.

Chuẩn bị lâu như vậy, dĩ nhiên một chút cũng không dùng tới.

Thật chẳng lẽ chỉ có thể ẩn nhẫn hai năm?

Nhưng nghĩ đến mình chuẩn bị ở sau, Dương Thư Thanh ép buộc mình tỉnh táo lại.

May mắn Dương Thư Thanh không có tiếp tục tìm đường chết, bằng không thì nàng định sẽ biết mình đang bị Định Quốc công thân vệ giám thị, tân phòng bên trong ẩn núp Tạ Thất lỗ tai giật giật, đem Dương Thư Thanh cùng tỳ nữ thu vào trong tai, cười lạnh.

Cái này Dương tiểu thư thật đúng là không an phận, quả nhiên như phu nhân sở liệu, dĩ nhiên muốn động thủ chân vu oan, may mắn nàng cuối cùng cũng không có ra tay, bằng không thì. . . Tạ Thất đáy mắt hiện lên một vòng lãnh quang.

Màn đêm buông xuống, tân khách tán đi, Định Quốc công phủ khắp nơi treo đầy đèn lồng đỏ, náo nhiệt một ngày phủ đệ khôi phục yên tĩnh.

Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công đến Vinh Hi đường cùng đi Tạ lão phu nhân dùng bữa.

Hôm nay là Tạ Cảnh Dực đại hôn thời gian,

Tạ lão phu nhân nụ cười mặt mũi tràn đầy, có lẽ là Định Quốc công mỗi ngày đều bồi lão phu nhân dùng bữa nguyên nhân, lão phu nhân nhìn càng thêm tinh thần toả sáng, tinh khí thần tràn trề.

Theo Hoàng ma ma nói, lão phu nhân đã làm ba bộ đồ lót.

Khương Nịnh Bảo im lặng.

Tháng gần nhất, Tạ lão phu nhân thường xuyên đuổi Hoàng ma ma đưa chút thuốc bổ đến, nàng vụng trộm phái Xuân Hi hỏi thăm qua đại phu, đây đều là các loại trợ mang thai bổ dưỡng nước thuốc.

Khương Nịnh Bảo xưa nay không uống loại này chén thuốc, thay vào đó là Tạ lão phu nhân tấm lòng thành, cũng thông cảm nàng ôm tôn sốt ruột, đành phải kiên trì uống.

"Các người nhanh đi về nghỉ ngơi."

Sau khi ăn cơm tối xong, Tạ lão phu nhân nhìn xem Khương Ninh Bảo uống xong một chung bổ canh, cười ha hả thúc giục bọn hắn trở về, ý tứ hết sức rõ ràng, để cho người ta nghĩ coi nhẹ cũng khó khăn.

Khương Ninh Bảo nhìn quen không trách, cùng Định Quốc công rời đi Vinh Hỉ đường.

Trở lại chủ viện phòng, trong phòng dưới ánh nến.

Hai người tắm rửa thay quần áo về sau, Xuân Nhạc đã đem giường chiếu trải tốt, ở lư hương bên trong đốt lên Khương Ninh Bảo yêu nhất hoa hồng mùi thơm hương dây, Xuân Hỉ dùng sạch sẽ khăn lông lớn cho Khương Ninh Bảo lau dính giọt nước tóc dài đen nhánh.

Hết thảy sau khi hoàn thành, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc lui ra ngoài, lúc này Tạ Thất đến đây, đến đây báo cáo Dương Thư Thanh động tĩnh, biết được nàng thật sự có vu oan hãm hại tâm tư, Định Quốc công quanh thân khí áp đột nhiên một thấp.

Hiển nhiên đối với Dương Thư Thanh cái này mới nhập môn con nuôi nàng dâu cực kỳ bất mãn.

Khương Ninh Bảo lộ ra một vòng trong dự liệu nụ cười, ôn nhu trấn an nói: "Quốc Công Gia, người đừng nóng giận, không đáng, may mắn Dương Thư Thanh coi như thông minh, biết rõ không thể làm, liền thu tay lại."

Nói thật, Khương Ninh Bảo thật sự rất im lặng, ai thích ở ngày đại hi xảy ra chuyện, nàng cái này cùng Dương Thư Thanh có cừ oán người đều đem hôn lễ làm được thật xinh đẹp, Dương Thư Thanh cái này tân nương tử lại nghĩ đến kiểm chuyện.

Quả thực không biết mùi vị.

Định Quốc công thu liễm khí thế trên người, mi tâm trầm ngưng: "Dương Thư Thanh không phải thông minh, là người đem tất cả đường đều phong bế, nàng không có chỗ xuống tay."

Tạ Thất đồng ý gật đầu.

Định Quốc công nhẹ nhàng liếc qua Tạ Thất, Tạ Thất một cái giật mình, thức thời lui ra ngoài, còn cố ý đem cửa cài đóng.

Khương Nịnh Bảo thấy thế, cười khẽ một tiếng, nét mặt tươi cười như hoa.

Định Quốc công ánh mắt tối ngăm, cánh tay dài duỗi ra, dùng sức nắm ở Khương Nịnh Bảo eo thon chi, đưa nàng thật chặt khảm vào trong ngực của mình, cúi đầu ở môi nàng ấn xuống một cái hôn.

Hôn đến dịu dàng lại triền miên.

Khương Nịnh Bảo hai tay vòng lấy cổ của hắn, đáp lại nụ hôn của hắn.

Chẳng biết lúc nào, Định Quốc công đã xem người ôm đến trên giường lớn, to như vậy khắc hoa giường lớn nhẹ nhàng lay động, màu đỏ màn lụa cũng rơi xuống, theo giường lớn lay động nhẹ nhàng chập chờn.

Trong màn lụa, giao chông lên nhau thân ảnh ần ần xước xước, đứt quãng rên rỉ cùng trầm thấp tiếng thở dốc đan vào một chỗ, nói không hết triền miên.

Hết thảy lãng lại sau.

Khương Nịnh Bảo đổ mồ hôi lâm ly, toàn thân như nhũn ra uốn tại Định Quốc công cứng rắn trước bộ ngực, hai đầu lông mày còn có còn

chưa hoàn toàn rút đi vui thích, gương mặt nổi lên tia tia đỏ ửng, giống như ba tháng bên trong Đào Hoa, kiều diễm mê người.

"Năm tháng thúc người già, một tháng trước, ta vẫn là như nước trong veo tân nương tử, một tháng sau, ta liền thành hoa tàn ít bướm bà bà, chờ lấy con dâu kính trà."

Khương Nịnh Bảo có chút thờ đốc một chút, làm bộ vuốt ve một chút mình bóng loáng non mềm khuôn mặt nhỏ nhắn, cảm thán một câu, trong lòng lại kích động phấn khởi, nghĩ đến ngày mai Dương Thư Thanh phải quỳ hạ cho mình kính trà, Khương Nịnh Bảo liền không nhịn được nghĩ thoáng mang sướng cười.

Hoa tàn ít bướm bà bà. . .

Định Quốc công xem xét mắt Khương Nịnh Bảo hồng nhuận kiều mị dung nhan, trơn bóng như ngọc da thịt, không có bỏ qua nang đáy mắt hưng phấn, trong mắt không tự chủ hiển hiện một vòng nụ cười thản nhiên, ở nang đỏ chói trên môi rơi xuống một hôn.

"Nịnh Bảo, người thật đáng yêu."

Bên tai truyền đến Định Quốc công trầm thấp bên trong lộ ra ý cười tiếng nói, Khương Nịnh Bảo gương mặt nóng lên, chỉ cảm thấy lỗ tai có chút ngứa, điểm này ngứa, cấp tốc lan tràn đến đáy lòng, mang đến một trận khó tả rung động.

Nàng ngẩng khuôn mặt nhỏ, cố ý ở cổ của hăn kết chỗ nhẹ cắn nhẹ.

"Nịnh Bảo, người ở châm lửa."

Định Quốc công đáy mắt tối sầm lại, hiện lên một vòng nháy vọt ngọn lửa, bàn tay lớn dao động đến nàng bóng loáng bằng phẳng phần bụng nhẹ

nhàng vuốt ve, thanh âm khàn khàn nói, ánh mắt sáng rực nhìn thấy nàng, thân thể biến hóa không có giấu diếm được Khương Ninh Bảo.

Khương Ninh Bảo hai tay vòng lấy hăn răn chắc gầy kình eo, một cái xoay người, đem Định Quốc công ép đến dưới thân, lộ ra tươi đẹp giáo hoạt nụ cười, sóng mắt lưu chuyển, đều là say lòng người phong vận.

"Quốc Công Gia, ta đây không phải đang phụ trách dập lửa sao?"

Bị ép dưới thân thể Định Quốc công khuôn mặt anh tuấn, hai con ngươi càng thêm thâm thúy cực nóng, thật dài tóc đen hơi có chút xốc xếch rối tung ở đầu vai, tản mát ra trí mạng nam tính khí tức cùng dụ hoặc.

Khương Ninh Bảo nhịp tim đột nhiên gia tốc, gương mặt nóng hổi, Định Quốc công đay mắt hiện lên một đạo u ám quang mang, một cái dùng sức, hai người vị trí lẫn lộn đi qua.

Ngoài cửa sổ trắng sáng treo cao, sao lốm đốm đầy trời.

Trong phòng ánh nến chập chờn, bị lật đổ lãng, chung phó Vu sơn mây mưa.

Sáng sớm hôm sau, Khương Ninh Bảo chậm rãi mở ra nhậ nhèm hai con ngươi, nhớ tới hôm nay tân nương tử Dương Thư Thanh muốn tới kính trà, Khương Ninh Bảo lập tức tỉnh táo lại, đầy cõi lòng kích động.

Nàng chờ đợi ngày này thật lâu rồi.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ 21869621 ném đi 1 cái địa lôi, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 61: "Ta Đây Là Phòng Ngừa Chu Đáo."

Sáng sớm, chủ viện hạ nhân vừa đi vừa về bận rộn.

Khương Nịnh Bảo nhìn thoáng qua bên cạnh không vị, liền biết Định Quốc công sáng sớm luyện võ đi, vài ngày trước, nàng còn cùng Định Quốc công cùng một chỗ sáng sớm luyện võ qua.

Nhưng tối hôm qua náo động đến quá muộn, ngủ có chút trầm, liền thức dậy trễ điếm.

Khương Nịnh Bảo gọi ngoài cửa chờ Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc, bắt đầu rửa mặt.

Các loại toàn thân áo đen trang phục Định Quốc công từ luyện võ tràng trở về, Khương Nịnh Bảo đã rửa mặt xong, đang ngồi trong đại sảnh các loại Định Quốc công.

Hôm nay Khương Nịnh Bảo tỉ mỉ trang phục qua, nàng mặc vào một thân nền trắng thêu Mẫu Đơn váy lụa, tóc đen kéo lên, chải một vị phụ nhân búi tóc, trên đầu nghiêng đâm một chi khảm hồng ngọc trầm cài, trên búi tóc tô điểm mấy đóa trầm hoa, thanh đậm thanh lịch, tú lệ đoan trang.

"Quốc Công Gia, người tranh thủ thời gian rửa mặt, đợi chút nữa mẫu thân sẽ tới cùng chúng ta cùng một chỗ ăn đồ ăn sáng, uống nàng dâu trà." Khương Nịnh Bảo vừa nhìn thấy Định Quốc công tiến đến, ánh mắt nhìn không được ở hẳn hẳn chắc hoàn mỹ dáng người thượng lưu liền.

"Hừm, chờ một lát."

Định Quốc công chú ý tới tiểu thê tử rơi xuống trên người hấn ánh mắt, khoe miệng ngoắc ngoắc, đáy mắt hiện lên một vòng cười nhạt ý, nhanh chân đi sát vách phòng trong tắm rửa thay quần áo, không đến hai khắc đồng hồ, liền rửa mặt hoàn tất, đổi lại một bộ màu đen cầm bào ra.

Lúc này, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc đã đem đồ ăn sáng bày đi lên, Tạ lão phu nhân cũng vừa tới, đang cùng Khương Ninh Bảo nói chuyện, mặt mày đều là ý cười, bầu không khí cùng nhạc vui hòa.

Định Quốc công sải bước đi tới, tự nhiên ngồi ở Khương Ninh Bảo bên cạnh.

"A Hành, người đã đến, ta vừa cùng Ninh Bảo nói cho cháu trai đặt tên sự tình." Tạ lão phu nhân tràn đầy phấn khởi nói, gần nhất nàng làm ba bộ đồ lót, nghĩ đến chưa xuất thế cháu trai còn không có lấy tên, liền cùng Ninh Bảo nói.

Mẹ chồng nàng dâu hai người trò chuyện có chút hăng hái.

Một bên Hoàng ma ma cùng Xuân Hỉ Xuân Nhạc đám người đã im lặng ngưng nghe.

Định Quốc công liếc nhìn nét mặt tươi cười như hoa Khương Ninh Bảo, đáy mắt xẹt qua một vòng bất đắc dĩ, đứa nhỏ này còn không có bóng hình đâu, mẫu thân liền nghĩ đến cho cháu trai đặt tên sự tình.

"Mẫu thân, ta cùng Ninh Bảo thành thân bất quá một tháng."

"Ta đây là phòng ngừa chu đáo." Tạ lão phu nhân trừng đầu gối con trai một chút, quay đầu từ ái nhìn xem Khương Ninh Bảo, "Ninh Bảo, người nói có đúng hay không?"

"Mẫu thân nói rất đúng, chúng ta đây là phòng ngừa chu đáo." Khương Ninh Bảo đồng ý gật đầu, cái này hơn một tháng qua, nàng cùng Định Quốc công ngày ngày triển miên, nói không chừng trong bụng của nàng đã có tiểu bảo bảo.

Cái này đặt tên thế nhưng là đại sự.

Phòng ngừa chu đáo không phải như vậy dùng.

Định Quốc công nhạt âm thanh nói sang chuyện khác: "Mẫu thân, ăn trước đồ ăn sáng lại nói, đợi chút nữa ngài còn muốn uống chút dâu kính trà." Trong lòng lại nghĩ đến, đến lúc đó đi thư phòng lật điển tịch tuyển mấy cái dự bị danh tự.

Tạ lão phu nhân ngẫm lại cũng thế, việc này trước buông xuống.

Dùng qua đồ ăn sáng, hạ nhân đem mặt bàn thu thập sạch sẽ, Khương Ninh Bảo cùng Tạ lão phu nhân Quốc Công Gia ở đại sảnh chờ đợi Tạ Cảnh Dực bọn hắn đến kính trà.

Kính trà nước trà đều đã chuẩn bị xong, Khương Ninh Bảo lễ gặp mặt cũng chuẩn bị xong, là một tôn đĩa tử Quan Âm ngọc điêu vật trang trí.

Không có làm bất luận cái gì tay chân đĩa tử Quan Âm.

Về phần tại sao lại đưa cái này, cái này cùng nữ chính ở kiếp trước có liên quan rồi, ở kiếp trước Dương Thư Thanh không để ý An Viễn Hầu phản đối, gả cho Tấn Vương làm Trắc phi về sau, một mực không có mang thai đứa bé, cuối cùng cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, đi trong miếu cầu cái đĩa tử Quan Âm, ai ngờ cái này đĩa tử Quan Âm bị người động tay chân, dẫn đến Dương Thư Thanh tuyệt dục.

Một thế này, Dương Thư Thanh cực kỳ chán ghét đĩa tử Quan Âm.

Vừa nhìn thấy đưa tử Quan Âm, nàng liền sẽ nghĩ tới mình thê thảm không sánh được đời.

Chờ đợi thời điểm, Khương Ninh Bảo không nhanh không chậm uống trà, một bên Định Quốc công cũng là như thế, chỉ có Tạ lão phu nhân mắt nhìn sắc trời, có chút nhíu mày.

Hiện tại cũng đến cuối giờ Thìn, bên ngoài ánh nắng chính xán lạn, cháu trai nuôi cùng nuôi cháu dâu lại còn chưa tới chủ viện kính trà.

"Mẫu thân, Cảnh Dực vừa tân hôn, dậy trễ một chút không có gì." Khương Ninh Bảo gặp lão phu nhân sắc mặt không tốt lắm, liền vội vàng cười trấn an một câu.

Trong lòng lại nói thầm, đây rốt cuộc là Tạ Cảnh Dực ý tứ, vẫn là Dương Thư Thanh ý tứ, biết rõ sáng nay muốn mời trà, lại còn để bọn hắn đợi lâu.

Cái này là cố ý chọc giận nàng sao?

Tạ lão phu nhân là cái bao che khuyết điểm, nàng nhẹ nhàng vỗ xuống con dâu tay, hai đầu lông mày không nhanh còn chưa tan đi đi: "Người cùng A Hành tân hôn ngày thứ hai đều đúng giờ tới kính trà, bọn hắn giá đỡ ngược lại là bày so người còn lớn hơn, thật không tưởng nổi."

"Mẫu thân nói rất đúng, xác thực không tưởng nổi."

Định Quốc công từ trước đến nay chú trọng hiếu đạo, gặp con nuôi cùng Dương thị dĩ nhiên để mẫu thân đợi lâu, trên mặt bao trùm một tầng lành lạnh Hàn Sương, giọng trầm thấp lộ ra một tia băng lãnh.

Lời nói này, ở trong đại đường tất cả mọi người nghe nhất thanh nhị sở.

"Lại chờ một lát, thật sự nếu không đến, cũng không cần kính trà." Tà lão phu nhân lạnh lùng nói, thành thân ngày thứ hai kính trà cũng không phải là chỉ có kính trà đơn giản như vậy.

Đây là một loại tán thành, dù là cha mẹ chồng lại không vui con dâu, ở kính trà thời điểm làm khó dễ một phen, nhưng cuối cùng sẽ uống tân nương tử kính trà, thừa nhận nàng là trong phủ chủ nhân.

Cho nên tân nương tử đều sẽ không bỏ qua cho cha mẹ chồng kính trà thời gian, dù là đã muộn một chút thời gian cũng không sao, nhưng Dương Thư Thanh cùng Tà Cảnh Dực lại trọn vẹn để cho người ta đợi nửa canh giờ còn chưa tới.

Đây đã là vấn đề lớn.

Khương Nịnh Bảo không có ý kiến, nếu như Dương Thư Thanh bỏ qua kính trà, thành bách tính trà dư tửu hậu trò cười, cũng là chính nàng làm, nàng cảm thấy Dương Thư Thanh sẽ không ngốc như vậy.

Chẳng lẽ tối hôm qua đêm động phòng hoa chúc xảy ra chuyện?

Khương Nịnh Bảo đang muốn để cho người ta đi Cẩm Hoa viện nhìn tình huống, Tà Cảnh Dực cùng Dương Thư Thanh cuối cùng đã tới.

Dương Thư Thanh thân mang đỏ chót thêu hải đường váy dài, trang dung tinh xảo vũ mị, mái tóc vén lên thật cao, trên đầu trâm hoa cùng trâm cài tinh xảo hoa lệ, nụ cười xinh đẹp động lòng người, đứng tại một bộ đồ sạm viền bạc cẩm bào Tà Cảnh Dực bên người, khác nào một đôi bích nhân.

Nhưng Khương Nịnh Bảo lại cảm giác quý dị đến một tia không hài hòa.

Cái này không hài hòa tựa hồ xuất hiện ở Tà Cảnh Dực trên thân.

Tạ lão phu nhân Đạm Đạm lườm cháu trai nuôi cùng Dương thị, giọng điệu không vui nói: "Mới vừa vào cửa một ngày liền chậm lên, liền tiếp mời trà cũng tới trễ như vậy, để trường bồi chờ các người, thật không tưởng nổi."

Cái này vừa nói, Dương Thư Thanh nụ cười cứng đờ, đáy mắt hiện lên một tia u ám.

"Là tôn nhi sai, mời tổ mẫu trách phạt."

Tạ Cảnh Dực cúi đầu nhận sai.

Khương Nịnh Bảo nhíu mày nhìn thấy một màn này, mi tâm giật giật, Tạ Cảnh Dực cho cảm giác của nàng là lạ, bên nàng đầu nhìn thoáng qua như có điều suy nghĩ Định Quốc công, xem ra cảm thấy kỳ quái cũng không chỉ có là nàng.

"Mẫu thân, thời điểm không còn sớm, để Dương thị trước kính trà."

Khương Nịnh Bảo mỉm cười, đem chủ đề chuyển hướng.

Dương Thư Thanh nghe được Khương Nịnh Bảo gọi nàng Dương thị, trong lòng một trận cách ứng, từ Dương tiểu thư biến thành Dương thị, vèn vèn xưng hô biến hóa, liền làm Dương Thư Thanh cảm thấy biệt khuất.

Tạ lão phu nhân gật gật đầu, ra hiệu Hoàng ma ma mang sang chuẩn bị xong trà.

Kính trà cái thứ nhất muốn mời chính là Tạ lão phu nhân.

Dương Thư Thanh hít một hơi thật sâu, quỳ gối trên đệm, từ Hoàng ma ma trong tay tiếp nhận chén trà, cung kính giơ lên Tạ lão phu nhân trước mặt: "Tổ mẫu, mời dùng trà."

Tạ lão phu nhân ừ một tiếng, tiếp nhận chén trà nhấp một miếng liền buông xuống.

"Dương thị, kể từ hôm nay, người chính là Định Quốc công phủ tôn con dâu, mỗi tiếng nói cử động đều đại biểu Định Quốc công phủ mặt mũi, nhìn người tự giải quyết cho tốt."

Nói xong, Tạ lão phu nhân liền cho nàng một cái hồng bao làm lễ gặp mặt.

Hồng bao bên trong đều là ngân phiếu.

"Đa tạ tổ mẫu dạy bảo." Dương Thư Thanh tiếp nhận lễ gặp mặt, cung kính dập đầu một cái, trong lòng lại dâng lên một tia bất mãn, lão phu nhân đây là ý gì, chỉ cấp nàng một cái hồng bao, là châm chọc nàng yêu tiền tài sao?

Còn có cái gì 'Mỗi tiếng nói cử động đại biểu Định Quốc công phủ mặt mũi, nhìn người tự giải quyết cho tốt', Dương Thư Thanh cảm thấy đây là Tạ lão phu nhân đối với cảnh cáo của nàng cùng vũ nhục.

Nàng Dương Thư Thanh đi chính, ngồi bưng, cùng Tần Vương mấy người tới hướng cũng không có vượt cự.

Tạ lão phu nhân đây là không tín nhiệm nàng.

Khương Nịnh Bảo không có bỏ qua Dương Thư Thanh đáy mắt bất mãn, nhin không được nhãn hạ lông mày, tổ mẫu cái này thái độ đã rất khá, cũng không có làm sao phát biểu, chỉ là cái này nữ chủ đoán chừng suy nghĩ nhiều.

Sau đó là cho Định Quốc công kính trà.

Định Quốc công ngồi ngay ngắn ở lão phu nhân phía dưới, khuôn mặt anh tuấn lạnh lùng, nội liễm thâm trầm, toàn thân tản ra uy nghiêm.

Dương Thư Thanh đối mặt vị này triều Đại Việt Chiến thần, trong lòng tránh không được bờ ngõ, không dám chút nào ở Định Quốc công trước mặt lộ ra không chút nào kính, nàng cung kính quỳ gối trên đệm, giơ lên chén trà.

"Công công, mời dùng trà."

Định Quốc công không có lập tức tiếp nhận trà, mặt không thay đổi nhìn Dương Thư Thanh một chút, nửa ngày mới tiếp nhận trà nhấp một miếng, lời ít mà ý nhiều nói một câu.

"Ghi nhớ thân phận của mình, tự trọng tự ái."

Khương Nịnh Bảo kinh ngạc liếc nhìn Định Quốc công, thật không nghĩ tới Định Quốc công sẽ như vậy không cho nữ chính mặt mũi, không thể phủ nhận, trong nội tâm nàng đặc biệt dừng cao hứng.

Trong đại đường hạ nhân đều bị một câu nói kia chấn động đến trợn mắt hốc mồm.

Nhưng nghĩ đến vị này mới nhập môn Đại Thiếu phu nhân từng nữ giả nam trang tiếp cận Đại thiếu gia, tới gần đại hôn trước, còn cùng Tần Vương lui tới hỗ động nhiều lần, trong lòng liền cảm giác Định Quốc công nói không sai.

Đại Thiếu phu nhân xác thực nên tự trọng tự ái.

Vừa nghe đến Định Quốc công làm cho nàng tự trọng tự ái, Dương Thư Thanh rất cảm thấy khuất nhục, vừa mới lão phu nhân nói coi như hàm súc uyển chuyển, nhưng Định Quốc công lại là trần trụi cảnh cáo cùng không tín nhiệm.

Nàng nâng lên một đôi con người xinh đẹp, úy khuất liếc nhìn Tạ Cảnh Dực.

Nhưng Tạ Cảnh Dực lại trầm mặc đứng ở một bên, tựa hồ. . . Tựa hồ đang thất thần, không có chút nào chú ý tới Dương Thư Thanh úy khuất ba ba ánh mắt.

Khương Nịnh Bảo nhú mày.

Có chút ý tứ.

"Công công dạy bảo, con dâu ghi nhớ trong lòng."

Dương Thư Thanh gặp Tạ Cảnh Dực dĩ nhiên chú ý ánh mắt của nàng, trong lòng đã phần nộ lại úy khuất, nàng đè xuống đáy lòng khuất nhục, trên mặt không dám lộ ra nửa phần, một mặt cung kính mềm mại đáp.

Đợi chút nữa người đem Định Quốc công lễ gặp mặt đưa lên, Dương Thư Thanh khi nhìn đến khay bên trong một khối mặc ngọc chế thành ngọc bài về sau, trên mặt huyết sắc bỗng nhiên rút đi, thân hình hơi khẽ lung lay một cái.

Nàng cắn chặt môi dưới, đáy mắt phần nộ cùng khuất nhục rốt cuộc không che giấu được.

Khối này mặc ngọc chế thành trên ngọc bài dĩ nhiên khắc lại một cái 'Trình' chữ, đây là trần trụi nhục nhã, Dương Thư Thanh hai mắt hiện lên một tia xích hồng, khinh người quá đáng.

Định Quốc công khinh người quá đáng!

Khương Nịnh Bảo vốn đang hiểu kì Định Quốc công chuẩn bị gì dạng lễ gặp mặt, bây giờ nhìn thấy phần này 'Có một phong cách riêng' lễ gặp mặt về sau, lập tức rõ ràng Định Quốc công ý tứ.

Định Quốc công đây là cho nàng xuất khí.

Dương Thư Thanh lại nhiều lần xuống tay với nàng, Định Quốc công hiển nhiên đã xem nổi giận, trực tiếp ở Dương Thư Thanh kính trà thời điểm rơi xuống nàng mặt mũi.

Định Quốc công bao che khuyết điểm, Khương Nịnh Bảo trong lòng ngọt ngào.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Nàng Tựa Hồ Biển Khéo Thành Vụng.

Khương Ninh Bảo gặp Dương Thư Thanh thật lâu không có tiếp nhận lễ gặp mặt, giống như cười mà không phải cười nhìn thấy Dương Thư Thanh: "Quốc Công Gia, Dương thị đây là đối với người đưa lễ gặp mặt có ý kiến đâu."

Dương Thư Thanh là An Viễn Hầu đích nữ, Khương Ninh Bảo làm việc chắc chắn sẽ có chút cố kỵ, dù sao An Viễn Hầu cũng không phải bình thường Hầu gia, vạn nhất liên lụy đến đại ca, đây là Khương Ninh Bảo không muốn nhìn thấy.

Bây giờ Dương Thư Thanh đến Định Quốc công phủ, nàng là Dương Thư Thanh danh chính ngôn thuận bà bà, chỉ cần một thân phận của trưởng bối liền có thể áp chế Dương Thư Thanh.

Định Quốc công ánh mắt lạnh lẽo, hai đầu lông mày đều là vẻ lạnh lùng.

Dương Thư Thanh đột nhiên tỉnh táo lại, dùng sức cắn chặt răng, không để cho mình ở Khương Ninh Bảo trước mặt thất thố, thật sâu thấp cúi đầu của mình.

"Con dâu không dám."

Từ hàm răng bên trong gạt ra câu nói này, Dương Thư Thanh đem mặc ngọc chế thành ngọc bài thu vào, thời khắc này có 'Trinh' chữ ngọc bài

mang cho nàng khuất nhục, nàng cả một đời đều không thể quên mất.

Dương Thư Thanh đáy lòng oán hận không cam lòng phần nô tuyệt vọng hỗn hợp lại cùng nhau, không ngừng kích động, gần như sắp xông phá tim.

Khương Ninh Bảo!

Ta Dương Thư Thanh nhìn trời lập thệ.

Một ngày nào đó, ta muốn giết người, để hôm nay khuất nhục mỗi thù!

Định Quốc công động lại uy hiếp làm người e ngại, Dương Thư Thanh không dám đối đầu Định Quốc công, chỉ có thể đem tất cả hận ý cùng lửa giận phát tiết đến Khương Ninh Bảo trên thân.

Khương Ninh Bảo nghĩ cũng biết nữ chính trong lòng đã cực hận nàng, nhưng nàng không thèm để ý, mặc kệ nàng là không trêu chọc Dương Thư Thanh, nàng đều đã lại nhiều lần ám hại nàng.

Khương Ninh Bảo cảm thấy hứng thú nhất là nam chính Tạ Cảnh Dực, nàng liếc qua thờ ơ, vẫn như cũ mất hồn mất vía Tạ Cảnh Dực, trong lòng điểm khả nghi càng gia tăng.

Tạ lão phu nhân một mực ngồi ngay ngắn ở cao vị, Dương Thư Thanh thần sắc biến hóa thu hết vào mắt, lông mày không chịu được nhú, cái này Dương thị trên thân lệ khí dĩ nhiên so lần thứ nhất gặp mặt lúc còn nặng.

Hi vọng Định Quốc công phủ không muốn bị nàng quấy đến chướng khí mù mịt mới tốt.

Qua Định Quốc công cửa này, chỉ còn lại Khương Ninh Bảo cửa ải này, Dương Thư Thanh ép buộc mình tỉnh táo lại, không dám chút nào chủ quan, nàng có dự cảm, Khương Ninh Bảo cửa này mới thật sự là nan quan.

Hoàng ma ma đã đem khay trà bưng đến trước mặt nàng.

Dương Thư Thanh vẫn như cũ quỳ gối trên đệm, xinh đẹp trên mặt giả bộ cung kính, hai tay nâng chén trà giơ lên.

"Bà bà, mời dùng trà."

Khương Nịnh Bảo mỉm cười nhìn thấy Dương Thư Thanh nhìn như cung kính cho, cũng không có đem chén trà tiếp tới, Định Quốc công ở một bên nhàn nhạt nhìn xem, Tạ lão phu nhân cũng là ngày đây.

Cháu dâu xác thực nên khỏe mạnh gõ một phen.

Khương Nịnh Bảo không có tiếp nhận chén trà, Dương Thư Thanh chỉ có thể giơ chén trà quỳ, trong lòng lại âm thầm đem Khương Nịnh Bảo hung hăng mắng một lần, cũng âm thầm tức giận Cảnh Dực dĩ nhiên không ra hộ nàng.

Cái này Khương Nịnh Bảo quả nhiên là bắt lấy hôm nay làm nhục nàng, cho nàng ra oai phủ đầu.

Cảnh Dực còn khoanh tay đứng nhìn.

Dương Thư Thanh trong lòng lạnh lẽo, một cổ nòng đậm ủy khuất xông lên đầu.

Nửa ngày, Khương Nịnh Bảo chậm rãi nói: "Dương thị, người bây giờ đã gả cho Cảnh Dực, nhớ kỹ thời khắc ghi nhớ thân phận của mình, không được lại cùng ngoại nam lui tới thân mật, biết sao?"

Dương Thư Thanh sắc mặt biến hóa, Định Quốc công vừa mới làm nhục nàng một phen, bây giờ lại bị Khương Nịnh Bảo nhục nhã, Dương Thư Thanh ghen thở ra một hơi, nhịn xuống nộ khí cùng khuất nhục, cắn răng cung kính nói: "là."

Sớm muộn có một ngày, nàng chắc chắn để Khương Ninh Bảo nghìn vạn lần lần còn trở về.

Tạ lão phu nhân mỉm cười, Ninh Bảo lời nói này đến nàng trong tâm khảm, trước kia Dương thị còn chưa đến Định Quốc công phủ, Tạ lão phu nhân liền đối nàng cùng Tần Vương lui tới thân mật bất mãn hết sức.

Chỉ là trở ngại nàng là An Viễn Hầu đích nữ, cũng không nói cái gì, nhưng bây giờ Dương thị đã là Định Quốc công phủ cháu dâu, mỗi tiếng nói cử động đều đại biểu cho Định Quốc công phủ mặt mũi.

Định Quốc công phủ chỉ trung với Hoàng đế, từ không tham dự đoạt đích, hưởng hồ, Càn Nguyên đế thân thể đã khôi phục, cháu dâu cùng Tần Vương lui tới thân mật chẳng phải là để cho người ta hiểu lầm Định Quốc công ủng hộ Tần Vương.

Cho nên vẫn là đừng tới hướng tốt.

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Dương Thư Thanh biệt khuất bộ dáng, thần thanh khí sáng, trong lòng thoải mái không thôi, đây chỉ là một bắt đầu, nàng vẫn không có tiếp nhận Dương Thư Thanh nước trà.

"Dương thị, ngày sau nhớ phải hảo hảo hầu hạ phu quân, Quốc Công phủ con cái đơn bạc, người sớm ngày là Tạ gia chúng ta khai chi tán diệp, ta cũng thật sớm ngày ngậm kẹo đùa cháu."

Dương Thư Thanh cắn răng về nói: "là!"

Quy gối trên đệm cũng không mệt mỏi, nhưng thẳng tắp cái eo giơ cao chén trà, lâu chắc chắn sẽ đau lưng cánh tay run lên, nhất là nuôi dưỡng ở khuê phòng tiểu thư khuê các.

Dương Thư Thanh trong lòng thầm hận Khương Ninh Bảo ra oai phủ đầu không dứt.

"Còn có một chút, chính là Định Quốc công phủ quy củ, ta phải hảo hảo cùng người nói một câu, miễn cho người ngày sau ra sai lầm."

Khương Ninh Bảo tiếp tục cười trưng bày Định Quốc công phủ quy củ, nụ cười trên mặt xinh đẹp động lòng người, khiến cho người như gió xuân ấm áp, thấy thế nào đều là cái ôn hòa bà bà, chỉ bất quá, Khương Ninh Bảo hết lần này đến lần khác không có tiếp nhận Dương Thư Thanh chiếc kia trà.

Bởi vậy, Dương Thư Thanh cũng chỉ có thể một mực quỳ như vậy nghe huấn.

Trong đại đường hạ nhân bà tử cũng biết đây là Quốc Công phu nhân cho Thiếu phu nhân ra oai phủ đầu, nhưng không ai đồng tình cùng thương hại vị này Thiếu phu nhân.

Thật sự là vị đại thiếu này phu nhân hành vi quả thật có chút qua, đều đã cùng bọn hãnh trong phủ Đại thiếu gia định ra rồi việc hôn nhân, vẫn như cũ cùng Tần Vương lui tới thân mật.

Không thấy liền Đại thiếu gia đều không có vì nàng nói chuyện.

Đừng nhìn Định Quốc công một mặt lãnh túc, nhưng từ cử động của hãnh, cũng có thể thấy được, Quốc Công Gia là ủng hộ phu nhân làm như vậy, Đại Thiếu phu nhân ở kính trà hợp lý ngày, để trường bối chờ hơn nửa canh giờ, phu nhân chỉ là nho nhỏ phát biểu làm khó dễ đã rất nhân từ.

Ước chừng qua hai khắc đồng hồ, Khương Ninh Bảo gặp Dương Thư Thanh vẫn là như thế có thể chịu, chợt cảm thấy không thú vị, thời điểm cũng không sớm, Khương Ninh Bảo rốt cục tiếp nhận nước trà nhấp một miếng.

"Tốt, Dương thị, người cũng đừng trách ta như vậy đối với người, biết rõ hôm nay kính trà, người lại khoan thai tới chậm, để trường bối chờ lâu

như vậy, quốc có quốc pháp, gia có gia quy, Định Quốc công phủ cũng là có quy củ, vừa mới chỉ là nhỏ trừng phạt thôi, về sau nhớ kỹ nhớ lâu một chút."

"Con dâu không dám."

Dương Thư Thanh cánh tay rớt cục có thể buông xuống, không để lại dấu vết lạng lẽ động mấy lần, cắn chặt răng, cung kính đáp, trong lòng hận ý sớm đã đột phá chân trời, nhưng ngay trước mặt Định Quốc công, nàng không dám lộ ra một tơ một hào.

"Đây là ta đưa người lễ gặp mặt, hi vọng người cùng Cảnh Dực sớm ngày là Tạ gia khai chi tán diệp." Khương Nịnh Bảo ra hiệu Xuân Hỉ đưa nàng chuẩn bị xong lễ gặp mặt lấy ra.

Xuân Hỉ đem bưng khay đi đến Dương Thư Thanh trước mặt, xốc lên phía trên che kín vải đỏ, lộ ra một tôn sinh động như thật Bạch Ngọc đưa tử Quan Âm vật trang trí.

Dương Thư Thanh khi nhìn đến đưa tử Quan Âm vật trang trí về sau, nghĩ đến thâm ở kiếp trước, toàn thân chấn động, đáy mắt chán ghét cùng lệ khí lóe lên một cái rồi biến mất, nàng tròn mắt tiếp nhận tôn này đưa tử Quan Âm.

"Đa tạ bà bà."

Dương Thư Thanh cắn răng nghiêng lợi gạt ra một câu, không nghĩ tới Khương Nịnh Bảo đưa lễ gặp mặt lại là đưa tử Quan Âm, cầm đưa tử Quan Âm tay nắm thật chặt, hận không thể lập tức đem cái này vật trang trí hung hăng rơi trên mặt đất.

Khương Nịnh Bảo đối với Dương Thư Thanh phản ứng nhắm mắt làm ngơ, bây giờ nàng thế nhưng là Dương Thư Thanh trưởng bối, bên ngoài,

Dương Thư Thanh cũng không dám đối nàng không cung kính, vụng trộm cũng không biết.

Cuối cùng lão phu nhân nói mấy câu, liền về Vinh Hi đường.

Tạ Cảnh Dực cùng Dương Thư Thanh cũng rời đi chính viện, từ đầu tới đuôi, Tạ Cảnh Dực không nói một lời, trơ mắt nhìn Dương Thư Thanh bị Khương Nịnh Bảo làm khó dễ.

Trong đại đường chỉ còn lại Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công.

"Chơi đến vui vẻ sao?" Định Quốc công khoe miệng vênh lên, cánh tay dài duỗi ra, đem bên người Khương Nịnh Bảo ôm vào lòng, đáy mắt hiện lên mỉm cười, thấp giọng hỏi.

"Vui vẻ, chưa từng có như vậy vui vẻ qua, Quốc Công Gia, cảm ơn người cho ta lực lượng." Khương Nịnh Bảo ngẩng đầu lên, cao hứng ở Định Quốc công khuôn mặt tuấn tú hôn một cái.

Cao hứng qua đi, Khương Nịnh Bảo dễ chịu uốn tại Định Quốc công trong ngực, đem nghi ngờ của mình hỏi lên.

"Quốc Công Gia, người có hay không phát hiện Cảnh Dực có chút kỳ quái, ẩn lý thuyết, hãn cười được mình thích nữ tử, hãn là hăng hái, vui mừng nướng mày, rõ ràng ta ở làm khó dễ Dương Thư Thanh, hãn dĩ nhiên thờ ơ, không có chút nào đau lòng."

Định Quốc công mi tâm giật giật, trầm giọng nói: "Ta sẽ phái người nhìn chăm chăm hãn."

Khương Nịnh Bảo gật gật đầu.

Trong lòng nhịn không được hoài nghi Tạ Cảnh Dực có phải là bị người mắc vào, dĩ nhiên như vậy không nhìn Dương Thư Thanh, nói tóm

lại, trong nội tâm nàng cảm giác là lạ.

...

Cấm Hoa viện

Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực vừa về tới phòng, lập tức đem trong phòng tỳ nữ cùng bà tử đuổi ra ngoài, Dương Thư Thanh thanh lệ tuyệt luân khắp khuôn mặt là ủy khuất, nàng phần nộ chất vấn Tạ Cảnh Dực.

"Cảnh Dực, ngươi vừa mới vì sao không giúp ta, trơ mắt nhìn ta bị Khương Nịnh Bảo nhục nhã?"

Tạ Cảnh Dực trên khuôn mặt tuấn mỹ một mảnh thanh lãnh, nhìn về phía Dương Thư Thanh ánh mắt mang theo một vòng phức tạp cùng hiểm thấy lãnh ý: "Thư Thanh, ngươi thành thật nói cho ta, ngươi cùng Tần Vương đến cùng có hay không qua tiếp xúc da thịt?"

Dương Thư Thanh ngạc nhiên, hiển nhiên không nghĩ tới Tạ Cảnh Dực sẽ như vậy hỏi nàng, cái này khiến nàng nghĩ tới rồi Định Quốc công đưa nàng ngọc bài, gương mặt xinh đẹp trong nháy mắt đỏ bừng lên.

Tựa như một chậu nước đá ngã xuống, băng lãnh thấu xương.

Chỉ có mặt hỏa lạt lạt, giống như là bị người trước mặt mọi người tát một bạt tai, lại đau lại mà!

Dương Thư Thanh con mắt đỏ lên, ủy khuất nước mắt trong nháy mắt chảy ra, phần nộ đánh Tạ Cảnh Dực lồng ngực: "Tạ Cảnh Dực, ngươi hỗn đản, ta hôm qua đêm đã lạc hồng, ngươi lại còn hoài nghi trong sạch của ta."

Kỳ thật trong nội tâm nàng chính chột dạ.

Đời này nàng xác thực rõ rõ ràng ràng, nhưng ở kiếp trước, nàng vì thu hoạch được Tấn Vương sủng ái, học rất nhiều lấy lòng nam nhân kỹ xảo, còn giỏi về phát hiện nam nhân điểm mẫn cảm.

Hôm qua đêm động phòng hoa chúc, nàng tựa hồ. . . Tựa hồ tự nhiên mà vậy đem ở kiếp trước học kỹ xảo dùng đến Tạ Cảnh Dực trên thân.

Chẳng lẽ cũng là bởi vì dạng này, Cảnh Dực mới có thể hoài nghi lên trong sạch của nàng?

Dương Thư Thanh mặt hơi hơi trắng lên.

Nàng tựa hồ biến khéo thành vụng.

Tạ Cảnh Dực mấp máy môi mỏng, nhìn thấy Dương Thư Thanh ủy khuất rơi lệ, hăn quả thật có một nháy mắt mềm lòng, nhưng nghĩ đến đêm qua Thư Thanh thuần thực lấy lòng hăn lúc, kia xóa mềm lòng bỗng dưng biến mất không còn tăm tích.

Hăn không phải người ngu, dù là chưa từng có nữ nhân, nhưng hăn hỏi qua giáo dưỡng ma ma, nữ tử dù là nhìn qua loại kia số, cũng chỉ là nửa hiểu nửa không, không giống Thư Thanh như vậy thuần thực. . .

Giáo dưỡng ma ma nói, chỉ có trải qua nhân sự nữ tử mới sẽ như thế.

Đêm qua đêm động phòng hoa chúc thể nghiệm xác thực mỹ diệu.

Nhưng Tạ Cảnh Dực lại không có chút nào cao hứng.

Phảng phất có một mảng lớn Lục Vân, ở đỉnh đầu của hăn bồi hồi.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ sách mê ném đi 1 cái địa lô, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Nếu Quả Như Thật Là Như Thế Này, Việc Vui Lớn

Tạ Cảnh Dực một mực tại chú ý Dương Thư Thanh thần sắc biến hóa, không có xem nhẹ nàng ẩn tàng cực sâu chột dạ, giống như bị rút một chậu nước lạnh, tay nắm thành quyền, đáy lòng đối với Dương Thư Thanh một điểm cuối cùng thương tiếc biến mất hầu như không còn.

Quả nhiên. . .

Giáo dưỡng ma ma nói qua, nữ tử lạc hồng có thể giả tạo, Tạ Cảnh Dực ở trong lòng vẫn như cũ tồn lấy một tia may mắn, hiện tại một điểm cuối cùng may mắn cũng không có.

Nghĩ đến dưỡng phụ nói 'Tự trọng tự ái', đưa cho Thư Thanh lễ gặp mặt, mặc ngọc chế thành ngọc bài, phía trên khắc 'Trinh' chữ, còn có dưỡng mẫu nói 'Không thể cùng ngoại nam lui tới thân mật' . . .

Hắn chính là một cái kẻ ngu.

Tạ Cảnh Dực đáy mắt hoàn toàn lạnh lẽo.

Dương Thư Thanh biết được Tạ Cảnh Dực dị thường nguyên nhân về sau, đã không lo được để Tạ Cảnh Dực vì nàng xuất khí, nàng chỉ muốn đem cái này hiểu lầm giải khai, thế nhưng là cái này lắm sẽ dính dấp đến nam nữ □□, Dương Thư Thanh vắt hết óc, cũng không nghĩ ra biện pháp tốt.

Một lời giải thích không tốt, hai người hiểu lầm lớn hơn.

Lúc này Dương Thư Thanh còn không biết Tạ Cảnh Dực đã triệt để nhận định nàng cùng Tần Vương cấu kết.

Trong phòng một mảnh lặng im, chỉ có lẫn nhau tiếng hít thở.

Chung quy là mình thích qua nữ tử, Tạ Cảnh Dực cũng không hề rời đi phòng, phát tay áo rời đi, cho Dương Thư Thanh mặt mũi, nhưng Dương Thư Thanh lại tại nghĩ hết biện pháp tiêu trừ hiểu lầm.

Khương Nịnh Bảo không biết bởi vì chính mình cái này nho nhỏ hồ điệp kích động, để một mảnh trùng sinh nữ chính báo thù sáng văn hướng ngược văn phương hướng chạy như điên.

Giữa trưa gia yến thiết lập tại chủ viện đại sảnh.

Trong phủ tăng thêm mới gả đến Định Quốc công phủ Dương Thư Thanh hết thấy liền năm cái chủ tử, Tạ lão phu nhân không nguyện ý vì một cái không thích cháu dâu nam nữ phân bàn dùng bữa.

Tạ lão phu nhân ngồi ở vị trí đầu, phía dưới ngồi đương nhiên là Định Quốc công cùng Khương Nịnh Bảo hai người, về sau mới là Tạ Cảnh Dực đôi này tân hôn tiểu phu thê, Khương Nịnh Bảo âm thầm nhíu mày, Tạ Cảnh Dực vẫn như cũ thanh lãnh tuấn mỹ, nhưng toàn thân lạnh lùng khí tức càng thêm nặng, Dương Thư Thanh nụ cười kiều diễm Mỹ Lệ, mang theo một vòng vũ mị ngượng ngùng.

Nhưng Khương Nịnh Bảo không có bỏ qua nàng đáy mắt vẻ lo lắng cùng úc sắc.

Thức ăn lần lượt đi lên, Tạ lão phu nhân động trước chiếc đũa, sau đó Hoàng ma ma bắt đầu cho lão phu nhân gắp thức ăn.

Cô dâu nhập môn ngày đầu tiên gia yến, Khương Ninh Bảo cũng không có để Dương Thư Thanh hầu hạ bát đĩa lập quy củ, nhất là nàng phát hiện Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực hai ngày tựa hồ cũng không như trong sách như vậy ân ái triền miên về sau, càng không có để Dương Thư Thanh lập quy củ ý tứ.

Dương Thư Thanh cũng là cùng lão phu nhân cùng một chỗ dùng cơm xong người, nguyên bản nàng hẳn là lời nói dí dỏm lấy Tạ lão phu nhân niềm vui, nhưng hôm nay nàng thực sự không có chút hứng thú nào.

"Cảnh Dực, đây là người thích ăn da giòn vịt." Dương Thư Thanh liếc qua đối diện Khương Ninh Bảo, hít một hơi thật sâu, dụ dàng hiền lành cho Tạ Cảnh Dực kẹp một khối da giòn thịt vịt.

Tạ Cảnh Dực thần sắc âm đạm không rõ nhìn xem trong chén thịt vịt, cuối cùng vẫn là kẹp lên ăn.

Dương Thư Thanh nụ cười càng thêm tươi đẹp.

Đây là hiện tượng tốt.

Sau đó, Dương Thư Thanh bưng xinh đẹp nụ cười, lại nhiều lần cho Tạ Cảnh Dực gấp thức ăn, Tạ Cảnh Dực đều nể tình nuốt vào, nhìn tựa như ở tú ân ái.

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công lại cho người ta một loại cảm giác khác.

Xem xét đã biết hai người tình cảm vô cùng tốt.

Định Quốc công tự mình cho Khương Ninh Bảo gấp thức ăn, kẹp đều là Khương Ninh Bảo thích ăn thức ăn, Khương Ninh Bảo đều sẽ cho Định Quốc công một vòng nụ cười ngọt ngào, hai người hỷ động ngọt ngào.

Tạ lão phu nhân nhìn có chút cao hứng.

Về phần mặt khác một đôi, Tạ lão phu nhân không thèm để ý, bọn hãnh tình cảm tốt xấu, không có quan hệ gì với nàng, đều là cháu trai nuôi lựa chọn của mình.

Có lần này so sánh, Dương Thư Thanh cử động cũng không có đạt tới nàng muốn hiệu quả.

Khương Ninh Bảo im lặng liếc nhìn đối diện cường ép tú ân ái Dương Thư Thanh, Mặc Mặc lắc đầu, xem ra Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực tình cảm thật sự xảy ra vấn đề.

Liền nàng đều nhìn ra, đôi này tân hôn tiểu phu thê cho người cảm giác không hề giống lẫn nhau tình đầu ý hợp thành thân nhân, ngược lại cùng những cái kia trước hôn nhân cũng chưa gặp qua vị hôn phu thê thành thân ngày đó tình hình có chút tương tự.

Trong đại đường bà tử cùng tỳ nữ đều là nhân tinh, hiển nhiên cũng nhìn ra hai người không thích hợp.

Tạ Cảnh Dực ngày thường đều là tự mình một người dùng bữa, nay ngày thứ nhất lần nhìn thấy lạnh lùng vô tình dưỡng phụ dụ dàng cấp dưỡng mẫu gặp thức ăn, giữa hai người chảy xuôi tình ý hiển lộ không bỏ sót, trong lòng không tự chủ dâng lên một tia hâm mộ và phiền muộn.

Ở Khương Ninh Bảo gả cho cha nuôi trong một tháng, Khương Ninh Bảo làm hẳn đã từng vị hôn thê, vẫn luôn mười phần tránh hiềm nghi, từ không cùng hẳn đơn độc tiếp xúc, dù là gặp được hẳn cũng tránh ra thật xa.

Tạ Cảnh Dực khổng chế không nổi đem tiền nhiệm vị hôn thê cùng Dương Thư Thanh tương đối.

Sự so sánh này so sánh. . . Tạ Cảnh Dực càng thêm trầm mặc, đột nhiên hoài nghi lên ánh mắt của mình đến, trước kia hẳn toàn tâm toàn mắt đều là Dương Thư Thanh, không ở ý nàng trước kia đối với hẳn tỏ ra tiểu thủ đoạn tiểu tâm tư, cho rằng đây là nàng để ý, thích hẳn biểu hiện.

Nhưng bây giờ. . . Tạ Cảnh Dực nhin không được hoài nghi.

Nếu như Tần Vương không có cưới chính phi, Thư Thanh sẽ còn gả cho hẳn sao?

Càng là nghĩ sâu, Tạ Cảnh Dực quanh thân khí tức càng là đóng băng.

Bên cạnh hẳn Dương Thư Thanh nụ cười trên mặt vẫn như cũ tươi đẹp, nhưng nhìn kỹ, lại phát hiện nụ cười có chút cứng ngắt, nàng gặp Tạ Cảnh Dực một mực yên lặng ăn nàng kẹp đồ ăn, lại không cho nàng gấp thức ăn.

Ủy khuất, phần nộ, không cam lòng. . . Đủ đều xông lên đầu.

Một trận này gia yến trừ Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực đôi này tân hôn tiểu phu thê, tất cả mọi người ăn thật vui vẻ, gia yến vừa kết thúc, Dương Thư Thanh vừa rời đi chủ viện liền nhẹ nhàng thở ra.

Khương Ninh Bảo trở lại trong phòng, cũng nhin không được nữa buồn bực cười ra tiếng.

"Quốc Công Gia, ta lần này thật xác định Dương Thư Thanh cùng Cảnh Dực tình cảm xảy ra vấn đề, thật muốn biết tối hôm qua bọn hẳn đến cùng chuyện gì xảy ra."

Khương Ninh Bảo cười xong, hoàn toàn bị khơi gợi lên lòng hiếu kỳ.

Định Quốc công đáy mắt trải qua mỉm cười: ". . . Các loại tra được nói cho người."

Khương Ninh Bảo lần này càng cao hứng.

Hai người nói hội thoại, Định Quốc công nói cho Khương Ninh Bảo, Càn Nguyên để chuẩn bị tuyển tú nạp phi, lúc trước Càn Nguyên để ở chưa đăng cơ lúc bởi vì thân thể vấn đề, cũng không có cưới phi.

Đăng cơ về sau, trong triều trọng thần cũng biết Càn Nguyên để tình trạng cơ thể, cũng không có có thỉnh cầu Càn Nguyên để nạp hậu phi, phong phú hậu cung.

Hậu cung cũng không có cao vị phân phi tần.

Càn Nguyên để tuyển tú công việc, từ Định Quốc công mở miệng đề nghị.

Đây là Càn Nguyên để cùng Định Quốc công thương nghị tốt.

"Quốc Công Gia, nếu như Thánh thượng hạ chỉ tuyển tú, đoán chừng rất nhiều đại thần thiên kim cũng không nguyện ý tham gia tuyển tú." Khương Ninh Bảo thực sự cầu thị nói.

Những này triều đình đại thần rất tinh minh, một cái không cách nào lưu lại con cái, sống không được mấy năm Hoàng đế, ai nguyện ý đưa mình khuê nữ đến trong cung đi.

Cái này tuyển tú đoán chừng muốn hoàng.

"Ở triều Đại Việt, chỉ cần Hoàng đế hạ chỉ tuyển tú, chính ngũ phẩm trở lên quan viên trong nhà vừa độ tuổi chưa định hôn nữ tử, bất luận đích thứ đều phải tham gia tuyển tú, không lại chính là kháng chỉ bất tuân đại tội."

Định Quốc công thần sắc đóng băng, hai đầu lông mày hiển hiện một vòng sát khí.

"Có thể là cứ như vậy, tuyển chọn tú nữ chưa hẳn cùng Hoàng Thượng một lòng, vạn nhất thân thể hoàng thượng khôi phục sự tình bộc lộ ra đi. . ." Khương Ninh Bảo nói đến sự lo lắng của nàng.

Định Quốc công nghe được nhỏ thê tử, thu liễm lên trên thân sát khí, trầm thấp cười một tiếng, nói cho nàng nội tình tin tức: "Ninh Bảo, người yên tâm, kỳ thật Hoàng Thượng tâm lý nắm chắc, hậu vị người tuyển đã định ra, lần này tuyển tú bất quá là đi cái đi ngang qua sân khấu."

Khương Ninh Bảo: ". . ."

Lúc này, Tạ Thất gõ xuống cửa, tiến đến bẩm báo công sự, Khương Ninh Bảo có chút thức thời đem Định Quốc công đưa tiễn, sau đó tìm đến Triệu quản gia, chuẩn bị cho Dương Thư Thanh lại mặt lễ.

Phần này lại mặt lễ, Khương Ninh Bảo chỉ là theo quy củ cho, để cho người ta tìm không ra sai tới.

Về phần Tạ Cảnh Dực có thể hay không cho Dương Thư Thanh thêm thêm một phần lại mặt lễ, kia là chuyện của hắn, Khương Ninh Bảo không thèm để ý, nàng chỉ cần chuẩn bị Định Quốc công phủ cho cái này một phần là tốt rồi.

Triệu quản gia nhìn thấy phu nhân cho lại mặt danh mục quà tặng, âm thầm gật đầu, phu nhân làm việc thỏa đáng, không có tài liệu thì một tờ một hào tư tâm, trong lòng của hắn cũng yên tâm.

Hôm sau, Định Quốc công vào triều đề nghị cho Hoàng Thượng tuyển tú một chuyện, đông đảo đám đại thần dù là trong lòng không vui, ngay trước mặt Định Quốc công cũng không dám phản đối.

Dù sao Hoàng đế hậu cung trống rỗng rõ như ban ngày.

Hoàng đế tuyển tú sự tình liền định xuống dưới.

Có người vui vẻ có người sầu.

Tin tức này vừa ra, đại bộ phận có vừa độ tuổi nữ nhi chính ngũ phẩm trở lên quan viên trong nhà một mảnh tình cảnh bi thảm, ai cũng không nguyện ý tiến cung làm không còn sống lâu nữa Hoàng đế phi tần.

Giật mình nhất là thuộc Dương Thư Thanh.

Lại là một kiện ở kiếp trước chưa từng xảy ra sự tình, rõ ràng ở kiếp trước Càn Nguyên đế thăng đến băng hà cũng không từng lập hậu, đời này lại muốn tuyển tú.

Dương Thư Thanh căn môi, trong đầu một mảnh kêu loạn, luôn cảm thấy sự tình thoát ly tầm kiểm soát của mình. . . Nhịn không được phái người đi tìm Tần Vương tìm hiểu tin tức, nhìn có phải là xảy ra biến cố.

Một mực chú ý Dương Thư Thanh Khương Ninh Bảo âm thầm lắc đầu.

Cái này Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực tình cảm xảy ra vấn đề, không nghĩ sao lại hòa hảo, còn có rảnh rỗi đi chú ý chuyện khác, quả thực khiến người không lời.

"Phu nhân, nô tỳ thám thính đến Cẩm Hoa viện hạ nhân nói Đại thiếu gia cùng Đại Thiếu phu nhân đêm qua cũng không có đẽ cho nước, sáng sớm cũng không có." Xuân Hỉ một bên đánh lấy cây quạt, một bên nhỏ giọng nói, giọng điệu không che giấu được cười trên nỗi đau của người khác.

Khương Ninh Bảo trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

"Xuân Hỉ, người xác định tin tức là thật?"

Xuân Hỉ liền vội vàng gật đầu: "Phu nhân, bọn hần đều là Đại thiếu gia tâm phúc gã sai vặt, nói ra khẳng định là thật sự, nhưng đáng tiếc chúng ta ở Cẩm Hoa viện cũng không có người tay."

Khương Ninh Bảo: "..."

Lần này vấn đề thật sự lớn.

Rõ ràng đêm động phòng hoa chúc về sau, Hoàng ma ma nhận được lạc hồng khăn, lạc hồng khăn khó mà làm bộ, cái này chứng minh Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực là tròn phòng.

Tạ Cảnh Dực hẳn không có vấn đề.

Khương Ninh Bảo cũng sẽ không hoài nghi nam chính phương diện kia có vấn đề, theo Định Quốc công nói cho nàng biết tin tức, có vẻ như Tạ Cảnh Dực từng hỏi thăm qua hần giáo dưỡng ma ma một vài vấn đề.

Những vấn đề này đều cùng nữ tử lần đầu có quan hệ. . .

Khương Ninh Bảo đem những vấn đề này cẩn thận suy nghĩ qua đi, lập tức phát hiện dấu vết để lại, trong đầu hiển hiện một cái không thể tưởng tượng nổi suy đoán, hẳn là nữ chính Dương Thư Thanh giường tre kinh nghiệm phong phú đưa tới Tạ Cảnh Dực hoài nghi.

Khương Ninh Bảo nghĩ đến đây cái khả năng nhất nguyên nhân về sau, cũng nhin không được nữa buồn bực cười ra tiếng.

Nếu quả như thật là như thế này, việc vui lớn.

Ai kêu Dương Thư Thanh cùng Tần Vương đi gần như vậy.

Tạ Cảnh Dực đoán chừng cho là mình dính đầu một mảnh đại thảo nguyên, trong lòng không biết làm sao cách ứng đầu.

Vào lúc ban đêm, một phen vui thích qua đi, Khương Ninh Bảo đem chính mình suy đoán làm cười nói cho Định Quốc công nghe, ai ngờ Định Quốc công lại coi là thật.

Quyết định ngày mai hỏi thăm Tạ Cảnh Dực.

Khương Ninh Bảo: "..."

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Tuyển Tú

Ba ngày thời gian trôi qua, Dương Thư Thanh ở lại mặt trời trước chủ viện một chuyến.

"Cho bà bà thỉnh an."

Dương Thư Thanh cẩn rắng, cung kính đi một cái lễ, gọi một cái cùng mình niên kỷ tương tự nữ tử làm bà bà, còn muốn hành lễ, Dương Thư Thanh cũng là cho mình làm hồi lâu chuẩn bị tâm lý.

Khương Nịnh Bảo cười nhẹ nhàng để Triệu quản gia đem chuẩn bị xong lại mặt lễ giao cho Dương Thư Thanh, liếc qua trang dung tinh xảo, mặt mày tỏa sáng, nụ cười vũ mị ngọt ngào Dương Thư Thanh, trong lòng buồn cười.

"Dương thị, Cảnh Dực đâu, hăn hôm nay không bồi người lại mặt sao?"

Cái này Dương Thư Thanh thực sẽ trang, rõ ràng trừ đêm động phòng hoa chúc, cái này hai đêm đều không có gọi qua nước, còn ở trước mặt nàng làm bộ ân ái vợ chồng, Khương Nịnh Bảo vui vẻ.

Không ngại đâm một chút phổi của nàng cái ống.

Dương Thư Thanh nụ cười một trận, trêu chọc một chút bên tai sợi tóc, trong giọng nói mang theo một vòng ngọt ngào nói: "Bà bà, người

cũng biết, Cảnh Dực là năm thành Binh Mã ty chỉ huy, hôm nay vừa vặn có việc gấp phải xử lý, không cách nào theo giúp ta lại mặt, bất quá hãnh cho ta mặt khác chuẩn bị một phần lại mặt lễ."

Trong lòng lại khí muốn chết, cái này Khương Ninh Bảo thật sự là hết chuyện để nói, muốn nhìn nàng trò cười, nằm mơ.

Hạnh Hảo Cẩm Hoa viện tình huống chường không ở Tạ Cảnh Dực trong tay, bằng không thì truyền tới, nàng còn mặt mũi nào, thật tình không biết Khương Ninh Bảo đã sớm biết nàng cùng Tạ Cảnh Dực tình huống.

"Nguyên lai là dạng này a." Khương Ninh Bảo ý vị thâm trường cười một tiếng, cái này Dương Thư Thanh thật đúng là con vịt chết thích sĩ diện.

Dương Thư Thanh luôn cảm thấy Khương Ninh Bảo nụ cười có điểm lạ, nhưng lúc này Dương Thư Thanh không nghĩ ở chủ viện chờ lâu, mang lên lại mặt lễ vội vàng cáo từ.

Lúc này cửa lễ Dương Thư Thanh nhìn danh mục quà tặng, đúng quy đúng củ, tìm không ra sai đến, trong lòng một trận khí muộn.

Cái này Khương Ninh Bảo quá khó chơi, làm việc giọt nước không lọt.

Các loại Dương Thư Thanh rời đi, Khương Ninh Bảo nhấp một ngụm trà, bắt đầu xử lý trong phủ sự vụ, còn có Diêu chương quỹ đưa tới sổ sách, Xuân Nhạc ở một bên đánh lấy cây quạt.

Lúc này, Xuân Hỉ bưng tới hiệu rõ nóng nước ô mai.

Nước ô mai chua chua ngọt ngọt, ấm áp, tư vị vô cùng tốt, Khương Ninh Bảo uống một bát, nhân tiện nói: "Xuân Hỉ, cái này nước ô mai tư vị rất tốt, nhớ kỹ đưa chút đi Vinh Hỉ đường."

Xuân Hi lên tiếng, sau đó móc ra một phong thư đưa đến Khương Nịnh Bảo trước mặt: "Phu nhân, Triệu quản gia nói có cái hài đồng đưa một phong tới điểm danh muốn giao cho ngài."

Khương Nịnh Bảo nhíu mày, cầm qua phong thư xem xét, phong thư bên trên dĩ nhiên không có kí tên, mi tâm nhăn nhó, đem phong thư mở ra, rút ra giấy viết thư xem xét.

Khương Nịnh Bảo xùy cười một tiếng, đáy mắt hoàn toàn lạnh lẽo.

"Tổ mẫu thật đúng là chưa từ bỏ ý định."

"Phu nhân, chẳng lẽ Khương gia bên kia ra a thiêu thân rồi?" Xuân Hi kinh ngạc hỏi một câu.

"Đúng vậy a, ta tốt tổ mẫu, dĩ nhiên nghĩ tính toán Ngũ muội cùng ta chung hầu một chồng đâu." Khương Nịnh Bảo mặt không thay đổi cười lạnh nói, giọng điệu không có có một tơ một hào chấp tròng.

"Cái gì?"

Xuân Hi cùng Xuân Nhạc quá sợ hãi, lập tức vô cùng phần nộ.

"Lão phu nhân quá mức."

Khương Nịnh Bảo nhàn nhạt câu lên khóe môi , nhưng đáng tiếc tổ mẫu tính toán muốn thất bại, Ngũ muội Khương Minh Dao trong lúc vô tình nghe trộm được tổ mẫu cùng Hồng Hạnh, âm thầm từng điều tra về sau, đem đây hết thấy viết thư nói cho nàng.

Khương Minh Dao bây giờ không có ở đây là quan gia thiên kim, thân phận rớt xuống ngàn trượng, muốn gả vào vọng tộc chỉ có thể làm thiếp, Khương Minh Dao ở trong thư nói nàng không muốn làm thiếp.

Lần này viết thư nói cho nàng, chỉ muốn cầu nàng hỗ trợ, dù là gả cho cho Hàn môn cử tử, nàng đều nguyện ý.

Khương Ninh Bảo quyết định ban đêm thương lượng với Định Quốc công một phen.

Tối gần buổi trưa, hạ nhân đến đây bẩm báo nói ăn trưa chuẩn bị xong, Khương Ninh Bảo xoa xoa mi tâm, gác lại trong tay sổ sách, cùng lão phu nhân cùng một chỗ dùng cơm trưa.

...

Dương Thư Thanh mang theo phong phú lại mặt lễ về An Viễn Hầu phủ, ứng phó rồi trong phủ con thứ tử muội về sau, liền cùng An Viễn Hầu phu nhân đơn độc đến trong phòng nói chuyện.

"Thanh Nhi, Cảnh Dực đối với người đã hoàn hảo?" An Viễn Hầu phu nhân quan sát một phen nữ nhi khí sắc, quan tâm mà hỏi.

Dương Thư Thanh lộ ra một vòng tươi đẹp nụ cười, thẹn thùng nói: "Hắn đối với ta rất tốt."

Trong lòng lại đắng chát không thôi.

Từ khi đêm động phòng hoa chúc về sau, nàng cùng Tạ Cảnh Dực y nguyên ngủ ở một cái giường lớn bên trên, nhưng Tạ Cảnh Dực nhưng không có gặp mặt nàng, như thế xấu hổ mở miệng làm nàng không mặt mũi sự tình, Dương Thư Thanh đương nhiên sẽ không nói ra.

"Cảnh Dực tốt với người, nương an tâm." An Viễn Hầu phu nhân nổi lòng lo lắng rơi xuống đất, lập tức lại hỏi nói, " Định Quốc công phu nhân có không có làm khó người?"

Dương Thư Thanh nụ cười thu liễm, gương mặt xinh đẹp bỗng dừng trầm xuống, trong mắt lóe ra mãnh liệt phần nộ cùng hận ý: "Nương, người yên tâm, Khương Nịnh Bảo cũng chỉ dám ở kính trà thời điểm khó xử ta."

An Viễn Hầu phu nhân nhìn nữ nhi thần sắc, liền biết nữ nhi ở kính trà thời điểm bị gây khó khăn, trong mắt tràn đầy đau lòng: "Thanh Nhi, người chịu ủy khuất."

"Nương, điểm ấy ủy khuất tính là gì." Về sau nàng sẽ để cho Khương Nịnh Bảo gấp trăm ngàn lần còn trở về.

Hiện tại việc cấp bách là cùng Tạ Cảnh Dực tiêu trừ hiểu lầm.

Dương Thư Thanh giải thích rất nhiều lần, Tạ Cảnh Dực y nguyên không tin, tại bên ngoài, hắn vẫn như cũ sẽ cho nàng phải có thể diện, nhưng cùng với phòng thời điểm, lại một mặt lạnh lùng.

Dương Thư Thanh vừa vội vừa tức, càng nhiều hơn chính là trái tim băng giá.

An Viễn Hầu phu người biết được tay của nữ nhi đoạn, cũng phi thường yên tâm, Dương Thư Thanh cùng mẫu thân nói hội thoại về sau, liền nói đến mặt khác sự tình, đây cũng là nàng lần này lại mặt mục đích.

"Nương, hoàng thượng hạ chỉ tuyền tú, chúng ta trong phủ mấy cái con thứ tiểu tiện nhân cũng ở trong đó, ta sợ các nàng thoát ly khống chế, chuẩn bị cho các nàng đều hạ tuyệt dục thuốc."

Dương Thư Thanh đáy mắt hiện lên một tia tàn nhẫn.

Càn Nguyên đế hạ chỉ tuyền tú sự tình đưa tới cực lớn chấn động, nghe nói lần này tuyền tú không chỉ là Hoàng Thượng phong phú hậu cung, sẽ còn cho tôn thất vừa độ tuổi tử đệ chỉ cười.

Dương Thư Thanh lập tức nghĩ đến mấy cái vừa độ tuổi thứ muội, sinh sợ các nàng đến Hoàng gia trong tông thất đi, nhất là nàng hận thấu xương Dương Uyển Linh, nàng ở kiếp trước liền gả vô cùng tốt.

Một thế này, có một cái lẫn lộn Hầu phủ huyết mạch mẹ ruột, Dương Uyển Linh thanh danh bị hao tổn, đồng thời cũng bị An Viễn Hầu chán ghét mà vứt bỏ, đoạn mất cao gả đường.

Bây giờ Hoàng đế hạ chỉ tuyển tú... Dương Thư Thanh sợ Dương Uyển Linh sẽ vì này xoay người, muốn trước đó đoạn mất đường lui của nàng.

"Liên theo lời người nói đi làm, nương cũng không hi vọng các nàng trèo lên cành cây cao." An Viễn Hầu phu nhân gật đầu đồng ý, nàng cũng sẽ không để con thứ tiểu tiện nhân uy hiếp được nữ nhi địa vị.

"Nương, chúng ta có thể làm như vậy..." Phía sau, Dương Thư Thanh ở An Viễn Hầu phu người trong tai nói nhỏ vài câu, An Viễn Hầu phu nhân liên tục gật đầu.

Khương Ninh Bảo cũng không biết Dương Thư Thanh mượn lại mặt cơ hội diệt trừ tất cả uy hiếp, biết được Dương Thư Thanh sẽ ở nhà mẹ đẻ ở một đêm về sau, cũng không nói gì thêm, chỉ là phái người nói cho Tạ Cảnh Dực.

Dùng qua bữa tối về sau, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công cùng một chỗ ở dưới ánh trăng dạo bước.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc bọn người theo sau từ xa.

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công nói Khương Minh Dao gửi thư, Định Quốc công Tạ Hành không nghĩ tới đều đến trình độ này, Khương lão phu nhân còn nghĩ lấy tính toán Ninh Bảo, tuần mặt trầm xuống.

"Quốc Công Gia, Ngũ muội cầu ta cho nàng nói cửa việc hôn nhân, chỉ muốn nhân phẩm tốt, dù là Hàn môn cử tử cũng được, thế nhưng là ta cùng Đại ca đã tự lập môn hộ, từ Khương gia phân ra ngoài, cùng đại phòng đoạn mất hôn, hưởng hồ Ngũ muội hôn sự từ cha mẹ nàng làm chủ, ta không tiện nhúng tay."

Khương Nịnh Bảo mi tâm cau lại, khuôn mặt xinh đẹp bên trên hiện lên một vòng khó xử.

Đại phòng đối với cha mẹ nàng làm sự tình, nàng không nghĩ giận chó đánh mèo đến Khương Minh Dao trên thân, chỉ là trong lòng ý khó bình, nếu như không phải cha mẹ mạng lớn, thật là không có.

Lúc trước giúp Khương Xu Nghiên, chỉ là xem ở đứa bé trong bụng của nàng phân thượng.

Khương Nịnh Bảo đối với Khương Minh Dao tình cảm có chút phức tạp, cũng không muốn nhìn thấy nàng bị Khương lão phu nhân đẩy vào hố lửa.

Nhưng nàng đã cùng Khương gia đại phòng đoạn mất thân.

Cho nên mới sẽ như thế khó xử.

Định Quốc công nghiêng đầu nhìn thấy tiểu thê tử khó xử, trầm mặc một chút, nhạt tiếng nói: "Nếu như Khương Minh Dao nguyện ý gả võ tướng, ta nơi đó ngược lại là có thật nhiều nhân tuyển thích hợp."

Khương Nịnh Bảo nghe vậy sửng sờ, chần chờ nói: "Quốc Công Gia, chúng ta dạng này nhúng tay Khương Minh Dao hôn sự có thể hay không không tốt lắm?"

Định Quốc công đưa tay phất qua bên tai nàng sợi tóc, sáng tỏ tiểu thê tử lo lắng, thản nhiên nói: "Ta từ có biện pháp, sẽ không để cho người nhà

họ Khương biết."

Khương Nịnh Bảo nghe xong Định Quốc công có chủ ý, trong lòng buông lỏng, khóe miệng lại nhin không được đi lên có chút nhếch lên, đáy lòng giống như mở ra xán lạn ngời ngời Xuân Hoa tới.

"Ta lát nữa viết phong thư, để Tạ Thất đêm nay lạng lẽ đưa qua."

Nói xong Khương Nịnh Bảo cũng không có có tâm tư dưới ánh trăng dạo bước, lôi kéo Định Quốc công về viện tử, đem tin viết xong về sau, gọi Tạ Thất, để hắn đưa cho Khương Minh Dao.

Khương Minh Dao đang muốn đi ngủ, nghe được một trận nhỏ xíu gõ cửa sổ âm thanh, hơi động lòng, đi tới trước cửa sổ, lại phát hiện ngoài cửa sổ không có một ai, chỉ có bệ cửa sổ trước đặt vào một phong thư, thanh lãnh hai con người một tia sáng hiện lên, liền tranh thủ tin mở ra nhìn lại.

Xem xong thư, Khương Minh Dao đáy mắt hiện lên một vòng kiên quyết.

Cùng nó bị tổ mẫu đưa đi cho người làm thiệp, không bằng gả cho Định Quốc công thủ hạ võ tướng làm chính thê, nàng tin tưởng Tứ tỷ sẽ không hờ nàng, chỉ cần đối phương nhân phẩm tốt, cuộc sống về sau qua như thế nào, liền nhìn nàng bản lãnh của mình.

Nghĩ như vậy, Khương Minh Dao liền đem hồi âm viết xong.

Chỗ tối Tạ Thất lấy được hồi âm sau liền lạng lẽ rời đi Khương gia.

Khương Nịnh Bảo thấy được Khương Minh Dao hồi âm về sau, liền đem đến tiếp sau sự tình giao cho Định Quốc công, nàng tin tưởng Định Quốc công sẽ cho Khương Minh Dao chọn một phù hợp vị hôn phu.

Ngày thứ hai, Tạ Cảnh Dực đi An Viễn Hầu phủ tiếp người, Dương Thư Thanh mặt mày hớn hở hồi phủ, đuôi lông mày khóe mắt không che giấu được vui mừng.

Buổi trưa, mọi người cùng nhau đến Vinh Hi đường bồi Tạ lão phu nhân dùng cơm trưa.

Vừa dùng qua ăn trưa, Định Quốc công Tạ Hành trên cổ tay tử đàn phật châu vòng tay đột nhiên đoạn mất tuyến.

Đông đông đông...

Từng viên tử đàn phật châu rơi lả tả trên đất, tựa hồ đã mất đi tất cả ánh sáng trạch, ngay sau đó một cỗ làm người sợ hãi tim đập nhanh khí tức tốc thẳng vào mặt.

Vinh Hi đường tỳ nữ bà tử nhóm sắc mặt bỗng dựng tái đi, cùng nhau che tim.

Định Quốc công khuôn mặt tuần tú biến đổi, trong nháy mắt cách xa Tạ lão phu nhân.

Tạ Cảnh Dực ở phật châu rơi xuống đất ngay lập tức ngăn tại Tạ lão phu nhân trước mặt.

Dương Thư Thanh phản ứng cực kì cấp tốc, ngay lập tức cách xa Định Quốc công, nàng khiếp sợ nhìn trên mặt đất tản mát phật châu, trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng nghi mà sợ, cái này. . . Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

"Mẫu thân, ngài còn tốt chứ?"

Khương Nịnh Bảo vội vàng đỡ lấy Tạ lão phu nhân ngồi ở một kiểu điêu khắc chiếc ghế bên trên, lo lắng hỏi.

Trong lòng âm thầm may mắn Tà lão phu nhân uống thuốc rượu, thể cốt kiện Khang, bằng không lão phu nhân bị Quốc Công Gia đột nhiên bộc phát sát khí xâm nhập, đoán chừng muốn nằm trên giường một tháng.

Tà lão phu nhân nhìn thoáng qua mặt mũi tràn đầy quan tâm Khương Ninh Bảo cùng cháu trai nuôi, lắc đầu: "Đừng lo lắng, ta không sao, không nghĩ tới một ngày này vẫn là tới."

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Mang Thai

Tạ lão phu nhân nhìn thoáng qua cách đó không xa con trai, vỗ vỗ Khương Nịnh Bảo tay, một bên Hoàng ma ma đã chậm lại, cho lão phu nhân ngâm một bình ninh thần trà.

Khương Nịnh Bảo nhìn qua Tạ lão phu nhân rộng rãi bộ dáng, trong lòng hơi có chút bức bối, nhìn thấy bên chân có mấy khóa tử đàn phật châu, Khương Nịnh Bảo khom người nhặt lên một viên phật châu, phát hiện phật châu sáng bóng âm đạm, còn có vết rạn.

"Mẫu thân, cái này phật châu trên có vết rạn."

Tạ lão phu nhân khẽ giật mình, tiến tới nhìn Khương Nịnh Bảo trong tay phật châu bên trên, còn thật sự có vết rạn, Tạ lão phu nhân không biết nghĩ tới điều gì, cười khổ một tiếng.

Trong lòng không khỏi may mắn con trai đã thành thân.

Nịnh Bảo tịnh hóa trên người con trai hơn phân nửa sát khí, bằng không thì phật châu đột nhiên đã mất đi tác dụng. . . Tạ lão phu nhân không dám tưởng tượng hậu quả.

Dương Thư Thanh sắc mặt tái nhợt, nhịp tim hỗn loạn, ép buộc mình tỉnh táo lại về sau, nàng vội vàng đi đến cảm ơn lão phu nhân bên người hỏi: "Lão phu nhân, đây là có chuyện gì?"

Chẳng lẽ ở kiếp trước Định Quốc công tráng niên mất sớm một bộ phận nguyên nhân là bởi vì áp chế sát khí tử đàn phật châu đã mất đi tác dụng?

Dương Thư Thanh ở trong lòng suy đoán lung tung.

Tạ Cảnh Dực nhìn Dương Thư Thanh một chút, khẽ nhíu mày.

Tạ lão phu nhân đem năm đó thánh tăng nói lời có lựa chọn nói một bộ phận ra, Dương Thư Thanh ánh mắt lóe lên một cái, lên tiếng an ủi: "Lão phu nhân, phật châu không thể dùng, có thể lại đi Thanh Thủy Tự cầu một chuỗi phật châu."

Tạ lão phu nhân thật sâu xem xét cháu dâu một chút: "A Hành tình huống đặc thù, cầu không được."

Dương Thư Thanh trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc.

"Vì sao?"

Tạ lão phu nhân trầm mặc, không có trả lời nàng.

Dương Thư Thanh không có đạt được trả lời, nhin không được giáo giáo trong tay khăn, muốn biết nguyên nhân lại không dám ở thời điểm này truy vấn.

Định Quốc công lần nữa toàn thân sát khí quanh quẩn, người bình thường không dám tùy tiện tiếp cận, nàng đến tiếp sau cách ứng Khương Nịnh Bảo kế hoạch toàn bộ sinh non, Dương Thư Thanh trong lòng hận đến nghiến răng.

Cái này Khương Nịnh Bảo thật tốt vận.

Nghĩ lại, Khương Nịnh Bảo tìm đường chết ăn thả Vô Tử hoa thức ăn, đời này đều không thể thai nghén con cái, chẳng phải là biểu thị Định Quốc

công chỉ có Tạ Cảnh Dực một đứa con trai.

Dương Thư Thanh trong lòng kích động không thôi.

Nhưng nghĩ đến nàng bây giờ cùng Tạ Cảnh Dực có hiểu lầm, hai người tương kính như băng, Dương Thư Thanh kích động trong lòng rút đi không ít, nàng quyết định trước tiêu trừ hiểu lầm, cố gắng mang thai Cảnh Dực đứa bé lại nói.

Khương Nịnh Bảo Mặc Mặc đem trên mặt đất phật châu tất cả đều nhặt lên, phát hiện tất cả đều có vết rạn, than nhẹ một tiếng, đi đến sát khí quanh quần Định Quốc công bên người.

"Không nghĩ tới một ngày này nhanh như vậy đến, may mắn ta một mực không nhận bên cạnh người sát khí ảnh hưởng."

Định Quốc công Tạ Hành môi mỏng nhấp thành một đường thẳng, nhặt âm thanh an ủi tiểu thê tử nói: "Kỳ thật không có phật châu cũng quan hệ, nhiều nhất giống như quá khứ."

Khương Nịnh Bảo mấp má môi, siết chặt trong tay phật châu.

Lúc này, toàn thân sát khí quanh quần Định Quốc công không thích hợp đợi ở Vinh Hi đường, hần hướng Tạ lão phu nhân cáo từ, Khương Nịnh Bảo vội vàng từ biệt lão phu nhân đi theo.

Dương Thư Thanh trong lòng vừa sợ sợ lại cao hứng.

Tạ lão phu nhân trên mặt không bỏ nhìn xem con trai cùng con dâu rời đi, một tháng qua, mỗi ngày con trai đều cùng Nịnh Bảo cùng một chỗ theo nàng dùng bữa, nàng nên thỏa mãn.

May mắn A Hành bên người còn có Nịnh Bảo, về sau còn sẽ có con cái, sẽ không cô đơn.

Trở lại trong viện Khương Ninh Bảo nhìn thấy Định Quốc công anh tuấn lạnh lẽo cứng rắn cho, còn có hấn đảy mắt hiển hiện Cece sát khí, nhin không được trêu ghẹo nói.

"Quốc Công Gia, người cũng không tiếp tục là bánh trái thơm ngon."

Định Quốc công nhúu mày, đưa tay đưa nàng kéo vào trong ngực, hôn một chút sợi tóc của nàng, nhạt tiếng nói: "Dạng này càng tốt hơn , tình rất nhiều phiền phức."

Một tháng qua, hấn đi Tây Giao đại doanh luyện binh trên đường, 'Ngẫu nhiên gặp' mấy chục lần quý nữ xe ngựa ra trục trặc, hạ nhân cản đường tình huống.

Làm người phiền phức vô cùng.

Khương Ninh Bảo đem đầu dựa vào ở trên lồng ngực của hấn, yếu ớt thở dài: "Tình là bớt đi phiền phức, nhưng về sau chúng ta không cách nào cùng một chỗ cùng lão phu nhân dùng bữa."

Định Quốc công trầm mặc chỉ chốc lát, đem tiểu thê tử ôm sát, nói thật nhỏ: "Ninh Bảo, về sau người nhiều bồi bồi mẫu thân."

Khương Ninh Bảo đồng ý.

Định Quốc công trên thân áp chế sát khí tử đàn phật châu mất đi tác dụng tin tức buổi chiều liền truyền ra ngoài, kinh thành lần nữa chấn động, vốn là muốn đem nhà mình khuê nữ gả cho Định Quốc công triều thần tất cả đều hành quân lặng lẽ.

Những cái kia nghĩ muốn gả cho Định Quốc công quý nữ nhóm đồn dập may mắn mình cũng không có gả đi, bằng không thì sau này sẽ là thủ hoạt quả mạng.

Khương lão phu nhân biết được tin tức này về sau, khắp khuôn mặt là kinh ngạc cùng không dám tin, chỉ có Khương Minh Dao có chút cao hứng, Định Quốc công toàn thân sát khí quanh quần, không có đánh hấn chủ ý quý nữ, Tứ tử thời gian hẳn là sẽ càng dễ chịu hơn.

Đồng thời còn muốn một cái khác bí ẩn tin tức, không có ai biết được, Định Quốc công phật châu rơi lá tả trên đất thời điểm, Thanh Thủy Tự thánh tăng viên tịch.

Định Quốc công phủ lần nữa khôi phục bình tĩnh, trước tới bái phỏng Tạ lão phu nhân quý phu nhân trong nháy mắt biến mất sạch sẽ.

Khương Ninh Bảo biết được tin tức này về sau, nhin cười không được.

Thời tiết mùa hè càng thêm nóng bức, khoảng cách Khương Ninh Bảo đến Định Quốc công phủ sắp hai tháng, Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực đôi này tân hôn tiểu phu thê ở Khương Ninh Bảo lặng yên chú ý xuống, đạt được một cái khiến người không lời kết luận.

Nam nữ chủ dĩ nhiên tương kính như băng, băng mặt không băng lòng.

Dương Thư Thanh gần nhất một mực đem lực chú ý tập trung ở Tạ Cảnh Dực trên thân, không có nào a thiêu thân.

Khương Ninh Bảo đối với lần này rất được hoan nghênh.

Ngày này, Định Quốc công đi Tây Giao đại doanh luyện binh, nàng đang cùng Tạ lão phu nhân ở Vinh Hỉ đường nói chuyện phiếm, nói một lần Hoàng đế tuyển tú sự tình, Hoàng ma ma bưng một bàn rửa sạch sẽ cây dương mai tiến đến.

Khương Ninh Bảo tùy ý cầm khóa màu đỏ thăm cây dương mai bắt đầu ăn.

Ân, mới mẻ cây dương mai ăn ngon thật.

Lúc này, Tà lão phu nhân không biết nhớ ra cái gì đó, ho nhẹ một tiếng, một mặt mong đợi hỏi: "Nịnh Bảo a, người tháng này quý nước có tới không?"

Khương Nịnh Bảo đang muốn ăn viên thứ hai cây dương mai, nghe được Tà lão phu nhân tra hỏi, cả người ngây ngẩn cả người, tính toán thời gian, nàng Quý Thủy giống như đã muộn vài ngày.

Nàng hơi ngượng ngừng lắc đầu: "Còn không có tới."

Tà lão phu nhân mừng rỡ, ánh mắt tự nhiên hướng Khương Nịnh Bảo bằng phẳng phần bụng nhìn lại, giọng mang vui vẻ mà hỏi: "Nịnh Bảo, người xác định thật không có đến?"

Nàng thế nhưng là đem Nịnh Bảo đến Quý Thủy thời gian nhớ tình tường.

Theo lý thuyết, Nịnh Bảo hẳn là ở mấy ngày trước đây liền đến Quý Thủy.

Hiện tại Nịnh Bảo nói, nàng Quý Thủy còn không có tới. . . Tà lão phu nhân át không chế trụ nổi nội tâm vui vẻ, đuôi lông mày khóe mắt không tự chủ nhiệm lên ý cười.

"Nịnh Bảo a, nguyệt sự đến chậm, nên mời đại phu nhìn xem, vạn nhất có vui đây?" Tà lão phu nhân kích động nói.

Cái này vừa nói, liền một bên Hoàng ma ma đều một mặt chờ mong nhìn về phía Khương Nịnh Bảo phần bụng.

"Mẫu thân nói đúng lắm."

Khương Ninh Bảo nhìn Tạ lão phu nhân bộ dáng, dờ khóc dờ cười, kỳ thật nguyệt sự trễ mấy ngày lại đến cũng là bình thường sự tình, nàng cũng không có để ý.

Không nghĩ tới Tạ lão phu nhân như vậy kích động, nhưng Khương Ninh Bảo cũng không có phá hư lão phu nhân hảo tâm tình, kỳ thật trong nội tâm nàng cũng ần ần chờ mong mình mang thai Định Quốc công đứa bé.

Tạ lão phu nhân vội vàng phái người đi mời trong phủ tọa trấn đại phu.

Đại phu rất nhanh mang theo cái hòm thuốc đến đây, vốn cho là là cho lão phu nhân xem bệnh, ai ngờ lại là cho Quốc Công phu nhân bắt mạch, nhìn Quốc Công phu nhân phải chăng mang thai.

Đại phu ngây ngẩn cả người.

Quốc Công phu nhân không phải ném qua thả Vô Tử hoa thức ăn sao, làm sao sẽ còn mang thai. . . Đương nhiên đại phu chỉ là đem đáy lòng nghi hoặc đề xuống , dựa theo lão phu nhân nói cho Quốc Công phu nhân bắt mạch.

Cái này một bắt mạch, đại phu giật nảy mình, lại là trượt mạch, hần vừa đi vừa về chẩn đoán nhiều lần, xác định là trượt mạch về sau, mới không dám tin nói: "Chúc mừng phu nhân, ngài có hơn một tháng mang thai."

Tạ lão phu nhân cười không ngậm mồm vào được, vội vàng để Hoàng ma ma lấy thưởng ngân cho đại phu, nghĩ đến trong phủ cháu dâu, thậm trọng căn dặn đại phu giữ bí mật, đại phu liên tục gật đầu.

Trong lòng âm thầm khiếp sợ, chẳng lẽ Vô Tử hoa có giải?

Các loại đại phu sau khi rời đi, Tạ lão phu nhân một mặt hi khí dương dương lôi kéo Khương Ninh Bảo tay.

"Ninh Bảo, người bây giờ có bầu, về sau tất cả sự tình đều phân phó người bên cạnh đi làm, nếu là hầu hạ nhân thủ không đủ, ta phải mấy cái tỳ nữ quá khứ."

"Còn có, về sau muốn ăn cái gì, chỉ cần phân phó phòng bếp một tiếng, nếu là muốn ăn cái gì hiếm lạ đồ vật, cứ việc há miệng, cũng không thể bạc đãi cháu của ta."

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Tạ lão phu nhân lần này bộ dáng, rất cảm thấy uất ức, nàng cười nói: "Mẫu thân, ta vừa mới mang thai, ngài không cần khẩn trương, ta người bên cạnh tay chân đủ."

Tạ lão phu nhân không đồng ý trừng nàng một chút: "Ninh Bảo, mang thai sơ kỳ, tuyệt đối không thể lơ là sơ suất, những ngày này người một mực an tâm dưỡng thai, trong phủ sự vụ không cần người phiền lòng."

Khương Ninh Bảo hai đời lần thứ nhất mang thai, đối với mấy cái này cũng không hiểu, nghe Tạ lão phu nhân kiểu nói này, vội vàng đồng ý: "Đều nghe mẫu thân."

Dù là thân thể của nàng vô cùng tốt, Khương Ninh Bảo cũng cảm thấy mình hẳn là cẩn thận là hơn, nhất là trong phủ còn có Dương Thư Thanh cái này một hào nhân vật thời điểm.

Tạ lão phu nhân lúc này mới hài lòng gật đầu.

"Ta là người từng trải, nghe ta tổng không sai." Nói xong, nàng nhìn thoáng qua bên cạnh Hoàng ma ma, nghĩ đến Ninh Bảo bên người cũng không có ma ma, vội vàng nói, "Hoàng ma ma, khoảng thời gian này người trước đi theo Ninh Bảo."

Hoàng ma ma đồng ý.

Sau đó, Tà lão phu nhân thao thao bất tuyệt nói lúc mang thai cần thiết phải chú ý hạng mục công việc.

Khương Nịnh Bảo mỉm cười lắng nghe, đem lão phu nhân nói lời từng cái ghi ở trong lòng.

Hoàng ma ma nhìn âm thầm gật đầu.

Các loại Tà lão phu nhân vẫn chưa thỏa mãn nói xong, Khương Nịnh Bảo rốt cục nhẹ nhàng thở ra, vội vàng cấp nàng rót chén trà nước.

"Mẫu thân, uống một ngụm trà làm trơn hầu."

Tà lão phu nhân nâng chung trà lên nhấp một miếng, hỏi: "Nịnh Bảo, ta nói những này, người cũng nhớ kỹ sao?"

Khương Nịnh Bảo cười gật đầu: "Đều nhớ kỹ."

Lúc trở về, Hoàng ma ma đi theo Khương Nịnh Bảo bên người, theo phu nhân nói, Hoàng ma ma khoảng thời gian này sẽ lưu tại phu nhân bên người hầu hạ, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạ một mặt mơ hồ.

Chờ đến chủ viện phòng, Khương Nịnh Bảo đem chính mình tin vui nói cho các nàng, hai người cao hứng kém chút không có hoan hô ra tiếng.

Khương Nịnh Bảo gặp hai tỳ nữ vui vẻ bộ dáng, vội vàng dặn dò một phen: "Xuân Hỉ, Xuân Nhạ, thai tướng chưa ổn trước đó, tạm thời không thôi tuyên dương ra ngoài."

Xuân Hỉ Xuân Nhạ liên tục gật đầu: "Nô tỳ rõ ràng."

Trong phủ còn có một cái cùng phu nhân có cừ oán Đại Thiếu phu nhân đâu, vạn nhất nàng biết được phu nhân mang bầu Quốc Công Gia, ra

tay mưu hại phu nhân đưa bé làm sao bây giờ.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Đại Thiểu Phu Nhân Thật Đáng Sợ.

Từ khi nửa tháng trước Định Quốc công phạt châu mất đi tác dụng về sau, Khương Ninh Bảo mang tới tỳ nữ bà tử đều an bài vào nơi khác viện tử, khôi phục dĩ vãng từ Hắc Y thân vệ bảo hộ hình thức.

Toàn bộ chủ viện đều ở đêm Khương Ninh Bảo cùng Quốc Công Gia chường khổng hạ.

Khương Ninh Bảo quyết định ở chủ trong nội viện hảo hảo an thai.

"Xuân Hi , chờ sau đó người phái người đến Cẩm Hoa viện một chuyến, để Cẩm Hoa viện hai vị chủ tử sơ mười năm không cần cho ta thỉnh an."

Xuân Hi đồng ý: "Vâng, phu nhân."

"Phu nhân, ngài hiện tại mang thai, Quốc Công Gia trên thân sát khí sẽ sẽ không ảnh hưởng đến ngài trong bụng đứa bé?" Xuân Hi không biết nghĩ tới điều gì, trên mặt hiện lên một vòng sầu lo.

Nàng cái này vừa nói, bên cạnh Hoàng ma ma sắc mặt hơi đổi một chút.

Nàng xác thực không nghĩ tới cái này, phu nhân là không nhận Định Quốc công ảnh hưởng, nhưng phu nhân trong bụng tiểu chủ tử liền không nhất định, lần này Hoàng ma ma không bình tĩnh.

"Phu nhân, Xuân Hỉ nói rất đúng, cái này xác thực cần thiết phải chú ý."

Khương Ninh Bảo cười cười, thân tay vuốt ve một chút bằng phẳng phần bụng, "Các người quá lo lắng, ta cái này hơn nửa tháng đến một mực cùng Quốc Công Gia ở cùng một chỗ, đứa bé còn an an ổn ổn đợi ở trong bụng của ta."

"Phu nhân, người bây giờ mới hơn một tháng mang thai, phải chăng thụ ảnh hưởng nhìn không ra, nếu không, lão nô trước hết để cho người ở chủ viện bố trí một gian sương phòng."

Hoàng ma ma chân mày nhíu chặt chẽ, không đồng ý nói.

"Hoàng ma ma, ta cảm thấy đứa bé cùng Quốc Công Gia ở chung lâu, sau khi sinh có lẽ giống như ta không sợ Quốc Công Gia sát khí." Khương Ninh Bảo trong lòng có loại kỳ diệu cảm giác, đứa bé trong bụng của nàng sẽ không thụ ảnh hưởng.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nghe xong, hai mắt sáng lên.

Hoàng ma ma nghe phu nhân, cũng cảm thấy có đạo lý, chần chờ một chút, vẫn là không có thỏa hiệp.

"Phu nhân, lão nô muốn hỏi trước một chút lão phu nhân ý tứ."

Khương Ninh Bảo bất đắc dĩ gật đầu, Hoàng ma ma cũng không trì hoãn, lập tức rời đi chủ viện đi Vinh Hỉ đường.

"Phu nhân, Diêu chương quỳ phái người đưa một đại giỏ mới mẻ dương mai tới, nô tỳ cái này đi cho ngài làm một bàn." Xuân Nhạc nghĩ đến nhà mình mẫu thân mang đệ đệ thời điểm, thích ăn chua đồ vật, vội vàng nói.

"Được, ta gần nhất thật thích ăn mới mẻ dương mai."

Khương Ninh Bảo mỉm cười, vuốt ve một chút bằng phẳng phần bụng, trước kia trang tử đưa tới dương mai nàng đều chỉ ăn một chút, còn lại đều dùng tới làm ướp lạnh dương mai canh, mấy ngày gần đây nhất, nàng lại thay đổi dĩ vãng khẩu vị.

Nguyên lai là mang bầu Bảo Bảo.

Xuân Nhạc đạt được phu nhân lời chắc chắn, mang theo một mặt nụ cười vui mừng đi phòng bếp nhỏ tấy dương mai , bình thường Khương Ninh Bảo ăn uống, Xuân Hi cùng Xuân Nhạc hai cái tỳ nữ đều không thích người khác sờ chạm.

...

Cấm Hoa viện

Dương Thư Thanh tâm tình bức bối, nàng không nghĩ tới mình che giấu đòn sát thủ, cả đám đều bị hủy diệt, trước đó tìm đám kia để dùng cho Khương Ninh Bảo cha mẹ gọi nước bắn đạo tặc, trước mấy ngày dĩ nhiên trêu chọc tới Thụy Vương phủ Tiểu vương gia Tiêu Nhiên, bị tận diệt mất.

Gần nhất thật sự là mọi việc không thuận.

Từ Tiên cô không hiểu thấu chết mất, làm hại nàng không cách nào thuận lợi trả thù đời trước kẻ thù Tấn Vương phi cùng Phó Hoàn Ninh, rõ ràng còn kém cuối cùng hai bước, mắt thấy Tấn Vương phi đều muốn sinh, nàng lại không thể nào trả thù.

Nàng xếp vào ở Tấn vương phủ hậu viện cái đình tất cả đều bị thanh trừ hết.

Dương Thư Thanh hận chết hại chết Từ Tiên cô người.

"Tiểu thư, nếu không chúng ta mặt khác tìm một đám đạo tặc xuyên hầu cung cấp?" Thiến Dong thận trọng hỏi.

Dương Thư Thanh lạnh lùng trừng Thiến Dong một chút, cái này tỳ nữ thật sự là đầu người nã heo, đám kia đã từng mưu hại qua Tạ Cảnh Dực mẹ đẻ đạo tặc, sớm tại Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công bị Thánh thượng tứ hôn sau nàng liền từ bỏ, bằng không cũng sẽ không như thế lâu không có liên hệ bọn hắn làm việc.

"Một đám xem mạng người như cỏ rác đạo tặc, chết thì đã chết, việc này về sau đừng nhắc lại lên."

Thiến Dong sắc mặt trắng nhợt, rõ ràng chính mình đoán sai tiểu thư tâm tư.

Một bên Thiến Bích bó tay rồi nhìn Thiến Dong một chút, cung kính mở miệng hỏi: "Tiểu thư, Thụy Vương phủ Tiểu vương gia luôn cùng ngài đối nghịch, có phải là nên cho hắn tìm một chút phiền phức?"

Dương Thư Thanh nheo lại hai con ngươi, mặt mày lãnh lệ, thần sắc thản nhiên nói: "Tiêu nhưng đã rời đi kinh thành du sơn ngoạn thủy, để người của chúng ta hảo hảo chào hỏi một chút Tiểu vương gia."

"Vâng, tiểu thư." Thiến Bích có chút hưng phấn, tiểu thư rất cực muốn xuất thủ đối phó Tiểu vương gia.

Lúc này, bên ngoài vang lên bà tử thanh âm.

"Thiếu phu nhân, chủ viện người đến."

"Để cho nàng đi vào." Dương Thư Thanh sầm mặt lại, hai con ngươi hiện lên một đạo lãnh quang, an dật hơn nửa tháng, Khương Ninh Bảo rất cực chuẩn bị xuất thủ đối phó nàng sao?

Đi vào là một vị thanh tú động lòng người tỳ nữ, nàng vừa tiến đến liền hướng Dương Thư Thanh hành lễ.

"Xin chào Thiếu phu nhân, phu nhân phái nô tỳ đến đây cáo tri Thiếu phu nhân, ngài cùng Đại thiếu gia về sau không cần phải đi chủ viện thỉnh an."

Dương Thư Thanh đáy mắt hiện lên một vòng ngạc nhiên, nàng trợn địa sẵn sàng, chuẩn bị cùng Khương Ninh Bảo hảo hảo so chiêu, ai ngờ lại một quyền đánh vào trên bông, không cần đi chủ viện thỉnh an, nàng đương nhiên cao hứng, nhưng Dương Thư Thanh cảm thấy trong này có gì đó quái lạ.

"Cái này không được, người trở về cùng bà bà nói, cho trưởng bối thỉnh an là quy củ, nếu như ta cùng Cảnh Dực đều không đi chủ viện thỉnh an, để người bên ngoài như thế nào nhìn ta?"

Tỳ nữ hít một hơi thật sâu, chuyển đạt phu nhân nguyên thoại: "Đây là phu nhân ý tứ, phu nhân để nô tỳ nói cho ngài, nàng không muốn nhìn thấy ngài giả mù sa mưa thỉnh an làm dáng."

Dương Thư Thanh sắc mặt đột nhiên đen, tức giận đến toàn thân phát run, lửa giận từ từ ra bên ngoài bốc lên, nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta đã biết, người trở về."

Đại Thiếu phu nhân thật đáng sợ.

Tỳ nữ lặng yên lau mồ hôi lạnh, vội vàng cáo lui.

"Phanh" một tiếng, Dương Thư Thanh nổi giận đùng đùng đem trong tay chén trà hung hăng quăng ngã xuống trên mặt đất.

Thiến Dong cùng Thiến Bích hãi hùng khiếp vía, mồ hôi lạnh ứa ra.

"Thiến Dong, người điều tra một chút chủ viện phải chẳng có dị thường?" Dương Thư Thanh tin tưởng trực giác của mình, Khương Nịnh Bảo nói không nguyện ý thấy được nàng làm bộ làm tịch thình an, nàng cảm thấy đây là lấy cớ.

"Tiểu thư, chúng ta không có ai ở chủ viện, điều tra không được chủ viện tin tức." Thiến Dong một mặt khổ sở nói.

Nơi này là Định Quốc công phủ, không phải An Viễn Hầu phủ, tiểu thư nhân thủ cùng cái đình an cấm không vào đến, trừ Cẩm Hoa viện, cái này trong phủ hạ nhân, hết thầy khó chơi, thu không mua được.

Đừng nói tiểu thư biệt khuất, nàng cùng Thiến Bích cũng cảm thấy biệt khuất.

To như vậy Định Quốc công phủ, chỉ có nho nhỏ Cẩm Hoa viện hạ nhân mới nghe các nàng tiểu thư.

Dương Thư Thanh tâm tình bực bội, ở Định Quốc công phủ khắp nơi thụ cản tay, vừa nghĩ tới tình huống như vậy còn muốn tiếp tục hai năm, Dương Thư Thanh lửa giận trong lòng từ từ đi lên bốc lên.

"Nô tỳ nghe nói Vinh Hỉ đường lão phu nhân xin trong phủ đại phu quá khứ." Thiến Dong bỗng nhiên nhớ tới chuyện này, vội vàng nói cho tiểu thư.

Dương Thư Thanh nhíu mày, không có đem chuyện này để ở trong lòng, lão phu nhân cũng là sống không lâu, đoán chừng là nơi nào không thoả mái, xin đại phu đi qua nhìn.

Cũng không nghĩ tới là Khương Nịnh Bảo mời đại phu.

Nếu như lúc trước Khương Nịnh Bảo không có ăn thả Vô Tử hoa thức ăn, Dương Thư Thanh có lẽ sẽ nghĩ tới càng sâu, càng nhiều, hiện tại nha,

trong lòng nàng, Khương Ninh Bảo chính là cái không thể sinh dục, căn bản sẽ không liên tưởng đến việc này đi lên.

"Tiểu thư, nếu như ngài có thể sớm ngày sinh hạ con cái. . . Chắc chắn đề cao thật lớn ngài trong phủ địa vị." Thiến Bích đột nhiên toát ra một câu nói như vậy.

Cái này hơn nửa tháng đến, nhìn xem tiểu thư cùng cô gia dần dần từng bước đi đến, Thiến Bích trong lòng lo lắng đến không được, căn bản không hi vọng tiểu thư đem tâm tư phóng tới nơi khác.

Sớm ngày đem Định Quốc công phủ đời thứ ba trưởng tôn sinh ra mới là chuyện khẩn yếu.

Thiến Bích một câu giống như thể hồ quán đỉnh, Dương Thư Thanh cả người bỗng nhiên tỉnh táo lại.

Đúng vậy a, nàng tại sao không có nghĩ đến cái này.

Vô luận lúc nào, tử tự đều là trọng yếu nhất, nhất là Khương Ninh Bảo không thể sinh, Định Quốc công sát khí bộc phát, không thể tiếp cận những khác nữ tử.

Định Quốc công phủ tước vị sớm muộn sẽ rơi xuống Cảnh Dực trên thân.

Nàng không thể bởi vì nhỏ mất lớn, nhặt được hạt vừng ném đi dưa hấu.

Thế nhưng là nàng chỉ cùng Tạ Cảnh Dực ở đại hôn vào lúc ban đêm đi qua phòng, mang thai tỉ lệ mười phần xa vời, nếu như. . . Dương Thư Thanh căn căn môi, trong lòng làm ra một cái quyết định.

Khương Ninh Bảo không chút nào biết mình đem Dương Thư Thanh tâm tư, nàng đang ngồi ở song cửa sổ cái khác thấp trên giường, vui vẻ ăn dùng nước muối ngâm qua mới mẻ dương mai.

Hoàng ma ma đã từ lão phu nhân nơi đó đạt được lời chắc chắn, làm cho nàng hết thảy nghe phu nhân.

Ở cảm ơn trong lòng lão phu nhân, nàng đương nhiên hi vọng cháu của mình có thể cùng thân cận nhà mình con trai, thánh tăng viên tịch về sau, Thanh Thủy Tự cao tăng phái người đưa tới thánh tăng một phong mật tín.

Tạ lão phu nhân nhìn qua về sau, liền quyết định hết thảy tuân theo con dâu ý nguyện.

Nàng người con dâu này là có đại phúc khí người.

Có con dâu phúc khí che chở, cháu của nàng không có việc gì.

Trong phủ Triệu quản gia từ nhà mình bà nương Hoàng ma ma nơi đó biết được phu nhân mang thai về sau, cả người đi đường đều lằng lằng, không nghĩ tới phu nhân mới nhập môn không đến hai tháng liền mang bầu Quốc Công Gia con cái.

Vừa nghĩ tới chín tháng về sau, trong phủ liền muốn có tiểu chủ tử, Triệu quản gia cả một buổi chiều đều cười tủm tỉm, trêu đến trong phủ hạ nhân không hiểu thấu, đồn dập hỏi thăm Triệu quản gia có phải là có việc mừng.

Triệu quản gia đương nhiên sẽ không đem phu nhân mang thai sự tình tuôn ra đến, hẳn cười tủm tỉm về nói: "là a, nhà ta tiểu nhi tử phải mấy ngày nữa muốn kết hôn."

Mọi người đồn dập chúc mừng Triệu quản gia.

Khương Ninh Bảo biết được về sau, để Xuân Hi đưa một món quà quý cho Hoàng ma ma.

Chạng vạng tối, Khương Ninh Bảo giống như ngày thường, đến Vinh Hi đường cùng lão phu nhân dùng bữa, lúc trở về, vừa vặn Định Quốc công trở về, đến đây Vinh Hi đường đem người tiếp về viện tử.

Mông lung nhu hòa ánh nến dưới, Khương Ninh Bảo nụ cười xinh đẹp không gì sánh được, hai con người chiếu sáng rạng rỡ, nàng vuốt ve một chút bằng phẳng phần bụng, cười nhẹ nhàng mở miệng.

"Quốc Công Gia, ta có tin vui, người có cao hứng hay không?"

Định Quốc công anh tuấn cho trong nháy mắt cứng đờ.

Ninh Bảo mang thai!

Trong bụng của nàng chính dựng dục hẳn cùng nàng cốt nhục!

To lớn kinh hãi, từ đáy lòng dâng lên.

Định Quốc công chỉ cảm thấy toàn thân huyết dịch đều đang nhanh chóng phun trào, tựa hồ có cái gì sôi trào mãnh liệt cảm xúc ở trong lòng vừa đi vừa về kích động, kêu gào muốn dâng lên mà ra.

Hắn bước nhanh đến phía trước đem Khương Ninh Bảo ôm vào trong ngực, một tay ôm lấy eo của nàng, một tay vuốt ve lấy nàng bằng phẳng phần bụng, động tác cẩn thận dị thường Khinh Nhu, khác nào ôm một cái tinh xảo dễ nát hiếm thấy Trân Bảo.

"Ninh Bảo, ta thật là cao hứng."

Định Quốc công thanh âm khàn khàn bên trong lộ ra kích động vui vẻ, không đứng ở Khương Ninh Bảo bên tai lăn qua lộn lại nói đến đây câu

nói, bàn tay lớn nhẹ nhàng đặt ở trên bụng của nàng, cẩn thận từng li từng tí lại mười phần dịu dàng vuốt ve.

Khương Nịnh Bảo trong lòng tràn lên từng đợt ấm áp cùng ý nghĩ ngọt ngào.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 67: "Ta Lo Lãng."

Trong phòng không khí ần ần đầy tràn hạnh phúc cùng từng tia từng tia tình ý.

"Quốc Công Gia, ta mang thai sự tình chỉ có thân cận mấy người biết được, tạm thời trước giữ bí mật, các loại thời cơ đã đến lại công khai." Khương Nịnh Bảo đem ngày sơ phục ở trên lồng ngực của hắn, lẳng lẳng lẳng nghe hắn hữu lực tiếng tim đập, ôn nhu thì thầm nói.

"Được." Định Quốc công kìm lòng không được dùng sức, đưa nàng lại ôm chặt chút.

Khương Nịnh Bảo nhớ tới Định Quốc công trở lại chưa bao lâu, hắn là còn không có dùng bữa tối, vội vàng nói: "Quốc Công Gia, người dùng qua cơm tối không, ta trước gọi phòng bếp chuẩn bị đồ ăn."

"Không có." Định Quốc công lắc đầu, cẩn thận đem Khương Nịnh Bảo ôm đến thấp trên giường.

Khương Nịnh Bảo hôn một cái khóe miệng của hắn, nhấp môi khẽ cười: "Quốc Công Gia, ta uống qua rượu thuốc, thân thể nội tình vô cùng tốt, người không cần đem ta làm đồ dễ bề đối đãi."

Định Quốc công ừ một tiếng, nhưng động tác vẫn như cũ Khinh Nhu, Khương Nịnh Bảo bất đắc dĩ cười một tiếng, Định Quốc công hoá Tạ Thất tiến đến, để phòng bếp đem chuẩn bị xong đồ ăn bưng lên.

Khương Ninh Bảo nghĩ nghĩ, cười nói: "Đợi chút nữa ta cùng người dùng bữa."

"Được." Định Quốc công không có cự tuyệt, hẳn kỳ thật cũng không nghĩ một người dùng bữa.

Một khoảng nửa chén chà, phòng bếp người đem đồ ăn bưng tới, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công đi đại sảnh dùng bữa, trong đại sảnh, Tạ Thất gặp chủ tử cùng phu nhân đến đây, là xong lễ lui ra ngoài.

Trên bàn cơm đồ ăn phong phú, có lẽ là bữa tối nguyên nhân, đồ ăn tương đối thanh đạm, còn có một chung nấu xong canh gà, Định Quốc công trực tiếp đem canh gà bưng đến Khương Ninh Bảo trước mặt.

"Nhiều cùng canh gà bồi bổ thân thể."

Khương Ninh Bảo: "..."

Nàng đêm nay đã ở Vinh vui Vinh uống một chung, hiện tại còn muốn uống một chung, Khương Ninh Bảo ở Định Quốc công chờ đợi ánh mắt bên trong gật đầu, bưng lên canh gà ngậm nhỏ ngậm nhỏ uống.

Định Quốc công ánh mắt có chút thả nhẹ, bắt đầu dùng bữa tối, Khương Ninh Bảo uống xong canh gà về sau, bắt đầu cho Định Quốc công gấp thức ăn, đều là hẳn thích ăn thức ăn.

Một cái phụ trách ăn, một cái phụ trách gấp thức ăn.

Giữa hai người chảy xuôi đưa tình ôn nhu.

Dùng qua bữa tối về sau, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc tiến tới thu thập mặt bàn, Định Quốc công cùng Khương Ninh Bảo đến trong viện đình nghỉ mát hóng mát, Hạ Sơ buổi chiều gió mang đến trận trận ý lạnh, xua tán đi ban ngày hơi nóng

Khương Nịnh Bảo đem đầu tựa ở Định Quốc công trên bờ vai, nhìn lên bầu trời bên trong treo một vầng loan nguyệt, hỏi tới Khương Minh Dao sự tình.

"Quốc Công Gia, ta Ngũ muội việc hôn nhân tiến triển như thế nào."

"Khương lão phu nhân lựa chọn một vị tang vợ không con chính lục phẩm võ tướng." Định Quốc công hai tay cần thận vòng lấy Khương Nịnh Bảo eo, nhạt tiếng nói.

Khương Nịnh Bảo hít một tiếng: "Quả nhiên không ra chúng ta sở liệu, nhiều như vậy vị cầu hôn võ tướng bên trong, liền hẳn chức quan tối cao, tổ mẫu lại chọn hẳn ta không có chút nào ngoài ý muốn."

May mắn đều là Định Quốc công tỉ mỉ chọn lựa ra thủ hạ, nhân phẩm tâm tính cũng không tệ, vị này chính lục phẩm võ tướng niên kỷ cũng không lớn, chừng hai mươi, thân hình cao lớn, tướng mạo oai hùng.

Nếu như Trường Ninh Bá phủ vẫn còn, hẳn muốn cưới Khương Minh Dao là không thể nào.

Khương Minh Dao chọn trúng cũng là vị này, bằng không Định Quốc công thủ hạ còn có chức quan cao hơn, nếu như đều đi cầu hôn, Khương lão phu nhân cũng sẽ chọn chức quan cao tuyến.

Khương Nịnh Bảo không hiểu Khương Minh Dao lựa chọn.

Định Quốc công đưa đi tư liệu, có chân dung còn có tư liệu của bọn hắn, đại bộ phận đều là không có cưới qua hôn, nhưng Khương Minh Dao lại chọn trúng vị này tang vợ không con.

"Đây là lựa chọn của nàng." Định Quốc công thanh âm lạnh lùng nói ra, nếu như không phải tiêu thê tử mở miệng, hẳn đều sẽ không xuất thủ giúp đỡ Khương Minh Dao.

Khương Ninh Bảo mỉm cười: "Đúng vậy a, tự mình lựa chọn người, về sau qua có được hay không, đều không liên quan gì đến chúng ta, tựa như ta cùng Quốc Công Gia, ta không hối hận gả cho người."

"Ta sẽ tốt với người." Định Quốc công nghiêng đầu hôn một cái sợi tóc của nàng, trầm giọng nói, bàn tay lớn không tự chủ xoa lên nàng bằng phẳng phần bụng, trên mặt anh tuần hiện lên một vòng nhu tình.

Khương Ninh Bảo trong lòng ngọt lịm, đuôi lông mày khóe mắt đều là nụ cười: "Ân, ta tin tưởng người."

Hai người ở dưới ánh trăng nói chuyện phiếm, thỉnh thoảng truyền đến Khương Ninh Bảo dễ nghe êm tai tiếng cười.

Chủ viện cách đó không xa Hắc Y thân vệ nhóm ở trong coi viện tử, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nhìn qua cách đó không xa gần bó thắm thiết hai người, trong lòng dâng lên một vòng nhàn nhạt vui sướng, Quốc Công Gia cùng phu nhân tình cảm tốt, các nàng cũng vui vẻ.

Giờ Tuất bên trong, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công trở về phòng tắm rửa rửa mặt.

Một đêm ngủ ngon.

Hôm sau, Khương Ninh Bảo ngủ đến giờ Tỵ tả hữu mới, xuyên thấu qua màn lụa, nàng phát hiện trong phòng nhiều một trương gỗ tử đàn án đài, Định Quốc công ngồi ở án đài bên cạnh phê duyệt sổ con.

Khương Ninh Bảo xốc lên màn lụa xuống giường, trên thân tơ chất áo ngủ hơi có chút lộn xộn, nàng lững xuống áo ngủ, nhin không được hỏi: "Quốc Công Gia, người tại sao không có đi Tây Giao đại doanh?"

Nói đến, Định Quốc công bởi vì thân thể quanh quần sát khí nguyên nhân, Hoàng Thượng cố ý phê chuẩn hẳn không cần lên triều, nhưng hẳn

quyền trong tay cực lớn, rất nhiều số con đều sẽ trải qua tay của hắn.

Tây Giao đại doanh chính là Định Quốc công xử lý công sự địa phương.

Hiện tại xem ra, Định Quốc công giống như đem địa điểm chuyển về trong phủ.

Định Quốc công gác lại trong tay bút lông sói, đứng dậy nhanh chân hướng Khương Nịnh Bảo đi đến, tự mình cầm qua quần áo sạch sẽ vì nàng thay đổi, đương nhiên nói: "Người mang thai, ta lưu trong phủ cùng người."

Khương Nịnh Bảo trong lòng ngọt ngào: "Quốc Công Gia, ta chỉ là mang thai, ăn được ngủ ngon, người không cần như vậy như lâm đại địch."

Định Quốc công nặng nề nói: "Ta lo lắng."

Khương Nịnh Bảo: "..."

Định Quốc công hoá bên ngoài Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc tiến tới hầu hạ Khương Nịnh Bảo rửa mặt, hắn thì rất xa tránh đi, Khương Nịnh Bảo rửa mặt hoàn tất, mái tóc kéo lên, lộ ra cái cổ trắng ngần, trên búi tóc nghiêng cắm một chi Phi Thúy cây trâm, tai bên trên đeo lên một bộ tinh xảo hoa tai làm bằng ngọc trai.

Nhìn thanh nhã thanh lệ, quyến rũ động lòng người.

Khương Nịnh Bảo vẫy lui Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc, hướng Định Quốc công đi đến, Định Quốc công nhìn thấy dạng này Khương Nịnh Bảo, ánh mắt có chút thả nhẹ.

"Nịnh Bảo, ta gọi phòng bếp nhện tổ yến cháo gà, người đợi chút nữa ăn nhiều một chút."

Khương Ninh Bảo cười gật đầu.

Dùng qua đồ ăn sáng, Khương Ninh Bảo đợi trong phòng thấp trên giường nhìn thoải bản, Xuân Hỉ làm một bàn nước muối ngâm qua dương mai bày đặt lên bàn, trên bàn còn có chút tinh xảo điểm tâm.

Cách đó không xa Định Quốc công tại xử lý công sự.

Chủ viện một phái hài hòa, Cẩm Hoa viện bên trong bầu không khí lại có chút kiềm chế.

Dương Thư Thanh đợi trong phòng, nhìn qua trong gương đồng thanh lệ tuyệt luân mỹ lệ nữ tử, hốc mắt đỏ lên, nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh.

Đêm qua, nàng gặp Tạ Cảnh Dực vẫn là trước sau như một lãnh đạm, liền không nhìn được đối với hấn hạ độc, hai người là đi phòng, nhưng hôm nay trước kia, Tạ Cảnh Dực dĩ nhiên ngay trước trong viện hạ nhân trước mặt, để cho người ta sửa sang lại một gian phòng lớn dọn tới.

Hung hăng ở trên mặt nàng quạt một bạt tai.

Dương Thư Thanh đối với Tạ Cảnh Dực đã dần dần sinh ra một tia hận ý.

"Tiểu thư, cô gia dĩ nhiên như vậy đối với ngài, thật sự là quá mức, còn không bằng Tần Vương đối với ngài mỗi tình thăm thiết, nếu như lúc trước ngài gả cho Tần Vương tốt bao nhiêu?"

Thiến Dong tức giận bất bình nói.

"Đúng vậy a, Tần Vương còn nói Trắc phi chi vị là ngài giữ lại đâu." Thiến Bích trải qua hôm nay trước kia sự tình, đã đối với Tạ Cảnh Dực vị này cô gia không có hảo cảm.

Bắt đầu là Tần Vương nói lên lời hữu ích tới.

Dương Thư Thanh có như vậy một nháy mắt dao động, đúng vậy a, nếu như lúc trước nàng lựa chọn gả cho Tần Vương làm Trắc phi. . . Nhưng nghĩ đến Tạ Cảnh Dực về sau sẽ kế thừa Định Quốc công giao thiệp cùng tước vị, nàng cắn răng, đem trong lòng kia chút động điều xóa đi.

Nàng dừng lại đi đời trước đường xưa.

"Các người đừng nói nữa, ta cùng Tần Vương chỉ là hợp tác đồng bạn, không có trợn lẩn bất cứ tia cảm tình nào." Dương Thư Thanh mấp máy môi đỏ, nhú mày quát lớn.

Thiến Dong cùng Thiến Bích ngậm miệng.

Trong lòng lại tại nói thầm, tiểu thư thật sự là quá ngu, các nàng có thể cũng biết, Tần Vương từng cùng tiểu thư hứa hẹn qua, nếu như tiểu thư gả cho hắn làm Trắc phi, chờ hắn đăng cơ về sau, liền Phong tiểu thư là Hoàng Quý Phi, lập nàng sinh con trai là Thái tử.

Cấm Hoa viện động tĩnh tương đối lớn, Tạ Cảnh Dực lại muốn cùng Dương Thư Thanh chia phòng ở, Khương Nịnh Bảo tại giữa trưa biết được tin tức này, cả người đều trợn mắt hốc mồm.

Vội vàng phái Tạ Thất đi điều tra một chút nguyên nhân.

Các loại Tạ Thất trở về nói cho nàng về sau, Khương Nịnh Bảo một lời khó nói hết, Dương Thư Thanh dĩ nhiên đối với Tạ Cảnh Dực hạ dục cường ngành sinh hoạt vợ chồng, trời ạ, cái này kịch bản không chỉ có đại biến dạng, còn băng hồng rồi.

"Quốc Công Gia, người nói Dương Thư Thanh đến cùng là nghĩ như thế nào?" Khương Nịnh Bảo đem chuyện này nói cho Định Quốc công về sau, hai mắt sáng lấp lánh nhìn thấy hắn.

Định Quốc công mặt đơ lấy khuôn mặt tuần tú, lông mày nhíp tim nhảy, hăn nơi nào biết được Dương Thư Thanh ý nghĩ.

Khương Ninh Bảo cũng không có trông cậy vào Định Quốc công sẽ trả lời, nàng sóng mắt lưu chuyển, vuốt ve một phần dưới bụng, đột nhiên, tay của nàng dừng một chút, bỗng dưng mở to hai mắt, trong đầu hiện ra một cái không thể tưởng tượng nổi suy nghĩ.

"Quốc Công Gia, người nói Dương Thư Thanh sẽ không phải là vì mang thai Cảnh Dực đưa bé mới đối với hăn hạ dục?"

Định Quốc công nghe vậy mày kiếm nhíu lên, giọng điệu đậm mạc: "Có khả năng."

Con nuôi là cái hạng người gì, hăn so Dương thị còn hiểu hơn.

Dương thị lần này là chạm đến con nuôi vậy ngược.

Khương Ninh Bảo hí hí mắt, nếu thật là nàng suy đoán lý do này, Dương Thư Thanh quả thực là chơi với lửa **, tự tìm đường chết, xem ra nàng trong lúc rảnh rỗi, có thể nhiều quan tâm kỹ càng một chút Cẩm Hoa viện bát quái.

Có Định Quốc công làm bạn, Khương Ninh Bảo dưỡng thai thời gian có chút nhàn nhã, trừ đi Vinh vui Vinh nói chuyện với Tạ lão phu nhân bên ngoài, chính là nhìn xem sách tiêu khiển.

Nhoáng một cái nửa tháng trôi qua.

Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực quan hệ bởi vì hạ dục một chuyện, hạ thấp điểm đóng băng, Dương Thư Thanh nhìn không được viết thư cùng Tâm Duyệt nàng Tần Vương oán trách vài câu, thế lực như mặt trời ban trưa Tần Vương bắt đầu gây sự với Tạ Cảnh Dực.

Việc này không thể gạt được Khương Ninh Bảo tai mắt, đoán chừng Tạ Cảnh Dực cũng là cảm kích.

Khương Ninh Bảo bình tĩnh nhìn xem Tạ Cảnh Dực cùng Dương Thư Thanh quan hệ càng ngày càng ác liệt, đây quả thực là muốn hủy quan phối tiết tấu, rõ ràng nàng đều không có chia rẽ ý của bọn họ.

Trong lúc đó, Khương Minh Dao hôn kỳ định xuống dưới, tại tháng sau mừng năm, đồng thời tuyển tú bắt đầu rồi.

Nghe nói lần này tuyển tú, có hơn phân nửa vừa độ tuổi tú nữ bệnh, những này tú nữ đại bộ phận đều là con vợ cả, con thứ cực ít, vì trốn tránh tuyển tú, các nàng cứng rắn ngạnh sinh sinh đem chính mình làm bệnh.

Triều thần lo sợ bất an, sợ Định Quốc công sinh khí, Hoàng đế giận chó đánh mèo, bọn hãn không nghĩ tới giống như bọn họ ý nghĩ đại thần nhiều như vậy, nhưng Định Quốc công hiếm thấy không hề tức giận.

Khương Ninh Bảo yên lặng lắc đầu.

Đợi các nàng biết được Hoàng đế thân thể khôi phục về sau, liền hiểu mình rốt cuộc bỏ qua cái gì, hối hận cũng không kịp.

Gần nhất, Khương Ninh Bảo yêu ăn chua chua ngọt ngọt dương mai, Tạ lão phu nhân mỗi ngày đều sẽ cho người đưa một giỏ dương mai tới.

Một ngày này, Khương Ninh Bảo đang lúc ăn mới mẻ dương mai, Xuân Hỉ vội vàng tiến đến bẩm báo.

"Phu nhân, Cẩm Hoa viện truyền đến tin tức nói Thiếu phu nhân mang thai."

Khương Ninh Bảo sửng sốt, cẩn thận tính toán hạ ngày, Dương Thư Thanh đến Định Quốc công phủ cũng liền hơn một tháng, tính như vậy đến,

Dương Thư Thanh hẳn là đêm động phòng hoa chúc đêm đó mang thai.

Dương Thư Thanh vận khí coi như không tệ.

Nói không chừng đây là Dương Thư Thanh cùng Tạ Cảnh Dực tình cảm chữa trị thời cơ tốt.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Nói Xong Quý Giá Tăng Tôn Đâu?

Trong phòng Xuân Nhạc nhú mày, được yêu thích trên mặt tròn hiển hiện một vòng sầu lo, Cẩm Hoa viện vị kia mang bầu, phu nhân so với nàng còn sớm một tháng, nhìn tới vẫn là đem phu nhân mang thai tin tức bùng chật.

Miễn cho Cẩm Hoa viện vị kia sinh ra không nên có tâm tư.

"Xem ra ta đưa đưa tử Quan Âm rất có hiệu quả." Khương Ninh Bảo thu liễm suy nghĩ, vẫn cảm khái một câu, đương nhiên càng nhiều hơn chính là Dương Thư Thanh nữ chính quang hoàn còn đang phát huy tác dụng.

"Bất quá mang thai cũng tốt, Xuân Hi, người đi khổ phòng lựa chút dược liệu cùng không dễ động tay chân đồ sứ đồ trang sức đưa qua."

Xuân Hi đồng ý.

"Chờ một chút, Xuân Hi, đưa đến Cẩm Hoa viện đồ vật trước cho Hoàng ma ma xem qua lại đưa qua." Khương Ninh Bảo hướng Hoàng ma ma cười cười, nữ chính cũng không phải là loại lương thiện, nhưng nàng nhất định phải ngăn chặn tất cả có thể vu oan hãm hại khả năng.

"Hoàng ma ma, làm phiền người."

Một bên Hoàng ma ma: ". . . ."

Phu nhân thật đúng là chú ý cẩn thận.

Bất quá Cẩm Hoa viện Đại Thiếu phu nhân tâm cơ thâm trầm, đem An Viễn Hầu hậu viện quấy đến nghiêng trời lệch đất, xác thực nên cẩn thận cho thỏa đáng, miễn cho một nước vô ý, lấy nàng đạo.

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Hoàng ma ma đồng ý, ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, lộ ra một vòng nụ cười, ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời ngoài cửa sổ, nghĩ đến hôm nay là số đơn, nàng muốn đi Vinh Hỉ đường bồi Tạ lão phu nhân dùng bữa, nhân tiện nói.

"Thời điểm không còn sớm, chúng ta nên đi Vinh Hỉ đường, Xuân Hỉ, người đi thư phòng nói cho Quốc Công Gia một tiếng."

Định Quốc công vốn là nghĩ trong phòng xử lý công sự, nhưng Khương Ninh Bảo nghĩ sâu tính kỹ về sau, vẫn là để Định Quốc công đến thư phòng đi, dù là chủ viện đề phòng sâm nghiêm, nhưng Khương Ninh Bảo vẫn là không yên lòng.

Trong phòng có hạ nhân ra vào bẩm báo sự tình.

Định Quốc công là triều Đại Việt Chiến thần, trong tay hãn số con có không ít là văn kiện cơ mật, nhất là biên phòng binh lực bố trí đồ các loại hạch tâm cơ mật, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

Cuối cùng Định Quốc công đem làm việc địa điểm đem đến Hắc Y thân vệ nghiêm phòng tử thủ thư phòng đi.

Xuân Hỉ ra ngoài không bao lâu, thân mang một thân màu đen cấm bào Định Quốc công lại tới, toàn thân sát khí quanh quẩn, khí thế lẫm liệt bức người, Hoàng ma ma cùng Xuân Nhạc vội vàng tránh lui đến một bên.

"Đi, ta đưa người đi."

Định Quốc công Tạ Hành thận trọng nắm cả Khương Ninh Bảo, hai người liền như vậy ra chủ viện, Vinh Hỉ đường khoảng cách chủ viện cũng không xa, chỉ cần trải qua mấy cái khoanh tay hành lang cùng Lang Kiêu.

Trong phủ hạ người đã tập mãi thành thói quen, Quốc Công Gia cùng phu nhân ân ái, bọn hăn cầu còn không được.

Hoàng ma ma bọn người theo sau từ xa.

Vừa tới Vinh Hỉ đường, Định Quốc công cùng Khương Ninh Bảo đang chuẩn bị đi vào, liền thấy Tạ Cảnh Dực cùng Dương Thư Thanh cùng nhau mà đến, Dương Thư Thanh nụ cười tươi đẹp hào phóng, thân mật kéo lại Tạ Cảnh Dực cánh tay.

Tuấn mỹ thanh lãnh Tạ Cảnh Dực hai đầu lông mày khó được hiển hiện một tia ý mừng.

Khương Ninh Bảo thấy cảnh này, nhú mày, ngoạn vị cười, Dương Thư Thanh khi nhìn đến nàng thời điểm, ánh mắt lộ ra một vòng ẩn hiện khoe khoang.

"Quốc Công Gia, chúng ta đi vào trước."

"Ân."

Định Quốc công Đạm Đạm liếc qua cách đó không xa con nuôi cùng Dương thị hai người, nắm cả Khương Ninh Bảo tiến vào Vinh Hỉ đường, Vinh Hỉ đường bên trong Tạ lão phu nhân sớm đã trong đại sảnh chờ đợi.

Nhìn thấy con trai cùng con dâu cùng nhau tiến đến, Tạ lão phu nhân có chút cao hứng, Định Quốc công hướng Tạ lão phu nhân chấp tay thỉnh an về sau, nói với Khương Ninh Bảo một câu quay đầu tiếp nàng trở về liền rời đi Vinh Hỉ đường.

Lưu lại Hoàng ma ma cùng Xuân Hỉ Xuân Nhạc ba người.

Dương Thư Thanh rất xa đứng đấy, hướng Định Quốc công cung kính hành lễ về sau, mới cùng Tạ Cảnh Dực cùng nhau tiến vào Vinh Hỉ đường.

Vinh Hỉ đường trong đại sảnh, Tạ lão phu nhân chính nói chuyện với Khương Nịnh Bảo, nhìn thấy Tạ Cảnh Dực cùng Dương Thư Thanh tiến đến, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

"Thư Thanh gặp qua tổ mẫu, gặp qua bà bà." Dương Thư Thanh phúc thân thỉnh an.

Tạ Cảnh Dực cũng là cung kính cho Tạ lão phu nhân cùng Khương Nịnh Bảo thỉnh an.

"Tất cả ngồi xuống, đợi chút nữa cùng một chỗ dùng cơm trưa." Cảm ơn lão phu nhân cười nói.

"Cảm ơn tổ mẫu."

Dương Thư Thanh cười nhẹ nhàng ngồi xuống, thuận tay đem Tạ Cảnh Dực kéo đến bên người nàng, cử chỉ thân mật, nụ cười ngọt ngào, phảng phất nửa tháng trước cùng Tạ Cảnh Dực chia phòng tin tức là tin đồn.

Vinh Hỉ đường hạ nhân dồn dập ghé mắt.

Dương Thư Thanh sau khi ngồi xuống, Tạ lão phu nhân hỏi một câu: "Dương thị, nghe nói ngươi có bầu?"

"Đúng vậy, tổ mẫu, tôn con dâu hôm nay bỗng cảm thấy khó chịu, liền sai người xin trong phủ đại phu đến, đại phu nói ta có hơn một tháng mang thai, chỉ là mạch tượng không quá ổn."

Dương Thư Thanh liếc qua bình tĩnh tự nhiên uống trà Khương Ninh Bảo, thân tay vuốt ve một phần dưới bụng, thanh lệ trên mặt hiện lên một vòng vui sướng cùng thẹn thùng.

Trong lời nói, ẩn ẩn lộ ra một chút tự đắc.

Nàng hôm nay là cố ý tới được, Khương Ninh Bảo mỗi khi gặp số lẻ thời gian đều đến Vinh Hi đường bồi lão phu nhân dùng bữa, vừa vịn ở trước mặt nàng nói một chút mình mang thai sự tình.

Tạ lão phu nhân liếc qua y nguyên tuấn mỹ thanh lãnh cháu trai nuôi, cười khen một câu: "Người ngược lại là cái có phúc khí, mới nhập môn không đến bao lâu liền mang bầu đứa bé."

Chính là so ra kém con dâu của nàng.

Dương Thư Thanh ánh mắt chớp lên, khóe mắt quét nhìn liếc qua Khương Ninh Bảo, ra vẻ lơ đãng thuận miệng nói: "Tổ mẫu, ngài cũng đừng gấp sát tôn con dâu, muốn nói phúc khí, ai so ra mà vượt bà bà, khắp kinh thành bách tính cũng biết bà bà mới là đại phúc khí người."

Lời này nhìn như ở tán Khương Ninh Bảo, trên thực tế lại ẩn ẩn lộ ra châm chọc, một cái đại phúc khí người, dĩ nhiên ăn thả Vô Tử hoa thức ăn, dẫn đến Định Quốc công tuyệt con cái.

Đây là cái gì phúc khí.

Sao quả tạ còn tạm được.

Ở Dương Thư Thanh trong lòng, nàng không có chút nào tin tưởng Tạ lão phu nhân sẽ như mặt ngoài nhìn thấy như vậy đối với Khương Ninh Bảo người con dâu này ngàn tốt vạn tốt, không chừng trong lòng chính oán hận Khương Ninh Bảo đâu.

"Nhận được Dương thị cát ngôn, ta cũng hi vọng mình là một đại phúc khí người." Khương Ninh Bảo cười nhạt nhìn xem Dương Thư Thanh, một chút tức giận dấu hiệu đều không có, tự nhiên hào phóng trả lời một câu.

Dương Thư Thanh một nheo, đáy mắt hiện lên một vòng ngạc nhiên, nàng nghìn tính vạn tính đều không có tính tới Khương Ninh Bảo sẽ là như vậy phản ứng, trên mặt không chịu được lộ ra vẻ không thích.

Tạ Cảnh Dực ánh mắt hơi hơi trầm xuống một cái, đáy mắt vui sướng phai nhạt mấy phần.

Định Quốc công phủ hậu viện từ trước đến nay an ổn bình tĩnh, Khương Ninh Bảo gả tới về sau, cũng không có thay đổi, Thư Thanh đây là muốn làm gì, châm ngòi ly gián sao?

Vẫn là ý vào mang bầu hấn con cái, liền bắt đầu không an phận. . .

Tạ Cảnh Dực những ngày này một mực bị Tần Vương tìm phiền toái, biết được bên trong có Dương Thư Thanh thủ bút về sau, đối với Dương Thư Thanh tình ý đã không sai biệt lắm làm hao mòn hầu như không còn, hôm nay vừa biết được nàng mang thai về sau, hấn xác thực vui vẻ.

Quyết định cùng Dương Thư Thanh tiêu tan hiềm khích lúc trước, một lần nữa bồi dưỡng tình cảm.

Ai ngờ. . .

Tạ lão phu nhân liếc qua Dương Thư Thanh, nơi nào không biết nàng tính toán trong nội tâm, trong lòng lạnh hừ một tiếng, cười tủm tỉm phụ họa nói: "Ninh Bảo đúng là cái có phúc khí."

Dương Thư Thanh sắc mặt cứng một cái chớp mắt, trong lòng lại kinh nghi bất định.

Cái này Tạ lão phu nhân phản ứng không thích hợp.

Dĩ nhiên không có chút nào không vui.

Có lẽ Định Quốc công chỉ có Khương Nịnh Bảo có thể tiếp cận, là Định Quốc công duy nhất nữ nhân, cho nên Tạ lão phu nhân mới sẽ như vậy tha thứ không thể sinh dục Khương Nịnh Bảo.

Dương Thư Thanh ở trong lòng tìm cái cớ.

"Mẫu thân, thời điểm không còn sớm, nên dùng thiện." Khương Nịnh Bảo cười lên tiếng, nói thật, nàng hiện ở mang thai, lười nhác cùng Dương Thư Thanh phân cao thấp, miễn cho tức điên lên mình, không đáng.

Dù sao nàng là trưởng bối, Dương Thư Thanh là vãn bối, một đỉnh bất hiếu mũ giữ lại, đều đủ nàng uống nửa hồ.

"Hoàng ma ma, để cho người ta truyền lệnh." Tạ lão phu nhân liên tục gật đầu, cũng không thể đối bụng Nịnh Bảo, Nịnh Bảo trong bụng còn mang nàng hôn cháu trai ruột đầu.

Dương Thư Thanh gặp Khương Nịnh Bảo lần nữa không nhìn nàng, tựa hồ nàng mang thai một chuyện đối nàng không có có một tơ một hào ảnh hưởng, còn có Tạ lão phu nhân đối nàng mang thai một chuyện cũng không có quá mức vui vẻ.

Dương Thư Thanh trong lòng dâng dâng lên một cỗ uất khí, nàng rũ xuống đôi mắt, tay không tự chủ vuốt ve một phần dưới bụng.

Nói xong quý giá tăng tôn đâu?

Một bên Tạ Cảnh Dực mày nhíu lại gấp, đáy mắt hiện lên một vòng tìm tòi nghiên cứu, hẳn luôn cảm thấy Thư Thanh phản ứng có điểm gì là lạ.

Một trận này ăn trưa, Dương Thư Thanh nhẫn nhịn đầy bụng tức giận, rõ ràng nàng cố ý tức giận Khương Ninh Bảo, hiện tại Khương Ninh Bảo không còn khí đến, mình ngược lại là tích một bụng khí.

Khương Ninh Bảo khoe miệng bất động thanh sắc ngoắc ngoắc, cái này Dương Thư Thanh cách làm thật khiến cho người ta khó hiểu, mang thai, không an an ổn ổn đợi trong sân dưỡng thai, còn nghĩ lấy đến Vinh Hỉ đường ý đồ khiêu khích chọc giận nàng cái này tiền nhiệm tình địch kiêm hiện nhậm bà bà.

Trong này khẳng định có mục đích khác.

Khương Ninh Bảo nghĩ như vậy, trong lòng nhất thời đối với Dương Thư Thanh đề cao cảnh giác, về sau tận lực không gặp Dương Thư Thanh, miễn cho nàng có cái va va chạm chạm vu oan đến trên đầu nàng.

Dùng qua ăn trưa về sau, Dương Thư Thanh chính muốn đứng dậy rời đi, không biết nghĩ đến cái gì, nàng hơi ngưng ngừng hướng Khương Ninh Bảo cười một tiếng: "Bà bà, ta hiện ở mang thai, muốn hướng bà bà cầu cái kinh nghiệm phong phú ma ma thiếp thân chiếu cố."

Tạ lão phu nhân nhìn thật sâu cháu dâu một chút, ánh mắt chìm xuống.

Khương Ninh Bảo liếc qua Dương Thư Thanh, thản nhiên nói: "Dương thị, bên cạnh ta chỉ có một cái mẫu thân cho ta mượn sai sử Hoàng ma ma, người có thể cùng mẫu thân người nói một chút, làm cho nàng đưa mấy cái đáng tin ma ma qua tới chiếu cố người."

"Mình người sai sử cũng càng yên tâm hơn."

Đối với Dương Thư Thanh sự tình, Khương Ninh Bảo là có thể không sờ chạm liền không sờ chạm, ai biết trong này có hay không cạm bẫy đang chờ nàng.

"Mẫu thân nói rất đúng, Thư Thanh, để nhà mẹ người đưa mấy cái ma ma tới." Tạ Cảnh Dực lên tiếng, thanh âm thanh lãnh bên trong lộ ra một vòng không cho cự tuyệt ý vị.

Dương Thư Thanh chỉ có thể cười đồng ý, trong lòng âm thầm oán hận, Khương Nịnh Bảo thế mà không có mắc câu, nàng thật đúng là chú ý cẩn thận, nàng đều là cho Khương Nịnh Bảo chế tạo ra tay cơ hội tốt, Khương Nịnh Bảo dĩ nhiên không có chút nào động tâm.

Khương Nịnh Bảo nhìn thấy Dương Thư Thanh đáy mắt không cam tâm, như có điều suy nghĩ.

"Dương thị, người bây giờ có bầu, về sau ngay tại Cẩm Hoa viện hảo hảo dưỡng thai, không cần phải Vinh Hỉ đường đến thỉnh an." Cảm ơn lão phu nhân đã phát giác được Dương Thư Thanh điểm này không tốt tâm tư, nụ cười trên mặt nhạt rất nhiều.

"Mẫu thân, để Cẩm Hoa viện đơn độc mở phòng bếp nhỏ, về sau Dương thị ăn uống đều để nàng người bên cạnh qua tay, miễn cho đến lúc đó xảy ra chuyện, ta cũng khó từ tội lỗi."

Khương Nịnh Bảo giống như cười mà không phải cười xem xét Dương Thư Thanh một chút, ở một bên bổ sung một câu, triệt để đem đường lui phá hỏng.

"Người nói đúng, cứ làm như thế." Tạ lão phu nhân khen ngợi nhìn con dâu một chút.

Tạ Cảnh Dực trong lòng buông lỏng.

Hắn kỳ thật sợ Khương Nịnh Bảo ghi hận hắn, sẽ đối với Thư Thanh động thủ, bây giờ thấy Khương Nịnh Bảo cử động, trong lòng điểm này lo lắng tán đi.

Dương Thư Thanh hiển nhiên không nghĩ tới Khương Nịnh Bảo biết được nàng mang thai về sau, dĩ nhiên tránh xa e sợ cho không kịp, không muốn sờ chạm, trong nội tâm nàng không khỏi lo lắng.

Trên mặt nhưng lại không thể không mang ơn.

Khương Nịnh Bảo nhìn thấy Dương Thư Thanh biệt khuất không cam lòng bộ dáng, trong lòng có chút thư sướng.

Định Quốc công đến đây tiếp người thời điểm, liền thấy Khương Nịnh Bảo đang đứng ở Vinh Hi đường cửa sân, khóe miệng không tự chủ nhếch lên, bước nhanh đến phía trước nắm cả nàng rời đi.

Hoàng ma ma cùng Xuân Hỉ Xuân Nhạc dồn dập đuổi theo.

Còn không có rời đi Dương Thư Thanh ánh mắt âm đạm không rõ nhìn xem cái này chướng mắt một màn, kéo lại Tạ Cảnh Dực cánh tay tay nhịn không được nắm thật chặt.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Hai Người Ân Ái Cả Một Đời.

Tạ Cảnh Dực không nói một lời đem Dương Thư Thanh đưa về Cẩm Hoa viện, căn dặn Thiến Dong Thiến Bích chiếu cố thật tốt Dương Thư Thanh, liền không chút do dự xoay người rời đi.

Chờ hẵn vừa rời đi, Dương Thư Thanh sắc mặt đột nhiên trầm xuống, lòng tràn đầy xấu hổ phẫn nộ.

Nhấn nhẹn đầy bụng tức giận Dương Thư Thanh càng nghĩ càng nổi nóng, bỗng nhiên đem trên bàn chén trà quét xuống ngã xuống đất.

Phịch một tiếng, chén trà nát đầy đất.

"Tiểu thư, ngài bớt giận, cẩn thận trong bụng đứa bé." Thiến Dong thấy thế quá sợ hãi, liền vội vàng tiến lên nâng Dương Thư Thanh.

Không đề cập tới đứa bé còn tốt, nhắc lên, Dương Thư Thanh lửa giận soạt soạt soạt ra bên ngoài bốc lên.

Vốn cho là nàng có bầu, Định Quốc công phủ có đời sau, Khương Nịnh Bảo sẽ trong lòng đại loạn, Tạ lão phu nhân sẽ đối nàng nhìn với con mắt khác, mình ở Định Quốc công phủ địa vị sẽ cất cao.

Ai ngờ Khương Nịnh Bảo không tiếp chiêu.

Tạ lão phu nhân cũng không có bao nhiêu vui sướng.

Dương Thư Thanh muốn hãm hại Khương Ninh Bảo cũng không có cách nào, Khương Ninh Bảo nói thật dễ nghe, để người nhà mẹ nàng đưa ma ma qua tới chiếu cố nàng, còn làm cho nàng đơn độc mở phòng bếp nhỏ.

Hết thầy đều để cho người ta tìm không ra sai lầm đến, còn sẽ cho người cảm thấy Khương Ninh Bảo rộng lượng hiền lành.

Dương Thư Thanh lại không có chút nào cao hứng.

Nàng vuốt ve một chút bằng phẳng phần bụng, không có ai so với nàng rõ ràng hơn bụng tình huống, nếu như Khương Ninh Bảo không tiếp chiêu, kế hoạch của nàng rốt cuộc muốn như thế nào tiến hành tiếp.

Dương Thư Thanh không phải là không có muốn đi qua chủ viện thịnh an, nhưng nếu Khương Ninh Bảo khẳng khẳng không gặp nàng, có Định Quốc công ở, nàng cái này 'Văn bối' còn có thể làm sao.

Nghĩ trên đường chặn người, nhưng Khương Ninh Bảo mỗi lần đến Vinh Hỉ đường đều là Định Quốc công hộ tống, giống như Khương Ninh Bảo là một kiện dễ nát trân phẩm, nghĩ đến đây cái, Dương Thư Thanh trong lòng liền ghen ghét đến phát cuồng.

Khương Ninh Bảo một cái sẽ không hạ trứng gà mái, dĩ nhiên đạt được quyền cao chức trọng Định Quốc công toàn tâm toàn ý che chở, hai người ân ân ái ái, để nàng nghĩ tới rồi đòi trước Khương Ninh Bảo cùng Tạ Cảnh Dực,

Hai người ân ái cả một đời.

Đồng dạng là gả cho Tạ Cảnh Dực, hậu viện cũng không có cái khác thông phòng thiếp thất, nàng cùng Tạ Cảnh Dực lại tại thành thân sau tương kính như băng, thậm chí còn náo loạn ở riêng, bị người chê cười, không biết có bao nhiêu người vụng trộm chế giễu nàng.

Chẳng lẽ Khương Ninh Bảo thật là đại phúc khí người?

Dương Thư Thanh xinh đẹp trên mặt hiện lên một vòng không cam lòng.

Nàng cái này sống lại một đời nhân tài là người có đại khí vận, Khương Ninh Bảo tính là gì, nàng cũng liền hai năm này phong quang thôi, các loại Định Quốc công vừa đi. . .

Dương Thư Thanh nghĩ tới đây, uất khí trong lòng cùng biệt khuất biến mất hầu như không còn.

Thiến Dong cùng Thiến Bích nhìn thấy tiểu thư tâm tình bình phục lại, ngậm ngậm nhẹ nhàng thở ra, tiểu thư thế nhưng là phụ nữ mang thai, tuyệt đối không thể tức điên lên thân thể, vạn không cần thận đẽ non làm sao bây giờ.

"Tiểu thư, chúng ta là không phải để An Viễn Hầu phủ đưa mấy cái kinh nghiệm phong phú ma ma tới?" Thiến Dong gặp tiểu thư tâm tình cũng không tệ lắm, thận trọng hỏi.

Dương Thư Thanh hít một hơi thật sâu, liếc qua Thiến Dong rủ xuống mí mắt, thản nhiên nói: "Việc này không vội, ta hiện tại mới mang thai không đến bao lâu, bên người có hai vị ma ma chiếu cố là đủ."

Thiến Bích là cái tâm tư Linh Lung, nghe được tiểu thư cự tuyệt, hơi sững sờ, trong lòng không chịu được nổi lên một tia dị dạng, Quốc Công phu nhân lớn như vậy độ , ẩn lý thuyết tiểu thư hẳn là cao hứng mới đúng, nhưng tiểu thư phản ứng thật kỳ quái.

Nàng nhin không được mở miệng nói: "Có thể là tiểu thư mang thai tin tức đã truyền ra ngoài, phu nhân hẳn phải biết, đến lúc đó nhất định sẽ đến thăm tiểu thư, nói không chừng sẽ cho tiểu thư đưa cái kinh nghiệm phong phú ma ma tới."

Dương Thư Thanh nghe vậy mặt mày trầm xuống, tâm phiền ý loạn đem hai cái tâm phúc tỳ nữ vẩy lui, một người lẳng lặng đợi trong phòng không biết đang suy nghĩ gì.

Thiến Dong cùng Thiến Bích rời đi phòng, đứng tại mái nhà cong hạ hai mặt nhìn nhau.

"Thiến Dong, người có hay không cảm thấy tiểu thư kiểm tra ra mang thai về sau, giống như không có chút nào cao hứng. . ." Chỉ muốn tính toán Quốc Công phu nhân, phía sau Thiến Bích nuốt xuống.

Thiến Dong sững sờ, nhú mày, trong mắt tràn đầy hoang mang: "Đúng vậy a, Quốc Công phu người vô pháp sinh dục, tiểu thư mang thai Định Quốc công phủ đời sau, hẳn là cao hứng mới là, đây rốt cuộc là vì cái gì đây?"

"Ta cảm thấy tiểu thư giống như không có chút nào coi trọng trong bụng đứa bé, Thiến Dong, người nói có khả năng hay không. . ." Thiến Bích đột nhiên nói không được nữa.

Cả người bỗng dưng cứng đờ.

Không, hẳn là sẽ không, là tiểu thư kiểm tra chính là Định Quốc công trong phủ tọa trấn đại phu, hẳn là sẽ không phạm sai lầm, Thiến Bích chẳng biết tại sao nghĩ đến tiểu thư cùng Tần Vương ôm một màn. . . Trong lòng toát ra một cái lớn mật suy đoán.

Hẳn là tiểu thư trong bụng đứa bé không phải cô gia?

Thiến Dong không hiểu nhìn về phía Thiến Bích, truy vấn: "Khả năng cái gì?"

Thiến Bích ánh mắt lóe lên một cái, miễn cưỡng cười một tiếng: "Không có gì."

Thiến Dong cũng không có hỏi tới.

Hai người yên lặng đứng tại mái nhà cong hạ.

Lúc này, trong phủ Triệu quán gia mang người đến đây, là Cẩm Hoa viện làm phòng bếp nhỏ, Dương Thư Thanh liền cự tuyệt đều nói không ra miệng, chỉ có thể trơ mắt nhìn, còn muốn lộ ra thần sắc cao hứng.

Thật sự là làm khó Dương Thư Thanh.

Khương Nịnh Bảo nghe được Xuân Hỉ báo cáo nói, Triệu quán gia đi Cẩm Hoa viện làm phòng bếp nhỏ, bên môi treo như có như không nụ cười, Dương Thư Thanh đoán chừng muốn tức chết rồi.

Kỳ thật Dương Thư Thanh điểm này tiểu thủ đoạn mọi người lòng dạ biết rõ, cũng phi thường hữu dụng, hậu trạch nữ nhân tranh chính là cái gì, trừ quyền lợi vinh sủng bên ngoài, chính là con cái.

Rơi không cũ rích nhìn người sự nhẫn nại cùng định lực.

Khương Nịnh Bảo chính mình cũng mang thai, muốn là trong bụng đứa bé tích phúc, đương nhiên một chút ý nghĩ đều không có, nàng nguyên vốn còn muốn cho Dương Thư Thanh ngọt ngọt, về sau nghĩ nghĩ liền từ bỏ.

Nói thật, Khương Nịnh Bảo thật sự phi thường không hiểu lại thống hận lợi dụng đứa bé hãm hại người khác người.

Dương Thư Thanh không giống, nàng bản thân liền là loại kia Ninh phụ người trong thiên hạ, không muốn người trong thiên hạ phụ ta tàn nhẫn hình trạch đấu văn nữ chính, chỉ cần đối nàng có lợi, có thể không từ thủ đoạn tiến hành trả thù.

Nhìn dạng này trùng sinh nữ chủ văn đặc biệt thoải mái.

Nhưng ra nàng biến số này, nữ chính vãng sáng lần nữa bị suy yếu, nhưng cũng không thể khinh thường, theo Khương Ninh Bảo, làm một người có tiên tri năng lực, có thể hưởng thụ bày mưu nghĩ kế, hết thảy nắm giữ ở trong tay khoái cảm.

Hai người có tiên tri. . . Chính là long tranh hổ đấu, không phải gió tây áp đảo gió đông, chính là gió đông áp đảo gió tây.

Xem ai cao hơn can.

Khương Ninh Bảo nghĩ đến mình đời trước sự tình, mình thế nhưng là tự mang bất tử quang hoàn người, liền sau khi chết đều có thể mang theo ký ức đầu thai, cùng nữ chính Dương Thư Thanh nên tính là lực lượng ngang nhau.

Sự thật chứng minh xác thực như thế.

Xuân Hỉ từ Hoàng ma ma nơi đó biết được Vinh Hỉ đường chuyện phát sinh về sau, im lặng nói: "Phu nhân, ngài nói Đại Thiếu phu nhân có phải là đầu óc nước vào, biết rõ phu nhân và nàng không hợp nhau, còn đuổi tới đưa đao, lúc này, nàng không phải hẳn là đề phòng phu nhân sao?"

Khương Ninh Bảo liếc một chút Xuân Hỉ, cười nhạt một tiếng, mạn bất kinh tâm nói: "Có lẽ đây là Dương Thư Thanh chỗ cao minh, lấy lui làm tiến, đoán chắc ta sẽ không đáp ứng."

Cái này vừa nói, Khương Ninh Bảo giật mình, đúng vậy a, có lẽ đây mới là Dương Thư Thanh mục đích thực sự, tiêu trừ hết thảy tai hoạ ngầm, sắc mặt của nàng biến hóa có lẽ chỉ là dùng để che đậy nàng.

Nghĩ thông suốt điểm này, Khương Ninh Bảo có nhiều hứng thú cười.

Xuân Hỉ bưng tỉnh đại ngộ: "Nguyên lai là dạng này, Đại Thiếu phu nhân thật giáo hoạt."

Xuân Nhạc mãnh gặt đầu, phụ họa một câu: "Thật giáo hoạt."

Bưng canh gà vào Hoàng ma ma nghe được Khương Nịnh Bảo suy đoán, nhin không được cười lên, trong lòng lại có cái nhìn khác biệt, nàng cảm thấy Đại Thiếu phu nhân là cái dã tâm bưng bưng loại người hung ác, Định Quốc công phủ lục đục với nhau cực ít, nhưng nàng là từ Tề Quốc Công phủ ra, từ nhỏ chính là lão phu nhân tỳ nữ, Tề Quốc Công phủ gia đại nghiệp đại, hậu viện tranh đấu càng thêm kịch liệt.

Đại Thiếu phu nhân tâm tư, nàng ngược lại là có thể đoán được.

Đơn giản là muốn lợi dụng trong bụng đứa bé vu oan hãm hại phu nhân, nếu như thành công, phu thanh danh của người xấu, nàng liền có thể giẫm lên phu nhân thượng vị.

Thất bại, đối với Đại Thiếu phu nhân tới nói, chỉ là tổn thất một đứa bé, còn có thể khiến cho Đại thiếu gia thương hại, lại mang một đứa bé.

Đáng tiếc Đại Thiếu phu nhân đến bây giờ còn không có thấy rõ địa vị của mình, Định Quốc công phủ chủ nhân chân chính chỉ có Định Quốc công cùng lão phu nhân, phu nhân ba vị.

Có Định Quốc công ở, nàng lại lăn qua lăn lại thế nào cũng vô dụng.

Hoàng ma ma thu liễm suy nghĩ, đem trong tay canh gà phóng tới Khương Nịnh Bảo trước mặt: "Phu nhân, đây là trong phủ am hiểu nhất nấu canh đầu bếp nấu đi ra bổ dưỡng canh gà."

Canh gà rất thơm, lại một chút cũng dầu mỡ.

Khương Nịnh Bảo uống một ngụm Hoàng ma ma bưng tới canh gà, cười nhẹ nhàng phân phó nói.

"Xuân Nhạc, người nói với Triệu quản gia, để hẳn nhiều đưa chút khối băng đến Cẩm Hoa viện, thời tiết này càng thêm nóng bức, Cẩm Hoa viện vị kia mang bầu, thân thể quý giá, tuyệt đối không nên nóng lấy."

Xuân Nhạc không cam lòng không nguyện ý đi xuống, trong lòng không nhịn được cô, phu nhân đối với Đại Thiếu phu nhân cừu nhân này không khỏi quá tốt rồi.

Khương Nịnh Bảo lắc đầu cười cười, Xuân Nhạc thật đúng là là tính tình trẻ con.

Lúc này, Định Quốc công tiến đến, Hoàng ma ma cùng Xuân Hỉ liền bận bịu lui ra ngoài, hẳn bước nhanh đến phía trước, có chút lo lắng nhìn Khương Nịnh Bảo một chút.

"Quốc Công Gia, người thế nào?"

Khương Nịnh Bảo kỳ quái hỏi.

Định Quốc công ngồi ở giường bên cạnh, đem người ôm vào trong ngực, yêu thương cúi đầu hôn một chút Khương Nịnh Bảo cái trán, "Nịnh Bảo, ta vừa hỏi thăm đại phu, đại phu nói nữ tử mang thai sơ kỳ đồng dạng đều sẽ nôn nghén, người bây giờ khẩu vị còn tốt chứ, có thể ăn hạ đồ vật sao?"

Khương Nịnh Bảo kinh ngạc, nàng không nghĩ tới Định Quốc công sẽ hỏi đại phu nữ tử mang thai sự tình.

Loại này được người quan tâm coi trọng cảm giác thực tốt.

Nàng đem đầu tựa ở Định Quốc công trên bờ vai, cười trả lời: "Ta gần nhất khẩu vị cũng không tệ lắm, cái gì đều ăn được, chính là muốn ăn chút chua, ân, người biết, mang thai hai tháng, ta còn không có nôn qua."

Điểm này, Khương Ninh Bảo cao hứng phi thường.

Định Quốc công thoáng yên tâm, nhưng vẫn là rất lo lắng, đại phu nói nữ tử nôn nghén lợi hại, phi thường gian nan, cũng có lẽ bây giờ Ninh Bảo mang thai thời gian quá ngắn, mới có thể không có nôn nghén phản ứng.

"Quốc Công Gia, đừng lo lắng, dù là đến lúc đó xuất hiện nôn nghén phản ứng cũng không có gì, thân thể của ta tốt đây." Khương Ninh Bảo ngẩng đầu nhìn đến Định Quốc công trong mắt lo lắng, khẽ cười một tiếng, ôn nhu nói.

Định Quốc công đem Khương Ninh Bảo ôm càng chặt hơn, cúi đầu hôn nhẹ sợi tóc của nàng.

Kinh thành bách tính một mực tại nghị luận Hoàng đế đại tuyển tin tức, nhưng gần đây lại tại bát quái Định Quốc công phủ việc nhà, Dương Thư Thanh mang thai tin tức truyền ra ngoài, Khương Ninh Bảo vị này Định Quốc công phu nhân cách làm đưa tới rất nhiều khen ngợi, nhưng cũng có một số người nói chua lờ nói, cảm thấy Khương Ninh Bảo không cách nào sinh dục, chỉ có thể dựa vào cái này bác thanh danh tốt.

Đại bộ phận cao môn đại hộ hậu trách phụ nhân lại tán thưởng bên trong xen lẫn thờ dài, Dương đại tiểu thư không phải đèn đã cạn dầu, Khương Ninh Bảo cách làm nhưng thật ra là nhất tốt.

An Viễn Hầu cùng An Viễn Hầu phu nhân biết được sau rất là vui vẻ, An Viễn Hầu phu nhân càng là tỉ mỉ chọn lựa hai cái ma ma đưa qua.

Dương Thư Thanh có bầu, lần này nàng ở Định Quốc công phủ địa vị càng cao hơn, An Viễn Hầu thì nghĩ đến càng nhiều, kỳ thật ở nữ nhi đính hôn về sau, Thánh thượng cho Định Quốc công tứ hôn, hẳn liền hối hận rồi, vạn nhất Định Quốc công có con cái, Tạ Cảnh Dực địa vị liền lúng túng.

Ai ngờ đằng sau phong hồi lộ chuyển, Khương Tứ tiểu thư lại mặt bị người thiết kế hãm hại, ăn Vô Tử hoa thức ăn, cũng không còn cách nào sinh dục, An Viễn Hầu nổi lòng lo lắng rơi xuống.

Hắn đích trường nữ vẫn có phúc khí .

Bây giờ nữ nhi có bầu, An Viễn Hầu càng là đặc chí vừa lòng.

Dương Uyển Linh biết được tin tức này về sau, nhìn xem trong gương đồng kia khuôn mặt xinh đẹp tuyệt luân gương mặt, khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh.

Lúc này mới mang thai, còn không có ngòi vững vàng thai, liền tuyên dương mọi người đều biết.

Lấy Dương Uyển Linh đối với Dương Thư Thanh hiểu rõ, trong này khẳng định có mờ ám.

Ngày mai nàng liền muốn tiến cung đại tuyên.

Dương Uyển Linh trong mắt tràn đầy chờ mong, đây là nàng thoát khỏi An Viễn Hầu phủ cơ hội, trong nội tâm nàng không chỉ một lần cảm tạ Càn Nguyên đế hạ chỉ tuyển tú, bằng không hôn sự của nàng một mực bị mẹ cả nắm.

Kỳ thật so với gả cho một cái không chịu nổi người, còn không bằng vào cung làm Càn Nguyên đế phi tử.

Bất quá ở vào cung tuyển tú trước, nàng muốn đưa Dương Thư Thanh một món lễ lớn, Dương Uyển Linh thân tay vuốt ve một chút trên trán không hiểu rõ lắm hiển nhỏ vết sẹo, cười lạnh.

"Dương Thư Thanh, hi vọng người thích phần này hạ lễ."

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương
phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 70: "Quốc Công Gia, Ta Nên Ngủ Trưa."

Đại tuyển đúng hạn cử hành, Khương Ninh Bảo cũng chia mấy phần tâm chú ý, chỉ vì lần này đại tuyển bên trong người có bằng hữu của nàng Phó Uyển Ninh.

Phó Hoàn Ninh là Tả tướng đích cháu gái ruột, gia thế hiển hách, là hoàng hậu nhân tuyển đứng đầu tú nữ.

Từ khi thành thân về sau, Khương Ninh Bảo cùng Phó Uyển Ninh vẫn như cũ có thư lui tới, lần này đại tuyển, Tả tướng kỳ thật không đồng ý đích tôn nữ tham gia, để Phó Hoàn Ninh sinh bệnh né qua lần này tuyển tú.

Nhưng Phó Hoàn Ninh không nguyện ý, vụng trộm xin Khương Ninh Bảo hỗ trợ.

Khương Ninh Bảo đã buông xuống để Phó Uyển Ninh trở thành nàng Đại tẩu tâm tư, chờ đợi Phó Uyển Ninh như vậy linh lung tâm nghĩ cô nương có thể gả người tốt nhà.

Không nên dính vào đến Tần Vương cùng Tấn Vương bên trong đi.

Các loại Càn Nguyên để bày ra thiên la địa võng, hai vị này Vương gia đoán chừng nhảy nhót không được bao lâu.

Làm trong sách trọng yếu nữ phụ một trong, Phó Uyển Ninh vận khí sẽ không kém, so rất nhiều quý nữ tốt hơn nhiều, có lẽ lần này đại tuyển

nàng có thể vào cung làm Càn Nguyên để phi tử, thậm chí là hoàng hậu.

Cho nên Khương Ninh Bảo xin Định Quốc công xuất thủ.

Đại ca bây giờ chỉ là cái tú tài, khoảng cách tháng tám thi Hương còn một tháng nữa tả hữu, cần toàn lực chuẩn bị kiểm tra.

Khương Ninh Bảo không có khiến cái này việc vất phiền hãn, đem Đại ca cần khối băng chuẩn bị sung túc, vụng trộm viết thư nói cho hãn biết nàng mang thai tin tức tốt, để Đại ca Khương Cẩn giữ bí mật.

Ngày mùa hè chói chang, chủ viện trong phòng trưng bày đủ lượng băng bồn, có chút mát mẻ.

Khương Ninh Bảo ngồi ở thấp trên giường ăn một chút bánh ngọt táo chua, gần nhất ăn chua tương đối nhiều lần, trong phủ đầu bếp tận lực làm một chút vị chua thức ăn cùng điểm tâm.

"Phu nhân, Triệu quản gia nói, An Viễn Hầu phu nhân qua tới thăm Đại Thiếu phu nhân, chỉ là rời đi thời điểm có chút vội vàng, cùng lúc đến vui vẻ một trời một vực." Xuân Hỉ liền tranh thủ tin tức này nói cho Khương Ninh Bảo.

Ở Định Quốc công phủ, có chút hạ nhân là làm qua trình sát lão binh, luyện thành một đôi Hỏa Nhân Kim Tinh, Triệu quản gia phái bọn hãn nhìn chăm chăm Cẩm Hoa viện, Cẩm Hoa viện một chút gió thổi cỏ lay đều giấu bất quá bọn hãn.

Không phải sao, An Viễn Hầu phu nhân phản ứng dị thường liền bị người nhìn ở trong mắt.

Khương Ninh Bảo nghe được Xuân Hỉ báo cáo, một đôi cực đẹp con người tràn đầy kinh ngạc, nàng như có điều suy nghĩ nói ra: "Ta nhớ được Cẩm Hoa viện vị kia cùng An Viễn Hầu phu nhân mẹ con tình cảm rất tốt,

Dương thị mang thai, An Viễn Hầu phu nhân hẳn là cao hứng mới là, phản ứng này không đúng."

"Phu nhân, ngài nói Cẩm Hoa viện vị kia có phải hay không là không có mang thai?" Xuân Nhạc nào đại động mở.

Khương Ninh Bảo tâm run lên, hồi tưởng lại Dương Thư Thanh mang thai một hệ liệt dị thường cử động, nàng có chút nheo lại hai con ngươi: "Vô cùng có khả năng, xem ra cần mời Thái Y Viện y thuật tốt nhất thái y đến một chuyến."

"Việc này trước không muốn truyền đi, các loại Quốc Công Gia tới về sau, ta sẽ cùng hẳn xách."

Khương Ninh Bảo nhớ kỹ mấy ngày trước đây, An Viễn Hầu phu nhân đưa hai cái ma ma tới, theo nàng biết, hai vị này ma ma cũng không có đạt được Dương Thư Thanh coi trọng.

Xuân Nhạc hưng phấn gật đầu.

Lúc này, một vị hạ nhân đến đây bẩm báo nói trong cung công công tới, đang tại chủ viện đại sảnh chờ lấy.

Khương Ninh Bảo trong lòng tràn đầy nghi hoặc, mang theo Hoàng ma ma bọn người đi đại sảnh.

Tiến đại sảnh, Khương Ninh Bảo liền thấy được một vị mặt trắng không râu trung niên thái giám, trung niên thái giám trong tay bưng lấy một cái hộp, còn có đứng tại thái giám bên người Triệu quản gia, Triệu quản gia sau khi hành lễ, cung kính giới thiệu vị này công công.

"Phu nhân, vị này chính là Thục Thái phi bên người Lý công công."

Thục Thái phi là Tần Vương mẹ đẻ, tiên đế hoẵng thệ về sau, nàng liền thành thái phi, ở tại trong cung Từ An Cung, Từ An Cung là tiên đế phi tần ở lại cung điện.

Nếu có sinh dục trưởng thành Hoàng tử thái phi, không nghĩ ở tại Từ An Cung, có thể từ con của các nàng tiếp xuất cung phụng dưỡng.

Nhưng Thục Thái phi cùng một vị khác Tần Vương mẹ đẻ Tuệ Thái phi đều không có xuất cung.

Hiện tại có An Viễn Hầu đứng đội, còn có Định Quốc công phủ ân hình ủng hộ, Tần Vương tiếng hô tối cao, Thục Thái phi cũng vững vàng đề ép Tuệ Thái phi một đầu, Thục Thái phi hăng hái.

Định Quốc công phu người vô pháp sinh dục, cái này Định Quốc công tước vị sớm muộn sẽ rơi xuống Tạ đại thiếu gia trong tay, Dương Thư Thanh trừ là An Viễn Hầu đích nữ bên ngoài, nàng vẫn là Tạ Cảnh Dục phu nhân.

Ở trong đó lợi hại quan hệ Thục Thái phi được chia hết sức rõ ràng.

Dương Thư Thanh thỉnh cầu, Thục Thái phi nghĩ sâu tính kỹ về sau, cắn răng đáp ứng xuống.

Theo nàng biết, Càn Nguyên đế thân thể càng thêm không xong, lần này tuyển tú đoán chừng có xung hỷ ý tứ, hiện tại con của nàng Tần Vương nhu cầu cấp bách An Viễn Hầu ủng hộ.

Ở thời khắc mấu chốt này, Thục Thái phi không nghĩ thất bại trong gang tấc.

Chỉ có thể cắn răng hợp tác với Dương Thư Thanh, đương nhiên nàng cũng sẽ không cố ý đắc tội Định Quốc công phu nhân, ai chẳng biết Định Quốc công cùng chồng người tình cảm vô cùng tốt.

Thế là Thục Thái phi làm hai tay chuẩn bị.

Lý công công hướng Khương Ninh Bảo cung kính hành lễ, cười nói minh ý đồ đến: "Thục Thái phi nương nương phái nô tài tới cho Quốc Công phu nhân đưa một món lễ lớn." Nói xong, Lý công công đem trong tay hộp đẩy tới.

Triệu quản gia nhíu nhíu mày.

Khương Ninh Bảo đôi mi thanh tú cau lại, cái này Thục Thái phi đến cùng đang có ý đồ gì, không hiểu thấu tặng lễ, đoán chừng không phải chuyện gì tốt, nàng kéo lên khóe môi, thanh âm thản nhiên nói: "Lý công công nếu là phụng Thục Thái phi mệnh mà đến, phần này đại lễ ta nhận, Lý công công trở về thay ta cảm ơn Thục Thái phi."

Nói xong, nàng ra hiệu Xuân Hỉ tiến lên đem hộp nhận lấy, một bộ chuẩn bị tặng người tư thế.

"Quốc Công phu nhân không mở ra nhìn một chút sao?" Lý công công kiên trì mở miệng, đây là Thục Thái phi nương nương phân phó, hãn một cái nho nhỏ thái giám không dám không nghe theo.

Khương Ninh Bảo giống như cười mà không phải cười xem xét Lý công công một chút, mỉm cười: "Xuân Hỉ, đem hộp mở ra, ta cũng tò mò Thục Thái phi nương nương sẽ đưa dạng gì đại lễ cho ta."

Lý công công nụ cười cứng đờ.

Xuân Hỉ nghe vậy lập tức đem hộp mở ra, trong hộp cất đặt chính là một tôn Bạch Ngọc điêu khắc thành đũa tử Quan Âm, cái này Bạch Ngọc Quan Âm điêu khắc sinh động như thật, xem xét chính là điêu khắc đại sư chi tác.

"Nguyên lai là một tôn Bạch Ngọc Quan Âm, Thục Thái phi nương nương thật sự là 'Có tâm'." Khương Ninh Bảo từ trong hộp đem Bạch Ngọc Quan Âm đem ra, thả ở lòng bàn tay quan sát.

Nụ cười ấm áp, thanh âm êm dịu, nhưng đang nói đến 'Có tâm' hai chữ thời điểm, cố ý nhấn mạnh.

Biết rõ nàng ăn thả Vô Tử hoa thức ăn, còn đưa nàng đưa tử Quan Âm. . .

Đúng là 'Có tâm' .

Vẫn có say mê nhục nàng.

Lý công công khẩn trương trong lòng bàn tay thắm xuất mồ hôi, hần lần nữa nhắm mắt nói: "Quốc Công phu nhân, đây là một tôn từ Thanh Thủy Tự cao tăng từng khai quang đưa tử Quan Âm."

Lời này là Thục Thái phi nương nương căn dặn hẳn nhất định phải nói ra được.

Các loại nói ra câu nói này, trong đại sảnh trong nháy mắt hoàn toàn yên tĩnh, bầu không khí đột nhiên trở nên ngột ngạt.

Lý công công thẳng đổ mồ hôi lạnh, phía sau lưng đều ướt.

Triệu quân gia cùng Hoàng ma ma sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, cái này Thục Thái phi dám. . . Dám làm như vậy, nếu không phải bọn hắn biết được phu nhân mang thai. . .

Cái này đưa tử Quan Âm chính là sáng loáng làm nhục.

Vạn nhất phu nhân bị tức đến. . .

"Cái này đưa tử Quan Âm không sai, ta rất thích, lúc trước Dương thị vào cửa, ta còn đưa một toà đưa tử Quan Âm cho nàng, không phải sao, mới hơn một tháng, nàng liền mang bầu Cảnh Dực đứa bé." Khương Ninh Bảo trong giọng nói tràn đầy kiêu ngạo.

Không có chút nào bị người 'Làm nhục' phần nộ.

Lý công công: "..."

Triệu quản gia cùng Hoàng ma ma: "..."

"Lý công công, Thục Thái phi lễ ta đã nhận, người nhưng còn có chuyện khác?" Khương Ninh Bảo đem trong tay Bạch Ngọc Quan Âm đặt lên bàn, nâng chung trà lên nhấp một miếng nước ấm, thần sắc thản nhiên nhìn qua Lý công công.

Lý công công vội vàng từ nơi ống tay áo móc ra một phong mang theo Đạm Đạm hương hoa vị tin, cung kính nói: "Quốc Công phu nhân, đây là Thục Thái phi nương nương cho ngài tin."

"Xuân Hỉ, đem tin lấy tới." Khương Ninh Bảo phân phó Xuân Hỉ một tiếng, quay đầu nhìn về phía Lý công công: "Lý công công, còn có việc sao?"

Lý công công vội vàng nói: "Hồi Quốc Công phu nhân, không có, nô tài cái này hồi cung phục mệnh."

Nói xong, Lý công công hoảng vội vàng hành lễ cáo lui.

Đưa tiễn Lý công công, Khương Ninh Bảo để Hoàng ma ma đem thư tín mở ra nhìn tin, Hoàng ma ma theo lời mở ra tin, nhìn thoáng qua trong thư nội dung, cả người khóe miệng giật một cái.

Cái này Thục Thái phi quả nhiên giáo hoạt, hai đầu không muốn đắc tội.

"Phu nhân, cái này Thục Thái phi ở trong thư nói, đưa ngài đưa tử Quan Âm là Đại Thiếu phu nhân thỉnh cầu, cũng không phải là nàng ý, còn nói nàng cũng không có cố ý vũ nhục phu nhân ý tứ." Hoàng ma ma đem trong thư nội dung nói ra, trong lòng đối với Cẩm Hoa viện vị kia Đại Thiếu phu nhân cảm nhận ngã xuống đáy cốc.

Triệu quản gia nhíu mày: "Đại Thiếu phu nhân tâm cơ thâm trầm, thủ đoạn tàn nhẫn, cái này Thục Thái phi cũng thực sẽ hai bên lấy lòng."

Khương Ninh Bảo không có chút nào ngoài ý muốn, có thể tại kịch liệt cung đấu bên trong bình an sinh hạ Hoàng tử cũng đem nuôi lớn phi tần, nơi nào sẽ là đơn giản người.

Cái này Thục Thái phi rõ ràng là muốn An Viễn Hầu trợ lực, cũng không dám đắc tội Định Quốc công, đồng thời cũng phỏng đoán qua tính tình của nàng.

"Đem tin cho ta xem một chút."

Khương Ninh Bảo từ Hoàng ma ma trong tay cầm qua tin, nhìn kỹ một chút, quả nhiên như nàng sở liệu, Lý công công nói những lời kia, đều là Dương Thư Thanh bàn giao, đồng thời còn có một trương Dương Thư Thanh tự tay viết thư văn kiện.

Chứng minh nàng lời nói không ngoa.

Khương Ninh Bảo như có điều suy nghĩ, thỉnh cầu Thục Thái phi đưa Bạch Ngọc Quan Âm hẳn là bước đầu tiên, vì cái gì trả thù cùng đánh mặt của nàng, đồng thời cũng hẳn là muốn chọc giận nàng, kế tiếp Dương Thư Thanh hẳn là sẽ có khác cử động, Dương Thư Thanh thật đúng là không yên tĩnh.

Lần này Khương Ninh Bảo càng thêm hoài nghi Dương Thư Thanh là có hay không mang thai.

"Triệu quản gia, đem ta thu được Thục Thái phi đưa tử Quan Âm tin tức truyền đi Cẩm Hoa viện, ta ngược lại muốn xem xem Dương thị đến cùng muốn làm gì." Khương Ninh Bảo nghĩ nghĩ, phân phó nói.

Triệu quản gia gật đầu đồng ý.

Khương Ninh Bảo trở lại phòng, phái Hoàng ma ma đem việc này cáo tri Tạ lão phu nhân.

Hôm nay là số chẵn, giữa trưa Định Quốc công trở về cùng Khương Ninh Bảo cùng nhau dùng cơm trưa, dùng qua ăn trưa, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công nói suy đoán của nàng.

"Quốc Công Gia, ta cảm thấy hẳn là mời Thái Y Viện y thuật nhất tinh xảo thái y tới tái khám, Dương thị mang thai sau hành vi cử chỉ có chút khác thường."

Định Quốc công nhìn một chút Thục Thái phi đưa tới phong thư, khuôn mặt tuần tú đột nhiên trầm xuống, quanh thân khí tức trong nháy mắt lạnh lẽo, thanh âm trầm thấp băng lãnh.

"Ngày mai mời Thái Y Viện thái y tới chẩn bệnh."

Khương Ninh Bảo khóe miệng vênh lên, Dương Thư Thanh là thật sự có mang thai còn tốt, nếu như là giả. . . Khương Ninh Bảo đáy mắt xẹt qua một đạo lãnh quang, nàng cũng sẽ không cầm nhẹ để nhẹ.

Đây chính là Dương Thư Thanh mình chủ động đưa tới tay cầm.

Khương Ninh Bảo thật sự mệt mỏi trên nháy dưới tránh Dương Thư Thanh, nàng lúc đầu không có hủy đi quan phối ý tứ, bằng không lúc trước

cũng sẽ không theo Tạ Cảnh Dực ý tứ lui hôn, nhưng hiện tại xem ra, đôi này quan phối đoán chừng cách chia rẽ không xa.

Hai người đều không có để ý Thục Thái phi đưa Bạch Ngọc đưa tử Quan Âm, Dương Thư Thanh sự tình cũng là chuyện nhỏ, ở trong lòng hai người, Dương Thư Thanh lại nhảy nhót, cũng vô dụng.

Định Quốc công bàn tay lớn chụp lên Khương Nịnh Bảo phần bụng, ánh mắt nhu hòa, chỉ cần vừa nghĩ tới Nịnh Bảo trong bụng dựng dục hẳn cùng con của nàng, loại kia không có gì sánh kịp cảm giác hạnh phúc liên tràn đến tràn đầy.

"Quốc Công Gia, ta nên ngủ trưa."

Có thể là mang thai nguyên nhân, Khương Nịnh Bảo gần nhất bắt đầu xuất hiện thích ngủ tình trạng, ngày bình thường nàng có nghỉ trưa thói quen, tình trạng này không rõ ràng.

"Cùng một chỗ."

Định Quốc công ôm Khương Nịnh Bảo đến trên giường, thật sâu hôn lên nàng, nóng rực triền miên hôn chậm rãi hướng xuống, ở tử mĩ xương quai xanh chỗ lưu luyện hồi lâu, cuối cùng ngạnh sinh sinh ngừng lại, ôm nàng cùng một chỗ nằm ở trên giường.

Khương Nịnh Bảo gương mặt đỏ hồng, chóp mũi đều là Định Quốc công trên thân nam tính khí tức, không bao lâu, bối rối đánh tới, nàng rốt cục vẫn là không chống đỡ được buồn ngủ ngủ thiếp đi.

Định Quốc công liếc nhìn bên người ngủ say sưa tiểu thê tử, hơi nhếch khóe môi lên lên, yêu thương trên trán nàng rơi xuống một hôn, đóng lại hai con người nghỉ ngơi.

Tỉnh lại sau giấc ngủ, đã là giờ Mùi, ngoài cửa sổ vẫn như cũ dương quang xán lạn, Định Quốc công đã rời đi.

Khương Ninh Bảo tỉnh lại rửa mặt xong, cảm giác bụng trống trơn, nàng không tự chủ sờ một cái bụng, vừa vặn Hoàng ma ma bưng tí mĩ chế biến tổ yến cháo tới, nhìn thấy động tác của nàng, vội vàng nói.

"Phu nhân, ngài mau mau ăn chút tổ yến cháo lót dạ một chút."

Thơm ngọt tổ yến cháo làm người khẩu vị mở rộng, Khương Ninh Bảo liên tiếp uống ba bát mới có chắc bụng cảm giác, Hoàng ma ma nhìn vui vẻ không thôi, có thể ăn được a, phu nhân trong bụng tiểu chủ tử cũng sẽ lớn nhanh chút.

Khương Ninh Bảo nhìn thấy trên bàn ba con đại không bát, khuôn mặt đỏ lên.

"Ta hai ngày này giống như càng ngày càng có thể ăn."

Hoàng ma ma cười nói: "Có thể ăn được a, phu nhân, ngài hiện tại là phụ nữ có mang, một người ăn hai người phần, khẩu vị lớn cũng không lạ kỳ, lúc trước lão phu nhân cũng là như thế, ngài lại thoải mái tinh thần, lão nô sẽ để cho phòng bếp chuẩn bị thêm điểm ngài thích ăn điểm tâm cùng bổ canh."

Khương Ninh Bảo gật gật đầu.

Ăn uống no đủ về sau, Khương Ninh Bảo uể oải nằm ở trên giường chợp mắt, Dương Thư Thanh thiếp thân tỳ nữ Thiến Dong đi tới chủ viện, Thiến Dong thái độ rất cung kính, nhưng nói ra, lại khiến Khương Ninh Bảo hận không thể đưa nàng ném ra viện tử.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 71: 'Vật Tận Kỳ Dụng'

Khương Ninh Bảo đều muốn khí cười, cái này Dương Thư Thanh lừa gạt lớn như vậy cong, liền vì chính mình thỉnh cầu đem Thục Thái phi đưa cho nàng đưa tử Quan Âm muốn trở về.

Xuân Hi cùng Xuân Nhạc đều không còn gì để nói.

Một bên Hoàng ma ma ánh mắt lạnh lùng, cái này Đại Thiểu phu nhân thật sự là ý vào cái bụng càng thêm coi trời bằng vung.

"Phu nhân, đại phu nói Thiểu phu nhân mang cái này một bào thai tướng không quá ổn, thiếu trong lòng phu nhân lo lắng, nghe nói Thục Thái phi nương nương đưa phu nhân một tôn cao tăng từng khai quang đưa tử Quan Âm, liền muốn thỉnh cầu phu nhân mượn đưa tử Quan Âm cung phụng một thời gian, tốt phù hộ Thiểu phu nhân cái này một thai bình an."

Thiến Dong đột nhiên quỳ trên mặt đất hướng Khương Ninh Bảo dập đầu.

Khương Ninh Bảo nhếch miệng lên châm chọc nụ cười, xùy cười một tiếng: "Nhà người Thiểu phu nhân cả ngày trên nhảy dưới tránh giày vò, ta một chút cũng không nhìn ra Dương thị nơi nào lo lắng."

Thiến Dong một ghen.

Tiểu thư xác thực giày vò chút, nhưng. . . Nhưng. . . Thiến Dong kỳ thật cũng tìm không ra lấy cứ là tiểu thư cãi lại.

"Phu nhân từ bi, Thiếu phu nhân trong bụng đứa bé cũng là cháu trai của ngài, xin ngài xem ở Thiếu phu nhân trong bụng chưa xuất thế đứa bé phân thượng, mượn Thiếu phu nhân đưa tử Quan Âm dùng một lát."

Thiến Dong tiếp tục dập đầu.

Khương Ninh Bảo giống như cười mà không phải cười nhìn thấy Thiến Dong lần này làm dáng, không nhanh không chậm nhấp một ngụm trà nước ấm, thản nhiên nói.

"Ta nhớ được Dương thị vào cửa thời gian, sẽ đưa nàng một toà đưa tử Quan Âm vật trang trí, toà này đưa tử Quan Âm cũng là Thanh Thủy Tự cao tăng từng khai quang, người trở về nói cho Dương thị một tiếng, làm cho nàng cung phụng cái này đưa tới tử Quan Âm giữ thai."

Thiến Dong nghe xong phu nhân nhắc lên tiểu thư lúc trước kính trà lúc đạt được lễ gặp mặt —— đưa tử Quan Âm, sắc mặt tái nhợt trắng, cái trán thấm ra mồ hôi mịn, phu nhân đưa đưa tử Quan Âm cùng Quốc Công Gia đưa ngọc bài, đều bị tiểu thư rút bễ.

Nơi nào còn có cái gì đưa tử Quan Âm.

Lại nhìn phu nhân làm dáng, hẳn là đã biết được việc này?

"Thế nào, Dương thị đem ta đưa đưa tử Quan Âm rút bễ sao?" Khương Ninh Bảo giọng điệu đột nhiên mà trở nên băng lãnh, một đôi cực đẹp con người tràn đầy lãnh ý.

Quỳ trên mặt đất Thiến Dong đáy lòng run lên, liền vội vàng lắc đầu: "Không có, không có, Thiếu phu nhân đem ngài đưa đưa tử Quan Âm hảo hảo cất giữ trong trong kho phòng."

Khương Ninh Bảo đem Thiến Dong lóe lên một cái rồi biến mất chột dạ thu vào đáy mắt, nàng cười lạnh: "Được rồi, người cũng đừng nói láo, ta đã sớm biết được toà kia đưa tử Quan Âm bị Dương thị ngã, còn đang lại mặt thời điểm, đem mảnh vỡ ném đi."

"Ta cùng Dương thị ân oán người cũng biết, nàng ngã ta đưa đưa tử Quan Âm, ta cũng lý giải, ta không phải bụng dạ hẹp hòi người, mặc kệ Dương thị phải chăng dựng dục Tạ gia con cái, ta cũng sẽ không trách phạt nàng, người lại để nàng thoải mái tinh thần."

Khương Ninh Bảo giọng điệu bình thản nói, tựa hồ muốn nói một kiện không quan hệ sự tình khẩn yếu.

Thiến Dong lại dọa đến sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, trong mắt tràn đầy sợ hãi, nguyên lai phu nhân vẫn luôn biết được tiểu thư ngã nàng đưa đưa tử Quan Âm, buồn cười chính là các nàng còn tự cho là làm bí ẩn.

"Trở về nói cho Dương thị, thai tướng bất ổn, cũng đừng có bốn phía nhảy nhót, hảo hảo trong sân an tâm dưỡng thai, không muốn cả ngày nghĩ chút có không có, nếu như đem cháu của ta giày vò không có, đừng có trách ta không nể mặt mũi."

Khương Ninh Bảo sau khi nói xong, sai người đem Thiến Dong làm ra chủ viện.

Đưa tử Quan Âm đã đến trong tay nàng, Khương Ninh Bảo liền không có nghĩ đến đưa ra ngoài, càng không có giấu diếm Thiến Dong ý đồ đến, rất nhanh toàn bộ Định Quốc công phủ đều biết Dương Thư Thanh Hương phu nhân đòi hỏi Bạch Ngọc đưa tử Quan Âm giữ thai sự tình, từng cái trợn mắt hốc mồm.

Thực Thái phi cách làm đã đủ làm người tức giận, Đại Thiếu phu nhân còn tới thò một chân vào.

Trong phủ hạ nhân phần lớn là trên chiến trường xuống tới lão binh, không có chút nào cảm thấy phu nhân không cho đưa tử Quan Âm cách làm không tốt, thai tướng không tốt liền hảo hảo dưỡng thai, để đại phu mở giữ thai thuốc.

...

Cẩm Hoa viện, một bộ trường bào màu xanh nhạt Tạ Cảnh Dực lạnh lùng nhìn xem mang thai sau y nguyên Mỹ Lệ như tiệc Dương Thư Thanh, trong mắt tình ý đã sớm bị nàng làm hao mòn hầu như không còn, giọng điệu băng lãnh nói.

"Thư Thanh, Định Quốc công phủ cùng An Viễn Hầu phủ không giống, hậu viện không có bát nháo sự tình, người về sau không muốn đưa người kia một bộ tính toán dùng ở trên đây, an tâm dưỡng thai."

"Người liên thủ với Thục Thái phi làm nhục mẫu thân sự tình, phụ thân đã biết được, hẳn để cho ta khuyên bảo người, hi vọng người khác giữ bổn phận, không muốn làm loại kia bất hiếu hạng người."

Dương Thư Thanh sắc mặt chột thanh chột trắng, trong lòng lại một mảnh lạnh, nàng như vậy nóng vội tính toán Khương Nịnh Bảo là vì cái gì, còn không phải là vì hắn.

"Cảnh Dực, người nghe ta giải thích, ta cũng không có làm nhục Khương Nịnh Bảo ý tứ."

Ở Tạ Cảnh Dực trước mặt, Dương Thư Thanh theo thói quen gọi tên Khương Nịnh Bảo.

Tạ Cảnh Dực đăm đăm nhìn thấy nàng, trong mắt đã không có tín nhiệm, lúc trước hắn tại sao lại bị ma quỷ ám ảnh thích nàng, có lẽ là năm đó dưới cây đào già gặp nhau quá mức khắc cốt minh tâm. . .

Đáng tiếc phen này gặp nhau đều là Thư Thanh tính toán mà tới.

Khi hẳn Tâm Duyệt nàng lúc, hẳn không có nghĩ lại qua, Dương Thư Thanh đối với hẳn một phen tình ý đến cùng có mấy phần, dù là biết được nàng cùng Tần Vương ôm nhau, hẳn dứt khoát thuyết phục mình tin tưởng nàng.

Ai ngờ thành thân về sau, biểu hiện của nàng, phản ứng của nàng, đều làm Tạ Cảnh Dực cảm thấy lạ lẫm, đại hôn chuyện đêm đó, một mực lạc ấn trong lòng hẳn, để hẳn từ mình bện mộng đẹp bên trong tỉnh lại.

"Thư Thanh, người tự giải quyết cho tốt."

Nói xong, Tạ Cảnh Dực nhìn thật sâu Dương Thư Thanh một chút, cũng không quay đầu lại đi ra phòng.

Tự giải quyết cho tốt. . .

Dương Thư Thanh toàn thân chấn động, xinh đẹp trên mặt huyết sắc biến mất hầu như không còn, nàng cắn cắn môi, xinh đẹp khắp khuôn mặt là oán giận, nước mắt rào rào rơi xuống, giờ này khắc này, Dương Thư Thanh thật sự đối với Tạ Cảnh Dực hết hi vọng.

Thiến Dong cùng Thiến Bích vừa tiến đến liền thấy tiểu thư thương tâm rơi lệ, trong mắt tràn đầy lo lắng.

"Tiểu thư, ngài không có việc gì?"

"Có phải là cô gia hẳn. . . Hẳn làm cái gì chuyện gì quá phận?"

Dương Thư Thanh lộ ra một vòng nụ cười sâu thẳm, nàng lau khô nước mắt, ngẩng đầu, trong mắt tràn đầy kiên quyết.

"Về sau không muốn gọi hẳn cô gia!"

Đã vậy còn quá nghiêm trọng. . .

Thiến Dong cùng Thiến Bích hít vào một ngụm khí lạnh, vội vàng nói: "Tiểu thư, ngài. . . Ngài tuyệt đối đừng khí xấu thân thể, động thai khí, cẩn thận trong bụng tiểu chủ tử."

Dương Thư Thanh trong mắt tràn đầy không thềm đếm xia điên cuồng, nàng cười lạnh: "Cái gì tiểu chủ tử, ta căn bản không có mang thai, bất quá là phục dụng một loại dược vật biến thành giả mang thai thôi."

"Đáng tiếc ta bất kể thế nào chọc giận khiêu khích Khương Nịnh Bảo, nàng dĩ nhiên không tiếp chiêu."

Thiến Dong cùng Thiến Bích khiếp sợ sau khi, lưng phát lạnh, thân thể hai người nhịn không được run một chút.

Tiểu thư. . . Tiểu thư nàng dĩ nhiên làm ra giả mang thai, trách không được mấy ngày nay cử động quái dị như vậy, nguyên lai là thật sự nghĩ vu oan hãm hại Quốc Công phu nhân.

"Thiến Dong, Thiến Bích, ta một mực đem các người xem như tâm phúc, tín nhiệm các người, giả mang thai sự tình ta không hi vọng truyền đi." Dương Thư Thanh giọng điệu Khinh Nhu, nhưng đáy mắt xẹt qua một đạo nguy hiểm quang mang.

Thiến Dong cùng Thiến Bích cảm nhận được một luồng khí tức nguy hiểm, căng thẳng trong lòng, cùng nhau lên tiếng bảo đảm nói: "Tiểu thư yên tâm, nô tỳ thề sống chết giữ bí mật."

Dương Thư Thanh lúc này mới lộ ra nụ cười nhàn nhạt, nàng vuốt ve một chút bụng của mình, đáy mắt hiện lên một vòng điên cuồng.

"Rất tốt, kế tiếp ta liền muốn 'Vật tận kỳ dụng'."

"Thiến Bích, ta đợi chút nữa viết phong thư, người bí mật đưa đi cho Tần Vương."

Nếu như không cách mở Định Quốc công phủ trước đó hồ một thanh Khương Ninh Bảo, bôi xấu thanh danh của nàng, Dương Thư Thanh nuốt không trôi một hơi này, nàng không có quen Định Quốc công cùng Khương Ninh Bảo ở kính trà thời điểm nhục nhã chuyện của nàng.

Đúng vậy, Dương Thư Thanh đã quyết định phải cùng Tạ Cảnh Dực hòa ly.

Sống lại một đời, Dương Thư Thanh vì Tạ Cảnh Dực nhiều lần làm oan chính mình, hiện tại nàng rất cục không thể nhịn được nữa, đêm động phòng hoa chúc chuyện đêm đó, một mực là trong lòng của hấn gai, Dương Thư Thanh cũng mệt mỏi.

Nàng muốn gả cho đưa nàng nâng trong lòng bàn tay Tần Vương, đợi nàng đem Tần Vương phụ trợ đăng cơ, nàng chính là Hoàng Quý Phi, hoàng hậu phía dưới đệ nhất nhân, Khương Ninh Bảo gặp nàng đều muốn cung kính hành lễ.

Vừa nghĩ tới về sau hai người vị trí đối, Khương Ninh Bảo rất cung kính đối nàng hành lễ, Dương Thư Thanh càng thêm kiên định muốn cùng Tạ Cảnh Dực hòa ly quyết tâm.

Nhưng làm cho nàng chấp tay đem Tạ Cảnh Dực tặng cho những nữ nhân khác, Dương Thư Thanh lại không cam tâm, đã nàng không chiếm được, những nữ nhân khác cũng không cần nghĩ ngồi mát ăn bát vàng.

Định Quốc công giao thiệp cùng tước vị, Dương Thư Thanh đều thềm nhỏ dãi đỏ mắt không thôi.

Các loại Định Quốc công sau khi qua đời, nàng liền để Tần Vương đem đây hết thảy thu hồi đi, đến lúc đó Khương Ninh Bảo còn không phải

tùy ý nàng năm.

Thật tình không biết Định Quốc công ngày mai đem mời thái y đến phủ vì nàng tái khám, nàng mưu đồ sẽ chỉ lấy giỏ trúc mà mức nước công đã tràn.

Nàng thứ muội cũng chuẩn bị cho nàng một món lễ lớn.

...

Khương Ninh Bảo cũng không biết Dương Thư Thanh sinh ra hòa ly tâm tư, còn có gả cho Tần Vương, đưa nàng đạp ở dưới chân tâm tư, Khương Ninh Bảo chính hỏi Định Quốc công đại tuyển sự tình.

"Quốc Công Gia, Phó Uyển Ninh có cơ hội trở thành Hoàng Thượng phi tử sao?"

Định Quốc công đuôi lông mày chau lên, cũng không có giấu diếm nàng, nhạt tiếng nói: "Hoàng thượng có ý nạp nàng làm Quý phi."

Quý phi. . .

Khương Ninh Bảo kinh ngạc, nàng còn tưởng rằng lấy Phó Uyển Ninh gia thế, hẳn là cũng có thể tranh một chút hậu vị, nhưng nghĩ đến Định Quốc công nói qua hậu vị đã có nhân tuyển, liền ở trong lòng hít một tiếng.

Trong sách lộ ra, kiếp trước Phó Uyển Ninh chính là Quý phi, đời này y nguyên như thế, xem ra nàng biến số này xuất hiện, đem một ít người vận mệnh lật về nguyên lai quý tích.

"Quý phi cũng tốt, phân vị đủ cao." Khương Ninh Bảo cười nói.

Trừ Phó Uyển Ninh, Khương Ninh Bảo còn hỏi thăm ác độc nữ phụ Dương Uyển Linh tình huống, tên của hai người âm đọc giống nhau, nhưng chữ khác biệt, cái này ở cổ đại mười phần phổ biến.

Dù sao nữ tử lấy chồng về sau, đều ở nàng họ phía trước thêm cái phu họ, danh tự cái gì, đến trượng phu niềm vui, trượng phu sẽ còn gọi tên của nàng, không được trượng phu niềm vui, trực tiếp gọi x thị.

Nghe được tiểu thê tử nhắc lên Dương Uyển Linh, Định Quốc công đáy mắt xẹt qua một vòng dị sắc, cái này Dương Uyển Linh thật không đơn giản, dĩ nhiên trực tiếp hướng Hoàng thượng quy hàng, chỉ vì thoát ly An Viễn Hầu phủ.

"Hoàng Thượng sẽ sắc phong Dương Uyển Linh là Hiền tần."

Khương Ninh Bảo: "..."

Một cái là cố ý, một cái là sẽ, Khương Ninh Bảo hiểu kì Dương Uyển Linh đến đối với làm cái gì, dĩ nhiên khiến Càn Nguyên đế trực tiếp đưa nàng phong hào đều định xuống dưới.

"Quốc Công Gia, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Định Quốc công khước miệng hơi câu, đem tràn đầy lòng hiếu kỳ tiểu thê tử vòng trong ngực, chậm rãi nói ra ngọn nguồn: "Dương Uyển Linh dùng Dương Thư Thanh vụng trộm tổ kiến thế lực tình báo hướng Hoàng thượng quy hàng."

Không nghĩ tới Hoàng Thượng tâm phúc bên trong lại có không ít là Dương Thư Thanh người, những người này ẩn tàng cực sâu, nếu không phải Dương Uyển Linh cung cấp danh sách. . .

Định Quốc công đáy mắt hiện lên một vòng sát khí cùng nồng đậm sát ý, may mắn lúc trước thân thể hoàng thượng khôi phục sau chỉ có thiếp thân thái giám cùng tâm phúc thái y mới hiểu, còn lại tâm phúc cũng không biết rõ tình hình.

Lần này Dương Uyển Linh lập công lớn.

Càn Nguyên đế đương nhiên sẽ không bạc đãi vị này đại công thần, như nàng mong muốn sách phong nàng là Hiền tần.

Khương Ninh Bảo đã nhận ra Định Quốc công cảm xúc biến hóa, khoe môi xuất ra một vòng nụ cười, xem ra Dương Uyển Linh cung cấp tình báo phi thường trọng yếu, nói đến nàng chỉ là từ trong sách biết được Dương Thư Thanh vụng trộm thành lập thế lực của mình, cũng không rõ ràng đến cùng dính tới người nào.

Cùng là ác độc nữ phụ, nhưng Dương Uyển Linh cái này ác độc nữ phụ thủ đoạn lợi hại hơn.

Khương Ninh Bảo từ trước đến nay không có cái gì dã tâm, trải qua tàn khốc tận thế nàng, chỉ muốn ở thế giới hòa bình bên trong vượt qua bình tĩnh nhân nhĩ thời gian, nàng chờ mong ngày mai thái y cho Dương Thư Thanh tái khám.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

Ở Quảng Đông tác giả-kun thu được tin nhắn tin tức, số 16 cùng số 17 có siêu bão lớn 'Sơn Trúc' đăng lục, sợ mạng lưới cùng điện xảy ra vấn đề, ảnh hưởng số 16 đổi mới, tranh thủ thời gian gõ Chương 01: Ra, tranh thủ không dứt chương.

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Lập Tức Đem Đầu Mâu Nhắm Ngay Nàng.

Hôm sau, Định Quốc công cùng Khương Ninh Bảo ném qua đồ ăn sáng về sau, Tạ Thất vội vã tiến đến báo cáo tình huống, Xuân Hi Xuân Nhạc Hoàng ma ma ba người đều lui ra ngoài.

"Chủ tử, phu nhân, Đại Thiếu phu nhân có biến."

Nói xong, Tạ Thất đem tối hôm qua bí mật lấy ra đến thư tín giao đến Định Quốc công trong tay, Định Quốc công trực tiếp mở ra nhìn lại, anh tuấn cho vẫn không có một tia cảm xúc chập trùng, nhưng toàn thân sát khí không tự chủ phóng xuất ra.

Tạ Thất tranh thủ thời gian lui về sau một bước, lòng vẫn còn sợ hãi lau mồ hôi, nhìn xem phu nhân bình tĩnh ngồi ở Quốc Công Gia bên người, trong lòng kính nể không thôi.

Định Quốc công không hề tức giận, thần sắc không thay đổi đem thư tín đưa cho bên người Khương Ninh Bảo, Khương Ninh Bảo tiếp nhận xem xét, không chịu được hít vào một ngụm khí lạnh, khắp khuôn mặt là không dám tin.

"Dương thị không chỉ có giả mang thai, còn đã tìm xong nhà dưới, nàng đây là dự định cùng Cảnh Dực hòa ly sau tái giá cho Tần Vương sao?"

Chẳng lẽ nam nữ chủ tình cảm thật sự cần nàng cái này nguyên bản ác độc nữ phụ thôi hóa cũng thôi động, bằng không thì làm sao lại xuất hiện Dương Thư Thanh thay lòng đổi dạ chuẩn bị cùng cách tái giá thâm tình nam phụ tình tiết.

Khương Nịnh Bảo mòng.

"Cái này Dương Thư Thanh thật đúng là cầm được thì cũng buông được."

Tạ Thất nghe được phu nhân, trợn mắt hốc mồm, Đại Thiểu phu nhân đây là tự tìm đường chết.

"Dương thị ngay từ đầu tiếp cận Cảnh Dực vốn là mục đích không thuần, nàng sẽ như vậy làm, ta không có chút nào ngoài ý muốn." Định Quốc công nhạt tiếng nói, giọng điệu không có chút nào nhiệt độ.

Hắn ngay từ đầu liền không coi trọng bọn hắn.

Dương thị lệ khí quá nặng, tâm cơ quá sâu, tiếc rẻ nỗ lực tình cảm, Cảnh Dực thì lại khác, hắn là thật tâm thích Dương thị.

Khương Nịnh Bảo giật mình, cẩn thận về suy nghĩ một chút trong sách tình tiết, nếu như không phải nàng cái này ác độc nữ phụ một mực dây dưa Tạ Cảnh Dực, một mực không ngừng mà nhảy nhót hãm hại Dương Thư Thanh, nam nữ chủ tình cảm cũng sẽ không càng ngày càng thâm hậu.

Cho nên ở nàng quả quyết buông tay một khắc này liền chú định nam nữ chủ tình cảm sẽ không trải qua các loại ngăn trở mưa gió, sống lại một đời Dương Thư Thanh ngay từ đầu mục đích là ôm Tạ Cảnh Dực đùi làm chỗ dựa, đối với Tạ Cảnh Dực tình cảm cũng không sâu.

Lúc này là Dương Thư Thanh cùng Tần Vương lui tới nhất nhiều lần thời điểm, Tạ Cảnh Dực giữ mình trong sạch, không có cùng những khác

nữ tử dây dưa không rõ, Dương Thư Thanh lại giao thiệp ở Tần Vương ở giữa, bản thân tình cảm cơ sở cũng không kiên cố.

Nhất là hai người còn trước thời hạn gần một năm thành thân.

Khương Nịnh Bảo càng nghĩ càng im lặng.

Có lúc không làm cũng là một loại sai, cho nên nàng mới là 'Kẻ cầm đầu' .

"Quốc Công Gia nói không sai, Dương thị như là đã có hòa ly tâm tư, chúng ta vẫn là mau nhường thái y đưa nàng giả mang thai sự tình lộ ra ánh sáng."

Khương Nịnh Bảo cau mày nói.

Định Quốc công gật đầu, Dương thị không thể lưu lại.

Vừa vặn hôm nay hãn con nuôi nghỉ mộc, không cần phiên trực, để hãn thấy rõ Dương thị chân diện mục cũng tốt.

"Nịnh Bảo, ta hôm nay có chuyện quan trọng, việc này giao cho người xử lý." Định Quốc công phất qua bên tai nàng sợi tóc, hãn tin tưởng lấy Nịnh Bảo thủ đoạn, nhất định có thể xử lý tốt việc này.

"Quốc Công Gia, người yên tâm, định sẽ không để cho người thất vọng." Khương Nịnh Bảo cười nhẹ nhàng trả lời.

"Ân, giao cho người."

Định Quốc công mắt thấy thời điểm không còn sớm, ôm một cái tiểu thể tử, bàn tay lớn ở bụng của nàng lưu luyện một vòng, mới đứng dậy rời đi.

Khương Ninh Bảo đem thư tín cất kỹ, đây chính là chứng cứ trọng yếu, mang theo Xuân Hi cùng Xuân Nhạc đến chủ viện đại sảnh, Hoàng ma ma đi phòng bếp bưng một chung canh gà tới, những ngày này, mỗi ngày đều là canh canh nhiều nước, nhất là canh gà, trong phòng bếp đầu bếp biến đổi đa dạng hầm.

Khương Ninh Bảo đã nếm qua đồ ăn sáng, nhìn thấy canh gà, nàng y nguyên còn có khẩu vị.

"Phu nhân, cái này gà là Thụy Vương phi điền trang bên trong đặc biệt dùng dược liệu nuôi nấng ra, nhất là bổ dưỡng, ngày bình thường chỉ cung cấp Thụy Vương phi dùng ăn, đây là lão phu nhân cố ý đi Thụy Vương phủ cho ngài làm ra, ngài nếm thử nhìn?" Hoàng ma ma đem canh gà bưng đến Khương Ninh Bảo trước mặt, cười tủm tỉm nói.

Khương Ninh Bảo: "..."

Dùng dược liệu cho gà ăn, cái này Thụy Vương phi thật đúng là sẽ ăn, bất quá Tạ lão phu nhân cử động càng làm Khương Ninh Bảo cảm động, bày ra dạng này tốt bà bà, không biết là đã tu luyện mấy đời phúc khí.

"Hoàng ma ma, mẫu thân sẽ không mắc nợ Thụy Vương phi ân tình?" Khương Ninh Bảo gương mặt xinh đẹp nổi lên hiện một vòng sầu lo.

Vì mấy con gà, mắc nợ ân tình liền không vạch được rồi.

Hoàng ma ma lắc đầu, cười nói: "Sẽ không, kỳ thật lão phu nhân cùng Thụy Vương phi từ trước đến nay giao hảo, chỉ là biết được người cực ít thôi, lần này Thụy Vương phi điền trang bên trong tất cả dùng dược liệu nuôi nấng gà lão phu nhân đều định ra rồi, tiền đặt cọc chính là phu nhân ngài sản xuất cực phẩm Đào Hoa mỹ nhan rượu."

Khương Ninh Bảo cái này mới an tâm, gần nhất mang thai về sau, Định Quốc công không cho nàng sản xuất hoa tửu cùng rượu trái cây, cho

nên có thể xuất ra đi chỉ có mấy tháng trước sản xuất cực phẩm Đào Hoa mỹ nhan rượu.

Cực phẩm Đào Hoa mỹ nhan rượu là mỹ dung Thánh phẩm, trách không được Thụy Vương phi sẽ nguyện ý.

Lần này canh gà so mấy lần trước càng ngon, canh gà liền nửa điểm dầu đều không nhìn thấy, trong suốt thấy đáy, chỉ có linh tinh mấy thứ được liệu cùng đùi gà thịt.

Khương Nịnh Bảo cầm lấy cái thìa, ngậm nhỏ ngậm nhỏ uống vào canh gà, đây là nàng lần thứ nhất ăn xa xỉ như vậy canh gà, quả nhiên tươi cực kỳ xinh đẹp, không chút nào dầu mỡ, trong canh còn có nhàn nhạt ngọt.

Đầu bếp tay nghề tinh xảo, Khương Nịnh Bảo đương nhiên sẽ không bạc đãi vị này đầu bếp, cho hẳn phong phú thưởng ngân.

Vừa uống qua canh gà không đến bao lâu, Tạ lão phu nhân ngồi kiệu nhỏ tử tới, ở tỳ nữ nâng đỡ tiến vào đại sảnh.

Dương Thư Thanh phải chăng mang thai, Tạ lão phu nhân cực kì chú ý.

Khương Nịnh Bảo trực tiếp đem Tạ Thất giữ lại đến thư tín đưa cho lão phu nhân nhìn, lão phu nhân nhìn qua về sau, ánh mắt phun lửa, sắc mặt một mảnh xanh xám, cái này cháu dâu không chỉ có giả mang thai, còn dự định cùng cháu trai nuôi hòa ly sau gả cho Tân Vương.

"Tốt! Tốt một cái Dương thị!"

"Nịnh Bảo, bực này bất trình bất hiếu, thủy tính dương hoa cháu dâu Tạ gia chúng ta nếu không lên."

Tạ lão phu nhân tức giận toàn thân phát run, thanh âm giống như là từ trong hàm răng gọt ra đồng dạng, hai câu nói liền định ra rồi Dương Thư Thanh bị hừ vút bỏ kết cục.

Hòa ly?

Dương thị nghĩ đến thật đẹp, trực tiếp hừ vút bỏ!

Tạ lão phu nhân nghĩ đến A Hành đưa cho Dương thị khối kia khắc lại 'Trình' chữ ngọc bài, chỉ cảm thấy con trai có dự kiến trước, cái này Dương thị thủy tính dương hoa, không phải làm nàng dâu nhân tuyển tốt.

Nhất là đem cửa nhà, là vạn vạn không dám cưới bực này nàng dâu nhập môn.

Khương Ninh Bảo gật gật đầu: "Mẫu thân bớt giận, các loại Trần thái y chẩn đoán được Dương thị giả mang thai sự tình, còn có phong thư này làm chứng cứ, chúng ta lại xử lý Dương thị không muộn."

Tạ lão phu nhân nghe vậy, trên mặt tức giận hơi rút đi một tia.

Giờ Ty tả hữu, Trần thái y đến Định Quốc công phủ, đây là Trần thái y lần thứ hai đến Định Quốc công phủ, lần đầu tiên là Định Quốc công cho là mình được bệnh tim. . . Mời hẳn tới, một lần kia, Trần thái y kém chút không cười chết.

Trần thái y là Càn Nguyên đế tâm phúc, ý cực gấp, có Càn Nguyên đế bàn giao, hẳn tất nhiên sẽ không tiết lộ Khương Ninh Bảo mang thai tin tức.

Vô Tử hoa giải dược, Khương Ninh Bảo đã trải qua Trần ma ma đồng ý cho Trần thái y, Trần thái y như nhật được chí bảo, đoạn này thời gian, hẳn một mực đợi ở Thái Y Viện nghiên cứu đơn thuốc.

Lần nữa đi vào Định Quốc công phủ, là vì xác nhận Dương Thư Thanh phải chẳng mang thai công việc, Trần thái y Mặc Mặc lắc đầu, cái này Định Quốc công phủ nhân khẩu đơn giản, hậu viện cũng đơn giản, nhưng cũng không bình tĩnh.

An Viễn Hầu đích trường nữ cũng không phải cái an phận.

Đại khái tình huống, Trần thái y đã biết được, nói thật, đối lại những người khác, nhìn thấy An Viễn Hầu đích trường nữ như vậy giày vò, cũng sẽ hoài nghi nàng mang thai chân thực tính.

"Xuân Hỉ, đi Cẩm Hoa viện mời thiếu gia cùng Thiếu phu nhân tới." Ngồi ngay ngắn ở hiện lên một tầng nệm êm một kiểu điêu khắc chiếc ghế bên trên Khương Nịnh Bảo nhìn thấy Trần thái y tới, phân phó Xuân Hỉ đi mời người.

Xuân Hỉ ứng thanh rời đi.

Trần thái y trước cho Khương Nịnh Bảo xem bệnh xuống mạch, khắp khuôn mặt là vui mừng: "Chúc mừng phu nhân, ngài đã có hơn hai tháng mang thai, thai tướng vô cùng tốt, những ngày này hẳn không có nôn nghén qua?"

Đối với Định Quốc công phu nhân mang thai một chuyện, Trần thái y đã sớm biết, lần này tới chỉ là thông lệ tính kiểm tra một lần.

Khương Nịnh Bảo vuốt ve phần dưới bụng, trong lòng có sự cảm thông gật đầu: "Là a, ta hiện tại khẩu vị vô cùng tốt, chính là đói đến nhanh, một ngày muốn ăn mấy bữa ăn."

Tạ lão phu nhân cao hứng không ngậm miệng được, nói liên tục: "Có thể ăn là phúc, có thể ăn là phúc." Lúc trước nàng mang A Hành thời điểm cũng là cực dễ dàng đói, mỗi ngày muốn ăn mấy bữa bỗng nhiên, về sau A

Hành sau khi sinh, thân thể rất tốt, một mực không có làm sao sinh qua bệnh.

Cho nên biết được Khương Ninh Bảo có thể ăn như vậy, cao hứng cũng không kịp.

Đồng thời yên tâm bên trong lo lắng, A Hành sát khí quả nhiên không ảnh hưởng được Ninh Bảo trong bụng thai nhi, nói không chừng sau khi sinh, cũng giống như Ninh Bảo không sợ A Hành sát khí.

Tạ lão phu nhân càng nghĩ càng vui vẻ.

"Phu nhân tình trạng không sai, tiếp tục bảo trì."

Trần thái y cười gỡ xuống râu ria, Quốc Công phu nhân thân thể có chút khỏe mạnh, nhìn gò má nàng hồng nhuận, khí sắc vô cùng tốt, liền hiểu nàng không có nôn nghén qua, nói ra chú ý hạng mục, liền đem hộp thuốc y tế đặt lên bàn, ngồi ở một bên chờ.

Dương Thư Thanh căn bản không biết mình đã bại lộ, quyết định tốc chiến tốc thắng, tối hôm qua cùng hai cái tâm phúc tỳ nữ thương lượng thiết kế một cục giá họa Khương Ninh Bảo âm mưu.

Đáng tiếc âm mưu của nàng chú định chết từ trong trứng nước.

Hôm nay nghỉ mộc Tạ Cảnh Dực đợi ở Cẩm Hoa viện bên trong, hẳn đối với Dương Thư Thanh không có tình ý, nhưng đối với đứa bé trong bụng của nàng vẫn là rất để bụng.

Biết được Khương Ninh Bảo mời hẳn cùng Thư Thanh đến chủ viện, Tạ Cảnh Dực liền cùng Dương Thư Thanh cùng đi.

Dương Thư Thanh nụ cười tươi đẹp kéo lại Tạ Cảnh Dực cánh tay, dù là nàng đã quyết định cùng Tạ Cảnh Dực hòa ly, nhưng mặt ngoài công phu

vẫn phải là làm tốt.

Tạ Cảnh Dực ở trước mặt người ngoài không có rơi mặt của nàng.

Đến chủ viện, Dương Thư Thanh nhìn thấy trong phòng Trần thái y về sau, con người bỗng nhiên co rụt lại, trong lòng hiển hiện một vòng dự cảm không tốt, Trần thái y. . . Trần thái y tại sao lại ở chỗ này?

Nếu như là cái khác thái y, Dương Thư Thanh còn sẽ không như thế kinh hoảng.

Nhưng là Trần thái y. . .

Nghĩ đến mình phục dụng dược vật, Dương Thư Thanh nhìn thoáng qua ngòi ở cao vị Tạ lão phu nhân cùng Khương Nịnh Bảo, nhất là nhìn thấy Khương Nịnh Bảo biểu tình tự tiếu phi tiếu, cảm giác như rớt vào hầm băng, toàn thân đều ở rét run.

Nàng gắt gao nắm chặt Tạ Cảnh Dực cánh tay, hi vọng có thể từ trên người hắn hấp thu một tia cảm giác an toàn.

Trên cánh tay truyền đến một trận nhói nhói, Tạ Cảnh Dực nghiêng đầu nhìn thoáng qua thần sắc không thích hợp Dương Thư Thanh, lông mày phong nhãn nhãn, Thư Thanh ánh mắt tựa hồ đang nhìn Trần thái y, Tạ Cảnh Dực chẳng biết tại sao trong lòng đột nhiên trầm xuống, khẽ quát một tiếng.

"Thư Thanh!"

Dương Thư Thanh bỗng nhiên lấy lại tinh thần, buông lỏng ra Tạ Cảnh Dực cánh tay, cả người khôi phục bình tĩnh.

Tạ Cảnh Dực lôi kéo Dương Thư Thanh cung kính hành lễ.

"Xin chào tổ mẫu, gặp qua mẫu thân."

Khương Nịnh Bảo nhìn thoáng qua Tạ lão phu nhân, cười nhạt một tiếng: "Cảnh Dực, Dương thị, vị này chính là Thái Y Viện Trần thái y, tới cho mẫu thân xem bệnh bình an mạch, Dương thị có bầu, trong phủ đại phu nói thai tướng không quá ổn, vừa vặn để Trần thái y cho Dương thị xem bệnh hạ mạch, tốt mở một bộ giữ thai thuốc."

Dương Thư Thanh toàn thân lạnh lẽo.

Xong, nàng giả mang thai sự tình muốn lộ ra ánh sáng rồi.

Không được, càng là lúc này, nàng vượt phải tình tảo.

Phía sau Thiến Dong cùng Thiến Bích hai chân như nhũn ra, các nàng không nghĩ tới chỉ là một đêm mà thôi, sự tình liền phát sinh biến hóa, các nàng cùng tiểu thư thương nghị kế hoạch còn không tới kịp thi triển. . .

Tiểu thư nói qua dùng qua loại thuốc này vật, có thể lấy giả làm thật chế tạo mang thai giả tượng, liền thái y đều khó mà chẩn đoán được tới.

Các nàng chỉ có thể ở trong lòng âm thầm cầu nguyện Trần thái y kiểm không tra được.

Trần thái y cũng không nói gì, làm trong cung thái y, Trần thái y nhìn mặt mà nói chuyện năng lực cực mạnh, Dương Thư Thanh một nháy mắt biến hóa không gạt được hấn mắt.

Trần thái y tâm lý nắm chắc.

"Thiếu phu nhân, mời duỗi ra ngài tay phải."

Dương Thư Thanh ép buộc mình tình tảo lại, đến trình độ này, nàng vẫn như cũ trong lòng còn có may mắn, có lẽ Trần thái y kiểm không tra được, nàng không thể tự loạn trận cước, thế là nàng giơ lên một vòng tươi đẹp nụ cười, vươn tay đặt trên bàn.

"Trần thái y, làm phiền người."

Khương Ninh Bảo nhíu mày, không có chút nào ngoài ý muốn Dương Thư Thanh nhanh như vậy liền tỉnh táo lại.

Trần thái y cẩn thận cho Dương Thư Thanh chẩn bệnh, một khoảng nửa chén chà, Trần thái y lông mày vượt nhãn càng chặt, khắp khuôn mặt là vẻ mặt ngưng trọng, Dương Thư Thanh trong lòng bỗng nhiên nhảy một cái, nhin xuống đem lấy tay về xúc động, sẽ không thật sự bị phát hiện.

Vạn nhất bị phát hiện, Dương Thư Thanh hơi suy nghĩ, nghĩ đến cách đối phó.

"Trần thái y, tình huống như thế nào?" Tà lão phu nhân kìm nén không được hỏi thăm.

Một bên Tà Cảnh Dực trên khuôn mặt tuấn mỹ hiển hiện một vẻ quan tâm.

"Hồi lời nói của lão phu nhân, Thiếu phu nhân cũng không mang thai, chỉ là phục dụng một loại dược vật, tạo thành giả mang thai dấu hiệu." Trần thái y nhìn thật sâu Dương Thư Thanh một chút, lắc đầu, thở dài trong lòng.

Thật sự là tự gây nghiệt thì không thể sống.

Cái này vừa nói, trong đại sảnh trong nháy mắt yên tĩnh.

Tà Cảnh Dực vừa nghe đến cái này chẩn bệnh kết quả, mãnh nhìn về phía Dương Thư Thanh, nửa ngày, hăn nhắm con mắt, tay áo hạ thủ nắm chắc thành quyền, bên môi mang ra một vòng đăng chát.

Mặc dù Dương Thư Thanh cực lực biểu hiện ra khiếp sợ cùng không dám tin thần sắc, nhưng nàng bộ mặt chi tiết biến hóa lại có thể nào giấu

điểm qua vẫn đối với nàng có chút quen thuộc Tạ Cảnh Dực?

Tạ Cảnh Dực trong lòng đã xác định, giả mang thai một chuyện là Dương Thư Thanh mình làm ra.

Lúc này, Dương Thư Thanh thân hình lay động một cái, gương mặt xinh đẹp hoàn toàn trắng bệch, nàng ôm lấy bụng của mình, kinh hoàng kêu lên.

"Không, không phải thật sự, Trần thái y, người lại cẩn thận chẩn bệnh một lần, ta không tin, ta rõ ràng mang thai Cảnh Dực đứa bé. . . Ta có thể cảm giác được trong bụng cốt nhục đang động, ta có buồn nôn dấu hiệu. . ."

"Thiếu phu nhân, ngài xác thực không có mang thai, giả chung quy là giả." Trần thái y nhíu mày nhìn xem Dương Thư Thanh giả ngây giả dại, mặt mo trầm xuống.

Dương Thư Thanh nghe được Trần thái y, giống như bị người rút không khí lực cả người, nàng mãnh nhìn về phía cao vị bên trên Khương Nịnh Bảo, phần nộ nói: "là người, nhất định là người đang hãm hại ta!"

Say sưa ngon lành nhìn Dương Thư Thanh diễn kịch Khương Nịnh Bảo: ". . ."

Nàng nên nói Dương Thư Thanh không hổ là nữ chính sao, cái này đầu óc chuyển chính là nhanh.

Lập tức đem đầu mâu nhắm ngay nàng.

Tác giả có lời muốn nói: Trong lòng run sợ qua một ngày, trước khi ngủ rốt cục nhận được con đường giao thông quản chế giải trừ tin nhắn, cảm giác bảo Sơn Trúc hẳn là sắp tới rồi, an tâm đi ngủ, ngủ ngon!

Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Nàng Vẫn Là Quá Ngây Thơ, Coi Thường Khương Ninh Bảo.

Tạ lão phu nhân gặp Dương Thư Thanh đến trình độ này còn nghĩ hướng Ninh Bảo giội nước bẩn, rốt cục không thể nhịn được nữa, giận quát một tiếng.

"Đủ rồi, Dương thị, rõ ràng đây hết thảy đều là người tự biên tự diễn, còn nghĩ vu oan đến Ninh Bảo trên thân, người đến cùng tồn chính là cái gì tâm!"

Dương Thư Thanh thẳng tắp lưng, tuyệt khuôn mặt đẹp bên trên tràn đầy quật cường cùng bất khuất, còn có một tia bị người oan uổng ủy khuất cùng phẫn nộ: "Tổ mẫu, tôn con dâu oan uổng, tôn con dâu làm sao lại làm bực này tru tâm sự tình, tôn con dâu chỉ cùng bà bà sớm có thù riêng, trừ nàng, tôn con dâu nghĩ không ra còn ai sẽ cố ý hãm hại ta mang thai."

Nếu như không phải có chứng cứ, thật đúng là bị nàng lừa bịp quá khứ.

Khương Ninh Bảo mắt lạnh nhìn Dương Thư Thanh làm dáng, hời hợt nói: "Dương thị, có phải là oan uổng, sự tình không có tra rõ ràng trước đó, xin đừng nên lung tung liên quan vu cáo, nhớ lấy ngẩng đầu ba thước có thần minh."

Nói xong, nàng nhìn về phía Trần thái y, Đạm Đạm hỏi: "Trần thái y, không biết Dương thị phục dụng loại nào dược vật?"

Dương Thư Thanh không nói một lời, thần sắc lộ ra một vòng ẩn nhẫn cùng giận tái đi.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Cái này Dương Thư Thanh là diễn kịch nghiệm rồi?

Trần thái y xem kịch thấy đang vui, thình lình nghe được Quốc Công phu nhân tra hỏi, hấn gờ xuống râu ria, vẻ mặt nghiêm túc về nói: "là một loại gọi 'Tử quy' được vật, loại thuốc này vật sau khi phục dụng, sẽ tạo thành mang thai giả tượng."

Đằng sau hậu quả nghiêm trọng Trần thái y không ở trước mặt mọi người nói ra, đây là là Dương Thư Thanh bảo lưu lại mặt mũi, dù nói thế nào nàng cũng là An Viễn Hầu đích trưởng nữ.

Tử quy loại này khiến người giả mang thai bí được cực kì hiếm thấy, nhưng Trần thái y lại có thể chẩn đoán được đến, chỉ vì cái này tử quy bí được nhưng là vị kia y thuật thiên phú cực cao tình chủng tộc thúc vì hấn ái mộ nữ tử làm ra.

Lúc này không thích hợp tự bộc việc xấu trong nhà.

"Tử quy là cái gì, ta làm sao chưa từng nghe nói qua?" Tạ lão phu nhân mày nhíu lại gập, khó trách trong phủ tọa trấn đại phu kiểm tra không ra dị dạng.

Lại là tử quy. . .

Khương Nịnh Bảo giật mình, kiêu khuôn mặt đẹp bên trên hợp thời lộ ra thần sắc nghi hoặc, trong lòng thương hại một chút không biết chút nào Dương Thư Thanh, 'Tử quy' trong sách xuất hiện qua, Dương Thư Thanh vì báo thù, vụng trộm đón mua Tấn Vương phi tâm phúc, thiết kế Tấn Vương phi phục dụng tử quy giả mang thai, các loại giả mang thai Tấn Vương phi

tham gia cung yến, cố ý ở cung yến diễn ra một màn kịch, lợi dụng Trần thái y trước mặt mọi người chọc thủng nang.

Đồng thời Trần thái y còn tiết lộ phục dụng tử quy giả mang thai, chung thân đem khó mà lại thụ thai, lập tức đem dưới gối chỉ có một đứa con gái Tấn Vương phi từ đám mây dẫm lên vũng bùn bên trong.

Đây là trong sách một cái phi thường thoải mái đánh mặt báo thù tình tiết.

Thiết kế đây hết thấy Dương Thư Thanh biết được nang ở kiếp trước từ trong cung cái nào đó lão thái phi tay ở bên trong lấy được bí dược tử quy lại còn sẽ khiến người không mang thai, đã khiếp sợ lại thoải mái, cho rằng là trời cao cũng đang trợ giúp nang báo thù.

Nói đến, Tấn Vương phi vài ngày trước sinh một đứa con gái, Dương Thư Thanh thiết kế Tấn Vương phi mang thai là ở cuối năm thời điểm, hiện tại nang dĩ nhiên mình phục dụng.

Khương Nịnh Bảo thật không biết nên nói như thế nào nang.

Chẳng lẽ đây chính là nhân quả báo ứng?

Lúc trước Dương Thư Thanh vụng trộm làm Vô Tử hoa mượn Trương thị tay ám hại nang, hiện tại nang tự thực ác quả, không mang thai người biến thành mình, đây quả thực là nhất làm người rất được hoan nghênh kết cục.

"Trần thái y, tử quy loại thuốc này vật phải chẳng hiếm thấy?" Tạ Cảnh Dực không có bố thí một ánh mắt cho Dương Thư Thanh, trên khuôn mặt tuấn mỹ ẩn ẩn có tức giận hiện lên.

Trần thái y đồng tình nhìn Tạ Cảnh Dực một chút, ăn ngay nói thật: "Tử quy loại thuốc này vật là bí dược, biết được người không cao hơn mười

mấy, lấy Quốc Công phu nhân xuất thân, tuyệt đối không thể có thể nghe qua loại thuốc này vật đơn thuốc."

Ý tứ trong lời nói đã hết sức rõ ràng.

Liên Tạ lão phu nhân đều chưa từng nghe thấy, cho nên chỉ có một cái khả năng, chính là Dương Thư Thanh mình làm ra.

Kỳ thật Trần thái y cũng phi thường ngoài ý muốn, thật không nghĩ tới An Viễn Hầu đích trường nữ còn có tử quy đơn thuốc, rõ ràng biết được toa thuốc này người cơ hồ đều được ban cho chết rồi.

Dương Thư Thanh toàn thân cứng đờ.

Nàng dám dùng tử quy loại thuốc này vật, cũng là bởi vì hiếm thấy bí ẩn, nhưng bây giờ tựa hồ mang đá đập chân mình, liên Tạ lão phu nhân cũng không biết tử quy, Khương Ninh Bảo chưa xuất giá trước, chỉ là một cái không có song thân Bá phủ cô nương, dù là thành Quốc Công phu nhân, nhưng trừ lại mặt cùng đưa cứu gia thân thích rời kinh, liên không có tái xuất Định Quốc công phủ.

Bên người người hầu hạ vẫn là từ bồi gả tới hai cái tỳ nữ.

Lập tức liền rửa sạch Khương Ninh Bảo hiềm nghi.

Quấn trở về nguyên điểm.

Dương Thư Thanh trong lòng trầm xuống.

Thiến Dong cùng Thiến Bích vốn cho là tiểu thư có thể lật bàn, ai ngờ Trần thái y một lời nói, trong lòng hai người sợ hãi bất an, mồ hôi thấm ướt phía sau lưng.

Xong, tiểu thư lần này nên làm cái gì.

"Dương thị, người có lời gì muốn nói?" Tà lão phu nhân lạnh lùng nhìn xem Dương Thư Thanh, giọng điệu băng lãnh đến cực điểm.

"Tổ mẫu, thanh giả tự thanh, Trần thái y nói tử quy loại thuốc này vật cực kì hiếm thấy, liền ngài đều chưa nghe nói qua, có tồn tại hay không loại thuốc này vật còn khó nói, không bằng thường xuyên mời mấy vị thái y đến tái khám."

Dương Thư Thanh trong lòng cười lạnh, vuốt ve một chút bụng của mình, hai mắt thẳng tắp nhìn về phía Tà lão phu nhân, ánh mắt kiên định không sợ, giống như trời đông giá rét bên trong Ngạo Tuyết Hàn Mai.

Nói gần nói xa đều lộ ra không tin Trần thái y ý tứ.

Khương Nịnh Bảo có chút nheo lại hai con ngươi, nâng chén trà lên nhấp một miếng nước ấm, phục dụng tử quy tạo thành giả mang thai, chỉ có Trần thái y có thể chẩn đoán được tới.

Dương Thư Thanh chính là lợi dụng điểm này chứng minh mình không có giả mang thai.

Không hổ là nữ chính, đầu óc chuyển chính là nhanh.

Bị nghi ngờ y thuật, Trần thái y lúc này lạnh xuống mặt: "Thiếu phu nhân nói cẩn thận, lão phu từng gặp phục dụng tử quy loại thuốc này vật người, Thiếu phu nhân mạch tượng cùng phục dụng tử quy sau mạch tượng giống nhau như đúc."

"Trần thái y, đây chỉ là người lời nói của một bên, cũng không có thực tế chứng cứ, ta có thể cảm giác được trong bụng cốt nhục đang động, người vừa nói ta là giả mang thai, ta lập tức rối loạn tắc lòng, nhưng người nói chuyện ta là phục dụng tử quy loại này từ không có người nghe nói qua được vật, ta liền bắt đầu hoài nghi Trần thái y người nói láo."

Dương Thư Thanh vuốt ve phần bụng, hai con người mang chút một tia lãnh ý.

"Bà bà, muốn người không biết trừ phi mình đừng làm, người như vậy trăm phương ngàn kế mời Trần thái y đến diễn tuồng này, chỉ sợ là nghĩ nhất tiễn song điêu, không chỉ có muốn diệt trừ ta trong bụng đứa bé, còn muốn hủy đi thanh danh của ta, đúng?"

Dương Thư Thanh quả nhiên không phải đèn đã cạn dầu, lập tức đem Khương Nịnh Bảo cuốn vào.

Một khi xử lý không tốt, hủy chính là Khương Nịnh Bảo danh tiếng.

Trần thái y tức giận đến bờ môi phát run: "Thiếu phu nhân tốt một trương khéo mồm khéo miệng, vậy mà như thế lật ngược phải trái đen trắng."

Không phải là đen trắng?

Dương Thư Thanh trong lòng cười lạnh, nhìn về phía Khương Nịnh Bảo ánh mắt lộ ra một vòng không dễ dàng phát giác tàn nhẫn.

Tạ lão phu nhân sắc mặt sớm đã đen nặng như nước, cái này Dương thị quả nhiên khó chơi, phần này thủ đoạn, phần này tâm cơ, Nịnh Bảo đoán chừng không phải là đối thủ của nàng.

Nhìn đến còn cần nàng xuất thủ mới được.

Hoàng ma ma bọn người tất cả đều trợn mắt nhìn, trong lòng cùng nhau lo lắng Khương Nịnh Bảo.

Chỉ có Thiến Dong cùng Thiến Bích trong lòng đại hỉ, tiểu thư quả nhiên lợi hại, lập tức thay đổi càn khôn, đem đầu mâu một lần nữa đối với thượng quốc công phu nhân.

Ba ba. . .

Khương Ninh Bảo vỗ hai lần bàn tay, lộ ra một vòng nụ cười nhàn nhạt.

"Dương thị, nguyên bản ta còn muốn cho người giữ lại mấy phần mặt mũi, hiện tại xem ra là ta quá nhân từ." Nói xong, nàng từ xuất ra một phong tín hàm.

"Dương thị, người không thừa nhận phục dụng dược vật giả mang thai không quan hệ, nhưng phong thư này người nên rất quen thuộc?"

Tạ lão phu nhân gặp Ninh Bảo bắt đầu phản kích, liền ở một bên nhìn xem không ra, Ninh Bảo làm là quốc công phu nhân, cũng là thời điểm một mình đảm đương một phía.

Dương Thư Thanh con người co rụt lại, cả người toàn thân run lên, phong thư này. . . Phong thư này tại sao lại ở chỗ này. . . Nàng không để lại dấu vết liếc qua Thiến Bích, trong lòng đột nhiên trầm xuống, chẳng lẽ Thiến Bích phản bội nàng?

"Thư này ta chưa bao giờ thấy qua, sao là quen thuộc?"

Dương Thư Thanh cười lạnh một tiếng, trực tiếp phủ nhận.

"Xem ra người chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, Dương thị, trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, thư này là Quốc Công Gia thân vệ đem qua đoạn lưu lại, người sẽ không cho là mình làm ra hết thảy thiên y vô phùng?"

"Vẫn là người muốn nói ta giả tạo thư tín oan uổng người?"

Khương Ninh Bảo mỉm cười, nụ cười xinh đẹp, nhưng nói ra khiến Dương Thư Thanh sắc mặt đại biến.

Chết tiệt, nàng thật không có nghĩ đến Định Quốc công cũng đâm một tay.

Thiến Bích giờ phút này đã ngây dại.

Nàng không nghĩ tới nguyên bản muốn bí mật đưa đi cho Tần Vương mật tìn sẽ bị Định Quốc công thân vệ giữ lại, lần này thật sự bằng chứng như núi, triệt để xong.

"Cảnh Dực, người muốn biết Dương thị viết cho Tần Vương mật tìn nội dung sao?" Khương Ninh Bảo chuyển hướng Tạ Cảnh Dực, đem phong thư trong tay giương lên, cười nhẹ nhàng mà hỏi.

Tạ Cảnh Dực gật đầu, hẩn thờ ơ lạnh nhạt Dương Thư Thanh lập đi lập lại nhiều lần giáo biện, đã triệt để hết hi vọng, hẩn lúc trước khẳng định mắt khét, mới sẽ thích nàng.

Đang lúc Tạ Cảnh Dực đem thư tìn cầm vào tay sau.

Dương Thư Thanh lại vào lúc này mãnh mà tiến lên đoạt lấy thư tìn, xoẹt vài tiếng, trong nháy mắt đem thư tìn xé bỏ, giấy mảnh rơi xuống đất, mọi người ở đây lặng ngắt như tờ, Tạ lão phu nhân mi tâm nhíu.

Xuân Hi cùng Xuân Nhạc mặt lộ vẻ vẻ lo lắng.

Dương Thư Thanh lại thở dài nhẹ nhõm, nàng rốt cục xé bỏ chứng cứ.

"Cảnh Dực, mặc kệ người tin hay không, đêm qua ta cũng không có phái người cho Tần Vương đưa tin, từ khi ta gả cho người về sau, liền không có lại cùng Tần Vương vắng lai, thư này kiện khẳng định là nàng cố ý giả tạo ra muốn nhất tiên song điều hủy hoại thanh danh của ta."

Dương Thư Thanh mấp má môi đỏ, ánh mắt thản nhiên nhìn thấy Tạ Cảnh Dực, lúc này, nàng vẫn là trước ổn định Tạ Cảnh Dực, đến lúc đó lại

mưu đồ hòa ly sự tình.

Tạ Cảnh Dực lạnh lùng nhìn xem nàng, không nói một lời.

Khương Ninh Bảo nghe được Dương Thư Thanh như vậy đổi trắng thay đen, nhin cười không được, nụ cười chói lọi Mỹ Lệ, giống như là mùa xuân bên trong vừa mới mở ra đóa hoa, nhưng Dương Thư Thanh lại không khỏi sinh ra một tia dự cảm không tốt.

"Dương thị, ta đã quên nói cho người, người vừa mới xé bỏ thư tín là ta dùng tới thăm dò người, hiện tại cái này phong mới là thật, có phải là cảm thấy rất ngoài ý muốn?"

"Kỳ thật ta sớm đề phòng người."

To như vậy một cái đại sảnh, an tĩnh đáng sợ.

Trần thái y lần này đã không tức giận, ngồi ở chỗ đó an tĩnh nhìn một màn này vỡ kịch, An Viễn Hầu đích nữ tự mình tìm đường chết, còn lật ngược phải trái đen trắng, hướng Định Quốc công phu trên thân người giới nước bắn.

Nhưng Định Quốc công phu nhân tựa hồ sớm có chứng cứ.

Cái này ra vỡ kịch thật sự là so trong cung vỡ kịch còn đặc sắc.

Dương Thư Thanh bờ môi cắn đến đỏ tươi, nàng không nghĩ tới Khương Ninh Bảo đã vậy còn quá giáo hoạt, ẩn giấu đi như thế một tay, nàng vừa mới còn đang may mắn mình xé bỏ chứng cứ.

Hiện tại xem ra, nàng vẫn là quá ngây thơ, coi thường Khương Ninh Bảo.

Nàng muốn hủy đi Khương Ninh Bảo thanh danh, muốn nở mày nở mặt cùng Tạ Cảnh Dực hòa ly, hiện tại đây hết thảy đều sẽ thành vỡ vụn bọt

nước.

Cái này Định Quốc công phủ đã dung không được nàg.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương
phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Song Thai?

Khương Nịnh Bảo nhàn nhạt nhìn thấy Dương Thư Thanh thần sắc biến hóa, đem trong tay phong thư giao cho Tạ Cảnh Dực, Tạ Cảnh Dực nhìn qua về sau, tuấn mỹ như ngọc trên mặt lồng bao một tầng sương lạnh.

Hắn không nghĩ tới Dương Thư Thanh không chỉ có chế tạo giả mang thai, còn chuẩn bị cùng hắn hòa ly, nguyên bản Tạ Cảnh Dực cho là mình sẽ thương tâm khổ sở, nhưng hắn không có, thậm chí ẩn ẩn có thở phào cảm giác.

"Chúng ta cùng cách." Tạ Cảnh Dực là người quả quyết, hắn mặt không thay đổi nhìn xem Dương Thư Thanh, đạm mạc mở miệng, giọng điệu thanh lãnh còn không một tia chập trùng.

Đây là hắn cho nàng cuối cùng thể diện.

Hòa ly mà không phải hưu khí.

Tạ lão phu nhân nhíu mày, hai đầu lông mày tràn đầy không đồng ý, hòa ly quá mức dịu dàng, dựa theo ý nghĩ của nàng, cho Dương thị một phong thư bỏ vợ đã nhân từ.

Dương Thư Thanh đã biết được lúc này đại thế đã mất, sắc mặt của nàng khôi phục bình tĩnh, lại hung hăng càn quấy xuống dưới, nàng chính là bị hưu khí hạ tràng.

"Tốt, chúng ta cùng cách."

Tạ Cảnh Dực ánh mắt lạnh lùng nhìn nàng một chút, đang muốn gọi người chuẩn bị văn phòng tứ bảo, cao vị bên trên Khương Ninh Bảo lại lên tiếng, giọng điệu mười phần cường thế.

"Không phải là cùng cách, là hưu khí."

"Dương thị, người không có lựa chọn, từ người làm ra giả mang thai, đến cùng Tần Vương tự mình lui tới mật thiết, liền phải biết sẽ có một ngày như vậy."

"Cảnh Dực, đây cũng không phải là chuyện riêng của người, việc quan hệ Định Quốc công phủ danh dự, Dương thị nhất định phải hưu khí."

"Đây là Định Quốc công ý tứ." Khương Ninh Bảo cuối cùng giật Định Quốc công da hổ, kỳ thật cũng không tính xé da hổ, Định Quốc công cũng có hưu khí Dương thị người con dâu này ý tứ.

Tạ lão phu nhân lạnh lùng nhìn thoáng qua cháu trai nuôi, trong mắt khó nén thất vọng, giọng điệu thản nhiên nói: "Ninh Bảo nói rất đúng, Dương thị nhất định phải hưu khí."

Đều bị người khi nhục đến mức này, còn nghĩ lấy cho Dương thị một phần thể diện, cháu trai nuôi làm cho người rất thất vọng rồi.

May mắn Ninh Bảo về sau sẽ cho nàng sinh cháu trai cháu trai, về sau Định Quốc công phủ sẽ không rơi xuống trên người hần.

Trần thái y nhìn xem một màn này, âm thầm gật đầu đồng ý, Định Quốc công phủ cũng không phải bình thường Quốc Công phủ, Dương thị làm ra bức này chuyện xấu, xác thực nên hưu khí.

An Viễn Hầu cũng không dám sinh lòng oán hận.

"Xuân Hỉ, chuẩn bị văn phòng tứ bảo." Khương Nịnh Bảo không có để ý Tạ Cảnh Dực thần sắc, phân phó nói.

"Vâng, phu nhân." Xuân Hỉ cao hứng đi lấy văn phòng tứ bảo tới.

Rốt cục muốn đem Đại Thiếu phu nhân đuổi ra phủ.

Nghe được là dưỡng phụ ý tứ, Tạ Cảnh Dực tâm giật mình, ngẫm lại cũng thế, dưỡng phụ đêm qua giữ lại Dương Thư Thanh mật tín, khẳng định biết được nàng làm chuyện xấu.

Lấy dưỡng phụ tính tình, chỉ là hừ khí cái này cháu dâu, không có đem Dương Thư Thanh sung quân tốt miếu thường bạn Thanh Đăng Cổ Phật đã là hạ thủ lưu tình.

Thiến Dong cùng Thiến Bích mặt xám như tro, tiểu thư bị hừ khí, thanh danh này hủy hoại, Tần Vương sẽ còn cười tiểu thư sao?

Định Quốc công ý tứ. . .

Mấy chữ này một mực tại Dương Thư Thanh trong đầu không ngừng tiếng vọng, Dương Thư Thanh nghĩ đến bí ẩn như vậy lợi dụng một con mèo truyền lại tin tức thủ đoạn, lại bị Định Quốc công Hắc Y thân vệ giữ lại.

Như vậy vô khống bất nhập thủ đoạn, Dương Thư Thanh không rét mà run, sợ mình bí ẩn thế lực bị để mắt tới.

Việc cấp bách là rời đi Định Quốc công phủ.

Dương Thư Thanh nghĩ thông suốt về sau, nhìn chòng chọc vào thần sắc đăm đăm Khương Nịnh Bảo, xé mở trước đó nguy trang, nàng đưa tay vuốt ve thái dương bên trên trâm hoa, lạnh lùng nói: "Khương Nịnh Bảo, ta nhớ kỹ người, lần này, ta nhận thua!"

"Tạ Cảnh Dực, ta chờ người thư bỏ vợ."

Khương Ninh Bảo Đạm Đạm câu lên khoe môi: "Dương thị, người tốt cục không giả sao?"

Dương Thư Thanh cười lạnh: "Bằng chứng như núi, ta lại trang cũng vô dụng, vừa vặn ta cũng không nghĩ đợi ở Định Quốc công phủ, lựa chọn gả cho Tạ Cảnh Dực chính là một sai lầm."

"Ta hiện tại đang chuẩn bị văn hồi như thế sai lầm."

Tạ Cảnh Dực trên khuôn mặt tuần mỹ một phái thanh lãnh, dù là đã buông xuống, nhưng Dương Thư Thanh vẫn là đem hấn tâm xé mở một đạo vết thương máu chảy đầm đề, cả người quanh thân càng lạnh hơn.

Nguyên lai hấn ở trong mắt Dương Thư Thanh chính là một sai lầm.

Khương Ninh Bảo cười nhạt một tiếng, không thềm để ý chút nào nàng gièm pha Tạ Cảnh Dực, cái này đại hôn hơn một tháng, quan phối liền thành vợ chồng bất hoà, Khương Ninh Bảo Mặc Mặc cảm khái một chút mình cái này con bướm tác dụng cực lớn.

Tạ lão phu nhân nhìn xem thần sắc ngạo nghễ Dương Thư Thanh, ánh mắt hiện lên một vòng lãnh ý.

Trần thái y: "..."

Còn tưởng rằng sẽ có một trận vỡ kịch, ai biết kết thúc nhanh như vậy.

Lúc này, Triệu quản gia cùng Xuân Hỉ cùng nhau tiến đến, đem văn phòng tứ bảo bày đặt lên bàn.

Khương Ninh Bảo liếc qua tình tảo bên trong ngẫm buông lỏng một hơi Dương Thư Thanh, đáy mắt hiện lên một đạo dị mang, quay đầu nhìn

về phía Tạ Cảnh Dực, giọng điệu thản nhiên nói: "Cảnh Dực, đi viết thư bỏ vợ, Dương thị tội danh bất trạch bất hiếu, nhớ kỹ viết vào."

Dương Thư Thanh trợn mắt trừng mắt về phía Khương Ninh Bảo.

Khương Ninh Bảo hướng nàng lộ ra một vòng nụ cười, dương một chút trong tay phong thư, bằng chứng như núi, Dương Thư Thanh thần sắc biến đổi, trong lòng thiêu đốt đến hừng hực hận ý.

Nàng không biết Khương Ninh Bảo trong tay đến cùng có bao nhiêu chứng cứ, nhưng nhìn dáng dấp của nàng, hẳn là đến có chuẩn bị, Trần thái y còn đang trợn, Dương Thư Thanh không dám đánh cược.

Nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu.

Lại để cho Khương Ninh Bảo phong quang hai năm, hai qua sang năm, các loại Định Quốc công qua đời, Tần Vương đăng cơ, một cái không con Quốc Công phu nhân, còn không phải tùy ý nàng năm.

Tạ Cảnh Dực trầm mặc viết xuống hai phần thư bỏ vợ, Khương Ninh Bảo xem qua về sau, giao cho Tạ lão phu nhân, Tạ lão phu nhân hài lòng gật đầu, đối với Hoàng ma ma nói.

"Đưa cho Dương thị."

Dương Thư Thanh nhìn thấy thư bỏ vợ nội dung, tức giận đến toàn thân phát run, gương mặt xinh đẹp một trận vụn vụn, nhưng nhìn thấy Khương Ninh Bảo giống như cười mà không phải cười ánh mắt về sau, chịu đựng xông phá chân trời hận ý, cắn răng tiếp nhận thư bỏ vợ.

"Thiến Dong, Thiến Bích, chúng ta thu dọn đồ đạc rời đi."

Dương Thư Thanh cuối cùng nhìn thoáng qua trong đại sảnh đám người, ánh mắt băng lãnh, nàng đem tất cả mọi người ghi ở trong lòng, nhất

là Khương Ninh Bảo cùng Tạ Cảnh Dực, một ngày nào đó, nàng sẽ để bọn hăn hối hận.

Tạ Cảnh Dực hôm nay nghỉ một, hăn trở lại viện tử, liền thấy Dương Thư Thanh mang đến hạ nhân ở chuyển đồ cưới, mặt không thay đổi đi thư phòng, trong phủ hạ nhân sớm đã tiếp vào Triệu quản gia tin tức.

Bọn hăn đều đối với vị này giả mang thai hãm hại phu nhân, còn cùng Tần Vương thông đồng Dương tiểu thư sinh lòng chán ghét.

Từng cái đối với các nàng không có sắc mặt tốt.

Dương Thư Thanh bị hừ khí tin tức, Khương Ninh Bảo phái người tung ra ngoài, miễn cho đến lúc đó Dương Thư Thanh lần nữa đổi trắng thay đen, bất quá nửa ngày thời gian, các loại Dương Thư Thanh mang theo mình phong phú đồ cưới trùng trùng điệp điệp về An Viễn Hầu phủ về sau, toàn bộ kinh thành phố lớn ngõ nhỏ đều truyền khắp Dương Thư Thanh bị hừ khí tin tức.

"Nghe nói không, An Viễn Hầu phủ đại tiểu thư bị hừ khí."

"Thật không nghĩ tới Dương đại tiểu thư sẽ là như vậy người, không chỉ có lợi dụng giả mang thai vu oan hãm hại Định Quốc công phu nhân, còn vụng trộm thông đồng Tần Vương, làm xong hòa ly chuẩn bị."

"Cưới được dạng này bất trình bất hiếu nữ nhân, Tạ thiếu gia thật đáng thương."

"Nghe nói chuyện này là Định Quốc công thân vệ đoạn đến Dương đại tiểu thư bí mật truyền ra bên ngoài thư tín mới lộ ra ánh sáng, cái này Dương đại tiểu thư thật sự là tìm đường chết, cũng dám ở Định Quốc công dưới mí mắt chơi đa dạng."

"Còn tưởng rằng Định Quốc công phủ là An Viễn Hầu phủ đâu, lần này ngã ngã nhào."

"Các người nói Tần Vương sẽ còn cưới Dương đại tiểu thư sao?"

"Xùy, chắc chắn sẽ không."

"Ai nói, đừng quên Dương đại tiểu thư danh nghĩa có một cái chuyên bán giá trên trời rượu Thượng Vân tửu phường, còn có năm trăm vạn đồ cưới ngân. . ."

"Năm trăm vạn lượng bạch ngân a, nếu như Dương đại tiểu thư để ý ta, ta ở rể đều có thể."

"Người nằm mơ, người ta đại tiểu thư có thể để ý người."

Tầng dưới chót lão bách tính chủ đề lập tức lệch ra đến năm trăm vạn lượng đồ cưới ngân bên trên.

Bọn hăn đều không có quên hơn một tháng trước, Dương đại tiểu thư phơi ra đồ cưới ngân cùng vừa nhắc lại vừa nhắc đồ cưới, lần này, nàng bị hừ khí về sau, tất cả mọi người thấy được nàng đem đồ cưới mang về An Viễn Hầu phủ.

Nổi danh âm thanh bừa bộn, Dương đại tiểu thư có phong phú đồ cưới, vẫn là kinh thành năm đẹp một trong, tài mạo song toàn, một ít căn cơ nông cạn, đừng có tâm tư người ngo ngoe muốn động, bắt đầu đánh lên Dương Thư Thanh chủ ý.

Nguyên bản cao cao tại thượng, thân phận tôn quý An Viễn Hầu đích nữ, bọn hăn là không có cơ hội kia cưới được giai nhân, nhưng bây giờ, cơ hội của bọn hăn tới.

Tới cửa xách thân nhân nổi liền không dứt.

Khương Ninh Bảo biết được về sau, nhịn không được nhúu mày, Dương Thư Thanh chờ lấy Tần Vương cưới nàng nhập phủ, nơi nào sẽ để ý những này có ý khác trước đến cầu thân người, không phải sao, đợi nàng đem tất cả xách thân nhân cự tuyệt về sau, thẹn quá thành giận cầu hôn người dùng sức hướng Dương Thư Thanh trên thân giội nước bẩn, thanh danh của nàng bị truyền càng thêm không chịu nổi.

Cuối cùng còn truyền ra Dương Thư Thanh thề sống chết muốn gả cho Tần Vương làm Trắc phi sự tình.

Đây là Khương Ninh Bảo cố ý phái người thả ra tiếng gió.

Lần này ánh mắt mọi người đều tề tụ đến Tần Vương trên thân, Dương Thư Thanh bị hừ, Dương Thư Thanh cùng Định Quốc công phủ quan hệ vỡ tan, Tần Vương thế lực bắt đầu suy yếu.

Tấn Vương thừa cơ chèn ép Tần Vương.

Dương Thư Thanh là bị hừ khí cũng có Tần Vương nguyên nhân, nếu như Tần Vương không có cưới Dương Thư Thanh làm Trắc phi ý tứ, như vậy Tần Vương sẽ mất đi An Viễn Hầu ủng hộ.

Lấy Dương Thư Thanh, cả người cả của hai.

Đôi này tiếng hô cực cao Tần Vương tới nói là cái lựa chọn tốt nhất.

Tần Vương phi đương nhiên không đồng ý Tần Vương cưới Dương Thư Thanh, cái này đại uy hiếp, nàng làm sao có thể làm cho nàng nhập phủ, nhưng Tần Vương cần An Viễn Hầu ủng hộ, thế là Tần Vương phi ở người nhà mẹ đẻ khuyên bảo, căn rằng đồng ý.

Tần Vương rốt cực phái người tới cửa cầu hôn Dương Thư Thanh làm Trắc phi.

Tin tức này vừa ra, kinh thành oanh động.

Nguyên bản trào phúng Dương Thư Thanh quý nữ từng cái ghen ghét đố kỵ cả mắt, đây chính là nhất có cơ hội leo lên vị trí kia Tần Vương, cái này Dương Thư Thanh có tiếng xấu, tâm ngoan thủ lạt, có tài đức gì đạt được Tần Vương ưu ái.

Chẳng lẽ cũng bởi vì nàng có năm trăm vạn lượng bạch ngân đồ cưới ngân?

Tạ Cảnh Dực biết được tin tức này về sau, trong lòng không có có một tia ba động, hăn gần nhất vẫn đang làm một cái quý đệ mộng, căn bản không có có tâm tư chú ý Dương Thư Thanh.

Lúc này, đại tuyển kết thúc.

Phó Uyển Ninh như Định Quốc công nói như vậy, bị Càn Nguyên đế sắc phong làm Quý phi, Dương Uyển Linh sắc phong làm Hiền tần, hoàng hậu là đương triều đế sư đích tôn nữ.

Trừ cái đó ra, Càn Nguyên đế còn phong mấy vị mỹ nhân.

Sắc phong thánh chỉ một chút, Dương Thư Thanh trong lòng có một nháy mắt muốn chơi chết Phó Uyển Ninh cùng Dương Uyển Linh hai cái kiếp trước kẻ thù xúc động, nhưng nghĩ đến Càn Nguyên đế cũng không sống nổi hai năm, lấy Càn Nguyên đế thân thể, muốn con cái gần như không có khả năng, liền tâm tư nhẹ nhõm.

Chuẩn bị nở mày nở mặt đến □□.

Khương Ninh Bảo cũng ở một bên dưỡng thai một bên xem kịch vui, trong phủ không có Dương Thư Thanh, cuộc sống của nàng qua thích ý hơn, có lẽ là thân thể tốt, nàng đến bây giờ còn chưa nôn nghén qua.

Định Quốc công y nguyên lo lắng, mỗi ngày đều sẽ rút sạch làm bạn Khương Ninh Bảo.

Trong thời gian này, đại cữu cữu một nhà đã tới kinh thành, đại cữu mụ còn tới Định Quốc công phủ thăm hỏi qua Khương Ninh Bảo mấy lần, Khương Ninh Bảo phi thường vui vẻ.

Duy nhất khiến Khương Ninh Bảo kỳ quái chính là, nàng gần nhất nhiều lần nhìn thấy Tạ Cảnh Dực.

Mỗi lần nàng đi Vinh Hi đường cùng Tạ lão phu nhân dùng bữa thời điểm, Tạ Cảnh Dực đều ở, hoàn toàn như trước đây trầm mặc, chỉ là nhìn về phía ánh mắt của nàng có chút kỳ quái.

Một ngày này, là bắt mạch thời gian.

Khương Ninh Bảo như thường ngày để Trần thái y bắt mạch, lần này Trần thái y xem bệnh qua mạch về sau, mắt lộ ra kinh hỉ nói: "Vừa mới lão phu chẩn bệnh đến phu nhân mạch tương cùng bình thường phụ nữ mang thai người khác biệt, hẳn là song thai chi chính."

Song thai?

Khương Ninh Bảo khẽ giật mình.

Một bên Tạ lão phu nhân đột nhiên đứng dậy, thanh âm hơi có chút run rẩy: "Trần thái y, người nói thế nhưng là thật sự, Ninh Bảo cái này một thai mang thai hai cái?"

Trần thái y cười gật đầu: "Hẳn là, chỉ là phải chờ hai tháng sau mới có thể hoàn toàn xác định."

Tạ lão phu nhân cười không ngậm mồm vào được.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương
phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Cái Gì, Từ Bỏ Chức Quan?

Trần thái y không nghĩ tới Định Quốc công phúc khí ở phía sau, Quốc Công phu nhân một mang chính là song thai, tuy nói muốn hai tháng sau mới hoàn toàn xác định, nhưng Trần thái y là cái kinh nghiệm phong phú thái y, nói lời này chỉ là vì ổn thỏa.

"Trần thái y, về sau Nịnh Bảo cần ngài hao tổn nhiều tâm trí." Tà lão phu nhân vội vàng nói, con dâu mang thai song thai, trong nội tâm nàng đã cao hứng lại lo lắng.

Hận không thể Trần thái y thường trú Định Quốc công phủ.

"Hắn là, phu nhân cái này một thai thai tương vững vô cùng, một nhất định có thể sinh ra khỏe mạnh khỏe mạnh đứa bé." Trần thái y cười tùm tùm gật đầu, đây chính là Định Quốc công con cái, hắn tại sao có thể không chú ý.

"Tốt, tốt, dạng này là tốt rồi."

Tà lão phu nhân con mắt đều nhanh cười thành một đường.

Con trai có hậu, nàng cái này làm mẹ vui vẻ, nhất là Nịnh Bảo không chịu thua kém, một mang liền mang hai, chờ thêm mấy tháng, nàng liền có thể ôm vào trắng trắng mập mập cháu.

Khương Ninh Bảo đuôi lông mày khóe mắt đều là vui mừng, nàng khẽ vuốt hạ hơi có chút nhô lên phần bụng, trách không được mới đầy ba tháng, bụng của nàng liền ản ản nhô lên, nguyên lai là mang thai song thai.

Khương Ninh Bảo lần này càng thêm để tâm, liền vội hỏi Trần thái y dưỡng thai chú ý hạng mục.

Các loại Trần thái y sau khi rời đi, Tạ lão phu nhân không kìm được vui mừng dặn dò: "Ninh Bảo, người bây giờ mang thai song thai, có cái gì muốn ăn cứ mở miệng, nhất định phải cho ta nuôi trắng trắng mập mập."

Khương Ninh Bảo mím môi cười một tiếng: "Mẫu thân, có phải là song thai còn chưa có xác định xuống tới đâu, bất quá ta hiện tại khẩu vị rất tốt, ăn cái gì đều hương."

"Trần thái y đều nói là song thai chi chính, khẳng định không sai."

Tạ lão phu nhân đắm chìm trong trong vui sướng.

Hoàng ma ma cùng một bên Xuân Hỉ Xuân Nhạc đều mặt mũi tràn đầy vui mừng hơn hở, một thai song sinh thế nhưng là điềm lành, các nàng phu nhân quả nhiên là có đại phúc khí.

Chỉ là tin tức này chỉ có ở đây mấy người vụng trộm vui.

Giữa trưa, Định Quốc công trở về.

"Quốc Công Gia, thái y nói ta khả năng mang thai song thai." Dùng qua ăn trưa về sau, Khương Ninh Bảo vuốt ve có chút nhô lên phần bụng, vui vẻ nói, cả người phát ra mẫu tính hào quang.

Định Quốc công Tạ Hành nghe lời này trong lòng tự nhiên cao hứng, lớn tay vuốt ve bên trên Khương Ninh Bảo phần bụng, trong mắt lộ ra vẻ vui mừng: "Thật sự?"

"Ta cảm thấy tám chín phần mười là thật sự, người nhìn, ta hiện tại mới hoài thai ba tháng, bụng liền nhô lên, ta bắt đầu tưởng rằng ba tháng qua bổ dưỡng nhiều béo phì, bây giờ nghe Trần thái y chẩn bệnh, mang bầu song thai khả năng cực lớn." Khương Nịnh Bảo ôm ở Định Quốc công trong ngực, ngượng ngùng nói.

Định Quốc công đem tiểu thê tử vòng trong ngực, mặt mày hiện lên một tia Ôn Nhu, hôn một cái gương mặt của nàng: "Nghe nói mang song thai rất mệt mỏi, ta về sau tận lực nhiều rút sạch cùng người."

Khương Nịnh Bảo vội vàng lắc đầu: "Không cần, trong phủ còn có mẫu thân theo giúp ta, Quốc Công Gia, nếu như giữa trưa bận bịu, người có thể không cần hồi phủ, ta cùng mẫu thân cùng một chỗ dùng bữa cũng có thể."

Nàng cũng không phải búp bê sứ, nàng hiện tại ăn ngon, ngủ tốt, một gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, khí sắc tốt ghê gớm.

Đồng thời trong phủ không có Dương Thư Thanh, càng không cần lo lắng.

Khương Nịnh Bảo bỗng nhiên nhớ tới gần nhất cực kì khác thường Tạ Cảnh Dực, nhíu mày hỏi.

"Đúng rồi, Quốc Công Gia, Cảnh Dực những ngày này là chuyện gì xảy ra, làm sao ngày ngày đều có rãnh đến Vinh Hỉ đường cùng mẫu thân cùng một chỗ dùng bữa, hẳn không phải năm thành Binh Mã ty chỉ huy sao?"

Năm thành Binh Mã ty phụ trách kinh thành trị an, ngày thường hẳn là cực bận, tựa như Tạ Cảnh Dực thành thân về sau, thường xuyên không trong phủ.

Bây giờ lại một mực tại trước gót chân nàng mù lặc.

Định Quốc công nghe được tiểu thê tử nhắc lên con nuôi, nhúu mày, nhạt tiếng nói: "An Viễn Hầu cùng Tần Vương gần nhất liên thủ tìm hãn phiến phức, tìm mấy cái sai lầm đem hãn chức quan từ bỏ."

Trong giọng nói ần ần lộ ra mấy phần thâm nhiên.

Tần Vương cùng An Viễn Hầu gần nhất càng ngày càng càn rỡ, năm thành Bình Mã ty chỉ huy cái này chức quan cũng không cao, nhưng có thực quyền, điều dưỡng tử chức quan từ bỏ, bọn hãn liền có thể an bài tâm phúc của mình nhậm chức.

Khương Nịnh Bảo trừng to mắt, cả kinh nói: "Cái gì, từ bỏ chức quan?" Tạ Cảnh Dực thế nhưng là Định Quốc công con nuôi, ai lá gan lớn như vậy.

Còn có, Quốc Công Gia cùng Hoàng Thượng làm sao lại đồng ý đâu, lấy Tạ Cảnh Dực tính tình, tuyệt đối không làm được thương thiên hại lí sự tình, từ bỏ chức quan, hơi bị quá mức.

Trách không được Tạ Cảnh Dực những ngày này như thế dị thường.

Khương Nịnh Bảo cảm thấy mình tìm được nguyên nhân.

"Cái này chức quan không có cũng tốt, hoàng thượng có ý để hãn làm Cấm Vệ quân thống lĩnh." Định Quốc công thản nhiên nói, cái này con nuôi từ khi hừ khí Dương thị về sau, càng thêm trầm ổn, giao cho hãn xử lý sự tình xử lý cực kì xuất sắc.

Khương Nịnh Bảo: ". . ."

Thì ra là thế, nàng liền nói đi, Cấm Vệ quân thống lĩnh, là thiên tử hầu cận, Tạ Cảnh Dực thế nhưng là có nam chính quang hoàn người, làm sao lại tùy tiện bị người đập xuống đi.

"Đây coi như là nhân họa đặc phúc sao?" Khương Ninh Bảo cười cười nói.

Định Quốc công đem trong ngực người vòng gấp, lập lòe nước đôi nói: "Xem như."

...

Cấm Hoa viện

Một bộ Bạch Bào Tạ Cảnh Dực dáng người thẳng tắp đứng tại song cửa sổ bên cạnh, nhìn qua bên ngoài xán lạn ánh nắng, suy nghĩ không biết trôi dạt đến cái góc nào.

Mấy ngày nay, hẩn một mực tại đứt quãng làm một giấc mộng.

Trong mộng hết thấy là chân thật như vậy, giống như đã từng phát sinh qua.

Tạ Cảnh Dực môi mỏng nhếch, hẩn không nghĩ tới mình sẽ làm như thế một cái hoang đường mộng, trong mộng hẩn cười chính là đã từng vị hôn thê Khương Ninh Bảo, hai người tương thân tương ái, con cháu cả sảnh đường, thời gian qua mười phần mỹ mãn.

Dương Thư Thanh chưa hề ra hiện tại tính mạng của hẩn bên trong.

Ở trong mơ, hẩn nghe nói An Viễn Hầu đích trường nữ Dương Thư Thanh đối với Tấn Vương vừa gặp đã cảm mến, thề sống chết muốn gả cho Tấn Vương làm Trắc phi, cuối cùng nàng toại nguyện gả cho Tấn Vương, toàn tâm toàn ý trợ Tấn Vương leo lên đại vị, cuối cùng lại rơi cái thê thảm hạ tràng.

Hẩn dưỡng phụ ở hai năm sau qua đời, cả đời chưa lập gia đình.

Hiện thực lại cùng trong mộng tương phản.

Cái này khác biệt, là từ Dương Thư Thanh nữ giả nam trang ra hiện tại hẳn sinh mệnh sau đưa đến đấng sau hết thầy cùng trong mộng hướng đi không giống.

Tạ Cảnh Dực vốn là cái thông minh tuyệt vòng người.

Nghĩ đến Dương Thư Thanh âm thầm chèn ép Tấn Vương cử động, muốn Dương Thư Thanh danh nghĩa Thượng Vân tửu phường giá trên trời rượu, nghĩ đến Dương Thư Thanh đêm động phòng hoa chúc lúc thành thạo lấy lòng hẳn. . .

Còn có nàng nữ giả nam trang lúc kết giao một chút Hàn môn cử tử, thế gia nghèo túng con thứ. . . Những người này ở đây trong mộng về sau đều là thân cư cao vị nhân vật.

Tạ Cảnh Dực trong lòng hiển hiện một cái kinh dị suy nghĩ, ánh mắt đột nhiên biến thành sắc bén thâm trầm.

Dương Thư Thanh có thể dự báo tương lai.

Hẳn là tương lai Định Quốc công, cho nên nàng cải biến vận mệnh của hẳn, cải biến Khương Ninh Bảo vận mệnh, còn cải biến Trường Ninh Bá phủ một phủ người vận mệnh.

Vừa nghĩ tới trong mộng hẳn cùng Khương Ninh Bảo con cháu cả sảnh đường, hạnh phúc mỹ mãn đến đầu bạc, bởi vì Dương Thư Thanh đâm một cước, nàng thành dưỡng phụ thê tử, dưỡng mẫu của hẳn.

Đời này, hẳn cùng Khương Ninh Bảo hữu duyên vô phận.

Tạ Cảnh Dực lần thứ nhất đối với Dương Thư Thanh sinh ra một tia hận ý, đồng thời cũng hận mình đã rơi vào Dương Thư Thanh tính toán bên trong, vì nàng, lưng đeo bất hiếu bất nghĩa tội danh, hủy hoại Khương Ninh Bảo thanh danh.

...

Khương Ninh Bảo dưỡng thai thời gian cực kì thanh nhàn, hai ngày về sau, Càn Nguyên để khâm điểm Tạ Cảnh Dực là Cấm Vệ quân thống lĩnh, tin tức này vừa ra, Tần Vương cùng An Viễn Hầu giật nảy cả mình, Tần Vương trong lòng nổi lên một vòng dự cảm không tốt.

Định Quốc công xuất thủ.

Hai người đồng thời toát ra ý nghĩ này, Tần Vương đột nhiên có chút hối hận nghe Thư Thanh, đối phó Tạ Cảnh Dực, Tạ Cảnh Dực dù nói thế nào cũng là Định Quốc công con nuôi, ở đâu là bọn hăn có thể động.

Lần này tốt, Tần Vương lôi kéo một bộ phận đại thần đột nhiên phản bội.

Chỉ cần Định Quốc công một câu, muốn leo lên vị trí kia, cơ hồ không có khả năng, Tần Vương một phái người lại vui mừng hơn hờ.

Dương Thư Thanh nghe được tin tức này về sau, trừ ngay từ đầu kinh ngạc bên ngoài, vẫn như cũ tràn đầy tự tin, đồng thời viết thư trấn an Tần Vương, để hăn an tâm chớ vội.

Vị trí kia sẽ là hăn.

Càn Nguyên để sống được so Định Quốc công lâu một chút, các loại Định Quốc công đi, Càn Nguyên để còn sống, có nàng Dương Thư Thanh ở, Tạ Cảnh Dực nghĩ phải thừa kế Định Quốc công tước vị gần như không có khả năng.

Định Quốc công giao thiệp sẽ không bị Tạ Cảnh Dực kế thừa.

Cho nên Tạ Cảnh Dực không đủ gây sợ.

Tần Vương đối với Dương Thư Thanh là tình căn thâm chủng, bị nàng như thế vừa an ủi, cũng cảm thấy Dương Thư Thanh nói có đạo lý, sự tình chưa tới cuối cùng, ai có thể biết được người thắng sau cùng là ai.

Người trong cuộc Tạ Cảnh Dực không nghĩ tới mình sẽ làm bên trên Cấm Vệ quân thống lĩnh, tâm tình không khỏi phức tạp, hẳn biết được đây hết thảy khẳng định là dưỡng phụ ý tứ.

Dưỡng phụ mặc dù nghiêm túc lạnh lùng, nhưng Tạ Cảnh Dực vẫn là rất tôn kính vị này dưỡng phụ.

Hắn nghĩ tới rồi trong mộng phát sinh hết thảy, nhìn nhìn lại trong hiện thực ân ái dưỡng phụ cùng dưỡng mẫu, mấp máy môi mỏng, trong lòng điểm này không khỏi tâm tư làm sao cũng ngăn không được.

Từ khi Tạ Cảnh Dực lên làm Cấm Vệ quân thống lĩnh về sau, lần nữa thành bánh trái thơm ngon, tới cửa làm mai quan môi tới một lứa lại một lứa, Khương Ninh Bảo vượt vượt mi tâm, im lặng đưa tiễn cái này đến cái khác quan môi.

"Xuân Hỉ, Đại thiếu gia sau khi trở về, để đến chủ viện một chuyến."

Khương Ninh Bảo quyết định đem quyền lựa chọn giao cho Tạ Cảnh Dực.

Tạ Cảnh Dực vừa về đến, liền biết được dưỡng mẫu muốn gặp hắn, trong lòng chẳng biết tại sao dâng lên một vòng chờ mong, chờ hắn đến chủ viện, thấy được cao vị đầu trên ngai mỹ lệ nữ tử, ánh mắt không tự chủ hiện lên một vòng sáng ngời.

"Xin chào. . . Mẫu thân."

Tạ Cảnh Dực lần nữa có chút gian nan gọi ra 'Mẫu thân' hai chữ.

"Cảnh Dực, người đã đến, ta chỗ này có chuyện gì muốn trưng cầu ý kiến của người, người cùng Dương thị đã tách ra mấy ngày này, trong phòng cũng không có cái vừa ý người hầu hạ, mấy ngày nay, có không ít quan môi tới cửa vì người làm mai, người nhưng có hợp ý người tuyển?" Khương Ninh Bảo nhấp miệng nước ấm, ngữ khí ôn hòa mà hỏi.

Tạ Cảnh Dực ánh mắt tối ngăm, tay áo hạ thủ nắm thật chặt: "Mẫu thân, ta hiện tại không có thành thân ý nghĩ."

"Vậy ta trước giúp người từ chối những cái kia quan môi."

Khương Ninh Bảo nhìn thật sâu Tạ Cảnh Dực một chút, trong lòng toát ra một cái ý tưởng bất khả tư nghị, nam chính sẽ không phải bị nữ chính tổn thương quá sâu, cho nên quyết định cả đời không lập gia đình?

"Đa tạ mẫu thân."

Tạ Cảnh Dực nhẹ nhàng thở ra, hẳn hiện tại xác thực không có thành thân suy nghĩ.

"Không cần cảm ơn ta, việc quan hệ chung thân của người đại sự, chính người nhìn xem xử lý, ta sẽ không tùy ý nhúng tay hôn sự của người." Khương Ninh Bảo không lăm để ý nói.

Tạ Cảnh Dực trong lòng ngữ vị tạp trần.

Khương Ninh Bảo nói được thì làm được, ngày thứ hai liền cự tuyệt tất cả quan môi, còn nói đây là Tạ Cảnh Dực ý tứ, nàng cũng không muốn cho hắn công hắc oa.

Định Quốc công sau khi biết, cũng không nói gì.

Tiểu thê tử mang thai song thai, trong phủ không thích hợp chuẩn bị gả cưới công việc, đã con nuôi không có biện pháp, Định Quốc công đương

nhiên sẽ không buộc hẳn thành thân.

Theo thi Hương tức sắp đến, Khương Căn cuối cùng từ thư viện hồi kinh chuẩn bị kiểm tra, Khương Ninh Bảo rốt cục gặp được Đại ca, Đại ca vẫn như cũ tuấn mỹ Vô Song, chỉ là bằng thêm mấy phần thư quyển khí.

Khương Căn nhìn thấy mang thai sau vẫn như cũ mặt mày tỏa sáng Ninh Bảo, nghe nàng nói mỗi ngày đều muốn uống Thụy Vương phi điền trang bên trong dùng được liệu nuôi nấng gà hầm canh, liền biết cuộc sống của nàng qua cực kì thoải mái.

Hai huynh muội nói chút ôn chuyện về sau, Khương Căn yên tâm trở về chờ đợi khoa khảo.

Khương Ninh Bảo ở Đại ca sau khi rời đi, tâm tình y nguyên vui vẻ không thôi, lần này, không có nữ chính Dương Thư Thanh tính toán, Đại ca nhất định sẽ trúng cử, năm sau kỳ thi mùa xuân nhất định sẽ lên làm Thám Hoa lang.

"Xuân Hỉ, Ngũ cô nương mấy ngày nữa liền muốn thành thân, người đến lúc đó giúp ta mang phần hậu lễ đi cho nàng thêm trang." Khương Ninh Bảo dù là mang thai, vẫn không có quên Khương Minh Dao phải lập gia đình sự tình.

Hiện tại Khương Minh Dao là bạch thân, chỉ là nhà đại phú địch nữ, Trương thị đã không có, nghe nói Đại bá lại muốn cưới, Khương Ninh Bảo nghĩ nghĩ, nhà trai tuy nói nhân phẩm tốt, nhưng người nhà của hắn liền không nhất định, phái Xuân Hỉ đưa thêm trang lễ, vẫn là cho Khương Minh Dao một phần thể diện, để nhà đàn trai người không dám thất lễ Khương Minh Dao.

Lại nhiều liền không có, cuộc sống về sau cần mình kinh doanh.

Khương Ninh Bảo vuốt ve hạ nhô lên phần bụng, mỉm cười, nhưng nghĩ đến không biết người ở chỗ nào cha mẹ, Mặc Mặc thở dài, cái này chết tiệt kịch bản.

Xem ra chỉ có thể chờ đợi sang năm mới có thể một nhà đoàn tụ.

Hi vọng cha mẹ sau khi trở về, sẽ không trách cứ nàng cùng Đại ca tự tiện phân cái gia, còn đem khỏe mạnh Trường Ninh Bá phủ giày vò không có.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Khương Việt Phạm Tội

Thi Hương đem đến, kinh thành càng thêm náo nhiệt.

Khương Nịnh Bảo ngồi vững vàng thai về sau, bắt đầu quan tâm Đại ca Khương Cẩn ẩm thực cùng thân thể, cái này khoa khảo một thi chính là chín ngày, khí trời tháng tám vẫn như cũ nóng bức, ở oi bức trong trường thi đợi chín ngày, không có một bộ thân thể cường tráng sao được.

Những ngày này, nàng đạt được Định Quốc công cho phép, chế tạo một nhóm rượu hoa cúc, nhóm này rượu hoa cúc, nàng cố ý giao phó bọn chúng bình tâm tĩnh khí cường thân kiện thể hiệu dụng.

Rượu hoa cúc còn chưa sản xuất tốt, trong cung Càn Nguyên để liền dự định hai cái bình lớn, còn lại bị Khương Nịnh Bảo chia làm ba phần, lớn phần lưu trong phủ, còn lại đều cho Đại ca cùng đại cữu cữu.

"Xuân Hỉ, rượu hoa cúc đều đưa đi cho đại ca sao, bên cạnh đại ca gã sai vặt có hay không tận tâm hầu hạ hảo đại ca, còn có ta đưa qua đầu bếp không biết Đại ca có hài lòng hay không?" Khương Nịnh Bảo ở uống gà hầm tổ yến, nhìn thấy Xuân Hỉ sau khi trở về, lập tức buông xuống bát súp, quan tâm mà hỏi.

Xuân Hỉ liền vội vàng cười nói: "Phu nhân, thiếu gia mọi chuyện đều tốt, đầu bếp mỗi ngày làm bổ dưỡng thân thể canh canh nước nước, thiếu gia đều sẽ uống sạch, thiếu gia nói, ngài đưa đi đầu bếp muốn đem hẳn nuôi

cho béo, thiếu gia còn để nô tỳ nhả cho ngài, để ngài nhiều chú ý thân thể, không cần quan tâm chuyện của hãh."

Nghe Xuân Hỉ trả lời, Khương Ninh Bảo ủ ấm cười một tiếng, trong lòng có chút hưởng thụ, đuôi lông mày khéo mắt đều lộ ra vui vẻ, bưng lên bát sứ đem còn lại gà hầm tổ yến uống sạch.

"Phu nhân, nô tỳ ở trên đường trở về, nhìn thấy quan sai đi Khương gia bắt người, nô tỳ thám thính một chút, nghe nói là Khương gia Nhị thiếu gia phạm tội." Xuân Hỉ chần chờ một chút, nói một lần Khương gia đại phòng sự tình.

Khương Ninh Bảo sững sờ, Khương Việt phạm tội rồi?

Bất quá ngẫm lại Khương Việt tính tình, phạm tội khả năng xác thực lớn, trước kia có Bá phủ ôm lấy, hiện tại nha, nàhng cái này nhị phòng Định Quốc công phu nhân đã cùng Khương gia đại phòng đoạh mất hôn, Bá phủ tước vị cũng bị thu về, Khương gia đại phòng chính là kinh thành dưới chân phố thông nhà đại phú.

Khương gia đích trường nữ Khương Xu Nghiêh ở Trấn Bắc Hầu phủ chính chuyên tâm dưỡng thai, hi vọng mượn cái này một thai xoay người, tin tức này tất cả mọi người biết đượh, bởi vậy không có ai sẽ cho Khương gia đại phòng mặt mũi.

"Hãh phạm vào chuyện gì?" Khương Ninh Bảo nhìn Xuân Hỉ sắc mặt không đúng, ánh mắt hơi hơi trầm xuống một cái.

"Khương Nhị thiếu cùng Lại Bộ Thị Lang nhà công tử vì một thanh lâu nữ tử đánh lên, Khương Nhị thiếu phá vỡ Lại Bộ Thị Lang công tử đầu, nghe nói chảy thật là nhiều máu, hiện tại còn hôn mê bất tỉnh."

"Nghe nói Khương Nhị thiếu đánh người thời điếm mười phần phách lổi, còn chuyển ra phu nhân tên tuổi, nói cái gì đánh chết người, hãh còn có

phu nhân ôm lấy."

Xuân Hỉ một năm một mười nói Khương Việt phạm sự tình, sắc mặt cực kỳ khó coi, nếu không phải là bởi vì cái này, nàng mới sẽ không nói cho phu nhân Khương gia đại phòng sự tình.

"Cái gì, Khương Nhị thiếu thật sự là vô sỉ, rõ ràng phu người cũng đã Khương gia đại phòng đoạn mất hôn, hãn còn dặt phu nhân tên tuổi hoành hành bá đạo." Xuân Nhạc được yêu thích khắp khuôn mặt là phần nộ.

"Đúng vậy a, quả thực càng là vô sỉ, may mắn lúc trước chúng ta phu nhân và Khương gia đại phòng đoạn hôn sự tình sớm đã truyền ra ngoài, bằng không thì phu thanh danh của người chẳng phải là muốn bịt kín chỗ bẩn." Xuân Hỉ khắp khuôn mặt là may mắn.

Khương Nịnh Bảo không nghĩ tới một mực không có cái gì động tĩnh Khương gia đại phòng không nháo sự tình thì thôi, nháo trò liên não lớn như vậy, gương mặt xinh đẹp bỗng dưng đen, nghĩ đến Khương lão phu nhân, nàng hí hí mắt, luôn có loại không tốt lắm dự cảm.

"Việc này trước không cần để ý, chúng ta làm không biết."

Khương Nịnh Bảo không có cái kia nhàn tâm quan tâm Khương gia đại phòng sự tình, Khương Việt mình gan to bằng trời tìm đường chết, để hãn ở trong lao đợi cũng tốt, nếu như Lại Bộ Thị Lang công tử tình không đến, đoán chừng sẽ lấy mệnh đền mạng.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc liền vội vàng gật đầu.

Các nàng cũng không nghĩ Khương gia đại phòng dính đi lên.

Giữa trưa cùng Định Quốc công lúc ăn cơm, Khương Nịnh Bảo vừa ăn bỏ đi cá mảnh xương hương non thịt cá vừa cùng Định Quốc công nói Khương Việt sự tình.

Định Quốc công Tạ Hành khước miệng hơi câu, cho tiểu thê tử kẹp một đũa nàng thích ăn đồ ăn, nhạt tiếng nói: "Lại Bộ Thị Lang sáng nay tới nói với ta việc này."

Dám bại hoại tiểu thê tử thanh danh, liền phải thừa nhận phần này hậu quả.

Khương Nịnh Bảo trong mắt lóe lên một vòng ý cười: "Quốc Công Gia, làm tốt."

Cho nên Xuân Hỉ nhìn thấy quan sai đến Khương gia đuổi bắt Khương Việt, cùng Định Quốc công có một tia quan hệ, đoán chừng là đạt được Định Quốc công cho phép, kỳ thật Khương Việt cùng Lại Bộ Thị Lang công tử làm một cái thanh lâu nữ tử đánh nhau cũng không phải là cái gì hào quang sự tình.

Việc này trước mắt còn không có náo chết người, có thể lớn có thể nhỏ.

Nhưng Khương Việt chỉ là cái bạch thân, vị kia bị đánh Lại Bộ Thị Lang công tử trên người có tú tài công danh, Lại Bộ Thị Lang có thể danh chính ngôn thuận là con của mình báo thù.

Khương Nịnh Bảo ngọt ngào ăn Định Quốc công kẹp đồ ăn, đột nhiên nghĩ đến kia xóa dự cảm không ổn, đành chỉ dùng bữa, không chịu được hỏi: "Quốc Công Gia, người nói nếu là tổ mẫu tới cửa cầu tình, ta nên làm như thế nào mới tốt?"

Trong nội tâm nàng vừa hiện lên một cái ý niệm trong đầu nếu như có thể để Khương gia xuất huyết nhiều. . . Phải biết Khương gia tích lũy một số lớn tài phú đều là cha nàng kinh thương được đến.

Huynh muội bọn họ cùng Khương gia đại phòng đoạn hôn, chỉ cầm đi lúc trước bọn họ cha mẹ lưu cho đồ vật của bọn họ, còn lại đều bị đại

phòng nuốt.

Nếu như Khương lão phu nhân thật sự tới cửa xin giúp đỡ, nàng quyết định để Khương gia đại phòng xuất huyết nhiều.

Định Quốc công xem xét Ninh Bảo một chút, không có coi nhẹ sắc mặt của nàng biến hóa, đáy mắt hiện lên một vòng nụ cười: "Ninh Bảo, mặc kệ người làm cái gì, ta đều duy trì người."

Hắn tin tưởng Ninh Bảo làm việc có chừng mực, tuyệt đối sẽ không làm ra làm hắn khó xử sự tình tới.

"Quốc Công Gia, Khương Việt phạm sự tình có thể lớn có thể nhỏ?" Khương Ninh Bảo mặt mày lưu chuyển, cho Định Quốc công kẹp một khối da giòn thịt vịt nướng, cười nhẹ nhàng mà hỏi.

Định Quốc công khẽ vuốt cằm, sáng tỏ Ninh Bảo tâm tư, thản nhiên nói: "Nếu như không có người chuẩn bị, đoán chừng sẽ ở trong lao đợi một năm trước, có người chuẩn bị, chỉ cần mấy ngày liền có thể ra."

"Điều kiện tiên quyết là Lại Bộ Thị Lang công tử sẽ còn tỉnh lại." Tinh không đến, chính là một cái mạng, Khương Việt chắc chắn lấy mệnh đền mạng.

Nói xong, Định Quốc công đem Khương Ninh Bảo kẹp da giòn thịt vịt nướng ăn.

Khương Ninh Bảo đã hiểu Định Quốc công ý tứ trong lời nói, cùng Định Quốc công nói đến kế hoạch của mình.

"Dạng này a, Quốc Công Gia, nếu như tổ mẫu tới cửa xin giúp đỡ, các loại Lại Bộ Thị Lang công tử tỉnh lại, ta để Khương gia hung hăng ra một lần máu như thế nào?"

"Người muốn làm sao thì làm vậy."

Định Quốc công không có phản đối.

Khương Ninh Bảo lộ ra một vòng nụ cười xán lạn: "Ta mặc dù không thiếu bạc, nhưng nếu có cơ hội cầm tới khoản này bạc, ta liền hiến cho cho Thiện Đường."

Khương Ninh Bảo tình nguyện đem bạc quyên ra ngoài, cũng không nguyện ý để mưu hại cha mẹ người lợi dụng cha nàng kiếm được đại bút tiền bạc trải qua giàu sang xa xỉ sinh hoạt, chỉ cần Khương lão phu nhân tới cửa xin giúp đỡ, nàng liền có biện pháp, để Khương gia xuất huyết nhiều.

"Quốc Công Gia, người giúp ta tra một chút Khương gia tiền bạc có chừng nhiều ít?" Khương Ninh Bảo có chút nheo lại hai con ngươi, nàng lần này nhất định phải Khương gia thương cân động cốt.

Định Quốc công không chần chờ đồng ý.

Khương Ninh Bảo giải quyết xong tâm sự, cùng Định Quốc công tiếp tục ngọt ngọt ngào ngào dùng cơm trưa, ném qua ăn trưa, hai ngày ngồi ở trên giường, Định Quốc công cầm lấy một bản vỡ lòng sách học, bắt đầu đối Khương Ninh Bảo hơi lời phần bụng đọc sách.

Thanh âm trầm thấp êm tai, Khương Ninh Bảo nghe nghe liền ngủ mất.

Định Quốc công đem sách học đóng lại, cầm lấy một đầu hơi mỏng chần mền đắp lên Khương Ninh Bảo trên thân, bàn tay lớn nhẹ nhàng vuốt ve một chút bụng của nàng, cúi đầu ở môi nàng rơi kế tiếp Khinh Nhu hôn, sau đó nhắm mắt ở bên người nàng nghỉ ngơi.

Khương Ninh Bảo tỉnh lại sau giấc ngủ, phát hiện Định Quốc công đã rời đi cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, Xuân Hỉ cùng Xuân Hỉ gặp phu nhân

tỉnh lại, vội vàng phục thị nàng rửa mặt, rửa mặt qua đi, Khương Ninh Bảo liền thấy Hoàng ma ma bưng canh gà tới.

Khương Ninh Bảo dù là mang thai, làm việc và nghỉ ngơi y nguyên quy luật.

Hoàng ma ma tính xong thời gian, đem lớn trong phòng bếp hầm tốt canh gà bưng tới.

Khương Ninh Bảo uống qua tư vị vô cùng tốt canh gà về sau, chính nhàm chán lật xem thoại bản, liền nghe Triệu quản gia phái tới hạ nhân nói, Khương lão phu nhân tỳ nữ Hồng Hạnh tới.

Khương Ninh Bảo nhíu mày, đặt hạ thủ bên trong bản, Khương lão phu nhân dĩ nhiên không có tự mình đến đây, hẳn là còn đang chờ nàng tự mình đi Khương gia hay sao?

Khương Ninh Bảo ánh mắt hiện lên một vòng lãnh ý.

"Làm cho nàng tới."

Hồng Hạnh quy quy củ củ đi vào Định Quốc công Phủ chủ viện đại sảnh, hướng cao vị bên trên mỹ lệ nữ tử cung kính hành lễ: "Nô tỳ gặp qua Quốc Công phu nhân."

Tứ cô nương vẫn là cùng xuất giá trước đồng dạng, dung mạo xinh đẹp động lòng người khí chất càng sâu dĩ vãng, một cái nhãn mày một nụ cười đều ưu nhã vô cùng, khiến cho người đời không ra ánh mắt.

"Hồng Hạnh, tổ mẫu để người qua tới làm cái gì?" Khương Ninh Bảo liếc qua một mực cung kính Hồng Hạnh, thân nhiên mở miệng, giọng điệu không có có một tia chập trùng.

Hồng Hạnh khiêm tốn trả lời: "Hồi Quốc Công phu nhân, lão phu nhân phái nô tỳ tới thỉnh cầu phu nhân mau cứu Nhị thiếu gia." Nói thật, trong nội tâm nàng kỳ thật không chắc.

Khương gia đại phòng lão gia mưu hại Nhị lão gia vợ chồng, hiện tại còn tới cầu cạnh người ta cứu người, Hồng Hạnh mặt đốit lợi hại.

Khương Nịnh Bảo ánh mắt chớp động, không hỏi Khương Việt phạm vào chuyện gì, thản nhiên nói: "Người trở về nói cho tổ mẫu, Khương Việt phạm sự tình không nhỏ, nếu như Lại Bộ Thị Lang công tử tình không đến, hẳn nhất định phải lấy mệnh đền mạng, đây là Quốc Công Gia ý tứ."

"Nếu như tình lại, muốn đem người cứu ra, liền cần một số lớn bạc, bằng không thì liền đợi đến Khương Việt ở trong lao chịu tội, nói không chừng sẽ còn tay gãy chân gãy. . ."

Khương Nịnh Bảo điếm đến là dừng.

Hồng Hạnh là cái thông minh, trong lòng cười khổ, quả là thế, Nhị thiếu gia bị bắt đi tin tức truyền đến Tứ cô nương trong tai, nàng liền biết Tứ cô nương tuyệt đối sẽ không tùy tiện trợ giúp đại phòng, nghe Tứ cô nương lời này, đoán chừng Khương gia phải đại xuất huyết.

Loại thời điểm này, Khương gia không có cò kè mặc cả chỗ trống.

Hồng Hạnh vội vàng nói: "Quốc Công phu nhân, nô tỳ nhớ kỹ, chắc chắn chi tiết nói cho lão phu nhân, không biết cần chuẩn bị nhiều ít tiền bạc, mời Quốc Công phu nhân cho cái đúng số."

Khương Nịnh Bảo giống như cười mà không phải cười nhìn thấy nàng: "Các loại Lại Bộ Thị Lang công tử tình lại lại nói, đến lúc đó ta sẽ phái người nói cho tổ mẫu một tiếng, người về trước đi."

Hồng Hạnh trong lòng một trận lộp bộp, một trận dự cảm không tốt từ đáy lòng dâng lên.

"Vâng, nô tỳ cáo lui."

Hồng Hạnh sau khi trở về, đem Khương Ninh Bảo chi tiết nói cho lão phu nhân, lão phu nhân sao lại không rõ Khương Ninh Bảo trong lời nói tiềm ẩn ý tứ, tức giận đến mặt mũi trắng bệch.

"Không biết lễ phép tiện nha đầu, ta cũng không tin ta tự thân tới cửa, nàng còn dám há miệng hưởng ta muốn bạc."

Hồng Hạnh cho lão phu nhân rót một chén ninh thần trà, khổ một gương mặt xinh đẹp nói: "Lão phu nhân, ngài bớt giận, Quốc Công phu nhân nói, đây hết thảy điều kiện tiên quyết là Lại Bộ Thị Lang công tử tỉnh lại."

Khương lão phu nhân sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Đúng vậy a, đây hết thảy điều kiện tiên quyết là Lại Bộ Thị Lang công tử tỉnh lại.

Có lẽ là Khương Việt mệnh không có đến tuyệt lộ, tối hôm đó, Lại Bộ Thị Lang công tử tỉnh lại, một mực phái người nhìn chăm chăm Thị Lang Phủ tin tức hạ nhân liền tranh thủ tin tức này nói cho lão phu nhân.

Khương gia Đại lão gia Khương Đông Minh nhẹ nhàng thở ra, lần này thứ tử được cứu rồi.

Khương lão phu nhân cũng là như thế, nàng quyết định ngày mai đi một chuyến Định Quốc công phủ, nàng cũng không tin Khương Ninh Bảo cái kia nha đầu chết tiệt kia dám há miệng hưởng nàng muốn tiền bạc.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Tội Nô Đời Sau

Hôm sau, như Khương Ninh Bảo sở liệu, Khương lão phu nhân đã tới, đồng hành còn có sắp xuất giá Khương Minh Dao, Khương Minh Dao hiển nhiên không nghĩ tới nàng xuất giá trước, nàng Nhị ca dĩ nhiên phá vỡ Lại Bộ Thị Lang gia công tử đầu.

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Khương Minh Dao thời điểm, thần sắc thản nhiên, nàng không biết Khương lão phu nhân tại sao lại mang Ngũ muội tới, nhưng là nàng cùng Ngũ muội đã mỗi người một ngã.

Khương Ninh Bảo ngồi ngay ngắn ở cao vị bên trên, nàng mặc vào một bộ hạnh sắc váy dài, dung mạo cực đẹp, da thịt hơn tuyết, đen nhánh dài vén lên thật cao thành búi tóc, trên búi tóc nghiêng đâm một chi trâm cài khảm nạm dạ minh châu, tô điểm mấy đóa hoa lụa, vành tai bên trên mang theo tiểu xảo tinh xảo hồng ngọc khuyên tai.

Nhìn khác nào hoa đào nở rộ, Chước Chước Kỳ Hoa, kiêu diễm Mỹ Lệ.

Khương lão phu nhân nhìn thấy dạng này Tứ cháu gái, đáy mắt ẩn ẩn có ánh lửa thoáng hiện, bởi vì nàng, trưởng tử chức quan không có, Trưởng thị không có, Khương gia truyền thừa một đời lại một đời thế tập tước vị cũng không có.

"Tổ mẫu. . . Không, ta nên xưng ngài là lão phu nhân, Xuân Hi, cho Khương lão phu nhân dọn chỗ dâng trà." Khương Ninh Bảo làm bộ không

nhìn thấy Khương lão phu nhân đay mắt lửa giận, giọng điệu thản nhiên nói.

Xuân Hi giòn tan ứng nói: "là, phu nhân." Nói

"Tứ nha đầu, người đây là ý gì, liền tổ mẫu đều không nhận sao?" Khương lão phu nhân vừa sợ vừa giận, tức giận đến toàn thân phát run, phần nộ trách mắng.

Khương Minh Dao trầm mặc, nhưng nhìn về phía Khương Ninh Bảo ánh mắt không chịu được mang theo một tia khiển trách, tổ mẫu dù nói thế nào cũng là tổ mẫu, Tứ tỷ. . . Tứ tỷ có chút quá mức.

"Lão phu nhân, ngài đừng quên, chúng ta nhị phòng người đã cùng Khương gia đại phòng đoạn mất hôn, hiện tại ngài chỉ có thể coi là là tộc nhân của ta." Khương Ninh Bảo vuốt ve một chút trên cổ tay hồng ngọc vòng tay, khẽ cười nói.

"Đoạn mất hôn lại như thế nào, cũng không cải biến được ta là người hôn tổ mẫu." Khương lão phu nhân sắc mặt đen nặng, hung hăng gõ đánh một cái trong tay quả trứng.

Hai người ánh mắt va chạm, Khương Ninh Bảo cong lên khóe miệng, không sợ nhìn xem Khương lão phu nhân, khác nào lúc trước Khương lão phu nhân ngồi ở cao vị, nhìn xuống nhìn nàng.

"Lão phu nhân, đừng nói những này hư, ngài ý đồ đến ta đã biết, xin hỏi lão phu nhân chuẩn bị xong tiền bạc sao?"

Đêm qua, Khương Ninh Bảo nhận được Lại Bộ Thị Lang công tử tình lại tin tức, liền để Định Quốc công cho nhất Khương Việt Thuận Thiên phủ chào hỏi, trừ phi Định Quốc công phủ người ra mặt, nếu không Khương Việt nhất định phải giam giữ ở Thuận Thiên phủ đại lao.

Đây là Khương Ninh Bảo phòng ngừa Khương gia tìm những người khác hỗ trợ.

"Người. . . Người. . ." Khương lão phu nhân đối đầu Khương Ninh Bảo đăm đăm ánh mắt, sắc mặt cực kỳ khó coi, ngực kịch liệt đập trùng, hiển nhiên tức giận không nhẹ.

"Đã quên nói cho lão phu nhân, muốn cứu ra Khương Việt, cần năm mươi vạn lượng bạc ngân." Khương Ninh Bảo ý vị thâm trường bổ sung một câu, lạnh nhạt tự nhiên nâng chung trà lên, nhấp một miếng nước ấm, trắng muốt trên cổ tay, con kia hồng ngọc vòng tay cực kì bắt mắt.

Năm mươi vạn lượng bạc ngân. . .

Khương lão phu nhân mắt tối sầm lại, khí đến trắng bệch cả mặt, đây chính là Khương gia gần một phần hai tài sản, cái này Tứ nha đầu dám công phu sư tử ngoạm!

Khương Minh Dao nhìn thấy tổ mẫu gấp rút thở, gương mặt xinh đẹp hơi đổi, sợ lão phu nhân trong cơn tức giận té xỉu, liền vội vàng tiến lên nâng lên lão phu cánh tay của người.

"Tổ mẫu, ngài trước đừng tức giận."

Nói xong, Khương Minh Dao nâng lên gương mặt xinh đẹp, sắc mặt tràn đầy phần nộ.

"Tứ tỷ, người. . . Người quá mức!"

Khương Ninh Bảo nụ cười trên mặt phai nhạt một tia, nhếch miệng lên một vòng trào phúng độ cong, giọng điệu lãnh đạm vô cùng.

"Các người cảm giác đến lời quá đáng, có thể bây giờ rời đi, Khương Việt chỉ là cái ăn chơi thiếu gia, có cứu hay không đều như thế, dù sao chỉ

là ở trong đại lao thụ điểm tội, cũng sẽ không người chết."

Tối hôm qua Định Quốc công nói cho nàng, Khương gia dù là biến thành bình thường nhà giàu sang, nhưng tài sản lại một chút cũng không có rút lại, chỉ vì Khương lão phu nhân là nàng hôn tổ mẫu, dù sao cùng nàng có đại thù chỉ là Khương gia đại phòng, chỉ cần Khương lão phu nhân sống một ngày, những người kia liền sẽ không động Khương gia.

Khương Nịnh Bảo không cao hứng.

Không nghĩ tới nàng cùng Khương gia đại phòng đoạn mất hôn, cái này Khương gia đại phòng còn hưởng thụ lấy nàng che chở, quả thực là thiên đại châm chọc.

"Muốn năm mươi vạn lượng, không có khả năng!" Khương lão phu nhân hít một hơi thật sâu, hung hăng gõ xuống quả trượng, nhìn về phía Khương Nịnh Bảo ánh mắt băng lãnh đen nặng.

Cháu thứ hai tư chất bình thường, dùng năm mươi vạn cứu ra, nghĩ cùng đừng nghĩ.

Có lẽ, nàng có thể đi đường khác tử.

Khương Nịnh Bảo tựa hồ nhìn ra Khương lão phu nhân ý tứ, cười nhạt một tiếng: "Lão phu nhân, ta đã quên nói cho ngài, Định Quốc công đã chào hỏi, trừ phi là Định Quốc công phủ ra mặt, bằng không thì ai cũng cứu không được Khương Việt."

"Nếu như ngài thật sự không nở ra năm mươi vạn lượng cứu người, vạn nhất hẳn ở trong lao gặp tội, rơi xuống tàn tật. . ."

Khương lão phu nhân trên trán gân xanh hẳn lên, nghiến răng nghiến lợi cả giận nói: "Tứ nha đầu, người đây là đang uy hiếp ta!"

Khương Ninh Bảo thần sắc bình tĩnh.

"Ngài muốn cho rằng như vậy cũng được."

Hiện tại xem ra Khương lão phu nhân tựa hồ không có ý định xuất huyết nhiều cứu Khương Việt, Khương Ninh Bảo trong lòng ám đạo đáng tiếc, Khương Việt cái này nhị đường ca tư chất bình thường, gây tai họa bản sự lại không nhỏ.

Khương lão phu nhân từ bỏ hẳn khả năng cực lớn.

Dù sao không chết được người, nhiều nhất gặp tội, hỏng thân thể, rơi xuống một thân tàn tật thôi.

Hiện tại tới cửa xin giúp đỡ, đoán chừng là làm cho Đông Bình Bá phủ nhìn, Trương thị dù là bị trừ tộc, nhưng Đông Bình Bá phủ chung quy là Khương Việt ngoại gia, hiện tại Khương gia đã không có bất luận cái gì tước vị, đặc tội không nổi Đông Bình Bá phủ.

Hiện tại Đông Bình Bá phủ khác biệt dĩ vãng.

Đông Bình Bá phủ Trương Trạm đã trèo lên Lại Bộ Thị Lang, Lại Bộ Thị Lang âm thầm ủng hộ Tần Vương, bây giờ Trương Trạm một tháng trước lấy Lại Bộ Thị Lang đích thứ nữ.

Theo lý thuyết Khương Việt cùng Lại Bộ Thị Lang công tử cũng coi là thân thích, nhưng là Lại Bộ Thị Lang vẫn là hung ác quyết tâm đem hẳn đưa đi đại lao. . . Hiển nhiên là không có ý định nhận hạ môn thân thích này.

Nghĩ thông suốt cái này về sau, Khương Ninh Bảo chợt cảm thấy tê nhạt vô vị.

"Lão phu nhân, ngài mời về."

Khương lão phu nhân gặp Tứ cháu gái đạ mặc ánh mắ, ngực hỏa khí làm sao cũg ép khỏng đượ, nhữg nàg cũg là muỏn mặ mũi, nhất là đạ sảh này bên trong cò có cái khỏc tỳ nữ bà tử ở.

Đột nhiên, Khương lão phu nhân ánh mắ ổn địn ở Khương Nịn Bả trên cổ tay hỏg ngọc vòg tay bên trên, cái này hỏg ngọc vòg tay cò là lúc trước Tứ cháu gái xuất giá lúc, nàg đứ cho nàg.

Nếu như. . . Nếu như có thể dùng bí mặ kia trao đổi. . .

Khỏng phải vạ bất đắ dĩ, Khương lão phu nhân dự địn đem bí mặ này đứ đến trong quan tài, chỉ là hiện tại đã khỏng cho phép, Khương lão phu nhân tự hỏi chừ hề bạc đầi muội muội con trai một nhà.

"Tứ nha đầ, chúng ta làm cái giao dịch như thế nào?" Khương lão phu nhân đột nhiên lên tiếng.

Khương Nịn Bả khỏng có coi nhẹ Khương lão phu nhân ánh mắ, hơi độg lòng, nàg vẫn cảm thấy Khương lão phu nhân đối với cổ tay nàg bên trên mang theo cái này hỏg ngọc vòg tay tình cảm khỏng tầm thường, lại chắg biết tại sao sẽ đứ cho nàg, chắg lẽ. . . Trên mặ lại lạnh nhậ nói.

"Giao dịch gì?"

"Ta nghĩ cùng người nói riêng." Khương lão phu nhân ho nhẹ một tiếng, hai mắ sắc bén nhìn lướt qua bốn phía tỳ nữ bà tử.

Khương Nịn Bả trầm mặ chỉ chốc lát, phấ tay ra hiệu người chung quanh lui ra, lưu lại Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc hai cái tỳ nữ, sau đó nhìn về phía Khương lão phu nhân: "Lão phu nhân, ngài hiện tại có thể nói."

Khương lão phu nhân để Khương Minh Dao ra ngoài, ngồi ở Khương Nịn Bả phía dưới, đối với Tứ cháu gái khỏng có để Xuân Hỉ cùng Xuân

Nhạc lui ra sinh lòng bất mãn, nhưng cũng sẽ không cưỡng cầu.

"Lão phu nhân ngài nói giao dịch là cái gì?"

"Tứ nha đầu, người có biết trên tay người mang hồng ngọc vòng tay lai lịch?" Khương lão phu nhân hỏi một đằng, trả lời một nẻo.

Khương Nịnh Bảo tâm nhảy một cái, trong lòng sắp để lộ một bí mật lớn cảm giác bất an, nàng lắc đầu thẳng thắn nói: "Không biết."

Khương lão phu nhân trong mắt xẹt qua một vòng tưởng niệm, nhìn thật sâu Khương Nịnh Bảo một chút, nói: "Nó là ta đích thân muội muội cuối cùng giao cho ta di vật."

Di vật. . . Khương lão phu nhân đích thân muội muội. . .

"Kỳ thật dựa theo bối phận tới nói, ta không phải người hôn tổ mẫu, người nên xưng hô ta ta di tổ mẫu." Khương lão phu nhân bộc ra một cái kinh người đại bí mật.

Khương Nịnh Bảo giật nảy cả mình: "Cái gì, cha ta không phải ngài con trai ruột?"

Nàng từng đã đoán phụ thân không phải tổ mẫu thân sinh, nhưng không nghĩ tới phụ thân lại là tổ mẫu muội muội con trai, hôn tổ mẫu biến thành di tổ mẫu.

Nếu như nàng không có nhớ lầm, tổ mẫu thân muội muội một nhà bị tiên đế biếm thành tội nô, xét nhà lưu đày, nàng di tổ mẫu. . . Hòa ly, không đến một năm liền đi.

Nói như vậy, Khương lão phu nhân đối nàng cha có đại ân.

Khương Nịnh Bảo trầm mặc.

Một bên Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc đã chần kinh nói không nên lời, trách không được, trách không được lão phu nhân sẽ như vậy bất công đại phòng, nguyên lai. . . Nguyên lai Nhị lão gia dĩ nhiên không phải lão phu nhân thân sinh.

"Người hôn tổ mẫu nhà chồng bị tiên đế xét nhà lưu đầy lúc, người hôn tổ mẫu đã có một tháng mang thai, lúc ấy chỉ có muội phu ta một người biết được, vì không cho chưa xuất thế đứa bé trở thành tội nô, hẳn liền kiên quyết cùng người tổ mẫu hòa ly, để người tổ mẫu vụng trộm đem đứa bé sinh ra tới giao cho thân nhân nuôi."

"Làm ta biết được tin tức này về sau, liền làm bộ mang thai. . . Các loại đứa bé sinh ra, liền ôm tới làm con của mình nuôi, ai ngờ người tổ mẫu ở sinh hạ cha người sau rong huyết đi, chỉ làm cho tâm phúc của ta giao cho ta một con hồng ngọc vòng tay."

Khương lão phu nhân cùng muội muội tình cảm cực sâu, nhưng là qua mấy thập niên, nhị tử so trưởng tử thiết kế gặp nạn, Khương lão phu nhân mặc dù cảm thấy thật xin lỗi muội muội, nhưng muội muội còn có một cái xuất sắc cháu trai ruột.

Nàng hai cái đích cháu trai ruột nhưng không có một cái thành người tài, bây giờ liền tổ tiên thế tập tước vị cũng không có, Khương lão phu nhân hận chết Khương Nịnh Bảo huynh muội.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc trong lòng lo lắng đến không được, nếu như Nhị lão gia thân thế lộ ra ngoài ra ngoài, Đại thiếu gia làm sao bây giờ, phu nhân cũng sẽ lau không đi tầng này chỗ bẩn, để cho người ta chỉ trở.

Triều Đại Việt có luật lệ, tội nô đời sau năm đời trong vòng không được khoa cử, trừ phi đạt được Hoàng đế đặc xá, bằng không thì, Đại thiếu gia thuộc về năm đời trong vòng. . .

Khương Ninh Bảo hiển nhiên cũng nghĩ đến cái này một góc rạ, khắp khuôn mặt là vẻ mặt ngưng trọng, nàng một mực chú ý Khương lão phu nhân trên mặt nhỏ bé biểu lộ, biết được Khương lão phu nhân cũng không có nói láo.

Nàng không nghĩ tới cha lại là tội nô đời sau.

Khương lão phu nhân đối với cha có thể là có đại ân, còn hết lòng quan tâm giúp đỡ, dù là Khương gia bị tước đoạt tước vị, Khương lão phu nhân cực hận huynh muội bọn họ đều không có đưa nàng cha thân thế lộ ra ngoài ra ngoài.

Kỳ thật lộ ra ánh sáng cha nàng thân thế, đối với Khương gia cũng có cực lớn ảnh hưởng.

Một cái không tốt, cũng là xét nhà lưu đầy kết cục.

Dù là trong này xen lẫn Khương lão phu nhân tư tâm, nhưng Khương Ninh Bảo vẫn phải là cảm kích lão phu nhân, cho cha nàng một cái trong sạch xuất thân.

"Ta cũng không muốn đưa người cha thân thế để lộ, thậm chí quyết định sau khi chết đem bí mật này đưa đến trong quan tài, nhưng bây giờ, ta không thể không nói ra tới."

Khương Ninh Bảo rõ ràng Khương lão phu nhân ý tứ trong lời nói, nàng mấp máy môi, giọng điệu lộ ra một vòng trịnh trọng: "Ta rõ ràng, lão phu nhân yên tâm, ta sẽ để người đem Khương Việt phóng xuất, cũng sẽ thả ra tiếng gió, che chở Khương gia."

Khương lão phu nhân dùng Khương Ninh Bảo cha nàng thân thế đổi được kết quả mong muốn, lại không cao hứng biết bao nhiêu, nàng lãnh đạm gật đầu biểu thị biết rồi, sau đó đứng dậy cáo từ, thân hình hơi có chút còng xuống, cả người nhìn tựa hồ già nua đi rất nhiều.

Khương Ninh Bảo chần chờ một chút, vẫn là đứng dậy đem người đưa ra ngoài, đồng thời để Triệu quản gia phái người đem Khương lão phu nhân cùng Khương Minh Dao đưa về Khương gia.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Dương Thư Thanh Gả Cho Tần Vương

Dương Thư Thanh một mực chú ý Định Quốc công phủ động tĩnh, biết được Khương Ninh Bảo phái người đem Khương lão phu nhân đưa về Khương gia, còn cứu ra Khương Việt cái kia ăn chơi thiếu gia, hai đầu lông mày tràn đầy cười lạnh, xem ra chỉ cần Khương lão phu nhân ở, Khương Ninh Bảo tất nhiên sẽ không bỏ rơi người của Khương gia.

Người của Khương gia a... Xem ra cần phải hảo hảo lợi dụng một phen mới được.

Dương Thư Thanh đôi mắt buông xuống, vuốt vuốt ngọc trong tay Như Ý, cái này ngọc như ý là Tần Vương đưa tới tín vật đính ước, vô cùng trân quý, Dương Thư Thanh mặt mày giãn ra.

Long trọng hôn lễ... Mũ phượng khăn quàng vai... Phong quang xuất giá... Ở kiếp trước, nàng không có trải qua hết thảy, một thế này đều thực hiện, hiện tại, nàng muốn gả cho Tần Vương làm Trắc phi.

Lại đi ở kiếp trước Lão Lộ, chỉ là một thế này, nàng gả chính là tình thâm nghĩa trọng Tần Vương, không còn là giả nhân giả nghĩa, tính kế nàng tình cảm Tần Vương.

"Tiểu thư, Tần Vương phái người đưa tới ngài thích ăn mật kết." Thiển Bích vui vẻ bưng một bàn vô lại mật kết tiến đến.

Tần Vương cùng tiểu thư hôn sự định sau khi xuống tới, Tần Vương liền không lại tránh hiềm nghi, thường xuyên thường thường đưa một ít tỷ yêu ăn thì ăn ăn hoặc là hoa quả tới.

Đồ vật không đắt, quý ở tâm ý.

"A, lúc này có mật kết rồi?" Dương Thư Thanh vừa nghe đến Tần Vương đưa hoa quả tới, thanh lệ trên mặt hiện lên một vòng nụ cười ngọt ngào.

Tần Vương cùng Tạ Cảnh Dực cái kia lạnh lùng người quả nhiên là không giống, Tần Vương cử động, khiến cho nàng nghĩ tới rồi tốt số đến khiến người đổ kỵ Khương Ninh Bảo, Định Quốc công cũng thích đưa điền trang bên trong mới mẽ hoa quả cho Khương Ninh Bảo nhắm nháp.

"Đúng vậy a, nghe nói là sớm nhất thành thực một nhóm, tiểu thư, Tần Vương đối với ngài thật để bụng." Thiên Bích vừa nói một bên đem mật kết lột ra da, đẩy ra mật kết thịt đặt ở mâm đựng trái cây bên trên.

Dương Thư Thanh trong lòng ngọt ngào, mặt mày mỉm cười, cầm lấy thăm trúc chọc lấy một khối thả trong cửa vào, mật kết nước nhiều, hương vị chua chua ngọt ngọt, ăn cực kỳ ngon.

Lựa chọn Tần Vương quả nhiên là đúng.

Nàng không hối hận gả cho Tạ Cảnh Dực, dù sao Tạ Cảnh Dực cho nàng một cái phong quang hôn lễ, nhưng nàng lại càng hận hơn hẳn, bởi vì hẳn, nàng chịu đủ Khương Ninh Bảo khi nhục.

Nguyên bản thiết kế đem Tạ Cảnh Dực chức quan cách chức mất, không nghĩ tới hẳn lại thành Cẩm Vệ quân thống lĩnh, còn nghe nói có không ít quan môi tới cửa, cái này khiến Dương Thư Thanh tức giận đến kém chút không có thổ huyết.

"Nói đến, Khương Ninh Bảo gả cho Định Quốc công cũng nhanh bốn tháng, một mực không có tham gia qua công Hầu phu nhân nhóm tổ chức yến hội, thật không biết nàng là nghĩ như thế nào."

Dương Thư Thanh ăn xong mấy cái mật kết, như có điều suy nghĩ mở miệng.

"Có lẽ nàng cảm thấy mình là Định Quốc công phu nhân, không cần thiết tham gia những này các phu nhân tổ chức yến hội." Thiển Dong liền tranh thủ chính mình suy đoán nói ra.

Dương Thư Thanh hí hí mắt, nàng có loại trực giác, nơi này đâu có bí mật.

"Ta vẫn cảm thấy không thích hợp."

"Dù thế nào cũng sẽ không phải Định Quốc công phu nhân mang thai?" Thiển Bích mở một câu nói đùa.

Thật tình không biết đây chính là chân tướng, các loại cuối năm công khai thời điểm, không thông báo chấn trụ bao nhiêu người.

Dương Thư Thanh xùy cười một tiếng.

Cái này là tuyệt đối không thể nào.

Có lẽ thật sự Như Thiển dung nói, chướng mắt công Hầu phu nhân nhóm tổ chức yến hội, Thụy Vương phi tổ chức hoa cúc yến, nghe nói đưa thiệp mời cho Khương Ninh Bảo, nhưng Khương Ninh Bảo uyển cự.

Tiếp tục tìm đường chết.

Các loại Định Quốc công không có, có nàng hối hận thời điểm.

Dương Thư Thanh trong lòng cười lạnh liên tục, nàng coi thường nhất loại này một khi đắc thế, liền tự cho là cao cao tại thượng, không đem những người khác để ở trong mắt nữ nhân.

Khương Ninh Bảo cũng không biết Dương Thư Thanh một mực chú ý nàng, còn lấy lớn nhất ác ý phỏng đoán nàng, nàng gần nhất đặc biệt thích ăn chua chua ngọt ngọt hoa quả, hiện tại là mật kết thành thực mùa.

Định Quốc công đem sớm nhất thành thực một nhóm mật kết tất cả đều đưa cho Khương Ninh Bảo ăn.

"Ninh Bảo, ta điều tra, Khương lão phu nhân xác thực không có nói láo, năm đó nàng phải đi phục thị người hôn tổ mẫu tâm phúc tỳ nữ tìm được, nàng ở hai năm trước qua đời, nhưng qua đời trước, nàng từng đưa một phong thư cho Khương lão phu nhân, phong thư này đã ở Khương lão phu nhân trong phòng lục soát ra, xác nhận lời nàng nói."

Định Quốc công cho Khương Ninh Bảo lột một cái vô lại mật kết, đem điều tra tư liệu nói ra, hẳn không nghĩ tới chết đi nhạc phụ còn có dạng này thân thể.

"Người hôn tổ mẫu nhà chồng là năm đó trận kia xưa nay chưa từng có cự tham án bên trong bị tai họa vô tội gia tộc, lúc ấy bị vô tội tai họa quan viên còn có không ít."

Định Quốc công đem lột tốt mật kết đẩy ra, từng mảnh từng mảnh đưa đến Khương Ninh Bảo trong miệng.

Tiền triều trận kia cự tham án, có thể nói đem triều đình hơn phân nửa quan viên thanh tẩy một lần, chém đầu quan viên gia quyến vô số kể, pháp trường vết máu liên tục hơn mấy tháng đều không có khô cạn.

Dù là đã qua mấy chục năm, vẫn như cũ làm người nghe tin đã sợ mất mật.

Đây là tiên đế vừa đăng cơ không đến hai năm thi triển thủ đoạn thiết huyết, trận kia khám nhà diệt tộc hành động tràn đầy móc sạch quốc khố, tuổi nhỏ tiên đế anh minh cơ trí, nhưng theo niên kỷ phát triển, trầm mê nữ sắc, càng thêm ngu ngốc.

Về sau càng là đột nhiên băng hà, chết phi thường ám muội.

Khương Ninh Bảo ăn một mật kết, biết được Khương lão phu nhân thật không có lừa gạt nàng, trầm mặc một lát, nhin không được hỏi một câu: "Quốc Công Gia, thời gian qua đi mấy chục năm, có thể lật lại bản án sao?"

Trong lịch sử oan giả sai án nhiều lắm, Khương Ninh Bảo không nghĩ tới chuyện như vậy còn phát sinh ở cha nàng gia tộc trên thân.

Nếu như có thể tẩy xoát oan khuất liền tốt.

Khương lão phu nhân không thích nàng cùng mẫu thân Dương thị, nhưng đối với cha nàng vẫn là có thể, nếu không phải cha nàng không vâng lời Khương lão phu nhân, quả thực là lấy mẫu thân nàng, Khương lão phu nhân cũng sẽ không đối nàng cha bất mãn.

Nhưng nghĩ đến lớn tương lai của ca, Khương Ninh Bảo vẫn là không thể đem tất cả hi vọng ký thác vào Khương lão phu nhân trên thân, trên đời không có tường nào gió không lọt qua được.

Dương Thư Thanh cái này nữ chính một mực nhìn chăm chăm.

Khương Ninh Bảo đương nhiên không thể lưu lại cái này tai hoạ ngầm, đã hôn tổ phụ một nhà đều là vô tội bị tai hoạ, như vậy thì có rửa sạch oan khuất cơ hội.

Cái này cần Định Quốc công trợ giúp.

Định Quốc công khẽ vuốt cằm, đáy mắt hiển hiện một vòng ý cười: "Có thể, việc này ta đã cùng Hoàng nâng lên, Hoàng Thượng quyết định mượn đại hôn, đặc xá cự tham án bên trong bị tai họa vô tội quan viên cùng bọn hãn hậu đại tội ác, vì bọn họ lật lại bản án sửa lại án xử sai."

Khương Nịnh Bảo nhẹ nhàng thở ra, không nghĩ tới Định Quốc công ở nàng thời điểm không biết, liền vì nàng làm nhiều như vậy, Khương Nịnh Bảo trong lòng cảm động đồng thời sinh ra một tia ngọt ngào, nàng nhìn không được ở Định Quốc công môi mỏng bên trên hung hăng hôn một cái.

"Quốc Công Gia, cảm ơn người!"

Định Quốc công đáy mắt hiển lên một vòng nháy vọt ngọn lửa, một đôi thiết tí bỗng nhiên đem Khương Nịnh Bảo vòng trong ngực, chiếm lấy môi của nàng, sâu hơn nụ hôn này.

Triền miên một hôn qua đi, Khương Nịnh Bảo gò má đỏ hồng, hai con ngươi ần ần lộ ra một vòng Vũ Mị.

Định Quốc công nghĩ đến nhỏ trong ngực vợ mang thai, ngành sinh sinh đem dưới bụng xao động áp chế xuống, ở trên mặt nàng rơi kế tiếp hôn, bàn tay lớn ở nàng nhô lên phần bụng lưu luyến, thanh âm khàn khàn mà hỏi.

"Nịnh Bảo, ngày hôm nay đứa bé có hay không náo người?"

Từ khi Trần thái y chẩn đoán chính xác Khương Nịnh Bảo mang thai song thai về sau, Định Quốc công đối với Khương Nịnh Bảo càng thêm để bụng, mỗi ngày đều sẽ quan tâm hỏi thăm vài câu, sợ nàng có một tia khó chịu.

Làm người rất cảm thấy uất ức.

Khương Ninh Bảo lắc đầu, gương mặt xinh đẹp bên trên đỏ ửng rút đi một tia, ần ần hiển hiện một vòng sầu lo: "Đứa bé rất ngoan, chỉ là khẩu vị của ta trở nên lớn hơn, một ngày muốn ăn mấy bồng nhiên, qua không được bao lâu, ta liền muốn ăn thành một người đại mập mập."

Khuôn mặt của nàng vốn chính là mặt trứng ngỗng, bây giờ chậm rãi trở nên mướt mà.

Có thể nghĩ, mấy tháng về sau, nàng sẽ càng thêm mướt mà.

Định Quốc công nhìn thấy tiểu thê tử lo lắng bộ dáng, nhìn không được cười lên, lo lắng tiểu thê tử vì không thay đổi béo mà ăn ít, vội vàng nói: "Ninh Bảo, dù là người thành đại mập mập, cũng là đẹp nhất mập mập."

Khương Ninh Bảo: "..."

Định Quốc công cái này đầu gối, cái gì là đẹp nhất mập mập, mập mập có thể đẹp đi nơi nào, Khương Ninh Bảo quyết định các loại sinh hạ đứa bé về sau, liền sản xuất trong mắt có thể giảm béo rượu thuốc.

...

Hai ngày về sau, thi Hương đến, Khương Ninh Bảo thay đổi một thân phi màu đỏ váy dài, mang theo Xuân Hỉ cùng Hoàng ma ma cùng Định Quốc công thân vệ trùng trùng điệp điệp đi trường thi.

Có Định Quốc công phủ tiêu ký xe ngựa vừa đến trường thi trước đất trống, lập tức hấp dẫn không ít người chú mục.

Nơi này là dưới chân thiên tử, trong kinh thi thi Hương tú tài rất nhiều, thanh niên tài俊 cũng nhiều, Khương Căn dáng người cao, tướng mạo tuấn mỹ phong lưu, ở một đám thanh niên tài俊 bên trong cũng là cực kì chú mục.

Khương Ninh Bảo tới được thời điểm, liếc mắt liền thấy được hẳn.

Khương Căn bên người còn có đại cữu mục cùng một đám tỳ nữ gã sai vặt, nhìn thấy Khương Ninh Bảo xuống xe ngựa, đại cữu mục có chút trách cứ trừng nàng một chút, đều mang thai còn tới giày vò.

Khương Căn cũng là không đồng ý nhìn muội muội một chút.

"Cữu mục, Đại ca, các người yên tâm, bên cạnh ta có nhiều như vậy hộ hộ vệ, không có việc gì, ta liền muốn tự mình đưa Đại ca tiến trường thi, các loại Đại ca trở ra, ta trở về phủ."

Khương Ninh Bảo giơ lên một vòng tươi đẹp nụ cười.

Khương Căn nhìn thấy muội muội càng thêm mượng mà khuôn mặt, liền biết những ngày này muội muội bị hầu hạ vô cùng tốt, hẳn bất đắc dĩ cười một tiếng: "Người nha... Về sau nhưng không cho dạng này, muội phu sẽ lo lắng."

Khương Ninh Bảo liền vội vàng gật đầu.

Mấy người cùng một chỗ nói hội thoại, Khương Ninh Bảo tự mình giúp đỡ Đại ca kiểm tra một chút cần mang vật phẩm, không có phát hiện bỏ sót, mới yên lòng.

Khương Căn buồn cười nhìn thấy muội muội cử động, trong lòng ủ ấm, lúc trước hẳn thi tú tài thời điểm, muội muội cũng là như vậy kiểm tra vật phẩm của hẳn.

Động chuông vang, giám khảo ra, các thí sinh nên nhập trường thi, tất cả thí sinh xếp hàng tiếp nhận kiểm tra, Khương Căn cùng đại cữu mục muội muội nói một tiếng, liền dẫn bên trên vật phẩm của mình đi xếp hàng.

Các loại Khương Cẩn tiến vào trường thi, Khương Nịnh Bảo mới cùng đại cữu mục cùng rời đi, các loại chín ngày sau lại tới.

Trong thời gian này, Khương Minh Dao xuất giá.

Nàng xuất giá cùng ngày, Khương Nịnh Bảo phái Triệu quản gia cùng Xuân Hỉ quá khứ, mình trong phủ dưỡng thai.

Đồng thời, Càn Nguyên đế là vài thập niên trước cự tham án lật lại bản án, toàn bộ triều Đại Việt đều chấn động, vô tội bị tai họa quan viên cùng bọn hãn hậ đại đồn dập bị sửa lại án xử sai, rửa sạch oan khuất.

Dương Thư Thanh cái này trùng sinh người lại luống cuống.

Rõ ràng ở kiếp trước căn bản không có trận này sửa lại án xử sai, một thế này lại phát sinh, nào có người giống như nàng đạt được lại đến cơ hội?

Khương lão phu nhân trong lòng đồng dạng không bình tĩnh.

Những này Khương Nịnh Bảo cũng không biết, nàng đang bận để Diêu chương quỹ vụng trộm phái người đi đất lưu đày đón dâu tổ phụ một nhà hồi kinh, nếu như không có ngoài ý muốn, nàng đời này cũng sẽ không hòa thân tổ phụ nhất tộc nhận nhau, chỉ là tự mình thích hợp chiếu cố một chút.

Sau chín ngày, Khương Cẩn ra trường thi, so với những người khác tiều tụy bộ dáng, hãn ngược lại là thần thái sáng láng, hạc giữa bầy gà, Khương Nịnh Bảo nhìn thấy đại ca như vậy, nhin không được nhếch lên khóe miệng.

Dem Đại ca đưa về phủ về sau, kế tiếp chính là chờ đợi yết bảng thời gian, Khương Nịnh Bảo đối với Đại ca có lòng tin.

Quả nhiên như nàng Đại ca thi trúng cử nhân, vẫn là thi Hương hạng nhất.

Nghe Định Quốc công nói, lần này chấm bài thi giám khảo có Tần Vương người, nếu không phải Khương Cần bài thi quá mức xuất sắc, có khả năng lấy không được 'Giải Nguyên' tên tuổi.

Khương Nịnh Bảo bó tay rồi, cái này Dương Thư Thanh thật sự là âm hồn bất tán.

Theo thi Hương kết thúc, thời tiết dần dần chuyển lạnh, Dương Thư Thanh gả cho Tần Vương, thành Tần Vương trắc phi.

Khương Nịnh Bảo đã mang thai năm tháng, bụng càng lúc càng lớn, đã không cách nào che lấp.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cầu chúc mọi người tết Trung Thu vui vẻ! !

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Một Thế Này, Nàng Đưa Bé Thứ Nhất Khẳng Định Cũng Là Nam Thai.

Định Quốc công phủ

Trừ mấy cái người biết chuyện, Định Quốc công phủ hạ nhân nhìn thấy nâng cao nhô lên phần bụng hành tẩu Quốc Công phu nhân, tất cả đều trợn mắt hốc mồm, một mặt bị kinh sợ bộ dáng.

Phu nhân không phải ném qua thả Vô Tử hoa thức ăn sao?

Chẳng lẽ là bọn hăn hoa mắt?

Bọn hạ nhân đồn dập dụi mắt, cuối cùng không thể không thừa nhận một sự thật, nghĩ đến thường thường tới cửa Trần thái y, sợ là bọn hăn Quốc Công phu nhân đã sớm mang thai, chỉ là che giấu đi.

"Lão thiên có mắt, Quốc Công Gia có hậu, chúng ta có tiểu chủ tử." Cái nào đó niên kỷ khá lớn mù một con mắt lão binh lệ nóng doanh tròng, cả người kích động toàn thân run rẩy.

Hăn là sớm nhất đi theo Định Quốc công ra chiến trường giết địch lão binh, đối với Định Quốc công trung thành cảnh cảnh, một mực lo lắng Định Quốc công dùng mệnh kiếm đến tước vị sa sút.

Hiện tại tốt, rốt cục không cần lại lo lắng.

Trừ cái này lão binh, còn lại đi theo Định Quốc công đi lên chiến trường hạ nhân tất cả đều vui mừng nường mà, hưng phấn kích động, toàn bộ Định Quốc công phủ một mảnh vui mừng hơn hờ.

Tạ Cảnh Dực khiếp sợ nhìn cả người tản ra mẫu tính quang huy Khương Nịnh Bảo, trong lòng tư vị khó tả, môi mỏng giật giật, cuối cùng hóa thành một câu: "Chúc mừng mẫu thân!"

Khương Nịnh Bảo mỉm cười, mướt mà rất nhiều khuôn mặt tường hòa ôn nhu, cảm thụ được phần bụng truyền đến động tĩnh, trong lòng một mảnh mềm mại, đối với Tạ Cảnh Dực cái này con nuôi khó hơn nhiều mấy phần quan tâm.

"Cảnh Dực, nghe nói người gần nhất bề bộn nhiều việc, nhưng bận rộn nữa cũng muốn chú ý thân thể, người còn trẻ, Dương Thư Thanh đã gả cho Tần Vương, người cũng nên suy tính một chút mình chung thân đại sự."

"Liên quan tới người chung thân đại sự, Tạ Nhị phu nhân gửi thư cùng ta đề cập qua mấy lần, người cũng để ý một chút."

Gần nhất Tạ Cảnh Dực một mực không thấy bóng dáng, nếu không phải là như thế, ở bụng của nàng khác nào giống như thổi khí cầu lớn lúc thức dậy, Tạ Cảnh Dực liền nên phát hiện.

Tạ Cảnh Dực trầm mặc.

Hắn những ngày này một mực phòng ngừa cùng Khương Nịnh Bảo gặp nhau, chính là muốn đem trong mộng ngoài mộng tách ra đến, càng là như thế, hắn càng là quên không được trong mộng cái kia hắn là như thế nào hạnh phúc.

Hiện thực cùng mộng cảnh lập đi lập lại dây dưa, Tạ Cảnh Dực đối với Khương Nịnh Bảo tình cảm phát sinh biến hóa, hắn lại bất lực ngăn cản.

Khương Ninh Bảo nhưng là từ bỏ, nhưng hẳn hối hận rồi.

Đáng tiếc hối hận thì đã muộn.

Hắn chỉ muốn Mặc Mặc nuốt xuống phần này quá đặng.

Nghe được tiền nhiệm vị hôn thê lần nữa thúc giục hẳn cưới vợ, hẳn tâm có chút đau nhói một chút.

Không biết được Tạ Cảnh Dực nội tâm mãnh liệt Khương Ninh Bảo khoe miệng giật một cái, cái này Tạ Cảnh Dực là im ắng kháng nghị sao, bất quá nàng không ngại, chỉ là Tạ Nhị phu nhân phiền phức vô cùng, Khương Ninh Bảo chỉ là lần nữa nói ra.

"Người về trước đi suy nghĩ thật kỹ một chút."

Khương Ninh Bảo ra hiệu Tạ Cảnh Dực rời đi, nàng đợi hạ muốn bao nhiêu đi lại rèn luyện thân thể, thân thể của nàng tốt, nhưng lâu không vận động, ngày sau lâm bồn có lẽ nếm mùi đau khổ.

Lời này là Trần thái y nói.

Khương Ninh Bảo một mực ghi ở trong lòng, biến thành hành động.

Tạ Cảnh Dực đi lễ quay người rời đi chủ viện.

Tạ Cảnh Dực vừa rời đi, Khương Ninh Bảo bắt đầu trong sân đi tới đi lui, bụng tuy lớn, nhưng không có lớn đến dọa người tình trạng, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc lại vội vã cuống cuống nhìn chăm chăm.

Khương Ninh Bảo buồn cười nhìn các nàng một chút.

Cuối thu khí sáng, thời tiết chuyển lạnh.

Khương Ninh Bảo đi rồi tầm vài vòng đều không có ra mồ hôi rịn, cả người thần thái sáng láng, đừng nhìn nàng có năm cái mang thai, nhưng một mực không có nôn nghén qua, mỗi ngày ăn hương ngũ tốt.

Liên Trần thái y đều tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Lần thứ nhất nhìn thấy mang thai song thai nữ tử tình trạng tốt như vậy.

Các loại Khương Ninh Bảo trên ghế lúc nghỉ ngơi, Tạ lão phu nhân đến đây, nàng nhìn thấy con dâu bụng thật to, cười con mắt híp lại, nàng gần nhất làm thật nhiều bộ đồ lót, đợi nàng cháu ngoan sinh ra, liền có thể mặc vào nàng làm đồ lót.

"Mẫu thân, ngài tại sao lại đến đây?" Khương Ninh Bảo ở uống Hoàng ma ma bưng tới được bổ dưỡng nước canh, nhìn thấy Tạ lão phu nhân tới, khắp khuôn mặt là im lặng.

Những ngày gần đây, Tạ lão phu nhân mỗi ngày đều muốn đến chủ viện mấy lần.

"Ta sang đây xem ta cháu ngoan nhóm, Ninh Bảo, cháu ngoan nhóm vừa mới có hay không náo người?" Tạ lão phu nhân ánh mắt rơi xuống Khương Ninh Bảo không che giấu được trên bụng to, cười tủm tỉm nói.

Khương Ninh Bảo: "... Không có, đứa bé rất ngoan."

Tạ lão phu nhân có chút mâu thuẫn, cháu ngoan nhóm không náo, trong nội tâm nàng không nở, cháu ngoan nhóm náo, nàng lo lắng Ninh Bảo chịu không nổi.

"Ninh Bảo, người mang thai sự tình đã không gạt được, vừa truyền ra đi sợ là muốn không được an bình." Tạ lão phu nhân khắp khuôn mặt là

xoắn xuýt, Nịnh Bảo mang thai là chuyện tốt, vấn đề là Nịnh Bảo là nếm qua Vô Tử hoa thức ăn.

Nàng vốn là muốn kéo một ngày là một ngày, hiện tại kéo không nổi nữa, năm tháng mang thai bụng lại lớn như vậy, nghe nói song thai rất dễ dàng sinh non, cũng càng nguy hiểm.

Phụ nữ mang thai cảm xúc hay thay đổi.

Tạ lão phu nhân không nghĩ bên ngoài dồn dập hỗn loạn ảnh hưởng đến Nịnh Bảo dưỡng thai.

"Mẫu thân, không có quan hệ, có thể che giấu năm tháng đã rất khá." Khương Nịnh Bảo không thèm để ý chút nào nói, Dương Thư Thanh đã gả cho Tần Vương, Định Quốc công phủ an toàn vô cùng.

Tới cửa cầu kiến người, nàng có thể dùng dưỡng thai lấy cứ cự tuyệt.

Tạ lão phu nhân: "..."

Nhìn Nịnh Bảo dáng vẻ, nàng là lo lắng vô ích, cũng thế, Nịnh Bảo tâm thái một mực rất tốt, nghĩ đến lúc trước nàng buông lời muốn gả cho nàng chuyện của con dẫn tới không biết nhiều ít tin đồn, Nịnh Bảo đều không có để ý.

Trong phủ mẹ chồng nàng dâu hai ngày đang tán gẫu, bên ngoài kinh thành đầu lại gió nổi mây phun.

Khương Nịnh Bảo có năm tháng mang thai tin tức truyền ra ngoài, oanh động toàn bộ kinh thành, một cái ăn Vô Tử hoa thức ăn người mang thai, chẳng phải là nói Vô Tử hoa có giải?

Còn có người không tin, nói là giả tin tức.

Thái Y Viện người nhớ tới Trần thái y thường xuyên đi Định Quốc công nhìn xem bệnh, vội vàng hỏi thăm Định Quốc công phu nhân mang thai một chuyện thật giả, Trần thái y không có giấu diếm, đem Khương Nịnh Bảo mang thai song thai sự tình bộc ra.

Có Trần thái y thạc chuyề, Khương Nịnh Bảo mang thai sự tình đạt được xác nhận.

Trong lúc nhất thời, võ tướng nhóm đồn dập chúc mừng Định Quốc công, Càn Nguyên đế cũng là quang minh chính đại để hoàng hậu đưa một phần hạ lễ đến Định Quốc công phủ, Quý phi Phó Uyển Ninh làm Khương Nịnh Bảo hảo hữu, cũng không có rơi xuống.

Tiến đến Định Quốc công phủ chúc nữ quyền nổi liền không dứt.

Có bộ phận là ý không ở trong lời, muốn hỏi Vô Tử hoa sự tình, Tạ lão phu nhân chỉ là việc này hỏi thăm Trần thái y là được, đại đa số nữ quyền đều thấy được mượng mà Khương Nịnh Bảo.

Từng cái đều ở tán Khương Nịnh Bảo có phúc khí.

Khương Nịnh Bảo cười đáp lễ, toàn thân lộ ra tường hòa, chỉ là hai đầu lông mày ẩn ẩn lộ ra quyện sắc, người tới đều là có ánh mắt, nhìn thấy Khương Nịnh Bảo về sau, đồn dập chỉ uống một ngụm trà liền rời đi.

Đại cữu mục đem người nâng đến nội thất, lo lắng nói: "Nịnh Bảo, thân thể ngươi không tiện, phải cùng lão phu nhân nói một tiếng, không dùng ra đến chào hỏi khách khứa, cẩn thận mệt chết thân thể."

Khương Nịnh Bảo thân mật kéo lại đại cữu mục cánh tay, hoạt bát cười một tiếng: "Không có gì đáng ngại, ta kỳ thật một chút không mệt, vừa mới ta là cố ý giả vờ."

Đại cữu mục vừa bực mình vừa buồn cười điếm hạ cái mũi của nàng:
"Người nha, thật là một cái Quỷ Linh tinh."

Trong lòng lại buông xuống lo lắng.

Nàng cô cháu ngoại này là có chủ ý.

Thật sự là lo lắng vô ích.

Nữ nhân đến nhà chồng, có con cái, coi như là chân chính đứng vững bước chân.

Khương gia

Khương lão phu nhân thần sắc thản nhiên ngồi trên ghế, một bên Hồng Hạnh lại không dám thở mạnh một cái.

"Mẫu thân, không phải nói Tứ nha đầu trúng Vô Tử hoa, đời này đều không thể sinh dục sao?" Khương Đông Minh vừa nghe đến Khương Nịnh Bảo mang thai tin tức, toàn bộ đều tức nổ tung, nổi giận ùng ùng đến chủ viện chất vấn.

Lúc trước cũng là bởi vì Trương thị làm ra Vô Tử hoa sự tình, Trương Ninh Bá phủ không có, hãn chức quan không có, thành các quyền quý có thể tùy tiện giảm một cước ông nhà giàu.

Cái này to lớn chênh lệch khiến Khương Đông Minh đòi phế hơn hai tháng, hiện tại vừa tỉnh lại, Khương Nịnh Bảo mang thai tin tức lần nữa đem hãn đánh vào vực sâu.

Trương Ninh Bá phủ thành một chuyện cười, cái kia nha đầu chết tiệt kia lại phong quang vô hạn.

Khương Căn còn thi đậu cử nhân.

Nhị phòng là thật sự đi lên.

Khương Đông Minh không thể nào tiếp thu được kết quả này.

"Đông Minh, người trước yên tĩnh một chút, Trần thái y không phải nói Vô Tử hoa có giải dược sao, chỉ là chúng ta không biết thôi, việc đã đến nước này, người cũng đừng làm ầu, Khương gia đã trải qua không vậy vùng nổi."

Khương lão phu nhân nhin không được cảnh cáo một câu, khẩu khí này nàng nhất định phải nuốt xuống, muội muội cháu trai cháu gái một cái so một người có tiền đồ, trong nội tâm nàng không khó thụ, không ghen ghét là giả.

Khương Đông Minh trên trán gân xanh hằn lên, bờ môi không ngừng run run, cuối cùng ngạnh sinh sinh gạt ra mấy chữ: "Nương, người yên tâm, ta sẽ không làm loạn."

Lúc này không giống ngày xưa, bọn hãn Khương gia cần nhìn Tứ nha đầu sắc mặt làm việc.

Nói xong, Khương Đông Minh sắc mặt mang chút chán nản rời đi lão phu nhân viện tử.

Khương lão phu nhân cười khố hít một tiếng, nhìn thoáng qua bên cạnh Hồng Hạnh, vuốt vuốt mi tâm, phân phó nói: "Hồng Hạnh, người đi ta khố phòng chọn phần hậu lễ đưa đi Định Quốc công phủ."

Càng là lúc này, càng là không thể để cho người chê cười.

Chỉ cần Tứ nha đầu nguyện ý che chở Khương gia, Khương gia ở kinh thành liền sẽ không nhận cái khác quyền quý ức hiếp.

□□

Dương Thư Thanh những ngày qua xuân phong đặc ý, đã tâm bưng bưng trợ giúp Tần Vương lôi kéo triều thần, thuận tiện cho tiến vào cung Hiên tần chơi ngáng chân, thời gian qua phần khích xuất hiện, ai ngờ lại đột nhiên bộc ra Khương Ninh Bảo mang thai năm tháng mang thai tin tức.

Cẩn thận tính toán, đây không phải đại hôn sau một tháng liền mang bầu sao?

Dương Thư Thanh tức đến gần thổ huyết, nhớ ngày đó nàng còn làm ra giả mang thai chuẩn bị hãm hại Khương Ninh Bảo, ai ngờ người ta sớm đã mang thai, còn giấu cực kỳ chặt chẽ.

Còn tốt vận mang bầu song thai.

Dương Thư Thanh ghen ghét đỏ ngầu cả mắt, nghiến răng nghiến lợi nguyên rủa nói: "Cái này Khương Ninh Bảo nhu nhu nhược nhược, xem xét liền không có sinh mạng của con trai, cái này thai nhất định là cô gái."

Thiến Dong cùng Thiến Bích trong lòng một trận bất đắc dĩ.

Tiểu thư mỗi lần nghe được Quốc Công phu nhân tin tức tốt đều sẽ tức giận đến giơ chân, kỳ thật tiểu thư bây giờ đã là Tần Vương trác phi, các loại Tần Vương tương lai leo lên đại vị, tiểu thư chắc chắn phong quang vô hạn.

Làm gì cùng Quốc Công phu nhân đưa khí, không duyên có tức điên lên thân thể của mình.

Thế nhưng là các nàng không dám khuyên.

"Tiểu thư, Vương gia một mực tại ngài nơi này ngủ lại, nói không chừng ngài rất nhanh sẽ có bầu Vương gia con cái." Thiến Bích thận trọng nói.

Dương Thư Thanh nghe vậy sắc mặt giãn ra, hai đầu lông mày hiện hiện một vòng ngạo khí.

Nàng ở kiếp trước từng mang qua một cái nam thai , nhưng đáng tiếc cuối cùng bị người hãm hại chảy mất, thành hình nam thai, có thể nghĩ, Dương Thư Thanh lúc đương thời nhiều hận.

Một thế này, nàng đưa bé thứ nhất khẳng định cũng là nam thai.

Lúc này Dương Thư Thanh còn không biết bởi vì chính mình tìm đường chết, nàng đời này cũng không thể lại có đứa bé.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, Trung thu vui vẻ!

Cảm tạ Mặc Mặc Tử Mặc ném đi 1 cái địa lô, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Nụ Cười Xấu Xa

Định Quốc công phủ náo nhiệt một ngày, ban đêm, Định Quốc công Tạ Hành hồi phủ, nhìn thấy ở trên giường đang ngủ say ngọt Khương Ninh Bảo, một thân rộng rãi thêu Thạch Lưu hoa áo ngủ đưa nàng hở ra phần bụng che lại, Định Quốc công lạnh lùng mặt mày trong nháy mắt nhu hòa xuống tới.

Hắn bước nhanh đến phía trước ngòai ở giường bên cạnh, duỗi ra ngón tay thon dài khẽ vuốt một chút mặt mày của nàng, bên tai đều là Ninh Bảo tinh tế tiếng hít thở, chóp mũi quanh quần lấy nhàn nhạt mùi hoa quế.

Định Quốc công lông mày phong khẽ nhúc nhích.

Nghĩ đến hôm nay Ninh Bảo lao tâm lao lực tiếp đãi đến đây Định Quốc công phủ chúc mừng nữ quyến, Tạ Hành hai đầu lông mày hiện lên một vòng đau lòng, hắn đứng dậy cất bước đi ra khỏi phòng, đưa tới thân vệ, trầm giọng phân phó.

"Tạ Thất, thông báo Triệu quản gia một tiếng, từ từ mai, phu nhân phải tỉnh dưỡng, không nên gặp khách."

Tạ Thất liền vội cung kính đáp ứng.

"Vâng, chủ tử!"

Nịnh Bảo đang ngủ say, Định Quốc công yêu thương nàng mệt mỏi một ngày, không có đánh thức nàng, một thân một mình ở đại sảnh dùng bữa tối, sau đó tắm rửa rửa mặt, động tác Ôn Nhu đem trên giường ngủ say Khương Nịnh Bảo ôm phóng tới khắc hoa trên giường lớn.

Trong phòng ánh nến chập chờn.

Màn lụa buông xuống, Định Quốc công ánh mắt thâm trầm rơi xuống Khương Nịnh Bảo khẽ nhếch trên môi, lành lạnh môi mỏng che kín đi lên, triền miên trần trọc mút vào nửa ngày, mới lưu luyến không rời dời, Ôn Nhu ôm Khương Nịnh Bảo nhắm lại hai con ngươi chìm vào giấc ngủ.

Cửa chính ở ngoài bảo vệ Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc ngẩng đầu nhìn một chút trên trời treo cao Minh Nguyệt, không có nghe được trong phòng động tĩnh, liền trở về mình sương phòng.

Trời tối người yên lúc, trong phòng ánh nến lớp lớp thiêu đốt, Khương Nịnh Bảo mở ra nhập nhèm con ngươi, phát hiện mình đang ngủ ở mềm mại trên giường lớn, một đôi rắn chắc hữu lực hai tay chính nắm cả cái hông của mình, đưa nàng chăm chú giam cầm trong ngực.

Không cần nghĩ, cái này phía sau nam nhân khẳng định là Quốc Công Gia.

Quốc Công Gia là trở về lúc nào?

Khương Nịnh Bảo có chút mơ hồ thâm nghĩ, lúc này bên ngoài hoàn toàn yên tĩnh, đoán chừng hẳn là đêm khuya, nàng dĩ nhiên ngủ nặng như vậy, liền Định Quốc công trở về cũng không biết.

Khương Nịnh Bảo ảo não cau lại lông mày.

Bên tai truyền đến đối phương trong lồng ngực quy luật tiếng tim đập cùng hẳn phun ra nóng rực khí tức, Khương Nịnh Bảo mặt đột nhiên dâng

lên một cỗ nhiệt ý, gương mặt oanh đả lên, nghĩ đến mình từ khi mang thai liền không có cùng Định Quốc công từng có □□, mỗi lần đều là điểm đến là dừng hôn, giờ này khắc này... Khương Nịnh Bảo trong lòng chẳng biết tại sao đột nhiên có xúc động.

Nhưng nghĩ đến mình bụng to ra, Khương Nịnh Bảo giống như bị rót một chậu nước lạnh, điểm này kiều diễm trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích, nàng có chút không được tự nhiên động hạ thân tử.

Nàng lại vào lúc này động tình.

Ngủ say Định Quốc công vô ý thức đem Khương Nịnh Bảo ôm sát, bàn tay lớn ở nàng hở ra phần bụng trần an xoa bóp một cái, khuôn mặt tuần tú cọ xát một chút đỉnh đầu của nàng, sau đó bất động.

Bất động.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Nghe bên tai đều đều tiếng hít thở, Khương Nịnh Bảo mí mắt dần dần khép lại...

Một đêm ngủ ngon.

Hôm sau, Khương Nịnh Bảo ném qua đồ ăn sáng về sau, đưa tiễn Định Quốc công, một đôi mắt đẹp trực câu câu nhìn chăm chăm Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc hai cái xinh đẹp tỳ nữ, nghĩ đến vừa mới Quốc Công Gia nói lời, nên vì bọn nàng suy tính một chút chung thân đại sự.

"Xuân Hỉ, Xuân Nhạc, các người niên kỷ cũng không nhỏ, nhưng có vừa ý người?" Khương Nịnh Bảo uống một ngụm canh gà, cười nhẹ nhàng mở miệng hỏi thăm.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc hai người mặt đỏ lên, trầm mặc không lên tiếng.

"Xuân Hỉ, người cảm thấy Tạ Thất như thế nào?" Khương Ninh Bảo nghĩ đến Quốc Công Gia nói cho nàng biết lời nói, nhìn về phía Xuân Hỉ hai con người ần ần lộ ra một từng tia ý cười.

Thật không nghĩ tới Tạ Thất thích Xuân Hỉ, còn cùng Quốc Công Gia đề việc này, Tạ Thất là Quốc Công Gia tâm phúc thân vệ, cao lớn anh tuấn, dáng vẻ đường đường, rất không tệ một người.

Xuân Hỉ sững sờ, không biết nghĩ tới điều gì, vốn là đỏ mặt giống như muốn nhỏ máu, nàng tiếng như muỗi âm: "Tạ Thất là cái người rất tốt."

"Chỉ thật là tốt sao, người chẳng lẽ không có ý khác?" Khương Ninh Bảo ranh mãnh đùa nàng, trong lòng ám đạo, xem ra là lang hữu tình muội cố ý a.

Một bên Xuân Nhạc che miệng cười trộm.

"Phu nhân, Tạ Thất thích Xuân Hỉ, nô tỳ có lần nhìn thấy Tạ Thất vụng trộm đưa một chi cây trầm cho Xuân Hỉ, ngay tại lúc này Xuân Hỉ trên đầu cắm kia một chi cây trầm."

Xuân Hỉ lần này hận tìm không được một cái lỗ để chui vào, quá cảm thấy khó xử.

Khương Ninh Bảo liếc nhìn Xuân Hỉ trên đầu ngọc trầm, nụ cười càng sâu sắc thêm hơn: "Xem ra các người là lưỡng tình tương duyệt a, vừa vặn Quốc Công Gia cũng nói với ta việc này."

"Ta trước đem hôn sự của các người chứng thực xuống tới."

Xuân Hỉ then thùng cúi thấp đầu, không có phản đối.

"Mặc cho phu nhân làm chủ."

Khương Ninh Bảo vẻ mặt tươi cười gật đầu, đưa mắt nhìn sang Xuân Nhạc, nghĩ đến Xuân Nhạc cha mẹ vẫn còn, chỉ là nói một chút, Xuân Nhạc Viên Viên mặt một mảnh đỏ bừng, xấu hổ xoắn ngón tay.

"Nô tỳ hiện tại còn không gấp, hết thấy thuận theo tự nhiên."

Khương Ninh Bảo nói được thì làm được, lập tức liền gọi tới Tạ Thất, Tạ Thất cùng Xuân Hỉ cùng là cô nhi, ở Khương Ninh Bảo chứng kiến dưới, hai người định ra rồi việc hôn nhân, các loại Xuân Hỉ xuất giá, nàg lại cho Xuân Hỉ một phần phong phú đồ cưới.

Khương Ninh Bảo đem tâm phúc tỳ nữ hôn sự định ra về sau, nàg nhớ tới Đại ca Khương Căn hôn sự, lúc trước nàg còn nghĩ để Phó Uyển Ninh làm đại tẩu của nàg , nhưng đáng tiếc hai người vô duyên.

Hiện tại Đại ca giá thị trường rất tốt, bên trên không có công công bà bà, tự thân tài hoa hơn người, vẫn là thi Hương hạng nhất, tướng mạo tuấn mỹ phong lưu, hậu viện còn không có thông phòng thiệp thất.

Nhìn chăm chăm Đại ca quý nữ càng ngày càng nhiều, còn có không ít phái quan môi trái qua cửa.

Đại cữu mụ cùng Khương Ninh Bảo nói qua đại ca việc hôn nhân, nhưng Đại ca không hé miệng, nói các loại sang năm kỳ thi mùa xuân qua lại nói.

Khương Ninh Bảo có chút đồng ý.

Định Quốc công phủ đóng cửa từ chối tiếp khách, có Định Quốc công lên tiếng, không ai dám tới cửa quấy rầy Khương Ninh Bảo, Khương Ninh Bảo dưỡng thai thời gian thanh tĩnh nhàn nhã, lúc đầu nghĩ vụng trộm làm

yêu Dương Thư Thanh hận đến nghiến răng nghiến lợi, lại lại không thể làm gì.

Duy nhất khiến Khương Ninh Bảo bất đắc dĩ chính là, Tạ Cảnh Dực tới thỉnh an càng thêm nhiều lần, mỗi lần nhìn thấy hắn cung kính thỉnh an, Khương Ninh Bảo luôn cảm thấy là lạ.

Liên Xuân vui cùng Xuân Nhạc nhịn không được sinh ra một tia đề phòng.

Khương Ninh Bảo không có ở Tạ Cảnh Dực trên thân phát giác được ác ý, nhưng cũng không có ngăn cản Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc cảnh giác, mặc kệ thế nào, cẩn thận một chút vẫn là tốt.

Chỉ là Tạ Cảnh Dực ánh mắt nhìn nàng càng ngày càng khiến Khương Ninh Bảo kinh hãi.

Khương Ninh Bảo trong lòng toát ra một cái không thể tưởng tượng nổi suy nghĩ, vội vàng để Định Quốc công ngăn trở Tạ Cảnh Dực đến đây thỉnh an, cái này Tạ Cảnh Dực ánh mắt quá dọa người.

Hi vọng không phải nàng nghĩ như vậy.

Có Định Quốc công ra mặt, Tạ Cảnh Dực cuối cùng không có lại đến chủ viện thỉnh an.

Khương Ninh Bảo ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, không tiếp tục ra chủ viện, chỉ ở chủ trong nội viện đi lại, trong ngắn hạn, nàng thật sự là không nghĩ lại nhìn thấy hoặc là ngẫu nhiên gặp Tạ Cảnh Dực người này.

Thời tiết vào đông, càng thêm rét lạnh.

Trong phòng dọn lên chậu than, Ôn Noãn như xuân.

Xuân Hỉ vào tháng trước liền gả cho Tạ Thất, bây giờ vẫn là ở Khương Nịnh Bảo bên người phục thị, chỉ là chải phụ nhân đầu, cùng dĩ vãng không có khác gì.

Khương Nịnh Bảo khuôn mặt mượt mà một vòng lớn, rõ ràng mới sáu tháng mang thai, bụng cao cao nổi lên, nhìn một cái, khác nào mang thai chín tháng mang thai, nhưng làn da tinh tế bóng loáng, nhìn so ngày xưa càng thêm nở nang Mỹ Lệ.

Tạ lão phu nhân lo lắng đến không được, Trần thái y thường xuyên hướng Định Quốc công phủ chạy, chú ý Định Quốc công phủ người biết được về sau, âm thầm ghen tị Khương Nịnh Bảo được sủng ái.

Đáng tiếc loại này phúc khí không phải ai đều có.

Mang thai song thai dễ dàng sinh non, trong phủ hiện tại đã xin bốn cái nổi danh bà đỡ chờ lệnh, cái này bốn cái bà đỡ nội tình đều bị tra xét cái úp sấp, xác định không có bất kỳ cái gì uy hiếp về sau, mới có thể mời về Định Quốc công phủ.

Tiến vào Định Quốc công phủ, ngoại nhân muốn nhúng tay cũng khó khăn.

Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công phòng chính là Dương Thư Thanh, cái này nữ chủ quả thực có bệnh, đều gả cho Tần Vương, còn nhìn chăm chăm vào nàng, thỉnh thoảng ra ác tâm một phen nàng.

Khương Nịnh Bảo đối với lần này mười phần im lặng.

Lúc đầu Tạ lão phu nhân còn nghĩ đặt trước nhũ mẫu, Khương Nịnh Bảo cự tuyệt, nàng không nghĩ con của mình uống người khác sữa, dù là dòng sữa của nàng không đủ hai đứa bé uống, cũng có thể uống sữa trâu hoặc là sữa dê.

Bởi vậy điền trang bên trong nuôi bò sữa, dê sữa tìm khắp nhân tình hiếu lòng liệu.

Một ngày này, Khương Ninh Bảo xuyên rộng rãi áo váy, nâng cao to đến dọa người bụng trong phòng đi tới đi lui rèn luyện thân thể, Hoàng ma ma bọn người tất cả đều khẩn trương nhìn chăm chăm, sợ Khương Ninh Bảo sơ ý một chút ngã sấp xuống.

Đi rồi ước chừng một khắc đồng hồ tả hữu, Khương Ninh Bảo ngừng lại, ôm bụng thật to ngồi ở rải ra thật dày mền nhưng trên giường êm, Hoàng ma ma căng cứng thần kinh nổi lông, vội vàng cấp phu nhân rót một chén ấm áp nước sôi.

Khương Ninh Bảo uống một ngụm ấm áp nước sôi, nhìn lấy mình cao cao nổi lên phần bụng, hỏi một câu: "Ma ma, người nói ta có khả năng tại tháng sau sinh sản sao?"

Tháng sau sinh, đứa bé chỉ ở trong bụng của nàng chờ đợi bảy tháng.

Hoàng ma ma liếc nhìn phu nhân to đến không tưởng nổi bụng, che đậy hạ đáy mắt lo lắng, an ủi: "Người lão nô này không biết, Trần thái y nói thân thể của ngài khỏe mạnh, cực lớn có thể sẽ đủ tháng sinh sản."

Đủ tháng sinh sản là chỉ mang thai khoảng chín tháng.

Phu nhân không biết có thể hay không các loại cho đến lúc đó.

Một bên Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nghe, trong lòng có chút lo lắng, các nàng từ khi phu nhân mang thai về sau, liền hỏi thăm qua kinh nghiệm phong phú ma ma cùng trong phủ tọa trấn đại phu, mang thai song thai nữ tử đồng dạng đều sẽ sinh non, nhưng bảy tháng sinh cũng không nhiều.

Phu nhân bụng thực sự quá lớn.

Lúc này, phòng cửa mở, một đạo cao lớn thân ảnh mạnh mẽ rần rỏi đi đến, trong phòng đám người cảm nhận được sát khí khí tức, liền vội vàng hành lễ cáo lui.

Khương Ninh Bảo nhìn thấy hương nàng sai bước đi đến Định Quốc công, mặt mày dao động ra một vòng nụ cười ôn nhu.

"Quốc Công Gia, người bây giờ trở về càng ngày càng sớm."

"Gần nhất thông thả."

Định Quốc công đem trên thân áo choàng cởi xuống treo ở trên kệ, bước nhanh đến phía trước ngòai ở bên người nàng, tay êm ái rơi vào Khương Ninh Bảo trên bụng, nhẹ nhàng vuốt ve.

Trong bụng hai đứa bé nghịch ngợm đá mấy cước, tựa hồ đang cùng cha ruột hồ động, từ trước đến nay vững như Thái Sơn Định Quốc công giật nảy mình, khẩn trương hỏi: "Ninh Bảo, người có đau hay không?"

Khương Ninh Bảo nhẹ nhàng cười một tiếng: "Có chút, kỳ thật động động cũng tốt, chứng minh bọn hãn phi thường khỏe mạnh có sức sống."

Định Quốc công y nguyên đau lòng Ninh Bảo, thật sự là bụng của nàng quá lớn, hãn gần nhất đều sẽ nguyên bản nên Hoàng đế phê duyệt số con đều giao lại cho Hoàng đế xử lý, tận lực mỗi ngày về sớm một chút bồi Ninh Bảo.

Khương Ninh Bảo đem đầu dựa vào trên vai của hãn, bát quái một chút trong cung hậu phi điểm này sự tình, biết được hoàng hậu cùng Quý phi Phó Uyển Ninh đều có bầu, khỏe miệng hiển hiện một vòng nụ cười xấu xa.

Cuối năm lộ ra ánh sáng thời điểm, đoán chừng sẽ khiến Dương Thư Thanh cùng Tần Vương Tấn Vương bọn hãn giật nảy cả mình.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ cũng
mộc ném đi 1 cái địa lô, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Rốt Cục Phát Động

Ngoài cửa sổ gió lạnh lạnh thấu xương, Tuyết Hoa bay múa, trong phòng Ôn Noãn như xuân.

Khương Nịnh Bảo nâng cao bụng thật to ngồi ở thấp trên giường, vừa ăn bánh ngọt một bên nghe Xuân Nhạc nói trong kinh thành sự tình.

"Phu nhân, ngài cũng không biết, năm nay gió tuyết lớn, áp sập thành Bắc một mảnh nhà dân, Tần Vương Dương trắc phi chính tự mình mang hộ vệ đi thành Bắc bố thí."

Khương Nịnh Bảo nhú mày, đem trong miệng bánh ngọt táo chua nuốt xuống, không nhanh không chậm nói: "Ta liền biết loại này bác thanh danh sự tình không thể thiếu nàng, nàng dạng này không kiêng nể gì cả đoạt Tần Vương phi danh tiếng, thật không biết nên nói nàng gốc vẫn là không quan tâm."

"Phu nhân, kỳ thật Tần Vương phi cùng cái khác quan gia phu nhân đều có ra mặt thiết lập bố thí lều, nhưng đều bị Dương trắc phi cướp sạch danh tiếng, nàng trừ bố thí chén thuốc bên ngoài, còn cho mỗi một hộ gặp tuyết tai nhân gia tu chỉnh phòng ốc, mỗi người một túi gạo cùng năm cân thịt, mới quần áo mùa đông đông bị."

"Nô tỳ nghe nói có không ít không có áp sập phòng ốc nhân gia vào lúc ban đêm, phòng ốc đều sập."

Xuân Nhạc mười phần im lặng, toàn bộ kinh thành cũng biết Dương trác phi có bạc, cũng không cần như thế khoe khoang, đem tất cả quan phu nhân đặc tội một mảng lớn.

Kinh thành Thiện Đường danh tiếng cũng bị nàng che đậy, còn cổ vũ không tốt tập tục.

Khương Nịnh Bảo hơi nhú mày.

"Tình huống này chẳng lẽ không có ai ngăn cản?"

"Có quan binh ngăn cản, nhưng phu nhân ngài nghĩ a, cái này có thể ngăn cản được sao?" Xuân Nhạc thở dài, Dương trác phi đưa đồ vật làm cho người rất tâm động, còn hỗ trợ tu chỉnh phòng.

Bỏ qua cơ hội lần này, cũng không biết có không có lần sau.

Cho nên thành Bắc phòng ốc trong vòng một đêm cơ hồ toàn sập, không có ai thương vong, nghĩ cũng biết trong đó mờ ám, Dương trác phi lúc này thật sự là đại xuất huyết.

Không, không đúng, điểm ấy cứu tế đồ vật bất quá là chín trâu mất sợi lông thôi.

Khương Nịnh Bảo: "..."

"Phu nhân, người có biết Dương trác phi lều thiết ở nơi đó, nàng cố ý thiết lập tại chúng ta bố thí lều bên cạnh, còn để cho người ta chỉ trích phu nhân ngài hẹp hòi, chỉ bố thí chén thuốc." Xuân Nhạc một mặt tức giận nói.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Nàng để cho người ta bố thí chén thuốc đều là tặng thêm nàng sản xuất khu lạnh giữ ấm rượu thuốc, khu lạnh hiệu quả vô cùng tốt, nếu như

thụ Dương Thư Thanh mê hoặc không uống nàng bố thí nước thuốc, không biết thua thiệt chính là ai.

"Xuân Nhạc, chúng ta bố thí chén thuốc có người uống sao?"

Nghe được phu nhân hỏi cái này, Xuân Nhạc lập tức mặt mày hớn hở: "Có a, còn đây rất dài đội đầu, bách tính cũng không ngốc, dĩ vãng chúng ta là lấy Tấn Giang quán trà danh nghĩa bố thí, năm nay là lấy Định Quốc công phủ danh nghĩa, nhưng nước thuốc không thay đổi, bọn hăn khẳng định đều uống ra, không phải sao, đều dồn dập đến xếp hàng uống một bát."

Khương Nịnh Bảo nhẹ nhàng thở ra: "Vậy là tốt rồi, những chuyện khác chúng ta mặc kệ."

Xuân Nhạc gật gật đầu, nàng chỉ là không quen nhìn Dương trắc phi như thế không chút kiêng kỵ là Tần Vương xoát thanh danh thôi.

Chỉ là các nàng không quản sự, không quan tâm, Dương Thư Thanh thật đúng là được đà lấn tới, dĩ nhiên tìm tới cửa.

Khương Nịnh Bảo nghe được Triệu quản gia bẩm báo nói Dương trắc phi đến nhà về sau, gương mặt xinh đẹp hơi hơi trầm xuống một cái, lấy thân thể không tiện là lấy cơ đuổi roi Dương trắc phi, ai ngờ người ta kiên nhẫn, làm đủ tư thái.

Khương Nịnh Bảo lần này nổi giận, cái này Dương Thư Thanh vẫn là một khối thuốc cao da chó, dán lên liền xé không xuống.

"Để cho nàng đi vào."

Khương Nịnh Bảo ôm nặng nề bụng đi đến đại sảnh ngồi ở Hoàng ma ma cất đặt thấp trên giường, thần sắc thản nhiên nhìn xem nụ cười xinh đẹp Dương Thư Thanh, giọng điệu lạnh lùng mà hỏi.

"Không biết Dương trác phi năm lần bảy lượt đến nhà, cần làm chuyện gì?"

Dương Thư Thanh ánh mắt rơi vào Khương Nịnh Bảo lớn đến kinh người trên bụng, đáy mắt xẹt qua một vòng lãnh quang, nàng gả cho Tần Vương đã đã hơn hai tháng, bụng còn không có tin tức.

Cái này khiến trong nội tâm nàng rất không thoải mái.

Bây giờ nhìn thấy Khương Nịnh Bảo khí sắc hồng nhuận, mượt mà khuôn mặt bóng loáng trắng nõn càng sâu lúc trước, một chút cũng không có nàng trong tưởng tượng mặt mũi tràn đầy hoàng ban, Dương Thư Thanh đáy lòng cuộn cuộn lấy không cam lòng cùng ghen ghét.

"Quốc Công phu nhân, không biết người bố thí chén thuốc là vị kia đại phu chế biến, tốt như vậy chén thuốc đơn thuốc có thể nào tàng trữ, người làm Định Quốc công phu nhân, phải làm ra làm gương mẫu, cố gắng ra chén thuốc đơn thuốc cho biên cương vùng đất nghèo nàn đám binh sĩ sử dụng."

Dương Thư Thanh đại nghĩa lắm nhiên nói.

Khương Nịnh Bảo lờm Dương Thư Thanh một chút, thản nhiên nói: "Dương trác phi, đầu tiên cảm tạ người quan tâm vùng đất nghèo nàn binh sĩ, bất quá, ta muốn nói là, cái này chén thuốc đơn thuốc liền là bình thường chống lạnh đơn thuốc, chỉ là tăng thêm một mực vạn kim khó cầu chống lạnh rượu thuốc."

"Chống lạnh rượu thuốc dùng là bình thường đơn thuốc sản xuất, điểm này Định Quốc công cũng biết, còn tận mắt nhìn thấy , tương tự đơn thuốc , tương tự dược liệu, người khác nhau, sản xuất ra rượu thuốc ngày đêm khác biệt."

"Cho nên, Dương trác phi, người sở cầu không có gì pháp thực hiện, nếu như Dương trác phi thật sự quan tâm vùng đất nghèo nàn binh sĩ, không bằng quyên tặng một nhóm áo bông cho bọn hãn chống lạnh, ta nghĩ lấy Dương trác phi tài lực, sẽ không liền cái này điểm yêu cầu nho nhỏ đều làm không được?"

"Năm trăm vạn lượng đồ cưới ngân a, thật khiến cho người ta ghen tị."

Khương Ninh Bảo cười nhẹ nhàng nhìn qua nàng.

Dương Thư Thanh sắc mặt trong nháy mắt âm trầm như nước, liên lụy đến Định Quốc công, Dương Thư Thanh cũng không có hoài nghi Khương Ninh Bảo nói láo, chỉ là, chết tiệt, nàng lại bị Khương Ninh Bảo ngược lại đem một quân, nhưng lúc này nàng đâm lao phải theo lao, chỉ có thể ráng chống đỡ lấy đồng ý.

"Không phải liền là một nhóm áo bông, ta quyên tặng chính là."

Nói xong lời này, nàng chảy máu trong tim, một nhóm áo bông, chỉ cần vừa nghĩ tới vùng đất nghèo nàn mấy trăm ngàn binh sĩ, Dương Thư Thanh trước mắt trợn trợn biến thành màu đen, hận không thể đập Khương Ninh Bảo máu.

"Dương trác phi đại thiện, vùng đất nghèo nàn đóng giữ mấy trăm ngàn binh sĩ sẽ cảm tạ người, đúng, cái này áo bông Dương trác phi có thể phải thật tốt giữ cửa ải, vạn nhất đưa qua chính là hoa lau áo bông, liền lòng tốt làm chuyện xấu." Khương Ninh Bảo cười tủm tủm nói, Dương Thư Thanh không là muốn làm người tốt sao, liền để nàng làm cái đủ.

Dương Thư Thanh hung tợn trừng mắt Khương Ninh Bảo, từ trong hàm răng gọt ra một câu.

"Quốc Công phu nhân yên tâm, ta sẽ giám sát tốt hạ nhân, tuyệt sẽ không giở trò dối trá, Quốc Công phu nhân người đây, đường đường Định

Quốc công phu nhân không sẽ không hề làm gì?"

Khương Ninh Bảo phật hạ lạc hạ sợi tóc, giả bộ ngượng ngùng nói: "Ta nhưng không có Dương trắc phi tài lực, chỉ có thể hơi tận sức mọn, là vùng đất nghèo nàn đám binh sĩ cầu phúc."

Kỳ thật Khương Ninh Bảo hàng năm đều sẽ cho người từ các nơi trang tử đưa một nhóm lương thực cùng giữ ấm quần áo đến biên cương, nàng vụng trộm làm chuyện tốt chỉ có Định Quốc công cùng hãn thân vệ biết được, đương kim Thánh Thượng cũng biết.

Khương Ninh Bảo không phải khoe khoang người, đương nhiên sẽ không tuyên dương mọi người đều biết.

Cái này vừa nói, Dương Thư Thanh tức giận đến thổ huyết, nhưng không thể nào phản bác, Khương Ninh Bảo đồ cười giống như không có bao nhiêu, trừ Hoàng Thượng ban thưởng, chính là Định Quốc công đưa sính lễ.

"Nếu như nếu không có chuyện gì khác, Dương trắc phi mời về."

Khương Ninh Bảo lạnh lùng hạ lệnh trục khách, một bên Triệu quản gia làm ra dấu tay xin mời, Dương Thư Thanh hung hăng trợn mắt nhìn Khương Ninh Bảo một chút, lần này thật sự là ăn trộm gà bắt thành còn mất năm gạo, ánh mắt của nàng rơi xuống nàng cao cao bụng to ra bên trên, đột nhiên cười.

"Nếu không có chuyện gì khác, trước khi đi, ta trước cầu chúc Quốc Công phu nhân nhất cử đến nữ."

Trong đại sảnh hạ người thần sắc rất khó coi, ai không trông mong phu nhân nhất cử đến nam, cái này Dương trắc phi cái này là cố ý cho phu nhân ngọt ngọt.

Khương Ninh Bảo mỉm cười, không có chút nào tức giận dấu hiệu.

"Vô luận sinh nam sinh nữ, đều là ta cùng Quốc Công Gia con cái, như sinh con trai, ta tất nhiên là cao hứng, như sinh nữ nhi, ta cũng vui vẻ."

Dương Thư Thanh gặp Khương Ninh Bảo một chút cũng không có bị chọc giận, ngược lại làm phải tự mình biệt khuất khó chịu, không khỏi tê nhạt vô vị, cũng không nói cái gì, trực tiếp mang theo mình tỳ nữ quay người rời đi.

"Triệu quản gia, chúng ta phải thay Dương trác phi hảo hảo tuyên dương một phen nài việc thiện." Khương Ninh Bảo các loại Dương Thư Thanh vừa rời đi, cười giả dối, phân phó Triệu quản gia một tiếng, lần này Dương Thư Thanh muốn chống chế cũng không được.

Triệu quản gia vẻ mặt tươi cười đáp ứng xuống.

Mang theo tỳ nữ vội vàng rời đi Dương Thư Thanh ở cửa chính chỗ gặp vừa hồi phủ Tạ Cảnh Dực, Dương Thư Thanh hất lên màu hồng áo choàng, giơ lên xinh đẹp gương mặt, mắt nhìn thẳng từ bên cạnh hăn đi qua.

Tạ Cảnh Dực chỉ là nhàn nhạt lờm nài một chút, ánh mắt bình tĩnh không một tia gợn sóng, hai người khác nào người xa lạ, không, phải nói là liền người xa lạ cũng không bằng.

"Đi tra một chút Dương trác phi đến trong phủ làm cái gì?" Hăn giọng điệu thanh lãnh phân phó bên người gã sai vặt.

Gã sai vặt lĩnh mệnh rời đi.

Trở lại Cẩm Hoa viện không đến bao lâu, gã sai vặt đem tìm hiểu tin tức nói ra, Tạ Cảnh Dực trên khuôn mặt tuấn mỹ hiển hiện một vòng cực kì nhạt ý cười, là hăn biết nài sẽ không lỗ.

Dương trắc phi trước đó vài ngày cao điệu bố thí sự tình đã sớm truyền ra mọi người đều biết, Tạ Cảnh Dực đối với lần này không thể phủ nhận, biết được nàng lại nhiều lần tới cửa muốn gặp Khương Nịnh Bảo, Tạ Cảnh Dực trong lòng lo lắng, hai ngày này đều tận lực sớm hồi phủ.

Ai ngờ còn là bỏ lỡ.

Tạ Cảnh Dực ở trong lòng thở dài một tiếng, đẩy mở cửa sổ, ngoài cửa sổ rét lạnh gió thổi tới, đêm hán điểm này không gặp được tâm tư người thổi không còn một mảnh.

Dương Thư Thanh chân trước vừa rời đi Định Quốc công phủ, chân sau liền truyền ra Dương Thư Thanh tự nguyện quyên tặng một nhóm áo bông cho vùng đất nghèo nàn mấy trăm ngàn binh sĩ chống lạnh lớn tin tức tốt.

Cử động lần này đại thiện, Càn Nguyên đế tự mình hỏi đến về sau, khen ngợi Dương Thư Thanh một phen.

Lần này Dương Thư Thanh danh dương Đại Việt, liên đới Tần Vương danh vọng đều nước lên thì thuyền lên, chính đã tâm bưng bưng lôi kéo võ tướng, nhưng đáng tiếc võ tướng nhóm đều không phải tốt như vậy lôi kéo, bận rộn một phen, lôi kéo đến võ tướng lác đác không có mấy.

Khương Nịnh Bảo từ Định Quốc công nơi đó biết được tin tức này về sau, cười cười, Tần Vương lại nhảy nhót cũng dùng, Càn Nguyên đế hoàng hậu cùng Quý phi đều có thai.

Nếu như nhất cử đến nam, càng không Tần Vương cùng Tấn Vương hai cái vương gia chuyện gì.

Bị khấp kinh thành người chú ý, Dương Thư Thanh căn rằng bỏ ra đại lượng bạc mua một nhóm áo bông đưa đi vùng đất nghèo nàn, không chỉ có

đem Thượng Vân tử phường làm giả số sách đoạn lưu lại bạc đều tiêu hết, mình còn lấy lại một số lớn bạc.

Dương Thư Thanh hiện tại hận chết Khương Ninh Bảo.

Vừa vặn Tần Vương phi tuôn ra mang thai tin tức, Dương Thư Thanh toàn bộ lực chú ý đều chuyển dời đến phía trên này, không tiếp tục khuấy gió nổi mưa.

Khương Ninh Bảo nghe được tin tức này, khóe miệng không chịu được giơ lên một vòng nụ cười.

Định Quốc công trở về nhìn thấy Khương Ninh Bảo ôm bụng đang cười, mặt mày có chút một nhu, cởi xuống áo choàng, đem dính vào gió tuyết run rời, ngang bên trên hơi ẩm áp về sau, sải bước đi đến Khương Ninh Bảo bên người, đưa nàng công kênh thân thể ôm vào trong ngực.

"Cười cái gì, vui vẻ như vậy?"

"Không có gì, liền là nghĩ đến Tần Vương phi mang thai, Dương Thư Thanh đoán chừng không có có tâm tư nhìn ta chăm chăm." Khương Ninh Bảo ôm ở Định Quốc công trong ngực, cười nói.

Định Quốc công nghe được Khương Ninh Bảo nhắc lên Dương Thư Thanh, đáy mắt lướt qua một tia ám trầm.

Dương Thư Thanh vụng trộm tổ kiến thể lực to lớn đã bị tan rã bảy tám phần, chỉ là nàng cũng không có phát hiện, còn lấy là thể lực của mình một mực tại lớn mạnh.

Nhất là nàng dựa vào tiên tri thi ân thu phục những người kia, cả đám đều bị Càn Nguyên để phái đi người xúi giục, cho dù ai biết được cái gọi là ân tình là có dự mưu thiết kế đến, cũng sẽ không có ngốc ngốc giúp Dương Thư Thanh bán mạng.

Mãi cho đến cuối năm, qua ngày mồng tám tháng chạp, Khương Ninh Bảo đều không có muốn lâm bồn dấu hiệu, Khương Cần nhịn không được sang đây xem nhìn qua mấy lần, đại cữu mục cũng thường xuyên tới cửa quan tâm.

Trần thái y hiện tại đã thường trú Định Quốc công phủ, bốn cái bà đỡ chờ lệnh.

Thằng đến Càn Nguyên ba năm một tháng sơ, Khương Ninh Bảo mang thai đầy chín tháng sau rốt cục phát động.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 82: "Cũng Là Anh Tuấn Tiểu Thiếu Gia."

Định Quốc công phủ

Trong phòng sinh, Khương Ninh Bảo nằm ở trên giường, phần bụng đau từng cơn một trận gấp qua một trận, bốn cái bà đỡ ở một bên chuẩn bị nước nóng, dây kéo, sạch sẽ khăn vải cùng chậu đồng các loại thiết yếu vật dụng.

Xuân Hỉ khẩn trương nắm chặt phu tay của người, trời đang rất lạnh, Ôn Noãn trong phòng, trán của nàng không ngừng đổ mồ hôi, trong miệng không ngừng mà hỏi: "Phu nhân, ngài còn đau không?"

Khương Ninh Bảo nhin không được bật cười, phần bụng lần nữa một trận thít chặt, nàng cái này chuẩn bị sinh sản người đều không có Xuân Hỉ khẩn trương, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đều trắng, vội vàng an ủi một câu: "Còn tốt, ta còn chịu nổi."

Làm không có trải qua sinh con người, nói không khẩn trương sợ hãi là giả, nhất là nàng mang vẫn là song thai, so với bình thường phụ nữ mang thai sinh sản còn phải gian nan một chút.

Đau từng cơn chỉ là bắt đầu.

Nàng còn nhin được, đời trước nhận qua đau nhức so trận này đau nhức đau hơn đều có, điểm này đau nhức còn không đáng cho nàng đau kêu thành tiếng, một bên bà đỡ kinh ngạc nhìn thấy Quốc Công phu nhân.

Theo kinh nghiệm của nàng, sao lại nhìn không ra phu nhân ở tiếp nhận trận trận đau đớn.

Lúc này, Hoàng ma ma bưng một chung canh sâm tới, múc một muống đưa tới Khương Nịnh Bảo bên miệng, ân cần nói: "Phu nhân, ngài nhanh uống chút canh sâm, sinh sản thể nhưng là nhất tiêu hao thể lực cùng tinh lực, nhất định phải uống nhiều chút canh sâm."

Khương Nịnh Bảo gạt ra một vòng nụ cười, gật gật đầu, từng ngụm đem canh sâm uống sạch.

"Đằng sau còn nhịn canh sâm, chờ người khí lực cùng tinh lực không đủ, đợi chút nữa còn có thể uống, phu nhân, ngài trước bảo lưu lấy khí lực." Hoàng ma ma đem thìa thu hồi lại, tha thiết dặn dò.

Khương Nịnh Bảo lên tiếng.

"Ân, ta biết."

Nói xong, đau từng cơn lần nữa bắt đầu phát tác, từng đợt tiếp theo từng đợt. . . Nhưng nước ối còn không có phá, còn chưa tới lâm bồn thời điểm, các bà mụ ở một bên hỗ trợ bóp bụng.

...

Ngoài phòng sinh đầu, Tạ lão phu nhân đỡ lấy tỳ nữ tay, chờ đợi lo lắng, toàn bộ Định Quốc công phủ hạ nhân đều đang chăm chú Khương Nịnh Bảo sinh sản sự tình.

Biết được tin tức các nhà các hộ đồn dập đem lực chú ý chuyển hướng Định Quốc công phủ, Định Quốc công phu nhân mang song thai, không có sinh ra trước, ai cũng không biết là nam hay là nữ.

Dương Thư Thanh một ngày này không có nhìn chăm chăm Tần Vương phi, nàng đi vào Tần Vương đặc biệt vì nàng thiết lập nhỏ phật đường bên trong, thắp hương quỳ lạy Phật tượng, yên lặng cầu nguyện Khương Nịnh Bảo sinh một đôi nữ nhi.

"Nhất định phải sinh nữ nhi, sinh nữ nhi. . ."

Nhỏ phật đường bên trong không ngừng truyền đến Dương Thư Thanh vỡ nát tiếng đọc.

"Không, không đúng, hẳn là một thi ba mệnh, cuối cùng Khương Nịnh Bảo lần này nhịn không nổi, mang theo con của nàng một mệnh ô hô." Dương Thư Thanh bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lần nữa cầu nguyện.

"Phật Tổ phù hộ, nhất định phải làm cho Khương Nịnh Bảo cái này nữ nhân ác độc đạt được báo ứng!"

". . ."

Nhỏ phật đường nơi cửa Thiển Dong cùng Thiển Bích hai mặt nhìn nhau, mặc dù các nàng cũng không biết tiểu thư đến cùng lại phật đường làm cái gì, nhưng chung quy không phải chuyện tốt.

Chủ viện Tần Vương phi vuốt ve mình bằng phẳng phần bụng, nghe tâm phúc ma ma báo cáo, trong miệng ngậm lấy một tia cười lạnh: "Ma ma, cái này Dương thị còn thật sự cho rằng Vương phủ hậu viện là thiên hạ của nàng, dĩ nhiên quang minh chính đại ở nhỏ phật đường bên trong nguyện rửa Định Quốc công phu nhân."

"Vương phi, nếu không chúng ta. . ." Tâm phúc ma ma đáy mắt hiện lên một tia lạnh lùng.

Tần Vương phi cười nhạt một tiếng: "Đừng, chúng ta trước đừng hành động thiếu suy nghĩ, Vương gia đang hướng về Dương thị, Dương thị tồn

tại đối với chúng ta cũng có lợi, các loại Vương gia leo lên vị trí kia, ta lại trừng trị nàng, hiện tại trước giúp nàng giải quyết tốt hậu quả, miễn cho bị Tần Vương người bên kia bắt được bện đuôi sam."

Tâm phúc ma ma nghĩ cũng phải.

"Ma ma, các loại Định Quốc công phu nhân bình an sinh sản về sau, chúng ta đưa một phần hậu lễ quá khứ." Tần Vương phi cũng không ngốc, Tần Vương bây giờ hướng về Dương thị, nàng cái này chính phi đến tránh phong mang.

Nếu như có thể cùng Quốc Công phu nhân giao hảo, Tần Vương chắc chắn sẽ cao hứng.

...

Khương Nịnh Bảo thân nhân phản ứng cơ hồ nhất trí.

Khương Căn biết được muội muội hôm nay lâm bồn, cao hứng lại lo lắng, không còn có tâm tư trong thư phòng đọc sách, phái cái gã sai vặt đi Định Quốc công phủ nhìn tình huống.

Khương Nịnh Bảo đại cữu cữu một nhà biết được tin tức này, cao hứng kích động không thôi, đại cữu muội hận không thể lập tức đi Định Quốc công phủ nhìn Khương Nịnh Bảo sinh sản, cuối cùng vẫn là không có quá khứ, chỉ trong phủ chờ tin tức tốt.

Khương gia Khương lão phu nhân yên lặng đi nhỏ phật đường cầu nguyện, mặc kệ nàng làm sao không vui cháu gái này, nàng đều hi vọng Tứ cháu gái có thể bình an sinh hạ Định Quốc công con cái.

Trần Bắc Hầu phủ tháng trước vừa sinh hạ một đứa con trai Khương Xu Nghiên biết được tin tức này về sau, nàng đang tại ở cũ, chỉ là phái người chú ý Định Quốc công phủ.

Khương Ninh Bảo là núi dựa của nàng, Khương Xu Nghiên yên lặng cầu nguyện nàng bình an sinh sản.

Tốt nhất nhất cử đến nam.

Liên trong cung Phó Uyển Ninh đều quan tâm Khương Ninh Bảo sinh sản, lúc trước nàng hướng Khương Ninh Bảo xin giúp đỡ phải vào cung tham gia tuyển tú lúc, trách không được nàng không có khuyên nàng.

Nguyên lai Càn Nguyên để đã khôi phục khỏe mạnh , nhưng đáng tiếc tin tức này một mực phong tỏa, trừ hoàng hậu cùng nàng, cơ hồ không có ai biết được, liền Hiền tần cũng không biết.

Phó Uyển Ninh trong lòng cảm kích Khương Ninh Bảo, đương nhiên hi vọng nàng bình an.

...

Mặc kệ bên ngoài có bao nhiêu người quan tâm hoặc là cần rằng nghiêng lợi nguyên rủa Khương Ninh Bảo, Định Quốc công trong phủ các chủ tử đang tại phòng sinh mái nhà cong hạ chờ lấy.

Gió lạnh tuyết bay, băng tuyết ngập trời.

Hất lên màu đen áo choàng Định Quốc công dáng người thẳng đứng tại cách đó không xa hành lang dưới, anh tuần lạnh lẽo cứng rắn cho khó được hiển hiện chấy bóng thần sắc, một đôi quanh quần sát khí hai con người một cái chớp mắt nhìn chăm chăm vào cửa phòng sinh, áo choàng hạ bàn tay lớn sớm đã nắm chặt.

Ninh Bảo. . .

Bên cạnh hẳn còn đứng một vị khác tuần mỹ cao lớn nam tử, hai con người cũng là chăm chú nhìn phòng sinh phương hướng, trong ánh mắt có

loại người khác khó có thể lý giải được phức tạp cùng lo lắng.

"Tạ Thất, đi xem một chút phòng sinh là cái tình huống như thế nào, làm sao một chút tiếng vang đều không có?" Định Quốc công thanh âm trầm thấp vang lên, ẩn ẩn lộ ra một tia nôn nóng.

Tạ Thất vội vàng lên tiếng.

Tạ Cảnh Dực ngóng nhìn cách đó không xa người người nhốn nháo phòng sinh, thanh âm thanh lãnh: "Phụ thân, ngài đừng lo lắng, mẫu thân chắc chắn bình an sinh hạ. . . Bọn đệ đệ."

Đúng vậy a, bọn đệ đệ. . .

Mộng cảnh là tươi đẹp như vậy, hiện thực là như thế tàn khốc.

Còn nhớ kỹ trong mộng hắn đã từng đứng tại cửa phòng sinh chờ đợi lo lắng Khương Ninh Bảo vì hắn sinh con, thế nhưng là trong hiện thực, Khương Ninh Bảo là dưỡng mẫu của hắn.

Nàng sinh đứa bé về sau đều là đệ đệ của hắn hoặc là muội muội. . .

Tạ Cảnh Dực trên mặt vẫn như cũ thanh lãnh, nhưng giờ này khắc này, đáy lòng của hắn khác nào phá một cái hố, trống rỗng, nơi ngực ẩn ẩn co rút đau đớn.

Lúc này, Tạ Thất đến đây, trong giọng nói mang theo vẻ hưng phấn.

"Chủ tử, Đại thiếu gia, phu nhân nước ối phá, bà đỡ nói muốn sinh."

"Ân, ta đã biết."

Định Quốc công Tạ Hành lần nữa nắm chắc thành quyền, đáy mắt lại hiển hiện một vòng lo lắng, hắn từng hỏi thăm qua Trần thái y, nữ tử nước ối phá, lâm bồn cũng không dễ dàng.

Không bao lâu, một chậu bồn huyết thủy bưng ra.

Định Quốc công trong lòng bỗng nhiên níu chặt.

...

Trong phòng sinh, ần ần có mùi máu tanh lưu động, Xuân Hỉ kiên cường nắm chặt đầu đầy mồ hôi Khương Ninh Bảo tay, không ngừng ở một bên động viên: "Phu nhân, nhỏ các chủ tử mau ra đây."

Khương Ninh Bảo đặc biệt có thể chịu sinh sản đau đớn, nàng cắn răng đóng chặt, kiên quyết không hô to lên tiếng, theo các bà mẹ chỉ đạo dùng sức dùng sức.

"Phu nhân, cung miệng đã mở, ngài lại dùng lực."

Một cái bà đỡ đại hi hô.

Khương Ninh Bảo sắc mặt càng thêm tái nhợt, trên trán tất cả đều là mồ hôi, nhưng giờ này khắc này nàng toàn thân tràn đầy khí lực, dựa theo bà đỡ phân phó dùng sức dùng sức, một cái khác bà đỡ không ngừng mà dùng sạch sẽ khăn vải sát □□.

"Phu nhân, đứa bé nhanh nhìn thấy đầu!"

Phần này cường đại sự nhẫn nại khiến ở đây sinh dục qua đứa bé Hoàng ma ma bọn người tâm thương yêu không dứt.

Không biết qua bao lâu, Khương Ninh Bảo tiếp tục dùng sức, đột nhiên, nàng cảm thấy phần bụng phía dưới truyền đến một trận như tê liệt đau đớn, tựa hồ có đồ vật gì chảy ra.

"Sinh, sinh, là cái anh tuấn tiểu thiếu gia!"

Một cái bà đỡ cao hứng hô to, vôi vàng cắt cuống rốn lau đứa bé thân thể, rất quen ở hài nhi trên mông đít nhỏ chụp hai bàn tay, một tiếng vang dội khóc nỉ non âm thanh lập tức vang lên, sau đó dùng mềm mại chặn lông đem hài nhi gói kỹ giao cho một bên Hoàng ma ma.

Cửa phòng sinh Tạ lão phu nhân nghe được bên trong truyền đến vang dội khóc nỉ non âm thanh, vôi vàng nắm chặt bên người tỳ nữ: "Ta không có nghe lầm, bên trong có hài nhi tiếng khóc?"

"Lão phu nhân, ngài không có nghe lầm, phu nhân sinh." Tỳ nữ vui vẻ trả lời.

Tạ lão phu nhân kích động lệ nóng doanh tròn.

"Tốt, tốt, A Hành có hậu, Nịnh Bảo, Nịnh Bảo không có việc gì?"

Tỳ nữ vôi vàng nói: "Bên trong không có hô Trần thái y, phu nhân khẳng định không có việc gì."

Lúc này, cửa phòng sinh mở, Hoàng ma ma ôm che phủ nghiêm nghiêm thật thật đứa bé ra.

"Chúc mừng lão phu nhân, chúc mừng lão phu nhân, phu nhân sinh một cái tiểu thiếu gia."

Tạ lão phu nhân cười không ngậm mồm vào được.

Hành lang cách đó không xa vẫn đứng Định Quốc công biết được Nịnh Bảo sinh một đứa bé về sau, nỗi lòng lo lắng rơi xuống một nửa, nghe nói còn có một cái còn chưa sinh ra.

Tạ Cảnh Dực yên lặng nhìn cách đó không xa lão phu nhân vui vẻ khuôn mặt tươi cười.

Khương Ninh Bảo lộ ra một vòng môi mệc nụ cười, sợi tóc đen sì **, xốc xếch dán tại trên gương mặt của nàng, sinh một cái, trong bụng còn có một cái, lúc này, Xuân Hi tiếp nhận Xuân Nhạc đưa người tới miếng nhân sâm.

"Phu nhân, ngài trong bụng còn có một cái, trước ngậm một khối Nhân Sâm phiến."

"Tốt!"

Khương Ninh Bảo gật gật đầu, ngậm lấy Nhân Sâm phiến, thân thể lần nữa nguyên khí tràn đầy.

Sau nửa canh giờ, đứa bé thứ hai cũng thuận lợi ra đời, vang dội khóc nỉ non âm thanh lần nữa trong phòng sinh vang lên, Khương Ninh Bảo lộ ra một vòng rã rời đến cực điểm nụ cười.

"Cũng là anh tuấn tiểu thiếu gia." Các bà mẹ cao hứng hô to.

Nghe được các bà mẹ thanh âm, Khương Ninh Bảo đột nhiên buông lỏng xuống, cả người ngất đi, Xuân Hi kinh hãi: "Phu nhân, phu nhân, ngài tỉnh?"

"Đừng hoảng hốt, phu nhân chỉ là thoát lực ngất đi, nghỉ ngơi một đêm liền có thể tỉnh, đợi chút nữa để Trần thái y mở mấy phó điều trị thân thể đơn thuốc cho phu nhân điều dưỡng một hồi, bảo đảm phu nhân rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu."

Một cái tinh thông được lý bà đỡ vội vàng kiểm tra một chút Khương Ninh Bảo tình huống, cười trấn an nói, loại tình huống này nàng đã thấy nhiều, phu nhân sinh song thai như vậy thuận lợi cũng là hiếm thấy.

Nếu như là ở nông gia, cũng không lạ kỳ, nhưng phu nhân thế nhưng là kiêu sinh quán dưỡng quan gia tiểu thư, sinh sản thời điểm dĩ nhiên từ

đầu tới đuôi đều không có khăn cả giọng đau nhức kêu ra tiếng.

Xuân Hỉ lúc này mới yên lòng lại, an tâm canh giữ ở Khương Ninh Bảo bên người.

Bên ngoài, Định Quốc công Tạ Hành rốt cục thấy được mình một đôi đứa bé, hẳn muốn tới gần lại sợ hãi trên người mình sát khí làm bị thương yếu ớt đứa bé.

Chỉ dám đứng xa xa nhìn.

Làm người rất cảm thấy lòng chua xót.

Tạ lão phu nhân nghĩ đến Ninh Bảo mang thai thời điểm, nhà mình con trai tới gần cũng không có chuyện, nhưng bây giờ cháu trai rời đi mẫu thể, nàng cũng không dám đem một đôi tôn nhi đưa đến con trai trong tay.

Tạ Cảnh Dực thận trọng ôm lấy hai cái đệ đệ, khoe miệng không tự chủ giờ lên một vòng nhàn nhạt cười yếu ớt.

Đây là Khương Ninh Bảo sinh đứa bé, hẳn. . . Đệ đệ của hẳn nhóm.

Khương Ninh Bảo cái này một đẻ con cực kì thuận lợi, buổi sáng đau từng cơn, chạng vạng tối trước liền bình an sinh hạ một đôi nam thai, tin tức này nhanh chóng từ Định Quốc công phủ truyền ra ngoài.

□□ nhỏ phật đường bên trong, biết được Khương Ninh Bảo mẹ con đồng đều an cái này 'Tốt' tin tức Dương Thư Thanh bị kích thích mạnh, ngực kịch liệt đập trùng, cũng nhịn không được nữa phun ra miệng máu tới.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ chi nhiên cạn cười ném đi 1 cái địa lô, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Đây Chính Là Nàng Sinh Hai Đứa Bé.

Khương Nịnh Bảo cũng không biết mình sinh con sự tình trong lúc vô tình đem nữ chính kích thích nôn máu, nàng vừa tỉnh dậy liền thấy nửa tựa ở bên giường nhắm mắt anh tuấn nam tử.

Phòng sinh lúc này đã thu thập sạch sẽ, mùi máu tanh sớm đã tán đi, trên người nàng cũng xoa sạch sẽ, đổi lại sạch sẽ rộng rãi áo bào.

Ánh nến chập chờn, chậu than lộp bộp đốt, trong phòng ấm áp dễ chịu, Khương Nịnh Bảo nhìn thấy bên cạnh Định Quốc công, trong lòng một trận An Ninh cùng ngọt ngào.

Nàng đang muốn chống đỡ có chút đau nhức thân thể ngồi xuống, cái này khê động, lập tức đánh thức Định Quốc công.

Hắn bỗng nhiên mở ra một đôi sắc bén hai con ngươi, khi nhìn đến Khương Nịnh Bảo một nháy mắt lập tức thu liễm, trong mắt tràn đầy kinh hi: "Nịnh Bảo, ngươi đã tỉnh?" Nói xong, tâm hắn đau đưa nàng Khinh Nhu ôm lấy, cầm lấy một cái gối dựa đệm ở phía sau, để Khương Nịnh Bảo dễ chịu dựa vào.

"Ân, ta ngủ bao lâu?"

Khương Nịnh Bảo cố gắng họng có chút làm, phát ra thanh âm có chút câm, đoán chừng là sinh sản thời điểm, chảy mồ hôi quá mức rồi, dẫn đến thân thể thiếu nước.

Nàng nghĩ đến bản thân sinh một đôi tử, trái xem phải xem đều không ở, Khương Ninh Bảo nhìn không được lo lắng hỏi, "Bọn nhỏ đâu?"

"Hiện tại là giờ Tý, người ngủ đại khái khoảng ba canh giờ, đưa bé tại mẫu thân nơi đó, người yên tâm, bọn nhỏ sẽ không bị đói, bọn họ uống hết đi nhũ mẫu sữa ngủ thiếp đi."

Định Quốc công nói xong, tại trên trán nàng rơi kế tiếp tròng mền hôn, đứng dậy cho Khương Ninh Bảo rót một chén nước ấm bưng đến trước mặt nàng, động tác Ôn Nhu cho nàng uống nước.

"Trước uống ngụm nước làm trơn hầu."

Khương Ninh Bảo không nghĩ tới nàng một ngủ là ngủ sáu giờ, trách không được cả người dễ dàng cực kỳ, nàng uống một chén nước ấm, ấm áp nước lướt qua yết hầu, thoải mái khát khô cuống họng, Khương Ninh Bảo cảm thấy thoải mái hơn, biết được các hài tử của mình ném qua nhũ mẫu nhóm sữa về sau, ngằm ngằm nhẹ nhàng thở ra.

Nàng vẫn là đánh giá cao chính mình.

Sinh xong hai đứa bé về sau, nàng vẫn là kiệt sức.

Lúc trước nàng không quá nguyện ý dùng đến nhũ mẫu, nhưng về sau lão phu nhân vẫn là thuyết phục nàng, cố ý chuẩn bị hai cái khăn cấp.

Hiện tại quả nhiên có đất dụng võ.

May mắn không có đói bụng đến các bảo bảo.

"Trần thái y cho bọn nhỏ kiểm không có điều tra, thế nào?" Khương Ninh Bảo biết cao môn đại hộ nhà mỗi cái vừa ra đời hài nhi đều sẽ có đại phu kiểm tra, liền mở miệng hỏi.

Nàng mang cái này một thai từ đầu tới đuôi đều mười phần thuận lợi, liền nôn nghén đều không có,

"Bọn nhỏ rất khỏe mạnh." Định Quốc công Tạ Hành khoe miệng nhếch lên.

Đây là hãn cùng Nịnh Bảo đứa bé, đợi chín tháng, rốt cục Bình An sinh ra, Định Quốc công trong lòng không cao hứng là giả, chỉ là hãn hiện tại không dám tới gần hãn một đôi hài nhi.

Trong lòng không khỏi sinh ra một tia tiếc nuối.

Hãn thật sự rất muốn tự mình ôm một cái các hài tử của mình.

"Nịnh Bảo, người đói bụng sao, ta đi để cho người ta đem làm tốt canh gà tổ yến bưng tới." Định Quốc công nghĩ tới điều gì, đem cái chén đặt lên bàn, đứng dậy đi gian ngoài gọi xuống người.

Một khoảng nửa chén chà, có người mang theo hộp cơm đến đây.

Định Quốc công cầm qua hộp cơm, tự mình đem bên trong nóng hôi canh gà tổ yến bưng ra, từng múng từng múng cho ăn Khương Nịnh Bảo uống.

Chập chờn dưới ánh nến, chiếu rọi ra Định Quốc công góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuấn tú.

Khương Nịnh Bảo kỳ thật có thể tự mình ăn, nhưng Định Quốc công không phải muốn đích thân dứt nàng, Khương Nịnh Bảo đành phải bất đắc dĩ tiếp nhận Định Quốc công tự mình cho ăn.

Trong lòng lại ngọt ngào.

Uống xong một đại bát canh gà tổ yến, Khương Nịnh Bảo cả người giống con ăn uống no đủ mèo, uể oải tựa ở gối dựa bên trên, nàng nhìn

thoáng qua bên cạnh Định Quốc công, nếu như nàng không có nhớ lầm, vừa mới Quốc Công Gia nói hiện tại là giờ Tý, nhện không được đau lòng mà hỏi: "Quốc Công Gia, người tại sao không có trở về phòng ngủ?"

Trong phòng sinh giường cũng không lớn, hai người ngủ không hạ.

Huống hồ nơi này là phòng sinh, Định Quốc công lưu tại nơi này cũng không tốt.

"Ta không yên lòng người."

Nịnh Bảo không có tỉnh lại, Định Quốc công căn bản không nguyện ý rời đi, con trai cùng nàng dâu tình cảm tốt nàng vui thấy kỳ thành, Tạ lão phu nhân tùy ý hãnh, vui vẻ ôm mình hai cái tôn nhi rời đi.

"Nơi này giường rất nhỏ, người ngủ không hạ." Khương Nịnh Bảo nhỏ giọng nói thầm.

Kỳ thật trong nội tâm nàng cũng không nguyện ý Định Quốc công rời đi, chỉ là... Chỉ là trong phòng xác thực không có cái khác giường, nàng không nỡ ủy khuất Định Quốc công.

"Không sao, chấp nhận một chút vẫn là có thể." Hãnh lẳng lẳng nhìn chăm chú Khương Nịnh Bảo, khóe miệng không tự chủ giơ lên, trong lòng dâng lên từng tia từng tia nhu tình cùng thương tiếc.

Nói xong, Định Quốc công Tạ Hành trực tiếp dùng hành động biểu thị, Ôn Nhu ôm lấy Khương Nịnh Bảo cùng một chỗ nằm tại nho nhỏ trên giường.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Miệng nàng môi giật giật, muốn nói dạng này không tốt, nhưng cuối cùng vẫn là không có cự tuyệt, sinh sản thuận lợi, thân thể của nàng tốt,

khôi phục cực nhanh, trải qua ba canh giờ tĩnh dưỡng, đã hết đau.

Phần bụng xẹp xuống, nhưng nàng vẫn có chút... Ân, chỉ là có chút béo.

Khương Ninh Bảo có chút ngượng ngùng để Định Quốc công nhìn thấy, thân thể lại cực kì tự nhiên thành thật tựa ở Định Quốc công trong ngực.

Định Quốc công hơi nhếch khóe môi lên một chút, Khinh Nhu đem người ôm vào trong ngực nhắm mắt chìm vào giấc ngủ.

Hôm sau

Một tia sáng loáng ánh sáng xuyên thấu qua song cửa sổ chiếu vào.

Trong phòng chậu than còn đang thiêu đốt, Khương Ninh Bảo không tự chủ nháy mắt mấy cái, bên người Định Quốc công sớm đã không ở, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc trong phòng nhỏ giọng trò chuyện.

Khương Ninh Bảo ôm chần mền ngồi dậy.

Nàng hiện tại nhất chuyện muốn làm, chính là muốn nhìn một chút nàng sinh một đôi đứa bé, nàng cái này làm mẹ đến bây giờ còn không có tận mắt đứa bé một chút đâu!

"Phu nhân, ngài đi lên!" Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nghe được vang động, mặt mũi tràn đầy vui vẻ đi đến bên giường, các nàng đã biết được đêm qua nửa đêm giờ Tý phu nhân đã tỉnh lại một lần, còn uống canh gà tổ yến.

Hai người cao hứng phi thường.

"Hài tử đâu, tại sao không có thấy bọn họ?" Khương Ninh Bảo bắt lấy Xuân Hỉ tay, vội vàng hỏi.

"Hai vị tiểu thiếu gia tại lão phu nhân nơi đó, phu nhân ngài đừng nóng vội, nô tỳ trước phục thị ngài rửa mặt, đợi chút nữa lão phu nhân sẽ đem tiểu thiếu gia nhóm ôm tới." Xuân Hỉ vội vàng nói.

Khương Ninh Bảo đành phải kiềm chế lại vội vàng tâm tình, Xuân Nhạc bưng tới chậu đồng cùng đồ rửa mặt, hai người phục thị Khương Ninh Bảo rửa mặt hoàn tất, mới ra ngoài gọi người đem ăn uống bưng tới.

"Quốc Công Gia đâu?" Khương Ninh Bảo một bên uống canh gà vừa nói, lần này canh gà không có cái gì hương vị, không tốt đẹp gì ăn, nhưng Khương Ninh Bảo không chê.

"Tại bên ngoài hầu đây." Xuân Nhạc cười nói.

Quốc Công Gia đối với phu nhân để bụng, các nàng những này làm tỳ nữ vì phu nhân cao hứng.

"Quốc Công Gia hôm nay nghỉ mặc?" Khương Ninh Bảo kinh ngạc hỏi.

"Không phải, Tạ Thất nói Quốc Công Gia xin nghỉ ngơi."

Xuân Hỉ hơi ngượng ngùng nói, nàng cùng Tạ Thất thành thân về sau, tình cảm của hai người vô cùng tốt, tại phu nhân trước mặt nói lên Tạ Thất, Xuân Hỉ có chút ngượng ngùng.

Khương Ninh Bảo trong lòng dâng lên một vòng ấm áp, khóe miệng không tự chủ nổi lên một vòng nụ cười ôn nhu.

Nếm qua đại bổ canh gà, Khương Ninh Bảo không kịp chờ đợi muốn gặp bọn nhỏ.

Ước chừng một khắc đồng hồ tả hữu, bọn nhỏ bị nhũ mẫu nhóm ôm lấy, cùng đi còn có một mặt hỉ khí dương dương Tạ lão phu nhân, nàng vừa

tiến đến rồi cùng ái nắm chặt Khương Ninh Bảo tay.

"Vất vả người."

Khương Ninh Bảo lắc đầu: "Không khổ cực, ta thích đứa bé, mẫu thân, ta xem trước một chút bọn nhỏ." Nói xong, hai cái nhũ mẫu cực kì khéo hiểu lòng người đem đứa bé ôm đến trước mặt nàng.

Khương Ninh Bảo nhìn thấy bị mềm mại dày đặc chần lông bọc lấy hai cái đứa bé, trong lòng tràn đầy một loại trước nay chưa từng có tâm tình kích động, khóe miệng giơ lên một vòng nụ cười ôn nhu.

Đây chính là nàng sinh hai đứa bé.

Tiểu hài tử khuôn mặt dúm dỏ đỏ phừng phừng, nhỏ ánh mắt đóng chặt lại, miệng thỉnh thoảng động một cái, Khương Ninh Bảo càng xem càng yêu thích, nhịn không được tự mình đem bọn nhỏ ôm.

"Ninh Bảo, người bây giờ ôm chính là lão Đại." Tạ lão phu nhân cười híp mắt nói, ôm lấy một cái khác tiểu tôn tử, ngồi ở Khương Ninh Bảo bên người, mẹ chồng nàng dâu hai người ở một bên vui vẻ hòa thuận nói đứa bé.

"Đúng rồi, Ninh Bảo, ngày sau tầm ba ngày lễ, ta dự định lớn xử lý một trận, một tháng sau tiệc đầy tháng cũng phải làm lớn." Đây chính là Định Quốc công phủ đại hỉ sự, không lớn xử lý một trận đều có lỗi với Ninh Bảo.

Tạ lão phu nhân đã sớm phân phó Triệu quản gia cùng Hoàng ma ma chuẩn bị tầm ba ngày lễ.

"Nghe mẫu thân."

Khương Ninh Bảo không có ý kiến, tiệc nuôi duy nhất là, nàng hiện tại ở cũ, không thể đi ra ngoài, bất quá tiệc đầy tháng, nàng nhất định sẽ có mặt.

"Mẫu thân, Quốc Công Gia có thể ôm hài tử nhóm sao?" Khương Ninh Bảo ôm đang ngủ say lão Đại, không biết nghĩ tới điều gì, thuận miệng hỏi một câu.

Tạ lão phu nhân nụ cười cứng đờ, thở dài: "A Hành hẳn không dám tới gần đứa bé, sợ làm bị thương đứa bé, cho nên ta cũng không rõ ràng."

Khương Ninh Bảo nghe vậy, chớp mũi chua chua, tâm tựa hồ bị cây kim đâm một cái, ần ần đau nhức.

"Ta mang thai thời điểm, Quốc Công Gia đều có thể cùng bọn nhỏ hồ động , ta nghĩ bọn nhỏ hẳn là giống như ta, có thể tùy tiện tới gần Quốc Công Gia."

Khương Ninh Bảo trong lòng ần ần có loại cảm giác, các hài tử của nàng hẳn là sẽ không thụ Định Quốc công sát khí ảnh hưởng.

Tạ lão phu nhân đầu tiên là vui vẻ, nhưng rất nhanh sắc mặt tối xuống, nàng ôm lấy tiểu tôn tử, lắc đầu nói: "Cái này chờ bọn hắn lớn một chút lại nói, bọn họ mới vừa ra đời, quá yếu đuối."

Đây chính là A Hành đứa bé, cháu của nàng, mặc kệ đã thương cái nào, nàng đều sẽ đau lòng.

Khương Ninh Bảo gặp Tạ lão phu nhân bộ dáng như vậy, trong lòng cũng không chịu nổi, hết thảy thuận theo tự nhiên, huống hồ hết thảy đều là cảm giác của nàng, nếu như cảm giác của nàng sai rồi, đến lúc đó thương tổn tới đứa bé, bọn họ sẽ càng thương tâm hơn.

"Mẫu thân nói rất đúng, chờ bọn hắn lớn một chút lại nói."

Tạ lão phu nhân tâm tình có chút sa sút, nhưng nhìn thấy hai cái tiểu tôn tử, lập tức tinh thần, cùng Khương Nịnh Bảo nói hội thoại về sau, đem hai đứa bé lưu tại bên người nàng, lưu luyện không rời rời đi.

Hai cái đứa bé ngủ quen, Khương Nịnh Bảo uống một bát Hoàng ma ma bưng tới thức sữa canh, nghe nói phụ nữ mang thai sơ sữa đối với đứa bé vô cùng tốt, Khương Nịnh Bảo đương nhiên sẽ không lãng phí.

Các loại sơ sữa sau khi ra ngoài, hai đứa bé đều tỉnh lại, gào khóc đòi ăn, Khương Nịnh Bảo nghĩ nghĩ, vẫn là trước ôm lấy lão Đại, cẩn thận điều chỉnh tốt tư thế uy, lão Đại tiểu gia hỏa này không kịp chờ đợi mút thỏa thích nuốt.

Khương Nịnh Bảo thân thể nuôi đến vô cùng tốt, sữa sung túc, cho ăn no lão Đại về sau, còn có thể cho ăn no còn lại một cái tiểu gia hỏa.

Hoàng ma ma cùng hai cái nhũ mẫu ở một bên nhìn xem, nhất là hai cái nhũ mẫu, các nàng không nghĩ tới Quốc Công phu nhân sữa như thế đủ, trong lòng ần ần có chút bận tâm sẽ mất đi phần đái ngộ này phong phú việc cần làm.

Hoàng ma ma nhìn hai cái nhũ mẫu một chút, không nói gì thêm.

Cửa ải cuối năm gần, khắp kinh thành người đều biết được Định Quốc công mừng đến một đôi Lâm Nhi, dân chúng đồn dập dâng lên lời chúc phúc của mình, tại một mảnh hỉ khí dương dương bầu không khí bên trong, luôn có như vậy một hai đạo không hài hòa cái bóng.

Dương Thư Thanh tại bị kích thích mạnh nôn máu về sau, vừa vặn biết được Tần Vương phi nhận được Định Quốc công phủ đưa tới mời thiếp, nàng quyết định tại tám ba ngày lễ bên trên lấy lại danh dự.

Trừ Dương Thư Thanh bên ngoài, còn có một người khác không có vui sướng chút nào, nàng chính là Tạ Nhị phu nhân, Tạ Nhị phu nhân từ khi

biết được Khương Ninh Bảo mang thai về sau, liền lo nghĩ không thôi, sợ nàng nhất cử đến nam.

Nàng vụng trộm vụng trộm đi tìm Tạ Cảnh Dực mấy lần, Tạ Cảnh Dực lại không để ý đến.

Tạ Nhị phu nhân gấp lên lửa.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa cùng Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Nghiêm Phòng Tử Thủ, Cuối Cùng Vẫn Là Bị Người Chui Chỗ Trống.

Tại tổ chức tám ba ngày lễ trước, Khương Nịnh Bảo quyết định đem song bào thai nữ danh xác định được, Tạ lão phu nhân ra sức ủng hộ con dâu, thế là nàng tràn đầy phấn khởi cùng Định Quốc công thảo luận.

"Quốc Công Gia, bọn họ là song sinh tử, không bằng lão Đại gọi Kỳ Ca Nhi, lão Nhị gọi Lâm Ca Nhi, như thế nào?" Khương Nịnh Bảo không nghĩ lấy cho nhà mình lũ tiểu gia hỏa lấy vật gì, Thang Viên, thang bao những thức ăn này danh tự.

Định Quốc công khóe miệng mỉm cười: "Hai cái này nữ danh rất tốt."

Khương Nịnh Bảo đuôi lông mày khóe mắt tràn đầy ý cười.

"Quốc Công Gia, người khắp nơi theo ta, sẽ làm hư ta."

Định Quốc công lông mày phong chau lên, duỗi bàn tay, đưa nàng nở nang thân thể vòng trong ngực, góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuần tú dán tại nàng hồng nhuận tinh tế gương mặt bên trên, thanh âm khàn khàn.

"Vui vẻ chịu đựng."

Khương Nịnh Bảo hai con ngươi chiếu sáng rạng rỡ, khóe môi không tự chủ giơ lên mấy phần.

Quốc Công Gia càng ngày càng biết nói chuyện.

Tạ lão phu nhân nghe được hai cái này nhũ danh về sau, trong miệng không ngừng mà lẩm bẩm: "Kỳ Ca Nhi, Lân Ca Nhi, nghe xong liền là một đôi, cái này nhũ danh lấy tốt."

Hai thằng nhóc nhũ danh quyết định như vậy đi xuống tới.

Không có chú ý tới một bên Tạ Cảnh Dực đang nghe hai cái đệ đệ nhũ danh về sau, toàn thân không tự chủ cứng ngắc lại một chút, trong mộng hân cũng có con trai.

Tuy nói không phải song sinh tử, nhưng nhũ danh cũng là gọi hai cái này Danh nhi.

Tạ Cảnh Dực trong lòng trong lúc nhất thời không biết là gì tư vị.

Khương Ninh Bảo đạt được trong trí nhớ, trong sách cũng không có 'Ninh Bảo' ở kiếp trước tên của hài tử tình tiết, đoán chừng là sợ cách ứng nữ chính, cho nên một mực không có sách.

Khương Ninh Bảo tuy nói không phải trong sách 'Ninh Bảo' nữ phụ, nhưng nàng cho hai đứa con trai lấy nhũ danh lại cùng ở kiếp trước 'Ninh Bảo' xảo diệu chồng vào nhau.

Làm người không thể không cảm thán vận mệnh thần kỳ.

"Cảnh Dực, ta thám thính đến ngày mai đến nữ quyền đại đô hội mang theo mang nữ nhi của các nàng cùng nhau đến đây, nếu như người có yêu mến cô nương, nhất định phải nói cho tổ mẫu, tổ mẫu giúp người làm mai đi." Tạ lão phu nhân không có đánh thức đang ngủ say hai cái tôn nhi, quay đầu quan tâm tới Tạ Cảnh Dực việc hôn nhân.

Ninh Bảo cùng nàng nói qua Cảnh Dực cái này tôn nhi hôn sự, Tạ lão phu nhân hiện tại đã có thân sinh tôn nhi, nhưng cũng không có xem nhẹ cháu trai nuôi, bên người không có biết nóng biết lạnh người làm sao đi.

Đương nhiên trọng yếu nhất chính là người này muốn cùng Nịnh Bảo hợp, bằng không thì cưới vào một cái giống Dương Thư Thanh như thế quấy nhà tinh, khắp nơi vụng trộm hỡ Nịnh Bảo, Tạ lão phu nhân chắc chắn sẽ không đồng ý.

Tỉ như cháu trai nuôi mẹ đẻ giới thiệu cái kia cái gọi là biểu muội.

Tạ lão phu nhân xin miễn thứ cho kẻ bất tài.

Tạ Cảnh Dực tròn mắt, hăn hiện tại cũng không có chặt đứt mình càng lún càng sâu tình cảm, một chút kết hôn tâm tư đều không có, chỉ có thể then với quan tâm tổ mẫu của hăn.

Hăn cung kính trả lời: "Tổ mẫu, tôn nhi hiện tại còn không muốn trở thành thân."

Tạ lão phu nhân nhìn thật sâu cái này cháu trai nuôi một chút, nhịn không được nhúu mày, hăn sẽ không còn nhớ thương cái kia tâm tư ác độc Dương Thư Thanh?

Trong lòng nghĩ như vậy, cũng hỏi lên, Tạ Cảnh Dực lông mày phong mấy không thể xem xét néo một cái, đáy mắt hiện lên một tia chán ghét, thanh âm lạnh lùng phủ nhận.

"Không có quan hệ gì với nàng."

Tạ lão phu nhân không có bỏ qua cháu trai nuôi biến hóa rất nhỏ, trong lòng âm thầm yên lòng, không có nhớ thương Dương thị cái kia ác độc nữ tử là tốt rồi.

Đã cháu trai nuôi không có thành thân ý tứ, Tạ lão phu nhân cũng không muốn bức bách hăn.

Thế là kể Khương Ninh Bảo về sau, Tạ lão phu nhân cũng mặc kệ Tạ Cảnh Dực hôn sự.

Tạ Cảnh Dực thấy thế, trong lòng nơi nơi lỏng.

Không đến nửa ngày thời gian, trong phủ hạ nhân cũng biết phu nhân sinh hai cái tiểu chủ tử có nhũ danh, từng cái đều tại tự mình hi khí dương dương gọi nhũ danh của bọn hắn.

Triệu quản gia nghe một lỗ tai, khắp khuôn mặt là nụ cười.

Từ khi Quốc Công Gia lấy phu nhân về sau, Định Quốc công phủ việc vui một bộ tiếp một bộ, phu nhân thật sự là Quốc Công Gia phúc tinh.

Có hai vị tiểu chủ tử, Định Quốc công phủ về sau sẽ càng thêm náo nhiệt.

Song bào thai tắm ba ngày lễ một ngày này, dù là thời tiết rét lạnh, gió lạnh gào thét, đến Định Quốc công phủ xe ngựa lại nối liền không dứt, đều là trong triều nhân vật quyền cao chức trọng cùng hoàng thân quý tộc.

Càn Nguyên để không cách nào đến đây, nhưng hẳn lại phái người đưa tắm ba ngày lễ.

Phần này vinh hạnh đặc biệt làm người không ngừng hâm mộ.

Tiền viện mười phần náo nhiệt, thừa dịp tắm ba ngày lễ vừa kết thúc, Khương Ninh Bảo bên này thành nữ quyến tiêu điểm.

Khương Ninh Bảo hôm nay mặc vào sáng rỡ đỏ rực áo váy, mái tóc đen nhánh tối hôm qua dùng nước nóng lau qua, Xuân Hỉ Xảo Thủ xắn một cái đơn giản búi tóc, lộ ra mướt mà khuôn mặt trắng nõn.

Dáng người nở nang, khí sắc hồng nhuận, bằng thêm mấy phần phong vận của thiếu phụ.

Nhũ mẩu nhóm ôm hai thằng nhóc đến đây, hai thằng nhóc dùng màu đỏ chót tã lót bọc lấy, nhìn mười phần vui mừng, khiến cho các nữ quyến sinh lòng yêu thích, hận không thể ôm vào ôm một cái.

Chỉ có Tạ Nhị phu nhân nụ cười nghĩ một đằng nói một nẻo.

Khương Ninh Bảo tuy nói vừa sinh đứa bé, không có dĩ vãng kiêu diễm mỹ lệ, nhưng nở nang mượt mà bộ dáng cũng có một phen đặc biệt phong tình, nhất là da thịt của nàng trắng nõn trơn nhẵn, một chút cũng không có hậu sản nên có tiêu tụy cùng vàng như nển, cả người mặt mày tỏa sáng, khiến cho tất cả sinh qua đứa bé các nữ quyến không ngừng hâm mộ.

Dồn dập hướng Khương Ninh Bảo tìm hiểu bí phương.

Khương Ninh Bảo cười nói: "Ta âm thực rất bình thường, Trần thái y cũng biết, cho nên không có bí phương, nếu như từ mang thai bắt đầu liên mỗi ngày đều uống tổ yến canh gà cũng coi như bí phương."

"Đúng rồi, ta uống canh gà là Thụy Vương phi điền trang bên trong dùng dược liệu nuôi gà."

"Đương nhiên, cũng có thể là thể chất của ta vấn đề."

Khương Ninh Bảo cuối cùng hoạt bát một câu, đưa tới các nữ quyến thiện ý tiếng cười, nhưng các nàng đều nhớ kỹ lời nàng nói, dự định đến lúc đó tìm Trần thái y hỏi một chút, còn có chính là Thụy Vương phi điền trang bên trong nuôi dược liệu gà. . .

Dược liệu nuôi gà là trọng điểm.

Có tâm tư nữ quyến quyết định sau khi trở về thử một lần, Thụy Vương phi cũng không trể, nhưng không chịu nổi Thụy Vương phi làn da bảo dưỡng vô cùng tốt, nói không chừng liền là dược liệu gà công lao.

Khương Ninh Bảo không biết mình ăn ngay nói thật sẽ dẫn tới các quý phụ dùng dưng liệu nuôi gà dặng sớng, nếu như biết rồi, cũng sẽ không nói cái gì, những này phu nhân ăn Dưng Thiện dùng dưng liệu cũng có nhiều lắm.

Thụy Vương phi điền trang bên trong nuôi gà dùng dưng liệu đều là cực kì phổ biến cầu kỳ loại, đẳng sâm loại. . . Nếu có người muốn dùng dưng liệu quý giá nuôi nấng, đó cũng là chuyện của người ta.

Khương lão phu nhân lần này cũng nhận được Khương Ninh Bảo để Triệu quản gia phát mời thiệp, bằng không thì lấy bọn họ Khương gia hiện tại phú thương thân phận là không cách nào đến Định Quốc công phủ chúc mừng.

Lần này Khương lão phu nhân là mình đến, cũng không có mang Khương gia những người khác, chỉ dẫn theo Hồng Hạnh cùng hai cái bà tử.

Dù là nàng hiện tại chỉ là một cái nhà giàu Lão thái thái, người ở chỗ này cũng không dám lộ ra vẻ khinh bỉ.

Trong lòng Khương lão phu nhân cũng không tốt đẹp gì.

Không chỉ một lần ở trong lòng chất vấn thượng thiên, vì sao xuất sắc như vậy cháu trai cháu gái cũng không phải là con trai của nàng xuất ra?

Khương Ninh Bảo cười nhẹ nhàng hướng vừa vào Khương lão phu nhân chào hỏi, tựa hồ không có chút nào khúc mắc, cho đủ Khương lão phu nhân mặt mũi, Khương lão phu nhân đẽ xuống không cam lòng trong lòng, cười khen Kỳ Lân đôi này Ca nhi vài câu.

"Người ta nói nhất cử đến nam là phúc khí, phu nhân lập tức được một đôi tử, không hổ là người có phúc." Nói lời này chính là Lại Bộ Thị Lang phu nhân.

Trương Trạh là nàng hai nữ tế.

Cũng coi là Hòa Khương nhà dính điểm quan hệ, lần này qua tới tham gia tằm ba ngày lễ, kỳ thật có được nhờ ý tứ ở bên trong, không phải sao, vừa đến đã nịnh nọt lên Khương Nịnh Bảo.

Trong phòng một chút nữ quyến thấy thế ẩn hiện bĩu môi.

Tạ Nhị phu nhân ở trong lòng hừ lạnh.

"Hai đứa bé này đáng dấp thật tốt, xem xét chính là thông minh." Trấn Bắc Hầu phu nhân cười tùm tùm nhìn xem trong tã lót song sinh tử, nói tốt nghe.

Cái này Trấn Bắc Hầu phu nhân là Khương Nịnh Bảo đại đường tỷ Khương Xu Nghiêh bà bà, lúc trước thế nhưng là nói muốn đọa rơi Khương Xu Nghiêh trong bụng đứa bé, hừ khí nàng người.

Bây giờ nhìn lại lại là một phái mặt mũi hiền lành.

Tạ Nhị phu nhân lần nữa hừ lạnh, vừa ra đời hài nhi nơi nào nhìn ra thông minh, thật sự là trợn mắt nói mò.

Một đám nịnh hót.

Khương Nịnh Bảo cười cười , mặc cho chung quanh các nữ quyến tán dương con của nàng.

Đại cữu mụ ở một bên cười không ngậm mồm vào được, thỉnh thoảng phụ họa một câu, bầu không khí một phái hòa hợp.

Lúc này, Tần Vương phi mang theo Dương Thư Thanh tiến đến, hai người này vừa vào phòng đến, trong phòng bầu không khí lập tức trì trệ.

Dương Thư Thanh hôm nay mặc vào màu hồng áo váy, búi tóc kéo cao, trang dung tinh xảo, toàn thân trên dưới đều là trân quý đồ trang sức, diễm lệ tươi đẹp, hương khí đầy người, Phú Quý bức người.

Đem ở đây tất cả nữ quyến đều ép tới âm đạm vô quang, liền bên người nàng Tần Vương phi đều bị hạ thấp xuống, giống như nàng mới thật sự là Tần Vương phi.

"Chúc mừng Quốc Công phu nhân mừng đến một đôi Lâm Nhi."

Dương Thư Thanh rất hài lòng mình tạo thành hiệu quả, nàng phật một chút thái dương phía trên một chút tuyết Trân Châu, thanh âm chất chúa êm tai, cười nhẹ nhàng chúc mừng, chỉ là ánh mắt đang rơi xuống sinh đứa bé y nguyên phong vận mê người dung nhan Minh Lệ Khương Nịnh Bảo trên thân lúc hiện lên một vòng không vui.

Khương Nịnh Bảo mi tâm hơi hơi trầm xuống một cái.

Cái này Dương Thư Thanh cách ăn mặc như thế diễm quang tứ xạ, nàng lại cảm thấy nàng kẻ đến không thiện.

"Đa tạ Dương trác phi đến đây chúc." Khương Nịnh Bảo mây trôi nước chảy cười một tiếng, cố ý tại Dương trác phi ba chữ bên trên nhấn mạnh, miễn cho nàng đã quên thân phận của mình.

Dương Thư Thanh nụ cười cứng đờ, nàng dùng hết tất cả tự chủ, mới nhịn xuống không có phiến Khương Nịnh Bảo một cái tát.

Bị Dương Thư Thanh đoạt trước, Tần Vương phi trong lòng không thoải mái, nhưng không có biểu lộ ra.

Lúc này nghe được Khương Nịnh Bảo một lời nói, trong lòng nhất thời thư thả rất nhiều, Tần Vương phi vuốt ve một chút bằng phẳng phần bụng, nụ cười càng thêm chân thành.

"Chúc mừng Quốc Công phu nhân, Quốc Công phu nhân phúc khí thật là làm người ghen tị, hi vọng ta cũng có thể dính điểm phu nhân phúc khí, nhất cử vì Vương gia sinh hạ con trai trưởng."

Cái này vừa nói, dẫn tới Dương Thư Thanh một cái ẩn hiện hừ lạnh, liếc qua trong tã lót hai cái trái qua tắm ba ngày về sau, không khóc không nháo hài nhi, cười lạnh, nàng sang đây xem Khương Nịnh Bảo là có mục đích.

"Định Quốc công tướng mạo anh tuấn, Quốc Công phu nhân dung mạo cũng không kém, sinh đứa bé xấu như vậy, Vương phi còn nghĩ dính phần này phúc khí, cũng không sợ sinh cái người quái dị."

Ở đây các nữ quyến đồn dập nhú mày.

Dương trắc phi lời này quá phận, Quốc Công phu nhân đôi này song sinh tử dù là vừa ra đời, nhưng ngũ quan xem xét liền ngày thường vô cùng tốt, sau khi lớn lên nhất định là tuấn mỹ binh sĩ.

Khương lão phu nhân mặt trầm xuống.

Đại cừu mục sắc mặt cực kỳ khó coi, nếu không phải do thân phận hạn chế, nàng đã sớm giận oán cái này Dương trắc phi.

Chỉ có Tạ Nhị phu nhân trong lòng cao hứng, oán, oán, dù là nàng không thích Dương Thư Thanh, nhưng nàng càng không thích đoạt con trai của nàng vị trí một đôi song sinh tử.

Tần Vương phi cũng nhin không được nữa giận dữ mắng mỏ một tiếng: "Dương thị, người ngậm miệng!"

Khương Nịnh Bảo cười nhạt một tiếng: "Cái nào hài nhi vừa ra đời không phải bộ dáng này, Dương trắc phi không có sinh qua đứa bé, cũng trách không được không hiểu, ta có thể hiểu được."

Dương Thư Thanh không thèm để ý chút nào Tần Vương phi tức giận, nghe được Khương Ninh Bảo trả lời xinh đẹp mặt tối sầm, nàng một mặt khiêu khích nhìn xem Khương Ninh Bảo, nói ra lại phi thường tru tâm.

"Ta lại không có nói sai, bọn họ đúng là đáng dấp xấu, con mắt đáng dấp cùng đậu xanh giống như, khó coi chết đi được, có phải là Định Quốc công đưa bé còn nói không chừng đâu."

Cái này vừa nói, tất cả mọi người ở đây cũng cau mày lên, đại cữu mụ càng là tức giận đến toàn thân phát run, cái này Dương trác phi quả thực đổi mới nàng đối với ác độc nhận biết.

Tạ Nhị phu nhân con mắt hơi chuyển động, ánh mắt rơi vào trong tâ lót song sinh tử bên trên, không biết đang suy nghĩ gì.

Khương Ninh Bảo gương mặt xinh đẹp lập tức trầm xuống, thanh âm băng lãnh dọa người.

"Hôm nay là con ta tắm ba ngày ngày vui, ta vốn không muốn làm kẻ ác, nhưng Dương trác phi để cho ta phá lệ, người tới, đem Dương trác phi trực xuất đi, ta không muốn nhìn thấy nàng."

Vừa dứt lời, trong phòng đột nhiên xuất hiện mấy cái khí thể hung hăng bà tử.

Dương Thư Thanh cười lạnh một tiếng, không cần mấy cái bà tử tiến lên áp người, mình quay người rời đi, chỉ là sau khi rời đi, khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười quỷ dị.

Nàng hôm nay mục đích đã đạt đến, vừa cương không qua là ác tâm một phen Khương Ninh Bảo thôi.

Tần Vương phi vội vàng hướng Khương Ninh Bảo xin lỗi.

Khương Ninh Bảo không có giận chó đánh mèo Tần Vương phi, nhưng cũng không có sắc mặt tốt, nàng rõ ràng không có mời Dương Thư Thanh, nhưng nàng lại đi theo Tần Vương phi tới, còn cho Định Quốc công cài lên một đỉnh có nhan sắc mỹ.

Tâm hấn đáng chết.

Không đến một thời gian uống cạn chung trà, Dương Thư Thanh miệng ra ác ngôn bị trục xuất Định Quốc công phủ sự tình truyền ra ngoài, nàng nói kia phiên tru tâm lời nói cũng truyền ra ngoài, dẫn tới đám người xông xáo.

Còn chưa chờ Định Quốc công xuất thủ, tám ba ngày lễ sau khi kết thúc vào lúc ban đêm, hai thằng nhóc xảy ra vấn đề rồi.

Nghiêm phòng tử thủ, cuối cùng vẫn là bị người chui chỗ trống.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Sự Tình Lập Tức Lâm Vào Bế Tắc Bên Trong.

Giờ Tuất sơ, Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công còn đang nói hôm nay tắm ba ngày lễ bên trên sự tình, Vinh Hỉ đường thì có hạ nhân vội vàng đến đây bẩm báo, nói Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi đột nhiên khóc rống không thôi.

Bình thường vừa ra đời hài nhi ăn uống no đủ sau đó liền sẽ chìm vào giấc ngủ, cực ít khóc rống, Tạ lão phu nhân cùng Hoàng ma ma nhạy cảm phát hiện song bào thai lần này khóc rống không giống bình thường.

Vội vàng phái người đi trong cung mời thái y, đồng thời phái người đến thông báo Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công.

"Quốc Công Gia, ta lo lắng Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi."

Khương Nịnh Bảo mặt lộ vẻ lo lắng, hận không thể lập tức đi Vinh Hỉ đường thăm hỏi hai đứa bé, bị Định Quốc công ngăn cản, nàng vừa sinh sản xong, bên ngoài trời đông giá rét, vạn nhất thổi gió lạnh, đã thương thân thể cũng không tốt.

"Ta đi xem một chút."

"Không được, ta cũng phải đi, ta sẽ che phủ cực kỳ chặt chẽ, sẽ không để cho gió lạnh thổi đến." Khương Nịnh Bảo không muốn một mình trong

phòng chờ đợi, nàng cũng muốn biết được bọn nhỏ là cái tình huống như thế nào.

Định Quốc công cuối cùng vẫn là thỏa hiệp, hắn cẩn thận đem Khương Ninh Bảo dùng áo choàng che chắn gió lạnh, sau đó cánh tay dài duỗi ra, đem người ôm vào trong ngực, trầm giọng nói: "Ta ôm người đi qua."

Khương Ninh Bảo không có cự tuyệt, đầu tựa vào hắn rộng lớn dày đặc trong lồng ngực.

"Quốc Công Gia, chúng ta nhanh lên một chút đi."

Định Quốc công lập tức ôm người ra ấm áp dễ chịu phòng, chạm mặt tới gió rét thấu xương, thừa thốt bay múa Tuyết Hoa, Khương Ninh Bảo nhưng không có cảm thấy rét lạnh, bên tai chỉ có Định Quốc công lồng ngực chỗ tiếng tim đập cùng hắn trầm ổn tiếng hít thở.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc hai mặt nhìn nhau.

Ra viện tử, bên ngoài Hồi Lang bên trên treo từng chiếc từng chiếc đèn lồng, tại đen nhánh đêm rét lạnh bên trong, mang đến điểm điểm Ôn Noãn.

Vinh Hỉ đường một mảnh đèn đuốc sáng trưng.

Định Quốc công ôm Khương Ninh Bảo đến Vinh Hỉ đường lúc, trong phủ chủ tử đều đến đông đủ, hài nhi khàn cả giọng khóc nỉ non âm thanh khiến Khương Ninh Bảo tâm từng đợt nắm chặt đau, tâm đều vỡ nhanh.

Định Quốc công đang nghe các con khàn cả giọng tiếng khóc, tim đột nhiên co rút lại, ôm Khương Ninh Bảo tay có chút chấn động một cái, gân xanh trên mu bàn tay bộc ra.

Lúc này Tạ lão phu nhân cùng Hoàng ma ma tại hống lấy bọn hần.

"Quốc Công Gia, thả ta xuống." Khương Ninh Bảo giãy dựa lấy từ Định Quốc công trong ngực xuống tới, bước nhanh đi đến hai cái khóc rống không chỉ đưa bé trước mặt, từ Hoàng ma ma trong tay ôm qua một đứa bé.

"Kỳ Ca Nhi, ngoan, không khóc!"

Đây là Kỳ Ca Nhi, vừa mới một mực tại khóc, khóc đến khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, thở không ra hơi, khoe mắt treo hai chuỗi nước mắt, kỳ quái chính là, hần mỗi lần bị Khương Ninh Bảo ôm vào trong ngực, dĩ nhiên đành chỉ thút thít.

Khương Ninh Bảo nhẹ nhàng thở ra, nhìn thấy hần đột nhiên trở nên nhu thuận bộ dáng, chỉ cảm thấy một trái tim đều hòa tan, cúi đầu xuống, nhin không được tại hần trắng nõn nà gương mặt bên trên hôn một cái.

Tạ Cảnh Dực khi nhìn đến Khương Ninh Bảo đến một khắc, đáy mắt xẹt qua một tia sáng cùng ẩn hiện quan tâm.

"Ninh Bảo, người đưa nhỏ này tại sao cũng tới?" Tạ lão phu nhân nhìn thấy Khương Ninh Bảo dĩ nhiên chạy đến, không đồng ý trừng nàng một chút, nhưng khi nhìn đến Kỳ Ca Nhi không khóc, cũng không đoái hoài tới quở trách Khương Ninh Bảo, lập tức kích động cầm trong tay khóc rống Lân Ca Nhi cũng nhét vào Khương Ninh Bảo trong ngực.

Kỳ tích chính là, Lân Ca Nhi cũng không khóc.

Các loại Tạ lão phu nhân ôm một cái mở, Lân Ca Nhi lần nữa khóc lớn.

Vừa đi vừa về thử mấy lần, đều là như thế.

Mọi người ở đây trợn mắt hốc mồm.

Thái y còn chưa tới, hai cái tiểu chủ tử ở tại bọn hãn mẫu thân trong ngực đều yên tĩnh trở lại, nhưng vừa rời đi Khương Ninh Bảo, đều sẽ khàn cả giọng khóc.

Ba ngày này đều không có vấn đề, chỉ có tổ chức xong tắm ba ngày lễ tối hôm đó mới xuất hiện khóc rống không chỉ tình huống, loại tình huống này tuyệt đối không bình thường.

Ninh Bảo không sợ con trai sát khí, bản thân liền đặc thù, bây giờ hai đứa bé vừa tiếp cận nàng lại không còn khóc rống, Tà lão phu nhân đột nhiên toát ra ý nghĩ này.

"Có thể hay không bị người yểm trấn rồi?"

"Nếu thật là bị người yểm trấn, Quốc Công Gia ôm hãn là cũng sẽ không khóc rống."

Khương Ninh Bảo chính mình cũng có thể thai xuyên qua thế giới này, nàng là tướng tin quý thần, nhất là trong sách còn ra hiện một cái Từ Tiên cô, cái này Từ Tiên cô có đạo hạnh, nhưng Từ Tiên cô đã bị Định Quốc công làm chết rồi.

"Muốn không thử một chút?"

Tà lão phu nhân do dự mà hỏi, con trai đứng tại cách đó không xa, dù là lại lo lắng cũng không dám tới, cảm ơn trong lòng lão phu nhân cũng không chịu nổi, có lẽ... Có lẽ cháu trai thật sự không sợ trên người con trai sát khí.

"Ta cảm thấy có thể thử một chút." Khương Ninh Bảo nghĩ nghĩ, cắn răng một cái, đem hai đứa bé ôm.

Định Quốc công thấy được nàng ôm hai đứa con trai tới, tính phản xạ lui về sau, sợ trên người mình sát khí làm bị thương đứa bé, Khương Ninh

Bảo thấy thế, tâm giống như bị đâm một cái, chóp mũi chua chua, hốc mắt nổi lên một tia thủy quang, không chịu được kiêu quát một tiếng.

"Không cho phép lui lại."

Định Quốc công toàn thân cứng đờ, lâm vào khó xử.

"Ta sẽ ôm Kỳ Ca Nhi Lâm Ca Nhi chậm rãi tiếp cận ngươi, một khi bọn họ không thích hợp, ta sẽ lập tức lui lại."

Khương Ninh Bảo ôm hai cái đình chỉ khóc rống đứa bé từng bước từng bước hướng Định Quốc công đi đến, từng chút từng chút tới gần Định Quốc công, tất cả mọi người ở đây nín thở ngưng thần, khẩn trương trong lòng bàn tay đổ mồ hôi.

Định Quốc công cũng lòng khẩn trương nhảy tăng tốc, hăn không dám động một cái, cực lực thu liễm khí tức trên thân.

Thằng đến Khương Ninh Bảo đi đến trước mặt hăn.

Hai đứa bé không có có dị dạng.

Định Quốc công cái này nghiêm túc băng lãnh nam nhân kém chút thất thố.

Tất cả mọi người đồn dập nhẹ nhàng thở ra, Tạ lão phu nhân vui đến phát khóc, Hoàng ma ma chà xát một chút khóe mắt.

Tạ Cảnh Dực sinh lòng động dung.

"Quốc Công Gia, bọn nhỏ không sợ ngươi đâu." Khương Ninh Bảo ôm đứa bé tay sớm đã thấm xuất mồ hôi nước, nàng vừa mới kỳ thật khẩn trương muốn chết, may mắn, may mắn trực giác của nàng không có phạm sai lầm.

Nàng lộ ra một vòng nụ cười xán lạn, đem Kỳ Ca Nhi nhét vào khăn trương tay chân luống cuống Định Quốc công trong ngực.

Kỳ Ca Nhi không khóc... Không khóc...

Đôi Lân Ca Nhi cũng giống như vậy.

Định Quốc công thân thể căng cứng, bàn tay lớn có chút cứng ngắt ôm lấy Lân Ca Nhi, trong lòng tràn ra tràn đầy cảm giác hạnh phúc, hẳn hai đứa con trai không sợ hãi, thật tốt, thật tốt!

Khương Nịnh Bảo ôm Kỳ Ca Nhi đến nhũ mẫu bên kia, nhũ mẫu ôm một cái, đứa bé lần nữa khóc rống, Tạ lão phu nhân mấy người cũng thử một lần, vẫn là như thế.

Tạ lão phu nhân lần này càng thêm khẳng định hai cái cháu trai bị người yếm trấn hoặc là dính vào cái gì mấy thứ bẩn thỉu, người ở chỗ này trong lòng cũng có cùng lão phu nhân ý tưởng giống nhau.

Lúc này, Triệu quản gia mời đến Trần thái y cùng tinh thông khoa Nhi tôn thái y đến, Triệu quản gia vừa tiến đến liền thấy Định Quốc công thận trọng ôm tiểu thiếu gia, khiếp sợ bước chân lão đảo một chút.

"Lão phu nhân, thái y đến."

"Nhanh để bọn hã kiểm tra một chút, Nịnh Bảo, đem Kỳ Ca Nhi cùng Lân Ca Nhi ôm tới." Tạ lão phu nhân vội vàng nói.

Trần thái y cùng tôn thái y có chút kỳ quái, Triệu quản gia không phải nói hai cái tiểu chủ tử khóc rống không chỉ sao?

Khương Nịnh Bảo đem hai đứa bé ôm tới đặt ở trên giường, nàng an vị tại đứa bé bên người, có lẽ là có khí tức của nàng tại, hai thằng nhóc không khóc náo.

Trần thái y cùng tôn thái y nghe xong Tà lão phu nhân giảng thuật, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, tỉ mỉ cho hai thằng nhóc kiểm tra một lần, tã lót cũng cẩn thận lục xem qua, liền ngay cả hai cái nhũ mầu đều không có bỏ qua, không có phát hiện vấn đề gì.

Hai người nhú mày.

"Nịnh Bảo, người rời đi một chút." Tà lão phu nhân nghĩ nghĩ, phân phó một câu.

Khương Nịnh Bảo không bỏ rời đi thấp giường, Kỳ Ca Nhi cùng Lân Ca Nhi đột nhiên khóc lớn lên, hai cái thái y giật nảy mình, vội vàng cấp bọn họ lần nữa chẩn bệnh.

Một chén trà quá khứ, hai vị thái y thẳng đổ mồ hôi lạnh, dĩ nhiên kiểm tra không ra nguyên nhân.

Khương Nịnh Bảo đau lòng hai cái khóc đến thở không ra hơi con trai, cũng nhịn không được nữa quá khứ ngồi ở bên cạnh họ, hai cánh tay vuốt ve một chút khuôn mặt của bọn hắn.

"Kỳ Ca Nhi, Lân Ca Nhi, ngoan, nường ở đây, không khóc!"

Hai thằng nhóc lập tức ngừng tiếng khóc.

Hai vị thái y: "..."

Tôn thái y chần chờ một chút, bất đắc dĩ nói: "Lão phu nhân, hai vị tiểu thiếu gia không có sinh bệnh, thân thể khỏe mạnh, đoán chừng là dính vào đồ không sạch sẽ, hoặc là bị người yếm trấn."

Loại tình huống này kỳ thật rất phổ biến, tổng có một ít có đạo hạnh đạo cô đạo nhân làm chút bùa môn tà đạo hại người.

Quốc Công phu nhân tình huống tất cả mọi người biết được, nàng không sợ Quốc Công Gia trên thân sát khí, có nàng tại hai vị tiểu thiếu gia bên người, đồ không sạch sẽ không dám tới gần.

Định Quốc công lại càng không cần phải nói.

Cho nên hai cái tiểu thiếu gia bị Định Quốc công cùng Quốc Công phu nhân ôm mới sẽ không khóc, sự tình phiền toái, Tạ lão phu nhân đưa tiễn hai vị thái y về sau, quyết định ngày mai đi một chuyến Thanh Thủy Tự mời cái cao tăng tới.

Về phần hai thằng nhóc, thì bị Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công ôm về chủ viện.

Về phần ai yếm trấn hai thằng nhóc, Định Quốc công đêm nay bề bộn nhiều việc, hẳn cùng Khương Ninh Bảo đều sẽ hoài nghi mục tiêu định tại Dương Thư Thanh trên thân, nhưng Dương Thư Thanh chưa hề tiếp cận qua hai thằng nhóc.

Chớ nói chi là cái khác nữ quyến.

Yếm trấn trừ cần ngày sinh tháng đẻ, còn cần cái khác thiếp thân quần áo hoặc là sợi tóc móng tay chờ, những này Khương Ninh Bảo tại Hoàng ma ma căn dặn hạ nàng đều rất chú ý.

Cho hai thằng nhóc tắm ba ngày người là Định Quốc công thuộc hạ gia quyến, người đáng giá tín nhiệm, thu được tắm ba ngày lễ đều nhất nhất đã kiểm tra, không có bất cứ vấn đề gì.

Sự tình lập tức lâm vào bế tắc bên trong.

Khương Ninh Bảo trực giác việc này cùng Dương Thư Thanh có quan hệ, nhưng lại tìm không được một tia chứng cứ, từ Dương Thư Thanh đến phủ, nhất cử nhất động của nàng đều bị Hắc Y thân vệ bí mật giám thị.

Nàng lần nữa đem trong đầu sách từ đầu tới đuôi tỉ mỉ đọc qua nhiều lần, đều không tìm ra một chút dấu vết.

Quả nhiên không hổ là nữ chính.

Không có chút nào cho khinh thường.

Dù là nàng ngàn phòng vạn phòng, vẫn là ra chỗ sơ suất.

Khương Nịnh Bảo mấp máy môi đỏ, lần này giao phong, nàng thua một nước.

...

Định Quốc công phủ đột nhiên mời thái y cử động rất nhanh rơi xuống người hữu tâm trong mắt, trong phủ Tần Vương Dương Thư Thanh đối gương đồng lộ ra một vòng vui vẻ nụ cười.

Đừng tưởng rằng nàng không biết, nàng hôm nay tại Định Quốc công phủ một mực bị người giám thị.

Khương Nịnh Bảo xác thực đem đứa bé hộ đến cực kỳ chặt chẽ, không có để cho người ta vào tay ôm, chỉ là khoảng cách gần nhìn xem, nhưng là, nàng thủ đoạn mười phần bí ẩn, không có ai có thể nhìn thấu.

Dương Thư Thanh cũng không có tận lực tiếp cận Khương Nịnh Bảo đứa bé.

Nàng tại tám ba ngày lễ sau khi kết thúc, không có trực tiếp rời đi, cố ý đi buồn nôn khiêu khích Khương Nịnh Bảo cũng là vì không khiến người hoài nghi, ai chẳng biết nàng cùng Khương Nịnh Bảo có cừ oán, nếu như nàng không làm như vậy, mới có thể càng lộ ra khả nghi.

Chính là Khương Nịnh Bảo hoài nghi đến trên đầu nàng, cũng tìm không thấy một tia chứng cứ.

Dương Thư Thanh tưởng tượng Khương Ninh Bảo hai đứa bé tìm không được xảy ra chuyện nguyên nhân, trong lòng một trận thoải mái, trước sớm biệt khuất cùng khuất nhục quét sạch sành sanh.

Đáng tiếc chính là Từ Tiên cô chết được quá sớm, nàng từ Từ Tiên cô nơi đó có được đồ vật có chút ít, dùng một chút ít một chút, ai có thể nghĩ tới hương khí có thể dùng tới đối phó vừa ra đời hài nhi.

Tần Vương phi bây giờ nhìn lấy đặc ý, tự cho là nghiêm phòng tử thủ cho nàng không cách nào ra tay, đợi nàng sinh ra đứa bé...

Dương Thư Thanh cười lạnh, một cái hai cái thật sự coi chính mình thông minh, thật tình không biết, trừ Khương Ninh Bảo cái này làm nàng ngã tốt lẫn lộn mấy vòng người, những người khác ở trong mắt nàng đều là không chịu nổi một kích.

Tác giả có lời muốn nói: chúc mọi người Quốc Khánh vui vẻ, cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Càng Lớn Đả Kích Còn Ở Phía Sau.

Định Quốc công phủ hai vị tiểu thiếu gia tại tầm ba ngày lễ đêm đó mời thái y sự tình tại ngày thứ hai thời điểm truyền đến Khương Nịnh Bảo đại cửu mục cùng Đại ca Khương Cẩn trong tai, Khương Cẩn bận tâm muội muội tại ở cũ, không tiện gặp khách, chỉ có thể phái người tới tìm hiểu tình huống, đại cửu mục thì tự mình chạy đến Định Quốc công phủ.

Khương lão phu nhân nghe nói chuyện này về sau, cũng tự mình đến nhà.

"Nịnh Bảo, ta nghe nói Kỳ Ca Nhi cùng Lân Ca Nhi xảy ra vấn đề rồi, đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Đại cửu mục mặt mũi tràn đầy lo lắng hỏi, hai mắt không hề chớp mắt nhìn qua Khương Nịnh Bảo bên người ngủ say hai cái đứa bé.

Khương lão phu nhân có chút nhú mày.

Khương Nịnh Bảo đem hai thằng nhóc tình huống nói cho đại cửu mục cùng Khương lão phu nhân, đại cửu mục sầm mặt lại, tình huống này xác thực quỷ dị, may mắn cháu gái thể chất đặc thù.

"Đại cửu mục, lão phu nhân, các người đừng lo lắng, mẫu thân đi Thanh Thủy Tự mời cao tăng, Kỳ Ca Nhi cùng Lân Ca Nhi không có việc gì." Khương Nịnh Bảo liếc nhìn sắc mặt hai người, an ủi một câu.

Khương lão phu nhân cũng là lần đầu tiên nhìn thẳng vào Tứ cháu gái thể chất, lúc trước nàng không sợ Định Quốc công sát khí ảnh hưởng, nàng đã cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, bây giờ liền trúng tà nhỏ ngoại tôn tới gần nàng đều có thể hóa giải.

Khương lão phu nhân chấn động vô cùng.

Đúng vậy, tại Khương lão phu nhân trong lòng, hai cái này nhỏ ngoại tôn là trúng tà.

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, thật không biết là ai như thế táng tận thiên lương dùng xuống làm thủ đoạn đối phó hai cái đứa bé, cũng không sợ gặp báo ứng." Đại cữu mục nổi giận đùng đùng nói.

"Nàng sẽ gặp báo ứng." Khương Nịnh Bảo trong mắt chợt lóe sáng, giọng điệu lộ ra một tia thấu xương lãnh ý.

Khương lão phu nhân xem xét Tứ cháu gái một chút, tâm niệm vừa động, hỏi.

"Tứ nha đầu, người biết hạ thủ người là ai?"

Đại cữu mục mãnh nhìn về phía Khương Nịnh Bảo.

Khương Nịnh Bảo lắc đầu nói: "Hiện tại còn không xác định, nhưng ta đã có hoài nghi người tuyển."

Khương lão phu nhân bờ môi giật giật, cuối cùng không hỏi ra miệng, đại cữu mục cổ quái xem xét Khương lão phu nhân một chút, vị này thân gia dù nói thế nào cũng là Nịnh Bảo tổ mẫu, dù là đoạn mất hôn, cũng cắt không ngừng điểm này quan hệ máu mủ.

Nhưng dưới cái nhìn của nàng, Khương lão phu nhân tựa hồ có chỗ cố kỵ.

Thật sự là hiếm lạ.

Đại cữu mục trong đầu dạo qua một vòng, cũng không có tiếp tục tìm tòi ý tứ.

Hai người biết được Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi không có trở ngại về sau, liền rời đi Định Quốc công phủ, một mực chú ý tiến triển Dương Thư Thanh nghe nói Tạ lão phu nhân sáng sớm đi Thanh Thủy Tự mời cao tăng, trong lòng không khỏi phiền não.

Cái này Khương Ninh Bảo làm sao nhanh như vậy liền kịp phản ứng mời cao tăng, nếu như. . . Nếu như chậm thượng hai ngày. . .

Dương Thư Thanh cắn chặt môi dưới, chỉ có thể ở tâm trong lặng lẽ cầu nguyện thượng thiên đứng tại nàg bên này.

Kỳ thật cái này bí hương là có thời hạn.

Năm ngày qua đi, cái này bí hương tác dụng liền không có.

Cao tăng là chạng vạng tối đón gió tuyết tới được.

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công đều đang nhìn vị này râu tóc bạc trắng cao tăng không nhúc nhích đứng tại khóc rống không chỉ hai thẳng nhóc trước mặt, vê thành ra tay bên trong thật dài Phật châu, trong miệng bắt đầu tụng kinh.

Theo có vận luật tiếng tụng kinh vang lên, hai thẳng nhóc từ từ dừng lại thút thít.

Khương Ninh Bảo đại hi.

Định Quốc công nắm chặt Khương Ninh Bảo tay, trong lòng dị thường không bình tĩnh.

Hắn hai đứa con trai quả nhiên dính vào đồ không sạch sẽ.

Tạ lão phu nhân thấy thế tâm tình kích động, nhìn thấy khóc qua sau khuôn mặt nhỏ đỏ bừng hai cái cháu trai, nhịn không được mở miệng hỏi: "Đại sư, có thể tìm ra ra bọn họ khóc rống không chỉ nguyên nhân?"

Cao tăng lắc đầu.

Tạ lão phu nhân đáy mắt đáy mắt hiện lên một vòng thất vọng, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công bắt đầu lo lắng.

Lúc này hai thằng nhóc lần nữa khóc rống.

Khương Ninh Bảo vội vàng đi qua trấn an các con, Tạ lão phu nhân đem cao tăng đưa tiễn, một mặt mặt ủ mày chau, nếu như không chiếm được giải quyết, nàng hai cái cháu ngoan làm sao bây giờ?

Dạng này một mực nửa bước không thể rời đi Ninh Bảo cũng không phải sự tình.

Khương Ninh Bảo ném qua bữa tối, đem các con cho ăn no, hống bọn họ chìm vào giấc ngủ về sau, bỗng nhiên nhớ tới Định Quốc công sao kinh Phật, hai mắt sáng lên nói: "Quốc Công Gia, ta cảm thấy người sao kinh Phật hẳn là hữu dụng."

Định Quốc công khẽ giật mình, lập tức sáng tỏ Ninh Bảo ý tứ, hẳn lập tức đi thư phòng cầm hai bản hắc sao chép kinh Phật tới, đem kinh Phật đặt ở hai vị tiểu gia hỏa tả lót bên cạnh.

Không có lật ra kinh Phật sát khí cũng không nồng.

Khương Ninh Bảo ra hiệu Xuân Hỉ đem Lân Ca Nhi ôm đi, Lân Ca Nhi không có bừng tỉnh khóc rống.

Kỳ Ca Nhi cũng là như thế.

Khương Nịnh Bảo: ". . ."

Không nghĩ tới Định Quốc công sao chép kinh Phật còn có dạng này tác dụng.

Có mới biện pháp giải quyết về sau, Tạ lão phu nhân ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, trên mặt bắt đầu có nụ cười, ép trong lòng mọi người vẻ lo lắng tán đi một tia.

Khương Nịnh Bảo vẫn như cũ ở cũ, mỗi ngày cho hai thằng nhóc cho bú, chính chờ đợi tin tức tốt Dương Thư Thanh mãi cho đến bí hương thời hạn, đều không có nghe được nàng muốn tin tức tốt.

Cả người đều ngây ngẩn cả người.

Từ Tiên cô bí hương không dùng được sao?

Hai cái vừa ra đời hài nhi một mực không ngừng mà khóc rống, chết yếu tỉ lệ cơ hồ trăm phần trăm, thế nhưng là Định Quốc công phủ làm sao không hề có một chút tin tức nào truyền tới.

Cái này không có chút nào bình thường.

Dương Thư Thanh nghĩ nên biết được Định Quốc công phủ tình huống, nhưng bây giờ là thời kỳ nhạy cảm, nàng không dám hành động thiếu suy nghĩ, sợ Định Quốc công cho nàng thiết hạ cạm bẫy.

Nói không chừng Khương Nịnh Bảo hai đứa bé đã chết yếu, lại che giấu đi, cố ý dẫn nàng mắc câu.

Dương Thư Thanh quyết định vững vàng.

Khương Nịnh Bảo cũng không biết hai thằng nhóc nguy cơ giải trừ, nàng một bên ở cũ, một bên tỉ mỉ nuôi nấng hai thằng nhóc, đồng thời kinh Phật bất ly thân.

Cửa ải cuối năm gần, năm vị chính nông.

Khương Nịnh Bảo cho Đại ca cùng đại cữu một nhà đưa phong phú niên kỉ lễ, còn có Khương lão phu nhân nơi đó nàng cũng đưa một phần năm lễ, còn lại Tạ gia thân thích cùng Tề Quốc Công phủ thân thích thì từ Tạ lão phu nhân để cho người ta đem năm lễ đưa qua.

Càn Nguyên để cùng hai năm trước đồng dạng, không có tổ chức cung yến, Khương Nịnh Bảo rất là kinh ngạc, nếu như nàng không có nhớ lầm, hoàng hậu cùng Quý phi đều đã ngồi vững vàng thai.

Càn Nguyên để lại còn không có công khai ý tứ.

Khương Nịnh Bảo còn có mấy ngày mới sang tháng tử, một ngày này, nàng từ Định Quốc công nơi đó biết được Dương Thư Thanh có động tĩnh, bí mật giám thị nàng lâu như vậy, cuối cùng chờ đến.

Quả nhiên là Dương Thư Thanh hạ thủ.

Trách không được ngày đó Dương Thư Thanh trên thân hương khí như vậy nồng đậm, nguyên lai là có mục đích riêng.

Khương Nịnh Bảo đậy mắt xẹt qua một tia lãnh quang.

Không nghĩ tới cái này bí hương hiệu quả chỉ có năm ngày, qua đi liền sẽ biến mất, loại này bí hương là chết đi Từ Tiên cô chế ra bí dược, chuyên môn dùng để đối phó vừa ra đời hài nhi.

Dù là chỉ có ngăn ngủi năm ngày, nhưng tạo thành hậu quả chính là hài nhi chết yếu.

Khương Nịnh Bảo vừa kinh vừa sợ.

Từ Tiên cô dĩ nhiên làm ra ác độc như vậy bí hương, thật sự là chết không có gì đáng tiếc.

Dương Thư Thanh đối với con nàng hạ tử thủ cử động triệt để chọc giận Khương Ninh Bảo, Khương Ninh Bảo quyết định chủ động xuất kích, để Dương Thư Thanh mình từng bước một tìm đường chết.

"Quốc Công Gia, ta tự mình hỏi qua Trần thái y, hẳn nói dùng qua Tử Quy loại này bí được giả mang thai sau sẽ khiến người không mang thai, ta nghĩ để người đem chuyện này bí mật tiết lộ cho Dương Thư Thanh."

Định Quốc công nghe vậy, lập tức sáng tỏ Khương Ninh Bảo ý tứ.

"Tốt, ta sẽ an bài người đi làm."

Đã tìm không thấy chứng cứ, như vậy có thể dùng một cái khác biện pháp đối phó Dương Thư Thanh, đã Ninh Bảo tự mình muốn báo thù, hẳn sẽ như nàng mong muốn.

Tần Vương phủ

Theo Định Quốc công phủ hai cái tiểu thiếu gia đầy tháng thời gian càng ngày càng gần, Dương Thư Thanh trong lòng đột nhiên dâng lên một vòng dự cảm không ổn, một mực không có nàng chờ mong tin tức tốt, Dương Thư Thanh từ lúc mới bắt đầu chắc chắn càng về sau bắt đầu hoài nghi bí hương có phải là mất hiệu lực.

Đáng tiếc Từ Tiên cô đã chết.

Dương Thư Thanh cũng không có tại cái khác hài nhi trên thân thử qua, Từ Tiên cô lời thề son sắt nói có mấy vị cao môn đại hộ di nương dùng qua, hiệu quả rất tốt.

Nhưng bây giờ Định Quốc công phủ không hề có một chút tin tức nào.

Dương Thư Thanh nâng chung trà lên nhấp ngụm trà nóng, đem đáy lòng dự cảm không tốt đè xuống.

Lúc này, Thiến Dong trở về, thận trọng mở miệng.

"Tiểu thư, Định Quốc công phủ Triệu quản gia tới, mời Vương phi tham gia Định Quốc công phủ hai vị tiểu thiếu gia tiệc đầy tháng."

"Cái gì?"

Dương Thư Thanh tay run một cái, chén trà 'Ba' một tiếng rơi xuống đất, hai tay của nàng tại trong tay áo nắm chắc thành quyền, móng tay thật dài bóp lòng bàn tay từng đọt nhói nhói. . .

Dĩ nhiên không có chết yếu!

Lúc này Dương Thư Thanh còn không biết, đây chỉ là một bắt đầu, càng lớn đả kích còn ở phía sau.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Cái Này Nhất Định Là Giả.

"Tiểu thư, còn có một việc. . ." Thiến Dong ánh mắt lóe lên một cái, cắn răng, cuối cùng vẫn là quyết định đem chính mình nghe lén đến sự tình nói ra.

Can hệ trọng đại, quan hệ đến tiểu thư tại Tần Vương phủ địa vị.

Thiến Dong không dám có bất kỳ may mắn.

Dương Thư Thanh chính đắm chìm trong Khương Ninh Bảo hai đứa bé còn sống 'Tin dữ' bên trong, nghe được Thiến Dong ấp a ấp úng thanh âm, sắc mặt lập tức trầm xuống.

"Còn có chuyện gì, nhanh nói."

Thiến Dong liếc nhìn cửa phòng đóng chặt, trong phòng chỉ có nàng cùng tiểu thư hai người, liền tiến đến Dương Thư Thanh bên tai nhỏ giọng đem chính mình trong lúc vô tình nghe được bí mật nói ra.

"Tiểu thư, nô tỳ hôm nay ngẫu nhiên gặp được Trần thái y cùng con của hắn nói lên Tử Quy cái này bí được, nói phục dụng Tử Quy sau sẽ không mang thai." Sau khi nói xong, Thiến Dong cả người lo sợ đứng bất an, cái trán thấm ra mồ hôi mịn.

Dương Thư Thanh thân thể lung lay nhoáng một cái, mặt trắng như tờ giấy, trong đầu kêu loạn, theo bản năng tự lẩm bẩm: "Không, không thể

nào, người nhất định là nghe lầm."

Nàng không tin, nàng không tin dùng qua Tử Quy sau sẽ không mang thai.

Cái này nhất định là giả.

Nhưng nàng nhin không được nghĩ đến lúc trước bị người hãm hại dùng qua Tử Quy bí được vị kia phi tần, tựa hồ. . . Tựa hồ thật sự cả một đời không tiếp tục mang thai qua.

Dương Thư Thanh đầu não oanh một tiếng, trước mắt trống rỗng, oa một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Trên đất một bãi đỏ tươi máu.

Chói mắt đến cực điểm!

"Tiểu thư. . ." Thiển Dong quá sợ hãi, mặt mũi tràn đầy kinh hoàng đỡ lấy lưng lay sấp đổ tiểu thư.

Ba!

Trùng điệp một cái tát phiến đến Thiển Dong gương mặt bên trên.

"Lăn ra ngoài!" Dương Thư Thanh quăng Thiển Dong một cái tát về sau, hung hăng đưa nàng đẩy ra.

Thiển Dong trên mặt chịu tiểu thư một cái trùng điệp cái tát, đau đớn một hồi, lỗ tai vang ong ong, trong miệng một trận ngai ngái, thân thể lão đảo ngã xuống đất.

"Tiểu thư bớt giận, nô tỳ cái này lăn ra ngoài."

Thiến Dong từ dưới đất bò dậy, chật vật lăn ra Dương Thư Thanh phòng.

Bên ngoài gió lạnh thổi qua, Thiến Dong che sừng đỏ khuôn mặt, nước mắt cạch cạch rơi xuống, giờ này khắc này, đáy lòng của nàng tràn đầy ủy khuất, đồng thời còn ần ần hồi hận, sớm biết, sớm biết nàng liền không nên đem chuyện này nói ra.

Thiến Bích vừa về đến liền thấy công rơi lệ Thiến Dong, kinh hãi, vội vàng quan tâm hỏi một câu, "Thiến Dong, người tại sao khóc?" Thiến Dong lắc đầu, cũng không nói gì, Thiến Bích bỗng nhiên nhìn thấy Thiến Dong sừng đỏ khuôn mặt, nắm chặt trong tay hộp cơm, lo sợ bất an vào phòng.

Không đến thời gian một chén trà, Thiến Bích ra.

"Thiến Dong, tiểu thư thân thể nơi nào không thoải mái, làm sao để ta đi mời Trần thái y tới?"

Thiến Dong ánh mắt lóe lên một cái, cúi thấp đầu.

"Ta cũng không biết."

Thiến Bích nhíu mày, vội vã đi Thái Y Viện mời Trần thái y.

Khương Nịnh Bảo cũng không biết Dương Thư Thanh phản ứng, nhưng nàng biết được Dương Thư Thanh xin Trần thái y đi qua sau, tâm tình vô cùng tốt, liền tiếp uống ba bát canh gà, khiến cho một bên Xuân Hỉ vui vẻ không thôi.

"Phu nhân, ngài hôm nay khẩu vị thật tốt."

Khương Nịnh Bảo mỉm cười: "Tâm tình tốt, tự nhiên khẩu vị là tốt rồi." Ánh mắt của nàng rơi ở bên cạnh nhỏ ngủ trên giường chính hương hai thẳng nhóc.

Kỳ Ca Nhi, Lân Ca Nhi, nương sẽ vì các người báo thù.

So với lỗ mãng tuôn ra Dương Thư Thanh không mang thai tin tức, nàng càng vui để Dương Thư Thanh tự mình tìm đường chết, vì củng cố địa vị của mình, Dương Thư Thanh trừ mượn bụng sinh con, chỉ còn lại giả mang thai Ly Miêu tráo Thái Tử, lẫn lộn Hoàng thất huyết mạch.

Lẫn lộn Hoàng thất huyết mạch can hệ trọng đại, Dương Thư Thanh chắc chắn sẽ không làm.

Nhưng là mượn bụng sinh con. . .

Khương Nịnh Bảo hí hí mắt, nàng tin tưởng Dương Thư Thanh định chọn con đường này.

Có lẽ qua không được bao lâu, nàng liền sẽ nghe được Dương Thư Thanh 'Mang thai' tin tức, đến lúc đó nàng chắc chắn làm cho nàng tự thực ác quả, lại tuôn ra nàng không mang thai.

Xuân Hỉ nghĩ tới hai ngày phu nhân liền muốn sang tháng tử, tại một đám phu trong mắt người biểu diễn, lấy vì phu nhân là tại vì chuyện này cao hứng, một tháng thời gian, tiểu thư đã gầy xuống dưới, khuôn mặt biến trở về nguyên lai mặt trứng ngỗng, nhưng so dĩ vãng nhìn càng mỹ lệ hơn càng có phong vận.

Trong phủ hai vị tiểu chủ tử đầy tháng, Tạ lão phu nhân cao hứng cho hạ nhân tặng gấp đôi tiền tháng, bọn hạ nhân một mảnh vui mừng hơn hờ, ở cái này rét lạnh cuối đông, phá lệ ấm áp.

Màn đêm buông xuống, Định Quốc công trở về.

Hai người dùng qua bữa tối về sau, Định Quốc công tắm rửa hoàn tất, liền thấy ngồi ở giường bên cạnh uy đứa bé Khương Nịnh Bảo, bước chân

dừng lại, mờ nhạt ánh nến soi sáng ra nàng ôn nhu kiều mị dung nhan, khóe miệng kia một vòng nụ cười ôn nhu đẹp đến nỗi người tim đập thành thịch.

Định Quốc công lạnh lùng cho không tự chủ mềm mại xuống tới, trong mắt xuất ra vẻ cứng chiều.

Nghĩ đến còn có hai ngày, Nịnh Bảo liền sang tháng tử, trong lòng của hắn không khỏi một trận động tình.

Khương Nịnh Bảo cho ăn no Kỳ Ca Nhi, đem hắn phóng tới trên giường, ôm lấy Lân Ca Nhi uy, dòng sữa của nàng rất sung túc, ngày bình thường, đều là nàng cùng hai vị nữ mẫu thay phiên uy đứa bé.

Hai tiểu gia hỏa này khẩu vị càng lúc càng lớn, Khương Nịnh Bảo không khỏi may mắn nghe cảm ơn lời nói của lão phu nhân, xin hai cái nữ mẫu.

Định Quốc công đi qua, ngồi ở Khương Nịnh Bảo bên người, ánh mắt bình tĩnh từ nàng tuyết trắng đầy đà bên trên đời, nhu hòa nhìn qua hắn hai đứa con trai, Khinh Nhu ôm lấy ăn no sữa sau mở to một đôi nho đen con mắt nhìn thấy hắn, không khóc náo động đến Kỳ Ca Nhi, trong lòng một trận thỏa mãn.

"Kỳ Ca Nhi rất ngoan."

Khương Nịnh Bảo chính uy Lân Ca Nhi, nghe được Định Quốc công, nhấp môi khẽ cười: "Đúng vậy a, Kỳ Ca Nhi cùng Lân Ca Nhi đều rất ngoan, nữ mẫu nói bọn họ ban đêm không nháo người."

Định Quốc công khóe miệng nhếch lên.

"Bọn họ giống ta, ta khi còn bé cũng không nháo người."

Khương Nịnh Bảo im lặng liếc nhìn Định Quốc công: "Thật sao?" Nàng thế nhưng là nghe Tạ lão phu nhân nói qua Quốc Công Gia khi còn bé sự tình, vừa ra đời liền thân mang sát khí, đem tất cả mọi người giày vò quá sức.

Định Quốc công tự nhiên ừ một tiếng.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Đem cho ăn no Lân Ca Nhi ôm vào trong ngực, hai người nói một lát lời nói, Khương Nịnh Bảo đem tiểu gia hỏa đỡ hống, Định Quốc công cũng ở một bên hống Kỳ Ca Nhi, lớn thời gian nửa tháng, Định Quốc công sớm đã học xong dỗ hài tử, ôm hài tử.

Các loại hai thằng nhóc ngủ về sau, Khương Nịnh Bảo đem bọn hăn ôm ra đi giao cho bên ngoài chờ Hoàng ma ma cùng hai vị nữ mẫu.

Trong phòng chỉ còn lại Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công hai người cởi áo nằm ở trên giường nói chuyện.

Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công nói một lần Dương Thư Thanh mời Trần thái y sự tình, cuối cùng, nàng nói ra lo lắng của mình, chỉ có Trần thái y biết được Dương Thư Thanh dùng qua Tử Quy.

Dương Thư Thanh người này tâm ngoan thủ lạt, Trần thái y tình cảnh không ổn.

"Quốc Công Gia, ta lo lắng Dương Thư Thanh sẽ hướng Trần thái y ra tay."

Định Quốc công nghiêng đầu trên khuôn mặt của nàng hôn một cái, thấp giọng nói: "Đừng lo lắng, ta đã phái người bảo hộ Trần thái y, Hoàng Thượng cũng biết việc này."

Từ Ninh Bảo nói muốn ra nàng kế hoạch trả thù về sau, Định Quốc công liền nghĩ đến tầng này.

Khương Ninh Bảo cũng sờ, Càn Nguyên để cũng biết nha, nàng lập tức lo lắng: "Nếu như Dương Thư Thanh không có dựa theo kế hoạch của ta tới. . ."

Định Quốc công thân nhiên nói: "Người không phải nói Dương thị xin Trần thái y quá khứ sao, các loại xác định không mang thai, nàng định chọn giả mang thai con đường này, Dương thị đã tâm bưng bưng, dựa vào Tần Vương sủng ái, chỉ cần nàng 'Sinh' Hạ Nhi tử, địa vị của nàng chắc chắn càng vững chắc."

Tại Định Quốc công trong lòng, Dương thị đã lên hẳn phải chết danh sách.

Nếu như không phải Ninh Bảo không muốn làm cho nàng tùy tiện chết bất đắc kỳ tử, Định Quốc công sớm đã đem người làm cái chết bất đắc kỳ tử.

Thậm chí Hoàng Thượng cũng không nghĩ hẳn sớm như vậy thu thập Dương thị.

Có Dương thị tại, Tần Vương cùng Tấn Vương một mực trong bóng tối lẫn nhau chèn ép thế lực của đối phương, nếu không phải Dương thị, bọn họ còn không biết Tấn Vương thế lực không thể khinh thường.

Khương Ninh Bảo cảm thấy Định Quốc công nói có lý.

Đúng vậy a, Dương Thư Thanh còn chuẩn bị đưa nàng đạp ở dưới chân đầu, nhất là trong cung còn có một cái thỉnh thoảng tìm nàng phiền phức Hiền tần, Dương Thư Thanh đương nhiên muốn 'Sinh' con trai.

Hai ngày về sau, đông tuyết sơ tan, thời tiết khó được tạnh.

Song bào thai đầy tháng, Khương Ninh Bảo rút cục ra trong tháng, một tháng này, Khương Ninh Bảo chỉ là dùng nước nóng sát bên người, xoa tóc bảo trì thân thể sạch sẽ.

Khương Ninh Bảo sớm liền chịu không được.

Thế là tại đứa bé đầy tháng một ngày này, Khương Ninh Bảo thống thống khoái khoái tại trong thùng tắm rửa nửa canh giờ, đem chính mình từ trên xuống dưới tắm đến sạch sẽ.

"Nhấn nhin một tháng, rút cục tắm nước nóng, cảm giác mình tựa hồ thoát thai hoá cốt." Khương Ninh Bảo thần thanh khí爽 nói.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc che miệng cười khẽ.

"Phu nhân, ngài hiện tại ra trong tháng, về sau một ngày nghỉ tắm rửa mấy lần đều có thể."

Khương Ninh Bảo đồng ý gật đầu: "Xác thực như thế."

Kỳ thật tại tận thế thời điểm, nàng đi theo đội ngũ làm nhiệm vụ, một tháng tẩy mấy lần tắm cũng từng có, chỉ là tại cổ đại sinh hoạt lâu, những cái kia thời gian khổ cực từ từ lãng quên.

Thật sự là từ nghèo lên giàu sang dễ, từ giàu sang xuống nghèo khó.

Lời nói này quá có đạo lý.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc hai người phục thị phu nhân rửa mặt thay y phục, Xuân Nhạc đem cuối cùng một chi trâm cài khảm nạm dạ minh châu cắm nghiêng vào vén lên thật cao trên búi tóc, khen một câu: "Phu nhân, nô tỳ phát hiện ngài so dĩ vãng càng đẹp."

Khương Ninh Bảo nhìn qua trong gương đồng da thịt hơn tuyết mỹ lệ nữ tử, mím môi cười một tiếng, khác nào hoa phù dung nở rộ, lộng lẫy mê

người, nhất là hai đầu lông mày kia một tia thành thực phong vận, sóng mắt lưu chuyển ở giữa, bằng thêm mấy phần thiếu phụ đặc thù phong tình.

"Xuân Nhạc, ta phát hiện miệng của người càng ngày càng ngọt."

Xuân Nhạc mặt đỏ lên, lầm bầm một câu: "Nô tỳ nói nói thật."

Xuân Hỉ ở một bên phụ họa, phu nhân xác thực càng ngày càng đẹp, da thịt càng thêm trắng nõn tinh tế, dung mạo khí chất so trước kia càng thêm tuy tiện loá mắt, sắc sỡ loá mắt, một màn này đi chiêu đãi nữ quyến, không thông báo thu được nhiều ít ghen tị ánh mắt ghen tị.

Khương Nịnh Bảo lắc đầu bật cười, nàng nhìn thoáng qua sắc trời, vội vàng dẫn theo mép váy đạp ra khỏi cửa phòng.

"Đi, đi Vinh Hỉ đường."

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc vội vàng đuổi theo.

Tại đi Vinh Hỉ đường trên đường, gặp Tạ Cảnh Dực, Tạ Cảnh Dực hôm nay mặc vào một bộ trường bào màu đỏ sậm, nhìn càng thêm tuấn mỹ như ngọc.

Một tháng không gặp, Khương Nịnh Bảo đẹp đến mức càng thêm động nhân tâm hồn.

Đáng tiếc, nàng không còn là vị hôn thê của hắn, nàng sớm đã gả cho dưỡng phụ.

Là dưỡng mẫu của hắn.

Tạ Cảnh Dực rú xuống mí mắt, đè xuống trong lòng cay đắng, chấp tay hành lễ.

"Mẫu thân!"

Khương Nịnh Bảo lễ phép cười một tiếng, giọng điệu thản nhiên:
"Không cần đa lễ, người cũng là đi Vinh Hỉ đường sao?"

"Ân."

Tạ Cảnh Dực lên tiếng, lui ra phía sau một bước, cùng Khương Nịnh Bảo cùng nhau đi tới Vinh Hỉ đường, Khương Nịnh Bảo bước chân không có dừng lại, chỉ là mi tâm hơi vi tức một chút.

Hộ phương Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nhìn xem một màn này, hai mặt nhìn nhau, cũng không nói gì, vị này Tạ thiếu gia cùng phu nhân bây giờ chỉ là dưỡng mẫu con nuôi quan hệ.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 88: "Nịnh Bảo, Có Thế Chứ?"

Khương Nịnh Bảo đến Vinh Hỉ đường, nhìn thấy ôm song bào thai toàn thân trên dưới tràn đầy vui mừng Tạ lão phu nhân, khóe miệng không khỏi nổi lên một vòng nụ cười nhàn nhạt.

"Mẫu thân, thời điểm không còn sớm, chúng ta nên đi tiền viện." Khương Nịnh Bảo tiến lên, động tác Ôn Nhu từ nhũ mẫu trong ngực ôm qua Kỳ Ca Nhi, mở miệng cười.

Tạ lão phu nhân cười tủm tỉm gật đầu, đang muốn ôm qua Lân Ca Nhi, một bên Tạ Cảnh Dực đột nhiên tiến lên một bước, dẫn đầu tiếp nhận tay: "Tổ mẫu, tam đệ giao cho ta."

Tạ lão phu nhân không có ý kiến.

Cháu trai nuôi cùng cháu trai ruột từ nhỏ bồi dưỡng tình cảm cũng không tệ.

Khương Nịnh Bảo cười nhạt một tiếng, mặc kệ Tạ Cảnh Dực ra tại mục đích gì, nàng không có phát giác được hấn ác ý, cũng liền không nói gì thêm, cái này Tạ Cảnh Dực làm nam chính, trừ có chút xử trí theo cảm tính, phẩm tính cũng không có vấn đề.

Trùng hợp chính là, lúc này Định Quốc công trở về.

Khương Nịnh Bảo khóe môi vểnh lên.

Quốc Công Gia rốt cục chạy về.

Lân Ca Nhi cuối cùng về tới Định Quốc công trong tay.

Vợ chồng hai người riêng phần mình ôm một đứa bé, Tạ Cảnh Dực ánh mắt tối ngăm.

Định Quốc công phủ hai vị tiểu thiếu gia Mãn Nguyệt, kinh thành tất cả quan viên nghe tin lập tức hành động, liền Càn Nguyên để đều chống đỡ 'Suy yếu' thân thể tại tảo triều đã nói vài câu chúc mừng, sớm bãi triều.

Định Quốc công phủ một ngày này khách đông, phá lệ náo nhiệt, Triệu quản gia cùng trong phủ những quản sự khác nhóm loay hoay chân không chạm đất, lần này nam nữ các mở trăm tịch.

Nhà trai bên kia từ Tạ Cảnh Dực chiêu đãi.

Nữ quyền bên này thì từ Tạ lão phu nhân chiêu đãi.

Dương Thư Thanh lần này vẫn không có được mời, nhưng nàng đi theo Tân Vương tới.

Dáng người yếu điệu, dung mạo khuynh thành.

Nàng vừa xuất hiện lập tức hấp dẫn phần lớn người ánh mắt, tất cả mọi người biết được vị này Dương trắc phi cùng Định Quốc công phu nhân có cừ oán, cũng biết Định Quốc công phủ cũng không đưa mời thiệp cho nàng.

Còn nhớ kỹ lần trước tầm ba ngày lễ, vị này Dương trắc phi dĩ nhiên không lựa lời nói hướng Định Quốc công phu trên thân người giội nước bẩn, bị Định Quốc công phu nhân trực xuất phủ.

Lần này, Dương Thư Thanh y nguyên một thân hoa phục trang phục lộng lầy xuất hiện tại Định Quốc công phủ tổ chức tiệc đầy tháng bên trên.

Ánh mắt của mọi người không khỏi mang ra vẻ khác lạ.

Dương Thư Thanh không phải là không có chú ý tới đám người ánh mắt, nhưng nàng không quan tâm.

Từ khi biết được mình từ đây không mang thai về sau, Dương Thư Thanh không chỉ có hận thấu Khương Ninh Bảo, còn oán hận lên Tạ Cảnh Dực cùng toàn bộ Định Quốc công phủ, nếu như không phải bọn họ, nàng cũng sẽ không phục dụng Tử Quy giả mang thai.

Nàng hiện tại chỉ muốn nhìn một chút đến cùng là nguyên nhân gì, rõ ràng Khương Ninh Bảo hai đứa bé khóc rống không chỉ mời thái y, lại một chút việc đều không có.

Không biết rõ ràng, Dương Thư Thanh trong lòng từ đầu đến cuối không yên lòng.

Cái này bí hương, nàng còn định dùng tại Tần Vương phi trên thân, có cái gì so đạt được sau mất đi càng làm cho người ta thống khổ?

Đối với chung quanh giám thị nàng người, Dương Thư Thanh cười lạnh một tiếng.

Nàng hôm nay cũng không định ra tay.

Lúc này, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công cùng nhau xuất hiện tại chúng tân khách trước mặt, trong tay hai người riêng phần mình ôm một đứa bé, vừa ra tới liền hấp dẫn tầm mắt của mọi người.

Nhưng ánh mắt của mọi người cơ hồ đều nhìn về dung mạo kiều diễm Khương Ninh Bảo.

Khí chất cao quý, phong thái yếu điệu, quyến rũ động lòng người, giơ tay nhắc chân lộ ra ưu nhã đại khí, nhưng hai đầu lông mày lộ ra một tia

thành thực thiếu phụ phong vận , khiến cho người đời không ra ánh mắt.

Ở đây các nữ quyền hô hấp hơi chậm lại.

Khương lão phu nhân mang theo trường tôn tức phụ đến đây ăn tiệc đầy tháng, nhìn thấy phía trước ung dung cao quý Tứ cháu gái, trong mắt xẹt qua một vòng thất lạc cùng không cam lòng.

Tạ Nhị phu nhân trong mắt tràn đầy phẫn hận.

Đều do Khương Ninh Bảo, nếu không phải nàng, nàng tại Tạ gia địa vị cũng sẽ không rớt xuống ngàn trượng.

Liên con trai Tạ Cảnh Huy hôn sự cũng nhận một chút ảnh hưởng.

Khương Căn nhìn thấy muội muội sinh đứa bé sau mặt mày tỏa sáng, điểm quang tứ xạ bộ dáng, khóe miệng có chút giương lên, trong lòng đối với Định Quốc công cô em gái này tế càng rớt đầy hơn ý.

Muội muội bộ dáng này xem xét liền bị chiếu cố vô cùng tốt.

Đại cữu cùng đại cữu muội bọn họ cũng là một mặt vui mừng cùng hài lòng.

Các nam nhân âm thầm ghen tị Định Quốc công lấy một vị Vũ Mị ưu nhã, chói lóa mắt đại mỹ nhân, Dương Thư Thanh khi nhìn đến Khương Ninh Bảo một nháy mắt, hai mắt đột nhiên toàn màu đỏ tươi.

Nàng nắm chắc thành quyền, nhìn chòng chọc vào Khương Ninh Bảo.

Khương Ninh Bảo hướng cách đó không xa Đại ca Khương Căn cùng đại cữu đại cữu muội bọn họ mỉm cười, đột nhiên, nàng cảm giác được một đạo ánh mắt mang theo sát khí, nghiêng đầu nhìn lại, vừa hay nhìn thấy Dương Thư Thanh trong mắt không che giấu chút nào hận ý cùng sát ý, khóe miệng hơi cười, trở về nàng một cái bình tĩnh không lay động ánh mắt.

Cái này Dương Thư Thanh trong lòng tố chất quả nhiên quá cứng.

Hai ngày trước biết được mình không mang thai tin dữ, vẫn còn có tâm tình trang phục lộng lẫy không mời mà tới tham gia nàng hai đứa con trai tiệc đầy tháng.

Cũng may có người nhìn chăm chăm nàng.

Lần này, Khương Ninh Bảo tuyệt đối không để cho mình hai đứa bé tới gần Dương Thư Thanh.

Có lẽ là có Định Quốc công ở bên cạnh duyên cớ, toàn bộ tiệc đầy tháng, cũng không có người sang đây xem song bào thai, đám quan chức vụng trộm kinh dị, không nghĩ tới Định Quốc công dĩ nhiên có thể ôm hài tử.

Kỳ thật Khương Ninh Bảo là cố ý.

Lần trước tám ba ngày lễ bên trên sự tình nàng hiện tại lòng còn sợ hãi, sợ Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi lần nữa bị thương tổn.

Dương Thư Thanh lúc này hận đến thẳng cắn răng, không nghĩ tới Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công dĩ nhiên toàn bộ hành trình ôm hai đứa bé, nàng muốn tới gần nhìn một chút cũng khó khăn.

Không chỉ có là nàng, tất cả mọi người không dám tới gần nhìn một chút, tất cả mọi người muốn nhìn một chút Mãn Nguyệt sau song bào thai bộ dáng, không ai có thể toại nguyện.

Dương Thư Thanh nhịn không được ở trong lòng hoài nghi hai đứa bé này là giả, thật sự đã sớm chết yếu.

Nửa đường, hai thằng nhóc gào khóc, thanh âm phi thường vang dội.

Khương Ninh Bảo đành phải đem bọn hăn giao cho nhũ mẫu dẫn đi cho bú, không còn có ôm ra.

Dương Thư Thanh đáy lòng hoài nghi càng sâu.

Náo nhiệt tiệc đầy tháng mãi cho đến buổi chiều kết thúc.

Khương Ninh Bảo rất cục có thể thở phào, lần này cũng không có ra a thiêu thân, Dương Thư Thanh trừ ánh mắt nhìn nàng tràn đầy ác ý, coi như an phận.

"Quốc Công Gia, người nói cái này Dương Thư Thanh đến cùng tới làm gì?" Khương Ninh Bảo mười phần không hiểu.

Lần trước tám ba ngày lễ, nàng đem Dương Thư Thanh trục xuất Định Quốc công phủ, đã sớm để Dương Thư Thanh mất hết mặt mũi, hôm nay nàng còn điềm nhiên như không có việc gì đến nhà, quả thực làm người không hiểu ra sao.

Định Quốc công nhạt tiếng nói: "Không cần nhiều để ý tới, nàng nhảy nhót không nổi."

Khương Ninh Bảo ngẫm lại cũng thế, liền không còn quan tâm nàng, đợi tân khách tán đi, nàng tự mình chiêu đãi Đại ca cùng đại cữu một nhà, cùng bọn hăn nói chút tình hình gần đây.

Đại ca Khương Căn năm sau muốn tham gia kỳ thi mùa xuân, Khương Ninh Bảo cũng chưa nói cho hăn biết tính toán Dương Thư Thanh một chuyện.

Chờ bọn hăn sau khi rời đi, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công trở lại chủ viện, nàng vừa thay đổi rộng rãi áo váy, đối diện đối đầu Định Quốc công thâm trầm ánh mắt nóng bỏng, Khương Ninh Bảo gương mặt nóng lên.

Trong phòng chỉ có hai người bọn họ.

Hơn mấy tháng, cho dù là bọn họ một mực cùng giường mà ngủ, trừ khắc chế hôn bên ngoài, một mực không có xâm nhập một bước kia.

Hiện tại Khương Ninh Bảo ra trong tháng.

Định Quốc công nhìn thấy nàng gương mặt xinh đẹp bên trên một vòng nguyệt nguyệt đỏ ửng, trong mắt ánh lửa nhảy vọt càng sâu, thanh âm khàn khàn mà hỏi: "Ninh Bảo, có thể chứ?"

Khương Ninh Bảo đỏ mặt gật đầu: "Ân!"

Định Quốc công mãnh mà đem người ôm ngang lên phóng tới trên giường lớn, thân hình cao lớn đè lên... Khương Ninh Bảo toàn thân khẽ run lên, động tình thời khắc, tuyết trắng cánh tay ngọc vòng bên trên Định Quốc công cái cổ...

Cũng mặc kệ lúc này là thanh thiên bạch nhật, hai người liền trong phòng triền miên, nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, hai người đến trưa đều đợi trong phòng giày vò.

Phòng bên ngoài thủ vệ Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạ mím môi cười trộm.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Tốt Một Cái Khương Nịnh Bảo!

Cuối đông xuân sơ, xuân tuyết sơ tan.

Khoảng cách kỳ thi mùa xuân càng ngày càng gần, Khương Nịnh Bảo trừ chiếu cố hai cái phần điều ngọc trác tiểu gia hỏa, còn thỉnh thoảng phái người cho Đại ca Khương Cần đưa tốt canh hảo thủy, thời gian trôi qua mười phần phong phú.

"Phu nhân, cái này Tạ Nhị phu nhân thật sự là quá mức, dĩ nhiên mang theo cháu gái của mình đem Đại thiếu gia chặn ở nửa đường bên trên." Triệu quản gia đột nhiên vội vã chạy vào, trong loại thời tiết này, trán của hắn dĩ nhiên thấm xuất mồ hôi nước.

Khương Nịnh Bảo đang tại ấm áp trong phòng cầm hai con màu đỏ Mao cầu đùa với Kỳ Ca Nhi cùng Lân Ca Nhi, nghe được Triệu quản gia, có chút nhú mày.

"Triệu quản gia, đây là có chuyện gì?"

Bên trong dĩ nhiên liên lụy đến Tạ Cảnh Dực, dù nói thế nào Tạ Cảnh Dực cũng là nàng con nuôi, cái này Tạ Nhị phu nhân là chuyện gì xảy ra, nàng đã từng đã cảnh cáo nàng, Tạ Cảnh Dực đã qua kế, không còn đưa tay thân dài như thế.

Triệu quản gia đem chuyện đã xảy ra một năm một mười nói ra.

Nguyên lai cái này Tạ Nhị phu nhân không biết phát cái gì điên, mang theo mình cháu gái ruột nửa đường đem Tạ Cảnh Dực ngăn lại, vẫn là ở người đến người đi kinh thành đường đi.

Không chỉ có trước mặt mọi người quỳ xuống bực bách Tạ Cảnh Dực cưới cháu gái của nàng, còn lời trong lời ngoài bôi đen Khương Ninh Bảo.

Hôn mẹ ruột trước mặt mọi người quỳ xuống. . .

Cho dù là nhận làm con thừa tự, luật pháp bên trên đã không có liên quan, nhưng xảy ra chuyện như vậy, cũng đem người tiền đồ hủy đi hơn phân nửa, một cái xử lý không tốt, đoán chừng sáng sớm ngày mai trong triều đình Ngự Sử đều sẽ đồn dập vạch tội Tạ Cảnh Dực.

Tạ Cảnh Dực hiện tại là Cẩm Vệ quân thống lĩnh, chương quản toàn bộ Hoàng Thành an toàn, là Càn Nguyên đế tâm phúc, càng là Tần Vương cùng Tấn Vương cái đinh trong mắt.

Cái này sợ là người hữu tâm hướng Tạ Cảnh Dực hạ thủ.

Khương Ninh Bảo mặt trong nháy mắt đen một mảnh.

Ở đây Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc trợn mắt hốc mồm, cái này Tạ Nhị phu nhân đầu óc không có vấn đề, dĩ nhiên trước mặt mọi người quỳ xuống, bực bách Đại thiếu gia cưới cháu gái của nàng.

"Triệu quản gia, việc này đừng vội, ta lát nữa liền tự mình đi xử lý việc này, Xuân Hỉ Xuân Nhạc, các người đem Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi đưa đến Vinh Hỉ đường." Khương Ninh Bảo nheo lại hai con ngươi, trầm giọng phân phó.

"Vâng, phu nhân."

Khương Ninh Bảo về trước nội thất sửa sang một chút dung nhan, sau đó mang theo Triệu quân gia cùng một đoàn hộ vệ trùng trùng điệp điệp ra Định Quốc công phủ.

Tạ Cảnh Dực bị hôn mê ruột quỳ xuống bức vách cưới cháu gái sự tình đưa tới cực lớn chú ý, liền trong cung Càn Nguyên để cũng biết, Càn Nguyên để mặt không thay đổi gõ mặt bàn.

"Trẫm còn chưa chết, Tần Vương liền không kịp chờ đợi đưa tay ngã vào Cấm Vệ quân."

Tạ Cảnh Dực sự tình, nhìn như Tạ Nhị phu nhân hung hăng càn quấy, kỳ thật bên trong tính toán người sáng suốt cũng nhìn ra được.

Một bên tâm phúc thái giám yên lặng cho Tần Vương đốt nến, cái này Tần Vương thật là muốn chết, Hoàng Thượng long thể an khang tin tức , nhưng đáng tiếc chỉ có chút ít mấy người biết được, trong hậu cung Hoàng hậu nương nương cùng Quý Phi nương nương đều mang thai long tự hơn mấy tháng, đều không có có người phát giác, có thể thấy được Hoàng Thượng đối với hoàng cung lực độ chừng không.

"Hoàng Thượng, nô tài nghe nói Định Quốc công phu nhân đi xử lý chuyện này, việc này chắc chắn viên mãn giải quyết."

Càn Nguyên để mi tâm khẽ nhúc nhích, ngón tay động tác dừng một chút, nhàn nhạt 'Ân' một tiếng, đối với Khương Ninh Bảo cái này chị dâu, Càn Nguyên để tất nhiên là vạn phần tín nhiệm.

...

Người đến người đi trên đường cái, Tạ Cảnh Dực cao cao ngời ở tuần mã bên trên, tuần mã như ngọc bàng thanh Lãnh Vô Tình, hẩn nhìn xem quỳ ở trên đường Tạ Nhị phu nhân cùng bên người nàng kiều mị nữ tử, trong lòng hoàn toàn lạnh lẽo.

Hắn hôn mẹ ruột dĩ nhiên trước mặt mọi người quỳ xuống bực bách hẳn. . .

Hai bên đường phố từ lâu trà lâu trong bao sương, thế gia quan lại tử đệ quý nữ nhóm đều tại mắt không chớp xem náo nhiệt, ở bên cạnh cái nào đó trà lâu trong bao sương, Dương Thư Thanh tâm tình vô cùng tốt ngồi ở bên cửa sổ, một bên thưởng trà một bên cạnh nhìn phía dưới trò hay.

"Tạ Cảnh Dực, ta trả thù tới, người chuẩn bị kỹ càng tiếp chiêu sao?"

Dương Thư Thanh nhìn qua phía dưới Tạ Cảnh Dực cái kia trương tuấn mỹ như ngọc cho, dù là bị hôn mẹ ruột quỳ xuống bực bách, thanh lãnh vẫn như cũ, không thấy chút nào chật vật, trong lòng cười lạnh một tiếng, trong mắt tràn đầy hàn ý.

"Tạ Nhị phu nhân thật sự là một viên tốt quân cờ, đợi chút nữa Khương Nịnh Bảo nên ra mặt, chính là không biết Khương Nịnh Bảo sẽ xử lý như thế nào, tốt đẹp như vậy cơ hội, đoán chừng cũng sẽ không để Tạ Cảnh Dực tốt hơn."

Cùng là nữ nhân, nàng sao lại không hiểu rõ tâm tư của nữ nhân, dù là Khương Nịnh Bảo bây giờ gả cho Định Quốc công, có phần bị sủng ái, nhưng là, Tạ Cảnh Dực từ hôn vẫn như cũ sẽ là Khương Nịnh Bảo trong lòng một cây gai.

Dương Thư Thanh tự cho là đem Khương Nịnh Bảo bí ẩn tâm tư hiểu rõ thấu triệt, đang chuẩn bị xem kịch vui.

Lúc này, trong đám người vây xem có người kinh hô một tiếng.

"Định Quốc công phủ xe ngựa đến rồi!"

Đám người vây xem một mảnh bạo động, dồn dập tránh ra một con đường, Định Quốc công phủ xe ngựa tới, đến hẳn là Định Quốc công phu

nhân, nghe nói Định Quốc công phu nhân từ khi mang thai đến sinh hạ một đôi song bào thai cũng không từng đi ra phủ.

Lần này, hẳn là có thể nhìn thấy vị này trong truyền thuyết cực kì mỹ mạo Định Quốc công phu nhân.

Tạ Cảnh Dực nâng lên gương mặt đẹp trai, thấy được chạm mặt tới xe ngựa, đáy mắt xẹt qua một vòng nhu hòa quang mang, cái này xóa nhu hòa lóa lên một cái rồi biến mất, nhanh không có ai phát giác được.

Quỳ trên mặt đất Tạ Nhị phu nhân trong mắt lóa lên một tia không đối, chết tiệt, cái này Khương Nịnh Bảo sao lại tới đây, còn có nàng trưởng tử, thật sự là bất hiếu, làm hại nàng quỳ lâu như vậy. . .

Nếu không phải. . . Nếu không phải. . .

Một bên kiều mị nữ tử trái tim nháy không ngừng, đây là kích động, hưng phấn, nàng thế nhưng là biết, vị này Định Quốc công phu nhân từng là biểu ca vị hôn thê, đối với biểu ca từ hôn, trong lòng khẳng định có hận ý, nàng không để ý nữ nhi gia thanh danh cùng cô mẫu cùng tính một lượt kế biểu ca, vị này Định Quốc công phu nhân hẳn là sẽ thật cao hứng, nói không chừng sẽ thành toàn nàng.

Khương Nịnh Bảo xe ngựa ngừng lại.

Một đám hộ vệ bảo hộ ở xe ngựa hai bên, Triệu quản gia rềm xe vén lên, Khương Nịnh Bảo giẫm lên nhỏ ghế đầu xuống xe ngựa, duyên dáng yêu kiều, dung mạo mỹ mạo, một bộ màu vàng nhạt áo váy đưa nàng yếu điệu dáng người phác họa ra đến, toàn thân lộ ra cao quý ưu nhã khí chất.

Khương Nịnh Bảo một xuống xe ngựa, đám người chung quanh hô hấp có chút cứng lại, trong mắt tràn đầy kinh diễm.

"Xin chào mẫu thân!"

Tạ Cảnh Dực động tác ừ nhã tung người xuống ngựa, bước nhanh về phía trước hướng Khương Ninh Bảo hành lễ.

Vây xem bách tính nghe được Tạ thiếu gia xưng hô, trong mắt tràn đầy hưng phấn bát quái chi sắc.

Mẫu thân cái từ này, đau nhói Tạ Nhị phu nhân thần kinh, nàng đậy mắt hiển hiện một tia ghen ghét, trong lòng tràn đầy không cam tâm, cái này Khương Ninh Bảo rất đáng hận.

Khương Ninh Bảo mỉm cười: "Miễn lễ." Sau đó chuyển hướng quỳ trên mặt đất Tạ Nhị phu nhân, thần sắc bình tĩnh, giọng điệu Khinh Nhu lại bằng thêm mấy phần lãng lệ.

"Tạ Nhị phu nhân, người như vậy không giữ thể diện dưới mặt quỳ bực bách con trai của ta cưới cháu gái của người, là ai cho người dũng khí?"

Cái này vừa nói, mọi người ở đây đồn dập kéo ra khoe miệng, ai chẳng biết Quốc Công phu nhân và Tạ đại thiếu gia từng định qua việc hôn nhân, một cái gọi mẫu thân gọi tự nhiên, một cái xưng hô đối phương là con trai cũng mườì phần tự nhiên.

Bất quá. . . Quốc Công phu nhân lên tiếng bá khí.

Đúng vậy a, ai cho Tạ Nhị phu nhân dũng khí, đều đã nhận làm con thừa tự, cùng Tạ gia nhị phòng đã không có quan hệ, nhưng cái này Tạ Nhị phu nhân bực bách thân sinh cốt nhục cử động làm cho người rất thất vọng đau khổ.

"Quốc Công phu nhân, người đừng quên, Cảnh Dực là con trai ruột của ta, ta làm cho nàng cưới Tiểu Nhã có cái gì không đúng, hôn nhân đại sự, cha mẹ chi mệnh, môi chước chi ngôn, hãn dĩ nhiên ngộ nghịch ta ý tứ,

ta cái này hôn mẹ ruột quỳ xuống cầu hấn, còn thờ ơ, hấn chính là bất hiếu."

Tạ Nhị phu nhân lúc này đã không thèm đếm xỉa muốn cho Tạ Cảnh Dực chụp một đỉnh bất hiếu mũ, từ khi Khương Ninh Bảo sinh ra hai đứa con trai về sau, nàng quá kể ra ngoài trường tử đã không có kế thừa Định Quốc công phủ tư cách.

Đã như vậy, còn không bằng vật tận kỳ dụng.

Vì nàng Huy Nhi trái đường.

Tạ Cảnh Dực nói thế nào, cũng là con của nàng, xóa không mất quan hệ máu mủ, chỉ cần nàng dựa theo người kia phân phó làm tốt việc này, nàng Huy Nhi mới có tốt tiền đồ.

Đáng tiếc nàng không biết mình vừa mới nói ra, nghe được trong tai mọi người chính là hung hăng càn quấy, trong lòng đã khuynh hướng Tạ Cảnh Dực, bắt đầu đồng tình Tạ Cảnh Dực.

Khương Ninh Bảo sắc mặt bình tĩnh nhìn Tạ Nhị phu nhân một chút.

"Thử hỏi có cái nào hôn mẹ ruột sẽ làm chúng quỳ xuống bức bách con trai ruột của mình, Tạ Nhị phu nhân, người làm như vậy, đến cùng là mục đích gì, đến cùng đem Tạ Cảnh Dực đưa ở chỗ nào?"

"Về phần người nói bất hiếu, ta cái này làm mẹ đều không nói gì, một mình người Tạ Thị tộc nhân ngược lại là tích cực, vền vẹn bởi vì Cảnh Dực không có đáp ứng cưới cháu gái của người, liền cho hấn cài lên một đỉnh bất hiếu mũ, ai cho người quyền lợi?"

"Mọi người đều biết, Tạ Cảnh Dực đã qua kế cho Quốc Công Gia, trước kia là lão phu nhân nhân từ, không có ngăn cản người xuất nhập định quốc phủ, không nghĩ tới có người liền là ưa thích được đà lấn tới."

"Tại huyết thống bên trên, Tạ Cảnh Dực đúng là con của người, nhưng ở luật pháp bên trên, Tạ Cảnh Dực không còn là con của người, xem ra Tạ Nhị phu nhân không có đem triều Đại Việt luật lệ để vào mắt, nếu như người người cũng như Tạ Nhị phu nhân như vậy mưu toan dùng luân thường dao động luật pháp căn bản, còn có ai dám nhận làm con thừa tự, còn có ai sẽ đem luật pháp để vào mắt?"

"Tạ Nhị phu nhân, ta nói nhưng tại lý?"

Khương Ninh Bảo thần sắc thản nhiên, thanh âm lạnh lẽo, nói ra những từng chữ câu câu như lưỡi dao sắc bén, đem Tạ Nhị phu nhân lời nói bất hiểu trừ khử không còn một mảnh.

Triệu quản gia âm thầm kêu một tiếng tốt.

Nghe được Khương Ninh Bảo lần này nói năng có khí phách che chở, Tạ Cảnh Dực chỉ cảm thấy ngực của mình phanh phanh trực nhảy, hấn ở trong lòng cười khổ, làm sao bây giờ, hấn là thật sự đối với Khương Ninh Bảo động tâm, động tình.

Càng là nghĩ rút ra, càng là hăm sâu.

Ở đây bách tính nhện không được dồn dập gặt đầu, đúng vậy a, Quốc Công phu nhân nói rất đúng, Tạ thiếu gia đều nhận làm con thừa tự, Tạ Nhị phu nhân còn mưu toan nhúng tay người ta hôn sự, không đáp ứng liền quỳ xuống bực bách, cái này Tạ Nhị phu nhân thật là độc ác.

Mưu toan lấy luân thường dao động luật pháp căn bản. . .

Một đại cái mũ giữ lại, Tạ Nhị phu nhân hận nghiêng răng nghiêng lợi, khác nào bị người hung hăng tát một bạt tai, hết lần này tới lần khác Khương Ninh Bảo nói lời nàng không cách nào phản bác, nhất là dân chúng vây xem ánh mắt, làm cho nàng cảm thấy mình tựa như cái tôm tép nhãi nhép, nàng quỳ xuống chính là một trận trò cười.

Tạ Nhị phu nhân cũng không quỳ, đem cháu gái của mình kéo lên, nhìn về phía Khương Ninh Bảo ánh mắt tràn đầy hận ý.

"Quốc Công phu nhân khỏe một trương khéo nói!"

Khương Ninh Bảo vẫn như cũ thần sắc thản nhiên nhìn qua Tạ Nhị phu nhân, sắc mặt bình tĩnh không lay động, liền mảy may ánh mắt liếc qua đều không có cho Tạ Nhị phu nhân bên người kiêu mị nữ tử.

"Tạ Nhị phu nhân, cuộc nháo kịch này nên tản."

Bên cạnh trà lâu bên trên Dương Thư Thanh nghe được nhất thanh nhị sở, lúc đầu vô cùng tốt tâm tình trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích, cũng không cười nổi nữa, cái này Khương Ninh Bảo vậy mà như thế giữ gìn Tạ Cảnh Dực.

Tốt một cái Khương Ninh Bảo!

Nhất là câu kia mưu toan lấy luân thường dao động luật pháp căn bản, Dương Thư Thanh cũng bị chặn không lời nào để nói, nàng xác thực muốn để Tạ Nhị phu nhân lấy luân thường áp bách Tạ Cảnh Dực.

Nhưng Khương Ninh Bảo câu nói này vừa ra, ngày mai vị kia Ngự Sử còn dám thượng chiết đạn hặc Tạ Cảnh Dực!

Dương Thư Thanh ghen thở ra một hơi, ánh mắt âm tàn đâm về phía Khương Ninh Bảo một chút.

Phía dưới Khương Ninh Bảo cảm giác nhạy cảm một đạo ánh mắt lạnh như băng như có gai ở sau lưng, nàng nhăn hạ lông mày, bỗng nhiên ngừng đầu nhìn lại, vừa vịn tiến đụng vào Dương Thư Thanh trong tầm mắt.

Là Dương Thư Thanh!

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Ô Vân Từ Phường.

Nhìn thấy Dương Thư Thanh, Khương Nịnh Bảo trong lòng đột nhiên một mảnh thanh minh.

Nàng nhìn thoáng qua chật vật không chịu nổi Tạ Nhị phu nhân, cái này Tạ Nhị phu nhân rõ ràng cực kì hoà nhã mặt, sống an nhàn sung sướng mấy chục năm, trước mặt mọi người hưởng con ruột quỳ xuống loại sự tình này, chắc hẳn cần hấp dẫn cực lớn mới có thể khiến cho Tạ Nhị phu nhân làm như vậy.

Khương Nịnh Bảo híp híp mắt.

Xem ra hẳn là Dương Thư Thanh đang làm chuyện xấu.

Nàng còn tưởng rằng Dương Thư Thanh chỉ nhìn chăm chăm nàng một người, không nghĩ tới người ta liền thích qua nam nhân cũng hạ thủ được, lần này tay, nếu như nàng không có ra mặt hoặc là bỏ đá xuống giếng, Tạ Cảnh Dực đoán chừng sẽ ngã chổng vó một cái.

Không hổ là tâm ngoan thủ lạt nữ chính.

Tạ Cảnh Dực dù nói thế nào cũng là nam chính, vận thế cực mạnh, nữ chính Dương Thư Thanh vận thế cũng không kém, hai người có thể nói thế lực ngang nhau, nhưng bây giờ hai người đối mặt, Khương Nịnh Bảo chỉ có thể cảm thán vận mệnh Vô Thường.

"Đi, hồi phủ!" Khương Nịnh Bảo thu tầm mắt lại, nhìn về phía Tạ Cảnh Dực, giọng điệu thản nhiên nói.

Tạ Cảnh Dực đè xuống đáy lòng khuấy động, cung kính lên tiếng: "Vâng, mẫu thân." Nói xong, hắn quay đầu nhìn thoáng qua Tạ Nhị phu nhân, trầm thấp nói một câu: "Ngài tự giải quyết cho tốt."

Tạ Nhị phu nhân sắc mặt cực kỳ khó coi, làm cho nàng nói ác độc lời nói, rất tốt giáo dưỡng làm cho nàng nói không nên lời, cũng không nghĩ ở trước công chúng bị quan bên trên thô bỉ phụ nhân tên tuổi, nhất là tất cả mọi người biết được Khương Nịnh Bảo mẹ ruột từng đã cứu nàng cùng Tạ Cảnh Dực.

Ân cứu mạng. . . Tựa như một đạo kim cô chú, gắt gao nhắc nhở Tạ Nhị phu nhân, sau lưng giở trò tính toán Khương Nịnh Bảo có thể, nhưng vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, Tạ Nhị phu nhân tổng có điểm tâm hư cùng lực lượng không đủ.

Thế là chỉ có thể trơ mắt nhìn trường tử trở mình lên ngựa, Khương Nịnh Bảo lên xe ngựa nghênh ngang rời đi.

Kiều mị nữ tử căn căn môi, mặt như giấy trắng, lần này tính toán thất bại, cô mẫu lại là như vậy da mặt mỏng, nàng đương nhiên không nghĩ thanh danh của mình tệ hơn, chỉ có thể giả trang ra một bộ điềm đạm đáng yêu bộ dáng, nhắm mắt theo đuôi đi theo cô mẫu bên người.

Vậy xem bách tính vẫn chưa thỏa mãn.

Quốc Công phu nhân thật đúng là tốc chiến tốc thắng, Tạ Nhị phu nhân không phải cái tốt mẫu thân, nhưng ở trong lòng bách tính, Tạ Nhị phu nhân không hổ là quan gia phu nhân, hành vi cử chỉ cũng không thô bỉ.

Chỉ là nàng quý xuống bậc bách quá kể ra ngoài con ruột cưới cháu gái của mình cũng quá mức, làm người sợ run.

Trà lâu bên trên Dương Thư Thanh đem chén trà trong tay ngả nát.

"Thật sự là thành sự không đủ bại sự có thừa!"

Cái này Tạ Nhị phu nhân quá làm nàng thất vọng, nghĩ đến nàng lại nhiều lần không để lại dấu vết cổ động Tạ Nhị phu nhân hãm hại tính toán Khương Nịnh Bảo, Dương Thư Thanh đột nhiên cảm thấy mình rất ngu ngốc, trách không được sẽ thất bại.

Thiến Dong cùng Thiến Bích tâm run lên, tiểu thư gần nhất tự mình càng ngày càng âm tình bất định, nhất là Thiến Dong, biết được tiểu thư bí mật về sau, trong nội tâm nàng càng là e ngại tiểu thư sẽ giết nàng diệt khẩu.

Trùng trùng điệp điệp trở lại Định Quốc công phủ, Khương Nịnh Bảo để Triệu quản gia phái người đem việc này nói cho Định Quốc công, liền trực tiếp đi Vinh Hỉ đường, Tạ Cảnh Dực nhìn qua đi xa bóng lưng yếu điệu, quay người về Cẩm Hoa viện.

Vinh Hỉ đường bên trong, Tạ lão phu nhân đang cùng hai thằng nhóc chơi, nhìn thấy Khương Nịnh Bảo nhanh như vậy trở về, kinh ngạc hỏi một câu: "Sự tình giải quyết?"

"Một chút chuyện nhỏ, rất dễ dàng giải quyết." Khương Nịnh Bảo gật gù đầu, đem trong tay ấm lò sưởi tay buông xuống, cùng Tạ lão phu nhân cùng một chỗ đùa hai cái tinh lực tràn đầy tiểu gia hỏa, nói một lần chuyện đã xảy ra.

"Cảm ơn hai cực kỳ hoà nhã mặt, nàng dạng này không giữ thể diện mặt hướng con trai ruột của mình quỳ xuống, tất là có người cho phép làm nàng tâm động lợi ích." Tạ lão phu nhân sau khi nghe xong hài lòng cười một tiếng, thuận miệng nói một câu.

Nịnh Bảo câu nói kia nói quá tốt rồi.

Đại Việt coi trọng hiếu đạo, nhưng không phải ngu hiếu, cũng không phải lấy hiếu trị quốc, cho nên Tạ Nhị phu nhân lần này cử động chỉ sẽ làm người thất vọng đau khổ, khiến cho người chán ghét.

A Hành từng có thật nhiều thủ hạ xuất thân bản hàn, bị người nhà chán ghét mà vứt bỏ, chờ đối phương liều chết lập chiến công nở mày nở mặt, người nhà lại như đĩa quẩn lên đến, lấy hiếu đạo dè người, tiếp tục đem ép ép khô.

Tạ lão phu nhân gặp nhiều chuyện như vậy, đối với Tạ Nhị phu nhân quỳ xuống cử chỉ càng thêm chán ghét.

Khương Ninh Bảo đồng ý phụ họa: "Nàng dâu cũng cho rằng như thế, bất quá nàng đem sự tình làm hư hại, đoán chừng cũng không chiếm được chỗ tốt gì, sẽ còn dẫn tới cảm ơn Nhị lão gia chán ghét, không biết nàng là không hối hận?"

Tạ lão phu nhân cười cười: "Hối hận cũng vô dụng, đều là mình làm." Bất quá cháu trai nuôi chung thân đại sự xác thực không thể kéo dài nữa.

Khương Ninh Bảo không biết cảm ơn trong lòng lão phu nhân suy nghĩ, nàng vui vẻ đùa với hai thằng nhóc chơi, chờ bọn hăn đói bụng, liền cho hăn ăn nhóm bú sữa hống bọn họ đi ngủ.

Tại Vinh Hỉ đường dùng qua ăn trưa, Khương Ninh Bảo trở lại chủ viện, Xuân Hỉ đem phòng bếp hầm bổ dưỡng canh gà tổ yến bưng tới, Khương Ninh Bảo uống qua về sau, liền ngủ trưa nghỉ ngơi.

...

Trong cung Càn Nguyên để nghe xong ám vệ báo cáo, khóe miệng hơi nhếch lên, tốt một câu mưu toan lấy luân thường dao động luật pháp căn bản, quốc có quốc pháp, gia có gia quy.

Hắn vị này chị dâu nói lời rất hợp hẳn ý.

Càn Nguyên để tâm tình vui vẻ, quyết định hảo hảo khao thưởng một chút vị này chị dâu.

Khương Nịnh Bảo tỉnh lại sau giấc ngủ, liền biết được Càn Nguyên để phái người đưa một phần phong phú ban thưởng cho nàng, Khương Nịnh Bảo nhú mày, tâm tình vô cùng tốt nhận lấy Càn Nguyên để ban thưởng.

Càn Nguyên để một cử động kia, kinh thành quan viên đều nhìn ở trong mắt, tâm tư thâm trầm quan viên lập tức nghĩ đến Khương Nịnh Bảo trước công chúng hạ nói lời, ám đạo, vị này Định Quốc công phu nhân thật không đơn giản.

Nghĩ đến Định Quốc công phu nhân, lập tức nghĩ đến nàng vị kia tài hoa hơn người tuấn mỹ phong lưu Đại ca, nghe nói hẳn sẽ tham gia năm nay kỳ thi mùa xuân, nếu như cao trung. . .

Nhà có vừa độ tuổi nữ nhi đại thần âm thầm rục rịch góc đầu dậy.

Vị này chính là Định Quốc công phu nhân duy nhất đích thân đại ca, Định Quốc công phu nhân nhất cử đến song nam, tại Định Quốc công phủ đứng vững bước chân, lúc này không giống ngày xưa, lúc trước một mực tại truyền vị này Định Quốc công phu người vô pháp sinh dục, tương lai Định Quốc công phủ chắc chắn rơi xuống Tạ đại thiếu gia trong tay.

Khương Căn dù là văn thái phong lưu, dung mạo xuất sắc, nhưng gia thế của hắn là không may, cữu gia quả thật không tệ, nhưng đó cũng là cữu gia, vẫn như cũ không chiếm được đương triều quyền quý ưu ái, chỉ có một ít bốn quan ngũ phẩm viên muốn đem chính mình đích nữ hoặc là thứ nữ gả cho hắn liệu một phen.

Nhưng là Khương Căn từng cái cự tuyệt tới cửa quan môi, toàn tâm toàn ý chuẩn bị kiểm tra kỳ thi mùa xuân.

Bây giờ thì khác, Khương Căn lại một lần nữa vào mắt của bọn hắn.

Liên Tạ Cảnh Dực đều muốn lùi ra sau.

Định Quốc công vừa về đến liền thẳng đến chủ viện, Khương Nịnh Bảo chính tại xử lý trong phủ sự vụ, làm Định Quốc công phu nhân, mang thai trong lúc đó trong phủ sự vụ đều là Tạ lão phu nhân quản lý, nàng ra trong tháng về sau, Hoàng ma ma về đến lão phu nhân bên người, lão phu nhân cũng đem quản gia quyền trả nàng, chuyên tâm ngâm kẹo đùa cháu.

Khương Nịnh Bảo nghiêm túc chuyên chú tìm đọc sổ sách, liền Định Quốc công tiến đến cũng không biết.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc thức thời lui ra ngoài, các nàng động tĩnh bị Khương Nịnh Bảo phát giác, ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là Quốc Công Gia trở về, Khương Nịnh Bảo trên mặt lộ ra nụ cười, thả ra trong tay sổ sách, đứng dậy cùng Định Quốc công ngồi ở thấp trên giường.

Khương Nịnh Bảo cho Định Quốc công ngâm một bình trà.

"Nịnh Bảo, ta được đến một tin tức, nhạc phụ nhạc mẫu có khả năng còn sống." Định Quốc công nhấp một miếng trà, đem vừa đạt được lớn tin tức tốt nói ra.

"Bọn họ ở đâu?" Khương Nịnh Bảo bỗng nhiên bắt lấy Định Quốc công bàn tay lớn, vội vàng hỏi.

Định Quốc công ôm lấy kích động tiểu thê tử: "Nịnh Bảo, người trước đừng kích động, tin tức này là Thụy Vương phủ Tiêu Nhiên đưa tới, còn chưa có xác định thật giả."

"Cha mẹ khẳng định còn sống, ta năm mơ mộng qua nhiều lần."

Khương Ninh Bảo có kịch bản nơi tay, đương nhiên biết được cha mẹ vẫn còn, chỉ là không biết ở nơi đó, dựa theo kịch bản bên trong tình tiết, bọn họ sẽ ở năm nay sáu tháng cuối năm trở về, lần này, lại bị Thụy Vương phủ Tiểu vương gia sớm gặp được, thật sự là làm cho người rất vui mừng.

Tiểu vương gia Tiêu Nhiên tự đi năm liền bắt đầu khắp nơi du sơn ngoạn thủy, liền năm mới đều chưa có trở về kinh, nghe nói Thụy Vương gia vợ chồng còn sinh thật là lớn khí.

Hiện tại Khương Ninh Bảo phải thật tốt cảm tạ hẳn.

Định Quốc công: "..."

Có lẽ là có cha mẹ tin tức tốt, Khương Ninh Bảo đuôi lông mày khóe mắt đều là nụ cười, Định Quốc công khóe miệng hơi vênh, hỏi một chút Tạ Cảnh Dực bị bức hôn sự tình.

Khương Ninh Bảo ăn ngay nói thật, Định Quốc công Tạ Hành khẽ vuốt cằm, mắt mang ý cười khẳng định cách làm của nàng.

"Người làm rất tốt!"

Đạt được Quốc Công Gia khẳng định, Khương Ninh Bảo trong lòng đắc ý, nhin không được hỏi tới Càn Nguyên đế sự tình: "Quốc Công Gia, Hoàng Thượng lúc nào công bố hai vị nương nương mang thai tin tức?"

"Tần Vương cùng Tấn Vương tranh đấu ngày càng kịch liệt, hiện tại còn không phải công bố thời cơ." Định Quốc công đem Khương Ninh Bảo vòng trong ngực, trầm giọng nói.

Một khi Càn Nguyên đế công bố hậu cung hai vị nương nương mang thai tin tức, hẳn sợ Tần Vương cùng Tấn Vương sẽ suy đoán ra Hoàng Thượng long thể khôi phục mà hành quân lặng lẽ, nhất trí đối phó Càn Nguyên đế hoặc là khởi binh tạo phản.

An Viễn Hầu trấn thủ Tây Nam cứ điểm cực kỳ trọng yếu, trải qua hơn nửa năm bố trí, bọn hãn người chỉ thẩm thấu một bộ phận, Định Quốc công không muốn để cho Tây Nam bách tính lâm vào trong nước sôi lửa bỏng.

Nếu như có thể, Định Quốc công cũng không hi vọng lấy Thiết Huyết thủ đoạn trấn áp bọn họ, tốt nhất không đánh mà thắng giải quyết.

Khương Nịnh Bảo không hiểu chính trị, cũng không hiểu chính khách thủ đoạn, nhưng Định Quốc công nói như vậy, nàng liền không còn hỏi đến, hai người nói đến Kỳ Ca Nhi cùng Lân Ca Nhi.

Bầu không khí vui vẻ hòa thuận.

Hai ngày về sau, Khương Nhị gia cùng phu nhân làm sống tin tức đạt được xác định, bọn họ đang cùng Tiểu vương gia Tiêu Nhiên cùng nhau hồi kinh, đoán chừng hai tháng sau sẽ đến kinh thành.

Khương Nịnh Bảo liền tranh thủ cái tin tức tốt này nói cho Đại ca.

Khương Căn nhận được tin tức về sau, có chút kích động, vội vàng chạy đến Định Quốc công phủ cùng Khương Nịnh Bảo lần nữa xác nhận tin tức chân thực tính.

Hai tháng sau, kỳ thi mùa xuân sớm đã kết thúc.

Khương Nịnh Bảo tin tưởng Đại ca chắc chắn cao trung, bất quá nàng vẫn là cho thêm Đại ca những điểm cường thân kiện thể rượu thuốc, năm ngoái cuối năm, nàng đang mang thai, không có sản xuất hoa mai rượu, thu thập hoa mai cánh hoa một mực thả trong hầm ngầm.

Hiện tại vừa vặn có thời gian, Khương Nịnh Bảo quyết định nhiều sản xuất điểm hoa nhường.

Khương Nịnh Bảo thời gian lần nữa công việc lu bù lên.

Đầu xuân thời tiết, tràn vào kinh thành học sinh càng ngày càng nhiều, kinh thành đột nhiên nhiều một nhà tửu phường, nghe nói nhà này tửu phường sản xuất dưỡng sinh rượu dĩ nhiên cùng Thượng Vân tửu phường sản xuất dưỡng sinh rượu hiệu quả giống nhau như đúc, nhưng bán giá cả lại là Thượng Vân tửu phường giá trên trời dưỡng sinh rượu một phần năm.

Dương Thư Thanh Hòa Thụy Vương phủ Tiêu vương gia Tiêu Nhiên trở mặt về sau, Thượng Vân tửu phường giá trên trời dưỡng sinh rượu liền không có lại bán cho Thụy Vương gia, lần này, mới mở một nhà tửu phường, Thụy Vương gia nửa tin nửa ngờ mua một vò dưỡng sinh rượu tìm được Thái Y Viện thái y nghiệm chứng hiệu quả, xác thực cùng Thượng Vân tửu phường dưỡng sinh rượu đồng dạng.

Lần này, kinh thành quyền quý điên cuồng.

Khương Nịnh Bảo từ Xuân Hỉ nơi đó biết được tin tức này về sau, cả người đều kinh hãi, ai lợi hại như vậy, dĩ nhiên lấy được Dương Thư Thanh nghiêm phòng tử thủ cất rượu bí phương.

Không có Thượng Vân tửu phường cái này liên tục không ngừng tiền cái sọt, Tần Vương sợ là muốn giật gấu vá vai, thế lực càng là khổng lồ, cần tiền tài càng nhiều.

Lần này có trò hay để nhìn.

Mà lại nhà này tửu phường danh tự cũng phi thường có ý tứ.

Ô Vân tửu phường.

Một cái Thượng Vân tửu phường, một cái Ô Vân tửu phường.

Vừa nhìn liền biết là nhắm vào Thượng Vân tửu phường, nghe nói cái này Ô Vân tửu phường thế lực không thể khinh thường, liền Tần Vương ra

mặt đều không thể rung chuyển, Khương Ninh Bảo càng thêm hiếu kì vị này phía sau màn người.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 91: 'Bái Phỏng'

Ô Vân tửu phường hoành không xuất thế, □□ bên trong một đám mây đen dày đặc.

Dương Thư Thanh cùng với Tần Vương thương nghị đối sách.

"Vương gia, vẫn là không có tra ra Ô Vân tửu phường mà sau chủ nhân sao?" Dương Thư Thanh mi tâm nhíu chặt, trong tay khăn hung hăng quấy cùng một chỗ.

Tần Vương trong lòng bực bội, tuấn lãng cho âm u, Thượng Vân tửu phường nhưng là cùng Thư Thanh túi tiền, có Thượng Vân tửu phường mỗi tháng lợi nhuận, trong tay hẳn mười phần dư dả.

Nhưng là Ô Vân tửu phường vừa xuất hiện, Thượng Vân tửu phường lập tức trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, mấy ngày ngăn ngui thời gian, chỉ bán ra không đến mười đàn dưỡng sinh rượu, vẫn là nơi khác chạy đến phú thương mua.

Tiếp tục như vậy, Thượng Vân tửu phường lợi nhuận đem rút lại một mảng lớn.

"Không có, bất quá ta hoài nghi là Tấn Vương."

Dương Thư Thanh nghe được Tần Vương hoài nghi Tấn Vương, lông mày của nàng mấy không thể xem xét nhíu một chút, từ khi đoạt lấy được

trước thuộc về Khương Ninh Bảo sản xuất đơn thuốc, nàng liền đem đơn thuốc giữ bí mật cực kỳ chặt chẽ.

Liền Tần Vương cũng không biết được.

"Thiếp thân cảm thấy hần không phải là Tấn Vương, nếu như là Tấn Vương, hần chắc chắn sẽ tại Vương gia ra mặt giao thiệp thời điểm ra." Dương Thư Thanh do dự một chút, nói ra cái nhìn của mình, kỳ thật nàng mặt khác có hoài nghi người tuyền.

Đối với Tấn Vương, Dương Thư Thanh so Tần Vương còn hiểu hơn hần.

"Nếu như không phải Tấn Vương, chẳng lẽ còn có thể là Định Quốc công hay sao?"

Tần Vương mày nhăn lại, một mặt bức bội, nghĩ đến đây tháng đem tổn thất mấy trăm ngàn thậm chí hơn triệu lợi nhuận, trong lòng của hần khác nào bị người đào ra một miếng thịt, thịt thương yêu không dứt.

Dương Thư Thanh mấp má môi, nói ra nàng hoài nghi: "Ta cảm thấy phải cùng Định Quốc công phủ có quan hệ, Vương gia chẳng lẽ đã quên Tấn Giang quán trà phía sau màn chỗ dựa chính là Định Quốc công?"

Kỳ thật trong nội tâm nàng càng khuynh hướng Khương Ninh Bảo.

Ở kiếp trước, dưỡng sinh rượu cất rượu đơn thuốc là Khương Ninh Bảo, một thế này, bị nàng sớm cướp được trong tay, điểm này không có ai biết được, nhưng không chịu nổi Dương Thư Thanh chột dạ.

Tần Vương căng thẳng trong lòng.

"Nếu như là Định Quốc công, sự tình liền phiền toái."

Dương Thư Thanh khuôn mặt trầm xuống, nghiêng răng nghiêng lợi hận nói: "Đúng là phiền phức, Vương gia, người không nhìn thấy đối phương dĩ nhiên đặt tên gọi Ô Vân tửu phường, không cần phải nói, người sáng suốt đều có thể nhìn ra đối phương là hướng về phía chúng ta Thượng Vân tửu phường đến, quả thực là khinh người quá đáng."

"Vương gia, chúng ta không thể ngồi chờ chết, dù sao Ô Vân tửu phường chủ nhân không có ai biết được, chúng ta có thể tiên hạ thủ vi cường, đập Ô Vân tửu phường."

Vừa nhìn thấy Ô Vân tửu phường bốn chữ này, Dương Thư Thanh trong lòng liền không thoải mái.

Mây đen mây đen. . . Nghe xong liền điềm xấu.

Tần Vương đá mắt hiện lên một vòng ngoan lệ: "Thư Thanh, người nói đúng, đã đối phương cũng không nói đến chỗ dựa sau lưng, chúng ta coi như không biết, ta vụng trộm phái người đem Ô Vân tửu phường đập!"

Dương Thư Thanh lại không như trong tưởng tượng cao hứng.

Đối với mới một ngày năm chặt cất rượu đơn thuốc, nàng liền một ngày cũng không thể yên tâm.

"Vương gia, người tramột chút, nhìn một chút đối phương thợ nấu rượu là ai, điều tra ra liền giết chết, ta cũng không tin bọn họ trong thời gian ngắn còn có thể tìm tới thợ nấu rượu, giết nhiều, ta cũng không tin còn có thợ nấu rượu dám cho Ô Vân tửu phường cất rượu."

Đã không cách nào trị tận gốc, chỉ có thể trị phần ngọn.

Dương Thư Thanh không hổ là tâm ngoan thủ lạt nữ chính, nói lên giết người đến mắt cũng không chớp cái nào.

Tần Vương gật gật đầu, đáy mắt hiển hiện một tia sát khí, điểm này không cần Thư Thanh nhắc nhở, hẳn cũng có đem Ô Vân tử phường thợ nấu rượu từng cái điều tra ra giết chết.

"Thư Thanh, người cất rượu đơn thuốc đến cùng là thế nào tiết lộ ra ngoài, người đến cùng nói cho ai, vẫn là nói trong tử phường thợ nấu rượu ra nội ứng?"

Tần Vương vừa nghĩ tới mình cũng không biết được giá trên trời dưỡng sinh rượu cất rượu đơn thuốc, Ô Vân tử phường màn sau chủ nhân lại nhất thanh nhị sở, trong lòng của hắn liền không thoải mái, thậm chí ần ần oán trách lên Dương Thư Thanh.

Dương Thư Thanh không biết Tần Vương trong lòng suy nghĩ, nàng gương mặt xinh đẹp một mảnh đóng băng.

"Vương gia, dưỡng sinh rượu cất rượu đơn thuốc đều nắm giữ trong tay ta, từ khi đạt được cất rượu cổ phương về sau, ta liền ghi xuống, đem đơn thuốc đốt rụi, cũng sẽ không tiết lộ ra ngoài."

"Trong tử phường thợ nấu rượu sản xuất ra dưỡng sinh rượu cũng không hoàn toàn, ta sẽ ở phong đàn thời điểm gia nhập trọng yếu nhất mấy vị thuốc nấu đi ra nước thuốc, thang thuốc này, ta chưa từng mượn tay người khác người, đều là chính ta dựa theo tỷ lệ nhất định tự mình nấu đi ra, cho nên không tồn tại tiết lộ ra ngoài khả năng."

"Ta hoài nghi ta lúc trước đạt được cất rượu cổ phương cũng không phải là bản độc nhất."

Cái suy đoán này khiến Dương Thư Thanh thất bại, rõ ràng ở kiếp trước Khương Nịnh Bảo dựa vào cất rượu cổ phương lẫn vào phong thủy lên, căn bản chưa từng xuất hiện chuyện như vậy.

Đến phiên nàng, lại vẫn cứ ra dạng này chỗ sơ suất.

Dương Thư Thanh trong lòng nhin không được oán hận lão thiên gia bất công, vô luận một đời trước, vẫn là một thế này, lão thiên gia đều sẽ tất cả thiên vị cho Khương Nịnh Bảo.

Tần Vương nghe được Thư Thanh nói như vậy, cũng giống như Dương Thư Thanh hoài nghi có những người khác có được cất rượu cổ phương, lần này Tần Vương sắc mặt càng khó coi hơn.

Thượng Vân tử phường chính là một cái biết đẻ trứng gà mái vàng.

Cất rượu cổ phương không phải duy nhất , khiến cho bọn họ mười phần bị động, dù là đập Ô Vân tử phường cũng vô dụng, đối phương xem xét liền là hướng về phía bọn họ đến, thế tất sẽ không từ bỏ ý đồ.

"Thư Thanh, nếu không, chúng ta cũng hạ giá bán dưỡng sinh rượu?"

Tâm phiền ý loạn Tần Vương đưa ra một cái chủ ý ngu ngốc.

Dương Thư Thanh sầm mặt lại, trong lòng thầm mắng Tần Vương một câu ngu xuẩn, trách không được ở kiếp trước sẽ thua bởi Tần Vương, cái này Tần Vương càng là ở chung, càng là cảm giác được hãnh cùng Tần Vương chênh lệch.

"Vương gia, không có thể xuống giá, dưỡng sinh rượu vốn chính là hàng hiếm, một khi mở cái này đầu, Ô Vân tử phường nhất định sẽ cùng chúng ta đánh chiến tranh giá cả, lần nữa hạ giá, tiếp tục như vậy, sẽ chỉ tiện nghi người khác."

"Huống hồ, cái này dưỡng sinh rượu cũng không tốt sản xuất, nơi khác chạy đến kinh thành phú thương rất nhiều, chúng ta dưỡng sinh rượu không lo bán, chỉ là một tháng khả năng bán không được bao nhiêu."

Tần Vương khuôn mặt tuần tú âm trầm như nước.

"Vậy làm sao bây giờ?"

Dương Thư Thanh trầm mặc, nàng kỳ thật cũng không có biện pháp tốt, Ô Vân tửu phường khí thế hung hung, nhất là ngay từ đầu cái này định giá, càng làm nàng hơn hoài nghi Khương Nịnh Bảo có phải là giống như nàng đột nhiên trùng sinh trở về.

Ô Vân tửu phường dưỡng sinh rượu định giá, Dương Thư Thanh hết sức quen thuộc, quen thuộc làm nàng hãi hùng khiếp vía.

Đây cũng là nàng hoài nghi Khương Nịnh Bảo nguyên nhân.

Càng làm Dương Thư Thanh lo lắng chính là, nàng từng hứa hẹn qua mỗi tháng xuất ra một thành lợi nhuận làm tiền trợ cấp sự tình, vạn nhất tuôn ra nàng giở trò dối trá. . .

Dương Thư Thanh lo lắng.

...

Khương Nịnh Bảo không biết Dương Thư Thanh dĩ nhiên hoài nghi Ô Vân tửu phường màn sau chủ nhân là nàng, nếu như biết, nhất định sẽ im lặng, cái này Dương Thư Thanh nào động quá lớn.

"Phu nhân, Ô Vân tửu phường bị người đập."

Xuân Nhạc vừa tiến đến, liền hào hứng đem tin tức này nói cho Khương Nịnh Bảo, Khương Nịnh Bảo tại cho Kỳ Ca Nhi cho bú, nghe được Xuân Nhạc thanh âm, kinh ngạc ngẩng đầu.

Một bên Xuân Hỉ cũng hứng thú.

Mấy ngày nay, các nàng đều đang chăm chú Ô Vân tửu phường cùng Thượng Vân tửu phường giao phong.

"Thượng Vân tử phường trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, mua người lác đác không có mấy, xem ra Tần Vương rốt cục nhịn không được xuất thủ." Khương Ninh Bảo cười tủm tỉm nói.

"Cái này nô tỳ cũng không rõ ràng, bất quá Ô Vân tử phường bị nện về sau, mọi người phát hiện trong tử phường dĩ nhiên không có một vò rượu, tới gần buổi trưa, có người đem dưỡng sinh rượu vận đưa tới, Ô Vân tử phường chưởng quỹ cùng trong tiệm hỏa kế trực tiếp tại bị đập cho tử phường công bán dưỡng sinh rượu."

Xuân Nhạc nói lên cái mặt này bên trên đầy tràn hưng phấn, nàng thật sự là quá bội phục Ô Vân tử phường màn sau chủ nhân.

Khương Ninh Bảo thối phù một tiếng cười.

"Xem ra Ô Vân tử phường chủ nhân sớm đã liệu đến tử phường sẽ bị đập, cho nên làm xong vận toàn chuẩn bị."

Xuân Nhạc mãnh gật đầu, được yêu thích trên mặt tròn tràn đầy cười trên nỗi đau của người khác, một bên Xuân Hi cười nói: "Lần này Dương trắc phi cùng Tần vương gia sợ là muốn tức chết rồi."

Khương Ninh Bảo nghe vậy khóe miệng nhếch lên, dịu dàng vỗ một cái ợ một cái Kỳ Ca Nhi, đem hân đặt ở mềm mại trên giường, ôm lấy Lân Ca Nhi uy.

Lúc này, nơi cửa truyền đến một trận vang động, một đạo cao lớn thân ảnh mạnh mẽ rần rỏi tiến đến, hân vòng qua bình phong, đi đến thả chậu than nội thất.

Xuân Nhạc gặp Định Quốc công trở về, cùng Xuân Hi liền bận bịu lui ra ngoài.

Khương Ninh Bảo hướng về phía Định Quốc công Tạ Hành lộ ra một vòng nụ cười xán lạn, nụ cười này xinh đẹp chói mắt, Định Quốc công đáy mắt xẹt qua một vòng lưu quang, tâm đột nhiên nhảy một cái, lạnh lẽo cứng rắn anh tuấn cho không tự chủ hiển hiện một tia dịu dàng.

Hắn bước nhanh đến phía trước ngòi ở bên người nàng, ánh mắt vừa vắn rơi xuống trước ngực nàng rộng mở vạt áo lộ ra một vòng đầy đà bên trên, bỗng nhiên trở nên nóng rực lên, hắn hô hấp có chút một gấp rút.

Khương Ninh Bảo ôm thật chặt mút vào cực kì hung ác Lâm Ca Nhi, Quốc Công Gia ánh mắt nóng bỏng tựa hồ muốn nàng cả người thiêu đốt, thân thể có chút run nhẹ lên, xinh đẹp động lòng người gương mặt nhiễm lên một vòng diễm lệ đỏ ửng.

Mỗi lần Định Quốc công thấy được nàng cho bú lúc, kia cực nóng nóng hồi ánh mắt khiến Khương Ninh Bảo toàn thân nóng lên, tựa hồ chỉ cần một cái đụng chạm, nàng liền sẽ xụi lơ xuống tới.

Bầu không khí một nháy mắt trở nên mập mờ kiều diễm.

"Ninh Bảo, ta tra ra Ô Vân tửu phường màn sau chủ nhân." Định Quốc công thanh âm trầm thấp ngậm cầm.

Khương Ninh Bảo nghe vậy trừng to mắt, trong nháy mắt đem diễm này kiều diễm ném sau ót, vội vàng hỏi: "Quốc Công Gia, người đừng câu mồi ta, nhanh nói, ta nghĩ biết đến cùng là ai lợi hại như vậy, đã lấy được Dương Thư Thanh cất rượu cổ phương."

Định Quốc công khước miệng hơi vãnh lên, ánh mắt từ nàng tuyết trắng đầy đà dòi, đem nằm tại trên giường trợn tròn mắt không khóc không nháo Kỳ Ca Nhi ôm vào trong ngực, động tác Khinh Nhu lắc lư.

"Là Cảnh Dục."

Khương Ninh Bảo kinh ngạc, lại là Tạ Cảnh Dực, cái này. . . Cái này thật bất khả tư nghị, nàng một mặt cổ quái lẩm bẩm nói.

"Chẳng lẽ Dương Thư Thanh từng nói cho Cảnh Dực dưỡng sinh rượu cất rượu cổ phương?"

Định Quốc công lắc đầu, nhạt tiếng nói: "Không phải, ta tới trước hỏi qua Cảnh Dực, hẳn nói, Dương thị đạt được cất rượu cổ phương sớm tại nàng nhớ kỹ về sau, liền đốt rụi."

Khương Ninh Bảo nghe xong, trong lòng một trận ảo não, nàng dĩ nhiên đã quên việc này, có vẻ như trong sách có ghi qua việc này, vì phòng ngừa bí mật tiết lộ, Dương Thư Thanh cách làm cực kì cẩn thận, liền trong tửu phường thợ nấu rượu đều chỉ nắm giữ cổ phương một bộ phận, trọng yếu nhất một bước đều là Dương Thư Thanh tự mình động thủ.

"Xem ra là Cảnh Dực không biết từ nơi nào đạt được giống nhau như đúc cất rượu cổ phương."

Dương Thư Thanh nghĩ đến Tạ Nhị phu nhân trước mặt mọi người quỳ xuống bực bách Tạ Cảnh Dực sự tình, trong lòng bỗng nhiên hiển hiện một cái ý niệm trong đầu, liền nàng đều có thể đoán được là Dương Thư Thanh thủ bút, không có đạo lý làm nam chính Tạ Cảnh Dực tra không được.

Nhất là Tạ Cảnh Dực hiện tại vẫn là Cẩm Vệ quân thống lĩnh, khá lớn Càn Nguyên đế tín nhiệm.

Tra chút chuyện nhỏ này dễ như trở bàn tay.

Xem ra nam chính quang hoàn cũng không thể khinh thường, Tạ Cảnh Dực một màn này tay, liền thẳng đâm Dương Thư Thanh buông tim tử, túi tiền, cái này cất rượu cổ phương là Dương Thư Thanh trừ trùng sinh cái này bàn tay vàng bên ngoài, một cái khác trọng yếu nhất bàn tay vàng.

Nam nữ chủ đối mặt, không biết hươu chết vào tay ai.

Đến cùng ai vận thế càng mạnh.

Dương Thư Thanh có chút chờ mong.

"Ân, việc này Hoàng Thượng cũng biết, ngầm cho phép Cảnh Dực động tác." Định Quốc công trả lời một câu, nhìn thấy Khương Nịnh Bảo cho ăn no Lân Ca Nhi, thu nạp trước ngực y phục, che khuất một màn kia xuân quang, ánh mắt có chút tối sầm lại.

Khương Nịnh Bảo giả bộ không có chú ý tới hần ánh mắt, từ khi nàng ra trong thánng về sau, có lẽ là nhẫn nhịn quá lâu, Định Quốc công ban đêm đều huyên não nàng thẳng cầu xin tha thứ, nàng đem Lân Ca Nhi ôm vào trong ngực dỗ dành.

Hai thẳng nhóc mười phần nhu thuận.

Hết sức làm cho người ta yêu thích.

Tạ lão phu nhân thích nhất mỗi ngày cùng hai thẳng nhóc giải trí.

"Không biết Tần Vương cùng Dương Thư Thanh có thể hay không điều dưỡng sinh rượu hạ giá bán ra?" Khương Nịnh Bảo mỉm cười nói, giọng điệu khó nén một tia cười trên nỗi đau của người khác.

Định Quốc công nhìn thấy nàng bộ dáng này, đáy mắt hiển hiện mỉm cười.

"Khó nói, dưỡng sinh rượu có thể cất vào hầm, cất vào hầm càng lâu, dưỡng sinh hiệu quả càng tốt, Dương thị không sẽ cam lòng hạ giá bán ra, nhưng Tần Vương liền không nhất định, hần cần một số tiền lớn tài."

Khương Nịnh Bảo gật gật đầu: "Đến lúc đó bọn họ đoán chừng sẽ xuất hiện khác nhau." Dừng một chút, nàng nhớ tới một chuyện khác, giọng điệu

có chút tiếc nuối nói, " có thể là cứ như vậy, Thượng Vân tửu phường tháng sau sợ là sẽ không xuất ra một thành lợi nhuận làm tiền trợ cấp."

Định Quốc công thần sắc thản nhiên mà hỏi: "Từ khi Thượng Vân tửu phường năm ngoái tuyên bố xuất ra một thành lợi nhuận tìm đường chết đi Chiến Sĩ gia thuộc tiền trợ cấp về sau, Nịnh Bảo, người có biết Binh bộ Thượng thư mấy tháng này thu được tiền bạc có bao nhiêu?"

Khương Nịnh Bảo sững sờ.

"Nhiều ít?"

"Trừ tháng thứ nhất một ngàn lượng, còn lại mấy tháng đều không có vượt qua một ngàn lượng, Dương thị cùng Tần Vương đem mỗi tháng sổ sách đưa cho Binh bộ Thượng thư xem qua, 'Chứng minh' bọn họ xác thực kiểm lợi nhuận không nhiều."

Định Quốc công giọng điệu không có có một tia chấp tròng.

Thượng Vân tửu phường lợi nhuận há sẽ một tí tẹo như thế, Tần Vương thế lực khuếch trương nhanh như vậy, Thượng Vân tửu phường cái này túi tiền nhỏ không thể bỏ qua công lao, Dương thị cùng Tần Vương tại làm giả sổ sách lừa gạt bọn họ.

Chỉ là bởi vì cất rượu cổ phương giữ bí mật nguyên nhân, bọn họ nói dưỡng sinh rượu dùng dược liệu trân quý, chi phí cực cao, bọn họ cũng không thể không tin tưởng, dù là trong lòng hoài nghi, cũng tìm không được chứng cứ.

Nhưng là Định Quốc công từ con nuôi nơi đó biết được dưỡng sinh rượu chân thực chi phí về sau, đã suy tính ra Thượng Vân tửu phường mỗi tháng lợi nhuận chỉ ít hơn trăm vạn lượng bạc ngàn.

Trừ bỏ chi tiêu, chỉ ít có triệu lợi nhuận.

Cũng khó trách Tần Vương cùng Dương thị sẽ không nở.

"Mỗi tháng liền lấy ra như thế ít bạc, còn không bằng không có."

Khương Ninh Bảo lần này triệt để bó tay rồi, nếu như không nguyện ý xuất ra chân thực một thành lợi nhuận tìm đường chết đi Chiến Sĩ gia thuộc tiền trợ cấp, không có người nói nàng, nhưng là Dương Thư Thanh đã muốn thu mua lòng người, còn muốn thanh danh, liền giở trò dối trá, cái này Dương Thư Thanh cách làm thật sự là cách ứng.

Ở kinh thành, phổ thông cửa hàng trang sức tử một tháng lợi nhuận đều có tốt vài ngàn lượng.

Chớ nói chi là giá trên trời dưỡng sinh rượu.

Nhất là bây giờ Tạ Cảnh Dực còn biết được cất rượu cổ phương, cái này chi phí là nhiều ít, Quốc Công Gia sợ là tâm lý nắm chắc.

Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công trong phòng nói chuyện, thật tình không biết Dương Thư Thanh chính tính toán đến nhà 'Bái phỏng' nàng.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Hiện Tại Tự Thực Ác Quả.

Ô Vân tửu phường tồn tại tựa như đánh không chết Tiểu Cường , mặc cho Tần Vương cùng Dương Thư Thanh sử xuất các loại thủ đoạn, vẫn không có đánh Ô Vân tửu phường.

Cuối cùng Dương Thư Thanh không thể không đến nhà báỉ phỏng Khương Nịnh Bảo.

Hai ngày về sau, Khương Nịnh Bảo đem hai thằng nhóc đưa đi Vinh Hỉ đường về sau, vừa về tới chủ viện liền nghe Triệu quản gia nói Dương trắ phi cầu kiến, không chút do dự cự tuyệt: "Không gặp!"

Triệu quản gia đi không đến bao lâu lần nữa trở về, sắc mặt cực không dễ nhìn.

"Phu nhân, Dương trắ phi nói ngài không gặp nàng, nàng liền không rời đi."

Khương Nịnh Bảo giậ giậ khoe môi, đắ mắt xệ qua một tia lãnh ý, thản nhiên nói: "Không cần để ý tới."

Triệu quản gia kỳ thật cũng không muốn phu nhân gặp vị này dụng ý khó dò Dương trắ phi, nhìn thấy phu nhân kiên quyết thái độ, lập tức cao hứng trở lại, vội vàng cáo lui đem phu nhân chuyển cáo Dương trắ phi.

Đợi Triệu quản gia rời đi, Xuân Hỉ không nhịn được nói thầm: "Phu nhân, cái này Dương trác phi tới cửa khẳng định không có chuyện tốt."

Khương Nịnh Bảo nhấp một ngụm trà, cười nhạt một tiếng: "Dương Thư Thanh từ trước đến nay vô sự không dăng tam bảo điện, đoán chừng là hoài nghi Ô Vân tửu phường đọc sau chủ nhân là ta, mới tìm tới cửa."

Xuân Hỉ im lặng.

Khương Nịnh Bảo cười cười, Dương Thư Thanh cái này trực giác còn rất chuẩn, nhưng đáng tiếc nàng tìm nhầm người, chân chính chủ sử sau màn là nàng tiền nhiệm phu quân Tạ Cảnh Dực.

Nói lên Tạ Cảnh Dực, Khương Nịnh Bảo luôn cảm giác hẫng là lạ.

Tạ Cảnh Dực cùng Dương Thư Thanh đôi nam nữ này chủ tách ra quá dễ dàng, nhất là Dương Thư Thanh chẳng những không hề một tia lưu luyến, còn đối phó lên Tạ Cảnh Dực tới.

Khương Nịnh Bảo yên lặng không nói, thiếu đi 'Khương Nịnh Bảo' cái này ác độc nữ phụ, hai ngày tình cảm không có trải qua một phen khó khăn trắc trở, quá mức thuận lợi, tăng thêm Dương Thư Thanh có ở kiếp trước trải qua, không phải cái tùy tiện thổ lộ tâm tình người.

Tạ Cảnh Dực dù là đối với Dương Thư Thanh có tình cảm, cũng không tính sâu.

Cuối cùng dẫn đến hai người hiện tại thành kẻ thù.

Định Quốc công phủ cửa chính, Dương Thư Thanh ngồi ở trong xe ngựa, nghe được Định Quốc công phủ hạ nhân bẩm báo, sắc mặt nhăn nhó một cái chớp mắt, hiển nhiên bị Khương Nịnh Bảo khí đến, nàng cắn răng nghiền lợi gạt ra một câu.

"Chết tiệt Khương Ninh Bảo!"

Bên cạnh Thiến Dong cùng Thiến Bích cúi thấp đầu, cố gắng thu nhỏ cảm giác về sự tồn tại của chính mình.

Dương Thư Thanh phần nộ qua đi, nhưng không có lập tức rời đi, nàng tự giác rất chuẩn, Ô Vân tửu phường màn sau chủ nhân khẳng định là Định Quốc công phủ một cái nào đó vị.

Trừ Khương Ninh Bảo nàng nghĩ không ra còn có ai sẽ cùng nàng đối nghịch!

Tạ Cảnh Dực người này, nàng giải hấn, khẳng định không làm được chuyện như vậy đến, Định Quốc công lại càng không cần phải nói, cho nên chỉ còn lại Khương Ninh Bảo cái này ở kiếp trước có được cất rượu cổ phương người.

Dương Thư Thanh gương mặt xinh đẹp bên trên một mảnh dữ tợn.

Không gặp nàng. . . Phơi lấy nàng, rất tốt, nàng sẽ để cho Khương Ninh Bảo hối hận!

Nàng đường đường Tần Vương trắc phi, dĩ nhiên lần nữa bị Khương Ninh Bảo rơi xuống mặt mũi, thù này kết lớn.

Đã không gặp được Khương Ninh Bảo, Dương Thư Thanh quyết định lùi lại mà cầu việc khác, tìm Tạ Cảnh Dực cũng giống vậy, vừa nghĩ tới Tạ Cảnh Dực, nàng liền nghĩ đến cái kia thành sự không đủ bại sự có thừa Tạ Nhị phu nhân.

Bên đường quỳ xuống bức hôn sự tình, bởi vì Khương Ninh Bảo một câu, không có lật lên một tia bọt nước, chỉ là tại trong dân chúng nhiều hơn một phần đề tài nói chuyện.

Dương Thư Thanh đối với lần này cực kỳ bất mãn ý.

Kỳ thật nàng cũng không phải là thật sự nguyện ý để Tạ Cảnh Dực cưới vợ, dù sao nàng đã từng gả qua nam nhân, tại Dương Thư Thanh trong lòng, Tạ Cảnh Dực dù là nàng từ bỏ, cũng không phải những nữ nhân khác có thể nhúng chàm.

Tạ Nhị phu nhân cháu gái, nếu quả như thật bức hôn thành công, nàng cũng sẽ không làm cho nàng thật sự gả cho Tạ Cảnh Dực, nàng muốn trả thù Tạ Cảnh Dực, nàng muốn Tạ Cảnh Dực cả một đời đều không thể cưới những nữ nhân khác.

Vì nàng thủ thân như ngọc!

Đây là Tạ Cảnh Dực thiếu nàng!

Nếu như không phải là bởi vì hấn, nàng sẽ không phục dụng Tử Quy, cũng sẽ không hủy thân thể, không cách nào lại mang thai!

Tạ Nhị phu nhân cháu gái nhưng thật ra là nàng chọn trúng một viên hấn phải chết quân cờ.

Đáng tiếc đây hết thảy bởi vì Khương Nịnh Bảo nhúng tay, thất bại trong gang tấc.

Lúc xế trưa, Tạ Cảnh Dực hồi phủ.

Dương Thư Thanh vừa nhìn thấy trên lưng ngựa tuần mỹ như ngọc nam tử, trong mắt hận ý lần nữa hiển hiện, nàng cười lạnh, cả sửa lại một chút dung nhan, chậm rãi xuống xe ngựa, Doanh Doanh mà đứng, một đôi con người xinh đẹp thẳng tắp nhìn về phía Tạ Cảnh Dực, lớn tiếng nói.

"Tạ Cảnh Dực, ta có việc muốn cùng người nói."

Tạ Cảnh Dực mang theo mấy tên hộ vệ hồi phủ, không nghĩ tới sẽ ở cửa phủ gặp được Dương Thư Thanh, mi tâm của hắn mấy không thể xem xét nhíu một chút, lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Thư Thanh.

Trực tiếp giục ngựa đến cửa phủ.

"Tạ Cảnh Dực, người dừng lại!" Dương Thư Thanh gặp Tạ Cảnh Dực không nhìn nàng, trực tiếp chuẩn bị xuống ngựa nhập phủ, gương mặt xinh đẹp trong nháy mắt tối đen, nàng tức hốt hển nhỏ chạy tới cản người.

Thiền Dong cùng Thiền Bích vội vàng đi theo.

"Tiểu thư, cẩn thận!"

"Dương trác phi xin tự trọng!" Tạ Cảnh Dực tung người xuống ngựa, lạnh lùng nhìn xem khí thế hùng hổ ngăn lại hắn mỹ lệ nữ tử, giọng điệu băng lãnh mở miệng.

Hắn đối với vị này phá hủy hắn số phận nữ nhân không có một tơ một hào hảo cảm.

Dương Thư Thanh vừa nghe đến tự trọng hai chữ, liền nghĩ đến lúc trước kính trà lúc nhận khuất nhục, gương mặt xinh đẹp trong nháy mắt hiện lên một tia vắn vẹo, nàng hít một hơi thật sâu, đè xuống đáy lòng hận ý cùng không cam lòng, giọng điệu hơi có chút cứng nhắc nói.

"Tạ Cảnh Dực, ta có việc muốn cùng người nói!"

"Ta và người không có để nói."

Tạ Cảnh Dực năm tuần mã, trên khuôn mặt tuần mỹ khác nào bao trùm một tầng băng sương, hai mắt hờ hững nhìn về phía Dương Thư Thanh, nếu như không phải nữ nhân này ý vào tiên tri, hắn cũng sẽ không cùng nàng có chỗ gặp nhau.

"Người. . . Người. . . Tạ Cảnh Dực, người quá mức!" Nhiều lần tại lại một lần nữa bị Tạ Cảnh Dực lạnh lùng đối mặt, tâm cao khí ngạo Dương Thư Thanh tức giận đến xinh đẹp đỏ mặt lên.

"Dương trắc phi, muốn người không biết trừ phi mình đừng làm, người vài ngày trước đưa cho ta kia phần đại lễ, ta đến nay ghi nhớ trong lòng." Tạ Cảnh Dực lạnh lùng vứt xuống một câu nói kia, tại hộ vệ bảo vệ dưới tiến vào Định Quốc công phủ.

Loảng xoảng một tiếng, đại môn quan bế.

Dương Thư Thanh sắc mặt hết sức khó coi, ẩn ẩn còn có một tia khiếp sợ, tại nàng thất thần thời điểm, Tạ Cảnh Dực đã vượt qua nàng tiến nhập định Quốc Công phủ, Dương Thư Thanh không nghĩ tới Tạ Nhị phu nhân làm sự tình, Tạ Cảnh Dực dĩ nhiên biết được nàng là chủ sử sau màn.

Nàng rõ ràng làm mười phần bí ẩn.

Dương Thư Thanh vừa nghĩ tới có thể là Khương Nịnh Bảo nhúng tay, cáo tri Định Quốc công, Định Quốc công điều tra ra, trong lòng sinh ra một tia e ngại cùng bất an, sợ đến lúc đó gặp được hồi phủ Định Quốc công, không còn có lưu tại Định Quốc công cửa phủ dự định, vội vã lên xe ngựa nghênh ngang rời đi.

Chủ viện

"Phu nhân, Dương trắc phi tại cửa phủ ngăn cản Đại thiếu gia." Xuân Nhạc vội vàng vào nhà vội vàng hướng Khương Nịnh Bảo bẩm báo.

Khương Nịnh Bảo hơi sững sờ, nheo cặp mắt lại.

"Dương Thư Thanh lại còn không có rời đi, Xuân Nhạc, người đi xem một chút đến cùng là cái tình huống như thế nào."

"Phu nhân, Đại thiếu gia không để ý đến cản đường Dương trác phi, trực tiếp vào phủ, đem Dương trác phi lưu tại cửa phủ, lần này Dương trác phi sợ muốn tức chết rồi." Xuân Nhạc cười nói, giọng điệu mang theo một tia cười trên nỗi đau của người khác.

Xuân Hi cũng cười.

Nàng bắt đầu còn có chút lo lắng Đại thiếu gia sẽ mang Dương trác phi đến chủ viện cầu kiến phu nhân, hiện tại xem ra, nàng đánh giá cao Dương trác phi tại Đại thiếu gia trong lòng ở địa vị.

Khương Nịnh Bảo thối phù một tiếng cười.

Lúc này, ngoài cửa truyền tới một bà tử thanh âm: "Phu nhân, Đại thiếu gia cầu kiến."

Khương Nịnh Bảo suy nghĩ một chút nói: "Để hẳn tiến đến."

Chỉ chốc lát, Tạ Cảnh Dực tiến đến, hẳn cũng không có thay y phục bào, mặc trên người chính là Cẩm Vệ quân thống lĩnh quan phục, tuấn mỹ bất phàm, khí thế khinh người.

"Mẫu thân!" Tạ Cảnh Dực cung kính chấp tay, một đôi thanh lân con người lại không hề chớp mắt khóa lại nàng kiều đẹp dung nhan, tay áo hạ thủ nắm thật chặt.

Từ khi vài ngày trước, Khương Nịnh Bảo bá khí che chở hẳn về sau, hẳn lần nữa làm cái kia lại vô cùng chân thật mộng, trong mộng hẳn cùng Khương Nịnh Bảo phi thường hạnh phúc.

Nhưng tỉnh lại sau giấc ngủ, hiện thực lại là như thế tàn khốc.

Biết rõ không có khả năng, hẳn lại không quản được mình trầm luân tâm, Tạ Cảnh Dực trong lòng đắng chát cười một tiếng, càng thêm oán hận

lúc trước mình có mắt không trông.

Mình những quả đăng mình ăn.

"Có việc?"

Khương Nịnh Bảo đè xuống đáy lòng không được tự nhiên, lễ phép xa cách mà hỏi, không biết có phải hay không ảo giác của nàng, nàng vẫn cảm thấy từ khi Tạ Cảnh Dực hừ khí Dương Thư Thanh về sau, ánh mắt nhìn nàng càng ngày càng không thích hợp, về sau khôi phục bình thường.

Hiện tại lại tới.

Khương Nịnh Bảo nhú mày.

Tạ Cảnh Dực chú ý tới Khương Nịnh Bảo nhú mày động tác, theo bản năng đem mình tâm tư thu liễm, giọng điệu bình tĩnh trả lời: "Mẫu thân, Cảnh Dực bất hiếu, cho ngài thêm phiền toái."

Tại cửa ra vào gặp được Dương Thư Thanh, dù là nàng chưa hề nói, nhưng Tạ Cảnh Dực đã đoán được nàng mục đích.

Liên nhờ vào đó đến đây gặp Khương Nịnh Bảo.

Khương Nịnh Bảo gặp Tạ Cảnh Dực lần nữa khôi phục nguyên bản thái độ, ngằm ngằm nhẹ nhàng thở ra, cái này nam chính tính tình thật sự là không thể phỏng đoán, bây giờ nghe hắn nói xin lỗi, lập tức minh hắn ý tứ.

Nàng thản nhiên nói: "Một chút chuyện nhỏ, không tính là phiền phức, bất quá Dương Thư Thanh đã tìm tới cửa, nói không chừng tra ra cái gì, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, người nhiều chú ý điếm."

Khương Nịnh Bảo hoài nghi Dương Thư Thanh tra ra Ô Vân tửu phòng màn sau chủ nhân.

Thật tình không biết Dương Thư Thanh bất quá là hoài nghi.

Xuân Nhạc đầu óc mơ hồ nhìn xem phu nhân và Đại thiếu gia làm trò bí hiểm, Xuân Hỉ gả cho Tạ Thất, thật là hiểu rõ một chút nội tình, nàng nghe hiểu một chút phu nhân.

"Đa tạ mẫu thân nhắc nhở, ta nhớ kỹ."

Tạ Cảnh Dực thận trọng gật đầu, hẳn đương nhiên biết được Dương Thư Thanh tìm tới Khương Ninh Bảo nguyên nhân, tại hẳn làm cái kia vô cùng chân thật trong mộng cảnh, cất rượu cổ phương nguyên bản chủ nhân là Khương Ninh Bảo.

Dương Thư Thanh bất quá là cái ý vào tiên tri đoạt người khác đồ vật tên trộm thôi.

May mắn ở trong giấc mộng, Khương Ninh Bảo đem cất rượu cổ phương nói cho hẳn, hẳn mới có thể biết được toa thuốc này, trải qua một phen thí nghiệm, trong mộng đơn thuốc là thật sự, cùng Thượng Vân tửu phường dùng cất rượu cổ phương sản xuất ra dưỡng sinh rượu giống nhau như đúc.

Lần này Tạ Cảnh Dực càng chắc chắn mộng chân thực tính.

Nếu như không có Dương Thư Thanh hoành tráng một tay, nhân sinh của hẳn quỹ tích chắc chắn cùng trong mộng giống nhau như đúc.

Bởi vậy Tạ Cảnh Dực quyết định làm ra Ô Vân tửu phường cùng Thượng Vân tửu phường võ đài.

Thượng Vân tửu phường quả thực lòng tham không đáy, một vò bình thường nhất hạ đẳng dưỡng sinh rượu dĩ nhiên chỉ ít bán một vạn lượng bạch ngân, trung đẳng mười vạn lượng, thượng đẳng năm mươi vạn lượng.

Dưỡng sinh rượu chi phí nhất cao không quá tám ngàn lượng, thấp nhất mới bắt quá trăm lượng.

Vừa nghĩ tới Tần Vương cùng Dương Thư Thanh hai người điên cuồng vơ vét của cải lớn mạnh thế lực của mình, còn làm giả sổ sách hiến cho liên số lẻ cũng chưa tới cái gọi là một thành lợi nhuận thu mua lòng người, Tạ Cảnh Dực đáy lòng một trận chán ghét.

"Nếu như không có chuyện gì khác, cùng một chỗ đến Vinh Hỉ đường dùng cơm trưa, phụ thân người giữa trưa có việc không hồi phủ dùng bữa." Khương Nịnh Bảo thuận miệng đề một câu.

Tạ Cảnh Dực lên tiếng.

Một đoàn người hướng Vinh Hỉ đường đi đến.

Dùng qua ăn trưa, Khương Nịnh Bảo đem hai thẳng nhóc mang về chủ viện cùng một chỗ ngủ trưa, Tạ lão phu nhân một mặt lưu luyến không rời, thấy Khương Nịnh Bảo âm thầm buồn cười.

Buổi chiều, Định Quốc công trở về, nhìn thấy trên giường đang ngủ say mẹ con ba người, hần phất tay ra hiệu Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc lui xuống đi, mình thì đối thường phục, nằm ở giường giường một bên khác nghỉ ngơi.

Khương Nịnh Bảo tỉnh lại sau giấc ngủ, mở mắt liền thấy đối diện một trương phóng đại khuôn mặt tuần tú, giật nảy cả mình, Quốc Công Gia trở về lúc nào, bất quá nàng không có đánh thức hẳn, nhẹ chân nhẹ tay xuống giường.

Không có đánh thức đang ngủ say Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi.

Thật tình không biết nàng khẽ động, Định Quốc công liền mở mắt ra, cũng đi theo đi lên, Khương Nịnh Bảo nghe được động tĩnh, quay đầu

hướng bên trên Định Quốc công thâm thúy hai mắt, ngượng ngùng nhỏ giọng nói.

"Quốc Công Gia, có phải là ồn ào đến người rồi?"

"Không có, ta chỉ là nghỉ ngơi một chút." Định Quốc công lắc đầu, nhìn thoáng qua còn đang hô hô con trai của Đại Thụy nhóm, ánh mắt có chút một nhu, hạ giọng trả lời.

Khương Nịnh Bảo nhỏ giọng cùng Định Quốc công nói Dương Thư Thanh tới cửa cầu kiến chuyện của nàng, Định Quốc công đồng ý Khương Nịnh Bảo cách làm, cái này Dương thị lúc trước đều có thể thần không biết quỷ không hay mưu hại hãm hai cái vừa ra đời ba ngày con trai, ai biết sẽ sẽ không tổn thương đến Nịnh Bảo.

"Về sau không muốn gặp nàng."

"Tốt!"

Khương Nịnh Bảo gật đầu, nàng lại không ngốc, không có chuyện làm mà gặp Dương Thư Thanh, không duyên cớ cho mình ngọt ngào, nói không chừng không cẩn thận sẽ còn lấy nàng đạo.

Nàng xưa nay không dám khinh thường Dương Thư Thanh.

Mấy ngày kế tiếp, Dương Thư Thanh chưa từng xuất hiện.

Khương Nịnh Bảo âm thầm nhíu mày, đang muốn yên tâm thời khắc, ai ngờ lại tuôn ra Trần thái y hôn mê bất tỉnh tin tức, Khương Nịnh Bảo giật mình, xem ra Dương Thư Thanh vẫn là đối với biết được nàng không mang thai Trần thái y xuất thủ.

"Quốc Công Gia, Trần thái y không trúng chiêu?"

Kỳ thật Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công đã sớm đề phòng Dương Thư Thanh, nghe nói Trần thái y hôn mê bất tỉnh, Khương Ninh Bảo vẫn là không nhìn được lo lắng, sợ đây là thật sự.

Định Quốc công nắm chặt Khương Ninh Bảo tay, đáy mắt hiện lên một vòng sắc bén, trầm giọng nói: "Trần thái y không có việc gì, bất quá là tương kế tựu kế."

Khương Ninh Bảo nhẹ nhàng thở ra.

Không có việc gì là tốt rồi.

Dương Thư Thanh không thể đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, chỉ có thể làm cho nàng tự mình tìm đường chết, miễn cho dẫn phát An Viễn Hầu bất mãn, đến lúc đó chịu khổ sẽ chỉ là Tây Nam bách tính.

Hiện tại xem ra nàng dám ra tay với Trần thái y, sợ là đã có đối sách, nói không chừng thật đúng là sẽ mượn bụng sinh con, tin tưởng Quốc Công Gia đã phái người nhìn chăm chăm nàng.

Ngoài cửa đột nhiên vang lên có quy luật tiếng đập cửa, Định Quốc công khuôn mặt ngưng lại, nhạt tiếng nói: "Tiến đến!"

Một lát, người tới tiến đến.

Là Tạ Thất.

Hắn vừa tiến đến liền cung kính hướng Định Quốc công cùng Khương Ninh Bảo hành lễ, bẩm báo nói.

"Chủ tử, phu nhân, Ô Vân tửu phường đột nhiên tuôn ra giá trên trời dường sinh rượu chi phí, còn tuôn ra Thượng Vân tửu phường mỗi tháng hứa hẹn quyên ra một tầng lợi nhuận số lượng, tin tức này vừa mới tuôn ra, Tần Vương không kịp xuất thủ liền lưu truyền sôi sùng sục."

Tạ Thất bầm báo xong, trong lòng hết sức hả giận, Dương Thư Thanh cùng Tần Vương giở trò dối trá sự tình, bọn họ cũng hoài nghi qua, ban đầu là không có chứng cứ, hiện tại không giống.

Khấp kinh thành người đều biết được, Ô Vân tửu phường cùng Thượng Vân tửu phường dưỡng sinh rượu hiệu quả giống nhau như đúc, cho nên Ô Vân tửu phường tuôn ra đến tin tức cơ hồ không có ai hoài nghi.

Khương Nịnh Bảo trợn mắt hốc mồm.

Tạ Cảnh Dực một chiêu này thật sự là đủ hung ác, lần này Dương Thư Thanh cùng Tần Vương sợ là muốn tiếng xấu lan xa, ai bảo bọn hắn lúc trước giở trò dối trá, hiện tại tự thực ác quả.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ 21869621 ném đi 1 cái địa lôi, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Đây Là Định Quốc Công Lời Thật Lòng.

Kỳ thi mùa xuân trong lúc đó, đột nhiên xuất hiện xấu như vậy nghe, khắp kinh thành đi thi đám học sinh nghị luận âm ỉ, có người tin tưởng, có người không tin, bọn họ tại trà lâu trong tửu lâu triển khai kịch liệt biện luận.

Tần Vương cùng Dương Thư Thanh người thừa cơ ở trong đó quấy đục nước, ý đồ đem việc này định là Ô Vân tửu phường phá vỡ Thượng Vân tửu phường âm mưu, trừ khử ảnh hưởng không tốt.

Sự tình làm đến sôi sùng sục lên, truyền đi phố lớn ngõ nhỏ đều biết, Càn Nguyên đế tại phái người kiểm chứng về sau, trực tiếp trên triều đình khiển trách Tần Vương, đồng thời kết thúc Thượng Vân tửu phường cái gọi là 'Việc thiện' .

Võ tướng nhóm phần nô dị thường, nguyên bản bọn họ bởi vì chuyện này, đối với Tần Vương nhìn với con mắt khác, thậm chí còn có tướng lĩnh đầu nhập Tần Vương một phái, bây giờ lại cách đáp lời không được.

Tần Vương một phái người thừa cơ ra sức đem việc này tuyên dương ra ngoài, khắp kinh thành bách tính xôn xao, Thánh thượng đều tự mình răn dạy Tần Vương, kết thúc Thượng Vân tửu phường 'Việc thiện', cái này dưỡng sinh rượu chi phí lời đồn khẳng định là thật sự.

Lần này Tần Vương chân chính ăn trộm gà bắt thành còn mất năm gạo.

Tiếng xấu lan xa.

Làm một cái khác đại lão bản Dương Thư Thanh nguyên bản bởi vì cố ý giả mang thai hãm hại Quốc Công phu nhân bị hư một chuyện tại trong dân chúng thanh danh bại hoại, nhưng nàng Thượng Vân tửu phường nguyện ý mỗi tháng nhường ra một thành lợi nhuận làm tiền trợ cấp, cho nên dù là nàng phẩm tính không hợp, bách tính cũng cảm thấy cho nàng chỉ là nhất thời hồ đồ.

Hiện tại tuôn ra cái gọi là 'Việc thiện', đều là tại làm bộ, mỗi tháng một thành lợi nhuận liền một vò dưỡng sinh rượu lợi nhuận số lẻ đều không có, dân chúng đương nhiên phản nộ, đây là tại lần lừa gạt tình cảm của bọn hắn, đối với Dương Thư Thanh cùng Tần Vương cảm nhận rơi xuống đáy cốc.

Trong một đêm, Dương Thư Thanh giống như Tần Vương thanh danh triệt để xấu.

Tại Tần Vương một phái vận hành dưới, nước bản còn tạt đến An Viễn Hầu trên thân.

An Viễn Hầu tức giận, hắn không nghĩ tới mình đích trưởng nữ làm ra Thượng Vân tửu phường lợi nhuận kinh người như vậy, liền hắn cũng nhin không được tâm động đỏ mắt, thậm chí động chiếm làm của riêng tâm tư, thế nhưng là hắn đích trưởng nữ liền hắn người phụ thân này lừa gạt, chỉ nói mỗi tháng lợi nhuận nhiều nhất hai ba vạn lượng, nàng hưởng thụ gia tộc che chở, hưởng thụ An Viễn Hầu phủ tôn quý đại tiểu thư đãi ngộ, nhưng không có một tư một hào gia tộc quan niệm.

Cái này nghiệt nữ!

Chuyện tốt không tới phiên hắn người phụ thân này, nước bản lại một chậu bồn hưởng về thân thể hắn tạt, nhất là lời đồn vượt náo càng lớn, dưới trưởng hắn thế lực ẩn ẩn xuất hiện quân tâm bất ổn tình huống.

An Viễn Hầu không phát không được lên tiếng minh, Thượng Vân tửu phường là đích trưởng nữ người tài sản riêng, cũng cùng Dương Thư Thanh đoạn tuyệt cha con quan hệ.

Lần này Tần Vương một phái luống cuống.

Không có An Viễn Hầu ủng hộ, bọn họ một phái trong quân đội thế lực trên diện rộng rút lại, Tấn Vương thừa cơ nổi lên, hai Vương giao phong, nguyên bản rơi vào hạ phong Tấn Vương dần dần chiếm cứ thượng phong.

Trong cung Hiền tần biết được việc này về sau, cười đến cực kì vui vẻ, Dương Thư Thanh, người cũng có hôm nay, không có An Viễn Hầu toà này núi dựa lớn, ta nhìn người còn có thể đặc ý bao lâu.

An Viễn Hầu tuyên bố sau khi ra ngoài, tất cả cùng Dương Thư Thanh có thù người đồn dập bỏ đá xuống giếng, bị Dương Thư Thanh thu thập qua di nương nhóm thứ nữ con thứ nhóm toàn cũng bắt đầu sinh động.

An Viễn Hầu phu nhân ở trong phủ thời gian bắt đầu chật vật.

Tại □□ bên trong co đầu rút cổ lấy không dám ra phủ Dương Thư Thanh nghe trong kinh thành nhốn nháo lời đồn, còn có An Viễn Hầu đoạn tuyệt cha con quan hệ tuyên bố, chỉ cảm thấy khí cấp công tâm, yết hầu lẫn lộn một cỗ mùi máu tanh, một ngụm máu trực tiếp phun tới, ngắt đi.

"Tiểu thư, tiểu thư ngài thế nào?"

"Trời ạ, tiểu thư đã hôn mê, Thiến Bích người nhanh đi nói cho Vương gia, ta đi trước mời thái y."

Thiến Dong cùng Thiến Bích thất kinh mời thái y.

Cả viện loạn thành một bầu.

Nâng cao bụng lớn Tần Vương phi nghe nói Dương trác phi thổ huyết hôn mê về sau, cười lạnh một tiếng, để người càn rỡ, còn liên lụy Tần Vương thanh danh, Tần Vương phi hận không thể đem Dương Thư Thanh chơi chết.

Đáng tiếc nàng hiện tại dù là không có An Viễn Hầu phủ làm chỗ dựa, vẫn là Tần Vương tâm đầu nhục.

Tần Vương phi chỉ có thể nhịn.

Khương Nịnh Bảo một bên nuôi bé con, một bên say sưa ngon lành nghe Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc nói kinh thành bát quái tin tức, còn có Tạ Thất thỉnh thoảng nói ra một chút nội tình tin tức.

Đây là Định Quốc công cố ý bàn giao Tạ Thất.

"Phu nhân, tin tức tốt, Dương trác phi khí cấp công tâm, thổ huyết hôn mê." Tạ Thất thật cao hứng đem tin tức này cáo tri Khương Nịnh Bảo.

Khương Nịnh Bảo nghe vậy nhú mày, khóe miệng có chút đi lên vênh lên, hiển nhiên tâm tình vô cùng tốt.

"Cái này Dương Thư Thanh cũng có hôm nay, nếu như lúc trước nàng thành thành thật thật mỗi tháng nhường ra một thành lợi nhuận, dù là giờ trò dối trá, cũng không cần như thế keo kiệt, cái gọi là mỗi tháng một thành lợi nhuận chỉ là một vò dưởng sinh rượu lợi nhuận số lẻ, chắc chắn, chuyện như vậy cũng liên Dương Thư Thanh làm được."

"An Viễn Hầu cũng là lương bạc, dĩ nhiên trực tiếp cùng Dương Thư Thanh đoạn tuyệt cha con quan hệ."

Chệch hướng kịch bản tình tiết tổng sẽ ngoài ý muốn nổi lên.

Nguyên bản trong sách, căn bản chưa từng xuất hiện Dương Thư Thanh Thượng Vân tửu phường mỗi tháng nhường ra một thành lợi nhuận làm tiền trợ cấp tình tiết, lúc trước Dương Thư Thanh vì tẩy trắng thanh danh của mình, làm một màn như thế.

Nhưng Thượng Vân tửu phường lợi nhuận quá mức kinh thế hãi tục, Dương Thư Thanh không thể không giở trò dối trá, nếu như nàng không có giở trò dối trá, liền sẽ không rơi xuống thân bại danh liệt, tiếng xấu lan xa, chúng bạn xa lánh hạ tràng.

Nhân quả tuần hoàn, báo ứng xác đáng.

Tạ Thất nghe được phu nhân, trong lòng hơi ưu tư gật đầu.

"Phu nhân nói đúng lắm, Dương trác phi cùng Tần Vương xác thực làm quá mức rồi, tự thực ác quả cũng là nên."

"Thuộc hạ dò thăm Dương trác phi lừa gạt An Viễn Hầu, An Viễn Hầu cũng không biết Thượng Vân tửu phường chân thực lợi nhuận tình huống, bởi vì chuyện này, An Viễn Hầu dưới trướng quân tâm bất ổn, cùng đoạn tuyệt cha con quan hệ cũng thuộc về bình thường."

"Tối thiểu Dương trác phi vẫn là Dương thị tộc nhân, cũng không trực xuất gia tộc, còn hưởng thụ gia tộc che chở."

Khương Nịnh Bảo nghe được Tạ Thất nói như vậy, giật mình sững sốt một chút, bỗng nhiên nhớ tới nàng hiện tại là tại cổ đại xã hội phong kiến, lợi ích của gia tộc lớn hơn hết thảy.

An Viễn Hầu ở kiếp trước bị Dương Thư Thanh khư khư cố chấp hờ, toàn bộ An Viễn Hầu phủ hủy diệt, một thế này Dương Thư Thanh náo ra dạng này chuyện xấu làm cho cả An Viễn Hầu phủ thanh danh hỏng.

Cái này An Viễn Hầu làm nữ chính cha ruột, cũng là không may.

Khương lão phu nhân lúc trước coi thường nhị phòng, biết được chân tướng về sau, kỳ thật tình có chỗ nguyên, dù sao bọn họ nhị phòng cũng không phải thật sự là người nhà họ Khương.

Tạ Cảnh Dực không hổ là nam chính, một màn này tay, liền hung hăng để nữ chính cảm ngã nhào một cái, còn thừa cơ cắt giảm Tần Vương thế lực cùng danh vọng.

Dù là Càn Nguyên để không có khôi phục, chỉ cần Tấn Vương vẫn còn, Tần Vương muốn làm hoàng thái đế, quả thực là muôn vàn khó khăn.

Khương Nịnh Bảo ở trong lòng cảm thán.

"Tạ Thất, người nói đúng, ta nghe nói Thượng Vân tửu phường cửa chính mấy ngày nay đều bị người ném trứng thối, rau nát, muốn bị bách đóng cửa, có phải thật vậy hay không?"

Tạ Thất thành thật nói.

"Sẽ không đóng cửa, dù là thanh danh xấu, dưỡng sinh rượu cực kì hút hàng, còn là có thể bán đi."

Khương Nịnh Bảo: "..."

Đúng vậy a, dưỡng sinh rượu hiệu quả tốt như vậy, căn bản không lo bán.

Xác thực như Tạ Thất nói, Thượng Vân tửu phường cũng không đóng cửa, dù là mỗi ngày đều bị người ném rau nát trứng thối, nhưng vẫn là có đường xa mà đến, tại Ô Vân tửu phường mua không được tiện nghi dưỡng sinh rượu, đành phải tại Thượng Vân tửu phường mua rượu phú thương, theo nàng từ Định Quốc công nơi đó biết được, Tần Vương còn đem dưỡng sinh rượu vận đến Giang Nam giàu có chi địa bán.

Dương Thư Thanh cùng Tần Vương náo ra bê bối theo kỳ thi mùa xuân bắt đầu, nhiệt độ hàng xuống dưới, mọi người càng chú ý kỳ thi mùa xuân, một khi cao trung, liền cá chép vượt long môn, tiền đồ giống như gấm.

Khương Cẩn cũng muốn hạ tràng tham gia thi hội, Khương Ninh Bảo tâm tư chuyển dời đến trên người hắn.

Chú ý Khương Cẩn người đồn dập đem ánh mắt tụ tập tại Khương Cẩn trên thân.

Khương Cẩn năm nay mười chín tuổi, còn chưa tới tuổi mới hai mươi, tuổi của hắn tại một đám tham gia thi hội cử tử bên trong cực kì chú mục, đương nhiên so Khương Cẩn tuổi nhỏ cũng có, nhưng không có hắn tuân mỹ phong lưu.

Nếu như Khương Cẩn cao trung, hắn chắc chắn là vọng tộc quý nữ trong mắt tốt nhất vị hôn phu nhân tuyển.

Ai bảo Khương Cẩn muốn tướng mạo có tướng mạo, muốn tài hoa có tài hoa, thân sinh muội muội vẫn là Định Quốc công phu nhân, Hòa Khương cản trở thành quan hệ thông gia, cũng coi là leo lên Định Quốc công phủ.

Đưa Khương Cẩn tiến vào trường thi khảo thí về sau, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công cùng một chỗ trở lại Định Quốc công phủ, nàng cho Định Quốc công ngâm một bình trà, hỏi tới đoạn thời gian trước để Định Quốc công vụng trộm chuyện điều tra.

"Quốc Công Gia, kinh thành vừa độ tuổi quý nữ tư liệu tra được như thế nào?"

Năm ngoái đại tuyển thời điểm, có không ít quan lại nhân gia đích nữ hoặc là được sủng ái thứ nữ đem chính mình làm bệnh trốn tránh đại tuyển,

cho nên vừa độ tuổi quý nữ rất nhiều.

Sự tình Quan đại ca chung thân đại sự, Khương Ninh Bảo cực kì để bụng.

Cửu cửu cửu mục từng nói qua, nếu như lần này thi hội có thể cao trung, Đại ca việc hôn nhân nhất định phải định ra tới.

Cha mẹ muốn chừng hai tháng mới có thể chống đỡ kinh, tin tức này cũng không truyền đi, cho nên không có những người khác biết huynh muội bọn họ hai người cha mẹ còn sống.

Nàng hiện tại cần phải làm là trước đó đem kinh thành quý nữ nhóm tư liệu thu thập lại.

Định Quốc công Tạ Hành nâng chén trà lên nhấp một miếng, hơi nhếch khóe môi lên lên một cái Tiểu Tiểu độ cong: "Thu thập không sai biệt lắm, còn có mấy cái tại quan sát bên trong."

Khương Ninh Bảo hai mắt sáng lên, cao hứng ôm lấy Định Quốc công, tại hấn anh tuần lạnh lẽo cứng rắn khuôn mặt tuần tú bên trên rơi kế tiếp hôn: "Cảm ơn Quốc Công Gia, cực khổ rồi."

Định Quốc công trong mắt hiển hiện một vòng nụ cười ôn nhu, yêu thương hôn một chút trán của nàng, nàng mang chút một chút ngượng ngùng bộ dáng, để Định Quốc công nhớ tới lúc trước Ninh Bảo lớn mặt cử động, kì lòng không được dùng sức, đưa nàng lại ôm chặt chút.

Cực nóng hôn từ cái trán một đường mà xuống di động... Mơ hồ không rõ thanh âm từ Khương Ninh Bảo bên tai truyền đến.

"Ninh Bảo... Lá gan của người càng ngày càng nhỏ."

Giọng trầm thấp ần ần lộ ra mỉm cười, Khương Ninh Bảo mặt lập tức giống giống như lửa thiêu, hiện ra đỏ ửng, hô hấp có chút hỗn loạn.

Đúng vậy a, lúc trước nàng xác thực lớn mật, còn đùa giỡn qua Định Quốc công.

Nhưng là bây giờ... Tựa hồ phản đi qua.

Nhiệt độ trong phòng dần dần ấm lên, hai người chẳng biết lúc nào đã đổ vào trên giường, ngay sau đó trong phòng một trận nhỏ vụn □□ âm thanh tiếng thở dốc vang lên.

Phòng bên ngoài Xuân Hi cùng Xuân Nhạc nghe được trong phòng truyền ra động tĩnh mười phần bình tĩnh, phái người để phòng bếp chuẩn bị kỹ càng nước nóng.

Vinh Hi đường Tạ lão phu nhân biết được về sau, một mặt cười tủm tỉm đối với hai cái cháu ngoan nói ra: "Kỳ Ca Nhi, Lân Ca Nhi, các người cha mẹ muốn cho các người thêm cái đệ đệ đi."

Đương nhiên lời này chỉ là nói cười, kỳ thật lão phu nhân không đồng ý Khương Ninh Bảo nhanh như vậy liền mang thứ hai thai, đối với nữ tử thân thể không tốt, dù là Ninh Bảo có thần kỳ rượu thuốc.

Nàng còn nghĩ Ninh Bảo người con dâu này kiện kiện khang khang làm bạn con trai sống quãng đời còn lại.

Bất quá bọn hắn như thế nhiều lần thân mật, sợ là rất dễ dàng lại mang thai, Tạ lão phu nhân quyết định cùng Ninh Bảo nói một chút, để vợ chồng bọn họ hai làm tốt tránh thai.

Hoàng ma ma: "..."

Lão phu nhân kỳ vọng thật đúng là cao!

Cùng Định Quốc công náo loạn đến trưa, ban đêm cùng Tạ lão phu nhân dùng qua bữa tối về sau, Tạ lão phu nhân đem Khương Nịnh Bảo lưu lại, từ ái nói với nàng.

"Khụ khụ, Nịnh Bảo a, ta đã nói với người chuyện gì, nữ tử sinh xong đệ nhất thai về sau, không cần vội vã mang thai, đối với thân thể tổn thương cực lớn, người cùng A Hành tốt nhất làm tốt tránh thai chuẩn bị."

Khương Nịnh Bảo nghe được Tạ lão phu nhân tránh đi những người khác nói với nàng việc này, nghĩ đến mình và Định Quốc công giữa ban ngày trong phòng nháo đặng đến trưa, lập tức xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, nhưng Tạ lão phu nhân như thế một phen thôi tâm trí phúc quan tâm lời nói, Khương Nịnh Bảo có chút cảm động, đỏ mặt trả lời.

"Ta đã biết, cảm ơn mẫu thân quan tâm."

Tạ lão phu nhân cười tủm tỉm nhìn thấy thẹn thùng con dâu, lần nữa dặn dò vài câu, còn nói chút liên tiếp mang thai hỏng thân thể ví dụ, liền phát tay làm cho nàng rời đi: "Tốt, người về trước đi, A Hành tại bên ngoài sốt ruột chờ."

Khương Nịnh Bảo lần nữa đỏ mặt.

Các loại Khương Nịnh Bảo ra phòng trong, liền thấy Định Quốc công khuôn mặt nghiêm túc ôm lấy song bào thai đỡ dành, động tác hết sức quen thuộc, nhìn thấy Khương Nịnh Bảo ra, lạnh lùng cho mềm mại xuống tới.

Hai người riêng phần mình ôm một cái tiểu gia hỏa rời đi Vinh Hỉ đường.

Còn chưa rời đi Tạ Cảnh Dực thấy cảnh này, khuôn mặt tuần tú có chút tối sầm lại, thu hồi ánh mắt, trong lòng thê lương mà cười cười, yên lặng tự nhủ: Đây là một lần cuối cùng.

Trở lại chủ viện, Khương Ninh Bảo đem Tạ lão phu nhân cùng lời nàng nói nói cho Định Quốc công, Định Quốc công đồng ý gật đầu: "Mẫu thân nói rất đúng, chúng ta đã có hai đứa con trai, chờ thêm bên trên hai ba năm tái sinh thứ hai thai là nghi."

"Nếu như có thể, ta không nghĩ người sinh hai thai, nghe thái y nói, nữ nhân mang thai sinh con nguy hiểm cực lớn, Ninh Bảo, ta chỉ hi vọng người cẩn thận."

Đây là Định Quốc công lời thật lòng.

Hắn quên không được Ninh Bảo trong phòng sinh sinh con lúc, hắn ở bên ngoài lo lắng hãi hùng, hắn sợ mình sẽ mất đi nàng.

Khương Ninh Bảo nghe được Định Quốc công những lời này, trong lòng ngọt lịm, khóe mắt đuôi lông mày đều là Doanh Doanh ý cười.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ wx dê Mị Mị ném đi 1 cái pháo hoá tiễn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Bọn Họ Làm Ra Hết Thủy Chính Là Chuyện Tiếu Lâm.

Vài ngày sau, kỳ thi mùa xuân kết thúc.

Khương Nịnh Bảo cùng đại cửu một nhà cùng nhau chờ lấy yết bảng, cùng lúc trước thi Hương đồng dạng, nàng không có hỏi thăm Định Quốc công Khương Căn tình huống, chỉ là hưởng thụ loại này trong khi chờ đợi khẩn trương dày vò cảm giác.

Tạ lão phu nhân biết được sau đối với lần này mười phần im lặng.

Khương Căn lại thông dong tự tại cùng đám học sinh lui tới giao lưu, có khi còn đáp ứng lời mời tham gia con em thế gia tổ chức yến hội tiệc rượu, loay hoay chân không chạm đất.

Dạng này xã giao kỳ thật Khương Căn cự tuyệt cũng không có cái gì, nhưng hẳn tương lai muốn bước vào quan trường, xã giao là không thiếu được, Khương Căn là chuẩn bị sớm thích ứng.

Có thể thấy được hẳn đối với lần này thi hội lòng tin mười phần.

Khương Nịnh Bảo biết được Đại ca đang chờ đợi yết bảng thời kỳ mỗi ngày đều ra ngoài xã giao về sau, cố ý chế tạo một loại rượu thuốc, giao phó tỉnh rượu ninh thần thuộc tính.

Yết bảng cùng ngày, Khương Nịnh Bảo không kịp chờ đợi mang theo hộ vệ cùng tỳ nữ trùng trùng điệp điệp đi tới Khương phủ, cùng một mặt

mặt mày tỏa sáng Đại ca Khương Căn cùng nhau chờ đợi, Khương Căn thanh thản ngồi trên ghế, động tác ưu nhã pha trà.

Khương Ninh Bảo bưng lấy chén trà uống một chén lại một chén, thỉnh thoảng hướng cửa chính nhìn quanh, một trái tim bất ổn, căn bản không thể bình tĩnh, không ngừng mà suy nghĩ lung tung.

Đại ca thi hội nhất định sẽ cao trung, nhưng là tên thứ mấy liền khó nói, Khương Ninh Bảo nghĩ đến đại ca nguyên bản vận mệnh quý tích bên trong, hẳn thi hội là hạng nhất, thi đình là hạng nhất, nhưng bởi vì dung mạo nguyên nhân, được khâm điểm là Thám Hoa lang.

Đáng tiếc Dương Thư Thanh sau khi sống lại, nàng cái này làm ác độc nữ phụ muội muội giật chân sau, rơi xuống tàn tật, chung thân cùng hoạn lộ vô duyên.

Khương Căn khước miệng giật một cái, Ninh Bảo đây là cái gì mao bệnh, rõ ràng trúng cử thời điểm, Khương Ninh Bảo biểu hiện rất bình thường, hiện tại chỉ là thi hội, thứ tự cũng không phải là cuối cùng thứ tự, hẳn người trong cuộc này đều không có nàng khẩn trương.

"Khụ khụ, Ninh Bảo, người làm sao so Đại ca còn khẩn trương?"

Khương Ninh Bảo trợn nhìn Khương Căn một chút, yếu ớt nói: "Đại ca, người không hiểu, ta đây là tại làm tất cả muội muội đều sẽ làm sự tình, chúng ta cái này một chi có thể hay không trở nên nổi bật liền nhìn người."

Khương Căn: "..."

Nói đến hẳn áp lực thật lớn.

Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc che miệng cười trộm.

Theo các nàng, nhưng thật ra là phu nhân nhàm chán, muốn thể hội một chút khẩn trương cảm giác.

Không có để Khương Ninh Bảo đợi lâu, báo tin vui quan sai khoa chiêng gõ trống tới cửa, Khương Căn được thi hội hạng nhất, Khương Ninh Bảo cao hứng cười cong mắt, vội vàng để Xuân Hi cho đến đây báo tin vui quan sai phong phú tiền thưởng.

Các loại đám quan sai sau khi đi, đám người vây xem còn chưa tan đi đi, Khương Ninh Bảo đã lôi kéo Đại ca về tới đại sảnh, mặt mũi tràn đầy vui vẻ giơ ngón tay cái lên.

"Đại ca, thi hội hạng nhất, người thật lợi hại!"

Nàng loại này so người trong cuộc cao hứng bộ dáng để cho người ta hiểu ý cười một tiếng, thật tình không biết, Khương Ninh Bảo cao hứng chính là số mạng của đại ca rốt cục về tới nguyên bản quỹ tích.

"Ninh Bảo, thi hội hạng nhất chỉ là tạm thời, còn có về sau thi đình." Khương Căn cao hứng thì cao hứng, nhưng cũng không có bị hạng nhất vui sướng làm cho hôn mê đầu.

Khương Ninh Bảo tràn đầy tự tin nói: "Thi hội hạng nhất, thi đình khẳng định là ba vị trí đầu."

"Đại ca, chờ người thi đình sau tên đề bảng vàng, đến lúc đó Hoàng bên trên tổ chức cung yến thời điểm, người có thể muốn chú ý một chút, không muốn bị người mưu hại, miễn cho bị buộc cưới một cái không thích cô nương trở về."

Đó cũng không phải bản tên không đích, Quốc Công Gia cùng nàng nói có mấy cái công hầu chi nữ hoặc là Hoàng thất dòng họ quận chúa chờ lấy Đại ca cao trung, sau đó tới một đoạn giai thoại.

Trọng yếu nhất là Thục Thái phi nhà mẹ đẻ sẽ thò một chân vào.

Cái này mới là Khương Ninh Bảo muốn phòng bị, Thục Thái phi là Tần Vương mẹ đẻ, Tần Vương thanh danh đều xấu, vạn nhất Đại ca bị Thục Thái phi người nhà mẹ đẻ tính kế... Nàng chẳng phải là muốn tức chết.

Khương Căn nhin không được cười lên, Ninh Bảo đối với hẳn thật có lòng tin, còn nghĩ tới cung yến hậu sự tình, bất quá Ninh Bảo nói sự tình, hẳn vẫn là đem để ở trong lòng.

"Phu nhân, Đại thiếu gia lần này thi Hội Nguyên, nếu là thi đình bên trên bị Hoàng Thượng khâm điểm là Trạng Nguyên, nhưng chính là trúng liền Tam nguyên, tương lai hoạn lộ không thể đo lường." Xuân Hỉ vui vẻ nói.

Xuân Nhạc cũng liên tục gật đầu.

Khương Ninh Bảo: "..."

Kỳ thật trong nội tâm nàng cũng hi vọng Đại ca được khâm điểm là trạng nguyên lang, rõ ràng có Trạng Nguyên chi tài lại bởi vì tướng mạo xuất chúng khuất tại thứ ba làm Thám Hoa lang, thật sự là ủy khuất đại ca.

A, không đúng, nhớ kỹ sách bên trong nguyên bản quỹ tích bên trong, Đại ca là tại tân hoàng đăng cơ sau khâm điểm Thám Hoa lang, cùng tam nguyên bỏ lỡ cơ hội, nhưng là bây giờ tại vị chính là Càn Nguyên đế, cũng không phải là vị kia Tấn Vương gia.

Nói không chừng Đại ca có cơ hội lên làm trạng nguyên lang.

"Đúng vậy a, Đại ca, Xuân Hỉ nói rất đúng, nói không chừng người thật là có khả năng trúng liền Tam nguyên, đến lúc đó cha mẹ sau khi trở về nhìn thấy người có tiến bộ như vậy, nhất định sẽ thật cao hứng."

Khương Căn nhìn thấy muội muội cao hứng bộ dáng, khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, ai không muốn trúng liền Tam nguyên, hẳn cũng muốn, hẳn muốn làm một cái để cha mẹ kêu ngạo con trai.

Thi hội yết bảng về sau, có người vui vẻ có người sầu.

Dương Thư Thanh thổ huyết hôn mê sau tỉnh lại ở giữa liềm rất nhiều, thiếu đi mấy phần phong mang tất lộ Trương Dương, cả người nhìn lên Trầm Tĩnh thanh tao lịch sự, ẩn ẩn lộ ra một tia yếu đuối.

Tần Vương nhìn thấy dạng này Dương Thư Thanh, càng thêm đau lòng thương tiếc.

Cho nên dù là Dương Thư Thanh đã mất đi An Viễn Hầu toà này chỗ dựa, dù là thanh danh của nàng đã hồi không nói nổi, Tần Vương đối nàng sủng ái lại không chút nào giảm bớt, thậm chí có độc sủng hậu viện xu thế.

Tần Vương hậu viện nữ nhân hận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Vốn cho là Dương Thư Thanh thanh danh xấu, đã mất đi An Viễn Hầu phủ đích trường nữ thân phận, nàng liền sẽ thất sủng, các nàng liền có cơ hội ra mặt tranh đoạt đến Tần Vương sủng ái, hung hăng giảm Dương Thư Thanh một cước.

Dương Thư Thanh khóe miệng hơi vênh, đáy mắt xẹt qua một tia cười lạnh.

Nàng không ngốc, bây giờ có thể cho nàng che chở người chỉ có Tần Vương, nàng đương nhiên sẽ đem hẳn một mực nắm trong tay, thích hợp yếu thế cũng là một loại sách lược.

Khương Căn thi hội rút đến thứ nhất tin tức, Dương Thư Thanh không có chút nào ngoài ý muốn, ở kiếp trước, Khương Căn không chỉ có là thi hội hạng nhất, vẫn là Thám Hoa lang.

Nàng trước sớm kỳ thật đối với Khương Căn từng ra tay ác độc, dù là làm hấn không chết, cũng muốn đem hấn làm tàn tật, đoạn sĩ đồ của hấn con đường, ai ngờ bên cạnh hấn lại có Định Quốc công người che chở, nàng vụng trộm phái đi mấy nhóm nhân mã tất cả đều hao tổn.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn Khương Căn một đường cao trung, một bước lên mây, Dương Thư Thanh trong lòng không khỏi ý khó bình.

Hiện tại nàng vẫn là Tần Vương tâm đầu nhức, nhưng lòng người dễ biến, nhất là nàng không cách nào là Tần Vương sinh hạ một con trai nữa con gái tình huống dưới, cái này đều để Dương Thư Thanh ăn ngủ không yên.

Dương Thư Thanh liếc qua cung kính như một Thiên Dong, cái này tỳ nữ Thiên Dong dung mạo xinh xắn, da thịt trắng nõn, trọng yếu nhất là nàng trung thành cảnh cảnh, ở kiếp trước, Thiên Dong cùng Thiên Bích tại thất thế về sau, một mực bồi tiếp nàng, chưa hề rời đi.

Nàng là tín nhiệm Thiên Dong.

Nghĩ như vậy, Dương Thư Thanh trong lòng toát ra một cái ý niệm trong đầu, nếu như vụng trộm điểm lên mê huyền hương để Tần Vương sung hạnh Thiên Dong, để Thiên Dong mang thai đứa bé... Nàng có thể phục dụng Tử Quy làm bộ mang thai, né qua thái y bắt mạch, các loại Thiên Dong sinh con, nàng cũng làm bộ sinh sản, đến lúc đó đem Thiên Dong sinh đứa bé ôm tới...

Nếu như không cần thận bại lộ cũng không có quan hệ, nàng cũng không có lẩn lộn Hoàng gia huyết mạch.

Càng nghĩ càng thấy đến kế hoạch này có thể thực hiện.

Dương Thư Thanh trong lòng ngo ngoe muốn động, nhưng là muốn nàng tự mình đem trung tâm tỳ nữ đưa đến Tần Vương trên giường, trong

đầu liền không thoải mái, thậm chí còn có chút cách ứng.

Thiến Dong gặp tiểu thư một mực mắt không chớp nhìn mình chăm chăm, căng thẳng trong lòng, âm thầm tính lại mình nơi nào ra sai.

Vừa vặn trong phòng chỉ có Thiến Dong một cái tỳ nữ tại.

"Thiến Dong, người cảm thấy Vương gia như thế nào?"

Dương Thư Thanh đột nhiên hỏi một câu, nhìn biểu tình tựa hồ là thuận miệng hỏi thăm, nhưng Thiến Dong nghĩ đến vừa rồi như có gai ở sau lưng ánh mắt, trong lòng nhảy một cái, không thể không suy nghĩ nhiều.

Nàng thận trọng trả lời: "Vương gia là cái người rất tốt, đối với tiểu thư rất để bụng."

Dương Thư Thanh hí mắt nhìn chăm chăm Thiến Dong nửa ngày, thẳng chăm chăm đến Thiến Dong tim đập rộn lên, lưng phát lạnh, mới lộ ra một vòng nụ cười, phát tay đem Thiến Dong chiêu tới: "Thiến Dong, người qua đây, ta đã nói với người một sự kiện."

Thiến Dong lo lắng bất an đi qua, Dương Thư Thanh kéo qua nàng, nhỏ giọng cùng nói tính toán của nàng, Thiến Dong một trận kinh ngạc, bối rối lắc đầu liên tục: "Tiểu thư, nô tỳ, nô tỳ không được."

Dương Thư Thanh hí hí mắt, tại quan sát của nàng dưới, Thiến Dong xác thực không có ý nghĩ kia, dạng này rất tốt, nàng xác thực không có nhìn lầm người, trong lòng buông lỏng, khuyên nhủ.

"Thiến Dong, Thiến Bích đã định ra rồi việc hôn nhân, ta chỉ tín nhiệm người cùng Thiến Bích, cho nên mượn bụng sinh con một chuyện, ta chỉ có thể tìm người hỗ trợ."

Thiến Dong trên mặt hiện lên một tia giãy dụa, cuối cùng cắn răng đáp ứng xuống.

Dương Thư Thanh rốt cục cười.

"Đến lúc đó, vậy liền từ hôm nay muện bắt đầu, đến lúc đó ta sẽ trong phòng điểm lên mê huyền hương."

Thiến Dong cắn môi gật đầu: "Nô tỳ nghe từ tiểu thư phân phó."

...

Thi hội sau thi đình, Khương Căn lần nữa đoạt giải nhất, bị Càn Nguyên đế khâm điểm là tân khoa Trạng Nguyên, Thám Hoa lang là vị kia niên kỷ so Khương Căn còn nhỏ tuổi tứ công tử.

Bảng Nhân là cái trung niên nam tử, sớm đã lấy vợ sinh con.

Khương Căn trúng liền Tam nguyên tin tức truyền ra về sau, tiến đến Khương phủ chúc mừng tặng lễ người nối liền không dứt, Khương Nịnh Bảo không tiện ra mặt, thế là từ đại cửu mục ra mặt chiêu đãi khách nhân.

Quan môi đồn dập đến nhà, tiện sát một đám đồng dạng thi đậu Tiến sĩ đám sĩ tử.

Khương lão phu nhân biết được về sau, trầm mặc không nói, chỉ có Khương Đông Minh nhìn không được, tới cửa náo loạn một lần, về sau bị Khương lão phu nhân hung hăng trách cứ một phen liền hành quân lặng lẽ.

Thi đình sau chính là tổ chức Quỳnh Lâm yến.

Quỳnh Lâm yến tại hoàng cung Ngự Hoa Viên tổ chức, cái này cung yến trừ mở tiệc chiêu đãi tân khoa tiến sĩ cùng văn võ bá quan bên ngoài, liên đới gia quyến của bọn họ cũng cùng một chỗ mời.

Khương Ninh Bảo làm Định Quốc công phu nhân, cũng sẽ tham gia lần này Quỳnh Lâm yến.

Định Quốc công Tạ Hành cùng Khương Ninh Bảo nói một sự kiện: "Ninh Bảo, Hoàng Thượng quyết định tại Quỳnh Lâm yến bên trên công khai long thể khôi phục tin tức cùng hoàng hậu cùng Quý phi hai vị nương nương mang thai tin vui."

Khương Ninh Bảo giật nảy cả mình.

Nàng không nghĩ tới Càn Nguyên đế sẽ dưới tình huống như vậy công khai hai cái này tin tức, nếu như nàng không có nhớ lầm, hoàng hậu cùng Quý phi hai vị nương nương đã mang thai hơn năm tháng, bụng đã hiển mang.

Tần Vương cùng Tấn Vương biết được hai cái này tin vui, sợ là muốn tức hộc máu, bọn họ vì hoàng thái đệ vị trí này tranh đầu rơi máu chảy, ai biết Càn Nguyên đế tại lúc bọn họ không chú ý, thân thể đã khôi phục, hậu phi cũng đã mang thai.

Bọn họ làm ra hết thảy chính là chuyện tiểu lâm.

Lại càng không cần phải nói Dương Thư Thanh.

Chỉ sợ đến lúc đó nhất không thể nào tiếp thu được kết quả này người chính là Dương Thư Thanh.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ 21869621 ném đi 1 cái địa lô, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Cái Này Xem Xét, Khương Nịnh Bảo Chấn Kinh Rời.

Quyển Lâm yển tại hoàng cung Ngự Hoa Viên cử hành, Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công hai người đến thời điểm, trong ngự hoa viên mười phần náo nhiệt, hiển nhiên đã xem có thật nhiều đại thần cùng gia quyến của bọn họ đến, cung nữ bọn thái giám bận rộn xuyên qua trong đó.

Định Quốc công trên người có sát khí, hẳn có cố định vị trí, khoảng cách cái khác đại thần xa xôi, làm Định Quốc công vừa xuất hiện, ở đây đại thần tất cả đều im lặng, đưa mắt nhìn hẳn đến chuyên môn vị trí bên trên.

Tạ Cảnh Dực là Cấm Vệ quân thống lĩnh, cũng không có mặt trong đó.

Khương Nịnh Bảo ngồi ở nữ quyến bên kia trên bàn tiệc, bên cạnh nàng đều là công Hầu phu nhân cùng danh môn khuê tú, đi lên chính là Hoàng thất dòng họ nữ quyến.

Tại một đám công Hầu phu nhân bên trong, Khương Nịnh Bảo ngũ quan tinh xảo, dung mạo khuynh thành, sóng mắt lưu chuyển, ánh mắt liễm diễm, nhất là sinh song bào thai về sau, khí chất phong vận càng sâu trước kia.

Một cái nhãn mày một nụ cười đều dặt động nhân tâm, dạng này đoạt người tâm phách lệ sắc khiến bên người nàng danh môn khuê tú âm đạm phai mờ.

Ngồi ở chung quanh nàng danh môn khuê tú nhóm dù là khí độ cho dù tốt, nụ cười trên mặt đều cứng mấy phần, còn mang ra một tia ai oán, hận không thể cách Khương Ninh Bảo rất xa.

Công Hầu phu nhân nhóm cùng Khương Ninh Bảo thân thiện chào hỏi, mười phần nhiệt tình, nói gần nói xa lừa gạt đến Khương Ninh Bảo Đại ca Khương Cẩn trên thân, uyển chuyển hỏi thăm Khương Cẩn yêu thích, có cái rõ ràng là võ tướng xuất thân Quốc Công phu nhân hỏi mười phần ngay thẳng.

"Tạ phu nhân, không biết tân khoa Trạng Nguyên lang thích gì phẩm tính cô nương, nhà ta khuê nữ xuân xanh mười lăm, sinh xinh đẹp như hoa, có tri thức hiểu lễ nghĩa, tính tình ngay thẳng hào phóng."

Vị này Quốc Công phu nhân nói xong kéo một chút bên người xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt tuổi trẻ cô nương.

Nói thật, cô nương này dung mạo khó khăn lắm thanh tú, vẫn là lên trang dung tình huống dưới, không có trang dung, đoán chừng dung mạo bình thường, rơi xuống một đám hoa nhường nguyệt thẹn tiểu cô nương ở giữa, mười phần không đáng chú ý.

Khương Ninh Bảo mặt mày cong cong cạn cười nhẹ nhàng, thanh âm dịu dàng êm tai.

"Tân phu nhân, Đại ca hôn sự từ hấn làm chủ, ta sẽ không nhúng tay Đại ca hôn sự, chỉ cần là ta đại ca thích cô nương, ta liền thích."

Khương Ninh Bảo là cố ý cho thấy thái độ của mình, Đại ca hiện tại thế nhưng là bánh trái thơm ngon, có Định Quốc công người muội phu này, tương lai không cần phải nói khẳng định là thẳng tới mây xanh, đến lúc đó những này các phu nhân đại bộ phận khẳng định đều sẽ tới chào hàng nữ nhi của các nàng .

Khương Ninh Bảo nghĩ đến lúc trước nàng muốn để Phó Uyên Ninh làm Đại tẩu làm ra tác hợp cử động, bây giờ nghĩ lại, nàng là quá mức nghĩ đương nhiên, bây giờ nàng sẽ không lại hỏi đến Đại ca hôn sự.

Nàng tin tưởng Đại ca nhất định sẽ tìm một vị không tệ cô nương làm thê tử.

Ở đây vĩnh tai lắng nghe công Hầu phu nhân nhóm âm thầm thất vọng, cái này Định Quốc công phu nhân nhìn xem tuổi còn trẻ, lại là cái có thể ổn định sự tình.

Đột nhiên, phía trước truyền đến một trận vang động, Khương Ninh Bảo ngẩng đầu nhìn lại, nguyên lai là Tần Vương mang theo Dương trắc phi đến đây, Tần Vương phi mang thai, hẳn là trong phủ dưỡng thai.

Ngay sau đó, Tần Vương cùng Tần Vương phi cũng tới.

Hai vị quyền thế cực lớn Vương gia đối đầu, khác nào cây kim so với cọng râu, tràng diện trong nháy mắt đóng băng, tràn ngập nồng đậm tức sát chi khí.

Dương Thư Thanh hôm nay cố ý trang phục lộng lẫy có mặt, nàng mặc vào một bộ màu đỏ sậm thêu lên Thủy Vân ám văn áo váy, da trắng như tuyết, dung mạo lãnh diễm, sáng rực bức người.

Nàng lạnh lùng nhìn về phía ung dung hoa quý Tần Vương phi, đáy mắt hận ý cùng sát ý lóe lên một cái rồi biến mất.

Khương Ninh Bảo khóe miệng có chút nhất câu, Tần Vương không cách nào leo lên vị trí kia, Dương Thư Thanh nghĩ muốn trả thù Tần Vương phi sợ là không có cơ hội, nhất là hôm nay Quỳnh Lâm yến, bọn họ sẽ thấy kiện kiện khang khang, không che giấu nữa Càn Nguyên để cùng hai vị mang thai cung phi.

Thật sự rất chờ mong Dương Thư Thanh phản ứng đầu.

Dương Thư Thanh dời đi ánh mắt, nhìn về phía nữ quyền phương hướng, vừa vặn đối đầu Khương Ninh Bảo ánh mắt, nàng hướng Khương Ninh Bảo cười lạnh.

Lúc này, hai vị Vương gia cũng không tốt tại Quỳnh Lâm yến bên trên nháo sự, chỉ là giằng co một chút liền riêng phần mình tách ra.

Đợi tất cả mọi người sau khi ngồi xuống.

Tất cả thi đệ tiến sĩ đám sĩ tử tại thái giám dẫn dắt đi đến đây.

Dẫn đầu chính là Càn Nguyên ba năm tân khoa Trạng Nguyên lang Khương Cẩn.

Khương Cẩn đầu buộc ngọc quan, thân mang màu đỏ sậm dẹt xăm cầm bào, thắt eo màu đen đai lưng, mày kiếm mắt sáng, mũi cao môi mỏng, tuấn mỹ phong lưu, lúc hành tẩu ưu nhã thông dong, tự có một phen quý công tử khí độ.

Đông đảo nữ quyền cùng khuê tú, phần lớn chú ý hoặc là lơ đãng đem ánh mắt rơi ở trên người hắn.

Đối diện quan viên ngồi vào bên trên, cũng là như thế.

Có thể nói Khương Cẩn một người đem phần lớn người ánh mắt đều cướp đi, nếu là ngày trước, ánh mắt của mọi người đều sẽ tập trung ở Thám Hoa lang trên thân, ai bảo năm nay Thám Hoa lang bất luận dung mạo vẫn là tài hoa cũng không sánh nổi tân khoa Trạng Nguyên lang.

Hòa Khương cẩn cùng nhau ngồi vào vị trí tiến sĩ hoặc là đồng tiến sĩ nhóm ngậm cười khổ, liền Thám Hoa lang phong thái đều bị trạng nguyên lang che giấu, chớ nói chi là bọn họ.

"Trạng nguyên lang tốt tuấn!"

"Nếu như trạng nguyên lang là con rể của ta liền tốt."

"Người nghĩ hay thật, cũng không nhìn một chút người khuê nữ bộ dáng kia xứng với trạng nguyên lang sao?"

"..."

Khương Nịnh Bảo tai thính mắt tinh, nghe chung quanh công Hầu phu nhân xì xào bàn tán, khoe miệng mỉm cười, cùng Đại ca Khương Căn lơ đãng nhìn qua ánh mắt đối đầu, một đôi cực đẹp trong con người tràn đầy kiêu ngạo, đại ca của nàng là nhất tuấn nhất tốt.

Dương Thư Thanh lạnh lùng nhìn xem một màn này, ánh mắt của nàng hững hờ nhìn thoáng qua đối diện sinh lòng ý động, trong mắt tràn đầy tình thế bắt buộc xương hoa quận chúa, quả nhiên mắc câu rồi, Dương Thư Thanh khoe miệng nổi lên nụ cười quái dị.

Vị quận chúa này là Vinh vương gia đích nữ, dung mạo Tú Lệ, hành vi cử chỉ có chút đoan trang, thanh danh vô cùng tốt.

Nhưng từng có một thế trái qua Dương Thư Thanh lại biết được, vị này xương hoa quận chúa trời sinh tính phóng đãng, sớm đã thất trinh, cùng Vinh vương phủ một vị tướng mạo tuấn mỹ hộ vệ ngầm thông xã giao.

Đồng thời vị này xương hoa quận chúa tự mình cực kì ghen tị, hận nhất dung mạo tuyệt mỹ, khí chất mảnh mai làm cho người thương tiếc nữ tử, thị nữ của nàng

Lúc này Khương Căn bên người quay chung quanh mấy cái con em thế gia, có Tạ gia, còn có Tạ lão phu nhân nhà mẹ đẻ Tề Quốc Công phủ, cùng đại cữu nhà biểu ca chờ.

Tại Càn Nguyên để còn chưa tới thời điểm, tất cả mọi người tại thân thiện giao lưu.

Nữ quyền bên này, Khương Ninh Bảo bên người quay chung quanh rất nhiều phu nhân, từng cái đều mười phần thân thiện ân cần.

Đối diện Tần Vương cùng Tấn Vương an phận ngồi tại chỗ uống rượu, không có ra a thiêu thân, ai kêu Định Quốc công tại cách đó không xa tọa trấn.

Khương Ninh Bảo vừa cùng các phu nhân nói chuyện phiếm, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn về phía đối diện, Diêu Diêu cùng Định Quốc công nhìn nhau, khóe miệng nổi lên một vòng Nhu Nhu nụ cười, khác nào hoa mẫu đơn nở rộ, chói lọi Mỹ Lệ , khiến cho người đời không ra ánh mắt.

Các phu nhân thấy cảnh này nhìn không được mắt lộ ra ghen tị.

"Tạ phu nhân, ngài cùng Định Quốc công tình cảm thật tốt."

"Một đời một thế một đôi người, thật khiến cho người ta ghen tị."

"Tạ phu nhân có phúc lớn, không chỉ có đạt được Định Quốc công sủng ái, còn nhất cử sinh ra song bào thai."

"..."

Các vị phu nhân đồn dập nói, các nàng xác thực ghen tị Khương Ninh Bảo phúc khí, Định Quốc công tình huống đặc thù, dạng này sủng ái là phần độc nhất, là cái khác nữ tử không cách nào cảm | nhập cùng cướp đoạt.

Ai không hi vọng phu quân của mình toàn tâm toàn ý.

Nhưng tất cả những thứ này chỉ là vọng tưởng.

Dù là làm người ta hâm mộ nhất Thụy Vương phi, Thụy Vương gia kỳ thật cũng có thông phòng thiệp thấ.

Khuông Nịnh Bảo mím môi cười một tiếng, kiêu khuôn mặt đẹp bên trên có chút nổi lên một tia đỏ ửng, hiển nhiên bị chúng các phu nhân tán dương cùng ánh mắt hâm mộ làm đến không có ý tứ.

Khuê tú nhóm: "..."

Các nàng cũng ghen tị Định Quốc công phu nhân.

Thiếu nữ nào chẳng mộng mơ, Định Quốc công anh tuấn cao lớn, quyền cao chức trọng, duy chỉ có thân cận Định Quốc công phu nhân, dạng này phần độc nhất sủng ái, ai không ghen tị, ai không chờ mong?

Bỗng nhiên, một tiếng bén nhọn thanh âm cao vút vang lên.

"Hoàng Thượng giá lâm!"

"Hoàng hậu nương nương giá lâm!"

"Quý Phi nương nương giá lâm!"

Ngự Hoa Viên trong nháy mắt an tĩnh lại, cách đó không xa, một đám thái giám cung nữ vây quanh một đạo vàng sáng thân ảnh, đằng sau ma ma các cung nữ vây quanh Hoàng hậu nương nương, Quý Phi nương nương theo sát phía sau.

Văn võ bá quan, tôn thất huân quý cùng tất cả tiến sĩ nhóm cùng các nữ quyến dồn dập rời chỗ ngồi quỳ xuống đất cúi đầu hành lễ.

Càn Nguyên đế sai bước đi đến cao vị ngồi xuống, bên cạnh hẳn là ung dung hoa quý Hoàng hậu nương nương, phía dưới là dịu dàng Mỹ Lệ Quý Phi nương nương, Càn Nguyên đế ánh mắt uy nghiêm sắc bén, nhìn

lướt qua phía dưới đen nghịt một đám người, trầm giọng nói: "Các khanh bình thân!"

Các loại tất cả mọi người đứng dậy đứng vững, Càn Nguyên đế Đạm Đạm lên tiếng.

"Năm nay là ba năm một lần thi hội Quỳnh Lâm yến, cả nước Tài Tuấn đoàn tụ một đường, mọi người nâng chén chúc mừng tất cả tiến sĩ cập đệ, nguyện triều Đại Việt có những này nhân tài mới nổi, càng thêm phần vinh hưng thịnh!"

Đám người cùng nhau hô to.

"Hoàng Thượng thánh minh, nguyện triều Đại Việt phần vinh hưng thịnh!"

"Tất cả ngồi xuống."

Càn Nguyên đế mỉm cười, ra hiệu đám người về chỗ ngồi ngồi xuống.

Đợi đám người trở lại chỗ ngồi quy củ sau khi ngồi xuống, lúc này mới có tâm tư dò xét Hoàng đế cùng hai vị nương nương, cái này xem xét, văn võ bá quan giật nảy cả mình, sắc mặt hơi đổi.

Nhất là Tân Vương cùng Tấn Vương, mặt mũi tràn đầy không dám tin, ánh mắt âm đạm không rõ, nắm chặt chén rượu tay nổi gân xanh, hiển nhiên nội tâm sớm đã ba đào mãnh liệt.

Dương Thư Thanh mắt lộ ra khiếp sợ, nàng hung hăng xoa nhẹ hạ con mắt, thật không có nhìn lầm, hoàng hậu cùng Quý phi phần bụng xác thực hở ra, nàng phải móng ngón tay dùng sức bóp nhập lòng bàn tay, mang đến từng đợt nhói nhói.

Cái này sao có thể?

Không, cái này nhất định là giả, các nàng không có khả năng đều mang thai.

Còn có Càn Nguyên đế, nếu như nàng không có nhìn lầm, dĩ nhiên không có nhìn ra một tia bệnh trạng bộ dáng, vừa mới Càn Nguyên đế thanh âm trung khí mùi phần, chẳng lẽ Càn Nguyên đế bình phục?

Dương Thư Thanh vừa sợ vừa giận, sắc mặt ảm đạm, chỉ cảm thấy trước mắt trợn trợn biến thành màu đen, đáy lòng oán hận không cam lòng phần nộ tuyệt vọng hỗn hợp lại cùng nhau, không ngừng kích động.

Đến cùng là ai, là ai hỏng chuyện tốt của nàng?

Càn Nguyên đế đem phía dưới tất cả đại thần phản ứng thu vào đáy mắt, nhất là Tần Vương cùng Tấn Vương hai vị Hoàng đế, nhìn thấy bọn họ không dám tin biểu lộ, khóe miệng có chút cười lên.

"Hoàng Thượng, xin hỏi Hoàng hậu nương nương cùng Quý Phi nương nương phải chẳng mang bầu long tử?" Làm là Quý Phi nương nương gia gia, Tả tướng cái thứ nhất đứng lên cung kính hỏi thăm.

Tất cả đại thần, tôn thất huân quý nhóm cùng nhau nín thở ngưng thần.

Càn Nguyên đế mỉm cười: "Không sai, hoàng hậu cùng Quý phi đã có hơn năm tháng mang thai, năm ngoái, trăm đợt được một vị dân gian Thần y trị liệu, bây giờ thân thể đã khôi phục."

"Chúc mừng Hoàng Thượng long thể khôi phục, chúc mừng Hoàng hậu nương nương, chúc mừng Quý Phi nương nương!"

Ở bên trái tướng dẫn dắt đi, tâm tư dị biệt đám người cùng nhau mặt lộ vẻ kinh hãi, tiếng chúc mừng không ngừng, tràn ngập một mảnh vui mừng hớn hớn.

Khỏe mạnh Quỳnh Lâm yển nhân vật chính đã sớm bị lãng quên.

Khương Cần cái này tân khoa Trạng Nguyên lang không có chút nào để ý, những cái kia đậu Tiến sĩ sau đã vụng trộm bị Tần Vương cùng Tấn Vương lôi kéo người trong quá khứ tâm tình lại không thể nào tốt đẹp.

Tấn Vương cùng Tần Vương miễn cưỡng vui cười.

Hai người tranh phong tương đối lâu như vậy, lại lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng, có thể cao hứng mới là lạ, nhất là Hoàng Thượng sớm tại năm ngoái liền khôi phục, nhưng vẫn không có công bố ra, lặng lẽ nhìn hai người bọn họ vì hoàng thái đệ vị trí tranh người chết ta sống.

Tấn Vương cùng Tần Vương không chịu được hải hùng khiếp vía, lưng phát lạnh.

Làm Càn Nguyên đế huynh đệ, bọn họ đối với vị này từ nhỏ liền ốm yếu Thái tử hiếu rõ quá sâu, thông minh tuyệt luân, tâm kế siêu quần, phía sau còn đứng lấy triều Đại Việt Chiến thần Định Quốc công, nếu không phải là như thế, bọn họ sớm tại hăn leo lên vị trí kia về sau, liền khiến cho kế đem Càn Nguyên đế kéo xuống vị.

Rất nhiều đại thần hối hận không thôi, nguyên lai Hoàng Thượng năm ngoái liền đã khôi phục, nếu như sớm biết, sớm biết bọn họ không ngăn trở khuê nữ vào cung tuyển tú, hiện tại nói cái gì đều trễ.

Đại tuyển đã qua, năm nay không có khả năng lại lớn tuyển.

Chỉ có thể đi con đường khác.

Trước mắt hậu cung chỉ còn lại Hiền tần không có mang thai, thị tẩm phi tử cực ít, hậu cung trống rỗng, bọn họ có phải hay không có thể đem mình vừa độ tuổi đích nữ đưa đến trong cung...

Có ý nghĩ như vậy đại thần không tại số ít.

Bọn họ đã không suy nghĩ nữa đem khuê nữ gả cho tân khoa Trạng Nguyên lang.

Nữ quyền bên kia từng đem chính mình làm bệnh trốn tránh tuyển tú khuê tú nhóm khi nhìn đến tuổi trẻ tuấn mỹ để vương về sau, nói không hối hận là giả, từng cái hối hận ruột gan đứt từng khúc.

Rất nhiều khuê tú nhóm dồn dập sinh ra muốn vào cung làm phi tử tâm tư.

Khương Ninh Bảo lần thứ nhất nhìn thấy vị này triều Đại Việt nổi danh ồm yếu Hoàng đế, Càn Nguyên đế tuổi trẻ anh tuấn, trầm ổn tinh táo, ánh mắt cơ trí, xem xét chính là một vị minh quân.

Thừa dịp mọi người đều đem ánh mắt tập trung đến Hoàng đế trên thân, Khương Ninh Bảo lặng lẽ nhìn thoáng qua chung quanh ngo ngoe muốn động khuê tú nhóm, đưa các nàng mặc âm thầm ghi nhớ lại, các loại trở về nói cho Đại ca một tiếng.

Sau đó, Khương Ninh Bảo rốt cục bỏ được đem ánh mắt chuyển dời đến Dương Thư Thanh trên thân.

Cái này xem xét, Khương Ninh Bảo chấn kinh rồi.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 96: "Cảm Ơn Quốc Công Gia!"

Khương Ninh Bảo không nghĩ tới Dương Thư Thanh vậy mà lại tức đến phun máu, nếu như không phải nàng cái nhìn này nhìn kịp thời, cũng không có phát hiện nàng cầm lấy lau khốe miệng khăn tay dính vết máu.

Khương Ninh Bảo: ". . ."

Càn Nguyên để khôi phục, hậu cung phi tần có thai, đây chính là đại hỉ sự, nếu như Dương Thư Thanh dám ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ khí cấp công tâm tức hộc máu, hậu quả này. . . Cho nên Dương Thư Thanh đang ráng chống đỡ.

Khương Ninh Bảo khiếp sợ về sau, hai đầu lông mày hiển hiện một tia vui vẻ ý cười.

Không nghĩ tới Càn Nguyên để khôi phục tin tức sẽ cho Dương Thư Thanh lớn như vậy trọng kích, thật là một cái ngoài ý muốn kinh hi.

Lúc này nàng cũng không có chú ý tới Xương Hoa quận chúa cái này chưa quen thuộc quận chúa cử động, tại Khương Ninh Bảo trong lòng, đã sớm đem vị quận chúa này bài trừ tại Đại tẩu trong hàng ngũ.

Định Quốc công tra được tư liệu, Khương Ninh Bảo cho sớm Khương Cẩn đưa qua, Khương Cẩn đối với vừa độ tuổi quý nữ phẩm tính có hiểu rõ, cũng không lo lắng đột nhiên bị vị kia Vương gia công hầu tại Quỳnh Lâm yến bên trên thỉnh cầu tứ hôn.

Xương Hoa quận chúa tỳ nữ cúi thấp đầu đến đối diện, cùng Vinh vương gia tâm phúc nói mấy câu về sau, liền về tới Xương Hoa quận chúa bên người, Dương Thư Thanh dù là tức giận đến thổ huyết, cũng đang chăm chú Xương Hoa quận chúa cử động.

Dương Thư Thanh nhìn thấy Xương Hoa quận chúa có hành động, kia một ngụm ngạnh tại cổ họng máu cũng không có khó chịu như vậy.

Cao vị bên trên Càn Nguyên để đạt được kết quả mong muốn, liền bắt đầu nói sang chuyện khác, đem trọng điểm đặt ở Quỳnh Lâm yến ba vị trí đầu trên thân, nhất là trạng nguyên lang Khương Cẩn, tại chỗ khen ngợi không thôi.

Điểm này ở đây đại thần có chút tán thành.

Khương Cẩn trúng cử bài thi, thi hội bài thi cùng thi đình bài thi cùng trong lời có ý sâu xa ngôn luận đều làm người sợ hãi thán phục.

Phía dưới Khương Ninh Bảo lộ ra một vòng tự hào nụ cười, Đại ca mặc dù không có bá đại nho vi sư, nhưng ở Thanh Sơn thư viện vào học, từng chiếm được đại nho chỉ đạo.

Khương Ninh Bảo bên cạnh công Hầu phu nhân có chút tiếc hận.

Nếu như Hoàng Thượng long thể không có khôi phục, Khương Cẩn đúng là trong lòng bọn họ gia tể.

Lúc này, Vinh vương gia đột nhiên đứng lên rời đi trên chỗ ngồi trước quỳ xuống.

"Hoàng Thượng, thần muốn thỉnh cầu Hoàng Thượng thành toàn một chuyện tốt."

Khương Cẩn nhìn thấy Vinh vương gia một nháy mắt, trong lòng một trận lộn bộn, đột nhiên có dự cảm không ổn.

Khương Nịnh Bảo có chút nhú mày.

Trong nội tâm nàng cũng giống như Khương Cẩn có dự cảm không tốt, cái này Vinh vương gia sẽ không muốn đem hãn vị kia trời sinh tính phóng đảng đích nữ gả cho Đại ca, Đại ca phong quang tể nguyệt, tuần mỹ phong lưu, Xương Hoa quận chúa không xứng với Đại ca.

Thân phận cao quý đến đâu lại như thế nào, nàng cần phải không dấy nổi dạng này Đại tẩu.

Càn Nguyên để trên khuôn mặt tuần mỹ không có một tia gợn sóng, hãn Đạm Đạm mà hỏi: "Vinh hoàng thúc mời nói."

Hãn dưới tay Quý phi Phó Uyển Ninh lơ đãng nhìn thoáng qua Khương Nịnh Bảo phương hướng, mắt lộ ra một vẻ quan tâm, hiển nhiên đã xem liệu đến Vinh vương gia sau đó phải xách sự tình.

Vinh vương gia thừa cơ nói: "Hoàng Thượng, thần có một đích nữ Xương Hoa, xuân xanh mười sáu, xinh đẹp đoan trang, dịu dàng hiền thực, phẩm tính vô cùng tốt, thần một mực đem coi là hòn ngọc quý trên tay, yêu thương phải phép, nhưng trai lớn lấy vợ, gái lớn gả chồng, thần lại là không bỏ, Xương Hoa cũng đến kết hôn chi linh. . ."

"Khương Trạng nguyên tuổi trẻ tuần mỹ, tài hoa hơn người, thần rất là yêu thích, liền muốn mời Hoàng Thượng vi thần nữ Xương Hoa cùng Khương Trạng nguyên tứ hôn!"

Vinh vương gia lời nói xong về sau, tròng diện trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Nữ quyền bên này dồn dập đưa ánh mắt về phía Xương Hoa quận chúa, Xương Hoa quận chúa vụng trộm hướng Khương Trạng nguyên phương hướng nhìn thêm vài lần, gương mặt xinh đẹp nổi lên hiện một vòng đỏ ửng, ngượng ngùng xinh đẹp, hiển nhiên là lòng có ý động.

Có mấy vị muốn để Khương Căn trong lúc các nàng con rể quý phu nhân sắc mặt trong nháy mắt tối đen, không nghĩ tới sẽ có người tại chỗ cầu Hoàng Thượng tứ hôn.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Nàng dự cảm quả nhiên trở thành sự thật.

May mắn nàng sớm bảo Định Quốc công điều tra những này quý nữ nhóm tư liệu, bằng không thì Đại ca thật đúng là sẽ bị hố chết.

Dương Thư Thanh gục đầu xuống, che giấu đáy mắt lóe lên một cái rồi biến mất ý cười, cái này Xương Hoa quận chúa thanh danh vô cùng tốt, Vinh vương gia tự mình cầu tứ hôn, nàng không tin Khương Căn sẽ cự tuyệt.

Nếu như Khương Căn thật sự lấy Xương Hoa quận chúa, cái này có thể có trò hay để nhìn.

"Khương Trạng nguyên, Vinh vương gia muốn đem ái nữ gả cho người, ý của người như nào?" Ngồi cao tại trên long ỷ Càn Nguyên để mắt lộ ra một tia hứng thú, mỉm cười hỏi thăm.

Khương Căn cung kính tiến lên quỳ xuống, thanh âm trầm thấp tỉnh táo từ chối nói: "Đa tạ Vinh vương gia hậu ái, thần vô cùng cảm kích, nhưng thần đã có trong lòng có người thích, đợi Quỳnh Lâm yến sau liền sẽ phái người tới cửa cầu hôn, mời Hoàng Thượng minh giám!"

Khương Nịnh Bảo: "..."

Đại ca lại có trong lòng thích nữ tử, không biết là vị kia quý nữ.

Cùng Khương Ninh Bảo có đồng dạng ý nghĩ người có thật nhiều, mọi người dồn dập nhìn về phía vị này tuần mỹ phong lưu Khương Trạng nguyên, Vinh vương gia khắp khuôn mặt là sai kinh ngạc cùng không dám tin, hẳn không nghĩ tới Khương Trạng nguyên dĩ nhiên lòng có sở thuộc.

Vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, Vinh vương gia không cách nào miễn cưỡng đối phương cưới mình đích nữ, hẳn không cam lòng mở miệng hỏi thăm: "Không biết Khương Trạng nguyên trong lòng thích nhà ai cô nương?"

Trong giọng nói ần ần lộ ra một tia bất mãn.

Khương Ninh Bảo nhin không được lo lắng nhìn hướng đại ca, trừng Vinh vương gia một chút, còn có vị kia truyền ra cực thanh danh tốt Xương Hoa quận chúa, thật sự là tai bay vạ gió.

Xương Hoa quận chúa trên mặt phối hợp lộ ra một tia tái nhợt nụ cười, trong lòng lại âm thầm tức giận, đối với Khương Căn, nàng là tình thế bắt buộc, nàng ngược lại muốn xem xem đến cùng là cái nào tiện nhân dám cùng nàng cướp người.

Khương Căn mỉm cười: "Hồi Vinh vương gia, thần trong lòng thích cô nương là Thanh Sơn thư viện viện trưởng đích tôn nữ Thẩm Tam cô nương."

Thanh Sơn thư viện viện trưởng. . . Vị này từng quan đến nội các thủ phụ, về sau trí sĩ thành lập Thanh Sơn thư viện làm viện trưởng, chính là đương thời đại nho.

Vinh vương gia nghe vậy vừa sợ vừa giận.

Xương Hoa quận chúa đậy mắt xẹt qua một tia u ám, nguyên lai là Thẩm Nghi Lan.

Vẫn không có mở ra nhắm rượu Quý Phi nương nương đột nhiên lên tiếng: "Hoàng Thượng, đã Khương Trạng nguyên trong lòng thích Thẩm viện trưởng đích tôn nữ, không bằng ngài cho bọn hăn hạ chỉ tứ hôn, để bọn hăn chung kết liên lý như thế nào?"

Phó Uyển Ninh nghĩ đáp tạ Khương Ninh Bảo lúc trước trợ giúp, hiện tại cơ hội tới, nàng liền hướng Càn Nguyên đế

"Hoàng Thượng, đề nghị của Quý phi không sai, ngài liền thành toàn Khương Trạng nguyên một phen tình ý." Hoàng hậu nương nương vuốt ve một chút hờ ra phần bụng, cũng mỉm cười mở miệng.

Cho Định Quốc công phu nhân bán cái tốt cũng không tệ.

Càn Nguyên đế đương nhiên sẽ không bạc đãi Khương Cẩn, hăn có thể có hôm nay, may mắn mà có Khương Trạng nguyên muội muội, cho nên Càn Nguyên đế đối với Khương Cẩn hôn sự cũng có chút để bụng.

"Hoàng hậu cùng Quý phi lời nói rất đúng, không biết Thẩm viện trưởng đích tôn nữ Thẩm Tam cô nương có từng có hôn phối?"

Khương Cẩn vội vàng trả lời: "Về hoàng thượng lời nói, Thẩm viện trưởng từng cùng thần từng có ước định, như thần thi đậu Trạng Nguyên, liền đem Thẩm Tam cô nương gả cho thần."

Khương Ninh Bảo kinh ngạc trừng to mắt.

Trách không được Đại ca chưa từng cùng nàng nói qua Thẩm Tam cô nương sự tình.

Dương Thư Thanh nghĩ đến ở kiếp trước Khương Cẩn được khâm điểm là Thám Hoa lang, về sau cưới thê tử là một vị quận chúa, nghe nói còn là vị quận chúa kia đui ngược, về sau mời leo lên hoàng vị Tấn Vương ban thưởng cưới.

Nguyên lai Khương Cẩn đã từng có yêu mến cô nương, chỉ là ở kiếp trước cũng không cùng một chỗ.

Dương Thư Thanh vừa nghĩ tới bởi vì chính mình trùng sinh, dẫn đến Khương Cẩn đã được như nguyện, hết lửa giận cùng biệt khuất quanh quần tại ngực, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Một cái không có chú ý, ngạnh tại cổ họng máu thấm ra khóe miệng, Dương Thư Thanh liền vội cúi đầu cầm ra khăn che giấu đem vết máu lau đi, đem dính máu khăn thu được trong tay áo.

Càn Nguyên đế nghe vậy cười, ở đây vẫn võ đại thần cũng cười.

Không nghĩ tới ở trong đó còn có dạng này ân tình.

"Tốt, trăm hạ chỉ, tân khoa Trạng Nguyên Khương Cẩn tuổi trẻ tài cao, Thẩm viện trưởng đích tôn nữ Thẩm Tam cô nương dịu dàng hiền thực, tướng mạo xuất chúng, tại tân khoa Trạng Nguyên Khương Cẩn có thể xưng lương phối, là giúp người hoàn thành ước vọng, trăm đặc biệt đem Thẩm Tam cô nương gả tân khoa Trạng Nguyên Khương Cẩn, lấy chọn ngày lành tháng tốt thành hôn!"

Đây là miệng tứ hôn, Càn Nguyên đế thái giám bên cạnh đem ghi lại, đợi Quỳnh Lâm yến sau khi kết thúc, lại xuống tứ hôn thánh chỉ.

Khương Cẩn mặt lộ vẻ vui mừng, quỳ xuống đất tạ ơn: "Cảm ơn Hoàng Thượng long ân!"

Khương Ninh Bảo tin tưởng lớn ánh mắt của ca, cũng âm thầm chờ mong vị này tương lai Đại tẩu qua cửa.

Trải qua Càn Nguyên đế tứ hôn, Quỳnh Lâm yến lần nữa náo nhiệt lên, Thám Hoa lang cũng có một vị quận chúa coi trọng, thỉnh cầu Càn Nguyên đế tứ hôn, lần này, Thám Hoa lang không có cự tuyệt.

Quỳnh Lâm yến nửa đường, Hoàng hậu nương nương cùng Quý Phi nương nương bởi vì có thai sớm trở về, đợi Quỳnh Lâm yến kết thúc, Định Quốc công tới đón Khương Ninh Bảo, Tạ Cảnh Dực còn trong cung đang trực, nhưng Khương Cảnh lại là cùng bọn hắn cùng rời đi.

Xương Hoa quận chúa thấy thế, âm thầm giẫm chân.

Dương Thư Thanh ánh mắt u ám nhìn chăm chăm Khương Ninh Bảo bóng lưng, cùng một mặt ngang ngược âm trầm Tần Vương lên xe ngựa, một lên xe ngựa, ngạnh tại cổ họng máu phun ra.

Tần Vương một trận thất kinh ôm lấy Dương Thư Thanh, muốn mời thái y, nhưng nghĩ đến mức độ nghiêm trọng của sự việc, chỉ có thể coi như thôi, sai người nhanh chóng chạy về phủ.

Đêm nay qua đi, hướng gió phải biến đổi.

Ngồi ở trở về trên xe ngựa, Khương Ninh Bảo cũng không biết Dương Thư Thanh về sau thổ huyết sự tình, nàng mềm mại nằm tại Định Quốc công trong ngực, nhẹ giọng cười nói.

"Quốc Công Gia, người không nhìn thấy, Dương Thư Thanh vừa nghe đến Hoàng Thượng khôi phục cùng hai vị nương nương mang thai tin vui dĩ nhiên tức đến phun máu, nếu không phải nàng che giấu tốt, lần này sợ là mọi người đều biết."

"Còn có Đại ca, có ngưỡng mộ trong lòng cô nương đều không nói một tiếng, nếu không phải Vinh vương gia đột nhiên thỉnh cầu tứ hôn, còn không biết Đại ca sẽ giấu diếm đến khi nào?"

Định Quốc công im ắng câu lên khoe môi: "Dạng này cũng tốt, có Hoàng Thượng tứ hôn, người cũng không cần lại quan tâm Đại cữu ca hôn sự, phải tin tưởng đại cữu ánh mắt của ca."

Trước đó vài ngày, Nịnh Bảo một mực quan tâm Đại cữu ca, đều sẽ hãnh cái này phu quân cùng hai đứa con trai không để ý đến.

Hiện tại tốt, Đại cữu ca hôn sự định xuống dưới.

Nịnh Bảo nên đem lực chú ý đặt ở trên người hãnh.

Định Quốc công trong lòng vui vẻ không thôi.

Khương Nịnh Bảo ngẫm lại cũng thế, Đại ca hôn sự nhất định, trong nội tâm nàng cũng an tâm, duy nhất đáng lưu ý chính là Xương Hoa quận chúa, nàng nhưng không có xem nhẹ Định Quốc công điều tra đến trong tư liệu, vị này Xương Hoa quận chúa là cái lòng ham chiếm hữu cực mạnh, thủ đoạn âm tàn người.

"Quốc Công Gia, ta hiện đang lo lắng Xương Hoa quận chúa sẽ vụng trộm xuất thủ đối phó Thẩm Tam cô nương."

Định Quốc công: "..."

Nịnh Bảo luôn luôn lo lắng người khác, trong lòng của hãnh rất không vui.

"Ta sẽ nói với Đại cữu ca một tiếng, phải người bảo hộ Thẩm Tam cô nương, lần này người nên yên tâm?"

Khương Ninh Bảo lần này rốt cục đã nhận ra Định Quốc công trong lời nói ẩn ẩn lộ ra ghen tuông, trong lòng âm thầm buồn cười, sóng mắt lưu chuyển, đột nhiên ngửa đầu tại hăn môi mỏng bên trên nhanh chóng rơi kế tiếp hôn.

"Cảm ơn Quốc Công Gia!"

Định Quốc công cúi đầu nhìn thấy tiểu thê tử cái kia trương tán ra óng ánh quang mang gương mặt xinh đẹp, bên khóe miệng kia xóa giảo hoạt nụ cười, khóe môi không tự chủ giương lên, trong mắt lóe ra u ám ngọn lửa, cúi đầu xuống, hôn lên Khương Ninh Bảo mềm mại môi đỏ.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ phần hoa Bá Vương phiếu, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Khương Nịnh Bảo Nổi Giận.

Hôm sau, Càn Nguyên đế long thể khôi phục tin tức nhanh chóng truyền khắp toàn bộ kinh thành, đám người phản ứng không đồng nhất, trong cung Thục Thái phi cùng Tuệ Thái phi hai người lại không cam tâm cũng không thể làm gì.

Dân chúng ngược lại là không có cái gì, chỉ cần tại vị chính là minh quân, ai làm hoàng đế đều cùng bọn hãn liên quan không lớn.

Tấn Vương cùng Tần Vương một phái thế lực khí diễm tiêu rất nhiều.

Mỗi cái đế vương kiêng kỵ nhất triều đình quan viên tự mình kết bè kết cánh, lúc trước Càn Nguyên đế thân thể không tốt, mặc kệ, hiện tại Càn Nguyên đế đã khôi phục.

Ai biết có thể hay không bị thanh toán.

Đứng đội đám đại thần lo sợ bất an, ngầm hối hận không thôi, dồn dập sơ viển Tần Vương cùng Tấn Vương, có Định Quốc công tại, Tần Vương cùng Tấn Vương lật có dậy hay không một tia bọt nước.

Bọn họ vẫn là tranh thủ thời gian rửa sạch liên quan cho thỏa đáng.

Về phần có nữ nhi đến □□ hoặc là Tấn vương phủ, chỉ có thể thuận theo tự nhiên, hi vọng hai vị Vương gia không muốn đầu óc phát sốt, làm ra không cách nào vẫn hồi sự tình, liên lụy đến bọn họ.

An Viễn Hầu trong lòng âm thầm may mắn, ai có thể nghĩ tới đương kim hoàng thượng sớm tại năm ngoái liền bình phục, vừa nghĩ tới mình bởi vì đích trưởng nữ nguyên nhân từng công khai đứng tại Tần Vương bên kia, hiện tại nhớ tới mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

May mắn! May mắn!

Lại Bộ Thị Lang đích thứ nữ gả cho Trương Trạm, Lại Bộ Thị Lang thuộc về Tần Vương một phái, tại Lại Bộ Thị Lang vận hành dưới, hẳn tại năm nay đầu xuân muốn đi nơi khác đi nhậm chức.

Biết được Càn Nguyên để đã khôi phục, hoàng hậu cùng Quý phi hai vị nương nương mang thai tin tức về sau, đã tâm bưng bưng Trương Trạm giống như bị rót một chậu nước lạnh.

Có trời mới biết Hoàng Thượng có thể hay không thanh toán hai vị Vương gia, hẳn hiện tại đã đánh lên Tần Vương một phái nhãn hiệu, một khi Tần Vương thất thế, hẳn sợ là phải bị liên lụy.

Trương Trạm hiện tại khóc không ra nước mắt, hẳn nhớ tới hẳn chết đi cô cô Trương thị, Trương thị hai đứa con trai là người của Khương gia, Định Quốc công phu nhân dù là cùng Khương gia đoạn mất hôn, nhưng cùng Khương gia quan hệ máu mủ đoạn không được.

Không thấy Định Quốc công phu nhân song bào thai Mãn Nguyệt mời được Khương lão phu nhân quá khứ sao?

Trương Trạm trong lòng hoạt lạc.

Hắn cảm thấy mình hẳn là đi thêm Hòa Khương nhà đi vòng một chút, kéo chấp nối, thuận tiện trèo lên Định Quốc công phu nhân, chỉ cần dính vào điểm quan hệ, không ai dám cho hắn chơi ngáng chân.

Cùng Trương Trạm ý tưởng như vậy người còn có Trấn Bắc Hầu phu nhân.

Thế là tại Khương Ninh Bảo thời điểm không biết, Khương Xu Nghiên tại Trấn Bắc Hầu phủ thời gian càng thêm tốt hơn, Khương Xu Nghiên là cái thông minh, nàng cố ý tìm ngày tới cửa cảm tạ Khương Ninh Bảo.

Dương Thư Thanh liên tiếp khí cấp công tâm thổ huyết, thể cốt hư nhược rồi rất nhiều, lúc đầu xinh đẹp hào phóng mỹ nhân nhiều hơn mấy phần điềm đạm đáng yêu khí chất , khiến cho Tần Vương hiềm lạ đến không được.

Có Tần Vương độc sủng, Dương Thư Thanh càng nghĩ càng không cam tâm, nghĩ đến mình ẩn núp trong bóng tối thế lực, đang muốn thuyết phục Tần Vương tạo phản, Thiến Bích đột nhiên tiếp vào tin tức nói, nàng vụng trộm thế lực cơ hồ làm phản, tan rã rồi hơn phân nửa.

Nhiều đá kích nặng dưới, Dương Thư Thanh trong đầu hiện ra trong cung cao cao tại thượng Hiền tần —— nàng lúc đầu đã đạp ở dưới chân kẻ thù, kém chút không có nổi điên, không thể không yên tĩnh xuống.

Không có thế lực sau lưng chèo chống, không có phụ thân toà này chỗ dựa, nàng cùng cao môn đại hộ hậu viện nữ nhân không có bao nhiêu khác nhau, chỉ là trong tay nàng tiền bạc so với các nàng dư dả rất nhiều thôi.

Lúc này, Dương Thư Thanh rốt cục nhận rõ sự thật, đem tất cả lực chú ý tập trung đến Tần Vương trên thân, nàng nhất định phải 'Sinh' một cái con trai của Tần Vương.

Thế là Thiến Dong tại Tần Vương không hề có cảm giác tình huống dưới thị tầm nhiều lần.

Hoàng Thượng cho tân khoa Trạng Nguyên cùng Thanh Sơn thư viện viện tử con vợ cả ba cháu gái tứ hôn tin tức truyền ra ngoài, Khương Ninh Bảo hiện tại đang bận chuẩn bị cho Đại ca hạ sính sính lễ, sợ Dương Thư Thanh kiếm chuyện, một mực phái người chú ý nàng, biết được Dương Thư Thanh tại Tần Vương hậu viện khuấy gió nổi mưa, không có cái khác cử động về sau, ngằm ngằm nhẹ nhàng thở ra.

Cha mẹ chưa có trở về, chỉ có thể nàng cái này làm muội muội quan tâm.

Hoàng đế tứ hôn sau ngày thứ ba, Khương Căn mang theo Ninh Bảo chuẩn bị phong phú sính lễ tới cửa, chính thức cùng Thẩm gia Tam cô nương trao đổi thiệp canh, đi đính hôn quá trình.

Hôn kỳ định tại tháng tám thu.

Đại ca hôn sự có rơi vào, Khương Ninh Bảo thời gian lần nữa trở nên nhàn nhã đi chơi, dưỡng dưỡng bé con, cùng Tạ lão phu nhân nói chuyện phiếm, có thời gian một chút tới cửa bái phỏng quý phu nhân.

Trong lúc đó đại đường tỷ Khương Xu Nghiên tới mấy lần, Khương Ninh Bảo chỉ là lễ phép chiêu đãi nàng, cũng không nhiều thân cận, Khương Minh Dao lấy chồng về sau, nghe Tạ Thất nói, cuộc sống của nàng trôi qua không tệ, đã có mang thai.

Có lẽ là xa lạ, Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi Mãn Nguyệt thời điểm, nàng chỉ phái người đưa một phần hạ lễ tới.

Khương Ninh Bảo chỉ là lơ đãng nhớ tới Khương Minh Dao, biết nàng qua tốt, liền không còn quan tâm.

Đảo mắt một tháng trôi qua, Đại ca Khương Căn thụ lộc phẩm Hàn Lâm viện tu soạn, chính thức có quan thân.

Đầu mùa xuân thời tiết, thời tiết dần dần trở nên ấm áp.

Nghe Định Quốc công nói, gần nhất đám đại thần vì đem chính mình đích nữ thứ nữ nhét vào hậu cung, mỗi ngày triều đình mười phần náo nhiệt, các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, hết lần này tới lần khác Càn Nguyên để không hé miệng.

Đám đại thần lo lắng bất đắc dĩ.

Khương Ninh Bảo nhú mày, đã từng có một cái cơ hội thật tốt bày tại trước mặt bọn hắn, bọn họ không có trân quý, hiện tại thì đã trễ, mặc kệ là mình đem chính mình làm bệnh, vẫn là nghe từ lời của cha mẹ đem chính mình làm bệnh không tham gia đại tuyển vừa độ tuổi quý nữ, Càn Nguyên để đều không có có một tia hảo cảm.

Chắc chắn sẽ không để các nàng tiến cung.

Mùa này, Thụy Vương phủ hoa đào nở chính diễm, Thụy Vương phi lần nữa đem mời thiệp phái phát ra ngoài, Xuân Hi cầm một trương tình mỹ mời thiệp đi đến.

"Phu nhân, Thụy Vương phủ đưa tới ngắm hoa yến thiệp mời, mời Đại thiếu gia tham gia ngắm hoa yến."

Khương Ninh Bảo tại trên giường cùng hai cái vừa ăn uống no đủ tiểu gia hỏa chơi tóc đỏ cầu, nghe được Xuân Hi, không lăm để ý nói: "Các loại Đại thiếu gia hồi phủ, để hắn đến chủ viện một chuyến."

Thụy Vương phi ngắm hoa yến cơ hồ đều là chưa lập gia đình nam nữ tham gia, là cố đại ra mắt đại hội, Định Quốc công phủ chỉ có Tạ Cảnh Dực hữu khí Dương Thư Thanh về sau, một mực không có cưới vợ.

Làm Cẩm Vệ quân thống lĩnh, Tạ Cảnh Dực vẫn là rất nổi tiếng.

Đáng tiếc hẳn đối với hôn sự không có chút nào để bụng, Khương Ninh Bảo cùng Tạ lão phu nhân nói qua về sau, hai người cũng là bất đắc dĩ, cũng không thể bức Tạ Cảnh Dực kết hôn.

Thụy Vương phủ ngắm hoa yến mời thiệp, Khương Ninh Bảo vẫn là phải giao cho Tạ Cảnh Dực, Tạ Cảnh Dực năm nay đã đến tuổi mới hai mươi, phu nhân vòng tròn bên trong đã truyền ra một chút tin đồn, Khương Ninh Bảo không có ý định tại mặc kệ.

Hôm nay Định Quốc công nghỉ mộc, Xuân Hỉ sau khi rời đi, hẳn mặc vào một thân thường phục tiến đến, cùng Khương Ninh Bảo cùng một chỗ ôm các con, lạnh lùng trên mặt nhu hòa không thể tưởng tượng nổi.

"Ninh Bảo, người là đúng, Thẩm Tam cô nương một tháng qua, tao ngộ nhiều lần cực kì âm hiểm hủy tên người tiết tính toán, may mắn phái người bảo hộ, Thẩm Tam cô nương mới bình an vô sự."

Định Quốc công cùng Khương Ninh Bảo đại khái nói một lần Thẩm Tam cô nương tao ngộ, Khương Ninh Bảo xinh đẹp bỗng dừng trầm xuống, nếu không phải nàng phòng ngừa chu đáo, Thẩm Tam cô nương liền bị Xương Hoa quận chúa hủy hoại.

Đây chính là Đại ca thích nữ tử, Xương Hoa quận chúa âm tàn tính toán chạm tới nàng ranh giới cuối cùng.

Khương Ninh Bảo nổi giận.

"Quốc Công Gia, ta nghe nói tháng sau là Xương Hoa quận chúa sinh nhật, đến lúc đó đem cái này Xương Hoa quận chúa thu thập, miễn cho nàng trở ra hại người."

Định Quốc công khẽ vuốt cằm, cầm lấy một cái tóc đỏ cầu nhét vào Kỳ Ca Nhi trong bàn tay nhỏ.

"Lẽ ra như thế, ta vừa tiếp vào tin tức nói, Tần Vương xin thái y cho Dương thị bắt mạch, xem bệnh ra hỉ mạch, Dương thị đã có một tháng mang thai."

Khương Nịnh Bảo sớm khi biết Dương Thư Thanh đem tâm phúc tỳ nữ Thiến Dong đẩy ra làm mượn bụng sinh con người tuyến hậu, liền không ngoài ý muốn nàng sẽ chế tạo giả mang thai, nhưng nghe nàng cũng dám mời thái y bắt mạch, cả người đều kinh hãi.

Dương Thư Thanh lá gan thật to lớn.

Bất quá Dương Thư Thanh dám như thế tính kế, vị kia Thiến Dong khẳng định là mang bầu.

"Quốc Công Gia, Dương Thư Thanh không phải giả mang thai mượn bụng sinh con sao, làm sao trả dám để cho thái y đến bắt mạch, nàng liền không lo lắng thái y sẽ vạch trần lời nói dối của nàng sao?"

Định Quốc công nhạt tiếng nói: "Trần thái y 'Hôn mê bất tỉnh', Dương thị phục dụng Tử Quy bí dược giả mang thai, không có ai có thể kiểm nghiệm ra mạch tượng thật giả, có thái y chẩn bệnh, nàng 'Mang thai' mới có thể không có ai hoài nghi, Dương thị nhất định phải bảo đảm đứa bé thân thể không có chút nào sơ hở."

Khương Nịnh Bảo: "..."

Nàng dĩ nhiên đã quên Dương Thư Thanh còn có Tử Quy cái này bí dược, lại dùng qua một lần cũng không sao.

"Quốc Công Gia, người nói chúng ta lúc nào vạch trần nàng tính toán?"

Định Quốc công khước miệng hơi câu, trầm giọng nói: "Việc này không cần người ta xuất thủ, đến lúc đó chỉ cần đem Dương thị giả mang thai tin

tức tiết lộ cho Tần Vương phi là đủ."

Khương Ninh Bảo ngấm lại cũng là , còn khi nào lộ ra, nhìn tình huống lại nói, sau đó nàng cùng Định Quốc công nói Thụy Vương phủ ngấm hoa yến thư mời sự tình.

"Để hãn đi, nếu như hãn còn không có thích cô nương, người liền từ lúc trước điều tra quý nữ bên trong chọn mấy cái gia thế tương đương, tướng mạo xuất chúng, để hãn lựa chọn." Định Quốc công trầm giọng nói.

Con nuôi năm nay đã đến tuổi mới hai mươi, hôn sự không thể kéo dài được nữa, lại mang xuống, sẽ ảnh hưởng Ninh Bảo thanh danh.

Khương Ninh Bảo đạt được Định Quốc công lời chắc chắn, khoe miệng kìm lòng không được giương lên.

"Ta đã biết."

□□

Dương Thư Thanh sau khi đã có bầu, liền một lòng một ý trong sân an tâm 'Dưỡng thai' .

Thiến Dong cái này chân chính mang thai Tần Vương cốt nhục người, tại Dương Thư Thanh cùng Thiến Bích dưới sự che chở, Tần Vương thường phần lớn thuốc bổ đều tiến bụng của nàng.

Tần Vương phi bụng đã rất lớn, sắp lâm bồn, đối với Dương Thư Thanh mang thai mười phần cảnh giác, đem viện tử của mình trấn giữ gắt gao.

Nàng biết chỉ có mình Bình An sinh hạ Tần Vương trưởng tử, nàng tại □□ địa vị mới vững chắc.

Cho nên Tần Vương phi trước mắt sẽ chỉ phòng thủ.

Dương Thư Thanh làm Tần Vương để trong lòng trên ngọn người, Tần Vương đối nàng cái này một thai mười phần coi trọng, cơ hồ mỗi lúc trời tối đều muốn đến nàng trong viện tới thăm, thậm chí còn nghỉ ở nàng trong viện.

Hậu viện những nữ nhân khác oán khí trùng thiên.

Ngày hôm nay cũng không ngoại lệ, Tần Vương lớn tay vỗ vỗ Dương Thư Thanh phần bụng, tuần khắp khuôn mặt là dịu dàng: "Thanh Nhi, ta thật là cao hứng, người tốt cục mang thai hai người chúng ta cốt nhục, mặc kệ nam nữ ta đều sẽ thương hân."

Dương Thư Thanh thân thể có chút cứng đờ, sau đó cười nhẹ nhàng dựa sát vào nhau tiến Tần Vương trong ngực: "Vương gia, ta nghĩ vì người sinh một cái Bạch Bạch con trai của mập mập."

Chỉ có 'Sinh' con trai, mới có cơ hội lên làm □□ thế tử gia.

Còn có Tần Vương phi vị trí...

Nàng sớm đã âm thầm hạ quyết tâm, Thiển Dong cái này một thai nếu như không là con trai, tương lai không thiếu được còn muốn dùng đồng dạng biện pháp để Thiển Dong mang thai, tóm lại, nàng nhất định phải 'Sinh' ra con trai tới...

Đương nhiên, con trai muốn 'Sinh', trong cung Hiền tần Dương Uyển Linh cũng muốn thu thập.

Lúc này Dương Thư Thanh cũng không có chú ý tới bên cạnh Thiển Dong trong chốc lát dị dạng.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ Yến Tử ném đi 1 cái địa lôi, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Chặt Chặt, Cái Này Tâm Trở Nên Thật Nhanh.

Buổi chiều, Tạ Cảnh Dực giục ngựa hồi phủ, tại cửa phủ chỗ, hẳn thấy được đậu ở chỗ đó Vinh vương phủ tiêu ký xe ngựa, trên xe ngựa đi xuống một vị thân mang màu vàng nhạt áo váy mỹ lệ dịu dàng nữ tử.

Tạ Cảnh Dực lông mày phong giật giật, lại là Vinh vương phủ Xương Hoa quận chúa, Quỳnh Lâm yến bên trên Vinh vương gia cầu tứ hôn sự tình, đang trực hẳn cũng có nghe thấy.

Vị này Xương Hoa quận chúa trong ngoài không đồng nhất, yêu thích sắc đẹp, trời sinh tính phóng đãng, chưa xuất các đã thất trinh, lúc này gặp nàng xuất hiện tại Định Quốc công cửa phủ, Tạ Cảnh Dực đáy mắt xẹt qua một tia lãnh ý, lôi kéo dây cương dừng lại, cũng không quá khứ.

Tại để cho người ta thông truyền thời điểm, Xương Hoa quận chúa cùng tỳ nữ cùng mấy vị hộ vệ tại cửa chờ đợi.

Tạ Cảnh Dực giục ngựa xuất hiện, Xương Hoa quận chúa theo tiếng kêu nhìn lại, đôi mắt đẹp đột nhiên sáng lên, lại là Tạ đại thiếu gia, nàng làm sao đã quên vị này tuấn mỹ bất phàm, phong quang tể nguyệt nam tử.

Lòng của nàng phanh phanh trực nhảy.

Vị này Tạ thiếu gia không có chút nào so tân khoa Trạng Nguyên kém, vẫn là Định Quốc công phủ Đại thiếu gia, dù chỉ là một cái tử thân phận, nhưng đã là Cấm Vệ quân thống lĩnh, Hoàng đế tâm phúc.

Trừ bỏ hẳn từng cưới qua một nhiệm kỳ thê tử, còn lại phương diện không chỗ nào bắt bẻ.

Lúc trước nàng từng đối với hẳn vừa thấy đã yêu , nhưng đáng tiếc Tạ thiếu gia sớm có vị hôn thê, phía sau còn đứng ở Định Quốc công, điểm này tâm động chỉ có thể miễn diệt, về sau hẳn từ hôn sau hoá tốc cùng Dương Thư Thanh định ra việc hôn nhân. . . Xương Hoa quận chúa chỉ có thể hết hi vọng.

Hiện tại lần nữa nhìn thấy dung nhan tuấn mỹ vô song Tạ Cảnh Dực, Xương Hoa quận chúa đã đem đã đính hôn tân khoa Trạng Nguyên ném sau ót, đem chính mình cái này hơn một tháng qua nhằm vào Thẩm Tam tiểu thư tính toán lãng quên, toàn tâm toàn mắt đều là Tạ Cảnh Dực.

Xương Hoa quận chúa lúc này cũng không vội lấy đi gặp Định Quốc công phu nhân.

Cùng Tạ Cảnh Dực ngẫu nhiên gặp, làm cho nàng hưng phấn kích động.

Đã thấy Tạ Cảnh Dực dĩ nhiên giục ngựa dừng lại, cũng không tiến lên, Xương Hoa quận chúa nhin không được mang theo tỳ nữ quá khứ.

"Cẩm Lan, chúng ta đi gặp qua Tạ thiếu gia ."

"Vâng, quận chúa!"

Gọi Cẩm Lan tỳ nữ nghe được quận chúa nói như vậy, gương mặt xinh đẹp hơi hơi biến hóa một chút, lập tức sáng tỏ quận chúa là coi trọng Tạ thiếu gia , Tạ thiếu gia đứng sau lưng Định Quốc công, là Định Quốc công con nuôi.

Thân phận cao quý, tiền đồ vô lượng.

Quận chúa là cái hạng người gì, nàng cái này làm tỳ nữ nhất thanh nhị sở, quận chúa. . . Quận chúa không xứng với Tạ thiếu gia .

"Tạ thiếu gia , thật là đúng dịp, ta là Vinh vương phủ Xương Hoa quận chúa, thật hân hạnh gặp người." Xương Hoa quận chúa dịu dàng cười một tiếng, thanh âm chát chúa uyển chuyển, trên mặt xinh đẹp vừa đúng hiển hiện một chút ngượng ngùng cùng ái mộ.

Tạ Cảnh Dực nhìn thấy Xương Hoa quận chúa mang theo tỳ nữ tiến lên, trên khuôn mặt tuấn mỹ một tia chán ghét hiện lên, hấn đăm mạp gật đầu: "gặp qua Xương Hoa quận chúa."

Sau đó. . . Không có sau đó.

Xương Hoa quận chúa gặp Tạ Cảnh Dực thái độ lạnh lùng, lòng tràn đầy vui vẻ kích động hơi nhạt một chút, nàng âm thầm cắn răng, cái này Tạ Cảnh Dực bây giờ cũng không có hôn ước mang theo. . .

Xương Hoa quận chúa đậy mắt xẹt qua một tia tình thế bắt buộc.

"Nếu như Xương Hoa quận chúa nếu không có chuyện gì khác, ta đi đầu một bước." Tạ Cảnh Dực thấy được nàng đậy mắt tình thế bắt buộc, trong lòng một trận cách ứng, lạnh lùng ném câu tiếp theo, liền giục ngựa từ Xương Hoa quận chúa bên người đi ngang qua, trực tiếp tiến Định Quốc công phủ.

Xương Hoa quận chúa gương mặt xinh đẹp có chút tối đen, đậy mắt nhắm lên một tia không đối, nhìn thấy một vị hạ nhân vội vàng ra hướng nàng chấp tay hành lễ, Xương Hoa quận chúa vội vàng giơ lên một vòng nụ cười xinh đẹp: "Cẩm Lan, đi, đừng để Quốc Công phu nhân đợi lâu."

Nếu như nàng gả cho Tạ Cảnh Dực, vị này Định Quốc công phu nhân chính là nàng trên danh nghĩa bà bà, lúc này nghìn vạn lần đến lưu cái ấn

tượng tốt, may mắn Quỳnh Lâm yển bên trên là phụ thân mở miệng cầu tứ hôn.

Đợi chút nữa nàng phải cùng Định Quốc công phu nhân 'Giải thích' một phen, miễn cho nàng 'Hiếu lằm' mình đối với tân khoa Trạng Nguyên lang cố ý.

Xương Hoa quận chúa trong lòng nói thầm.

Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công tại chủ trong nội viện gặp vừa trở về Tạ Cảnh Dực, cùng hẳn nói một lần Thụy Vương phủ ngắm hoa yển, liền đem mời thiệp giao cho hẳn.

"Cảnh Dực, lần này ngắm hoa yển người đi xem một chút có hay không thích cô nương, có lại nói một tiếng, ta đến lúc đó phải quan môi đi cầu hôn." Khương Nịnh Bảo cười nhẹ nhàng nhìn thấy Tạ Cảnh Dực.

"Người cũng không nhỏ, hôn sự năm nay nhất định phải định ra đến, đừng có lại nhớ thương Dương thị." Định Quốc công nhấp một miếng trà, lạnh như băng mở miệng, thanh âm trầm thấp lạnh lùng, không được xía vào.

Tạ Cảnh Dực thân thể cao lớn có chút cứng đờ, hẳn rủ xuống mí mắt, cung kính nói: "là, phụ thân, hôn sự hết thảy từ mẫu thân làm chủ, ta không có ý kiến."

Cuối cùng vẫn là không tránh khỏi, Tạ Cảnh Dực trong lòng một trận đắng chát.

Nếu như hôn sự của hẳn nhiều lần mang xuống, chắc chắn ảnh hưởng ảnh hưởng thanh danh của nàng, Dương Thư Thanh một mực cừu thị Nịnh Bảo, đến lúc đó không biết tản ra lời đồn đại gì ra ngoài, dường phụ sẽ không ngồi nhìn xảy ra chuyện như vậy.

Thôi, cuối cùng muốn thành hôn, không bằng từ nàng chọn một.

Khương Ninh Bảo nhìn thấy Tạ Cảnh Dực lúc này không tiếp tục từ chối, ngằm ngằm nhẹ nhàng thở ra, khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ nụ cười: "Người yên tâm, ta sẽ giúp người chọn một tướng mạo xuất chúng thể tử, đương nhiên, nếu như người có yêu mến cô nương, rồi cùng ta nói một tiếng, con người của ta rất khai sáng."

Tạ Cảnh Dực tròn mắt che giấu đáy mắt âm đạm, thanh âm lạnh lùng nói: "Ta tin tưởng mẫu thân ánh mắt."

Khương Ninh Bảo tâm tình vui vẻ.

"Không có chuyện gì khác, đợi chút nữa Xương Hoa quận chúa liền đến, người đi xuống trước, tránh một chút."

Định Quốc công nhìn thấy Ninh Bảo vui vẻ bộ dáng, quay đầu nhìn con nuôi một chút, đáy mắt xẹt qua vẻ hài lòng, nhưng nghe đến Ninh Bảo nhắc lên Xương Hoa quận chúa, khẽ nhíu mày.

Tạ Cảnh Dực nghe xong, vội vàng cáo lui.

Hắn mới ra chủ viện, liền thấy cách đó không xa tới được Xương Hoa quận chúa cùng nàng tỷ nữ một đoàn người, mặt không thay đổi quay người về mình Cẩm Hoa viện.

Một lát sau, bên ngoài Xuân Hỉ bậm báo, Xương Hoa quận chúa đến.

"Quốc Công Gia, Xương Hoa quận chúa tới, người có muốn hay không tránh một chút?" Khương Ninh Bảo cười liếc một chút thẳng tắp ngồi trên ghế không nhúc nhích Định Quốc công, nhếch lên khóe môi, nhíu mày hỏi thăm.

Định Quốc công Đạm Đạm lắc đầu.

Hắn không yên lòng Ninh Bảo cùng Xương Hoa quận chúa gặp mặt.

Khương Ninh Bảo cũng không có để Định Quốc công rời đi, vừa vắn nàng cũng không muốn cùng Xương Hoa quận chúa quá mức tới gần, nếu như có thể, nàng thật sự không muốn gặp Xương Hoa quận chúa vị này trong ngoài không đồng nhất, tâm tư ác độc cô nương.

"Xuân Hi, để Xương Hoa quận chúa tiến đến."

Xương Hoa quận chúa vừa tiến đến liền thấy cao vị bên trên vị kia lạnh lùng thâm nhiên anh tuấn nam nhân, thân thể mềm mại hơi chấn động một chút, cả người căng cứng, đáy mắt ần ần hiển hiện một tia e ngại.

Định Quốc công quyền cao chức trọng, khí thế bức người.

Xương Hoa quận chúa không có chút nào dám lãnh đạm, liền bện bịu cung kính hành lễ: "Xương Hoa gặp qua Định Quốc công, gặp qua phu nhân."

Khương Ninh Bảo cười nhẹ nhàng nói: "Không cần đa lễ, Xuân Nhạc, cho quận chúa dọn chỗ thượng hạng trà."

Xuân Nhạc cung kính mang theo Xương Hoa quận chúa ngồi ở phía dưới vị trí bên trên, dâng lên một ly trà mùi thơm khắp nơi trà thơm.

Có Định Quốc công tại, Xương Hoa quận chúa câu nệ rất nhiều, trong lòng âm thầm may mắn mình nhìn thấy Tạ Cảnh Dực về sau, từ bỏ sáng khoái tân khoa Trạng Nguyên lang bình thê bàn tính, nàng bưng lấy trà thơm ưu nhã nhấp một miếng, giọng điệu dịu dàng lên tiếng: "Xương Hoa mạo muội đến nhà, còn xin phu nhân thứ lỗi."

Lần này khoảng cách Định Quốc công phu nhân tương đối gần, dù là có Định Quốc công ở đây, Xương Hoa quận chúa cũng nhịn không được đánh giá một chút Định Quốc công phu nhân dung mạo.

Thiên tư quốc sắc, khí chất vô cùng tốt, nhất là kia một đôi cực đẹp con người, sóng mắt lưu chuyển ở giữa, nhìn quanh sinh huy, có một phen đặc biệt phong tình, có loại rung động lòng người đẹp.

Tính cả là nữ tử nàng cũng nhin không được sợ hãi thán phục.

Xương Hoa quận chúa trong lòng ghen ghét không thôi.

"Không biết quận chúa đến đây cần làm chuyện gì?" Khương Ninh Bảo mỉm cười mà hỏi.

Xương Hoa quận chúa đê xuống đáy lòng ghen ghét, có chút ngượng ngùng xem xét Khương Ninh Bảo một chút, trên mặt xinh đẹp nhiễm lên một tia đỏ ửng: "Chỉ là làm việc nhỏ, liên quan tới Quỳnh Lâm yến bên trên phụ vương ta cầu tứ hôn một chuyện, ta nghĩ Hưởng phu nhân tạ lỗi, cũng sợ phu nhân hiểu lầm, đành phải tới cửa giải thích một phen."

Kỳ thật Xương Hoa quận chúa lúc này tới cửa có khác một phen dự định, nhưng là tại cửa phủ gặp qua Tạ Cảnh Dực về sau, Xương Hoa quận chúa cải biến chủ ý, quyết định xoát Khương Ninh Bảo hảo cảm.

Khương Ninh Bảo cảm thấy mỉm cười, cái này Xương Hoa quận chúa chẳng lẽ đến khôi hài, Quỳnh Lâm yến qua đi vì sao không nói, sự tình đã qua hơn một tháng mới đến nhà nói chuyện này, ở trong đó muốn nói không có mờ ám mới có quý.

Định Quốc công bình tĩnh uống trà, không nói một lời.

Ở đây hạ nhân không người nào dám xem nhẹ vị này Quốc Công Gia.

"Quận chúa nói quá lời, Quỳnh Lâm yến một chuyện, ta cùng Đại ca đều cũng không để ở trong lòng, huống hồ sự tình đã qua hơn một tháng, quận chúa không đề cập tới, ta đều suýt nữa quên mất việc này." Khương

Nịnh Bảo cười cười, không lắm để ý nói, trong lòng càng thêm hiếu kì vị quận chúa này ý đồ đến.

Xương Hoa quận chúa nụ cười không thay đổi, bưng lấy chén trà tay nắm thật chặt.

"Kỳ thật ta vốn là muốn sớm một chút đến nhà cùng phu nhân giải thích rõ ràng, lúc trước phụ vương đột nhiên cầu tứ hôn một chuyện, ta giận nảy mình, sau khi trở về, ta cùng phụ vương nói. . . Nói ta sớm có người thích, phụ vương rất tức giận, đem ta cấm túc, hôm nay mới lấy ra."

Khương Nịnh Bảo liếc nhìn mặt không đổi sắc nói láo Xương Hoa quận chúa, diễn kỹ này cũng là tuyệt, nếu như không phải đã sớm thấy rõ Xương Hoa quận chúa chân diện mục, nói không chừng thật đúng là sẽ bị kỹ xảo của nàng chỗ lừa gạt.

Nàng quay đầu nhìn Định Quốc công một chút, phát hiện Định Quốc công bình tĩnh cực kỳ, nàng khéo miệng giật một cái, nâng chén trà lên nhấp một cái, đè xuống trong lòng im lặng, giả bộ lộ ra một vòng thoải mái nụ cười.

"Nguyên lai quận chúa sớm đã thích người."

"Kỳ thật. . . Kỳ thật người ta thích chính là quý phủ Tạ thiếu gia ."
Xương Hoa quận chúa gặp Định Quốc công phu nhân cũng không hỏi thăm nàng thích người là ai, chỉ tốt chính mình nói ra.

"Khụ khụ. . ." Đang uống trà nước Khương Nịnh Bảo đột nhiên bị Xương Hoa quận chúa bị sặc, xinh đẹp khắp khuôn mặt là kinh ngạc, hiển nhiên không ngờ đến vị này Xương Hoa quận chúa dĩ nhiên để mắt tới Tạ Cảnh Dực.

"Làm sao không cẩn thận như vậy!"

Định Quốc công lạnh lùng trừng Xương Hoa quận chúa một chút, bàn tay lớn Khinh Nhu vỗ Khương Ninh Bảo phía sau lưng, giọng trầm thấp lộ ra nồng đậm lo lắng.

Khương Ninh Bảo hướng Định Quốc công trấn an cười cười: "Quốc Công Gia, ta không sao, chỉ là không cẩn thận bị sặc."

Định Quốc công vẫn như cũ nhíu mày.

Xương Hoa quận chúa bị Định Quốc công lạnh lùng ánh mắt kinh hù dọa, thân thể mềm mại run nhè nhẹ, chén trà trong tay kém chút rớt xuống đất, đồng thời trong nội tâm nàng cũng ghen ghét ghen tị Khương Ninh Bảo vận khí tốt.

Nàng liền bịu bịu cúi đầu nhận sai.

"Thật xin lỗi, phu nhân, là lỗi của ta."

Khương Ninh Bảo cười cười, cầm Định Quốc công bàn tay lớn, nhìn thấy Xương Hoa quận chúa sợ hãi bộ dáng bất an, nghiền ngẫm cười một tiếng: "Không phải quận chúa sai, ta chỉ là quá khiếp sợ, không nghĩ tới quận chúa thích người là Cảnh Dực."

Chắc chắn, cái này tâm trở nên thật nhanh.

Xem ra Tạ Cảnh Dực cái này nguyên sách nam chính mị lực còn là rất lớn.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Dương Uyển Linh Không Có Ngốc Như Vậy.

Xương Hoa quận chúa nghe được Định Quốc công kiêu nói này càng thêm ngượng ngùng, gương mặt xinh đẹp bên trên đỏ ửng thật lâu không cởi, nàng kiêu xấu hổ mở to hai mắt, mặt mũi tràn đầy chờ đợi mà hỏi.

"Phu nhân, ngài nói Tạ thiếu gia sẽ thích ta sao?"

Khương Nịnh Bảo thưởng thức một phen Xương Hoa quận chúa tuyệt hảo diễn kỹ về sau, không nhanh không chậm đẩy cái hai năm sáu: "Cảnh Dực hôn sự ta cái này làm dưỡng mẫu không tiện nhúng tay, hẳn thích gì dạng cô nương ta cũng không rõ ràng."

Định Quốc công xem xét Nịnh Bảo một chút, khóe miệng không tự chủ giờ lên.

Xương Hoa quận chúa mấy không thể xem xét nhả hạ lông mày, đáy mắt không đối lóe lên một cái rồi biến mất, nàng cúi đầu xuống mặt ửng hồng nói: "Ta sẽ để Tạ thiếu gia thích ta."

Khương Nịnh Bảo: ". . ."

Xương Hoa quận chúa thật đúng là chưa từ bỏ ý định, bất quá nàng nhảy nhót không được bao lâu, Khương Nịnh Bảo cũng không nghĩ ở thời điểm này sinh ra những khác ngoài ý muốn, chỉ là cho thấy mình làm dưỡng mẫu thái độ, chỉ cần là Tạ Cảnh Dực thích cô nương, nàng sẽ không phản đối.

Xương Hoa quận chúa không có đạt được tin chính xác, trong lòng âm thầm tức giận, nhưng cũng không thể tránh được, Định Quốc công phu nhân tuy nói về mặt thân phận là trưởng bối, nhưng ai chẳng biết nàng còn từng là Tạ thiếu gia vị hôn thê, đoán chừng là sợ bị người nói xấu hoặc là không cách nào nhúng tay Tạ thiếu gia hôn sự.

Định Quốc công càng thêm sẽ không nhúng tay hậu viện sự tình.

Tạ lão phu nhân hẳn sẽ thích nàng, dù sao nàng ở bên ngoài thanh danh vô cùng tốt.

Nghĩ như vậy, Xương Hoa quận chúa điểm này tức giận tiêu tán, cảm thấy dạng này cũng tốt, chỉ cần nàng đem Tạ thiếu gia cầm xuống, gả cho Tạ thiếu gia liền mười phần chắc chắn.

Thế là Xương Hoa quận chúa cũng không có cùng Khương Nịnh Bảo nói chuyện phiếm tâm tư, vội vàng cáo từ.

Khương Nịnh Bảo nhìn xem nàng đi xa bóng lưng, đôi mi thanh tú chau lên, nghiêng đầu hướng Định Quốc công cười cười: "Xem ra cái này Xương Hoa quận chúa sợ là muốn ra tay với Cảnh Dực."

Định Quốc công thần sắc thản nhiên: "Cảnh Dực sớm biết diện mục thật của nàng, sẽ không bị nàng che đậy."

Khương Nịnh Bảo cười khẽ gật đầu, ngẩng đầu nhìn đến nhũ mẫu đem hai thằng nhóc ôm lấy, vội vàng đi qua đem bọn hắn ôm tới, cùng Định Quốc công hai người cùng một chỗ cầm lấy nho nhỏ trống lúc lắc đùa bọn nhỏ chơi.

Trong đại sảnh thỉnh thoảng truyền đến trận trận nữ tử thanh thúy êm tai tiếng cười cùng nam tử giọng trầm thấp.

Ban đêm dùng cơm xong, Khương Ninh Bảo cùng Tạ lão phu nhân nói một lần Xương Hoa quận chúa sự tình, Tạ lão phu nhân sắc mặt trầm xuống, hiển nhiên đối với Xương Hoa quận chúa mười phần không thích.

"Ninh Bảo, về sau nàng lại đến cửa, người tìm cái lý do cự gặp nàng."

Khương Ninh Bảo gật đầu: "Được rồi, mẫu thân." Nàng mắt nhìn trong sảnh đồng hồ cát, thời điểm không còn sớm, nàng cũng nên về chủ viện, liền cùng lão phu nhân cáo từ.

"Người ban ngày mang theo Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi cả một ngày, đêm nay đem bọn hắn lưu ở ta nơi này." Tạ lão phu nhân gặp Ninh Bảo muốn rời khỏi, vội vàng nói.

Cả ngày không có cùng cháu ngoan nhóm thân cận, quái nhớ thương bọn họ.

Khương Ninh Bảo lưu luyến không rời đem hai thằng nhóc giao cho Tạ lão phu nhân.

Từ khi Xương Hoa quận chúa thay đổi vị trí mục tiêu về sau, nàng liền phái người lặng lẽ thả ra tiếng gió, thế là kinh thành chậm rãi có Xương Hoa quận chúa ái mộ Tạ thế tử lời đồn đại.

'Mang thai' bên trong Dương Thư Thanh nghe được lời đồn đại này về sau, gương mặt xinh đẹp trong nháy mắt đen như đáy nồi, cái này không muốn mặt Xương Hoa quận chúa dĩ nhiên coi trọng Tạ Cảnh Dực.

Ghê tởm!

Nàng đã từng gả qua nam nhân, dù là nàng hiện tại đã không thích, còn chưa tới phiên Xương Hoa quận chúa nhớ thương.

Hiện tại vẫn chỉ là một cái Xương Hoa quận chúa nhớ thương, về sau còn có càng nhiều nữ tử, vừa nghĩ tới Tạ Cảnh Dực sẽ lấy những khác nữ tử, sẽ đối với nữ tử kia Ôn Nhu cười yếu ớt.

Nồng đậm đố kỵ lửa ở trong lòng phun trào không thôi, cơ hồ khiến Dương Thư Thanh không cách nào tự kiềm chế. . . Đã nàng không cách nào đạt được, không bằng hủy hoại.

Dương Thư Thanh trong lòng thoáng qua dạng này một cái âm độc suy nghĩ.

Làm nhiên ý nghĩ này chỉ là một cái thoáng mà qua.

Dương Thư Thanh bây giờ căn bản không cách nào thu mua Tạ Cảnh Dực người bên cạnh, muốn hủy hoại Tạ Cảnh Dực, so với lên trời còn khó hơn, nếu như vền vẹn thả ra gây bất lợi cho Tạ Cảnh Dực lời đồn đại, hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Thiến Dong cùng Thiến Bích đều là cực kỳ thấu hiểu Dương Thư Thanh tỳ nữ, vừa thấy được tiểu thư bộ dáng này, trong lòng có chút phát lạnh, tiểu thư thủ đoạn lại hung ác lại cay, nhớ tới đều để người không rét mà run.

Thiến Dong bây giờ mang thai Tần Vương đứa bé, càng thêm muốn tại tiểu thư trước mặt cẩn thận từng li từng tí, miễn cho tiểu thư một cái không hài lòng, gặp nạn chính là nàng.

Thiến Dong trong lòng ngậm cười khổ.

Nếu như có thể, ai nguyện ý lặng yên không tiếng động ủy thân Tần Vương, lặng yên không tiếng động sinh con, nếu như cái này một thai là nam hài, Thiến Dong không dám tưởng tượng hậu quả. . . Lấy nàng đối với tiểu thư hiểu rõ, tất sẽ đi mẫu lưu tử.

Nàng hiện tại phi thường ghen tị Thiên Bích sớm đã định ra rồi việc hôn nhân, không có bị tiểu thư mượn bụng sinh con.

Cách hồi lâu, Dương Thư Thanh một lần nữa bình tĩnh trở lại.

Nàng hiện tại trừ Tần Vương sủng ái, không còn có cái gì nữa, có Ô Vân tửu phường cái này chuyên môn cùng Thượng Vân tửu phường đối nghịch tửu phường, Thượng Vân tửu phường chỉ còn trên danh nghĩa, mỗi tháng lợi nhuận rút lại chỉ ít tám thành.

Cái này khiến Dương Thư Thanh hết sức không vừa lòng.

Thế nhưng là lại có thể thế nào, Càn Nguyên để khôi phục khỏe mạnh, hậu cung phi tần có bầu, Tần Vương đăng cơ vô vọng, Dương Thư Thanh chỉ có thể để mắt tới Tần Vương phi vị trí.

Tần Vương phi sắp lâm bồn.

Đây là cơ hội của nàng.

Dương Thư Thanh bây giờ không có kiên nhẫn, nếu như là dĩ vãng, nàng tất nhiên sẽ tha thứ Tần Vương phi đạp ở trên đầu nàng, mặc cho nàng Bình An sinh hạ đứa bé, hiện tại không đồng dạng, Tần Vương không còn cần Tần Vương phi nhà mẹ đẻ thế lực.

Dương Thư Thanh quyết định tại diệt trừ cái này chướng mắt Tần Vương phi.

Nghĩ đến Tần Vương một thế này cũng không có làm hoàng đế mệnh, Dương Thư Thanh không cam lòng đồng thời lại cười trên nỗi đau của người khác, nghĩ đến đây, Dương Thư Thanh nhàn nhạt phân phó: "Thiên Bích, đi gọi Lục má má tới."

Lục má má là Dương Thư Thanh tâm phúc ma ma, từ khi trùng sinh đến nay, An Viễn Hầu phủ hậu viện việc ngầm đều là giao cho vị này ma ma đi làm, bình thường vị này ma ma không thấy được, nhìn cũng không thể nào được coi trọng.

Nàng là Dương Thư Thanh trạch đầu át chủ bài.

Đến □□ về sau, Lục má má là của hồi môn một trong, cũng là biết được Dương Thư Thanh giả mang thai người.

Thiến Bích lĩnh mệnh sau khi rời khỏi đây, không bao lâu, liền dẫn Lục má má tiến đến, Lục má má vừa tiến đến liền nhìn Thiến Dong một chút, sau đó cung kính cho Dương Thư Thanh hành lễ.

"Lão nô gặp qua Trắc phi nương nương."

Dương Thư Thanh phát tay để Thiến Dong cùng Thiến Bích ra ngoài thủ vệ, nàng cùng Lục má má trong phòng mưu đồ một số việc.

Lúc này □□ trong thư phòng, Tần Vương ngày xưa hăng hái gương mặt biến hung ác nham hiểm, tựa như một đầu bị cầm tù tại trong lồng giam thú bị nhốt, hết sức vội vàng nôn nóng, trong tay hãn siết chặt mẹ đẻ Thục Thái phi bí mật đưa tới thư tín.

Sắc mặt biến ảo chập chờn, ánh mắt càng là thâm trầm khó dò.

Định Quốc công phủ

Khương Ninh Bảo biết được Xương Hoa quận chúa thả ra tiếng gió về sau, chỉ là cười cười, một chút tới cửa quý phu nhân ngoài sáng trong tối tìm hiểu nàng ý tứ.

Những này quý phu nhân kỳ thật đều là chọn trúng Tạ Cảnh Dực người.

Khương Nịnh Bảo biểu lộ thái độ của mình, chỉ cần Tạ Cảnh Dực thích, nàng liền sẽ vì hắn thu xếp hôn sự, hỏi thăm nhiều người, tin tức này liền truyền ra ngoài.

Sau đó Tạ Cảnh Dực 'Ngẫu nhiên gặp' quý nữ càng ngày càng nhiều. .
. Các loại đa dạng ôm ấp yêu thương.

Xương Hoa quận chúa sau khi biết, tức giận gần chết.

Khương Nịnh Bảo nghe Tạ Thất nói lên chuyện này, cười trên nỗi đau của người khác cười, nếu như là người khác đoán chừng mười phần hưởng thụ mỹ nhân ái mộ, nhưng là Tạ Cảnh Dực, chỉ sợ là khó nhất tiêu thụ mỹ nhân ân.

Buổi chiều, cảnh xuân tươi đẹp, Định Quốc công cùng Khương Nịnh Bảo trong sân mang theo hai thăng nhóc ngắm hoa, một vị Hắc Y thân vệ đột nhiên có chuyện quan trọng bẩm báo.

Định Quốc công cũng không có tránh đi Khương Nịnh Bảo, Khương Nịnh Bảo lại tránh hiềm nghi mang theo hai thăng nhóc vào nhà trước tử.

Không bao lâu, Định Quốc công tiến đến, khuôn mặt lạnh lùng, trầm giọng hỏi: "Nịnh Bảo, trong cung hai vị nương nương xảy ra chút sự tình, có khả năng thai nhi khó giữ được, người sản xuất giữ thai rượu thuốc còn gì nữa không?"

Khương Nịnh Bảo kinh hãi: "Trước đó không phải khỏe mạnh sao?"

Hậu cung bị Càn Nguyên đế cầm giữ giọt nước không lọt, không có đạo lý công khai mang thai tin tức về sau, Càn Nguyên đế còn không gánh nổi hai cái phụ nữ mang thai.

"Ta chỗ này xác thực còn có hai vò tử không dùng hết rượu thuốc, liền đặt ở trong hầm rượu, việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi trước hầm

rượu đem giữ thai rượu thuốc đưa vào cung."

Nói xong, nàng phân phó bên ngoài Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạ coi chừng hai thằng nhóc, liền vội vã lôi kéo Định Quốc công hướng viện tử hãm rượu chỗ đi đến.

Định Quốc công nện bước trầm ổn bước chân đi theo Khương Ninh Bảo, khuôn mặt lạnh nặng, trong giọng nói ần ần lộ ra vẻ tức giận.

"Hôm qua Hoàng Thượng cho phép hoàng hậu cùng phu nhân mẹ đẻ tiến cung làm bạn hai vị nương nương, không nghĩ tới có người đem mượn thủ hạ của các nàng thuốc, dẫn đến hai vị nương nương kém chút rơi thai, tình huống bây giờ nguy cấp, Hoàng Thượng phái người đi cầu giữ thai rượu thuốc."

Khương Ninh Bảo nghe vậy, bước chân dừng lại, lông mày vắn lên: "Thật sự là khó lòng phòng bị, Quốc Công Gia, hoàng thượng có tra ra là ai ra tay sao?"

"Đang tại tra!"

Định Quốc công mím chặt môi mỏng, toàn thân sát khí không chịu được phun trào, cách đó không xa Hắc Y thân vệ tất cả đều giật mình.

Khương Ninh Bảo nhanh chóng đi vào hãm rượu xuất ra hai vò giữ thai rượu thuốc giao cho Định Quốc công, nhìn xem bóng lưng hảnh rời đi, nghĩ đến trong cung Phó Uyển Ninh, Hi Vọng giữ thai rượu thuốc bảo vệ con của nàng.

Chạng vạng tối, màn đêm buông xuống.

Định Quốc công trở về, mang đến một tin tức tốt, Khương Ninh Bảo sản xuất giữ thai rượu thuốc hiệu quả kinh người, bảo vệ hai vị nương nương thai nhi.

"Nịnh Bảo, người rượu thuốc không thể tiết lộ ra ngoài, cho nên Hoàng Thượng cũng không có cố ý cho người ban thưởng." Định Quốc công tiếng nói bên trong mang chút một tia áy náy.

Khương Nịnh Bảo rất cục yên lòng, nàng cười nói: "Không sao, ta không thèm để ý, ta cũng không nghĩ thần kỳ của mình cất rượu năng lực bộc lộ ra đi."

Chỉ cần Hoàng đế trong lòng biết được là đủ rồi.

Nàng cũng không thèm để ý những này hư danh cùng ban thưởng.

Hai ngày sau, phía sau màn hắc thủ tra ra manh mối, lại là trong cung Hiền tần nương nương, Khương Nịnh Bảo chấn kinh rồi, trong nội tâm nàng ần ần có dự cảm, Hiền tần Dương Uyển Linh hẳn không phải là chân chính hắc thủ.

Dương Uyển Linh không có ngọc như vậy.

Nhưng là tất cả chứng cứ đều chỉ hướng nàng.

Làm người kỳ quái chính là, Dương Uyển Linh chính mình cũng tự mình thừa nhận, đúng là nàng ra tay, tại nàng lời khai bên trong, tất cả chi tiết đều đối được.

Càn Nguyên đế không có xử tử Dương Uyển Linh, mà là đưa nàng biếm truất đến lãnh cung.

Chung quy là cái người không liên hệ, Khương Nịnh Bảo đem đáy lòng lo nghĩ buông xuống, hai tháng sắp tới rồi, cha mẹ của nàng đi theo Thụy Vương phủ Tiểu vương gia Tiêu Nhiên sắp đến kinh thành.

Thời gian qua đi bốn năm, rất cục muốn gặp được cha mẹ, Khương Nịnh Bảo kích động vui vẻ đồng thời còn có một tia thấp thỏm.

Tin tức này không có giấu giếm nữa, không đến nửa ngày, kinh thành thượng tầng vòng tròn cũng biết Định Quốc công phu nhân thân sinh cha mẹ còn sống tin tức.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Khương Nịnh Bảo Đặc Biệt Thích Trêu Chọc Bọn Họ.

Dương Thư Thanh cũng biết tin tức này, thần sắc thản nhiên, nàng sớm liền hiểu Khương Nịnh Bảo cha mẹ còn sống, khác biệt duy nhất chính là, bọn họ bởi vì Thụy Vương phủ Tiểu vương gia nguyên nhân trước thời hạn hơn mấy tháng hồi kinh thôi.

Vừa nghĩ tới Thụy Vương phủ Tiểu vương gia, Dương Thư Thanh trong lòng một trận biệt khuất, rõ ràng lúc trước vị này Tiểu vương gia đối nàng sinh lòng hảo cảm, cuối cùng lại diễn biến thành kẻ thù.

"Thiến Bích, Hiền tần sự tình đều xử lý sạch sẽ sao?"

Dương Thư Thanh nhàn nhạt hỏi, Hoàng đế đối với Dương Uyển Linh xử trí nàng không có chút nào hài lòng, không nghĩ tới Dương Uyển Linh mưu hại Hoàng tự, Càn Nguyên đế còn không có tức đoạt nàng Hiền tần phong hào, chỉ là đưa nàng đày vào lãnh cung, Dương Thư Thanh đối với lần này không cách nào an tâm, sợ nàng lần nữa góc đầu trở lại.

"Tiểu thư, đều xử lý sạch sẽ, không biết bên người nàng tỳ nữ nên xử trí như thế nào, phải chăng cần diệt khẩu?" Thiến Bích tròn mắt cung kính trả lời.

Dương Thư Thanh không nhanh không chậm uống một ngụm tổ yến, nửa ngày mới thản nhiên nói: "Trước giữ lại, cái này tỳ nữ còn hữu dụng chỗ." Dù ai cũng không cách nào ngờ tới, Hiền tần bên người trung thành cảnh cảnh tỳ nữ sẽ là nàng người.

Dương Uyển Linh biếm truất đến lãnh cung, là nhất tiện hạ thủ thời điểm, lãnh cung chết người rất bình thường, nhưng không phải hiện tại, Dương Thư Thanh đành phải trước đem việc này buông xuống.

Ở kiếp trước kẻ thù, nàng một cái đều sẽ không bỏ qua!

"Vâng, tiểu thư." Thiến Bích đáp.

Dương Thư Thanh ăn xong một bát tổ yến về sau, nhìn thoáng qua bên cạnh Thiến Dong, nghĩ đến đứa bé trong bụng của nàng, phân phó một câu: "Thiến Bích, đi phòng bếp nhỏ đem Lục má má hầm tốt mặt khác một chung tổ yến bưng tới."

Thiến Bích lên tiếng đi ra, một khoảng nửa chén chà, nàng bưng một chung tổ yến trở về, Dương Thư Thanh đem cái này một chung tổ yến cho Thiến Dong uống, Thiến Dong một mặt cảm kích tiếp nhận.

"Có cái gì muốn ăn, nói cho Lục má má một tiếng, nàng sẽ an bài tốt, các loại sau ba tháng, ta liền sẽ đưa người đưa đi bên ngoài Trang Tử dưỡng thai."

Dương Thư Thanh sớm đã làm xong dự định, sinh con thời điểm, nàng khẳng định không thể trong phủ, lấy Tần Vương đổi nàng súng ái, xuất phủ sinh con cũng không phải là việc khó.

Thiến Dong gật đầu đồng ý: "Hết thầy nghe từ tiểu thư phân phó."

Dương Thư Thanh nhìn xem Thiến Dong kính cẩn nghe theo bộ dáng, hài lòng gật đầu, sau đó thương lượng lên đối phó Khương Nịnh Bảo biện pháp, bây giờ Khương Nịnh Bảo cha mẹ hồi kinh, như thế một cái cơ hội thật tốt, Dương Thư Thanh đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Đối với Khương Nịnh Bảo, Dương Thư Thanh hận thấu xương.

Nàng tại Thiến Bích bên tai nói nhỏ vài câu, đợi Thiến Bích sau khi rời đi, Dương Thư Thanh lộ ra một vòng nụ cười quý dị, nàng không tin lần này còn không đối phó được Khương Nịnh Bảo.

Ngày mai chính là Xương Hoa quận chúa sinh nhật, Dương Thư Thanh quyết định đưa nàng một phần 'Đại lễ' .

Dám ngấp nghé thuộc về nàng nam nhân... Thật sự là không biết sống chết!

Định Quốc công phủ

Khương Nịnh Bảo khiếp sợ nhìn xem Định Quốc công lạnh lùng cho, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi lần nữa xác nhận một lần: "Quốc Công Gia, người nói là sự thật?"

Định Quốc công khuôn mặt lãnh túc gật đầu.

"Không sai, không nghĩ tới Dương thị thủ đoạn bí ẩn như vậy, liền ta người đều bị che giấu đi, Hiền tần bên người tỳ nữ là Dương thị người, cái này tỳ nữ ẩn tàng cực sâu, nếu không phải người nói trong này có kỳ quặc, ta cũng sẽ không để người nhìn chăm chăm vào lãnh cung, cũng không biết Hiền tần bị nàng hạ bí được, đã khống chế thần trí."

"Trách không được Hiền tần sẽ dứt khoát như vậy thừa nhận 'Tội ác', xem ra là vị kia tỳ nữ ở sau lưng dùng sức." Khương Nịnh Bảo nhin không được cảm khái một câu: "Cái này hậu trạch tay của cô gái đoạn thật là khiến người ta khó mà phòng bị, Dương Thư Thanh thật là một cái bên trong Kiều Sở, không biết trong tay nàng còn có bao nhiêu Từ Tiên cô bí được."

Định Quốc công mặt mày thâm trầm, cái này Dương thị thật sự là tai họa.

Vẫn là sớm một chút trừ cho thỏa đáng.

"Quốc Công Gia, ngày mai là Xương Hoa quận chúa sinh nhật, Vinh vương phủ đưa mời thiệp tới, ta không định quá khứ, đến lúc đó phái Triệu quản gia đưa một phần hạ lễ là đủ." Khương Nịnh Bảo chờ đợi ngày này rất lâu.

Những ngày này, Xương Hoa quận chúa lại nhiều lần đến nhà, Khương Nịnh Bảo đã phiền phức vô cùng.

Định Quốc công khẽ gật đầu: "Không đi càng tốt hơn."

Ngày mai không chỉ có hản sẽ động thủ, theo hản biết, Dương thị cũng sẽ đối với Xương Hoa quận chúa động thủ, xem ở nàng hữu dụng như vậy phần bên trên, cái này Dương thị tạm thời làm cho nàng sống lâu chút thời gian.

Khương Nịnh Bảo lộ ra nụ cười, lập tức không biết nghĩ tới điều gì, nụ cười thu liễm, hai đầu lông mày hiển hiện một tia thấp thỏm cùng lo lắng: "Quốc Công Gia, cha mẹ ta nhanh đến kinh thành, người nói bọn họ sẽ trách ta sao?"

Mặc kệ đại phòng như thế nào, Khương lão phu nhân đều đối với cha có đại ân, mà nàng lại đem Trường Ninh Bá phủ giày vò không có.

Định Quốc công Tạ Hành đau lòng đem tiểu thê tử vòng vào trong ngực, ôm chặt lấy, tại sợi tóc của nàng lên rơi kế tiếp hôn, trầm giọng an ủi: "Nịnh Bảo, người đừng lo lắng, nhạc phụ nhạc mẫu là minh lý người, bọn họ biết được chân tướng sau chắc chắn sẽ không trách người, Khương gia bị trừ tước đều là chính bọn họ làm."

Gần nhất Nịnh Bảo luôn tại nửa đêm bừng tỉnh, Định Quốc công sao lại không biết trong nội tâm nàng lo lắng sự tình.

Khương Ninh Bảo lẳng lặng tựa ở Định Quốc công trong ngực, đầu dán tại bộ ngực của hắn chỗ, lòng thấp thỏm bất an tình rất cực chậm rãi lẳng lại, nàng ngẩng đầu, dịu dàng cười nói: "Quốc Công Gia, cảm ơn người!"

Trong ngực thân thể mềm mại mềm mại ấm áp, quen thuộc mùi thơm cơ thể tràn đầy hơi thở của hắn ở giữa, Định Quốc công trong mắt hiển hiện một tia nhu hòa, khóe miệng có chút giơ lên.

...

Hôm sau, Khương Ninh Bảo trong phòng mang hai thẳng nhóc, trăm ngày sau, hai thẳng nhóc mở ra không ít, ngũ quan cùng Định Quốc công có chút tương tự, tính tình cũng yên tĩnh.

Khương Ninh Bảo đặc biệt thích trêu chọc bọn họ.

Buổi trưa, Xuân Hỉ rốt cực mang đến tin tức tốt.

"Phu nhân, Xương Hoa quận chúa cùng trong phủ hộ vệ ngầm thông xã giao chuyện xấu lộ ra ánh sáng rồi, nghe nói Vinh vương gia giận dữ, buông lời nói muốn đem Xương Hoa quận chúa đưa đi am ni cô thường bạn Thanh Đăng Cổ Phật!"

Khương Ninh Bảo trong lòng uất khí tán đi, cảm giác toàn bộ bầu trời đều tươi đẹp.

"Xuân Hỉ, việc này Vinh vương gia đóng kín sao?"

Xuân Hỉ cười nói: "Phu nhân, ở đây nữ quyền nhiều như vậy, Vinh vương gia nơi nào chặn được Du Du miệng mồm mọi người, việc này đã truyền ra ngoài, đoán chừng đến lúc đó toàn bộ kinh thành bách tính đều biết Xương Hoa quận chúa chuyện xấu."

"Xem ai còn dám nói Xương Hoa quận chúa thanh danh vô cùng tốt."

Khương Ninh Bảo nghe vậy tâm tình vui vẻ, khoe môi giờ lên ý cười, Đại ca biết được tin tức này sau hẳn là sẽ thật cao hứng, Thẩm Tam cô nương bị Xương Hoa quận chúa tính toán sự tình Khương Ninh Bảo cũng không có giấu diếm Đại ca Khương Cần.

Định Quốc công sau khi trở về, Khương Ninh Bảo rốt cục biết được Xương Hoa quận chúa sau cùng hạ tràng, bị Vinh vương gia cưỡng chế đưa đi Hoàng gia am ni cô, một khi tiến vào Hoàng gia am ni cô, nghĩ ra được khó như lên trời.

Xương Hoa quận chúa kết cục có thể nghĩ.

Không chỉ có Khương Ninh Bảo cao hứng, □□ Dương Thư Thanh vừa nghĩ tới Xương Hoa quận chúa được đưa đến đề phòng sâm nghiêm Hoàng gia am ni cô bên trong cô tịch sống qua ngày, nàng giống như uống mấy bình mật thư sướng vui sướng.

Đáng tiếc Khương Ninh Bảo không có đến Hoàng gia, nếu như nàng đến Hoàng gia, Dương Thư Thanh định sẽ nghĩ biện pháp đưa nàng đưa đi Hoàng gia am ni cô.

Sau năm ngày, Khương Ninh Bảo cha mẹ trở về.

Ngày đó, Khương Cần sớm ở cửa thành chờ, Khương Nam hoa cùng Dương thị chống đỡ một chút kinh, Khương Cần liền đem bọn hắn tiếp về Khương phủ, Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công mang theo Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi cùng một chỗ đến Khương phủ cùng cha mẹ đoàn tụ.

Khương Ninh Bảo khi nhìn đến cha mẹ lần đầu tiên, có trong chốc lát giật mình, gần bốn năm trống không, có loại dường như đã có mấy đời cảm giác, nàng cái mũi chua chua, trong mắt lệ quang thoáng hiện.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ 227746
20 ném đi 1 cái địa lô, a a

Nói một chút a, cái này vẫn hội tại cuối tháng này trước hoàn tất!

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Bời Như Vậy Sự Tình Liên Dể Làm Nhiều.

Khương phủ cửa chính chỗ

Dương thị là cái phong vận vẫn còn đại mỹ nhân, Khương Nam Hoa cũng là anh tuấn nho nhã nam tử trung niên, Khương Nịnh Bảo huynh muội dung mạo đều cùng Dương thị có chút tương tự.

Một nhà bốn miệng nam tuấn nữ vẻ đẹp, đứng tại gờng cửa phủ đặc biệt làm người khác chú ý.

Khương Nịnh Bảo huynh muội cùng cha mẹ một nhà đoàn tụ, không lo nỗi người bên ngoài, đang vui vui kể ra bốn năm qua từng li từng tí, đi theo đến đây Tiểu vương gia Tiêu Nhiên không cao hứng thấp hừ một tiếng.

Hắn như thế một người sống sờ sờ đứng tại đứng ở chỗ này, mọi người dĩ nhiên đem hắn không để ý đến cái triệt để, Tiêu Nhiên rất không cao hứng, nhưng không có tiến lên quấy rầy Khương Nịnh Bảo bọn họ, xa xa hướng Định Quốc công cung kính gật đầu, liền thở phò phờ rời đi.

Khương Nịnh Bảo kích động cùng mẫu thân Dương thị nói hội thoại về sau, gặp Tiểu vương gia Tiêu nhưng đã rời đi, sừng sốt một chút, nàng còn không có hướng hắn nói lời cảm tạ, nhưng nhìn thấy nơi xa có không ít người vụng trộm nhìn về phía nơi này, vội vàng nói: "Cha mẹ, Đại ca, chúng ta tiên tiến phủ lại nói."

Nói xong, nàng quay đầu xem xét Định Quốc công một chút, nụ cười xán lạn chào hỏi hân tới.

"Quốc Công Gia, mau đem hai thằng nhóc ôm tới."

Khương Nịnh Bảo cha mẹ sớm đã từ Tiểu vương gia Tiêu Nhiên nơi đó biết được nữ sự tình, nhất là nữ nhi tao ngộ, khiến cho bọn họ mười phần khó chịu.

Vừa nghe nói Nịnh Bảo gả cho Định Quốc công, bọn họ ngay từ đầu khiếp sợ lo lắng, nhưng Tiêu Nhiên Tiểu vương gia nói Nịnh Bảo tương đối đặc thù, nàng có thể tùy tiện tiếp cận Định Quốc công, không bị ảnh hưởng.

Bây giờ nhìn thấy nữ nhi mặt mày tỏa sáng, khí sắc hồng nhuận bộ dáng, vừa nhìn liền biết thời gian sống rất hạnh phúc, Tiểu vương gia thật không có lẩn lừa bọn họ.

Hai người mới hoàn toàn an tâm.

Định Quốc công ôm hai cái nhích tới nhích lui không an phận tiểu gia hỏa đứng được xa xôi, anh tuấn lạnh lẽo cứng rắn khắp khuôn mặt là lạnh nhạt, thỉnh thoảng thấp giọng dỗ dành tiểu gia hỏa, nghe được Nịnh Bảo thanh âm, nên bước trầm ổn bước chân đi tới, cung kính hướng Khương Nam Hoa cùng Dương thị vấn an.

"Xin chào nhạc phụ nhạc mẫu!"

Trên người hân sát khí nặng, Khương Nam Hoa cùng Dương thị cũng không dám tùy tiện tới gần, nhưng bọn họ đối với cái này quyền cao chức trọng con rể vẫn là rất hài lòng.

"Đều là người một nhà, không cần khách khí như thế."

Dương thị ánh mắt rơi vào Định Quốc công trong ngực hai cái mở to một đôi nho đen giống như hai mắt nhu thuận tiểu gia hỏa trên thân, trong mắt tràn đầy vẻ yêu thích.

"Bọn họ chính là Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi, đáng dấp Chân Tuấn." Nói xong, nàng đem chuẩn bị xong hai thanh Phú Quý Bình An khóa vàng nhét vào Khương Nịnh Bảo trong tay: "Nịnh Bảo, đây là ta cho hai cái nhỏ ngoại tôn lễ vật, người trước giúp bọn hãn nhận lấy."

Khương Nịnh Bảo cười nhận lấy.

"Cảm ơn nương!"

Khương Nam Hoa ánh mắt cũng rơi vào nữ nhi sinh một đôi song bào thai, nhìn thấy bọn họ trắng trắng mập mập bộ dáng, trong lòng vui vẻ, cháu trai còn không có ôm vào, nhưng có ngoại tôn ôm cũng không tệ.

Khương Nam Hoa tâm tình có chút vui vẻ.

Một đoàn người tiến vào Khương phủ, Định Quốc công trên thân sát khí nặng, cùng nhạc phụ nhạc mẫu nói vài câu, xem bọn hãn khách khí đáng vẻ cung kính, liền không lên tiếng nữa.

Khương Nam Hoa cùng Dương thị ngằm ngằm nhẹ nhàng thở ra.

Khương Nịnh Bảo Hòa Khương căn hai huynh muội im lặng, có lẽ cha mẹ còn không có cùng Định Quốc công quen thuộc, các loại ở chung nhiều, cái này thái độ đương nhiên sẽ không dạng này lạnh nhạt khách khí.

Giữa trưa dùng qua ăn trưa về sau, Định Quốc công sáng tỏ có hãn tại, nhạc phụ nhạc mẫu sẽ không được tự nhiên, liền cùng Khương Nịnh Bảo nói một tiếng: "Nịnh Bảo, ta trước mang bọn nhỏ hồi phủ, chạng vạng tối lại tới tiếp người."

Khương Ninh Bảo trong mắt lóe lên một vòng áy náy, đưa tay ôm một hồi Định Quốc công, nhón chân lên tại hấn bên môi hôn một cái: "Tốt, ta chờ người tới tiếp ta."

Định Quốc công về ôm một hồi tiểu thê tử, tại trên trán nàng rơi kế tiếp hôn, tìm cái lý do cùng nhạc phụ nhạc mẫu cáo tử, liền dẫn hai thẳng nhóc rời đi Khương phủ.

Hai người thân mật cử động bị Khương Nam Hoa cùng Dương thị để ở trong mắt, trong lòng bọn họ là cao hứng, chỉ là cao hứng đồng thời ần ần lộ ra một vòng thất lạc.

Định Quốc công rời đi, bầu không khí không có cứng, Dương thị nhịn không được tiến lên đem nữ nhi ôm trong ngực, thanh âm mang chút một tia ghen ngào: "Ninh Bảo, thật xin lỗi, nương cùng cha người đã về trễ rồi, ủy khuất các người huynh muội."

Khương Nam Hoa trong lòng cũng khó chịu, vỗ nhẹ con trai bả vai, không nghĩ tới con trai năm nay cao trúng Trạng Nguyên, còn định ra rồi một môn tốt việc hôn nhân.

Khương Căn cho Khương Nam Hoa rót một chén trà.

Khương Ninh Bảo về ôm mẫu thân, cười lắc đầu: "Cha, mẹ, ta cùng Đại ca rất tốt, chỉ muốn các người không trách ta cùng Đại ca đem Trường Ninh Bá phủ giày vò không có là tốt rồi."

"Ninh Bảo, A Căn, các người cho ta và người nương nói một chút mấy năm này sự tình." Khương Nam Hoa cùng Dương thị chỉ từ Tiêu Nhiên Tiểu vương gia nơi đó biết được một chút Khương gia sự, cũng không rõ ràng lắm.

Khương Ninh Bảo Hòa Khương căn nghe được cha hỏi ý, cũng không có giấu diếm, đem mấy năm này chuyện phát sinh một năm một mười nói

cho Khương Nam Hoa cùng Dương thị.

Hai người sau khi nghe xong, mặt đều đen.

Khương Nam Hoa phần nộ nói: "Khinh người quá đáng!"

Dương thị sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, nàng không nghĩ tới chính mình lúc trước cho nữ nhi định ra việc hôn nhân còn kém chút hại nữ nhi, nhìn về phía Khương Ninh Bảo ánh mắt tràn đầy áy náy.

"Ninh Bảo, nương có lỗi với người!"

Một cỗ ấm áp, từ Khương Ninh Bảo trong lòng dâng lên, cấp tốc lan tràn.

"Nương, ta hiện tại qua rất cao, Quốc Công Gia đối với ta rất tốt, hậu viện sạch sẽ, không có những nữ nhân khác, lão phu nhân đối với ta cũng vô cùng tốt, tại ta gả đi ngày đầu tiên liền muốn đem quản gia quyền giao cho ta."

Khương Căn cũng ở một bên gật đầu: "Là a, nương, muội phu đối với muội muội rất tốt, ngài không cần lo lắng."

Dương thị gặp hai đứa con cái nói như vậy, đối với Ninh Bảo áy náy hơi tán đi một chút, nhưng trong lòng vẫn như cũ khó chịu, nếu không phải lúc trước gặp Tạ Nhị phu nhân thành tâm thành ý, nàng cũng sẽ không định ra môn kia hôn sự.

Ai ngờ lòng người dễ biến.

Khương Nam Hoa nhẹ nhàng vỗ xuống tay của vợ trấn an nàng.

"Cha, mẹ, Khương gia sự. . . Hiện tại các người trở về, Đại bá nhất định sẽ tìm tới cửa. . ."

Khương Ninh Bảo liếc nhìn Đại ca, có chút ngượng ngùng mở miệng, nàng cùng Đại ca lo lắng nhất chính là chuyện này, cha thân thể chỉ có Khương lão phu nhân biết được, đại phòng cũng không biết.

Vạn nhất đại phòng biết được việc này, chung quy là cái đại phiền toái.

Khương Nam Hoa trầm mặc, hẳn cũng không nghĩ tới mình cũng không phải là mẫu thân con ruột, mà là tội nô chi tử, nếu không phải mẫu thân, hẳn. . . Dù là hiện tại cha ruột gia tộc đã trầm oan giải tội, nhưng hẳn dù sao thiếu Khương gia một phần đại ân.

Dương thị cũng trầm mặc.

Khương gia đại phòng cố nhiên đáng hận, nhưng Khương lão phu nhân ân tình cao ngất.

Dương thị hiện tại rốt cục biết được lão phu nhân vì sao khắp nơi bắt công đại phòng, con trai ruột cùng thân ngoại sinh chung quy là không giống, nhưng lão phu nhân bắt công về bất công, đối với phu quân vẫn là rất tốt.

"Bên kia. . . Cùng Khương gia nếu như có thể giúp một thanh liên giúp một cái." Khương Nam Hoa sau một lúc lâu, mới toát ra một câu như vậy, hẳn cùng Khương Ninh Bảo ý nghĩ đồng dạng, cũng không có cùng phụ tộc nhận thân ý tứ.

Thân thể một chuyện có thể giấu diếm vẫn một mực ẩn giấu đi cho thỏa đáng.

Khương Ninh Bảo ngậm ngậm nhẹ nhàng thở ra, cười gật đầu: "Cha, người yên tâm, ta cùng Đại ca mỗi khi gặp ngày tết cũng sẽ tặng lễ cho lão phu nhân, Khương gia bên kia có Định Quốc công phủ che chở, giữ vững to như vậy gia nghiệp không thành vấn đề."

"Chí vu thân tở phụ nhà, ta cũng có cùng Quốc Công Gia nói, vụng trộm phái người chiếu cố bọn họ."

Khương Nam Hoa vui mừng cười nói: "Nịnh Bảo trưởng thành."

Ở tại bọn hãn không ở trong bốn năm, Nịnh Bảo gả thật tốt, con trai có tiền đồ, Dương thị trong mắt hiển hiện vẻ kiêu ngạo, đồng thời cũng mười phần tâm thương bọn họ tao ngộ.

May mắn hết thảy sau cơn mưa trời lại sáng.

Một nhà bốn miệng lại nói hội thoại, Khương Nịnh Bảo gặp cha mẹ hai đầu lông mày có quỵện sắc, lập tức nói: "Cha mẹ lặn lội đường xa, nhất định là mệt mỏi, sớm một chút nghỉ ngơi, ta về trước Định Quốc công phủ, có rảnh rồi, nương có thể tới Định Quốc công phủ nhìn ta."

Khương Nam Hoa cùng Dương thị có chút không bỏ, nhưng bọn hãn xác thực mệt mỏi, liền gật đầu.

Khương Căn đem muội muội đưa ra phủ về sau, liền đều đầu vào đẩy phân phó hạ nhân đem đốt tốt nước nóng đưa đến chủ viện, phái mấy cái hạ nhân quá khứ phục thị cha mẹ.

...

Khương Nịnh Bảo sớm rời đi, cho nên cũng không có để Định Quốc công tới đón.

Trở lại Định Quốc công phủ về sau, Khương Nịnh Bảo tâm tình rất tốt, Tạ lão phu nhân cũng hết sức cao hứng, thân gia còn sống trở về là việc vui, nàng còn thông tình đạt lý biểu thị Khương Nịnh Bảo có thể tại Khương phủ ở mấy ngày.

Khương Nịnh Bảo trong lòng ấm áp.

Tạ lão phu nhân là cái khai sáng bà bà, nhưng Khương Ninh Bảo vẫn là không có đi Khương phủ ở vài ngày, nàng ban ngày trừ xử lý trong phủ sự tình, còn lại phần lớn thời giờ có chút nhàn rỗi, có thể mang hai thằng nhóc đi gặp ngoại công của bọn hãnh bà ngoại.

Trở lại phòng, Khương Ninh Bảo phân phó Xuân Hỉ: "Xuân Hỉ, đi ta tư kho chọn lựa một phần hậu lễ đưa đi Thụy Vương phủ." Dừng một chút, nàng lại nói, " lại thêm một vò gấm nhất những cực phẩm đào hoa tửu."

Tiểu vương gia Tiêu Nhiên đưa cha mẹ nàng trở về, nàng khẳng định phải biểu thị một phen.

"Vâng, phu nhân." Xuân Hỉ cười đáp ứng lui ra ngoài.

Lúc này, Xuân Nhạc bưng tới chút nước trà điểm tâm, Khương Ninh Bảo ăn mấy khối đệm bụng, hai thằng nhóc sớm liền ngủ mất, nàng liền đi đằng sau sương phòng cất rượu.

Gấm nhất không có làm sao những hoa những, hầm rượu tồn kho gần như không còn, Khương Ninh Bảo quyết định trước những chút ra.

Thu được hậu lễ Tiêu Nhiên khi nhìn đến một vò cực phẩm đào hoa tửu lúc, nói thẳng Định Quốc công phu nhân thượng đạo, không uống công hãnh ngàn dặm xa xôi đem người an toàn đưa trở lại kinh thành.

Thụy Vương phi cùng Thụy Vương gia cao hứng phi thường con trai trưởng cùng Định Quốc công dựng vào quan hệ.

Khương Nam Hoa vợ chồng Bình An trở về tin tức tại Khương gia đưa tới chấn động, các loại Khương Nam Hoa vợ chồng tự mình mang theo hậu lễ tới cửa đưa cho Khương lão phu nhân về sau, Khương gia đại phòng Khương Đông Minh cũng nhịn không được nữa tìm tới Khương lão phu nhân.

"Mẫu thân, nhị đệ cùng nhị đệ muội Bình An trở về, ta mưu hại tội danh của bọn họ cũng không thành lập, ngài để bọn họ đổi giọng, đến lúc đó ta liền có thể khôi phục quan thân, muốn về tước vị."

Khương Đông Minh nhìn xem lão phu nhân, trong mắt tràn đầy chờ mong.

Khương lão phu nhân nghe trong lòng hơi động, Đông Minh nói không sai, nhị nhi tử vợ chồng Bình An hồi kinh, chỉ cần bọn họ đổi giọng, nàng lại bỏ đi mặt mo cầu tình, Đông Minh hẳn là có thể muốn về tước vị.

"Người nói không sai, ta ngày mai liền đi một chuyến Khương phủ."

Khương Đông Minh đại hỉ, kích động nói: "Đa tạ mẫu thân."

"Tốt, người về trước đi, việc này đừng rêu rao, ta đi dò thám ý." Khương lão phu nhân nhìn đồng dạng cao hứng con trai, vội vàng dặn dò một câu.

Khương Đông Minh gật gật đầu biểu thị biết rồi.

Các loại Khương Đông Minh rời đi, Khương lão phu nhân sắc mặt Trầm Tĩnh, ngón tay khuấy động lấy trong tay Phật châu, đáy mắt hiện lên một đạo tinh quang, nhị nhi tử hiện tại ứng nên biết mình chân chính thân thế.

Bởi như vậy sự tình liền dễ làm nhiều.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, cảm tạ ha ha!
Ném đi 1 cái địa lô, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Khôi Phục Đại Ca Người Tước Vị.

Đầu tháng tư ban đêm so ban ngày lạnh hơn, dưới ánh nến.

Khương Ninh Bảo ngồi ở trước gương đồng, nhìn thấy trong gương đồng chiếu ra mỹ lệ nữ tử, cầm lấy một thanh Đào Mộc chải không có thử một cái chải vuốt một đầu đen nhánh đến eo mái tóc.

Cha mẹ bình an trở về, khóe miệng nàng nụ cười cũng không từng đứt đoạn.

Đột nhiên, một đạo cao thân ảnh mạnh mẽ rần rỏi xuất hiện tại sau lưng nàng, mang theo một cỗ sau khi tắm tươi mát, từ trong tay nàng cầm qua Đào Mộc chải, động tác Kinh Nhu chải vuốt Khương Ninh Bảo mềm mại mái tóc.

"Ninh Bảo, Tạ Thất vừa mới nói một sự kiện, Tần Vương phi lâm bồn, tình huống rất nguy hiểm." Định Quốc công bàn tay lớn từ Khương Ninh Bảo trong mái tóc xuyên qua, nhạt âm thanh mở miệng.

Khương Ninh Bảo kinh ngạc quay đầu hướng bên trên Định Quốc công thâm thúy hai mắt: "Dương Thư Thanh xuất thủ?"

"Ân, Tần Vương cũng biết, còn giúp nàng quét đuôi." Định Quốc công đem trong tay Đào Mộc chải buông xuống, thừa dịp Ninh Bảo khiếp sợ thời điểm, đột nhiên đem người ôm ngang lên, nhanh chân hướng khắc hoa giường lớn đi đến đưa nàng đặt lên giường, sau đó lên giường ôm lấy nàng.

Khương Ninh Bảo uốn tại Định Quốc công cứng rắn rắn chắc trong lòng ngực, chóp mũi tràn đầy nam tính khí tức.

"Tần Vương điên rồi, Tần Vương phi mang chính là hãn đưa bé, hồ dữ không ăn thịt con, hãn đây là gián tiếp mưu sát con của mình." Thanh âm của nàng ần ần lộ ra vẻ kích động cùng phẫn nộ.

Tần Vương cái này tra nam!

Định Quốc công thần nhiên nói: "Đưa bé hãn là sẽ bình an sinh ra, nhưng Tần Vương phi có khả năng sẽ bị đi mẫu lưu tử."

Khương Ninh Bảo toàn thân cứng đờ, trong lòng đột nhiên dâng lên một hơi khí lạnh, Tần Vương phi có thể bình an hoài thai mười tháng, cổ tay của nàng thủ đoạn vẫn còn rất cao.

Nàng không tin Tần Vương phi không có tại sinh sản thời điểm làm vạn toàn chuẩn bị, nhưng là không chịu nổi có hai cái muốn nàng chết người, một cái là nữ chính, một cái là nàng người bên gối Tần Vương.

Tại Dương Thư Thanh khí vận còn chưa làm hao mòn sạch sẽ trước, Tần Vương phi một cái Tiểu Tiểu vai phụ đương nhiên sẽ bị pháo hôi.

"Nữ nhân sinh con đều là qua Quý Môn quan, không chỉ có mình phải làm cho tốt vạn toàn chuẩn bị, còn phải đề phòng đừng người hạ thủ, làm nữ nhân thật không dễ dàng."

Nhất là người bên gối đều không đáng tin cậy thời điểm, Khương Ninh Bảo không chịu được cảm thán một câu, cổ đại cao môn đại hộ nữ nhân sinh con so hiện đại nữ nhân càng gian nan.

Các loại lục đục với nhau.

"Dương Thư Thanh giả mang thai, Tần Vương phi nếu như không có, Tần Vương tâm hướng về Dương Thư Thanh, đến lúc đó ai tới vạch trần nàng, ta bây giờ nghĩ, dù là vạch trần chân tướng, đoán chừng Tần Vương cũng sẽ không để ý, Thiển Dong mang cũng là hãn con cái, nói không chừng sẽ còn giúp đỡ Dương Thư Thanh giấu diếm."

Khương Nịnh Bảo càng nói mi tâm nhăn càng chặt.

"Có khả năng này."

Ánh nhen bên trong, chiếu ra Định Quốc công âm đạm không rõ khuôn mặt tuấn tú, hãn trầm thấp nói một câu: "Nịnh Bảo, Dương trác phi người này có chút quý dị, ta từng phái thân vệ đối nàng hạ sát thủ, nàng mỗi lần đều có thể biến nguy thành an, ta thân vệ còn kém chút bị thương bại lộ."

Lúc đầu Định Quốc công không muốn nói ra việc này, nhưng cái này Dương Thư Thanh không giống, nàng một mực vụng trộm mưu hại Nịnh Bảo, bây giờ An Viễn Hầu đã cùng nàng đoạn tuyệt cha con quan hệ, chính là ra tay thời cơ tốt.

Ai ngờ lại nhiều lần thất thủ.

"Ta xế chiều đi một chuyến Thanh Thủy Tự, cao tăng nói Dương trác phi có đại khí vận, tuy nói trước mắt khí vận tiêu ma rất nhiều, nhưng mệnh không có đến tuyệt lộ."

"Người về sau đối đầu nàng thời điểm cẩn thận một chút, nàng không đơn giản."

Định Quốc công trong lời nói không che giấu được lo lắng, Dương trác phi đối với Nịnh Bảo hận ý phi thường lớn, đây là cực lớn tai hoạ ngầm, bây giờ lại không cách nào trừ tận gốc, chỉ có thể phòng bị.

Khương Ninh Bảo khiếp sợ, nàng không nghĩ tới tại nàng không biết thời điểm, Định Quốc công đã đối với nữ chính hạ mấy lần sát thủ, lại không thành công, cái này cũng không khó lý giải.

Dương Thư Thanh là nữ chính.

Nàng cũng không phải là cái gì ma chết sớm, mệnh của nàng mười phần cứng rắn, Dương Thư Thanh cùng nàng giao phong mấy lần, nàng kỳ thật còn chiếm thượng phong, cho nên Dương Thư Thanh nghĩ muốn đối phó nàng cũng không dễ dàng.

"Quốc Công Gia, người yên tâm, mệnh của ta không phải là cái gì người đều có thể đoạt đi, Dương Thư Thanh cũng không thể, mỗi lần đối đầu nàng, ta đều không có ăn thiệt thòi qua, không tin người đi hỏi cao tăng." Khương Ninh Bảo nhỏ tay cầm thật chặt Định Quốc công bàn tay lớn, ngón đầu lộ ra một vòng thần bí nụ cười.

Định Quốc công lông mày phong giật giật, hẩn hồi tưởng lại Ninh Bảo cùng Dương trắc phi gặp nhau, xác thực như thế, anh tuấn cho khó được hiển hiện vẻ kinh ngạc.

Lần này hẩn hơi yên tâm.

Hẩn nhìn thoáng qua trong phòng đồng hồ cát, gặp thời điểm không còn sớm, Định Quốc công trực tiếp đem người ép dưới thân thể. . . Một đêm lửa nóng triền miên, trong đó lưu luyến khó mà miêu tả.

...

Hôm sau, trời sáng khí trong, cảnh xuân tươi đẹp, trong không khí nhấp nhô nhàn nhạt hương hoa.

Định Quốc công đưa Khương Ninh Bảo cùng hai thằng nhóc đi Khương phủ, liền đi Tây Giao đại doanh, bây giờ Định Quốc công đã đem

phần lớn chính vụ giao cho Càn Nguyên đế, so dĩ vãng dễ dàng rất nhiều, thời gian cũng càng dư dả hơn.

Đại ca Khương Cẩn cũng phải đi Hàn Lâm viện, to như vậy Khương phủ chỉ còn lại Khương Nam Hoa cùng Dương thị hai cái chủ tử.

Khương Ninh Bảo mang theo hai thằng nhóc còn có một đám hạ nhân hộ vệ trùng trùng điệp điệp tới, hai người đều cao hứng phi thường, hôm qua ngày không có cơ hội ôm hai cái ngoại tôn, hôm nay định phải thật tốt ôm cái đủ.

Hoa đoàn cầm thốc trong viện, nhu hòa ánh nắng rải đầy cả viện, viện tử trung ương thả ở mấy trương thấp giường cùng bàn vuông, trên bàn còn có nước trà điểm tâm, Khương Ninh Bảo đem hai cái xuyên mười phần vui mừng tiểu gia hỏa đặt ở phủ lên mền nhưng tử trên giường êm, hết lần này tới lần khác cha mẹ hai người một người ôm một cái vui vẻ đùa bọn họ.

Tiểu gia hỏa không khỏi đùa, thỉnh thoảng oa oa khóc lớn, cha mẹ lại đau lòng hống bọn họ.

Khương Ninh Bảo mỉm cười nhìn một màn này, lần cảm giác ấm áp.

Lúc này, trong phủ hạ nhân vội vàng đến bẩm báo: "Lão gia, phu nhân, Khương gia lão phu nhân đã tới."

Khương Ninh Bảo nụ cười một trận, Khương lão phu nhân dĩ nhiên tới, nàng vừa nghe cha mẹ nói hôm qua đã tự mình đi nhìn qua Khương lão phu nhân, nàng hôm nay tới, chẳng lẽ có việc muốn nhờ.

Hiển nhiên không chỉ Khương Ninh Bảo nghĩ như vậy, Khương Nam Hoa cùng Dương thị liếc nhau, cũng cảm thấy lão phu nhân ý đồ đến không đơn giản, Khương Nam Hoa nhìn nữ nhi một chút, trong lòng ẩn ẩn có một cái suy đoán.

"Nịnh Bảo, người có muốn hay không tránh một chút, người tổ mẫu nàng đợi chút nữa đoán chừng sẽ đưa ra so sánh qua phân thính cầu."

Khương Nịnh Bảo lắc đầu: "Không cần, ta cũng muốn biết tổ mẫu ý đồ đến."

Dương thị đáy mắt xẹt qua một vẻ lo âu, nàng đem trong ngực tiểu gia hỏa đặt ở thấp trên giường, nghĩ đến hôm qua không lăm vui sướng gặp mặt, một bộ trận địa sẵn sàng bộ dáng.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Khương Nam Hoa: "..."

Một khoảng nửa chén trà, Khương lão phu nhân tại Hồng Hạnh tỳ nữ đỡ xuống đến trong viện, nhìn thấy trong viện trừ nhị nữ tử vợ chồng còn có Tứ nha đầu tại, trong mắt xẹt qua một vòng ám quang.

"Tổ mẫu, ngồi bên này."

"Đây là năm nay mới nhất trà xuân, ngài uống một chút nhìn."

Khương Nịnh Bảo đứng dậy nghênh đón Khương lão phu nhân tới, tự mình rót nước trà, làm văn bồi lễ nghi quy củ không có chút nào kém, Khương Nam Hoa cùng Dương thị hài lòng gật đầu.

Nữ nhi của bọn hắn là nhất tốt.

Khương lão phu nhân ánh mắt phức tạp nhìn trên giường êm trắng trắng mập mập hai thằng nhóc một chút, lại nhìn thoáng qua làm nàng không thích Dương thị, không nhanh không chậm ngồi xuống, nhấp một miếng Tứ nha đầu ngược lại nước trà, đúng là trà ngon, bực này trà ngon nàng đã rất nhiều thời gian chưa uống đến.

"Mẫu thân, ngài làm sao đích thân tới?" Khương Nam Hoa vẫn là quen thuộc hô Khương lão phu nhân mẫu thân, dù sao hô mấy chục năm, hô di mẫu, hẳn có chút hô không đi ra.

"Nam Hoa, việc này không dễ làm mọi thuyết, người trước đem nơi này hạ nhân để lại đi." Khương lão phu nhân nhìn thoáng qua chung quanh hạ nhân cùng nữ mẫu, tay khuấy động lấy Phật châu nói.

Dương thị tâm xiết chặt, Khương Nam Hoa ngậm cười khổ, rốt cuộc đã đến, nếu như hẳn không có đoán sai, mẫu thân lúc này sợ là thật sự sờ cầu không nhỏ, hẳn phát tay để trong viện hạ nhân rời đi.

Hồng Hạnh cũng bị Khương lão phu nhân để lại đi.

Khương Ninh Bảo khước miệng ngậm lấy nụ cười ngồi ở chỗ đó, bình tĩnh nhấp một cái trà, Khương lão phu nhân ý đồ đến nàng ẩn ẩn đoán được một chút, trong lòng cũng tại cân nhắc.

Cả viện bên trong chỉ còn lại Khương lão phu nhân cùng Khương Nam Hoa vợ chồng cùng Khương Ninh Bảo bốn người.

Bầu không khí có chút ngưng kết.

"Nam Hoa, lúc trước ta bốc lên cực lớn nguy hiểm cho người trong sạch xuất thân, cho người Phú Quý bình an sinh hoạt, Đông Minh hẳn xác thực có lỗi với người, còn đối với người hạ sát thủ, sau đó ta biết hẳn đối với người cùng Dương thị xuất thủ về sau, ta giữ vững trầm mặc."

Khương lão phu nhân nhấp một ngụm trà nước, nhìn thật sâu Khương Nam Hoa một chút, không có trực tiếp tiến vào chủ đề, nói ra bản thân ý đồ đến, lại nói đến chuyện cũ.

"Người đều là bất công, người là cháu ngoại của ta, muội muội ta duy nhất cốt nhục, nhưng Đông Minh là con trai ruột của ta, con độc nhất,

Trường Ninh Bá phủ là của hãn, người khi đó là Bá phủ kiếm hạ to như vậy gia nghiệp tài phú, ta rất cảm kích người, nhưng là tuyệt đối sẽ không vì người mà để con trai ruột của ta đền mạng."

Gừng lời nói của lão phu nhân nói đến rất rõ ràng, cũng rất lạnh lùng.

Nàng xác thực bất công, cũng không có phủ nhận Khương Nam Hoa nỗ lực, nhưng là, thân sinh luôn luôn thân sinh, nàng đối với Khương Nam Hoa cũng không kém, cho hãn tốt xuất thân cùng cầm y ngọc thực.

Khương Nam Hoa thần sắc nghiêm nghị, cảm kích nói: "Con trai đa tạ mẫu thân, mẫu thân đại ân, con trai suốt đời khó quên."

Dương thị mấp máy môi, trầm mặc.

Khương Nịnh Bảo trong lòng thở dài, nói thật, Khương gia đối với phụ thân kỳ thật đã rất khá, nàng từ nhỏ đã biết lão phu nhân đối với nhị phòng không thích, chỉ là nhằm vào nàng cùng mẫu thân cùng Đại ca thôi.

Nếu như không có Khương lão phu nhân, tại lúc trước dưới tình huống như vậy, phụ thân có lẽ không sống nổi.

"Nhưng là, bởi vì người, con trai của ta tước vị không có." Khương lão phu nhân thanh âm đột nhiên trở nên băng lãnh, còn lộ ra nồng đậm oán hận.

Lúc trước lão bá gia sủng thiếp diệt thê, nàng trừ muốn phủ nuôi con của mình, còn muốn đem muội muội con trai nuôi dưỡng lớn lên, trong đó gian nan nàng cũng không muốn lại nhớ lại, hậu viện tranh đấu mười phần tàn khốc, nhưng là cuối cùng muội muội con trai lại làm cho con của nàng đã mất đi tước vị, đã mất đi quan thân.

Cho dù là con của nàng trước hạ sát thủ, nhưng thế tập võng thế tước vị cứ như vậy không có, lão phu nhân y nguyên sinh lòng oán hận, nàng

hận Khương Nam Hoa một nhà, hận chết đi Trương thị, cũng hận chính mình.

"Là lỗi của ta!"

Khương Nam Hoa không có giải thích, cũng không có hận Khương lão phu nhân giận chó đánh mèo, nếu như không có hắn, Đại ca chính là Trường Ninh Bá phủ duy nhất con trai trưởng, cũng sẽ không xuất hiện Đại ca cấu kết đạo tặc mưu hại chuyện của hắn, tước vị cũng sẽ không bị tước đoạt.

Khương lão phu nhân sắc mặt hơi chậm, ánh mắt nặng nề nhìn qua Khương Nam Hoa cùng Khương Ninh Bảo đôi này cha con.

"Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta cũng không vòng quanh."

"Cho đại ca người lật lại bản án, phủ nhận hắn cấu kết đạo tặc tội giết người đi, khôi phục đại ca người tước vị."

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Khương Nịnh Bảo Trong Lòng Ủ Ấm.

Khương Nam Hoa đã sớm đoán được Khương lão phu nhân ý đồ đến, nghe đến lão phu nhân rốt cục nói ra, hấn nổi lòng lo lắng cũng rơi xuống, chỉ là... Khương Nam Hoa tuần lãng trên mặt xuất hiện một tia khó xử.

"Mẫu thân, ta đáp ứng là Đại ca lật lại bản án, nhưng là khôi phục tước vị... Ta cũng bất lực."

Khương Nịnh Bảo thở dài một tiếng, việc này là nàng náo ra đến, cuối cùng biện pháp giải quyết nhất định phải Định Quốc công ra mặt, hiển nhiên gừng lão phu nhân đã tính toán kỹ hết thảy.

Quả nhiên, Khương lão phu nhân đưa mắt nhìn sang Khương Nịnh Bảo, không nhanh không chậm nâng chén trà lên mút miệng trà xuân, giọng điệu thản nhiên mở miệng: "Khôi phục tước vị một chuyện có thể giao cho Tứ nha đầu, Tứ nha đầu, ý của người như nào?"

Khương Nịnh Bảo nhìn thật sâu Khương lão phu nhân một chút, không có cự tuyệt, nàng khẽ vuốt cằm: "Có thể, ta sẽ cùng Định Quốc công nói, nhưng có được hay không cũng không phải ta có thể quyết định."

Nàng ngờ tới một ngày này, chỉ là nàng không nghĩ tới sẽ đến nhanh như vậy.

Dạng này cũng tốt, miễn cho nàng lúc nào cũng nhớ thương.

Khương lão phu nhân đối với phụ thân ân tình lớn hơn trời, Trường Ninh Bá phủ là bởi vì duyên cớ của nàng hủy đi, nếu như không có biết được phụ thân thân thế, nàng có lẽ không quan trọng, thậm chí nhận là quả báo của bọn hắn.

Từ khi biết được phụ thân thân thế về sau, nàng cũng không còn cách nào lẽ thẳng khí hùng, đại phòng Trương thị xác thực đối nàng làm rất nhiều chuyện ác, nhưng Trương thị đã được đến báo ứng, Đại bá Khương Đông Minh cũng đối với nàng cha mẹ ra tay, nhưng là... Đây không phải nàng lẽ thẳng khí hùng, yên tâm thoải mái hủy đi Trường Ninh Bá phủ lý do.

Khương lão phu nhân ánh mắt nặng nề nhìn xem Khương Nịnh Bảo, lại nhìn thoáng qua thấp trên giường yên tĩnh không nháo người hai thẳng nhóc, thân nhiên nói: "Chỉ cần người đáp ứng là được."

Định Quốc công là đương kim hoàng thượng biểu ca, quyền cao chức trọng, hẳn đáp ứng, khôi phục Đông Minh tước vị cũng không khó.

Khương Nịnh Bảo gật đầu: "Ta sẽ hết sức."

Dương thị một mực không nói gì, trong nội tâm nàng yên lặng thờ dài, thời gian qua đi bốn năm, rất nhiều chuyện cũng thay đổi, nàng một đôi nữ đã một mình đảm đương một phía.

Khương lão phu nhân rốt cục lộ ra nụ cười, nàng nhìn qua ở đây ba người, ánh mắt lướt qua Dương thị, nghĩ đến con của mình cháu trai tăng tôn tử... Muội muội con trai một nhà từng cái có tiền đồ, con của nàng cháu trai lại từng cái không nên thân.

Muốn nói không ghen ghét là giả.

Nhưng nàng già, không biết còn có thể sống bao lâu, chỉ cần con trai tước vị khôi phục, con cháu của hắn hậu đại đành phải không tìm đường

chết, cũng có thể có cái tước vị bàng thân, nàng sau khi chết cũng coi như xứng đáng Khương gia liệt tổ liệt tông.

"Các loại Đông Minh tước vị khôi phục về sau, Nam Hoa thân thế ta sẽ dẫn đến trong quan tài, sẽ không nói ra đi, các người cứ yên tâm đi."

Khương lão phu nhân cuối cùng cho bọn hãn một cái cam đoan, kỳ thật nàng cũng có tư tâm, nàng muốn nhị nhi tử nhận ân tình của nàng, muốn Tứ nha đầu cùng Căn Ca Nhi nhớ kỹ ân tình của nàng, che chở nàng trưởng tử một nhà.

Điểm ấy ẩn hiện ám chỉ mọi người ở đây đều lòng dạ biết rõ.

Khương Nịnh Bảo trong lòng sợ hãi thán phục, Khương lão phu nhân không hổ là Khương lão phu nhân, dù là biết được nàng tư tâm, nàng cũng sẽ nhận nàng tình, nhưng không lại trợ giúp đại phòng.

Sẽ chỉ ở bọn họ nguy nan lúc kéo một thanh.

"Mẫu thân, người vĩnh viễn là mẫu thân của ta!"

Khương Nam Hoa đối với Khương lão phu nhân là thật sự cảm kích cùng cung kính, nói thật, Khương lão phu nhân trừ đối với vợ con của hãn không chú ý bên ngoài, đối với hãn vẫn rất tốt.

Hãn khi còn bé đã từng ghen ghét qua đại ca sủng ái so với hãn nhiều, bây giờ xem ra, hãn điểm này ghen ghét là buồn cười như vậy, nếu như không có mẫu thân, hãn bây giờ là cái gì quang cảnh, hãn cũng không biết.

Khương lão phu nhân một mặt mặt không biểu tình, chỉ là bưng chén trà tay tiết lộ tâm tình của nàng, đối với nhị nhi tử, nuôi mấy chục năm, muốn nói không có tình cảm là giả, dù là hãn không vâng lời nàng cho hãn tuyên nàng dâu nhân tuyên, quả thực là lấy Dương thị.

"Thời điểm không còn sớm, ta trước Khương gia."

Khương lão phu nhân nói xong, liền muốn đứng dậy, nhưng là Khương Nam Hoa ngăn trở, hần nói: "Mời mẫu thân lưu tại nơi này dùng cơm trưa, để con trai tận một phần hiếu tâm."

Khương lão phu nhân lãnh đạm cự tuyệt: "Không cần."

Khương Nam Hoa bất đắc dĩ, Dương thị cùng Khương Nịnh Bảo cũng lên tiếng giữ lại, nhưng Khương lão phu nhân quyết ý rời đi, Khương Nam Hoa đành phải đưa một phần hậu lễ để lão phu nhân mang về.

Khương lão phu nhân sau khi rời đi, Khương Nịnh Bảo mặt mũi tràn đầy áy náy nói: "Cha, thật xin lỗi, nếu như không phải ta, ngài cùng tổ mẫu quan hệ cũng sẽ không làm như thế cương."

Khương Nam Hoa là người cha tốt, hần vỗ xuống Khương Nịnh Bảo đầu, lắc đầu: "Không có quan hệ gì với người, không phải lỗi của người, không muốn tự trách, chỉ đổ thừa vận mệnh trên người."

Khương Nịnh Bảo: "..."

Lúc này, trên giường hai thằng nhóc đồng thời oa oa khóc lớn lên, đoán chừng là đói bụng, Khương Nịnh Bảo vội vàng gọi tới nữ mẫu cho bú, các loại hai thằng nhóc ăn uống no đủ về sau, Dương thị hống lấy bọn hần chìm vào giấc ngủ.

Khương Nịnh Bảo lưu tại Khương phủ dùng cơm trưa, giữa trưa lúc, Đại ca trở về, biết được Khương lão phu nhân yêu cầu, không nói lời nào, hần sớm đã liệu đến một ngày như vậy, cũng không kinh ngạc.

"Ta đợi sẽ đi phủ nha là đại bá của người lật lại bản án." Dùng qua ăn trưa, Khương Nam Hoa nhấp một ngụm trà đi dầu mỡ, đột nhiên nói lời

này, hấn làm việc từ trước đến nay quả quyết, đã đáp ứng mẫu thân, hấn cũng không kéo dài thời gian.

"Ta trở về cùng Quốc Công Gia nói một tiếng." Khương Ninh Bảo cũng nói tiếp.

Nàng quyết định sớm một chút đem việc này giải quyết.

Khương Căn gật đầu đồng ý, phụ thân thân thể không nên lộ ra ánh sáng, dù là hôn tổ phụ gia tộc đã sửa lại án xử sai hồi kinh, nhưng bọn hấn hôn tổ phụ đã qua đời, còn lại đều là một chút hôn tổ phụ tộc nhân.

Hôn tổ mẫu chỉ có cha hôn một đứa con trai, hôn tổ phụ tại lưu đầy về sau, cũng không có cái khác con cái, hấn không nguyện ý phụ thân bị kia cả một nhà dính bên trên.

...

Trở lại Định Quốc công phủ, Khương Ninh Bảo gặp hồi phủ Tạ Cảnh Dực, Tạ Cảnh Dực hôn sự đã tại nhìn nhau, hấn không có đặc biệt thích cô nương, Khương Ninh Bảo đem gia thế tương đương, tướng mạo xuất chúng mấy cái cô nương tư liệu giao cho Tạ Cảnh Dực, đến bây giờ nàng đều không có thu được Tạ Cảnh Dực trả lời chắc chắn.

Hiện tại gặp được, Khương Ninh Bảo để Xuân Hỉ cùng hai cái nữ mẫu đem tiểu gia hỏa đưa đi Vinh Hỉ đường giao cho Tạ lão phu nhân, nàng thì cùng Tạ Cảnh Dực nói một chút.

Tạ Cảnh Dực khi nhìn đến Khương Ninh Bảo thời điểm, đôi mắt lóe lên một cái khôi phục bình tĩnh, cung kính đi một cái vãn bối lễ.

"Mẫu thân!"

Khương Ninh Bảo mỉm cười, ngay thẳng mà hỏi: "Cảnh Dực, ta lần trước cho tư liệu của người, người xem qua không có, có coi trọng vị nào cô nương sao?"

Tạ Cảnh Dực mấp máy môi mỏng, thản nhiên nói: "Không có đặc biệt thích, mẫu thân quyết định là tốt rồi."

Cười ai cũng cùng dạng, Tạ Cảnh Dực hoàn toàn không thèm để ý.

Khương Ninh Bảo bị ngạnh một chút, lại là câu này, nàng bất đắc dĩ, đành phải nói một cái trong tư liệu tốt nhất cô nương: "Trịnh quốc công phủ con vợ cả Nhị tiểu thư như thế nào?"

Tạ Cảnh Dực ánh mắt có chút ngưng lại, hẳn đi Thụy Vương phi ngắm hoa yến, gặp qua Trịnh quốc công phủ con vợ cả Nhị tiểu thư một mặt, dung mạo của nàng khí chất cùng Khương Ninh Bảo giống nhau đến mấy phần.

Trong lòng của hắn kỳ thật cũng là hướng vào vị này, nhưng là hắn không có nói ra tới.

"Có thể."

Khương Ninh Bảo kỳ thật cũng chưa từng gặp qua vị này Nhị tiểu thư dung mạo, nàng tin tưởng Định Quốc công tình báo, đã vị này Trịnh nhị tiểu thư là tốt nhất, nàng cũng sẽ không ủy khuất Tạ Cảnh Dực.

"Vậy ta ngày mai phái quan môi đi Trịnh quốc công phủ hỏi thăm một phen."

Giải quyết một cục tâm sự, Khương Ninh Bảo vui vẻ cười một tiếng, nụ cười xinh đẹp động lòng người, khiến cho người đời không ra ánh mắt, Tạ Cảnh Dực tập trung ý chí, khẽ vuốt cằm: "Hết thầy làm phiền mẫu thân."

Khương Nịnh Bảo khoát tay áo, mang theo Xuân Nhạc tâm tình vô cùng tốt về chủ viện vôi vàng nhìn Triệu quản gia đưa tới sổ sách, đều đầu vào đấy xử lý sự vụ.

Triệu quản gia bị nàng phái đi tìm quan môi.

Định Quốc công trở về liền thấy Nịnh Bảo trong phòng nghiêm túc xử lý phủ vụ, khóe miệng không tự chủ giơ lên một cái Tiểu Tiểu độ cong, lặng yên không tiếng động ngồi ở trên giường, cũng không có quấy rầy Khương Nịnh Bảo xử lý sự vụ.

Có lẽ là hấn tồn tại cảm giác cực cao, Khương Nịnh Bảo chỉ chốc lát liền phát hiện hấn, nàng uống ngụm nước trà làm trơn miệng, liền buông xuống trong tay sự vụ, đứng dậy hướng Định Quốc công đi đến, ngồi ở bên cạnh hấn, nàng nhớ tới tối hôm qua Quốc Công Gia nói tin tức, căn môi hỏi.

"Quốc Công Gia, Tần Vương phi tình huống như thế nào?"

Định Quốc công khuôn mặt tuấn tú trầm xuống: "Tần Vương phi không có."

Khương Nịnh Bảo trầm mặc, trong đầu dâng lên thấy lạnh cả người, Tần Vương quả nhiên hung ác, nửa ngày, nàng tiếp tục hỏi.

"Con của nàng đâu?"

"Bình An sinh ra tới, thân thể có chút suy yếu, theo thái y nói đã thương căn bản, về sau sợ là không thể rời đi thuốc." Định Quốc công Tạ Hành trả lời.

Khương Nịnh Bảo thở dài một tiếng, một cái có vẻ bệnh trường tử, dĩ vãng sợ là không có cơ hội kế thừa □□, nếu như nàng không ra tay trợ giúp.

"Kỳ thật dạng này cũng tốt, tối thiểu hữu cơ sẽ tiếp tục sống."

Định Quốc công gật đầu đồng ý.

Tần Vương sủng Dương trắc phi, Tần Vương phi không có, con của nàng nếu như kiện kiện khang khang, đoán chừng sống không được, Dương trắc phi nhất định sẽ không để cho hãn còn sống.

Cái đề tài này có chút trầm nặng, Khương Ninh Bảo dời đi chủ đề, nói ra Khương lão phu nhân yêu cầu: "Quốc Công Gia, tổ mẫu muốn lật lại bản án khôi phục Đại bá tước vị, phụ thân ta đáp ứng lật lại bản án... Ta cũng đáp ứng hỗ trợ."

Nói là nàng đáp ứng hỗ trợ, kỳ thật vẫn là muốn Định Quốc công ra mặt.

Định Quốc công làm sao không biết Khương Ninh Bảo tâm tư, cánh tay dài duỗi ra, bàn tay lớn đặt ở eo thân của nàng, đem lo lắng bất an Khương Ninh Bảo ôm vào lòng, ôm sát nàng.

"Ta sẽ giúp ngươi."

So với Khương lão phu nhân đối với nhạc phụ đại ân, Khương lão phu nhân yêu cầu kỳ thật cũng không quá phận, chỉ cần nhạc phụ nguyện ý lật lại bản án, hãn sẽ cùng Hoàng Thượng nói một tiếng, khôi phục Khương Đông Minh tước vị chưa chắc không thể.

Kỳ thật hãn sớm tại biết được nhạc phụ nhạc mẫu còn sống về sau, liền ngờ tới một ngày như vậy.

Khương Ninh Bảo nghe được Quốc Công Gia không có chút nào do dự đáp ứng nàng, trong lòng tràn đầy cảm kích đồng thời lại không có ý tứ, vươn tay về ôm Quốc Công Gia, đầu tựa vào trong bộ ngực của hãn, rầu rĩ nói: "Ta lại làm phiền ngươi."

Định Quốc công khước miệng nhếch lên, bàn tay lớn khẽ vuốt nàng mềm mại mái tóc, rất thích tiểu thê tử đối với hăn ỷ lại.

"Không có chút nào phiền phức, Nịnh Bảo, chúng ta là vợ chồng, chuyện của người cũng là chuyện của ta, kỳ thật nhạc phụ buổi chiều là phủ nha lật lại bản án tin tức ta đã biết rồi, người không nói, ta cũng sẽ hỗ trợ."

Khương Nịnh Bảo trong lòng ủ ấm.

Định Quốc công nói được thì làm được, hăn vào lúc ban đêm liền tiến cung gặp Càn Nguyên đế, Càn Nguyên đế sáng khoái đáp ứng xuống, bất quá là khôi phục một cái không có thực quyền thế tập hư tước thôi, so với Khương Nịnh Bảo đưa cho thần kỳ của hăn rượu thuốc, không đáng giá nhắc tới.

Đạt được Định Quốc công khẳng định trả lời chắc chắn, Khương Nịnh Bảo đem tin tức này nói cho cha mẹ.

Khương Nam Hoa cùng Dương thị biết được về sau, đồng thời nhẹ nhàng thở ra.

Tại hồi kinh ngày thứ ba, bọn họ đến Định Quốc công phủ gặp Tạ lão phu nhân, thuận tiện nhìn nữ nhi, Tạ lão phu nhân là người rất dễ thân cận, hai nhà người trò chuyện cực kỳ vui sướng.

Khương Nam Hoa cùng Dương thị rốt cục yên tâm, chuyên tâm chuẩn bị hôn sự của con trai.

Sau năm ngày, Càn Nguyên đế hạ chỉ khôi phục Khương Đông Minh thế tập Bá Tước vị, bị quan phủ thu hồi Trường Ninh Bá phủ lần nữa về tới trong tay hăn, Khương Đông Minh kích động không thôi.

Tại người nhà họ Khương cao hứng chúc mừng thời điểm, Khương Nịnh Bảo nhận được Trịnh quốc công phu nhân trả lời chắc chắn, hơi nhếch

khóe môi lên lên, Tạ Cảnh Dực hôn sự rớt cục có rơi vào.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 104: "Nàng Đây Là Năm Mơ."

Định Quốc công phủ cùng Trịnh quốc công phủ hai nhà muốn kết thân tin tức truyền ra về sau, kinh đô một đám người lớn, nguyên bản chăm chăm Tạ Cảnh Dực làm con rể phu nhân chỉ có thể yên lặng tiếc hận.

Hoàng Thượng long thể an Khang lại cự tuyệt lại nạp phi tần, Định Quốc công địa vị vững như Thái Sơn, Tạ Cảnh Dực dù chỉ là một cái tự tử, nhưng hẳn là Cấm Vệ quân thống lĩnh, Hoàng đế tâm phúc, không chỉ có tiền đồ vô lượng, hậu viện còn một mảnh sạch sẽ.

Có thể nói Tạ Cảnh Dực là vừa độ tuổi quý nữ nhóm trong lòng tốt nhất vị hôn phu nhân tuyển.

Hiện tại đột nhiên truyền ra hẳn muốn đính hôn tin tức, những này quý nữ trái tim nát đây đất, dồn dập ghen tị ghen ghét lên Trịnh quốc công phủ con vợ cả Nhị cô nương.

Lúc đầu Tần Vương phi không có về sau, Dương Thư Thanh chính xuân phong đặc ý chuẩn bị thượng vị, ai ngờ đột nhiên truyền ra Tạ Cảnh Dực đính hôn tin tức, Dương Thư Thanh phi thường phẫn nộ, quăng đây đất đồ sứ.

"Tiểu thư, ngài tuyệt đối đừng động khí, vạn nhất kinh động Vương gia liền phiền toái." Thiển Bích thận trọng khuyên nhủ, trong lòng lại hết sức im lặng, Tạ thiếu gia đều cùng tiểu thư không có quan hệ, làm gì vì người không liên hệ động khí.

Lời này Thiến Bích không dám nói ra, tiểu thư tính tình bá đạo, lòng ham chiếm hữu cực mạnh.

"Người nói đúng, hiện tại không nên phức tạp." Dương Thư Thanh nghe được Thiến Bích kiểu nói này, đột nhiên tỉnh táo lại, nàng hiện tại là 'Phụ nữ mang thai', Tần Vương đã chuẩn bị đưa nàng phù chính làm Vương phi, trong cung Thục Thái phi không đồng ý, không được ở thời điểm này xảy ra sự cố.

Trần thái y còn hôn mê bất tỉnh.

Nếu như có thể, tốt nhất diệt trừ Trần thái y , nhưng đáng tiếc không có chỗ xuống tay.

Thiến Bích ngậm ngậm nhẹ nhàng thở ra.

Thiến Dong bị tiểu thư đưa ra □□, an trí ở kinh thành trong một cái viện, thâm cư không ra ngoài, nếu như không cẩn thận điều tra, sẽ không tra ra Thiến Dong mang thai sự tình tới.

Dương Thư Thanh không tiếp tục quẳng đồ vật phát tiết, nhưng là nàng cũng không phải là cái gì đều không làm, hẳn có thể tìm người đối với Trịnh quốc công phủ con vợ cả Nhị cô nương xuất thủ.

Tạ Cảnh Dực là nàng, dù là nàng không chiếm được, cũng không cho phép những nữ nhân khác nhúng chàm.

Dương Thư Thanh đối với Tạ Cảnh Dực cố chấp đã sâu tận xương tủy.

Ở kiếp trước Tạ Cảnh Dực cùng Khương Ninh Bảo mỹ mãn, Dương Thư Thanh một mực nhớ, hâm mộ, một thế này, nàng đã thực hiện mình gả cho Tạ Cảnh Dực nguyện vọng, nhưng là thân phận của Tạ Cảnh Dực chênh lệch quá lớn, cùng Tạ Cảnh Dực hòa ly.

Nhưng Dương Thư Thanh vẫn là không bỏ xuống được.

"Thiến Bích, Định Quốc công phủ còn không có truyền đến tin tức xấu sao?" Dương Thư Thanh đột nhiên nhớ tới một chuyện khác, ẩn lý thuyết hiện tại đã nên mời thái y.

Thế nhưng là Định Quốc công phủ tựa hồ không có động tĩnh.

Dương Thư Thanh không khỏi có chút bực bội, mỗi lần đối đầu Khương Ninh Bảo, luôn cảm giác hết thầy tổn công vô ích giống như, khiến cho người rất cảm thấy thất vọng.

Thiến Bích cúi đầu trả lời: "Không có."

Dương Thư Thanh nhíu mày, gương mặt xinh đẹp một mảnh đen nặng, lẩm bẩm nói: "Không nên a, Từ Tiên cô thuốc không có khả năng lại vô dụng, Khương Nam Hoa vợ chồng đâu?"

Thiến Bích nơm nớp lo sợ trả lời: "Bọn họ hết thầy mạnh khỏe."

Dương Thư Thanh sắc mặt trong nháy mắt trở nên hết sức khó coi, nhìn không được hung hăng vỗ một cái mặt bàn, nổi giận mắng: "Ghe tởm, Từ Tiên cô tên đáng chết này lại dám gạt ta."

Thiến Bích cúi thấp đầu không dám thở mạnh.

Dương Thư Thanh phát tiết sau khi, liền hành quân lặng lẽ, Từ Tiên cô đã chết, nàng lại tức giận cũng không làm nên chuyện gì.

Khương Ninh Bảo cũng không biết Dương Thư Thanh đối với Tạ Cảnh Dực lòng ham chiếm hữu, cũng không biết Dương Thư Thanh từng đối với cha mẹ nàng xuống tay, đều bị thần kỳ của nàng rượu thuốc từng cái hóa giải, nàng đang bận chuẩn bị sinh lễ đi Trịnh quốc công phủ hạ

sính, bận rộn rất nhiều ngày, liền tự mình mang theo quan môi tới cửa chính thức định ra việc hôn nhân.

Đính hôn cùng ngày, Khương Nịnh Bảo rốt cục gặp được Trịnh quốc công phủ con vợ cả Nhị cô nương Trịnh Lâm, Trịnh Lâm ngũ quan tinh xảo ôn nhu, Mỹ Lệ đoan trang, khí chất thanh nhã, rất không tệ một cô nương.

Khương Nịnh Bảo rất là hài lòng.

Không có chú ý tới Xuân Nhạc kinh ngạc ánh mắt.

Trở lại Định Quốc công phủ, Xuân Nhạc nhin không được nói ra nghi vấn của mình: "Phu nhân, nô tỳ phát hiện Trịnh gia Nhị cô nương dung mạo khí chất cùng ngài giống nhau đến mấy phần."

Khương Nịnh Bảo không lắm để ý cười cười: "Trên đời dung mạo tương tự người rất nhiều, không cần để ý, Trịnh gia Nhị cô nương là cái không tệ cô nương, tính tình nhìn rất tốt."

"Nô tỳ chỉ là lo lắng đến lúc đó Tạ thiếu gia nhìn thấy Trịnh gia Nhị cô nương dung mạo sau sẽ không thích." Xuân Nhạc lắm bầm một câu.

Khương Nịnh Bảo nhìn thoáng qua Xuân Nhạc, cười một tiếng: "Có cái gì tốt lo lắng, Tạ Cảnh Dực mình đồng ý, ta nhìn dáng vẻ của hã, cưới ai cũng không thềm để ý, đoán chừng trong lòng còn đang nhớ Dương Thư Thanh đâu."

Giờ phút này Khương Nịnh Bảo hiển nhiên đã xem đã quên Tạ Cảnh Dực đã từng nhìn sự khác thường của nàng ánh mắt.

Xuân Nhạc: "..."

Xuân Hỉ bưng tới mới mẻ trái cây, còn mang đến một phong tín hàm, Khương Nịnh Bảo xé mở xem xét, có chút kinh ngạc, lại là Khương Minh

Dao tin, Đại bá khôi phục tước vị về sau, Khương Minh Dao rốt cục buông xuống khúc mắc, chuẩn bị cùng nàng khôi phục lui tới.

Khương Nịnh Bảo thần sắc thản nhiên.

Nàng cùng Khương Minh Dao quan hệ vốn là nhạt, Khương Minh Dao thời gian qua rất không tệ, phu quân của nàng đối nàng rất tốt, tới hay không hướng đều không có quan hệ, thế là cũng không trở về tin, nàng tin tưởng Khương Minh Dao sẽ minh bạch nàng ý tứ.

Kỳ thật trừ Khương Minh Dao, đến Trấn Bắc Hầu phủ Khương Xu Nghiên cũng phi thường cảm kích nàng, còn cố ý tới cửa nói lời cảm tạ.

Khương Nịnh Bảo chỉ làm cho người chú ý một chút Khương lão phu nhân tình huống, còn đại phòng người, nàng cũng không quan tâm.

Khương lão phu nhân từ khi một lần nữa trở lại Trường Ninh Bá phủ về sau, cũng làm người ta xếp đặt một cái nhỏ Phật đường, yên lặng đợi trong sân, một lòng hướng Phật.

Thời gian lần nữa bình tĩnh lại.

Khương Nịnh Bảo trừ xử lý phủ vụ chính là cùng Tạ lão phu nhân cùng một chỗ mang Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi, tại nàng vụng trộm cho hai thằng nhóc chế tạo bọn họ có thể uống hoa nhưỡng về sau, hai thằng nhóc dáng dấp càng ngày càng khỏe mạnh, khẩu vị cũng càng lúc càng lớn.

Một ngày này, Định Quốc công nghỉ mộc, cùng Khương Nịnh Bảo cùng một chỗ tại chủ viện trong hoa viên trái lên một tầng thật dày tấm thảm, để hai cái sức sống tràn đầy tiểu gia hỏa ở phía trên bò.

"Nịnh Bảo, trong cung vừa mới truyền ra tin tức, Hoàng hậu nương nương phát động." Định Quốc công lật một chút Kỳ Ca Nhi thân thể, cùng Khương Nịnh Bảo nói một lần trong cung sự tình.

"Rất nhanh, Quý Phi nương nương đâu, còn không có phát động sao?" Khương Ninh Bảo theo miệng hỏi, nàng tương đối quan tâm Phó Uyển Ninh người bạn này tình huống.

Định Quốc công lắc đầu: "Theo thái y nói cũng là cái này một hai ngày."

Khương Ninh Bảo gật gật đầu, không nói gì nữa, nàng giữ thai rượu thuốc có thể để cho các nàng Bình An sinh hạ đứa bé, bởi vậy nàng cũng không lo lắng, ngược lại hỏi tới Hiền tần Dương Uyển Linh tình huống: "Quốc Công Gia, Hiền tần hiện tại như thế nào?"

Lúc trước trong cung hai vị nương nương đồng thời xảy ra chuyện, kỳ thật Càn Nguyên đế cùng Định Quốc công cũng không tin là nàng xuất thủ, cho nên cũng không ban được chết nàng, Hiền tần trong cung địa vị kỳ thật rất kỳ quái.

Nàng cũng không có bị Càn Nguyên đế sủng hạnh, nàng tiến cung tựa hồ chỉ vì tìm kiếm che chở, tại đây vào lãnh cung về sau, cũng có người vụng trộm chiếu cố, cũng không có chịu đau khổ.

Làm Khương Ninh Bảo biết được cái này bí ẩn, cả người đều kinh hãi.

"Hiền tần bên người tỳ nữ va chạm thánh giá bị trượng đánh chết, Hoàng Thượng chuẩn bị làm cho nàng giả chết Ly cung." Định Quốc công thanh âm thản nhiên nói.

Khương Ninh Bảo trừng to mắt, tò mò hỏi.

"Hoàng Thượng biết là Dương Thư Thanh hạ thủ sao?"

Định Quốc công nhạt tiếng nói: "Không biết, Hoàng Thượng hoài nghi là Tần Vương hoặc là Tấn Vương hạ thủ."

Khương Ninh Bảo sáng mắt lưu chuyển, trong lòng toát ra một cái ý nghĩ, cười giả dối: "Quốc Công Gia, người nói đem Dương Thư Thanh giả mang thai tin tức tiết lộ cho Tấn Vương như thế nào?"

Gần nhất Tần Vương đang vì phù chính Dương Thư Thanh vỡ lở ra, nghe nói Thục Thái phi bị khí chết đi.

Định Quốc công lông mày hơi động lòng, liếc nhìn Ninh Bảo giả hoạt bộ dáng, hơi nhếch khóe môi lên lên: "Có thể, Tần Vương cùng Tấn Vương đánh đến quá kịch liệt, đã sớm kết thù, Tấn Vương hẳn là rất tình nguyện nhìn thấy Tần Vương xấu mặt."

Càn Nguyên để đem đầu nhập hai vị Vương gia quan viên tất cả đều điều chức quan, tại thực quyền vị trí còn lột chức quan đổi lại tâm phúc, hai vị Vương gia thế lực nhiều lần suy yếu, Tấn Vương gặp tình thế không đúng, đã bắt đầu yên lặng, Tần Vương vụng trộm còn không hết hi vọng trên nhảy dưới tránh.

Kỳ thật bọn họ đều lật không nổi sóng lớn.

Nhưng là khí vận quý dị Dương trác phi vẫn là phải xử lý, làm cho nàng triệt để nhảy nhót không nổi.

Khương Ninh Bảo đạt được Định Quốc công ủng hộ, cao hứng phi thường, nhìn thấy Lâm Ca Nhi sắp leo đến chần lông vùng ven, vội vàng đi qua đem hân ôm trở về đến tấm thảm ở giữa, im lặng nói một câu.

"Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi càng ngày càng da."

Định Quốc công ánh mắt rơi xuống hai thằng nhóc trên thân, khóe miệng hơi cười: "Dạng này rất tốt, hoa của người nhường không có uổng phí." Hiển nhiên đã xem biết được nàng vụng trộm cho hai thằng nhóc uy hoa nhường chuyện.

Khương Ninh Bảo kiêu khuôn mặt đẹp bên trên hiện lên một tia chột dạ.

"Quốc Công Gia, người biết?"

Định Quốc công gật đầu, trong mắt hiện hiện mỉm cười: "Ân, người tại lần thứ nhất cho hăn ăn nhóm uống hoa nhường lúc ta liền biết, qua đi, ta tìm thái y cho bọn hăn chữa bệnh."

Thái y nói hai đứa bé mười phần khỏe mạnh.

Định Quốc công liền không có ngăn cản Khương Ninh Bảo cử động.

Thật tình không biết chính là như thế, mới tránh khỏi Dương Thư Thanh tính toán, đương nhiên, cũng là Khương Ninh Bảo vận khí tốt.

Khương Ninh Bảo: "..."

Nơi xa, Tạ lão phu nhân cùng Hoàng ma ma đứng ở nơi đó nhìn xem một nhà bốn miệng vui vẻ hòa thuận hỷ động, Tạ lão phu nhân trên mặt lộ ra hài lòng nụ cười vui mừng.

"Lão phu nhân, Quốc Công Gia cùng phu nhân tình cảm thật tốt!" Hoàng ma ma đỡ lấy lão phu nhân, cảm thán một câu.

Tạ lão phu nhân cười tủm tỉm gật đầu.

"Đúng vậy a, bây giờ Cảnh Dực hôn sự cũng định xuống dưới, ta xem như triệt để yên tâm."

"Lão phu nhân, Đại thiếu gia định ra việc hôn nhân về sau, Tạ Nhị phu nhân nghĩ đem cháu gái của mình đưa cho Đại thiếu gia làm thiếp thất." Hoàng ma ma nhú mày nói.

Tạ lão phu nhân cười lạnh: "Nàng đây là năm mơ."

Tạ Nhị phu nhân lúc trước quỳ xuống bức bách Tạ Cảnh Dực cười nàng cháu gái hành vi đã triệt để chọc giận Tạ lão phu nhân, nàng để cho người ta tiện thể nhắm đến Tạ phủ, Tạ Nhị phu nhân đã bị cấm túc, vừa mới phóng xuất, lại không an phận.

"Tạ Nhị phu nhân nói cháu gái của nàng thanh danh hủy hoại, chỉ có thể gả cho Đại thiếu gia, Đại thiếu gia cũng không để ý tới, Tạ Nhị phu nhân giống như cũng không hề từ bỏ, lại nhiều lần trên đường chặn người." Hoàng ma ma nói lên cái mặt này sắc rất khó coi.

Tạ lão phu nhân sầm mặt lại: "Cháu gái của nàng hủy hoại thanh danh là chính nàng làm ra đến, không cần để ý tới, Cảnh Dực sẽ xử lý tốt, chút chuyện nhỏ này không cần nói cho Nịnh Bảo."

Hoàng ma ma gật đầu đồng ý.

Hai người Như Lai lúc lặng yên không tiếng động rời đi.

Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công cũng không biết Tạ lão phu nhân đến đây một chuyến, hai người ngồi ở trên thảm một bên nói chuyện phiếm một bên chiếu cố hai thằng nhóc.

Ngày xuân ánh mặt trời ấm áp rơi tới trên thân hai người, dát lên một tầng nhàn nhạt hào quang màu vàng óng.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Cho Nên Cái Này Một Thai Cực Kỳ Trọng Yếu.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt bốn tháng trôi qua, thời tiết mùa hè mười phần nóng bức, thổi tới trong gió còn mang theo từng tia từng tia hơi nóng.

Cái này bốn tháng đến, Khương Ninh Bảo qua thư thái vui vẻ, ngẫu nhiên có chút ít khó khăn trắc trở, đều không ảnh hưởng toàn cục.

Có lẽ là cha mẹ đã khác lập môn hộ cùng Khương lão phu nhân ước thúc, Khương Đông Minh khôi phục tước vị về sau, so dĩ vãng thu liễm rất nhiều, nhưng càng thêm hăng hái.

Khương Ninh Bảo nghe được cha mẹ nói lên đại phòng tin tức, đều là cười một tiếng mà qua.

Đáng nhắc tới chính là, Trịnh quốc công phủ Nhị cô nương kém chút bị người mưu hại hủy dung, việc này vừa ra, Khương Ninh Bảo phản ứng đầu tiên là Dương Thư Thanh xuất thủ, lập tức đưa tới Tạ Cảnh Dực, để hắn bảo vệ tốt vị hôn thê của mình.

Tạ Cảnh Dực ứng về sau, Khương Ninh Bảo liền dứt bỏ rồi.

Tạ Cảnh Dực hôn kỳ qua sang năm, cũng không vội, nhưng Đại ca Khương Cẩn lại sắp đại hôn, Khương Ninh Bảo có khi cũng sẽ đi Khương phủ bang điểm bận bịu, Đại ca gần đây biểu hiện xuất sắc, biên soạn quốc

thư có thụ ngợi khen, Càn Nguyên để liền tấn thăng hẳn vì thiên tử thị giảng.

Tại Hàn Lâm viện bên trong, thị giảng, người hầu đều có hai tên, một cái củ cái một cái hồ.

Tu soạn muốn thăng thị giảng cũng không dễ dàng.

Nhưng Khương Cẩn là một ngoại lệ, bản thân hẳn tài hoa hơn người, tăng thêm Khương Ninh Bảo quan hệ, Càn Nguyên để đương nhiên sẽ trọng dụng hẳn, cho nên chưa tới nửa năm liền thăng lên chức quan.

Trước đó vài ngày, Đại ca thăng quan đã dẫn phát một loạt chấn động, còn có đại thần muốn đem thứ nữ đưa cho Đại ca làm quý thiếp.

Khương Ninh Bảo cao hứng phi thường, điệu thấp cùng cha mẹ cùng một chỗ là Đại ca chúc mừng.

Lúc này, Khương Ninh Bảo đang ngồi trên ghế, trong đại sảnh đã dọn lên băng bồn, trên mặt đất trước đệm một tầng thật dày tấm thảm lại trải lên chiếu, thả ở rất nhiều lông nhung đồ chơi, chung quanh có một vòng bị vải bông bọc lấy rào chắn, nhũ mẫu cùng tỳ nữ ở bên cạnh nhìn xem, hai thăng nhóc tinh lực mười phần tại chiếu bên trên đi lại, trong miệng không ngừng mà phát ra âm thanh.

Hai thăng nhóc đã tám tháng lớn, nhỏ chân ngắn đi vững vững vàng vàng, Tà lão phu nhân cao hứng phi thường, một mực nói hai thăng nhóc tương lai có hi vọng làm Đại tướng quân.

"Phu nhân, tiểu chủ tử thật lợi hại, nô tỳ nghe nói rất nhiều công Hầu phủ các thiếu gia đều là tuổi tròn sau mới chậm rãi học biết đi đường, có hai tuổi còn sẽ không mình đi đường." Xuân Nhạc một bên quạt tử một bên tán thán nói.

"Chúng ta phu nhân sinh tiểu chủ tử thế nhưng là Quốc Công Gia đưa bé, đương nhiên cùng những người khác không giống, nghe nói đến Trấn Bắc Hầu phủ Đại cô nương sinh tiểu thiếu gia hiện tại còn không biết bước đi." Xuân Hỉ cũng ở một bên nói, nhìn về phía Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi hai mắt hiển hiện một tia ghen tị.

Khương Ninh Bảo nhìn thấy hai thằng nhóc oai phong lẫm liệt bộ dáng, cười cười, kỳ thật cái này rất phổ biến, trừ võ tướng nhà thiếu gia, cái khác cao môn đại hộ thiếu gia từng cái thân kiêu nhục quý, bình thường đều là để cho người ta ôm, biết đi đường mới là lạ.

"Xuân Hỉ, người gả cho Tạ Thất lâu như vậy, còn không có một chút tin tức tốt sao?" Khương Ninh Bảo chú ý tới Xuân Hỉ ánh mắt, nhin không được quan tâm hỏi thăm một câu.

Xuân Hỉ thần sắc có chút ảm đạm lắc đầu, mờ mịt nói.

"Nô tỳ cũng không biết nguyên nhân gì."

Xuân Nhạc lo lắng nhìn Xuân Hỉ một chút, nàng thán trước ngay tại định ra rồi việc hôn nhân, cuối năm xuất giá, nàng biết Xuân Hỉ vẫn muốn mang Tạ Thất đưa bé, thế nhưng là bụng một mực không có tin tức.

"Ta gọi trong phủ đại phu cho người chẩn bệnh một chút." Khương Ninh Bảo đối với Xuân Hỉ vẫn là rất tốt, cái này Xuân Hỉ một mực là nàng thiệp thân tỳ nữ, trung thành cảnh cảnh.

Xuân Hỉ cảm kích cười một tiếng: "Đa tạ phu nhân."

Kỳ thật nàng đi tiệm thuốc nhìn qua đại phu, nhưng là tiệm thuốc đại phu nói thân thể không có vấn đề, đã không có vấn đề, nàng làm sao một mực không có mang thai.

Khương Ninh Bảo cười trấn an nói: "Xuân Hi, người đừng vội, đứa bé sự tình không vội vàng được."

Xuân Hi gật gật đầu.

Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi đi mệt, tất cả ngồi xuống đến cùng nhau chơi đùa lông nhung đồ chơi, đều là một chút các loại màu sắc khác nhau nhỏ tú cầu, người ném ta một cái cầu, ta ném một mình người cầu, chơi quên cả trời đất.

Khương Ninh Bảo nhìn xem hai thằng nhóc bộ dáng khả ái ngo ngoe muốn động, cũng dứt bỏ thận trọng cùng hai thằng nhóc cùng nhau chơi đùa.

Có lẽ là có mẹ ruột gia nhập, hai thằng nhóc càng cao hứng hơn.

Chung quanh tỳ nữ cùng nữ mẫu nhóm đồn dập im lặng.

Định Quốc công trở về liền thấy tiểu thê tử cùng hai đứa bé chơi đùa, lạnh lùng cho hiển hiện mỉm cười, vẫy lui nơm nớp lo sợ hạ nhân, bước nhanh đến phía trước gia nhập chơi đùa bên trong.

Thằng đến hai thằng nhóc mệt mỏi đói bụng, mới khiến cho Xuân Nhạc các nàng ôm xuống dưới tắm rửa.

Định Quốc công cùng Khương Ninh Bảo cũng xuất mồ hôi, sau khi tắm nhẹ nhàng thoải mái trở lại phòng dùng cơm trưa, dùng qua ăn trưa, Định Quốc công cùng Khương Ninh Bảo nói một kiện nàng cảm thấy hứng thú sự tình.

"Quốc Công Gia, người nói giả chết xuất cung Dương Uyển Linh cải trang vào □□?" Khương Ninh Bảo khóe miệng giật một cái, vì trả thù Dương Thư Thanh, cái này Dương Uyển Linh thật đúng là không thềm đếm xia.

Từ khi trong cung hai vị nương nương Bình An sinh hạ tiểu Hoàng Tử sau một tháng, Hiền tần liền tại lãnh cung 'Chết bệnh' .

Khương Ninh Bảo coi là Dương Uyển Linh xuất cung sau sẽ ở Càn Nguyên để an bài xuống khác gả người khác, ai ngờ nàng... Kỳ thật ngẫm lại cũng có thể hiểu được, Hiền tần Dương Uyển Linh lúc đầu dự định trong cung dưỡng lão, thuận tiện giày vò một chút Dương Thư Thanh cừu nhân này, nhưng là Dương Thư Thanh một phen tính toán, những ngày an nhàn của nàng không có.

Chỉ có thể giả chết rời đi hoàng cung, đã mất đi cao quý thân phận, nghe Quốc Công Gia nói Càn Nguyên để về sau sẽ để cho nàng bảo dưỡng một vị công chúa, hiện tại không còn có cái gì nữa, Dương Uyển Linh trong lòng hẳn là không cam lòng cùng oán hận.

Định Quốc công gạt đầu, khi hẳn phát hiện Hiền tần ý đồ về sau, vụng trộm giúp nàng làm che giấu quét đuôi, làm cho nàng thuận lợi tiến vào□□.

"Xem ra □□ náo nhiệt, ta nghe nói Thục Thái phi muốn cho Tần Vương tuyển một môn tốt việc hôn nhân, nhân tuyển đều nhìn kỹ, là Tề Quốc Công phủ cô nương."

Khương Ninh Bảo vốn cho là Tần Vương đối với Dương Thư Thanh như vậy thâm tình, nàng hẳn là có thể dễ dàng làm tới Tần Vương phi, ai ngờ Thục Thái phi lấy cái chết bức bách, Tần Vương chỉ có thể thỏa hiệp.

Một màn này vở kịch gần nhất mới kết thúc, truyền ra khắp kinh thành nhốn nháo.

Hiện tại Thục Thái phi muốn Tần Vương cưới Tà lão phu nhân nhà mẹ đẻ Tề Quốc Công phủ cô nương, Dương Thư Thanh sợ là muốn tức nổ tung.

"Tề Quốc Công phủ sẽ không đáp ứng."

"Không đáp ứng là đúng, □□ chính là một cái hố lửa, ai nhảy vào đi ai chết." Khương Ninh Bảo đồng ý gật đầu, ai chẳng biết Tần Vương chung tình Dương Thư Thanh, xem những nữ nhân khác không có gì.

Gả đi cũng là thủ hoạt quả mệnh.

Định Quốc công trong mắt hiển hiện mỉm cười, nói đến một chuyện khác: "Dương thị giả mang thai cũng có sáu tháng, bụng đã hở ra, Tần Vương xuất thủ ngầm đem mang thai Thiến Dong bắt đi, bí mật an trí tại trong biệt viện, vì không đánh cỏ động rần, Tần Vương phái người cải trang Thiến Dong."

Khương Ninh Bảo sau khi nghe tinh thần cũng là chấn động: "Tần Vương rốt cục xuất thủ, thế nhưng là hãn vì sao bắt đi Thiến Dong, ta còn tưởng rằng hãn sẽ vạch trần Dương Thư Thanh giả mang thai sự tình."

Tần Vương thế lực sẽ hao tổn hơn phân nửa, đều là Dương Thư Thanh 'Công lao', Tần Vương khẳng định hận Dương Thư Thanh tận xương.

Trong sách chung cục trù mưu phản diện rất cục đối mặt nữ chính.

"Tần Vương làm là như vậy vì tại tối hậu quan đầu bức bách Dương trắc phi không thể không lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch." Định Quốc công ánh mắt nhắm lại, mặt mày thâm trầm.

Nếu không có Ninh Bảo thần kỳ rượu thuốc, Hoàng Thượng nhất định sẽ lựa chọn Tần Vương làm hoàng thái đệ.

Tần Vương cùng Tần Vương so sánh, kém không đáng một bạc.

Khương Ninh Bảo trợn mắt hốc mồm, cái này Tần Vương thật sự là đủ hung ác.

Nàng thủ đoạn cùng Tấn Vương so sánh, quả thực là tiểu vu gặp đại vu, không đáng giá nhắc tới.

Không hổ là trong sách chung cực trùm phản diện.

"Thế nhưng là Dương Uyển Linh không phải tiến vào□□ sao, Tấn Vương kế hoạch còn sẽ thành công sao?" Khương Nịnh Bảo đột nhiên có chút chờ mong Tấn Vương kế hoạch thành công, nhưng là Dương Uyển Linh cầm xuống tay...

Định Quốc công nhàn nhạt câu lên khoe môi: "Tấn Vương sẽ phải người nói cho nàng, nàng cùng Tấn Vương hẳn là sẽ liên hợp lại."

Hắn không tin lần này Dương trắc phi còn có thể trốn qua một kiếp này.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Chung cực trùm phản diện cùng ác độc nữ phụ liên thủ, còn có Định Quốc công ở sau lưng trợ giúp, Dương Thư Thanh cái này nữ chính sợ là thật sự muốn lạnh.

Khương Nịnh Bảo phi thường chờ mong ngày đó đến.

...

□□, Dương Thư Thanh có chút không thoải mái ngồi ở trên giường cau mày uống canh gà, cái này dùng được liệu nuôi nấng ra gà hầm canh cho dù tốt uống, uống lâu như vậy, đã sớm chán ngấy.

Uống qua canh gà, Dương Thư Thanh vẩy lui hạ nhân, các loại trong phòng trừ Thiến Bích, không có những người khác về sau, nàng mới đưa trong bụng đồ vật lấy ra, ngày nắng to, dù là trong phòng thả băng bồn, trong bụng nhiều khối đồ vật, nóng đến không được.

"Vẫn là như vậy dễ chịu."

Thiến Bích dọa đến mặt không có chút máu: "Tiểu thư, ngài... Ngài làm sao đem đồ vật lấy ra, vạn nhất Vương gia đột nhiên tới..."

Dương Thư Thanh một mặt hài lòng ăn ướp lạnh qua trái cây, xem thường nói: "Vương gia bây giờ không có ở đây trong phủ, trong phủ ta lớn nhất, sợ cái gì."

"Thế nhưng là... Thế nhưng là..."

Dương Thư Thanh không kiên nhẫn trừng nơm nớp lo sợ Thiến Bích một chút: "Thiến Bích, người lo lắng cái gì, Lục má má còn ở bên ngoài đầu trông coi, Vương gia trở về, tự sẽ để cho ta biết được."

Thiến Bích: "..."

Tần Vương phi không có về sau, Vương gia đem tiểu thư sủng thượng thiên, tại □□ bên trong, tiểu thư nói một không hai, từ khi trong lãnh cung Hiền tần chết bệnh về sau, tiểu thư tựa hồ lá gan càng lúc càng lớn.

Trước kia còn sẽ thận trọng che giấu, bây giờ lại giữa ban ngày liền trong phòng đem nhét vào trong bụng đồ vật trực tiếp lấy ra, còn có ăn ướp lạnh qua trái cây...

Cái nào phụ nữ mang thai sẽ ăn sống lạnh trái cây, hết lần này tới lần khác tiểu thư hội.

Tuy nói tiểu thư đem đây hết thảy an trên đầu nàng, dẫn tới trong phủ những người ở khác ghen ghét, nhưng là nhiều lần, trong phủ nhất định sẽ có nhân sinh nghi.

"Thiến Bích, Thiến Dong tình huống như thế nào?" Dương Thư Thanh hưởng thụ qua món ăn ngon trái cây về sau, hỏi tới bị nàng mượn bụng sinh

con tâm phúc tỳ nữ Thiến Dong.

Thiến Bích cung kính trả lời: "Thiến Dong hết thầy mạnh khỏe, chỉ là nôn nghén tương đối lợi hại."

Dương Thư Thanh đầu tiên là cao hứng, lại là nhú mày: "Thiến Bích, người nói ta muốn không cần làm ra nôn nghén triệu chứng, thế nhưng là một khi ta làm ra nôn nghén triệu chứng, vạn nhất bị thái y chẩn đoán được không thích hợp liền phiền toái."

"Nếu như có thể thu mua một cái thái y..."

Thiến Bích mặt lộ vẻ hoảng sợ, cắn môi nói: "Tiểu thư, ngài tuyệt đối đừng mạo hiểm, vạn nhất thái y không có thu mua đến, ngài lộ ra ngoài làm sao bây giờ?"

Dương Thư Thanh hai đầu lông mày hiển hiện một vòng tàn khốc, đứa bé này đối nàng mười phần trọng yếu, Thục Thái phi hôm qua đột nhiên tới cửa ngay trước nàng cùng Tần Vương nói, nếu như nàng cái này thai có thể sinh ra con trai, liền sẽ đồng ý Tần Vương lập nàng làm Vương phi.

Cho nên cái này một thai cực kỳ trọng yếu.

Phục dụng bí dược chế tạo giả mang thai mạch tượng đến đằng sau sợ là muốn bại lộ, thu mua thái y bắt buộc phải làm.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 106: "Nịnh Bảo, Dương Trắc Phi Muốn 'Sinh'."

Dương Thư Thanh thu mua thái y cử động không có giấu diếm được Tấn Vương, tại vài ngày trước, Tấn Vương đã cùng chui vào □□ Dương Uyển Linh dựng đăng nhập vào, hai phe đều đang đợi thời cơ nhất cử đem Dương Thư Thanh trừ bỏ.

Tần Vương chỉ cần không tạo phản, Càn Nguyên đế liền sẽ không động đến hắn, nhưng Dương Thư Thanh không giống.

Khương Nịnh Bảo một mực tại chú ý hai phe tiến triển.

Gần nhất Quốc Công Gia không nhàn rỗi, hơn phân nửa thời gian đều đợi trong phủ làm bạn Khương Nịnh Bảo cùng hai đứa bé, hai thằng nhóc đi đường vững vững vàng vàng, chính là còn không biết nói chuyện, Khương Nịnh Bảo nghĩ nghĩ, dù sao nhàn rỗi vô sự, liền bắt đầu dạy bọn họ nói chuyện.

"Đến, Kỳ Ca Nhi, hô một tiếng nương... Nương..."

Kỳ Ca Nhi mở to nho đen giống như mắt to, trong miệng a vài tiếng, sau đó ôm sạch sẽ Mao cầu mài vừa mọc ra răng nhỏ, chính là không có gọi mẹ, Khương Nịnh Bảo cũng không có có thất vọng, vui này không kia sẽ dạy mấy lần.

Sau đó chuyển hướng Lâm Ca Nhi.

Lân Ca Nhi là cái hiệu động, trắng trắng mập mập tay nhỏ núu lấy lông xù tú cầu chơi, còn thỉnh thoảng đập tú cầu, chơi có chút cao hứng, một chút cũng không có để ý một bên dạy bảo hẳn nói chuyện Khương Nịnh Bảo.

Có khi sẽ còn xoay người, cầm cái mâm nhỏ đối nàng.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Tạ lão phu nhân ở một bên cười ha hả nhìn xem, dưới cái nhìn của nàng, Nịnh Bảo chính là nhàn, còn chưa đầy tuổi tròn, cháu ngoan nhóm nơi nào sẽ nói chuyện.

"Khụ khụ, Nịnh Bảo, người đừng vội, các loại tiệc rượu chọn đồ vật đoán tương lai sau lại dạy bọn họ nói chuyện cũng không muộn."

Khương Nịnh Bảo ngượng ngừng đỏ mặt.

Nàng kỳ thật không vội, chỉ là muốn đùa hai thằng nhóc chơi.

Đùa xong đùa bé, Khương Nịnh Bảo đem hai thằng nhóc giao cho Tạ lão phu nhân, mang theo tỳ nữ về chủ viện, từ Hắc Y thân vệ kia biết được Định Quốc công trong phòng đọc sách, Khương Nịnh Bảo nghĩ nghĩ, từ phòng bếp nhỏ bưng chút điểm tâm cùng ướp lạnh trái cây vào nhà.

Định Quốc công nhìn thấy vào mỹ lệ nữ tử, để quyển sách trên tay xuống bàn, mặt mày tách ra một vòng nhu tình, không nhìn thấy hai đứa con trai, đáy mắt có chút xẹt qua vẻ thất vọng.

"Nịnh Bảo, hài tử đâu?"

"Tại mẫu thân nơi đó."

Khương Nịnh Bảo đem điểm tâm cùng trái cây bày ở bàn con bên trên, sau đó lên thấp giường ngồi ở Định Quốc công đối diện, thuận tay dùng

thăm trúc xiên một khối dưa hấu thịt cho Định Quốc công.

"Quốc Công Gia, ta nhận được một phong Dương Uyển Linh đưa tới mật tín, mật tín thảo luận Dương Thư Thanh giả mang thai sự tình, xem ra nàng không tiếc bại lộ mình còn sống sự tình, là nghĩ liên hợp ta cùng một chỗ đối phó Dương Thư Thanh."

Khương Nịnh Bảo nói đến đây cái, nụ cười thu liễm, cái này Dương Uyển Linh làm việc tựa hồ có chút cấp tiến, thật tình không biết nhất cử nhất động của nàng đều tại Định Quốc công cùng Tấn Vương giám thị hạ.

Định Quốc công ăn tiểu thê tử xiên dưa hấu thịt, nghe được nàng nói mật tín, lông mày phong có chút ngưng lại: "Nịnh Bảo, việc này người không nên dính vào đi vào."

Khương Nịnh Bảo ăn một khối điểm tâm, cau mày nói: "Dương Uyển Linh không phải đã cùng Tấn Vương liên hợp lại sao, nàng như thế không tiếc bại lộ mình, còn đâm xuyên Dương Thư Thanh giả mang thai sự thật, cố ý đâm đến ta nơi này, Quốc Công Gia, người nói nàng rốt cuộc là ý gì, ta không tin nàng không biết Tấn Vương kế hoạch."

"Ta sẽ xử lý tốt." Định Quốc công hai đầu lông mày hiện lên một vòng sát khí.

An Viễn Hầu phủ hai tý muội đều không phải đèn đã cạn dầu, cái này Dương Uyển Linh cũng không phải cái tốt, dĩ nhiên tính toán đến Nịnh Bảo trên đầu, Định Quốc công khó được nổi giận.

Khương Nịnh Bảo nghe Định Quốc công kiểu nói này, liền yên lòng.

□□

Một mực không có thu được Định Quốc công phu nhân hồi phục Dương Uyển Linh mặt mày hiện lên một tia bức bối cùng thất vọng, nàng

đều đem Dương Thư Thanh bí mật bại lộ, Định Quốc công phu nhân lại một chút động tác đều không có.

Nàng nhìn lấy mình thô ráp rất nhiều tay, nghĩ đến mình những ngày qua đến, ngày ngày tại trong phòng bếp nấu nước, nhìn xem Dương Thư Thanh cao cao tại thượng bộ dáng, đột nhiên hối hận nhất thời xúc động mình tự mình chui vào □□ trả thù Dương Thư Thanh.

Nàng muốn rời đi □□.

Thế nhưng là, □□ tiến đến không dễ dàng, rời đi càng không dễ dàng, Tấn Vương cũng sẽ không cho phép nàng đột nhiên rời đi, nàng đành phải thay một cái biện pháp cùng Định Quốc công phu nhân cùng một tuyến, làm cho nàng hỗ trợ đưa nàng làm ra □□.

Thế nhưng là Định Quốc công phu nhân lại không có động tĩnh.

Chẳng lẽ nàng không có thu được thư của nàng?

Nghĩ đến đây cái khả năng, Dương Uyển Linh sắc mặt biến ảo chập chờn.

Nếu như không phải Dương Thư Thanh tính toán, nàng vẫn là cao cao tại thượng Hiền tần, cũng sẽ không bị xử lý lãnh cung, nàng lúc đầu cũng định tốt, các loại qua một đoạn thời gian, liền thiết kế cùng Càn Nguyên để hoan hảo, làm hoàng đế danh phù kỳ thực phi tử.

Đáng tiếc hết thảy cũng không có.

Lãnh cung cái chỗ kia không phải là người ở, dù là có Càn Nguyên để chiếu cố, nhưng Hoàng hậu nương nương vẫn là vụng trộm xuất thủ, khiến cho nàng khổ không thể tả, chỉ có thể thỉnh cầu giả chết Ly cung.

"A Linh, người tại sao lại ở chỗ này, Dương trắc phi muốn tắm rửa, người nhanh đi nấu nước." Một cái thô làm ma ma vội vã chạy đến, nhìn thấy đang lười biếng Dương Uyển Linh, không vui quá lớn.

Dương Uyển Linh cắn răng lên tiếng.

Vừa nghĩ tới còn có ba bốn tháng bị người đến kêu đi hét, từ trước đến nay làm đã quen chủ tử Dương Uyển Linh trước mắt một trận biến thành màu đen, lần nữa hối hận tự mình chui vào □□ đối phó Dương Thư Thanh.

Nhưng làm cho nàng đoạn tuyệt với Tấn Vương, phá hư Tấn Vương kế hoạch, nàng làm không được, nàng còn nghĩ đem Dương Thư Thanh đánh rớt bụi trần.

Vẫn là trước nhin một chút.

...

"Cho nên Dương Uyển Linh đưa tin cho ta, là muốn cho ta nhận nàng tình, đưa nàng vớt ra □□?" Khương Nịnh Bảo nghe được Định Quốc công, trợn mắt hốc mồm.

"Nàng đây là hối hận rồi?"

Định Quốc công khoe miệng giật một cái, hần cũng không nghĩ tới chân tướng là như thế làm người không nói gì, khẽ vuốt cằm: "Không sai, Dương Uyển Linh hối hận rồi, nàng một cái Hưu phủ tiểu thư, chưa hề ném qua đau khổ, chui vào □□ về sau, ngày ngày cho Dương trắc phi nấu nước nóng, hiện tại đã nhin không nổi nữa."

Khương Nịnh Bảo: "..."

Cho cừu nhân của mình nấu nước, may mà Dương Uyển Linh như thế một cái thân kiều nhục quý đại tiểu thư có thể chịu lâu như vậy.

Nếu như là nàng... Đoán chừng ba ngày đều nhịn không được.

"Quốc Công Gia, chúng ta là giúp nàng một tay, vẫn là xem như không biết?" Khương Ninh Bảo trầm mặc sau một lúc lâu mới hỏi.

Định Quốc công đem tiểu thê tử vòng trong ngực, nhẹ nhàng phất qua bên tai nàng sợi tóc, đăm đăm nói: "Đây là nàng lựa chọn của mình."

Khương Ninh Bảo đã hiểu, Quốc Công Gia là quyết định làm làm không biết, nàng ở trong lòng yên lặng là Dương Uyển Linh đốt nến, mình loại quả đắng mình ăn.

Thế là tại Khương Ninh Bảo cùng Định Quốc công xem nhẹ dưới, Dương Uyển Linh tiếp tục tại □□ làm mình nấu nước tỳ nữ, kỳ thật nàng có thể tiến vào Dương Thư Thanh viện tử làm nấu nước tỳ nữ đã là đụng đại vận.

Bình thường tỳ nữ nơi nào dễ dàng như vậy tiến vào Dương Thư Thanh viện tử.

Nhất là tại Dương Thư Thanh còn ẩn tàng như thế một bí mật lớn tình huống dưới, ở trong đó có Dương Uyển Linh làm ác độc nữ phụ khí vận tại quấy phá.

Bình thản mà bận rộn thời gian qua nhanh chóng, đảo mắt liền tới vàng thu tháng tám, cuối thu khí sáng, thời tiết dần dần chuyển lạnh, Khương Căn đại hôn, Đại tâu Thẩm Nghi Lan vào cửa, Khương phủ một mảnh vui mừng hơn hở.

Lần này, Trường Ninh Bá phủ Khương lão phu nhân cũng tới.

Khương Minh Dao, Khương Xu Nghiên cùng phu quân của các nàng đều có mặt Khương Căn hôn lễ.

Khương Ninh Bảo thật cao hứng tham gia Đại ca hôn lễ.

Nhìn đến đại ca hăng hái nụ cười, nhìn thấy cha mẹ nụ cười vui mừng, Khương Ninh Bảo mỉm cười, Đại ca rốt cục cười được ngưỡng mộ trong lòng cô nương, nàng ở trong lòng yên lặng Chúc đại ca hạnh phúc.

Qua đi, Khương Ninh Bảo an tĩnh đợi tại Định Quốc công trong phủ xử lý phủ vụ cùng nuôi bé con, trừ đi Khương phủ nhìn đại ca đại tẩu cùng cha mẹ bên ngoài, cực ít đi ra ngoài tham gia phu nhân tụ hội.

Cuối năm, gió lạnh gào thét.

Khương Ninh Bảo biết được Tấn Vương rốt cục hành động, đem Thiến Dong trộm đi tin tức truyền đến Dương Thư Thanh trong tai, cả người hưng phấn lên, nụ cười trên mặt chưa hề từng đứt đoạn, Xuân Hỉ cùng Xuân Nhạc cũng là người biết chuyện, các nàng cũng đang chờ xem kịch vui.

Tạ Cảnh Dực chỉ cảm thấy quái dị, lại nói không nên lời quái chỗ nào dị.

□□ Dương Thư Thanh biết được Thiến Dong trộm đi tin tức về sau, ôm cao cao bụng to ra lung lay, trên mặt âm trầm như nước, vừa kinh vừa sợ: "Chết tiệt, Thiến Dong lại vào lúc này phản bội ta!"

Nàng thu mua thái y đã nói cho Tần Vương, nàng lâm bồn ngày ngay tại mấy ngày nay, hiện tại sắp lâm bồn Thiến Dong trộm lén trốn đi, con của nàng nơi nào đến?

"Tiểu thư, bây giờ nên làm gì?" Lục má má hạ giọng, một mặt vội vàng cùng cháy bỏng.

Không có Thiến Dong đưa bé, mượn bụng sinh con kế hoạch coi như toàn xong.

Dương Thư Thanh hiện tại cực hận bà nàng một đạo Thiến Dong, hận không thể đưa nàng tháo thành tám khối, nàng cấp tốc tỉnh táo lại, lập tức có quyết đoán.

Chiếu hiện tại tình thế này xem ra, nhận nuôi Tần Vương huyết mạch con cái là rất không có khả năng, việc cấp bách chuyện gấp gáp nhất là đem dưới mắt nguy cơ vượt qua.

Cho dù là lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch!

"Phái người đi tìm Thiến Dong, nhất thiết phải đưa nàng tìm ra, nhưng phải làm hai tay chuẩn bị, Lục má má, người phái người điều tra thêm kinh thành trong dân chúng có hay không tại mấy ngày nay sinh sản phụ nữ mang thai, trước đem con của các nàng lấy ra khẩn cấp."

Lục má má sắc mặt đại biến, kinh ngạc nhìn về phía tiểu thư, mồ hôi lạnh ứa ra, nơm nớp lo sợ nói: "Tiểu thư, cái này. . . Cái này vạn nhất bại lộ, thế nhưng là mất đầu đại tội!"

Thiến Bích hãi hùng khiếp vía, sắc mặt đột nhiên trắng bệch.

Tiểu thư... Tiểu thư dĩ nhiên nghĩ lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch...

"Các người không cần lo lắng, chiếu ta nói làm là được!" Dương Thư Thanh liếc qua Lục má má cùng Thiến Bích sắc mặt, trong mắt lóe lên một tia lạnh lùng ngoan tuyệt, rất có điểm tráng sĩ chặt tay ý vị.

Lục má má cắn răng đồng ý, nàng hiện tại đã cùng tiểu thư là một thể, bây giờ nàng chỉ hi vọng có thể bắt được chạy trốn Thiến Dong, không phải vạn bất đắc dĩ, nàng thật sự không nghĩ tiểu thư đi đến đầu kia không đường về.

Một mực chú ý Dương Thư Thanh viện tử động tĩnh Dương Uyển Linh thấy được Lục má má vội vã xuất viện tử, cúi đầu nhìn thoáng qua

mình sinh nứt da tay, cười lạnh, chờ lâu như vậy, rốt cục chờ đến một ngày này.

Nàng... Cũng rất nhanh có thể rời đi đáng chết này □□.

Dương Thư Thanh vụng trộm phái người tìm kiếm Thiến Dong cùng sắp lâm bồn phụ nữ mang thai cử động không thể gạt được nhìn chăm chăm nàng Tần Vương cùng Định Quốc công, các loại Dương Thư Thanh bắt đầu 'Đau từng cơn' đưa đến phòng sinh về sau, Định Quốc công rất nhanh nhận được nhân tuyến đưa tới tin tức, cũng nói cho Khương Nịnh Bảo.

"Nịnh Bảo, Dương trác phi muốn 'Sinh'."

Khương Nịnh Bảo kích động.

"Quốc Công Gia, người nói Dương Thư Thanh có thể mua chuộc thái y cùng mấy cái bà đỡ vì nàng che lấp, thế nhưng là nàng làm sao đem bên ngoài đưa bé lấy tới trong phòng sinh đi?"

Tần Vương như thế thích nàng, nhất định sẽ canh giữ ở cửa phòng sinh.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Tần Vương Không Tin Thư Thanh Sẽ Lừa Hảo

Trong phòng chậu than lớp bộp thiêu đốt.

Lúc trước Khương Nịnh Bảo nghĩ đến nếu như Dương Thư Thanh không có cách nào thu mua thái y, nàng liền để Định Quốc công nghĩ biện pháp làm một cái thái y lừa gạt qua, không nghĩ tới nữ chính vàng sáng vẫn là rất □□.

"Dương trắc phi sớm có đối sách, □□ hậu viện tại nàng chường không dưới, lén qua một cái bé trai đến phòng sinh rất dễ dàng." Định Quốc công nhạt tiếng nói.

Dương trắc phi khí vận quý dị, nhưng cao tăng nói qua chỉ cần làm ác liền sẽ làm hao mòn mình khí vận cùng công đức, lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch, Dương trắc phi khí vận đoán chừng sẽ làm hao mòn rơi bảy tám phần.

Khương Nịnh Bảo cũng không biết Định Quốc công vẫn muốn diệt trừ ra tay với nàng Dương Thư Thanh vụng trộm bố cục lâu như vậy, nàng nghe được Định Quốc công, có chút giật mình, Tần Vương cái này thứ hai lớn nam phụ có thể nói là trong sách trừ nam chính Tạ Cảnh Dực bên ngoài, đối với nữ chính tình cảm sâu nhất, nhất cố chấp.

Tần Vương phi không có về sau, hảo hậu viện bị Dương Thư Thanh chường không cũng không cảm thấy kỳ quái.

"Như thế, chúng ta liền đợi đến □□ tin tức tốt." Khương Nịnh Bảo vui vẻ nở nụ cười.

"Đúng rồi, Quốc Công Gia, Trần thái y nên 'Thanh tỉnh' rồi?"

Trần thái y thế nhưng là biết được Dương Thư Thanh dùng qua Tử Quy người, hẳn một thanh tỉnh, tăng thêm Dương Thư Thanh bị bắt được lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch tội ác, định tuyệt không xoay người chi địa.

Định Quốc công gạt đầu, Trần thái y cái này ẩn tàng chuẩn bị ở sau rốt cục có thể dùng lên.

...

□□ bên trong

Âu yếm nữ tử trong phòng sinh vì cho hẳn sinh con, Tần Vương một mặt lo lắng đứng tại cửa phòng sinh, nghe trong phòng sinh ầm ầm truyền đến tiếng kêu đau đớn, tâm hung hăng nắm chặt thành một đoàn.

Bị Dương Thư Thanh thu mua Trương thái y nhìn thấy Tần Vương cháy bỏng đau lòng bộ dáng, trong lòng ầm ầm hiện lên một tia chột dạ cùng thương hại, nếu như không phải Dương trắc phi năm thóp của hẳn, hẳn căn bản không dám là Dương trắc phi che lấp giả mang thai sự thật.

"Vương gia, nữ nhân sinh con tối thiểu muốn tốt mấy canh giờ, ngài ở chỗ này cũng chính là lo lắng suông, chẳng bằng đi về nghỉ trước, Dương trắc phi nương nương cái này một thai mang tướng vô cùng tốt, bên trong bốn cái bà đỡ cũng đều là toàn kinh thành nhất có kinh nghiệm có danh khí nhất, nhất định sẽ là ngài sinh hạ tiểu Hoàng Tử."

Bên cạnh cung kính đứng tại Lục má má nghe được Trương thái y, nín thở ngưng thần chờ đợi Tần Vương trả lời.

Kỳ thật Tần Vương rời đi tốt nhất, dạng này càng có lợi hơn tiểu thư kế hoạch.

Không rời đi cũng không có cái gì, chỉ là kế hoạch càng khó một chút.

"Thư Thanh ở bên trong sinh con chịu khổ, ta tại sao có thể đi về nghỉ." Tần Vương trợn mắt trừng Trương thái y một chút.

Lục má má hơi có chút thất vọng.

Trương thái y trong lòng khẩn trương, đây chính là rơi đầu sự tình, nếu như thành công còn tốt, nếu như bị phát hiện... Trương thái y không dám tưởng tượng hậu quả.

Canh một Thiên Hậu, ánh nến tươi sáng trong phòng sinh Dương Thư Thanh còn không có 'Sinh' hạ đứa bé.

Tần Vương tại bên ngoài lo lắng đi qua đi lại, ngoài cửa sổ, ban đêm gió lạnh gào thét mà đến, xen lẫn bay lá tả tuyết lớn.

Trong phòng sinh, Dương Thư Thanh nằm ở trên giường làm bộ đau kêu thành tiếng.

Nàng đem trong bụng nhét gói đầu lấy ra ngoài, cao cao bụng to ra đã xẹp xuống.

Bốn cái bà đỡ ở một bên làm bộ bận rộn, thỉnh thoảng để Thiên Bích đem từng chậu máu gà nước mang sang đi, để cho người ta đem nước nóng bắt đầu vào đến, hết thấy tiến hành đầu vào đấy.

Sau đó chờ đợi người đem bé trai lặng yên không tiếng động ôm đến phòng sinh.

"Làm sao trả không có đem đứa bé đưa tới?" Mắt gặp thời gian từng giờ trôi qua, Dương Thư Thanh chân mày cau lại, thấp giọng chất vấn

Thiến Bích một câu.

Sẽ không lại xảy ra vấn đề gì.

Nếu không phải sớm đem hài nhi đưa đến trong phủ để dàng xảy ra vấn đề, Dương Thư Thanh sớm đã đem bé trai lấy tới trong phòng sinh.

Thiến Bích trong lòng lo lắng, nàng cũng không biết tình huống như thế nào.

"Nô tỳ ra đi hỏi một chút Lục má má."

Dương Thư Thanh vội vàng làm cho nàng ra ngoài hỏi tình huống, sau đó tiếp tục làm bộ hô kêu ra tiếng.

Canh hai trời...

Bên ngoài Lục má má đã tại Tấn Vương vụng trộm dưới sự che chở đem đứa bé lấy được trong phủ, nàng vội vội vàng vàng ôm hôn mê bé trai để một tên hộ vệ lấy tới phòng sinh đi.

Cái này phòng sinh bị Dương Thư Thanh vụng trộm cải tạo qua, hộ vệ thừa dịp bóng đêm tiến vào phòng sinh sát vách phòng, sau đó từ sát vách phòng đến phòng sinh.

"Chủ tử, đứa bé ôm tới."

Hộ vệ liền tranh thủ hôn mê bé trai đưa đến bà đỡ trong tay.

"Rốt cục ôm đến, người mau chóng rời đi." Dương Thư Thanh lặng yên thở phào, đại hi, lần này cuối cùng không có phạm sai lầm, vội vàng để Thiến Bích cho hôn mê bé trai làm tỉnh lại.

Các bà mụ vuốt một cái mồ hôi lạnh.

May mắn!

Lúc này, rét lạnh đêm khuya, □□ tới một đám người.

Bọn họ chính là Càn Nguyên để đưa tới thái y, Càn Nguyên để bên người tâm phúc thái giám, hai cái cung đình ma ma cùng một đội Cấm Vệ quân, vị này thái y chính là đầu năm 'Hôn mê bất tỉnh' Trần thái y, Tần Vương nhìn người tới về sau, sắc mặt trầm xuống.

"Lý công công, các người đây là ý gì?"

Hoàng Thượng là có ý gì, vậy mà tại Thư Thanh sinh sản thời điểm phái Cấm Vệ quân vây quanh phòng sinh, Tần Vương tay siết thành quyền, đấm mắt xẹt qua một tia âm trầm... Còn có cái kia Trần thái y cái gì tỉnh táo lại?

Hắn tại sao không có tiếp vào một chút tin tức.

Trần thái y nhìn thoáng qua nội khí trùng thiên Tần Vương, nhíu mày hỏi: "Vương gia bớt giận, hạ quan nghe nói ngài trong phủ Dương trắc phi trong phòng sinh sinh sản, không biết là vị kia thái y đến khám bệnh tại nhà bình an mạch?"

Lục má má khi nhìn đến Trần thái y cùng một đám hoàng cung Cấm Vệ quân về sau, trong lòng sinh ra một tia dự cảm không tốt.

"Là Trương thái y." Tần Vương lạnh lùng nhìn Trần thái y một chút.

Trần thái y lạnh lạnh nhìn về phía Trương thái y, không có bỏ qua hắn đấm mắt lóe lên một cái rồi biến mất kinh hoàng cùng chột dạ, tâm trong lặng lẽ thở dài một tiếng, Trương thái y thật sự là hồ đồ!

"Vương gia, ngài có biết Dương trắc phi ban đầu ở Định Quốc công phủ giả mang thai nội tình, lúc trước hạ quan chẩn đoán được Dương trắc

phi phục dụng chính là Tử Quy bí dược, dùng qua loại này bí dược nữ tử sẽ chung thân không mang thai."

"Hoàng gia huyết mạch không dung lẫn lộn, Hoàng Thượng mệnh hạ quan đến đây kiểm tra Dương trác phi mang thai là thật là giả."

Cái này vừa nói, Lục má má cùng Trương thái y đầu oanh một tiếng, xong, hết thảy đều xong, hai người hai chân như nhũn ra, mặt không có chút máu, hận không thể tạt chỗ ngắt đi.

"Không có khả năng, Thư Thanh sẽ không lừa gạt bản vương!" Tần Vương sắc mặt đỏ lên, thốt ra.

Càn Nguyên để tâm phúc thái giám hướng một mặt không dám tin Tần Vương cáo lỗi một tiếng, lập tức chuyển hướng hai vị cung đình ma ma, trên mặt hoàn toàn lạnh lẽo, thanh âm bén nhọn nói: "Hai vị ma ma, các người tiến phòng sinh kiểm tra một phen."

"Vâng!"

Hai vị ma ma lĩnh mệnh đá văng cửa phòng sinh đi vào.

Tần Vương không tin Thư Thanh sẽ lừa hắn, cũng đi vào theo, Trần thái y cùng Lý công công theo sát phía sau, một đám Cẩm Vệ quân đem cửa phòng sinh chỗ vây quanh.

Phòng sinh rộng rãi sạch sẽ thoải mái dễ chịu, trưng bày một loạt chậu than, trong phòng mười phần ấm áp.

Bốn chi sáng loáng lớn nển cất đặt tại phòng sinh bốn nơi hẻo lánh, cộng thêm ở giữa hai cái giá nển, toàn bộ phòng sinh đều mười phần sáng tỏ, sáng như ban ngày.

Giờ này khắc này, trong phòng sinh Dương Thư Thanh nằm ở trên giường, sắc mặt hồng nhuận, y phục cũng chỉnh chỉnh tề tề, không có nửa điểm làm loạn dấu hiệu, phòng sinh ô uế, nam tử đồng dạng đều sẽ không tiến nhập.

Cho nên Dương Thư Thanh cũng không có đem phòng sinh bố trí một phen, chỉ là làm điểm mùi máu tanh cửa phòng sinh chỗ, mở cửa thời điểm có thể để người ta nghe được là đủ.

Ai ngờ Tần Vương một đoàn người đột nhiên xông tới, trong phòng sinh không khí giống như là đình chỉ lưu động, ngưng trọng làm cho không người nào có thể thở dốc.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Cầm Tay Thề Ước, Cùng Sống Đến Già!

Bốn cái bà đỡ cùng Thiến Bích tất cả đều sắc mặt trắng bệch, run lấy bầy quỳ đầy đất.

Nhất là bà đỡ trong tay còn ôm một cái bé trai.

Dương Thư Thanh nhìn thấy xông tới một đoàn người, cả người như gặp sét đánh, đầu não trống rỗng, tỉ mỉ trừ hoạch lâu như vậy, đến cuối cùng một bước thất bại trong gang tấc.

Lý công công, hai vị ma ma...

Lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch...

Ấm áp như xuân phòng giống như trong nháy mắt biến thành hầm băng, Dương Thư Thanh liếc nhìn Tần Vương biểu lộ, cúi đầu xuống, trên mặt huyết sắc một chút xiu rút đi, xong, hết thảy đều xong.

Hiện tại chỉ có thể chặn Tần Vương đối với tình cảm của nàng.

Nàng không muốn chết, nàng không thể chết!

Nàng còn không có đem Khương Ninh Bảo đạp ở dưới chân, còn không nhìn thấy Định Quốc công sau khi qua đời Khương Ninh Bảo phong quang không còn!

Tần Vương sắc mặt xanh xám, trong mắt tràn đầy không dám tin, hắn nhắm lại mắt, từng bước từng bước đi đến giường sản phụ một bên, cước bộ của hắn dị thường chậm chạp, đi rồi thật lâu mới đi đến giường sản phụ bờ.

Tần Vương nhìn chăm chăm Dương Thư Thanh, khó khăn mở miệng chất vấn.

"Tại sao muốn làm như thế, tại sao muốn lừa gạt ta?"

Hắn một mực mong mỏi hắn cùng Thư Thanh đưa bé, ai ngờ đây hết thấy đều là giả, giả... Nghĩ đến mình quỳ gối mẫu phi trước mặt chỉ vì đem Thư Thanh phù chính, khi hắn duy nhất nữ nhân.

Dương Thư Thanh cúi đầu, lộ ra một đoạn yếu ớt tinh tế cái cổ, khiến cho người nhìn không được sinh lòng thương tiếc, nghe được Tần Vương chất vấn, lấy ôn nhu nhất khiếp nhược tư thái ngẩng đầu, nước mắt doanh tại tiệp, một đôi mắt ngậm lấy vô hạn thâm tình nhìn chăm chú Tần Vương.

"Thật xin lỗi!"

Nhân chứng vật chứng đều tại, còn đang bắt túi hiện trường, giao biện là vô dụng, còn không bằng dứt khoát thừa nhận.

Dương Thư Thanh rất chán ghét yếu đuối nữ tử, giờ này khắc này, nàng nhưng lại không thể không Dĩ Nhu yếu tư thái đến cước Tần Vương tình cảm, cước Tần Vương đối nàng thương tiếc.

Tần Vương nhìn trừng trừng lấy nàng, cố chấp muốn một đáp án: "Thư Thanh, ngươi vì sao muốn làm như thế, nếu như ngươi thẳng thắn người không thể sinh, ta có thể đem những nữ nhân khác sinh đưa bé nhận nuôi cho người!"

Tần Vương ánh mắt rơi bà đỡ ôm lấy hài nhi bên trên, nộ khí ở trong lòng khuấy động không thôi, thanh âm đột nhiên nâng lên: "Nhưng là ta không thể tiếp nhận người lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch, nhận nuôi không rõ lai lịch con hoang!"

Hôm nay qua đi, hắc đường đường Tần Vương tất đem trở thành một trò cười.

Dương Thư Thanh giật giật bờ môi, lại nói không nên lời một chữ đến, lúc này nàng không thể giao biện, ánh mắt của nàng lơ đãng nhìn Thiến Bích một chút.

Lời giải thích, không thể ra từ miệng của nàng.

Thiến Bích đột nhiên dập đầu trả lời: "Vương gia, xin bớt giận, xin nghe nô tỳ một lời, Trắc phi nương nương chưa hề nghĩ tới lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch, nương nương quá yêu Vương gia, không dám nói cho ngài không thể sinh dục sự thật này, nguyên bản nương nương muôn ôm nuôi chính là Thiến Dong sinh đứa bé, nhưng là nàng tại nương nương lâm bồn trước mấy ngày liền lén trốn đi."

"Thiến Dong mang chính là Vương gia hài tử của ngài!"

"Nương nương cuối cùng mới không thể không trước từ bên ngoài nhận nuôi một cái thay thế, nếu như tìm được Thiến Dong, nàng sinh chính là tiểu Hoàng Tử, đến lúc đó thay đổi lại, nếu như không phải, nương nương sẽ để cho hắc chết bất đắc kỳ tử, sẽ không thật sự lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch!"

Cuối cùng nàng còn bàn giao lúc trước an trí Thiến Dong tòa nhà, chiếu cố Thiến Dong ma ma cùng là Thiến Dong bắt mạch đại phu.

Thiến Bích sau khi nói xong, thùng thùng dập đầu: "Nô tỳ câu câu là thật, mời Vương gia minh xét!"

Dương Thư Thanh rất phối hợp nước mắt uyển chuyển.

"Thiến Bích nói đều là thật sự, Vương gia có thể đi tra."

Tần Vương bị cái này Kinh Thiên lớn lôi kinh hãi, thân hình lung lay, hần không nghĩ tới... Không nghĩ tới... Nội tình đúng là như thế, trách không được Thiến Dong cái kia tỳ nữ sẽ được thả ra...

Mọi người ở đây trầm mặc.

Hai vị cung đình ma ma mặt không biểu tình, chuyện như vậy các nàng gặp qua nhiều hơn đi, may may thăng không dậy nổi một tia gợn sóng, Lý công công cũng là như thế, hần sẽ chỉ theo lẽ công bằng làm việc.

Dương trắc phi lần lộn Hoàng gia huyết mạch , ấn tội đáng tru!

Nếu không phải An Viễn Hầu sớm đã cùng nàng đoạn tuyệt cha con quan hệ, cử động lần này tất nhiên liên lụy đến An Viễn Hầu, chính là như thế, An Viễn Hầu cũng rơi không được tốt.

Cơ hội tốt như vậy, Hoàng Thượng chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Hần đang nhìn hướng Tần Vương thời điểm, phát hiện hần dao động, yên lặng lắc đầu, Tần Vương quả thực bị Dương thị mê mắt, nhi nữ tình trường, còn bị một nữ tử nắm.

"Vương gia, hoàng thượng có chỉ, lần lộn Hoàng gia huyết mạch đáng chém!" Lý công công lạnh lùng mở miệng, ánh mắt lướt qua quỳ đầy đất tỳ nữ các bà mục.

Các bà mục mặt xám như tro, thùng thùng dập đầu, tiếng cầu xin tha thứ liên tiếp: "Dân phụ nhất thời hồ đồ, thu nường nường bạc, còn xin Hoàng Thượng Vương gia khai ân, tha tiểu nhân một mạng..."

"Người tới, đem cả đám người áp đi, đánh vào đại lao!"

Lý công công vừa dứt lời, trong phòng lập tức xông tới một đội Cẩm Vệ quân đuổi bắt người, các bà mẹ quý khóc sái gào, dồn dập hô to tha mạng.

"Chậm đã, Thư Thanh sự tình, ta sẽ hưởng Hoàng thượng thỉnh tội!" Tần Vương gặp hai cái cung đình ma ma muốn bắt Dương Thư Thanh, lập tức lên tiếng ngăn cản. Thân hình cao lớn đứng tại Dương Thư Thanh trước mặt, che chở nàng.

"Mời Vương gia không muốn ngăn cản nô tài làm việc!" Lý công công nhú mày.

Dương Thư Thanh nhìn qua ngăn tại trước người mình cao lớn thân thể, trong lòng run sợ một hồi, ánh mắt rưng rưng, Tần Vương... Tần Vương... Nàng bỗng nhiên từ trên giường xuống tới, nhìn thật sâu Tần Vương một chút.

"Vương gia, xin ngài bảo trọng!"

Nói xong, Dương Thư Thanh nghĩa vô phản cố hướng đi hai vị cung đình ma ma trước mặt thúc thủ chịu tội: "Đi!"

Tần Vương nhắm lại mắt, hít một hơi thật sâu, hẳn biết Thư Thanh ý tứ, nàng không muốn để cho trên lưng hẳn một cái kháng chỉ bất tuân tội danh, Thư Thanh quan tâm làm hẳn càng thêm khó chịu cùng đau lòng.

Thư Thanh chưa hề nghĩ tới lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch, nàng chỉ là đã nhìn lầm người, tin lầm người!

Chết tiệt là Thiển Dong cái kia tỳ nữ!

"Thư Thanh, người yên tâm, ta sẽ thỉnh cầu Hoàng Thượng từ nhẹ xử lý!"

Dương Thư Thanh gặp Tần Vương không có náo, trong lòng ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra, nàng muốn chính là giữ được tính mạng, nàng tin tưởng yêu nàng như mạng Tần Vương sẽ không để cho nàng thất vọng!

□□ nửa đêm canh ba phát sinh đại sự cuối cùng vẫn truyền ra ngoài, vụng trộm chú ý quan viên dồn dập giạt nẩy cả mình, Dương trắc phi gờng nhiên gan to bằng trời lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch, Trần thái y sở dĩ sẽ hôn mê bất tỉnh cũng là bút tích của nàng, chỉ vì Trần thái y biết được nàng không mang thai...

Thậm chí còn liên lụy đến Dương Thư Thanh lúc trước giả mang thai một chuyện, Tử Quy loại này bí được cũng bị truyền ra ngoài.

Hậu trách các quý phụ dồn dập khiếp sợ.

Mưu kế tỉ mỉ đây hết thảy Tần Vương đương nhiên sẽ không bỏ qua cái này vạn ngã Tần Vương cùng An Viễn Hầu cơ hội thật tốt!

Dương Uyển Linh biết được Dương Thư Thanh bị bắt giữ lấy đại lao về sau, chặn ở ngực tảng đá lớn rốt cục rơi xuống đất, cả người tươi đẹp, được sự giúp đỡ của Tần Vương không kịp chờ đợi rời đi□□.

Đêm nay nhất định là một đêm không ngủ.

Định Quốc công phủ

Khương Nịnh Bảo nằm ở trên giường hồi lâu, vẫn không có nửa điểm buồn ngủ, thậm chí theo thời gian trôi qua, thậm chí càng ngày càng thanh tỉnh, trong đầu không ngừng mà nghĩ đến cùng một vấn đề.

Dương Thư Thanh đến cùng sẽ là kết cục gì?

Nàng sẽ bị ban được chết sao?

Khương Nịnh Bảo tại nghĩ đông nghĩ tây, lúc này một cánh tay dài đưa nàng nằm vào trong ngực, bên tai đột nhiên vang lên một đạo trầm thấp từ tính thanh âm: "Nịnh Bảo, làm sao trả không ngủ?"

Khương Nịnh Bảo đem đầu rúc vào Định Quốc công trong ngực: "Ngủ không được, ta nghĩ biết □□ đến tiếp sau, ta nghĩ biết Dương Thư Thanh có thể hay không bị ban được chết."

Định Quốc công nặng nề cười một tiếng, tại trên mặt của nàng rơi kế tiếp hôn: "Kết quả đến cùng thế nào, ngày mai sẽ có thể biết, lúc này liền đừng suy nghĩ nhiều, hảo hảo ngủ!"

Khương Nịnh Bảo ngẫm lại cũng thế, nàng ở đây lăn lộn khó ngủ cũng vô dụng, nghĩ thoáng về sau, nàng uốn tại Định Quốc công trong ngực chậm rãi hai mắt nhắm lại, ngủ thật say.

Định Quốc công hơi nhếch khóe môi lên vênh lên, cũng nhắm hai mắt lại.

Sáng sớm ngày thứ hai, Khương Nịnh Bảo thần thanh khí sảng, rửa mặt về sau, dùng qua đồ ăn sáng, nàng không kịp chờ đợi hỏi Định Quốc công Dương Thư Thanh hạ tràng.

Nàng vừa mới thế nhưng là thấy được Hắc Y thân vệ cho Quốc Công Gia đưa tin tức.

Định Quốc công nhìn thấy nàng nóng vội bộ dáng, khóe miệng không tự chủ hất lên một chút, trong mắt hiển hiện nụ cười thản nhiên, thanh âm trầm thấp trả lời: "Dương Thư Thanh đã bị giải vào đại lao!"

Khương Nịnh Bảo nghe vậy, trong mắt nhấp nhoáng hào quang đẹp mắt.

"Lần này nàng sợ là tử tội khó chạy thoát."

Vừa nghĩ tới lại nhiều lần xuống tay với nàng Dương Thư Thanh liền muốn bị giải quyết hết, trong lòng một trận thoải mái.

Định Quốc công nghĩ đến vừa lấy được tin tức, đáy mắt xẹt qua một tia lạnh nặng, có Tần Vương tại, cái này Dương Thư Thanh đoán chừng không chết được, hần nhạt tiếng nói: "Tần Vương đối nàng tình thâm nghĩa trọng, sẽ vì nàng cầu tình, Hoàng Thượng hẳn là sẽ không ban được chết nàng, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, có đôi khi còn sống cũng là một kiện thống khổ sự tình."

Nói xong, hần cùng Khương Nịnh Bảo nói một lần □□ chuyện phát sinh.

Khương Nịnh Bảo: "..."

Nàng quả nhiên cao hứng quá sớm, Dương Thư Thanh cái này nữ chính không phải chết dễ dàng như vậy, tuy nói có chút tiếc nuối, nhưng Quốc Công Gia nói rất đúng, trải qua cái này một chuyện, không chết cũng sẽ không có kết quả tử tế.

Sự thật xác thực như Khương Nịnh Bảo suy nghĩ như vậy, lẫn lộn Hoàng gia huyết mạch bê bối dù nói không có truyền đi, nhưng ở trong giới quý tộc ai chẳng biết việc này.

Bốn cái bà đỡ cùng Thiến Bích bị chết bất đắc kỳ tử, Dương Thư Thanh trong viện hạ không một người may mắn thoát khỏi, trong cung Trương thái y lưu lại một phong tuyệt bút tin, sau đó uống □□ chết rồi.

Đã từng hầu hạ qua Thiến Dong người biết chuyện dồn dập chết bất đắc kỳ tử.

Mấy ngày ngăn ngại bên trong, cùng việc này có quan hệ tất cả mọi người bị xử lý sạch sẽ.

An Viễn Hầu tại Càn Nguyên để nổi lên thời điểm, rất thức thời nộp lên binh quyền, hữu khí An Viễn Hầu phu nhân, sau đó làm một cái không có thực quyền Hầu gia, An Viễn Hầu phủ tất cả mọi người hận chết Dương Thư Thanh.

Tần Vương quỳ gối của ngự thư phòng ba ngày ba đêm, nộp lên tất cả thế lực về sau, rốt cục đạt được kết quả hãn muốn, Tần Vương bị xuống làm Quận vương, thành một cái không có quyền thế nhàn tản Vương gia.

Tần Vương sau khi biết, trầm mặc.

Hắn không nghĩ tới trước đó đánh đến thế lực ngang nhau huynh đệ, cuối cùng lại cam nguyện vì một nữ nhân rơi đến nước này.

Dương Thư Thanh vẫn còn sống, thành tội nô, cả một đời gánh vác lấy tội nô thân phận, bị đày đi đến Hoàng Trang bên trong làm việc, bên người không ai hầu hạ.

Dạng này còn sống so chết càng khó chịu hơn.

Nhưng Dương Thư Thanh cũng không dám chết.

Có Tần Vương chiếu cố, dù là phải làm việc, nhưng cũng dễ dàng không ít.

Trong lòng lại hối hận mình lòng tham, nếu như... Nếu như tại Thiên Dong chạy trốn sau liền hưởng Tần Vương thẳng thắn tốt bao nhiêu, nhưng đáng tiếc không có nếu như, nàng bây giờ thành tội nô.

Sống lại một đời, kết cục so với ở kiếp trước thảm hại hơn.

Dương Thư Thanh đợi tại lạnh như băng hạ nhân trong phòng, toàn thân lạnh phát run, nàng nhìn qua Hoàng Trang bên trong bay lá tả tuyết

lớn, quay đầu âm u nhìn chăm chăm trong phòng một cái khác hạ nhân
—— Thiến Dong.

'Chạy trốn' Thiến Dong cũng bị tróc nã trở về.

Nàng sinh ra Tần Quận vương tiểu Hoàng Tử, không có sang thán tử liền được đưa đến Hoàng Trang cùng Dương Thư Thanh làm bạn, Dương Thư Thanh không có nghe Thiến Dong giáo biện, mỗi ngày tiêu khiển lớn nhất chính là đánh chửi Thiến Dong.

Thiến Dong ngay từ đầu không phản kháng, đến cuối cùng cùng với Dương Thư Thanh xoay đánh một đoàn.

Hoàng Trang bên trong quản sự được Tần Quận vương, chiếu cố Dương Thư Thanh, nhưng cũng chỉ là bảo trụ nàng tính mệnh, cho nàng một phần dễ dàng hỏa kế mà thôi, cái khác, quản sự cũng mặc kệ.

Định Quốc công trong phủ, lúc này lại là một phái hoan thanh tiểu nữ, phi thường náo nhiệt.

Một ngày này, là song bào thai đầy tuổi tròn thời gian.

Song bào thai chọn đồ vật đoán tương lai lễ, khách khứa như mây.

Lần này, Càn Nguyên để có mặt song bào thai chọn đồ vật đoán tương lai lễ, Kỳ Ca Nhi cùng Lân Ca Nhi tướng mạo cực giống Định Quốc công dung mạo, khỏe mạnh khỏe mạnh, nhưng tính cách lại không giống, Kỳ Ca Nhi tương đối Trầm Tĩnh, Lân Ca Nhi vẫn sống tạt nghịch ngợm, khiến cho đến đây các quý phụ kinh thán không thôi.

Thụy Vương phủ Tiểu vương gia Tiêu Nhiên mười phần không khách khí ngắt một chút hai thằng nhóc khuôn mặt, trong lòng mừng thầm không thôi, hẳn không dám đối đầu Định Quốc công, nhưng là có thể bóp con của hẳn, ha ha!

Cái này Tiêu Nhiên vừa mở đầu, lập tức có mấy cái Vương gia Quốc Công hoặc là thân phận cao quý phu nhân dồn dập bắt chước, hai thằng nhóc cũng không phải ngồi không, Tiêu Nhiên Tiểu vương gia có thể đắc thủ là bởi vì hãn xuất thủ quá mức đột nhiên.

Khương Nịnh Bảo nhìn thấy hai thằng nhóc đỉnh lấy cùng Định Quốc công giống nhau y hệt dung mạo mười phần dứt khoát chạy đến Định Quốc công bên người, mím môi cười một tiếng, nơi xa Định Quốc công nhìn đột nhiên có cảm giác ngẩng đầu hướng Khương Nịnh Bảo, ánh mắt hai người trên không trung gặp nhau, đưa tình ôn nhu tại hai người trước đó chảy xuôi.

Cầm tay thề ước, cùng sống đến già!

Tạ Cảnh Dực xa nhìn một màn này, thoải mái cười một tiếng.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, chính văn kết thúc, còn lại chính là phiên ngoại, đem một số người kết cục nói rõ ràng.

Thuận tiện cầu một chút dự thu, điểm kích tác giả chuyên mục đi vào liền có thể nhìn thấy dự thu mới văn ~~

Cái này tháng 10 từ ngày mùng 2 tháng 10 lên, tác giả một mực tại cảm mạo sốt nhẹ bên trong không ngừng lặp đi lặp lại, đổi mới không được hoàn toàn như ý, tại mã kết cục thời điểm xảy ra chút sự tình, nơi này nói với mọi người một tiếng xin lỗi.

Cảm tạ Bá Vương thân môn, a a

GẢ CHO CHA CỦA NAM CHÍNH

[C]

Cửu Nguyệt Vi Lam
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Điên

Ban đêm, náo nhiệt tiệc rượu chọn đồ vật đoán tương lai qua đi, Định Quốc công phủ khôi phục bình tĩnh.

Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công đem hai thằng nhóc đưa đến Tạ lão phu nhân Vinh Hỉ đường về sau, cùng nhau về chủ viện, chờ bọn hãnh trở lại ấm áp phòng, Khương Nịnh Bảo cùng Định Quốc công nói một sự kiện.

"Quốc Công Gia, ta hôm nay nghe người ta nói Thiến Dong cùng Dương Thư Thanh bị phân đến một cái phòng bên trong, hai người thường xuyên đánh nhau, không bằng đưa các nàng tách ra."

Không phải Khương Nịnh Bảo nát hảo tâm, nói đến, Thiến Dong chỉ là một cái tỳ nữ, hết thầy đều là Dương Thư Thanh định đoạt, lúc trước mượn bụng sinh con kế hoạch, nàng cũng không có cách nào phản kháng, đương nhiên cũng có khả năng ôm trèo lên cành cây cao ý nghĩ.

Đây cũng là nhân chi thường tình.

Khương Nịnh Bảo tỏ ra là đã hiểu, Dương Thư Thanh đã thành bị quan phủ ghi lại trong danh sách tội nô, Thiến Dong còn không có sang thán tử liền được đưa đến Trang Tử làm việc, làm ra vẫn là công việc bán thiu, Dương Thư Thanh có Tần Quận vương chiếu cố, công việc tương đối buông lỏng.

Hai người cơ hồ mỗi ngày đánh lẫn nhau, mỗi lần đều là Dương Thư Thanh chọn đầu, Thiến Dong về sau cũng phẫn khởi phản kháng.

Đã từng chủ tớ đã trở mặt thành thù.

Khương Nịnh Bảo không có xem kịch tâm tư.

"Tốt!"

Định Quốc công khẽ gật đầu, đối với Khương Nịnh Bảo thỉnh cầu từ trước đến nay hữu cầu tất ứng, lúc trước Thiến Dong sẽ cùng Dương Thư Thanh một cái phòng, nhưng thật ra là Tần Quận vương nhúng tay an bài, để nàng làm Dương Thư Thanh nơi trút giận.

Khương Nịnh Bảo nghe được Định Quốc công đáp ứng xuống, lộ ra một vòng nụ cười vui mừng, thời điểm không còn sớm, hai người tắm rửa thu thập một phen về sau, toàn thân nhẹ nhàng khoan khoái nằm tại trên giường lớn.

Khương Nịnh Bảo tựa ở Định Quốc công trước ngực, nhớ tới ban ngày các quý phụ nói lời, ngón tay vô ý thức tại lồng ngực của hắn hoạt động, vui vẻ nói: "Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi cũng đầy tuổi tròn, Quốc Công Gia, người nói, ta muốn hay không cho bọn hắn thêm cái muội muội?"

Định Quốc công nhíu mày, ánh mắt thâm thúy cúi đầu nhìn thoáng qua ngo ngoe muốn động tiểu thê tử, xoay người đem người ép dưới thân thể, nóng rục khí tức phun ra tại Khương Nịnh Bảo trên gương mặt, nhiễm lên một tầng đỏ ửng, Định Quốc công ánh mắt lóe lên một cái, nói thật nhỏ: "Các loại Kỳ Ca Nhi cùng Lâm Ca Nhi lớn hơn một chút lại nói, bọn họ còn nhỏ."

Nói xong, hắn hôn lên tiểu thê tử mê người môi đỏ.

Khương Nịnh Bảo nghe Định Quốc công nói như vậy, cũng không xoắn xuýt, nghĩ đến hai thằng nhóc lớn hơn một chút cũng tốt, đến lúc đó làm cái hảo ca ca, sau đó nàng cánh tay ngọc vừa nhắc, ôm lấy Định Quốc công, chuyên tâm đáp lại nụ hôn của hắn...

Bên giường màn chậm rãi rơi xuống, che đậy một giường xuân quang.

...

Thời gian nhoáng một cái hơn một năm quá khứ, Tạ Cảnh Dực thành thân, cùng Trịnh quốc công phủ Nhị cô nương tương kính như tân, thời gian qua bình bình đạm đạm, nhưng Định Quốc công phủ lại phi thường náo nhiệt.

Lân Ca Nhi là cái nghịch ngợm gây sự, leo cây, khoan thành động, chiêu mèo đùa chó, một ngày không đánh, nhảy lên đầu lật ngói... Hết lần này tới lần khác tiểu gia hỏa này còn nhỏ khí lực lớn, lực phá hoại phá trần, còn có Tạ lão phu nhân che chở, đều nhanh Thành phủ bên trong Tiểu bá vương.

Duy nhất trấn được hắn chỉ có Định Quốc công.

Định Quốc công một ánh mắt, hắn liền ngoan cùng như mèo nhỏ, Khương Nịnh Bảo mười phần im lặng.

May mắn Kỳ Ca Nhi là cái bớt lo, còn phi thường có làm ca ca bộ dáng, Khương Nịnh Bảo phi thường hài lòng, chỉ là Quốc Công Gia cùng Đại ca Khương Căn tại nàng mỗi lần khen Kỳ Ca Nhi là cái hảo ca ca thời điểm, biểu lộ có chút kỳ quái.

Khương Nịnh Bảo cũng không có để ý, bởi vậy vẫn luôn không biết mình đại nhi tử kỳ thật cái Chi Ma nhân bánh, đầu thông minh đâu, mỗi lần Lân Ca Nhi náo ra đại sự đều là hắn ở sau lưng khuyến khích.

Điểm này Định Quốc công Hòa Khương cần rất ăn ý che giấu Khương Nịnh Bảo.

Khương Nịnh Bảo thời gian qua phong phú vui vẻ, một mực tại hoàng trong trang chờ lấy nhìn Khương Nịnh Bảo hạ tràng Dương Thư Thanh lại kém chút không có diên rơi, nói xong hai năm sau Định Quốc công qua đời... Nhưng là bây giờ khoảng cách Định Quốc công tử kỳ đều đã qua một tháng, nàng còn không có thu được 'Tin tức tốt' .

Dù là tại Hoàng Trang bên trong gánh tội nô, có Tần Quận vương chiếu cố, Dương Thư Thanh thời gian cũng không khó nấu, nàng duy nhất tín niệm chính là muốn nhìn thấy phong quang vô hạn Khương Nịnh Bảo làm quả phụ.

Nhìn xem Khương Nịnh Bảo từ một người người ghen tị Quốc Công phu nhân biến thành một cái niên kỷ nhẹ nhàng thủ hoạt quả quả phụ!

Ở cái này kiên định tín niệm chống đỡ dưới, nàng chịu đựng qua dài dằng dặc ban ngày, chịu đựng qua cô độc đêm dài, chịu đựng qua một ngày lại một ngày.

Thế nhưng là nàng chờ đến lúc cái gì... Định Quốc công còn sống thật tốt, nàng hai đứa con trai là cỡ nào ưu tú, Định Quốc công đối nàng cỡ nào cỡ nào sủng ái, phu xướng phụ tùy, thời gian trôi qua vui vẻ hòa thuận... Còn có Tạ Cảnh Dực thành thân, giống như Định Quốc công, chỉ có một cái phu nhân, nói muốn yêu nàng cả đời Tần Quận vương cũng lấy tân vương phi...

Mà nàng nhưng vẫn tại Hoàng Trang chịu tội, làm lấy hạ đẳng nhất sống...

Dương Thư Thanh trong mắt bắn ra không cam lòng nô diễm, tại yên lặng như nước đọng trong phòng oán hận phần hận.

Ngày thứ hai, Hoàng Trang quản sự đột nhiên phát hiện Dương Thư Thanh cả người không thích hợp, nàng không có đi làm việc, đem Tần Quận vương từng đưa cho nàng hoa lệ váy áo mặc lên người, tỉ mỉ trang điểm, sau đó đứng tại Hoàng Trang cổng cả ngày.

Liên tiếp mấy ngày đều là như thế.

"Dương thị, ngươi đang làm gì?" Hoàng Trang quản sự tăng hăng một cái, nhíu mày hỏi.

Dương Thư Thanh nở nụ cười xinh đẹp, hai con ngươi mê huyền mà vui sướng: "Định Quốc công qua đời, Khương Ninh Bảo đi theo chôn cùng, ta là thế tử phu nhân, rất nhanh, Cảnh Dực chẳng mấy chốc sẽ tiếp ta hồi phủ, đến lúc đó ta chính là Định Quốc công phu nhân."

Hoàng Trang quản sự trong lòng run lên, giật cả mình, cái này Dương Thư Thanh lại muốn cả a thiêu thân?

Dĩ nhiên nguyên rủa Định Quốc công cùng Quốc Công phu nhân!

Hắn nhíu mày lạnh lùng quát lớn: "Dương thị, một mình ngươi tội nô bót ở chỗ này giả ngây giả dại, Quốc Công Gia cùng phu nhân sống được thật tốt, Tạ thiếu gia cũng kiêu thê trong ngực, nhanh làm việc, bằng không thì ngày hôm nay không có cơm ăn!"

Dương Thư Thanh giận dữ: "Ngươi là từ đâu tới nô tài, dĩ nhiên nói hươu nói vượn, Cảnh Dực yêu ta nhất, hắn chẳng mấy chốc sẽ tiếp ta hồi phủ làm Định Quốc công phủ nữ chủ nhân!"

Hoàng Trang quản sự cười lạnh, phất tay áo mà đi.

Liên để ngươi giả ngây giả dại!

Mấy ngày về sau, Dương Thư Thanh cả người gầy một vòng to, thành da bọc xương, nhưng cặp mắt kia lại hết sức làm người ta sợ hãi, Hoàng Trang quản sự liền tranh thủ trạng huống của nàng thông tri Tần Quận vương.

Tần Quận vương chạy đến.

Dương Thư Thanh khi nhìn đến hăn thời điểm, đột nhiên lộ ra một vòng nụ cười, vui vẻ chạy gấp tới ôm lấy hăn: "Cảnh Dực, người rốt cục tới đón ta trở về phủ."

Tần Quận vương cả người đều không tự chủ run rẩy lên, Thư Thanh... Thư Thanh thậm chí ngay cả hăn cũng không nhận ra, chỉ nhớ rõ Tạ Cảnh Dực... Cái kia tổn thương qua nàng nam nhân...

Hăn giơ tay lên, run rẩy vuốt lên nàng thon gầy cho, nước mắt im ắng trượt xuống...

"Đúng, ta tới đón người hồi phủ."

Bất kể như thế nào, Tần Quận vương đều không nghĩ lại đem Thư Thanh lưu tại nơi này, dù là Hoàng Thượng cũng không thể ngăn cản.

Một ngày này, Tần Quận vương đem điên mất Dương Thư Thanh tiếp trở về.

Khương Ninh Bảo từ Định Quốc công nơi đó biết được tin tức này về sau, cả người đều là khiếp sợ, Dương Thư Thanh điên rồi, còn đem Tần Quận vương xem như Tạ Cảnh Dực...

Định Quốc công tự mình thăm dò qua, Dương Thư Thanh là điên thật rồi.

Không phải giả ngây giả dại.

Khương Ninh Bảo nhìn qua ngoài cửa sổ tranh Nghiên khoe sắc bông hoa, vuốt ve mình có chút nhô lên phần bụng, không nghĩ tới điên mất Dương Thư Thanh sâu nhất chấp niệm lại là gả cho Tạ Cảnh Dực, làm Quốc Công phu nhân!

Tần Quận vương có thể tại nàng điên mất về sau, tình nguyện bị xem như thể thân, cũng muốn cưới nàng làm chính phi, Khương Ninh Bảo thốn thức không thôi, Tần Quận vương là cái si tình người!

Kỳ thật Tần Quận vương tại Dương Thư Thanh thành tội nô về sau, kỳ thật một mực không tiếp tục cưới phi.

Dương Thư Thanh nghe được Tần Quận vương cưới tân vương phi lời đồn đều là Dương Uyển Linh cố ý đón mua Hoàng Trang người rảnh, chính là vì đánh Dương Thư Thanh.

Khương Ninh Bảo nhớ tới ban đầu ở Tấn Giang quán trà mới gặp Dương Thư Thanh lúc kinh diễm, nếu như Dương Thư Thanh không có trăm phương ngàn kế thiết kế hãm hại nàng, nếu như Dương Thư Thanh không có phục dụng Tử Quy bí dược tạo thành chung thân không mang thai, nếu như Dương Thư Thanh tại gả cho Tần Vương sau an an sinh sinh qua cuộc sống của mình...

Đáng tiếc không có nếu như.

Bất quá bên người nàng còn có Tần Quận vương như thế một cái si tâm không thay đổi người làm bạn, cũng là phúc khí của nàng.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người Hoa Hoa, a a, một chương này xem như sau cùng hoàn tất chương, đăng sau thật sự là phiên ngoại.

Cảm ơn mọi người Bá Vương phiếu, a a

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Thai Xuyên Mười Sáu Năm, Mới Biết Là Nữ Phụ

Chương 2: Từ Hôn Cùng Đền Bù

Chương 3: Điều Kiện Của Khương Ninh Bảo

Chương 4: Như Có Thể Gả Cho Định Quốc Công, Dù Là Chết, Cũng Không Hối Hận!

Chương 5: Vong Ân Phụ Nghĩa Tạ Thế Tử

Chương 6: Tạ Lão Phu Nhân Ý Động

Chương 7: Nguyên Nữ Chính Định Ngày Hẹn Cùng Duyên Phận

Chương 8: Giao Phong

Chương 9: Thiêu Phá Cùng Tan Rã Trong Không Vui

Chương 10: Chính Thức Từ Hôn (Thượng)

Chương 11: Chính Thức Từ Hôn (Hạ)

Chương 12: Lộ Ra Ánh Sáng Chân Dung Cùng Trước Vị Hôn Phu Xuất Hiện

Chương 13: Cảnh Đường Cùng Hoài Nghi

Chương 14: Roi Đỏ Cùng Trương Thị Đưa Tỳ Nữ

Chương 15: Nam Chính Lộ Diện

Chương 16: Nam Nhân Này Rất Hợp Tâm Ý Nàng

Chương 17: Một Đôi Bích Nhân

Chương 18: Người Muốn Làm Nữ Nhi Của Ta?

Chương 19: Ta Làm Ngài Nàng Dâu Được Chứ?

Chương 20: Phật Kinh Cùng Oan Gia Ngõ Hẹp

Chương 21: Nhất Tiễn Song Điêu

Chương 22: Hộ Tống Cùng Chút Mưu Kế

Chương 23: Phật Kinh Đại Tác Dụng Cùng Trương Hình

Chương 24: Một Đêm Không Ngủ An Ổn.

Chương 25: "Chúc Mừng Khương Tứ Tiểu Thư Đã Được Như Nguyên!"

Chương 26: Khương Ninh Bảo Sầu Chết Rồi.

Chương 27: Hẳn Là Thật Sự Cảm Thấy Mình Mắc Bệnh Tim.

Chương 28: Đến Cùng Ai Trước Xuống Xe Ngựa Nhập Thụy Vương Phủ?

Chương 29: Ăn Trộm Gà Bất Thành Còn Mất Năm Gạo.

Chương 30: "Tối Thăm Người, Tiếp Người Hồi Phủ."

Chương 31: "Có Thể Loại Trừ Thai Trúng Độc?"

Chương 32: Lần Nữa Xác Định Cách Làm Của Hẳn Không Sai.

Chương 33: "Cùng Một Chỗ Dùng Cơm Tối."

Chương 34: Đây Là Hẳn Tiểu Cô Nương.

Chương 35: Đây Chính Là Vạch Trần Dương Thư Thanh Một Thân Phận Khác Thời Cơ Tốt.

Chương 36: "Hôn Sự Của Ta Từ Tổ Phụ Làm Chủ."

Chương 37: "Bá Gia, Bá Gia, Người Tinh. . . Tinh. . ."

Chương 38: Làm Khuê Các Nữ Tử, Các Nàng Càng Thích Ngày Tháng Bình An.

Chương 39: "Cháu Gái Không Đồng Ý."

Chương 40: "Chuẩn Bị Ngựa Đi Trường Ninh Bá Phủ!"

Chương 41: "Nàng Không Dám."

Chương 42: "Đại Bá, Cháu Gái Nói Rất Đúng Sao?"

Chương 43: "Quốc Công Gia, Người Là Cố Ý Chờ Ta Ở Đây Sao?"

Chương 44: Khương Ninh Bảo Không Còn Gì Để Nói.

Chương 45: Hiện Tại Thánh Thượng Còn Cho Khương Ninh Bảo Đưa Thêm Trang Lễ

Chương 46: Đây Chính Là Hôn Tư Vị Sao?

Chương 47: "Mẫu Thân."

Chương 48: Đây Đã Là Kết Quả Tốt Nhất.

Chương 49: Vừa Ý Nhất Nàng Dâu

Chương 50: Khương Lão Phu Nhân Nhíu Mày, Trên Mặt Hiện Lên Một Tia Không Đối.

Chương 51: Bột Phấn Vô Tử Hoa

Chương 52: "Quốc Công Gia, Tư Cô Nương, Nô Tỳ Biết Hung Phạm Là Ai."

Chương 53: May Mắn Nàng Sớm Đoán Được Sẽ Có Một Ngày Như Vậy.

Chương 54: Bằng Chứng Như Núi.
Chương 55: "Tổ Mẫu Phản Ứng Gì?"
Chương 56: Thế Sự Khó Liệu Không Phải Sao?
Chương 57: "Ninh Bảo, Từ Tiên Cô Chết Rồi."
Chương 58: Định Quốc Công Chính Là Một Cái Người Tốt Vô Cùng Tuyệt.
Chương 59: Tạ Cảnh Dực Đại Hôn
Chương 60: Nàng Chờ Đợi Ngày Này Thật Lâu Rồi.
Chương 61: "Ta Đây Là Phòng Giữa Chu Đáo."
Chương 62: Nàng Tựa Hồ Biển Khéo Thành Vụng.
Chương 63: Nếu Quả Như Thật Là Như Thế Này, Việc Vui Lớn
Chương 64: Tuyệt Tú
Chương 65: Mang Thai
Chương 66: Đại Thiếu Phu Nhân Thật Đáng Sợ.
Chương 67: "Ta Lo Lắng."
Chương 68: Nói Xong Quý Giá Tăng Tôn Đâu?
Chương 69: Hai Người Ân Ái Cả Một Đời.
Chương 70: "Quốc Công Gia, Ta Nên Ngủ Trưa."
Chương 71: 'Vật Tận Kỳ Dụng'
Chương 72: Lập Tức Đem Đầu Mâu Nhắm Ngay Nàng.
Chương 73: Nàng Vẫn Là Quá Ngây Thơ, Coi Thường Khương Ninh Bảo.
Chương 74: Song Thai?
Chương 75: Cái Gì, Từ Bỏ Chức Quan?
Chương 76: Khương Việt Phạm Tội
Chương 77: Tội Nô Đời Sau
Chương 78: Dương Thư Thanh Gả Cho Tần Vương
Chương 79: Một Thế Này, Nàng Đưa Bé Thứ Nhất Khăng Định Cũng Là Nam Thai.
Chương 80: Nụ Cười Xấu Xa
Chương 81: Rốt Cục Phát Động
Chương 82: "Cũng Là Anh Tuấn Tiểu Thiếu Gia."
Chương 83: Đây Chính Là Nàng Sinh Hai Đứa Bé.

Chương 84: Nghiêm Phòng Tử Thủ, Cuối Cùng Vẫn Là Bị Người Chui
Chỗ Trống.

Chương 85: Sự Tình Lập Tức Lâm Vào Bể Tắc Bên Trong.

Chương 86: Càng Lớn Đả Kích Còn Ở Phía Sau.

Chương 87: Cái Này Nhất Định Là Giả.

Chương 88: "Ninh Bảo, Có Thể Chứ?"

Chương 89: Tốt Một Cái Khương Ninh Bảo!

Chương 90: Ô Vân Tửu Phường.

Chương 91: 'Bái Phỏng'

Chương 92: Hiện Tại Tự Thực Ác Quả.

Chương 93: Đây Là Định Quốc Công Lời Thật Lòng.

Chương 94: Bọn Họ Làm Ra Hết Thầy Chính Là Chuyện Tiểu Lâm.

Chương 95: Cái Này Xem Xét, Khương Ninh Bảo Chấn Kinh Rời.

Chương 96: "Cảm Ơn Quốc Công Gia!"

Chương 97: Khương Ninh Bảo Nổi Giận.

Chương 98: Chặc Chặc, Cái Này Tâm Trở Nên Thật Nhanh.

Chương 99: Dương Uyển Linh Không Có Ngọc Như Vậy.

Chương 100: Khương Ninh Bảo Đặc Biệt Thích Trêu Chọc Bọn Họ.

Chương 101: Bối Như Vậy Sự Tình Liên Dẽ Làm Nhiều.

Chương 102: Khôi Phục Đại Ca Người Tước Vị.

Chương 103: Khương Ninh Bảo Trong Lòng Ủ Ấm.

Chương 104: "Nàng Đây Là Năm Mơ."

Chương 105: Cho Nên Cái Này Một Thai Cực Kỳ Trọng Yếu.

Chương 106: "Ninh Bảo, Dương Trắc Phi Muốn 'Sinh'."

Chương 107: Tần Vương Không Tin Thư Thanh Sẽ Lừa Hấn

Chương 108: Cầm Tay Thề Ước, Cùng Sống Đến Già!

Chương 109: Điên